القرآن الكريم

جهت آشنایی بیشتر با ویژگی‌ها و امتیازات این مصحف شریف،
خوانندگان محترم می‌توانند به مشخصات مندرج
در آخر مصحف مراجعه نمایند.

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ ﴿١﴾

اَلحَمدُ لِلّٰهِ رَبِّ العٰلَمينَ ﴿٢﴾ اَلرَّحمٰنِ
الرَّحيمِ ﴿٣﴾ مٰلِكِ يَومِ الدّينِ ﴿٤﴾ اِيّاكَ
نَعبُدُ وَ اِيّاكَ نَستَعينُ ﴿٥﴾ اِهدِنَا
الصِّراطَ المُستَقيمَ ﴿٦﴾ صِراطَ الَّذينَ
اَنعَمتَ عَلَيهِم غَيرِ المَغضوبِ عَلَيهِم
وَلَا الضّآلّينَ ﴿٧﴾

سوره فاتحه (۱)
مکی و شامل هفت آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان(۱)

ستایش و بزرگداشت فقط اختصاص به خدا دارد که صاحب اختیار همه مردم جهان است.(۲)
بخشنده مهربان،(۳) مالک و فرمانروای روز جزاست. (۴)
(خداوندا) فقط تو را بندگی می‌کنیم و فقط از تو کمک می‌خواهیم.(۵)
ما را به راه راست هدایت فرما.(۶)
راه کسانی‌که به آن‌ها نعمت دادی (هدایتشان کردی)، نه کسانی‌که مورد غضب قرار گرفتند و نه گمراهان.[۱](۷)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «... که آنان نه کسانی هستند که مورد غضب قرار گرفتند و نه گمراهند.»

سوره بقره (۲)

مدنی و شامل دویست و هشتاد و شش آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ١ ذَٰلِكَ الْكِتَٰبُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى
لِلْمُتَّقِينَ ٢ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ
الصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ٣ وَالَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن
قَبْلِكَ وَبِالْـَٔاخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ٤ أُولَٰٓئِكَ
عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰٓئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٥

الم(۱) این کتابی است که هیچ شکی در آن نیست. راهنمای[1] افراد پرهیزگار است.(۲) پرهیزگارانی که به غیب ایمان دارند و نماز برپا می‌دارند و از آنچه روزی آن‌ها ساخته‌ایم انفاق (در راه خدا خرج می‌کنند.(۳) افرادی که به آنچه به تو نازل شد (یعنی قرآن) و به آنچه قبل از تو نازل شد (یعنی به تورات و انجیل و کتاب‌های پیغمبران دیگر)، ایمان و به آخرت یقین دارند.(۴) چنین افرادی از جانب خداوندشان هدایت شده‌اند و چنین افرادی موفق و رستگار هستند.(۵)

---

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «این کتاب که هیچ تردیدی در آن(روا) نیست، راهبر پرهیزکاران است.»

إِنَّ الَّذينَ كَفَروا سَواءٌ عَلَيهِم ءَأَنذَرتَهُم أَم لَم تُنذِرهُم
لا يُؤمِنونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلىٰ قُلوبِهِم وَعَلىٰ سَمعِهِم وَعَلىٰ
أَبصارِهِم غِشاوَةٌ وَلَهُم عَذابٌ عَظيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النّاسِ
مَن يَقولُ ءامَنّا بِاللَّهِ وَبِاليَومِ الآخِرِ وَما هُم بِمُؤمِنينَ ﴿٨﴾
يُخادِعونَ اللَّهَ وَالَّذينَ ءامَنوا وَما يَخدَعونَ إِلّا أَنفُسَهُم
وَما يَشعُرونَ ﴿٩﴾ في قُلوبِهِم مَرَضٌ فَزادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
وَلَهُم عَذابٌ أَليمٌ بِما كانوا يَكذِبونَ ﴿١٠﴾ وَإِذا قيلَ لَهُم
لا تُفسِدوا فِي الأَرضِ قالوا إِنَّما نَحنُ مُصلِحونَ ﴿١١﴾ أَلا
إِنَّهُم هُمُ المُفسِدونَ وَلٰكِن لا يَشعُرونَ ﴿١٢﴾ وَإِذا قيلَ لَهُم
ءامِنوا كَما ءامَنَ النّاسُ قالوا أَنُؤمِنُ كَما ءامَنَ السُّفَهاءُ
أَلا إِنَّهُم هُمُ السُّفَهاءُ وَلٰكِن لا يَعلَمونَ ﴿١٣﴾ وَإِذا لَقُوا
الَّذينَ ءامَنوا قالوا ءامَنّا وَإِذا خَلَوا إِلىٰ شَياطينِهِم قالوا إِنّا
مَعَكُم إِنَّما نَحنُ مُستَهزِئونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَستَهزِئُ بِهِم وَيَمُدُّهُم
في طُغيانِهِم يَعمَهونَ ﴿١٥﴾ أُولٰئِكَ الَّذينَ اشتَرَوُا الضَّلالَةَ
بِالهُدىٰ فَما رَبِحَت تِجارَتُهُم وَما كانوا مُهتَدينَ ﴿١٦﴾

به کافران چه هشدار بدهی چه
ندهی، فرقی ندارد، آن‌ها ایمان
نمی‌آورند.(۶) خدا بر دل و گوش
آن‌ها مهر زده (حاضر به
فکرکردن و شنیدن نیستند) و بر
چشم‌هایشان پرده‌ای است (پرده
تعصب به عقایدی که پیدا
کرده‌اند) و عذاب بزرگی دارند.(۷)
عده‌ای از مردم می‌گویند که به
خدا و روز آخرت ایمان آورده‌ایم،
در صورتی که ایمان ندارند.(۸)
(فکر می‌کنند) خدا و مسلمانان را
گول می‌زنند در صورتی که فقط
خودشان را گول می‌زنند ولی
متوجه نیستند.(۹) در دلشان (از
لحاظ فکری) مرضی است. خدا
مرضشان را اضافه کرد و به علت
دروغی که می‌گویند عذاب
پُردردی دارند.(۱۰) وقتی به آن‌ها
گفته شود که در زمین فساد
نکنید، می‌گویند: ما اصلاح کننده
هستیم.(۱۱) بدانید که آن‌ها خرابکار هستند ولی متوجه نیستند.(۱۲) و وقتی به آن‌ها گفته شود که همان‌طور
که مردم ایمان آورده‌اند، شما هم ایمان بیاورید، می‌گویند: آیا ما مثل افراد کم‌عقل ایمان بیاوریم؟ بدانید که
آن‌ها خودشان کم‌عقل هستند ولی نمی‌دانند.(۱۳) وقتی با افراد باایمان روبرو شوند می‌گویند که ایمان
آورده‌ایم، ولی وقتی با شیطان‌های (همفکران) خود تنها شوند می‌گویند: ما با شما هم‌عقیده هستیم، ما فقط
مسلمانان را مسخره می‌کنیم.(۱۴) خدا آن‌ها را مسخره می‌کند و در طغیانشان سرگردان نگاه می‌دارد.(۱۵)
این افراد کسانی هستند که گمراهی را به قیمت هدایت خریده‌اند و تجارتشان سودی نداشته و راه صحیح را
نشناخته‌اند.(۱۶)

مَثَلُهُم كَمَثَلِ الَّذِى استَوقَدَ نارًا فَلَمّآ اَضاءَت ما حَولَهُ ذَهَبَ
اللّهُ بِنورِهِم وَ تَرَكَهُم فى ظُلُمٰتٍ لا يُبصِرونَ ﴿١٧﴾ صُمٌّ بُكمٌ
عُمىٌ فَهُم لا يَرجِعونَ ﴿١٨﴾ اَو كَصَيِّبٍ مِنَ السَّماءِ فيهِ ظُلُمٰتٌ
وَ رَعدٌ وَ بَرقٌ يَجعَلونَ اَصابِعَهُم فى ءاذانِهِم مِنَ الصَّواعِقِ
حَذَرَ المَوتِ وَ اللّهُ مُحيطٌ بِالكٰفِرينَ ﴿١٩﴾ يَكادُ البَرقُ يَخطَفُ
اَبصارَهُم كُلَّمآ اَضاءَ لَهُم مَشَوا فيهِ وَ اِذآ اَظلَمَ عَلَيهِم قاموا
وَ لَو شآءَ اللّهُ لَذَهَبَ بِسَمعِهِم وَ اَبصارِهِم اِنَّ اللّهَ عَلىٰ كُلِّ
شَىءٍ قَديرٌ ﴿٢٠﴾ يٰٓاَيُّهَا النّاسُ اعبُدوا رَبَّكُمُ الَّذى خَلَقَكُم
وَ الَّذينَ مِن قَبلِكُم لَعَلَّكُم تَتَّقونَ ﴿٢١﴾ اَلَّذى جَعَلَ لَكُمُ الاَرضَ
فِراشًا وَ السَّماءَ بِناءً وَ اَنزَلَ مِنَ السَّماءِ ماءً فَاَخرَجَ بِهِ
مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزقًا لَكُم فَلا تَجعَلوا لِلّهِ اَندادًا وَ اَنتُم تَعلَمونَ
﴿٢٢﴾ وَ اِن كُنتُم فى رَيبٍ مِمّا نَزَّلنا عَلىٰ عَبدِنا فَأتوا
بِسورَةٍ مِن مِثلِهِ وَ ادعوا شُهَدآءَكُم مِن دونِ اللّهِ
اِن كُنتُم صٰدِقينَ ﴿٢٣﴾ فَاِن لَم تَفعَلوا وَ لَن تَفعَلوا فَاتَّقُوا
النّارَ الَّتى وَقودُهَا النّاسُ وَ الحِجارَةُ اُعِدَّت لِلكٰفِرينَ ﴿٢٤﴾

وضع آن‌ها مانند کسانی است که آتشی روشن کردند، چون آتش اطراف آن‌ها را روشن کرد، خدا روشنایی آن‌ها را از بین برد[۱] و در حالی‌که نمی‌دیدند آن‌ها را در تاریکی واگذاشت.(۱۷) کر و لال و کورند و برنمی‌گردند.(۱۸) یا وضع آن‌ها مانند باران تندی است که از آسمان ببارد و در هنگام بارش، تاریکی و رعد و برق وجود داشته باشد و آن‌ها از ترسِ مردنِ از صاعقه‌ها انگشت‌هایشان را در گوششان بگذارند. خداوند به کافران احاطه دارد.(۱۹) نزدیک است برق بینایی آن‌ها را از بین ببرد. هر وقت برق اطراف آن‌ها را روشن کند، چند قدمی راه می‌روند و وقتی هوا تاریک شود در جایشان می‌ایستند. اگر خدا بخواهد شنوایی و بینایی آن‌ها را از بین می‌برد. چون خدا توانایی کردن هر کاری را دارد.(۲۰) ای مردم، خداوندتان را که شما و کسانی را که پیش از شما بودند آفرید، بندگی کنید (بنده و مطیع محض و بدون چون و چرای دستورهای هیچ‌کس جز خدا نباشید) تا پرهیزگار شوید.(۲۱) خدایی که زمین را برای شما بستر قرار داد و آسمان را ساختمانی عظیم ساخت و از آسمان باران فرستاد و به‌وسیله آن انواع محصولات را از زمین برای خوردن شما خارج کرد. پس برای خدا مثل و مانندی قرار ندهید، در صورتی که این را می‌دانید.(۲۲) و اگر درباره قرآنی که بر بنده‌مان (محمد(ص)) نازل کردیم در شک و تردید هستید، سوره‌ای مثل آن بیاورید و اگر راست می‌گویید شاهدهایتان[۲] را هم غیر از خدا دعوت کنید.(۲۳) و اگر نتوانستید و هرگز نمی‌توانید، از آتشی که برای کافران فراهم شده و سوخت آن آدم‌ها و سنگ‌ها است بترسید.(۲۴)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «داستانشان چون حکایت کسی است که آتشی افروزد، امّا همین که آتش پیرامون او را روشن سازد(بادی آن را خاموش کند و در تاریکی فرو ماند؛ منافقان نیز چنین‌اند) خدا نورشان را ببرد و آنان را در تاریکی هایی که هیچ نبینند، وانهد.»

(۲) ترجمه دیگر این آیه: «... اگر راست می‌گویید گواهان خود را(یاران و طرفداران مشرك خود را) در برابر خدا فراخوانید.»

وَ بَشِّرِ الَّذينَ ءامَنوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ اَنَّ لَهُم جَنّاتٍ تَجرى مِن تَحتِهَا الاَنهارُ كُلَّما رُزِقوا مِنها مِن ثَمَرَةٍ رِزقًا قالوا هٰذَا الَّذى رُزِقنا مِن قَبلُ وَ اُتوا بِهِ مُتَشابِهًا وَ لَهُم فيها اَزواجٌ مُطَهَّرَةٌ وَ هُم فيها خالِدونَ ﴿۲۵﴾
اِنَّ اللّٰهَ لا يَستَحيى اَن يَضرِبَ مَثَلًا ما بَعوضَةً فَما فَوقَها فَاَمَّا الَّذينَ ءامَنوا فَيَعلَمونَ اَنَّهُ الحَقُّ مِن رَبِّهِم وَ اَمَّا الَّذينَ كَفَروا فَيَقولونَ ماذا اَرادَ اللّٰهُ بِهٰذا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثيرًا وَ يَهدى بِهِ كَثيرًا وَ ما يُضِلُّ بِهِ اِلَّا الفاسِقينَ ﴿۲۶﴾
الَّذينَ يَنقُضونَ عَهدَ اللّٰهِ مِن بَعدِ ميثاقِهِ وَ يَقطَعونَ ما اَمَرَ اللّٰهُ بِهِ اَن يوصَلَ وَ يُفسِدونَ فِى الاَرضِ اُولٰئِكَ هُمُ الخاسِرونَ ﴿۲۷﴾
كَيفَ تَكفُرونَ بِاللّٰهِ وَ كُنتُم اَمواتًا فَاَحياكُم ثُمَّ يُميتُكُم ثُمَّ يُحييكُم ثُمَّ اِلَيهِ تُرجَعونَ ﴿۲۸﴾
هُوَ الَّذى خَلَقَ لَكُم ما فِى الاَرضِ جَميعًا ثُمَّ استَوىٰ اِلَى السَّماءِ فَسَوّٰهُنَّ سَبعَ سَماواتٍ وَ هُوَ بِكُلِّ شَىءٍ عَليمٌ ﴿۲۹﴾

و به کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح (کار درست و به‌جا) انجام داده‌اند مژده بده که برای آن‌ها بهشت‌هایی است که نهرها در آن روان است. هرگاه میوه‌ای از آن بهشت روزی آن‌ها شود، می‌گویند: این همان چیزی است که قبلاً روزی ما شده بود و شبیه[۱] آن برای آن‌ها آورده شده. همسران پاکی در آن دارند و همیشه در آن خواهند بود.(۲۵) خدا خجالت نمی‌کشد که به یک پشه یا بالاتر از آن مثل بزند. اما افرادی که ایمان آورده‌اند می‌دانند که آن مَثَل درست و از جانب خداوندشان است. اما کسانی که ایمان ندارند می‌گویند: خدا با این مثل چه چیزی می‌خواهد؟ عده زیادی را با آن گمراه می‌کند و عده زیادی را با آن هدایت می‌کند. در صورتی که خدا فقط افراد خلافکار را با آن گمراه می‌کند.(۲۶) خلافکارانی که عهدی را که با خدا بسته‌اند می‌شکنند و چیزی را که خدا دستور داده وصل کنند قطع می‌کنند و در زمین خرابکاری می‌نمایند. چنین افرادی زیانکارند.(۲۷) چگونه منکر خدا می‌شوید؟ در صورتی که مرده (بی‌جان) بودید و خدا به شما جان داد، بعد جان شما را می‌گیرد، بار دیگر شما را زنده می‌کند، و به سوی او برگردانده می‌شوید.(۲۸) اوست که آنچه در زمین است برای شما خلق کرد، بعد به آسمان پرداخت و هفت آسمان به وجود آورد. او به هر چیز داناست.(۲۹)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «... و آن را به حضورشان آورند در حالی که شبیه(روزی دنیا) است...»

وَ اِذ قالَ رَبُّكَ لِلمَلٰٓئِكَةِ اِنّى جاعِلٌ فِى الاَرضِ خَليفَةً قالوٓا
اَ تَجعَلُ فيها مَن يُفسِدُ فيها وَ يَسفِكُ الدِّماءَ وَ نَحنُ نُسَبِّحُ
بِحَمدِكَ وَ نُقَدِّسُ لَكَ قالَ اِنّىٓ اَعلَمُ ما لا تَعلَمونَ ﴿۳۰﴾
وَ عَلَّمَ ءادَمَ الاَسماءَ كُلَّها ثُمَّ عَرَضَهُم عَلَى المَلٰٓئِكَةِ فَقالَ
اَنبِـٔونى بِاَسماءِ هٰٓؤُلاءِ اِن كُنتُم صٰدِقينَ ﴿۳۱﴾ قالوا سُبحٰنَكَ
لا عِلمَ لَنآ اِلّا ما عَلَّمتَنآ اِنَّكَ اَنتَ العَليمُ الحَكيمُ ﴿۳۲﴾ قالَ
يٰٓـٔادَمُ اَنبِئهُم بِاَسمآئِهِم فَلَمّآ اَنبَاَهُم بِاَسمآئِهِم قالَ اَلَم اَقُل
لَكُم اِنّىٓ اَعلَمُ غَيبَ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ وَ اَعلَمُ ما تُبدونَ
وَ ما كُنتُم تَكتُمونَ ﴿۳۳﴾ وَ اِذ قُلنا لِلمَلٰٓئِكَةِ اسجُدوا لِاٰدَمَ
فَسَجَدوٓا اِلّآ اِبليسَ اَبىٰ وَ استَكبَرَ وَ كانَ مِنَ الكٰفِرينَ ﴿۳۴﴾
وَ قُلنا يٰٓـٔادَمُ اسكُن اَنتَ وَ زَوجُكَ الجَنَّةَ وَ كُلا مِنها رَغَدًا حَيثُ
شِئتُما وَ لا تَقرَبا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكونا مِنَ الظّٰلِمينَ ﴿۳۵﴾ فَاَزَلَّهُمَا
الشَّيطٰنُ عَنها فَاَخرَجَهُما مِمّا كانا فيهِ وَ قُلنَا اهبِطوا بَعضُكُم
لِبَعضٍ عَدُوٌّ وَ لَكُم فِى الاَرضِ مُستَقَرٌّ وَ مَتاعٌ اِلىٰ حينٍ ﴿۳۶﴾ فَتَلَقّىٰٓ
ءادَمُ مِن رَبِّهِ كَلِمٰتٍ فَتابَ عَلَيهِ اِنَّهُ هُوَ التَّوّابُ الرَّحيمُ ﴿۳۷﴾

و هنگامی که خداوند تو به فرشتگان گفت: من در زمین جانشینی قرار می‌دهم. فرشتگان گفتند: آیا کسی را در زمین قرار می‌دهی که در آن فساد و خونریزی کند؟! در صورتی که ما با ستایش تو، تو را تسبیح می‌گوییم و تقدیس می‌کنیم.[۱] خدا گفت: من چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید.(۳۰) و خدا تمام اسم‌ها را به آدم یاد داد، بعد آن‌ها را به فرشتگان نشان داد و گفت: اگر راست می‌گویید اسم این‌ها را بگویید.(۳۱) فرشتگان گفتند: خدایا تو پاکی، ما جز آنچه به ما یاد داده‌ای چیزی نمی‌دانیم، تو دانا و حکیم هستی.(۳۲) خدا به آدم گفت: اسم‌های آن‌ها را به ایشان بگو. چون آدم اسم‌های آن‌ها را به ایشان گفت، خدا گفت: آیا به شما نگفتم که من غیب آسمان‌ها و زمین را می‌دانم و آنچه را آشکار و مخفی می‌کنید می‌دانم؟(۳۳) و وقتی را یادآوری کن که به فرشتگان گفتیم که به آدم سجده کنید، و تمام فرشتگان سجده کردند به‌جز ابلیس که از سجده کردن خودداری کرد و تکبر ورزید. او از افراد قدر ناشناس بود (قدر علم را نمی‌شناخت).(۳۴) و به آدم گفتیم: ای آدم، تو و زنت در بهشت ساکن شوید و از آن هر قدر و از هر کجا که خواستید بخورید، ولی به این درخت نزدیک نشوید که از ستمکاران می‌شوید.(۳۵) ولی شیطان آن‌ها را دچار لغزش ساخت و از آنجا بیرون کرد. گفتیم: پایین (به زمین) بروید، بعضی از شما دشمن بعضی خواهید بود و در زمین محل استقرار و وسیله زندگی تا پایان عمر برای شما وجود خواهد داشت.(۳۶) بعد آدم از صاحب‌اختیارش کلماتی یاد گرفت و خدا توبه او را پذیرفت چون او توبه‌پذیر مهربان است.(۳۷)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «... ما(تو را) با سپاست، به پاکی می‌ستاییم و(خود را) برای تو پاک می‌داریم(پس ما شایستگی خلافت را داریم نه غیر ما) خدا گفت: من چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید.»

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (٣٨) وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (٣٩)
يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا
بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ (٤٠) وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ
مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا
بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ (٤١) وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ
بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٤٢) وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ (٤٣) ۞ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (٤٤)
وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ
(٤٥) الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (٤٦)
يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ
عَلَى الْعَالَمِينَ (٤٧) وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ (٤٨)

گفتیم: همگی پایین بروید، وقتی راهنمایی من برای شما آمد، هر کس که از راهنمایی من پیروی کند نه ترسی دارد و نه غصه‌ای.(۳۸) کسانی‌که قبول نکردند و آیات ما را انکار کردند، اهل آتش جهنم هستند و همیشه در آن خواهند بود.(۳۹) ای بنی‌اسرائیل، نعمت خودم را که به شما دادم به یاد آورید و به عهد من وفا کنید تا من هم به عهد شما وفا کنم و فقط از من بترسید.(۴۰) و به قرآن که تصدیق کننده توراتی است که با شما است ایمان بیاورید و اولین کافر به آن نباشید و آیات مرا به قیمت کمی نفروشید و فقط از نافرمانی من بترسید.(۴۱) باطل را به جای حق معرفی نکنید[1] و در صورتی که حقیقت را می‌دانید آن را پنهان نکنید.(۴۲) و نماز را به پا دارید و زکات بدهید و با رکوع روندگان به رکوع روید.(۴۳) آیا مردم را به نیکی دعوت می‌کنید و فراموش می‌کنید که خودتان هم باید آن را انجام دهید؟ در صورتی که شما کتاب دینی خود را می‌خوانید. آیا عقل ندارید؟(۴۴) از صبر و نماز کمک بگیرید. این‌کار، کار دشواری است، جز برای افرادی که تکبر ندارند.(۴۵) افراد فروتنی که گمان می‌کنند خداوندشان را ملاقات می‌کنند و پیش او برگردانده می‌شوند.(۴۶) ای بنی‌اسرائیل، نعمتم را که به شما دادم و شما را بر افراد جهان برتری دادم به یاد بیاورید.(۴۷) و از روزی بترسید که از کسی برای دیگری کاری ساخته نیست و از کسی شفاعتی پذیرفته نمی‌شود و از کسی تاوانی گرفته نمی‌شود و کمکی به آن‌ها نخواهد شد.(۴۸)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «و حق را به باطل در نیامیزید...»

وَإِذْ نَجَّيْنَٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ وَفِى ذَٰلِكُم بَلَآءٌ
مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ ٱلْبَحْرَ فَأَنجَيْنَٰكُمْ
وَأَغْرَقْنَآ ءَالَ فِرْعَوْنَ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَٰعَدْنَا مُوسَىٰٓ
أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ ٱتَّخَذْتُمُ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَنتُمْ ظَٰلِمُونَ
﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنكُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾
وَإِذْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾
وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُم
بِٱتِّخَاذِكُمُ ٱلْعِجْلَ فَتُوبُوٓا۟ إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَٱقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ
﴿٥٤﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَٰمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذَتْكُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَٰكُم مِّنۢ
بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْغَمَامَ
وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا
رَزَقْنَٰكُمْ ۚ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

و وقتی را یادآوری کنید که شما را از آل فرعون نجات دادیم که شما را به سختی عذاب می‌کردند، پسران شما را می‌کشتند و دختران شما را زنده می‌گذاشتند. در این کار آزمایشی بزرگ از طرف صاحب‌اختیارتان وجود داشت. (۴۹) و وقتی را به یاد آورید که دریا را برای شما شکافتیم[۱] و شما را نجات دادیم و آل فرعون را غرق کردیم و شما غرق شدن آن‌ها را نگاه می‌کردید. (۵۰) و وقتی چهل شب با موسی قرار گذاشتیم، در غیاب او گوساله را خدای خود گرفتید. شما آدم‌های ظالمی هستید. (۵۱) و شما را بعد از آن کار بخشیدیم شاید سپاسگزاری کنید. (۵۲) و در آن زمان به موسی کتاب و جداکننده حق و باطل دادیم تا راه را بشناسید. (۵۳) و وقتی که موسی به قومش گفت: ای قوم من، به‌خاطر این‌که گوساله‌پرستی کردید به خودتان ظلم کردید، بنابراین به سوی آفریننده خودتان برگردید و یکدیگر را بکشید، این‌کار در پیش آفریننده شما بهتر است. خداوند توبه شما را پذیرفت، چون او توبه‌پذیر مهربان است.(۵۴) و وقتی که گفتید: ای موسی، تا خدا را آشکارا نبینیم به حرف‌های تو ایمان نمی‌آوریم. درنتیجه دچار صاعقه شدید در حالی‌که نگاه می‌کردید.(۵۵) و شما را پس از مردنتان زنده کردیم تا سپاسگزاری کنید.(۵۶) و ابر را سایبان شما قرار دادیم و «من و سلوی» (دو نوع خوردنی) را برای شما نازل کردیم. از خوردنی‌های پاکی که روزی شما کردیم بخورید. آن‌ها به ما ظلم نکردند ولی به خودشان ظلم کردند.(۵۷)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «... دریا را با(ورود) شما شکافتیم...»

وَ اِذ قُلنَا ادخُلوا هٰذِهِ القَريَةَ فَكُلوا مِنها حَيثُ شِئتُم رَغَدًا
وَادخُلُوا البابَ سُجَّدًا وَ قولوا حِطَّةٌ نَغفِرلَكُم خَطايٰكُم
وَسَنَزيدُ المُحسِنينَ ﴿۵۸﴾ فَبَدَّلَ الَّذينَ ظَلَموا قَولًا
غَيرَ الَّذى قيلَ لَهُم فَاَنزَلنا عَلَى الَّذينَ ظَلَموا رِجزًا
مِنَ السَّماءِ بِما كانوا يَفسُقونَ ﴿۵۹﴾ وَاِذِ استَسقىٰ موسىٰ
لِقَومِهِ فَقُلنَا اضرِب بِعَصاكَ الحَجَرَ فَانفَجَرَت مِنهُ
اثنَتا عَشرَةَ عَينًا قَد عَلِمَ كُلُّ اُناسٍ مَشرَبَهُم كُلوا
وَاشرَبوا مِن رِزقِ اللهِ وَلا تَعثَوا فِى الاَرضِ مُفسِدينَ ﴿۶۰﴾
وَاِذ قُلتُم يٰموسىٰ لَن نَصبِرَ عَلىٰ طَعامٍ واحِدٍ فَادعُ لَنا رَبَّكَ
يُخرِج لَنا مِمّا تُنبِتُ الاَرضُ مِن بَقلِها وَقِثّائِها وَفومِها
وَعَدَسِها وَبَصَلِها قالَ اَتَستَبدِلونَ الَّذى هُوَ اَدنىٰ
بِالَّذى هُوَ خَيرٌ اِهبِطوا مِصرًا فَاِنَّ لَكُم ما سَاَلتُم
وَضُرِبَت عَلَيهِمُ الذِّلَّةُ وَ المَسكَنَةُ وَ باءو بِغَضَبٍ مِنَ
اللهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُم كانوا يَكفُرونَ بِئايٰتِ اللهِ وَ يَقتُلونَ
النَّبِيّينَ بِغَيرِ الحَقِّ ذٰلِكَ بِما عَصَوا وَكانوا يَعتَدونَ ﴿۶۱﴾

و وقتی را یادآوری کن که گفتیم: وارد این شهر بشوید و از هر جای آن و هرقدر که خواستید بخورید و سجده‌کنان (با خضوع و خشوع) از دروازه آن وارد شوید و بگویید که گناهان ما را ببخش، تا گناهان شما را بیامرزیم، و تعداد افراد نیکوکار و نعمت آن‌ها را زیادتر خواهیم کرد.(۵۸) ولی ستمگران حرفی که به آن‌ها زده شده بود را به حرف دیگری تبدیل کردند. بنابراین ما به سبب نافرمانی آن‌ها از آسمان عذابی بر ستمکاران نازل کردیم.(۵۹) و زمانی که موسی برای قومش آب خواست، به او گفتیم که با عصایت به سنگ بزن، درنتیجه دوازده چشمه از آن جاری شد. هر دسته‌ای محل آب خوردن خود را می‌دانست. گفتیم: از روزی خدا بخورید و بنوشید و در زمین فساد نکنید.(۶۰) و وقتی که گفتید: ای موسی، ما نمی‌توانیم به یک جور غذا قانع باشیم، خدایت را بخوان تا برای ما از آنچه زمین می‌رویاند در بیاورد از قبیل سبزی و خیار و سیر و عدس و پیاز. موسی گفت: آیا چیز خوب را با بد عوض می‌کنید؟ وارد شهری شوید، در آن هر چیزی که می‌خواهید هست. و داغ خواری و فقر بر آن‌ها زده شد و دچار خشم خدا شدند، چون منکر آیات خدا می‌شدند و پیغمبران را به ناحق می‌کشتند. این کار به علت این بود که سرکشی کردند و آدم‌های متجاوزی بودند.(۶۱)

إِنَّ الَّذينَ ءامَنوا وَ الَّذينَ هادوا وَ النَّصٰرىٰ وَ الصّٰبِئينَ
مَن ءامَنَ بِاللّهِ وَ اليَومِ الأخِرِ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَلَهُم أَجرُهُم
عِندَ رَبِّهِم وَلا خَوفٌ عَلَيهِم وَلا هُم يَحزَنونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذ
أَخَذنا ميثٰقَكُم وَرَفَعنا فَوقَكُمُ الطّورَ خُذوا ما ءاتَينٰكُم
بِقُوَّةٍ وَ اذكُروا ما فيهِ لَعَلَّكُم تَتَّقونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيتُم مِن
بَعدِ ذٰلِكَ فَلَولا فَضلُ اللّهِ عَلَيكُم وَ رَحمَتُهُ لَكُنتُم مِنَ
الخٰسِرينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَد عَلِمتُمُ الَّذينَ اعتَدَوا مِنكُم فِى السَّبتِ
فَقُلنا لَهُم كونوا قِرَدَةً خٰسِئينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلنٰها نَكٰلًا لِما بَينَ
يَدَيها وَما خَلفَها وَمَوعِظَةً لِلمُتَّقينَ ﴿٦٦﴾ وَ إِذ قالَ موسىٰ
لِقَومِهِ إِنَّ اللّهَ يَأمُرُكُم أَن تَذبَحوا بَقَرَةً قالوا أَتَتَّخِذُنا
هُزُوًا قالَ أَعوذُ بِاللّهِ أَن أَكونَ مِنَ الجٰهِلينَ ﴿٦٧﴾ قالُوا ادعُ
لَنا رَبَّكَ يُبَيِّن لَنا ما هِىَ قالَ إِنَّهُ يَقولُ إِنَّها بَقَرَةٌ لا فارِضٌ
وَلا بِكرٌ عَوانٌ بَينَ ذٰلِكَ فَافعَلوا ما تُؤمَرونَ ﴿٦٨﴾
قالُوا ادعُ لَنا رَبَّكَ يُبَيِّن لَنا ما لَونُها قالَ إِنَّهُ يَقولُ
إِنَّها بَقَرَةٌ صَفراءُ فاقِعٌ لَونُها تَسُرُّ النّٰظِرينَ ﴿٦٩﴾

مسلمانان و یهودیان و مسیحیان و صابئین، به طور کلی کسانی که به خدا و روز آخرت ایمان داشته باشند و عمل صحیح و درست بکنند، پاداششان پیش خداوندشان محفوظ است، نه ترسی دارند و نه غصه‌ای.(۶۲) و وقتی از شما تعهد گرفتیم و کوه را بالای سر شما بردیم. و گفتیم: دستورهایی را که به شما دادیم با قدرت تمام حفظ کنید و آنچه در آن است به‌خاطر داشته باشید تا پرهیزگار شوید.(۶۳) ولی شما به پیمان خود پشت کردید. اگر فضل و رحمت خدا نسبت به شما نبود حتماً از زیانکاران می‌شدید.(۶۴) حتماً کسانی از خودتان را که در روز شنبه تجاوز کردند می‌شناسید که به آن‌ها گفتیم: میمون‌های رانده شده باشید.(۶۵) آن را مجازاتی قرار دادیم که درس عبرت برای کسانی که در آن زمان و زمان‌های بعد از آن‌ها بودند و پندی برای افراد پرهیزگار باشد.(۶۶) و زمانی که موسی به قومش گفت که خدا به شما دستور می‌دهد که گاوی بکشید، گفتند: آیا ما را مسخره می‌کنی؟ موسی گفت: به خدا پناه می‌برم از این‌که از افراد جاهل باشم.(۶۷) گفتند: از خداوندت بخواه که مشخصات آن را برای ما بیان کند. موسی گفت: خدا می‌گوید که آن گاوی است که نه از زایمان افتاده باشد نه بکر است. بلکه گاو میان‌سالی بین این دو حال است. بنابراین دستوری را که به شما داده می‌شود انجام دهید.(۶۸) گفتند: از خداوندت بپرس که رنگ آن چطور است. موسی گفت: خدا می‌گوید که گاوی است زرد یکدست[۱] که بینندگان را خوشحال می‌کند.(۶۹)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «(موسی) گفت: او می‌گوید: آن گاوی است زرد ـ رنگش یکدست ـ که بینندگان را شاد می‌کند»

قالُوا ادعُ لَنا رَبَّكَ يُبَيِّن لَنا ما هِيَ إِنَّ البَقَرَ تَشٰبَهَ عَلَينا وَإِنّا
إِن شاءَ اللَّهُ لَمُهتَدونَ ﴿٧٠﴾ قالَ إِنَّهُ يَقولُ إِنَّها بَقَرَةٌ لا ذَلولٌ
تُثيرُ الأَرضَ وَلا تَسقِي الحَرثَ مُسَلَّمَةٌ لا شِيَةَ فيها ۚ قالُوا
الـٰٔنَ جِئتَ بِالحَقِّ ۚ فَذَبَحوها وَما كادوا يَفعَلونَ ﴿٧١﴾ وَإِذ
قَتَلتُم نَفسًا فَادّٰرَءتُم فيها ۖ وَاللَّهُ مُخرِجٌ ما كُنتُم تَكتُمونَ ﴿٧٢﴾
فَقُلنَا اضرِبوهُ بِبَعضِها ۚ كَذٰلِكَ يُحيِ اللَّهُ المَوتىٰ وَيُريكُم
ءايٰتِهِ لَعَلَّكُم تَعقِلونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَت قُلوبُكُم مِن بَعدِ ذٰلِكَ
فَهِيَ كَالحِجارَةِ أَو أَشَدُّ قَسوَةً ۚ وَإِنَّ مِنَ الحِجارَةِ لَما يَتَفَجَّرُ
مِنهُ الأَنهٰرُ ۚ وَإِنَّ مِنها لَما يَشَّقَّقُ فَيَخرُجُ مِنهُ الماءُ ۚ وَإِنَّ
مِنها لَما يَهبِطُ مِن خَشيَةِ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغٰفِلٍ عَمّا تَعمَلونَ
﴿٧٤﴾ ۞ أَفَتَطمَعونَ أَن يُؤمِنوا لَكُم وَقَد كانَ فَريقٌ مِنهُم
يَسمَعونَ كَلٰمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفونَهُ مِن بَعدِ ما عَقَلوهُ
وَهُم يَعلَمونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذا لَقُوا الَّذينَ ءامَنوا قالوا ءامَنّا
وَإِذا خَلا بَعضُهُم إِلىٰ بَعضٍ قالوا أَتُحَدِّثونَهُم بِما فَتَحَ
اللَّهُ عَلَيكُم لِيُحاجّوكُم بِهِ عِندَ رَبِّكُم ۚ أَفَلا تَعقِلونَ ﴿٧٦﴾

حزب ۲

گفتند: از خداوندت بخواه که برای ما بیان کند که مشخصات آن گاو چیست، چون گاو برای ما اشتباه می‌شود.[۱] اگر خدا بخواهد ما هدایت خواهیم شد.(۷۰) موسی گفت: خدا می‌گوید که گاوی است که رام نیست که زمین را شخم بزند یا زراعت را آبیاری کند، نقصی ندارد و لکه‌ای در آن نیست. گفتند: حالا حقیقت را برای ما آوردی. بنابراین آن گاو را کشتند و نزدیک بود این کار را نکنند.(۷۱) و وقتی که کسی را کشتید و کشتن آن را به گردن هم انداختید، در صورتی که خدا چیزی را که پنهان می‌کردید آشکار می‌کرد.(۷۲) و گفتیم: پاره‌ای از آن را به بدن مقتول بزنید. خدا مردگان را این‌طور زنده می‌کند و آیاتش را به شما نشان می‌دهد شاید درک کنید.(۷۳) بعد دل‌های شما سخت شد مثل سنگ یا سخت‌تر از سنگ. در صورتی که از بعضی سنگ‌ها نهر روان می‌شود و بعضی از آن‌ها می‌شکافند و آب از آن خارج می‌شود و بعضی از آن‌ها از ترس خدا فرو می‌ریزند. خدا از کارهایی که می‌کنید غافل نیست.(۷۴) آیا انتظار دارید به حرف‌های شما ایمان بیاورند؟ در صورتی که عده‌ای از آن‌ها کلام خدا را می‌شنیدند و بعد از این‌که آن را می‌فهمیدند معنی آن را عوض می‌کردند و می‌دانستند چه کاری می‌کنند.(۷۵) وقتی افراد مسلمان و باایمان را ملاقات می‌کنند می‌گویند که ایمان آورده‌ایم، و وقتی بعضی از آن‌ها با همفکران خود خلوت می‌کنند می‌گویند: آیا چیزهایی را که خدا برای شما معلوم کرده به آن‌ها می‌گویید تا به‌وسیله آن پیش صاحب‌اختیارتان با شما بحث کنند؟ آیا عقل ندارید؟!(۷۶)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «چون این گاو بر ما مشتبه شده است»

اَوَ لا یَعلَمونَ اَنَّ اللّٰهَ یَعلَمُ ما یُسِرّونَ وَ ما یُعلِنونَ ﴿۷۷﴾
وَمِنهُم اُمِّیّونَ لا یَعلَمونَ الکِتٰبَ اِلّآ اَمانِیَّ وَ اِن هُم
اِلّا یَظُنّونَ ﴿۷۸﴾ فَوَیلٌ لِلَّذینَ یَکتُبونَ الکِتٰبَ بِاَیدیهِم
ثُمَّ یَقولونَ هٰذا مِن عِندِ اللّٰهِ لِیَشتَروا بِهٖ ثَمَنًا قَلیلًا
فَوَیلٌ لَهُم مِمّا کَتَبَت اَیدیهِم وَ وَیلٌ لَهُم مِمّا یَکسِبونَ
﴿۷۹﴾ وَ قالوا لَن تَمَسَّنَا النّارُ اِلّآ اَیّامًا مَعدودَةً قُل
اَتَّخَذتُم عِندَ اللّٰهِ عَهدًا فَلَن یُخلِفَ اللّٰهُ عَهدَهٗ اَم تَقولونَ
عَلَی اللّٰهِ ما لا تَعلَمونَ ﴿۸۰﴾ بَلٰی مَن کَسَبَ سَیِّئَةً
وَ اَحاطَت بِهٖ خَطیٓئَتُهٗ فَاُولٰٓئِکَ اَصحٰبُ النّارِ هُم
فیها خٰلِدونَ ﴿۸۱﴾ وَالَّذینَ ءامَنوا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
اُولٰٓئِکَ اَصحٰبُ الجَنَّةِ هُم فیها خٰلِدونَ ﴿۸۲﴾ وَ اِذ
اَخَذنا میثاقَ بَنیٓ اِسرآءیلَ لا تَعبُدونَ اِلَّا اللّٰهَ وَ بِالوٰلِدَینِ
اِحسانًا وَ ذِی القُربٰی وَالیَتٰمٰی وَ المَسٰکینِ وَ قولوا
لِلنّاسِ حُسنًا وَ اَقیموا الصَّلوٰةَ وَ ءاتُوا الزَّکوٰةَ ثُمَّ
تَوَلَّیتُم اِلّا قَلیلًا مِنکُم وَ اَنتُم مُعرِضونَ ﴿۸۳﴾

آیا نمی‌دانند که خداآنچه را پنهان می‌کنند و آنچه را آشکار می‌کنند می‌داند؟(۷۷) عده‌ای از آن‌ها بی‌سوادند و از کتاب الهی چیزی جز تصورات و آرزوهای خود نمی‌دانند و فقط گمان می‌کنند.(۷۸) پس وای بر کسانی‌که با دست خود کتاب می‌نویسند و می‌گویند که این‌ها از جانب خدا است، برای آن‌که آن را به بهای ناچیزی بفروشند. پس وای بر آن‌ها به سبب چیزهایی که با دستشان نوشتند و وای بر آن‌ها از آنچه به دست می‌آورند.(۷۹) گفتند: هرگز جز چند روزی آتش جهنم به ما نمی‌رسد. بگو: آیا از خدا تعهدی گرفته‌اید؟ اگر گرفته‌اید خدا هرگز خلاف تعهد خود کاری نمی‌کند، یا ندانسته از قول خدا حرف می‌زنید؟(۸۰) بله هر کس کار بدی بکند و گناهش او را احاطه کند اهل آتش جهنم است و همیشه در آن خواهد بود.(۸۱) و کسانی‌که ایمان داشته باشند و کار درست بکنند اهل بهشت هستند و همیشه در آن خواهند بود.(۸۲) و وقتی از بنی‌اسرائیل پیمان گرفتیم که فقط خدا را بندگی کنید و به پدر و مادر و خویشان و یتیمان و تهیدستان نیکی کنید و با مردم با زبان خوش صحبت کنید، و نماز را به پا دارید و زکات بدهید، ولی به‌جز عده کمی همگی روی گرداندید و به پیمان خود پشت کردید.(۸۳)

وَ اِذ اَخَذنا ميثاقَكُم لا تَسفِكونَ دِماۤءَكُم وَ لا تُخرِجونَ
اَنفُسَكُم مِن دِيارِكُم ثُمَّ اَقرَرتُم وَ اَنتُم تَشهَدونَ ﴿٨٤﴾
ثُمَّ اَنتُم هٰۤؤُلاۤءِ تَقتُلونَ اَنفُسَكُم وَ تُخرِجونَ فَريقًا
مِنكُم مِن دِيارِهِم تَظٰهَرونَ عَلَيهِم بِالاِثمِ وَ العُدوانِ
وَ اِن يَأتوكُم اُسٰرىٰ تُفٰدوهُم وَ هُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيكُم
اِخراجُهُم اَفَتُؤمِنونَ بِبَعضِ الكِتٰبِ وَ تَكفُرونَ
بِبَعضٍ فَما جَزاۤءُ مَن يَفعَلُ ذٰلِكَ مِنكُم اِلّا خِزيٌ
فِي الحَيٰوةِ الدُّنيا وَ يَومَ القِيٰمَةِ يُرَدّونَ اِلىٰۤ اَشَدِّ العَذابِ
وَ مَا اللّٰهُ بِغٰفِلٍ عَمّا تَعمَلونَ ﴿٨٥﴾ اُولٰۤئِكَ الَّذينَ
اشتَرَوُا الحَيٰوةَ الدُّنيا بِالاٰخِرَةِ فَلا يُخَفَّفُ عَنهُمُ العَذابُ
وَ لا هُم يُنصَرونَ ﴿٨٦﴾ وَ لَقَد اٰتَينا موسَى الكِتٰبَ وَ قَفَّينا مِن
بَعدِهِ بِالرُّسُلِ وَ اٰتَينا عيسَى ابنَ مَريَمَ البَيِّنٰتِ وَ اَيَّدنٰهُ
بِروحِ القُدُسِ اَفَكُلَّما جاۤءَكُم رَسولٌ بِما لا تَهوىٰۤ اَنفُسُكُمُ
استَكبَرتُم فَفَريقًا كَذَّبتُم وَ فَريقًا تَقتُلونَ ﴿٨٧﴾ وَ قالوا
قُلوبُنا غُلفٌ بَل لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفرِهِم فَقَليلًا ما يُؤمِنونَ ﴿٨٨﴾

و وقتی از شما پیمان گرفتیم که خون یکدیگر را نریزید و یکدیگر را از سرزمین خود بیرون نکنید، شما پذیرفتید و خودتان به آن شهادت می‌دهید.(۸۴) اما شما این‌هایی هستید که یکدیگر را می‌کشید و عده‌ای از خودتان را از سرزمینشان بیرون می‌کنید و بر ضد آنان به گناه و ظلم به هم کمک می‌کنید و اگر آنان را به اسیری پیش شما بیاورند از آنان خون‌بها می‌گیرید در صورتی که بیرون کردن آن‌ها بر شما حرام است. آیا به قسمتی از کتاب ایمان می‌آورید و قسمتی را قبول ندارید؟ کسانی از شما که چنین کاری کنند مجازاتشان در دنیا خواری است و در آخرت به دست شدیدترین عذاب‌ها سپرده می‌شوند و خدا از کارهایی که می‌کنید غافل نیست.(۸۵) چنین افرادی کسانی هستند که به قیمت آخرت، دنیا را خریدند. عذاب آن‌ها تخفیفی پیدا نمی‌کند و یاری هم نمی‌شوند.(۸۶) ما به موسی کتاب (تورات) را دادیم و دنبال او پیغمبران را فرستادیم و به عیسی پسر مریم دلیل‌های روشن دادیم و او را با روح پاک تایید کردیم. آیا هر وقت پیغمبری احکام و نظرهایی برخلاف دلخواه شما بیاورد تکبر می‌ورزید و عده‌ای از آن‌ها را به دروغگویی متهم می‌کنید و عده‌ای را می‌کشید؟(۸۷) گفتند: دل‌های ما در غلاف است (قادر به درک پیام خدا نیست). نه این‌طور نیست، بلکه خدا به علت کفرشان آن‌ها را از رحمت خود دور ساخته، درنتیجه عده کمی از آن‌ها ایمان می‌آورند.(۸۸)

وَلَمّا جاءَهُم كِتٰبٌ مِن عِندِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِما مَعَهُم
وَكانوا مِن قَبلُ يَستَفتِحونَ عَلَى الَّذينَ كَفَروا فَلَمّا جاءَهُم
ما عَرَفوا كَفَروا بِهِ ۚ فَلَعنَةُ اللّٰهِ عَلَى الكٰفِرينَ ﴿٨٩﴾
بِئسَمَا اشتَرَوا بِهِ أَنفُسَهُم أَن يَكفُروا بِما أَنزَلَ اللّٰهُ
بَغيًا أَن يُنَزِّلَ اللّٰهُ مِن فَضلِهِ عَلىٰ مَن يَشاءُ مِن عِبادِهِ ۖ
فَباءو بِغَضَبٍ عَلىٰ غَضَبٍ ۚ وَلِلكٰفِرينَ عَذابٌ مُهينٌ
﴿٩٠﴾ وَإِذا قيلَ لَهُم آمِنوا بِما أَنزَلَ اللّٰهُ قالوا نُؤمِنُ بِما
أُنزِلَ عَلَينا وَيَكفُرونَ بِما وَراءَهُ وَهُوَ الحَقُّ مُصَدِّقًا
لِما مَعَهُم ۗ قُل فَلِمَ تَقتُلونَ أَنبِياءَ اللّٰهِ مِن قَبلُ إِن كُنتُم
مُؤمِنينَ ﴿٩١﴾ ۞ وَلَقَد جاءَكُم موسىٰ بِالبَيِّنٰتِ
ثُمَّ اتَّخَذتُمُ العِجلَ مِن بَعدِهِ وَأَنتُم ظٰلِمونَ ﴿٩٢﴾
وَإِذ أَخَذنا ميثٰقَكُم وَرَفَعنا فَوقَكُمُ الطّورَ خُذوا
ما آتَينٰكُم بِقُوَّةٍ وَاسمَعوا ۖ قالوا سَمِعنا وَعَصَينا
وَأُشرِبوا في قُلوبِهِمُ العِجلَ بِكُفرِهِم ۚ قُل
بِئسَما يَأمُرُكُم بِهِ إيمٰنُكُم إِن كُنتُم مُؤمِنينَ ﴿٩٣﴾

وقتی کتابی (قرآن) از جانب خدا برای آن‌ها آمد که تصدیق‌کننده توراتی است که با ایشان است و آن را شناختند منکر آن شدند، در صورتی که قبلاً می‌خواستند به‌وسیله آن بر افراد بی‌ایمان پیروز شوند. پس رحمت خدا از کافرین دور باد.(۸۹) خود را به بد چیزی فروختند که از روی حسادت منکر چیزی شدند که خدا از فضل خودش بر هر یک از بندگانش که بخواهد نازل می‌کند. بنابراین دچار خشم بیشتر الهی شدند. و برای کافران عذابی خوارکننده وجود دارد.(۹۰) و وقتی به آن‌ها گفته شود که به آنچه خدا نازل کرده ایمان بیاورید، می‌گویند که ما فقط به آنچه بر ما (یهودیان) نازل شده ایمان می‌آوریم، و منکر غیر از آن می‌شوند اگرچه آن حق باشد و آنچه را که با ایشان است (کتاب الهی آن‌ها) را تصدیق بکند. بگو: اگر به حرف خود ایمان دارید، چرا پیغمبران خدا را که از خودتان بودند می‌کشتید؟! (۹۱) موسی دلیل‌های روشن برای شما آورد و شما بعد از رفتن او به وعده‌گاه، گوساله را به خدایی گرفتید و ستمکار بودید.(۹۲) و وقتی از شما پیمان گرفتیم و کوه را بالای سر شما بردیم که توراتی را که به شما دادیم با قوت (محکم) بگیرید و از آن اطاعت کنید. گفتند که شنیدیم و نافرمانی کردیم، و به سبب کفرشان علاقه به گوساله در دلشان جا گرفت. بگو: اگر ایمان واقعی داشته باشید متوجه می‌شوید که کاری که ایمان غلط خودتان شما را به آن امر می‌کند بد چیزی است.(۹۳)

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِندَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّن
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾
وَلَن يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا ۚ يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ
مِنَ الْعَذَابِ أَن يُعَمَّرَ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾
قُلْ مَن كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾
مَن كَانَ عَدُوًّا لِّلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا
إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾
أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُم ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ
مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

بگو: اگر راست می‌گویید که خانه آخرت (بهشت) فقط به شما اختصاص دارد و مردم سهمی از آن ندارند، آرزوی مرگ کنید (تا زودتر به نعمت‌های بهشت برسید).(۹۴) و هرگز به علت کارهایی که کرده‌اند آرزوی مرگ نمی‌کنند. خدا کسانی را که ظلم می‌کنند خوب می‌شناسد. (۹۵) آن‌ها را علاقه‌مندتر از همه مردم حتی از مشرکین به زندگی دنیا می‌یابی. هر یک از آن‌ها دوست دارد که هزار سال عمر کند. اگر این عمر هزار ساله را هم بکنند، او را از عذاب نجات نخواهد داد.[(۱)] خدا کارهایی را که می‌کنند می‌بیند.(۹۶) بگو: کسی که دشمن جبرئیل باشد (دشمن خداست) چون جبرئیل قرآن را به فرمان خدا بر قلب تو نازل کرده که کتاب‌های قبل از خود را تصدیق می‌کند و برای افراد باایمان نشان‌دهنده راه و بشارت است.(۹۷) هر کس دشمن خدا و فرشتگان و پیغمبران او و جبرئیل و میکائیل باشد (کافر است)، و خدا دشمن کافران است.(۹۸) مسلماً آیات روشنی را بر تو نازل کردیم و فقط افراد خلافکار منکر آن می‌شوند.(۹۹) آیا هر وقت عهدی بستند عده‌ای از آن‌ها آن را دور می‌اندازند؟ حقیقت این است که بیشتر آن‌ها ایمان ندارند.(۱۰۰) و وقتی رسولی از طرف خدا برای آن‌ها آمد که آنچه را که با ایشان است تصدیق می‌کرد عده‌ای از اهل کتاب، کتاب خدا را پشت‌سرشان انداختند مثل این‌که از آن اطلاعی ندارند.(۱۰۱)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «و قطعاً آنها را حریص‌ترین مردم ـ (حتی حریص‌تر) از مشرکان ـ به زندگی(دنیا) خواهی یافت! هر یک از آنها دوست می‌دارد که کاش هزار سال عمرش دهند، حال آنکه چنین عمر داده شده، بازدارنده او از عذاب نیست...»

وَ اتَّبَعوا ما تَتلُوا الشَّيٰطينُ عَلىٰ مُلكِ سُلَيمٰنَ
وَ ما كَفَرَ سُلَيمٰنُ وَ لٰكِنَّ الشَّيٰطينَ كَفَروا يُعَلِّمونَ
النّاسَ السِّحرَ وَ ما اُنزِلَ عَلَى المَلَكَينِ بِبابِلَ هاروتَ
وَ ماروتَ وَ ما يُعَلِّمانِ مِن اَحَدٍ حَتّىٰ يَقولآ اِنَّما نَحنُ فِتنَةٌ
فَلا تَكفُر فَيَتَعَلَّمونَ مِنهُما ما يُفَرِّقونَ بِهِ بَينَ المَرءِ
وَ زَوجِهِ وَ ما هُم بِضآرّينَ بِهِ مِن اَحَدٍ اِلّا بِاِذنِ اللهِ
وَ يَتَعَلَّمونَ ما يَضُرُّهُم وَ لا يَنفَعُهُم وَ لَقَد عَلِموا
لَمَنِ اشتَرٰىهُ ما لَهُ فِي الآخِرَةِ مِن خَلاقٍ وَ لَبِئسَ ما شَرَوا
بِهِ اَنفُسَهُم لَو كانوا يَعلَمونَ ﴿١٠٢﴾ وَ لَو اَنَّهُم ءامَنوا
وَ اتَّقَوا لَمَثوبَةٌ مِن عِندِ اللهِ خَيرٌ لَو كانوا يَعلَمونَ
﴿١٠٣﴾ يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا لا تَقولوا راعِنا وَ قولُوا
انظُرنا وَ اسمَعوا وَ لِلكٰفِرينَ عَذابٌ اَليمٌ ﴿١٠٤﴾
ما يَوَدُّ الَّذينَ كَفَروا مِن اَهلِ الكِتٰبِ وَ لَا المُشرِكينَ
اَن يُنَزَّلَ عَلَيكُم مِن خَيرٍ مِن رَبِّكُم وَ اللهُ يَختَصُّ
بِرَحمَتِهِ مَن يَشآءُ وَ اللهُ ذُو الفَضلِ العَظيمِ ﴿١٠٥﴾

و از آنچه شیطان‌ها[1] در زمان فرمانروایی سلیمان می‌خواندند پیروی کردند. سلیمان کافر نشد ولی شیطان‌ها کافر شدند. به مردم سحر یاد می‌دادند. همین‌طور از آنچه که بر هاروت و ماروت دو فرشته‌ای که در بابل بودند نازل شده بود پیروی می‌کردند. آن دو به کسی سحر یاد نمی‌دادند مگر وقتی که به او می‌گفتند: ما وسیله آزمایش هستیم، پس کافر نشو. مردم از آن‌ها چیزی را یاد می‌گرفتند که بین مرد و زنش جدایی می‌انداخت. آن‌ها با آن به کسی جز با خواست خدا ضرر نمی‌زدند و چیزهایی را یاد می‌گرفتند که ضرر و نفعی به آن‌ها نمی‌رساند و می‌دانستند کسی‌که خریدار آن باشد در آخرت بهره‌ای ندارد. خود را به بد چیزی فروختند، کاش حقیقت را می‌دانستند.(۱۰۲) اگر آن‌ها ایمان می‌آوردند و پرهیزگار می‌شدند، می‌دانستند پاداشی که پیش خدا است از هر چیزی بهتر است.(۱۰۳) ای افراد باایمان، نگویید: راعِنا (ما را مراعات کن)، بلکه بگویید: به ما نگاه کن. و این دستور را بشنوید و به کار بندید. کسانی‌که این کار را نکنند عذاب پردردی دارند.(۱۰۴) کفار اهل کتاب و مشرکین دوست ندارند که خیری از خداوندتان به شما برسد، در صورتی که خدا هر کسی را که بخواهد به رحمت خودش اختصاص می‌دهد. خدا صاحب فضل بزرگ است.(۱۰۵)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «و از آنچه شیطان‌ها (به افسون) در زمان فرمانروایی سلیمان می‌خواندند پیروی کردند.»

۞ ما نَنسَخ مِن ءايَةٍ اَو نُنسِها نَأتِ بِخَيرٍ مِنها اَو مِثلِها ؕ
اَلَم تَعلَم اَنَّ اللّٰهَ عَلىٰ كُلِّ شَیءٍ قَديرٌ ﴿۱۰۶﴾ اَلَم تَعلَم اَنَّ اللّٰهَ
لَهُ مُلكُ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ ۚ وَ ما لَكُم مِن دونِ اللّٰهِ مِن
وَلِیٍّ وَ لا نَصيرٍ ﴿۱۰۷﴾ اَم تُريدونَ اَن تَسـَٔلوا رَسولَكُم
كَما سُئِلَ موسىٰ مِن قَبلُ ؕ وَ مَن يَتَبَدَّلِ الكُفرَ بِالايمانِ
فَقَد ضَلَّ سَواءَ السَّبيلِ ﴿۱۰۸﴾ وَدَّ كَثيرٌ مِن اَهلِ الكِتٰبِ
لَو يَرُدّونَكُم مِن بَعدِ ايمانِكُم كُفّارًا حَسَدًا مِن عِندِ
اَنفُسِهِم مِن بَعدِ ما تَبَيَّنَ لَهُمُ الحَقُّ ۖ فَاعفوا وَ اصفَحوا
حَتّىٰ يَأتِیَ اللّٰهُ بِاَمرِهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلىٰ كُلِّ شَیءٍ قَديرٌ ﴿۱۰۹﴾
وَ اَقيمُوا الصَّلٰوةَ وَ ءاتُوا الزَّكٰوةَ ۚ وَ ما تُقَدِّموا لِاَنفُسِكُم
مِن خَيرٍ تَجِدوهُ عِندَ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِما تَعمَلونَ بَصيرٌ
﴿۱۱۰﴾ وَ قالوا لَن يَدخُلَ الجَنَّةَ اِلّا مَن كانَ هودًا اَو نَصٰرىٰ ۗ
تِلكَ اَمانِيُّهُم ۗ قُل هاتوا بُرهانَكُم اِن كُنتُم صٰدِقينَ
﴿۱۱۱﴾ بَلىٰ ۚ مَن اَسلَمَ وَجهَهُ لِلّٰهِ وَ هُوَ مُحسِنٌ فَلَهُ
اَجرُهُ عِندَ رَبِّهِ وَ لا خَوفٌ عَلَيهِم وَ لا هُم يَحزَنونَ ﴿۱۱۲﴾

هر آیه‌ای را که نسخ کنیم یا از خاطرها ببریم، بهتر از آن یا مانند آن را می‌آوریم. آیا نمی‌دانی که خدا به هر کاری قادر است؟(۱۰۶) آیا نمی‌دانی که فرمانروایی آسمان‌ها و زمین متعلق به خدا است و غیر از خدا یار و یاوری ندارید؟(۱۰۷) آیا می‌خواهید از رسولتان چیزی بخواهید، همان‌طور که قبلاً از موسی خواسته شد؟ هر کس ایمان را با کفر عوض کند راه راست را گم کرده است.(۱۰۸) عده زیادی از اهل کتاب پس از این‌که حقیقت برای آن‌ها معلوم شد، به‌خاطر حسادتی که در دلشان است، دوست دارند که شما را بعد از این‌که ایمان آوردید به کفر برگردانند. پس آن‌ها را عفو کنید و آن‌ها را ببخشید تا خدا دستورش را صادر کند چون خدا قادر به هر کاری است.(۱۰۹) و نماز را به‌پا دارید و زکات بدهید، و هر کار خیری که برای خود می‌کنید آن را نزد خدا می‌یابید، چون خدا کارهایی را که می‌کنید می‌بیند.(۱۱۰) و گفتند: فقط یهودیان و عیسویان وارد بهشت می‌شوند. این آرزوی آن‌ها است. بگو: اگر راست می‌گویید دلیلتان را بیاورید.(۱۱۱) آری، هر کس خود را تسلیم خدا کند و نیکوکار باشد پاداشش پیش خداوندش محفوظ است، نه ترسی دارد و نه غصه‌ای.(۱۱۲)

وَقالَتِ اليَهودُ لَيسَتِ النَّصٰرىٰ عَلىٰ شَيءٍ وَقالَتِ النَّصٰرىٰ
لَيسَتِ اليَهودُ عَلىٰ شَيءٍ وَهُم يَتلونَ الكِتٰبَ كَذٰلِكَ قالَ
الَّذينَ لا يَعلَمونَ مِثلَ قَولِهِم فَاللَّهُ يَحكُمُ بَينَهُم يَومَ
القِيٰمَةِ فيما كانوا فيهِ يَختَلِفونَ ﴿۱۱۳﴾ وَمَن أَظلَمُ مِمَّن مَنَعَ
مَسٰجِدَ اللَّهِ أَن يُذكَرَ فيهَا اسمُهُ وَسَعىٰ في خَرابِها أُولٰئِكَ
ما كانَ لَهُم أَن يَدخُلوها إِلّا خائِفينَ لَهُم فِي الدُّنيا خِزيٌ
وَلَهُم فِي الآخِرَةِ عَذابٌ عَظيمٌ ﴿۱۱۴﴾ وَلِلَّهِ المَشرِقُ وَالمَغرِبُ
فَأَينَما تُوَلّوا فَثَمَّ وَجهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ واسِعٌ عَليمٌ ﴿۱۱۵﴾
وَقالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبحٰنَهُ بَل لَهُ ما فِي السَّمٰوٰتِ
وَالأَرضِ كُلٌّ لَهُ قٰنِتونَ ﴿۱۱۶﴾ بَديعُ السَّمٰوٰتِ وَالأَرضِ
وَإِذا قَضىٰ أَمرًا فَإِنَّما يَقولُ لَهُ كُن فَيَكونُ ﴿۱۱۷﴾ وَقالَ الَّذينَ
لا يَعلَمونَ لَولا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَو تَأتينا آيَةٌ كَذٰلِكَ
قالَ الَّذينَ مِن قَبلِهِم مِثلَ قَولِهِم تَشٰبَهَت قُلوبُهُم
قَد بَيَّنَّا الآيٰتِ لِقَومٍ يوقِنونَ ﴿۱۱۸﴾ إِنّا أَرسَلنٰكَ
بِالحَقِّ بَشيرًا وَنَذيرًا وَلا تُسـَٔلُ عَن أَصحٰبِ الجَحيمِ ﴿۱۱۹﴾

یهودیان گفتند: عیسویان راهشان درست نیست. و عیسویان گفتند: یهودیان راهشان درست نیست. در صورتی که آن‌ها کتاب دینی خود را می‌خوانند. تمام افراد نادان هم عین حرف آنان را می‌زنند. خدا روز قیامت بین آن‌ها درباره چیزی که در آن اختلاف نظر داشتند حکم می‌کند.(۱۱۳) چه کسی ظالم‌تر از کسی است که از ذکر نام خدا در مساجد جلوگیری[(۱)] و سعی در خرابی آن‌ها می‌کند. چنین افرادی حق ندارند وارد مساجد شوند مگر با ترس. آن‌ها در دنیا خوار خواهند شد و در آخرت عذاب بزرگی دارند.(۱۱۴) مشرق و مغرب مال خدا است. پس به هر طرف رو کنید خدا همان طرف است. خدا وسعت‌دهنده[(۲)] دانا است.(۱۱۵) گفتند: خدا فرزندی دارد. او از این‌کار برکنار است. هر چه در آسمان‌ها و زمین است مال او است. همه مطیع او هستند.(۱۱۶) پدیدآورنده آسمان‌ها و زمین است، وقتی تصمیم به کاری بگیرد فقط می‌گوید که این‌طور بشو، همان‌طور می‌شود.(۱۱۷) افراد نادان می‌گویند: چرا خدا با ما صحبت نمی‌کند یا آیه‌ای (معجزه‌ای) برای ما نمی‌آید؟ کسانی هم که قبل از آن‌ها بودند عین همین حرف را می‌زدند. نظرشان شبیه هم است، ما آیات را برای افرادی که یقین دارند بیان کرده‌ایم.(۱۱۸) ما تو را به حق برای مژده‌دادن و ترساندن (درباره نتیجه کارهایشان) فرستادیم. درباره اهل جهنم از تو بازخواست نمی‌شود.(۱۱۹)

---

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «و کیست ستمکارتر از آنکه (مردم را) از مسجدهای خدا از(بیم) آنکه نام خدا در آنها یاد شود باز دارد و...»
(۲) در این آیه «واسع» به معنای«فراگیر» است.

وَلَن تَرضىٰ عَنكَ اليَهودُ وَلَا النَّصٰرىٰ حَتّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُم ۗ قُل إِنَّ
هُدَى اللهِ هُوَ الهُدىٰ ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعتَ أَهواءَهُم بَعدَ الَّذى جاءَكَ
مِنَ العِلمِ ما لَكَ مِنَ اللهِ مِن وَلِيٍّ وَلا نَصيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذينَ ءاتَينٰهُمُ
الكِتٰبَ يَتلونَهُ حَقَّ تِلاوَتِهِ أُولٰئِكَ يُؤمِنونَ بِهِ ۗ وَمَن يَكفُر
بِهِ فَأُولٰئِكَ هُمُ الخٰسِرونَ ﴿١٢١﴾ يٰبَنى إِسرٰءيلَ اذكُروا نِعمَتِىَ الَّتى
أَنعَمتُ عَلَيكُم وَأَنّى فَضَّلتُكُم عَلَى العٰلَمينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقوا يَومًا
لا تَجزى نَفسٌ عَن نَفسٍ شَيـًٔا وَلا يُقبَلُ مِنها عَدلٌ وَلا تَنفَعُها
شَفٰعَةٌ وَلا هُم يُنصَرونَ ﴿١٢٣﴾ ۞ وَإِذِ ابتَلىٰ إِبرٰهيمَ رَبُّهُ بِكَلِمٰتٍ
فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قالَ إِنّى جاعِلُكَ لِلنّاسِ إِمامًا ۖ قالَ وَمِن ذُرِّيَّتى ۖ قالَ
لا يَنالُ عَهدِى الظّٰلِمينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذ جَعَلنَا البَيتَ مَثابَةً لِلنّاسِ
وَأَمنًا وَاتَّخِذوا مِن مَقامِ إِبرٰهۦمَ مُصَلًّى ۖ وَعَهِدنا إِلىٰ إِبرٰهۦمَ
وَإِسمٰعيلَ أَن طَهِّرا بَيتِىَ لِلطّائِفينَ وَالعٰكِفينَ وَالرُّكَّعِ السُّجودِ
﴿١٢٥﴾ وَإِذ قالَ إِبرٰهۦمُ رَبِّ اجعَل هٰذا بَلَدًا ءامِنًا وَارزُق أَهلَهُ
مِنَ الثَّمَرٰتِ مَن ءامَنَ مِنهُم بِاللهِ وَاليَومِ الءاخِرِ ۖ قالَ وَمَن كَفَرَ
فَأُمَتِّعُهُ قَليلًا ثُمَّ أَضطَرُّهُ إِلىٰ عَذابِ النّارِ ۖ وَبِئسَ المَصيرُ ﴿١٢٦﴾

تا از آیین یهودی‌ها و عیسوی‌ها پیروی نکنی، هرگز از تو راضی نمی‌شوند. بگو: هدایت واقعی هدایت خدا است. اگر بعد از این که علم برای تو حاصل شد از دلخواه آن‌ها پیروی کنی، در مقابل خدا هیچ یار و یاوری نخواهی داشت.(۱۲۰) کسانی‌که به آن‌ها کتاب دادیم و آنطور که حق خواندن آن است آن را می‌خوانند به درستی قرآن ایمان دارند. کسانی‌که منکر آن شوند زیانکارند.(۱۲۱) ای بنی‌اسرائیل، نعمتی را که به شما دادم و شما را بر جهانیان برتری دادم به یاد داشته باشید.(۱۲۲) و از روزی بترسید که کسی ذره‌ای جزای کسی را نمی‌دهد و از کسی تاوانی پذیرفته نمی‌شود و شفاعتی برای کسی فایده‌ای ندارد و یاری هم نمی‌شوند.(۱۲۳) و وقتی خداوند ابراهیم را با کلماتی امتحان کرد و او تمام آن‌ها را به جا آورد، خداوند گفت: من تو را امام (رهبر و پیشوای) مردم می‌سازم. ابراهیم گفت: آیا از نسل من هم کسی امام می‌شود؟ خدا گفت: عهد من شامل کسانی‌که ظلم می‌کنند نمی‌شود.(۱۲۴) و وقتی که خانه کعبه را برای مردم، محل اجتماع و امنیت قرار دادیم، گفتیم: از محل اقامت ابراهیم نمازگاه بسازید. با ابراهیم و اسماعیل قرار گذاشتیم که خانه مرا برای طواف‌کنندگان و کسانی‌که برای عبادت در آن می‌مانند و رکوع و سجودکنندگان پاک سازید.(۱۲۵) و وقتی را یادآوری کن که ابراهیم گفت: خداوندا، این سرزمین را امن ساز و هر کس از مردم آن را که به خدا و روز آخرت ایمان آورد از محصولات آن بهره‌مند ساز. خدا گفت: کسی‌که کافر شود مدت کمی او را بهره‌مند می‌سازم بعد او را در آتش جهنم بیچاره می‌کنم. جهنم بد جایی است.(۱۲۶)

وَ اِذ يَرفَعُ اِبرٰهيمُ القَواعِدَ مِنَ البَيتِ وَ اِسمٰعيلُ رَبَّنا تَقَبَّل
مِنّآ اِنَّكَ اَنتَ السَّميعُ العَليمُ ﴿۱۲۷﴾ رَبَّنا وَ اجعَلنا مُسلِمَينِ لَكَ
وَمِن ذُرِّيَّتِنآ اُمَّةً مُسلِمَةً لَكَ وَ اَرِنا مَناسِكَنا وَتُب عَلَينآ
اِنَّكَ اَنتَ التَّوّابُ الرَّحيمُ ﴿۱۲۸﴾ رَبَّنا وَ ابعَث فيهِم رَسولًا
مِنهُم يَتلوا عَلَيهِم ءايٰتِكَ وَ يُعَلِّمُهُمُ الكِتٰبَ وَ الحِكمَةَ
وَ يُزَكّيهِم اِنَّكَ اَنتَ العَزيزُ الحَكيمُ ﴿۱۲۹﴾ وَ مَن يَرغَبُ عَن
مِلَّةِ اِبرٰهيمَ اِلّا مَن سَفِهَ نَفسَهُ وَ لَقَدِ اصطَفَينٰهُ فِى الدُّنيا
وَ اِنَّهُ فِى الأٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحينَ ﴿۱۳۰﴾ اِذ قالَ لَهُ رَبُّهُ اَسلِم
قالَ اَسلَمتُ لِرَبِّ العٰلَمينَ ﴿۱۳۱﴾ وَ وَصّىٰ بِهآ اِبرٰهيمُ بَنيهِ
وَ يَعقوبُ يٰبَنِىَّ اِنَّ اللّٰهَ اصطَفىٰ لَكُمُ الدّينَ فَلا تَموتُنَّ
اِلّا وَ اَنتُم مُسلِمونَ ﴿۱۳۲﴾ اَم كُنتُم شُهَدآءَ اِذ حَضَرَ يَعقوبَ
المَوتُ اِذ قالَ لِبَنيهِ ما تَعبُدونَ مِن بَعدى قالوا نَعبُدُ
اِلٰهَكَ وَ اِلٰهَ ءابآئِكَ اِبرٰهيمَ وَ اِسمٰعيلَ وَ اِسحٰقَ اِلٰهًا
واحِدًا وَ نَحنُ لَهُ مُسلِمونَ ﴿۱۳۳﴾ تِلكَ اُمَّةٌ قَد خَلَت لَها ما
كَسَبَت وَ لَكُم ما كَسَبتُم وَ لا تُسـَٔلونَ عَمّا كانوا يَعمَلونَ ﴿۱۳۴﴾

و زمانی که ابراهیم و اسماعیل پایه‌های خانه کعبه را بالا بردند، گفتند: خداوندا از ما بپذیر، چون تو شنونده دانایی.(۱۲۷) خداوندا، ما دو نفر را تسلیم خود ساز و از نسل ما امتی بوجود آور که تسلیم تو باشند و آداب عبادتمان را به ما نشان بده و توبه ما را بپذیر چون تو توبه‌پذیر مهربان هستی.(۱۲۸) خداوندا، در بین آن‌ها رسولی از خودشان برانگیز که آیات تو را برآن‌ها بخواند و به آن‌ها کتاب و حکمت بیاموزد و آن‌ها را پاک سازد. چون تو توانا و حکیم هستی.(۱۲۹) چه کسی جز آدم کم عقل از آیین ابراهیم روگردان است؟ ما ابراهیم را در دنیا برگزیدیم و او در آخرت از درستکاران است.(۱۳۰) هنگامی که خداوند ابراهیم به او گفت که تسلیم شو، ابراهیم گفت: تسلیم صاحب‌اختیار همه مردم جهان شدم.(۱۳۱) ابراهیم و یعقوب فرزندانشان را به اسلام (تسلیم خدا بودن) سفارش کردند و گفتند: فرزندانم خدا برای شما این دین را انتخاب کرده بنابراین جز در حال تسلیم خدا بودن (مسلمانی) از دنیا نروید.(۱۳۲) یا وقتی که مرگ یعقوب فرارسید شاهد بودید؟ وقتی به فرزندانش گفت: بعد از من بندگی چه کسی را می‌کنید؟ گفتند: خدای واحد را که معبود تو و پدرانت ابراهیم و اسمعیل و اسحاق است بندگی می‌کنیم، و ما تسلیم او (مسلمان) هستیم.(۱۳۳) آن‌ها عده‌ای بودند که از دنیا رفتند، هر کاری کردند مال خودشان است و آنچه شما می‌کنید مال شما است و درباره کارهایی که آن‌ها می‌کردند از شما بازخواست نمی‌شود.(۱۳۴)

وَقالوا كونوا هودًا اَو نَصٰرٰى تَهتَدوا ۗ قُل بَل مِلَّةَ اِبرٰهيمَ
حَنيفًا ۖ وَما كانَ مِنَ المُشرِكينَ ﴿١٣٥﴾ قولوٓا ءامَنّا بِاللّٰهِ وَمآ
اُنزِلَ اِلَينا وَمآ اُنزِلَ اِلىٰٓ اِبرٰهيمَ وَاِسمٰعيلَ وَاِسحٰقَ
وَيَعقوبَ وَالاَسباطِ وَمآ اوتِيَ موسىٰ وَعيسىٰ وَمآ اوتِيَ النَّبِيّونَ
مِن رَبِّهِم ۚ لا نُفَرِّقُ بَينَ اَحَدٍ مِنهُم وَنَحنُ لَهُ مُسلِمونَ ﴿١٣٦﴾
فَاِن ءامَنوا بِمِثلِ مآ ءامَنتُم بِهِ فَقَدِ اهتَدَوا ۖ وَاِن تَوَلَّوا فَاِنَّما
هُم في شِقاقٍ ۖ فَسَيَكفيكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ السَّميعُ العَليمُ
﴿١٣٧﴾ صِبغَةَ اللّٰهِ ۖ وَمَن اَحسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبغَةً ۖ وَنَحنُ لَهُ
عٰبِدونَ ﴿١٣٨﴾ قُل اَتُحآجّونَنا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنا وَرَبُّكُم
وَلَنآ اَعمالُنا وَلَكُم اَعمالُكُم وَنَحنُ لَهُ مُخلِصونَ ﴿١٣٩﴾
اَم تَقولونَ اِنَّ اِبرٰهيمَ وَاِسمٰعيلَ وَاِسحٰقَ وَيَعقوبَ
وَالاَسباطَ كانوا هودًا اَو نَصٰرٰى ۗ قُل ءَاَنتُم اَعلَمُ اَمِ اللّٰهُ ۗ
وَمَن اَظلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهٰدَةً عِندَهُ مِنَ اللّٰهِ ۚ وَمَا اللّٰهُ
بِغٰفِلٍ عَمّا تَعمَلونَ ﴿١٤٠﴾ تِلكَ اُمَّةٌ قَد خَلَت ۖ لَها ما كَسَبَت
وَلَكُم ما كَسَبتُم ۖ وَلا تُسـَٔلونَ عَمّا كانوا يَعمَلونَ ﴿١٤١﴾

گفتند: یهودی یا عیسوی باشید تا هدایت شوید. بگو: بلکه آیین ابراهیم یکتاپرست برای هدایت کافی است. او مشرک نبود.(۱۳۵) بگویید: ما به خدا و آنچه به ما نازل شده (یعنی قرآن) و آنچه به ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و فرزندانش نازل شده و آنچه به موسی و عیسی داده شده (یعنی به تورات و انجیل) و آنچه به پیغمبران از خداوندشان داده شده ایمان داریم، فرقی بین هیچکدام آن‌ها نمی‌گذاریم و ما تسلیم خدا هستیم.(۱۳۶) اگر آن‌ها هم به آنچه شما ایمان دارید ایمان آوردند، هدایت شده‌اند و اگر رو گرداندند، فقط قصد مخالفت و جدایی دارند. خدا تو را از آسیب آن‌ها حفظ می‌کند. او شنوا و دانا است.(۱۳۷) اسلام دین خدایی است، چه دینی بهتر از دین خدا (یعنی تسلیم دستورهای خدا بودن) است و ما او را بندگی می‌کنیم.(۱۳۸) بگو: آیا درباره خدا با ما بگومگو می‌کنید؟ در حالی که او خداوند ما و شما است. کارهای ما مال ما و کارهای شما مال شما است (هر کس مسئول اعمال خودش است) و ما دین را برای او خالص می‌کنیم.(۱۳۹) یا می‌گویید: ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و فرزندانش یهودی یا عیسوی بودند. بگو: شما بهتر می‌دانید یا خدا؟ و چه کسی ظالم‌تر از کسی است که شهادتی را که از خدا دارد پنهان می‌کند؟ خدا از کارهایی که می‌کنید غافل نیست.(۱۴۰) آن‌ها عده‌ای بودند که از دنیا رفتند، هر کاری که کردند مال خودشان است و کارهایی که شما می‌کنید مال شما است و درباره کارهایی که آن‌ها می‌کردند از شما بازخواست نمی‌شود.(۱۴۱)

۞ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي
كَانُوا عَلَيْهَا ۚ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ
وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ ۚ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
هَدَى اللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ ۖ
فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا ۚ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ
آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ
بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۚ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

مردم کم عقل خواهند گفت: چه چیزی آن‌ها را از قبله‌ای که بر آن بودند رو گردان کرد؟ بگو: مشرق و مغرب مال خدا است، هر کس را که بخواهد به راه راست هدایت می‌کند.(۱۴۲) به این ترتیب شما را امت میانه قرار دادیم تا بر مردم شاهد باشید و پیغمبر هم شاهد بر شما باشد. قبله‌ای را که بر آن بودی فقط برای این قرار دادیم که کسی را که از پیغمبر پیروی می‌کند از کسی‌که عقبگرد می‌کند تشخیص دهیم.(۱) این کار برای افرادی غیر از آن‌هایی که خدا هدایتشان کرده سخت است. سزاوار خدا نیست که ایمان شما را از بین ببرد، چون خدا نسبت به مردم رئوف و مهربان است.(۱۴۳) چرخاندن صورتت را در آسمان می‌بینیم، بنابراین تو را به طرف قبله‌ای که می‌پسندی برمی‌گردانیم. بنابراین صورتت را به طرف مسجدالحرام برگردان، و شما هر جا که بودید صورتتان را به طرف آن برگردانید. کسانی‌که به آن‌ها کتاب الهی داده شده می‌دانند که آن حق و از طرف خداوندشان می‌باشد و او از کارهایی که می‌کنند غافل نیست.(۱۴۴) اگر هر معجزه‌ای برای اهل کتاب بیاوری از قبله تو پیروی نمی‌کنند و تو هم پیرو قبله آن‌ها نیستی. بعضی از آن‌ها هم پیرو قبله دیگران نیستند. اگر بعد از این‌که علم برای تو حاصل شد از دلخواه آن‌ها پیروی کنی از ستمگران خواهی بود.(۱۴۵)

(۱) بعضی از مترجمین کلمه «لِنَعْلَمَ» را «تا معلوم بداریم» ترجمه کرده‌اند.

اَلَّذينَ ءاتَيناهُمُ الكِتابَ يَعرِفونَهُ كَما يَعرِفونَ اَبناءَهُم
وَ اِنَّ فَريقًا مِنهُم لَيَكتُمونَ الحَقَّ وَ هُم يَعلَمونَ ﴿۱۴۶﴾ اَلحَقُّ
مِن رَبِّكَ فَلا تَكونَنَّ مِنَ المُمتَرينَ ﴿۱۴۷﴾ وَ لِكُلٍّ وِجهَةٌ هُوَ
مُوَلّيها فَاستَبِقُوا الخَيراتِ اَينَ ما تَكونوا يَأتِ بِكُمُ اللّهُ
جَميعًا اِنَّ اللّهَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ ﴿۱۴۸﴾ وَ مِن حَيثُ خَرَجتَ
فَوَلِّ وَجهَكَ شَطرَ المَسجِدِ الحَرامِ وَ اِنَّهُ لَلحَقُّ مِن رَبِّكَ
وَ مَا اللّهُ بِغافِلٍ عَمّا تَعمَلونَ ﴿۱۴۹﴾ وَ مِن حَيثُ خَرَجتَ فَوَلِّ
وَجهَكَ شَطرَ المَسجِدِ الحَرامِ وَ حَيثُ ما كُنتُم فَوَلّوا
وُجوهَكُم شَطرَهُ لِئَلّا يَكونَ لِلنّاسِ عَلَيكُم حُجَّةٌ اِلَّا الَّذينَ
ظَلَموا مِنهُم فَلا تَخشَوهُم وَ اخشَوني وَ لِاُتِمَّ نِعمَتي عَلَيكُم
وَ لَعَلَّكُم تَهتَدونَ ﴿۱۵۰﴾ كَما اَرسَلنا فيكُم رَسولًا
مِنكُم يَتلوا عَلَيكُم ءاياتِنا وَ يُزَكّيكُم وَ يُعَلِّمُكُمُ الكِتابَ
وَ الحِكمَةَ وَ يُعَلِّمُكُم ما لَم تَكونوا تَعلَمونَ ﴿۱۵۱﴾ فَاذكُروني
اَذكُركُم وَ اشكُروا لي وَ لا تَكفُرونِ ﴿۱۵۲﴾ يا اَيُّهَا الَّذينَ
ءامَنُوا استَعينوا بِالصَّبرِ وَ الصَّلاةِ اِنَّ اللّهَ مَعَ الصّابِرينَ ﴿۱۵۳﴾

کسانی‌که به آن‌ها کتاب داده‌ایم پیغمبر را می‌شناسند همان‌طور که بچه‌های خود را می‌شناسند. عده‌ای از آن‌ها حق را پنهان می‌کنند در صورتی که آن را می‌دانند. (۱۴۶) حق از جانب خداوند تو است، بنابراین از کسانی‌که دچار شک هستند نباش. (۱۴۷) هر کسی قبله‌ای دارد که رو به سوی آن می کند، بنابراین در کارهای خیر با هم مسابقه بدهید. هر جا که باشید خدا همه شما را (برای حسابرسی) می‌آورد چون خدا قادر به هر کاری است. (۱۴۸) از هر جا بیرون رفتی صورتت را به طرف مسجدالحرام برگردان چون این کار حق و از جانب خداوند تو است و خدا از کارهایی که می‌کنید غافل نیست. (۱۴۹) و از هر جا بیرون رفتی صورتت را به طرف مسجدالحرام برگردان و هر جا بودید صورتتان را به طرف مسجدالحرام برگردانید تا، غیر از ستمگران، مردم دلیلی علیه شما نداشته باشند. بنابراین از آن‌ها نترسید و از من بترسید تا نعمت خودم را بر شما کامل کنم تا هدایت شوید.(۱۵۰) همان‌طور که برای شما رسولی از خودتان فرستادیم تا آیات ما را بر شما بخواند و شما را پاک سازد و به شما کتاب و حکمت بیاموزد و به شما چیزهایی را که نمی‌دانستید یاد بدهد.(۱۵۱) بنابراین مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم و سپاسگزاری مرا بکنید و ناسپاسی نکنید.(۱۵۲) ای افراد باایمان، از صبر و نماز کمک بخواهید چون خدا با افراد صبور است.(۱۵۳)

وَ لا تَقولوا لِمَن يُقتَلُ فى سَبيلِ اللّٰهِ اَمواتٌ بَل اَحياءٌ وَ لٰكِن
لا تَشعُرونَ ﴿١٥٤﴾ وَ لَنَبلُوَنَّكُم بِشَىءٍ مِنَ الخَوفِ وَ الجوعِ
وَ نَقصٍ مِنَ الاَموالِ وَ الاَنفُسِ وَ الثَّمَرٰتِ وَ بَشِّرِ الصّٰبِرينَ
﴿١٥٥﴾ اَلَّذينَ اِذا اَصابَتهُم مُصيبَةٌ قالوا اِنّا لِلّٰهِ وَ اِنّا اِلَيهِ
رٰجِعونَ ﴿١٥٦﴾ اُولٰئِكَ عَلَيهِم صَلَوٰتٌ مِن رَبِّهِم وَ رَحمَةٌ
وَ اُولٰئِكَ هُمُ المُهتَدونَ ﴿١٥٧﴾ ۞ اِنَّ الصَّفا وَ المَروَةَ مِن شَعائِرِ
اللّٰهِ فَمَن حَجَّ البَيتَ اَوِ اعتَمَرَ فَلا جُناحَ عَلَيهِ اَن يَطَّوَّفَ
بِهِما وَ مَن تَطَوَّعَ خَيرًا فَاِنَّ اللّٰهَ شاكِرٌ عَليمٌ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذينَ
يَكتُمونَ ما اَنزَلنا مِنَ البَيِّنٰتِ وَ الهُدىٰ مِن بَعدِ ما بَيَّنّٰهُ
لِلنّاسِ فِى الكِتٰبِ اُولٰئِكَ يَلعَنُهُمُ اللّٰهُ وَ يَلعَنُهُمُ اللّٰعِنونَ
﴿١٥٩﴾ اِلَّا الَّذينَ تابوا وَ اَصلَحوا وَ بَيَّنوا فَاُولٰئِكَ اَتوبُ عَلَيهِم
وَ اَنَا التَّوّابُ الرَّحيمُ ﴿١٦٠﴾ اِنَّ الَّذينَ كَفَروا وَ ماتوا وَ هُم كُفّارٌ
اُولٰئِكَ عَلَيهِم لَعنَةُ اللّٰهِ وَ المَلٰئِكَةِ وَ النّاسِ اَجمَعينَ
﴿١٦١﴾ خٰلِدينَ فيها لا يُخَفَّفُ عَنهُمُ العَذابُ وَ لا هُم يُنظَرونَ
﴿١٦٢﴾ وَ اِلٰهُكُم اِلٰهٌ واحِدٌ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الرَّحمٰنُ الرَّحيمُ ﴿١٦٣﴾

به کسی که در راه خدا کشته شده مرده نگویید، بلکه آن‌ها زنده هستند و شما توجه ندارید.(۱۵۴) و حتماً شما را با چیزی از قبیل ترس و گرسنگی و کم کردن از مال و جان و محصولات امتحان می‌کنیم. در این امتحان به افراد صبور مژده بده.(۱۵۵) افرادی که وقتی مصیبتی به آن‌ها رسید می‌گویند: ما مال خدا هستیم و به سوی او برمی‌گردیم.(۱۵۶) درود و رحمت خداوندشان بر چنین افرادی است و این‌ها راه صحیح را شناخته‌اند.(۱۵۷) صفا و مروه از شعائر خدا است. بنابراین کسی که حج خانه کعبه کند یا عمره به‌جا آورد اشکالی ندارد که آن‌ها را طواف کند. کسی‌که میل به کار خیر دارد خدا قدرشناس و دانا است.(۱۵۸) کسانی‌که دلایل روشن و راهنمایی‌هایی را که ما نازل کردیم، بعد از این‌که آن را برای مردم در کتاب بیان کردیم، کتمان می‌کنند (به مردم نمی‌گویند) کسانی هستند که خدا و لعنت‌کنندگان آن‌ها را لعنت می‌کنند.(۱۵۹) مگر کسانی‌که توبه کردند و کارهایشان را اصلاح کردند و حقایق را برای مردم بیان کردند، من توبه آن‌ها را می‌پذیرم. من توبه‌پذیر مهربان هستم.(۱۶۰) اما کسانی‌که حقایق را پوشاندند و در این حال مردند کسانی هستند که لعنت خدا و فرشتگان و تمام مردم بر آن‌ها است.(۱۶۱) همیشه در این لعنت هستند و عذاب آن‌ها تخفیف داده نمی‌شود و به آن‌ها مهلتی هم داده نمی‌شود.(۱۶۲) معبود شما معبودی واحد است. معبودی (کسی‌که در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کنید و بدون چون و چرا از دستورهای او پیروی کنید) غیر از او که بخشنده و مهربان است وجود ندارد.(۱۶۳)

اِنَّ فی خَلقِ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ وَ اختِلافِ الَّیلِ وَ النَّهارِ
وَ الفُلكِ الَّتی تَجری فِی البَحرِ بِما یَنفَعُ النّاسَ وَ ما اَنزَلَ اللّٰهُ
مِنَ السَّماءِ مِن ماءٍ فَاَحیا بِهِ الاَرضَ بَعدَ مَوتِها وَ بَثَّ فیها
مِن كُلِّ دابَّةٍ وَ تَصریفِ الرِّیٰحِ وَ السَّحابِ المُسَخَّرِ بَینَ
السَّماءِ وَ الاَرضِ لَاٰیٰتٍ لِقَومٍ یَعقِلونَ ﴿١٦٤﴾ وَ مِنَ النّاسِ
مَن یَتَّخِذُ مِن دونِ اللّٰهِ اَندادًا یُحِبّونَهُم كَحُبِّ اللّٰهِ وَ الَّذینَ
ءامَنوا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ وَ لَو یَرَی الَّذینَ ظَلَموا اِذ یَرَونَ
العَذابَ اَنَّ القُوَّةَ لِلّٰهِ جَمیعًا وَ اَنَّ اللّٰهَ شَدیدُ العَذابِ ﴿١٦٥﴾
اِذ تَبَرَّاَ الَّذینَ اتُّبِعوا مِنَ الَّذینَ اتَّبَعوا وَ رَاَوُا العَذابَ
وَ تَقَطَّعَت بِهِمُ الاَسبابُ ﴿١٦٦﴾ وَ قالَ الَّذینَ اتَّبَعوا لَو اَنَّ لَنا
كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنهُم كَما تَبَرَّءوا مِنّا كَذٰلِكَ یُریهِمُ اللّٰهُ
اَعمالَهُم حَسَراتٍ عَلَیهِم وَ ما هُم بِخارِجینَ مِنَ النّارِ ﴿١٦٧﴾
یٰاَیُّهَا النّاسُ كُلوا مِمّا فِی الاَرضِ حَلٰلًا طَیِّبًا وَ لا تَتَّبِعوا
خُطُوٰتِ الشَّیطٰنِ اِنَّهُ لَكُم عَدُوٌّ مُبینٌ ﴿١٦٨﴾ اِنَّما یَأمُرُكُم
بِالسّوءِ وَ الفَحشاءِ وَ اَن تَقولوا عَلَی اللّٰهِ ما لا تَعلَمونَ ﴿١٦٩﴾

در خلقت آسمان‌ها و زمین، و آمد و شد شب و روز، و حرکت کشتی در دریا با سودی که به مردم می‌رساند، و بارانی که خدا از آسمان نازل می‌کند و به‌وسیله آن زمین را پس از مردنش زنده می‌نماید، و جاندارانی که در زمین پخش کرده، و حرکت بادها و ابرهای مسخر بین آسمان و زمین آیاتی (نشانه‌هایی) برای افراد عاقل وجود دارد. (۱۶۴) عده‌ای از مردم غیر از خدا، مانندهایی برای خدا می‌گیرند و همان‌طور که خدا را دوست دارند آن‌ها را دوست دارند. ولی افراد باایمان بیشترین علاقه را به خدا دارند. اگر کسانی‌که ظلم می‌کنند آن وقتی را ببینند که عذاب می‌بینند، متوجه می‌شوند که تمام قدرت متعلق به خداست و عذاب خدا شدید است.(۱۶۵) وقتی رهبرانی که از آن‌ها پیروی می‌شد عذاب را ببینند و اسباب و وسایل قطع شود از پیروان خود بیزاری می‌جویند.(۱۶۶) پیروان می‌گویند: اگر فرصت دوباره‌ای به ما داده شود از رهبران خود بیزاری می‌جوییم همان‌طور که آن‌ها از ما بیزاری جستند. خدا اعمالشان را که باعث حسرت آن‌ها است این‌طور به آن‌ها نشان می‌دهد ولی آن‌ها نمی‌توانند از آتش جهنم خارج شوند.(۱۶۷) ای مردم، از آنچه در زمین حلال و پاک است بخورید و از گام‌های شیطان پیروی نکنید، چون شیطان دشمن آشکار شما است.(۱۶۸) شیطان شما را به کارهای بد و زشت دعوت می‌کند و به شما دستور می‌دهد که چیزی را که نمی‌دانید از قول خدا بگویید.(۱۶۹)

وَاِذا قيلَ لَهُمُ اتَّبِعوا ما اَنزَلَ اللّٰهُ قالوا بَل نَتَّبِعُ ما اَلفَينا
عَلَيهِ ءاباءَنا ۚ اَوَلَو كانَ ءاباؤُهُم لا يَعقِلونَ شَيـًٔا
وَلا يَهتَدونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذينَ كَفَروا كَمَثَلِ الَّذى يَنعِقُ بِما
لا يَسمَعُ اِلّا دُعاءً وَنِداءً ۚ صُمٌّ بُكمٌ عُمىٌ فَهُم لا يَعقِلونَ
﴿١٧١﴾ يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا كُلوا مِن طَيِّبٰتِ ما رَزَقنٰكُم
وَاشكُروا لِلّٰهِ اِن كُنتُم اِيّاهُ تَعبُدونَ ﴿١٧٢﴾ اِنَّما حَرَّمَ
عَلَيكُمُ المَيتَةَ وَالدَّمَ وَلَحمَ الخِنزيرِ وَما اُهِلَّ بِهٖ لِغَيرِ
اللّٰهِ فَمَنِ اضطُرَّ غَيرَ باغٍ وَلا عادٍ فَلا اِثمَ عَلَيهِ اِنَّ اللّٰهَ
غَفورٌ رَحيمٌ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ الَّذينَ يَكتُمونَ ما اَنزَلَ اللّٰهُ مِنَ
الكِتٰبِ وَيَشتَرونَ بِهٖ ثَمَنًا قَليلًا اُولٰئِكَ ما يَأكُلونَ
فى بُطونِهِم اِلَّا النّارَ وَلا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَومَ القِيٰمَةِ
وَلا يُزَكّيهِم وَلَهُم عَذابٌ اَليمٌ ﴿١٧٤﴾ اُولٰئِكَ الَّذينَ
اشتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالهُدىٰ وَالعَذابَ بِالمَغفِرَةِ ۚ فَما
اَصبَرَهُم عَلَى النّارِ ﴿١٧٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الكِتٰبَ بِالحَقِّ ۗ
وَاِنَّ الَّذينَ اختَلَفوا فِى الكِتٰبِ لَفى شِقاقٍ بَعيدٍ ﴿١٧٦﴾

وقتی به آن‌ها گفته شود که از آنچه خدا نازل کرده (از کتاب الهی) پیروی کنید، می‌گویند: ما از آنچه پدرانمان را بر آن یافتیم پیروی می‌کنیم. اگر چه پدرانشان حقیقت را نشناخته و هدایت نشده باشند.(۱۷۰) وضع دعوت افراد کافر مثل وضع کسی است که به حیوانی که جز صدا و ندایی نمی‌شنود بانگ بزند.(۱) آن‌ها کر و لال و کورند و قدرت درک و فهم ندارند.(۱۷۱) ای افراد باایمان، اگر بندگی خدا را می‌کنید از خوردنی‌های پاکی که روزی شما کرده‌ایم بخورید و سپاس خدا را به جا آورید.(۱۷۲) خداوند فقط حیوان مرده و خون و گوشت خوک و آنچه را که به نامی غیر از نام خدا سر بریده شده باشد بر شما حرام کرده. کسی‌که ناچار باشد، در صورتی که متجاوز نباشد و در خوردن زیاده‌روی نکند،(۲) گناهی بر او نیست که از این حرام‌ها بخورد. چون خدا آمرزنده مهربان است.(۱۷۳) کسانی‌که کتابی را که خدا نازل کرده کتمان می‌کنند (به مردم نمی‌گویند) و آن را به بهای ناچیزی می‌فروشند، کسانی هستند که فقط آتش به شکم خود می‌فرستند. خدا روز قیامت با آن‌ها صحبتی نمی‌کند و پاکشان نمی‌سازد و عذاب پردردی دارند.(۱۷۴) آن‌ها گمراهی را به قیمت هدایت و عذاب را به قیمت آمرزش خریدند. آن‌ها در مقابل آتش جهنم چه صبری دارند؟!(۱۷۵) این کار به‌خاطر این است که خدا کتاب را به حق نازل کرده و کسانی‌که درباره کتاب دچار اختلاف شدند مخالفت زیادی با حق دارند.(۱۷۶)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «و داستان(تو در دعوت) کافران، چون حکایت کسی است که به چهارپایی بانگ زند که جز ندا و صدایی نشنود (آن کافران نیز چنین هستند) کرند، گنگ‌اند (و) کورند؛ از این‌رو خرد نمی‌ورزند.»

(۲) ترجمه دیگر این آیه: «... بی‌آنکه خواهان فزونی و بیش از نیاز باشد...»

۞ لَيسَ البِرَّ اَن تُوَلّوا وُجوهَكُم قِبَلَ المَشرِقِ وَ المَغرِبِ
وَلٰكِنَّ البِرَّ مَن ءامَنَ بِاللهِ وَ اليَومِ الأخِرِ وَ المَلٰٓئِكَةِ وَ الكِتٰبِ
وَ النَّبِيّـۦنَ وَ ءاتَى المالَ عَلىٰ حُبِّهِ ذَوِى القُربىٰ وَ اليَتٰمىٰ
وَ المَسٰكينَ وَ ابنَ السَّبيلِ وَ السّآئِلينَ وَ فِى الرِّقابِ وَ اَقامَ
الصَّلوٰةَ وَ ءاتَى الزَّكوٰةَ وَ الموفونَ بِعَهدِهِم اِذا عٰهَدوا
وَ الصّٰبِرينَ فِى البَأساءِ وَ الضَّرّآءِ وَحينَ البَأسِ اُولٰٓئِكَ الَّذينَ
صَدَقوا وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ المُتَّقونَ ﴿١٧٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا كُتِبَ
عَلَيكُمُ القِصاصُ فِى القَتلَى الحُرُّ بِالحُرِّ وَ العَبدُ بِالعَبدِ وَ الاُنثىٰ
بِالاُنثىٰ فَمَن عُفِىَ لَهُ مِن اَخيهِ شَىءٌ فَاتِّباعٌ بِالمَعروفِ وَ اَداءٌ
اِلَيهِ بِاِحسانٍ ذٰلِكَ تَخفيفٌ مِن رَبِّكُم وَ رَحمَةٌ فَمَنِ اعتَدىٰ
بَعدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذابٌ اَليمٌ ﴿١٧٨﴾ وَ لَكُم فِى القِصاصِ حَيوٰةٌ
يٰٓاُولِى الاَلبابِ لَعَلَّكُم تَتَّقونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيكُم اِذا حَضَرَ
اَحَدَكُمُ المَوتُ اِن تَرَكَ خَيرًا الوَصِيَّةُ لِلوالِدَينِ وَ الاَقرَبينَ
بِالمَعروفِ حَقًّا عَلَى المُتَّقينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَن بَدَّلَهُ بَعدَ ما سَمِعَهُ
فَاِنَّمآ اِثمُهُ عَلَى الَّذينَ يُبَدِّلونَهُ اِنَّ اللهَ سَميعٌ عَليمٌ ﴿١٨١﴾

نیکی آن نیست که صورتتان را به طرف مشرق یا مغرب برگردانید، بلکه نیکوکار کسی است که به خدا و روز آخرت و فرشتگان و کتاب و پیغمبران ایمان بیاورد و مال را، با وجود علاقه به آن، به خویشان و یتیمان و تهیدستان و در راه ماندگان و درخواست‌کنندگان و آزادکردن بردگان بدهد و نماز را به پا دارد و زکات بدهد و وقتی عهدی بست به آن وفا کند و در سختی‌ها و ضررها و موقع جنگ صبور باشد. چنین افرادی راست گفته‌اند و پرهیزگار هستند.(۱۷۷) ای افراد باایمان، درباره کشته‌شدگان، قصاص بر شما واجب شد، آزاد در مقابل آزاد، بنده در مقابل بنده، زن در مقابل زن. هر کس که برادرش (ولی دم) مقداری گذشت کرد باید از آن به خوبی پیروی کند و خون‌بها را به خوبی به او بپردازد. این تخفیف و لطفی از طرف خداوند شما است. کسی‌که بعد از آن تعدی کرد عذاب دردناکی دارد.(۱۷۸) ای افراد عاقل، در قصاص برای شما زندگی وجود دارد تا مسلط بر نفس شوید.(۱۷۹) وقتی مرگ یکی از شما فرا رسید، اگر مالی از او باقی بماند، وصیتی به نفع پدر و مادر و نزدیکانش به طرز خوب بر او واجب است. این وظیفه افراد باایمان است.(۱۸۰) کسی‌که وصیت را پس از این‌که شنید تغییر بدهد گناهش به عهده کسانی است که آن را تغییر داده‌اند. چون خدا شنونده و دانا است.(۱۸۱)

فَمَنْ خافَ مِنْ موصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلآ اِثْمَ
عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿۱۸۲﴾ يآاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا كُتِبَ
عَلَيْكُمُ الصِّيامُ كَما كُتِبَ عَلَى الَّذينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقونَ ﴿۱۸۳﴾ اَيّامًا مَعْدوداتٍ فَمَنْ كانَ مِنْكُمْ
مَريضًا اَوْ عَلىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ اَيّامٍ اُخَرَ وَ عَلَى الَّذينَ
يُطيقونَهُ فِدْيَةٌ طَعامُ مِسْكينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ
خَيْرٌ لَهُ وَ اَنْ تَصوموا خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمونَ ﴿۱۸۴﴾
شَهْرُ رَمَضانَ الَّذى اُنْزِلَ فيهِ الْقُرْءانُ هُدًى لِلنّاسِ
وَ بَيِّناتٍ مِنَ الْهُدىٰ وَ الْفُرْقانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كانَ مَريضًا اَوْ عَلىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ
اَيّامٍ اُخَرَ يُريدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَ لا يُريدُ بِكُمُ
الْعُسْرَ وَ لِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلىٰ ما
هَدٰيكُمْ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرونَ ﴿۱۸۵﴾ وَ اِذا سَاَلَكَ
عِبادى عَنّى فَاِنّى قَريبٌ اُجيبُ دَعْوَةَ الدّاعِ اِذا دَعانِ
فَلْيَسْتَجيبوا لى وَ لْيُؤْمِنوا بى لَعَلَّهُمْ يَرْشُدونَ ﴿۱۸۶﴾

کسی که از انحراف وصیت‌کننده یا از گناه او بترسد و بین کسانی را که ارث می‌برند اصلاح کند، گناهی نکرده است. چون خدا آمرزنده مهربان است.(۱۸۲) ای افراد باایمان، روزه بر شما واجب شد همان‌طور که بر کسانی که قبل از شما بودند واجب شده بود تا مسلط بر نفس[۱] شوید.(۱۸۳) روزه، روزهای معلومی است. کسی از شما که مریض یا در حین سفر باشد به جای آن از روزهای دیگر روزه بگیرد و بر کسانی که توانایی دارند کفاره (جریمه) آن سیر کردن یک تهیدست است. کسی که میل به نیکی داشت برای او خوب است و اگر توجه داشته باشید می‌دانید که روزه گرفتن برای شما بهتر است.(۱۸۴) ماه رمضان ماهی است که قرآن که راهنمای مردم و دلایل روشنی از هدایت و جداکننده حق و باطل است در آن نازل شده. بنابراین هر کس از شما به این ماه رسید باید روزه بگیرد و کسی که مریض یا در حال سفر باشد در روزهای دیگر به جای آن روزه بگیرد. خدا برای شما آسانی می‌خواهد و سختی نمی‌خواهد و برای این که عده روزهای روزه را کامل کنید و (فقط) خدا را بزرگ شمارید، چون اوست که شما را هدایت کرده، تا از سپاسگزاران باشید.(۱۸۵) وقتی بندگان من درباره من از تو سئوال می‌کنند، من به ایشان نزدیکم. دعای دعاکننده را وقتی مرا به کمک بخواند اجابت می‌کنم. پس آن‌ها باید دستورها و نظرهای مرا قبول کنند و به من ایمان بیاورند تا هدایت شوند.(۱۸۶)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «... باشد که پرهیزکار شوید.»

أُحِلَّ لَكُم لَيلَةَ الصِّيامِ الرَّفَثُ اِلىٰ نِسآئِكُم هُنَّ لِباسٌ
لَكُم وَ اَنتُم لِباسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُم كُنتُم تَختانونَ
اَنفُسَكُم فَتابَ عَلَيكُم وَعَفا عَنكُم فَالـٰٔنَ باشِروهُنَّ
وَابتَغوا ما كَتَبَ اللّٰهُ لَكُم وَكُلوا وَاشرَبوا حَتّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ
الخَيطُ الاَبيَضُ مِنَ الخَيطِ الاَسوَدِ مِنَ الفَجرِ ثُمَّ اَتِمُّوا
الصِّيامَ اِلَى الَّيلِ وَلا تُباشِروهُنَّ وَاَنتُم عاكِفونَ فِى المَساجِدِ
تِلكَ حُدودُ اللّٰهِ فَلا تَقرَبوها كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ ءايٰتِهِ
لِلنّاسِ لَعَلَّهُم يَتَّقونَ ﴿۱۸۷﴾ وَلا تَأكُلوا اَموالَكُم بَينَكُم
بِالباطِلِ وَتُدلوا بِهآ اِلَى الحُكّامِ لِتَأكُلوا فَريقًا مِن
اَموالِ النّاسِ بِالاِثمِ وَاَنتُم تَعلَمونَ ﴿۱۸۸﴾ يَسـَٔلونَكَ
عَنِ الاَهِلَّةِ قُل هِىَ مَواقيتُ لِلنّاسِ وَالحَجِّ وَلَيسَ البِرُّ
بِاَن تَأتُوا البُيوتَ مِن ظُهورِها وَلٰكِنَّ البِرَّ مَنِ اتَّقىٰ
وَأتُوا البُيوتَ مِن اَبوابِها وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُم
تُفلِحونَ ﴿۱۸۹﴾ وَقاتِلوا فى سَبيلِ اللّٰهِ الَّذينَ يُقاتِلونَكُم
وَلا تَعتَدوا اِنَّ اللّٰهَ لا يُحِبُّ المُعتَدينَ ﴿۱۹۰﴾

شب‌های ماه رمضان همخوابگی با زنانتان برای شما حلال شده، آن‌ها لباس شما هستند و شما لباس آن‌ها. خدا می‌دانست که شما به خودتان خیانت می‌کنید، بنابراین توبه شما را پذیرفت و از شما درگذشت. پس حالا با آن‌ها همخوابگی کنید و دنبال آنچه خدا برای شما مقرر کرده بروید و بخورید و بنوشید تا این‌که خط سفید از خط سیاه سپیده‌دم برای شما آشکار شود، بعد روزه را ادامه داده و تا شب کامل کنید. اگر برای عبادت در مسجد به سر می‌برید شب‌ها هم با زنانتان همخوابگی نکنید. این حدود احکام خداوند است، به آن نزدیک نشوید، خدا آیاتش را این‌طور برای مردم بیان می‌کند شاید مسلط بر نفس خود شوند.(۱۸۷)
مال همدیگر را به ناحق نخورید، و مقداری از آن‌ها را به قاضی‌ها ندهید تا قسمتی از مال مردم را به گناه بخورید، در صورتی که می‌دانید که مال شما نیست.(۱۸۸) درباره هلال‌های ماه از تو سؤال می‌کنند. بگو: آن تقویمی برای مردم و تعیین زمان حج است. نیکی آن نیست که از پشت وارد خانه شوید. نیکوکار کسی است که متقی (مسلط بر نفس خود) باشد. از در خانه وارد خانه شوید و از نافرمانی خدا بترسید تا رستگار شوید.(۱۸۹) و در راه خدا با کسانی که با شما می‌جنگند، بجنگید ولی تعدی (تجاوز) نکنید. چون خدا افرادی را که تجاوز می‌کنند دوست ندارد.(۱۹۰)

وَاقتُلوهُم حَيثُ ثَقِفتُموهُم وَأَخرِجوهُم مِن حَيثُ أَخرَجوكُم ۚ وَالفِتنَةُ
أَشَدُّ مِنَ القَتلِ ۚ وَلا تُقاتِلوهُم عِندَ المَسجِدِ الحَرامِ حَتّىٰ يُقاتِلوكُم
فيهِ ۖ فَإِن قاتَلوكُم فَاقتُلوهُم ۗ كَذٰلِكَ جَزاءُ الكافِرينَ ﴿١٩١﴾ فَإِنِ انتَهَوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقاتِلوهُم حَتّىٰ لا تَكونَ فِتنَةٌ وَيَكونَ
الدّينُ لِلَّهِ ۖ فَإِنِ انتَهَوا فَلا عُدوانَ إِلّا عَلَى الظّالِمينَ ﴿١٩٣﴾ الشَّهرُ الحَرامُ
بِالشَّهرِ الحَرامِ وَالحُرُماتُ قِصاصٌ ۚ فَمَنِ اعتَدىٰ عَلَيكُم فَاعتَدوا
عَلَيهِ بِمِثلِ مَا اعتَدىٰ عَلَيكُم ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعلَموا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
المُتَّقينَ ﴿١٩٤﴾ وَأَنفِقوا في سَبيلِ اللَّهِ وَلا تُلقوا بِأَيديكُم إِلَى التَّهلُكَةِ
وَأَحسِنوا ۛ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ المُحسِنينَ ﴿١٩٥﴾ وَأَتِمُّوا الحَجَّ وَالعُمرَةَ لِلَّهِ ۚ
فَإِن أُحصِرتُم فَمَا استَيسَرَ مِنَ الهَديِ ۖ وَلا تَحلِقوا رُءوسَكُم حَتّىٰ يَبلُغَ
الهَديُ مَحِلَّهُ ۚ فَمَن كانَ مِنكُم مَريضًا أَو بِهِ أَذًى مِن رَأسِهِ فَفِديَةٌ
مِن صِيامٍ أَو صَدَقَةٍ أَو نُسُكٍ ۚ فَإِذا أَمِنتُم فَمَن تَمَتَّعَ بِالعُمرَةِ إِلَى الحَجِّ
فَمَا استَيسَرَ مِنَ الهَديِ ۚ فَمَن لَم يَجِد فَصِيامُ ثَلاثَةِ أَيّامٍ فِي الحَجِّ وَسَبعَةٍ
إِذا رَجَعتُم ۗ تِلكَ عَشَرَةٌ كامِلَةٌ ۗ ذٰلِكَ لِمَن لَم يَكُن أَهلُهُ حاضِرِي
المَسجِدِ الحَرامِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعلَموا أَنَّ اللَّهَ شَديدُ العِقابِ ﴿١٩٦﴾

کسانی را که با شما می‌جنگند هر کجا پیدا کردید بکشید و آن‌ها را از جایی که شما را بیرون کردند، بیرون کنید. توطئه از آدمکشی بدتر است. و با آن‌ها در مسجدالحرام تا موقعی که با شما در آن جنگ نکنند، نجنگید. اگر با شما جنگیدند آن‌ها را بکشید، مجازات کافرین این است.(۱۹۱) اگر از جنگ دست برداشتند خدا بخشنده مهربان است (شما هم ببخشید).(۱۹۲) و با آن‌ها بجنگید تا توطئه‌ای باقی نماند و دین مخصوص خدا شود. اگر دست برداشتند بدانید که تجاوز فقط بر ستمکاران جایز است.(۱۹۳) ماه حرام در مقابل ماه حرام است و حرام‌ها قصاص دارد. اگر کسی به شما تعدی کرد همان‌طور که به شما تعدی کرده به او تعدی کنید و از نافرمانی خدا بترسید و بدانید که خدا با پرهیزگاران است.(۱۹۴) در راه خدا خرج کنید و با دست خودتان خود را به هلاکت نیندازید و نیکی کنید چون خدا نیکوکاران را دوست دارد.(۱۹۵) حج و عمره را برای خدا کامل کنید. و اگر از حج کردن شما جلوگیری شد تا آنجا که امکان دارد قربانی کنید و سرتان را نتراشید تا وقتی که قربانی به محل خودش برسد. اگر کسی از شما مریض و یا سرش دچار ناراحتی بود، کفاره آن روزه یا صدقه یا قربانی است. و وقتی امنیت پیدا کردید، کسی که از عمره به حج دست یافت تا آنجا که میسر است قربانی کند. کسی که قربانی نکرد سه روز در حج و هفت روز بعد از برگشت از حج روزه بگیرد. این ده روز کامل است. این برای کسی است که خانواده‌اش اهل مسجدالحرام نباشد. از نافرمانی خدا بترسید و بدانید مجازاتی که خدا می‌کند بسیار شدید است.(۱۹۶)

اَلحَجُّ اَشهُرٌ مَعلوماتٌ ۚ فَمَن فَرَضَ فيهِنَّ الحَجَّ
فَلا رَفَثَ وَلا فُسوقَ وَلا جِدالَ فِي الحَجِّ ۗ وَما تَفعَلوا
مِن خَيرٍ يَعلَمهُ اللّهُ ۗ وَتَزَوَّدوا فَاِنَّ خَيرَ الزّادِ التَّقوىٰ ۚ
وَاتَّقونِ يٰاُولِي الاَلبابِ ﴿۱۹۷﴾ لَيسَ عَلَيكُم جُناحٌ
اَن تَبتَغوا فَضلًا مِن رَبِّكُم ۚ فَاِذا اَفَضتُم مِن
عَرَفاتٍ فَاذكُرُوا اللّهَ عِندَ المَشعَرِ الحَرامِ ۚ
وَاذكُروهُ كَما هَدٰىكُم وَاِن كُنتُم مِن قَبلِهِ
لَمِنَ الضّالّينَ ﴿۱۹۸﴾ ثُمَّ اَفيضوا مِن حَيثُ اَفاضَ
النّاسُ وَاستَغفِرُوا اللّهَ ۚ اِنَّ اللّهَ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿۱۹۹﴾
فَاِذا قَضَيتُم مَناسِكَكُم فَاذكُرُوا اللّهَ كَذِكرِكُم
اٰباءَكُم اَو اَشَدَّ ذِكرًا ۗ فَمِنَ النّاسِ مَن يَقولُ
رَبَّنا اٰتِنا فِي الدُّنيا وَما لَهُ فِي الاٰخِرَةِ مِن خَلاقٍ
﴿۲۰۰﴾ وَمِنهُم مَن يَقولُ رَبَّنا اٰتِنا فِي الدُّنيا حَسَنَةً
وَفِي الاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ ﴿۲۰۱﴾ اُولٰئِكَ
لَهُم نَصيبٌ مِمّا كَسَبوا ۚ وَاللّهُ سَريعُ الحِسابِ ﴿۲۰۲﴾

حج در ماه‌های معلومی است. کسی‌که حج را در این ماه‌ها به جا می‌آورد بداند که در حج همخوابگی با زنان و نافرمانی (از دستورهای خدا) و بگومگو جایز نیست. خدا هر کار خوبی را که بکنید می‌داند. توشه بردارید، که بهترین توشه تقوی (تسلط بر نفس و پیروی از دستورهای خدا است. ای افراد عاقل، از نافرمانی من بپرهیزید.(۱۹۷) بر شما گناهی نیست که دنبال فضل خداوندتان (خرید و فروش و تجارت) بروید، چون از عرفات برگشتید، خدا را در مشعرالحرام یاد کنید، و به یاد او باشید چنانکه او هدایتتان کرد، در صورتی که قبلاً از گمراهان بودید.(۱۹۸) و از جایی برگردید که مردم برمی‌گردند، و از خدا طلب آمرزش کنید چون خدا آمرزنده مهربان است.(۱۹۹) وقتی آداب حج را به‌جا آوردید، خدا را همان‌طور که پدرانتان را یاد می‌کنید یا بیشتر از آن یاد کنید. عده‌ای از مردم می‌گویند که خداوندا، در دنیا وضع خوبی به ما بده، چنین افرادی در آخرت نصیبی ندارند.(۲۰۰) و عده‌ای از آن‌ها می‌گویند خداوندا، در دنیا و آخرت وضع خوبی به ما بده و ما را از عذاب آتش جهنم حفظ نما.(۲۰۱) آن‌ها بهره‌ای از آنچه کرده‌اند دارند. خدا حسابرسی سریع است.(۲۰۲)

حزب ۳

۞ وَاذكُرُوا اللَّهَ فى اَيّامٍ مَعدودٰتٍ ۚ فَمَن تَعَجَّلَ فى
يَومَينِ فَلآ اِثمَ عَلَيهِ وَمَن تَاَخَّرَ فَلآ اِثمَ عَلَيهِ ۙ لِمَنِ
اتَّقىٰ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعلَموآ اَنَّكُم اِلَيهِ تُحشَرونَ ﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ
النّاسِ مَن يُعجِبُكَ قَولُهُ فِى الحَيوٰةِ الدُّنيا وَيُشهِدُ اللَّهَ
عَلىٰ ما فى قَلبِهِ وَهُوَ اَلَدُّ الخِصامِ ﴿٢٠٤﴾ وَاِذا تَوَلّىٰ سَعىٰ
فِى الاَرضِ لِيُفسِدَ فيها وَيُهلِكَ الحَرثَ وَالنَّسلَ ۗ وَاللَّهُ
لا يُحِبُّ الفَسادَ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذا قيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ اَخَذَتهُ العِزَّةُ
بِالاِثمِ ۚ فَحَسبُهُ جَهَنَّمُ ۖ وَلَبِئسَ المِهادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ
النّاسِ مَن يَشرى نَفسَهُ ابتِغآءَ مَرضاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ
رَءوفٌ بِالعِبادِ ﴿٢٠٧﴾ يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنُوا ادخُلوا فِى
السِّلمِ كآفَّةً وَلا تَتَّبِعوا خُطُوٰتِ الشَّيطٰنِ ۙ
اِنَّهُ لَكُم عَدُوٌّ مُبينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِن زَلَلتُم مِن بَعدِ ما
جآءَتكُمُ البَيِّنٰتُ فَاعلَموآ اَنَّ اللَّهَ عَزيزٌ حَكيمٌ ﴿٢٠٩﴾
هَل يَنظُرونَ اِلّآ اَن يَأتِيَهُمُ اللَّهُ فى ظُلَلٍ مِنَ الغَمامِ
وَالمَلٰئِكَةُ وَقُضِىَ الاَمرُ ۚ وَاِلَى اللَّهِ تُرجَعُ الاُمورُ ﴿٢١٠﴾

خدا را در روزهای معینی (در ایام حج) یاد کنید کسی‌که دو روز جلو بیندازد گناهی ندارد و کسی هم که عقب بیندازد گناهی ندارد، البته برای کسی‌که پرهیزگار باشد. از نافرمانی دستورهای خدا حذر کنید و بدانید که شما پیش او جمع‌آوری خواهید شد.(۲۰۳) از مردم کسی وجود دارد که سخنش درباره زندگی دنیا تو را به تعجب وا می‌دارد و خدا را در مورد آنچه در دلش می‌باشد گواه می‌گیرد در صورتی که او سرسخت‌ترین دشمن است.(۲۰۴) وقتی از پیش تو برود (یا به ریاست برسد) در فساد کردن در زمین کوشش می‌کند و زراعت و نسل را از بین می‌برد. خدا فساد را دوست ندارد.(۲۰۵) وقتی به او گفته شود از خدا بترس، تکبر او را به بیشتر به گناه وا می‌دارد. جهنم برای او کافی است، جهنم بد جایی است.(۲۰۶) در صورتی که عده‌ای از مردم جان خود را در راه کسب رضای خدا می‌دهند و خدا نسبت به بندگانش مهربان است.(۲۰۷) ای افراد باایمان، همگی تسلیم فرمان خدا شوید و از راه شیطان پیروی نکنید چون او دشمن آشکار شما است.(۲۰۸) اگر بعد از این که دلایل روشن برای شما آمد دچار لغزش شدید، بدانید که خدا توانا و حکیم است.(۲۰۹) آیا انتظار دارند که خدا و فرشتگان در سایه‌بانی از ابر پیش آن‌ها بیایند و کار تمام شود؟! همه کارها به خدا برگردانده می‌شود.(۲۱۰)

سَل بَنیٓ اِسرآءیلَ کَم ءاتَینٰهُم مِن ءایَةٍ بَیِّنَةٍ وَ مَن یُبَدِّل نِعمَةَ اللّهِ مِن بَعدِ ما جآءَتهُ فَاِنَّ اللّهَ شَدیدُ العِقابِ ﴿۲۱۱﴾ زُیِّنَ لِلَّذینَ کَفَرُوا الحَیٰوةُ الدُّنیا وَ یَسخَرونَ مِنَ الَّذینَ ءامَنوا وَ الَّذینَ اتَّقَوا فَوقَهُم یَومَ القِیٰمَةِ وَ اللّهُ یَرزُقُ مَن یَشآءُ بِغَیرِ حِسابٍ ﴿۲۱۲﴾ کانَ النّاسُ اُمَّةً واحِدَةً فَبَعَثَ اللّهُ النَّبِیّٖنَ مُبَشِّرینَ وَ مُنذِرینَ وَ اَنزَلَ مَعَهُمُ الکِتٰبَ بِالحَقِّ لِیَحکُمَ بَینَ النّاسِ فیمَا اختَلَفوا فیهِ وَ مَا اختَلَفَ فیهِ اِلَّا الَّذینَ اوتوهُ مِن بَعدِ ما جآءَتهُمُ البَیِّنٰتُ بَغیًا بَینَهُم فَهَدَی اللّهُ الَّذینَ ءامَنوا لِمَا اختَلَفوا فیهِ مِنَ الحَقِّ بِاِذنِهِ وَ اللّهُ یَهدی مَن یَشآءُ اِلیٰ صِراطٍ مُستَقیمٍ ﴿۲۱۳﴾ اَم حَسِبتُم اَن تَدخُلُوا الجَنَّةَ وَ لَمّا یَأتِکُم مَثَلُ الَّذینَ خَلَوا مِن قَبلِکُم مَسَّتهُمُ البَأسآءُ وَ الضَّرّآءُ وَ زُلزِلوا حَتّیٰ یَقولَ الرَّسولُ وَ الَّذینَ ءامَنوا مَعَهُ مَتیٰ نَصرُ اللّهِ اَلآ اِنَّ نَصرَ اللّهِ قَریبٌ ﴿۲۱۴﴾ یَسـَٔلونَکَ ماذا یُنفِقونَ قُل مآ اَنفَقتُم مِن خَیرٍ فَلِلوالِدَینِ وَ الاَقرَبینَ وَ الیَتٰمیٰ وَ المَسٰکینِ وَ ابنِ السَّبیلِ وَ ما تَفعَلوا مِن خَیرٍ فَاِنَّ اللّهَ بِهِ عَلیمٌ ﴿۲۱۵﴾

از بنی‌اسرائیل بپرس چه مقدار آیات روشن به آن‌ها دادیم؟ کسی که نعمت خدا (دستور خدا) را بعد از این‌که برای او آمد تغییر دهد، بداند که مجازات خدا شدید است.(۲۱۱) برای افراد بی‌ایمان زندگی دنیا زینت داده شده و افراد باایمان را مسخره می‌کنند. در صورتی که روز قیامت افراد پرهیزگار از آن‌ها بالاتر هستند. خدا به هر کس که بخواهد بدون حساب روزی می‌دهد.(۲۱۲) مردم امت واحدی بودند. خدا پیغمبران را برای بشارت دادن و بیم دادن فرستاد و کتاب را به حق به آن‌ها نازل کرد تا بین مردم در مواردی که اختلاف داشتند حکم کند. کسانی که به آن‌ها کتاب داده شده بود، بعد از این‌که دلایل روشن برای آن‌ها آمد، فقط از روی حسادت و تجاوز درباره آن دچار اختلاف شدند. خدا افراد باایمان را در مورد حقی که در آن اختلاف نظر داشتند مطابق قانون خود هدایت کرد. خدا هر کس را که بخواهد به راه راست هدایت می‌کند.(۲۱۳) آیا خیال کردید که وارد بهشت می‌شوید، در صورتی که هنوز امتحانی که از افراد قبل از شما شده بود از شما نشده؟ آن‌ها دچار سختی و رنج شدند و متزلزل گشتند به طوری که حتی پیغمبر و افرادی که با او بودند گفتند: پس یاری خدا کی خواهد بود؟ آگاه باشید که یاری خدا نزدیک است.(۲۱۴) از تو می‌پرسند که چه چیزی انفاق کنند؟ بگو: هر چیز خوبی که انفاق می‌کنید اختصاص به پدر و مادر و خویشان و یتیمان و تهیدستان و درراه‌ماندگان دارد. هر کار خوبی که بکنید خدا آن را می‌داند.(۲۱۵)

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ ۚ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا
شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ
الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۖ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ
عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ
حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ۚ وَمَنْ يَرْتَدِدْ
مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ
أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ
اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ ۞ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ
وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا
أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا ۗ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ ۗ
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

جنگ بر شما واجب شده در صورتی که شما از آن بدتان می‌آید. ولی خیلی چیزها است که شما از آن بدتان می‌آید در صورتی که به نفع شما است و خیلی از چیزها است که شما دوست دارید در صورتی که به ضرر شما است. خدا می‌داند ولی شما نمی‌دانید.(۲۱۶) از تو درباره جنگ در ماه حرام می‌پرسند. بگو: جنگ در ماه حرام گناه بزرگی است، در حالی‌که گناه جلوگیری از راه خدا و کفر به او و مسجدالحرام و بیرون کردن اهل آن از آن بزرگ‌تر است. فتنه از قتل بدتر است. دائماً با شما می‌جنگند تا اگر بتوانند شما را از دینتان برگردانند. کسانی از شما که از دینشان برگردند و در حال کفر بمیرند کسانی هستند که اعمالشان در دنیا و آخرت از بین رفته است و اهل جهنم هستند و همیشه در آن خواهند بود.(۲۱۷) مسلمانان و مهاجران و مجاهدان راه خدا امید رحمت خدا را دارند و خدا آمرزنده و مهربان است.(۲۱۸) درباره شراب و قمار از تو سئوال می‌کنند. بگو: در آن‌ها گناه بزرگی وجود دارد و منفعت‌هایی هم برای مردم دارد ولی گناه آن‌ها بزرگ‌تر از نفع آن‌ها است. از تو می‌پرسند که چه چیزی انفاق کنند؟ بگو: آنچه را که بیشتر از مخارج زندگی است. خدا این‌طور آیات را برای شما بیان می‌کند شاید شما درباره دنیا و آخرت فکر کنید.(۲۱۹)

فِي الدُّنيا وَ الآخِرَةِ ۗ وَ يَسـَٔلونَكَ عَنِ اليَتـٰمىٰ ۖ قُل إِصلاحٌ لَهُم
خَيرٌ ۖ وَإِن تُخالِطوهُم فَإِخوانُكُم ۚ وَ اللَّهُ يَعلَمُ المُفسِدَ مِنَ
المُصلِحِ ۚ وَ لَو شاءَ اللَّهُ لَأَعنَتَكُم ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزيزٌ حَكيمٌ ﴿۲۲۰﴾
وَ لا تَنكِحُوا المُشرِكـٰتِ حَتّىٰ يُؤمِنَّ ۚ وَ لَأَمَةٌ مُؤمِنَةٌ خَيرٌ
مِن مُشرِكَةٍ وَ لَو أَعجَبَتكُم ۗ وَ لا تُنكِحُوا المُشرِكينَ حَتّىٰ
يُؤمِنوا ۚ وَ لَعَبدٌ مُؤمِنٌ خَيرٌ مِن مُشرِكٍ وَ لَو أَعجَبَكُم ۗ أُولـٰئِكَ
يَدعونَ إِلَى النّارِ ۖ وَ اللَّهُ يَدعوا إِلَى الجَنَّةِ وَ المَغفِرَةِ بِإِذنِهِ ۖ
وَ يُبَيِّنُ ءايـٰتِهِ لِلنّاسِ لَعَلَّهُم يَتَذَكَّرونَ ﴿۲۲۱﴾ وَ يَسـَٔلونَكَ
عَنِ المَحيضِ ۖ قُل هُوَ أَذًى فَاعتَزِلُوا النِّساءَ فِي المَحيضِ
وَ لا تَقرَبوهُنَّ حَتّىٰ يَطهُرنَ ۖ فَإِذا تَطَهَّرنَ فَأتوهُنَّ مِن حَيثُ
أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوّٰبينَ وَ يُحِبُّ المُتَطَهِّرينَ ﴿۲۲۲﴾
نِساؤُكُم حَرثٌ لَكُم فَأتوا حَرثَكُم أَنّىٰ شِئتُم ۚ وَ قَدِّموا
لِأَنفُسِكُم ۚ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعلَموا أَنَّكُم مُلـٰقوهُ ۗ وَ بَشِّرِ
المُؤمِنينَ ﴿۲۲۳﴾ وَ لا تَجعَلُوا اللَّهَ عُرضَةً لِأَيمـٰنِكُم أَن تَبَرّوا
وَ تَتَّقوا وَ تُصلِحوا بَينَ النّاسِ ۗ وَ اللَّهُ سَميعٌ عَليمٌ ﴿۲۲۴﴾

از تو درباره یتیمان سئوال می‌کنند، بگو: اصلاح کار آن‌ها بهتر است و اگر با آن‌ها معاشرت کنید برادران شما هستند. خدا افراد خرابکار و اصلاح‌کنندگان را می‌شناسد. اگر خدا می‌خواست شما را دچار زحمت می‌کرد، چون خدا توانا و حکیم است.(۲۲۰) با زنان مشرک تا ایمان نیاورند ازدواج نکنید، بدون شک ازدواج با کنیز باایمان بهتر از ازدواج با زن مشرک است، اگر چه دل شما را ببرد و به مردان مشرک تا وقتی ایمان نیاورند زن ندهید. مسلماً بنده باایمان بهتر از مرد مشرک است، اگر چه او باعث تعجب شما شود. آن‌ها افراد را به آتش جهنم دعوت می‌کنند و خدا با قوانین خود شما را به بهشت و آمرزش دعوت می‌کند و آیاتش را برای مردم بیان می‌کند تا متوجه شوند.(۲۲۱) درباره قاعدگی زنان از تو سئوال می‌کنند، بگو: آن ناراحت‌کننده است، در زمان حیض (قاعدگی) از زنان کناره‌جویی کنید و تا وقتی که پاک نشوند با آن‌ها همخوابگی نکنید، وقتی هم که پاک شدند از جایی که خدا به شما دستور داده با آن‌ها همخوابگی کنید (نه از جای دیگر). چون خدا توبه‌کنندگان و پاکان را دوست دارد.(۲۲۲) زنان شما کشتزار شما هستند (برایتان فرزند می‌آورند). هر وقت که خواستید وارد کشتزار خود شوید و برای خود کار صحیح بکنید و از نافرمانی خدا بترسید و بدانید که او را ملاقات می‌کنید و به افراد باایمان مژده بده.(۲۲۳) نام خدا را دستاویز قسم‌های خود قرار ندهید که نیکی نکنید و پرهیزگار نباشید و بین مردم را اصلاح نکنید. خدا شنوا و دانا است.(۲۲۴)

لا يُؤاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغوِ في أَيمانِكُم وَلٰكِن يُؤاخِذُكُم بِما كَسَبَت
قُلوبُكُم ۗ وَاللَّهُ غَفورٌ حَليمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذينَ يُؤلونَ مِن نِسائِهِم
تَرَبُّصُ أَربَعَةِ أَشهُرٍ ۖ فَإِن فاءو فَإِنَّ اللَّهَ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِن
عَزَمُوا الطَّلاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَميعٌ عَليمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالمُطَلَّقاتُ يَتَرَبَّصنَ
بِأَنفُسِهِنَّ ثَلاثَةَ قُروءٍ ۚ وَلا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكتُمنَ ما خَلَقَ اللَّهُ في
أَرحامِهِنَّ إِن كُنَّ يُؤمِنَّ بِاللَّهِ وَاليَومِ الآخِرِ ۚ وَبُعولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ
في ذٰلِكَ إِن أَرادوا إِصلاحًا ۚ وَلَهُنَّ مِثلُ الَّذي عَلَيهِنَّ بِالمَعروفِ ۚ
وَلِلرِّجالِ عَلَيهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزيزٌ حَكيمٌ ﴿٢٢٨﴾ الطَّلاقُ مَرَّتانِ ۖ
فَإِمساكٌ بِمَعروفٍ أَو تَسريحٌ بِإِحسانٍ ۗ وَلا يَحِلُّ لَكُم أَن تَأخُذوا
مِمّا آتَيتُموهُنَّ شَيئًا إِلّا أَن يَخافا أَلّا يُقيما حُدودَ اللَّهِ ۖ
فَإِن خِفتُم أَلّا يُقيما حُدودَ اللَّهِ فَلا جُناحَ عَلَيهِما فيمَا افتَدَت بِهِ ۗ
تِلكَ حُدودُ اللَّهِ فَلا تَعتَدوها ۚ وَمَن يَتَعَدَّ حُدودَ اللَّهِ فَأُولٰئِكَ
هُمُ الظّالِمونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِن طَلَّقَها فَلا تَحِلُّ لَهُ مِن بَعدُ حَتّىٰ تَنكِحَ
زَوجًا غَيرَهُ ۗ فَإِن طَلَّقَها فَلا جُناحَ عَلَيهِما أَن يَتَراجَعا إِن ظَنّا
أَن يُقيما حُدودَ اللَّهِ ۗ وَتِلكَ حُدودُ اللَّهِ يُبَيِّنُها لِقَومٍ يَعلَمونَ ﴿٢٣٠﴾

خدا به علت قسم‌های بیهوده از شما بازخواست نمی‌کند ولی از شما به علت آنچه در دل دارید بازخواست می‌کند. خدا آمرزنده و بردبار است.(۲۲۵) کسانی که قسم می‌خورند که با زنانشان همخوابگی نکنند تا چهارماه انتظار می‌کشند. اگر بازگردند خدا آمرزنده مهربان است.(۲۲۶) و اگر تصمیم طلاق گرفتند، خدا شنوا و دانا است.(۲۲۷) زنانی که طلاق داده شده‌اند باید سه بار از قاعدگی پاک شوند و اگر به خدا و روز آخرت ایمان دارند حق ندارند که آنچه خدا در رحم‌هایشان آفریده کتمان کنند و شوهرانشان اگر بخواهند آشتی کنند در این مدت به بازآوردن آن‌ها، سزاوارترند. زن‌ها حقوق شایسته‌ای دارند مثل وظایفی که دارند و مردان بر آن‌ها درجه‌ای برتری دارند. خدا توانا و حکیم است.(۲۲۸) طلاق دوبار است. یا آن‌ها را به خوبی نگه دارید یا آن‌ها را به خوبی ترک کنید و جایز نیست که ذره‌ای از آنچه به آن‌ها داده‌اید از آن‌ها بگیرید. مگر این‌که هر دو بترسند که حدود خدا را اجرا نکنند و اگر ترسیدید که هر دو حدود خدا را اجرا نکنند اشکالی برای آن‌ها وجود ندارد که زن پولی برای طلاق خود بدهد. این حدود خدا است بنابراین از آن تجاوز نکنید. کسانی که از حدود خدا تجاوز کنند ستمکارند.(۲۲۹) اگر مرد زن را باز طلاق بدهد جایز نیست که دوباره با او ازدواج کند تا وقتی مرد دیگری با آن زن ازدواج کند. اگر شوهر دوم او را طلاق داد اشکالی ندارد که شوهر اول دوباره با او ازدواج کند. البته به شرط این‌که فکر کنند که حدود خدا را اجرا می‌کنند. این حدود خدا است که برای مردم آگاه بیان می‌کند.(۲۳۰)

وَ اِذا طَلَّقتُمُ النِّساءَ فَبَلَغنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمسِكوهُنَّ بِمَعروفٍ اَو
سَرِّحوهُنَّ بِمَعروفٍ وَلا تُمسِكوهُنَّ ضِرارًا لِتَعتَدوا ۚ وَمَن يَفعَل
ذٰلِكَ فَقَد ظَلَمَ نَفسَهُ ۚ وَ لا تَتَّخِذوا ءايٰتِ اللهِ هُزُوًا ۚ وَاذكُروا
نِعمَتَ اللهِ عَلَيكُم وَ ما اَنزَلَ عَلَيكُم مِنَ الكِتٰبِ وَ الحِكمَةِ
يَعِظُكُم بِهِ ۚ وَاتَّقُوا اللهَ وَاعلَموا اَنَّ اللهَ بِكُلِّ شَيءٍ عَليمٌ ﴿۲۳۱﴾
وَ اِذا طَلَّقتُمُ النِّساءَ فَبَلَغنَ اَجَلَهُنَّ فَلا تَعضُلوهُنَّ اَن يَنكِحنَ
اَزواجَهُنَّ اِذا تَراضَوا بَينَهُم بِالمَعروفِ ۗ ذٰلِكَ يوعَظُ بِهِ مَن كانَ
مِنكُم يُؤمِنُ بِاللهِ وَ اليَومِ الاٰخِرِ ۗ ذٰلِكُم اَزكىٰ لَكُم وَ اَطهَرُ ۗ وَ اللهُ
يَعلَمُ وَ اَنتُم لا تَعلَمونَ ﴿۲۳۲﴾ ۞ وَ الوالِدٰتُ يُرضِعنَ اَولادَهُنَّ
حَولَينِ كامِلَينِ ۖ لِمَن اَرادَ اَن يُتِمَّ الرَّضاعَةَ ۚ وَعَلَى المَولودِ لَهُ رِزقُهُنَّ
وَ كِسوَتُهُنَّ بِالمَعروفِ ۚ لا تُكَلَّفُ نَفسٌ اِلّا وُسعَها ۚ لا تُضارَّ
والِدَةٌ بِوَلَدِها وَ لا مَولودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ ۚ وَعَلَى الوارِثِ مِثلُ ذٰلِكَ ۗ
فَاِن اَرادا فِصالًا عَن تَراضٍ مِنهُما وَ تَشاوُرٍ فَلا جُناحَ عَلَيهِما ۗ وَ اِن
اَرَدتُم اَن تَستَرضِعوا اَولادَكُم فَلا جُناحَ عَلَيكُم اِذا سَلَّمتُم ما
ءاتَيتُم بِالمَعروفِ ۗ وَاتَّقُوا اللهَ وَاعلَموا اَنَّ اللهَ بِما تَعمَلونَ بَصيرٌ ﴿۲۳۳﴾

وقتی زنان را طلاق دادید و به پایان عده رسیدند یا آن‌ها را به خوبی نگه دارید یا به خوبی از آن‌ها جدا شوید. آن‌ها را برای ضررزدن به آن‌ها نگه ندارید که به آن‌ها ظلم کنید. کسی که چنین کاری بکند به خودش ظلم کرده. آیات خدا را مسخره نکنید و نعمت خدا را بر خودتان به یاد آورید و کتاب و حکمتی که خدا شما را به‌وسیله آن موعظه می‌کند به یاد داشته باشید. از نافرمانی خدا بترسید و بدانید که خدا همه چیز را می‌داند.(۲۳۱) وقتی زنان را طلاق دادید و به پایان مدت رسیدند (عده آن‌ها تمام شد) اگر با شوهر خود به طور شایسته موافقت کردند، آنان را از ازدواج با شوهر سابقشان باز ندارید. این حکم خوبی است که به کسی از شما که به خدا و روز آخرت ایمان دارد سفارش می‌شود. این‌کار برای پاکی و پاکیزگی شما بهتر است. خدا می‌داند و شما نمی‌دانید.(۲۳۲) مادران به بچه‌هایشان دو سال کامل برای کسی‌که بخواهد شیر دادن را کامل کند شیر می‌دهند، و خوراک و پوشاک مادران به طرز شایسته بر عهده پدران است. هیچ‌کس جز به اندازه توانایی‌اش موظف نمی‌شود. مادر به‌خاطر فرزندش ضرر نبیند و پدر هم به‌خاطر فرزندش ضرر نبیند. همین وظیفه بر عهده وارث است. اگر پدر و مادر خواستند بچه را از شیر بگیرند اشکالی بر آن‌ها ندارد، البته با رضایت هم و مشورت با هم. و اگر تصمیم گرفتید که برای فرزند خود دایه بگیرید، اشکالی ندارد به شرط این‌که حق دایه را به طور شایسته به او بدهید. از نافرمانی خدا بترسید و بدانید خدا کارهایی را که می کنید می‌بیند.(۲۳۳)

وَالَّذينَ يُتَوَفَّونَ مِنكُم وَيَذَرونَ اَزواجًا يَتَرَبَّصنَ بِاَنفُسِهِنَّ
اَربَعَةَ اَشهُرٍ وَعَشرًا فَاِذا بَلَغنَ اَجَلَهُنَّ فَلا جُناحَ عَلَيكُم
فيما فَعَلنَ فى اَنفُسِهِنَّ بِالمَعروفِ وَاللّٰهُ بِما تَعمَلونَ خَبيرٌ
﴿۲۳۴﴾ وَلا جُناحَ عَلَيكُم فيما عَرَّضتُم بِهِ مِن خِطبَةِ النِّساءِ
اَو اَكنَنتُم فى اَنفُسِكُم عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُم سَتَذكُرونَهُنَّ
وَلٰكِن لا تُواعِدوهُنَّ سِرًّا اِلّا اَن تَقولوا قَولًا مَعروفًا
وَلا تَعزِموا عُقدَةَ النِّكاحِ حَتّىٰ يَبلُغَ الكِتٰبُ اَجَلَهُ
وَاعلَموا اَنَّ اللّٰهَ يَعلَمُ ما فى اَنفُسِكُم فَاحذَروهُ وَاعلَموا
اَنَّ اللّٰهَ غَفورٌ حَليمٌ ﴿۲۳۵﴾ لا جُناحَ عَلَيكُم اِن طَلَّقتُمُ النِّساءَ
ما لَم تَمَسّوهُنَّ اَو تَفرِضوا لَهُنَّ فَريضَةً وَمَتِّعوهُنَّ عَلَى
الموسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى المُقتِرِ قَدَرُهُ مَتاعًا بِالمَعروفِ حَقًّا عَلَى
المُحسِنينَ ﴿۲۳۶﴾ وَاِن طَلَّقتُموهُنَّ مِن قَبلِ اَن تَمَسّوهُنَّ وَقَد
فَرَضتُم لَهُنَّ فَريضَةً فَنِصفُ ما فَرَضتُم اِلّا اَن يَعفونَ اَو
يَعفُوَا الَّذى بِيَدِهِ عُقدَةُ النِّكاحِ وَاَن تَعفوا اَقرَبُ لِلتَّقوىٰ
وَلا تَنسَوُا الفَضلَ بَينَكُم اِنَّ اللّٰهَ بِما تَعمَلونَ بَصيرٌ ﴿۲۳۷﴾

کسانی از شما که می‌میرند[۱] و همسرانی به جا می‌گذارند باید همسرانشان چهارماه و ده روز انتظار بکشند و وقتی به آخر این مدت رسیدند، به‌خاطر کاری که آن‌ها به طرز شایسته درباره خود می‌کنند، اشکالی بر شما وارد نیست. خدا از کارهایی که می‌کنید خبر دارد.(۲۳۴) اشکالی برای شما وجود ندارد که به کنایه از زنان خواستگاری کنید یا آن را در دل مخفی کنید. خدا می‌داند که شما به یاد آن‌ها می‌افتید. ولی پنهانی با آن‌ها قرار نگذارید مگر این‌که به طرز شایسته‌ای با آن‌ها صحبت کنید. تا مدت چهارماه و ده روز تمام نشده تصمیم به عقد ازدواج نگیرید و بدانید خدا آنچه را که در دل شما است می‌داند. بنابراین از نافرمانی خدا حذر کنید و بدانید که خدا آمرزنده بردبار است.(۲۳۵) گناهی بر شما نیست که زنانی را که با آن‌ها همخوابگی نکرده و مهریه‌ای برای آن‌ها تعیین نکرده‌اید طلاق بدهید. آن‌ها را بهره‌مند سازید. توانگر به اندازه تواناییش و فقیر به اندازه تواناییش. این وظیفه افراد نیکوکار است.(۲۳۶) و اگر آن‌ها را قبل از همخوابگی طلاق دادید و برای آن‌ها مهریه‌ای تعیین کرده‌اید، نصف مهریه را به آن‌ها بدهید. مگر این‌که خود زنان یا کسی که عقد ازدواج در دست او است آن را ببخشد. اگر ببخشید به تقوی نزدیک‌تر است و فضل (بخشش) را بین خودتان فراموش نکنید، چون خدا کارهایی را که می کنید می‌بیند.(۲۳۷)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «کسانی(مردانی) از شما که جانشان گرفته می‌شود...»

حافِظوا عَلَى الصَّلَواتِ وَ الصَّلوٰةِ الوُسطىٰ وَ قوموا لِلّٰهِ
قٰنِتينَ ﴿۲۳۸﴾ فَاِن خِفتُم فَرِجالًا اَو رُكبانًا فَاِذا اَمِنتُم
فَاذكُروا اللّٰهَ كَما عَلَّمَكُم ما لَم تَكونوا تَعلَمونَ
﴿۲۳۹﴾ وَ الَّذينَ يُتَوَفَّونَ مِنكُم وَ يَذَرونَ اَزواجًا وَصِيَّةً
لِاَزواجِهِم مَتاعًا اِلَى الحَولِ غَيرَ اِخراجٍ فَاِن خَرَجنَ
فَلا جُناحَ عَلَيكُم فيما فَعَلنَ فى اَنفُسِهِنَّ مِن
مَعروفٍ وَ اللّٰهُ عَزيزٌ حَكيمٌ ﴿۲۴۰﴾ وَ لِلمُطَلَّقاتِ مَتاعٌ
بِالمَعروفِ حَقًّا عَلَى المُتَّقينَ ﴿۲۴۱﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
اللّٰهُ لَكُم ءايٰتِهِ لَعَلَّكُم تَعقِلونَ ﴿۲۴۲﴾ ۞ اَلَم تَرَ
اِلَى الَّذينَ خَرَجوا مِن دِيارِهِم وَ هُم اُلوفٌ حَذَرَ المَوتِ
فَقالَ لَهُمُ اللّٰهُ موتوا ثُمَّ اَحياهُم اِنَّ اللّٰهَ لَذو فَضلٍ عَلَى
النّاسِ وَ لٰكِنَّ اَكثَرَ النّاسِ لا يَشكُرونَ ﴿۲۴۳﴾
وَ قاتِلوا فى سَبيلِ اللّٰهِ وَ اعلَموا اَنَّ اللّٰهَ سَميعٌ عَليمٌ ﴿۲۴۴﴾
مَن ذَا الَّذى يُقرِضُ اللّٰهَ قَرضًا حَسَنًا فَيُضٰعِفَهُ لَهُ
اَضعافًا كَثيرَةً وَ اللّٰهُ يَقبِضُ وَ يَبصُۜطُ وَ اِلَيهِ تُرجَعونَ ﴿۲۴۵﴾

مراقب نمازها و نماز میانه باشید و با فروتنی برای خدا قیام کنید.(۲۳۸) اگر در خطر و ترس بودید پیاده یا سواره نماز بخوانید و وقتی خاطرجمع شدید خدا را آنطور که به شما تعلیم داده، و شما آن را نمی‌دانستید، یاد کنید.(۲۳۹) مردانی از شما که مرگشان فرا می‌رسد(۱) و همسرانی به جا می‌گذارند، باید برای همسرانشان مخارج یک‌سال را، بدون بیرون کردن آن‌ها، وصیت کنند. اگر خودشان خارج شدند درباره کارهایی که به طرز شایسته می‌کنند اشکالی بر شما وارد نیست. خدا توانا و حکیم است.(۲۴۰) وظیفه شوهران پرهیزگار است که موقع طلاق دادن هدیه‌ای مناسب به زنان خود بدهند.(۲۴۱) خداوند آیاتش را این‌طور برای شما بیان می‌کند تا تعقل کنید (وظیفه خود را تشخیص دهید).(۲۴۲) آیا کسانی را ندیدی که در حالی که هزاران نفر بودند از ترس مرگ از سرزمین خود خارج شدند؟ خدا به آن‌ها گفت که بمیرید، بعد آن‌ها را زنده کرد. چون خدا به مردم لطف دارد ولی بیشتر مردم سپاسگزاری نمی‌کنند.(۲۴۳) در راه خدا مبارزه کنید و بدانید خدا شنوا و دانا است.(۲۴۴) کیست که به خدا قرض نیکو بدهد تا خدا آن را چند برابر کند؟ خداست که بر مردم تنگ می‌گیرد و گشایش می‌دهد و به سوی او برگردانده می‌شوید.(۲۴۵)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «کسانی(مردانی) از شما که جانشان گرفته می‌شود...»

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا
لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ قَالَ
هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا ۖ
قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا ۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ
لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ۚ
قَالُوا أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ ۚ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ
عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ۖ وَاللَّهُ
يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾
وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا
تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ۚ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

آیا آن دسته از بزرگان بنی‌اسرائیل را بعد از موسی ندیدی، که به پیغمبرشان گفتند: فرماندهی برای ما تعیین کن تا در راه خدا بجنگیم. او گفت: آیا امکان دارد که اگر جنگ بر شما واجب شود نجنگید؟ گفتند: چرا در راه خدا نجنگیم؟ در صورتی که ما را از سرزمین خود و از پیش فرزندانمان بیرون کرده‌اند. ولی وقتی فرمان جنگ برای آن‌ها صادر شد همگی، به‌جز عده کمی از آن‌ها، سرپیچی کردند. خدا ستمکاران را خوب می‌شناسد. (۲۴۶) پیغمبرشان به آن‌ها گفت: خدا طالوت را فرمانروای شما ساخته. گفتند: چگونه او فرمانروای ما باشد در صورتی که ما به فرمانروایی از او سزاوارتر هستیم، به او ثروت زیادی داده نشده. پیغمبرشان گفت: خدا او را برگزیده و به او از لحاظ دانایی و توانایی برتری داده است.(۱) خدا فرمانروایی را به هر کس که بخواهد می‌دهد. خدا وسعت‌دهنده دانا است.(۲۴۷) پیغمبرشان به آن‌ها گفت: نشانه فرمانروایی او این است که تابوت، که در آن آرامشی از خداوند شما و باقیمانده چیزهایی است که خانواده موسی و هارون به جا گذاشته‌اند، برای شما می‌آید و فرشتگان آن را حمل می‌کنند. اگر افراد باایمانی باشید مسلماً در این کار نشانه‌ای برای شما وجود دارد.(۲۴۸)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «... و در دانش و تنومندی وی(هم) افزوده است.»

فَلَمّا فَصَلَ طالوتُ بِالجُنودِ قالَ إِنَّ اللّهَ مُبتَليكُم
بِنَهَرٍ فَمَن شَرِبَ مِنهُ فَلَيسَ مِنّي وَمَن لَم يَطعَمهُ
فَإِنَّهُ مِنّي إِلّا مَنِ اغتَرَفَ غُرفَةً بِيَدِهِ ۚ فَشَرِبوا مِنهُ
إِلّا قَليلًا مِنهُم ۚ فَلَمّا جاوَزَهُ هُوَ وَالَّذينَ آمَنوا مَعَهُ
قالوا لا طاقَةَ لَنَا اليَومَ بِجالوتَ وَجُنودِهِ ۚ قالَ
الَّذينَ يَظُنّونَ أَنَّهُم مُلاقُو اللّهِ كَم مِن فِئَةٍ
قَليلَةٍ غَلَبَت فِئَةً كَثيرَةً بِإِذنِ اللّهِ ۗ وَاللّهُ مَعَ
الصّابِرينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمّا بَرَزوا لِجالوتَ وَجُنودِهِ قالوا
رَبَّنا أَفرِغ عَلَينا صَبرًا وَثَبِّت أَقدامَنا وَانصُرنا
عَلَى القَومِ الكافِرينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَموهُم بِإِذنِ
اللّهِ وَقَتَلَ داوودُ جالوتَ وَآتاهُ اللّهُ المُلكَ
وَالحِكمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمّا يَشاءُ ۗ وَلَولا دَفعُ اللّهِ النّاسَ
بَعضَهُم بِبَعضٍ لَفَسَدَتِ الأَرضُ وَلٰكِنَّ اللّهَ
ذو فَضلٍ عَلَى العالَمينَ ﴿٢٥١﴾ تِلكَ آياتُ اللّهِ نَتلوها
عَلَيكَ بِالحَقِّ ۚ وَإِنَّكَ لَمِنَ المُرسَلينَ ﴿٢٥٢﴾

چون طالوت لشکریان را بیرون برد گفت: خدا شما را با رودخانه‌ای امتحان می‌کند. کسی‌که از آن بنوشد از من نیست و کسی‌که از آن ننوشد یا فقط یک مشت آب بنوشد از من است. همه آن‌ها از آن آب خوردند به‌جز عده کمی. چون او و افراد باایمانی که با او بودند از آن رودخانه عبور کردند گفتند: ما امروز توانایی برخورد با جالوت و لشکریان او را نداریم. کسانی‌که گمان داشتند که خدا را ملاقات می‌کنند گفتند: چه بسیار گروه‌های کوچکی که به خواست خدا بر گروه‌های بزرگ غلبه کردند. خدا با افراد بااستقامت است. (۲۴۹) چون در مقابل جالوت و لشکریانش قرار گرفتند گفتند: خداوندا، به ما صبر عطا کن و قدم‌های ما را ثابت نما و ما را در مقابل افراد بی‌ایمان پیروز گردان. (۲۵۰) درنتیجه آن‌ها را به خواست خدا شکست دادند و داود جالوت را کشت و خدا به او فرمانروایی و حکمت داد و هر چه می‌خواست به او یاد داد. اگر خدا بعضی از مردم را به‌وسیله بعضی دفع نمی‌کرد، زمین خراب می‌شد ولی خدا به افراد بشر لطف دارد. (۲۵۱) این آیات خداوند است که به حق بر تو می‌خوانیم و بدون تردید تو از پیغمبرانی. (۲۵۲)

حزب

تِلكَ الرُّسُلُ فَضَّلنا بَعضَهُم عَلىٰ بَعضٍ مِنهُم مَن كَلَّمَ اللَّهُ
وَ رَفَعَ بَعضَهُم دَرَجٰتٍ وَ ءاتَينا عيسَى ابنَ مَريَمَ البَيِّنٰتِ
وَ اَيَّدنٰهُ بِروحِ القُدُسِ وَ لَو شاءَ اللَّهُ مَا اقتَتَلَ الَّذينَ
مِن بَعدِهِم مِن بَعدِ ما جاءَتهُمُ البَيِّنٰتُ وَ لٰكِنِ اختَلَفوا
فَمِنهُم مَن ءامَنَ وَ مِنهُم مَن كَفَرَ وَ لَو شاءَ اللَّهُ مَا اقتَتَلوا
وَ لٰكِنَّ اللَّهَ يَفعَلُ ما يُريدُ ﴿٢٥٣﴾ يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا اَنفِقوا
مِمّا رَزَقنٰكُم مِن قَبلِ اَن يَأتِيَ يَومٌ لا بَيعٌ فيهِ وَ لا خُلَّةٌ
وَ لا شَفٰعَةٌ وَ الكٰفِرونَ هُمُ الظّٰلِمونَ ﴿٢٥٤﴾ اَللَّهُ لا اِلٰهَ
اِلّا هُوَ الحَيُّ القَيّومُ لا تَأخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَومٌ لَهُ ما فِي السَّمٰوٰتِ
وَ ما فِي الاَرضِ مَن ذَا الَّذى يَشفَعُ عِندَهُ اِلّا بِاِذنِهِ يَعلَمُ
ما بَينَ اَيديهِم وَ ما خَلفَهُم وَ لا يُحيطونَ بِشَيءٍ مِن عِلمِهِ
اِلّا بِما شاءَ وَسِعَ كُرسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضَ وَ لا يَـٔودُهُ
حِفظُهُما وَ هُوَ العَلِيُّ العَظيمُ ﴿٢٥٥﴾ لا اِكراهَ فِي الدّينِ قَد تَبَيَّنَ
الرُّشدُ مِنَ الغَيِّ فَمَن يَكفُر بِالطّٰغوتِ وَ يُؤمِن بِاللَّهِ فَقَدِ
استَمسَكَ بِالعُروَةِ الوُثقىٰ لَا انفِصامَ لَها وَ اللَّهُ سَميعٌ عَليمٌ ﴿٢٥٦﴾

ما بعضی از پیغمبران را بر بعضی دیگر برتری دادیم. از آن‌ها کسی بود که خدا با او صحبت کرد، و بعضی را درجاتی برتر داد. به عیسی پسر مریم معجزات روشن دادیم و او را با روح‌القدس (روح پاک) تایید کردیم. اگر خدا می‌خواست، مردم بعد از آمدن پیغمبران و دلایل روشن برایشان، با هم نمی‌جنگیدند، ولی دچار اختلاف شدند. بعضی از آن‌ها ایمان آوردند و بعضی ایمان نیاوردند. اگر خدا می‌خواست با هم نمی‌جنگیدند، ولی خدا هر چه را که اراده کند انجام می‌دهد. (۲۵۳) ای افراد باایمان، قبل از این‌که روزی بیاید که در آن خرید و فروش و دوستی و شفاعتی وجود ندارد، از آنچه روزی شما ساخته‌ایم انفاق کنید. کسانی‌که قبول نکنند ظالمند. (۲۵۴) معبودی (کسی‌که شما در مقابل او احساس و ابراز کوچکی کنید و او را عامل برآوردن آرزوهای خود بدانید) غیر از خدا وجود ندارد. زنده و پاینده است. نه چرتش می‌گیرد و نه می‌خوابد. آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال اوست. چه کسی بدون اجازه او می‌تواند پیش او شفاعت کند؟ خدا آنچه جلوی آن‌ها و آنچه پشت سر آن‌ها است را می‌داند، در صورتی که آن‌ها ذره‌ای از علم خدا اطلاع ندارند، مگر تا آنجا که خدا خواسته. عرش (حکومت) او آسمان‌ها و زمین را فراگرفته و از نگهداری آن‌ها نمی‌رنجد[۱] و او بلندمرتبه و بزرگ است. (۲۵۵) در دین اکراهی (اجباری) نیست. راه صحیح از غلط روشن شده.[۲] کسی‌که طاغوت (طغیان‌کننده‌ای که دستوری بر خلاف دستور خدا بدهد) را نپذیرد و به خدا ایمان بیاورد به دستاویز محکمی[۳] چسبیده که پاره‌شدنی نیست و خدا شنوا و دانا است. (۲۵۶)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «... بر او سنگینی نمی کند»
(۲) ترجمه دیگر این آیه: «راهِ کمال از بیراهه به روشنی آشکار شده است...»
(۳) ترجمه دیگر این آیه: «استوارترین دستاویز...»

اَللّٰهُ وَلِیُّ الَّذینَ ءامَنوا یُخرِجُهُم مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَی النّورِ
وَ الَّذینَ کَفَروا اَولِیآؤُهُمُ الطّاغوتُ یُخرِجونَهُم مِنَ
النّورِ اِلَی الظُّلُمٰتِ اُولٰٓئِکَ اَصحٰبُ النّارِ هُم فیها
خٰلِدونَ ﴿٢٥٧﴾ اَلَم تَرَ اِلَی الَّذی حاجَّ اِبرٰهیمَ فی رَبِّهِ
اَن ءاتٰهُ اللّٰهُ المُلکَ اِذ قالَ اِبرٰهیمُ رَبِّیَ الَّذی یُحیـی
وَ یُمیتُ قالَ اَنَا اُحیـی وَ اُمیتُ قالَ اِبرٰهیمُ فَاِنَّ اللّٰهَ یَأتی
بِالشَّمسِ مِنَ المَشرِقِ فَأتِ بِها مِنَ المَغرِبِ فَبُهِتَ الَّذی
کَفَرَ وَ اللّٰهُ لا یَهدِی القَومَ الظّٰلِمینَ ﴿٢٥٨﴾ اَو کَالَّذی مَرَّ
عَلٰی قَریَةٍ وَ هِیَ خاوِیَةٌ عَلٰی عُروشِها قالَ اَنّٰی یُحیـی هٰذِهِ
اللّٰهُ بَعدَ مَوتِها فَاَماتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قالَ کَم
لَبِثتَ قالَ لَبِثتُ یَومًا اَو بَعضَ یَومٍ قالَ بَل لَبِثتَ مِائَةَ
عامٍ فَانظُر اِلٰی طَعامِکَ وَ شَرابِکَ لَم یَتَسَنَّه وَ انظُر
اِلٰی حِمارِکَ وَ لِنَجعَلَکَ ءایَةً لِلنّاسِ وَ انظُر اِلَی
العِظامِ کَیفَ نُنشِزُها ثُمَّ نَکسوها لَحمًا فَلَمّا
تَبَیَّنَ لَهُ قالَ اَعلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ ﴿٢٥٩﴾

خدا پشتیبان افراد باایمان است. آن‌ها را از تاریکی‌ها بیرون می‌آورد و به طرف نور می‌برد. در صورتی که یاور افراد بی‌ایمان طاغوت‌ها (طغیانگران) هستند که آن‌ها را از نور بیرون آورده به درون تاریکی‌ها می‌برند. آن‌ها اهل آتش جهنم هستند و همیشه در آن خواهند بود. (۲۵۷) آیا آن کسی را که خدا به او فرمانروایی داده بود و با ابراهیم درباره خداوندش بگومگو می‌کرد ندیدی؟ آن وقتی که ابراهیم گفت: خداوند من آن است که جان می‌دهد و جان می‌گیرد. او گفت: من هم جان می‌دهم و جان می‌گیرم. ابراهیم گفت: خدا خورشید را از مشرق درمی‌آورد، تو آن را از مغرب درآور. فرد بی‌ایمان مبهوت شد. خدا کسانی را که ظلم می‌کنند هدایت نمی‌کند. (۲۵۸) یا مثل کسی که از شهری عبور می‌کرد در حالی که سقف خانه‌های شهر فروریخته بود. با خود گفت: خدا چگونه این شهر را بعد از مرگش زنده می‌کند؟! خدا جان او را صد سال گرفت، بعد او را زنده کرد و به او گفت: چه مدت در این حال ماندی؟ گفت: یک روز یا قسمتی از روز. خدا گفت: صد سال در این حالت ماندی، به غذا و نوشیدنی خودت نگاه کن که نگندیده و به خرت نگاه کن تا تو را برای مردم نشانه‌ای برای رستاخیز بسازم، و به استخوان‌های خرت نگاه کن که چطور آن‌ها را دوباره سر هم می‌کنیم و به آن گوشت می‌پوشانیم. وقتی مطلب برای او روشن شد گفت: حالا می‌دانم که خدا بر هر کاری قادر است. (۲۵۹)

وَ اِذ قالَ اِبرٰهیمُ رَبِّ اَرِنی کَیفَ تُحیِ المَوتیٰ قالَ
اَوَ لَم تُؤمِن قالَ بَلیٰ وَ لٰکِن لِیَطمَئِنَّ قَلبی قالَ فَخُذ اَربَعَةً
مِنَ الطَّیرِ فَصُرهُنَّ اِلَیکَ ثُمَّ اجعَل عَلیٰ کُلِّ جَبَلٍ مِنهُنَّ جُزءًا
ثُمَّ ادعُهُنَّ یَأتینَکَ سَعیًا وَ اعلَم اَنَّ اللّٰهَ عَزیزٌ حَکیمٌ ﴿٢٦٠﴾
مَثَلُ الَّذینَ یُنفِقونَ اَموالَهُم فی سَبیلِ اللّٰهِ کَمَثَلِ حَبَّةٍ
اَنبَتَت سَبعَ سَنابِلَ فی کُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَ اللّٰهُ یُضٰعِفُ
لِمَن یَشاءُ وَ اللّٰهُ واسِعٌ عَلیمٌ ﴿٢٦١﴾ اَلَّذینَ یُنفِقونَ اَموالَهُم
فی سَبیلِ اللّٰهِ ثُمَّ لا یُتبِعونَ ما اَنفَقوا مَنًّا وَ لا اَذًی
لَهُم اَجرُهُم عِندَ رَبِّهِم وَ لا خَوفٌ عَلَیهِم وَ لا هُم یَحزَنونَ
﴿٢٦٢﴾ ۞ قَولٌ مَعروفٌ وَ مَغفِرَةٌ خَیرٌ مِن صَدَقَةٍ یَتبَعُهآ
اَذًی وَ اللّٰهُ غَنِیٌّ حَلیمٌ ﴿٢٦٣﴾ یٰاَیُّهَا الَّذینَ ءامَنوا لا تُبطِلوا
صَدَقٰتِکُم بِالمَنِّ وَ الاَذیٰ کَالَّذی یُنفِقُ مالَهُ رِئاءَ النّاسِ
وَ لا یُؤمِنُ بِاللّٰهِ وَ الیَومِ الاٰخِرِ فَمَثَلُهُ کَمَثَلِ صَفوانٍ عَلَیهِ
تُرابٌ فَاَصابَهُ وابِلٌ فَتَرَکَهُ صَلدًا لا یَقدِرونَ عَلیٰ
شَیءٍ مِمّا کَسَبوا وَ اللّٰهُ لا یَهدِی القَومَ الکٰفِرینَ ﴿٢٦٤﴾

وقتی را یادآوری کن که ابراهیم گفت: خداوندا، به من نشان بده که مرده‌ها را چگونه زنده می‌کنی؟ خدا گفت: آیا ایمان نیاورده‌ای؟ ابراهیم گفت: چرا، ولی برای این‌که دلم اطمینان پیدا کند. خدا گفت: چهار پرنده بگیر و آن‌ها را تکه‌پاره کن و سر هر کوهی قسمتی از آن را بگذار، بعد آن‌ها را صدا بزن تا با سرعت پیش تو بیایند و بدان که خدا مقتدر و حکیم است. (۲۶۰) حکایت کسانی که اموالشان را در راه خدا انفاق (خرج) می‌کنند مانند دانه‌ای است که از آن هفت خوشه دربیاید و در هر خوشه صد دانه باشد. خدا آن را برای هر کسی که بخواهد چند برابر می‌کند. خدا وسعت‌دهنده دانا است. (۲۶۱) اشخاصی که مالشان را در راه خدا خرج می‌کنند و دنبال آن منتی نمی‌گذارند و اذیتی نمی‌کنند، پاداش کارشان پیش خداوندشان محفوظ است، نه ترسی دارند و نه غصه‌ای. (۲۶۲) زبان خوش و طلب آمرزش، بهتر از انفاقی است که دنبال آن اذیتی باشد. خدا بی‌نیاز و بردبار است. (۲۶۳) ای افراد باایمان، انفاق خود را با منت‌گذاشتن و اذیت کردن از بین نبرید. مثل کسی‌که مالش را برای این‌که مردم ببینند خرج می‌کند و به خدا و روز آخرت ایمان ندارد، وضع کار او شبیه سنگ صافی است که روی آن خاکی باشد و باران تندی بر آن ببارد و آن را بدون ذره‌ای خاک باقی بگذارد. اینگونه افراد از کاری که کرده‌اند بهره‌ای نمی‌برند. خدا افراد بی‌ایمان را هدایت نمی‌کند. (۲۶۴)

وَمَثَلُ الَّذينَ يُنفِقونَ أَموالَهُمُ ابتِغاءَ مَرضاتِ اللَّهِ
وَ تَثبيتًا مِن أَنفُسِهِم كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبوَةٍ أَصابَها وابِلٌ
فَآتَت أُكُلَها ضِعفَينِ فَإِن لَم يُصِبها وابِلٌ فَطَلٌّ ۗ
وَاللَّهُ بِما تَعمَلونَ بَصيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيَوَدُّ أَحَدُكُم أَن تَكونَ لَهُ
جَنَّةٌ مِن نَخيلٍ وَ أَعنابٍ تَجري مِن تَحتِهَا الأَنهارُ لَهُ
فيها مِن كُلِّ الثَّمَراتِ وَ أَصابَهُ الكِبَرُ وَ لَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفاءُ
فَأَصابَها إِعصارٌ فيهِ نارٌ فَاحتَرَقَت ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمُ الآياتِ لَعَلَّكُم تَتَفَكَّرونَ ﴿٢٦٦﴾ يا أَيُّهَا الَّذينَ
آمَنوا أَنفِقوا مِن طَيِّباتِ ما كَسَبتُم وَ مِمّا أَخرَجنا
لَكُم مِنَ الأَرضِ ۖ وَلا تَيَمَّمُوا الخَبيثَ مِنهُ تُنفِقونَ وَ لَستُم
بِآخِذيهِ إِلّا أَن تُغمِضوا فيهِ ۚ وَ اعلَموا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
حَميدٌ ﴿٢٦٧﴾ الشَّيطانُ يَعِدُكُمُ الفَقرَ وَ يَأمُرُكُم بِالفَحشاءِ ۖ
وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَغفِرَةً مِنهُ وَ فَضلًا ۗ وَ اللَّهُ واسِعٌ عَليمٌ ﴿٢٦٨﴾
يُؤتِي الحِكمَةَ مَن يَشاءُ ۚ وَ مَن يُؤتَ الحِكمَةَ فَقَد
أوتِيَ خَيرًا كَثيرًا ۗ وَ ما يَذَّكَّرُ إِلّا أُولُو الأَلبابِ ﴿٢٦٩﴾

داستان کسانی‌که مالشان را در راه رضای خدا و برای آرامش قلب خود خرج می‌کنند، مثل باغی است که روی تپه‌ای باشد و باران تندی بر آن ببارد در نتیجه میوه‌اش را دو برابر می‌دهد و اگر باران تند بر آن نبارد همان باران کم هم کافی است. خدا کارهایی را که می‌کنید می‌بیند. (۲۶۵) آیا کسی از شما دوست دارد که باغی از خرما و انگور داشته باشد که در آن نهرها روان باشد و هر نوع میوه‌ای در آن داشته باشد و به سن پیری برسد و بچه‌های کوچکی داشته باشد و در چنین حالی گردبادی که در آن آتش است به آن برسد و باغ آتش بگیرد؟ خدا آیاتش را این‌طور برای شما بیان می‌کند شاید فکر کنید. (۲۶۶) ای افراد باایمان، از چیزهای پاکی که به دست آورده‌اید و از آنچه برای شما از زمین بیرون آورده‌ایم انفاق (در راه خدا خرج) کنید و از چیزهای به درد نخور انفاق نکنید، چیزی که خودتان آن را با اکراه می‌گیرید، و بدانید که خدا بی‌نیاز و ستوده است. (۲۶۷) شیطان شما را از فقر می‌ترساند و به شما دستور کارهای بد را می‌دهد. در صورتی که خدا به شما وعده آمرزش و لطف خودش را می‌دهد. خدا وسعت‌دهنده دانا است. (۲۶۸) خدا دانش حقیقی را به هر کسی که بخواهد می‌دهد و به کسی‌که دانش حقیقی داده شد، خیر زیادی داده شده. فقط افراد عاقل متوجه این حقیقت می‌شوند. (۲۶۹)

وَما أَنفَقتُم مِن نَفَقَةٍ أَو نَذَرتُم مِن نَذرٍ فَإِنَّ اللَّهَ
يَعلَمُهُ ۗ وَما لِلظّالِمينَ مِن أَنصارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِن تُبدُوا
الصَّدَقاتِ فَنِعِمّا هِيَ ۖ وَإِن تُخفوها وَتُؤتوهَا الفُقَراءَ
فَهُوَ خَيرٌ لَكُم ۚ وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِن سَيِّئاتِكُم ۗ
وَاللَّهُ بِما تَعمَلونَ خَبيرٌ ﴿٢٧١﴾ ۞ لَيسَ عَلَيكَ هُداهُم حزب
وَلٰكِنَّ اللَّهَ يَهدي مَن يَشاءُ ۗ وَما تُنفِقوا مِن خَيرٍ
فَلِأَنفُسِكُم ۚ وَما تُنفِقونَ إِلَّا ابتِغاءَ وَجهِ اللَّهِ ۚ
وَما تُنفِقوا مِن خَيرٍ يُوَفَّ إِلَيكُم وَأَنتُم لا تُظلَمونَ
﴿٢٧٢﴾ لِلفُقَراءِ الَّذينَ أُحصِروا في سَبيلِ اللَّهِ
لا يَستَطيعونَ ضَربًا فِي الأَرضِ يَحسَبُهُمُ
الجاهِلُ أَغنِياءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعرِفُهُم بِسيماهُم
لا يَسأَلونَ النّاسَ إِلحافًا ۗ وَما تُنفِقوا مِن خَيرٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَليمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذينَ يُنفِقونَ أَموالَهُم
بِاللَّيلِ وَالنَّهارِ سِرًّا وَعَلانِيَةً فَلَهُم أَجرُهُم عِندَ
رَبِّهِم وَلا خَوفٌ عَلَيهِم وَلا هُم يَحزَنونَ ﴿٢٧٤﴾

خدا هر انفاقی (خرجی) و هر نذری که کرده‌اید می‌داند و کسانی‌که ظلم می‌کنند یاوری ندارند. (۲۷۰) اگر انفاق را آشکارا بکنید خوب است و اگر آن را مخفی کنید و به فقرا بدهید برای شما بهتر است. قسمتی از گناهان شما را از بین می‌برد. خدا از کارهایی که می‌کنید خبردار است. (۲۷۱) هدایت آن‌ها به عهده تو نیست ولی خدا هر کس را که بخواهد هدایت می‌کند. هر چیز خوبی که انفاق کنید به نفع خودتان است. و فقط برای به دست آوردن رضای خدا انفاق کنید. هر چیز خوبی که انفاق کنید به طور کامل به شما پس داده می‌شود و به شما ظلم نمی‌شود. (۲۷۲) انفاق اختصاص به فقیرانی دارد که در راه خدا درمانده شده‌اند و توانایی مسافرت را ندارند. کسی‌که به وضع آن‌ها آشنا نیست آن‌ها را به علت آبروداری بی‌نیاز می‌پندارد. آن‌ها را از علامت و صورتشان می‌شناسی. با اصرار از مردم تقاضای کمک نمی‌کنند. هر چیز خوبی که انفاق کنید خدا از آن اطلاع دارد. (۲۷۳) کسانی‌که مالشان را شب و روز، پنهان و آشکار انفاق می‌کنند پاداششان پیش خداوندشان محفوظ است، نه ترسی دارند و نه غصه‌ای. (۲۷۴)

اَلَّذينَ يَأكُلونَ الرِّبوٰا لا يَقومونَ اِلّا كَما يَقومُ الَّذى
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيطٰنُ مِنَ المَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُم قالوٓا اِنَّمَا البَيعُ
مِثلُ الرِّبوٰا وَ اَحَلَّ اللّٰهُ البَيعَ وَ حَرَّمَ الرِّبوٰا فَمَن جاءَهُ
مَوعِظَةٌ مِن رَبِّهِ فَانتَهىٰ فَلَهُ ما سَلَفَ وَ اَمرُهُ اِلَى اللّٰهِ وَ مَن
عادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصحٰبُ النّارِ هُم فيها خٰلِدونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمحَقُ
اللّٰهُ الرِّبوٰا وَ يُربِى الصَّدَقٰتِ وَ اللّٰهُ لا يُحِبُّ كُلَّ كَفّارٍ اَثيمٍ
﴿٢٧٦﴾ اِنَّ الَّذينَ ءامَنوا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَ اَقامُوا الصَّلوٰةَ
وَءاتَوُا الزَّكوٰةَ لَهُم اَجرُهُم عِندَ رَبِّهِم وَ لا خَوفٌ عَلَيهِم
وَ لا هُم يَحزَنونَ ﴿٢٧٧﴾ يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ
وَ ذَروا ما بَقِىَ مِنَ الرِّبوٰٓا اِن كُنتُم مُؤمِنينَ ﴿٢٧٨﴾ فَاِن
لَم تَفعَلوا فَأذَنوا بِحَربٍ مِنَ اللّٰهِ وَ رَسولِهِ وَ اِن تُبتُم فَلَكُم
رُءوسُ اَموٰلِكُم لا تَظلِمونَ وَ لا تُظلَمونَ ﴿٢٧٩﴾ وَ اِن كانَ
ذو عُسرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلىٰ مَيسَرَةٍ وَ اَن تَصَدَّقوا خَيرٌ لَكُم
اِن كُنتُم تَعلَمونَ ﴿٢٨٠﴾ وَ اتَّقوا يَومًا تُرجَعونَ فيهِ اِلَى
اللّٰهِ ثُمَّ تُوَفّىٰ كُلُّ نَفسٍ ما كَسَبَت وَ هُم لا يُظلَمونَ ﴿٢٨١﴾

کسانی که ربا می‌خورند فقط مثل کسی که شیطان او را دیوانه کرده باشد برمی‌خیزند. این حالت به‌خاطر این است که گفتند: خرید و فروش هم مثل ربا است. در صورتی که خدا خرید و فروش را حلال کرده و ربا را حرام نموده. کسی که وقتی نصیحت خداوندش برای او آمد از رباخواری دست کشید، سودهای قبلی مال خودش و کارش با خدا است. و کسی که رباخواری را تکرار کند اهل جهنم است و همیشه در آن است. (۲۷۵) خدا ربا را نابود می‌کند و انفاق را رشد می‌دهد. خدا افراد بی‌ایمان گناه‌کار را دوست ندارد. (۲۷۶) کسانی که ایمان آوردند و کار درست و صحیح کردند و نماز را به پا داشتند و زکات دادند، پاداششان پیش خداوندشان محفوظ است. نه ترسی دارند و نه غصه‌ای. (۲۷۷) ای افراد باایمان، از نافرمانی خدا بترسید و اگر ایمان دارید باقیمانده ربا را ترک کنید. (۲۷۸) اگر این کار را نکنید اعلام جنگ به خدا و پیغمبرش داده‌اید و اگر توبه کردید (دست از رباخواری برداشتید) اصل مالتان مال خودتان است. ظلم نمی‌کنید و به شما هم ظلم نمی‌شود. (۲۷۹) اگر بدهکار تنگدست باشد به او مهلت داده شود تا وقتی که پرداخت آن برای او ممکن شود. و اگر دانا باشید می‌دانید که اگر آن را ببخشید برای شما بهتر است.[۱] (۲۸۰) از روزی بترسید که در آن روز پیش خدا برگردانده می‌شوید. بعد هر کسی جزای کارهایی را که کرده می‌بینند و به کسی ظلم نخواهد شد. (۲۸۱)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «اگر تنگدست باشد، پس مهلتی باید تا گشایشی یابد؛ و اگر می‌دانستید، بخشیدن (بدهی افراد تنگدست) برای شما بهتر است»

يٰٓاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوٓا اِذا تَدايَنتُم بِدَينٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
فَاكتُبوهُ ۚ وَ ليَكتُب بَينَكُم كاتِبٌ بِالعَدلِ ۚ وَ لا يَأبَ
كاتِبٌ اَن يَكتُبَ كَما عَلَّمَهُ اللّٰهُ ۚ فَليَكتُب وَ ليُملِلِ الَّذى
عَلَيهِ الحَقُّ وَ ليَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُۥ وَ لا يَبخَس مِنهُ شَيـًٔا ۚ فَاِن
كانَ الَّذى عَلَيهِ الحَقُّ سَفيهًا اَو ضَعيفًا اَو لا يَستَطيعُ اَن
يُمِلَّ هُوَ فَليُملِل وَلِيُّهُۥ بِالعَدلِ ۚ وَ استَشهِدوا شَهيدَينِ
مِن رِجالِكُم ۖ فَاِن لَم يَكونا رَجُلَينِ فَرَجُلٌ وَ امرَاَتانِ
مِمَّن تَرضَونَ مِنَ الشُّهَداۤءِ اَن تَضِلَّ اِحدٰىهُما فَتُذَكِّرَ
اِحدٰىهُمَا الاُخرٰى ۚ وَ لا يَأبَ الشُّهَداۤءُ اِذا ما دُعوا ۚ وَ لا تَسـَٔموٓا
اَن تَكتُبوهُ صَغيرًا اَو كَبيرًا اِلٰٓى اَجَلِهِ ۚ ذٰلِكُم اَقسَطُ عِندَ
اللّٰهِ وَ اَقوَمُ لِلشَّهادَةِ وَ اَدنٰٓى اَلّا تَرتابوٓا ۖ اِلّآ اَن تَكونَ
تِجارَةً حاضِرَةً تُديرونَها بَينَكُم فَلَيسَ عَلَيكُم جُناحٌ
اَلّا تَكتُبوها ۗ وَ اَشهِدوٓا اِذا تَبايَعتُم ۚ وَ لا يُضاۤرَّ كاتِبٌ
وَ لا شَهيدٌ ۚ وَ اِن تَفعَلوا فَاِنَّهُۥ فُسوقٌۢ بِكُم ۗ وَ اتَّقُوا
اللّٰهَ ۖ وَ يُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ۗ وَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَىءٍ عَليمٌ ﴿٢٨٢﴾

ای افراد باایمان، وقتی قرضی را برای مدت معلومی به هم می‌دهید آن را بنویسید و باید نویسنده آن را با عدالت بنویسد و نویسنده نباید از نوشتن آن، همان‌طور که خدا به او یاد داده، خودداری کند. باید بنویسد و کسی‌که قرض می‌گیرد باید بگوید تا او بنویسد و باید از خدا که فرمانروای او است بترسد و ذره‌ای از آن را فروگذار نکند. اگر قرض‌گیرنده کم‌عقل یا صغیر باشد یا نتواند حرف بزند باید سرپرست او به عدالت بگوید تا نوشته شود و دو نفر از مردان خود را شاهد بگیرید. اگر دو مرد نبودند یک مرد و دو زن از شاهدهایی که مورد رضایت شما هستند شاهد بگیرید که اگر یکی از آن‌ها گمراه شد یا فراموش کرد[(۱)] دیگری یادآوری کند. وقتی شاهدها برای شهادت دعوت شدند از آن خودداری نکنند. از نوشتن آن، چه کم باشد چه زیاد و از نوشتن مدت آن خودداری نکنید. این کار پیش خدا عادلانه‌تر و برای شهادت بهتر است وبرای این‌که شک نکنید مطمئن‌تر است. مگر این‌که تجارتی حضوری باشد که پول و جنس را دست به دست می‌کنید. در اینصورت بر شما گناهی نیست که آن را ننویسید. وقتی خرید و فروش می‌کنید شاهد بگیرید. به نویسنده و شاهد نباید ضرری وارد شود. اگر ضرر بزنید از اطاعت خدا خارج شده‌اید. از نافرمانی خدا بترسید. خدا به شما (طرز کار را) یاد می‌دهد. خدا هر چیزی را می‌داند. (۲۸۲)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «در صورت انحراف یکی از آن‌دو...»

وَ إِن كُنتُم عَلىٰ سَفَرٍ وَ لَم تَجِدوا كاتِبًا فَرِهٰنٌ مَقبوضَةٌ ۚ
فَإِن أَمِنَ بَعضُكُم بَعضًا فَليُؤَدِّ الَّذِى اؤتُمِنَ أَمٰنَتَهُ
وَ ليَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ ؕ وَ لا تَكتُمُوا الشَّهٰدَةَ ۚ وَ مَن يَكتُمها فَإِنَّهُ
ءاثِمٌ قَلبُهُ ؕ وَ اللَّهُ بِما تَعمَلونَ عَليمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلَّهِ ما فِى السَّمٰوٰتِ
وَ ما فِى الأَرضِ ؕ وَ إِن تُبدوا ما فى أَنفُسِكُم أَو تُخفوهُ
يُحاسِبكُم بِهِ اللَّهُ ؗ فَيَغفِرُ لِمَن يَشاءُ وَ يُعَذِّبُ مَن يَشاءُ ؕ
وَ اللَّهُ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ قَديرٌ ﴿٢٨٤﴾ ءامَنَ الرَّسولُ بِما أُنزِلَ إِلَيهِ
مِن رَبِّهِ وَ المُؤمِنونَ ۚ كُلٌّ ءامَنَ بِاللَّهِ وَ مَلٰئِكَتِهِ وَ كُتُبِهِ
وَ رُسُلِهِ لا نُفَرِّقُ بَينَ أَحَدٍ مِن رُسُلِهِ ۚ وَ قالوا سَمِعنا
وَ أَطَعنا ؗ غُفرانَكَ رَبَّنا وَ إِلَيكَ المَصيرُ ﴿٢٨٥﴾ لا يُكَلِّفُ
اللَّهُ نَفسًا إِلّا وُسعَها ۚ لَها ما كَسَبَت وَ عَلَيها مَا اكتَسَبَت ؕ
رَبَّنا لا تُؤاخِذنا إِن نَسينا أَو أَخطَأنا ۚ رَبَّنا وَ لا تَحمِل
عَلَينا إِصرًا كَما حَمَلتَهُ عَلَى الَّذينَ مِن قَبلِنا ۚ رَبَّنا
وَ لا تُحَمِّلنا ما لا طاقَةَ لَنا بِهِ ؗ وَ اعفُ عَنّا وَ اغفِر لَنا
وَ ارحَمنا ۚ أَنتَ مَولىٰنا فَانصُرنا عَلَى القَومِ الكٰفِرينَ ﴿٢٨٦﴾

اگر حین سفر هستید و نویسنده‌ای پیدا نمی‌کنید، گرویی بگیرید. اگر کسی از شما به دیگری امانتی سپرد، کسی‌که امانت به او سپرده شده باید امانت را به صاحبش برگرداند و باید از نافرمانی خدا که فرمانروای او است بترسد و شهادت را پنهان نکنید. کسی‌که شهادت را پنهان کند قلباً گناه‌کار است. خدا کارهایی را که می‌کنید می‌داند. (۲۸۳) هر چه در آسمان‌ها و زمین است مال خداست. اگر آنچه در دلتان است آشکار کنید یا پنهان کنید خدا شما را مطابق آن محاسبه می‌کند. هر کس را که بخواهد می‌بخشد و کسی را که بخواهد عذاب می‌کند. خدا قادر به هر کاری است. (۲۸۴) پیغمبر به آنچه از خداوندش به او نازل شده ایمان دارد. همه افراد باایمان به خدا و فرشتگان و کتاب‌ها و پیغمبرانش ایمان دارند. می‌گویند: فرقی بین هیچکدام از پیغمبرانش نمی‌گذاریم. و گفتند: شنیدیم و اطاعت کردیم. خداوندا، آمرزش تو را می‌خواهیم. بازگشت همه پیش تو است. (۲۸۵) خدا کسی را جز به اندازه توانائیش موظف نمی‌کند. هر کس هر کار نیکی بکند به نفع خودش است و هر کار بدی بکند بر عهده خودش است. خداوندا، اگر فراموش کردیم یا اشتباه کردیم ما را مجازات نکن. خداوندا، تکلیف سنگینی، آنطور که بر عهده کسانی‌که قبل از ما بودند گذاشتی، بر عهده ما مگذار. خداوندا، چیزی که طاقت آن را نداریم بر عهده ما مگذار. گناه ما را ببخش و ما را بیامرز و به ما رحم کن. (فقط) تو مولا و سرور ما هستی، پس ما را بر افراد بی‌ایمان پیروز گردان. (۲۸۶)

سورة آل عمران — آیاتها ۲۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ اللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَٰبَ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَىٰةَ وَالْإِنجِيلَ ﴿٣﴾ مِن
قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِـَٔايَٰتِ اللَّهِ
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٤﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ
عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ
فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾ هُوَ
الَّذِيٓ أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَٰبَ مِنْهُ ءَايَٰتٌ مُّحْكَمَٰتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَٰبِ
وَأُخَرُ مُتَشَٰبِهَٰتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَٰبَهَ
مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُۥٓ إِلَّا اللَّهُ
وَالرَّٰسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُولُوا الْأَلْبَٰبِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَآ إِنَّكَ
جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٩﴾

سوره آل عمران (۳)

مدنی و شامل دویست آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

الم. (۱) معبودی غیر از خدا که زنده و پاینده است وجود ندارد. (۲) قرآن را که تصدیق‌کننده کتاب‌های قبلی است به حق بر تو نازل کرد و تورات و انجیل را، (۳) که راهنمای مردم است قبلاً نازل کرد و فرقان (جداکننده حق و باطل) را نازل کرد. کسانی‌که منکر آیات خدا می‌شوند عذاب شدیدی دارند و خدا توانا و انتقام‌گیر است. (۴) چیزی در زمین و آسمان بر خدا مخفی نیست. (۵) او است که هر طور بخواهد شکل شما را در رحم‌ها نقش‌بندی می‌کند. معبودی (کسی‌که انسان در مقابل او احساس و ابراز کوچکی کند و او را عامل برآوردن آرزوهای خود بداند) غیر از او که توانا و حکیم است وجود ندارد. (۶) اوست که قرآن را بر تو نازل کرد. قسمتی از آن، آیات محکم است و آن‌ها اصل کتاب هستند و قسمت دیگر متشابهات است. اما کسانی که در دلشان میل به باطل وجود دارد دنبال متشابهات آن می‌روند، چون خواستار انحراف مردم و دنبال تأویل آن هستند. در صورتی که تأویل آن را کسی جز خدا نمی‌داند. و راسخین در علم (عالمان واقعی) می‌گویند: به آن ایمان آوردیم، همه آن از طرف خداوند ما است. فقط افراد عاقل متوجه این حقیقت می‌شوند. (۷) خدایا، دل ما را پس از این‌که ما را هدایت کردی متمایل به باطل نساز و رحمت خودت را به ما عطا کن، چون تو عطاکننده‌ای. (۸) خدایا، تو مردم را در روزی که شکی در آن نیست جمع می‌کنی. مسلماً خدا بر خلاف وعده کاری نمی‌کند. (۹)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن تُغنِيَ عَنهُم أَموٰلُهُم وَ لَآ أَولٰدُهُم
مِنَ اللّٰهِ شَيـًٔا وَ أُولٰٓئِكَ هُم وَقُودُ النّارِ ﴿١٠﴾ كَدَأبِ ءالِ
فِرعَونَ وَ الَّذِينَ مِن قَبلِهِم كَذَّبُوا بِـٔايٰتِنا فَأَخَذَهُمُ اللّٰهُ
بِذُنُوبِهِم وَ اللّٰهُ شَدِيدُ العِقابِ ﴿١١﴾ قُل لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغلَبُونَ
وَ تُحشَرُونَ إِلىٰ جَهَنَّمَ وَ بِئسَ المِهادُ ﴿١٢﴾ قَد كانَ
لَكُم ءايَةٌ فى فِئَتَينِ التَقَتا فِئَةٌ تُقٰتِلُ فى سَبِيلِ اللّٰهِ
وَ أُخرىٰ كافِرَةٌ يَرَونَهُم مِثلَيهِم رَأىَ العَينِ وَ اللّٰهُ
يُؤَيِّدُ بِنَصرِهِ مَن يَشآءُ إِنَّ فى ذٰلِكَ لَعِبرَةً لِأُولِى
الأَبصٰرِ ﴿١٣﴾ زُيِّنَ لِلنّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسآءِ
وَ البَنِينَ وَ القَنٰطِيرِ المُقَنطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَ الفِضَّةِ
وَ الخَيلِ المُسَوَّمَةِ وَ الأَنعٰمِ وَ الحَرثِ ذٰلِكَ مَتٰعُ
الحَيوٰةِ الدُّنيا وَ اللّٰهُ عِندَهُ حُسنُ المَـٔابِ ﴿١٤﴾ ۞ قُل
أَؤُنَبِّئُكُم بِخَيرٍ مِن ذٰلِكُم لِلَّذِينَ اتَّقَوا عِندَ رَبِّهِم
جَنّٰتٌ تَجرى مِن تَحتِهَا الأَنهٰرُ خٰلِدِينَ فِيها وَ أَزوٰجٌ
مُطَهَّرَةٌ وَ رِضوٰنٌ مِنَ اللّٰهِ وَ اللّٰهُ بَصِيرٌ بِالعِبادِ ﴿١٥﴾

حزب ۲

اموال و اولاد افراد بی‌ایمان در مقابل خدا کاری برای آن‌ها نمی‌کنند. آن‌ها (افراد بی ایمان) سوخت آتش جهنم هستند. (۱۰) مثل فرعونیان و کسانی‌که قبل از آن‌ها بودند، که آیات ما را انکار کردند. خدا آن‌ها را به‌خاطر گناهانشان دچار عذاب کرد. مجازات خدا شدید است. (۱۱) به منکران بگو: مغلوب خواهید شد و در جهنم دور هم جمع می‌شوید. جهنم بد جایی است. (۱۲) برای شما آیه‌ای (نشانه‌ای) در دو دسته‌ای که با هم روبرو شدند وجود داشت. دسته‌ای در راه خدا می‌جنگیدند، و دسته دیگر که کافر بودند آن‌ها را به چشم خود دو برابر می‌دیدند. خدا هر کس را که بخواهد با یاری خود تایید می‌کند. در این مطلب عبرتی برای افراد بینا وجود دارد. (۱۳) برای مردم علاقه به شهوات، از قبیل علاقه به زن و فرزند و اموال زیاد از طلا و نقره و اسب‌های عالی نشاندار و چهارپایان و کشتزار، زینت داده شده. این‌ها وسایل زندگی دنیا هستند. در صورتی که بهترین جای بازگشت پیش خدا است. (۱۴) بگو: آیا شما را به چیزی بهتر از این آگاه بکنم؟ افراد پرهیزگار پیش خداوندشان بهشت‌هایی دارند که نهرها در آن روان است و همیشه در آن خواهند بود، به اضافه همسران پاک و رضایت خدا. خدا کارهای بندگان خود را می‌بیند. (۱۵)

اَلَّذينَ يَقولونَ رَبَّنآ اِنَّنآ ءامَنّا فَاغفِرلَنا ذُنوبَنا وَ قِنا
عَذابَ النّارِ ﴿١٦﴾ اَلصّٰبِرينَ وَ الصّٰدِقينَ وَ القٰنِتينَ
وَ المُنفِقينَ وَ المُستَغفِرينَ بِالاَسحارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ
لآ اِلٰهَ اِلّا هُوَ وَ المَلٰٓئِكَةُ وَ اُولُوا العِلمِ قآئِمًا بِالقِسطِ
لآ اِلٰهَ اِلّا هُوَ العَزيزُ الحَكيمُ ﴿١٨﴾ اِنَّ الدّينَ عِندَ اللّٰهِ
الاِسلٰمُ وَ مَا اختَلَفَ الَّذينَ اوتُوا الكِتٰبَ اِلّا مِن بَعدِ
ما جآءَهُمُ العِلمُ بَغيًا بَينَهُم وَ مَن يَكفُر بِـٔايٰتِ اللّٰهِ
فَاِنَّ اللّٰهَ سَريعُ الحِسابِ ﴿١٩﴾ فَاِن حآجّوكَ فَقُل اَسلَمتُ
وَجهِىَ لِلّٰهِ وَ مَنِ اتَّبَعَنِ وَ قُل لِلَّذينَ اوتُوا الكِتٰبَ
وَ الاُمِّيّـٖنَ ءَاَسلَمتُم فَاِن اَسلَموا فَقَدِ اهتَدَوا وَ اِن
تَوَلَّوا فَاِنَّما عَلَيكَ البَلٰغُ وَ اللّٰهُ بَصيرٌ بِالعِبادِ ﴿٢٠﴾ اِنَّ الَّذينَ
يَكفُرونَ بِـٔايٰتِ اللّٰهِ وَ يَقتُلونَ النَّبِيّـٖنَ بِغَيرِ حَقٍّ
وَ يَقتُلونَ الَّذينَ يَأمُرونَ بِالقِسطِ مِنَ النّاسِ
فَبَشِّرهُم بِعَذابٍ اَليمٍ ﴿٢١﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذينَ حَبِطَت
اَعمٰلُهُم فِى الدُّنيا وَ الاٰخِرَةِ وَ ما لَهُم مِن نٰصِرينَ ﴿٢٢﴾

بندگانی که می‌گویند: خداوندا، ایمان آوردیم، گناهان ما را بیامرز و ما را از عذاب آتش جهنم حفظ نما. (۱۶) افرادی باستقامت، راستگو، مطیع، و انفاق‌کننده که موقع سحر از خدا طلب آمرزش می‌کنند. (۱۷) خدا گواه است که معبودی (کسی‌که انسان در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کند و بدون چون و چرا از دستورهای او پیروی کند) غیر از او وجود ندارد و او به عدالت عمل می‌کند، و فرشتگان و دانشمندان (نیز چنین گواهی می‌دهند). معبودی غیر از او که توانا و حکیم است وجود ندارد. (۱۸) دین نزد خدا فقط اسلام (تسلیم حکم و نظر خدا بودن) است. کسانی‌که به آن‌ها کتاب الهی داده شد، پس از این‌که علم برای آن‌ها حاصل شد از روی حسادت دچار اختلاف شدند. کسی‌که منکر آیات خدا شود بداند که خدا حسابرس سریعی است. (۱۹) اگر با تو بحث و بگومگو کردند بگو: من خودم را تسلیم خدا کرده‌ام، و پیروان من هم همین‌طور. و به اهل کتاب و مشرکان بگو: آیا شما هم تسلیم خدا شده‌اید؟ اگر تسلیم خدا شده‌اند، هدایت شده‌اند و اگر سرپیچی کردند وظیفه تو فقط رساندن پیام است. خدا کارهای بندگانش را می‌بیند. (۲۰) کسانی را که آیات خدا را انکار می‌کنند و پیغمبران را به ناحق می‌کشند، همین‌طور کسانی را که به عدالت امر می‌کنند می‌کشند به عذاب پردردی بشارت بده. (۲۱) این‌ها افرادی هستند که کارهایشان در دنیا و آخرت هدر رفته است و یاوری نخواهند داشت. (۲۲)

اَلَم تَرَ اِلَی الَّذینَ اوتوا نَصیبًا مِنَ الکِتٰبِ یُدعَونَ اِلیٰ کِتٰبِ
اللهِ لِیَحکُمَ بَینَهُم ثُمَّ یَتَوَلّیٰ فَریقٌ مِنهُم وَ هُم مُعرِضونَ
﴿٢٣﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُم قالوا لَن تَمَسَّنَا النّارُ اِلّآ اَیّامًا مَعدودٰتٍ
وَغَرَّهُم فی دینِهِم ما کانوا یَفتَرونَ ﴿٢٤﴾ فَکَیفَ اِذا جَمَعنٰهُم
لِیَومٍ لا رَیبَ فیهِ وَ وُفِّیَت کُلُّ نَفسٍ ما کَسَبَت وَ هُم
لا یُظلَمونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ مالِكَ المُلكِ تُؤتِی المُلكَ مَن
تَشآءُ وَ تَنزِعُ المُلكَ مِمَّن تَشآءُ وَ تُعِزُّ مَن تَشآءُ وَ تُذِلُّ مَن
تَشآءُ بِیَدِكَ الخَیرُ اِنَّكَ عَلیٰ کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ ﴿٢٦﴾ تولِجُ الَّیلَ
فِی النَّهارِ وَ تولِجُ النَّهارَ فِی الَّیلِ وَ تُخرِجُ الحَیَّ مِنَ المَیِّتِ
وَ تُخرِجُ المَیِّتَ مِنَ الحَیِّ وَ تَرزُقُ مَن تَشآءُ بِغَیرِ حِسابٍ ﴿٢٧﴾
لا یَتَّخِذِ المُؤمِنونَ الکٰفِرینَ اَولِیآءَ مِن دونِ المُؤمِنینَ
وَمَن یَفعَل ذٰلِكَ فَلَیسَ مِنَ اللهِ فی شَیءٍ اِلّآ اَن تَتَّقوا مِنهُم
تُقٰىةً وَ یُحَذِّرُکُمُ اللهُ نَفسَهُ وَ اِلَی اللهِ المَصیرُ ﴿٢٨﴾ قُل
اِن تُخفوا ما فی صُدورِکُم اَو تُبدوهُ یَعلَمهُ اللهُ وَ یَعلَمُ ما
فِی السَّمٰوٰتِ وَما فِی الاَرضِ وَ اللهُ عَلیٰ کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ ﴿٢٩﴾

آیا کسانی را ندیدی که بهره‌ای از
کتاب به آن‌ها داده شده بود؟
وقتی از آن‌ها دعوت می‌شود که
کتاب خدا بین آن‌ها حکم کند،
عده‌ای از آن‌ها این‌کار را قبول
نمی‌کنند و زیر بار آن نمی‌روند.
(۲۳) این‌کار به علت این است که
گفتند: آتش جهنم جز چند روزی
به ما نمی‌رسد و دروغ‌هایی که
سرهم کرده‌اند آن‌ها را در دینشان
فریب داده. (۲۴) وقتی آن‌ها را
برای روزی که شکی در آن نیست
جمع کنیم و به هر کسی جزای
کارهایی که کرده به طور کامل
داده شود و ظلمی به افراد نشود،
وضع آن‌ها چگونه خواهد بود؟
(۲۵) بگو: خداوندا، ای مالک
هستی، فرمانروایی مال تو است،
به هر کس که بخواهی
فرمانروایی می‌دهی و از هر کس
که بخواهی پس می‌گیری، به هر کس که بخواهی عزت می‌دهی و هر کس را که بخواهی ذلیل می‌کنی، خیر
در دست تو است چون قادر به هر کاری هستی. (۲۶) شب را وارد روز می‌کنی و روز را داخل شب می‌کنی.[۱] از
موجود بی‌جان جاندار می‌سازی و از موجود جاندار بی‌جان. و به هر کس که بخواهی بدون حساب روزی
می‌دهی. (۲۷) مسلمانان، افراد بی‌ایمان را به جای افراد باایمان پشتیبان خود نگیرند. کسانی‌که چنین کاری
کنند رابطه‌ای با خدا ندارند، مگر این‌که به شدت مواظب کار آن‌ها باشید. خدا شما را از مجازات خودش برحذر
می‌دارد و بازگشت شما به سوی خدا است. (۲۸) بگو: اگر آنچه در دلتان است مخفی کنید یا آشکار کنید خدا آن
را می‌داند و آنچه در آسمان‌ها و زمین است می‌داند. خدا قادر به هر کاری است. (۲۹)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «از شب می‌کاهی و بر روز می‌افزایی و از روز می‌کاهی و بر شب می‌افزایی»

يَومَ تَجِدُ كُلُّ نَفسٍ ما عَمِلَت مِن خَيرٍ مُحضَرًا وَ ما عَمِلَت
مِن سوءٍ تَوَدُّ لَو اَنَّ بَينَها وَ بَينَهُ اَمَدًا بَعيدًا وَ يُحَذِّرُكُمُ
اللّهُ نَفسَهُ وَ اللّهُ رَءوفٌ بِالعِبادِ ﴿٣٠﴾ قُل اِن كُنتُم تُحِبّونَ اللّهَ
فَاتَّبِعوني يُحبِبكُمُ اللّهُ وَ يَغفِر لَكُم ذُنوبَكُم وَ اللّهُ غَفورٌ رَحيمٌ
﴿٣١﴾ قُل اَطيعُوا اللّهَ وَ الرَّسولَ فَاِن تَوَلَّوا فَاِنَّ اللّهَ لا يُحِبُّ
الكٰفِرينَ ﴿٣٢﴾ ۞ اِنَّ اللّهَ اصطَفىٰ ءادَمَ وَ نوحًا وَ ءالَ اِبرٰهيمَ
وَ ءالَ عِمرٰنَ عَلَى العٰلَمينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعضُها مِن بَعضٍ وَ اللّهُ
سَميعٌ عَليمٌ ﴿٣٤﴾ اِذ قالَتِ امرَاَتُ عِمرٰنَ رَبِّ اِنّي نَذَرتُ لَكَ
ما في بَطني مُحَرَّرًا فَتَقَبَّل مِنّي اِنَّكَ اَنتَ السَّميعُ العَليمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمّا
وَضَعَتها قالَت رَبِّ اِنّي وَضَعتُها اُنثىٰ وَ اللّهُ اَعلَمُ بِما وَضَعَت
وَ لَيسَ الذَّكَرُ كَالاُنثىٰ وَ اِنّي سَمَّيتُها مَريَمَ وَ اِنّي اُعيذُها بِكَ
وَ ذُرِّيَّتَها مِنَ الشَّيطٰنِ الرَّجيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَها رَبُّها بِقَبولٍ
حَسَنٍ وَ اَنبَتَها نَباتًا حَسَنًا وَ كَفَّلَها زَكَرِيّا كُلَّما دَخَلَ عَلَيها
زَكَرِيَّا المِحرابَ وَجَدَ عِندَها رِزقًا قالَ يٰمَريَمُ اَنّىٰ لَكِ هٰذا
قالَت هُوَ مِن عِندِ اللّهِ اِنَّ اللّهَ يَرزُقُ مَن يَشاءُ بِغَيرِ حِسابٍ ﴿٣٧﴾

در آن روز هر کس کارهای خوبی را که کرده حاضر می‌یابد و دوست دارد که بین او و کارهای بدی که کرده فاصله زیادی باشد. خدا شما را از نافرمانی و عذاب خودش برحذر می‌دارد. خدا نسبت به بندگانش مهربان است. (۳۰) بگو: اگر خدا را دوست دارید از من پیروی کنید تا خدا شما را دوست بدارد و گناهان شما را بیامرزد. خدا آمرزنده مهربان است. (۳۱) بگو: از خدا و پیغمبر اطاعت کنید. اگر از این کار سرپیچی کنند، بدانند که خدا افراد بی‌ایمان را دوست ندارد. (۳۲) خدا آدم و نوح و خاندان ابراهیم و خاندان عِمران را بر جهانیان برگزید. (۳۳) فرزندانی که از همدیگر هستند. خدا شنوا و دانا است. (۳۴) وقتی را یادآوری کن که زن عمران گفت: خداوندا، من فرزندی را که در شکم دارم نذر خدمت تو کرده‌ام، آن را از من بپذیر. چون تو شنوا و دانایی. (۳۵) چون وضع حمل کرد گفت: خداوندا، من دختر زاییده‌ام و پسر مثل دختر نیست،(۱) و اسم او را مریم گذاشتم و او و فرزندش را از شر شیطان رجیم (رانده شده) در پناه تو قرار دادم. در صورتی که خدا بهتر می‌دانست که او چه زاییده. (۳۶) خداوندش او را با بهترین وجه قبول کرد و او را به خوبی پروراند و خدا سرپرستی او را به زکریا سپرد. هرگاه زکریا وارد محرابش می‌شد غذایی پیش او می‌یافت. زکریا به او گفت: ای مریم این غذا از کجا برایت آمده؟ او گفت: این از جانب خداست. چون خدا به هر کس که بخواهد بدون حساب روزی می‌دهد. (۳۷)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «... و خدا به آنچه او بزاد داناتر است و آن پسر(که من می‌خواستم) مانند این دختر نیست...»

هُنالِكَ دَعا زَكَرِيّا رَبَّهُۥ قالَ رَبِّ هَب لى مِن لَدُنكَ ذُرِّيَّةً
طَيِّبَةً إِنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ ﴿۳۸﴾ فَنادَتهُ المَلٰٓئِكَةُ وَ هُوَ قآئِمٌ
يُصَلّى فِى المِحرابِ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحيىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ
مِنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَحَصورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصّٰلِحينَ ﴿۳۹﴾ قالَ
رَبِّ اَنّىٰ يَكونُ لى غُلٰمٌ وَ قَد بَلَغَنِىَ الكِبَرُ وَامرَاَتى عاقِرٌ
قالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفعَلُ ما يَشآءُ ﴿۴۰﴾ قالَ رَبِّ اجعَل لى
ءايَةً قالَ ءايَتُكَ اَلّا تُكَلِّمَ النّاسَ ثَلٰثَةَ اَيّامٍ اِلّا رَمزًا
وَاذكُر رَبَّكَ كَثيرًا وَسَبِّح بِالعَشِىِّ وَالاِبكارِ ﴿۴۱﴾ وَاِذ قالَتِ
المَلٰٓئِكَةُ يٰمَريَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصطَفٰكِ وَطَهَّرَكِ وَاصطَفٰكِ
عَلىٰ نِساءِ العٰلَمينَ ﴿۴۲﴾ يٰمَريَمُ اقنُتى لِرَبِّكِ وَاسجُدى
وَاركَعى مَعَ الرّٰكِعينَ ﴿۴۳﴾ ذٰلِكَ مِن اَنباءِ الغَيبِ نوحيهِ
اِلَيكَ وَما كُنتَ لَدَيهِم اِذ يُلقونَ اَقلامَهُم اَيُّهُم يَكفُلُ
مَريَمَ وَما كُنتَ لَدَيهِم اِذ يَختَصِمونَ ﴿۴۴﴾ اِذ قالَتِ المَلٰٓئِكَةُ
يٰمَريَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنهُ اسمُهُ المَسيحُ عيسَى
ابنُ مَريَمَ وَجيهًا فِى الدُّنيا وَالاٰخِرَةِ وَمِنَ المُقَرَّبينَ ﴿۴۵﴾

اینجا بود که زکریا خداوندش را به کمک خواند و گفت: خداوندا، از طرف خودت به من فرزند پاکی عطا کن. چون تو شنونده دعا هستی. (۳۸) در حالی‌که او در محراب ایستاده و نماز می‌خواند فرشته به او گفت که خدا به تو بشارت یحیی را می‌دهد که تصدیق کننده کلمه خدا و بزرگوار و خویشتن‌دار و پیغمبری از درستکاران است. (۳۹) زکریا گفت: خداوندا، چگونه می‌توانم پسری داشته باشم در صورتی که پیر شده‌ام و همسرم نازا است. فرشته گفت: همین‌طور است. خدا هر کاری را که بخواهد بکند می‌کند. (۴۰) زکریا گفت: خداوندا، نشانه‌ای برای من قرار بده. خداوند فرمود: نشانه تو این است که سه روز جز با اشاره حرف نمی‌زنی. خداوندت را زیاد یاد کن و شب و صبح او را به پاکی و بزرگی یاد کن. (۴۱) زمانی را یادآوری کن که فرشتگان به مریم گفتند: ای مریم، خدا تو را برگزیده و پاک کرده و تو را بر زنان عالم برتری داده است. (۴۲) ای مریم، از خداوندت اطاعت کن و سجده کن و با رکوع‌روندگان به رکوع برو. (۴۳) این از اخبار غیب است که به تو وحی می‌کنیم. تو وقتی که قرعه‌کشی می‌کردند که کدامیک از آن‌ها کفالت مریم را به عهده بگیرد، پیش آن‌ها نبودی و وقتی با هم کشمکش می‌کردند با آن‌ها نبودی. (۴۴) هنگامی که فرشته گفت: ای مریم، خدا تو را به کلمه‌ای از جانب خودش بشارت می‌دهد. اسم او مسیح عیسی پسر مریم است که در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان خدا است. (۴۵)

وَ يُكَلِّمُ النّاسَ فِى المَهدِ وَكَهلاً وَ مِنَ الصّالِحينَ ﴿٤٦﴾
قالَت رَبِّ اَنّىٰ يَكونُ لى وَلَدٌ وَ لَم يَمسَسنى بَشَرٌ قالَ كَذٰلِكِ
اللّهُ يَخلُقُ ما يَشآءُ اِذا قَضىٰٓ اَمرًا فَاِنَّما يَقولُ لَهُ كُن فَيَكونُ
﴿٤٧﴾ وَ يُعَلِّمُهُ الكِتٰبَ وَ الحِكمَةَ وَ التَّورٰىةَ وَ الاِنجيلَ ﴿٤٨﴾
وَ رَسولًا اِلىٰ بَنىٓ اِسرآءيلَ اَنّى قَد جِئتُكُم بِـٔايَةٍ مِن رَبِّكُم
اَنّىٓ اَخلُقُ لَكُم مِنَ الطّينِ كَهَيـَٔةِ الطَّيرِ فَاَنفُخُ فيهِ
فَيَكونُ طَيرًا بِاِذنِ اللّهِ وَ اُبرِئُ الاَكمَهَ وَ الاَبرَصَ وَ اُحىِ
المَوتىٰ بِاِذنِ اللّهِ وَ اُنَبِّئُكُم بِما تَأكُلونَ وَ ما تَدَّخِرونَ
فى بُيوتِكُم اِنَّ فى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَكُم اِن كُنتُم مُؤمِنينَ ﴿٤٩﴾
وَ مُصَدِّقًا لِما بَينَ يَدَىَّ مِنَ التَّورٰىةِ وَ لِاُحِلَّ لَكُم
بَعضَ الَّذى حُرِّمَ عَلَيكُم وَ جِئتُكُم بِـٔايَةٍ مِن رَبِّكُم
فَاتَّقُوا اللّهَ وَ اَطيعونِ ﴿٥٠﴾ اِنَّ اللّهَ رَبّى وَ رَبُّكُم فَاعبُدوهُ
هٰذا صِراطٌ مُستَقيمٌ ﴿٥١﴾ ۞ فَلَمّآ اَحَسَّ عيسىٰ مِنهُمُ
الكُفرَ قالَ مَن اَنصارى اِلَى اللّهِ قالَ الحَوارِيّونَ نَحنُ
اَنصارُ اللّهِ ءامَنّا بِاللّهِ وَ اشهَد بِاَنّا مُسلِمونَ ﴿٥٢﴾

و با مردم در گهواره و بزرگسالی حرف می‌زند و از درستکاران است. (۴۶) مریم گفت: خداوندا، چگونه می‌توانم پسری داشته باشم در صورتی که بشری با من همخوابی نکرده؟ فرشته گفت: خدا هر کس را که بخواهد به این ترتیب می‌آفریند. وقتی تصمیم به انجام کاری بگیرد فقط می‌گوید که این‌طور باش، و همان‌طور خواهد شد. (۴۷) خدا به او کتاب و حکمت و تورات و انجیل را یاد می‌دهد. (۴۸) و رسولی برای بنی‌اسرائیل می‌باشد. به آن‌ها می‌گوید: من آیه‌ای (معجزه‌ای) از خداوند شما برای شما آورده‌ام. من از گِل به شکل پرنده درست می‌کنم و در آن می‌دمم و به فرمان خدا پرنده‌ای می‌شود، و کور مادرزاد و پیس را شفا می‌دهم، و مرده را به فرمان خدا زنده می‌کنم، و شما را از آنچه می‌خورید و آنچه در خانه‌هایتان ذخیره می‌کنید باخبر می‌کنم. اگر افراد باایمانی باشید، در این کار برای شما نشانه‌ای وجود دارد. (۴۹) و تصدیق‌کننده توراتی هستم که پیش از من است و بعضی از چیزهایی را که برای شما حرام بوده برای شما حلال می‌کنم و نشانه‌ای از خداوندتان برای شما آورده‌ام. بنابراین از نافرمانی و عذاب خدا بترسید و از من اطاعت کنید. (۵۰) صاحب‌اختیار من و شما خداست. بنابراین او را بندگی (اطاعت محض) کنید، راه راست همین است. (۵۱) چون عیسی از ایشان احساس کفر کرد گفت: یاران من در راه خدا چه کسانی هستند؟ حواریون (دوازده شاگرد مسیح) گفتند: ما یاوران خداییم و به خدا ایمان آوردیم و شاهد باش که ما مسلمان (تسلیم حکم و نظر خدا) هستیم. (۵۲)

رَبَّنَآ ءامَنّا بِمآ اَنزَلتَ وَ اتَّبَعنَا الرَّسولَ فَاكتُبنا مَعَ
الشّٰهِدينَ ﴿٥٣﴾ وَ مَكَروا وَ مَكَرَ اللّٰهُ وَ اللّٰهُ خَيرُ
الماكِرينَ ﴿٥٤﴾ اِذ قالَ اللّٰهُ يٰعيسىٰٓ اِنّى مُتَوَفّيكَ وَ رافِعُكَ
اِلَىَّ وَ مُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذينَ كَفَروا وَ جاعِلُ الَّذينَ اتَّبَعوكَ
فَوقَ الَّذينَ كَفَروٓا اِلىٰ يَومِ القِيٰمَةِ ثُمَّ اِلَىَّ مَرجِعُكُم
فَاَحكُمُ بَينَكُم فيما كُنتُم فيهِ تَختَلِفونَ ﴿٥٥﴾ فَاَمَّا الَّذينَ
كَفَروا فَاُعَذِّبُهُم عَذابًا شَديدًا فِى الدُّنيا وَ الاٰخِرَةِ
وَ ما لَهُم مِن نٰصِرينَ ﴿٥٦﴾ وَ اَمَّا الَّذينَ ءامَنوا وَ عَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفّيهِم اُجورَهُم وَ اللّٰهُ لا يُحِبُّ الظّٰلِمينَ
﴿٥٧﴾ ذٰلِكَ نَتلوهُ عَلَيكَ مِنَ الاٰيٰتِ وَ الذِّكرِ الحَكيمِ ﴿٥٨﴾ اِنَّ
مَثَلَ عيسىٰ عِندَ اللّٰهِ كَمَثَلِ ءادَمَ خَلَقَهُ مِن تُرابٍ ثُمَّ قالَ لَهُ
كُن فَيَكونُ ﴿٥٩﴾ اَلحَقُّ مِن رَبِّكَ فَلا تَكُن مِنَ المُمتَرينَ ﴿٦٠﴾
فَمَن حآجَّكَ فيهِ مِن بَعدِ ما جآءَكَ مِنَ العِلمِ فَقُل تَعالَوا
نَدعُ اَبنآءَنا وَ اَبنآءَكُم وَ نِسآءَنا وَ نِسآءَكُم وَ اَنفُسَنا
وَ اَنفُسَكُم ثُمَّ نَبتَهِل فَنَجعَل لَعنَتَ اللّٰهِ عَلَى الكٰذِبينَ ﴿٦١﴾

خداوندا، ما به آنچه نازل کردی ایمان آوردیم و از رسول پیروی کردیم. پس ما را در ردیف شاهدان بنویس. (۵۳) آن‌ها نقشه کشیدند و خدا هم نقشه کشید و خدا بهترین طراح است. (۵۴) زمانی را یادآوری کن که خدا گفت: ای عیسی، من جان تو را می‌گیرم و تو را بالا پیش خودم می‌برم و تو را از افراد بی‌ایمان پاک می‌کنم[1] و پیروان تو را تا روز قیامت بالاتر از افراد بی‌ایمان قرار می‌دهم و بازگشت شما پیش من است. و آن وقت بین شما درباره آنچه که در آن اختلاف داشتید حکم می‌کنم. (۵۵) اما افراد بی‌ایمان را، هم در دنیا و هم در آخرت عذاب شدیدی می‌کنم و مددکاری برای آن‌ها وجود نخواهد داشت. (۵۶) اما افراد باایمانی که کار درست کرده‌اند پاداششان را به طور کامل به آن‌ها می‌دهم. خدا کسانی را که ظلم می‌کنند دوست ندارد. (۵۷) این آیات و تذکر حکیمانه‌ای است که بر تو می‌خوانیم. (۵۸) آفرینش عیسی پیش خدا مثل آفرینش آدم است که خدا او را از خاک آفرید و بعد به او گفت بشو، او هم شد. (۵۹) حقیقت از جانب خداوند تو است، بنابراین از کسانی نباش که شک می‌کنند. (۶۰) به کسانی که بعد از این‌که علم برای تو حاصل شد با تو بگومگو می‌کنند، بگو: بیایید تا فرزندانمان و فرزندانتان و زنانمان و زنانتان و خودمان و خودتان را دعوت کنیم،[2] بعد تضرع کنیم و لعنت خدا را بر افراد دروغگو قرار دهیم. (۶۱)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «(یاد کن) آنگاه که خدا گفت: ای عیسی، من برگیرنده تو و بالا برکشنده تو به سوی خویش و پاک دارنده ات از(آلایش) کافرانم...»

(۲) ترجمه دیگر این آیه: «... بگو: بیایید که پسرانمان و پسرانتان و زنانمان و زنانتان و خودی هایمان و خودی هایتان را فرا خوانیم...»

إِنَّ هٰذا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَ ما مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا اللّٰهُ ۚ وَ إِنَّ اللّٰهَ
لَهُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ عَليمٌ بِالْمُفْسِدينَ
﴿٦٣﴾ قُلْ يٰأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعالَوْا إِلىٰ كَلِمَةٍ سَوآءٍ بَيْنَنا وَ بَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللّٰهَ وَ لا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَ لا يَتَّخِذَ بَعْضُنا
بَعْضًا أَرْبابًا مِنْ دونِ اللّٰهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقولُوا اشْهَدوا
بِأَنّا مُسْلِمونَ ﴿٦٤﴾ يٰأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تُحآجّونَ في
إِبْرٰهيمَ وَ ما أُنْزِلَتِ التَّوْرٰىةُ وَ الْإِنْجيلُ إِلّا مِنْ بَعْدِهِ ۚ
أَفَلا تَعْقِلونَ ﴿٦٥﴾ هٰأَنْتُمْ هٰؤُلآءِ حاجَجْتُمْ فيما لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
فَلِمَ تُحآجّونَ فيما لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ ۚ وَ اللّٰهُ يَعْلَمُ وَ أَنْتُمْ
لا تَعْلَمونَ ﴿٦٦﴾ ما كانَ إِبْرٰهيمُ يَهوديًّا وَ لا نَصْرانِيًّا وَ لٰكِنْ كانَ
حَنيفًا مُسْلِمًا وَ ما كانَ مِنَ الْمُشْرِكينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ أَوْلَى النّاسِ
بِإِبْرٰهيمَ لَلَّذينَ اتَّبَعوهُ وَ هٰذَا النَّبِيُّ وَ الَّذينَ ءامَنوا ۗ وَ اللّٰهُ
وَلِيُّ الْمُؤْمِنينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طآئِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ
يُضِلّونَكُمْ وَ ما يُضِلّونَ إِلّآ أَنْفُسَهُمْ وَ ما يَشْعُرونَ ﴿٦٩﴾
يٰأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرونَ بِـَٔايٰتِ اللّٰهِ وَ أَنْتُمْ تَشْهَدونَ ﴿٧٠﴾

این داستان حقیقی است و معبودی (کسی که شما در مقابل او احساس و ابراز کوچکی کنید و از دستورهای او بدون چون و چرا اطاعت کنید و یا او را عامل برآوردن آرزوهای خود بدانید) غیر از خدا وجود ندارد و خدا مقتدر و حکیم است. (۶۲) اگر قبول نکردند، مفسدند (خرابکارند) و خدا افراد خرابکار را خوب می‌شناسد. (۶۳) بگو: ای اهل کتاب، به سوی کلمه‌ای بیایید که بین ما و شما مساوی است. که فقط خدا را بندگی (اطاعت بی‌چون و چرا) بکنیم و در این کار چیزی را شریک او نسازیم و بعضی از ما بعضی دیگر را غیر از خدا ارباب خود نگیرند. اگر قبول نکردند، بگویید که شاهد باشید که ما تسلیم حکم و نظر خدا هستیم. (۶۴) ای اهل کتاب، چرا درباره ابراهیم بگومگو می کنید. در صورتی که تورات و انجیل بعد از ابراهیم نازل شده. آیا درک نمی کنید؟ (۶۵) این شما هستید که درباره چیزی که می‌دانید با دیگران بگومگو می کنید. پس چرا درباره چیزهایی که نمی‌دانید بگومگو می کنید؟ خدا می‌داند و شما نمی‌دانید. (۶۶) ابراهیم نه یهودی بود نه عیسوی، بلکه موحد و مسلمان (فقط تسلیم حکم و نظر خدا) بود و مشرک نبود. (۶۷) نزدیک‌ترین افراد به ابراهیم، پیروان او و این پیغمبر و افراد باایمان هستند. خدا پشتیبان افراد باایمان است. (۶۸) عده‌ای از اهل کتاب دوست دارند که شما را گمراه کنند. در صورتی که آن‌ها خودشان را گمراه می کنند و متوجه نیستند. (۶۹) ای اهل کتاب، چرا منکر آیات خدا می‌شوید؟ در صورتی که به درستی آن شهادت می‌دهید. (۷۰)

يٰٓاَهلَ الكِتٰبِ لِمَ تَلبِسونَ الحَقَّ بِالباطِلِ وَ تَكتُمونَ الحَقَّ
وَ اَنتُم تَعلَمونَ ﴿٧١﴾ وَ قالَت طآئِفَةٌ مِن اَهلِ الكِتٰبِ ءامِنوا
بِالَّذىٓ اُنزِلَ عَلَى الَّذينَ ءامَنوا وَجهَ النَّهارِ وَ اكفُروٓا ءاخِرَهُ
لَعَلَّهُم يَرجِعونَ ﴿٧٢﴾ وَ لا تُؤمِنوٓا اِلّا لِمَن تَبِعَ دينَكُم قُل اِنَّ
الهُدىٰ هُدَى اللّٰهِ اَن يُؤتىٰٓ اَحَدٌ مِثلَ ما اوتيتُم اَو يُحآجّوكُم
عِندَ رَبِّكُم قُل اِنَّ الفَضلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤتيهِ مَن يَشآءُ وَ اللّٰهُ
واسِعٌ عَليمٌ ﴿٧٣﴾ يَختَصُّ بِرَحمَتِهِ مَن يَشآءُ وَ اللّٰهُ ذُو الفَضلِ
العَظيمِ ﴿٧٤﴾ ۞ وَ مِن اَهلِ الكِتٰبِ مَن اِن تَأمَنهُ بِقِنطارٍ يُؤَدِّهٓ
اِلَيكَ وَ مِنهُم مَن اِن تَأمَنهُ بِدينارٍ لا يُؤَدِّهٓ اِلَيكَ اِلّا
ما دُمتَ عَلَيهِ قآئِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُم قالوا لَيسَ عَلَينا فِى
الاُمِّيّـِۧنَ سَبيلٌ وَ يَقولونَ عَلَى اللّٰهِ الكَذِبَ وَ هُم يَعلَمونَ ﴿٧٥﴾
بَلىٰ مَن اَوفىٰ بِعَهدِهِ وَ اتَّقىٰ فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ المُتَّقينَ ﴿٧٦﴾
اِنَّ الَّذينَ يَشتَرونَ بِعَهدِ اللّٰهِ وَ اَيمٰنِهِم ثَمَنًا قَليلًا اُولٰٓئِكَ
لا خَلٰقَ لَهُم فِى الاٰخِرَةِ وَ لا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَ لا يَنظُرُ
اِلَيهِم يَومَ القِيٰمَةِ وَ لا يُزَكّيهِم وَ لَهُم عَذابٌ اَليمٌ ﴿٧٧﴾

ای اهل کتاب، چرا حق را با باطل مشتبه می‌سازید و در صورتی که حق را می‌دانید آن را مخفی می‌کنید؟ (۷۱) عده‌ای از اهل کتاب گفتند: در آغاز روز به قرآنی که به مسلمانان نازل شده ایمان بیاورید و آخر روز منکر آن شوید تا مسلمانان از ایمان خود برگردند. (۷۲) و فقط به کسی که از دین شما پیروی کند ایمان بیاورید. بگو: هدایت واقعی هدایت خداست. (می‌گویند) باور نکنید) که به کسی همانند آنچه به شما داده شده، داده شود. وگرنه پیش خداوندتان با شما بگومگو می‌کنند. بگو: فضل در اختیار خداست. آن را به هر کس که بخواهد عطا می‌کند. خدا وسعت‌دهنده دانا است. (۷۳) هر کس را که بخواهد به رحمت خود اختصاص می‌دهد. خدا صاحب فضل بزرگ است. (۷۴) افرادی از اهل کتاب هستند که اگر پول زیادی پیش آن‌ها امانت بگذاری آن را به تو برمی‌گردانند و عده‌ای از آن‌ها هستند که اگر یک دینار پیش آن‌ها امانت بگذاری آن را به تو پس نمی‌دهند مگر این‌که دائماً سر راهشان بایستی. این‌کار به علت این است که می‌گویند: ما در مقابل مشرکین مسئولیتی نداریم. از قول خدا دروغ می‌گویند. خودشان هم این را می‌دانند. (۷۵) آری، کسانی که به عهدشان عمل کنند و پرهیزگار باشند (بدانند که) خدا افراد باتقوی را دوست دارد. (۷۶) کسانی که عهد و پیمان الهی و قسم‌هایشان را به قیمت کمی می‌فروشند، در آخرت بهره‌ای ندارند و روز قیامت خدا با آن‌ها حرف نمی‌زند و به آن‌ها نگاه هم نمی‌کند و پاکشان نمی‌سازد و عذاب پردردی دارند. (۷۷)

وَ اِنَّ مِنهُم لَفَريقًا يَلوونَ اَلسِنَتَهُم بِالكِتٰبِ لِتَحسَبوهُ
مِنَ الكِتٰبِ وَ ما هُوَ مِنَ الكِتٰبِ وَ يَقولونَ هُوَ مِن
عِندِ اللهِ وَ ما هُوَ مِن عِندِ اللهِ وَ يَقولونَ عَلَى اللهِ الكَذِبَ
وَ هُم يَعلَمونَ ﴿۷۸﴾ ما كانَ لِبَشَرٍ اَن يُؤتِيَهُ اللهُ الكِتٰبَ
وَ الحُكمَ وَ النُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقولَ لِلنّاسِ كونوا عِبادًا لى مِن دونِ
اللهِ وَ لٰكِن كونوا رَبّٰنِيّـٖنَ بِما كُنتُم تُعَلِّمونَ الكِتٰبَ
وَ بِما كُنتُم تَدرُسونَ ﴿۷۹﴾ وَ لا يَأمُرَكُم اَن تَتَّخِذُوا المَلٰٓئِكَةَ
وَ النَّبِيّـٖنَ اَربابًا اَيَأمُرُكُم بِالكُفرِ بَعدَ اِذ اَنتُم مُسلِمونَ ﴿۸۰﴾
وَ اِذ اَخَذَ اللهُ ميثاقَ النَّبِيّـٖنَ لَمآ ءاتَيتُكُم مِن كِتٰبٍ
وَ حِكمَةٍ ثُمَّ جآءَكُم رَسولٌ مُصَدِّقٌ لِما مَعَكُم لَتُؤمِنُنَّ
بِهٖ وَ لَتَنصُرُنَّهُ قالَ ءَاَقرَرتُم وَ اَخَذتُم عَلٰى ذٰلِكُم اِصرى
قالوا اَقرَرنا قالَ فَاشهَدوا وَ اَنا مَعَكُم مِنَ الشّٰهِدينَ
﴿۸۱﴾ فَمَن تَوَلّٰى بَعدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الفٰسِقونَ
﴿۸۲﴾ اَفَغَيرَ دينِ اللهِ يَبغونَ وَ لَهُ اَسلَمَ مَن فِى
السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ طَوعًا وَ كَرهًا وَ اِلَيهِ يُرجَعونَ ﴿۸۳﴾

عده‌ای از آن‌ها به‌نام بیان کتاب خدا طوری حرف می‌زنند که شما خیال کنید حرف‌هایشان از کتاب الهی است، در صورتی که از کتاب الهی نیست و می‌گویند که این حرف‌ها از جانب خدا است، در صورتی که از جانب خدا نیست. از قول خدا دروغ می‌گویند و خودشان هم این را می‌دانند. (۷۸) هیچ بشری نبوده که خدا به او کتاب و حکم و پیامبری بدهد، بعد او به مردم بگوید: غیر از خدا بنده من باشید. بلکه می‌گفتند: خداپرست باشید، به دلیل همان کتابی که درس می‌دهید و درس می‌گیرید. (۷۹) و به شما دستور نمی‌دهد که فرشتگان و پیغمبران را ارباب خود بگیرید. آیا شما را به کفر دستور می‌دهد آن هم بعد از این‌که تسلیم خدا (مسلمان) شدید؟! (۸۰) زمانی را یادآوری کن که خدا از پیغمبران پیمان گرفت که به شما کتاب و حکمت دادم، بعد رسولی برای شما آمد که کتابی را که با شماست تصدیق می‌کرد، به او ایمان بیاورید و به او کمک کنید (و این را به مردم هم بیاموزید). بعد به آن‌ها گفت: آیا اقرار می‌کنید و این پیمان را قبول می‌کنید؟ گفتند: اقرار می‌کنیم. خدا گفت: بنابراین شاهد باشید، من هم با شما شاهد خواهم بود. (۸۱) کسانی که از آن به بعد از این قرار سرپیچی کنند خلافکار هستند. (۸۲) آیا دنبال دینی غیر از دین خدا می‌گردند؟ در صورتی که تمام آنچه که در آسمان‌ها و زمین هستند، چه بامیل و چه بی‌میل، تسلیم او هستند و به سوی او برگردانده می‌شوند. (۸۳)

قُل ءامَنّا بِاللهِ وَ ما اُنزِلَ عَلَينا وَ ما اُنزِلَ عَلىٰٓ اِبرٰهيمَ
وَ اِسمٰعيلَ وَ اِسحٰقَ وَ يَعقوبَ وَ الاَسباطِ وَ ما اوتِىَ
موسىٰ وَ عيسىٰ وَ النَّبِيّونَ مِن رَبِّهِم لا نُفَرِّقُ بَينَ اَحَدٍ
مِنهُم وَ نَحنُ لَهُ مُسلِمونَ ﴿٨٤﴾ وَمَن يَبتَغِ غَيرَ الاِسلامِ
دينًا فَلَن يُقبَلَ مِنهُ وَ هُوَ فِى الاٰخِرَةِ مِنَ الخٰسِرينَ ﴿٨٥﴾
كَيفَ يَهدِى اللهُ قَومًا كَفَروا بَعدَ ايمانِهِم وَ شَهِدوٓا
اَنَّ الرَّسولَ حَقٌّ وَ جاءَهُمُ البَيِّنٰتُ وَ اللهُ لا يَهدِى القَومَ
الظّٰلِمينَ ﴿٨٦﴾ اُولٰٓئِكَ جَزاؤُهُم اَنَّ عَلَيهِم لَعنَةَ اللهِ
وَ المَلٰٓئِكَةِ وَ النّاسِ اَجمَعينَ ﴿٨٧﴾ خٰلِدينَ فيها لا يُخَفَّفُ
عَنهُمُ العَذابُ وَ لا هُم يُنظَرونَ ﴿٨٨﴾ اِلَّا الَّذينَ تابوا مِن
بَعدِ ذٰلِكَ وَ اَصلَحوا فَاِنَّ اللهَ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ الَّذينَ
كَفَروا بَعدَ ايمانِهِم ثُمَّ ازدادوا كُفرًا لَن تُقبَلَ تَوبَتُهُم
وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الضّآلّونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ الَّذينَ كَفَروا وَ ماتوا وَ هُم
كُفّارٌ فَلَن يُقبَلَ مِن اَحَدِهِم مِلءُ الاَرضِ ذَهَبًا وَ لَوِ افتَدىٰ
بِهِ اُولٰٓئِكَ لَهُم عَذابٌ اَليمٌ وَ ما لَهُم مِن نٰصِرينَ ﴿٩١﴾

بگو: ما به خدا و آنچه به ما نازل شده و آنچه به ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و نوادگان او نازل شده و آنچه به موسی و عیسی و پیغمبران از جانب خداوندشان داده شده ایمان آورده‌ایم، فرقی بین هیچکدام آن‌ها نمی‌گذاریم و ما مسلمان (تسلیم حکم و نظر خدا) هستیم. (۸۴) کسی‌که دنبال دینی غیر از اسلام (تسلیم حکم و نظر خدا بودن) برود هرگز از او پذیرفته نمی‌شود و او در آخرت از زیانکاران است. (۸۵) چگونه خدا عده‌ای را که بعد از ایمان‌آوردنشان و پس از این‌که شهادت دادند که پیغمبر حق است و دلایل روشن برای آن‌ها آمد کافر شدند هدایت می‌کند؟ خدا ظالم‌ها را هدایت نمی‌کند. (۸۶) جزای آن‌ها این است که لعنت خدا و فرشتگان و مردم دسته‌جمعی بر آنان است. (۸۷) همیشه در آن خواهند بود و عذاب آن‌ها تخفیف پیدا نمی‌کند و به آن‌ها مهلتی داده نمی‌شود. (۸۸) مگر کسانی‌که بعد از آن توبه کردند و کار خود را اصلاح کردند چون خدا آمرزنده مهربان است. (۸۹) توبه افرادی که بعد از ایمان‌آوردنشان منکر شدند و به انکارشان اضافه کردند، هرگز قبول نمی‌شود. آن‌ها گمراه هستند. (۹۰) افرادی که منکر شدند و در حال کفر و انکار مردند، اگر زمین را پر از طلا بکنند و جریمه بدهند از هیچکدام آن‌ها به هیچ وجه پذیرفته نمی‌شود. آن‌ها عذاب پردردی دارند و کسی که به آن‌ها کمک کند ندارند. (۹۱)

لَن تَنالُوا البِرَّ حَتّیٰ تُنفِقوا مِمّا تُحِبّونَ ۚ وَما تُنفِقوا
مِن شَیءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلیمٌ ﴿٩٢﴾ ۞ كُلُّ الطَّعامِ كانَ حِلًّا
لِبَنی إِسرائیلَ إِلّا ما حَرَّمَ إِسرائیلُ عَلیٰ نَفسِهِ مِن قَبلِ أَن
تُنَزَّلَ التَّوراةُ ۗ قُل فَأتوا بِالتَّوراةِ فَاتلوها إِن كُنتُم صادِقینَ
﴿٩٣﴾ فَمَنِ افتَریٰ عَلَی اللَّهِ الكَذِبَ مِن بَعدِ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ
هُمُ الظّالِمونَ ﴿٩٤﴾ قُل صَدَقَ اللَّهُ ۗ فَاتَّبِعوا مِلَّةَ إِبراهیمَ حَنیفًا
وَما كانَ مِنَ المُشرِكینَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَیتٍ وُضِعَ لِلنّاسِ لَلَّذی
بِبَكَّةَ مُبارَكًا وَهُدًی لِلعالَمینَ ﴿٩٦﴾ فیهِ آیاتٌ بَیِّناتٌ مَقامُ
إِبراهیمَ ۖ وَمَن دَخَلَهُ كانَ آمِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَی النّاسِ حِجُّ البَیتِ
مَنِ استَطاعَ إِلَیهِ سَبیلًا ۚ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِیٌّ عَنِ العالَمینَ
﴿٩٧﴾ قُل یا أَهلَ الكِتابِ لِمَ تَكفُرونَ بِآیاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهیدٌ
عَلیٰ ما تَعمَلونَ ﴿٩٨﴾ قُل یا أَهلَ الكِتابِ لِمَ تَصُدّونَ عَن سَبیلِ
اللَّهِ مَن آمَنَ تَبغونَها عِوَجًا وَأَنتُم شُهَداءُ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغافِلٍ
عَمّا تَعمَلونَ ﴿٩٩﴾ یا أَیُّهَا الَّذینَ آمَنوا إِن تُطیعوا فَریقًا
مِنَ الَّذینَ أوتُوا الكِتابَ یَرُدّوكُم بَعدَ إیمانِكُم كافِرینَ ﴿١٠٠﴾

حزب

هرگز به نیکی نمی‌رسید مگر این‌که از آنچه دوست دارید انفاق کنید، و هر چیزی که انفاق کنید خدا آن را می‌داند. (۹۲) هر غذایی برای بنی‌اسرائیل حلال بود غیر از غذاهایی که اسرائیل (یعقوب) قبل از این‌که تورات نازل شود بر خودش حرام کرده بود. بگو: اگر راست می‌گویید تورات را بیاورید و بخوانید. (۹۳) کسانی‌که بعد از این به خدا افترا بزنند ظالم هستند. (۹۴) بگو: خدا راست گفت، بنابراین از آیین ابراهیم که موحد بود و مشرک نبود پیروی کنید. (۹۵) اولین خانه‌ای که برای مردم ساخته شد، خانه‌ای است در مکه، که مبارک و راهنمای مردم است. (۹۶) در آن آیات روشنی از جمله مقام ابراهیم وجود دارد. کسی‌که داخل آن شود در امان است. وظیفه مردم این است که در صورتی که توانایی رفتن به آن را داشته باشند برای خدا به آنجا بروند. اگر کسی منکر آن شود (بداند که) خدا از تمام افراد بشر بی‌نیاز است. (۹۷) بگو: ای اهل کتاب، چرا منکر آیات خدا می‌شوید؟ در صورتی که خدا شاهد کارهایی است که می‌کنید. (۹۸) بگو: ای اهل کتاب، چرا مردم را از راه خدا باز می‌دارید؟ هر کس را که ایمان بیاورد می‌خواهید منحرف کنید در صورتی که خودتان شاهد درستی آن هستید. خدا از کارهایی که می‌کنید غافل نیست. (۹۹) ای افراد باایمان، اگر از عده‌ای از اهل کتاب اطاعت کنید شما را بعد از این‌که ایمان آورده‌اید کافر می‌سازند. (۱۰۰)

وَ كَيفَ تَكفُرونَ وَ اَنتُم تُتلىٰ عَلَيكُم ءايٰتُ اللّٰهِ وَ فيكُم
رَسولُهُ ۗ وَ مَن يَعتَصِم بِاللّٰهِ فَقَد هُدِىَ اِلىٰ صِراطٍ مُستَقيمٍ ﴿١٠١﴾
يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقاتِهِ وَ لا تَموتُنَّ اِلّا وَ اَنتُم
مُسلِمونَ ﴿١٠٢﴾ وَ اعتَصِموا بِحَبلِ اللّٰهِ جَميعًا وَ لا تَفَرَّقوا ۚ
وَ اذكُروا نِعمَتَ اللّٰهِ عَلَيكُم اِذ كُنتُم اَعداءً فَاَلَّفَ بَينَ قُلوبِكُم
فَاَصبَحتُم بِنِعمَتِهِ اِخوانًا وَ كُنتُم عَلىٰ شَفا حُفرَةٍ مِنَ النّارِ
فَاَنقَذَكُم مِنها ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُم ءايٰتِهِ لَعَلَّكُم تَهتَدونَ
﴿١٠٣﴾ وَ لتَكُن مِنكُم اُمَّةٌ يَدعونَ اِلَى الخَيرِ وَ يَأمُرونَ بِالمَعروفِ
وَ يَنهَونَ عَنِ المُنكَرِ ۚ وَ اُولٰئِكَ هُمُ المُفلِحونَ ﴿١٠٤﴾
وَ لا تَكونوا كَالَّذينَ تَفَرَّقوا وَ اختَلَفوا مِن بَعدِ ما جاءَهُمُ البَيِّنٰتُ ۚ
وَ اُولٰئِكَ لَهُم عَذابٌ عَظيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَومَ تَبيَضُّ وُجوهٌ وَ تَسوَدُّ
وُجوهٌ ۚ فَاَمَّا الَّذينَ اسوَدَّت وُجوهُهُم اَكَفَرتُم بَعدَ ايمانِكُم
فَذوقُوا العَذابَ بِما كُنتُم تَكفُرونَ ﴿١٠٦﴾ وَ اَمَّا الَّذينَ ابيَضَّت
وُجوهُهُم فَفى رَحمَةِ اللّٰهِ ۖ هُم فيها خٰلِدونَ ﴿١٠٧﴾ تِلكَ ءايٰتُ
اللّٰهِ نَتلوها عَلَيكَ بِالحَقِّ ۗ وَ مَا اللّٰهُ يُريدُ ظُلمًا لِلعٰلَمينَ ﴿١٠٨﴾

چگونه کافر می‌شوید در صورتی که آیات خدا بر شما خوانده می‌شود و پیغمبر خدا در بین شما است؟ کسی‌که به خدا متوسل شود بدون شک به راه راست هدایت شده. (۱۰۱) ای افراد باایمان، از خدا آنطور که شایسته ترس از اوست بترسید و جز در حالی‌که مسلمان (تسلیم حکم و نظر خدا) هستید از دنیا نروید. (۱۰۲) همگی به رشته الهی (قرآن) بچسبید و دچار تفرقه نشوید و نعمت خدا را بر خودتان به یاد داشته باشید که دشمن هم بودید و خدا بین دل‌های شما محبت ایجاد کرد و به نعمت آن برادر هم شدید، و کنار گودالی از آتش بودید، خدا شما را از آن نجات داد. خدا آیاتش را این‌طور برای شما بیان می‌کند تا هدایت شوید. (۱۰۳) باید عده‌ای از شما باشند که مردم را به کار خیر دعوت کنند و امر به معروف و نهی از منکر نمایند. چنین افرادی رستگار و موفق هستند. (۱۰۴) شما مثل کسانی نباشید که پس از این که دلایل روشن هم برای آن‌ها آمد دچار تفرقه و اختلاف شدند. آن‌ها عذاب بزرگی دارند. (۱۰۵) روزی که صورت‌هایی سفید و صورت‌هایی سیاه می‌شود. اما به افرادی که صورتشان سیاه شده گفته می‌شود: آیا بعد از ایمان‌آوردنتان کافر شدید؟ پس به‌خاطر کفری که ورزیدید عذاب را بچشید. (۱۰۶) اما کسانی که صورتشان سفید شده در رحمت خدا هستند و همیشه درآن خواهند بود. (۱۰۷) این‌ها آیات خدا است که به حق بر تو می‌خوانیم. خدا هیچ ظلمی را بر افراد بشر نمی‌خواهد. (۱۰۸)

وَ لِلّٰهِ ما فِی السَّمٰوٰتِ وَ ما فِی الاَرضِ وَ اِلَی اللّٰهِ تُرجَعُ
الاُمورُ ﴿١٠٩﴾ كُنتُم خَيرَ اُمَّةٍ اُخرِجَت لِلنّاسِ تَأمُرونَ
بِالمَعروفِ وَ تَنهَونَ عَنِ المُنكَرِ وَ تُؤمِنونَ بِاللّٰهِ وَ لَو
ءامَنَ اَهلُ الكِتٰبِ لَكانَ خَيرًا لَهُم مِنهُمُ المُؤمِنونَ
وَ اَكثَرُهُمُ الفٰسِقونَ ﴿١١٠﴾ لَن يَضُرّوكُم اِلّآ اَذًی وَ اِن
يُقاتِلوكُم يُوَلّوكُمُ الاَدبارَ ثُمَّ لا يُنصَرونَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَت عَلَيهِمُ
الذِّلَّةُ اَينَ ما ثُقِفوٓا اِلّا بِحَبلٍ مِنَ اللّٰهِ وَ حَبلٍ مِنَ النّاسِ
وَ بآءو بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَ ضُرِبَت عَلَيهِمُ المَسكَنَةُ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُم كانوا يَكفُرونَ بِـٔايٰتِ اللّٰهِ وَ يَقتُلونَ الاَنبِيآءَ
بِغَيرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِما عَصَوا وَ كانوا يَعتَدونَ ﴿١١٢﴾ لَيسوا
سَوآءً مِن اَهلِ الكِتٰبِ اُمَّةٌ قآئِمَةٌ يَتلونَ ءايٰتِ اللّٰهِ
ءانآءَ الَّيلِ وَ هُم يَسجُدونَ ﴿١١٣﴾ يُؤمِنونَ بِاللّٰهِ وَ اليَومِ
الاٰخِرِ وَ يَأمُرونَ بِالمَعروفِ وَ يَنهَونَ عَنِ المُنكَرِ
وَ يُسارِعونَ فِی الخَيرٰتِ وَ اُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحينَ ﴿١١٤﴾ وَ ما
يَفعَلوا مِن خَيرٍ فَلَن يُكفَروهُ وَ اللّٰهُ عَليمٌ بِالمُتَّقينَ ﴿١١٥﴾

آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خدا است و کارها به سوی او برگردانده می‌شود. (۱۰۹) شما بهترین امتی هستید که به نفع بشریت بوجود آمده، چون امر به معروف (مردم را به کارهای نیک تشویق) و نهی از منکر (از کارهای نادرست منع) می‌کنید و به خدا ایمان دارید. اگر اهل کتاب هم ایمان بیاورند برای آن‌ها بهتر است. عده‌ای از آن‌ها ایمان دارند ولی بیشترشان خلافکارند. (۱۱۰) جز مقداری اذیت هرگز به شما ضرری نمی‌زنند و اگر با شما بجنگند فرار می‌کنند و بعد هم کسی به آن‌ها کمک نخواهد کرد. (۱۱۱) هر جا که باشند دچار ذلت هستند مگر این‌که به رشته الهی یا رشته‌ای از اتحاد مردم متوسل شوند. آن‌ها سزاوار غضب خدا و دچار فقر شدند. این امر به‌خاطر این است که منکر آیات خدا می‌شدند و پیغمبران را به ناحق می‌کشتند. این کار هم به علت این بود که سرکشی و تجاوز می‌کردند. (۱۱۲) آن‌ها با هم مساوی نیستند. عده‌ای از اهل کتاب شب بلند می‌شوند و در دل شب آیات خدا را می‌خوانند و سجده می‌کنند. (۱۱۳) به خدا و روز آخرت ایمان دارند و امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند و در کارهای خیر عجله دارند. آن‌ها از درستکاران هستند. (۱۱۴) هر کار خوبی که بکنند نادیده گرفته نمی‌شود. خدا افراد پرهیزگار را خوب می‌شناسد. (۱۱۵)

اِنَّ الَّذينَ كَفَروا لَن تُغنِيَ عَنهُم اَموالُهُم وَ لآ اَولادُهُم مِنَ
اللهِ شَيـًٔا وَ اُولٰٓئِكَ اَصحٰبُ النّارِ هُم فيها خٰلِدونَ ﴿١١٦﴾ مَثَلُ
ما يُنفِقونَ فى هٰذِهِ الحَيوٰةِ الدُّنيا كَمَثَلِ ريحٍ فيها صِرٌّ
اَصابَت حَرثَ قَومٍ ظَلَموٓا اَنفُسَهُم فَاَهلَكَتهُ وَ ما ظَلَمَهُمُ
اللهُ وَ لٰكِن اَنفُسَهُم يَظلِمونَ ﴿١١٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا
لا تَتَّخِذوا بِطانَةً مِن دونِكُم لا يَألونَكُم خَبالًا وَدّوا ما
عَنِتُّم قَد بَدَتِ البَغضآءُ مِن اَفواهِهِم وَ ما تُخفى صُدورُهُم
اَكبَرُ قَد بَيَّنّا لَكُمُ الأيٰتِ اِن كُنتُم تَعقِلونَ ﴿١١٨﴾ هٰٓاَنتُم
اُولآءِ تُحِبّونَهُم وَ لا يُحِبّونَكُم وَ تُؤمِنونَ بِالكِتٰبِ كُلِّهِ
وَ اِذا لَقوكُم قالوٓا ءامَنّا وَ اِذا خَلَوا عَضّوا عَلَيكُمُ الاَنامِلَ
مِنَ الغَيظِ قُل موتوا بِغَيظِكُم اِنَّ اللهَ عَليمٌ بِذاتِ الصُّدورِ
﴿١١٩﴾ اِن تَمسَسكُم حَسَنَةٌ تَسُؤهُم وَ اِن تُصِبكُم سَيِّئَةٌ
يَفرَحوا بِها وَ اِن تَصبِروا وَ تَتَّقوا لا يَضُرُّكُم كَيدُهُم
شَيـًٔا اِنَّ اللهَ بِما يَعمَلونَ مُحيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَ اِذ غَدَوتَ مِن
اَهلِكَ تُبَوِّئُ المُؤمِنينَ مَقاعِدَ لِلقِتالِ وَ اللهُ سَميعٌ عَليمٌ ﴿١٢١﴾

مال و فرزند کافران نمی‌تواند در مقابل خدا کاری برای آن‌ها بکند. آن‌ها اهل آتش جهنم هستند و همیشه در آن خواهند بود. (۱۱۶) آنچه در زندگی این دنیا خرج می‌کنند مثل باد سردی است که به مزرعه افراد ستمکار برسد و آن را نابود کند. خدا به آن‌ها ظلم نکرده ولی آن‌ها به خودشان ظلم می‌کنند. (۱۱۷) ای افراد باایمان، دوست و محرم رازی غیر از مسلمانان برای خود نگیرید. آن‌ها از خرابکاری درباره شما کوتاهی نمی‌کنند. هر چیزی که باعث رنج شما شود دوست دارند. کینه از حرف‌هایشان آشکار است. کینه‌ای که در دل پنهان می‌کنند خیلی بزرگ‌تر است. اگر بفهمید، ما برای شما نشانه‌ها را بیان کرده‌ایم. (۱۱۸) متوجه باشید که این شما هستید که آن‌ها را دوست دارید، در صورتی که آن‌ها شما را دوست ندارند. شما به همه کتاب‌های الهی ایمان دارید (ولی آن‌ها ندارند). وقتی با شما برخورد کنند می‌گویند که ایمان آورده‌ایم، و وقتی تنها شوند از شدت عصبانیت از دست شما انگشتانشان را گاز می‌گیرند. بگو: از شدت خشم خود بمیرید. خدا از آنچه در دل‌ها است اطلاع دارد.(۱۱۹) اگر وضع خوبی برای شما پیش آید آن‌ها را ناراحت می‌کند و اگر وضع بدی برای شما پیش آید خوشحال می‌شوند. اگر استقامت و تسلط بر نفس داشته باشید، نقشه‌های آن‌ها ذره‌ای به شما ضرر نمی‌زند. خدا به کارهایی که می‌کنند احاطه دارد.(۱۲۰) وقتی (را به یاد آر) که برای تعیین محل جنگ برای افراد باایمان صبح زود از خانواده‌ات دور شدی. خدا شنوا و دانا است.(۱۲۱)

اِذ هَمَّت طآئِفَتانِ مِنكُم اَن تَفشَلا وَ اللهُ وَلِيُّهُما وَ عَلَى اللهِ
فَليَتَوَكَّلِ المُؤمِنونَ ﴿١٢٢﴾ وَ لَقَد نَصَرَكُمُ اللهُ بِبَدرٍ وَ اَنتُم
اَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللهَ لَعَلَّكُم تَشكُرونَ ﴿١٢٣﴾ اِذ تَقولُ لِلمُؤمِنينَ
اَلَن يَكفِيَكُم اَن يُمِدَّكُم رَبُّكُم بِثَلٰثَةِ ءالٰفٍ مِنَ
المَلٰٓئِكَةِ مُنزَلينَ ﴿١٢٤﴾ بَلىٰٓ اِن تَصبِروا وَ تَتَّقوا وَ يَأتوكُم مِن
فَورِهِم هٰذا يُمدِدكُم رَبُّكُم بِخَمسَةِ ءالٰفٍ مِنَ المَلٰٓئِكَةِ
مُسَوِّمينَ ﴿١٢٥﴾ وَما جَعَلَهُ اللهُ اِلّا بُشرىٰ لَكُم وَ لِتَطمَئِنَّ قُلوبُكُم
بِهِ وَ مَا النَّصرُ اِلّا مِن عِندِ اللهِ العَزيزِ الحَكيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقطَعَ
طَرَفًا مِنَ الَّذينَ كَفَروا اَو يَكبِتَهُم فَيَنقَلِبوا خآئِبينَ ﴿١٢٧﴾
لَيسَ لَكَ مِنَ الاَمرِ شَيءٌ اَو يَتوبَ عَلَيهِم اَو يُعَذِّبَهُم فَاِنَّهُم
ظٰلِمونَ ﴿١٢٨﴾ وَ لِلّٰهِ ما فِي السَّمٰوٰتِ وَما فِي الاَرضِ يَغفِرُ
لِمَن يَشآءُ وَ يُعَذِّبُ مَن يَشآءُ وَ اللهُ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿١٢٩﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا لا تَأكُلُوا الرِّبٰوٓا اَضعٰفًا مُضٰعَفَةً
وَ اتَّقُوا اللهَ لَعَلَّكُم تُفلِحونَ ﴿١٣٠﴾ وَ اتَّقُوا النّارَ الَّتي اُعِدَّت
لِلكٰفِرينَ ﴿١٣١﴾ وَ اَطيعُوا اللهَ وَ الرَّسولَ لَعَلَّكُم تُرحَمونَ ﴿١٣٢﴾

وقتی را یادآوری کن که دو دسته از شما قصد کردند سستی کنند، در صورتی که خدایاور آن‌ها بود. افراد باایمان باید به خدا توکل کنند. (۱۲۲) خدا شما را در جنگ بدر کمک کرد، در صورتی که شما ضعیف بودید. پس، از نافرمانی و عذاب خدا بترسید تا سپاسگزار باشید. (۱۲۳) وقتی را یادآوری کن که به مؤمنین گفتی: آیا برای شما کافی نیست که خداوندتان شما را با سه هزار فرشته‌ای که فرستاد، کمک نمود؟ (۱۲۴) آری، اگر استقامت داشته و پرهیزگار باشید و دشمنان همین حالا با سرعت و شدت به شما حمله کنند، خداوندتان شما را با پنج‌هزار فرشته نشان‌گذار کمک می‌کند. (۱۲۵) خدا آن را فقط برای بشارت شما قرار داد و برای این‌که دل‌های شما با آن اطمینان پیدا کند. پیروزی فقط از طرف خدای توانا و حکیم است. (۱۲۶) تا گروهی از افراد بی‌ایمان را هلاک کند یا آن‌ها را ذلیل کند تا بدون امیدی برگردند. (۱۲۷) ذره‌ای از کارها به دست تو نیست. خدا توبه آن‌ها را می‌پذیرد یا آن‌ها را عذاب می‌کند، چون آن‌ها ظالم هستند. (۱۲۸) آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خداست. هر کس را که بخواهد می‌آمرزد و هر کس را که بخواهد عذاب می‌کند. خدا آمرزنده مهربان است. (۱۲۹) ای افراد باایمان، ربا را چند برابر نخورید و از نافرمانی و عذاب خدا بترسید تا رستگار شوید. (۱۳۰) و خود را از آتشی که برای افراد بی‌ایمان تهیه شده حفظ کنید. (۱۳۱) و از خدا و پیغمبر اطاعت کنید تا مورد مرحمت قرار گیرید. (۱۳۲)

حزب

۞ وَ سارِعوا اِلىٰ مَغفِرَةٍ مِن رَبِّكُم وَ جَنَّةٍ عَرضُهَا
السَّمٰوٰتُ وَ الاَرضُ اُعِدَّت لِلمُتَّقينَ ﴿١٣٣﴾ اَلَّذينَ يُنفِقونَ
فِي السَّرّآءِ وَ الضَّرّآءِ وَ الكٰظِمينَ الغَيظَ وَ العافينَ عَنِ
النّاسِ وَ اللّٰهُ يُحِبُّ المُحسِنينَ ﴿١٣٤﴾ وَ الَّذينَ اِذا فَعَلوا
فاحِشَةً اَو ظَلَموا اَنفُسَهُم ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاستَغفَروا
لِذُنوبِهِم وَ مَن يَغفِرُ الذُّنوبَ اِلَّا اللّٰهُ وَ لَم يُصِرّوا عَلىٰ
ما فَعَلوا وَ هُم يَعلَمونَ ﴿١٣٥﴾ اُولٰٓئِكَ جَزآؤُهُم مَغفِرَةٌ مِن
رَبِّهِم وَ جَنّٰتٌ تَجري مِن تَحتِهَا الاَنهارُ خٰلِدينَ فيها
وَ نِعمَ اَجرُ العٰمِلينَ ﴿١٣٦﴾ قَد خَلَت مِن قَبلِكُم سُنَنٌ
فَسيروا فِي الاَرضِ فَانظُروا كَيفَ كانَ عاقِبَةُ المُكَذِّبينَ
﴿١٣٧﴾ هٰذا بَيانٌ لِلنّاسِ وَ هُدًى وَ مَوعِظَةٌ لِلمُتَّقينَ ﴿١٣٨﴾
وَ لا تَهِنوا وَ لا تَحزَنوا وَ اَنتُمُ الاَعلَونَ اِن كُنتُم مُؤمِنينَ ﴿١٣٩﴾
اِن يَمسَسكُم قَرحٌ فَقَد مَسَّ القَومَ قَرحٌ مِثلُهُ وَ تِلكَ
الاَيّامُ نُداوِلُها بَينَ النّاسِ وَ لِيَعلَمَ اللّٰهُ الَّذينَ ءامَنوا
وَ يَتَّخِذَ مِنكُم شُهَدآءَ وَ اللّٰهُ لا يُحِبُّ الظّٰلِمينَ ﴿١٤٠﴾

و به سوی آمرزش خداوندتان و بهشتی که عرض آن به اندازه آسمان‌ها و زمین است بشتابید که برای افراد پرهیزگار آماده شده است. (۱۳۳) افراد پرهیزگاری که در توانگری و تنگدستی انفاق می‌کنند و جلوی عصبانیت خود را می‌گیرند و گناه مردم را می‌بخشند. خدا افراد نیکوکار را دوست دارد. (۱۳۴) نیکوکارانی که وقتی کار زشتی کردند یا به خودشان ظلم نمودند خدا را یاد می‌کنند و به‌خاطر گناهانشان طلب آمرزش می‌کنند. چه کسی غیر از خدا گناه را می‌بخشد؟ نیکوکارانی که در کار خلافی که کردند اصرار نمی‌ورزند و حقیقت را می‌دانند. (۱۳۵) پاداش آن‌ها از طرف خداوندشان آمرزش و بهشت‌هایی است که نهرها در آن روان است و همیشه در آن خواهند بود. پاداش کسانی که به این دستورها عمل کنند چقدر خوب است. (۱۳۶) قبل از شما سنت‌هایی وجود داشت که گذشت. در زمین بگردید و نگاه کنید که عاقبت کسانی که منکر (خدا و پیغمبرانش) شدند چه بود. (۱۳۷) این (قرآن) بیانی برای مردم و هدایتی و پندی برای افراد پرهیزگار است. (۱۳۸) سست نشوید و حزن (غم و غصه) به خود راه ندهید (گریه نکنید). اگر شما ایمان داشته باشید برترید. (۱۳۹) اگر زخمی به شما رسید به دشمنان نیز زخمی مثل آن وارد شد. این، روزهایی است که آن را بین مردم دست به دست می‌کنیم، برای این‌که خدا افراد باایمان را بشناسد و از شما شاهدهایی بگیرد. خدا افرادی را که ظلم می‌کنند دوست ندارد. (۱۴۰)

وَ لِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذينَ ءامَنوا وَ يَمحَقَ الكٰفِرينَ ﴿١٤١﴾ اَم
حَسِبتُم اَن تَدخُلُوا الجَنَّةَ وَ لَمّا يَعلَمِ اللّٰهُ الَّذينَ جٰهَدوا
مِنكُم وَ يَعلَمَ الصّٰبِرينَ ﴿١٤٢﴾ وَ لَقَد كُنتُم تَمَنَّونَ المَوتَ مِن
قَبلِ اَن تَلقَوهُ فَقَد رَاَيتُموهُ وَ اَنتُم تَنظُرونَ ﴿١٤٣﴾ وَ ما مُحَمَّدٌ
اِلّا رَسولٌ قَد خَلَت مِن قَبلِهِ الرُّسُلُ اَفَاِن ماتَ اَو قُتِلَ
انقَلَبتُم عَلىٰٓ اَعقابِكُم وَ مَن يَنقَلِب عَلىٰ عَقِبَيهِ فَلَن يَضُرَّ
اللّٰهَ شَيـًٔا وَ سَيَجزِى اللّٰهُ الشّٰكِرينَ ﴿١٤٤﴾ وَ ما كانَ لِنَفسٍ
اَن تَموتَ اِلّا بِاِذنِ اللّٰهِ كِتٰبًا مُؤَجَّلًا وَ مَن يُرِد ثَوابَ
الدُّنيا نُؤتِهِ مِنها وَ مَن يُرِد ثَوابَ الاٰخِرَةِ نُؤتِهِ مِنها
وَ سَنَجزِى الشّٰكِرينَ ﴿١٤٥﴾ وَ كَاَيِّن مِن نَبِىٍّ قٰتَلَ مَعَهُ
رِبِّيّونَ كَثيرٌ فَما وَهَنوا لِما اَصابَهُم فى سَبيلِ اللّٰهِ وَ ما ضَعُفوا
وَ مَا استَكانوا وَ اللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرينَ ﴿١٤٦﴾ وَ ما كانَ قَولَهُم
اِلّآ اَن قالوا رَبَّنَا اغفِرلَنا ذُنوبَنا وَ اِسرافَنا فى اَمرِنا وَ ثَبِّت
اَقدامَنا وَ انصُرنا عَلَى القَومِ الكٰفِرينَ ﴿١٤٧﴾ فَـٔاتٰهُمُ اللّٰهُ ثَوابَ
الدُّنيا وَ حُسنَ ثَوابِ الاٰخِرَةِ وَ اللّٰهُ يُحِبُّ المُحسِنينَ ﴿١٤٨﴾

چون خدا افراد باایمان را پاک و افراد بی‌ایمان را نابود می‌سازد. (۱۴۱) آیا خیال کرده‌اید که داخل بهشت می‌شوید در صورتی که هنوز خدا افراد مجاهد و باستقامت شما را نشناخته است؟[۱] (۱۴۲) شما قبل از این‌که مرگ را ببینید آرزوی آن را می‌کردید. حالا آن را دیده‌اید و به آن نگاه می‌کردید. (۱۴۳) محمد (ص) فقط پیغمبری است. قبل از او پیغمبران دیگری از دنیا رفتند. آیا اگر محمد (ص) بمیرد یا کشته شود به عقب برمی‌گردید (مشرک می‌شوید)؟ کسی‌که به شرک برگردد، ذره‌ای به خدا ضرر نمی‌زند. خدا به سپاسگزاران پاداش خواهد داد. (۱۴۴) هیچ‌کس جز به فرمان خدا نمی‌میرد، مرگ مقرر و مدت‌دار است. کسی‌که پاداش دنیوی را بخواهد مقداری از آن را به او می‌دهیم و کسی‌که پاداش آخرت را بخواهد از آن به او می‌دهیم. ما به سپاسگزاران پاداش می‌دهیم. (۱۴۵) چه بسیار پیغمبرانی که افراد خداپرست بسیاری در کنار آن‌ها جنگیدند و در مقابل آنچه در راه خدا به آن‌ها رسید سست و ضعیف نشدند و اظهار ذلت نکردند. خدا افراد باستقامت را دوست دارد. (۱۴۶) حرف آن‌ها فقط این بود که خداوندا، گناهان و زیاده‌روی‌های ما را در کارمان بیامرز و قدم‌های ما را ثابت کن و ما را بر افراد بی‌ایمان پیروز گردان. (۱۴۷) خدا به آن‌ها پاداش دنیا و پاداش خوب آخرت را داد. خدا نیکوکاران را دوست دارد. (۱۴۸)

(۱)بعضی از مترجمین کلمه«یَعْلَمَ» را «معلوم بدارد» ترجمه کرده‌اند.

يَـٰٓأَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوٓا إِن تُطيعُوا الَّذينَ كَفَروا
يَرُدّوكُم عَلىٰٓ أَعقـٰبِكُم فَتَنقَلِبوا خـٰسِرينَ ﴿١٤٩﴾
بَلِ اللَّهُ مَولىٰكُم ۖ وَ هُوَ خَيرُ النّـٰصِرينَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلقى
فى قُلوبِ الَّذينَ كَفَرُوا الرُّعبَ بِما أَشرَكوا بِاللَّهِ
ما لَم يُنَزِّل بِهِۦ سُلطـٰنًا ۖ وَ مَأوىٰهُمُ النّارُ ۚ وَ بِئسَ
مَثوَى الظّـٰلِمينَ ﴿١٥١﴾ وَ لَقَد صَدَقَكُمُ اللَّهُ
وَعدَهُۥٓ إِذ تَحُسّونَهُم بِإِذنِهِۦ ۖ حَتّىٰٓ إِذا فَشِلتُم
وَ تَنـٰزَعتُم فِى الأَمرِ وَ عَصَيتُم مِن بَعدِ ما أَرىٰكُم
ما تُحِبّونَ ۚ مِنكُم مَن يُريدُ الدُّنيا وَ مِنكُم
مَن يُريدُ الـٔاخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُم عَنهُم لِيَبتَلِيَكُم ۖ
وَ لَقَد عَفا عَنكُم ۗ وَ اللَّهُ ذو فَضلٍ عَلَى المُؤمِنينَ
﴿١٥٢﴾ ۞ إِذ تُصعِدونَ وَ لا تَلوۥنَ عَلىٰٓ أَحَدٍ
وَ الرَّسولُ يَدعوكُم فىٓ أُخرىٰكُم فَأَثـٰبَكُم
غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيلا تَحزَنوا عَلىٰ ما فاتَكُم
وَ لا ما أَصـٰبَكُم ۗ وَ اللَّهُ خَبيرٌ بِما تَعمَلونَ ﴿١٥٣﴾

ای مسلمانان، اگر از افراد بی‌ایمان اطاعت کنید شما را به شرک برمی‌گردانند و زیانکار می‌شوید. (۱۴۹) در صورتی که یاور شما خداست و او بهترین مددکار است. (۱۵۰) در دل افراد بی‌ایمان وحشت خواهیم انداخت، برای این‌که چیزی را که خدا برای آن دلیلی نازل نکرده شریک خدا ساختند. جای آن‌ها جهنم است و جای افرادی که ظلم می‌کنند جای بدی است. (۱۵۱) خدا وعده خود را برای شما ثابت کرد وقتی که به فرمان او دشمن را از پا در می‌آوردید، تا زمانی که سست و در کارتان دچار اختلاف شدید و بعد از این‌که خدا آنچه را که دوست دارید (پیروزی) به شما نشان داد، از فرمان او سرپیچی کردید. عده‌ای از شما خواستار دنیا و عده‌ای از شما خواستار آخرت هستید. بعد خدا برای این‌که شما را امتحان کند شما را از تعقیب آن‌ها منصرف کرد. خدا از گناه شما درگذشت. خدا نسبت به مؤمنین لطف دارد. (۱۵۲) هنگامی که برای فرار از کوه بالا می‌رفتید و به کسی توجهی نمی‌کردید و پیغمبر پشت سر شما، شما را صدا می‌زد. درنتیجه خدا بر غم شما غمی افزود. این یادآوری برای این است که برای آنچه از دست دادید و بلایی که به شما رسید غم نخورید. خدا از کارهایی که می‌کنید باخبر است. (۱۵۳)

ثُمَّ اَنزَلَ عَلَيكُم مِن بَعدِ الغَمِّ اَمَنَةً نُعاسًا يَغشىٰ طآئِفَةً
مِنكُم ۙ وَ طآئِفَةٌ قَد اَهَمَّتهُم اَنفُسُهُم يَظُنّونَ بِاللهِ غَيرَ
الحَقِّ ظَنَّ الجاهِلِيَّةِ ۖ يَقولونَ هَل لَنا مِنَ الاَمرِ مِن شَيءٍ ۗ
قُل اِنَّ الاَمرَ كُلَّهُ لِلّٰهِ ۗ يُخفونَ فى اَنفُسِهِم ما لا يُبدونَ لَكَ ۖ
يَقولونَ لَو كانَ لَنا مِنَ الاَمرِ شَيءٌ ما قُتِلنا هٰهُنا ۗ قُل لَو كُنتُم
فى بُيوتِكُم لَبَرَزَ الَّذينَ كُتِبَ عَلَيهِمُ القَتلُ اِلىٰ مَضاجِعِهِم ۖ
وَ لِيَبتَلِيَ اللهُ ما فى صُدورِكُم وَ لِيُمَحِّصَ ما فى قُلوبِكُم ۗ
وَ اللهُ عَليمٌ بِذاتِ الصُّدورِ ﴿١٥٤﴾ اِنَّ الَّذينَ تَوَلَّوا مِنكُم
يَومَ التَقَى الجَمعانِ اِنَّمَا استَزَلَّهُمُ الشَّيطٰنُ بِبَعضِ ما
كَسَبوا ۖ وَ لَقَد عَفَا اللهُ عَنهُم ۗ اِنَّ اللهَ غَفورٌ حَليمٌ ﴿١٥٥﴾ يٰاَيُّهَا
الَّذينَ ءامَنوا لا تَكونوا كَالَّذينَ كَفَروا وَ قالوا لِاِخوانِهِم اِذا
ضَرَبوا فِى الاَرضِ اَو كانوا غُزًّى لَو كانوا عِندَنا ما ماتوا
وَ ما قُتِلوا لِيَجعَلَ اللهُ ذٰلِكَ حَسرَةً فى قُلوبِهِم ۗ وَ اللهُ يُحيۦ وَ يُميتُ ۗ
وَ اللهُ بِما تَعمَلونَ بَصيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَ لَئِن قُتِلتُم فى سَبيلِ اللهِ
اَو مُتُّم لَمَغفِرَةٌ مِنَ اللهِ وَ رَحمَةٌ خَيرٌ مِمّا يَجمَعونَ ﴿١٥٧﴾

خدا بعد از غم، چرتی آرامش بخش بر شما نازل کرد که عده‌ای از شما را فراگرفت و عده‌ای در فکر جان خود بودند. درباره خدا به ناحق گمانی نظیر گمان جاهلیت داشتند. می‌گفتند: آیا در این کار ما اختیاری داریم؟ بگو: تمام کارها در اختیار خدا است. چیزی را که برای تو آشکار نمی‌کردند در دلشان مخفی می‌نمودند. می‌گفتند: اگر کار در دست ما بود اینجا کشته نمی‌شدیم. بگو: اگر در خانه‌های خودتان هم بودید، کسانی‌که قتل بر آن‌ها مقرر شده بود، با پای خود به محل قتل خود می‌رفتند. برای این‌که خدا آنچه در دلتان است امتحان کند. و آنچه در دل شما است پاک کند. خدا آنچه در دل‌ها است می‌داند. (۱۵۴) افرادی از شما، که روز برخورد دو لشکر فرار کردند، شیطان به سبب بعضی از کارهایی که کرده بودند آن‌ها را دچار لغزش کرد. خدا از گناه آن‌ها درگذشته چون خدا آمرزنده بردبار است. (۱۵۵) ای افراد باایمان، مثل کسانی‌که کافر شدند نباشید که درباره برادرانشان وقتی سفر کردند یا در جنگ بودند گفتند که اگر پیش ما بودند نمی‌مردند و کشته نمی‌شدند، تا خدا آن (فکر) را مایه حسرتی در دلشان قرار دهد. خدا زنده می‌کند و می‌میراند. خدا کارهایی را که می‌کنید می‌بیند. (۱۵۶) اگر در راه خدا کشته شوید یا بمیرید، مسلماً آمرزش و رحمت الهی بهتر از تمام چیزهایی است که آن‌ها جمع می‌کنند. (۱۵۷)

وَلَئِن مُتُّم اَو قُتِلتُم لَاِلَى اللهِ تُحشَرونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِما رَحمَةٍ
مِنَ اللهِ لِنتَ لَهُم ۚ وَلَو كُنتَ فَظًّا غَليظَ القَلبِ لَانفَضّوا مِن
حَولِكَ ۖ فَاعفُ عَنهُم وَاستَغفِر لَهُم وَشاوِرهُم فِى الاَمرِ ۖ فَاِذا
عَزَمتَ فَتَوَكَّل عَلَى اللهِ ۚ اِنَّ اللهَ يُحِبُّ المُتَوَكِّلينَ ﴿١٥٩﴾ اِن يَنصُركُمُ
اللهُ فَلا غالِبَ لَكُم ۖ وَاِن يَخذُلكُم فَمَن ذَا الَّذى يَنصُرُكُم
مِن بَعدِهِ ۗ وَعَلَى اللهِ فَليَتَوَكَّلِ المُؤمِنونَ ﴿١٦٠﴾ وَما كانَ لِنَبِىٍّ
اَن يَغُلَّ ۚ وَمَن يَغلُل يَأتِ بِما غَلَّ يَومَ القِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفّىٰ كُلُّ
نَفسٍ ما كَسَبَت وَهُم لا يُظلَمونَ ﴿١٦١﴾ اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضوانَ
اللهِ كَمَن باءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللهِ وَمَأوٰهُ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئسَ المَصيرُ
﴿١٦٢﴾ هُم دَرَجٰتٌ عِندَ اللهِ ۗ وَاللهُ بَصيرٌ بِما يَعمَلونَ ﴿١٦٣﴾
لَقَد مَنَّ اللهُ عَلَى المُؤمِنينَ اِذ بَعَثَ فيهِم رَسولًا مِن
اَنفُسِهِم يَتلوا عَلَيهِم ءايٰتِهِ وَيُزَكّيهِم وَيُعَلِّمُهُمُ الكِتٰبَ
وَالحِكمَةَ وَاِن كانوا مِن قَبلُ لَفى ضَلٰلٍ مُبينٍ ﴿١٦٤﴾
اَوَلَمّا اَصابَتكُم مُصيبَةٌ قَد اَصَبتُم مِثلَيها قُلتُم اَنّىٰ هٰذا ۖ
قُل هُوَ مِن عِندِ اَنفُسِكُم ۗ اِنَّ اللهَ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ قَديرٌ ﴿١٦٥﴾

اگر بمیرید یا کشته شوید پیش خدا جمع می‌شوید. (١٥٨) (ای پیغمبر) به سبب رحمت خدا با آن‌ها ملایمت می‌کردی. اگر خشن و سنگدل بودی از اطراف پراکنده می‌شدند. گناه آن‌ها را ببخش و برای آن‌ها طلب آمرزش کن و در کارها با آن‌ها مشورت کن و وقتی تصمیم به کاری گرفتی بر خدا توکل کن. چون خدا توکل کنندگان را دوست دارد. (١٥٩) اگر خدا شما را یاری کند، هیچ‌کس بر شما غلبه نمی‌کند و اگر به شما کمک نکند چه کسی غیر از او به شما کمک می‌کند؟ افراد باایمان باید (فقط) به خدا توکل کنند. (١٦٠) سزاوار هیچ پیغمبری نیست که دغلکاری کند. کسی‌که دغلکاری کند روز قیامت آن را با خود می‌آورد. و پاداش هر کس مطابق کاری که کرده به طور کامل داده می‌شود و به آن‌ها ظلمی نمی‌شود. (١٦١) آیا کسی‌که از رضایت خدا پیروی می‌کند مثل کسی است که باعث خشم خدا می‌شود و جایش جهنم است؟ جهنم بد جایی است. (١٦٢) آن‌ها درجاتی پیش خدا دارند و خدا هر کاری که بکنند می‌بیند. (١٦٣) خدا بر افراد باایمان منت گذاشت وقتی که پیغمبری از خودشان برانگیخت تا آیات خدا را بر آن‌ها بخواند و آن‌ها را پاک سازد و به آن‌ها کتاب و حکمت بیاموزد. در صورتی که قبلاً در گمراهی آشکاری بودند. (١٦٤) آیا وقتی مصیبتی به شما رسید در صورتی که دو برابر آن را به آن‌ها وارد کردید گفتید که این مصیبت از کجا به ما وارد شده؟ بگو: آن از طرف خودتان است. چون خدا قادر به هر کاری است. (١٦٥)

وَمآ اَصابَكُم يَومَ التَقَى الجَمعانِ فَبِإذنِ اللهِ وَ لِيَعلَمَ المُؤمِنينَ
﴿١٦٦﴾ وَ لِيَعلَمَ الَّذينَ نافَقوا ۚ وَ قيلَ لَهُم تَعالَوا قاتِلوا فى سَبيلِ
اللهِ اَوِ ادفَعوا ۖ قالوا لَو نَعلَمُ قِتالًا لَاتَّبَعناكُم ۗ هُم لِلكُفرِ
يَومَئِذٍ اَقرَبُ مِنهُم لِلايمانِ ۚ يَقولونَ بِاَفواهِهِم ما لَيسَ فى
قُلوبِهِم ۗ وَ اللهُ اَعلَمُ بِما يَكتُمونَ ﴿١٦٧﴾ اَلَّذينَ قالوا لِاِخوانِهِم
وَ قَعَدوا لَو اَطاعونا ما قُتِلوا ۗ قُل فَادرَءوا عَن اَنفُسِكُمُ
المَوتَ اِن كُنتُم صادِقينَ ﴿١٦٨﴾ وَ لا تَحسَبَنَّ الَّذينَ قُتِلوا فى
سَبيلِ اللهِ اَمواتًا ۚ بَل اَحياءٌ عِندَ رَبِّهِم يُرزَقونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحينَ
بِمآ ءاتىٰهُمُ اللهُ مِن فَضلِهِ وَ يَستَبشِرونَ بِالَّذينَ لَم يَلحَقوا
بِهِم مِن خَلفِهِم اَلّا خَوفٌ عَلَيهِم وَ لا هُم يَحزَنونَ ﴿١٧٠﴾
۞ يَستَبشِرونَ بِنِعمَةٍ مِنَ اللهِ وَ فَضلٍ وَ اَنَّ اللهَ لا يُضيعُ
اَجرَ المُؤمِنينَ ﴿١٧١﴾ اَلَّذينَ استَجابوا لِلّهِ وَ الرَّسولِ مِن بَعدِ مآ
اَصابَهُمُ القَرحُ ۚ لِلَّذينَ اَحسَنوا مِنهُم وَ اتَّقَوا اَجرٌ عَظيمٌ ﴿١٧٢﴾
اَلَّذينَ قالَ لَهُمُ النّاسُ اِنَّ النّاسَ قَد جَمَعوا لَكُم فَاخشَوهُم
فَزادَهُم ايمانًا وَ قالوا حَسبُنَا اللهُ وَ نِعمَ الوَكيلُ ﴿١٧٣﴾

آنچه در روز برخورد دو لشکر به شما رسید به خواست خدا بود تا افراد باایمان را بشناسد.[۱] (۱۶۶) و افراد منافق را هم بشناسد.[۲] به آن‌ها گفته شد: بیایید در راه خدا بجنگید یا از خودتان دفاع کنید. گفتند: اگر جنگ می‌دانستیم دنبال شما می‌آمدیم. آن‌ها در آن روز به کفر نزدیک‌تر بودند تا به ایمان. با زبان چیزی می‌گویند که قلباً به آن ایمان ندارند. خدا آنچه را پنهان می‌کنند خوب می‌داند. (۱۶۷) کسانی که به جنگ نرفتند به برادرانشان گفتند: اگر از ما اطاعت می‌کردند کشته نمی‌شدند. بگو: اگر راست می‌گویید مرگ را از خودتان دور کنید. (۱۶۸) کسانی را که در راه خدا کشته شدند مرده نپندارید. بلکه زنده‌اند و پیش خداوندشان روزی دارند.(۱۶۹) به آنچه خدا از لطف خودش به آن‌ها داده شاد هستند و درباره کسانی که هنوز به آن‌ها نپیوسته‌اند دلشاد هستند، و می‌دانند که ترسی بر آن‌ها نیست و غصه‌ای ندارند.(۱۷۰) به نعمت و لطف خدا و این‌که خدا پاداش افراد باایمان را ضایع نمی‌کند، خوشحال هستند.(۱۷۱) افراد باایمانی که بعد از این‌که جراحاتی به آن‌ها وارد شد، باز هم دعوت خدا و رسول را اجابت کردند. برای کسانی از آن‌ها که نیکی کردند و پرهیزکار بودند پاداش بزرگی وجود دارد.(۱۷۲) افرادی که به آن‌ها گفتند: مردم برای جنگ با شما متحد شده‌اند،[۳] از آن‌ها بترسید. این حرف ایمان آن‌ها را زیادتر کرد و گفتند: خدا برای ما کافی است و خدا وکیل خوبی است.(۱۷۳)

---

(۱) بعضی از مترجمین کلمه«یَعْلَمَ» را «معلوم بدارد» ترجمه کرده‌اند.

(۲) بعضی از مترجمین کلمه«یَعْلَمَ» را «معلوم بدارد» ترجمه کرده‌اند.

(۳) ترجمه دیگر این آیه: «آنان که مردمان(شایعه ساز) به آنها گفتند: این مردمان(مشرک مکه) برای (حمله به) شما(سپاه) گرد آورده‌اند...»

فَانقَلَبوا بِنِعمَةٍ مِنَ اللهِ وَفَضلٍ لَم يَمسَسهُم سوءٌ وَاتَّبَعوا
رِضوانَ اللهِ وَاللهُ ذو فَضلٍ عَظيمٍ ﴿١٧٤﴾ اِنَّما ذٰلِكُمُ الشَّيطٰنُ
يُخَوِّفُ اَولِياءَهُ فَلا تَخافوهُم وَخافونِ اِن كُنتُم مُؤمِنينَ ﴿١٧٥﴾
وَلا يَحزُنكَ الَّذينَ يُسارِعونَ فِي الكُفرِ اِنَّهُم لَن يَضُرُّوا اللهَ
شَيئًا يُريدُ اللهُ اَلّا يَجعَلَ لَهُم حَظًّا فِي الاٰخِرَةِ وَلَهُم عَذابٌ
عَظيمٌ ﴿١٧٦﴾ اِنَّ الَّذينَ اشتَرَوُا الكُفرَ بِالايمانِ لَن يَضُرُّوا
اللهَ شَيئًا وَلَهُم عَذابٌ اَليمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلا يَحسَبَنَّ الَّذينَ كَفَروا
اَنَّما نُملي لَهُم خَيرٌ لِاَنفُسِهِم اِنَّما نُملي لَهُم لِيَزدادوا اِثمًا
وَلَهُم عَذابٌ مُهينٌ ﴿١٧٨﴾ ما كانَ اللهُ لِيَذَرَ المُؤمِنينَ عَلىٰ ما
اَنتُم عَلَيهِ حَتّىٰ يَميزَ الخَبيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَما كانَ اللهُ لِيُطلِعَكُم
عَلَى الغَيبِ وَلٰكِنَّ اللهَ يَجتَبي مِن رُسُلِهِ مَن يَشاءُ فَاٰمِنوا
بِاللهِ وَرُسُلِهِ وَاِن تُؤمِنوا وَتَتَّقوا فَلَكُم اَجرٌ عَظيمٌ ﴿١٧٩﴾
وَلا يَحسَبَنَّ الَّذينَ يَبخَلونَ بِما اٰتاهُمُ اللهُ مِن فَضلِهِ هُوَ
خَيرًا لَهُم بَل هُوَ شَرٌّ لَهُم سَيُطَوَّقونَ ما بَخِلوا بِهِ يَومَ القِيٰمَةِ
وَلِلّٰهِ ميراثُ السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ وَاللهُ بِما تَعمَلونَ خَبيرٌ ﴿١٨٠﴾

آن‌ها به نعمت و لطف خدا برگشتند و هیچ آسیبی به آن‌ها نرسید و دنبال رضای خدا رفتند. خدا لطف بزرگی دارد. (۱۷۴) این فقط شیطان است که یاران خود را می‌ترساند.[۱] از آن‌ها نترسید و اگر ایمان دارید از من بترسید. (۱۷۵) کسانی‌که در کفر بر دیگران پیشی می‌گیرند تو را غصه‌دار نکنند. آن‌ها هرگز ذره‌ای به خدا ضرر نمی‌زنند. خدا می‌خواهد برای آن‌ها بهره‌ای در آخرت قرار ندهد. آن‌ها عذاب بزرگی دارند. (۱۷۶) کسانی‌که کفر را به قیمت ایمان خریدند، هرگز ذره‌ای به خدا ضرر نمی‌زنند. آن‌ها عذاب پردردی دارند. (۱۷۷) افراد بی‌ایمان خیال نکنند که مهلتی که به آن‌ها می‌دهیم به نفع آن‌ها است. ما به آن‌ها مهلت می‌دهیم تا گناه بیشتری بکنند. آن‌ها عذاب خوارکننده‌ای دارند. (۱۷۸) سزاوار نیست که خدا تا وقتی که ناپاک را از پاک جدا کند، شما مؤمنان را به همین حالی که دارید رها کند. خدا شما را از غیب آگاه نمی‌کند ولی برای این کار هر کس از پیغمبرانش را که بخواهد انتخاب می‌کند. بنابراین به خدا و پیغمبرانش ایمان بیاورید. اگر ایمان بیاورید و پرهیزگار شوید، پاداش بزرگی دارید. (۱۷۹) کسانی‌که در مورد آنچه خدا از فضلش به آن‌ها داده بخل می‌ورزند، خیال نکنند که این‌کار به نفع آن‌ها است. بلکه به ضرر آن‌ها است. روز قیامت همان چیزی که به‌خاطرش بخل ورزیده‌اند طوقی دور گردن آن‌ها می‌شود. میراث آسمان‌ها و زمین متعلق به خدا است. خدا از کارهایی که می‌کنید باخبر است. (۱۸۰)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «این فقط شیطان است که(شما را از) یاران خود می‌ترساند...»

لَقَد سَمِعَ اللّٰهُ قَولَ الَّذينَ قالوا اِنَّ اللّٰهَ فَقيرٌ وَ نَحنُ
اَغنِياءُ سَنَكتُبُ ما قالوا وَ قَتلَهُمُ الاَنبِياءَ بِغَيرِ حَقٍّ
وَ نَقولُ ذوقوا عَذابَ الحَريقِ ﴿١٨١﴾ ذٰلِكَ بِما قَدَّمَت
اَيديكُم وَ اَنَّ اللّٰهَ لَيسَ بِظَلّامٍ لِلعَبيدِ ﴿١٨٢﴾ اَلَّذينَ قالوا اِنَّ
اللّٰهَ عَهِدَ اِلَينا اَلّا نُؤمِنَ لِرَسولٍ حَتّٰى يَأتِيَنا بِقُربانٍ
تَأكُلُهُ النّارُ قُل قَد جاءَكُم رُسُلٌ مِن قَبلى بِالبَيِّنٰتِ
وَ بِالَّذى قُلتُم فَلِمَ قَتَلتُموهُم اِن كُنتُم صٰدِقينَ ﴿١٨٣﴾
فَاِن كَذَّبوكَ فَقَد كُذِّبَ رُسُلٌ مِن قَبلِكَ جاءو بِالبَيِّنٰتِ
وَ الزُّبُرِ وَ الكِتٰبِ المُنيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفسٍ ذائِقَةُ المَوتِ
وَ اِنَّما تُوَفَّونَ اُجورَكُم يَومَ القِيٰمَةِ فَمَن زُحزِحَ
عَنِ النّارِ وَ اُدخِلَ الجَنَّةَ فَقَد فازَ وَ مَا الحَيٰوةُ
الدُّنيا اِلّا مَتاعُ الغُرورِ ﴿١٨٥﴾ ۞ لَتُبلَوُنَّ فى اَموالِكُم
وَ اَنفُسِكُم وَ لَتَسمَعُنَّ مِنَ الَّذينَ اوتُوا الكِتٰبَ
مِن قَبلِكُم وَ مِنَ الَّذينَ اَشرَكوا اَذًى كَثيرًا وَ اِن
تَصبِروا وَ تَتَّقوا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِن عَزمِ الاُمورِ ﴿١٨٦﴾

خدا حرف آن‌ها را که گفتند که خدا محتاج است و ما بی‌نیاز هستیم شنید. حرفی که می‌زنند خواهیم نوشت. همین‌طور این را که پیغمبران را به ناحق می کشتند می‌نویسیم و می‌گوییم: عذاب سوزان را بچشید. (۱۸۱) این عذاب به علت کارهایی است که کرده‌اید. بدون شک خدا به بندگانش ظلم نمی‌کند. (۱۸۲) کسانی‌که گفتند: خدا با ما قرار گذاشته[1] که به هیچ پیغمبری ایمان نیاوریم مگر این‌که قربانی‌ای بیاورد که آتش آن را بخورد. بگو: قبل از من پیغمبرانی دلایل روشن و همین نوع قربانی که می‌گویید برای شما آوردند. اگر راست می‌گویید چرا آن‌ها را کشتید؟ (۱۸۳) اگر منکر رسالت تو شدند، قبل از تو نیز منکر پیغمبرانی شدند که دلایل روشن و کتاب و نوشته‌های روشن آوردند. (۱۸۴) هر کسی مزه مرگ را می‌چشد. روز قیامت پاداش شما به طور کامل به شما داده می‌شود. کسی‌که از آتش جهنم نجات داده شود و وارد بهشت شود، موفق و رستگار شده است. زندگی دنیا وسیله فریب انسان است. (۱۸۵) حتماً شما به‌وسیله مال و جانتان امتحان می‌شوید و از افرادی که قبل از شما به آن‌ها کتاب داده شده و از مشرکین اذیت زیادی می‌شنوید. اگر صبر و استقامت داشته و مسلط بر نفس خود باشید کاری کرده‌اید که اراده قوی لازم دارد. (۱۸۶)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «کسانی که گفتند: خدا به ما سفارش کرده که به هیچ پیغمبری ایمان نیاوریم...»

وَ اِذ اَخَذَ اللّٰهُ میثاقَ الَّذینَ اوتُوا الکِتٰبَ لَتُبَیِّنُنَّهٗ
لِلنّاسِ وَ لا تَکتُمونَهٗ فَنَبَذوهُ وَرآءَ ظُهورِهِم وَ اشتَرَوا بِهٖ
ثَمَنًا قَلیلًا فَبِئسَ ما یَشتَرونَ ﴿۱۸۷﴾ لا تَحسَبَنَّ الَّذینَ یَفرَحونَ
بِمآ اَتَوا وَ یُحِبّونَ اَن یُحمَدوا بِما لَم یَفعَلوا فَلا تَحسَبَنَّهُم
بِمَفازَةٍ مِنَ العَذابِ وَ لَهُم عَذابٌ اَلیمٌ ﴿۱۸۸﴾ وَ لِلّٰهِ مُلکُ
السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ وَ اللّٰهُ عَلٰی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ ﴿۱۸۹﴾ اِنَّ فی
خَلقِ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ وَ اختِلافِ الَّیلِ وَ النَّهارِ لَاٰیٰتٍ
لِاُولِی الاَلبابِ ﴿۱۹۰﴾ اَلَّذینَ یَذکُرونَ اللّٰهَ قِیٰمًا وَ قُعودًا
وَ عَلٰی جُنوبِهِم وَ یَتَفَکَّرونَ فی خَلقِ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ
رَبَّنا ما خَلَقتَ هٰذا باطِلًا سُبحٰنَکَ فَقِنا عَذابَ النّارِ ﴿۱۹۱﴾
رَبَّنآ اِنَّکَ مَن تُدخِلِ النّارَ فَقَد اَخزَیتَهٗ وَ ما لِلظّٰلِمینَ
مِن اَنصارٍ ﴿۱۹۲﴾ رَبَّنآ اِنَّنا سَمِعنا مُنادِیًا یُنادی لِلایمانِ اَن
ءامِنوا بِرَبِّکُم فَـٔامَنّا رَبَّنا فَاغفِر لَنا ذُنوبَنا وَ کَفِّر عَنّا
سَیِّـٔاتِنا وَ تَوَفَّنا مَعَ الاَبرارِ ﴿۱۹۳﴾ رَبَّنا وَ ءاتِنا ما وَعَدتَنا عَلٰی
رُسُلِکَ وَ لا تُخزِنا یَومَ القِیٰمَةِ اِنَّکَ لا تُخلِفُ المیعادَ ﴿۱۹۴﴾

هنگامی را یادآوری کن که خدا از اهل کتاب پیمان گرفت که آن را برای مردم بیان کنند و مخفی نکنند. ولی آنها پیمان خود را پشت سرشان انداختند و آن را به قیمت کمی فروختند.. بد خرید و فروشی کردند. (۱۸۷) خیال نکن کسانی‌که به‌خاطر کارهایی که کرده‌اند خوشحالند و دوست دارند به‌خاطر کارهایی که نکرده‌اند مورد ستایش قرار گیرند، از عذاب نجات پیدا می‌کنند. آن‌ها عذاب پردردی دارند. (۱۸۸) حکومت آسمان‌ها و زمین مال خداست و او قادر به هر کاری است. (۱۸۹) در آفرینش آسمان‌ها و زمین و آمد و شد شب و روز نشانه‌هایی برای افراد خردمند وجود دارد. (۱۹۰) افرادی که ایستاده و نشسته و خوابیده خدا را یاد می‌کنند و درباره آفرینش آسمان‌ها و زمین فکر می‌کنند و می‌گویند: خداوندا، این‌ها را بیهوده نیافریدی، خدایا تو پاکی، ما را از عذاب آتش جهنم حفظ فرما. (۱۹۱) خداوندا، هر کسی را که وارد آتش جهنم کنی مسلماً او را خوار کرده‌ای و ظالم‌ها مددکاری ندارند. (۱۹۲) خداوندا، شنیدیم که کسی با صدای بلند مردم را به ایمان دعوت می‌کرد که به خداوندتان ایمان بیاورید، ما هم ایمان آوردیم. خداوندا، گناهان ما را بیامرز و بدی‌های ما را به حساب نیاور و ما را با نیکان از دنیا ببر. (۱۹۳) خداوندا، آنچه توسط پیغمبرانت به ما وعده دادی به ما بده و روز قیامت ما را خوار نساز، تو کاری بر خلاف وعده‌ات نمی‌کنی. (۱۹۴)

فَاستَجابَ لَهُم رَبُّهُم اَنّی لآ اُضیعُ عَمَلَ عامِلٍ مِنکُم مِن
ذَکَرٍ اَو اُنثیٰ بَعضُکُم مِن بَعضٍ فَالَّذینَ هاجَروا وَ اُخرِجوا
مِن دِیارِهِم وَ اوذوا فی سَبیلی وَ قٰتَلوا وَ قُتِلوا لَاُکَفِّرَنَّ
عَنهُم سَیِّـاٰتِهِم وَ لَاُدخِلَنَّهُم جَنّٰتٍ تَجری مِن تَحتِهَا
الاَنهارُ ثَوابًا مِن عِندِ اللّٰهِ وَ اللّٰهُ عِندَهُ حُسنُ الثَّوابِ ﴿١٩٥﴾
لا یَغُرَّنَّکَ تَقَلُّبُ الَّذینَ کَفَروا فِی البِلادِ ﴿١٩٦﴾ مَتاعٌ
قَلیلٌ ثُمَّ مَأوٰهُم جَهَنَّمُ وَ بِئسَ المِهادُ ﴿١٩٧﴾ لٰکِنِ الَّذینَ
اتَّقَوا رَبَّهُم لَهُم جَنّٰتٌ تَجری مِن تَحتِهَا الاَنهارُ خٰلِدینَ
فیها نُزُلًا مِن عِندِ اللّٰهِ وَ ما عِندَ اللّٰهِ خَیرٌ لِلاَبرارِ ﴿١٩٨﴾
وَ اِنَّ مِن اَهلِ الکِتٰبِ لَمَن یُؤمِنُ بِاللّٰهِ وَ مآ اُنزِلَ
اِلَیکُم وَ مآ اُنزِلَ اِلَیهِم خٰشِعینَ لِلّٰهِ لا یَشتَرونَ بِاٰیٰتِ
اللّٰهِ ثَمَنًا قَلیلًا اُولٰٓئِکَ لَهُم اَجرُهُم عِندَ رَبِّهِم
اِنَّ اللّٰهَ سَریعُ الحِسابِ ﴿١٩٩﴾ یٰاَیُّهَا الَّذینَ ءامَنُوا اصبِروا
وَ صابِروا وَ رابِطوا وَ اتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّکُم تُفلِحونَ ﴿٢٠٠﴾

آیاتها ١٧٦ — سُورَةُ النِّسَاءِ

خداوندشان دعای آن‌ها را اجابت کرد و گفت: من عمل هیچکدام از شما را، چه مرد باشد چه زن، ضایع نمی‌کنم چون همه از یکدیگرید. کسانی‌که مهاجرت کردند و از سرزمین خود اخراج و در راه من اذیت شدند و جنگیدند و کشته شدند، بدی‌های آن‌ها را از بین می‌برم و آن‌ها را وارد بهشت‌هایی می‌کنم که در آن نهرها روان است. این پاداشی از طرف خدا است و پاداش نیکو در اختیار خدا است. (۱۹۵) آمد و رفت افراد بی‌ایمان در شهرها تو را فریب ندهد. (۱۹۶) این متاع کمی است. جای آن‌ها جهنم است و جهنم بد جایی است. (۱۹۷) اما افرادی که از نافرمانی و عذاب خداوندشان می‌ترسند بهشت‌هایی دارند که در آن‌ها نهرها روان است و همیشه در آن خواهند بود. این پذیرایی از طرف خدا است. آنچه پیش خدا است برای نیکوکاران بهتر است. (۱۹۸) عده‌ای از اهل کتاب افرادی هستند که به خدا و آنچه به شما نازل شده و آنچه به آن‌ها نازل شده ایمان دارند و در برابر خدا تسلیم هستند و آیات خدا را به قیمت ناچیزی نمی‌فروشند. پاداش آن‌ها پیش خداوندشان محفوظ است، چون محاسبه خدا به سرعت صورت می‌گیرد. (۱۹۹) ای افراد باایمان، استقامت داشته باشید و همدیگر را به استقامت سفارش کنید و با هم رابطه داشته باشید (از حقوق خود دفاع کنید) و از نافرمانی و عذاب خدا بترسید تا رستگار و موفق شوید. (۲۰۰)

سوره نساء (۴)

مدنی و شامل یکصد و هفتاد و شش آیه

حزب

بِسۡمِ اللهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيمِ

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِى خَلَقَكُم مِّن نَّفۡسٍ واحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنۡهَا
زَوۡجَهَا وَبَثَّ مِنۡهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللهَ الَّذِى تَسَآءَلُونَ
بِهٖ وَالۡاَرۡحَامَ ۚ اِنَّ اللهَ كَانَ عَلَيۡكُمۡ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَءاتُوا الۡيَتٰمٰٓى اَمۡوالَهُمۡ
وَلَا تَتَبَدَّلُوا الۡخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۖ وَلَا تَأۡكُلُوٓا اَمۡوالَهُمۡ اِلٰٓى اَمۡوالِكُمۡ ۚ اِنَّهٗ
كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾ وَاِنۡ خِفۡتُمۡ اَلَّا تُقۡسِطُوا فِى الۡيَتٰمٰى فَانۡكِحُوا
مَا طَابَ لَكُمۡ مِّنَ النِّسَآءِ مَثۡنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۖ فَاِنۡ خِفۡتُمۡ اَلَّا تَعۡدِلُوا
فَوٰحِدَةً اَوۡ مَا مَلَكَتۡ اَيۡمٰنُكُمۡ ۚ ذٰلِكَ اَدۡنٰٓى اَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾ وَءاتُوا
النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحۡلَةً ۚ فَاِنۡ طِبۡنَ لَكُمۡ عَنۡ شَىۡءٍ مِّنۡهُ نَفۡسًا فَكُلُوهُ
هَنِيٓـًٔا مَّرِيٓـًٔا ﴿٤﴾ وَلَا تُؤۡتُوا السُّفَهَآءَ اَمۡوالَكُمُ الَّتِى جَعَلَ اللهُ لَكُمۡ
قِيٰمًا وَارۡزُقُوهُمۡ فِيهَا وَاكۡسُوهُمۡ وَقُولُوا لَهُمۡ قَوۡلًا مَّعۡرُوفًا ﴿٥﴾ وَابۡتَلُوا
الۡيَتٰمٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَاِنۡ ءانَسۡتُمۡ مِّنۡهُمۡ رُشۡدًا فَادۡفَعُوٓا
اِلَيۡهِمۡ اَمۡوالَهُمۡ ۖ وَلَا تَأۡكُلُوهَآ اِسۡرافًا وَبِدارًا اَنۡ يَكۡبَرُوا ۚ وَمَنۡ كَانَ
غَنِيًّا فَلۡيَسۡتَعۡفِفۡ ۖ وَمَنۡ كَانَ فَقِيرًا فَلۡيَأۡكُلۡ بِالۡمَعۡرُوفِ ۚ فَاِذَا
دَفَعۡتُمۡ اِلَيۡهِمۡ اَمۡوالَهُمۡ فَاَشۡهِدُوا عَلَيۡهِمۡ ۚ وَكَفٰى بِاللهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ای مردم، از نافرمانی خداوندتان بترسید که شما را از یک تن آفرید و همسر او را هم از جنس او آفرید و از آن‌ها مردان و زنان زیادی بوجود آورد، و از نافرمانی خدایی که به‌نام او از همدیگر تقاضا می‌کنید بترسید، و مواظب خویشانتان هم باشید، چون خدا مراقب شماست. (۱) و مال یتیمان را به آن‌ها بدهید و پاک را با ناپاک عوض نکنید و مال آن‌ها را با مال خود نخورید چون این‌کار گناه بزرگی است. (۲)اگر می‌ترسید که درباره یتیمان به عدالت رفتار نکنید با زنانی که برای شما پاک و دلخواهتان هستند ازدواج کنید، با دو تا و سه تا و چهار تا.[1] اگر می‌ترسید که بی‌عدالتی کنید، به یک زن یا به کنیزانتان اکتفا کنید. این کار برای این‌که ظلمی نکنید بهتر است. (۳) و مهریه زنان را با میل و به طور واجب به آن‌ها بدهید. اگر آن‌ها چیزی از آن را شخصاً به شما بخشیدند آن را حلال و گوارا بخورید. (۴) اموالتان را که خدا وسیله اداره زندگی شما قرار داده به نادان‌ها ندهید. ولی با آن غذا و لباس آن‌ها را فراهم کنید و به خوبی با آن‌ها صحبت کنید. (۵) یتیم‌ها را بیازمایید تا به سن ازدواج برسند. اگر در آن‌ها رشدی یافتید مالشان را به خودشان بسپارید و از ترس این‌که بزرگ شوند مالشان را با زیاده‌روی و عجله نخورید. کسی‌که بی‌نیاز است باید دستمزدی نگیرد و کسی‌که فقیر است باید به حد لازم از آن بخورد. وقتی مال یتیمان را به آن‌ها برمی‌گردانید شاهدی برای این کار بگیرید. البته خدا برای حسابرسی کافی است. (۶)

(۱)ترجمه تحت اللفظی « مثنی وثلاث و رباع » ، « دوتایی و سه تایی وچهارتایی » یا « دو دو وسه‌سه وچهار چهار » می‌باشد.

لِلرِّجالِ نَصيبٌ مِمّا تَرَكَ الوٰلِدانِ وَ الاَقرَبونَ وَ لِلنِّساۤءِ نَصيبٌ
مِمّا تَرَكَ الوٰلِدانِ وَ الاَقرَبونَ مِمّا قَلَّ مِنهُ اَو كَثُرَ ۚ نَصيبًا
مَفروضًا ﴿٧﴾ وَ اِذا حَضَرَ القِسمَةَ اُولُوا القُربٰى وَ اليَتٰمٰى
وَ المَسٰكينُ فَارزُقوهُم مِنهُ وَ قولوا لَهُم قَولًا مَعروفًا ﴿٨﴾
وَ ليَخشَ الَّذينَ لَو تَرَكوا مِن خَلفِهِم ذُرِّيَّةً ضِعٰفًا
خافوا عَلَيهِم ۖ فَليَتَّقُوا اللّٰهَ وَ ليَقولوا قَولًا سَديدًا ﴿٩﴾ اِنَّ
الَّذينَ يَأكُلونَ اَموٰلَ اليَتٰمٰى ظُلمًا اِنَّما يَأكُلونَ فى
بُطونِهِم نارًا ۖ وَ سَيَصلَونَ سَعيرًا ﴿١٠﴾ يوصيكُمُ اللّٰهُ فى
اَولٰدِكُم ۚ لِلذَّكَرِ مِثلُ حَظِّ الاُنثَيَينِ ۖ فَاِن كُنَّ نِساۤءً فَوقَ
اثنَتَينِ فَلَهُنَّ ثُلُثا ما تَرَكَ ۖ وَ اِن كانَت وٰحِدَةً فَلَهَا
النِّصفُ ۚ وَ لِاَبَوَيهِ لِكُلِّ وٰحِدٍ مِنهُمَا السُّدُسُ مِمّا تَرَكَ
اِن كانَ لَهُ وَلَدٌ ۖ فَاِن لَم يَكُن لَهُ وَلَدٌ وَ وَرِثَهُ اَبَواهُ فَلِاُمِّهِ
الثُّلُثُ ۖ فَاِن كانَ لَهُ اِخوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ ۚ مِن بَعدِ وَصِيَّةٍ
يوصى بِهاۤ اَو دَينٍ ۗ اٰباۤؤُكُم وَ اَبناۤؤُكُم لا تَدرونَ اَيُّهُم اَقرَبُ
لَكُم نَفعًا ۚ فَريضَةً مِنَ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كانَ عَليمًا حَكيمًا ﴿١١﴾

مردان سهمی از آنچه پدر و مادر و نزدیکان به جا گذاشته‌اند دارند و زن‌ها هم سهمی از آنچه پدر و مادر و نزدیکان به جا گذاشته‌اند دارند. چه کم باشد چه زیاد سهم معلومی دارند. (۷) هنگامی که نزدیکان و یتیمان و تهیدستان موقع تقسیم (ارث) حاضر بودند، مقداری از آن به ایشان بدهید و با طرز خوبی با آن‌ها صحبت کنید. (۸) اگر کسانی‌که بعد از خود فرزندان کوچکی به جا می‌گذارند از وضع آن‌ها می‌ترسند باید از نافرمانی خدا درباره یتیمان بترسند و با خوبی و به طرز درست با آن‌ها صحبت کنند. (۹) کسانی‌که مال یتیمان را به ظلم می‌خورند فقط آتش به شکم خود می‌فرستند و وارد آتش جهنم می‌شوند. (۱۰) خدا درباره فرزندانتان به شما سفارش می‌کند که پسر دو برابر دختر سهم دارد. اگر همه دختر و بیش از دو تا بودند دو سوم ارث متعلق به آن‌ها است و اگر فقط یک دختر بود نصف ارث به او می‌رسد و به هر یک از پدر و مادر یک ششم ارث می‌رسد در صورتی که متوفی بچه داشته باشد. و اگر بچه نداشته باشد و وارث او فقط پدر و مادرش باشند مادرش یک سوم را می‌برد. و اگر برادرانی داشته باشد مادر یک ششم را می‌برد، البته بعد از انجام وصیتی[1] که متوفی کرده و پرداختن قرض‌های او. شما نمی‌دانید پدرانتان و فرزندانتان کدامیک از آن‌ها نفعشان برای شما بیشتر است. این حکم واجبی است از طرف خدا و خدا دانا و حکیم است. (۱۱)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «(این سهام) پس از(جدا سازی مال مورد) وصیتی است که میّت در مال خود کرده یا قرضی که به عهده داشته است»

۞ وَ لَكُم نِصفُ ما تَرَكَ اَزواجُكُم اِن لَم يَكُن
لَهُنَّ وَلَدٌ فَاِن كانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمّا
تَرَكنَ مِن بَعدِ وَصِيَّةٍ يوصينَ بِهآ اَو دَينٍ
وَ لَهُنَّ الرُّبُعُ مِمّا تَرَكتُم اِن لَم يَكُن لَكُم وَلَدٌ
فَاِن كانَ لَكُم وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمّا تَرَكتُم
مِن بَعدِ وَصِيَّةٍ توصونَ بِهآ اَو دَينٍ وَ اِن كانَ
رَجُلٌ يورَثُ كَلٰلَةً اَوِ امرَاَةٌ وَ لَهُ اَخٌ اَو اُختٌ فَلِكُلِّ
واحِدٍ مِنهُمَا السُّدُسُ فَاِن كانوا اَكثَرَ مِن ذٰلِكَ
فَهُم شُرَكآءُ فِي الثُّلُثِ مِن بَعدِ وَصِيَّةٍ يوصىٰ بِهآ
اَو دَينٍ غَيرَ مُضآرٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللهِ وَ اللهُ عَليمٌ حَليمٌ
﴿١٢﴾ تِلكَ حُدودُ اللهِ وَ مَن يُطِعِ اللهَ وَ رَسولَهُ
يُدخِلهُ جَنّٰتٍ تَجري مِن تَحتِهَا الاَنهارُ
خٰلِدينَ فيها وَ ذٰلِكَ الفَوزُ العَظيمُ ﴿١٣﴾ وَ مَن
يَعصِ اللهَ وَ رَسولَهُ وَ يَتَعَدَّ حُدودَهُ يُدخِلهُ
نارًا خٰلِدًا فيها وَ لَهُ عَذابٌ مُهينٌ ﴿١٤﴾

نصف ارث زنانتان مال شما است در صورتی که فرزندی نداشته باشند. و اگر فرزندی داشته باشند یک چهارم ارثیه به شما می‌رسد، البته بعد از انجام وصیت[(١)] و پرداختن قرض‌ها. و اگر شما بمیرید و فرزندی نداشته باشید یک چهارم ارث به زنانتان می‌رسد، و اگر فرزندی داشته باشید یک هشتم ارث به آن‌ها می‌رسد، البته بعد از انجام وصیت و پرداختن قرض. و اگر مردی یا زنی باشد که بمیرد و برادر یا خواهری داشته باشد هر کدام آن‌ها یک ششم می‌برند. و اگر بیشتر از آن باشند در یک سوم ارث شریک هستند، البته بعد از انجام وصیت یا پرداختن قرض، به شرط آن‌که از وصیت ضرری به وارث نرسد. این سفارش خدا است و خدا دانا و بردبار است. (١٢) این حدود خدا است. هر کس از خدا و رسولش اطاعت کند خدا او را وارد بهشت‌هایی می‌کند که زیر درختانش نهرها روان است و همیشه در آن خواهد بود. این موفقیت بزرگی است. (١٣) و کسی‌که از فرمان خدا و پیغمبرش اطاعت نکند و از حدود الهی خارج شود، خدا او را وارد آتش جهنم می‌کند و همیشه در آن خواهد بود و عذاب خوارکننده‌ای خواهد داشت. (١۴)

(١)اگر مثل آیه ١١ به جای«بعد از انجام وصیت» از «پس از (جدا سازی مال مورد) وصیّت» استفاده شود جای هیچ گونه سوء تعبیری باقی نخواهد ماند.

وَ الّٰتی یَأتینَ الفاحِشَةَ مِن نِسآئِکُم فَاستَشهِدوا
عَلَیهِنَّ اَربَعَةً مِنکُم ۚ فَاِن شَهِدوا فَاَمسِکوهُنَّ فِی
البُیوتِ حَتّٰی یَتَوَفّٰهُنَّ المَوتُ اَو یَجعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَبیلًا
﴿۱۵﴾ وَ الَّذانِ یَأتِیانِها مِنکُم فَـٔاذوهُما ۚ فَاِن تابا
وَ اَصلَحا فَاَعرِضوا عَنهُمآ ۚ اِنَّ اللّٰهَ کانَ تَوّابًا رَحیمًا ﴿۱۶﴾
اِنَّمَا التَّوبَةُ عَلَی اللّٰهِ لِلَّذینَ یَعمَلونَ السّوٓءَ بِجَهالَةٍ
ثُمَّ یَتوبونَ مِن قَریبٍ فَاُولٰٓئِکَ یَتوبُ اللّٰهُ عَلَیهِم ۗ
وَ کانَ اللّٰهُ عَلیمًا حَکیمًا ﴿۱۷﴾ وَ لَیسَتِ التَّوبَةُ لِلَّذینَ
یَعمَلونَ السَّیِّـٔاتِ حَتّٰٓی اِذا حَضَرَ اَحَدَهُمُ المَوتُ
قالَ اِنّی تُبتُ الـٰٔنَ وَ لَا الَّذینَ یَموتونَ وَ هُم کُفّارٌ ۚ
اُولٰٓئِکَ اَعتَدنا لَهُم عَذابًا اَلیمًا ﴿۱۸﴾ یٰٓاَیُّهَا الَّذینَ ءامَنوا
لا یَحِلُّ لَکُم اَن تَرِثُوا النِّسآءَ کَرهًا ۖ وَ لا تَعضُلوهُنَّ
لِتَذهَبوا بِبَعضِ مآ ءاتَیتُموهُنَّ اِلّآ اَن یَأتینَ بِفاحِشَةٍ
مُبَیِّنَةٍ ۚ وَ عاشِروهُنَّ بِالمَعروفِ ۚ فَاِن کَرِهتُموهُنَّ فَعَسٰٓی
اَن تَکرَهوا شَیـًٔا وَ یَجعَلَ اللّٰهُ فیهِ خَیرًا کَثیرًا ﴿۱۹﴾

افرادی از زنان شما که مرتکب کار زشتی شوند چهار شاهد بر خطای آن‌ها بگیرید. اگر شهادت دادند آن‌ها را تا وقت مرگ در خانه نگه دارید یا این که خدا راهی برای آنان قرار دهد. (۱۵) دو مردی از شما را که مرتکب کار زشت (همجنس بازی) می‌شوند با اذیت و آزار مجازات کنید. اگر توبه کردند و کارشان را اصلاح کردند از آن‌ها صرف‌نظر کنید. چون خدا توبه‌پذیر مهربان است. (۱۶) توبه فقط مال کسانی است که از روی بی‌اطلاعی و نادانی کار بدی می‌کنند و پس از متوجه شدن خیلی زود توبه می‌کنند. خدا توبه چنین افرادی را می‌پذیرد. خدا دانا و حکیم است. (۱۷) توبه مال کسانی نیست که کارهای بد می‌کنند و چون مرگشان فرارسید می‌گویند که حالا توبه کردم، و مال کسانی که در حال کفر می‌میرند نیست. برای آن‌ها عذاب دردناکی آماده کرده‌ایم. (۱۸) ای افراد باایمان، برای شما حلال نیست که با اکراه از زنان ارث ببرید (یا آن‌ها را به ارث ببرید) و بر آن‌ها سخت نگیرید تا مقداری از چیزهایی که به آن‌ها داده‌اید از آن‌ها پس بگیرید، مگر این که مرتکب کار زشت آشکاری شوند. و با آن‌ها به خوبی رفتار کنید. اگر از زنانتان بدتان بیاید توجه داشته باشید که امکان دارد شما از چیزی بدتان بیاید در صورتی که خدا خیر زیادی در آن قرار داده باشد. (۱۹)

وَ اِن اَرَدتُّمُ استِبدالَ زَوجٍ مَكانَ زَوجٍ وَءاتَيتُم
اِحدٰىهُنَّ قِنطارًا فَلا تَأخُذوا مِنهُ شَيـًٔا ۚ اَتَأخُذونَهُ
بُهتانًا وَ اِثمًا مُبينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيفَ تَأخُذونَهُ وَ قَد اَفضىٰ
بَعضُكُم اِلىٰ بَعضٍ وَ اَخَذنَ مِنكُم ميثاقًا
غَليظًا ﴿٢١﴾ وَ لا تَنكِحوا ما نَكَحَ ءاباۤؤُكُم مِنَ
النِّساۤءِ اِلّا ما قَد سَلَفَ ۚ اِنَّهُ كانَ فاحِشَةً وَ مَقتًا
وَساۤءَ سَبيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَت عَلَيكُم اُمَّهٰتُكُم وَبَناتُكُم
وَ اَخَوٰتُكُم وَ عَمّٰتُكُم وَخٰلٰتُكُم وَ بَناتُ الاَخِ
وَ بَناتُ الاُختِ وَ اُمَّهٰتُكُمُ الّٰتى اَرضَعنَكُم
وَ اَخَوٰتُكُم مِنَ الرَّضاعَةِ وَ اُمَّهٰتُ نِساۤئِكُم
وَ رَبآئِبُكُمُ الّٰتى فى حُجورِكُم مِن نِساۤئِكُمُ
الّٰتى دَخَلتُم بِهِنَّ فَاِن لَم تَكونوا دَخَلتُم بِهِنَّ
فَلا جُناحَ عَلَيكُم ۚ وَ حَلاۤئِلُ اَبناۤئِكُمُ الَّذينَ
مِن اَصلابِكُم وَ اَن تَجمَعوا بَينَ الاُختَينِ
اِلّا ما قَد سَلَفَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كانَ غَفورًا رَحيمًا ﴿٢٣﴾

اگر خواستید زن دیگری به جای زن خود بگیرید و به یکی از آن‌ها پول زیادی داده باشید، ذره‌ای از آن را از او نگیرید. آیا با تهمت و گناه آشکاری آن را از آن‌ها می‌گیرید؟ (۲۰) چگونه از آن‌ها می‌گیرید در صورتی که از یکدیگر کام گرفته‌اید و آن‌ها از شما پیمان محکمی (به‌نام عقد) گرفته‌اند. (۲۱) با زن پدرتان ازدواج نکنید مگر این‌که قبل از این حکم با آن‌ها ازدواج کرده باشید. چون ازدواج با زن پدر کاری زشت ومورد نفرت و راهی بد است. (۲۲) مادرانتان و دخترانتان و خواهرانتان و عمه‌هایتان و خاله‌هایتان و دختر برادران و دختر خواهرانتان و مادرهای رضاعی شما که به شما شیر داده‌اند و خواهرهای شیری شما و مادر زن‌هایتان و دختر زن‌هایتان که در خانه شما هستند، در صورتی که با مادر آن‌ها هم‌بستر شده‌اید، بر شما حرام هستند، مگر این‌که فقط عقد کرده باشید و همخوابگی انجام نگرفته باشد، چون در این صورت اشکالی بر شما نیست. و عروستان[1] که از فرزندان واقعی شما هستند (نه از پسرخواندگانتان) و ازدواج با دو خواهر در یک زمان بر شما حرام شده است. مگر این‌که قبل از نزول این حکم با آن‌ها ازدواج کرده باشید، چون خدا آمرزنده و مهربان است. (۲۳)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و (نیز بر شما حرام اند) همسران پسرانتان که از پشت شما هستند...»

۞ وَ الْمُحْصَنٰتُ مِنَ النِّسآءِ اِلّا ما مَلَكَت اَيمٰنُكُم ۚ
كِتٰبَ اللهِ عَلَيكُم ۚ وَ اُحِلَّ لَكُم ما وَرآءَ ذٰلِكُم اَن تَبتَغوا
بِاَموالِكُم مُحصِنينَ غَيرَ مُسافِحينَ ۚ فَمَا استَمتَعتُم بِهِ
مِنهُنَّ فَئاتوهُنَّ اُجورَهُنَّ فَريضَةً ۚ وَ لا جُناحَ عَلَيكُم
فيما تَراضَيتُم بِهِ مِن بَعدِ الفَريضَةِ ۚ اِنَّ اللهَ كانَ عَليمًا
حَكيمًا ﴿٢٤﴾ وَ مَن لَم يَستَطِع مِنكُم طَولًا اَن يَنكِحَ
المُحصَنٰتِ المُؤمِنٰتِ فَمِن ما مَلَكَت اَيمٰنُكُم مِن
فَتَياتِكُمُ المُؤمِنٰتِ ۚ وَ اللهُ اَعلَمُ بِايمانِكُم ۚ بَعضُكُم
مِن بَعضٍ ۚ فَانكِحوهُنَّ بِاِذنِ اَهلِهِنَّ وَ ءاتوهُنَّ اُجورَهُنَّ
بِالمَعروفِ مُحصَنٰتٍ غَيرَ مُسافِحٰتٍ وَ لا مُتَّخِذاتِ
اَخدانٍ ۚ فَاِذآ اُحصِنَّ فَاِن اَتَينَ بِفاحِشَةٍ فَعَلَيهِنَّ
نِصفُ ما عَلَى المُحصَنٰتِ مِنَ العَذابِ ۚ ذٰلِكَ لِمَن خَشِيَ
العَنَتَ مِنكُم ۚ وَ اَن تَصبِروا خَيرٌ لَكُم ۗ وَ اللهُ غَفورٌ
رَحيمٌ ﴿٢٥﴾ يُريدُ اللهُ لِيُبَيِّنَ لَكُم وَ يَهدِيَكُم سُنَنَ الَّذينَ
مِن قَبلِكُم وَ يَتوبَ عَلَيكُم ۗ وَ اللهُ عَليمٌ حَكيمٌ ﴿٢٦﴾

و زنان شوهردار بر شما حرام هستند، به استثنای آن‌هایی که مالک شده‌اید (اسیران جنگی دشمن که شوهرانشان برای آزادی آن‌ها نیامده‌اند)، این‌ها چیزهایی است که خدا بر شما واجب کرده، و غیر از آن برای شما حلال است که با مالتان با آن‌ها ازدواج کنید، البته به صورت ازدواج نه زناکاری. وقتی از آن‌ها بهره‌ور شدید (زفاف صورت گرفت)، مهریه‌ای که واجب شده به آن‌ها بدهید. البته غیر از مهریه واجب اشکالی ندارد که با هم از روی رضایت چیزهای دیگری هم قرار گذاشته باشید. خدا دانا و حکیم است. (۲۴) هر کس از شما که توانایی مالی ندارد که با زن مؤمن پاکدامن ازدواج کند، با کنیزان مؤمن خودتان ازدواج کند. خدا ایمان شما را به خوبی می‌شناسد. همه از یکدیگر هستید، با آن‌ها با اجازه خانواده‌شان ازدواج کنید و مهریه آن‌ها را به خوبی به آن‌ها بدهید، به شرط آن‌که پاکدامن باشند نه زناکار و معشوقه کسی نباشند. وقتی (کنیزان) ازدواج کردند اگر مرتکب زنا شدند، نصف عذابی که درباره زنان آزاد است دارند (یعنی پنجاه تازیانه). این دستور برای کسی است که از رنج عزوبت (بی‌همسری) می‌ترسد. ولی صبر کردن برای شما بهتر است و خدا آمرزنده و مهربان است. (۲۵) خدا می‌خواهد برای شما توضیح دهد و شما را به روش کسانی‌که قبل از شما بودند هدایت کند و توبه شما را بپذیرد. خدا دانا و حکیم است (دستورهایش از روی حکمت است). (۲۶)

وَ اللّٰهُ يُرِيدُ اَن يَتوبَ عَلَيكُم وَ يُرِيدُ الَّذينَ يَتَّبِعونَ
الشَّهَوٰتِ اَن تَميلوا مَيلًا عَظيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللّٰهُ اَن
يُخَفِّفَ عَنكُم ۚ وَ خُلِقَ الاِنسانُ ضَعيفًا ﴿٢٨﴾ يـٰاَيُّهَا
الَّذينَ ءامَنوا لا تَأكُلوٓا اَموالَكُم بَينَكُم بِالباطِلِ اِلّآ اَن
تَكونَ تِجارَةً عَن تَراضٍ مِنكُم ۚ وَ لا تَقتُلوٓا اَنفُسَكُم ۚ
اِنَّ اللّٰهَ كانَ بِكُم رَحيمًا ﴿٢٩﴾ وَ مَن يَفعَل ذٰلِكَ عُدوانًا
وَ ظُلمًا فَسَوفَ نُصليهِ نارًا ۚ وَ كانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
يَسيرًا ﴿٣٠﴾ اِن تَجتَنِبوا كَبآئِرَ ما تُنهَونَ عَنهُ
نُكَفِّر عَنكُم سَيِّـٔاتِكُم وَ نُدخِلكُم مُدخَلًا كَريمًا ﴿٣١﴾
وَ لا تَتَمَنَّوا ما فَضَّلَ اللّٰهُ بِهِ بَعضَكُم عَلىٰ بَعضٍ ۚ لِلرِّجالِ
نَصيبٌ مِمَّا اكتَسَبوا ۖ وَ لِلنِّسآءِ نَصيبٌ مِمَّا اكتَسَبنَ ۚ
وَ سـَٔلُوا اللّٰهَ مِن فَضلِهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كانَ بِكُلِّ شَىءٍ
عَليمًا ﴿٣٢﴾ وَ لِكُلٍّ جَعَلنا مَوالِىَ مِمّا تَرَكَ الوٰلِدانِ
وَ الاَقرَبونَ وَ الَّذينَ عَقَدَت اَيمٰنُكُم فَـٔاتوهُم
نَصيبَهُم ۚ اِنَّ اللّٰهَ كانَ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ شَهيدًا ﴿٣٣﴾

خدا می‌خواهد توبه شما را بپذیرد. در صورتی که کسانی‌که دنبال شهوات می‌روند می‌خواهند که شما هر چه بیشتر منحرف شوید. (۲۷) خدا می‌خواهد بار شما را سبک کند، چون انسان ضعیف آفریده شده است. (۲۸) ای افراد باایمان، مال یکدیگر را بین خود به باطل نخورید، مگر این‌که تجارتی با رضایت همدیگر باشد. و یکدیگر را نکشید، چون خدا نسبت به شما رحیم است. (۲۹) هر کس روی تجاوز و ظلم چنین کاری کند او را وارد آتش جهنم می‌کنیم. این‌کار برای خدا آسان است. (۳۰) اگر شما از گناهان بزرگی که از آن‌ها نهی شده‌اید خودداری کنید، گناه‌های دیگر شما را می‌بخشیم و شما را وارد بهشت می‌کنیم.[1] (۳۱) آرزوی برتری را که خدا بعضی را بر بعضی داده نکنید. مردان سهمی از آنچه کرده‌اند دارند و زنان هم سهمی از آنچه کرده‌اند دارند. از خدا تقاضای فضل بکنید، چون خدا هر چیزی را می‌داند. (۳۲) برای هر آنچه که از پدران و مادران و خویشاوندان نزدیک به جا مانده وارثانی قرار دادیم. و به کسانی‌که با آن‌ها پیمان بسته‌اید سهمشان را بدهید. چون خدا شاهد هر چیز است. (۳۳)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «... شما را به جایگاهی ارجمند(بهشت) درآوریم.»

اَلرِّجالُ قَوّٰمونَ عَلَى النِّسآءِ بِما فَضَّلَ اللّٰهُ بَعضَهُم
عَلٰى بَعضٍ وَ بِمآ اَنفَقوا مِن اَموالِهِم ۚ فَالصّٰلِحٰتُ
قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِلغَيبِ بِما حَفِظَ اللّٰهُ ۚ وَ الّٰتی تَخافونَ
نُشوزَهُنَّ فَعِظوهُنَّ وَ اهجُروهُنَّ فِی المَضاجِعِ
وَ اضرِبوهُنَّ ۚ فَاِن اَطَعنَكُم فَلا تَبغوا عَلَيهِنَّ سَبيلًا ۗ اِنَّ
اللّٰهَ كانَ عَلِيًّا كَبيرًا ﴿٣٤﴾ وَ اِن خِفتُم شِقاقَ بَينِهِما
فَابعَثوا حَكَمًا مِن اَهلِهِ وَ حَكَمًا مِن اَهلِهآ ۚ اِن
يُريدآ اِصلاحًا يُوَفِّقِ اللّٰهُ بَينَهُمآ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كانَ عَليمًا
خَبيرًا ﴿٣٥﴾ ۞ وَ اعبُدُوا اللّٰهَ وَ لا تُشرِكوا بِهِ شَيـًٔا ۖ
وَ بِالوٰلِدَينِ اِحسانًا وَ بِذِی القُربٰى وَ اليَتٰمٰى وَ المَسٰكينِ
وَ الجارِ ذِی القُربٰى وَ الجارِ الجُنُبِ وَ الصّاحِبِ
بِالجَنبِ وَ ابنِ السَّبيلِ وَ ما مَلَكَت اَيمٰنُكُم ۗ اِنَّ اللّٰهَ
لا يُحِبُّ مَن كانَ مُختالًا فَخورًا ﴿٣٦﴾ اَلَّذينَ يَبخَلونَ
وَ يَأمُرونَ النّاسَ بِالبُخلِ وَ يَكتُمونَ مآ ءاتٰهُمُ اللّٰهُ
مِن فَضلِهِ ۗ وَ اَعتَدنا لِلكٰفِرينَ عَذابًا مُهينًا ﴿٣٧﴾

به‌خاطر این‌که بعضی را بر بعضی برتری داده‌ایم و به‌خاطر خرجی که می‌کنند، مردان از زنان مراقبت می‌کنند.(۱) بنابراین زنان صالح فرمانبردار هستند و در غیاب شوهرانشان حافظ آنچه خدا برای آنان حفظ کرده هستند. زنانی را که از نشوز آن‌ها می‌ترسید، اول آن‌ها را نصیحت کنید. (اگر فایده‌ای نداشت در مرحله دوم برای مدتی) در رختخواب از آن‌ها کناره‌جویی کنید. (در مرحله سوم چنانچه از هیچ راه دیگری نتوانید آن‌ها را از کاری که می‌کنند باز دارید) آن‌ها را بزنید. اگر از شما اطاعت کردند، دنبال راهی بر علیه آن‌ها نگردید، چون خدا بلندمرتبه و بزرگ است. (۳۴) اگر از مخالفت آن‌ها با هم ترسیدید داوری از خانواده مرد و داوری از خانواده زن انتخاب کنید. اگر خواستار اصلاح باشند خدا بین آن‌ها موافقت ایجاد می‌کند. چون خدا دانا و آگاه است.(۳۵) و فقط خدا را بندگی کنید (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورهای هیچ‌کس جز خدا نباشید) و چیزی را شریک او نسازید و به پدر و مادر و خویشان و یتیمان و تهیدستان و همسایه خویشاوند و همسایه بیگانه و همنشین و در راه مانده و بردگانتان نیکی کنید، چون خدا کسی را که خودپسند و فخرفروش باشد دوست ندارد.(۳۶) افراد خودپسندی که بخل می‌ورزند و مردم را به بخل تشویق می‌کنند و آنچه خدا از فضل خودش به آن‌ها داده پنهان می‌کنند، (بدانند که) ما برای کافران عذاب خوارکننده‌ای تهیه کرده‌ایم.(۳۷)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «مردان عهده‌دار(امور) زنان هستند، از آن روی که خدا برخی از ایشان را به برخی دیگر برتری داده است، و نیز از آن روی که آنان اموال خود را(برای زنان) هزینه می‌کنند...»

وَ الَّذينَ يُنفِقونَ اَموالَهُم رِئاءَ النّاسِ وَ لا يُؤمِنونَ بِاللهِ
وَ لا بِاليَومِ الآخِرِ وَ مَن يَكُنِ الشَّيطٰنُ لَهُ قَرينًا فَساءَ قَرينًا
﴿٣٨﴾ وَ ماذا عَلَيهِم لَو ءامَنوا بِاللهِ وَ اليَومِ الآخِرِ وَ اَنفَقوا مِمّا
رَزَقَهُمُ اللهُ وَ كانَ اللهُ بِهِم عَليمًا ﴿٣٩﴾ اِنَّ اللهَ لا يَظلِمُ
مِثقالَ ذَرَّةٍ وَ اِن تَكُ حَسَنَةً يُضٰعِفها وَ يُؤتِ مِن لَدُنهُ
اَجرًا عَظيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيفَ اِذا جِئنا مِن كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهيدٍ
وَ جِئنا بِكَ عَلىٰ هٰٓؤُلاءِ شَهيدًا ﴿٤١﴾ يَومَئِذٍ يَوَدُّ الَّذينَ
كَفَروا وَ عَصَوُا الرَّسولَ لَو تُسَوّىٰ بِهِمُ الاَرضُ وَ لا يَكتُمونَ
اللهَ حَديثًا ﴿٤٢﴾ يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا لا تَقرَبُوا الصَّلوٰةَ
وَ اَنتُم سُكٰرىٰ حَتّىٰ تَعلَموا ما تَقولونَ وَ لا جُنُبًا اِلّا عابِرى
سَبيلٍ حَتّىٰ تَغتَسِلوا وَ اِن كُنتُم مَرضىٰ اَو عَلىٰ سَفَرٍ اَو جاءَ
اَحَدٌ مِنكُم مِنَ الغائِطِ اَو لٰمَستُمُ النِّساءَ فَلَم تَجِدوا ماءً
فَتَيَمَّموا صَعيدًا طَيِّبًا فَامسَحوا بِوُجوهِكُم وَ اَيديكُم اِنَّ
اللهَ كانَ عَفُوًّا غَفورًا ﴿٤٣﴾ اَلَم تَرَ اِلَى الَّذينَ اوتوا نَصيبًا مِنَ
الكِتٰبِ يَشتَرونَ الضَّلٰلَةَ وَ يُريدونَ اَن تَضِلُّوا السَّبيلَ ﴿٤٤﴾

کسانی‌که مالشان را از روی ریا (برای این‌که مردم ببینند) انفاق می‌کنند و به خدا و روز آخرت ایمان ندارند، همدم شیطان هستند و شیطان همدم بدی است. (۳۸) اگر به خدا و روز آخرت ایمان داشتند و از آنچه خدا روزی آن‌ها ساخته انفاق می‌کردند، چه می‌شد؟ خدا آن‌ها را می‌شناسد. (۳۹) خدا به اندازه ذره‌ای ظلم نمی‌کند. اگر کار خوبی باشد خدا آن را دو برابر می‌کند و از طرف خودش پاداش بزرگی به او می‌دهد. (۴۰) وضع آن‌ها چطور است وقتی که از هر گروهی شاهدی بیاوریم و تو را بر این‌ها شاهد بیاوریم؟ (۴۱) آن روز افراد کافر که از رسول اطاعت نکردند دوست دارند که با خاک یکسان می‌شدند و هیچ حرفی را از خدا پنهان نمی‌کنند. (۴۲) ای افراد باایمان، وقتی مست هستید نماز نخوانید تا وقتی که بفهمید چه می‌گویید. وقتی جنب هستید نماز نخوانید تا این‌که خود را بشویید، مگر این‌که در راه باشید و اگر مریض یا در راه بودید یا یکی از شما از قضای حاجت (دفع) آمد یا با زنان همخوابگی کردید و آب نیافتید، با خاک پاکی تیمم کنید و از آن به صورت و دست‌هایتان مسح بکشید، چون خدا چشم‌پوش آمرزنده است. (۴۳) آیا کسانی را که بهره‌ای از کتاب به آن‌ها داده شده بود ندیدی که خریدار گمراهی هستند و می‌خواهند که شما گمراه شوید؟ (۴۴)

وَ اللّٰهُ اَعلَمُ بِاَعدآئِكُم ۚ وَ كَفىٰ بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَ كَفىٰ بِاللّٰهِ نَصيرًا ﴿٤٥﴾
مِنَ الَّذينَ هادوا يُحَرِّفونَ الكَلِمَ عَن مَواضِعِهِ وَ يَقولونَ
سَمِعنا وَ عَصَينا وَ اسمَع غَيرَ مُسمَعٍ وَ راعِنا لَيًّا بِاَلسِنَتِهِم
وَ طَعنًا فِى الدّينِ ۚ وَ لَو اَنَّهُم قالوا سَمِعنا وَ اَطَعنا وَ اسمَع وَ انظُرنا
لَكانَ خَيرًا لَهُم وَ اَقوَمَ وَ لٰكِن لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفرِهِم
فَلا يُؤمِنونَ اِلّا قَليلًا ﴿٤٦﴾ يـٰاَيُّهَا الَّذينَ اوتُوا الكِتـٰبَ ءامِنوا
بِما نَزَّلنا مُصَدِّقًا لِما مَعَكُم مِن قَبلِ اَن نَطمِسَ وُجوهًا فَنَرُدَّها
عَلىٰ اَدبارِها اَو نَلعَنَهُم كَما لَعَنّا اَصحـٰبَ السَّبتِ ۚ وَ كانَ اَمرُ
اللّٰهِ مَفعولًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لا يَغفِرُ اَن يُشرَكَ بِهِ وَ يَغفِرُ مادونَ
ذٰلِكَ لِمَن يَشاءُ ۚ وَ مَن يُشرِك بِاللّٰهِ فَقَدِ افتَرىٰ اِثمًا عَظيمًا
﴿٤٨﴾ اَلَم تَرَ اِلَى الَّذينَ يُزَكّونَ اَنفُسَهُم ۚ بَلِ اللّٰهُ يُزَكّى مَن يَشاءُ
وَ لا يُظلَمونَ فَتيلًا ﴿٤٩﴾ اُنظُر كَيفَ يَفتَرونَ عَلَى اللّٰهِ الكَذِبَ
وَ كَفىٰ بِهِ اِثمًا مُبينًا ﴿٥٠﴾ اَلَم تَرَ اِلَى الَّذينَ اوتوا نَصيبًا
مِنَ الكِتـٰبِ يُؤمِنونَ بِالجِبتِ وَ الطّاغوتِ وَ يَقولونَ
لِلَّذينَ كَفَروا هـٰؤُلاءِ اَهدىٰ مِنَ الَّذينَ ءامَنوا سَبيلًا ﴿٥١﴾

خدا دشمنان شما را بهتر می‌شناسد و خدا برای پشتیبانی و کمک به شما کافی است. (۴۵) عده‌ای از یهودیان معنی و تلفظ کلمات را از جای خود منحرف می‌کنند و می‌گویندکه شنیدیم و سرکشی کردیم، و بشنو که نشنوی،و با پیچاندن زبان و طعنه‌زدن در دین می‌گویندکه راعنا (ای چوپان ماو یا ای خبیث ما)، ولی اگر می‌گفتندکه شنیدیم و اطاعت کردیم، و بشنو، و به ما نگاه کن، برای آن‌ها بهتر و درست‌تر بود. ولی خدا آن‌ها را به علت کفرشان از رحمت خود دور کرده و جز عده کمی از آن‌ها ایمان نمی‌آورند. (۴۶) ای اهل کتاب، به آنچه ما نازل کردیم و تصدیق‌کننده توراتی است که با شما است، ایمان بیاورید، قبل از این که صورت‌هایی را از بین ببریم و آن‌ها را به عقب برگردانیم یا از رحمت خود دور کنیم، همان‌طور که کسانی را که در روز شنبه کار می‌کردند از رحمت خود دور کردیم و امر خدا شدنی است. (۴۷) خدا شرک به خودش را نمی‌آمرزد ولی غیر از آن را برای کسی که بخواهد می‌بخشد. کسی که شرک به خدا داشته باشد گناه بزرگی را به هم بافته و مرتکب شده است. (۴۸) آیا کسانی که خود را پاک می‌شمارند ندیدی؟ خدا هر کس را که بخواهد پاک می‌سازد و ذره‌ای به آن‌ها ظلم نمی‌شود. (۴۹) نگاه کن چگونه دروغ‌هایی را به هم می‌بافند و به خدا افترا می‌زنند. همین یک گناه آشکار برای شخص کافی است. (۵۰) آیا کسانی را که بهره‌ای از کتاب الهی به آن‌ها داده شده بود ندیدی که به جبت و طاغوت (به غیر خدا و ساحر و کسانی که نظر و دستوری بر خلاف دستور خدا می‌دهند) ایمان می‌آورند و درباره کفار می‌گویند: راه این‌ها صحیح‌تر از راه مسلمانان است. (۵۱)

أُولَـٰٓئِكَ الَّذينَ لَعَنَهُمُ اللهُ ۖ وَ مَن يَلعَنِ اللهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ نَصيرًا ﴿٥٢﴾
اَم لَهُم نَصيبٌ مِنَ المُلكِ فَإِذًا لا يُؤتونَ النّاسَ نَقيرًا ﴿٥٣﴾ اَم
يَحسُدونَ النّاسَ عَلىٰ ما ءاتىٰهُمُ اللهُ مِن فَضلِهِۦ ۖ فَقَد ءاتَينا
ءالَ اِبرٰهيمَ الكِتـٰبَ وَ الحِكمَةَ وَ ءاتَينـٰهُم مُلكًا عَظيمًا ﴿٥٤﴾
فَمِنهُم مَن ءامَنَ بِهِۦ وَ مِنهُم مَن صَدَّ عَنهُ ۚ وَ كَفىٰ بِجَهَنَّمَ سَعيرًا
﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذينَ كَفَروا بِـٔايٰتِنا سَوفَ نُصليهِم نارًا ۖ كُلَّما نَضِجَت
جُلودُهُم بَدَّلنـٰهُم جُلودًا غَيرَها لِيَذوقُوا العَذابَ ۗ اِنَّ اللهَ
كانَ عَزيزًا حَكيمًا ﴿٥٦﴾ وَ الَّذينَ ءامَنوا وَ عَمِلُوا الصّـٰلِحـٰتِ
سَنُدخِلُهُم جَنّـٰتٍ تَجري مِن تَحتِهَا الأَنهـٰرُ خـٰلِدينَ فيها أَبَدًا ۖ
لَهُم فيها أَزوٰجٌ مُطَهَّرَةٌ ۖ وَ نُدخِلُهُم ظِلًّا ظَليلًا ﴿٥٧﴾ ۞ اِنَّ
اللهَ يَأمُرُكُم اَن تُؤَدُّوا الأَمانـٰتِ اِلىٰٓ اَهلِها وَ اِذا حَكَمتُم بَينَ
النّاسِ اَن تَحكُموا بِالعَدلِ ۚ اِنَّ اللهَ نِعِمّا يَعِظُكُم بِهِۦٓ ۗ اِنَّ اللهَ كانَ سَميعًا
بَصيرًا ﴿٥٨﴾ يـٰٓاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوٓا اَطيعُوا اللهَ وَ اَطيعُوا الرَّسولَ
وَ اُولِى الأَمرِ مِنكُم ۖ فَاِن تَنـٰزَعتُم في شَيءٍ فَرُدّوهُ اِلَى اللهِ وَ الرَّسولِ اِن
كُنتُم تُؤمِنونَ بِاللهِ وَ اليَومِ الأٰخِرِ ۚ ذٰلِكَ خَيرٌ وَ اَحسَنُ تَأويلًا ﴿٥٩﴾

حزب

آن‌ها افرادی هستند که خدا آن‌ها را از رحمت خود دور کرده است. کسی را که خدا از رحمت خود محروم کند مددکاری برای او پیدا نمی‌کنی. (۵۲) آیا آن‌ها سهمی از فرمانروایی دارند؟ چون در آن صورت ذره‌ای به مردم نمی‌دهند. (۵۳) یا به مردم به‌خاطر آنچه خدا از لطف خودش به آن‌ها داده حسادت می‌کنند؟ به آل‌ابراهیم کتاب و حکمت و حکومت بزرگی دادیم. (۵۴) عده‌ای از آن‌ها به او ایمان آوردند و عده‌ای از آن‌ها ایمان نیاوردند. آتش جهنم برای آن‌ها کافی است. (۵۵) کسانی را که منکر آیات ما شدند وارد آتش جهنم می‌کنیم. هر وقت پوستشان بسوزد آن را با پوست دیگری عوض می‌کنیم تا عذاب را بچشند. خدا توانا و حکیم است. (۵۶) کسانی را که ایمان آوردند و عمل درست کردند وارد بهشت‌هایی می‌کنیم که در آن نهرها روان است و همیشه در آن خواهند بود. در آن جفت‌های پاکی دارند. آن‌ها را وارد سایه دایمی می‌کنیم. (۵۷) خدا به شما دستور می‌دهد که امانت‌ها را به صاحبانش برگردانید و وقتی بین مردم حکم می‌کنید به عدالت حکم کنید. خدا نصیحت خوبی به شما می‌کند. خدا شنوا و بینا است. (۵۸) ای افراد باایمان، از خدا و پیغمبر و اولیای امور مسلمانتان اطاعت کنید. و اگر در چیزی (با اولیای امور) اختلاف نظر داشتید، اگر به خدا و روز آخرت ایمان دارید، آن را به خدا و پیغمبر برگردانید (ببینید خدا و پیغمبر چه می‌گویند). این‌کار برای شما بهتر و خوش عاقبت‌تر است. (۵۹)

اَلَم تَرَ اِلَى الَّذينَ يَزعُمونَ اَنَّهُم ءامَنوا بِمآ اُنزِلَ
اِلَيكَ وَ مآ اُنزِلَ مِن قَبلِكَ يُريدونَ اَن يَتَحاكَموٓا اِلَى
الطّاغوتِ وَ قَد اُمِروٓا اَن يَكفُروا بِهِۦ وَ يُريدُ الشَّيطٰنُ اَن
يُضِلَّهُم ضَلٰلًا بَعيدًا ﴿٦٠﴾ وَ اِذا قيلَ لَهُم تَعالَوا اِلٰى
مآ اَنزَلَ اللّٰهُ وَ اِلَى الرَّسولِ رَاَيتَ المُنٰفِقينَ يَصُدّونَ
عَنكَ صُدودًا ﴿٦١﴾ فَكَيفَ اِذآ اَصابَتهُم مُصيبَةٌۢ بِما
قَدَّمَت اَيديهِم ثُمَّ جآءوكَ يَحلِفونَ بِاللّٰهِ اِن اَرَدنآ
اِلّآ اِحسانًا وَ تَوفيقًا ﴿٦٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذينَ يَعلَمُ اللّٰهُ ما
فى قُلوبِهِم فَاَعرِض عَنهُم وَ عِظهُم وَ قُل لَهُم فىٓ
اَنفُسِهِم قَولًا بَليغًا ﴿٦٣﴾ وَ مآ اَرسَلنا مِن رَسولٍ اِلّا
لِيُطاعَ بِاِذنِ اللّٰهِ ۚ وَ لَو اَنَّهُم اِذ ظَلَموٓا اَنفُسَهُم
جآءوكَ فَاستَغفَرُوا اللّٰهَ وَ استَغفَرَ لَهُمُ الرَّسولُ
لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوّابًا رَحيمًا ﴿٦٤﴾ فَلا وَ رَبِّكَ لا يُؤمِنونَ
حَتّٰى يُحَكِّموكَ فيما شَجَرَ بَينَهُم ثُمَّ لا يَجِدوا
فىٓ اَنفُسِهِم حَرَجًا مِمّا قَضَيتَ وَ يُسَلِّموا تَسليمًا ﴿٦٥﴾

آیا کسانی را که خیال می‌کنند که به آنچه به تو نازل شده (به قرآن) و آنچه قبل از تو نازل شده (به تورات و انجیل و کتاب‌های پیغمبران دیگر) ایمان دارند، ندیدی که می‌خواهند داوری را به طاغوت ببرند (به کتابی غیر از کتاب خدا استناد می‌کنند)؟ در صورتی که به آن‌ها دستور داده شده که طاغوت را (کسی را که در مقابل خدا طغیان می‌کند و دستور و نظری بر خلاف کتاب خدا می‌دهد) قبول نداشته باشند. ولی شیطان می‌خواهد هر چه بیشتر آن‌ها را گمراه کند. (۶۰) وقتی به آن‌ها گفته شودکه بیایید ببینیم خدا و پیغمبر چه می‌گویند، منافقین را می‌بینی که از این کار خودداری می‌کنند. (۶۱) چطور است که وقتی به‌خاطر کارهایی که کرده‌اند مصیبتی به آن‌ها وارد می‌شود پیش تو می‌آیند و به خدا قسم می‌خورند که ما فقط قصد خوبی داشتیم و موفقیت شما را می‌خواستیم. (۶۲) خدا از آنچه در دل آن‌هاست باخبر است، از آن‌ها بگذر و آن‌ها را نصیحت کن و با آن‌ها با سخنانی رسا که در دلشان اثر بگذارد سخن بگو. (۶۳) هر پیغمبری که فرستادیم فقط برای این بود که به خواست خدا از او اطاعت شود. اگر آن‌ها وقتی که به خودشان ظلم کردند پیش تو می‌آمدند و از خدا طلب آمرزش می‌کردند و پیغمبر هم برای آن‌ها طلب آمرزش می‌کرد، خدا را توبه‌پذیر مهربان می‌یافتند. (۶۴) این‌طور نیست، قسم به خداوندت که آن‌ها ایمان نمی‌آورند مگر این‌که در اختلافاتی که دارند تو را داور سازند و در دلشان از حکمی که کرده‌ای احساس ناراحتی نکنند و تسلیم کامل باشند. (۶۵)

وَ لَو اَنّا كَتَبنا عَلَيهِم اَنِ اقتُلوٓا اَنفُسَكُم اَوِ اخرُجوا مِن
دِيارِكُم ما فَعَلوهُ اِلّا قَليلٌ مِنهُم ۚ وَ لَو اَنَّهُم فَعَلوا ما يوعَظونَ
بِهٖ لَكانَ خَيرًا لَهُم وَ اَشَدَّ تَثبيتًا ﴿٦٦﴾ وَ اِذًا لَاٰتَينٰهُم مِن
لَدُنّآ اَجرًا عَظيمًا ﴿٦٧﴾ وَ لَهَدَينٰهُم صِراطًا مُستَقيمًا ﴿٦٨﴾
وَ مَن يُطِعِ اللّٰهَ وَ الرَّسولَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذينَ اَنعَمَ اللّٰهُ عَلَيهِم
مِنَ النَّبِيّـنَ وَ الصِّدّيقينَ وَ الشُّهَدآءِ وَ الصّٰلِحينَ ۚ وَ حَسُنَ
اُولٰٓئِكَ رَفيقًا ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ الفَضلُ مِنَ اللّٰهِ ۚ وَ كَفىٰ بِاللّٰهِ
عَليمًا ﴿٧٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا خُذوا حِذرَكُم فَانفِروا
ثُباتٍ اَوِ انفِروا جَميعًا ﴿٧١﴾ وَ اِنَّ مِنكُم لَمَن لَيُبَطِّئَنَّ
فَاِن اَصابَتكُم مُصيبَةٌ قالَ قَد اَنعَمَ اللّٰهُ عَلَىَّ اِذ لَم اَكُن
مَعَهُم شَهيدًا ﴿٧٢﴾ وَ لَئِن اَصابَكُم فَضلٌ مِنَ اللّٰهِ لَيَقولَنَّ
كَاَن لَم تَكُن بَينَكُم وَ بَينَهٗ مَوَدَّةٌ يٰلَيتَنى كُنتُ مَعَهُم
فَاَفوزَ فَوزًا عَظيمًا ﴿٧٣﴾ ۞ فَليُقاتِل فى سَبيلِ اللّٰهِ
الَّذينَ يَشرونَ الحَيوٰةَ الدُّنيا بِالاٰخِرَةِ ۚ وَ مَن يُقاتِل فى
سَبيلِ اللّٰهِ فَيُقتَل اَو يَغلِب فَسَوفَ نُؤتيهِ اَجرًا عَظيمًا ﴿٧٤﴾

اگر ما بر آن‌ها مقرر می‌کردیم که همدیگر (یا خودتان) را بکشید یا از سرزمین خود خارج شوید، فقط عده کمی از آن‌ها این‌کار را می‌کردند. اگر آن‌ها نصیحتی راکه به آن‌ها می‌شود انجام می‌دادند برای آن‌ها بهتر بود و برای ثابت‌ماندنشان نیز بهتر بود. (۶۶) آن وقت پاداش بزرگی از طرف خودمان به آن‌ها می‌دادیم. (۶۷) و آن‌ها را به راه راست هدایت می‌کردیم. (۶۸) کسانی‌که از خدا و پیغمبر اطاعت کنند با کسانی خواهند بود که خدا به آن‌ها لطف کرده از قبیل پیغمبران و راستگویان و شهدا و افراد درستکار. آن‌ها دوستان خوبی هستند. (۶۹) این لطف خدا است و خدا برای دانستن کار انسان‌ها کافی است. (۷۰) ای افراد باایمان، احتیاط خود را حفظ کنید و دسته دسته یا دسته‌جمعی حرکت کنید. (۷۱) مسلماً کسی از شما در این کار سستی می‌کند. اگر مصیبتی به شما برسد می‌گوید: خدا به من لطف کرد، چون با آن‌ها در معرکه حاضر نبودم. (۷۲) و اگر لطف خدا شامل شما شود، حتماً مثل کسی‌که بین شما و او رفاقتی وجود نداشته، می‌گوید: ای کاش من هم با آن‌ها بودم و به نوای بزرگی می‌رسیدم. (۷۳) کسانی‌که زندگی دنیا را به آخرت فروخته‌اند باید در راه خدا بجنگند. کسی‌که در راه خدا بجنگد، چه کشته شود و چه پیروز شود، به او پاداش بزرگی می‌دهیم. (۷۴)

وَ ما لَكُم لا تُقاتِلونَ فى سَبيلِ اللهِ وَ المُستَضعَفينَ مِنَ الرِّجالِ
وَ النِّساءِ وَ الوِلدانِ الَّذينَ يَقولونَ رَبَّنا اَخرِجنا مِن هٰذِهِ القَريَةِ
الظّالِمِ اَهلُها وَ اجعَل لَنا مِن لَدُنكَ وَلِيًّا وَ اجعَل لَنا مِن لَدُنكَ
نَصيرًا ﴿٧٥﴾ اَلَّذينَ ءامَنوا يُقاتِلونَ فى سَبيلِ اللهِ وَ الَّذينَ كَفَروا
يُقاتِلونَ فى سَبيلِ الطّاغوتِ فَقاتِلوا اَولِياءَ الشَّيطٰنِ اِنَّ كَيدَ
الشَّيطٰنِ كانَ ضَعيفًا ﴿٧٦﴾ اَلَم تَرَ اِلَى الَّذينَ قيلَ لَهُم كُفّوا اَيدِيَكُم
وَ اَقيموا الصَّلٰوةَ وَ ءاتُوا الزَّكٰوةَ فَلَمّا كُتِبَ عَلَيهِمُ القِتالُ اِذا فَريقٌ
مِنهُم يَخشَونَ النّاسَ كَخَشيَةِ اللهِ اَو اَشَدَّ خَشيَةً وَ قالوا رَبَّنا لِمَ
كَتَبتَ عَلَينَا القِتالَ لَولا اَخَّرتَنا اِلىٰ اَجَلٍ قَريبٍ قُل مَتاعُ الدُّنيا
قَليلٌ وَ الأخِرَةُ خَيرٌ لِمَنِ اتَّقىٰ وَ لا تُظلَمونَ فَتيلًا ﴿٧٧﴾ اَينَما
تَكونوا يُدرِككُمُ المَوتُ وَ لَو كُنتُم فى بُروجٍ مُشَيَّدَةٍ وَ اِن تُصِبهُم
حَسَنَةٌ يَقولوا هٰذِهِ مِن عِندِ اللهِ وَ اِن تُصِبهُم سَيِّئَةٌ يَقولوا
هٰذِهِ مِن عِندِكَ قُل كُلٌّ مِن عِندِ اللهِ فَمالِ هٰؤُلاءِ القَومِ لا يَكادونَ
يَفقَهونَ حَديثًا ﴿٧٨﴾ ما اَصابَكَ مِن حَسَنَةٍ فَمِنَ اللهِ وَ ما اَصابَكَ مِن
سَيِّئَةٍ فَمِن نَفسِكَ وَ اَرسَلنٰكَ لِلنّاسِ رَسولًا وَ كَفىٰ بِاللهِ شَهيدًا ﴿٧٩﴾

چرا در راه خدا و نجات افراد ضعیف، و مردان و زنان و کودکانی که می‌گویند که خداوندا، ما را از این شهری که مردمش ظالم هستند نجات بده و از طرف خود پشتیبان و یاوری برای ما قرار بده، نمی‌جنگید؟ (۷۵) افراد باایمان در راه خدا می‌جنگند و کافران در راه طاغوت می‌جنگند. پس با یاران شیطان بجنگید. نقشه‌های شیطان ضعیف است. (۷۶) آیا کسانی را که به آن‌ها گفته شد که دست نگه دارید و نماز به پا دارید و زکات بدهید ندیدی که وقتی جنگ بر آن‌ها واجب شد، عده‌ای از آن‌ها همان‌طور که از خدا می‌ترسند، از مردم می‌ترسند، و بلکه از مردم بیشتر می‌ترسند؟ گفتند: خداوندا چرا جنگ را بر ما واجب کردی و آن را برای مدت کوتاهی عقب نینداختی؟ بگو: استفاده از متاع دنیا کم است و آخرت برای افراد پرهیزکار بهتر است و ذره‌ای به شما ظلم نمی‌شود.(۷۷) هر جا باشید مرگ به شما می‌رسد، اگر چه در ساختمان‌های محکم باشید. اگر خیری نصیب آن‌ها شود می‌گویند که این از طرف خدا است، و اگر آسیبی به آن‌ها برسد می‌گویند: از جانب تو است. بگو: همه از طرف خدا است. این افراد را چه شده که این مطلب را نمی‌فهمند.(۷۸) هر وضع خوبی که برای تو پیش آید از خدا است و هر وضع بدی برای تو پیش آید از خودت می‌باشد. ما تو را به رسالت برای مردم فرستادیم. خدا برای شهادت کافی است.(۷۹)

مَن يُطِعِ الرَّسولَ فَقَد اَطاعَ اللّهَ وَ مَن تَوَلّى فَما اَرسَلنٰكَ
عَلَيهِم حَفيظًا ﴿٨٠﴾ وَ يَقولونَ طاعَةٌ فَاِذا بَرَزوا مِن عِندِكَ
بَيَّتَ طآئِفَةٌ مِنهُم غَيرَ الَّذى تَقولُ وَ اللّهُ يَكتُبُ ما يُبَيِّتونَ
فَاَعرِض عَنهُم وَ تَوَكَّل عَلَى اللّهِ وَ كَفى بِاللّهِ وَكيلًا ﴿٨١﴾
اَفَلا يَتَدَبَّرونَ القُرءانَ وَ لَو كانَ مِن عِندِ غَيرِ اللّهِ لَوَجَدوا
فيهِ اختِلافًا كَثيرًا ﴿٨٢﴾ وَ اِذا جاءَهُم اَمرٌ مِنَ الاَمنِ اَوِ
الخَوفِ اَذاعوا بِهِ وَ لَو رَدّوهُ اِلَى الرَّسولِ وَ اِلىٰٓ اُولِى الاَمرِ
مِنهُم لَعَلِمَهُ الَّذينَ يَستَنبِطونَهُ مِنهُم وَ لَولا فَضلُ اللّهِ
عَلَيكُم وَ رَحمَتُهُ لَاتَّبَعتُمُ الشَّيطٰنَ اِلّا قَليلًا ﴿٨٣﴾ فَقاتِل
فى سَبيلِ اللّهِ لا تُكَلَّفُ اِلّا نَفسَكَ وَ حَرِّضِ المُؤمِنينَ
عَسَى اللّهُ اَن يَكُفَّ بَأسَ الَّذينَ كَفَروا وَ اللّهُ اَشَدُّ بَأسًا
وَ اَشَدُّ تَنكيلًا ﴿٨٤﴾ مَن يَشفَع شَفاعَةً حَسَنَةً يَكُن لَهُ
نَصيبٌ مِنها وَ مَن يَشفَع شَفاعَةً سَيِّئَةً يَكُن لَهُ كِفلٌ مِنها
وَ كانَ اللّهُ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ مُقيتًا ﴿٨٥﴾ وَ اِذا حُيّيتُم بِتَحِيَّةٍ فَحَيّوا
بِاَحسَنَ مِنهآ اَو رُدّوهآ اِنَّ اللّهَ كانَ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ حَسيبًا ﴿٨٦﴾

کسی که از پیغمبر اطاعت کند از خدا اطاعت کرده است و کسی که از اطاعت پیغمبر روگردان شود، ما تو را برای نگهبانی آن‌ها نفرستادیم. (۸۰) می‌گویند: اطاعت می‌کنیم. ولی وقتی از پیش تو می‌روند عده‌ای از آن‌ها شبانه چیزی غیر از آنچه تو گفتی می‌گویند. خدا آنچه را که می‌گویند می‌نویسد. از آنان بگذر و بر خدا توکل کن. خدا از نظر وکالت کافی است. (۸۱) آیا در آیات قرآن فکر و اندیشه نمی‌کنند. اگر قرآن از جانب کسی غیر از خدا بود اختلافات زیادی در آن پیدا می‌کردند. (۸۲) وقتی که خبری درباره امنیت یا ترس به آن‌ها برسد آن را پخش می‌کنند. اگر آن خبر را به پیغمبر و اولیای امور خود می‌دادند مسلماً کسانی که اهل فهم اینگونه مسایل هستند (درستی یا نادرستی یا قابل پخش بودن) آن را درک می‌کردند. اگر لطف و رحمت خدا بر شما نبود حتماً از شیطان پیروی می‌کردید، به‌جز عده کمی. (۸۳) (ای پیغمبر)، در راه خدا بجنگ. تو فقط خودت وظیفه جنگیدن داری، ولی مؤمنین را به جنگ تشویق کن. ممکن است خدا حمله کفار را دفع کند. قدرت خدا بیشتر و مجازاتش سخت‌تر است. (۸۴) هر کس در کار خوبی میانجی شود سهمی از آن دارد و هر کس در کار بدی میانجی شود سهمی از آن دارد. خداوند بر هر کاری قادر است. (۸۵) وقتی به شما سلام شد جواب آن را به نحو بهتری بدهید یا همان سلام را جواب بدهید. خدا حسابرس هر کاری است. (۸۶)

اَللّٰهُ لآ اِلٰهَ اِلّا هُوَ ۚ لَيَجمَعَنَّكُم اِلىٰ يَومِ القِيٰمَةِ لا رَيبَ فيهِ ۚ
وَ مَن اَصدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَديثًا ﴿۸۷﴾ ۞ فَما لَكُم فِى المُنٰفِقينَ حزب ۳
فِئَتَينِ وَ اللّٰهُ اَركَسَهُم بِما كَسَبوٓا ۚ اَتُريدونَ اَن تَهدوا مَن
اَضَلَّ اللّٰهُ ۖ وَ مَن يُضلِلِ اللّٰهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ سَبيلًا ﴿۸۸﴾ وَدّوا لَو
تَكفُرونَ كَما كَفَروا فَتَكونونَ سَوآءً ۖ فَلا تَتَّخِذوا مِنهُم اَولِيآءَ
حَتّىٰ يُهاجِروا فى سَبيلِ اللّٰهِ ۚ فَاِن تَوَلَّوا فَخُذوهُم وَ اقتُلوهُم
حَيثُ وَجَدتُموهُم ۖ وَ لا تَتَّخِذوا مِنهُم وَلِيًّا وَ لا نَصيرًا ﴿۸۹﴾
اِلَّا الَّذينَ يَصِلونَ اِلىٰ قَومٍ بَينَكُم وَ بَينَهُم ميثٰقٌ اَو جآءوكُم
حَصِرَت صُدورُهُم اَن يُقٰتِلوكُم اَو يُقٰتِلوا قَومَهُم ۚ وَ لَو شآءَ
اللّٰهُ لَسَلَّطَهُم عَلَيكُم فَلَقٰتَلوكُم ۚ فَاِنِ اعتَزَلوكُم فَلَم يُقٰتِلوكُم
وَ اَلقَوا اِلَيكُمُ السَّلَمَ فَما جَعَلَ اللّٰهُ لَكُم عَلَيهِم سَبيلًا ﴿۹۰﴾
سَتَجِدونَ ءاخَرينَ يُريدونَ اَن يَأمَنوكُم وَ يَأمَنوا قَومَهُم ۖ
كُلَّما رُدّوٓا اِلَى الفِتنَةِ اُركِسوا فيها ۚ فَاِن لَم يَعتَزِلوكُم وَ يُلقوٓا
اِلَيكُمُ السَّلَمَ وَ يَكُفّوٓا اَيدِيَهُم فَخُذوهُم وَ اقتُلوهُم حَيثُ
ثَقِفتُموهُم ۚ وَ اُولٰٓئِكُم جَعَلنا لَكُم عَلَيهِم سُلطٰنًا مُبينًا ﴿۹۱﴾

معبودی (کسی‌که در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کنید و از دستورهای او بدون چون و چرا اطاعت کنید) غیر از خدا وجود ندارد. مسلماً شما را در روز قیامت، که شکی در آن نیست، جمع می‌کند. از خدا راستگوتر چه کسی است؟ (۸۷) چرا درباره منافقین دو دسته شده‌اید؟ خدا آن‌ها را به‌خاطر کارهایی که کرده‌اند سرافکنده ساخته است. آیا می‌خواهید کسی را که خدا گمراه کرده هدایت کنید؟ کسی را که خدا گمراه کند راهی برای هدایت او پیدا نمی‌کنی. (۸۸) آن‌ها دوست دارند که شما هم مثل آن‌ها کافر شوید تا با هم مساوی باشید. بنابراین از آن‌ها یارانی برای خود نگیرید تا این‌که در راه خدا مهاجرت کنند. اگر از این کار خودداری کردند آن‌ها را بگیرید و هر جا آن‌ها را پیدا کردید بکشید و از آن‌ها یار و یاوری برای خود نگیرید. (۸۹) مگر افرادی که به قومی برسند که بین شما و آن‌ها پیمان است یا پیش شما بیایند، در حالی‌که از این‌که با شما یا قومشان بجنگند ناراحت باشند. اگر خدا می‌خواست آن‌ها را بر شما مسلط می‌کرد و با شما می‌جنگیدند. اگر از شما کناره‌جویی کردند و با شما نجنگیدند و به شما پیشنهاد صلح کردند با آن‌ها صلح کنید. خدا برای شما راهی بر علیه آن‌ها قرار نداده است. (۹۰) افراد دیگری را خواهید یافت که می‌خواهند از شما و قوم خود خاطرجمع باشند. هر بار که دچار فتنه‌ای شوند در آن فرو می‌روند. پس اگر از شما کناره‌گیری نکردند و به شما پیشنهاد صلح نکردند و دست نکشیدند، آن‌ها را بگیرید و هر جا پیدا کردید بکشید. آن‌ها افرادی هستند که دلیل روشنی علیه آن‌ها برای شما قرار داده‌ایم. (۹۱)

وَما كانَ لِمُؤمِنٍ اَن يَقتُلَ مُؤمِنًا اِلّا خَطَـًٔا ۚ وَمَن قَتَلَ
مُؤمِنًا خَطَـًٔا فَتَحريرُ رَقَبَةٍ مُؤمِنَةٍ وَ دِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
اِلىٰٓ اَهلِهِ اِلّآ اَن يَصَّدَّقوا ۚ فَاِن كانَ مِن قَومٍ عَدُوٍّ
لَكُم وَ هُوَ مُؤمِنٌ فَتَحريرُ رَقَبَةٍ مُؤمِنَةٍ ۖ وَ اِن كانَ
مِن قَومٍ بَينَكُم وَ بَينَهُم ميثاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
اِلىٰٓ اَهلِهِ وَ تَحريرُ رَقَبَةٍ مُؤمِنَةٍ ۖ فَمَن لَم يَجِد
فَصِيامُ شَهرَينِ مُتَتابِعَينِ تَوبَةً مِنَ اللّٰهِ ۗ وَ كانَ
اللّٰهُ عَليمًا حَكيمًا ﴿٩٢﴾ وَ مَن يَقتُل مُؤمِنًا
مُتَعَمِّدًا فَجَزآؤُهُ جَهَنَّمُ خالِدًا فيها وَ غَضِبَ اللّٰهُ
عَلَيهِ وَ لَعَنَهُ وَ اَعَدَّ لَهُ عَذابًا عَظيمًا ﴿٩٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذينَ
ءامَنوٓا اِذا ضَرَبتُم في سَبيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنوا وَ لا تَقولوا
لِمَن اَلقىٰٓ اِلَيكُمُ السَّلٰمَ لَستَ مُؤمِنًا تَبتَغونَ
عَرَضَ الحَيٰوةِ الدُّنيا فَعِندَ اللّٰهِ مَغانِمُ كَثيرَةٌ ۚ
كَذٰلِكَ كُنتُم مِن قَبلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيكُم
فَتَبَيَّنوٓا ۚ اِنَّ اللّٰهَ كانَ بِما تَعمَلونَ خَبيرًا ﴿٩٤﴾

سزاوار هیچ مؤمنی نیست که مؤمنی را بکشد مگر از روی اشتباه (به غیر عمد). کسی که مؤمنی را از روی اشتباه بکشد، باید بنده مؤمنی را آزاد کند و خون‌بهایی به خانواده مقتول بدهد. مگر این‌که خانواده مقتول آن را به او ببخشند. اگر مقتول، مؤمن و از خانواده قومی بود که دشمن شما هستند، قاتل فقط باید بنده مؤمنی را آزاد کند. و اگر از قومی بود که بین شما و آن‌ها پیمانی وجود داشت باید خون‌بها را به خانواده مقتول بدهد و بنده مؤمنی را آزاد کند. و اگر پیدا نکرد دو ماه پشت سر هم به عنوان توبه روزه بگیرد. خدا دانا و حکیم است. (۹۲) کسی‌که مؤمنی را عمداً بکشد جزای او جهنم است و همیشه در آن خواهد بود و مورد غضب و لعنت خدا است و خدا برای او عذاب بزرگی آماده کرده است. (۹۳) ای افراد باایمان، وقتی در راه خدا به سفر جنگی می‌روید خوب تحقیق کنید و به کسی‌که به شما اظهار مسلمانی کرد نگویید که مؤمن نیستی. آیا دنبال مال دنیا می‌گردید؟ در صورتی که پیش خدا غنیمت‌های زیادی است. شما قبلاً چنین بودید و خدا بر شما منت گذاشت. بنابراین از این به بعد اول تحقیق کنید (مطلب را روشن کنید). چون خداوند از کارهایی که می‌کنید اطلاع دارد. (۹۴)

لايَستَوِى القٰعِدونَ مِنَ المُؤمِنينَ غَيرُ اُولِى الضَّرَرِ وَ المُجٰهِدونَ
فى سَبيلِ اللّٰهِ بِاَموٰلِهِم وَ اَنفُسِهِم ۚ فَضَّلَ اللّٰهُ المُجٰهِدينَ بِاَموٰلِهِم
وَ اَنفُسِهِم عَلَى القٰعِدينَ دَرَجَةً ۚ وَ كُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الحُسنىٰ ۚ وَ فَضَّلَ اللّٰهُ
المُجٰهِدينَ عَلَى القٰعِدينَ اَجرًا عَظيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجٰتٍ مِنهُ وَ مَغفِرَةً
وَ رَحمَةً ۚ وَ كانَ اللّٰهُ غَفورًا رَحيمًا ﴿٩٦﴾ اِنَّ الَّذينَ تَوَفّٰهُمُ المَلٰئِكَةُ
ظالِمى اَنفُسِهِم قالوا فيمَ كُنتُم ۖ قالوا كُنّا مُستَضعَفينَ فِى الاَرضِ ۚ
قالوا اَلَم تَكُن اَرضُ اللّٰهِ واسِعَةً فَتُهاجِروا فيها ۚ فَاُولٰئِكَ مَأوٰهُم
جَهَنَّمُ ۖ وَ ساءَت مَصيرًا ﴿٩٧﴾ اِلَّا المُستَضعَفينَ مِنَ الرِّجالِ
وَ النِّساءِ وَ الوِلدٰنِ لا يَستَطيعونَ حيلَةً وَ لا يَهتَدونَ سَبيلًا ﴿٩٨﴾
فَاُولٰئِكَ عَسَى اللّٰهُ اَن يَعفُوَ عَنهُم ۚ وَ كانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفورًا ﴿٩٩﴾
۞ وَ مَن يُهاجِر فى سَبيلِ اللّٰهِ يَجِد فِى الاَرضِ مُرٰغَمًا كَثيرًا وَ سَعَةً ۚ
وَ مَن يَخرُج مِن بَيتِهِ مُهاجِرًا اِلَى اللّٰهِ وَ رَسولِهِ ثُمَّ يُدرِكهُ المَوتُ
فَقَد وَقَعَ اَجرُهُ عَلَى اللّٰهِ ۗ وَ كانَ اللّٰهُ غَفورًا رَحيمًا ﴿١٠٠﴾ وَ اِذا ضَرَبتُم
فِى الاَرضِ فَلَيسَ عَلَيكُم جُناحٌ اَن تَقصُروا مِنَ الصَّلوٰةِ اِن خِفتُم
اَن يَفتِنَكُمُ الَّذينَ كَفَروا ۚ اِنَّ الكٰفِرينَ كانوا لَكُم عَدُوًّا مُبينًا ﴿١٠١﴾

افراد باایمانی که به جنگ نمی‌روند و سالم هستند با کسانی‌که در راه خدا با مال و جانشان جهاد می‌کنند مساوی نیستند. خدا درجه افرادی را که با مال و جانشان در راه خدا جهاد می‌کنند بر کسانی‌که به جهاد نمی‌روند برتری داده است. البته به هر یک وعده نیکویی داده است. خدا جهادکنندگان را بر کسانی‌که جهاد نمی‌کنند به درجات و با آمرزش و رحمت خود با پاداش بزرگی برتری داده. خدا آمرزنده و مهربان است. (۹۵ و ۹۶) کسانی‌که فرشتگان جانشان را در حالی‌که به خودشان ظلم کرده‌اند می‌گیرند به آن‌ها می‌گویند: مشغول چه کاری بودید؟ آن‌ها می‌گویند: ما در زمین ضعیف بودیم (قدرتی نداشتیم). فرشتگان به آن‌ها می‌گویند: آیا زمین خدا وسیع نبود که بتوانید مهاجرت کنید؟ آن‌ها جایشان جهنم است و جهنم جای بدی است. (۹۷) به‌جز مردان و زنان و کودکان ضعیفی که چاره‌ای نداشتند و راهی برای این کار نمی‌شناختند. (۹۸) شاید خدا آن‌ها را ببخشد. خدا خطابخش و آمرزنده است. (۹۹) کسی‌که در راه خدا مهاجرت کند در زمین محل‌های امن زیادی برای هجرت و گشایش کار پیدا می‌کند. کسی‌که از خانه‌اش برای مهاجرت به سوی خدا و پیغمبرش خارج شود و در راه مرگش فرا رسد (بمیرد)، پاداش او بر عهده خدا قرار گرفته است. خدا آمرزنده و مهربان است. (۱۰۰) وقتی در سفر هستید اگر می‌ترسید که کافران صدمه‌ای به شما بزنند، اشکالی ندارد که از نماز خود کم کنید (نماز را شکسته بخوانید)، چون کافران دشمن آشکار شما هستند. (۱۰۱)

وَ إِذا كُنتَ فيهِم فَأَقَمتَ لَهُمُ الصَّلوٰةَ فَلتَقُم طائِفَةٌ
مِنهُم مَعَكَ وَ ليَأخُذوا أَسلِحَتَهُم فَإِذا سَجَدوا فَليَكونوا
مِن وَرائِكُم وَ لتَأتِ طائِفَةٌ أُخرىٰ لَم يُصَلّوا
فَليُصَلّوا مَعَكَ وَ ليَأخُذوا حِذرَهُم وَ أَسلِحَتَهُم وَدَّ الَّذينَ
كَفَروا لَو تَغفُلونَ عَن أَسلِحَتِكُم وَ أَمتِعَتِكُم فَيَميلونَ
عَلَيكُم مَيلَةً واحِدَةً وَ لا جُناحَ عَلَيكُم إِن كانَ بِكُم
أَذًى مِن مَطَرٍ أَو كُنتُم مَرضىٰ أَن تَضَعوا أَسلِحَتَكُم
وَ خُذوا حِذرَكُم إِنَّ اللهَ أَعَدَّ لِلكافِرينَ عَذابًا مُهينًا ﴿١٠٢﴾
فَإِذا قَضَيتُمُ الصَّلوٰةَ فَاذكُرُوا اللهَ قِيامًا وَ قُعودًا وَ عَلىٰ
جُنوبِكُم فَإِذَا اطمَأنَنتُم فَأَقيموا الصَّلوٰةَ إِنَّ الصَّلوٰةَ
كانَت عَلَى المُؤمِنينَ كِتابًا مَوقوتًا ﴿١٠٣﴾ وَ لا تَهِنوا فِي
ابتِغاءِ القَومِ إِن تَكونوا تَألَمونَ فَإِنَّهُم يَألَمونَ كَما
تَألَمونَ وَ تَرجونَ مِنَ اللهِ ما لا يَرجونَ وَ كانَ اللهُ عَليمًا
حَكيمًا ﴿١٠٤﴾ إِنّا أَنزَلنا إِلَيكَ الكِتابَ بِالحَقِّ لِتَحكُمَ بَينَ
النّاسِ بِما أَراكَ اللهُ وَ لا تَكُن لِلخائِنينَ خَصيمًا ﴿١٠٥﴾

وقتی تو در میان ایشان بودی و با آن‌ها نماز خواندی، باید عده‌ای از آن‌ها با تو به نماز بایستند و سلاح‌هایشان را با خود داشته باشند. و وقتی سجده کردند باید پشت سر شما بروند و دسته دیگری که نماز نخوانده‌اند بیایند و با تو نماز بخوانند و باید احتیاط و سلاح‌های خود را حفظ کنند. افراد بی‌ایمان دوست دارند که شما از سلاح‌ها و وسایل خودتان غافل شوید و آن‌ها یکباره به شما حمله کنند. اگر باران باعث ناراحتی شود یا مریض باشید اشکالی ندارد که سلاح‌هایتان را زمین بگذارید ولی احتیاط را حفظ کنید. خدا برای افراد بی‌ایمان عذاب خوارکننده‌ای آماده کرده است. (۱۰۲) وقتی نماز را تمام کردید ایستاده و نشسته و درازکشیده خدا را یاد کنید و وقتی خاطر جمع شدید نماز را کامل بخوانید. چون نماز در اوقات معینی بر افراد باایمان واجب شده است. (۱۰۳) در تعقیب دشمنان سستی نکنید. اگر شما ناراحت هستید، آن‌ها هم مثل شما ناراحت و خسته هستند. در صورتی که شما امیدهایی از خدا دارید که آن‌ها ندارند. خدا دانا و حکیم است (دستورهایش از روی علم و حکمت است). (۱۰۴) ما کتاب را به حق بر تو نازل کردیم تا بین مردم مطابق آنچه خدا به تو نشان داده حکم کنی. و از خیانتکاران دفاع نکن. (۱۰۵)

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ ۚ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَا أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ
عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ
إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿١١٢﴾
وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ
أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ ۖ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ
شَيْءٍ ۚ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ ۚ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

و از خدا طلب آمرزش کن چون خدا آمرزنده مهربان است. (۱۰۶) و از کسانی که به خودشان خیانت می‌کنند دفاع نکن. چون خدا کسی را که خیانتکار و گناه‌کار باشد دوست ندارد. (۱۰۷) آن‌ها چیزهایی را از مردم مخفی می‌کنند که از خدا مخفی نمی‌کنند، در صورتی که وقتی شب‌ها حرف‌هایی می‌زنند که خدا نمی‌پسندد، خدا مراقب آن‌ها است. خدا به کارهایی که می کنند احاطه دارد. (۱۰۸) آگاه باشید (توجه داشته باشید) که این‌ها کسانی هستند که شما در زندگی دنیا از آن‌ها دفاع کردید. روز قیامت چه کسی در مقابل خداوند از آن‌ها دفاع می‌کند یا وکیل آن‌ها خواهد بود؟ (۱۰۹) کسی که کار بدی کند یا به خودش ظلم کند و بعد از خدا طلب آمرزش کند خدا را آمرزنده و مهربان می‌یابد. (۱۱۰) کسی که مرتکب گناه شود به ضرر خودش می‌باشد و خدا آگاه و حکیم است. (۱۱۱) هر کس کار خطا یا گناهی کند و تهمت انجام دادن آن را به بی‌گناهی بزند، مسلماً بهتان و گناه بزرگی را بر عهده گرفته است. (۱۱۲) اگر لطف خدا و رحمت او نبود مسلماً عده‌ای از آن‌ها سعی می کردند که تو را گمراه کنند در صورتی که آن‌ها خودشان را گمراه می کنند و ذره‌ای به تو ضرر نمی‌زنند. خدا قرآن و حکمت را بر تو نازل کرد و چیزی را که نمی‌دانستی به تو یاد داد. لطف خدا نسبت به تو زیاد است. (۱۱۳)

حزب ٣

۞ لا خَيرَ فی كَثيرٍ مِن نَجوٰىٰهُم اِلّا مَن اَمَرَ بِصَدَقَةٍ
اَو مَعروفٍ اَو اِصلاحٍ بَينَ النّاسِ ۚ وَ مَن يَفعَل ذٰلِكَ
ابتِغآءَ مَرضاتِ اللهِ فَسَوفَ نُؤتيهِ اَجرًا عَظيمًا ﴿١١٤﴾ وَ مَن
يُشاقِقِ الرَّسولَ مِن بَعدِ ما تَبَيَّنَ لَهُ الهُدىٰ وَ يَتَّبِع
غَيرَ سَبيلِ المُؤمِنينَ نُوَلِّهِ ما تَوَلّىٰ وَ نُصلِهِ جَهَنَّمَ
وَ سآءَت مَصيرًا ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللهَ لا يَغفِرُ اَن يُشرَكَ بِهِ وَ يَغفِرُ
ما دونَ ذٰلِكَ لِمَن يَشآءُ ۚ وَ مَن يُشرِك بِاللهِ فَقَد ضَلَّ
ضَلٰلًا بَعيدًا ﴿١١٦﴾ اِن يَدعونَ مِن دونِهِ اِلّآ اِنٰثًا
وَ اِن يَدعونَ اِلّا شَيطٰنًا مَريدًا ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللهُ ۘ وَ قالَ
لَاَتَّخِذَنَّ مِن عِبادِكَ نَصيبًا مَفروضًا ﴿١١٨﴾ وَ لَاُضِلَّنَّهُم
وَ لَاُمَنِّيَنَّهُم وَ لَاٰمُرَنَّهُم فَلَيُبَتِّكُنَّ ءاذانَ الاَنعامِ
وَ لَاٰمُرَنَّهُم فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلقَ اللهِ ۚ وَ مَن يَتَّخِذِ الشَّيطٰنَ
وَلِيًّا مِن دونِ اللهِ فَقَد خَسِرَ خُسرانًا مُبينًا ﴿١١٩﴾
يَعِدُهُم وَ يُمَنّيهِم وَ ما يَعِدُهُمُ الشَّيطٰنُ اِلّا غُرورًا ﴿١٢٠﴾
اُولٰٓئِكَ مَأوٰىهُم جَهَنَّمُ وَ لا يَجِدونَ عَنها مَحيصًا ﴿١٢١﴾

خیری در بسیاری از نجواهای (درگوشی صحبت کردن) آن‌ها وجود ندارد، مگر این‌که امر به صدقه یا کار نیک یا اصلاح بین مردم باشد. کسی‌که برای کسب رضای خدا چنین کاری بکند پاداش بزرگی به او خواهیم داد. (۱۱۴) کسی‌که بعد از این‌که راه صحیح برای او روشن شد با پیغمبر مخالفت کند و از راهی غیر از راه مؤمنین پیروی کند او را به همان جایی برمی‌گردانیم که به آن رو آورده و او را داخل جهنم می‌کنیم. جهنم جای بدی است. (۱۱۵) خدا شرک به خودش را نمی‌بخشد و غیر از آن را برای کسی‌که بخواهد می‌بخشد. کسی‌که شرک به خدا بیاورد مسلماً خیلی گمراه شده است. (۱۱۶) آن‌ها به جای خدا فقط بت‌های ماده را به کمک می‌خوانند و فقط شیطان سرکش را به کمک می‌خوانند. (۱۱۷) خدا شیطان را از رحمت خود دور ساخته. شیطان به خدا گفت: حتماً عده معینی از بندگانت را (در اختیار) می‌گیرم. (۱۱۸) و آن‌ها را گمراه و دچار آرزو و خیالبافی می‌کنم و به آن‌ها دستور می‌دهم تا گوش چهارپایان را ببرند و به آن‌ها دستور می‌دهم تا خلقت خدا را تغییر دهند. کسی‌که شیطان را به جای خدا پشتیبان خود بگیرد مسلماً ضرر آشکاری کرده است. (۱۱۹) شیطان به آن‌ها وعده می‌دهد و آن‌ها را دچار آرزو و خیالبافی می‌کند. در صورتی که شیطان به آن‌ها وعده دروغ می‌دهد. (۱۲۰) جای فریب‌خوردگان شیطان جهنم است و راه فراری از آن پیدا نمی‌کنند. (۱۲۱)

وَ الَّذينَ ءامَنوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ سَنُدخِلُهُم جَنّاتٍ
تَجري مِن تَحتِهَا الأَنهارُ خالِدينَ فيها أَبَدًا وَعدَ اللهِ
حَقًّا وَ مَن أَصدَقُ مِنَ اللهِ قيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيسَ بِأَمانِيِّكُم
وَ لا أَمانِيِّ أَهلِ الكِتابِ مَن يَعمَل سوءًا يُجزَ بِهِ
وَ لا يَجِد لَهُ مِن دونِ اللهِ وَلِيًّا وَ لا نَصيرًا ﴿١٢٣﴾ وَ مَن
يَعمَل مِنَ الصّالِحاتِ مِن ذَكَرٍ أَو أُنثىٰ وَ هُوَ مُؤمِنٌ
فَأُولٰئِكَ يَدخُلونَ الجَنَّةَ وَ لا يُظلَمونَ نَقيرًا ﴿١٢٤﴾ وَ مَن
أَحسَنُ دينًا مِمَّن أَسلَمَ وَجهَهُ لِلّهِ وَ هُوَ مُحسِنٌ وَ اتَّبَعَ
مِلَّةَ إِبراهيمَ حَنيفًا وَ اتَّخَذَ اللهُ إِبراهيمَ خَليلًا ﴿١٢٥﴾ وَ لِلّهِ
ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الأَرضِ وَ كانَ اللهُ بِكُلِّ شَيءٍ
مُحيطًا ﴿١٢٦﴾ وَ يَستَفتونَكَ فِي النِّساءِ قُلِ اللهُ يُفتيكُم
فيهِنَّ وَ ما يُتلىٰ عَلَيكُم فِي الكِتابِ في يَتامَى النِّساءِ
اللّاتي لا تُؤتونَهُنَّ ما كُتِبَ لَهُنَّ وَ تَرغَبونَ أَن تَنكِحوهُنَّ
وَ المُستَضعَفينَ مِنَ الوِلدانِ وَ أَن تَقوموا لِليَتامىٰ
بِالقِسطِ وَ ما تَفعَلوا مِن خَيرٍ فَإِنَّ اللهَ كانَ بِهِ عَليمًا ﴿١٢٧﴾

کسانی را که ایمان آوردند و کار درست و صحیح کردند وارد بهشت‌هایی می‌کنیم که نهرها در آن روان است و همیشه در آن خواهند بود. وعده خدا درست است، و چه کسی از خدا راستگوتر است؟ (۱۲۲) مطابق تصور و آرزوی شما نیست و مطابق تصور و آرزوی اهل کتاب هم نیست. هر کس کار بدی بکند مجازاتش را خواهد دید و غیر از خدا یار و مددکاری برای خودش پیدا نمی‌کند. (۱۲۳) کسانی‌که کار درست بکنند و مؤمن باشند، چه مرد باشند چه زن، وارد بهشت می‌شوند و ذره‌ای به آن‌ها ظلم نمی‌شود. (۱۲۴) چه کسی دینش بهتر از دین کسی است که خود را تسلیم خدا کرده و نیکوکار باشد و از آیین ابراهیم مخلصانه پیروی کند. خدا ابراهیم را دوست خود گرفت. (۱۲۵) آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خداست و خدا به هر چیزی احاطه دارد. (۱۲۶) درباره زنان از تو نظر (فتوی) می‌خواهند، بگو: خدا و آنچه که در قرآن برای شما خوانده می‌شود درباره آن‌ها فتوی می‌دهد، و درباره دختران یتیمی که، آنچه برای ایشان واجب شده به آن‌ها نمی‌دهید، و دوست دارید با آن‌ها ازدواج کنید و درباره پسران ضعیف (نابالغ) نظر می‌دهد و این‌که با یتیمان به عدالت رفتار کنید. هر کار خوبی که بکنید خدا آن را می‌داند. (۱۲۷)

وَ اِنِ امرَاَةٌ خافَت مِن بَعلِها نُشوزًا اَو اِعراضًا فَلا جُناحَ
عَلَيهِما اَن يُصلِحا بَينَهُما صُلحًا وَ الصُّلحُ خَيرٌ وَ اُحضِرَتِ
الاَنفُسُ الشُّحَّ وَ اِن تُحسِنوا وَ تَتَّقوا فَاِنَّ اللّٰهَ كانَ
بِما تَعمَلونَ خَبيرًا ﴿١٢٨﴾ وَ لَن تَستَطيعوا اَن تَعدِلوا
بَينَ النِّساءِ وَ لَو حَرَصتُم فَلا تَميلوا كُلَّ المَيلِ
فَتَذَروها كَالمُعَلَّقَةِ وَ اِن تُصلِحوا وَ تَتَّقوا فَاِنَّ اللّٰهَ
كانَ غَفورًا رَحيمًا ﴿١٢٩﴾ وَ اِن يَتَفَرَّقا يُغنِ اللّٰهُ كُلًّا
مِن سَعَتِهِ وَ كانَ اللّٰهُ واسِعًا حَكيمًا ﴿١٣٠﴾ وَ لِلّٰهِ ما فِي
السَّمٰوٰتِ وَ ما فِي الاَرضِ وَ لَقَد وَصَّينَا الَّذينَ اوتُوا الكِتٰبَ
مِن قَبلِكُم وَ اِيّاكُم اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ وَ اِن تَكفُروا فَاِنَّ لِلّٰهِ
ما فِي السَّمٰوٰتِ وَ ما فِي الاَرضِ وَ كانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَميدًا ﴿١٣١﴾
وَ لِلّٰهِ ما فِي السَّمٰوٰتِ وَ ما فِي الاَرضِ وَ كَفىٰ بِاللّٰهِ وَكيلًا ﴿١٣٢﴾
اِن يَشَاْ يُذهِبكُم اَيُّهَا النّاسُ وَ يَأتِ بِاٰخَرينَ وَ كانَ
اللّٰهُ عَلىٰ ذٰلِكَ قَديرًا ﴿١٣٣﴾ مَن كانَ يُريدُ ثَوابَ الدُّنيا فَعِندَ
اللّٰهِ ثَوابُ الدُّنيا وَ الاٰخِرَةِ وَ كانَ اللّٰهُ سَميعًا بَصيرًا ﴿١٣٤﴾

اگر زنی از شوهرش ترس نشوز یا بی‌اعتنایی را داشت، اشکالی برای آن‌ها ندارد که بین خود سازش بکنند و سازش (صلح) بهتر است. انسان‌ها دچار بخل هستند.[1] اگر نیکی کنید و از نافرمانی خدا بترسید (بدانید که) خدا از کارهایی که می‌کنید آگاه است. (۱۲۸) شما توانایی آن را ندارید که بین زنانتان به عدالت رفتار کنید، اگر چه خیلی علاقه‌مند به آن باشید پس تمام علاقه خود را به یکی متوجه نکنید که دیگری را بلاتکلیف بگذارید. اگر سازش کنید و از نافرمانی خدا بترسید خدا آمرزنده و مهربان است (خطای گذشته شما را می‌بخشد). (۱۲۹) اگر از هم جدا شدند، خدا هر یک را با لطف خود بی‌نیاز می‌کند. خدا وسعت‌دهنده حکیم است. (۱۳۰) آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خدا است. به اهل کتابی که قبل از شما بودند و به شما سفارش کردیم که از نافرمانی خدا بترسید و اگر منکر شوید، باز هم آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خدا است و خدا احتیاجی ندارد و مورد ستایش است. (۱۳۱) آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خدا است و خدا برای وکالت کافی است. (۱۳۲) ای مردم، اگر خدا بخواهد شما را از بین می‌برد و افراد دیگری را می‌آورد. خدا قادر به این کار هست. (۱۳۳) کسی که پاداش دنیا را بخواهد، پاداش دنیا و آخرت پیش خدا است و خدا شنوا و بیناست (حرف‌های شما را می‌شنود و کارهای شما را می‌بیند). (۱۳۴)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «... بخل در جانها نشانده شده است».

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا كونوا قَوّامينَ بِالقِسطِ شُهَدآءَ لِلّهِ
وَ لَو عَلىٰٓ اَنفُسِكُم اَوِ الوالِدَينِ وَ الاَقرَبينَ ۚ اِن يَكُن غَنِيًّا
اَو فَقيرًا فَاللّهُ اَولىٰ بِهِما ۖ فَلا تَتَّبِعُوا الهَوىٰٓ اَن تَعدِلوا ۚ وَ اِن
تَلوۥٓا اَو تُعرِضوا فَاِنَّ اللّهَ كانَ بِما تَعمَلونَ خَبيرًا ﴿١٣٥﴾ يٰٓاَيُّهَا
الَّذينَ ءامَنوٓا ءامِنوا بِاللّهِ وَ رَسولِهِ وَ الكِتٰبِ الَّذى نَزَّلَ
عَلىٰ رَسولِهِ وَ الكِتٰبِ الَّذىٓ اَنزَلَ مِن قَبلُ ۚ وَ مَن يَكفُر
بِاللّهِ وَ مَلٰٓئِكَتِهِ وَ كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ وَ اليَومِ الاٰخِرِ فَقَد ضَلَّ
ضَلٰلًا بَعيدًا ﴿١٣٦﴾ اِنَّ الَّذينَ ءامَنوا ثُمَّ كَفَروا ثُمَّ ءامَنوا ثُمَّ
كَفَروا ثُمَّ ازدادوا كُفرًا لَم يَكُنِ اللّهُ لِيَغفِرَ لَهُم وَ لا لِيَهدِيَهُم
سَبيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ المُنٰفِقينَ بِاَنَّ لَهُم عَذابًا اَليمًا ﴿١٣٨﴾ اَلَّذينَ
يَتَّخِذونَ الكٰفِرينَ اَولِيآءَ مِن دونِ المُؤمِنينَ ۚ اَيَبتَغونَ
عِندَهُمُ العِزَّةَ فَاِنَّ العِزَّةَ لِلّهِ جَميعًا ﴿١٣٩﴾ وَ قَد نَزَّلَ عَلَيكُم فِى
الكِتٰبِ اَن اِذا سَمِعتُم ءايٰتِ اللّهِ يُكفَرُ بِها وَ يُستَهزَاُ بِها
فَلا تَقعُدوا مَعَهُم حَتّىٰ يَخوضوا فى حَديثٍ غَيرِهِ ۖ اِنَّكُم اِذًا مِثلُهُم ۗ
اِنَّ اللّهَ جامِعُ المُنٰفِقينَ وَ الكٰفِرينَ فى جَهَنَّمَ جَميعًا ﴿١٤٠﴾

ای افراد باایمان، عادل باشید و[1] برای خدا شهادت بدهید اگر چه به ضرر خودتان یا پدر و مادر و نزدیکانتان باشد، چه بی‌نیاز باشند چه فقیر، خدا به آن‌ها سزاوارتر است. پس دنبال دلخواه خود نروید که از عدالت منحرف شوید. اگر دوپهلو صحبت کنید یا از دادن شهادت خودداری کنید (بدانید که) خدا از کارهایی که می‌کنید باخبر است. (۱۳۵) ای افراد باایمان، به خدا و پیغمبرش و کتابی که به پیغمبرش نازل کرده (یعنی قرآن) و کتابی که قبلاً نازل کرده (به تورات و انجیل و کتاب‌های انبیا) ایمان بیاورید. کسی‌که منکر خدا و فرشتگان و کتاب‌ها و پیغمبران خدا و روز آخرت شود خیلی گمراه شده است. (۱۳۶) کسانی‌که ایمان آوردند، بعد کافر شدند، دوباره ایمان آوردند، دوباره کافر شدند و به کفر خود افزودند، امکان ندارد که خدا آن‌ها را بیامرزد و آن‌ها را هدایت کند. (۱۳۷) به منافقین بشارت بده که عذاب دردناکی دارند. (۱۳۸) منافقینی که به جای افراد باایمان افراد بی‌ایمان را پشتیبان خود می‌گیرند، آیا عزت را از آنان می‌جویند؟ تمام عزت متعلق به خدا است. (۱۳۹) خدا در قرآن نازل کرده که وقتی شنیدید که آیات خدا مورد انکار و تمسخر قرار می‌گیرد با آن‌ها ننشینید تا وارد سخنی غیر از آن شوند. اگر با چنین افرادی بنشینید شما هم مثل آن‌ها خواهید بود. خدا همه منافقین و منکرین را در جهنم جمع می‌کند. (۱۴۰)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «ای افراد باایمان، همواره برپا دارندگان عدل باشید»

اَلَّذينَ يَتَرَبَّصونَ بِكُم فَاِن كانَ لَكُم فَتحٌ مِنَ اللّٰهِ قالوا
اَلَم نَكُن مَعَكُم وَاِن كانَ لِلكٰفِرينَ نَصيبٌ قالوا اَلَم نَستَحوِذ
عَلَيكُم وَنَمنَعكُم مِنَ المُؤمِنينَ فَاللّٰهُ يَحكُمُ بَينَكُم يَومَ
القِيٰمَةِ وَلَن يَجعَلَ اللّٰهُ لِلكٰفِرينَ عَلَى المُؤمِنينَ سَبيلًا ﴿١٤١﴾
اِنَّ المُنٰفِقينَ يُخٰدِعونَ اللّٰهَ وَ هُوَ خادِعُهُم وَ اِذا قاموا
اِلَى الصَّلٰوةِ قاموا كُسالىٰ يُرآءونَ النّاسَ وَ لا يَذكُرونَ اللّٰهَ اِلّا
قَليلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبذَبينَ بَينَ ذٰلِكَ لا اِلىٰ هٰؤُلآءِ وَ لا اِلىٰ هٰؤُلآءِ
وَ مَن يُضلِلِ اللّٰهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ سَبيلًا ﴿١٤٣﴾ يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا
لا تَتَّخِذُوا الكٰفِرينَ اَولِياءَ مِن دونِ المُؤمِنينَ اَتُريدونَ
اَن تَجعَلوا لِلّٰهِ عَلَيكُم سُلطٰنًا مُبينًا ﴿١٤٤﴾ اِنَّ المُنٰفِقينَ
فِي الدَّركِ الاَسفَلِ مِنَ النّارِ وَ لَن تَجِدَ لَهُم نَصيرًا ﴿١٤٥﴾
اِلَّا الَّذينَ تابوا وَ اَصلَحوا وَ اعتَصَموا بِاللّٰهِ وَ اَخلَصوا
دينَهُم لِلّٰهِ فَاُولٰئِكَ مَعَ المُؤمِنينَ وَ سَوفَ يُؤتِ
اللّٰهُ المُؤمِنينَ اَجرًا عَظيمًا ﴿١٤٦﴾ ما يَفعَلُ اللّٰهُ بِعَذابِكُم
اِن شَكَرتُم وَ ءامَنتُم وَ كانَ اللّٰهُ شاكِرًا عَليمًا ﴿١٤٧﴾

منافقینی که در مورد کار شما انتظار می‌کشند، اگر از جانب خدا فتحی نصیب شما شود می‌گویند: آیا ما با شما نبودیم؟ و اگر فتح نصیب کفار شود به آن‌ها می‌گویند: آیا شما را حفظ نکردیم و شما را از افراد باایمان برحذر نداشتیم؟ خدا بین شما در روز قیامت حکم می‌کند. خدا هرگز برای کافرین تسلطی بر افراد باایمان قرار نداده است. (۱۴۱) منافقین به نظر خود خدا را گول می‌زنند، در صورتی که خدا آن‌ها را گول می‌زند. وقتی منافقین به نماز برمی‌خیزند با تنبلی برمی‌خیزند و ریا می‌کنند (نماز را برای این‌که مردم ببینند می‌خوانند). خیلی کم خدا را یاد می‌کنند. (۱۴۲) بین این دو حالت، دودل هستند، نه اینطرفی هستند نه آنطرفی. کسی را که خدا گمراه کند راهی برای هدایت او پیدا نمی‌کنی. (۱۴۳) ای افراد باایمان، کافران را به جای افراد باایمان یاور خود نگیرید. آیا می‌خواهید دلیل روشنی بر ضد خود به خدا بدهید؟ (۱۴۴) منافقین در پست‌ترین نقطه جهنم هستند و هرگز یاوری برای آن‌ها پیدا نمی‌کنی. (۱۴۵) مگر اشخاصی که توبه کردند (از نفاق دست برداشتند) و کار خود را اصلاح کردند و به خدا متوسل شدند و دینشان را برای خدا خالص کردند. چنین افرادی جزو مؤمنین هستند. خدا به مؤمنین پاداش بزرگی می‌دهد. (۱۴۶) اگر سپاسگزاری کنید و ایمان بیاورید خدا شما را عذاب نمی‌کند. خدا قدردان و دانا است. (۱۴۷)

لا يُحِبُّ اللهُ الجَهرَ بِالسّوءِ مِنَ القَولِ إِلّا مَن ظُلِمَ ۚ وَكانَ
اللهُ سَميعًا عَليمًا ﴿١٤٨﴾ إِن تُبدوا خَيرًا أَو تُخفوهُ أَو تَعفوا عَن
سوءٍ فَإِنَّ اللهَ كانَ عَفُوًّا قَديرًا ﴿١٤٩﴾ إِنَّ الَّذينَ يَكفُرونَ
بِاللهِ وَرُسُلِهِ وَيُريدونَ أَن يُفَرِّقوا بَينَ اللهِ وَرُسُلِهِ
وَيَقولونَ نُؤمِنُ بِبَعضٍ وَنَكفُرُ بِبَعضٍ وَيُريدونَ
أَن يَتَّخِذوا بَينَ ذٰلِكَ سَبيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولٰئِكَ هُمُ الكٰفِرونَ
حَقًّا ۚ وَأَعتَدنا لِلكٰفِرينَ عَذابًا مُهينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذينَ ءامَنوا
بِاللهِ وَرُسُلِهِ وَلَم يُفَرِّقوا بَينَ أَحَدٍ مِنهُم أُولٰئِكَ سَوفَ
يُؤتيهِم أُجورَهُم ۗ وَكانَ اللهُ غَفورًا رَحيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسـَٔلُكَ
أَهلُ الكِتٰبِ أَن تُنَزِّلَ عَلَيهِم كِتٰبًا مِنَ السَّماءِ ۚ فَقَد سَأَلوا
موسىٰ أَكبَرَ مِن ذٰلِكَ فَقالوا أَرِنَا اللهَ جَهرَةً فَأَخَذَتهُمُ
الصّٰعِقَةُ بِظُلمِهِم ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا العِجلَ مِن بَعدِ ما جاءَتهُمُ
البَيِّنٰتُ فَعَفَونا عَن ذٰلِكَ ۚ وَءاتَينا موسىٰ سُلطٰنًا مُبينًا ﴿١٥٣﴾
وَرَفَعنا فَوقَهُمُ الطّورَ بِميثٰقِهِم وَقُلنا لَهُمُ ادخُلُوا البابَ سُجَّدًا
وَقُلنا لَهُم لا تَعدوا فِي السَّبتِ وَأَخَذنا مِنهُم ميثٰقًا غَليظًا ﴿١٥٤﴾

خدا بدزبانی آشکار را دوست ندارد مگر برای کسی‌که مورد ظلم قرار گرفته است. خدا شنوا و دانا است. (۱۴۸) اگر کار خوب را آشکار کنید یا آن را پنهان بکنید یا کار ناپسندی را ببخشید، خدا نیز درگذرنده از خطای شما و توانا است. (۱۴۹) کسانی‌که منکر خدا و پیغمبرانش می‌شوند و می‌خواهند حساب خدا و پیغمبرانش را از هم جدا کنند می‌گویند: ما به بعضی ایمان داریم و بعضی را قبول نداریم و می‌خواهند راهی بین این دو انتخاب کنند. (۱۵۰) آن‌ها حقیقتاً کافر هستند و ما برای کافران عذاب خوارکننده‌ای آماده کرده‌ایم. (۱۵۱) و کسانی‌که به خدا و به پیغمبرانش ایمان آوردند و بین هیچکدام آن‌ها فرقی نگذاشتند، کسانی هستند که خدا پاداش آن‌ها را به آن‌ها می‌دهد. خدا آمرزنده مهربان است. (۱۵۲) اهل کتاب از تو می‌خواهند که کتابی از آسمان برای آن‌ها نازل کنی. از موسی بزرگ‌تر از این خواستند. به موسی گفتند: خدا را آشکارا به ما نشان بده. بنابراین به سبب ظلمشان دچار صاعقه شدند و پس از این‌که دلایل روشن (معجزات) برای آن‌ها آمد گوساله‌پرست شدند. ما از آن گذشت کردیم و به موسی معجزات روشنی دادیم. (۱۵۳) و کوه را به سبب پیمانشان بالای سر آنان قرار دادیم و به آن‌ها گفتیم که با فروتنی از در وارد شوید، و به آن‌ها گفتیم که روز شنبه کار نکنید، و از آن‌ها پیمان محکمی گرفتیم. (۱۵۴)

فَبِما نَقضِهِم ميثاقَهُم وَكُفرِهِم بِـٔايٰتِ اللَّهِ وَقَتلِهِمُ الأَنبِياءَ
بِغَيرِ حَقٍّ وَقَولِهِم قُلوبُنا غُلفٌ ۚ بَل طَبَعَ اللَّهُ عَلَيها بِكُفرِهِم
فَلا يُؤمِنونَ إِلّا قَليلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفرِهِم وَقَولِهِم عَلىٰ مَريَمَ
بُهتانًا عَظيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَولِهِم إِنّا قَتَلنَا المَسيحَ عيسَى ابنَ مَريَمَ
رَسولَ اللَّهِ وَما قَتَلوهُ وَما صَلَبوهُ وَلٰكِن شُبِّهَ لَهُم ۚ وَإِنَّ الَّذينَ
اختَلَفوا فيهِ لَفي شَكٍّ مِنهُ ۚ ما لَهُم بِهِ مِن عِلمٍ إِلَّا اتِّباعَ الظَّنِّ ۚ
وَما قَتَلوهُ يَقينًا ﴿١٥٧﴾ بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيهِ ۚ وَكانَ اللَّهُ عَزيزًا حَكيمًا
﴿١٥٨﴾ وَإِن مِن أَهلِ الكِتٰبِ إِلّا لَيُؤمِنَنَّ بِهِ قَبلَ مَوتِهِ ۖ وَيَومَ
القِيٰمَةِ يَكونُ عَلَيهِم شَهيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلمٍ مِنَ الَّذينَ هادوا
حَرَّمنا عَلَيهِم طَيِّبٰتٍ أُحِلَّت لَهُم وَبِصَدِّهِم عَن سَبيلِ اللَّهِ
كَثيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخذِهِمُ الرِّبوٰا وَقَد نُهوا عَنهُ وَأَكلِهِم أَموٰلَ
النّاسِ بِالبٰطِلِ ۚ وَأَعتَدنا لِلكٰفِرينَ مِنهُم عَذابًا أَليمًا ﴿١٦١﴾ لٰكِنِ
الرّٰسِخونَ فِي العِلمِ مِنهُم وَالمُؤمِنونَ يُؤمِنونَ بِما أُنزِلَ إِلَيكَ
وَما أُنزِلَ مِن قَبلِكَ ۚ وَالمُقيمينَ الصَّلوٰةَ ۚ وَالمُؤتونَ الزَّكوٰةَ
وَالمُؤمِنونَ بِاللَّهِ وَاليَومِ الآخِرِ ۚ أُولٰئِكَ سَنُؤتيهِم أَجرًا عَظيمًا ﴿١٦٢﴾

و به علت این‌که پیمانشان را شکستند و به علت کفرشان به آیات خدا و به‌خاطر این‌که به ناحق پیغمبران را کشتند و به‌خاطر سخنشان که گفتند که دل‌های ما غلاف دارد (حرف‌هایتان در ما بی‌اثر است)، خدا به سبب کفرشان قدرت فکر کردن را از آن‌ها گرفته و درنتیجه عده کمی از آن‌ها ایمان می‌آورند. (۱۵۵) و نیز به علت کفرشان و به علت این‌که نسبت به مریم تهمت بزرگی زدند. (۱۵۶) و به سبب حرفشان که گفتند که ما مسیح عیسی پسر مریم رسول خدا را کشتیم، در صورتی که او را نکشتند و به دار نزدند، ولی برای آن‌ها مشتبه شد. کسانی که در این مورد اختلاف دارند درباره آن مسلماً شک دارند، آن‌ها علمی به آن ندارند و فقط از گمان پیروی می‌کنند و بدون تردید او را نکشتند. (۱۵۷) بلکه خدا او را بالا و پیش خود برد. خدا توانا و حکیم است. (۱۵۸) هیچ کس از اهل کتاب نیست مگر این‌که قبل از مرگش به او ایمان بیاورد و او روز قیامت شاهد آن‌ها خواهد بود. (۱۵۹) و به علت ظلم یهودیان و به سبب این‌که به مقدار بسیار زیاد مردم را از راه خدا باز می‌داشتند، و به علت رباخواری آن‌ها در صورتی که از آن نهی شده بودند، و به علت این‌که مال مردم را به ناحق می‌خوردند، خوردنی‌های پاکی را که برای آن‌ها حلال بود بر آن‌ها حرام کردیم. ما برای کافرین عذاب دردناکی آماده کرده‌ایم. (۱۶۰ و ۱۶۱) اما راسخین در علم آنان و مؤمنینی که، به آنچه به تو و قبل از تو نازل شده (به قرآن، تورات، انجیل و کتاب‌های پیغمبران دیگر) ایمان می‌آورند و نماز را به پا می‌دارند و زکات می‌دهند و به خدا و روز آخرت ایمان دارند افرادی هستند که پاداش بزرگی به آن‌ها خواهیم داد. (۱۶۲)

۞ اِنّآ اَوحَينآ اِلَيكَ كَمآ اَوحَينآ اِلىٰ نوحٍ وَالنَّبِيّـۧنَ مِن بَعدِهٖ ۚ
وَاَوحَينآ اِلىٰٓ اِبرٰهيمَ وَاِسمٰعيلَ وَاِسحٰقَ وَيَعقوبَ
وَالاَسباطِ وَعيسىٰ وَاَيّوبَ وَيونُسَ وَهٰرونَ وَسُلَيمٰنَ ۚ
وَءاتَينا داوۥدَ زَبورًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَد قَصَصنٰهُم عَلَيكَ
مِن قَبلُ وَرُسُلًا لَم نَقصُصهُم عَلَيكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ موسىٰ
تَكليمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرينَ وَمُنذِرينَ لِئَلّا يَكونَ لِلنّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعدَ الرُّسُلِ ۚ وَكانَ اللَّهُ عَزيزًا حَكيمًا ﴿١٦٥﴾
لٰكِنِ اللَّهُ يَشهَدُ بِمآ اَنزَلَ اِلَيكَ اَنزَلَهُۥ بِعِلمِهٖ ۖ وَالمَلٰٓئِكَةُ
يَشهَدونَ ۚ وَكَفىٰ بِاللَّهِ شَهيدًا ﴿١٦٦﴾ اِنَّ الَّذينَ كَفَروا وَصَدّوا
عَن سَبيلِ اللَّهِ قَد ضَلّوا ضَلٰلًا بَعيدًا ﴿١٦٧﴾ اِنَّ الَّذينَ
كَفَروا وَظَلَموا لَم يَكُنِ اللَّهُ لِيَغفِرَ لَهُم وَلا لِيَهدِيَهُم
طَريقًا ﴿١٦٨﴾ اِلّا طَريقَ جَهَنَّمَ خٰلِدينَ فيهآ اَبَدًا ۚ وَكانَ
ذٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسيرًا ﴿١٦٩﴾ يٰٓاَيُّهَا النّاسُ قَد جآءَكُمُ الرَّسولُ
بِالحَقِّ مِن رَبِّكُم فَـٔامِنوا خَيرًا لَكُم ۚ وَاِن تَكفُروا فَاِنَّ
لِلَّهِ ما فِى السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ ۚ وَكانَ اللَّهُ عَليمًا حَكيمًا ﴿١٧٠﴾

ما به تو وحی کردیم همان‌طور که به نوح و پیغمبران بعد از او وحی کردیم. ما به ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و فرزندان یعقوب و عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان وحی کردیم و «زبور» را به داود دادیم. (۱۶۳) و پیغمبرانی که قبلاً داستان آن‌ها را به تو گفته‌ایم و پیغمبرانی که داستان آن‌ها را به تو نگفته‌ایم. و خدا با موسی سخن گفت. (۱۶۴) پیغمبرانی که بشارت‌دهنده و هشداردهنده بودند فرستادیم تا بعد از پیغمبران دلیلی برای مردم در مقابل خدا وجود نداشته باشد. خدا توانا و حکیم است. (۱۶۵) ولی خدا به آنچه به تو نازل کرده شهادت می‌دهد که آن را با علم خود نازل کرده و فرشتگان هم شهادت می‌دهند. خدا برای شهادت کافی است. (۱۶۶) کسانی که کافر شدند و مردم را از راه خدا باز داشتند خیلی گمراه شده‌اند. (۱۶۷) امکان ندارد که خدا کسانی را که کافر شدند و ظلم کردند بیامرزد یا به راهی هدایتشان بکند. (۱۶۸) به‌جز راه جهنم، که همیشه در آن خواهند بود و این کار برای خدا آسان است. (۱۶۹) ای مردم، پیغمبر حقیقت را از جانب خداوندتان برای شما آورد پس ایمان بیاورید، این کار به نفع شما است. اگر کافر شوید (بدانید که) آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خداست و خدا دانا و حکیم است. (۱۷۰)

يٰٓاَهلَ الكِتٰبِ لا تَغلوا فى دينِكُم وَ لا تَقولوا عَلَى اللّٰهِ
اِلَّا الحَقَّ ۚ اِنَّمَا المَسيحُ عيسَى ابنُ مَريَمَ رَسولُ اللّٰهِ
وَ كَلِمَتُهٗ ۚ اَلقٰىهآ اِلىٰ مَريَمَ وَ روحٌ مِنهُ ۖ فَامِنوا بِاللّٰهِ
وَ رُسُلِهٖ ۖ وَ لا تَقولوا ثَلٰثَةٌ ۚ اِنتَهوا خَيرًا لَكُم ۚ اِنَّمَا اللّٰهُ
اِلٰهٌ واحِدٌ ۖ سُبحٰنَهٗ اَن يَكونَ لَهٗ وَلَدٌ ۘ لَهٗ ما فِى السَّمٰوٰتِ
وَ ما فِى الاَرضِ ۗ وَ كَفىٰ بِاللّٰهِ وَكيلًا ﴿١٧١﴾ لَن يَستَنكِفَ
المَسيحُ اَن يَكونَ عَبدًا لِلّٰهِ وَ لَا المَلٰٓئِكَةُ المُقَرَّبونَ ۚ
وَ مَن يَستَنكِف عَن عِبادَتِهٖ وَ يَستَكبِر فَسَيَحشُرُهُم اِلَيهِ
جَميعًا ﴿١٧٢﴾ فَاَمَّا الَّذينَ ءامَنوا وَ عَمِلُوا الصّالِحٰتِ فَيُوَفّيهِم
اُجورَهُم وَ يَزيدُهُم مِن فَضلِهٖ ۖ وَ اَمَّا الَّذينَ استَنكَفوا
وَ استَكبَروا فَيُعَذِّبُهُم عَذابًا اَليمًا وَ لا يَجِدونَ لَهُم
مِن دونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَ لا نَصيرًا ﴿١٧٣﴾ يٰٓاَيُّهَا النّاسُ قَد جآءَكُم
بُرهانٌ مِن رَبِّكُم وَ اَنزَلنآ اِلَيكُم نورًا مُبينًا ﴿١٧٤﴾
فَاَمَّا الَّذينَ ءامَنوا بِاللّٰهِ وَ اعتَصَموا بِهٖ فَسَيُدخِلُهُم فى
رَحمَةٍ مِنهُ وَ فَضلٍ وَ يَهديهِم اِلَيهِ صِراطًا مُستَقيمًا ﴿١٧٥﴾

ای اهل کتاب، در دینتان گزافه‌گویی نکنید و از قول خدا فقط حقیقت را بگویید. مسیح، عیسی پسر مریم، فقط رسول خدا و کلمه اوست که به مریم القا کرد و روحی از او است. پس به خدا و پیامبرانش ایمان بیاورید و نگویید خدا سه تا است. از این حرف و نظر دست بردارید. این‌کار به نفع شما است. فقط خدا معبود یگانه است. خدا بالاتر از این است که فرزندی داشته باشد. آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خدا است و خدا برای وکالت کافی است. (۱۷۱) مسیح از این‌که بنده خدا باشد هرگز خودداری نمی‌کند. فرشتگان مقرب هم خودداری نمی‌کنند. کسانی که از بندگی خدا خودداری می‌کنند و تکبر می‌ورزند (بدانند که) خدا همه آن‌ها را پیش خود (برای رسیدگی به حساب) جمع می‌کند. (۱۷۲) اما کسانی‌که ایمان آوردند و عمل درست انجام دادند خدا مزد آن‌ها را به طور کامل می‌دهد و از فضل خودش به مزدشان اضافه می‌کند. اما کسانی‌که از بندگی خدا خودداری کردند و تکبر ورزیدند خدا آن‌ها را عذابی دردناک می‌کند و غیر از خدا یار و مددکاری برای خودشان پیدا نمی‌کنند. (۱۷۳) ای مردم، دلیل روشنی از جانب خداوندتان برای شما آمد و نور روشنی برای شما نازل کردیم (که راه زندگی شما را روشن کند). (۱۷۴) اما کسانی‌که به خدا ایمان آوردند و به او متوسل شدند خدا آن‌ها را مورد لطف و مرحمت خودش قرار می‌دهد و آن‌ها را به راه راست خود هدایت می‌کند. (۱۷۵)

يَستَفتونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفتيكُم فِي الكَلالَةِ ۚ إِنِ امرُؤٌا هَلَكَ
لَيسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُختٌ فَلَها نِصفُ ما تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُها
إِن لَم يَكُن لَها وَلَدٌ ۚ فَإِن كانَتَا اثنَتَينِ فَلَهُمَا الثُّلُثانِ مِمّا تَرَكَ ۚ
وَإِن كانوا إِخوَةً رِجالًا وَنِساءً فَلِلذَّكَرِ مِثلُ حَظِّ الأُنثَيَينِ ۗ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُم أَن تَضِلّوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيءٍ عَليمٌ ﴿١٧٦﴾

سورة المائدة

آیاتها ١٢٠

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

يا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنوا أَوفوا بِالعُقودِ ۚ أُحِلَّت لَكُم بَهيمَةُ
الأَنعامِ إِلّا ما يُتلىٰ عَلَيكُم غَيرَ مُحِلِّي الصَّيدِ وَأَنتُم حُرُمٌ ۗ إِنَّ
اللَّهَ يَحكُمُ ما يُريدُ ﴿١﴾ يا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنوا لا تُحِلّوا شَعائِرَ اللَّهِ
وَلَا الشَّهرَ الحَرامَ وَلَا الهَديَ وَلَا القَلائِدَ وَلا آمّينَ البَيتَ
الحَرامَ يَبتَغونَ فَضلًا مِن رَبِّهِم وَرِضوانًا ۚ وَإِذا حَلَلتُم فَاصطادوا ۚ
وَلا يَجرِمَنَّكُم شَنَآنُ قَومٍ أَن صَدّوكُم عَنِ المَسجِدِ
الحَرامِ أَن تَعتَدوا ۘ وَتَعاوَنوا عَلَى البِرِّ وَالتَّقوىٰ ۖ وَلا تَعاوَنوا
عَلَى الإِثمِ وَالعُدوانِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَديدُ العِقابِ ﴿٢﴾

حزب ٢

از تو نظر (فتوى) می‌خواهند. بگو: خدا درباره کلاله برای شما نظر (فتوى) می‌دهد. اگر مردی بمیرد و فرزند نداشته باشد و خواهری داشته باشد نصف آنچه او به جا گذاشته مال خواهرش خواهد بود، و برادر تمام آنچه خواهرش به جا گذاشته به ارث می‌برد به شرط این‌که خواهرش فرزندی نداشته باشد. اگر خواهرها دو نفر باشند دو سوم ارثیه مال آن‌ها است و اگر چند برادر و خواهر بودند، برادر دو برابر خواهر ارث می‌برد. خدا برای شما بیان می‌کند تا گمراه نشوید. خدا هر چیزی را می‌داند.(۱۷۶)

سوره مائده (۵)

مدنی و شامل یکصد و بیست آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ای افراد باایمان، به قراردادها به طور کامل عمل کنید. گوشت چارپایان جز آنچه بر شما خوانده می‌شود برایتان حلال است. در حال احرام (حج) شکار را حلال نشمارید. خدا هر طور که بخواهد حکم می‌کند. (۱) ای افراد باایمان، حرمت شعائر خدا، ماه حرام، قربانی، قربانی نشاندار (قلاده‌دار) و حرمت کسانی که در راه کسب معاش و رضای خدا قصد خانه کعبه را دارند نگاه دارید. وقتی از احرام خارج شدید می‌توانید شکار کنید. دشمنی عده‌ای که شما را از رفتن به خانه کعبه بازداشتند شما را وادار به تجاوز نکند. بر پایه نیکی و تقوی با هم همکاری کنید و بر پایه گناه و ظلم همکاری نکنید. از نافرمانی و عذاب خدا بترسید چون مجازات خدا شدید است. (۲)

حُرِّمَت عَلَيكُمُ المَيتَةُ وَالدَّمُ وَلَحمُ الخِنزيرِ وَما أُهِلَّ لِغَيرِ اللَّهِ
بِهِ وَالمُنخَنِقَةُ وَالمَوقوذَةُ وَالمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطيحَةُ وَما أَكَلَ
السَّبُعُ إِلّا ما ذَكَّيتُم وَما ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَن تَستَقسِموا
بِالأَزلامِ ۚ ذٰلِكُم فِسقٌ ۗ اليَومَ يَئِسَ الَّذينَ كَفَروا مِن دينِكُم
فَلا تَخشَوهُم وَاخشَونِ ۚ اليَومَ أَكمَلتُ لَكُم دينَكُم وَأَتمَمتُ
عَلَيكُم نِعمَتي وَرَضيتُ لَكُمُ الإِسلامَ دينًا ۚ فَمَنِ اضطُرَّ في
مَخمَصَةٍ غَيرَ مُتَجانِفٍ لِإِثمٍ ۙ فَإِنَّ اللَّهَ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿٣﴾
يَسأَلونَكَ ماذا أُحِلَّ لَهُم ۖ قُل أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّباتُ ۙ وَما عَلَّمتُم مِنَ
الجَوارِحِ مُكَلِّبينَ تُعَلِّمونَهُنَّ مِمّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ۖ فَكُلوا مِمّا أَمسَكنَ
عَلَيكُم وَاذكُرُوا اسمَ اللَّهِ عَلَيهِ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَريعُ الحِسابِ
﴿٤﴾ اليَومَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّباتُ ۖ وَطَعامُ الَّذينَ أوتُوا الكِتابَ حِلٌّ
لَكُم وَطَعامُكُم حِلٌّ لَهُم ۖ وَالمُحصَناتُ مِنَ المُؤمِناتِ وَالمُحصَناتُ
مِنَ الَّذينَ أوتُوا الكِتابَ مِن قَبلِكُم إِذا آتَيتُموهُنَّ أُجورَهُنَّ
مُحصِنينَ غَيرَ مُسافِحينَ وَلا مُتَّخِذي أَخدانٍ ۗ وَمَن يَكفُر
بِالإيمانِ فَقَد حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الخاسِرينَ ﴿٥﴾

گوشت حیوان مرده، خون، گوشت خوک و آنچه به‌نام غیر خدا سر بریده شده و حیوانی که خفه شده، در اثر ضربه، سقوط، یا به ضرب شاخ مرده، به اضافه آنچه حیوان درنده خورده باشد مگر این‌که قبل از مردن سر آن را بریده باشید، و نیز گوشت حیوانی که برای بت‌ها ذبح شده باشد یا با قرعه‌کشی تقسیم کرده باشید همه بر شما حرام است. اجرا نکردن این دستورها نافرمانی خداست. امروز بی‌ایمان‌ها از دین شما مایوس شده‌اند، از آن‌ها نترسید و از من بترسید. امروز دین شما را کامل و نعمتم را بر شما تمام کردم و دین اسلام (تسلیم خدابودن) را برای شما برگزیدم. کسی‌که از گرسنگی ناچار شد، بدون این‌که علاقه‌ای به گناه داشته باشد، برای حفظ جانش از آن گوشت بخورد بداند که خدا آمرزنده و مهربان است. (۳) از تو می‌پرسند: چه چیزی برایشان حلال است؟ بگو: تمام خوردنی‌های پاک و گوشت حیواناتی که توسط حیواناتی که مطابق آنچه خدا به شما یاد داده تعلیم یافته‌اند شکار شده باشند برای شما حلال است. از آنچه برای شما شکار کردند بخورید و اسم خدا را بر آن ذکر کنید. از نافرمانی خدا بترسید، چون خدا به سرعت به حساب‌ها می‌رسد. (۴) امروز تمام خوردنی‌های پاک برای شما حلال است، همین‌طور غذای اهل کتاب برای شما حلال و غذای شما برای آن‌ها حلال است. همین‌طور ازدواج با زنان پاکدامن مؤمن و زنان پاکدامن اهل کتاب برای شما حلال است، البته وقتی مهریه‌شان را به آن‌ها بدهید. ازدواج باشد، نه زنا و نه معشوقه گرفتن. کسی‌که منکر ایمان شود، عملش از بین رفته و در آخرت از افرادی است که ضرر کرده‌اند. (۵)

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا قُمْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغْسِلُوا۟
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى ٱلْمَرَافِقِ وَٱمْسَحُوا۟ بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى ٱلْكَعْبَيْنِ ۚ وَإِن كُنتُمْ جُنُبًا فَٱطَّهَّرُوا۟ ۚ
وَإِن كُنتُم مَّرْضَىٰٓ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَآءَ أَحَدٌ مِّنكُم مِّنَ
ٱلْغَآئِطِ أَوْ لَـٰمَسْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوا۟ مَآءً فَتَيَمَّمُوا۟ صَعِيدًا
طَيِّبًا فَٱمْسَحُوا۟ بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُم مِّنْهُ ۚ مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُم مِّنْ حَرَجٍ وَلَـٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾
وَٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَـٰقَهُ ٱلَّذِى وَاثَقَكُم
بِهِۦٓ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ
بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُونُوا۟ قَوَّٰمِينَ لِلَّهِ
شُهَدَآءَ بِٱلْقِسْطِ ۖ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَـَٔانُ قَوْمٍ عَلَىٰٓ
أَلَّا تَعْدِلُوا۟ ۚ ٱعْدِلُوا۟ هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ
إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ ۙ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

ای افراد باایمان، وقتی برای نماز بلند شدید صورت و دست‌هایتان را تا آرنج بشویید و به سر و پایتان تا قوزک پا (به قولی) مسح بکشید و یا (به قولی) بشویید.(۱) اگر جنب بودید خود را پاک سازید و اگر مریض و یا در حین سفر بودید یا یکی از شما از دستشویی آمد یا با زنان همخوابگی داشتید و آب پیدا نکردید، با خاک پاک قصد وضو و تطهیر نمایید و با آن به صورتتان و دست‌هایتان مسح بکشید (یعنی تیمم کنید). خدا نمی‌خواهد برای شما دردسر فراهم کند ولی می‌خواهد شما را پاکیزه سازد و نعمتش را بر شما تمام کند برای این‌که شکر او را به جا آورید. (۶) نعمت خدا را بر خودتان و پیمانی که خدا شما را به آن متعهد ساخته به یاد داشته باشید. وقتی که گفتید: شنیدیم و اطاعت کردیم (با خدا پیمان بسته‌اید). از نافرمانی خدا بترسید، چون خدا آنچه در دل شما است می‌داند. (۷) ای افراد باایمان، برای اجرای احکام خدا قیام کنید و به عدالت شهادت دهید و دشمنی دسته‌ای شما را به بی‌عدالتی وا ندارد. در همه حال عادل باشید چون عدالت به تقوی نزدیک‌تر است. از خدا بترسید، چون خدا از کارهایی که می‌کنید باخبر است. (۸) خدا به افراد باایمانی که عمل درست می‌کنند وعده داده است که آن‌ها آمرزش الهی و پاداش بزرگی دارند. (۹)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «ای کسانی که ایمان آورده‌اید، آنگاه که به نماز برخاستید، صورت‌ها و دست‌هایتان را تا آرنج بشویید و بخشی از سرهاتان و پاهاتان را تا دو قوزک مسح کنید...»

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ
أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ ۞ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ۖ
لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي
وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ
لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
عَنْ مَوَاضِعِهِ ۙ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ
وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۖ فَاعْفُ
عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

کسانی که کافر و منکر آیات ما
شدند اهل جهنم هستند. (۱۰) ای
افراد باایمان، نعمت خدا را بر
خودتان به یاد آورید آن وقتی که
عده‌ای تصمیم گرفتند به شما
دست‌درازی کنند ولی خدا جلوی
دست‌درازی آن‌ها را گرفت.
خودتان را از نافرمانی و عذاب خدا
حفظ کنید، و افراد باایمان باید
فقط به خدا توکل کنند. (۱۱) خدا
از بنی‌اسرائیل پیمان گرفت و از
آن‌ها دوازده سرکرده انتخاب
کردیم و خدا گفت: من با شما
هستم، اگر نماز را به پا دارید و
زکات بدهید و به پیغمبران من
ایمان بیاورید و آن‌ها را یاری کنید
و قرض نیکو به خدا بدهید،
گناهان شما را می‌بخشم و شما را
وارد بهشت‌هایی می‌کنم که در
آن نهرها روان است. کسی که بعد
از آن کافر شود، راه راست را گم کرده. (۱۲) آن‌ها را به‌خاطر پیمان‌شکنی از رحمت خود دور ساختیم و قلبشان
را سخت کردیم. معنی سخنان را از جای خود تغییر می‌دهند و بهره‌مندی از تذکری را که به آن‌ها داده شده بود
فراموش کردند. همیشه به خیانتی از آن‌ها پی می‌بری، به استثنای عده کمی از آن‌ها. ایشان را ببخش و از
آن‌ها درگذر چون خدا نیکوکاران را دوست دارد. (۱۳)

وَ مِنَ الَّذينَ قالوا اِنّا نَصٰرىٰ اَخَذنا ميثاقَهُم
فَنَسوا حَظًّا مِمّا ذُكِّروا بِهٖ فَاَغرَينا بَينَهُمُ العَداوَةَ
وَ البَغضاءَ اِلىٰ يَومِ القِيٰمَةِ ۚ وَ سَوفَ يُنَبِّئُهُمُ
اللّٰهُ بِما كانوا يَصنَعونَ ﴿١٤﴾ يٰاَهلَ الكِتٰبِ
قَد جاءَكُم رَسولُنا يُبَيِّنُ لَكُم كَثيرًا مِمّا
كُنتُم تُخفونَ مِنَ الكِتٰبِ وَ يَعفوا عَن كَثيرٍ ۚ
قَد جاءَكُم مِنَ اللّٰهِ نورٌ وَ كِتٰبٌ مُبينٌ
﴿١٥﴾ يَهدى بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضوانَهُ سُبُلَ
السَّلٰمِ وَ يُخرِجُهُم مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النّورِ
بِاِذنِهٖ وَ يَهديهِم اِلىٰ صِراطٍ مُستَقيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَد
كَفَرَ الَّذينَ قالوا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ المَسيحُ ابنُ مَريَمَ ۚ
قُل فَمَن يَملِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيـًٔا اِن اَرادَ اَن
يُهلِكَ المَسيحَ ابنَ مَريَمَ وَ اُمَّهُ وَ مَن فِى الاَرضِ
جَميعًا ۗ وَ لِلّٰهِ مُلكُ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ وَ ما بَينَهُما ۚ
يَخلُقُ ما يَشاءُ ۚ وَ اللّٰهُ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ قَديرٌ ﴿١٧﴾

از کسانی که گفتند که ما عیسوی هستیم هم پیمان گرفتیم، ولی آن‌ها هم بهره بردن از چیزی را که به ایشان تذکر داده شده بود فراموش کردند. و ما نیز بین آن‌ها تا روز قیامت دشمنی و کینه افکندیم. خدا آن‌ها را از کارهایی که می‌نمودند باخبر می‌کند. (۱۴) ای اهل کتاب، فرستاده ما پیش شما آمد که مقدار زیادی از کتاب الهی را که مخفی می‌کردید برای شما بیان می‌کند و از مقدار زیادی از آن چشم‌پوشی می‌کند. از طرف خدا برای شما روشنایی و کتاب روشن‌کننده (قرآن) آمده است. (۱۵) خدا به‌وسیله آن هر کس را که از رضای او پیروی کند به راه‌های سلامتی هدایت می‌کند. آن‌ها را از تاریکی خارج کرده و به خواست خودش (مطابق قانونش) به روشنایی هدایت می‌کند و آن‌ها را به راه راست هدایت می‌کند. (۱۶) کسانی‌که گفتند: خدا خود مسیح‌ابن مریم است کافر شدند. بگو: اگر خدا اراده کند مسیح‌ابن مریم و مادرش و تمام کسانی را که در زمین هستند بکشد چه کسی می‌تواند ذره‌ای جلوی او را بگیرد؟ فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌هاست متعلق به خدا است. هر چیزی را که بخواهد خلق می‌کند. خدا قادر به هر کاری است. (۱۷)

وَ قالَتِ الْيَهُودُ وَ النَّصٰرىٰ نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَاَحِبّٰٓؤُهُ ۚ قُلْ
فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ۖ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ ۚ يَغْفِرُ
لِمَنْ يَشٰآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشٰآءُ ۚ وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ
وَ ما بَيْنَهُما ۖ وَ اِلَيْهِ الْمَصيرُ ﴿١٨﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جآءَكُمْ
رَسولُنا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلىٰ فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقولوا ما جآءَنا
مِنْ بَشيرٍ وَ لا نَذيرٍ ۖ فَقَدْ جآءَكُمْ بَشيرٌ وَ نَذيرٌ ۗ وَ اللّٰهُ عَلىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ ﴿١٩﴾ وَ اِذْ قالَ موسىٰ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ اذْكُروا
نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فيكُمْ اَنْبِيآءَ وَ جَعَلَكُمْ مُلوكًا
وَءاتٰكُمْ ما لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِنَ الْعٰلَمينَ ﴿٢٠﴾ يٰقَوْمِ ادْخُلُوا
الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتي كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَ لا تَرْتَدّوا عَلىٰٓ
اَدْبارِكُمْ فَتَنْقَلِبوا خٰسِرينَ ﴿٢١﴾ قالوا يٰموسىٰٓ اِنَّ فيها قَوْمًا
جَبّارينَ وَ اِنّا لَنْ نَدْخُلَها حَتّىٰ يَخْرُجوا مِنْها ۖ فَاِنْ يَخْرُجوا
مِنْها فَاِنّا داخِلونَ ﴿٢٢﴾ قالَ رَجُلانِ مِنَ الَّذينَ يَخافونَ
اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلوا عَلَيْهِمُ الْبابَ ۖ فَاِذا دَخَلْتُموهُ
فَاِنَّكُمْ غٰلِبونَ ۚ وَ عَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلوا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنينَ ﴿٢٣﴾

یهودیان و عیسویان گفتند ما فرزندان خدا و محبوب او هستیم. بگو: پس چرا شما را به‌خاطر گناهانتان مجازات می‌کند؟ این‌طور نیست بلکه شما انسانی مثل انسان‌های دیگری که خدا آفریده هستید. هر کس را که بخواهد می‌آمرزد و هر کس را که بخواهد عذاب می‌کند. فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌ها است مال خدا است و بازگشت همه به سوی اوست. (١٨) ای اهل کتاب، رسول ما در دورانی که پیغمبری نبود برای شما آمد تا حقایق را برای شما بیان کند تا نگویید: مژده‌دهنده و هشداردهنده‌ای برای ما نیامد. مژده‌دهنده و هشداردهنده‌ای برای شما آمد. خدا قادر به هر کاری است. (١٩) هنگامی که موسی به قومش گفت: ای قوم من، نعمت خدا را بر خودتان یادآوری کنید، وقتی که پیغمبرانی در بین شما قرار داد و شما را به سلطنت رساند و به شما چیزی داد که به احدی از افراد بشر نداده بود. (٢٠) ای قوم من، وارد سرزمین مقدسی شوید که خدا برای سکونت شما قرار داده و به عقب برنگردید، چون زیانکار می‌شوید. (٢١) گفتند: ای موسی، مردم قدرتمندی در آن وجود دارند، ما هرگز وارد آن نمی‌شویم تا موقعی که آن‌ها از آن خارج شوند، اگر از آن خارج شوند ما داخل می‌شویم. (٢٢) دو نفر از کسانی که خدا به آن‌ها لطف کرده بود و از خدا می‌ترسیدند گفتند: از در دروازه وارد شوید، وقتی که وارد شدید شما غلبه می‌کنید، اگر به خدا ایمان دارید به او توکل کنید. (٢٣)

قالوا يٰموسىٰٓ اِنّا لَن نَدخُلَهآ اَبَدًا ما داموا فيها فَاذهَب
اَنتَ وَرَبُّكَ فَقٰتِلآ اِنّا هٰهُنا قٰعِدونَ ﴿٢٤﴾ قالَ رَبِّ
اِنّى لآ اَملِكُ اِلّا نَفسى وَاَخى فَافرُق بَينَنا وَبَينَ القَومِ
الفٰسِقينَ ﴿٢٥﴾ قالَ فَاِنَّها مُحَرَّمَةٌ عَلَيهِم اَربَعينَ سَنَةً
يَتيهونَ فِى الاَرضِ فَلا تَأسَ عَلَى القَومِ الفٰسِقينَ ﴿٢٦﴾
وَاتلُ عَلَيهِم نَبَاَ ابنَى ءادَمَ بِالحَقِّ اِذ قَرَّبا قُربانًا فَتُقُبِّلَ
مِن اَحَدِهِما وَلَم يُتَقَبَّل مِنَ الاٰخَرِ قالَ لَاَقتُلَنَّكَ قالَ
اِنَّما يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ المُتَّقينَ ﴿٢٧﴾ لَئِن بَسَطتَ اِلَىَّ يَدَكَ
لِتَقتُلَنى ما اَنَا بِباسِطٍ يَدِىَ اِلَيكَ لِاَقتُلَكَ اِنّى اَخافُ اللّٰهَ
رَبَّ العٰلَمينَ ﴿٢٨﴾ اِنّى اُريدُ اَن تَبوَاَ بِاِثمى وَاِثمِكَ فَتَكونَ
مِن اَصحٰبِ النّارِ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَت
لَهُ نَفسُهُ قَتلَ اَخيهِ فَقَتَلَهُ فَاَصبَحَ مِنَ الخٰسِرينَ
﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرابًا يَبحَثُ فِى الاَرضِ لِيُرِيَهُ كَيفَ
يُوارى سَوءَةَ اَخيهِ قالَ يٰوَيلَتىٰٓ اَعَجَزتُ اَن اَكونَ مِثلَ
هٰذَا الغُرابِ فَاُوارِىَ سَوءَةَ اَخى فَاَصبَحَ مِنَ النّٰدِمينَ ﴿٣١﴾

گفتند: ای موسی، تا زمانی که آن‌ها در آن هستند ما هرگز وارد آن نمی‌شویم، تو و خداوندت بروید و با آن‌ها بجنگید، ما همین جا نشسته‌ایم.(۲۴) موسی گفت: خداوندا، من فقط اختیار خودم و برادرم را دارم. بین ما و گروهی که اطاعت نمی‌کنند جدایی بینداز.(۲۵) خدا گفت: این سرزمین برای مدت چهل سال بر آن‌ها حرام شده، باید در زمین سرگردان باشند (چادرنشینی کنند). بنابراین برای افرادی که اطاعت نمی‌کنند غمگین نباش.(۲۶) داستان دو پسر آدم را به حق برای آن‌ها بخوان، وقتی که آن‌ها قربانی خود را تقدیم کردند ولی از یکی از آن‌ها پذیرفته شد و از دیگری پذیرفته نشد. او به دیگری گفت: تو را خواهم کشت. کسی که قربانیش قبول شده بود گفت: خدا فقط از افراد پرهیزکار می‌پذیرد.(۲۷) اگر دست به کشتن من دراز کنی من دستم را برای کشتن تو دراز نمی‌کنم، من از خدا که صاحب‌اختیار همه مردم جهان است می‌ترسم.(۲۸) من می‌خواهم تو با گناه من و گناه خودت پیش خدا برگردی و از اهل جهنم شوی. جزای افراد ظالم جهنم است.(۲۹) دلش علاقه به کشتن برادرش را برای او مطبوع و آسان ساخت، بنابراین برادرش را کشت و از زیانکاران شد.(۳۰) خدا کلاغی را فرستاد که زمین را می‌کند تا به او نشان دهد جسد برادرش را چگونه خاک کند. او گفت: وای بر من، آیا از این‌که مثل این کلاغ باشم عاجز شده‌ام تا جسد برادرم را خاک کنم؟ و از کار خود پشیمان شد.(۳۱)

مِن اَجلِ ذٰلِكَ كَتَبنا عَلىٰ بَنىٓ اِسرآءيلَ اَنَّهُ مَن قَتَلَ
نَفسًا بِغَيرِ نَفسٍ اَو فَسادٍ فِى الاَرضِ فَكَاَنَّما قَتَلَ
النّاسَ جَميعًا ۖ وَمَن اَحياها فَكَاَنَّمآ اَحيَا النّاسَ
جَميعًا ۚ وَلَقَد جاۤءَتهُم رُسُلُنا بِالبَيِّنٰتِ ثُمَّ اِنَّ كَثيرًا
مِنهُم بَعدَ ذٰلِكَ فِى الاَرضِ لَمُسرِفونَ ﴿٣٢﴾ اِنَّما
جَزٰٓؤُا الَّذينَ يُحارِبونَ اللّٰهَ وَرَسولَهُ وَيَسعَونَ فِى
الاَرضِ فَسادًا اَن يُقَتَّلوٓا اَو يُصَلَّبوٓا اَو تُقَطَّعَ اَيديهِم
وَاَرجُلُهُم مِن خِلافٍ اَو يُنفَوا مِنَ الاَرضِ ۚ ذٰلِكَ
لَهُم خِزىٌ فِى الدُّنيا ۖ وَلَهُم فِى الاٰخِرَةِ عَذابٌ عَظيمٌ
﴿٣٣﴾ اِلَّا الَّذينَ تابوا مِن قَبلِ اَن تَقدِروا عَلَيهِم ۖ
فَاعلَموٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿٣٤﴾ يٰاَيُّهَا الَّذينَ اٰمَنُوا
اتَّقُوا اللّٰهَ وَابتَغوٓا اِلَيهِ الوَسيلَةَ وَجٰهِدوا فى سَبيلِهِ
لَعَلَّكُم تُفلِحونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذينَ كَفَروا لَو اَنَّ لَهُم ما
فِى الاَرضِ جَميعًا وَمِثلَهُ مَعَهُ لِيَفتَدوا بِهِ مِن عَذابِ
يَومِ القِيٰمَةِ ما تُقُبِّلَ مِنهُم ۖ وَلَهُم عَذابٌ اَليمٌ ﴿٣٦﴾

به‌خاطر این بر بنی‌اسرائیل واجب کردیم که هر کس کسی را بکشد، بدون این‌که او کسی را کشته یا مرتکب فسادی در زمین شده باشد، مثل این است که تمام مردم را کشته باشد و کسی‌که فردی را زنده کند مثل این است که تمام مردم را زنده کرده است. پیغمبران ما دلیل‌های روشن برای آن‌ها آوردند، ولی بعد از آن هم عده زیادی از آن‌ها در روی زمین از حد خود تجاوز می‌کردند. (۳۲) مجازات افرادی که با خدا و رسولش می‌جنگند و در زمین به فساد می‌کوشند فقط این است که کشته یا به دار زده شوند یا دست و پایشان بر خلاف هم بریده شود یا تبعید گردند. این خواری آن‌ها در دنیا است و در آخرت عذاب بزرگی دارند. (۳۳) مگر کسانی‌که قبل از این‌که بر آن‌ها دست یابید توبه کنند. بدانید که خدا آمرزنده مهربان است. (۳۴) ای افراد باایمان، از نافرمانی و عذاب خدا بترسید و کاری کنید که به او نزدیک شوید و در راه او جهاد کنید تا رستگار شوید. (۳۵) افرادی که قبول نکردند، اگر تمام آنچه در زمین است داشته باشند و دو برابر آن را داشته باشند که تاوان بدهند تا در روز قیامت از عذاب نجات پیدا کنند، از آن‌ها پذیرفته نمی‌شود. آن‌ها عذاب پردردی دارند. (۳۶)

يُريدونَ اَن يَخرُجوا مِنَ النّارِ وَ ما هُم بِخارِجينَ مِنها
وَ لَهُم عَذابٌ مُقيمٌ ﴿٣٧﴾ وَ السّارِقُ وَ السّارِقَةُ فَاقطَعوا
اَيدِيَهُما جَزآءً بِما كَسَبا نَكالاً مِنَ اللّٰهِ وَ اللّٰهُ عَزيزٌ
حَكيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَن تابَ مِن بَعدِ ظُلمِهِ وَ اَصلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ
يَتوبُ عَلَيهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿٣٩﴾ اَلَم تَعلَم اَنَّ
اللّٰهَ لَهُ مُلكُ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ يُعَذِّبُ مَن يَشآءُ
وَ يَغفِرُ لِمَن يَشآءُ وَ اللّٰهُ عَلىٰ كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ ﴿٤٠﴾ يٰاَيُّهَا
الرَّسولُ لا يَحزُنكَ الَّذينَ يُسارِعونَ فِي الكُفرِ مِنَ الَّذينَ
قالوا ءامَنّا بِاَفواهِهِم وَ لَم تُؤمِن قُلوبُهُم وَ مِنَ الَّذينَ
هادوا سَمّاعونَ لِلكَذِبِ سَمّاعونَ لِقَومٍ ءاخَرينَ
لَم يَأتوكَ يُحَرِّفونَ الكَلِمَ مِن بَعدِ مَواضِعِهِ يَقولونَ
اِن اوتيتُم هٰذا فَخُذوهُ وَ اِن لَم تُؤتَوهُ فَاحذَروا
وَ مَن يُرِدِ اللّٰهُ فِتنَتَهُ فَلَن تَملِكَ لَهُ مِنَ اللّٰهِ شَيئًا
اُولٰئِكَ الَّذينَ لَم يُرِدِ اللّٰهُ اَن يُطَهِّرَ قُلوبَهُم لَهُم
فِي الدُّنيا خِزيٌ وَ لَهُم فِي الاٰخِرَةِ عَذابٌ عَظيمٌ ﴿٤١﴾

می‌خواهند از آتش جهنم خارج شوند ولی نمی‌توانند از آن خارج شوند و آن‌ها عذاب دایمی دارند. (۳۷) دست مرد و زن دزد را در مقابل کاری که کرده‌اند ببرید. این مجازات عبرت‌انگیزی از طرف خداست و خدا توانا و حکیم است. (۳۸) کسی که بعد از ظلمش توبه کرد و کار خود را اصلاح نمود (مال را به صاحبش برگرداند)، خدا توبه او را می‌پذیرد. چون خدا آمرزنده مهربان است. (۳۹) آیا نمی‌دانی که فرمانروایی آسمان‌ها و زمین متعلق به خدا است؟ هر کس را که بخواهد عذاب می‌کند و هر کس را که بخواهد می‌آمرزد. خدا قادر به هر کاری است. (۴۰) ای پیغمبر، کسانی‌که در کفر بر هم پیشی می‌گیرند و زبانی می‌گویند که ایمان آوردیم ولی قلبشان ایمان ندارد تو را غمگین نکنند. عده‌ای از یهودیان به حرف‌های دروغ گوش می‌کنند. به حرف‌های کسانی گوش می‌کنند که پیش تو نیامده‌اند و معنی سخن را از جای خود تغییر می‌دهند و می‌گویند: اگر چنین چیزی به شما گفته شد بگیرید و اگر گفته نشد خود را کنار بکشید. آن‌ها کسانی هستند که خدا انحرافشان را خواسته، پس تو نمی‌توانی در مقابل خواست خدا کاری برای آن‌ها بکنی. آن‌ها افرادی هستند که خدا نمی‌خواهد دلشان را پاک کند. آن‌ها در دنیا خواری و در آخرت هم عذاب بزرگی دارند. (۴۱)

سَمّاعونَ لِلكَذِبِ اَكّالونَ لِلسُّحتِ ۚ فَاِن جاءوكَ
فَاحكُم بَينَهُم اَو اَعرِض عَنهُم ۖ وَاِن تُعرِض عَنهُم
فَلَن يَضُرّوكَ شَيـًٔا ۖ وَاِن حَكَمتَ فَاحكُم بَينَهُم بِالقِسطِ ۚ
اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ المُقسِطينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيفَ يُحَكِّمونَكَ
وَعِندَهُمُ التَّوراةُ فيها حُكمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّونَ مِن بَعدِ
ذٰلِكَ ۚ وَما اُولٰئِكَ بِالمُؤمِنينَ ﴿٤٣﴾ اِنّا اَنزَلنَا التَّوراةَ
فيها هُدًى وَنورٌ ۚ يَحكُمُ بِهَا النَّبِيّونَ الَّذينَ اَسلَموا
لِلَّذينَ هادوا وَالرَّبّانِيّونَ وَالاَحبارُ بِمَا استُحفِظوا مِن
كِتابِ اللّٰهِ وَكانوا عَلَيهِ شُهَداءَ ۚ فَلا تَخشَوُا النّاسَ
وَاخشَونِ وَلا تَشتَروا بِآياتي ثَمَنًا قَليلًا ۚ وَمَن
لَم يَحكُم بِما اَنزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰئِكَ هُمُ الكافِرونَ ﴿٤٤﴾
وَكَتَبنا عَلَيهِم فيها اَنَّ النَّفسَ بِالنَّفسِ وَالعَينَ بِالعَينِ
وَالاَنفَ بِالاَنفِ وَالاُذُنَ بِالاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ
وَالجُروحَ قِصاصٌ ۚ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفّارَةٌ لَهُ ۚ
وَمَن لَم يَحكُم بِما اَنزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰئِكَ هُمُ الظّالِمونَ ﴿٤٥﴾

به حرف‌های دروغ گوش می‌کنند و مال حرام می‌خورند. اگر پیش تو آمدند بین آن‌ها حکم کن یا از حکم کردن بین آن‌ها خودداری کن. اگر از حکم کردن بین آن‌ها خودداری کنی ذره‌ای به تو ضرر نمی‌زنند. و اگر حکم کردی، به عدالت حکم کن، چون خدا افراد عادل را دوست دارد. (۴۲) چطور در حالی‌که تورات پیش آن‌ها هست تو را داور می‌سازند؟ حکم خدا در تورات هست. آن‌ها بعد از آن از حکم تو رو برمی‌گردانند. آن‌ها مؤمن نیستند. (۴۳) تورات را ما نازل کردیم، در آن هدایت و روشنایی است. پیغمبرانی که تسلیم خدا بودند و خداپرستان و دانشمندان دینی مطابق آن برای یهودی‌ها حکم می‌کردند، به علت این‌که از آن‌ها خواسته شده بود که از کتاب خدا محافظت کنند و مراقب این‌کار بودند. بنابراین از مردم نترسید و از من بترسید و آیات مرا به قیمت کمی نفروشید. کسانی‌که مطابق آنچه خدا نازل کرده (وحی، کتاب الهی) حکم نکنند کافرند. (۴۴) در تورات بر آن‌ها واجب کردیم که جان در مقابل جان، چشم در مقابل چشم، بینی در مقابل بینی، گوش در مقابل گوش، دندان در مقابل دندان و زخم‌ها قصاص دارد. ولی هر کس از آن درگذرد کفاره‌ای برای (گناهان) او خواهد بود. کسانی‌که مطابق آنچه خدا نازل کرده حکم نکنند، ظالم هستند. (۴۵)

وَقَفَّينا عَلىٰٓ ءاثارِهِم بِعيسَى ابنِ مَريَمَ مُصَدِّقًا لِما بَينَ يَدَيهِ
مِنَ التَّورىٰةِ ۖ وَءاتَيناهُ الإِنجيلَ فيهِ هُدًى وَنورٌ وَمُصَدِّقًا
لِما بَينَ يَدَيهِ مِنَ التَّورىٰةِ وَهُدًى وَمَوعِظَةً لِلمُتَّقينَ ﴿٤٦﴾
وَليَحكُم أَهلُ الإِنجيلِ بِما أَنزَلَ اللَّهُ فيهِ ۚ وَمَن لَم يَحكُم بِما
أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولٰئِكَ هُمُ الفٰسِقونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلنا إِلَيكَ الكِتٰبَ
بِالحَقِّ مُصَدِّقًا لِما بَينَ يَدَيهِ مِنَ الكِتٰبِ وَمُهَيمِنًا
عَلَيهِ ۖ فَاحكُم بَينَهُم بِما أَنزَلَ اللَّهُ ۖ وَلا تَتَّبِع أَهواءَهُم عَمّا
جاءَكَ مِنَ الحَقِّ ۚ لِكُلٍّ جَعَلنا مِنكُم شِرعَةً وَمِنهاجًا ۚ
وَلَو شاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُم أُمَّةً واحِدَةً وَلٰكِن لِيَبلُوَكُم
فيما ءاتىٰكُم ۖ فَاستَبِقُوا الخَيرٰتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرجِعُكُم جَميعًا
فَيُنَبِّئُكُم بِما كُنتُم فيهِ تَختَلِفونَ ﴿٤٨﴾ وَأَنِ احكُم بَينَهُم بِما
أَنزَلَ اللَّهُ وَلا تَتَّبِع أَهواءَهُم وَاحذَرهُم أَن يَفتِنوكَ عَن بَعضِ
ما أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيكَ ۖ فَإِن تَوَلَّوا فَاعلَم أَنَّما يُريدُ اللَّهُ أَن يُصيبَهُم
بِبَعضِ ذُنوبِهِم ۗ وَإِنَّ كَثيرًا مِنَ النّاسِ لَفٰسِقونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكمَ
الجٰهِلِيَّةِ يَبغونَ ۚ وَمَن أَحسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكمًا لِقَومٍ يوقِنونَ ﴿٥٠﴾

دنبال آن‌ها عیسی پسر مریم را فرستادیم که توراتی را که قبل از او بود تصدیق می‌کرد و به او انجیل دادیم که در آن هدایت و روشنایی است و توراتی را که قبل از آن بود تصدیق می‌کند و راهنمایی و پندی برای افراد پرهیزگار است. (۴۶) عیسویان باید مطابق آنچه خدا در انجیل نازل کرده حکم کنند. کسانی‌که مطابق آنچه خدا نازل کرده است حکم نکنند از اطاعت خدا خارج شده‌اند. (۴۷) و قرآن را که تصدیق‌کننده کتاب‌های قبل از خودش و نگهبان آن‌هاست بر تو به حق نازل کردیم. بنابراین بین آن‌ها مطابق آنچه خدا نازل کرده حکم کن، و در مورد حقی که برای تو آمده از دلخواه آنان پیروی مکن. برای هر دسته از شما (یهودی‌ها، عیسوی‌ها و مسلمانان) راه و رسمی قرار دادیم. اگر خدا می‌خواست شما را امت واحدی می‌ساخت ولی می‌خواهد شما را با همان کتابی که به شما داده امتحان کند، بنابراین در کارهای خیر از هم جلو بزنید. بازگشت همه شما پیش خدا است و او شما را درباره چیزهایی که در آن اختلاف داشتید خبردار می‌کند. (۴۸) بین آن‌ها مطابق آنچه خدا نازل کرده حکم کن و از دلخواه آنان پیروی مکن و مواظب باش که تو را از بعضی از چیزهایی که خدابه تو نازل کرده منحرف نکنند. اگر قبول نکردند بدان که خدا می‌خواهد آن‌ها را به‌خاطر بعضی از گناهانشان مجازات کند. و بدان که عده زیادی از مردم از فرمان خدا اطاعت نمی‌کنند. (۴۹) آیا آن‌ها دنبال حکم جاهلیت می‌گردند؟ حکم چه کسی برای افرادی که یقین دارند بهتر از حکم خداست؟ (۵۰)

۞ يَآأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصٰرَىٰٓ أَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِى
الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسٰرِعُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ نَخْشَىٰٓ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَعَسَى اللَّهُ أَن يَأْتِىَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
مِّنْ عِندِهِۦ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَآ أَسَرُّوا فِىٓ أَنفُسِهِمْ نٰدِمِينَ ﴿٥٢﴾
وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوٓا أَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمٰنِهِمْ
إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ۚ حَبِطَتْ أَعْمٰلُهُمْ فَأَصْبَحُوا خٰسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يٰٓأَيُّهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِۦ فَسَوْفَ يَأْتِى اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
وَيُحِبُّونَهُۥٓ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكٰفِرِينَ يُجٰهِدُونَ فِى
سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ۚ ذٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ
وَاللَّهُ وٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ
يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَن يَتَوَلَّ اللَّهَ
وَرَسُولَهُۥ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغٰلِبُونَ ﴿٥٦﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتٰبَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَآءَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

حزب

ای افراد باایمان، یهودی‌ها و عیسوی‌ها را پشتیبان خود نگیرید، (چون) بعضی از آن‌ها پشتیبان بعضی هستند. کسی از شما که آن‌ها را پشتیبان خود بگیرد جزو آن‌ها است. خدا کسانی راکه ظلم می‌کنند هدایت نمی‌کند. (۵۱) افرادی را که در دلشان مرضی است می‌بینی که به طرف آن‌ها کشیده می‌شوند و می‌گویند: می‌ترسیم مصیبتی به ما برسد. امکان دارد که خدا فتحی یا وضعی پیش آورد که از آنچه در دلشان پنهان می‌کردند پشیمان بشوند.(۵۲) افراد باایمان می‌گویند: آیا این‌ها همان افرادی هستند که قسم‌های محکمی به خدا می‌خوردند که با شما هستند؟ کارهایشان از بین رفت و زیانکارند.(۵۳) ای افراد باایمان، هر کس از شما که از دینش برگردد (برای خدا اهمیتی ندارد) چون خدا افراد دیگری را می‌آورد که دوستشان دارد و آن‌ها هم او را دوست دارند، نسبت به افراد باایمان فروتن هستند و نسبت به افراد بی‌ایمان قدرتمند، در راه خدا می‌جنگند و از سرزنش سرزنش‌کنندگان نمی‌ترسند. این لطف خدا است که به هر کسی که بخواهد می‌دهد. خدا وسعت‌دهنده دانا است.(۵۴) دوستدار و پشتیبان شما خدا و پیغمبرش و افراد باایمانی هستند که نماز را برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و به رکوع[۱] می‌روند.(۵۵) کسانی که خدا و پیغمبرش و افراد باایمان را دوستدار و پشتیبان خود می‌گیرند جزو حزب خدا هستند و حزب خدا پیروز است.(۵۶) ای افراد باایمان، افرادی از اهل کتاب و افراد بی‌ایمان را که دین شما را به مسخره و بازی گرفتند پشتیبان و دوستدار خود نگیرید.[۲] اگر افراد باایمانی هستید از نافرمانی خدا حذر کنید.(۵۷)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «جز این نیست که سرپرست و یاور شما خدا و پیامبرش و کسانی‌اند که ایمان آورده‌اند، آنان که نماز را برپا می‌دارند و در حال رکوع زکات می‌دهند.»

(۲) ترجمه دیگر این آیه: «... کسانی که از همان اهل کتاب پیش از خودتان را که دین شما را به مسخره و بازی گرفته‌اند و(نیز) کافران را سرور و یاور خود نگیرید...»

وَإِذا نادَيتُم إِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذوها هُزُوًا وَلَعِبًا ۚ ذٰلِكَ بِأَنَّهُم قَومٌ
لا يَعقِلونَ ﴿٥٨﴾ قُل يٰأَهلَ الكِتٰبِ هَل تَنقِمونَ مِنّا إِلّا أَن ءامَنّا
بِاللَّهِ وَما أُنزِلَ إِلَينا وَما أُنزِلَ مِن قَبلُ وَأَنَّ أَكثَرَكُم فٰسِقونَ ﴿٥٩﴾ قُل
هَل أُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِن ذٰلِكَ مَثوبَةً عِندَ اللَّهِ ۚ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ
عَلَيهِ وَجَعَلَ مِنهُمُ القِرَدَةَ وَالخَنازيرَ وَعَبَدَ الطّٰغوتَ ۚ أُولٰئِكَ
شَرٌّ مَكانًا وَأَضَلُّ عَن سَواءِ السَّبيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذا جاءوكُم قالوا ءامَنّا
وَقَد دَخَلوا بِالكُفرِ وَهُم قَد خَرَجوا بِهِ ۚ وَاللَّهُ أَعلَمُ بِما كانوا يَكتُمونَ
﴿٦١﴾ وَتَرىٰ كَثيرًا مِنهُم يُسٰرِعونَ فِي الإِثمِ وَالعُدوٰنِ وَأَكلِهِمُ
السُّحتَ ۚ لَبِئسَ ما كانوا يَعمَلونَ ﴿٦٢﴾ لَولا يَنهٰهُمُ الرَّبّٰنِيّونَ
وَالأَحبارُ عَن قَولِهِمُ الإِثمَ وَأَكلِهِمُ السُّحتَ ۚ لَبِئسَ ما كانوا
يَصنَعونَ ﴿٦٣﴾ وَقالَتِ اليَهودُ يَدُ اللَّهِ مَغلولَةٌ ۚ غُلَّت أَيديهِم وَلُعِنوا
بِما قالوا ۘ بَل يَداهُ مَبسوطَتانِ يُنفِقُ كَيفَ يَشاءُ ۚ وَلَيَزيدَنَّ كَثيرًا
مِنهُم ما أُنزِلَ إِلَيكَ مِن رَبِّكَ طُغيٰنًا وَكُفرًا ۚ وَأَلقَينا بَينَهُمُ العَدٰوَةَ
وَالبَغضاءَ إِلىٰ يَومِ القِيٰمَةِ ۚ كُلَّما أَوقَدوا نارًا لِلحَربِ أَطفَأَهَا
اللَّهُ ۚ وَيَسعَونَ فِي الأَرضِ فَسادًا ۚ وَاللَّهُ لا يُحِبُّ المُفسِدينَ ﴿٦٤﴾

وقتی ندای نماز می‌دهید آن را به مسخره و بازی می‌گیرند. این کار آن‌ها به‌خاطر اینست که تشخیص نمی‌دهند. (۵۸) بگو: ای اهل کتاب، آیا غیر از اینست که چون ما به خدا و قرآنی که به ما نازل شده و کتاب‌هایی که قبلاً نازل شده ایمان داریم از ما خرده می‌گیرید؟ در صورتی که بیشتر شما از حکم و نظر خدا اطاعت نمی‌کنید. (۵۹) بگو: آیا شما را به کیفری بدتر از این، که در پیش خداست، آگاه کنم؟ کسانی که خدا آن‌ها را لعنت کرده و از آن‌ها خشمگین است و عده‌ای از آن‌ها را میمون و خوک و بنده طاغوت ساخته، آن‌ها وضع بدی دارند و از راه راست خیلی منحرف شده‌اند. (۶۰) وقتی پیش شما می‌آیند می‌گویند: ایمان آورده‌ایم، در صورتی که با کفر پیش شما آمده‌اند و در حال کفر از پیش شما می‌روند. خدا چیزی را که پنهان می‌کنند به خوبی می‌داند.(۶۱) عده زیادی از آن‌ها را می بینی که در گناه و ستمکاری و حرام‌خواری می‌شتابند. چه کار بدی می کنند.(۶۲) چرا خداپرستان و دانشمندان دینی آن‌ها را از گفتار گناه‌آلود و خوردن حرام نهی نمی کنند؟ بدکاری می کنند.(۶۳) یهودی‌ها گفتند: دست خدا بسته است. دست خودشان بسته است و به‌خاطر حرفی که زدند از لطف خدا محروم شده‌اند. دست‌های خدا باز است و هر طور که بخواهد انفاق می کند. این چیزی که از جانب خداوندت به تو نازل شده، طغیان و کفر عده زیادی از آن‌ها را اضافه می کند. بین آن‌ها تا روز قیامت دشمنی و کینه ایجاد کردیم. هر گاه آتش جنگی روشن کردند، خدا آن را خاموش کرد. در زمین برای ایجاد فساد کوشش می کنند، در صورتی که خدا افرادی را که باعث فساد می‌شوند دوست ندارد.(۶۴)

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا
التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ
فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ ۚ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ ۖ وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ ۖ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ
مِنَ النَّاسِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ
الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا
أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ
وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ
بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ
بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

اگر اهل کتاب ایمان بیاورند و پرهیزگار شوند گناهانشان را از بین می‌بریم و آن‌ها را وارد بهشت‌هایی پرنعمت می‌کنیم. (۶۵) و اگر آن‌ها به تورات و انجیل و هر کتاب دیگری که از خداوندشان به آن‌ها نازل شده عمل کنند، نعمت از بالا و پایین به آن‌ها رو می‌آورد و از آن می‌خورند. عده‌ای از آن‌ها میانه‌رو هستند ولی عده زیادی از آن‌ها کاری که می‌کنند بد است. (۶۶) ای پیغمبر، آنچه از طرف خداوندت به تو نازل شده به مردم بگو. اگر این کار را نکنی رسالت او را انجام نداده‌ای. خدا تو را از شر مردم حفظ می‌کند. خدا افراد بی‌ایمان را هدایت نمی‌کند. (۶۷) بگو: ای اهل کتاب، تا مطابق تورات و انجیل و آنچه از طرف خداوندتان به شما نازل شده عمل نکنید، دین ندارید. البته این مطلبی که از طرف خداوندت به تو نازل شده بر طغیان و کفر عده زیادی از آن‌ها خواهد افزود. به‌خاطر افراد بی‌ایمان غصه نخور. (۶۸) مسلمانان، یهودیان، صابئیان و عیسویان، به طور کلی هر کس که به خدا و روز آخرت ایمان بیاورد و درستکار باشد، نه ترسی دارد و نه غصه‌ای. (۶۹) ما از بنی‌اسرائیل پیمان گرفتیم و پیغمبرانی برای آن‌ها فرستادیم. هرگاه پیغمبری چیزی که دوست نداشتند برای آن‌ها آورد، عده‌ای از آن‌ها را به دروغگویی متهم کردند و عده‌ای را کشتند. (۷۰)

وَحَسِبوا اَلّا تَكونَ فِتنَةٌ فَعَموا وَصَمّوا ثُمَّ تابَ اللهُ
عَلَيهِم ثُمَّ عَموا وَصَمّوا كَثيرٌ مِنهُم ۚ وَاللهُ بَصيرٌ بِما
يَعمَلونَ ﴿٧١﴾ لَقَد كَفَرَ الَّذينَ قالوا اِنَّ اللهَ هُوَ المَسيحُ
ابنُ مَريَمَ ۖ وَقالَ المَسيحُ يٰبَنی اِسرآءيلَ اعبُدُوا اللهَ
رَبّی وَرَبَّكُم ۖ اِنَّهُ مَن يُشرِك بِاللهِ فَقَد حَرَّمَ اللهُ عَلَيهِ
الجَنَّةَ وَمَأوٰهُ النّارُ ۖ وَما لِلظّٰلِمينَ مِن اَنصارٍ ﴿٧٢﴾
لَقَد كَفَرَ الَّذينَ قالوا اِنَّ اللهَ ثالِثُ ثَلٰثَةٍ ۘ وَما مِن
اِلٰهٍ اِلّا اِلٰهٌ واحِدٌ ۚ وَاِن لَم يَنتَهوا عَمّا يَقولونَ
لَيَمَسَّنَّ الَّذينَ كَفَروا مِنهُم عَذابٌ اَليمٌ ﴿٧٣﴾
اَفَلا يَتوبونَ اِلَى اللهِ وَيَستَغفِرونَهُ ۚ وَاللهُ غَفورٌ رَحيمٌ
﴿٧٤﴾ مَا المَسيحُ ابنُ مَريَمَ اِلّا رَسولٌ قَد خَلَت مِن
قَبلِهِ الرُّسُلُ ۖ وَاُمُّهُ صِدّيقَةٌ ۖ كانا يَأكُلانِ الطَّعامَ ۗ
اُنظُر كَيفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الاٰيٰتِ ثُمَّ انظُر اَنّیٰ
يُؤفَكونَ ﴿٧٥﴾ قُل اَتَعبُدونَ مِن دونِ اللهِ ما لا يَملِكُ
لَكُم ضَرًّا وَلا نَفعًا ۚ وَاللهُ هُوَ السَّميعُ العَليمُ ﴿٧٦﴾

و خیال کردند که امتحانی در کار نیست، بنابراین (نسبت به درک حقایق) کور و کر شدند. بعد خدا توبه آن‌ها را پذیرفت ولی دوباره عده زیادی از آن‌ها کور و کر شدند (حاضر به دیدن و شنیدن حقیقت نشدند). خدا کارهایی را که می‌کنند می‌بیند.(۷۱) کسانی‌که گفتند‌که خدا خود مسیح‌ابن مریم است کافر شدند (منکر تعلیم انجیل شدند). در صورتی که مسیح گفت: ای بنی‌اسرائیل، خدا را که سرور من و سرور شماست بندگی کنید. هر کس شریکی برای خدا قائل باشد، خدا بهشت را بر او حرام کرده و جایش جهنم است. کسانی‌که ظلم می‌کنند یاوری ندارند.(۷۲) افرادی که گفتند خدا سومین سه خدا است،[۱] کافر شدند. در صورتی که معبودی (کسی‌که انسان در مقابل او احساس و ابراز کوچکی کند و او را برآورنده آرزوهای خود بداند) جز معبود یگانه وجود ندارد. اگر از این حرف‌ها دست برندارند به منکران آن‌ها عذاب پردردی می‌رسد.(۷۳) آیا توبه نمی‌کنند و از خدا آمرزش نمی‌طلبند؟ خدا آمرزنده مهربان است.(۷۴) مسیح‌ابن مریم فقط پیغمبری بود مثل پیغمبران قبلی که از دنیا رفتند. و مادرش زن راستگویی بود. هر دو غذا می‌خوردند. نگاه کن که نشانه‌ها را چگونه برای آن‌ها بیان می‌کنیم، بعد نگاه کن که این‌ها به کجا برده می‌شوند.(۷۵) بگو: آیا غیر از خدا کسی را بندگی (اطاعت بدون چون و چرا) می‌کنید که صاحب نفع و ضرری برای شما نیست؟ در صورتی که خدا شنوا و دانا است (نه افرادی که مرده‌اند).(۷۶)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «همانا کسانی که گفتند: خدا یکی از سه‌تا است، قطعاً کافر شده‌اند...»

قُل يٰٓاَهلَ الكِتٰبِ لا تَغلوا فى دينِكُم غَيرَ الحَقِّ
وَ لا تَتَّبِعوٓا اَهواۤءَ قَومٍ قَد ضَلّوا مِن قَبلُ وَ اَضَلّوا
كَثيرًا وَ ضَلّوا عَن سَواۤءِ السَّبيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذينَ
كَفَروا مِن بَنىٓ اِسراۤءيلَ عَلىٰ لِسانِ داوۥدَ وَ عيسَى ابنِ
مَريَمَ ذٰلِكَ بِما عَصَوا وَ كانوا يَعتَدونَ ﴿٧٨﴾ كانوا
لا يَتَناهَونَ عَن مُنكَرٍ فَعَلوهُ لَبِئسَ ما كانوا
يَفعَلونَ ﴿٧٩﴾ تَرىٰ كَثيرًا مِنهُم يَتَوَلَّونَ الَّذينَ
كَفَروا لَبِئسَ ما قَدَّمَت لَهُم اَنفُسُهُم اَن سَخِطَ
اللّٰهُ عَلَيهِم وَ فِى العَذابِ هُم خٰلِدونَ ﴿٨٠﴾ وَلَو كانوا
يُؤمِنونَ بِاللّٰهِ وَ النَّبِىِّ وَ ما اُنزِلَ اِلَيهِ مَا اتَّخَذوهُم
اَولِياۤءَ وَ لٰكِنَّ كَثيرًا مِنهُم فٰسِقونَ ﴿٨١﴾ ۞
لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النّاسِ عَداوَةً لِلَّذينَ ءامَنُوا اليَهودَ
وَ الَّذينَ اَشرَكوا وَ لَتَجِدَنَّ اَقرَبَهُم مَوَدَّةً لِلَّذينَ
ءامَنُوا الَّذينَ قالوٓا اِنّا نَصٰرىٰ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنهُم
قِسّيسينَ وَ رُهبانًا وَ اَنَّهُم لا يَستَكبِرونَ ﴿٨٢﴾

حزب

بگو: ای اهل کتاب، در دینتان به ناحق مبالغه و گزافه‌گویی نکنید و از دلخواه دسته‌ای که قبلاً گمراه شدند و عده زیادی را منحرف کردند و از راه راست منحرف شدند پیروی نکنید. (۷۷) افرادی از بنی‌اسرائیل که کافر شدند به زبان داود و عیسی پسر مریم لعنت شدند. این‌کار به دلیل این بود که آن‌ها از فرمان خدا سرپیچی کردند و متجاوز بودند. (۷۸) از کارهای زشتی که می‌کردند دست بر نمی‌داشتند، چه کار بدی می‌کردند. (۷۹) عده زیادی از آن‌ها را می‌بینی که با افراد بی‌ایمان دوستی می‌کنند. مسلماً کارهایی که انجام دادند بد است و باعث خشم خدا به آنان شده و همیشه در عذاب خواهند بود. (۸۰) اگر به خدا و پیغمبر و قرآنی که به پیغمبر نازل شده ایمان می‌آوردند، افراد بی‌ایمان را دوست و پشتیبان خود نمی‌گرفتند. ولی عده زیادی از آن‌ها از اطاعت خدا خارج شده‌اند. (۸۱) یهودیان و مشرکان را دشمن‌ترین افراد نسبت به مسلمانان می‌یابی. افرادی را که می‌گویندکه ما عیسوی هستیم از لحاظ دوستی نسبت به مسلمانان از همه نزدیک‌تر می‌یابی. این وضع به علت این است که عده‌ای از آن‌ها کشیش و راهب هستند و تکبری ندارند. (۸۲)

وَ اِذا سَمِعوا ما اُنزِلَ اِلَى الرَّسولِ تَرىٰٓ اَعيُنَهُم تَفيضُ مِنَ
الدَّمعِ مِمّا عَرَفوا مِنَ الحَقِّ يَقولونَ رَبَّنآ ءامَنّا فَاكتُبنا مَعَ
الشّٰهِدينَ ﴿٨٣﴾ وَما لَنا لا نُؤمِنُ بِاللهِ وَ ما جآءَنا مِنَ الحَقِّ
وَ نَطمَعُ اَن يُدخِلَنا رَبُّنا مَعَ القَومِ الصّٰلِحينَ ﴿٨٤﴾ فَاَثابَهُمُ
اللهُ بِما قالوا جَنّٰتٍ تَجرى مِن تَحتِهَا الاَنهٰرُ خٰلِدينَ فيها
وَذٰلِكَ جَزآءُ المُحسِنينَ ﴿٨٥﴾ وَ الَّذينَ كَفَروا وَكَذَّبوا
بِـٔايٰتِنآ اُولٰٓئِكَ اَصحٰبُ الجَحيمِ ﴿٨٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا
لا تُحَرِّموا طَيِّبٰتِ ما اَحَلَّ اللهُ لَكُم وَ لا تَعتَدوآ اِنَّ اللهَ
لا يُحِبُّ المُعتَدينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلوا مِمّا رَزَقَكُمُ اللهُ حَلٰلًا طَيِّبًا
وَ اتَّقُوا اللهَ الَّذى اَنتُم بِهِ مُؤمِنونَ ﴿٨٨﴾ لا يُؤاخِذُكُمُ اللهُ
بِاللَّغوِ فى اَيمٰنِكُم وَلٰكِن يُؤاخِذُكُم بِما عَقَّدتُمُ الاَيمٰنَ
فَكَفّٰرَتُهُ اِطعامُ عَشَرَةِ مَسٰكينَ مِن اَوسَطِ ما تُطعِمونَ
اَهليكُم اَو كِسوَتُهُم اَو تَحريرُ رَقَبَةٍ فَمَن لَم يَجِد فَصِيامُ
ثَلٰثَةِ اَيّامٍ ذٰلِكَ كَفّٰرَةُ اَيمٰنِكُم اِذا حَلَفتُم وَ احفَظوآ
اَيمٰنَكُم كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللهُ لَكُم ءايٰتِهِ لَعَلَّكُم تَشكُرونَ ﴿٨٩﴾

وقتی قرآنی که به پیغمبر نازل شده را می‌شنوند، می‌بینی که به علت حقی که شناختند چشمشان پر از اشک می‌شود. می‌گویند: خداوندا، ایمان آوردیم ما را جزو شاهدان بنویس. (۸۳) چرا ما به خدا و حقیقتی که برای ما آمده ایمان نیاوریم؟ امیدواریم که خداوندمان ما را داخل جمع افراد درستکار کند. (۸۴) بنابراین به سبب حرفی که زدند خدا به آن‌ها بهشت‌هایی که در آن نهرها روان است و همیشه در آن خواهند بود پاداش می‌دهد. بهشت پاداش افراد نیکوکار است. (۸۵) کسانی‌که منکر شدند و آیات ما را انکار کردند اهل جهنم هستند. (۸۶) ای افراد باایمان، چیزهای پاکی را که خدا برای شما حلال کرده حرام نکنید و از حکم خدا تجاوز ننمایید، چون خدا افراد متجاوز را دوست ندارد. (۸۷) از آنچه حلال و پاک است و خدا روزی شما کرده بخورید و اگر به او ایمان دارید از نافرمانی و عذاب خدا بترسید. (۸۸) خدا شما را به علت قسم‌های بیهوده مجازات نمی‌کند، ولی شما را به سبب قسم‌هایی که با آن قراردادی بسته‌اید مؤاخذه می‌کند. کفاره این قسم‌ها سیر کردن ده نفر تهیدست از متوسط غذایی که به خانواده خود می‌دهید می‌باشد، یا پوشاندن ده نفر، یا آزاد کردن یک بنده. کسی‌که امکان آن را نداشت سه روز روزه بگیرد. این کفاره قسم‌های شما است وقتی قسم خوردید. قسم‌های خود را حفظ کنید. خدا آیاتش را این‌طور برای شما بیان می‌کند تا سپاسگزاری کنید. (۸۹)

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡخَمۡرُ وَٱلۡمَيۡسِرُ وَٱلۡأَنصَابُ وَٱلۡأَزۡلَٰمُ رِجۡسٞ
مِّنۡ عَمَلِ ٱلشَّيۡطَٰنِ فَٱجۡتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ (۹۰) إِنَّمَا يُرِيدُ
ٱلشَّيۡطَٰنُ أَن يُوقِعَ بَيۡنَكُمُ ٱلۡعَدَٰوَةَ وَٱلۡبَغۡضَآءَ فِي ٱلۡخَمۡرِ وَٱلۡمَيۡسِرِ
وَيَصُدَّكُمۡ عَن ذِكۡرِ ٱللَّهِ وَعَنِ ٱلصَّلَوٰةِۖ فَهَلۡ أَنتُم مُّنتَهُونَ (۹۱) وَأَطِيعُواْ
ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَٱحۡذَرُواْۚ فَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا عَلَىٰ
رَسُولِنَا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ (۹۲) لَيۡسَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ جُنَاحٞ فِيمَا طَعِمُوٓاْ إِذَا مَا ٱتَّقَواْ وَّءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ ثُمَّ ٱتَّقَواْ وَّءَامَنُواْ ثُمَّ ٱتَّقَواْ وَّأَحۡسَنُواْۚ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ
(۹۳) يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَيَبۡلُوَنَّكُمُ ٱللَّهُ بِشَيۡءٖ مِّنَ ٱلصَّيۡدِ تَنَالُهُۥٓ
أَيۡدِيكُمۡ وَرِمَاحُكُمۡ لِيَعۡلَمَ ٱللَّهُ مَن يَخَافُهُۥ بِٱلۡغَيۡبِۚ فَمَنِ ٱعۡتَدَىٰ بَعۡدَ
ذَٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٞ (۹۴) يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَقۡتُلُواْ ٱلصَّيۡدَ
وَأَنتُمۡ حُرُمٞۚ وَمَن قَتَلَهُۥ مِنكُم مُّتَعَمِّدٗا فَجَزَآءٞ مِّثۡلُ مَا قَتَلَ مِنَ ٱلنَّعَمِ
يَحۡكُمُ بِهِۦ ذَوَا عَدۡلٖ مِّنكُمۡ هَدۡيَۢا بَٰلِغَ ٱلۡكَعۡبَةِ أَوۡ كَفَّٰرَةٞ طَعَامُ
مَسَٰكِينَ أَوۡ عَدۡلُ ذَٰلِكَ صِيَامٗا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمۡرِهِۦۗ عَفَا ٱللَّهُ عَمَّا
سَلَفَۚ وَمَنۡ عَادَ فَيَنتَقِمُ ٱللَّهُ مِنۡهُۚ وَٱللَّهُ عَزِيزٞ ذُو ٱنتِقَامٍ (۹۵)

ای افراد باایمان، شراب و قمار و بت‌ها و تیرهای قرعه پلید و عمل شیطانی است، بنابراین از آن دوری کنید تا رستگار شوید. (۹۰) شیطان می‌خواهد به‌وسیله شراب و قمار بین شما دشمنی و نفرت ایجاد کند و شما را از یاد خدا و نماز باز دارد. آیا شما از آن دست می‌کشید؟ (۹۱) از خدا و پیغمبر اطاعت کنید و مواظب باشید. اگر قبول نکردید بدانید که وظیفه پیغمبر فقط رساندن روشن پیام خدا است. (۹۲) اشکالی بر افراد باایمان درستکار در مورد آنچه قبلاً خورده‌اند نیست در صورتی که تقوی و ایمان داشته و کار درست بکنند، باز تقوی و ایمان داشته باشند و از نافرمانی خدا بترسند و نیکی کنند. خدا نیکوکاران را دوست دارد. (۹۳)

ای افراد باایمان، خدا شما را به‌وسیله شکاری که دست و نیزه‌های شما به آن می‌رسد امتحان می‌کند، تا خدا بداند[۱] چه کسی قبلاً از او می‌ترسد. کسی‌که بعد از این تجاوز کند عذاب دردناکی دارد. (۹۴) ای افراد باایمان، وقتی در حال احرام(حج) هستید شکار را نکشید. کسی‌که عمداً آن را بکشد، جزای آن چهارپایی مثل آنچه کشته می‌باشد که دو نفر از افراد عادل خودتان درباره آن حکم کنند، قربانی‌ای که به کعبه برسد، یا کفاره‌ای که سیر کردن افراد تهیدست باشد، یا معادل آن روزه بگیرد تا کیفر کار خود را بچشد. خدا کارهایی را که در گذشته انجام دادید عفو کرده. کسی‌که دوباره این کارها را بکند خدا از او انتقام می‌گیرد. خدا قدرتمند و انتقام‌گیر است. (۹۵)

(۱) بعضی از مترجمین کلمه«یَعْلَم» را «معلوم بدارد» ترجمه کرده‌اند.

أُحِلَّ لَكُم صَيدُ البَحرِ وَ طَعامُهُ مَتاعًا لَكُم وَ لِلسَّيّارَةِ
وَ حُرِّمَ عَلَيكُم صَيدُ البَرِّ ما دُمتُم حُرُمًا وَ اتَّقُوا اللهَ الَّذی
اِلَيهِ تُحشَرونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللهُ الكَعبَةَ البَيتَ الحَرامَ قِيامًا
لِلنّاسِ وَ الشَّهرَ الحَرامَ وَ الهَدیَ وَ القَلائِدَ ذٰلِكَ لِتَعلَموا
اَنَّ اللهَ يَعلَمُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الاَرضِ وَ اَنَّ اللهَ بِكُلِّ
شَیءٍ عَليمٌ ﴿٩٧﴾ اِعلَموا اَنَّ اللهَ شَديدُ العِقابِ وَ اَنَّ اللهَ
غَفورٌ رَحيمٌ ﴿٩٨﴾ ما عَلَی الرَّسولِ اِلَّا البَلاغُ وَ اللهُ يَعلَمُ ما
تُبدونَ وَ ما تَكتُمونَ ﴿٩٩﴾ قُل لا يَستَوِی الخَبيثُ وَ الطَّيِّبُ
وَ لَو اَعجَبَكَ كَثرَةُ الخَبيثِ فَاتَّقُوا اللهَ يا اُولِی الاَلبابِ
لَعَلَّكُم تُفلِحونَ ﴿١٠٠﴾ يا اَيُّهَا الَّذينَ آمَنوا لا تَسئَلوا عَن
اَشياءَ اِن تُبدَ لَكُم تَسُؤكُم وَ اِن تَسئَلوا عَنها حينَ يُنَزَّلُ
القُرآنُ تُبدَ لَكُم عَفَا اللهُ عَنها وَ اللهُ غَفورٌ حَليمٌ ﴿١٠١﴾ قَد
سَاَلَها قَومٌ مِن قَبلِكُم ثُمَّ اَصبَحوا بِها كافِرينَ ﴿١٠٢﴾ ما جَعَلَ
اللهُ مِن بَحيرَةٍ وَ لا سائِبَةٍ وَ لا وَصيلَةٍ وَ لا حامٍ وَ لٰكِنَّ الَّذينَ
كَفَروا يَفتَرونَ عَلَی اللهِ الكَذِبَ وَ اَكثَرُهُم لا يَعقِلونَ ﴿١٠٣﴾

صید دریایی و خوردن آن برای شما حلال شده تا شما و مسافران از آن استفاده کنید. ولی تا وقتی که در حال انجام مراسم حج هستید، شکار حیوانات زمینی بر شما حرام شده. از نافرمانی خدایی که پیش او جمع‌آوری می‌شوید بترسید. (۹۶) خدا کعبه را برای انتظام امور مردم، بیت‌الحرام قرار داده، همین‌طور ماه حرام و قربانی و قربانی قلاده‌دار را. این کار برای این است که بدانید که خدا آنچه در آسمان‌ها و زمین است می‌داند و بدانید که خدا هر چیز را به خوبی می‌داند. (۹۷) بدانید که مجازات خدا بسیار شدید است و خدا آمرزنده و مهربان است. (۹۸) وظیفه پیغمبر فقط ابلاغ حکم و نظر خدا است و خدا آنچه را آشکار می‌کنید و آنچه را مخفی می‌کنید می‌داند. (۹۹) بگو: ناپاک با پاک مساوی نیست، اگر چه زیادی ناپاک‌ها باعث تعجب تو شود. بنابراین ای خردمندان، از نافرمانی خدا بترسید تا رستگار شوید. (۱۰۰) ای افراد باایمان، از چیزهایی که اگر برای شما روشن شود شما را ناراحت می‌کند سئوال نکنید. اگر موقع نزول قرآن درباره آن‌ها سئوال کنید برای شما روشن می‌شود. خدا از آن‌ها گذشته. خدا آمرزنده بردبار است. (۱۰۱) قبل از شما عده‌ای درباره این چیزها سئوال کردند و بعد منکر آن شدند. (۱۰۲) خدا «بحیره» و «سائبه» و «وصیله» و «حام» قرار نداده. ولی افراد بی‌ایمان حرف‌های دروغی را سر هم می‌کنند و به خدا نسبت می‌دهند. بیشتر آن‌ها عقل خود را به کار نمی‌برند. (۱۰۳)

وَ اِذا قيلَ لَهُم تَعالَوا اِلىٰ ما اَنزَلَ اللّٰهُ وَ اِلَى الرَّسولِ قالوا
حَسبُنا ما وَجَدنا عَلَيهِ ءاباءَنا ۚ اَوَ لَو كانَ ءاباؤُهُم لا يَعلَمونَ
شَيـًٔا وَ لا يَهتَدونَ ﴿١٠٤﴾ يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا عَلَيكُم اَنفُسَكُم ۖ
لا يَضُرُّكُم مَن ضَلَّ اِذا اهتَدَيتُم ۚ اِلَى اللّٰهِ مَرجِعُكُم جَميعًا
فَيُنَبِّئُكُم بِما كُنتُم تَعمَلونَ ﴿١٠٥﴾ يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا شَهادَةُ
بَينِكُم اِذا حَضَرَ اَحَدَكُمُ المَوتُ حينَ الوَصِيَّةِ اثنانِ ذَوا
عَدلٍ مِنكُم اَو ءاخَرانِ مِن غَيرِكُم اِن اَنتُم ضَرَبتُم فِى الاَرضِ
فَاَصابَتكُم مُصيبَةُ المَوتِ ۚ تَحبِسونَهُما مِن بَعدِ الصَّلوٰةِ
فَيُقسِمانِ بِاللّٰهِ اِنِ ارتَبتُم لا نَشتَرى بِهِ ثَمَنًا وَ لَو كانَ ذا قُربىٰ
وَ لا نَكتُمُ شَهادَةَ اللّٰهِ اِنّا اِذًا لَمِنَ الاٰثِمينَ ﴿١٠٦﴾ فَاِن عُثِرَ
عَلىٰ اَنَّهُمَا استَحَقّا اِثمًا فَـٔاخَرانِ يَقومانِ مَقامَهُما مِنَ الَّذينَ
استَحَقَّ عَلَيهِمُ الاَولَيٰنِ فَيُقسِمانِ بِاللّٰهِ لَشَهادَتُنا اَحَقُّ مِن
شَهادَتِهِما وَ مَا اعتَدَينا اِنّا اِذًا لَمِنَ الظّٰلِمينَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ
اَدنىٰ اَن يَأتوا بِالشَّهادَةِ عَلىٰ وَجهِها اَو يَخافوا اَن تُرَدَّ اَيمٰنٌ بَعدَ
اَيمٰنِهِم ۗ وَ اتَّقُوا اللّٰهَ وَ اسمَعوا ۗ وَ اللّٰهُ لا يَهدِى القَومَ الفٰسِقينَ ﴿١٠٨﴾

وقتی به آن‌ها گفته شودکه به سوی آنچه خدا نازل کرده و پیش پیغمبر بیایید، می‌گویند: همان چیزهایی که پدرانمان را بر آن یافتیم برای ما کافی است، اگر چه پدرانشان چیزی نمی‌دانستند و راه صحیح را نشناخته بودند. (۱۰۴) ای افراد باایمان، وظیفه شما است که خودتان حقیقت را بشناسید. در صورتی که راه صحیح را شناخته باشید، کسانی که گمراه شده‌اند ضرری به شما نمی‌زنند. بازگشت همه شما پیش خدا است و خدا شما را از کارهایی که می‌کردید باخبر می‌کند. (۱۰۵) ای افراد باایمان، وقتی مرگ یکی از شما فرا رسید موقع وصیت دو نفر شاهد عادل از خودتان یا دیگران بگیرید. اگر موقع مسافرت دچار مصیبت مرگ شدید، در صورتی که شک دارید، آن دو نفر را بعد از خواندن نماز نگاه دارید تا به خدا قسم بخورند: شهادت را به هیچ قیمتی نمی‌فروشیم اگر چه از خویشانمان باشند و شهادت خدا را مخفی نمی‌کنیم، چون ما در آن صورت از گناه‌کاران خواهیم بود. (۱۰۶) اگر معلوم شد که آن دو مرتکب گناهی شده‌اند، دو نفر دیگر که شایسته‌تر هستند و به آن‌ها در شهادت ظلم شده است و به مرده نزدیک‌ترند جای آن‌ها قرار بگیرند و به خدا قسم بخورند: شهادت ما از شهادت آن‌ها درست‌تر است و ما از حق تجاوز نکرده‌ایم، چون در آن صورت ستمکاریم. (۱۰۷) این کار برای این‌که شهادت مطابق حق باشد بهتر است و همین‌طور برای این‌که بترسند که قسم آن‌ها بعد از قسم دو نفر بعدی رد شود. از نافرمانی و عذاب خدا بترسید و از فرمان او اطاعت کنید. خدا کسانی را که از او اطاعت نمی‌کنند هدایت نمی‌کند. (۱۰۸)

۞ يَومَ يَجمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقولُ ماذآ اُجِبتُم قالوا لاعِلمَ
لَنآ اِنَّكَ اَنتَ عَلّامُ الغُيوبِ ﴿۱۰۹﴾ اِذ قالَ اللّٰهُ يٰعيسَى ابنَ مَريَمَ
اذكُر نِعمَتى عَلَيكَ وَ عَلىٰ والِدَتِكَ اِذ اَيَّدتُكَ بِروحِ
القُدُسِ تُكَلِّمُ النّاسَ فِى المَهدِ وَ كَهلًا وَ اِذ عَلَّمتُكَ
الكِتٰبَ وَ الحِكمَةَ وَ التَّوريٰةَ وَ الاِنجيلَ وَ اِذ تَخلُقُ
مِنَ الطّينِ كَهَيـَٔةِ الطَّيرِ بِاِذنى فَتَنفُخُ فيها فَتَكونُ
طَيرًا بِاِذنى وَ تُبرِئُ الاَكمَهَ وَ الاَبرَصَ بِاِذنى وَ اِذ تُخرِجُ
المَوتىٰ بِاِذنى وَ اِذ كَفَفتُ بَنى اِسرآءيلَ عَنكَ اِذ
جِئتَهُم بِالبَيِّنٰتِ فَقالَ الَّذينَ كَفَروا مِنهُم اِن هٰذآ اِلّا
سِحرٌ مُبينٌ ﴿۱۱۰﴾ وَ اِذ اَوحَيتُ اِلَى الحَوارِيّـۧنَ اَن ءامِنوا بى
وَ بِرَسولى قالوآ ءامَنّا وَ اشهَد بِاَنَّنا مُسلِمونَ ﴿۱۱۱﴾ اِذ قالَ
الحَوارِيّونَ يٰعيسَى ابنَ مَريَمَ هَل يَستَطيعُ رَبُّكَ اَن
يُنَزِّلَ عَلَينا مآئِدَةً مِنَ السَّمآءِ قالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِن كُنتُم
مُؤمِنينَ ﴿۱۱۲﴾ قالوا نُريدُ اَن نَأكُلَ مِنها وَ تَطمَئِنَّ قُلوبُنا
وَ نَعلَمَ اَن قَد صَدَقتَنا وَ نَكونَ عَلَيها مِنَ الشّٰهِدينَ ﴿۱۱۳﴾

حزب ۱۰

روزی که خدا پیغمبران را جمع می‌کند، می‌گوید: دعوت شما را چگونه اجابت کردند؟ می‌گویند: نمی‌دانیم، تو غیب‌ها را می‌دانی. (۱۰۹) هنگامی را یادآوری کن که خدا گفت: ای عیسی پسر مریم، نعمتی را که به تو و مادرت دادم یاد کن، وقتی که تو را با روح‌القدس (روح پاک) تایید کردم، در گهواره و بزرگسالی با مردم صحبت می‌کردی، و وقتی که به تو کتاب و حکمت و تورات و انجیل را یاد دادم، و وقتی که از گِل به شکل پرنده درست می‌کردی و در آن می‌دمیدی و به فرمان من پرنده‌ای می‌شد، و کور مادرزاد و پیس را به فرمان من شفا می‌دادی، و مرده را به فرمان من زنده می‌کردی، و وقتی که تو را از شر بنی‌اسرائیل حفظ کردم. وقتی که معجزات روشن برای آن‌ها آوردی، افراد بی‌ایمان آن‌ها گفتند: این سحر واضحی است. (۱۱۰) و وقتی که به حواریون وحی کردم که به من و پیغمبرم ایمان بیاورید، گفتند: ایمان آوردیم و شاهد باش که ما مسلمان (تسلیم حکم و نظر خدا) هستیم. (۱۱۱) موقعی که حواریون گفتند: ای عیسی پسر مریم، آیا خداوندت می‌تواند سفره غذایی از آسمان برای ما نازل کند؟ عیسی گفت: اگر ایمان دارید از عذاب خدا بترسید. (۱۱۲) گفتند می‌خواهیم از آن بخوریم و دلمان اطمینان پیدا کند و بدانیم که به ما راست گفته‌ای و شاهد بر آن باشیم. (۱۱۳)

قالَ عيسَى ابنُ مَريَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنآ اَنزِل عَلَينا مآئِدَةً مِنَ السَّمآءِ
تَكونُ لَنا عيدًا لِاَوَّلِنا وَءاخِرِنا وَءايَةً مِنكَ وَارزُقنا وَاَنتَ
خَيرُ الرّٰزِقينَ ﴿۱۱۴﴾ قالَ اللّٰهُ اِنّى مُنَزِّلُها عَلَيكُم فَمَن يَكفُر بَعدُ
مِنكُم فَاِنّى اُعَذِّبُهُ عَذابًا لآ اُعَذِّبُهُ اَحَدًا مِنَ العٰلَمينَ ﴿۱۱۵﴾
وَاِذ قالَ اللّٰهُ يٰعيسَى ابنَ مَريَمَ ءَاَنتَ قُلتَ لِلنّاسِ اتَّخِذونى
وَاُمِّىَ اِلٰهَينِ مِن دونِ اللّٰهِ قالَ سُبحٰنَكَ ما يَكونُ لى اَن
اَقولَ ما لَيسَ لى بِحَقٍّ اِن كُنتُ قُلتُهُ فَقَد عَلِمتَهُ تَعلَمُ ما فى
نَفسى وَلآ اَعلَمُ ما فى نَفسِكَ اِنَّكَ اَنتَ عَلّٰمُ الغُيوبِ ﴿۱۱۶﴾
ما قُلتُ لَهُم اِلّا مآ اَمَرتَنى بِهِ اَنِ اعبُدُوا اللّٰهَ رَبّى وَرَبَّكُم وَكُنتُ
عَلَيهِم شَهيدًا ما دُمتُ فيهِم فَلَمّا تَوَفَّيتَنى كُنتَ اَنتَ الرَّقيبَ
عَلَيهِم وَاَنتَ عَلٰى كُلِّ شَىءٍ شَهيدٌ ﴿۱۱۷﴾ اِن تُعَذِّبهُم فَاِنَّهُم عِبادُكَ
وَاِن تَغفِر لَهُم فَاِنَّكَ اَنتَ العَزيزُ الحَكيمُ ﴿۱۱۸﴾ قالَ اللّٰهُ هٰذا يَومُ
يَنفَعُ الصّٰدِقينَ صِدقُهُم لَهُم جَنّٰتٌ تَجرى مِن تَحتِهَا الاَنهٰرُ
خٰلِدينَ فيهآ اَبَدًا رَضِىَ اللّٰهُ عَنهُم وَرَضوا عَنهُ ذٰلِكَ الفَوزُ العَظيمُ ﴿۱۱۹﴾
لِلّٰهِ مُلكُ السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ وَما فيهِنَّ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىءٍ قَديرٌ ﴿۱۲۰﴾

عیسی پسر مریم گفت: خداوندا، سفره غذایی از آسمان برای ما نازل کن تا برای اول و آخر ما عید و نشانه‌ای از تو باشد و به ما روزی بده و تو بهترین روزی دهنده هستی. (۱۱۴) خدا گفت: من آن را برای شما نازل می‌کنم و اگر بعد از آن کسی از شما کافر شود او را عذابی می‌کنم که احدی از افراد بشر را چنان مجازاتی نکرده باشم. (۱۱۵) و هنگامی که خدا گفت: ای عیسی پسر مریم، آیا تو به مردم گفتی من و مادرم را غیر از خدا دو معبود بگیرید؟ عیسی گفت: تو پاکی، سزاوار نیست که آنچه حق من نیست بگویم. اگر گفته بودم، تو آن را می‌دانستی. تو آنچه در دل من است می‌دانی و من آنچه در دل تو است نمی‌دانم. (خداوندا،) تو همه غیب‌ها را می‌دانی. (۱۱۶) من فقط چیزی را که تو به من دستور دادی به آن‌ها گفتم. گفتم که خدا را که سرور من و سرور شماست بندگی کنید و تا وقتی در بین آن‌ها بودم مواظب آن‌ها بودم، و وقتی جان مرا گرفتی تو مراقب کار آن‌ها بودی. تو شاهد هر چیزی هستی. (۱۱۷) اگر آن‌ها را عذاب کنی بندگان تو هستند و اگر گناه آن‌ها را بیامرزی تو توانا و حکیمی. (۱۱۸) خدا گفت: امروز روزی است که راستگویی راستگویان برای آن‌ها فایده دارد. آن‌ها بهشت‌هایی دارند که از زیر آن نهرها روان است و همیشه در آن خواهند بود. خدا از آن‌ها راضی است و آن‌ها از خدا راضی هستند. این پیروزی بزرگی است. (۱۱۹) فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و هر چه در آن‌ها است، مال خدا است و او قادر به هر کاری است. (۱۲۰)

سُورَةُ الأَنعَام
آیاتها ١٦٥

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیمِ

اَلحَمدُ لِلّٰهِ الَّذی خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضَ وَ جَعَلَ الظُّلُمٰتِ
وَ النّورَ ثُمَّ الَّذینَ کَفَروا بِرَبِّهِم یَعدِلونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذی خَلَقَکُم
مِن طینٍ ثُمَّ قَضیٰ اَجَلًا وَ اَجَلٌ مُسَمًّی عِندَهُ ثُمَّ اَنتُم
تَمتَرونَ ﴿٢﴾ وَ هُوَ اللّٰهُ فِی السَّمٰوٰتِ وَ فِی الاَرضِ یَعلَمُ سِرَّکُم
وَ جَهرَکُم وَ یَعلَمُ ما تَکسِبونَ ﴿٣﴾ وَ ما تَأتیهِم مِن ءایَةٍ مِن
ءایٰتِ رَبِّهِم اِلّا کانوا عَنها مُعرِضینَ ﴿٤﴾ فَقَد کَذَّبوا بِالحَقِّ
لَمّا جاءَهُم فَسَوفَ یَأتیهِم اَنبٰٓؤُا ما کانوا بِهِ یَستَهزِءونَ ﴿٥﴾
اَلَم یَرَوا کَم اَهلَکنا مِن قَبلِهِم مِن قَرنٍ مَکَّنّٰهُم فِی الاَرضِ
ما لَم نُمَکِّن لَکُم وَ اَرسَلنَا السَّماءَ عَلَیهِم مِدرارًا وَ جَعَلنَا الاَنهٰرَ
تَجری مِن تَحتِهِم فَاَهلَکنٰهُم بِذُنوبِهِم وَ اَنشَأنا مِن بَعدِهِم قَرنًا
ءاخَرینَ ﴿٦﴾ وَ لَو نَزَّلنا عَلَیکَ کِتٰبًا فی قِرطاسٍ فَلَمَسوهُ بِاَیدیهِم
لَقالَ الَّذینَ کَفَروا اِن هٰذا اِلّا سِحرٌ مُبینٌ ﴿٧﴾ وَ قالوا لَولا اُنزِلَ
عَلَیهِ مَلَکٌ وَ لَو اَنزَلنا مَلَکًا لَقُضِیَ الاَمرُ ثُمَّ لا یُنظَرونَ ﴿٨﴾

سوره انعام (۶)

مکی و شامل یکصد و شصت و پنج آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ستایش و بزرگداشت فقط اختصاص به خدا دارد که آسمان‌ها و زمین را خلق کرد و تاریکی و نور را برقرار کرد. باز افراد بی‌ایمان برای خداوندشان شریک درست می‌کنند. (۱) او وجودی است که شما را از گِل آفرید و مدتی برای زندگی کردن شما قرار داد. مدتی که پیش او معلوم است، با وجود این شما شک می‌کنید. (۲) او در آسمان‌ها و زمین خدا است. پنهان و آشکار شما را می‌داند و از کارهای شما آگاه است. (۳) هیچ آیه‌ای از آیات خداوندشان برای آن‌ها نیامد، مگر این‌که از آن روگردان بودند. (۴) وقتی حق برای آن‌ها آمد منکر آن شدند. خبر عذابی که آن را مسخره می‌کردند برای آن‌ها خواهد آمد. (۵) آیا ندیدند که چقدر از امت‌هایی را که قبل از آن‌ها بودند نابود کردیم؟ به آن‌ها قدرت‌هایی داده بودیم که به شما نداده‌ایم. بارانی مداوم بر آن‌ها نازل کردیم و نهرها از زیر پایشان روان ساختیم، و آن‌ها را به علت گناهانشان نابود کردیم و بعد از آن‌ها مردم دیگری بوجود آوردیم. (۶) اگر به تو نوشته‌ای در ورق کاغذی نازل کنیم که آن را با دست‌هایشان لمس کنند، مسلماً افراد بی‌ایمان می‌گویند: این سحر واضحی است. (۷) گفتند: چرا فرشته‌ای به او نازل نشده؟ اگر ما فرشته‌ای می‌فرستادیم کار تمام شده بود و مهلتی به آن‌ها داده نمی‌شد. (۸)

وَ لَو جَعَلنٰهُ مَلَكًا لَجَعَلنٰهُ رَجُلًا وَ لَلَبَسنا عَلَيهِم ما
يَلبِسونَ ﴿٩﴾ وَ لَقَدِ استُهزِئَ بِرُسُلٍ مِن قَبلِكَ فَحاقَ
بِالَّذينَ سَخِروا مِنهُم ما كانوا بِهِ يَستَهزِءونَ ﴿١٠﴾
قُل سيروا فِي الاَرضِ ثُمَّ انظُروا كَيفَ كانَ عاقِبَةُ
المُكَذِّبينَ ﴿١١﴾ قُل لِمَن ما فِي السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ قُل لِلّٰهِ
كَتَبَ عَلٰى نَفسِهِ الرَّحمَةَ لَيَجمَعَنَّكُم اِلٰى يَومِ القِيٰمَةِ
لا رَيبَ فيهِ اَلَّذينَ خَسِروا اَنفُسَهُم فَهُم لا يُؤمِنونَ ﴿١٢﴾
وَ لَهُ ما سَكَنَ فِي الَّيلِ وَ النَّهارِ وَ هُوَ السَّميعُ العَليمُ ﴿١٣﴾
قُل اَغَيرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ وَ هُوَ يُطعِمُ
وَ لا يُطعَمُ قُل اِنّي اُمِرتُ اَن اَكونَ اَوَّلَ مَن اَسلَمَ
وَ لا تَكونَنَّ مِنَ المُشرِكينَ ﴿١٤﴾ قُل اِنّي اَخافُ اِن عَصَيتُ
رَبّي عَذابَ يَومٍ عَظيمٍ ﴿١٥﴾ مَن يُصرَف عَنهُ يَومَئِذٍ
فَقَد رَحِمَهُ وَ ذٰلِكَ الفَوزُ المُبينُ ﴿١٦﴾ وَ اِن يَمسَسكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ
فَلا كاشِفَ لَهُ اِلّا هُوَ وَ اِن يَمسَسكَ بِخَيرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيءٍ
قَديرٌ ﴿١٧﴾ وَ هُوَ القاهِرُ فَوقَ عِبادِهِ وَ هُوَ الحَكيمُ الخَبيرُ ﴿١٨﴾

و اگر او را فرشته‌ای می‌ساختیم حتماً او را به صورت انسانی می‌ساختیم و باز همان شبهه‌ای که برای آن‌ها وجود دارد بر جا می‌ماند. (۹) پیغمبران قبل از تو را هم مسخره کردند درنتیجه همان عذابی که مورد تمسخر آن‌ها قرار داشت آن‌ها را فرا گرفت. (۱۰) بگو: در زمین بگردید و نگاه کنید عاقبت کسانی که منکر عذاب ما بودند چه شد. (۱۱) بگو: آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال چه کسی است؟ بگو: مال خدا است. خدا رحمت را بر خودش واجب ساخته تا شما را در روز قیامت که شکی در آن نیست جمع کند. کسانی که خودشان را دچار ضرر کردند (دچار عذاب قیامت ساختند) ایمان نمی‌آورند. (۱۲) آنچه در شب و روز آرامش می‌یابد مال خدا است و او شنوا و دانا است. (۱۳) بگو: آیا غیر از خدا که آفریننده آسمان‌ها و زمین است یاوری برای خود بگیرم؟ در صورتی که او به دیگران غذا می‌دهد و کسی به او غذا نمی‌دهد. بگو: به من دستور داده شده که بیشتر از همه تسلیم حکم و نظر خدا باشم و از مشرکین نباشم. (۱۴) بگو: من اگر از فرمان خدا سرپیچی کنم از عذاب روز بزرگ می‌ترسم. (۱۵) کسی که در روز قیامت عذاب از او برگردانده شود خدا به او رحم کرده و این موفقیت آشکاری است. (۱۶) اگر خدا ضرری به تو برساند کسی جز خود او نمی‌تواند آن را برطرف کند و اگر خیری به تو برساند، او قادر به هر کاری است. (۱۷) او بر بندگانش تسلط دارد و حکیم و آگاه است. (۱۸)

قُل اَیُّ شَیءٍ اَکبَرُ شَهادَةً قُلِ اللهُ شَهیدٌ بَینی وَ بَینَکُم وَ اوحِیَ اِلَیَّ
هٰذَا القُرءانُ لِاُنذِرَکُم بِهِ وَ مَن بَلَغَ اَئِنَّکُم لَتَشهَدونَ اَنَّ مَعَ اللهِ
ءالِهَةً اُخرىٰ قُل لا اَشهَدُ قُل اِنَّما هُوَ اِلٰهٌ واحِدٌ وَ اِنَّنی بَریءٌ
مِمّا تُشرِکونَ ﴿١٩﴾ اَلَّذینَ ءاتَیناهُمُ الکِتٰبَ یَعرِفونَهُ کَما یَعرِفونَ
اَبناءَهُمُ الَّذینَ خَسِروا اَنفُسَهُم فَهُم لا یُؤمِنونَ ﴿٢٠﴾ وَ مَن اَظلَمُ
مِمَّنِ افتَرىٰ عَلَى اللهِ کَذِبًا اَو کَذَّبَ بِـٔایٰتِهِ اِنَّهُ لا یُفلِحُ الظّٰلِمونَ
﴿٢١﴾ وَ یَومَ نَحشُرُهُم جَمیعًا ثُمَّ نَقولُ لِلَّذینَ اَشرَکوا اَینَ شُرَکاؤُکُمُ
الَّذینَ کُنتُم تَزعُمونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَم تَکُن فِتنَتُهُم اِلّا اَن قالوا وَ اللهِ
رَبِّنا ما کُنّا مُشرِکینَ ﴿٢٣﴾ اُنظُر کَیفَ کَذَبوا عَلىٰ اَنفُسِهِم وَ ضَلَّ
عَنهُم ما کانوا یَفتَرونَ ﴿٢٤﴾ وَ مِنهُم مَن یَستَمِعُ اِلَیکَ وَ جَعَلنا عَلىٰ
قُلوبِهِم اَکِنَّةً اَن یَفقَهوهُ وَ فی ءاذانِهِم وَقرًا وَ اِن یَرَوا کُلَّ
ءایَةٍ لا یُؤمِنوا بِها حَتّىٰ اِذا جاءوكَ یُجادِلونَكَ یَقولُ الَّذینَ کَفَروا
اِن هٰذا اِلّا اَساطیرُ الاَوَّلینَ ﴿٢٥﴾ وَ هُم یَنهَونَ عَنهُ وَ یَنـَٔونَ عَنهُ
وَ اِن یُهلِکونَ اِلّا اَنفُسَهُم وَ ما یَشعُرونَ ﴿٢٦﴾ وَ لَو تَرىٰ اِذ وُقِفوا عَلَى
النّارِ فَقالوا یٰلَیتَنا نُرَدُّ وَ لا نُکَذِّبَ بِـٔایٰتِ رَبِّنا وَ نَکونَ مِنَ المُؤمِنینَ ﴿٢٧﴾

بگو: شهادت چه کسی بالاتر است؟ بگو: خدا بین من و شما شاهد است و این قرآن به من وحی شده تا با آن شما و کسی را که این قرآن به او می‌رسد از عواقب کار خطا بترسانم. آیا شهادت می‌دهید که با خدا معبودهای دیگری وجود دارد؟ بگو: من چنین شهادتی نمی‌دهم. بگو: فقط او معبود یگانه است و من از چیزهایی که شریک خدا می‌سازید بیزارم. (۱۹) کسانی‌که به آن‌ها کتاب داده‌ایم پیغمبر را می‌شناسند، همان‌طور که بچه‌هایشان را می‌شناسند. کسانیکه خودشان را دچار ضرر کرده‌اند ایمان نمی‌آورند. (۲۰) کیست ظالم‌تر از کسی‌که دروغی را سر هم کند و از قول خدا بگوید یا منکر آیات او شود؟ ظلم‌کنندگان رستگار نمی‌شوند. (۲۱) روزی که همه آن‌ها را جمع کنیم، به آنان‌که برای خدا شریک ساختند می‌گوییم: شریکانی که گمان می‌کردید کجا هستند؟ (۲۲) حرف آن‌ها فقط این خواهد بود که به خدا که مالک ما است قسم که مشرک نبودیم. (۲۳) ببین چگونه به خود دروغ گفتند و شریکانی که برای خدا می‌بافتند گم شدند. (۲۴) عده‌ای از آن‌ها ظاهراً به تو گوش می‌دهند، ولی ما بر دل آن‌ها پوششی قرار داده‌ایم تا آن را نفهمند و گوششان را سنگین کرده‌ایم. هر معجزه‌ای هم ببینند به آن ایمان نمی‌آورند تا آن‌جا که وقتی پیش تو بیایند با تو مجادله می‌کنند. کافران گویند: این قرآن فقط داستان گذشتگان است. (۲۵) آن‌ها مردم را از آن باز می‌دارند و خودشان هم کنار می‌کشند. آن‌ها فقط خود را هلاک می‌کنند ولی نمی‌دانند. (۲۶) اگر وقتی که آن‌ها را کنار آتش نگه داشته‌اند ببینی می‌گویند: ای کاش برگردیم و آیات خداوندمان را انکار نکنیم و از مؤمنین باشیم. (۲۷)

بَل بَدا لَهُم ما كانوا يُخفونَ مِن قَبلُ ۖ وَلَو رُدّوا لَعادوا لِما نُهوا عَنهُ
وَإِنَّهُم لَكٰذِبونَ ﴿٢٨﴾ وَقالوا إِن هِيَ إِلّا حَياتُنَا الدُّنيا وَما نَحنُ
بِمَبعوثينَ ﴿٢٩﴾ وَلَو تَرىٰ إِذ وُقِفوا عَلىٰ رَبِّهِم ۚ قالَ أَلَيسَ هٰذا
بِالحَقِّ ۚ قالوا بَلىٰ وَرَبِّنا ۚ قالَ فَذوقُوا العَذابَ بِما كُنتُم تَكفُرونَ
﴿٣٠﴾ قَد خَسِرَ الَّذينَ كَذَّبوا بِلِقاءِ اللَّهِ ۖ حَتّىٰ إِذا جاءَتهُمُ السّاعَةُ
بَغتَةً قالوا يٰحَسرَتَنا عَلىٰ ما فَرَّطنا فيها وَهُم يَحمِلونَ أَوزارَهُم
عَلىٰ ظُهورِهِم ۚ أَلا ساءَ ما يَزِرونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الحَيٰوةُ الدُّنيا إِلّا
لَعِبٌ وَلَهوٌ ۖ وَلَلدّارُ الآخِرَةُ خَيرٌ لِلَّذينَ يَتَّقونَ ۗ أَفَلا تَعقِلونَ
﴿٣٢﴾ قَد نَعلَمُ إِنَّهُ لَيَحزُنُكَ الَّذي يَقولونَ ۖ فَإِنَّهُم لا يُكَذِّبونَكَ
وَلٰكِنَّ الظّٰلِمينَ بِـٔايٰتِ اللَّهِ يَجحَدونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَد كُذِّبَت
رُسُلٌ مِن قَبلِكَ فَصَبَروا عَلىٰ ما كُذِّبوا وَأوذوا حَتّىٰ أَتىٰهُم نَصرُنا ۚ
وَلا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللَّهِ ۚ وَلَقَد جاءَكَ مِن نَبَإِي المُرسَلينَ
﴿٣٤﴾ وَإِن كانَ كَبُرَ عَلَيكَ إِعراضُهُم فَإِنِ استَطَعتَ أَن تَبتَغِيَ
نَفَقًا فِي الأَرضِ أَو سُلَّمًا فِي السَّماءِ فَتَأتِيَهُم بِـٔايَةٍ ۚ وَلَو شاءَ
اللَّهُ لَجَمَعَهُم عَلَى الهُدىٰ ۚ فَلا تَكونَنَّ مِنَ الجٰهِلينَ ﴿٣٥﴾

برای آن‌ها آنچه قبلاً مخفی می‌کردند آشکار شد. اگر برگردانده شوند حتماً به آنچه از آن نهی شده‌اند برمی‌گردند. آن‌ها دروغ می‌گویند. (۲۸) گفتند: چیزی غیر از زندگی این دنیا وجود ندارد و ما دوباره زنده نمی‌شویم. (۲۹) اگر وقتی را که در مقابل خداوندشان نگه داشته می‌شوند ببینی که خدا به آن‌ها می‌گوید: آیا این حق نیست؟ می‌گویند آری، به خدا قسم. خدا به آن‌ها می‌گوید: به علت کفری که داشتید عذاب را بچشید. (۳۰) کسانی‌که منکر دیدار خدا شدند ضرر کردند. وقتی که قیامت ناگهانی فرا رسد می‌گویند: افسوس که ما در دنیا کوتاهی کردیم و آن‌ها بار گناهان خود را بر دوش می‌گیرند. باری که برمی‌دارند بد است. (۳۱) زندگی دنیا فقط بازی و سرگرمی است و مسلماً خانه آخرت برای افراد باتقوی بهتر است. آیا نمی‌فهمید؟ (۳۲) می‌دانیم حرف‌هایی که می‌زنند تو را غمگین می‌کند. آن‌ها منکر تو نمی‌شوند بلکه افراد ظالم منکر آیات خدا می‌شوند. (۳۳) پیغمبران قبل از تو هم مورد انکار قرار گرفتند ولی در مقابل انکاری که شدند استقامت ورزیدند و تا موقعی که یاری ما شامل حال آن‌ها شد مورد آزار قرار گرفتند. تغییردهنده‌ای برای کلمات خدا وجود ندارد. مسلماً خبر پیغمبران برای تو آمده است. (۳۴) اگر قبول نکردن آن‌ها برای تو سنگین است چنانچه می‌توانی نقبی در زمین یا نردبانی در آسمان پیدا کن و برای آن‌ها معجزه‌ای بیاور. اگر خدا می‌خواست همه آن‌ها را هدایت می‌کرد، پس از جاهلان نباش. (۳۵)

۞ اِنَّما يَستَجيبُ الَّذينَ يَسمَعونَ وَ المَوتىٰ يَبعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ
اِلَيهِ يُرجَعونَ ﴿٣٦﴾ وَ قالوا لَولا نُزِّلَ عَلَيهِ ءايَةٌ مِن رَبِّهِ قُل اِنَّ
اللّٰهَ قادِرٌ عَلىٰ اَن يُنَزِّلَ ءايَةً وَ لٰكِنَّ اَكثَرَهُم لا يَعلَمونَ ﴿٣٧﴾
وَما مِن دابَّةٍ فِي الاَرضِ وَلا طٰئِرٍ يَطيرُ بِجَناحَيهِ اِلّا اُمَمٌ اَمثالُكُم
ما فَرَّطنا فِي الكِتٰبِ مِن شَيءٍ ثُمَّ اِلىٰ رَبِّهِم يُحشَرونَ ﴿٣٨﴾
وَ الَّذينَ كَذَّبوا بِـٔايٰتِنا صُمٌّ وَ بُكمٌ فِي الظُّلُمٰتِ مَن يَشَاِ اللّٰهُ
يُضلِلهُ وَ مَن يَشَأ يَجعَلهُ عَلىٰ صِراطٍ مُستَقيمٍ ﴿٣٩﴾ قُل
اَرَءَيتَكُم اِن اَتٰىكُم عَذابُ اللّٰهِ اَو اَتَتكُمُ السّاعَةُ اَغَيرَ اللّٰهِ
تَدعونَ اِن كُنتُم صٰدِقينَ ﴿٤٠﴾ بَل اِيّاهُ تَدعونَ فَيَكشِفُ ما
تَدعونَ اِلَيهِ اِن شاءَ وَ تَنسَونَ ما تُشرِكونَ ﴿٤١﴾ وَ لَقَد اَرسَلنا
اِلىٰ اُمَمٍ مِن قَبلِكَ فَاَخَذنٰهُم بِالبَأساءِ وَ الضَّرّاءِ لَعَلَّهُم
يَتَضَرَّعونَ ﴿٤٢﴾ فَلَولا اِذ جاءَهُم بَأسُنا تَضَرَّعوا وَ لٰكِن قَسَت
قُلوبُهُم وَ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيطٰنُ ما كانوا يَعمَلونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمّا
نَسوا ما ذُكِّروا بِهِ فَتَحنا عَلَيهِم اَبوابَ كُلِّ شَيءٍ حَتّىٰ
اِذا فَرِحوا بِما اوتوا اَخَذنٰهُم بَغتَةً فَاِذا هُم مُبلِسونَ ﴿٤٤﴾

فقط کسانی که گوش شنوا دارند دعوت تو را اجابت می‌کنند. مردگان را خدا زنده می‌کند، بعد آن‌ها را پیش خدا برمی‌گردانند. (۳۶) گفتند: چرا معجزه‌ای از طرف خداوندش برای او نازل نشده؟ بگو: خدا قادر است که معجزه‌ای نازل کند ولی بیشتر آن‌ها این را نمی‌دانند. (۳۷) هیچ جنبنده‌ای در زمین و هیچ پرنده‌ای که در هوا با بال‌هایش پرواز کند وجود ندارد مگر این‌که نوعی جاندار مثل شما است. ما در (این) کتاب (در قرآن) چیزی را فروگذار نکردیم. آن‌ها پیش خداوندشان جمع می‌شوند. (۳۸) کسانی‌که منکر آیات ما شدند کر و لال و در تاریکی هستند. خدا کسی را که بخواهد گمراه می‌کند و کسی را که بخواهد بر راه راست قرار می‌دهد. (۳۹) بگو: اگر راست می‌گویید نظر شما چیست؟ اگر عذاب خدا یا قیامت بیاید آیا کسی را غیر از خدا به کمک می‌خوانید؟ (۴۰) تنها او را به کمک می‌خوانید و او اگر بخواهد مشکلی را که برای آن کمک می‌خواهید برطرف می‌کند و شما چیزهایی را که شریک او می‌سازید فراموش می‌کنید. (۴۱) پیغمبرانی برای امت‌های قبل از تو فرستادیم و آن‌ها را دچار رنج و سختی کردیم شاید زاری کنند. (۴۲) چرا وقتی عذاب ما به آن‌ها رسید زاری نکردند؟ بلکه دلشان سخت شد و شیطان کارهایی را که می‌کردند در نظر آن‌ها آراست. (۴۳) وقتی تذکری که به آن‌ها دادیم فراموش کردند، درهای هر چیزی را به روی آن‌ها باز کردیم تا وقتی که از آنچه به آن‌ها داده شده بود شاد شدند. ناگهان آن‌ها را دچار عذاب کردیم، آن وقت آن‌ها مایوس شدند. (۴۴)

فَقُطِعَ دابِرُ القَومِ الَّذينَ ظَلَموا ۚ وَالحَمدُ لِلَّهِ رَبِّ العٰلَمينَ ﴿٤٥﴾
قُل أَرَءَيتُم إِن أَخَذَ اللَّهُ سَمعَكُم وَأَبصٰرَكُم وَخَتَمَ عَلىٰ قُلوبِكُم
مَن إِلٰهٌ غَيرُ اللَّهِ يَأتيكُم بِهِ ۗ انظُر كَيفَ نُصَرِّفُ الءايٰتِ
ثُمَّ هُم يَصدِفونَ ﴿٤٦﴾ قُل أَرَءَيتَكُم إِن أَتىٰكُم عَذابُ
اللَّهِ بَغتَةً أَو جَهرَةً هَل يُهلَكُ إِلَّا القَومُ الظّٰلِمونَ ﴿٤٧﴾
وَما نُرسِلُ المُرسَلينَ إِلّا مُبَشِّرينَ وَمُنذِرينَ ۖ فَمَن ءامَنَ وَأَصلَحَ
فَلا خَوفٌ عَلَيهِم وَلا هُم يَحزَنونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذينَ كَذَّبوا بِـٔايٰتِنا
يَمَسُّهُمُ العَذابُ بِما كانوا يَفسُقونَ ﴿٤٩﴾ قُل لا أَقولُ لَكُم
عِندى خَزائِنُ اللَّهِ وَلا أَعلَمُ الغَيبَ وَلا أَقولُ لَكُم إِنّى مَلَكٌ ۖ
إِن أَتَّبِعُ إِلّا ما يوحىٰ إِلَىَّ ۚ قُل هَل يَستَوِى الأَعمىٰ وَالبَصيرُ ۚ
أَفَلا تَتَفَكَّرونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنذِر بِهِ الَّذينَ يَخافونَ أَن يُحشَروا
إِلىٰ رَبِّهِم ۙ لَيسَ لَهُم مِن دونِهِ وَلِىٌّ وَلا شَفيعٌ لَعَلَّهُم يَتَّقونَ
﴿٥١﴾ وَلا تَطرُدِ الَّذينَ يَدعونَ رَبَّهُم بِالغَدوٰةِ وَالعَشِىِّ يُريدونَ
وَجهَهُ ۖ ما عَلَيكَ مِن حِسابِهِم مِن شَيءٍ وَما مِن حِسابِكَ
عَلَيهِم مِن شَيءٍ فَتَطرُدَهُم فَتَكونَ مِنَ الظّٰلِمينَ ﴿٥٢﴾

ریشه افراد ظالم قطع شد.
ستایش فقط سزاوار خدا است که
صاحب‌اختیار همه مردم جهان
است.(۴۵) بگو: نظر شما چیست؟
آیا اگر خدا شنوایی و بینایی شما را
بگیرد و بر دل‌هایتان مهر بزند
(قدرت فکرکردن را از شما
بگیرد)، غیر از خدا چه معبودی
وجود دارد که آن را به شما
برگرداند؟ نگاه کن که چگونه
آیات را بیان می‌کنیم و آن‌ها از آن
رو برمی‌گردانند.(۴۶) بگو: نظر
شما چیست؟ اگر عذاب خدا به
طور ناگهانی یا آشکارا به شما
برسد آیا غیر از این است که فقط
ظالم‌ها نابود می‌شوند؟(۴۷) ما
پیغمبرانمان را فقط برای
مژده‌دادن و بیم‌دادن می‌فرستیم.
کسانی که ایمان بیاورند و کار خود
را اصلاح کنند نه ترسی دارند نه
غصه‌ای.(۴۸) و کسانی که منکر آیات ما شدند به علت این که نافرمانی کردند دچار عذاب می‌شوند.(۴۹) (ای
پیغمبر،) بگو: من به شما نمی‌گویم که گنج‌های خدا پیش من است و غیب نمی‌دانم[1] و به شما نمی‌گویم که من
فرشته‌ام. من فقط از آنچه به من وحی می‌شود پیروی می‌کنم. بگو: آیا کور و بینا با هم مساوی هستند؟ آیا فکر
نمی‌کنید؟(۵۰) به‌وسیله قرآن به کسانی که می‌ترسند از این که پیش خداوندشان جمع شوند هشدار بده که غیر
از خدا یاور و شفیعی برای آن‌ها وجود ندارد، شاید پرهیزکار شوند.(۵۱) و افرادی را که صبح و شام خداوندشان
را می‌خوانند و رضای او را می‌خواهند از خود نران. ذره‌ای از حساب آن‌ها بر عهده تو نیست و ذره‌ای از حساب
تو بر عهده آن‌ها نیست. اگر آن‌ها را از خود برانی از ستمکاران خواهی بود.(۵۲)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «بگو: به شما نمی‌گویم که گنجینه های خدا نزد من است و(نمی‌گویم) غیب می‌دانم...»

وَ كَذٰلِكَ فَتَنّا بَعضَهُم بِبَعضٍ لِيَقولوا أَهٰؤُلاءِ مَنَّ اللهُ
عَلَيهِم مِن بَينِنا أَلَيسَ اللهُ بِأَعلَمَ بِالشّٰكِرينَ ﴿٥٣﴾ وَ إِذا
جاءَكَ الَّذينَ يُؤمِنونَ بِآيٰتِنا فَقُل سَلٰمٌ عَلَيكُم كَتَبَ
رَبُّكُم عَلىٰ نَفسِهِ الرَّحمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُم سوءًا
بِجَهٰلَةٍ ثُمَّ تابَ مِن بَعدِهِ وَ أَصلَحَ فَأَنَّهُ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿٥٤﴾
وَ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الآيٰتِ وَ لِتَستَبينَ سَبيلُ المُجرِمينَ ﴿٥٥﴾
قُل إِنّي نُهيتُ أَن أَعبُدَ الَّذينَ تَدعونَ مِن دونِ اللهِ قُل
لا أَتَّبِعُ أَهواءَكُم قَد ضَلَلتُ إِذًا وَ ما أَنَا مِنَ المُهتَدينَ ﴿٥٦﴾
قُل إِنّي عَلىٰ بَيِّنَةٍ مِن رَبّي وَ كَذَّبتُم بِهِ ما عِندي ما
تَستَعجِلونَ بِهِ إِنِ الحُكمُ إِلّا لِلّٰهِ يَقُصُّ الحَقَّ وَ هُوَ
خَيرُ الفٰصِلينَ ﴿٥٧﴾ قُل لَو أَنَّ عِندي ما تَستَعجِلونَ بِهِ
لَقُضِيَ الأَمرُ بَيني وَ بَينَكُم وَ اللهُ أَعلَمُ بِالظّٰلِمينَ ﴿٥٨﴾
۞ وَ عِندَهُ مَفاتِحُ الغَيبِ لا يَعلَمُها إِلّا هُوَ وَ يَعلَمُ ما فِي
البَرِّ وَ البَحرِ وَ ما تَسقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلّا يَعلَمُها وَ لا حَبَّةٍ
في ظُلُمٰتِ الأَرضِ وَ لا رَطبٍ وَ لا يابِسٍ إِلّا في كِتٰبٍ مُبينٍ ﴿٥٩﴾

ما این‌طور بعضی از آن‌ها را به‌وسیله بعضی امتحان کردیم تا بگویند: آیا این‌ها افرادی هستند که خدا از بین ما بر آن‌ها منت گذاشته؟ آیا خدا افراد سپاسگزار را بهتر نمی‌شناسد؟ (۵۳) وقتی افرادی که به آیات ما ایمان دارند پیش تو آمدند بگو: سلام بر شما. خداوند شما رحمت را بر خودش واجب ساخته، هر کس از شما که کار بدی از روی نادانی بکند و بعد از آن توبه نماید و کار خود را اصلاح کند (بداند که) خدا آمرزنده مهربان است. (۵۴) ما آیات را این‌طور توضیح می‌دهیم تا راه افراد گناه‌کار معلوم شود. (۵۵) بگو: من از این‌که افرادی را که شما غیر از خدا می‌خوانید بندگی کنم نهی شده‌ام. بگو: من از دلخواه شما پیروی نمی‌کنم، چون در آن صورت گمراه شده‌ام و از کسانی که راه صحیح را شناخته‌اند نخواهم بود. (۵۶) بگو: من دلیل روشنی از جانب خداوندم دارم ولی شما آن را قبول نمی‌کنید. عذابی که شما می‌خواهید زودتر برسد در اختیار من نیست. حکم آن فقط در اختیار خدا است. خداوند حقیقت را می‌گوید و او بهترین قاضی است. (۵۷) بگو: اگر آن عذابی که شما می‌خواهید زودتر برسد در اختیار من بود، کار بین من و شما تمام شده بود. خدا افراد ظالم را خوب می‌شناسد. (۵۸) کلیدهای غیب پیش خدا است و کسی جز خدا آن را نمی‌داند. آنچه که در خشکی و دریا است می‌داند. هیچ برگی نمی‌افتد مگر این‌که خدا آن را می‌داند، هیچ دانه‌ای در تاریکی‌های زمین و هیچ تر و خشکی وجود ندارد،[۱] مگر این‌که در کتابی روشن است. (۵۹)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «... هیچ برگی نمی‌افتد مگر این که آن را می‌داند، و(هم‌چنین) هیچ دانه‌ای در تاریکی‌های زمین و هیچ تر و خشکی(نیفتد) مگر این‌که در کتابی روشن(لوح محفوظ ثبت) است.»

وَهُوَ الَّذی یَتَوَفّٰکُم بِالَّیلِ وَ یَعلَمُ ما جَرَحتُم بِالنَّهارِ ثُمَّ
یَبعَثُکُم فیهِ لِیُقضیٰ اَجَلٌ مُسَمًّی ثُمَّ اِلَیهِ مَرجِعُکُم
ثُمَّ یُنَبِّئُکُم بِما کُنتُم تَعمَلونَ ﴿٦٠﴾ وَ هُوَ القاهِرُ فَوقَ عِبادِهِ
وَ یُرسِلُ عَلَیکُم حَفَظَةً حَتّیٰ اِذا جاءَ اَحَدَکُمُ المَوتُ تَوَفَّتهُ
رُسُلُنا وَهُم لا یُفَرِّطونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدّوا اِلَی اللّٰهِ مَولٰهُمُ الحَقِّ
اَلا لَهُ الحُکمُ وَ هُوَ اَسرَعُ الحاسِبینَ ﴿٦٢﴾ قُل مَن یُنَجّیکُم مِن
ظُلُمٰتِ البَرِّ وَ البَحرِ تَدعونَهُ تَضَرُّعًا وَ خُفیَةً لَئِن اَنجٰنا مِن هٰذِهِ
لَنَکونَنَّ مِنَ الشّٰکِرینَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللّٰهُ یُنَجّیکُم مِنها وَ مِن کُلِّ کَربٍ
ثُمَّ اَنتُم تُشرِکونَ ﴿٦٤﴾ قُل هُوَ القادِرُ عَلیٰ اَن یَبعَثَ عَلَیکُم عَذابًا
مِن فَوقِکُم اَو مِن تَحتِ اَرجُلِکُم اَو یَلبِسَکُم شِیَعًا وَ یُذیقَ
بَعضَکُم بَأسَ بَعضٍ اُنظُر کَیفَ نُصَرِّفُ الأیٰتِ لَعَلَّهُم یَفقَهونَ ﴿٦٥﴾
وَ کَذَّبَ بِهِ قَومُکَ وَهُوَ الحَقُّ قُل لَستُ عَلَیکُم بِوَکیلٍ ﴿٦٦﴾
لِکُلِّ نَبَاٍ مُستَقَرٌّ وَسَوفَ تَعلَمونَ ﴿٦٧﴾ وَاِذا رَاَیتَ الَّذینَ یَخوضونَ
فی ءایٰتِنا فَاَعرِض عَنهُم حَتّیٰ یَخوضوا فی حَدیثٍ غَیرِهِ وَ اِمّا
یُنسِیَنَّکَ الشَّیطٰنُ فَلا تَقعُد بَعدَ الذِّکریٰ مَعَ القَومِ الظّٰلِمینَ ﴿٦٨﴾

اوست که جان شما را در شب می‌گیرد[1] و کارهایی را که در روز می‌کنید می‌داند و شما را در روز بلند می‌کند تا مدت معین عمر شما تمام شود. بازگشت شما پیش اوست، بعد شما را از کارهایی که می‌کردید باخبر می‌کند. (۶۰) او بر بندگانش تسلط دارد و حافظینی برای شما می‌فرستد تا موقعی که مرگ یکی از شما برسد، فرستادگان ما جان او را می‌گیرند و در این کار کوتاهی نمی‌کنند. (۶۱) بعد پیش مولای حقیقی خودشان (خدا) برگردانده می‌شوند. بدانید که حکم با خدا است و او زودتر از همه به حساب‌ها رسیدگی می‌کند. (۶۲) بگو: چه کسی وقتی او را با التماس و پنهانی به کمک می‌خوانید شما را از تاریکی‌های خشکی و دریا نجات می‌دهد؟ و می‌گویید: اگر ما را از این وضع نجات بدهی از سپاسگزاران خواهیم بود. (۶۳) بگو: خدا شما را از این وضع و هر غمی نجات می‌دهد ولی شما باز شریکی برای او می‌تراشید. (۶۴) بگو: او قادر است که عذابی از بالای سر شما یا از زیر پای شما بفرستد یا شما را دسته دسته کند و عذاب بعضی را به بعضی دیگر بچشاند. نگاه کن که ما چگونه آیات را توضیح می‌دهیم تا آن را بفهمند. (۶۵) قوم تو قرآن را تکذیب کردند در صورتی که قرآن حق است. بگو: من وکیل شما نیستم. (۶۶) برای عملی‌شدن هر خبری (مثل خبر عذاب یا قیامت) وقتی لازم است و این حقیقت را خواهید دانست. (۶۷) وقتی کسانی را که آیات ما را مسخره می‌کنند دیدی، از آن‌ها رو برگردان تا درباره مطلب دیگری صحبت کنند. و اگر شیطان باعث شد که این کار را فراموش کنی بعد از این‌که به یادت آمد با افرادی که ظلم می‌کنند منشین. (۶۸)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و اوست آن که در شب(روح) شما را(در خواب) برمی‌گیرد و آنچه در روز کرده‌اید می‌داند، سپس شما را در آن برمی‌انگیزد برای گذراندن مدّتی معیّن؛...»

وَ ما عَلَى الَّذينَ يَتَّقونَ مِن حِسابِهِم مِن شَيْءٍ وَ لٰكِن
ذِكرىٰ لَعَلَّهُم يَتَّقونَ ﴿٦٩﴾ وَ ذَرِ الَّذينَ اتَّخَذوا
دينَهُم لَعِبًا وَ لَهوًا وَ غَرَّتهُمُ الحَيٰوةُ الدُّنيا وَ ذَكِّر بِهِ
اَن تُبسَلَ نَفسٌ بِما كَسَبَت لَيسَ لَها مِن دونِ اللّٰهِ وَلِيٌّ
وَ لا شَفيعٌ وَ اِن تَعدِل كُلَّ عَدلٍ لا يُؤخَذ مِنها اُولٰئِكَ
الَّذينَ اُبسِلوا بِما كَسَبوا لَهُم شَرابٌ مِن حَميمٍ وَ عَذابٌ
اَليمٌ بِما كانوا يَكفُرونَ ﴿٧٠﴾ قُل اَنَدعوا مِن دونِ اللّٰهِ ما
لا يَنفَعُنا وَ لا يَضُرُّنا وَ نُرَدُّ عَلىٰ اَعقابِنا بَعدَ اِذ هَدٰىنَا اللّٰهُ
كَالَّذِي استَهوَتهُ الشَّيٰطينُ فِي الاَرضِ حَيرانَ لَهُ اَصحٰبٌ
يَدعونَهُ اِلَى الهُدَى ائتِنا قُل اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الهُدىٰ
وَ اُمِرنا لِنُسلِمَ لِرَبِّ العٰلَمينَ ﴿٧١﴾ وَ اَن اَقيموا الصَّلٰوةَ
وَ اتَّقوهُ وَ هُوَ الَّذي اِلَيهِ تُحشَرونَ ﴿٧٢﴾ وَ هُوَ الَّذي
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضَ بِالحَقِّ وَ يَومَ يَقولُ كُن
فَيَكونُ قَولُهُ الحَقُّ وَ لَهُ المُلكُ يَومَ يُنفَخُ فِي الصّورِ
عالِمُ الغَيبِ وَ الشَّهٰدَةِ وَ هُوَ الحَكيمُ الخَبيرُ ﴿٧٣﴾

ذره‌ای از حساب آن‌ها بر عهده افراد باتقوی نیست ولی این تذکری برای آن‌ها است تا پرهیزکار شوند.(۶۹) کسانی را که دینشان را بازی و سرگرمی ساختند و زندگی دنیا آن‌ها را فریب داد به حال خود بگذار. فقط تذکر بده که هر کس گرفتار اعمال خودش می‌باشد و کسی غیر از خدا یاور و شفیعی ندارد و هر تاوانی هم که بدهد از او پذیرفته نمی‌شود. آن‌ها افرادی هستند که گرفتار اعمال خودشان می‌باشند. آن‌ها به‌خاطر کفری که ورزیدند، آب جوش و عذاب پردردی در پیش دارند.(۷۰) بگو: آیا غیر از خدا چیزی را که نفع و ضرری برای ما ندارد به کمک بخوانیم و بعد از این‌که خدا ما را هدایت کرد به حال اول برگردیم؟ مثل کسی که شیطان‌ها با وسوسه خود او را گمراه و در زمین سرگردان کرده‌اند در صورتی که دوستانی دارد که او را به راه صحیح دعوت می‌کنند که پیش ما بیا. بگو: هدایت خدا، هدایت واقعی است و به ما دستور داده شده که تسلیم صاحب‌اختیار همه مردم جهان باشیم.(۷۱) و این‌که نماز را به پا دارید و از نافرمانی خدا بترسید. خدا کسی است که پیش او جمع‌آوری می‌شوید.(۷۲) اوست که آسمان‌ها و زمین را به حق آفریده و روزی که بگوید این‌طور باش، همان‌طور خواهد شد. سخن او حق است و روزی که در صور دمیده شود فرمانروایی مال او است. دانای غیب و آشکار است و او حکیم و آگاه است.(۷۳)

وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّيٓ
أَرٰىكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُرِيٓ إِبْرٰهِيمَ
مَلَكُوتَ السَّمَٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَءَا كَوْكَبًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّآ أَفَلَ
قَالَ لَآ أُحِبُّ الْأٰفِلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَءَا الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَٰذَا
رَبِّي فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّآلِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَءَا الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَآ
أَكْبَرُ فَلَمَّآ أَفَلَتْ قَالَ يَٰقَوْمِ إِنِّي بَرِيٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾
إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَٰوٰتِ وَالْأَرْضَ
حَنِيفًا وَمَآ أَنَا۠ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَآجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ
أَتُحَٰٓجُّوٓنِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَىٰنِ وَلَآ أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِۦٓ
إِلَّآ أَن يَشَآءَ رَبِّي شَيْـًٔا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَآ أَشْرَكْتُمْ
وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ عَلَيْكُمْ
سُلْطَٰنًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

وقتی را یادآوری کن که ابراهیم به پدرش آزر گفت: آیا بت‌ها را معبود خود می‌گیری؟ من، تو و قومت را در گمراهی آشکاری می‌بینم. (۷۴) ما به ابراهیم این‌طور ملکوت آسمان‌ها و زمین را نشان دادیم تا از افرادی باشد که یقین دارند. (۷۵) وقتی تاریکی شب او را فراگرفت ستاره‌ای دید، گفت: این خداوند من است. چون غروب کرد گفت: من چیزی را که غروب می‌کند دوست ندارم (۷۶) و چون ماه را دید که طلوع می‌کند گفت: این خداوند من است و چون غروب کرد گفت: اگر خداوندم مرا هدایت نکند از گمراهان خواهم بود. (۷۷) چون خورشید را دید که طلوع می‌کند گفت: این خداوند من است، این بزرگ‌تر است. چون غروب کرد گفت: ای قوم من، من از آنچه شریک خدا می‌سازید بیزارم. (۷۸) من مخلصانه تنها به کسی رو آورده‌ام که آسمان‌ها و زمین را آفرید و من مشرک نیستم. (۷۹) و قومش با او بحث کردند. ابراهیم گفت: آیا در مورد خدا با من بحث و بگومگو می‌کنید؟ در صورتی که خدا مرا هدایت کرده و من از چیزهایی که شریک خدا می‌سازید نمی‌ترسم، مگر این‌که خداوند من چیزی بخواهد. علم خداوند من همه چیز را دربرگرفته، آیا توجه پیدا نمی‌کنید؟ (۸۰) چطور من از چیزهایی که شریک خدا ساخته‌اید بترسم؟ در صورتی که شما از این‌که چیزهایی را شریک خدا ساخته‌اید، که هیچ دلیلی برای شریک بودن آن‌ها بر شما نازل نشده، نمی‌ترسید. اگر حقیقت را می‌دانید کدامیک از ما دو دسته باید خیالش راحت باشد؟ (۸۱)

اَلَّذينَ ءامَنوا وَ لَم يَلبِسوٓا ايمانَهُم بِظُلمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الاَمنُ
وَ هُم مُهتَدونَ ﴿٨٢﴾ وَ تِلكَ حُجَّتُنآ ءاتَينٰهآ اِبرٰهيمَ عَلىٰ
قَومِهِۦ نَرفَعُ دَرَجٰتٍ مَن نَشآءُ اِنَّ رَبَّكَ حَكيمٌ عَليمٌ ﴿٨٣﴾
وَ وَهَبنا لَهُۥٓ اِسحٰقَ وَ يَعقوبَ كُلًّا هَدَينا وَ نوحًا
هَدَينا مِن قَبلُ وَ مِن ذُرِّيَّتِهِۦ داوۥدَ وَ سُلَيمٰنَ وَ اَيّوبَ
وَ يوسُفَ وَ موسىٰ وَ هٰرونَ وَ كَذٰلِكَ نَجزِى المُحسِنينَ ﴿٨٤﴾
وَ زَكَرِيّا وَ يَحيىٰ وَ عيسىٰ وَ اِلياسَ كُلٌّ مِنَ الصّٰلِحينَ ﴿٨٥﴾
وَ اِسمٰعيلَ وَ اليَسَعَ وَ يونُسَ وَ لوطًا وَ كُلًّا فَضَّلنا عَلَى
العٰلَمينَ ﴿٨٦﴾ وَ مِن ءابآئِهِم وَ ذُرِّيّٰتِهِم وَ اِخوٰنِهِم وَ اجتَبَينٰهُم
وَ هَدَينٰهُم اِلىٰ صِرٰطٍ مُستَقيمٍ ﴿٨٧﴾ ذٰلِكَ هُدَى اللهِ يَهدى
بِهِۦ مَن يَشآءُ مِن عِبادِهِۦ وَ لَو اَشرَكوا لَحَبِطَ عَنهُم ما
كانوا يَعمَلونَ ﴿٨٨﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذينَ ءاتَينٰهُمُ الكِتٰبَ وَ الحُكمَ
وَ النُّبُوَّةَ فَاِن يَكفُر بِها هٰٓؤُلآءِ فَقَد وَكَّلنا بِها قَومًا لَيسوا بِها
بِكٰفِرينَ ﴿٨٩﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذينَ هَدَى اللهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقتَدِه
قُل لآ اَسـَٔلُكُم عَلَيهِ اَجرًا اِن هُوَ اِلّا ذِكرىٰ لِلعٰلَمينَ ﴿٩٠﴾

کسانی‌که ایمان آوردند و ایمانشان را به شرک آلوده نکردند، خاطرشان جمع است و راه صحیح را شناخته‌اند. (۸۲) این دلیل ما بود که به ابراهیم در مقابل قومش دادیم. درجات هر کس را که بخواهیم بالا می‌بریم.[۱] چون خداوند تو حکیم و دانا است. (۸۳) و اسحاق و یعقوب را به ابراهیم دادیم و همگی را هدایت کردیم و نوح را قبلاً هدایت کردیم. از نسل او داود و سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون هستند. ما به نیکوکاران این‌طور پاداش می‌دهیم. (۸۴) و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس همگی از افراد درستکار بودند. (۸۵) و اسماعیل والیسع و یونس و لوط درستکار بودند و همگی را بر جهانیان برتری دادیم. (۸۶) و از پدرانشان و فرزندانشان و برادرانشان افرادی را برگزیدیم و به راه راست هدایت کردیم. (۸۷) این هدایت خداست، هر یک از بندگانش را که بخواهد به‌وسیله آن هدایت می‌کند و اگر آن‌ها برای خدا شریکی می‌ساختند، کارهایی که می‌کردند از بین می‌رفت. (۸۸) آن‌ها افرادی هستند که به آن‌ها کتاب و حکم و نبوت دادیم. اگر این‌ها منکر آن شوند عده‌ای را وکیل آن می‌سازیم که منکر آن نیستند. (۸۹) این‌ها افرادی هستند که خدا آن‌ها راه هدایت کرده، بنابراین هدایت آن‌ها را دنبال کن. بگو: من برای هدایت شما از شما مزدی نمی‌خواهم. قرآن فقط تذکری برای افراد جهان است. (۹۰)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «... هرکه را خواهیم به درجاتی بالا می‌بریم»

وَ ما قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدرِهٖۤ اِذ قالوا ماۤ اَنزَلَ اللّٰهُ عَلٰی بَشَرٍ مِن شَیءٍ ؕ
قُل مَن اَنزَلَ الکِتٰبَ الَّذی جآءَ بِهٖ موسٰی نورًا وَ هُدًی لِلنّاسِ ۖ
تَجعَلونَهٗ قَراطیسَ تُبدونَها وَ تُخفونَ کَثیرًا ۚ وَ عُلِّمتُم ما لَم تَعلَموۤا
اَنتُم وَ لاۤ اٰباۤؤُکُم ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرهُم فی خَوضِهِم یَلعَبونَ ﴿۹۱﴾
وَ هٰذا کِتٰبٌ اَنزَلنٰهُ مُبارَکٌ مُصَدِّقُ الَّذی بَینَ یَدَیهِ وَ لِتُنذِرَ
اُمَّ القُرٰی وَ مَن حَولَها ؕ وَ الَّذینَ یُؤمِنونَ بِالاٰخِرَةِ یُؤمِنونَ بِهٖ
وَ هُم عَلٰی صَلاتِهِم یُحافِظونَ ﴿۹۲﴾ وَ مَن اَظلَمُ مِمَّنِ افتَرٰی عَلَی
اللّٰهِ کَذِبًا اَو قالَ اوحِیَ اِلَیَّ وَ لَم یوحَ اِلَیهِ شَیءٌ وَ مَن قالَ سَاُنزِلُ
مِثلَ ماۤ اَنزَلَ اللّٰهُ ؕ وَ لَو تَرٰۤی اِذِ الظّٰلِمونَ فی غَمَراتِ المَوتِ
وَ المَلٰٓئِکَةُ باسِطوۤا اَیدیهِم ۚ اَخرِجوۤا اَنفُسَکُم ؕ اَلیَومَ تُجزَونَ
عَذابَ الهونِ بِما کُنتُم تَقولونَ عَلَی اللّٰهِ غَیرَ الحَقِّ وَ کُنتُم
عَن اٰیٰتِهٖ تَستَکبِرونَ ﴿۹۳﴾ وَ لَقَد جِئتُمونا فُرادٰی کَما
خَلَقنٰکُم اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّ تَرَکتُم ما خَوَّلنٰکُم وَراءَ ظُهورِکُم ۚ
وَما نَرٰی مَعَکُم شُفَعاءَکُمُ الَّذینَ زَعَمتُم اَنَّهُم فیکُم شُرَکٰٓؤُا ؕ
لَقَد تَقَطَّعَ بَینَکُم وَ ضَلَّ عَنکُم ما کُنتُم تَزعُمونَ ﴿۹۴﴾

آن‌ها قدر خدا را آنطور که سزاوار اوست نشناختند وقتی که گفتند: خدا چیزی بر کسی نازل نکرده. بگو: چه کسی کتابی را که موسی آورد و نور و راهنمای بشر بود نازل کرد؟ کتابی که شما آن را به صورت کاغذهایی می‌سازید که مقداری از آن را آشکار می‌کنید و مقدار زیادی را پنهان می‌کنید و چیزهایی به شما یاد داده شده که شما و پدرانتان نمی‌دانستید. بگو: خدا آن را نازل کرده. بعد آن‌ها را بگذار تا با افکار باطل خود سرگرم باشند. (۹۱) این قرآن کتاب مبارکی است که ما آن را نازل کردیم که کتاب‌های قبلی را تصدیق می‌کند. برای این‌که اهالی مکه و اطرافش را از عواقب کارهای بد بترسانی. افرادی که به آخرت ایمان دارند به آن ایمان می‌آورند و مواظب نمازشان هستند.(۹۲) کیست ظالم‌تر از کسی که دروغی را به خدا نسبت دهد؟ یا بگوید: به من وحی شده، در صورتی که چیزی به او وحی نشده باشد؟ و بگوید: من هم مثل آنچه خدا نازل کرده نازل می‌کنم. کاش ستمکاران را در موقع جان‌کندن ببینی که فرشتگان دست‌هایشان را برای گرفتن جان آن‌ها گشوده‌اند (و می‌گویند): جانتان را بیرون کنید، امروز به سبب این‌که به ناحق از قول خدا حرف می‌زدید و از پذیرفتن آیات خدا خودداری می‌کردید، عذاب خوارکننده‌ای جزای شماست.(۹۳) یکی‌یکی پیش ما می‌آیید همان‌طور که بار اول شما را یکی‌یکی آفریدیم و نعمت‌هایی که به شما دادیم پشت سر خود جا گذاشتید و شفیعانی را که می‌پنداشتید درباره شما با ما شریکند با شما نمی‌بینیم. رابطه بین شما پاره شده و شفیعانی که می‌پنداشتید گم شده‌اند.(۹۴)

۞ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ
وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا
بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ
قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ
خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا
قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ انْظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۖ
وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ
وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

خدا دانه و هسته را می‌شکافد، زنده را از بی‌جان خارج می‌کند و بی‌جان را از جاندار، چنین وجودی خدای شما است. چگونه منحرف می‌شوید؟ (۹۵) خدا شکافنده صبح است و شب را برای آرامش شما قرار داده و خورشید و ماه را وسیله حساب کردن شما قرار داده. این محاسبه دقیق خداوند توانا و دانا است. (۹۶) اوست که ستارگان را برای شما قرار داده تا به‌وسیله آن در تاریکی خشکی و دریا راه را پیدا کنید. ما آیات را برای افراد دانا توضیح داده‌ایم. (۹۷) اوست که شما را از یک تن بوجود آورد و بعد قرارگاه و امانت گاهی قرار داد. ما آیات را برای افرادی که می‌فهمند توضیح داده‌ایم. (۹۸) اوست که باران را از آسمان نازل کرد و به‌وسیله آن هر نوع گیاهی رویاندیم و از آن جوانه‌های سبز پدید آوردیم و از آن دانه‌های متراکم بوجود آوردیم و از شکوفه خرما خوشه‌های نزدیک به هم و باغ‌هایی از انگور و زیتون و انار شبیه به هم و بدون شباهت بوجود آوردیم. به میوه آن وقتی میوه داد و رسید، نگاه کنید. در این امور نشانه‌هایی برای افراد باایمان وجود دارد. (۹۹) برای خدا شریکانی از جن درست کردند در صورتی که آن‌ها را هم خدا آفریده و به سبب نادانی برای خدا پسران و دختران تراشیدند. خدا پاک و بالاتر از این چیزهایی است که می‌گویند. (۱۰۰) خدا پدیدآورنده آسمان‌ها و زمین است. از کجا فرزندی دارد در صورتی که همسری نداشته؟ خدا هر چیزی را آفریده و هر چیزی را خوب می‌داند. (۱۰۱)

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُم لآ اِلٰهَ اِلّا هُوَ خالِقُ كُلِّ شَىءٍ
فَاعبُدوهُ ۚ وَهُوَ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ وَكيلٌ ﴿١٠٢﴾ لا تُدرِكُهُ
الاَبصارُ وَهُوَ يُدرِكُ الاَبصارَ ۖ وَهُوَ اللَّطيفُ الخَبيرُ ﴿١٠٣﴾
قَد جاءَكُم بَصائِرُ مِن رَبِّكُم ۖ فَمَن اَبصَرَ فَلِنَفسِهٖ ۖ وَمَن عَمِىَ
فَعَلَيها ۚ وَما اَنا عَلَيكُم بِحَفيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ
الاٰيٰتِ وَلِيَقولوا دَرَستَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَومٍ يَعلَمونَ ﴿١٠٥﴾
اِتَّبِع ما اوحِىَ اِلَيكَ مِن رَبِّكَ ۖ لآ اِلٰهَ اِلّا هُوَ ۖ وَاَعرِض عَنِ
المُشرِكينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَو شاءَ اللّٰهُ ما اَشرَكوا ۗ وَما جَعَلناكَ عَلَيهِم
حَفيظًا ۖ وَما اَنتَ عَلَيهِم بِوَكيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلا تَسُبُّوا الَّذينَ
يَدعونَ مِن دونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدوًا بِغَيرِ عِلمٍ ۗ كَذٰلِكَ زَيَّنّا
لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُم ثُمَّ اِلىٰ رَبِّهِم مَرجِعُهُم فَيُنَبِّئُهُم بِما كانوا
يَعمَلونَ ﴿١٠٨﴾ وَاَقسَموا بِاللّٰهِ جَهدَ اَيمانِهِم لَئِن جاءَتهُم ءايَةٌ
لَيُؤمِنُنَّ بِها ۚ قُل اِنَّمَا الاٰيٰتُ عِندَ اللّٰهِ ۖ وَما يُشعِرُكُم اَنَّها اِذا
جاءَت لا يُؤمِنونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ اَفـِٔدَتَهُم وَاَبصارَهُم كَما
لَم يُؤمِنوا بِهٖ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُم فى طُغيانِهِم يَعمَهونَ ﴿١١٠﴾

این خداست که صاحب‌اختیار شماست. معبودی غیر از او وجود ندارد. آفریننده هر چیزی است، بنابراین (فقط) بندگی او را بکنید (بنده و مطیع محض و بدون چون و چرای دستورهای هیچ‌کس جز او نباشید). او وکیل هر چیزی است. (۱۰۲) چشم‌ها او را نمی‌بینند در صورتی که او چشم‌ها را می‌بیند. او دقیق و آگاه است. (۱۰۳) راهنمایی‌هایی از جانب خداوندتان برای شما آمد. هر کس بینا شد به نفع خودش است و کسی‌که کوردل شد (نخواست حقیقت را ببیند) به ضرر خودش است. من نگهبان شما نیستم. (۱۰۴) ما آیات را این‌طور بیان می‌کنیم، بگذار بگویندکه تو آن را یاد گرفته‌ای. ما آن را برای دانایان بیان می‌کنیم.
(۱۰۵) از آنچه از جانب خداوندت به تو وحی شده پیروی کن. معبودی جز او نیست. و از مشرکین روی بگردان.
(۱۰۶) اگر خدا می‌خواست آن‌ها شرک نمی‌آوردند. ما تو را محافظ آن‌ها نساخته‌ایم و تو وکیل آن‌ها نیستی.
(۱۰۷) به آنان‌که غیر خدا را می‌خوانند دشنام ندهید[۱] چون آن‌ها هم از روی نادانی و دشمنی به خدا دشنام می‌دهند. ما این‌طور برای هر دسته‌ای عملشان را زینت دادیم. بازگشت آن‌ها پیش خداوندشان است و او آن‌ها را از کارهایی که می‌کردند باخبر می‌کند. (۱۰۸) شدیدترین قسم‌ها را به خدا خوردند که اگر معجزه‌ای برای آن‌ها بیاید حتماً به آن ایمان می‌آورند. بگو: معجزات فقط در اختیار خداست. شما چه می‌دانید که اگر معجزه‌ای هم برای آن‌ها بیاید باز ایمان نمی‌آورند؟ (۱۰۹) همان‌طور که از اول ایمان نیاوردند این بار هم دل‌ها و بینش آن‌ها را برمی‌گردانیم و آن‌ها را در طغیانشان سرگردان رها می‌کنیم. (۱۱۰)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و آن‌هایی را که آنان به جای خدا می‌خوانند دشنام ندهید که(آنان نیز) از سر دشمنی بی‌هیچ دانشی خدا را دشنام می‌دهند...»

۞وَلَوۡ أَنَّنَا نَزَّلۡنَآ إِلَيۡهِمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَحَشَرۡنَا حزب
عَلَيۡهِمۡ كُلَّ شَيۡءٖ قُبُلٗا مَّا كَانُواْ لِيُؤۡمِنُوٓاْ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ وَلَٰكِنَّ
أَكۡثَرَهُمۡ يَجۡهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوّٗا
شَيَٰطِينَ ٱلۡإِنسِ وَٱلۡجِنِّ يُوحِي بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٖ زُخۡرُفَ
ٱلۡقَوۡلِ غُرُورٗاۚ وَلَوۡ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُۖ فَذَرۡهُمۡ وَمَا يَفۡتَرُونَ
﴿١١٢﴾ وَلِتَصۡغَىٰٓ إِلَيۡهِ أَفۡـِٔدَةُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ
وَلِيَرۡضَوۡهُ وَلِيَقۡتَرِفُواْ مَا هُم مُّقۡتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ أَفَغَيۡرَ ٱللَّهِ
أَبۡتَغِي حَكَمٗا وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ إِلَيۡكُمُ ٱلۡكِتَٰبَ مُفَصَّلٗاۚ
وَٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَعۡلَمُونَ أَنَّهُۥ مُنَزَّلٞ مِّن رَّبِّكَ
بِٱلۡحَقِّۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ
صِدۡقٗا وَعَدۡلٗاۚ لَّا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿١١٥﴾
وَإِن تُطِعۡ أَكۡثَرَ مَن فِي ٱلۡأَرۡضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ
إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ ﴿١١٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ
هُوَ أَعۡلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِۦۖ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ ﴿١١٧﴾
فَكُلُواْ مِمَّا ذُكِرَ ٱسۡمُ ٱللَّهِ عَلَيۡهِ إِن كُنتُم بِـَٔايَٰتِهِۦ مُؤۡمِنِينَ ﴿١١٨﴾

اگر ما فرشتگان را برای آن‌ها نازل می‌کردیم و مرده‌ها با آن‌ها صحبت می‌کردند و هر چیزی را مقابل آن‌ها جمع می‌کردیم، باز هم ایمان نمی‌آوردند مگر این‌که خدا بخواهد، ولی بیشتر آن‌ها این را نمی‌دانند. (١١١) ما به این ترتیب برای هر پیغمبری دشمنانی از شیاطین انسانی و جنی قرار دادیم که بعضی از آن‌ها برای فریب‌دادن، سخنانی زیبا به بعضی وحی (القا) می‌کنند. اگر خداوند این را نمی‌خواست آن‌ها این کار را نمی‌کردند. آن‌ها را با دروغ‌هایی که به هم می‌بافند به حال خود واگذار. (١١٢) تا دل‌های کسانی که به آخرت ایمان ندارند به آن سخنان متمایل شود و آن را بپسندند و کاری را که می‌خواهند بکنند. (١١٣) آیا غیر از خدا داوری بجویم؟ در صورتی که او وجودی است که کتاب را به تفصیل برای شما نازل کرد. کسانی‌که به آن‌ها کتاب دادیم می‌دانند که آن به حق از طرف خداوند تو نازل شده، پس از کسانی‌که دچار شک هستند نباش. (١١۴) سخن خداوند تو از روی راستی و عدالت به پایان رسید. کسی‌که آن را تغییر دهد وجود ندارد. او شنوا و دانا است. (١١۵) اگر از بیشتر کسانی‌که در زمین هستند اطاعت کنی تو را از راه خدا منحرف می‌کنند. آن‌ها فقط از گمان پیروی می‌کنند و فقط حدس می‌زنند. (١١۶) خداوند تو کسانی را که از راه او منحرف شده‌اند و افرادی را که راه صحیح را شناخته‌اند، خوب می‌شناسد. (١١٧) بنابراین اگر به آیات خدا ایمان دارید از آنچه نام خدا بر آن برده شده بخورید. (١١٨)

وَما لَكُم اَلّا تَأكُلوا مِمّا ذُكِرَ اسمُ اللهِ عَلَيهِ وَ قَد فَصَّلَ
لَكُم ما حَرَّمَ عَلَيكُم اِلّا مَا اضطُرِرتُم اِلَيهِ ۗ وَ اِنَّ كَثيرًا
لَيُضِلّونَ بِاَهوآئِهِم بِغَيرِ عِلمٍ ۗ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعلَمُ بِالمُعتَدينَ
﴿١١٩﴾ وَ ذَروا ظاهِرَ الاِثمِ وَ باطِنَهُ ۚ اِنَّ الَّذينَ يَكسِبونَ
الاِثمَ سَيُجزَونَ بِما كانوا يَقتَرِفونَ ﴿١٢٠﴾ وَ لا تَأكُلوا مِمّا
لَم يُذكَرِ اسمُ اللهِ عَلَيهِ وَاِنَّهُ لَفِسقٌ ۗ وَ اِنَّ الشَّيٰطينَ لَيوحونَ
اِلىٰٓ اَولِيآئِهِم لِيُجادِلوكُم ۖ وَ اِن اَطَعتُموهُم اِنَّكُم لَمُشرِكونَ
﴿١٢١﴾ اَوَ مَن كانَ مَيتًا فَاَحيَينٰهُ وَجَعَلنا لَهُ نورًا يَمشي بِهِ
فِي النّاسِ كَمَن مَثَلُهُ فِي الظُّلُمٰتِ لَيسَ بِخارِجٍ مِنها ۚ
كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلكٰفِرينَ ما كانوا يَعمَلونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذٰلِكَ
جَعَلنا في كُلِّ قَريَةٍ اَكٰبِرَ مُجرِميها لِيَمكُروا فيها ۖ
وَما يَمكُرونَ اِلّا بِاَنفُسِهِم وَما يَشعُرونَ ﴿١٢٣﴾ وَ اِذا جآءَتهُم
ءايَةٌ قالوا لَن نُؤمِنَ حَتّىٰ نُؤتىٰ مِثلَ مآ اوتِيَ رُسُلُ اللهِ ۘ
اَللهُ اَعلَمُ حَيثُ يَجعَلُ رِسالَتَهُ ۗ سَيُصيبُ الَّذينَ اَجرَموا
صَغارٌ عِندَ اللهِ وَعَذابٌ شَديدٌ بِما كانوا يَمكُرونَ ﴿١٢٤﴾

چرا از آنچه اسم خدا بر آن برده شده نمی‌خورید؟! در صورتی که خدا چیزهایی را که بر شما حرام کرده برایتان توضیح داده است، مگر این‌که ناچار به خوردن آن شوید. این‌ها افراد بسیاری را مطابق دلخواه خود بدون داشتن آگاهی گمراه می‌کنند. خداوند تو افراد متجاوز را به خوبی می‌شناسد. (۱۱۹) گناه آشکار و پنهان را ترک کنید. کسانی‌که مرتکب گناه می‌شوند جزای کاری را که کرده‌اند می‌بینند. (۱۲۰) از آنچه نام خدا بر آن برده نشده نخورید چون این کار اطاعت نکردن از فرمان خدا است. شیطان‌ها به دوستان خود وحی (القا) می‌کنند که با شما بگومگو (مجادله) کنند. اگر از آن‌ها اطاعت کنید مشرک خواهید بود. (۱۲۱) آیا کسی‌که مرده بود و ما او را زنده کردیم و برای او نوری قرار دادیم که با آن در میان مردم راه برود، مثل کسی است که در تاریکی قرار دارد و نمی‌تواند از آن خارج شود؟! برای افراد بی‌ایمان کارهایشان این‌طور زینت داده شده است. (۱۲۲) ما این‌طور در هر شهری سران گناه‌کارش را قرار دادیم تا در آن نقشه‌های بد بکشند. آن‌ها این نقشه‌ها را به ضرر خودشان می‌کشند ولی توجه ندارند. (۱۲۳) وقتی آیه‌ای برای آن‌ها بیاید می‌گویند: ما ایمان نمی‌آوریم مگر این‌که آنچه به پیغمبران خدا داده شده به ما هم داده شود. خدا بهتر می‌داند که رسالتش را کجا قرار دهد. از جانب خدا به گناه‌کاران به علت مکری که می‌کردند ذلت و عذابی شدید خواهد رسید. (۱۲۴)

فَمَن يُرِدِ اللّٰهُ اَن يَهدِيَهٗ يَشرَح صَدرَهٗ لِلاِسلامِ ۚ وَ مَن يُرِد
اَن يُضِلَّهٗ يَجعَل صَدرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّما يَصَّعَّدُ
فِي السَّمآءِ ۚ كَذٰلِكَ يَجعَلُ اللّٰهُ الرِّجسَ عَلَى الَّذينَ لا يُؤمِنونَ
﴿١٢٥﴾ وَ هٰذا صِراطُ رَبِّكَ مُستَقيمًا ۗ قَد فَصَّلنَا الاٰيٰتِ لِقَومٍ
يَذَّكَّرونَ ﴿١٢٦﴾ ۞ لَهُم دارُ السَّلٰمِ عِندَ رَبِّهِم ۖ وَ هُوَ وَلِيُّهُم
بِما كانوا يَعمَلونَ ﴿١٢٧﴾ وَ يَومَ يَحشُرُهُم جَميعًا ۚ يٰمَعشَرَ الجِنِّ
قَدِ استَكثَرتُم مِنَ الاِنسِ ۖ وَ قالَ اَولِيآؤُهُم مِنَ الاِنسِ
رَبَّنَا استَمتَعَ بَعضُنا بِبَعضٍ وَ بَلَغنا اَجَلَنَا الَّذي اَجَّلتَ
لَنا ۚ قالَ النّارُ مَثوٰكُم خٰلِدينَ فيها اِلّا ما شآءَ اللّٰهُ ۗ اِنَّ
رَبَّكَ حَكيمٌ عَليمٌ ﴿١٢٨﴾ وَ كَذٰلِكَ نُوَلّي بَعضَ الظّٰلِمينَ بَعضًا
بِما كانوا يَكسِبونَ ﴿١٢٩﴾ يٰمَعشَرَ الجِنِّ وَ الاِنسِ اَلَم يَاْتِكُم
رُسُلٌ مِنكُم يَقُصّونَ عَلَيكُم اٰيٰتي وَ يُنذِرونَكُم لِقآءَ
يَومِكُم هٰذا ۚ قالوا شَهِدنا عَلىٰ اَنفُسِنا ۖ وَ غَرَّتهُمُ الحَيٰوةُ الدُّنيا
وَ شَهِدوا عَلىٰ اَنفُسِهِم اَنَّهُم كانوا كٰفِرينَ ﴿١٣٠﴾ ذٰلِكَ اَن
لَم يَكُن رَبُّكَ مُهلِكَ القُرىٰ بِظُلمٍ وَ اَهلُها غٰفِلونَ ﴿١٣١﴾

کسی را که خدا بخواهد هدایت کند سینه‌اش را برای اسلام می‌گشاید و اگر خدا بخواهد کسی را گمراه کند سینه‌اش را تنگ می‌سازد، مثل این‌که دارد در آسمان بالا می‌رود. خدا این‌طور پلیدی را بر افراد بی‌ایمان قرار می‌دهد. (۱۲۵) این راه راست خداوند تو است. ما آیات را برای افرادی که متوجه می‌شوند توضیح داده‌ایم. (۱۲۶) آن‌ها پیش خداوندشان خانه امنی دارند و خدا به سبب کارهایی که می‌کنند پشتیبان آن‌ها خواهد بود. (۱۲۷) روزی که همه آن‌ها را جمع می‌کنیم، می‌گوییم: ای گروه جن، شما عده زیادی از انسان‌ها را گمراه کردید. دوستداران انسان آن‌ها می‌گویند: خداوندا، بعضی از ما از بعضی بهره‌مند شدیم و به پایان مدتی که برای ما تعیین کرده بودی رسیدیم. خداوند می‌گوید: آتش جهنم جای شما است و همیشه در آن می‌مانید، مگر این‌که خدا بخواهد که نمانید. چون خداوند تو حکیم و دانا است.(۱۲۸) بعضی از ستمکاران را به‌خاطر کاری که می‌کنند سرپرست بعضی می‌کنیم.(۱۲۹) ای گروه جن و انس، آیا پیغمبرانی از خودتان برای شما نیامدند که آیات مرا بر شما بخوانند و شما را از چنین روزی بترسانند؟ گفتند: بر ضد خودمان شهادت دادیم. و زندگی دنیا آن‌ها را فریب داد و بر ضد خود شهادت دادند که کافر بودند.(۱۳۰) این کار به دلیل این است که خداوندت اهل شهری را در حالی که غافلند از روی ظلم نابود نمی‌کند.(۱۳۱)

وَ لِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِمّا عَمِلوا ۚ وَ ما رَبُّكَ بِغافِلٍ عَمّا
يَعمَلونَ ﴿١٣٢﴾ وَ رَبُّكَ الغَنِيُّ ذُو الرَّحمَةِ ۚ اِن يَشَأ
يُذهِبكُم وَ يَستَخلِف مِن بَعدِكُم ما يَشاءُ
كَما اَنشَاَكُم مِن ذُرِّيَّةِ قَومٍ ءاخَرينَ ﴿١٣٣﴾
اِنَّ ما توعَدونَ لَاٰتٍ ۖ وَ ما اَنتُم بِمُعجِزينَ ﴿١٣٤﴾
قُل يٰقَومِ اعمَلوا عَلىٰ مَكانَتِكُم اِنّي عامِلٌ ۖ
فَسَوفَ تَعلَمونَ مَن تَكونُ لَهُ عاقِبَةُ الدّارِ ۗ اِنَّهُ
لا يُفلِحُ الظّٰلِمونَ ﴿١٣٥﴾ وَ جَعَلوا لِلّٰهِ مِمّا ذَرَاَ مِنَ
الحَرثِ وَ الاَنعامِ نَصيبًا فَقالوا هٰذا لِلّٰهِ بِزَعمِهِم
وَ هٰذا لِشُرَكائِنا ۖ فَما كانَ لِشُرَكائِهِم
فَلا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ ۖ وَ ما كانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلىٰ
شُرَكائِهِم ۗ ساءَ ما يَحكُمونَ ﴿١٣٦﴾ وَ كَذٰلِكَ
زَيَّنَ لِكَثيرٍ مِنَ المُشرِكينَ قَتلَ اَولادِهِم
شُرَكاؤُهُم لِيُردوهُم وَ لِيَلبِسوا عَلَيهِم دينَهُم ۖ
وَ لَو شاءَ اللّٰهُ ما فَعَلوهُ ۖ فَذَرهُم وَ ما يَفتَرونَ ﴿١٣٧﴾

هر گروهی به‌خاطر کاری که کرده‌اند درجاتی دارند و خداوند تو از کارهایی که می‌کنند غافل نیست. (۱۳۲) خداوند تو بی‌نیاز و دارای رحمت است. اگر بخواهد شما را از بین می‌برد و بعد از شما هر که را که بخواهد جانشین شما می‌کند. همان‌طور که شما را از نسل قوم دیگری بوجود آورد. (۱۳۳) وعده‌ای که به شما داده شده حتماً عملی خواهد شد و شما نمی‌توانید جلوی آن را بگیرید. (۱۳۴) بگو: ای قوم من، هر کاری که از دستتان برمی‌آید بکنید، من هم کار خود را می‌کنم. بنابراین خواهید دانست که خانه عاقبت مال چه کسی خواهد بود. افرادی که ظلم می‌کنند رستگار نمی‌شوند. (۱۳۵) مقداری از زراعت و چارپایانی که خدا آفریده برای خدا قرار دادند و مطابق تصور خود گفتند: این مال خدا است و این مال بت‌های ما. اما چیزهایی که مال بت‌هایشان بود به خدا نمی‌رسد و آنچه برای خدا گذاشتند به بت‌هایشان می‌رسد. بد جوری قضاوت می‌کنند. (۱۳۶) بدین‌ترتیب شریکان آن‌ها (شریکانی که برای خدا ساختند) کشتن فرزندانشان را برای عده زیادی از مشرکین زینت دادند تا آن‌ها را هلاک کرده و دینشان را بر آن‌ها مشتبه کنند. اگر خدا می‌خواست چنین کاری نمی‌کردند. آن‌ها و دروغ‌هایی را که به هم می‌بافند، به حال خود بگذار. (۱۳۷)

وَ قالوا هٰذِهٖٓ اَنعامٌ وَ حَرثٌ حِجرٌ لا يَطعَمُهآ اِلّا مَن
نَشآءُ بِزَعمِهِم وَ اَنعامٌ حُرِّمَت ظُهورُها وَ اَنعامٌ لا يَذكُرونَ
اسمَ اللّٰهِ عَلَيهَا افتِرآءً عَلَيهِ سَيَجزيهِم بِما كانوا
يَفتَرونَ ﴿١٣٨﴾ وَ قالوا ما في بُطونِ هٰذِهِ الاَنعامِ
خالِصَةٌ لِذُكورِنا وَ مُحَرَّمٌ عَلىٰٓ اَزواجِنا وَ اِن يَكُن
مَيتَةً فَهُم فيهِ شُرَكآءُ سَيَجزيهِم وَصفَهُم اِنَّهُ
حَكيمٌ عَليمٌ ﴿١٣٩﴾ قَد خَسِرَ الَّذينَ قَتَلوآ اَولادَهُم
سَفَهًا بِغَيرِ عِلمٍ وَ حَرَّموا ما رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افتِرآءً عَلَى اللّٰهِ
قَد ضَلّوا وَ ما كانوا مُهتَدينَ ﴿١٤٠﴾ وَ هُوَ الَّذيٓ
اَنشَاَ جَنّٰتٍ مَعروشاتٍ وَ غَيرَ مَعروشاتٍ وَ النَّخلَ وَ الزَّرعَ
مُختَلِفًا اُكُلُهُ وَ الزَّيتونَ وَ الرُّمّانَ مُتَشابِهًا وَ غَيرَ
مُتَشابِهٍ كُلوا مِن ثَمَرِهٖٓ اِذآ اَثمَرَ وَ ءاتوا حَقَّهُ يَومَ
حَصادِهِ وَ لا تُسرِفوآ اِنَّهُ لا يُحِبُّ المُسرِفينَ ﴿١٤١﴾
وَ مِنَ الاَنعامِ حَمولَةً وَ فَرشًا كُلوا مِمّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
وَ لا تَتَّبِعوا خُطُواتِ الشَّيطٰنِ اِنَّهُ لَكُم عَدُوٌّ مُبينٌ ﴿١٤٢﴾

به خیال خود گفتند: (خوردن) این چارپایان و این کشتزارها (برای همه) ممنوع است مگر کسانی که ما بخواهیم از آن بخورند، و چارپایانی که حرام بود سوار آن شوند، و چارپایانی را بدون ذکر نام خدا (می‌کشند) و به خدا افترا می‌زدند. خدا آن‌ها را به‌خاطر افترایی که می‌زدند مجازات می‌کند. (۱۳۸) و گفتند: آنچه در شکم این چارپایان است، اختصاص به مردان و پسرانمان دارد و بر زنانمان حرام است. اگر مرده بود آن‌ها هم در آن شریکند. خدا جزای این حرفشان را خواهد داد، چون او حکیم و دانا است. (۱۳۹) کسانی که بچه‌هایشان را از روی کم‌عقلی و از روی نادانی کشتند و چیزهایی را که خدا روزی آن‌ها ساخته بود با افترا به خدا حرام کردند، ضرر کرده‌اند و گمراه شده‌اند و راه صحیح را نشناخته‌اند. (۱۴۰) خدا وجودی است که باغ‌های داربست‌دار و بدون داربست و خرما و کشتزاری که میوه‌هایش گوناگون است و زیتون و انار را که به هم شبیه هستند یا بدون شباهت هستند بوجود آورده. از میوه‌هایش وقتی رسید بخورید و روز برداشت آن، زکات آن را بدهید و زیاده‌روی نکنید. چون خدا کسانی را که زیاده‌روی می کنند دوست ندارد. (۱۴۱) بعضی از چارپایان بار می‌برند و فرش شما می‌شوند. از آنچه خدا روزی شما کرده بخورید و از گام‌های شیطان پیروی نکنید چون شیطان دشمن آشکار شما است. (۱۴۲)

ثَمٰنِيَةَ اَزواجٍ مِنَ الضَّأنِ اثنَينِ وَ مِنَ المَعزِ اثنَينِ
قُل ءآلذَّكَرَينِ حَرَّمَ اَمِ الاُنثَيَينِ اَمَّا اشتَمَلَت عَلَيهِ
اَرحامُ الاُنثَيَينِ نَبِّئونى بِعِلمٍ اِن كُنتُم صٰدِقينَ ﴿١٤٣﴾
وَ مِنَ الاِبِلِ اثنَينِ وَ مِنَ البَقَرِ اثنَينِ قُل ءآلذَّكَرَينِ
حَرَّمَ اَمِ الاُنثَيَينِ اَمَّا اشتَمَلَت عَلَيهِ اَرحامُ الاُنثَيَينِ
اَم كُنتُم شُهَداءَ اِذ وَصّٰكُمُ اللّٰهُ بِهٰذا فَمَن
اَظلَمُ مِمَّنِ افتَرىٰ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النّاسَ بِغَيرِ
عِلمٍ اِنَّ اللّٰهَ لا يَهدِى القَومَ الظّٰلِمينَ ﴿١٤٤﴾ قُل لا اَجِدُ
فيما اوحِىَ اِلَىَّ مُحَرَّمًا عَلىٰ طاعِمٍ يَطعَمُهُ اِلّا اَن يَكونَ
مَيتَةً اَو دَمًا مَسفوحًا اَو لَحمَ خِنزيرٍ فَاِنَّهُ رِجسٌ اَو
فِسقًا اُهِلَّ لِغَيرِ اللّٰهِ بِهِ فَمَنِ اضطُرَّ غَيرَ باغٍ وَ لا عادٍ
فَاِنَّ رَبَّكَ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَ عَلَى الَّذينَ هادوا حَرَّمنا
كُلَّ ذى ظُفُرٍ وَ مِنَ البَقَرِ وَ الغَنَمِ حَرَّمنا عَلَيهِم
شُحومَهُما اِلّا ما حَمَلَت ظُهورُهُما اَوِ الحَوايا اَو ما
اختَلَطَ بِعَظمٍ ذٰلِكَ جَزَينٰهُم بِبَغيِهِم وَ اِنّا لَصٰدِقونَ ﴿١٤٦﴾

هشت تا (چهار جفت) از میش دو تا و از بز دو تا. بگو: آیا خدا نرها را حرام کرده یا ماده‌ها را، یا آنچه در رحم ماده‌ها است؟ اگر راست می‌گویید از روی علم به من بگویید. (۱۴۳) و از شتر دو تا و از گاو دو تا، بگو: آیا خدا نرهای آن‌ها را حرام کرده یا ماده‌ها را، یا آنچه در رحم ماده‌ها است؟ آیا وقتی خدا چنین سفارشی به شما کرد، حاضر بودید؟ چه کسی ظالم‌تر از کسی است که بدون علم به خدا افترا بزند برای این‌که مردم را گمراه کند؟ خدا کسانی را که ظلم می‌کنند هدایت نمی‌کند. (۱۴۴) بگو: در آنچه به من وحی شده حرامی بر خورنده آن نمی‌بینیم، مگر این‌که گوشت حیوان مرده یا خون ریخته‌شده یا گوشت خوک باشد، چون آن پلید است. یا نافرمانی خدا باشد که حیوانی را به نامی غیر نام خدا سر بریده باشند. کسی‌که ناچار شد، بدون علاقه‌مندی و زیاده‌روی، از آن بخورد اشکالی ندارد. چون خدا آمرزنده مهربان است. (۱۴۵) بر یهودیان هر حیوان ناخن‌داری را حرام کردیم و از گاو و گوسفند نیز پیه آن‌ها را حرام کردیم، جز آنچه در پشت آن‌ها است یا لابلای روده‌ها یا قسمت‌هایی که به استخوان چسبیده. این کار را برای مجازات ظلم آن‌ها کردیم و ما راست می‌گوییم. (۱۴۶)

فَإِن كَذَّبوكَ فَقُل رَبُّكُم ذو رَحمَةٍ واسِعَةٍ وَ لا يُرَدُّ
بَأسُهُ عَنِ القَومِ المُجرِمينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقولُ الَّذينَ أَشرَكوا
لَو شاءَ اللَّهُ ما أَشرَكنا وَ لا آباؤُنا وَ لا حَرَّمنا مِن شَيءٍ
كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذينَ مِن قَبلِهِم حَتّىٰ ذاقوا بَأسَنا
قُل هَل عِندَكُم مِن عِلمٍ فَتُخرِجوهُ لَنا إِن تَتَّبِعونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَ إِن أَنتُم إِلّا تَخرُصونَ ﴿١٤٨﴾ قُل فَلِلَّهِ الحُجَّةُ البالِغَةُ
فَلَو شاءَ لَهَدىٰكُم أَجمَعينَ ﴿١٤٩﴾ قُل هَلُمَّ شُهَداءَكُمُ الَّذينَ
يَشهَدونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هٰذا فَإِن شَهِدوا فَلا تَشهَد
مَعَهُم وَ لا تَتَّبِع أَهواءَ الَّذينَ كَذَّبوا بِآياتِنا وَ الَّذينَ
لا يُؤمِنونَ بِالآخِرَةِ وَهُم بِرَبِّهِم يَعدِلونَ ﴿١٥٠﴾
قُل تَعالَوا أَتلُ ما حَرَّمَ رَبُّكُم عَلَيكُم أَلّا تُشرِكوا
بِهِ شَيئًا وَ بِالوالِدَينِ إِحسانًا وَ لا تَقتُلوا أَولادَكُم مِن
إِملاقٍ نَحنُ نَرزُقُكُم وَإِيّاهُم وَ لا تَقرَبُوا الفَواحِشَ ما
ظَهَرَ مِنها وَما بَطَنَ وَ لا تَقتُلُوا النَّفسَ الَّتي حَرَّمَ
اللَّهُ إِلّا بِالحَقِّ ذٰلِكُم وَصّىٰكُم بِهِ لَعَلَّكُم تَعقِلونَ ﴿١٥١﴾

اگر حرف تو را قبول نکردند، بگو: خداوند شما صاحب رحمت بی‌انتها است و عذابش از گناه‌کاران دفع نمی‌شود. (۱۴۷) مشرکین خواهند گفت که اگر خدا می‌خواست ما و پدرانمان مشرک نمی‌شدیم و چیزی را حرام نمی‌کردیم. افرادی هم که قبل از آن‌ها بودند همین‌طور منکر رسالت پیغمبران شدند تا این‌که عذاب ما را چشیدند. بگو: آیا علمی پیش شما است؟ اگر هست آن را برای ما ابراز کنید. شما فقط از گمان پیروی می‌کنید و فقط حدس می‌زنید. (۱۴۸) بگو: خدا دلیل کامل دارد، اگر می‌خواست همه شما را هدایت می‌کرد. (۱۴۹) بگو: شاهدهایتان را که شهادت می‌دهند که خدا این‌ها را حرام کرده بیاورید. اگر شهادت دادند تو با آن‌ها شهادت نده و از دلخواه افرادی که منکر آیات ما شدند و از دلخواه افرادی که به آخرت ایمان ندارند و برای خدا شریک درست کرده‌اند پیروی نکن. (۱۵۰) بگو: بیایید آنچه خداوندتان حرام کرده بر شما بخوانم: چیزی را شریک خدا نسازید، و به پدر و مادر نیکی کنید و بچه‌هایتان را به‌خاطر فقر نکشید، ما روزی شما و آن‌ها را می‌دهیم، به کارهای زشت، چه آشکار چه پنهان، نزدیک نشوید و کسی را که خدا کشتنش را حرام کرده نکشید، مگر به حق. این چیزی است که خدا شما را به آن سفارش کرده تا آن‌ها را تشخیص بدهید. (۱۵۱)

وَ لا تَقرَبوا مالَ اليَتيمِ اِلّا بِالَّتى هِىَ اَحسَنُ حَتّىٰ يَبلُغَ
اَشُدَّهُۥ وَ اَوفُوا الكَيلَ وَ الميزانَ بِالقِسطِ لا نُكَلِّفُ
نَفسًا اِلّا وُسعَها وَ اِذا قُلتُم فَاعدِلوا وَ لَو كانَ ذا قُربىٰ
وَ بِعَهدِ اللّهِ اَوفوا ذٰلِكُم وَصّىٰكُم بِهِ لَعَلَّكُم تَذَكَّرونَ
﴿١٥٢﴾ وَ اَنَّ هٰذا صِراطى مُستَقيمًا فَاتَّبِعوهُ وَ لا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُم عَن سَبيلِهِ ذٰلِكُم وَصّىٰكُم بِهِ
لَعَلَّكُم تَتَّقونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ ءاتَينا موسَى الكِتٰبَ تَمامًا عَلَى الَّذى
اَحسَنَ وَ تَفصيلًا لِكُلِّ شَىءٍ وَ هُدًى وَ رَحمَةً لَعَلَّهُم بِلِقاءِ
رَبِّهِم يُؤمِنونَ ﴿١٥٤﴾ وَ هٰذا كِتٰبٌ اَنزَلنٰهُ مُبارَكٌ فَاتَّبِعوهُ
وَ اتَّقوا لَعَلَّكُم تُرحَمونَ ﴿١٥٥﴾ اَن تَقولوا اِنَّما اُنزِلَ الكِتٰبُ
عَلىٰ طائِفَتَينِ مِن قَبلِنا وَ اِن كُنّا عَن دِراسَتِهِم لَغٰفِلينَ ﴿١٥٦﴾
اَو تَقولوا لَو اَنّا اُنزِلَ عَلَينا الكِتٰبُ لَكُنّا اَهدىٰ مِنهُم
فَقَد جاءَكُم بَيِّنَةٌ مِن رَبِّكُم وَ هُدًى وَ رَحمَةٌ فَمَن
اَظلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِـٔايٰتِ اللّهِ وَ صَدَفَ عَنها سَنَجزِى الَّذينَ
يَصدِفونَ عَن ءايٰتِنا سوءَ العَذابِ بِما كانوا يَصدِفونَ ﴿١٥٧﴾

به مال یتیم، جز با بهترین وجه (برای اداره اموالش) نزدیک نشوید تا به رشد خود برسد. کیل (پیمانه) و وزن را از روی عدالت کامل بدهید. هیچ‌کس را جز به اندازه تواناییش مکلف نمی‌کنیم. وقتی حرفی می‌زنید عدالت را مراعات کنید اگر چه درباره خویشانتان باشد و به عهدی که با خدا بسته‌اید وفا کنید. این چیزی است که خدا شما را به آن سفارش کرده تا متوجه باشید. (۱۵۲) این راه راست من است، از آن پیروی کنید و از راه‌های دیگر پیروی نکنید چون شما را از راه خدا دور و متفرق می‌کند. این چیزی است که خدا شما را به آن سفارش کرده تا پرهیزگار شوید. (۱۵۳) به موسی تورات را، برای کامل کردن نعمت بر کسی‌که نیکی کرد، وشرح هر چیز و راهنمایی و رحمت است، دادیم تا شاید به ملاقات خداوندشان ایمان بیاورند. (۱۵۴) این قرآن کتاب مبارکی است که ما نازل کردیم، بنابراین از آن پیروی کنید و از نافرمانی و عذاب خدا بترسید تا مورد رحمت او قرار گیرید. (۱۵۵) تا نگویید که کتاب بر دو طایفه قبل از ما نازل شده و ما از آموختن آن غافل بودیم. (۱۵۶) یا نگویید که اگر کتاب بر ما نازل می‌شد، بیشتر از آن‌ها هدایت می‌شدیم. دلیل روشنی از خداوندتان و هدایت و رحمت برای شما آمده، بنابراین چه کسی ظالم‌تر از کسی است که منکر آیات خدا شود و از آن رو برگرداند؟ افرادی را که از آیات ما روگردان باشند به سبب این‌کارشان با عذاب بدی مجازات می‌کنیم. (۱۵۷)

هَل يَنظُرونَ إِلّا أَن تَأتِيَهُمُ المَلائِكَةُ أَو يَأتِيَ رَبُّكَ أَو يَأتِيَ
بَعضُ آياتِ رَبِّكَ ۗ يَومَ يَأتي بَعضُ آياتِ رَبِّكَ لا يَنفَعُ نَفسًا إيمانُها
لَم تَكُن آمَنَت مِن قَبلُ أَو كَسَبَت في إيمانِها خَيرًا ۗ قُلِ انتَظِروا
إِنّا مُنتَظِرونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذينَ فَرَّقوا دينَهُم وَكانوا شِيَعًا لَستَ
مِنهُم في شَيءٍ ۚ إِنَّما أَمرُهُم إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِما كانوا يَفعَلونَ
﴿١٥٩﴾ مَن جاءَ بِالحَسَنَةِ فَلَهُ عَشرُ أَمثالِها ۖ وَمَن جاءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلا يُجزىٰ إِلّا مِثلَها وَهُم لا يُظلَمونَ ﴿١٦٠﴾ قُل إِنَّني هَداني رَبّي
إِلىٰ صِراطٍ مُستَقيمٍ دينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبراهيمَ حَنيفًا ۚ وَما كانَ مِنَ
المُشرِكينَ ﴿١٦١﴾ قُل إِنَّ صَلاتي وَنُسُكي وَمَحيايَ وَمَماتي لِلَّهِ
رَبِّ العالَمينَ ﴿١٦٢﴾ لا شَريكَ لَهُ ۖ وَبِذٰلِكَ أُمِرتُ وَأَنا أَوَّلُ المُسلِمينَ
﴿١٦٣﴾ قُل أَغَيرَ اللَّهِ أَبغي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيءٍ ۚ وَلا تَكسِبُ كُلُّ
نَفسٍ إِلّا عَلَيها ۚ وَلا تَزِرُ وازِرَةٌ وِزرَ أُخرىٰ ۚ ثُمَّ إِلىٰ رَبِّكُم مَرجِعُكُم
فَيُنَبِّئُكُم بِما كُنتُم فيهِ تَختَلِفونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذي جَعَلَكُم
خَلائِفَ الأَرضِ وَرَفَعَ بَعضَكُم فَوقَ بَعضٍ دَرَجاتٍ لِيَبلُوَكُم
في ما آتاكُم ۗ إِنَّ رَبَّكَ سَريعُ العِقابِ وَإِنَّهُ لَغَفورٌ رَحيمٌ ﴿١٦٥﴾

آیا انتظار می‌کشند که فرشتگان پیش آن‌ها بیایند، یا خداوندت بیاید، یا قسمتی از آیات خداوندت برای آن‌ها بیاید؟ روزی که بعضی از آیات خداوندت بیاید، ایمان آوردن کسی که قبلاً ایمان نیاورده یا با ایمانش کار خیری انجام نداده، فایده‌ای ندارد. بگو: انتظار بکشید ما هم انتظار می‌کشیم.(۱۵۸) کسانی که دینشان را فرقه فرقه کردند و به صورت گروه‌هایی در آمدند تو رابطه‌ای با آن‌ها نداری. کار آن‌ها با خداست. خدا آن‌ها را از کارهایی که می‌کردند آگاه می‌کند.(۱۵۹) کسی که کار خوبی بکند ده برابر پاداش دارد و کسی که کار بدی کند فقط به اندازه آن مجازات می‌شود و به آن‌ها ظلمی نمی‌شود.(۱۶۰) بگو: خداوند من مرا به راه راست هدایت کرده، به دینی ارزشمند، دین خالص ابراهیم، ابراهیم مشرک نبود.(۱۶۱) بگو: نماز من، عبادات من، زندگی من و مرگ من برای خداست که صاحب‌اختیار همه مردم جهان می‌باشد.(۱۶۲) شریکی ندارد و به من دستور این کار داده شده و من بیشتر از همه مسلمان (تسلیم حکم و نظر خدا) هستم.(۱۶۳) بگو: آیا اربابی (خداوندی) غیر از خدا برای خودم پیدا کنم؟ در صورتی که او مالک هر چیز است. هر کسی هر کاری می‌کند بر عهده خودش است. هیچ‌کس بار گناه دیگری را برنمی‌دارد. بازگشت شما پیش خداوندتان است. او شما را از اموری که در آن اختلاف نظر داشتید خبردار می‌کند.(۱۶۴) اوست که شما را در زمین خلیفه کرد و بعضی از شما را به درجاتی بر دیگران برتری داد تا شما را در آنچه به شما داده امتحان کند. مجازات خداوند تو به سرعت انجام می‌گیرد، و او آمرزنده و مهربان است.(۱۶۵)

حزب ۱

سُورَةُ الأَعْرَاف — آياتها ۲۰۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓصٓ ﴿١﴾ كِتٰبٌ اُنزِلَ اِلَيكَ فَلا يَكُن فى صَدرِكَ حَرَجٌ مِنهُ
لِتُنذِرَ بِهٖ وَ ذِكرىٰ لِلمُؤمِنينَ ﴿٢﴾ اِتَّبِعوا مآ اُنزِلَ اِلَيكُم
مِن رَبِّكُم وَ لا تَتَّبِعوا مِن دونِهٖٓ اَولِيآءَ قَليلًا ما تَذَكَّرونَ ﴿٣﴾
وَ كَم مِن قَريَةٍ اَهلَكنٰها فَجآءَها بَأسُنا بَيٰتًا اَو هُم
قآئِلونَ ﴿٤﴾ فَما كانَ دَعوىٰهُم اِذ جآءَهُم بَأسُنآ اِلّآ اَن قالوٓا
اِنّا كُنّا ظٰلِمينَ ﴿٥﴾ فَلَنَسـَٔلَنَّ الَّذينَ اُرسِلَ اِلَيهِم وَ لَنَسـَٔلَنَّ
المُرسَلينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيهِم بِعِلمٍ وَ ما كُنّا غآئِبينَ ﴿٧﴾
وَ الوَزنُ يَومَئِذٍ الحَقُّ فَمَن ثَقُلَت مَوٰزينُهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
المُفلِحونَ ﴿٨﴾ وَمَن خَفَّت مَوٰزينُهُ فَاُولٰٓئِكَ الَّذينَ خَسِروٓا
اَنفُسَهُم بِما كانوا بِـٔايٰتِنا يَظلِمونَ ﴿٩﴾ وَ لَقَد مَكَّنّٰكُم
فِى الاَرضِ وَجَعَلنا لَكُم فيها مَعٰيِشَ قَليلًا ما تَشكُرونَ ﴿١٠﴾
وَ لَقَد خَلَقنٰكُم ثُمَّ صَوَّرنٰكُم ثُمَّ قُلنا لِلمَلٰٓئِكَةِ اسجُدوا
لِاٰدَمَ فَسَجَدوٓا اِلّآ اِبليسَ لَم يَكُن مِنَ السّٰجِدينَ ﴿١١﴾

سوره اعراف (۷)

مکی و شامل دویست و شش آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

المص. (۱) قرآن کتابی است که به تو نازل شده. اشکالی از آن در سینه‌ات نباشد تا با آن به مردم هشدار بدهی و برای افراد باایمان تذکری باشد. (۲) از آنچه از خداوندتان به شما نازل شده (از قرآن) پیروی کنید و از اولیایی غیر از آن پیروی نکنید. توجهی که پیدا می‌کنید و افرادی که متوجه آن می‌شوند کم هستند. (۳) چه بسیار شهرهایی که ما نابود کردیم. عذاب ما هنگام شب یا در استراحت روزانه بر آن‌ها وارد شد. (۴) وقتی عذاب ما بر آن‌ها وارد شد سخنشان فقط این بود که ما ستمکار بودیم. (۵) ما از افرادی که پیغمبر برای آن‌ها فرستادیم و همین‌طور از پیغمبران سئوال خواهیم کرد (که چه کردند). (۶) و آنچه کرده‌اند را با اطلاع کامل برای آن‌ها بیان می‌کنیم. وقتی آن کارها را می‌کردند ما غایب نبودیم. (۷) سنجش اعمال آن‌ها در آن روز از روی حق خواهد بود. کسانی‌که وزنه اعمال خوبشان سنگین باشد رستگارند. (۸) و کسانی‌که وزنه اعمالشان سبک باشد افرادی هستند که به آیات ما ظلم می‌کردند و خودشان ضرر کرده‌اند. (۹) شما را در زمین به قدرت رساندیم و وسایل زندگی شما را فراهم کردیم. ولی کم سپاسگزاری می کنید. (۱۰) ما شما را خلق کردیم و بعد صورت‌بندی کردیم و بعد به فرشتگان گفتیم: به آدم سجده کنید. همه سجده کردند غیر از ابلیس که سجده نکرد. (۱۱)

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ
فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ
﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُم مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَن شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ
اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا لَّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ
لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِن سَوْآتِهِمَا وَقَالَ
مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ
تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾
فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا
عَن تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٢﴾

خدا به او گفت: وقتی به تو امر کردم که سجده کن چه چیزی تو را از سجده کردن باز داشت؟ شیطان گفت: من از آدم بهترم، مرا از آتش (انرژی) آفریدی و او را از خاک (ماده). (۱۲) خدا گفت: از آن پایین برو، سزاوار تو نیست که در مورد آن تکبر بورزی، بیرون برو که تو پست هستی. (۱۳) شیطان گفت: تا روزی که آدم‌ها دوباره زنده می‌شوند به من مهلت بده. (۱۴) خدا گفت: به تو مهلت داده شد. (۱۵) شیطان گفت: چون مرا به اشتباه انداختی، من سر راه راست تو (به کمین آن‌ها) می‌نشینم. (۱۶) و از جلو و عقب و راست و چپ سراغ آن‌ها می‌روم و بیشتر آن‌ها را سپاسگزار نخواهی یافت. (۱۷) خدا گفت: از اینجا با خواری، و رانده‌شده بیرون برو. جهنم را از تو و همه افرادی که از تو پیروی کنند پر می کنم. (۱۸) ای آدم، تو و زنت ساکن بهشت شوید و از هر جای آن خواستید بخورید ولی به این درخت نزدیک نشوید، چون ظالم خواهید شد. (۱۹) شیطان آن‌ها را وسوسه کرد تاآلت‌های جنسی آن‌ها را که از آن‌ها پوشیده بود برایشان آشکار کند، و به آن‌ها گفت که خدا شما را فقط به‌خاطر این از نزدیک شدن به این درخت منع کرده که اگر از آن بخورید دو فرشته می‌شوید یا عمر جاوید پیدا می‌کنید. (۲۰) و برای آن‌ها قسم خورد که من خیرخواه شما هستم. (۲۱) درنتیجه آن‌ها را فریب داد.[۱] چون آدم و زنش از آن درخت چشیدند آلت‌های جنسی آن‌ها برایشان آشکار شد، و شروع کردند که آن را با برگ درختان بهشت بپوشانند. خداوند به آن‌ها گفت: آیا شما را از نزدیک شدن به این درخت منع نکردم و نگفتم که شیطان دشمن آشکار شما است؟ (۲۲)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «پس آن‌دو را با فریب به سقوط کشانید...»

قالا رَبَّنا ظَلَمنآ انفُسَنا وَ اِن لَم تَغفِر لَنا وَ تَرحَمنا لَنَكونَنَّ
مِنَ الخٰسِرينَ ﴿٢٣﴾ قالَ اهبِطوا بَعضُكُم لِبَعضٍ عَدُوٌّ وَ لَكُم
فِى الاَرضِ مُستَقَرٌّ وَ مَتاعٌ اِلىٰ حينٍ ﴿٢٤﴾ قالَ فيها تَحيَونَ وَ فيها
تَموتونَ وَ مِنها تُخرَجونَ ﴿٢٥﴾ يٰبَنى ءادَمَ قَد اَنزَلنا عَلَيكُم لِباسًا
يُوارى سَوءٰتِكُم وَ ريشًا وَ لِباسُ التَّقوىٰ ذٰلِكَ خَيرٌ ذٰلِكَ
مِن ءايٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُم يَذَّكَّرونَ ﴿٢٦﴾ يٰبَنى ءادَمَ لا يَفتِنَنَّكُمُ
الشَّيطٰنُ كَمآ اَخرَجَ اَبَوَيكُم مِنَ الجَنَّةِ يَنزِعُ عَنهُما لِباسَهُما
لِيُرِيَهُما سَوءٰتِهِمآ اِنَّهُ يَرٰىكُم هُوَ وَ قَبيلُهُ مِن حَيثُ
لا تَرَونَهُم اِنّا جَعَلنَا الشَّيٰطينَ اَولِيآءَ لِلَّذينَ لا يُؤمِنونَ ﴿٢٧﴾
وَ اِذا فَعَلوا فٰحِشَةً قالوا وَجَدنا عَلَيهآ ءابآءَنا وَ اللّٰهُ اَمَرَنا بِها
قُل اِنَّ اللّٰهَ لا يَأمُرُ بِالفَحشآءِ اَتَقولونَ عَلَى اللّٰهِ ما لا تَعلَمونَ
﴿٢٨﴾ قُل اَمَرَ رَبّى بِالقِسطِ وَ اَقيموا وُجوهَكُم عِندَ كُلِّ
مَسجِدٍ وَ ادعوهُ مُخلِصينَ لَهُ الدّينَ كَما بَدَاَكُم تَعودونَ
﴿٢٩﴾ فَريقًا هَدىٰ وَ فَريقًا حَقَّ عَلَيهِمُ الضَّلٰلَةُ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا
الشَّيٰطينَ اَولِيآءَ مِن دونِ اللّٰهِ وَ يَحسَبونَ اَنَّهُم مُهتَدونَ ﴿٣٠﴾

آن‌ها گفتند: خداوندا، به خودمان ظلم کردیم، و اگر ما را نیامرزی و به ما رحم نکنی از زیانکاران خواهیم بود. (۲۳) خدا به آن‌ها گفت: پایین بروید. بعضی از شما دشمن بعضی خواهید بود. در زمین محل و وسیله زندگی تا پایان عمرتان (تا قیامت) وجود دارد. (۲۴) خدا گفت: در آن زنده می‌شوید و در آن می‌میرید و دوباره (برای رسیدگی به حسابتان) از آن بیرون آورده می‌شوید. (۲۵) ای اولاد آدم، برای شما لباسی که آلت‌های جنسی شما را بپوشاند و زینت شما باشد نازل کردیم. البته لباس تقوا بهتر است. این از آیات خدا است شاید آن‌ها متوجه شوند. (۲۶) ای فرزندان آدم، شیطان شما را فریب ندهد همان‌طور که پدر و مادرتان را از بهشت بیرون کرد. لباس آن‌ها را از تنشان درآورد تا آن‌ها را متوجه آلات جنسی خودشان بکند. او و قبیله‌اش شما را از جایی می‌بینند که شما آن‌ها را نمی‌بینید. ما شیطان‌ها را اولیای افراد بی‌ایمان ساختیم. (۲۷) وقتی کار زشتی می‌کنند می‌گویند: پدرانمان را بر این کار یافتیم و خدا دستور آن را به ما داده است. بگو: خدا هیچ‌وقت به کار زشت دستور نمی‌دهد. آیا ندانسته از قول خدا حرف می‌زنید؟ (۲۸) بگو: خداوند من به عدالت امر کرده است و این‌که موقع نماز و در هر مسجدی رو به او آورید و در حالی که دین را برای او خالص کرده‌اید او را بخوانید. همان‌طور که شما را آفرید پیش او برمی‌گردید. (۲۹) خدا گروهی را هدایت کرد و گمراهی بر عده‌ای سزاوار شده. چون آن‌ها شیطان‌ها را به جای خدا اولیای خود گرفتند و خیال می‌کنند راه صحیح را شناخته‌اند. (۳۰)

۞ يَـٰبَنِىٓ ءَادَمَ خُذُوا۟ زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟
وَلَا تُسْرِفُوٓا۟ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ ٱللَّهِ
ٱلَّتِىٓ أَخْرَجَ لِعِبَادِهِۦ وَٱلطَّيِّبَـٰتِ مِنَ ٱلرِّزْقِ ۚ قُلْ هِىَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۗ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْـَٔايَـٰتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّىَ ٱلْفَوَٰحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
بَطَنَ وَٱلْإِثْمَ وَٱلْبَغْىَ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَأَن تُشْرِكُوا۟ بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ
بِهِۦ سُلْطَـٰنًا وَأَن تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ
أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾
يَـٰبَنِىٓ ءَادَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَـٰتِى ۙ فَمَنِ
ٱتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَٱلَّذِينَ
كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا وَٱسْتَكْبَرُوا۟ عَنْهَآ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ
فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِـَٔايَـٰتِهِۦٓ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ ٱلْكِتَـٰبِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتْهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوٓا۟ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ
قَالُوا۟ ضَلُّوا۟ عَنَّا وَشَهِدُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا۟ كَـٰفِرِينَ ﴿٣٧﴾

ای فرزندان آدم، موقع نماز و در مسجد لباس خوب بپوشید و بخورید و بنوشید ولی زیاده‌روی نکنید. چون خدا کسانی را که زیاده‌روی می‌کنند دوست ندارد. (۳۱) بگو: چه کسی زینتی که خدا برای بندگانش بوجود آورده و خوردنی‌های پاک را حرام کرده است؟ بگو: این‌ها در زندگی دنیا مال افراد باایمان است و روز قیامت هم فقط به آن‌ها اختصاص دارد. ما آیات را این‌طور برای دانایان توضیح می‌دهیم. (۳۲) بگو: خداوند من فقط کارهای زشت را چه آشکار باشد چه پنهان، و گناه و تجاوز به ناحق و شرک به خدا را که دلیلی برای آن نازل نکرده، و از قول خدا ندانسته حرف زدن را حرام کرده است. (۳۳) برای ایمان آوردن هر دسته‌ای مهلتی وجود دارد، وقتی مهلتشان تمام شد نمی‌توانند ساعتی عذاب را عقب یا جلو بیندازند. (۳۴) ای فرزندان آدم، وقتی پیغمبرانی از خودتان که آیات مرا به شما می‌گویند پیش شما آمدند بدانید کسانی که پرهیزگار شدند و کار خود را اصلاح کردند ترس و غصه‌ای ندارند. (۳۵) و کسانی که آیات ما را انکار کردند و تکبر ورزیدند اهل آتش جهنم هستند و همیشه در آن خواهند بود. (۳۶) چه کسی ظالم‌تر از انسانی است که دروغی را به خدا افترا بزند (از قول خدا بگوید) یا منکر آیات خدا شود؟ سهم آن‌ها از آنچه برای ایشان مقرر شده به آن‌ها می‌رسد. وقتی که فرستادگان ما برای گرفتن جانشان پیش آن‌ها بیایند به آن‌ها می‌گویند: کسانی را که غیر از خدا می‌خواندید کجا هستند؟ می‌گویند: آن‌ها را گم کرده‌ایم، علیه خود شهادت می‌دهند که کافر بودند. (۳۷)

قالَ ادخُلوا فى اُمَمٍ قَد خَلَت مِن قَبلِكُم مِنَ الجِنِّ وَ الاِنسِ
فِى النّارِ كُلَّما دَخَلَت اُمَّةٌ لَعَنَت اُختَها حَتّىٰٓ اِذَا ادّارَكوا فيها
جَميعًا قالَت اُخرىٰهُم لِاولىٰهُم رَبَّنا هٰٓؤُلَآءِ اَضَلّونا فَـٔاتِهِم
عَذابًا ضِعفًا مِنَ النّارِ قالَ لِكُلٍّ ضِعفٌ وَ لٰكِن لا تَعلَمونَ
﴿٣٨﴾ وَ قالَت اولىٰهُم لِاُخرىٰهُم فَما كانَ لَكُم عَلَينا مِن فَضلٍ
فَذوقُوا العَذابَ بِما كُنتُم تَكسِبونَ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذينَ كَذَّبوا
بِـٔايٰتِنا وَ استَكبَروا عَنها لا تُفَتَّحُ لَهُم اَبوابُ السَّمآءِ
وَلا يَدخُلونَ الجَنَّةَ حَتّىٰ يَلِجَ الجَمَلُ فى سَمِّ الخِياطِ وَكَذٰلِكَ
نَجزِى المُجرِمينَ ﴿٤٠﴾ لَهُم مِن جَهَنَّمَ مِهادٌ وَ مِن فَوقِهِم
غَواشٍ وَكَذٰلِكَ نَجزِى الظّٰلِمينَ ﴿٤١﴾ وَ الَّذينَ ءامَنوا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ لا نُكَلِّفُ نَفسًا اِلّا وُسعَها اُولٰٓئِكَ اَصحٰبُ الجَنَّةِ
هُم فيها خٰلِدونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعنا ما فى صُدورِهِم مِن غِلٍّ تَجرى
مِن تَحتِهِمُ الاَنهارُ وَ قالُوا الحَمدُ لِلّٰهِ الَّذى هَدىٰنا لِهٰذا
وَما كُنّا لِنَهتَدِىَ لَولآ اَن هَدىٰنَا اللّٰهُ لَقَد جآءَت رُسُلُ رَبِّنا بِالحَقِّ
وَنودوٓا اَن تِلكُمُ الجَنَّةُ اورِثتُموها بِما كُنتُم تَعمَلونَ ﴿٤٣﴾

خداوند گفت: شما هم با گروه‌های جن و انسی که قبل از شما از دنیا رفتند وارد آتش جهنم شوید. هر گاه گروهی وارد جهنم شوند گروه دیگر را لعنت می کنند تا وقتی که همگی وارد جهنم شوند و به هم برسند. بعدی‌ها درباره قبلی‌ها می‌گویند: خداوندا، این‌ها ما را گمراه کردند، عذاب آن‌ها را از آتش جهنم چند برابر بده. خداوند می‌گوید: عذاب همه دوبرابر است ولی شما نمی‌دانید. (۳۸) قبلی‌ها به بعدی‌ها می‌گویند: شما فضلی بر ما ندارید، بنابراین عذاب را به‌خاطر کارهایی که کرده‌اید بچشید. (۳۹) درهای آسمان برای کسانی که منکر آیات ما شدند و خود را بالاتر از آن دیدند که آن را بپذیرند باز نمی‌شود و وارد بهشت نمی‌شوند تا موقعی که شتر از سوراخ سوزن رد شود. ما گناه‌کاران را این‌طور مجازات می کنیم. (۴۰) جای آن‌ها در جهنم است و پرده‌هایی از آتش بالای سر آن‌ها است. ما ستمکاران را این‌طور مجازات می کنیم. (۴۱) و کسانی که ایمان آوردند و کار درست کردند اهل بهشت خواهند بود. و همیشه در آن هستند. البته ما هیچ‌کس را بیشتر از توانایی‌اش مکلف نمی‌کنیم. (۴۲) ما هر کینه‌ای را که در دل دارند از آن خارج می کنیم، زیر پای آن‌ها نهرها روان است و می‌گویند: ستایش اختصاص به خدا دارد که ما را به چنین جایی راهنمایی کرد، اگر خدا ما را هدایت نمی‌کرد خودمان هدایت نمی‌شدیم. پیغمبران خداوندمان حقیقت را برای ما آوردند، به آن‌ها گفته می‌شود: این بهشتی است که به‌خاطر کارهایی که می کردید به شما داده شده است. (۴۳)

وَنادىٰٓ اَصحٰبُ الجَنَّةِ اَصحٰبَ النّارِ اَن قَد وَجَدنا ما وَعَدَنا
رَبُّنا حَقًّا فَهَل وَجَدتُم ما وَعَدَ رَبُّكُم حَقًّا قالوا نَعَم فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
بَينَهُم اَن لَعنَةُ اللهِ عَلَى الظّٰلِمينَ ﴿٤٤﴾ اَلَّذينَ يَصُدّونَ عَن سَبيلِ
اللهِ وَيَبغونَها عِوَجًا وَهُم بِالءاخِرَةِ كٰفِرونَ ﴿٤٥﴾ وَبَينَهُما حِجابٌ
وَعَلَى الاَعرافِ رِجالٌ يَعرِفونَ كُلًّا بِسيمٰهُم وَنادَوا اَصحٰبَ الجَنَّةِ
اَن سَلٰمٌ عَلَيكُم لَم يَدخُلوها وَهُم يَطمَعونَ ﴿٤٦﴾ وَاِذا صُرِفَت
اَبصٰرُهُم تِلقاءَ اَصحٰبِ النّارِ قالوا رَبَّنا لا تَجعَلنا مَعَ القَومِ الظّٰلِمينَ
﴿٤٧﴾ وَنادىٰٓ اَصحٰبُ الاَعرافِ رِجالًا يَعرِفونَهُم بِسيمٰهُم
قالوا ما اَغنىٰ عَنكُم جَمعُكُم وَما كُنتُم تَستَكبِرونَ ﴿٤٨﴾
اَهٰٓؤُلاءِ الَّذينَ اَقسَمتُم لا يَنالُهُمُ اللهُ بِرَحمَةٍ اُدخُلُوا الجَنَّةَ
لا خَوفٌ عَلَيكُم وَلا اَنتُم تَحزَنونَ ﴿٤٩﴾ وَنادىٰٓ اَصحٰبُ النّارِ
اَصحٰبَ الجَنَّةِ اَن اَفيضوا عَلَينا مِنَ الماءِ اَو مِمّا رَزَقَكُمُ
اللهُ قالوا اِنَّ اللهَ حَرَّمَهُما عَلَى الكٰفِرينَ ﴿٥٠﴾ اَلَّذينَ اتَّخَذوا
دينَهُم لَهوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتهُمُ الحَيوٰةُ الدُّنيا فَاليَومَ نَنسٰهُم
كَما نَسوا لِقاءَ يَومِهِم هٰذا وَما كانوا بِـٔايٰتِنا يَجحَدونَ ﴿٥١﴾

حزب ۱

اهل بهشت به اهل جهنم می‌گویند: ما وعده‌ای که خداوندمان به ما داده بود درست یافتیم، آیا شما هم وعده‌ای که خداوندتان به شما داده بود درست یافتید؟ می‌گویند: بله. آن وقت اعلام‌کننده‌ای میان آن‌ها اعلام می‌کند که لعنت خدا بر ستمکاران. (۴۴) ستمکارانی که مردم را از راه خدا باز می‌دارند و انحراف آن را می‌خواهند و منکر آخرت هستند. (۴۵) بین این دو دسته مانعی هست و در اعراف مردانی هستند که هر کدام آن‌ها را با علامتشان می‌شناسند و بهشتیان را صدا می‌زنند و می‌گویند: سلام بر شما. این‌ها هنوز وارد آن نشده‌اند ولی امید آن را دارند. (۴۶) و وقتی چشمشان متوجه اهل جهنم می‌شود، می‌گویند: خداوندا، ما را در شمار افراد ظالم قرار مده. (۴۷) اهل اعراف، مردانی را که از روی علامتشان می‌شناسند صدا می‌زنند و می‌گویند: جمعیت شما و تکبری که داشتید نفعی برای شما نداشت. (۴۸) آیا این‌ها همان افرادی هستند که قسم می‌خوردید که خدا رحمتی به آن‌ها نمی‌کند؟ به آن‌ها گفته می‌شود: وارد بهشت شوید، ترسی و غصه‌ای ندارید. (۴۹) اهل جهنم اهل بهشت را صدا می‌زنند و می‌گویند: مقداری آب یا مقداری از آنچه خدا روزی شما کرده به ما بدهید. اهل بهشت می‌گویند: خدا این‌ها را برای افراد بی‌ایمان حرام کرده است. (۵۰) ما امروز افراد بی‌ایمانی را که دینشان را سرگرمی و بازی پنداشتند و زندگی دنیا آن‌ها را فریب داد فراموش می‌کنیم همان‌طور که دیدار امروزشان را فراموش کردند و منکر آیات ما می‌شدند. (۵۱)

وَ لَقَد جِئنٰهُم بِكِتٰبٍ فَصَّلنٰهُ عَلىٰ عِلمٍ هُدًى وَ رَحمَةً
لِقَومٍ يُؤمِنونَ ﴿۵۲﴾ هَل يَنظُرونَ اِلّا تَأويلَهُ يَومَ يَأتى تَأويلُهُ
يَقولُ الَّذينَ نَسوهُ مِن قَبلُ قَد جآءَت رُسُلُ رَبِّنا بِالحَقِّ
فَهَل لَنا مِن شُفَعآءَ فَيَشفَعوا لَنآ اَو نُرَدُّ فَنَعمَلَ غَيرَ الَّذى
كُنّا نَعمَلُ قَد خَسِروٓا اَنفُسَهُم وَ ضَلَّ عَنهُم ما كانوا يَفتَرونَ
﴿۵۳﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللهُ الَّذى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضَ فى
سِتَّةِ اَيّامٍ ثُمَّ استَوىٰ عَلَى العَرشِ يُغشِى الَّيلَ النَّهارَ يَطلُبُهُ
حَثيثًا وَ الشَّمسَ وَ القَمَرَ وَ النُّجومَ مُسَخَّرٰتٍ بِاَمرِهِ
اَلا لَهُ الخَلقُ وَ الاَمرُ تَبارَكَ اللهُ رَبُّ العٰلَمينَ ﴿۵۴﴾ اُدعوا
رَبَّكُم تَضَرُّعًا وَ خُفيَةً اِنَّهُ لا يُحِبُّ المُعتَدينَ ﴿۵۵﴾
وَ لا تُفسِدوا فِى الاَرضِ بَعدَ اِصلٰحِها وَ ادعوهُ خَوفًا وَ طَمَعًا
اِنَّ رَحمَتَ اللهِ قَريبٌ مِنَ المُحسِنينَ ﴿۵۶﴾ وَ هُوَ الَّذى يُرسِلُ
الرِّيٰحَ بُشرًا بَينَ يَدَى رَحمَتِهِ حَتّىٰٓ اِذآ اَقَلَّت سَحابًا
ثِقالًا سُقنٰهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَنزَلنا بِهِ الماءَ فَاَخرَجنا بِهِ
مِن كُلِّ الثَّمَرٰتِ كَذٰلِكَ نُخرِجُ المَوتىٰ لَعَلَّكُم تَذَكَّرونَ ﴿۵۷﴾

ما کتابی برای ایشان آوردیم و با آگاهی آن را توضیح دادیم. کتابی که برای افراد باایمان هدایت و رحمت است.(۵۲) آیا انتظار تاویل آن را دارند؟ روزی که تاویل آن بیاید افرادی که قبلاً آن را فراموش کردند، می‌گویند پیغمبران خدای ما حقیقت را برای ما آوردند. آیا شفیع‌هایی وجود دارند که شفاعت ما را بکنند؟ یا ما را برگردانند تا عملی غیر از آنچه می‌کردیم بکنیم؟ آن‌ها خودشان ضرر کردند و شفیعانی را که به دروغ می‌تراشیدند پیدا نمی‌کنند.(۵۳) ارباب (صاحب اختیار) شما خدا است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز (شش مرحله) آفرید، آنگاه به عرش پرداخت. روز را با شب می‌پوشاند که با میل دنبال آن می‌گردد، خورشید و ماه و ستارگان به امر او مسخر شده‌اند. بدانید که آفرینش و فرمان در اختیار او است. خدا، صاحب‌اختیار همه مردم جهان ، پاک و پربرکت است.(۵۴) خداوندتان را با تضرع (تواضع و فروتنی) و پنهانی بخوانید. چون او افراد متجاوز را دوست ندارد.(۵۵) در زمین پس از اصلاح آن، فساد نکنید و او را با ترس و امید بخوانید. چون رحمت خدا به افراد نیکوکار نزدیک است.(۵۶) اوست که قبل از رحمتش بادها را برای بشارت می‌فرستد تا این که ابرهای سنگین را جابجا کند. ما آن ابرها را به طرف سرزمین مرده می‌بریم و از آن باران را نازل می‌کنیم و به‌وسیله آن هر نوع محصولی پدید می‌آوریم. ما مرده‌ها را این‌طور زنده می‌کنیم. برای این که شما متوجه شوید.(۵۷)

وَ الْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَباتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَ الَّذي خَبُثَ لا يَخْرُجُ
إِلَّا نَكِداً كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآياتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾
لَقَدْ أَرْسَلْنا نُوحاً إِلىٰ قَوْمِهِ فَقالَ يا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ ما لَكُمْ
مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ إِنّي أَخافُ عَلَيْكُمْ عَذابَ يَوْمٍ عَظيمٍ ﴿٥٩﴾
قالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنّا لَنَراكَ في ضَلالٍ مُبينٍ ﴿٦٠﴾ قالَ
يا قَوْمِ لَيْسَ بي ضَلالَةٌ وَ لٰكِنّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعالَمينَ
﴿٦١﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسالاتِ رَبّي وَ أَنْصَحُ لَكُمْ وَ أَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ
ما لا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوَ عَجِبْتُمْ أَنْ جاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلىٰ رَجُلٍ
مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَ لِتَتَّقُوا وَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَنْجَيْناهُ وَ الَّذينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَ أَغْرَقْنَا الَّذينَ كَذَّبُوا
بِآياتِنا إِنَّهُمْ كانُوا قَوْماً عَمينَ ﴿٦٤﴾ ۞ وَ إِلىٰ عادٍ أَخاهُمْ هُوداً
قالَ يا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ ما لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلا تَتَّقُونَ
﴿٦٥﴾ قالَ الْمَلَأُ الَّذينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنّا لَنَراكَ في
سَفاهَةٍ وَ إِنّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكاذِبينَ ﴿٦٦﴾ قالَ يا قَوْمِ
لَيْسَ بي سَفاهَةٌ وَ لٰكِنّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعالَمينَ ﴿٦٧﴾

زمین پاک گیاهش را به دستور خداوندش می‌رویاند و زمین ناپاک جز گیاهانی کم و بی‌فایده نمی‌رویاند. ما آیات را برای افرادی که سپاسگزاری می‌کنند، این‌طور روشن می‌کنیم.(۵۸) ما نوح را پیش قومش فرستادیم. او گفت: خدا را بندگی کنید، معبودی (کسی که بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورهای او باشید) غیر از او برای شما وجود ندارد، من از عذاب روز بزرگ بر شما می‌ترسم.(۵۹) سران قومش گفتند: ما تو را در گمراهی آشکاری می‌بینیم.(۶۰) نوح گفت، ای قوم من، من گمراه نیستم ولی من فرستاده صاحب‌اختیار همه مردم جهان هستم.(۶۱) پیام خداوندم را به شما می‌گویم و خیر شما را می‌خواهم و از طرف خدا چیزهایی را می‌دانم که شما نمی‌دانید.(۶۲) آیا از این‌که مردی از خودتان تذکری از جانب خداوندتان برای شما بیاورد تا به شما هشدار بدهد که پرهیزکار باشید تا مورد رحمت قرار گیرید تعجب می‌کنید؟(۶۳) ولی حرف او را قبول نکردند و ما او و کسانی را که با او ایمان آورده بودند با کشتی نجات دادیم و کسانی را که منکر آیات ما شدند غرق کردیم. آن‌ها افراد کوردلی بودند.(۶۴) به سوی قوم عاد برادرشان هود را فرستادیم. او گفت: ای قوم من، خدا را بندگی کنید، معبودی (کسی که بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورهای او باشید) غیر از او برای شما وجود ندارد، آیا از نافرمانی و عذاب خدا نمی‌ترسید؟(۶۵) سران بی‌ایمان قومش گفتند: تو را آدم کم‌عقلی می‌بینیم و گمان می‌کنیم که دروغگویی.(۶۶) هود گفت: من کم‌عقل نیستم ولی فرستاده صاحب‌اختیار همه مردم جهان هستم.(۶۷)

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوَعَجِبْتُمْ
أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ج
وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ز فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ز فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ز
أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ج فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ
﴿٧٢﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا ج قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ز قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ز
هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً ز فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ
اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

پیام خداوندم را به شما می‌رسانم و من خیرخواه امین شما هستم. (۶۸) آیا از این تعجب می کنید که برای شما تذکری از جانب خداوندتان بر مردی از خودتان آمده تا به شما هشدار بدهد؟ وقتی را به یاد آورید که شما را بعد از قوم نوح جانشین کرد و شما را از لحاظ بدنی بزرگ‌تر از آنان ساخت. پس نعمت‌های خدا را به یاد آورید شاید رستگار شوید. (۶۹) گفتند: آیا آمده‌ای که ما فقط خدا را بندگی کنیم و آنچه راکه پدرانمان می‌پرستیدند ترک کنیم؟! اگر راست می‌گویی عذابی را که ما را از آن می‌ترسانی برای ما بیاور. (۷۰) هود گفت: عذاب و غضب خداوندتان بر شما واقع شده. آیا با من درباره اسم‌هایی که خودتان و پدرانتان گذاشته‌اید بگومگو می‌کنید؟ خدا هیچ دلیلی برای وجود آن‌ها نازل نکرده، بنابراین انتظار بکشید، من هم با شما انتظار می کشم. (۷۱) بنابراین ما با رحمت خود، او و افرادی که با او بودند را نجات دادیم و دنباله کسانی را که منکر آیات ما می‌شدند و ایمان نداشتند قطع کردیم. (۷۲) و به سوی قوم ثمود برادرشان صالح را فرستادیم. صالح به آن‌ها گفت: ای قوم من، خدا را بندگی کنید، معبودی (کسی‌که در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کنید و بدون چون و چرا از دستورهای او پیروی کنید) غیر از خدا برای شما وجود ندارد. دلیل روشنی از جانب خداوندتان برای شما آمده، این شتر مال خداست. نشانه‌ای برای شماست، بگذارید در زمین خدا بچرد و آسیبی به او نرسانید، چون عذاب دردناکی شما را فرا می‌گیرد. (۷۳)

وَاذْكُرُوٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْ بَعْدِ عادٍ وَ بَوَّاَكُمْ
فِى الْاَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِها قُصُورًا وَ تَنْحِتُونَ
الْجِبالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوٓا ءالآءَ اللّٰهِ وَ لا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ
قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ ءامَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ
اَنَّ صٰلِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قالُوٓا اِنّا بِمآ اُرْسِلَ بِهِ
مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنّا بِالَّذِىٓ
ءامَنْتُمْ بِهِ كٰفِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النّاقَةَ وَ عَتَوْا عَنْ
اَمْرِ رَبِّهِمْ وَ قالُوا يٰصٰلِحُ ائْتِنا بِما تَعِدُنآ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِى دارِهِمْ
جٰثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَ قالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ
رِسالَةَ رَبِّى وَ نَصَحْتُ لَكُمْ وَ لٰكِنْ لا تُحِبُّونَ النّٰصِحِينَ
﴿٧٩﴾ وَ لُوطًا اِذْ قالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُونَ الْفاحِشَةَ ما سَبَقَكُمْ
بِها مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجالَ
شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسآءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

زمانی را به یاد آورید که خدا شما را بعد از قوم عاد در زمین جانشین ساخت و شما را در آن قرار داد که در دشت‌های آن قصر می‌سازید و از کوهها خانه می‌تراشید. بنابراین نعمت‌های خدا را به یاد داشته باشید و در زمین به فساد دامن نزنید. (۷۴) سران قومش که تکبر داشتند به افراد ضعیفشان که به حرف‌های صالح ایمان آورده بودند گفتند: آیا شما می‌دانید که صالح از جانب خداوندش فرستاده شده؟! آن‌ها گفتند: ما به رسالتی که برای آن فرستاده شده ایمان داریم. (۷۵) متکبران گفتند: ما آن چیزی را که شما به آن ایمان دارید، قبول نداریم. (۷۶) بنابراین شتر را کشتند و از امر خداوندشان سرپیچی کردند و گفتند که ای صالح، اگر پیغمبری، عذابی را که به ما وعده می‌دهی برای ما بیاور. (۷۷) درنتیجه دچار زلزله شدند و در خانه‌هایشان از پا در آمدند. (۷۸) صالح از آن‌ها رو گرداند و گفت: ای قوم من، پیام خداوندم را به شما ابلاغ کردم و شما را نصیحت کردم ولی شما افرادی را که نصیحت می کنند دوست ندارید. (۷۹) و زمانی را یادآوری کن که لوط به قومش گفت: آیا کار زشتی می‌کنید که احدی از افراد بشر قبل از شما چنین کاری نکرده است؟! (۸۰) شما به جای زنان با مردان شهوت‌رانی می‌کنید. شما افراد متجاوزی هستید. (۸۱)

وَ ما كانَ جَوابَ قَومِهِۦٓ اِلَّآ اَن قالوٓا اَخرِجوهُم مِن
قَريَتِكُم اِنَّهُم اُناسٌ يَتَطَهَّرونَ ﴿٨٢﴾ فَاَنجَينٰهُ وَ اَهلَهُۥٓ
اِلَّا امرَاَتَهُۥ كانَت مِنَ الغٰبِرينَ ﴿٨٣﴾ وَ اَمطَرنا عَلَيهِم
مَطَرًا فَانظُر كَيفَ كانَ عاقِبَةُ المُجرِمينَ ﴿٨٤﴾
وَ اِلىٰ مَديَنَ اَخاهُم شُعَيبًا قالَ يٰقَومِ اعبُدُوا اللّٰهَ
ما لَكُم مِن اِلٰهٍ غَيرُهُۥ قَد جآءَتكُم بَيِّنَةٌ مِن
رَبِّكُم فَاَوفُوا الكَيلَ وَ الميزانَ وَ لا تَبخَسُوا
النّاسَ اَشيآءَهُم وَ لا تُفسِدوا فِي الاَرضِ بَعدَ اِصلٰحِها
ذٰلِكُم خَيرٌ لَكُم اِن كُنتُم مُؤمِنينَ ﴿٨٥﴾
وَ لا تَقعُدوا بِكُلِّ صِراطٍ توعِدونَ وَ تَصُدّونَ
عَن سَبيلِ اللّٰهِ مَن ءامَنَ بِهِۦ وَ تَبغونَها عِوَجًا
وَ اذكُروٓا اِذ كُنتُم قَليلًا فَكَثَّرَكُم وَ انظُروا
كَيفَ كانَ عاقِبَةُ المُفسِدينَ ﴿٨٦﴾ وَ اِن كانَ طآئِفَةٌ
مِنكُم ءامَنوا بِالَّذيٓ اُرسِلتُ بِهِۦ وَ طآئِفَةٌ لَم يُؤمِنوا
فَاصبِروا حَتّىٰ يَحكُمَ اللّٰهُ بَينَنا وَ هُوَ خَيرُ الحٰكِمينَ ﴿٨٧﴾

جواب قومش فقط این بود که آن‌ها را از شهرتان بیرون کنید، این‌ها آدم‌هایی هستند که تظاهر به پاکی می‌کنند. (۸۲) بنابراین ما او و خانواده‌اش را، غیر از زنش، نجات دادیم. زنش از افرادی بود که گرفتار عذاب شدند. (۸۳) و بر آن‌ها بارانی (از سنگ) باراندیم. نگاه کن عاقبت گناه‌کاران چه بود. (۸۴) به شهر مدین برادرشان شعیب را فرستادیم. شعیب گفت: ای قوم من خدا را بندگی کنید، معبودی غیر از او برای شما وجود ندارد. دلیل روشنی از جانب خداوندتان برای شما آمده، بنابراین پیمانه و وزن را کامل بدهید و اموال مردم را کم ندهید و در زمین پس از اصلاح آن خرابکاری نکنید، اگر افراد باایمانی هستید بدانید که این کار برای شما بهتر است. (۸۵) سر هر راهی ننشینید تا مردم را بترسانید، تا شخصی را که ایمان آورده از راه خدا باز دارید و در صدد انحراف آن‌ها باشید. وقتی را به‌خاطر آورید که شما کم بودید و خدا شما را زیاد کرد. نگاه کنید که عاقبت کار خرابکاران چه بود. (۸۶) اگر عده‌ای از شما به پیامی که برای شما آورده‌ام ایمان آوردند و عده‌ای ایمان نیاوردند، شما صبر و استقامت داشته باشید تا خدا بین ما حکم کند. او بهترین حکم کننده است. (۸۷)

حزب

۞ قالَ المَلَأُ الَّذينَ استَكبَروا مِن قَومِهِ لَنُخرِجَنَّكَ
يٰشُعَيبُ وَ الَّذينَ ءامَنوا مَعَكَ مِن قَريَتِنا اَو لَتَعودُنَّ فى مِلَّتِنا
قالَ اَوَ لَو كُنّا كٰرِهينَ ﴿۸۸﴾ قَدِ افتَرَينا عَلَى اللهِ كَذِبًا اِن عُدنا
فى مِلَّتِكُم بَعدَ اِذ نَجّىٰنَا اللهُ مِنها وَ ما يَكونُ لَنا اَن نَعودَ فيها
اِلّا اَن يَشاءَ اللهُ رَبُّنا وَسِعَ رَبُّنا كُلَّ شَىءٍ عِلمًا عَلَى اللهِ تَوَكَّلنا
رَبَّنَا افتَح بَينَنا وَ بَينَ قَومِنا بِالحَقِّ وَ اَنتَ خَيرُ الفٰتِحينَ ﴿۸۹﴾
وَ قالَ المَلَأُ الَّذينَ كَفَروا مِن قَومِهِ لَئِنِ اتَّبَعتُم شُعَيبًا اِنَّكُم
اِذًا لَخٰسِرونَ ﴿۹۰﴾ فَاَخَذَتهُمُ الرَّجفَةُ فَاَصبَحوا فى دارِهِم
جٰثِمينَ ﴿۹۱﴾ اَلَّذينَ كَذَّبوا شُعَيبًا كَاَن لَم يَغنَوا فيهَا اَلَّذينَ
كَذَّبوا شُعَيبًا كانوا هُمُ الخٰسِرينَ ﴿۹۲﴾ فَتَوَلّىٰ عَنهُم وَ قالَ
يٰقَومِ لَقَد اَبلَغتُكُم رِسٰلٰتِ رَبّى وَ نَصَحتُ لَكُم فَكَيفَ
ءاسىٰ عَلىٰ قَومٍ كٰفِرينَ ﴿۹۳﴾ وَ ما اَرسَلنا فى قَريَةٍ مِن نَبِىٍّ
اِلّا اَخَذنا اَهلَها بِالبَأساءِ وَ الضَّرّاءِ لَعَلَّهُم يَضَّرَّعونَ ﴿۹۴﴾
ثُمَّ بَدَّلنا مَكانَ السَّيِّئَةِ الحَسَنَةَ حَتّىٰ عَفَوا وَ قالوا قَد مَسَّ
ءاباءَنَا الضَّرّاءُ وَ السَّرّاءُ فَاَخَذنٰهُم بَغتَةً وَ هُم لا يَشعُرونَ ﴿۹۵﴾

سران متکبر قومش گفتند: ای شعیب، تو را و تمام کسانی را که با تو ایمان آورده‌اند از شهرمان بیرون می‌کنیم یا به دین ما برمی‌گردید. شعیب گفت: حتی اگر از این کار بدمان بیاید؟ (۸۸) بعد از این‌که خدا ما را از شرک نجات داد اگر به دین شما برگردیم دروغی را به خدا افترا زده‌ایم. سزاوار ما نیست که به آیین شرک برگردیم مگر این‌که خدا، صاحب‌اختیار ما بخواهد. دامنه علم صاحب‌اختیار ما شامل همه چیز می‌شود. بر خدا توکل کرده‌ایم. خداوندا، بین ما و قوم ما به حق داوری کن، تو بهترین داور هستی. (۸۹) سران کافر قومش گفتند: اگر از شعیب پیروی کنید زیانکارید. (۹۰) زلزله آن‌ها را فرا گرفت و در خانه خودشان از پا درآمدند.(۹۱) افرادی که منکر شعیب شده بودند، مثل این‌که اصلاً در آن شهر نبوده‌اند. منکرین شعیب زیان کردند.(۹۲) شعیب از آن‌ها رو گرداند و گفت: ای قوم من، من پیغام خداوندم را به شما رساندم و شما را نصیحت کردم، پس چگونه و چرا بر نابودی افرادی که کافرند افسوس بخورم؟(۹۳) هیچ پیغمبری را به شهری نفرستادیم مگر این‌که اهل آن شهر را دچار فقر و قحطی کردیم، شاید متواضع شوند.(۹۴) بعد رفاه را به جای فقر آوردیم تا این‌که زیاد شدند و ما را ندیده گرفتند و گفتند: رنج و راحتی به پدران ما رسید. ما ناگهان بدون این‌که توجه پیدا کنند آن‌ها را دچار عذاب کردیم.(۹۵)

وَلَو اَنَّ اَهلَ القُرىٰٓ ءامَنوا وَ اتَّقَوا لَفَتَحنا عَلَيهِم بَرَكٰتٍ
مِنَ السَّماءِ وَ الاَرضِ وَلٰكِن كَذَّبوا فَاَخَذنٰهُم بِما كانوا
يَكسِبونَ ﴿۹۶﴾ اَفَاَمِنَ اَهلُ القُرىٰٓ اَن يَأتِيَهُم بَأسُنا بَياتًا
وَ هُم نائِمونَ ﴿۹۷﴾ اَوَ اَمِنَ اَهلُ القُرىٰٓ اَن يَأتِيَهُم بَأسُنا
ضُحًى وَ هُم يَلعَبونَ ﴿۹۸﴾ اَفَاَمِنوا مَكرَ اللهِ فَلا يَأمَنُ
مَكرَ اللهِ اِلَّا القَومُ الخٰسِرونَ ﴿۹۹﴾ اَوَ لَم يَهدِ لِلَّذينَ
يَرِثونَ الاَرضَ مِن بَعدِ اَهلِها اَن لَو نَشاءُ اَصَبنٰهُم
بِذُنوبِهِم وَ نَطبَعُ عَلىٰ قُلوبِهِم فَهُم لا يَسمَعونَ ﴿۱۰۰﴾
تِلكَ القُرىٰ نَقُصُّ عَلَيكَ مِن اَنبائِها وَ لَقَد جاءَتهُم رُسُلُهُم
بِالبَيِّنٰتِ فَما كانوا لِيُؤمِنوا بِما كَذَّبوا مِن قَبلُ
كَذٰلِكَ يَطبَعُ اللهُ عَلىٰ قُلوبِ الكٰفِرينَ ﴿۱۰۱﴾ وَما وَجَدنا
لِاَكثَرِهِم مِن عَهدٍ وَ اِن وَجَدنا اَكثَرَهُم لَفٰسِقينَ
﴿۱۰۲﴾ ثُمَّ بَعَثنا مِن بَعدِهِم موسىٰ بِـٔايٰتِنا اِلىٰ فِرعَونَ وَ مَلَا۟ئِهٖ
فَظَلَموا بِها فَانظُر كَيفَ كانَ عاقِبَةُ المُفسِدينَ ﴿۱۰۳﴾
وَ قالَ موسىٰ يٰفِرعَونُ اِنّي رَسولٌ مِن رَبِّ العٰلَمينَ ﴿۱۰۴﴾

اگر اهالی شهرها ایمان بیاورند و پرهیزکار شوند، برای آن‌ها درهای برکت را از آسمان و زمین باز می‌کنیم، ولی آن‌ها منکر شدند لذا ما آن‌ها را به‌خاطر کارهایی که می‌کردند دچار عذاب کردیم.(۹۶) آیا اهالی شهرها از این‌که عذاب ما شب در حالی‌که خوابند سراغ آن‌ها بیاید در امان هستند؟(۹۷) یا از این‌که عذاب ما موقع صبح که در حال سرگرمی و بازی هستند سراغ آن‌ها بیاید در امان هستند؟(۹۸) آیا خیالشان از عذاب خدا جمع است؟ در حالی‌که فقط افراد زیانکار (به علت نادانی) از نیامدن عذاب خدا خاطر جمع هستند.(۹۹) آیا افرادی که زمین را پس از ساکنین قبلی آن به ارث بردند، هدایت نشده و نفهمیده‌اند که اگر بخواهیم آن‌ها را به علت گناهانشان دچار مصیبت می‌کنیم و بر قلبشان مهر می‌زنیم که (حقیقت را) نشنوند.(۱۰۰) این شهرهایی است که اخبار آن را به تو می‌گوییم. پیغمبرانشان دلایل روشن برای آن‌ها آوردند و آن‌ها کسانی نبودند که به آنچه قبلاً تکذیب می‌کردند ایمان بیاورند. خدا این‌طور بر دل‌های کافرین مهر می‌زند.(۱۰۱) در اکثر آن‌ها وفای به عهدی نیافتیم و بیشتر آن‌ها را نا فرمان یافتیم.(۱۰۲) بعد از آن‌ها موسی را با آیات خودمان پیش فرعون و سران کشورش فرستادیم ولی آن‌ها به آیات ما ظلم کردند (آن را قبول نکردند). نگاه کن عاقبت کار تبهکاران چه بود.(۱۰۳) موسی گفت: ای فرعون، من فرستاده صاحب‌اختیار همه مردم جهان هستم.(۱۰۴)

حَقيقٌ عَلىٰٓ اَن لآ اَقولَ عَلَى اللهِ اِلَّا الحَقَّ قَد جِئتُكُم
بِبَيِّنَةٍ مِن رَبِّكُم فَاَرسِل مَعِیَ بَنیٓ اِسرآءيلَ ﴿١٠٥﴾ قالَ اِن كُنتَ
جِئتَ بِـٔايَةٍ فَأتِ بِهآ اِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقينَ ﴿١٠٦﴾ فَاَلقىٰ
عَصاهُ فَاِذا هِیَ ثُعبانٌ مُبينٌ ﴿١٠٧﴾ وَ نَزَعَ يَدَهُ فَاِذا هِیَ بَيضآءُ
لِلنّٰظِرينَ ﴿١٠٨﴾ قالَ المَلَاُ مِن قَومِ فِرعَونَ اِنَّ هٰذا لَسٰحِرٌ
عَليمٌ ﴿١٠٩﴾ يُريدُ اَن يُخرِجَكُم مِن اَرضِكُم فَماذا تَأمُرونَ ﴿١١٠﴾
قالوٓا اَرجِه وَ اَخاهُ وَ اَرسِل فِی المَدآئِنِ حٰشِرينَ ﴿١١١﴾ يَأتوكَ
بِكُلِّ سٰحِرٍ عَليمٍ ﴿١١٢﴾ وَ جآءَ السَّحَرَةُ فِرعَونَ قالوٓا اِنَّ
لَنا لَاَجرًا اِن كُنّا نَحنُ الغٰلِبينَ ﴿١١٣﴾ قالَ نَعَم وَ اِنَّكُم
لَمِنَ المُقَرَّبينَ ﴿١١٤﴾ قالوا يٰموسىٰٓ اِمّآ اَن تُلقِیَ وَ اِمّآ اَن
نَكونَ نَحنُ المُلقينَ ﴿١١٥﴾ قالَ اَلقوا فَلَمّآ اَلقَوا سَحَروٓا
اَعيُنَ النّاسِ وَ استَرهَبوهُم وَ جآءو بِسِحرٍ عَظيمٍ ﴿١١٦﴾
۞ وَ اَوحَينآ اِلىٰ موسىٰٓ اَن اَلقِ عَصاكَ فَاِذا هِیَ تَلقَفُ ما
يَأفِكونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الحَقُّ وَ بَطَلَ ما كانوا يَعمَلونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبوا
هُنالِكَ وَ انقَلَبوا صٰغِرينَ ﴿١١٩﴾ وَ اُلقِیَ السَّحَرَةُ سٰجِدينَ ﴿١٢٠﴾

بر من واجب است که درباره خدا چیزی جز حق نگویم. معجزه‌ای از خداوندتان برای شما آورده‌ام بنابراین بنی‌اسرائیل را با من بفرست. (۱۰۵) فرعون گفت: اگر راست می‌گویی معجزه‌ای را که آورده‌ای به ما نشان بده. (۱۰۶) لذا موسی عصایش را انداخت، ناگهان اژدهای آشکاری شد. (۱۰۷) و دستش را از یقه‌اش درآورد که در نظر بینندگان سفید شده بود. (۱۰۸) سران قوم فرعون گفتند: این مرد ساحر ماهری است. (۱۰۹) می‌خواهد شما را از سرزمین خودتان بیرون کند، شما چه می‌فرمایید؟ (۱۱۰) گفتند: کار موسی و برادرش را عقب بینداز و افرادی را به شهرها بفرست تا ساحران را جمع کنند. (۱۱۱) تا هر ساحر زبردستی را پیش تو بیاورند. (۱۱۲) ساحران پیش فرعون آمدند و گفتند: آیا اگر ما بر موسی غلبه کنیم پاداشی داریم؟ (۱۱۳) فرعون گفت: آری، شما از مقربان ما خواهید بود. (۱۱۴) جادوگران گفتند: ای موسی، تو اول عصایت را می‌اندازی یا ما بیندازیم؟ (۱۱۵) موسی گفت: شما بیندازید. چون جادوگران عصاها و طناب‌هایشان را انداختند، چشم مردم را سحر کردند و آن‌ها را ترساندند و سحر بزرگی نمودند. (۱۱۶) ما به موسی وحی کردیم که عصایت را بینداز. چون انداخت، همه چیزهایی را که درست کرده بودند بلعید. (۱۱۷) حق ثابت شد و کارهایی که می کردند باطل شد. (۱۱۸) و جادوگران مغلوب و خوار شدند. (۱۱۹) جادوگران به سجده افتادند. (۱۲۰)

قالوٓا ءامَنّا بِرَبِّ العٰلَمينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ موسىٰ وَهٰرونَ ﴿١٢٢﴾ قالَ
فِرعَونُ ءامَنتُم بِهِۦ قَبلَ اَن ءاذَنَ لَكُم اِنَّ هٰذا لَمَكرٌ
مَكَرتُموهُ فِى المَدينَةِ لِتُخرِجوا مِنهآ اَهلَها فَسَوفَ تَعلَمونَ
﴿١٢٣﴾ لَاُقَطِّعَنَّ اَيدِيَكُم وَاَرجُلَكُم مِن خِلافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُم
اَجمَعينَ ﴿١٢٤﴾ قالوٓا اِنّآ اِلىٰ رَبِّنا مُنقَلِبونَ ﴿١٢٥﴾ وَما تَنقِمُ مِنّآ
اِلّآ اَن ءامَنّا بِـٔايٰتِ رَبِّنا لَمّا جاءَتنا رَبَّنآ اَفرِغ عَلَينا صَبرًا
وَتَوَفَّنا مُسلِمينَ ﴿١٢٦﴾ وَقالَ المَلَاُ مِن قَومِ فِرعَونَ اَتَذَرُ موسىٰ
وَقَومَهُۥ لِيُفسِدوا فِى الاَرضِ وَيَذَرَكَ وَءالِهَتَكَ قالَ سَنُقَتِّلُ
اَبناءَهُم وَنَستَحيۦ نِساءَهُم وَاِنّا فَوقَهُم قاهِرونَ ﴿١٢٧﴾ قالَ
موسىٰ لِقَومِهِ استَعينوا بِاللهِ وَاصبِروٓا اِنَّ الاَرضَ لِلّٰهِ
يورِثُها مَن يَشاءُ مِن عِبادِهِۦ وَالعاقِبَةُ لِلمُتَّقينَ ﴿١٢٨﴾ قالوٓا
اوذينا مِن قَبلِ اَن تَأتِيَنا وَمِن بَعدِ ما جِئتَنا قالَ عَسىٰ
رَبُّكُم اَن يُهلِكَ عَدُوَّكُم وَيَستَخلِفَكُم فِى الاَرضِ
فَيَنظُرَ كَيفَ تَعمَلونَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَد اَخَذنآ ءالَ فِرعَونَ
بِالسِّنينَ وَنَقصٍ مِنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُم يَذَّكَّرونَ ﴿١٣٠﴾

و گفتند: ما به صاحب‌اختیار همه مردم جهان ایمان آوردیم. (۱۲۱) به خدای موسی و هارون. (۱۲۲) فرعون گفت: آیا قبل از این‌که به شما اجازه بدهم به او ایمان آوردید؟! این نقشه‌ای است که در شهر کشیده‌اید تا اهالی آن را از آن بیرون کنید. نتیجه کار خود را خواهید دانست. (۱۲۳) دست و پایتان را بر خلاف هم می‌برم و بعد همه شما را به دار می‌زنم. (۱۲۴) جادوگران گفتند: ما پیش صاحب اختیارمان برمی‌گردیم. (۱۲۵) تو فقط به‌خاطر این از ما انتقام می‌گیری که چون آیات صاحب‌اختیارمان برای ما آمد به آن ایمان آوردیم. خداوندا، به ما صبر بده و ما را مسلمان (تسلیم حکم خودت) از دنیا ببر. (۱۲۶) سران قوم فرعون گفتند: آیا موسی و قومش را می‌گذاری که در زمین فساد کنند و تو و معبودهای تو را ترک کنند؟ فرعون گفت: پسرانشان را می‌کشیم و دخترانشان را زنده می‌گذاریم. ما بر آن‌ها مسلط هستیم.(۱۲۷) موسی به قومش گفت: از خدا کمک بخواهید و استقامت داشته باشید. زمین مال خدا است، آن را به هر یک از بندگانش که بخواهد می‌دهد. عاقبت کار متعلق به افراد پرهیزکار است.(۱۲۸) قومش گفتند: ما قبلاً اذیت می‌شدیم و بعد از این‌که تو آمدی باز هم اذیت می‌شویم . موسی گفت: امکان دارد صاحب‌اختیار شما دشمن شما را نابود کند و شما را در زمین جانشن قدرت آن‌ها کند تا ببیند شما چگونه عمل می‌کنید.(۱۲۹) ما پیروان فرعون را دچار قحطی و کمبود محصول کردیم شاید متوجه شوند.(۱۳۰)

فَإِذا جاءَتهُمُ الحَسَنَةُ قالوا لَنا هٰذِهِ ۖ وَإِن تُصِبهُم سَيِّئَةٌ
يَطَّيَّروا بِموسىٰ وَمَن مَعَهُ ۗ أَلا إِنَّما طائِرُهُم عِندَ اللَّهِ وَلٰكِنَّ
أَكثَرَهُم لا يَعلَمونَ ﴿١٣١﴾ وَقالوا مَهما تَأتِنا بِهِ مِن آيَةٍ
لِتَسحَرَنا بِها فَما نَحنُ لَكَ بِمُؤمِنينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرسَلنا عَلَيهِمُ
الطّوفانَ وَالجَرادَ وَالقُمَّلَ وَالضَّفادِعَ وَالدَّمَ آياتٍ
مُفَصَّلاتٍ فَاستَكبَروا وَكانوا قَومًا مُجرِمينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمّا وَقَعَ
عَلَيهِمُ الرِّجزُ قالوا يا موسَى ادعُ لَنا رَبَّكَ بِما عَهِدَ عِندَكَ ۖ
لَئِن كَشَفتَ عَنَّا الرِّجزَ لَنُؤمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرسِلَنَّ مَعَكَ
بَني إِسراءيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمّا كَشَفنا عَنهُمُ الرِّجزَ إِلىٰ أَجَلٍ
هُم بالِغوهُ إِذا هُم يَنكُثونَ ﴿١٣٥﴾ فَانتَقَمنا مِنهُم فَأَغرَقناهُم
فِي اليَمِّ بِأَنَّهُم كَذَّبوا بِآياتِنا وَكانوا عَنها غافِلينَ ﴿١٣٦﴾
وَأَورَثنَا القَومَ الَّذينَ كانوا يُستَضعَفونَ مَشارِقَ
الأَرضِ وَمَغارِبَهَا الَّتي بارَكنا فيها ۖ وَتَمَّت كَلِمَتُ رَبِّكَ
الحُسنىٰ عَلىٰ بَني إِسراءيلَ بِما صَبَروا ۖ وَدَمَّرنا ما كانَ
يَصنَعُ فِرعَونُ وَقَومُهُ وَما كانوا يَعرِشونَ ﴿١٣٧﴾

وقتی وضع خوبی برای آن‌ها پیش می‌آمد می‌گفتند: نتیجه کار خودمان است. و اگر بلایی به آن‌ها می‌رسید آن را به نحسی موسی و افرادی که با او بودند نسبت می‌دادند. آگاه باشید که پیش‌آمدهای بد آن‌ها از جانب خدا است ولی بیشتر آن‌ها این را نمی‌دانند. (۱۳۱) گفتند: هر معجزه‌ای بیاوری که ما را جادو کنی (باز هم) به تو ایمان نخواهیم آورد. (۱۳۲) پس ما بر آن‌ها طوفان و ملخ و شپش و قورباغه و خون را، که هر کدام از آن‌ها معجزه‌ای بود، فرستادیم، ولی آن‌ها تکبر ورزیدند، چون قوم گناه‌کاری بودند. (۱۳۳) وقتی عذاب بر آن‌ها وارد شد گفتند: ای موسی، خداوندت را بر اساس عهدی که با او داری بخوان، اگر عذاب را از ما برطرف کردی حتماً به تو ایمان می‌آوریم و بنی‌اسرائیل را با تو می‌فرستیم. (۱۳۴) چون عذاب را تا وقتی که به پایان مهلتشان برسند از آن‌ها برطرف کردیم، عهد خود را شکستند. (۱۳۵) بنابراین ما از آن‌ها انتقام گرفتیم و آن‌ها را در دریا غرق کردیم، چون منکر آیات ما شدند و از آن غافل بودند. (۱۳۶) و شرق و غرب زمینی را که به آن برکت داده بودیم به قومی که تضعیف می‌شدند واگذار کردیم. وعده خوب خداوند تو به بنی‌اسرائیل به‌خاطر استقامتی که به خرج دادند عملی شد و آنچه را فرعون و قومش می‌ساختند و ساختمان‌هایی را که بالا می‌بردند نابود کردیم. (۱۳۷)

وَ جاوَزنا بِبَنِىٓ اِسرآءِيلَ البَحرَ فَاَتَوا عَلىٰ قَومٍ يَعكُفونَ
عَلىٰٓ اَصنامٍ لَهُم ۚ قالوا يٰموسَى اجعَل لَنآ اِلٰهًا كَما لَهُم
ءالِهَةٌ ۚ قالَ اِنَّكُم قَومٌ تَجهَلونَ ﴿١٣٨﴾ اِنَّ هٰٓؤُلآءِ مُتَبَّرٌ ما هُم
فيهِ وَ بٰطِلٌ ما كانوا يَعمَلونَ ﴿١٣٩﴾ قالَ اَغَيرَ اللّٰهِ اَبغيكُم
اِلٰهًا وَ هُوَ فَضَّلَكُم عَلَى العٰلَمينَ ﴿١٤٠﴾ وَ اِذ اَنجَينٰكُم
مِن ءالِ فِرعَونَ يَسومونَكُم سوٓءَ العَذابِ يُقَتِّلونَ
اَبنآءَكُم وَ يَستَحيونَ نِسآءَكُم ۚ وَ فى ذٰلِكُم بَلآءٌ مِن
رَبِّكُم عَظيمٌ ﴿١٤١﴾ ۞ وَ وٰعَدنا موسىٰ ثَلٰثينَ لَيلَةً حزب ۱
وَ اَتمَمنٰها بِعَشرٍ فَتَمَّ ميقٰتُ رَبِّهِٓ اَربَعينَ لَيلَةً ۚ وَ قالَ
موسىٰ لِاَخيهِ هٰرونَ اخلُفنى فى قَومى وَ اَصلِح وَ لا تَتَّبِع
سَبيلَ المُفسِدينَ ﴿١٤٢﴾ وَ لَمّا جآءَ موسىٰ لِميقٰتِنا وَ كَلَّمَهُ
رَبُّهُ قالَ رَبِّ اَرِنىٓ اَنظُر اِلَيكَ ۚ قالَ لَن تَرٰىنى وَ لٰكِنِ انظُر
اِلَى الجَبَلِ فَاِنِ استَقَرَّ مَكانَهُ فَسَوفَ تَرٰىنى ۚ فَلَمّا تَجَلّىٰ
رَبُّهُ لِلجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَ خَرَّ موسىٰ صَعِقًا ۚ فَلَمّآ اَفاقَ
قالَ سُبحٰنَكَ تُبتُ اِلَيكَ وَ اَنَا اَوَّلُ المُؤمِنينَ ﴿١٤٣﴾

و بنی‌اسرائیل را از دریا عبور دادیم و به قومی رسیدند که بت می‌پرستیدند. گفتند: ای موسی، برای ما معبودی (بتی که بپرستیم) درست کن همان‌طور که آن‌ها هم بت‌هایی دارند. موسی گفت شما افراد نادانی هستید. (۱۳۸) بت‌هایی که این‌ها می‌پرستند از بین رفتنی است و کاری که می‌کنند باطل است. (۱۳۹) آیا غیر از خدا دنبال معبودی برای شما بگردم؟ در صورتی که او شما را (با فرستادن پیغمبران) بر جهانیان برتری داد. (۱۴۰) زمانی را به یاد بیاورید که شما را از آل‌فرعون، که شما را به سختی عذاب می‌کردند، نجات داد. آن‌ها پسران شما را می‌کشتند و دختران شما را زنده می‌گذاشتند. این کار از طرف خداوندتان امتحان بزرگی بود. (۱۴۱) با موسی قرار سی شب را گذاشتیم و آن را با ده شب دیگر کامل کردیم. قرار خداوندش چهل شب شد. موسی به برادرش هارون گفت: در بین قوم من جانشین من باش و کارها را درست کن و از راه افراد خرابکار پیروی مکن. (۱۴۲) وقتی موسی به محل وعده ما آمد و خداوندش با او صحبت کرد موسی گفت: خداوندا، خودت را به من نشان بده تا تو را ببینم. خدا گفت: هرگز مرا نمی‌بینی ولی به کوه نگاه کن، اگر سر جایش باقی ماند مرا خواهی دید. چون خداوندش به کوه تجلی کرد آن را با خاک یکسان کرد و موسی بی‌هوش افتاد. چون به هوش آمد گفت: خداوندا، تو بالاتر از این هستی که دیده شوی، توبه کردم، من اولین مؤمن هستم. (۱۴۳)

قالَ يٰموسىٰ اِنّى اصطَفَيتُكَ عَلَى النّاسِ بِرِسالٰتى وَ بِكَلامى
فَخُذ ما آتَيتُكَ وَكُن مِنَ الشّٰكِرينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبنا
لَهُ فِى الاَلواحِ مِن كُلِّ شَىءٍ مَوعِظَةً وَ تَفصيلاً لِكُلِّ
شَىءٍ فَخُذها بِقُوَّةٍ وَ أمُر قَومَكَ يَأخُذوا بِاَحسَنِها
سَاُريكُم دارَ الفٰسِقينَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصرِفُ عَن آياتِىَ الَّذينَ
يَتَكَبَّرونَ فِى الاَرضِ بِغَيرِ الحَقِّ وَ اِن يَرَوا كُلَّ آيَةٍ
لا يُؤمِنوا بِها وَ اِن يَرَوا سَبيلَ الرُّشدِ لا يَتَّخِذوهُ سَبيلاً
وَ اِن يَرَوا سَبيلَ الغَىِّ يَتَّخِذوهُ سَبيلاً ذٰلِكَ بِاَنَّهُم
كَذَّبوا بِآياتِنا وَ كانوا عَنها غٰفِلينَ ﴿١٤٦﴾ وَ الَّذينَ كَذَّبوا
بِآياتِنا وَ لِقاءِ الآخِرَةِ حَبِطَت اَعمالُهُم هَل يُجزَونَ اِلّا
ما كانوا يَعمَلونَ ﴿١٤٧﴾ وَ اتَّخَذَ قَومُ موسىٰ مِن بَعدِهِ مِن
حُلِيِّهِم عِجلاً جَسَدًا لَهُ خُوارٌ اَلَم يَرَوا اَنَّهُ لا يُكَلِّمُهُم
وَ لا يَهديهِم سَبيلاً اِتَّخَذوهُ وَ كانوا ظٰلِمينَ ﴿١٤٨﴾
وَ لَمّا سُقِطَ فى اَيديهِم وَ رَاَوا اَنَّهُم قَد ضَلّوا قالوا لَئِن
لَم يَرحَمنا رَبُّنا وَ يَغفِر لَنا لَنَكونَنَّ مِنَ الخٰسِرينَ ﴿١٤٩﴾

خدا گفت: ای موسی، من تو را با پیام‌ها و سخنانم برگزیدم. آنچه به تو دادم بگیر و سپاسگزار باش. (۱۴۴) و در الواح تورات برای او هر نوع موعظه‌ای نوشتیم و هر چیزی را توضیح دادیم و گفتیم: آن را با قدرت بگیر و به قومت دستور بده که آن را به بهترین وجه حفظ کنند. جای افرادی را که اطاعت نکنند به شما نشان خواهم داد. (۱۴۵) افرادی را که به ناحق در زمین تکبر می‌ورزند از آیاتمان باز می‌دارم. هر معجزه‌ای ببینند به آن ایمان نمی‌آورند. اگر راه صحیح را ببینند آن را راه خود نمی‌گیرند و اگر راه غلط را ببینند آن را در پیش می‌گیرند. این به‌خاطر آنست که منکر آیات ما شدند و از آن غافل بودند. (۱۴۶) کسانی‌که منکر آیات ما و دیدار آخرت شدند، اعمالشان از بین رفته است. آیا غیر از این است که جزای اعمال خود را می‌بینند؟(۱۴۷) قوم موسی پس از رفتن موسی از زیورهایشان هیکل گوساله‌ای درست کردند که صدایی می‌کرد. آیا ندیدند که با آن‌ها حرف نمی‌زند و راهی به آن‌ها نشان نمی‌دهد؟ آن‌ها، آن را معبود خود ساختند و ظلم کردند.(۱۴۸) وقتی پشیمان شدند و دیدند که گمراه شده‌اند گفتند: اگر خداوندمان به ما رحم نکند و ما را نیامرزد، حتماً از افراد زیانکار خواهیم بود.(۱۴۹)

وَلَمّا رَجَعَ موسىٰ إِلىٰ قَومِهِ غَضبانَ أَسِفًا قالَ بِئسَما خَلَفتُموني
مِن بَعدي ۖ أَعَجِلتُم أَمرَ رَبِّكُم ۖ وَأَلقَى الأَلواحَ وَأَخَذَ بِرَأسِ
أَخيهِ يَجُرُّهُ إِلَيهِ ۚ قالَ ابنَ أُمَّ إِنَّ القَومَ استَضعَفوني وَكادوا
يَقتُلونَني فَلا تُشمِت بِيَ الأَعداءَ وَلا تَجعَلني مَعَ القَومِ
الظّالِمينَ ﴿١٥٠﴾ قالَ رَبِّ اغفِر لي وَلِأَخي وَأَدخِلنا في
رَحمَتِكَ ۖ وَأَنتَ أَرحَمُ الرّاحِمينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذينَ اتَّخَذُوا
العِجلَ سَيَنالُهُم غَضَبٌ مِن رَبِّهِم وَذِلَّةٌ فِي الحَياةِ الدُّنيا ۚ
وَكَذٰلِكَ نَجزِي المُفتَرينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذينَ عَمِلُوا السَّيِّئاتِ ثُمَّ
تابوا مِن بَعدِها وَآمَنوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعدِها لَغَفورٌ رَحيمٌ
﴿١٥٣﴾ وَلَمّا سَكَتَ عَن موسَى الغَضَبُ أَخَذَ الأَلواحَ ۖ وَفي
نُسخَتِها هُدًى وَرَحمَةٌ لِلَّذينَ هُم لِرَبِّهِم يَرهَبونَ ﴿١٥٤﴾ وَاختارَ
موسىٰ قَومَهُ سَبعينَ رَجُلًا لِميقاتِنا ۖ فَلَمّا أَخَذَتهُمُ الرَّجفَةُ
قالَ رَبِّ لَو شِئتَ أَهلَكتَهُم مِن قَبلُ وَإِيّايَ ۖ أَتُهلِكُنا بِما فَعَلَ
السُّفَهاءُ مِنّا ۖ إِن هِيَ إِلّا فِتنَتُكَ تُضِلُّ بِها مَن تَشاءُ وَتَهدي
مَن تَشاءُ ۖ أَنتَ وَلِيُّنا فَاغفِر لَنا وَارحَمنا ۖ وَأَنتَ خَيرُ الغافِرينَ ﴿١٥٥﴾

وقتی موسی خشمگین و متاسف پیش قومش برگشت، گفت: بعد از رفتن من بد جانشینی برای من بودید. آیا در کار خداوندتان عجله کردید؟ الواح را انداخت و موهای سر برادرش را گرفت و به طرف خود می‌کشید. برادرش گفت: ای پسر مادرم، قوم، مرا ضعیف کردند و نزدیک بود مرا بکشند. باعث نشو که دشمنان مرا سرزنش کنند و مرا جزو افراد ظالم قرار مده. (۱۵۰) موسی گفت: خداوندا، من و برادرم را بیامرز و ما را مشمول رحمت خود ساز، تو بهترین رحمت‌کننده‌ای. (۱۵۱) خشم خداوند و خواری در زندگی دنیا افرادی را که گوساله را خداوند خود ساختند، فرامی‌گیرد. ما کسانی را که افترا می‌زنند این‌طور مجازات می‌کنیم. (۱۵۲) و خداوند تو افرادی را که کار بد کردند و بعد از آن توبه نمودند و ایمان آوردند می‌آمرزد، چون خدا آمرزنده و مهربان است. (۱۵۳) وقتی خشم موسی فرونشست الواح را گرفت و در نوشته‌های آن برای افرادی که از خداوندشان می‌ترسیدند، هدایت و رحمت وجود داشت. (۱۵۴) موسی از بین قومش هفتاد نفر را برای میعاد ما انتخاب کرد. وقتی دچار زمین‌لرزه شدند موسی گفت: خداوندا، اگر می‌خواستی قبلاً آن‌هاومرا هلاک می‌کردی، آیا ما را به علت کارهایی که افراد نادان ما کردند هلاک می‌کنی؟ این فقط امتحان تو است. هر کسی را که بخواهی گمراه می‌کنی و هر کس را بخواهی هدایت می‌کنی. تو یاور مایی، ما را بیامرز و به ما رحم کن. تو بهترین آمرزنده‌ای. (۱۵۵)

۞ وَ اكتُب لَنا فى هٰذِهِ الدُّنيا حَسَنَةً وَ فِى الأٰخِرَةِ اِنّا
هُدنا اِلَيكَ قالَ عَذابى اُصيبُ بِهٖ مَن اَشاءُ وَ رَحمَتى
وَسِعَت كُلَّ شَىءٍ فَسَاَكتُبُها لِلَّذينَ يَتَّقونَ وَ يُؤتونَ
الزَّكوٰةَ وَ الَّذينَ هُم بِـٔايٰتِنا يُؤمِنونَ ﴿۱۵۶﴾ اَلَّذينَ يَتَّبِعونَ
الرَّسولَ النَّبِىَّ الاُمِّىَّ الَّذى يَجِدونَهٗ مَكتوبًا عِندَهُم
فِى التَّورٰىةِ وَ الاِنجيلِ يَأمُرُهُم بِالمَعروفِ وَ يَنهٰىهُم
عَنِ المُنكَرِ وَ يُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبٰتِ وَ يُحَرِّمُ عَلَيهِمُ
الخَبٰٓئِثَ وَ يَضَعُ عَنهُم اِصرَهُم وَ الاَغلٰلَ الَّتى كانَت
عَلَيهِم فَالَّذينَ ءامَنوا بِهٖ وَ عَزَّروهُ وَ نَصَروهُ وَ اتَّبَعُوا
النّورَ الَّذى اُنزِلَ مَعَهٗ اُولٰٓئِكَ هُمُ المُفلِحونَ ﴿۱۵۷﴾ قُل
يٰاَيُّهَا النّاسُ اِنّى رَسولُ اللهِ اِلَيكُم جَميعًا الَّذى لَهٗ
مُلكُ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ يُحيى وَ يُميتُ
فَـٔامِنوا بِاللهِ وَ رَسولِهِ النَّبِىِّ الاُمِّىِّ الَّذى يُؤمِنُ بِاللهِ
وَ كَلِمٰتِهٖ وَ اتَّبِعوهُ لَعَلَّكُم تَهتَدونَ ﴿۱۵۸﴾ وَ مِن
قَومِ موسىٰٓ اُمَّةٌ يَهدونَ بِالحَقِّ وَ بِهٖ يَعدِلونَ ﴿۱۵۹﴾

وضع خوبی برای ما در دنیا و آخرت مقرر فرما. ما به راه تو هدایت شدیم[۱](یا به قولی، به سوی تو بازگشتیم). خداوند گفت: عذاب من به هر کس که بخواهم می‌رسد و رحمت من شامل هر چیزی است. آن را برای افرادی که مسلط بر هوس‌های خود هستند و زکات می‌دهند و به آیات ما ایمان می‌آورند مقرر می‌کنم.(۱۵۶) افرادی که از (این) رسول پیروی می‌کنند، پیغمبر درس نخوانده‌ای که نامش را در تورات و انجیل می‌یابند، که آن‌ها را به کارهای نیک امر کرده و از کارهای زشت نهی می‌کند و خوردنی‌های پاک را برای آن‌ها حلال می‌کند و ناپاک‌ها را حرام می‌سازد و بار سنگین و قید و بندهایی که بر دوش آن‌ها بود برمی‌دارد. بنابراین افرادی که به او ایمان آوردند و به او احترام گذاشتند و او را یاری کردند و از نوری که با او نازل شده پیروی کردند، رستگار هستند.(۱۵۷) بگو: ای مردم، من فرستاده خدا برای همه شما هستم. خدایی که فرمانروایی آسمان‌ها و زمین مال او است. معبودی (کسی که بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای او باشید) غیر از او وجود ندارد. زنده می‌کند و می‌میراند. بنابراین به خدا و رسول نبی بی‌سوادش که به خدا و کلماتش ایمان دارد ایمان بیاورید و از او پیروی کنید تا هدایت شوید.(۱۵۸) عده‌ای از قوم موسی مردم را به حق هدایت می‌کنند و به‌وسیله آن عدالت را اجرا می‌کنند.(۱۵۹)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و برای ما در این دنیا و در آخرت نیکی مقرّر فرما. همانا ما به سوی تو بازگشته‌ایم...»

وَ قَطَّعنٰهُمُ اثنَتَى عَشرَةَ اَسباطًا اُمَمًا ۚ وَ اَوحَينا
اِلىٰ موسىٰ اِذِ استَسقٰهُ قَومُهُ اَنِ اضرِب بِعَصاكَ
الحَجَرَ ۖ فَانبَجَسَت مِنهُ اثنَتا عَشرَةَ عَينًا ۖ قَد عَلِمَ كُلُّ
اُناسٍ مَشرَبَهُم ۚ وَ ظَلَّلنا عَلَيهِمُ الغَمامَ وَ اَنزَلنا عَلَيهِمُ
المَنَّ وَ السَّلوىٰ ۖ كُلوا مِن طَيِّبٰتِ ما رَزَقنٰكُم ۚ
وَ ما ظَلَمونا وَ لٰكِن كانوا اَنفُسَهُم يَظلِمونَ ﴿١٦٠﴾
وَ اِذ قيلَ لَهُمُ اسكُنوا هٰذِهِ القَريَةَ وَ كُلوا مِنها
حَيثُ شِئتُم وَ قولوا حِطَّةٌ وَ ادخُلُوا البابَ سُجَّدًا
نَغفِر لَكُم خَطيـٓـٔـٰتِكُم ۚ سَنَزيدُ المُحسِنينَ ﴿١٦١﴾
فَبَدَّلَ الَّذينَ ظَلَموا مِنهُم قَولًا غَيرَ الَّذى قيلَ
لَهُم فَاَرسَلنا عَلَيهِم رِجزًا مِنَ السَّماءِ بِما كانوا
يَظلِمونَ ﴿١٦٢﴾ وَ سـَٔلهُم عَنِ القَريَةِ الَّتى كانَت
حاضِرَةَ البَحرِ اِذ يَعدونَ فِى السَّبتِ اِذ تَأتيهِم
حيتانُهُم يَومَ سَبتِهِم شُرَّعًا وَ يَومَ لا يَسبِتونَ
لا تَأتيهِم ۚ كَذٰلِكَ نَبلوهُم بِما كانوا يَفسُقونَ ﴿١٦٣﴾

بنی‌اسرائیل را به دوازده قبیله و گروه تقسیم کردیم. وقتی از موسی آب خواستند، به موسی وحی کردیم که با عصایت به سنگ بزن. چون زد، دوازده چشمه از آن روان شد و هر گروهی محل آب خوردن خود را می‌شناخت. ابر را سایبان ایشان ساختیم و «من و سلوی» (دو نوع خوردنی) برای آن‌ها فرستادیم و گفتیم: از خوردنی‌های پاکی که نصیب شما کرده‌ایم بخورید. آن‌ها به ما ظلم نکردند، ولی به خودشان ظلم کردند. (۱۶۰) وقتی را یادآوری کن که به آن‌ها گفته شد: در این شهر ساکن شوید و از هر جای آن که خواستید بخورید و بگویید گناهان ما را ببخش و با فروتنی از در وارد شوید تا خطاهای شما را بیامرزیم. ما پاداش نیکوکاران را زیاد می‌کنیم. (۱۶۱) ستمکاران آن‌ها سخنی را که به آن‌ها گفته شده بود عوض کردند، لذا ما به‌خاطر ظلمی که کردند عذابی آسمانی برای آن‌ها فرستادیم. (۱۶۲) درباره شهری که کنار دریا قرار داشت از آن‌ها سئوال کن، آن وقتی که در روز شنبه تجاوز می‌کردند (به جای تعطیل کار می‌کردند). وقتی که ماهی‌ها روز شنبه روی آب می‌آمدند و روزهای غیر از شنبه پیش آن‌ها نمی‌آمدند. ما آن‌ها را به سبب نافرمانی‌شان این‌طور امتحان کردیم. (۱۶۳)

وَ اِذ قالَت اُمَّةٌ مِنهُم لِمَ تَعِظونَ قَومًا ۨ اللّٰهُ مُهلِكُهُم اَو
مُعَذِّبُهُم عَذابًا شَديدًا ؕ قالوا مَعذِرَةً اِلىٰ رَبِّكُم وَ لَعَلَّهُم
يَتَّقونَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمّا نَسوا ما ذُكِّروا بِهٖۤ اَنجَينَا الَّذينَ يَنهَونَ
عَنِ السّوٓءِ وَ اَخَذنَا الَّذينَ ظَلَموا بِعَذابٍۭ بَـٔيسٍۭ بِما كانوا
يَفسُقونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمّا عَتَوا عَن ما نُهوا عَنهُ قُلنا لَهُم كونوا
قِرَدَةً خاسِـٔينَ ﴿١٦٦﴾ وَ اِذ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبعَثَنَّ عَلَيهِم اِلىٰ يَومِ
القِيٰمَةِ مَن يَسومُهُم سوٓءَ العَذابِ ؕ اِنَّ رَبَّكَ لَسَريعُ
العِقابِ ۖۚ وَ اِنَّهٗ لَغَفورٌ رَحيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَ قَطَّعنٰهُم فِى الاَرضِ اُمَمًا ۚ
مِنهُمُ الصّٰلِحونَ وَ مِنهُم دونَ ذٰلِكَ ۫ وَ بَلَونٰهُم بِالحَسَنٰتِ
وَ السَّيِّاٰتِ لَعَلَّهُم يَرجِعونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِن بَعدِهِم خَلفٌ
وَرِثُوا الكِتٰبَ يَاخُذونَ عَرَضَ هٰذَا الاَدنىٰ وَ يَقولونَ سَيُغفَرُ لَنا ۚ
وَ اِن يَاتِهِم عَرَضٌ مِثلُهٗ يَاخُذوهُ ؕ اَلَم يُؤخَذ عَلَيهِم ميثاقُ الكِتٰبِ
اَن لا يَقولوا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الحَقَّ وَ دَرَسوا ما فيهِ ؕ وَ الدّارُ الاٰخِرَةُ
خَيرٌ لِلَّذينَ يَتَّقونَ ؕ اَفَلا تَعقِلونَ ﴿١٦٩﴾ وَ الَّذينَ يُمَسِّكونَ
بِالكِتٰبِ وَ اَقامُوا الصَّلٰوةَ ؕ اِنّا لا نُضيعُ اَجرَ المُصلِحينَ ﴿١٧٠﴾

آن وقتی که عده‌ای از آن‌ها گفتند: چرا افرادی را که خدا آن‌ها را هلاک می‌کند یا آن‌ها را به سختی عذاب می‌کند موعظه می‌کنید؟ گفتند: این موعظه معذرتی برای ما پیش خداوند شما است. ممکن است آن‌ها پرهیزگار شوند. (۱۶۴) چون تذکرهایی را که به آن‌ها داده شده بود فراموش کردند افرادی را که از بدی نهی می‌کردند نجات دادیم و ستمکاران را به علت اطاعت نکردنشان به عذاب سختی دچار کردیم. (۱۶۵) چون از کارهایی که نهی شده بودند سرپیچی کردند، به آن‌ها گفتیم: میمون‌های رانده شده باشید. (۱۶۶) و زمانی که خداوندت اعلام کرد که تا روز قیامت کسانی را علیه آن‌ها برمی‌انگیزد که آن‌ها را به سختی عذاب کنند. چون حسابرسی خداوندت سریع است، و او آمرزنده مهربان است. (۱۶۷) آن‌ها را در زمین به صورت طایفه‌هایی درآوردیم. عده‌ای از آن‌ها درستکارند و عده‌ای برخلاف آن، و آن‌ها را با خوبی‌ها و بدی‌ها امتحان کردیم شاید به اطاعت از دستورهای خداوند برگردند. (۱۶۸) بعد از آن‌ها افرادی جای آن‌ها را گرفتند که وارث کتاب شدند. آن‌ها متاع این دنیا را ترجیح دادند و می‌گویند: گناهان ما آمرزیده خواهد شد. اگر با متاعی مثل آن برخورد کنند آن را می‌گیرند. آیا از آن‌ها در تورات تعهد گرفته نشده که فقط حقیقت را از قول خدا بگویند؟ و آن‌ها آنچه در تورات است خوانده‌اند. خانه آخرت برای افراد پرهیزگار بهتر است، آیا این را نمی‌فهمید؟ (۱۶۹) کسانی که پایبند کتاب الهی هستند و نماز را به پا می‌دارند (درستکارند). ما پاداش درستکاران را ضایع نمی‌کنیم. (۱۷۰)

حزب ۳

۞ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ
بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
﴿١٧١﴾ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ ۛ شَهِدْنَا ۛ
أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَٰذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ
تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ ۖ
أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ
وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا
فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ
شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ ۚ
فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ
يَلْهَثْ ۚ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ فَاقْصُصِ
الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ
فَهُوَ الْمُهْتَدِي ۖ وَمَنْ يُضْلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

و وقتی را یادآوری کن که کوه را مثل چتری بالای سرشان قرار دادیم و خیال کردند که روی آن‌ها می‌افتد، و به آن‌ها گفتیم: تورات را که به شما داده شده با قوت تمام بگیرید و آنچه در آن است یادآوری کنید تا پرهیزگار شوید. (۱۷۱) هنگامی را یادآوری کن که خداوند از پشت فرزندان آدم، نسل‌های آن‌ها را گرفت و آن‌ها را بر خودشان شاهد ساخت و گفت: آیا من خداوند شما نیستم؟ گفتند: آری، شهادت می‌دهیم. تا روز قیامت نگویید که ما از این مطلب غافل بودیم. (۱۷۲) یا نگویید که قبلاً پدران ما مشرک بودند و ما نسل بعد از آن‌ها بودیم، آیا ما را به علت کارهایی که طرفداران باطل کردند هلاک می‌کنی؟ (۱۷۳) ما آیات را این‌طور توضیح می‌دهیم تا به اطاعت از کتاب الهی برگردند. (۱۷۴) سرگذشت کسی که آیاتمان را به او دادیم برای آن‌ها بخوان که چطور از آن جدا شد و شیطان دنبال او رفت و او را گمراه کرد. (۱۷۵) اگر می‌خواستیم قدر او را به‌وسیله آیاتمان بالا می‌بردیم، ولی او به زمین دل بست و از دلخواه خود پیروی کرد. حکایت او مثل حکایت سگ است که اگر به او حمله کنی، زبانش را از دهان بیرون می‌آورد و اگر او را ترک کنی، باز همین کار را می‌کند. این حکایت افرادی است که منکر آیات ما شدند. داستان‌ها را به آن‌ها بگو، شاید درباره آن فکر کنند. (۱۷۶) حکایت افرادی که منکر آیات ما شدند و به خودشان ظلم کردند چقدر بد است. (۱۷۷) کسی را که خدا هدایت کند هدایت شده و کسانی را که گمراه کند زیانکارند. (۱۷۸)

وَلَقَد ذَرَأنا لِجَهَنَّمَ كَثيرًا مِنَ الجِنِّ وَالإِنسِ ۖ لَهُم قُلوبٌ
لا يَفقَهونَ بِها وَلَهُم أَعيُنٌ لا يُبصِرونَ بِها وَلَهُم آذانٌ لا يَسمَعونَ
بِها ۚ أُولٰئِكَ كَالأَنعامِ بَل هُم أَضَلُّ ۚ أُولٰئِكَ هُمُ الغافِلونَ ﴿١٧٩﴾
وَلِلَّهِ الأَسماءُ الحُسنىٰ فَادعوهُ بِها ۖ وَذَرُوا الَّذينَ يُلحِدونَ في
أَسمائِهِ ۚ سَيُجزَونَ ما كانوا يَعمَلونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّن خَلَقنا أُمَّةٌ
يَهدونَ بِالحَقِّ وَبِهِ يَعدِلونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذينَ كَذَّبوا بِآياتِنا
سَنَستَدرِجُهُم مِن حَيثُ لا يَعلَمونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُملي لَهُم ۚ إِنَّ كَيدي
مَتينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَم يَتَفَكَّروا ۗ ما بِصاحِبِهِم مِن جِنَّةٍ ۚ إِن هُوَ إِلّا
نَذيرٌ مُبينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَم يَنظُروا في مَلَكوتِ السَّماواتِ وَالأَرضِ
وَما خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيءٍ وَأَن عَسىٰ أَن يَكونَ قَدِ اقتَرَبَ أَجَلُهُم ۖ
فَبِأَيِّ حَديثٍ بَعدَهُ يُؤمِنونَ ﴿١٨٥﴾ مَن يُضلِلِ اللَّهُ فَلا هادِيَ لَهُ ۚ
وَيَذَرُهُم في طُغيانِهِم يَعمَهونَ ﴿١٨٦﴾ يَسأَلونَكَ عَنِ السّاعَةِ أَيّانَ
مُرساها ۖ قُل إِنَّما عِلمُها عِندَ رَبّي ۖ لا يُجَلّيها لِوَقتِها إِلّا هُوَ ۚ ثَقُلَت
فِي السَّماواتِ وَالأَرضِ ۚ لا تَأتيكُم إِلّا بَغتَةً ۗ يَسأَلونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
عَنها ۖ قُل إِنَّما عِلمُها عِندَ اللَّهِ وَلٰكِنَّ أَكثَرَ النّاسِ لا يَعلَمونَ ﴿١٨٧﴾

تعداد زیادی از جن و انس را برای جهنم آفریده‌ایم. دل دارند ولی با آن نمی‌فهمند، چشم دارند ولی با آن نمی‌بینند، گوش دارند ولی با آن نمی‌شنوند، آن‌ها مثل چهارپایان هستند، بلکه از آن‌ها گمراه‌ترند. آن‌ها غافل هستند. (۱۷۹) خدا اسم‌های نیکویی دارد، او را با آن‌ها بخوانید و کسانی را که اسم‌های خدا را تحریف می‌کنند ترک کنید. آن‌ها مجازات کارهایی را که می‌کردند خواهند دید. (۱۸۰) عده‌ای از افرادی که خلق کرده‌ایم، مردم را به حق هدایت می‌کنند و به‌وسیله آن عدالت را رعایت می‌کنند. (۱۸۱) کسانی را که منکر آیات ما شدند کم‌کم از جایی که نمی‌دانند گرفتار می‌کنیم. (۱۸۲) و به آن‌ها مهلت می‌دهم، نقشه من دقیق است.(۱۸۳) آیا فکر نکردند که دوستشان (پیغمبر) دیوانه نیست؟ او فقط آشکارا مردم را از عواقب کار بدشان برحذر می‌دارد.(۱۸۴) آیا در ملکوت آسمان‌ها و زمین و آنچه خدا آفریده نگاه نکردند؟ شاید پایان مهلتی که به آن‌ها داده شده نزدیک باشد. آن‌ها بعد از قرآن به چه سخنی ایمان می‌آورند؟(۱۸۵) کسانی را که خدا گمراه کند، راهنمایی برای آن‌ها وجود ندارد و آن‌ها را در طغیانشان سرگردان می‌گذارد.(۱۸۶) از تو می‌پرسند که قیامت چه وقت برقرار می‌شود؟ بگو: علم آن فقط پیش خداوند من است. و خداوند آن را فقط در وقت خود آشکار می‌سازد. قیامت بر آسمان‌ها و زمین سنگین است. ناگهانی سراغ شما می‌آید. از تو (درباره قیامت) سؤال می‌کنند مثل این‌که تو از آن خبر داری. بگو: فقط خدا از آن اطلاع دارد، ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند.(۱۸۷)

قُل لا أَملِكُ لِنَفسي نَفعًا وَلا ضَرًّا إِلّا ما شاءَ اللَّهُ ۚ وَلَو كُنتُ
أَعلَمُ الغَيبَ لَاستَكثَرتُ مِنَ الخَيرِ وَما مَسَّنِيَ السّوءُ ۚ إِن أَنا
إِلّا نَذيرٌ وَبَشيرٌ لِقَومٍ يُؤمِنونَ ﴿١٨٨﴾ ۞ هُوَ الَّذي خَلَقَكُم
مِن نَفسٍ واحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنها زَوجَها لِيَسكُنَ إِلَيها ۖ فَلَمّا
تَغَشّاها حَمَلَت حَملًا خَفيفًا فَمَرَّت بِهِ ۖ فَلَمّا أَثقَلَت
دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُما لَئِن آتَيتَنا صالِحًا لَنَكونَنَّ مِنَ الشّاكِرينَ
﴿١٨٩﴾ فَلَمّا آتاهُما صالِحًا جَعَلا لَهُ شُرَكاءَ فيما آتاهُما ۚ
فَتَعالَى اللَّهُ عَمّا يُشرِكونَ ﴿١٩٠﴾ أَيُشرِكونَ ما لا يَخلُقُ شَيئًا
وَهُم يُخلَقونَ ﴿١٩١﴾ وَلا يَستَطيعونَ لَهُم نَصرًا وَلا أَنفُسَهُم
يَنصُرونَ ﴿١٩٢﴾ وَإِن تَدعوهُم إِلَى الهُدىٰ لا يَتَّبِعوكُم ۚ سَواءٌ
عَلَيكُم أَدَعَوتُموهُم أَم أَنتُم صامِتونَ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ الَّذينَ تَدعونَ
مِن دونِ اللَّهِ عِبادٌ أَمثالُكُم ۖ فَادعوهُم فَليَستَجيبوا لَكُم
إِن كُنتُم صادِقينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَهُم أَرجُلٌ يَمشونَ بِها ۖ أَم لَهُم أَيدٍ
يَبطِشونَ بِها ۖ أَم لَهُم أَعيُنٌ يُبصِرونَ بِها ۖ أَم لَهُم آذانٌ
يَسمَعونَ بِها ۗ قُلِ ادعوا شُرَكاءَكُم ثُمَّ كيدونِ فَلا تُنظِرونِ ﴿١٩٥﴾

بگو: من مالک نفع و ضرری برای خودم نیستم مگر تا آنجا که خدا بخواهد. اگر غیب می‌دانستم نفع بیشتری به دست می‌آوردم و آسیبی به من نمی‌رسید. من فقط بیم‌دهنده و مژده‌دهنده افراد باایمان هستم. (۱۸۸) خدا وجودی است که شما را از یک تن آفرید و همسرش را هم از آن قرار داد تا با آن آرامش بیابد. چون با او آمیزش کرد، بار سبکی گرفت و مدتی با آن گذراند. چون بارش سنگین شد، هر دو آن‌ها خداوند صاحب‌اختیارشان را خواندند که اگر به ما فرزند صالحی بدهی سپاسگزار خواهیم بود. (۱۸۹) چون خداوند فرزند صالحی به آن‌ها داد، در دادن فرزند صالحی که خدا به آن‌ها داد شریکانی درست کردند. خدا خیلی بالاتر از چیزهایی است که شریک او می‌سازند. (۱۹۰) آیا چیزهایی را شریک خدا می‌سازند که چیزی خلق نکرده‌اند و خودشان هم خلق شده‌اند؟ (۱۹۱) آن‌ها توانایی کمک به ایشان را ندارند و خودشان را هم نمی‌توانند یاری کنند. (۱۹۲) اگر آن‌ها را به هدایت دعوت کنید از شما پیروی نمی‌کنند. برای شما مساوی است چه دعوتشان بکنید چه ساکت باشید. (۱۹۳) کسانی را که غیر از خدا می‌خوانید، بندگانی مثل شما هستند. اگر راست می‌گویید آن‌ها را بخوانید تا دعای شما را اجابت کنند. (۱۹۴) آیا پایی[۱] دارند که با آن راه بروند؟ یا دستی دارند که با آن کاری بکنند؟ یا چشمی دارند که با آن ببینند؟ یا گوشی دارند که با آن بشنوند؟ بگو: شریکانی را که برای خدا قائل هستید دعوت کنید، بعد هر نقشه‌ای که از دستتان برمی‌آید برای نابودی من بکشید و مهلتی به من ندهید. (۱۹۵)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «آیا پاهایی دارند که با آن راه بروند یا دستهایی دارند که با آن کاری بکنند یا چشمانی دارند که با آن ببینند یا گوشهایی دارند که با آن بشنوند...»

اِنَّ وَلِـيِّـۦَ اللّٰهُ الَّذی نَزَّلَ الکِتٰبَ وَ هُوَ یَتَوَلَّی الصّٰلِحینَ
﴿۱۹۶﴾ وَ الَّذینَ تَدعونَ مِن دونِهٖ لا یَستَطیعونَ نَصرَکُم
وَ لآ اَنفُسَهُم یَنصُرونَ ﴿۱۹۷﴾ وَ اِن تَدعوهُم اِلَی الهُدیٰ
لا یَسمَعوا وَ تَرٰیهُم یَنظُرونَ اِلَیكَ وَ هُم لا یُبصِرونَ ﴿۱۹۸﴾ خُذِ
العَفوَ وَأمُر بِالعُرفِ وَ اَعرِض عَنِ الجٰهِلینَ ﴿۱۹۹﴾ وَ اِمّا یَنزَغَنَّكَ
مِنَ الشَّیطٰنِ نَزغٌ فَاستَعِذ بِاللّٰهِ اِنَّهُ سَمیعٌ عَلیمٌ ﴿۲۰۰﴾ اِنَّ
الَّذینَ اتَّقَوا اِذا مَسَّهُم طٰٓئِفٌ مِنَ الشَّیطٰنِ تَذَکَّروا
فَاِذا هُم مُبصِرونَ ﴿۲۰۱﴾ وَ اِخوانُهُم یَمُدّونَهُم فِی الغَیِّ ثُمَّ
لا یُقصِرونَ ﴿۲۰۲﴾ وَ اِذا لَم تَأتِهِم بِاٰیَةٍ قالوا لَولَا اجتَبَیتَها
قُل اِنَّمآ اَتَّبِعُ ما یوحیٓ اِلَیَّ مِن رَبّی هٰذا بَصآئِرُ مِن
رَبِّکُم وَ هُدًی وَ رَحمَةٌ لِقَومٍ یُؤمِنونَ ﴿۲۰۳﴾ وَ اِذا قُرِئَ القُرءانُ
فَاستَمِعوا لَهُ وَ اَنصِتوا لَعَلَّکُم تُرحَمونَ ﴿۲۰۴﴾ وَ اذکُر رَبَّكَ
فی نَفسِكَ تَضَرُّعًا وَ خیفَةً وَ دونَ الجَهرِ مِنَ القَولِ بِالغُدُوِّ
وَ الاٰصالِ وَ لا تَکُن مِنَ الغٰفِلینَ ﴿۲۰۵﴾ اِنَّ الَّذینَ عِندَ رَبِّكَ
لا یَستَکبِرونَ عَن عِبادَتِهٖ وَ یُسَبِّحونَهُ وَ لَهُ یَسجُدونَ ﴿۲۰۶﴾

مولا و یاور من خدا است که قرآن را نازل کرده و او یار و یاور افراد درستکار است. (۱۹۶) کسانی را که غیر از خدا به کمک خود می‌خوانید، توانایی یاری شما را ندارند، خودشان را هم نمی‌توانند یاری کنند. (۱۹۷) اگر آن‌ها را به راه صحیح دعوت کنید نمی‌شنوند و آن‌ها را می‌بینی که به تو نگاه می‌کنند ولی نمی‌بینند. (۱۹۸) آن‌ها را ببخش و به کار نیک امر کن و از افراد نادان روگردان باش. (۱۹۹) اگر از شیطان وسوسه‌ای به تو رسید به خدا پناه ببر، چون او شنوا و دانا است. (۲۰۰) وقتی شیطان افراد پرهیزگار را وسوسه کند خدا را یاد می‌کنند، آن وقت بصیرت پیدا می‌کنند. (۲۰۱) دوستانشان آن‌ها را به گمراهی می‌کشانند و در این کار کوتاهی نمی‌کنند. (۲۰۲) وقتی آیه‌ای برای آن‌ها نیاوری می‌گویند: چرا آیه‌ای انتخاب نکردی؟ بگو: من فقط از آنچه خداوندم به من وحی می‌شود پیروی می‌کنم. این قرآن برای افراد باایمان وسیله بینش و راهنمایی و رحمتی از طرف خداوند شما است. (۲۰۳) وقتی قرآن خوانده می‌شود به آن گوش کنید و ساکت باشید تا مورد رحمت قرار گیرید. (۲۰۴) خداوندت را صبح و شب با فروتنی و ترس، آهسته در دلت یاد کن و از افراد بی‌توجه نباش. (۲۰۵) کسانی که در پیشگاه خداوند تو هستند در بندگی او تکبر نمی‌ورزند و او را به پاکی می‌ستایند و به او سجده می‌کنند. (۲۰۶)

سُورَةُ الأَنفَال — آیاتها ۷۵

حزب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَسْئَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ (١) إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ (٢) الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ (٣) أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ (٤) كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ
بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ (٥)
يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ (٦) وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا
لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ (٧)
لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ (٨)

سوره انفال (۸)

مدنی و شامل هفتاد و پنج آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

درباره انفال (غنایم جنگی) از تو سئوال می‌کنند، بگو: انفال متعلق به خدا و رسول می‌باشد. بنابراین از نافرمانی خدا بترسید و کار خود را میان خویش اصلاح کنید و اگر افراد باایمانی هستید از خدا و رسولش اطاعت کنید. (۱) افراد باایمان کسانی هستند که وقتی صحبت از خدا شود، دلشان از ترس پر می‌شود و وقتی آیاتش بر آن‌ها خوانده شود، ایمانشان اضافه می‌شود و بر خداوندشان توکل می‌کنند. (۲) افرادی هستند که نماز را به پا می‌دارند و از آنچه روزی آن‌ها کرده‌ایم انفاق می‌کنند. (۳) چنین افرادی مؤمنین واقعی هستند. درجات و آمرزش و روزی ارزشمندی پیش خداوندشان دارند. (۴) همان‌طور که خداوندت تو را به حق از خانه‌ات خارج ساخت، عده‌ای از افراد باایمان از این کار خوششان نمی‌آمد. (۵) درباره حق، بعد از این‌که مطلب روشن شد، با تو بگومگو می‌کنند، مثل این‌که در حالی‌که نگاه می‌کنند آن‌ها را به طرف مرگ می‌برند. (۶) آن وقتی (را یادآوری کن) که خدا یکی از دو طایفه را به شما وعده داد که مال شما خواهد بود و شما مایل به طایفه‌ای بودید که بی‌سلاح و قدرت بود. خدا می‌خواست که حق را با سخنان خود ثابت کند و دنباله افراد بی‌ایمان را قطع نماید. (۷) برای این‌که حق را ثابت کند و باطل را از بین ببرد، اگر چه گناه‌کاران خوششان نیاید. (۸)

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ
وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ
عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ
رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ
﴿١١﴾ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
آمَنُوا ۚ سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُوَلِّهِمْ
يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ
فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

آن وقتی که از خداوندتان کمک می‌خواستید و خدا دعای شما را اجابت کرد و گفت: من شما را با هزار فرشته پشت سر هم کمک می‌کنم. (۹) خدا آن را فقط برای مژده‌دادن به شما و برای این‌که دلتان به‌وسیله آن آرامش پیدا کند قرار داد. پیروزی فقط به دست خدا است چون خدا قدرتمند و حکیم است. (۱۰) آن وقتی که برای امنیت خاطر شما، از طرف خودش چرت را بر شما عارض کرد و از آسمان آبی برای شما نازل کرد که شما را به‌وسیله آن پاک کند و پلیدی شیطان را از شما دفع و دل‌های شما را قوی و قدم‌ها را ثابت نماید. (۱۱) آن وقتی که خداوندت به فرشتگان وحی کرد که من با شما هستم، افراد باایمان را ثابت قدم کنید. در دل افراد بی‌ایمان ترس می‌اندازم، بنابراین گردن آن‌ها را بزنید و انگشتشان را قطع کنید.(۱۲) این کار به دلیل این است که آن‌ها با خدا و رسولش مخالفت کردند، افرادی که با خدا و رسولش مخالفت کنند بدانند که مجازات خدا شدید است.(۱۳) این عذاب را بچشید، عذاب آتش جهنم هم برای افراد بی‌ایمان وجود خواهد داشت.(۱۴) ای افراد باایمان، وقتی (درجنگ) با عده زیادی از افراد بی‌ایمان روبرو شدید به آن‌ها پشت و فرار نکنید.(۱۵) کسی که در آن روز به آن‌ها پشت کند دچار غضب خدا شده و جای او جهنم است و جهنم بدجایی است. مگر این که برای حمله بعدی یا پیوستن به گروه دیگری به آن‌ها پشت کند.(۱۶)

فَلَمْ تَقْتُلوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ وَما رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنينَ مِنْهُ بَلاءً حَسَنًا
اِنَّ اللّٰهَ سَميعٌ عَليمٌ ﴿١٧﴾ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ موهِنُ كَيْدِ
الْكافِرينَ ﴿١٨﴾ اِنْ تَسْتَفْتِحوا فَقَدْ جاءَكُمُ الْفَتْحُ وَاِنْ
تَنْتَهوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَاِنْ تَعودوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ
عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنينَ ﴿١٩﴾
يا اَيُّهَا الَّذينَ آمَنوا اَطيعُوا اللّٰهَ وَرَسولَهُ وَلا تَوَلَّوْا عَنْهُ
وَاَنْتُمْ تَسْمَعونَ ﴿٢٠﴾ وَلا تَكونوا كَالَّذينَ قالوا سَمِعْنا وَهُمْ
لا يَسْمَعونَ ﴿٢١﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ
الَّذينَ لا يَعْقِلونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فيهِمْ خَيْرًا لَاَسْمَعَهُمْ
وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضونَ ﴿٢٣﴾ يا اَيُّهَا الَّذينَ
آمَنُوا اسْتَجيبوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسولِ اِذا دَعاكُمْ لِما يُحْييكُمْ
وَاعْلَموا اَنَّ اللّٰهَ يَحولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَاَنَّهُ اِلَيْهِ
تُحْشَرونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقوا فِتْنَةً لا تُصيبَنَّ الَّذينَ ظَلَموا
مِنْكُمْ خاصَّةً وَاعْلَموا اَنَّ اللّٰهَ شَديدُ الْعِقابِ ﴿٢٥﴾

شما آن‌ها را نکشتید بلکه خدا آن‌ها را کشت و تو تیر نیانداختی بلکه خدا تیر انداخت، برای این‌که خدا افراد باایمان را با امتحانی نیکو امتحان کند، چون خدا شنوا و دانا است. (۱۷) خدا این‌طور نقشه‌های افراد بی‌ایمان را سست و بی‌اثر می‌کند. (۱۸) اگر پیروزی را می‌خواهید برای شما آمد و اگر از دشمنی دست بکشید برای شما بهتر است. اگر برگردید ما هم برمی‌گردیم و زیادی عده شما ذره‌ای به دردتان نخواهد خورد. خدا با افراد باایمان است. (۱۹) ای افراد باایمان، از خدا و رسولش اطاعت کنید و در صورتی که می‌شنوید از او روگردان نشوید. (۲۰) و مثل کسانی نباشید که گفتند: شنیدیم، در حالی‌که نمی‌شنوند و اطاعت نمی‌کنند. (۲۱) بدترین جانداران پیش خدا کر و لال‌هایی هستند که عقل خود را به کار نمی‌برند. (۲۲) اگر خدا خیری در آن‌ها سراغ داشت آن‌ها را شنوا می‌کرد. اگر به آن‌ها شنوایی می‌داد باز هم پشت می‌کردند و اعراض می‌نمودند. (۲۳) ای افراد باایمان، وقتی خدا و رسول شما را به چیزی دعوت می‌کنند که شما را زنده می‌نماید، دعوتشان را اجابت کنید و بدانید که خدا بین انسان و قلبش قرار می‌گیرد و بدانید که پیش او جمع می‌شوید. (۲۴) و از فتنه‌ای که تنها به ستمکاران شما نمی‌رسد بترسید، و بدانید که مجازات خدا شدید است. (۲۵)

وَ اذْكُرُوٓا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْاَرْضِ تَخَافُونَ
اَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَـٔاوٰيكُمْ وَ اَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ
وَ رَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۲۶﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللّٰهَ وَ الرَّسُولَ وَ تَخُونُوٓا اَمٰنٰتِكُمْ وَ اَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾ وَ اعْلَمُوٓا اَنَّمَآ اَمْوٰلُكُمْ وَ اَوْلٰدُكُمْ فِتْنَةٌ
وَ اَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۲۸﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوٓا اِنْ
تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَ يُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّـٔاتِكُمْ
وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَ اللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۲۹﴾ وَ اِذْ يَمْكُرُ
بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ اَوْ يُخْرِجُوكَ ۚ
وَ يَمْكُرُونَ وَ يَمْكُرُ اللّٰهُ ۖ وَ اللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِينَ ﴿۳۰﴾ وَ اِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِمْ ءَايٰتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَآ
اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسٰطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿۳۱﴾ وَ اِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ
كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ
السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿۳۲﴾ وَ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
وَ اَنْتَ فِيهِمْ ۚ وَ مَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿۳۳﴾

وقتی را یادآوری کنید که در زمین کم و ضعیف بودید و می‌ترسیدید که مردم شما را بربایند (نابود کنند) و خدا به شما پناه داد و با کمک خودش شما را یاری کرد و خوردنی‌های پاک را روزی شما ساخت تا سپاسگزار باشید. (۲۶) ای افراد باایمان، به خدا و رسول خیانت نکنید و در امانت‌های خود هم خیانت نکنید، در حالی‌که می‌دانید (که این کار گناه بزرگی است). (۲۷) و بدانید که مال و فرزند شما وسیله امتحان شما هستند و بدانید که پاداش بزرگ پیش خدا است. (۲۸) ای افراد باایمان، اگر از نافرمانی خدا بترسید، خدا برای شما قدرت تشخیص حق و باطل را بوجود می‌آورد و گناهان شما را از بین می‌برد و شما را می‌آمرزد و خدا صاحب فضل بزرگی است. (۲۹) زمانی را یادآوری کن که افراد بی‌ایمان برای تو نقشه می‌کشیدند که تو را حبس کنند یا بکشند یا از شهر بیرونت کنند. آن‌ها نقشه می‌کشیدند و خدا نقشه‌ای داشت. خدا بهترین طراح است. (۳۰) وقتی آیات ما برای آن‌ها خوانده شود می‌گویند: شنیدیم، اگر بخواهیم مثل این را می‌گوییم، این‌ها فقط افسانه‌های گذشتگان است. (۳۱) هنگامی که گفتند: خداوندا، اگر این پیام حق و از جانب تو است باران سنگی از آسمان بر ما ببار یا عذاب پردردی بر سر ما بیاور. (۳۲) خدا تا زمانی که تو بین آن‌ها هستی و تا وقتی که از خدا طلب آمرزش می‌کنند آن‌ها را عذاب نمی‌کند. (۳۳)

وَ ما لَهُم اَلّا يُعَذِّبَهُمُ اللهُ وَهُم يَصُدّونَ عَنِ المَسجِدِ
الحَرامِ وَ ما كانوا اَولِياءَهُ اِن اَولِياؤُهُ اِلَّا المُتَّقونَ
وَ لٰكِنَّ اَكثَرَهُم لا يَعلَمونَ ﴿٣٤﴾ وَما كانَ صَلاتُهُم عِندَ
البَيتِ اِلّا مُكاءً وَ تَصدِيَةً فَذوقُوا العَذابَ بِما
كُنتُم تَكفُرونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذينَ كَفَروا يُنفِقونَ اَموالَهُم
لِيَصُدّوا عَن سَبيلِ اللهِ فَسَيُنفِقونَها ثُمَّ تَكونُ
عَلَيهِم حَسرَةً ثُمَّ يُغلَبونَ وَ الَّذينَ كَفَروا اِلىٰ جَهَنَّمَ
يُحشَرونَ ﴿٣٦﴾ لِيَميزَ اللهُ الخَبيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَ يَجعَلَ
الخَبيثَ بَعضَهُ عَلىٰ بَعضٍ فَيَركُمَهُ جَميعًا فَيَجعَلَهُ
في جَهَنَّمَ اُولٰئِكَ هُمُ الخٰسِرونَ ﴿٣٧﴾ قُل لِلَّذينَ
كَفَروا اِن يَنتَهوا يُغفَر لَهُم ما قَد سَلَفَ وَ اِن
يَعودوا فَقَد مَضَت سُنَّتُ الاَوَّلينَ ﴿٣٨﴾ وَ قاتِلوهُم
حَتّىٰ لا تَكونَ فِتنَةٌ وَ يَكونَ الدّينُ كُلُّهُ لِلّٰهِ
فَاِنِ انتَهَوا فَاِنَّ اللهَ بِما يَعمَلونَ بَصيرٌ ﴿٣٩﴾ وَ اِن تَوَلَّوا
فَاعلَموا اَنَّ اللهَ مَولٰكُم نِعمَ المَولىٰ وَ نِعمَ النَّصيرُ ﴿٤٠﴾

چرا خدا آن‌ها را مجازات نکند در حالی‌که مردم را از مسجدالحرام باز می‌دارند؟ آن‌ها که متولی مسجدالحرام نیستند. متولیان مسجدالحرام فقط افرادی باتقوی هستند (باید باشند) ولی بیشتر آن‌ها این را نمی‌دانند. (۳۴) نماز آن‌ها در خانه کعبه جز سوت‌زدن و دست‌زدن نیست، بنابراین عذاب را به علت انکاری که می‌کردید بچشید. (۳۵) افراد بی‌ایمان مالشان را خرج می کنند تا مردم را از راه خدا باز دارند. آن‌ها مالشان را خرج می‌کنند ولی حسرت به دلشان می‌ماند و مغلوب می‌شوند. افراد بی‌ایمان در جهنم جمع‌آوری می‌شوند. (۳۶) برای این‌که خدا ناپاک را از پاک جدا کند و ناپاکها را روی هم بگذارد و همه را متراکم کند و در جهنم قرار دهد. افراد بی‌ایمان زیانکارند. (۳۷) به افراد بی‌ایمان بگو: اگر از کارهای خود دست بردارند، سوابق آن‌ها آمرزیده می‌شود. اگر باز کار خود را ادامه دهند، روش پیشینیان که هلاکت است درباره آن‌ها اجرا خواهد شد. (۳۸) با آن‌ها بجنگید تا فتنه‌ای باقی نماند و قانون تماماً اختصاص به خدا داشته باشد. اگر از کار خود دست برداشتند، (بدانید که) خدا کارهایی را که می کنند می‌بیند. (۳۹) اگر قبول نکردند، بدانید که خدا مولای (یاور) شماست. چه یاور و پشتیبان خوبی است. (۴۰)

۞ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ إِذْ
أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
أَسْفَلَ مِنْكُمْ ۚ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ
وَلَٰكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ
هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ
لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ
وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ
يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَى اللَّهِ
تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

اگر به خدا و آنچه ما روز جداشدن حق و باطل، در روزی که دو سپاه به هم برخوردند (جنگ بدر)، بر بنده خودمان نازل کردیم ایمان دارید، بدانید که یک پنجم هر چیزی که در جنگ به غنیمت گرفتید اختصاص به خدا و رسول و خویشان و یتیمان و تهیدستان و در راه ماندگان دارد، خدا بر هر کاری قادر است. (۴۱) وقتی را یادآوری کن که شما در طرف نزدیکتر (مدینه) بودید و آن‌ها در طرف دورتر از مدینه و کاروان مکه پایین‌تر از شما بود. اگر قرار می‌گذاشتید در آن اختلاف پیدا می‌کردید. ولی خدا می‌خواست کاری که شدنی بود انجام شود، تا هلاک شدن آن‌ها از روی دلیل و زنده‌ماندنشان از روی دلیل باشد، چون خدا شنوای دانا است.(۴۲) وقتی را یادآوری کن که خدا عده آن‌ها را در خواب به تو کم نشان داد. اگر تعداد آن‌ها را به تو زیاد نشان داده بود، در کار سست می‌شدید و حتماً در مورد کاری که صورت گرفت دچار اختلاف نظر می‌شدید، ولی خدا شما را از اختلاف برکنار داشت، چون او به افکاری که در سینه‌ها است دانا است.(۴۳) و وقتی که در زمان برخوردتان، آن‌ها را در چشم شما کم نشان داد و شما را هم در چشم آن‌ها کم نشان داد تا خدا کاری را که شدنی بود انجام دهد. بازگشت کارها به سوی خدا است.(۴۴) ای افراد باایمان، وقتی با گروهی (از دشمنان) برخورد داشتید، ثابت قدم باشید و خدا را زیاد یاد کنید تا موفق شوید.(۴۵)

وَ اَطيعُوا اللّٰهَ وَ رَسولَهُ وَ لا تَنازَعوا فَتَفشَلوا وَ تَذهَبَ
ريحُكُم وَ اصبِروا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرينَ ﴿۴۶﴾ وَ لا تَكونوا
كَالَّذينَ خَرَجوا مِن دِيارِهِم بَطَرًا وَ رِئاءَ النّاسِ وَ يَصُدّونَ
عَن سَبيلِ اللّٰهِ وَ اللّٰهُ بِما يَعمَلونَ مُحيطٌ ﴿۴۷﴾ وَ اِذ زَيَّنَ
لَهُمُ الشَّيطٰنُ اَعمالَهُم وَ قالَ لا غالِبَ لَكُمُ اليَومَ
مِنَ النّاسِ وَ اِنّي جارٌ لَكُم فَلَمّا تَراءَتِ الفِئَتانِ
نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيهِ وَ قالَ اِنّي بَريءٌ مِنكُم اِنّي اَرىٰ ما
لا تَرَونَ اِنّي اَخافُ اللّٰهَ وَ اللّٰهُ شَديدُ العِقابِ ﴿۴۸﴾ اِذ يَقولُ
المُنٰفِقونَ وَ الَّذينَ في قُلوبِهِم مَرَضٌ غَرَّ هٰؤُلاءِ
دينُهُم وَ مَن يَتَوَكَّل عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزيزٌ حَكيمٌ ﴿۴۹﴾
وَ لَو تَرىٰ اِذ يَتَوَفَّى الَّذينَ كَفَروا المَلٰئِكَةُ يَضرِبونَ
وُجوهَهُم وَ اَدبارَهُم وَ ذوقوا عَذابَ الحَريقِ ﴿۵۰﴾ ذٰلِكَ
بِما قَدَّمَت اَيديكُم وَ اَنَّ اللّٰهَ لَيسَ بِظَلّامٍ لِلعَبيدِ ﴿۵۱﴾
كَدَأبِ ءالِ فِرعَونَ وَ الَّذينَ مِن قَبلِهِم كَفَروا بِـٔايٰتِ اللّٰهِ
فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنوبِهِم اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَديدُ العِقابِ ﴿۵۲﴾

و از خدا و رسولش اطاعت کنید و با هم کشمکش نداشته باشید چون سست می‌شوید و قدرتتان از بین می‌رود. استقامت داشته باشید. چون خدا با افراد بااستقامت است. (۴۶) مثل کسانی نباشید که با سرمستی و خودنمایی از سرزمین خود بیرون رفتند تا مردم را از راه خدا بازدارند، در صورتی که خدا به کارهایی که می‌کنند احاطه دارد. (۴۷) و وقتی که شیطان کارهای آن‌ها را برایشان زینت داد و گفت: امروز هیچ دسته‌ای از مردم بر شما غلبه نمی‌کنند و من شما را پناه می‌دهم. ولی وقتی دو سپاه به هم رسیدند عقب‌گرد کرد و گفت: من از شما بیزارم، من چیزی که شما نمی‌بینید می‌بینم، من از خدا می‌ترسم و مجازات خدا شدید است. (۴۸) وقتی که افراد منافق و کسانی که در دلشان مرضی است گفتند که دینشان این‌ها را گول زده در صورتی که هر کس بر خدا توکل کند، (بداند که) خدا توانا و حکیم است. (۴۹) کاش وقتی را که فرشتگان جان افراد بی‌ایمان را می‌گیرند ببینی، در حالی که به صورت و پشت آن‌ها می‌زنند به آن‌ها می‌گویند: عذاب سوزان را بچشید. (۵۰) این کار به علت کارهایی است که می‌کردید، چون خدا به بندگانش ستم نمی‌کند. (۵۱) این‌ها مثل آل‌فرعون و افرادی که قبل از آن‌ها بودند، منکر آیات خدا شدند. خدا هم به علت گناهانشان آن‌ها را دچار عذاب کرد، چون خدا نیرومند و مجازاتش شدید است. (۵۲)

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى
يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَ اَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۵۳﴾ كَدَاْبِ اٰلِ
فِرْعَوْنَ وَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَاَغْرَقْنَا اٰلَ فِرْعَوْنَ وَ كُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿۵۴﴾
اِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۵۵﴾
اَلَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ
وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿۵۶﴾ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ
مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿۵۷﴾ وَ اِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ
خِيَانَةً فَانْبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَاءٍ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ
﴿۵۸﴾ وَ لَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿۵۹﴾
وَ اَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَ مِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللّٰهِ وَ عَدُوَّكُمْ وَاٰخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ
لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَ اَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿۶۰﴾ ۞ وَاِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ
فَاجْنَحْ لَهَا وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۶۱﴾

این حالت به علت این است که خدا نعمتی را که به دسته‌ای داده تغییر نمی‌دهد تا موقعی که آن‌ها رفتار خود را تغییر دهند و خدا شنونده دانا است. (۵۳) این‌ها مثل قوم فرعون و کسانی‌که قبل از آن‌ها بودند، منکر آیات خداوندشان شدند. درنتیجه ما آن‌ها را به علت گناهانشان هلاک کردیم و قوم فرعون را غرق کردیم. همه آن‌ها ظالم بودند. (۵۴) بدترین موجودات جاندار پیش خدا افراد بی‌ایمانی هستند که ایمان نمی‌آورند. (۵۵) افراد بی‌ایمانی که با آن‌ها معاهده بستی، ولی آن‌ها هر دفعه پیمانشان را شکستند. آن‌ها پرهیزگار نیستند. (۵۶) اگر در جنگ بر آن‌ها دست یافتی بر آن‌ها سخت بگیر تا کسانی‌که پشت سر آن‌ها هستند پراکنده شوند، شاید متوجه شوند. (۵۷) اگر از خیانت قومی ترسی داشتی، تو هم معاهده را فسخ کن، چون خدا افراد خائن را دوست ندارد. (۵۸) افراد بی‌ایمان خیال نکنند که بر ما پیشی می‌گیرند. آن‌ها ما را عاجز نمی‌کنند. (۵۹) تا آنجا که می‌توانید برای آن‌ها نیرو و اسبان ورزیده و اسب‌سوار (ارتش قوی) فراهم کنید، تا به‌وسیله آن دشمنان خدا و دشمنان خودتان و افراد دیگری که شما آن‌ها را نمی‌شناسید و خدا آن‌ها را می‌شناسد، بترسانید. در راه خدا هر چه خرج کنید به طور کامل به شما برگردانده می‌شود و به شما ظلمی نخواهد شد. (۶۰) و اگر برای صلح حاضر شدند با آن‌ها صلح کن و به خدا توکل کن، چون او شنوا و دانا است. (۶۱)

وَ اِن یُریدوٓا اَن یَخدَعوكَ فَاِنَّ حَسبَكَ اللّهُ ۚ هُوَ الَّذیٓ اَیَّدَكَ
بِنَصرِهِ وَ بِالمُؤمِنینَ ﴿٦٢﴾ وَ اَلَّفَ بَینَ قُلوبِهِم ۚ لَو اَنفَقتَ
ما فِی الاَرضِ جَمیعًا ما اَلَّفتَ بَینَ قُلوبِهِم وَ لٰكِنَّ اللّهَ
اَلَّفَ بَینَهُم ۚ اِنَّهُ عَزیزٌ حَكیمٌ ﴿٦٣﴾ یٰاَیُّهَا النَّبِیُّ حَسبُكَ
اللّهُ وَ مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ المُؤمِنینَ ﴿٦٤﴾ یٰاَیُّهَا النَّبِیُّ حَرِّضِ
المُؤمِنینَ عَلَی القِتالِ ۚ اِن یَكُن مِنكُم عِشرونَ صٰبِرونَ
یَغلِبوا مِائَتَینِ ۚ وَ اِن یَكُن مِنكُم مِائَةٌ یَغلِبوٓا اَلفًا مِنَ
الَّذینَ كَفَروا بِاَنَّهُم قَومٌ لا یَفقَهونَ ﴿٦٥﴾ اَلـٰٔنَ خَفَّفَ
اللّهُ عَنكُم وَ عَلِمَ اَنَّ فیكُم ضَعفًا ۚ فَاِن یَكُن مِنكُم مِائَةٌ
صابِرَةٌ یَغلِبوا مِائَتَینِ ۚ وَ اِن یَكُن مِنكُم اَلفٌ یَغلِبوٓا اَلفَینِ
بِاِذنِ اللّهِ ۗ وَ اللّهُ مَعَ الصّٰبِرینَ ﴿٦٦﴾ ما كانَ لِنَبِیٍّ اَن یَكونَ
لَهُ اَسرىٰ حَتّىٰ یُثخِنَ فِی الاَرضِ ۚ تُریدونَ عَرَضَ الدُّنیا وَ اللّهُ
یُریدُ الاٰخِرَةَ ۗ وَ اللّهُ عَزیزٌ حَكیمٌ ﴿٦٧﴾ لَولا كِتٰبٌ مِنَ اللّهِ
سَبَقَ لَمَسَّكُم فیما اَخَذتُم عَذابٌ عَظیمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلوا مِمّا
غَنِمتُم حَلٰلًا طَیِّبًا ۚ وَ اتَّقُوا اللّهَ ۚ اِنَّ اللّهَ غَفورٌ رَحیمٌ ﴿٦٩﴾

اگر خواستند تو را فریب بدهند بدان که خدا برای تو کافی است. خدا وجودی است که تو را با یاری خود و به‌وسیله افراد باایمان تقویت کرد. (۶۲) و دل‌های مؤمنان را به هم نزدیک کرد. اگر تمام ثروتی که در زمین است خرج می‌کردی نمی‌توانستی دل‌های آن‌ها را به هم نزدیک کنی ولی خدا بین آن‌ها الفت ایجاد کرد، چون او قدرتمند و حکیم است. (۶۳) ای پیغمبر، خدا و افراد باایمانی که از تو پیروی می‌کنند برای تو کافی هستند. (۶۴) ای پیغمبر، افراد باایمان را به جنگ تشویق کن. اگر از شما بیست نفر بااستقامت باشند بر دویست نفر غلبه می‌کنند و اگر از شما صد نفر باشند بر هزار نفر از افراد بی‌ایمان غلبه می‌کنند، چون آن‌ها افرادی هستند که نمی‌فهمند. (۶۵) حالا خدا به شما تخفیف داده و می‌داند که در شما ضعف وجود دارد، لذا اگر از شما صد نفر بااستقامت باشند بر دویست نفر غلبه می‌کنند و اگر هزار نفر باشند، به اذن خدا بر دو هزار نفر غلبه می‌کنند، خدا با افراد بااستقامت است. (۶۶) سزاوار پیغمبر نیست که اسیرانی داشته باشد تا در زمین زیاد خونریزی بکند. شما مال دنیا را می‌خواهید در صورتی که خدا آخرت را برای شما می‌خواهد. خدا توانا و حکیم است. (۶۷) اگر آنچه خدا قبلاً مقرر کرده نبود، حتماً در آنچه گرفتید عذاب بزرگی به شما می‌رسید. (۶۸) بنابراین از غنیمت‌هایی که به دست آوردید بخورید که حلال و پاک است و از نافرمانی خدا بترسید. مسلماً خدا آمرزنده مهربان است. (۶۹)

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّمَن فِيٓ أَيۡدِيكُم مِّنَ ٱلۡأَسۡرَىٰٓ إِن يَعۡلَمِ ٱللَّهُ
فِي قُلُوبِكُمۡ خَيۡرٗا يُؤۡتِكُمۡ خَيۡرٗا مِّمَّآ أُخِذَ مِنكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۚ
وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٧٠﴾ وَإِن يُرِيدُواْ خِيَانَتَكَ فَقَدۡ خَانُواْ
ٱللَّهَ مِن قَبۡلُ فَأَمۡكَنَ مِنۡهُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ
وَٱلَّذِينَ ءَاوَواْ وَّنَصَرُوٓاْ أُوْلَـٰٓئِكَ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَلَمۡ يُهَاجِرُواْ مَا لَكُم مِّن وَلَٰيَتِهِم مِّن شَيۡءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُواْۚ
وَإِنِ ٱسۡتَنصَرُوكُمۡ فِي ٱلدِّينِ فَعَلَيۡكُمُ ٱلنَّصۡرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوۡمِۭ
بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُم مِّيثَٰقٞۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ﴿٧٢﴾ وَٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٍۚ إِلَّا تَفۡعَلُوهُ تَكُن فِتۡنَةٞ فِي
ٱلۡأَرۡضِ وَفَسَادٞ كَبِيرٞ ﴿٧٣﴾ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلَّذِينَ ءَاوَواْ وَّنَصَرُوٓاْ أُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ
حَقّٗاۚ لَّهُم مَّغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ﴿٧٤﴾ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنۢ بَعۡدُ
وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ مَعَكُمۡ فَأُوْلَـٰٓئِكَ مِنكُمۡۚ وَأُوْلُواْ ٱلۡأَرۡحَامِ
بَعۡضُهُمۡ أَوۡلَىٰ بِبَعۡضٖ فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمُۢ ﴿٧٥﴾

ای پیغمبر، به اسیرانی که در دست شما هستند بگو: اگر خدا خیری در دل شما بشناسد بهتر از آن چیزی که از شما گرفته شده به شما می‌دهد و شما را می‌آمرزد. خدا آمرزنده مهربان است. (۷۰) اگر بخواهند به تو خیانت کنند قبلاً نیز به خدا خیانت کرده‌اند. خدا شما را بر آن‌ها مسلط ساخته. خدا دانا و حکیم است. (۷۱) افرادی که ایمان آوردند و مهاجرت کردند و با مال و جانشان در راه خدا جهاد کردند و افرادی که به مهاجرین جا دادند و به آن‌ها کمک کردند، بعضی از آن‌ها دوستدار و مددکار بعضی هستند. کسانی‌که ایمان آوردند و مهاجرت نکردند، شما در مقابل آن‌ها تعهدی ندارید تا موقعی که مهاجرت کنند ولی اگر در کار دین از شما کمک خواستند، وظیفه شماست که به آن‌ها کمک کنید مگر در مقابل گروهی که بین شما و آن‌ها معاهده‌ای وجود دارد. خدا تمام کارهایی را که می کنید می‌بیند. (۷۲) بعضی از افراد بی‌ایمان پشتیبان بعضی هستند. اگر این دستورها را اجرا نکنید فتنه و فساد بزرگی در زمین پیدا می‌شود. (۷۳) کسانی‌که ایمان آوردند و مهاجرت کردند و در راه خدا جهاد کردند و کسانی‌که به آن‌ها جا دادند و به آن‌ها کمک کردند مؤمن حقیقی هستند. آن‌ها آمرزش و روزی نیکویی دارند. (۷۴) و کسانی‌که بعداً ایمان آوردند و مهاجرت کردند و به اتفاق شما جهاد کردند، آن‌ها از شما هستند. و به حکم کتاب خدا خویشاوندان نسبت به یکدیگر سزاوارترند. مسلماً خدا هر چیزی را به خوبی می‌داند. (۷۵)

سُورَةُ التَّوبَة — آیاتها ١٢٩

بَرَآءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسولِهِ اِلَى الَّذينَ عاهَدتُم مِنَ المُشرِكينَ ﴿١﴾
فَسيحوا فِي الاَرضِ اَربَعَةَ اَشهُرٍ وَاعلَموا اَنَّكُم غَيرُ مُعجِزِي
اللّٰهِ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخزِي الكٰفِرينَ ﴿٢﴾ وَاَذانٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسولِهِ
اِلَى النّاسِ يَومَ الحَجِّ الاَكبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرىٓءٌ مِنَ المُشرِكينَ
وَرَسولُهُ فَاِن تُبتُم فَهُوَ خَيرٌ لَكُم وَاِن تَوَلَّيتُم فَاعلَموا
اَنَّكُم غَيرُ مُعجِزِي اللّٰهِ وَبَشِّرِ الَّذينَ كَفَروا بِعَذابٍ اَليمٍ
﴿٣﴾ اِلَّا الَّذينَ عاهَدتُم مِنَ المُشرِكينَ ثُمَّ لَم يَنقُصوكُم
شَيـًٔا وَلَم يُظاهِروا عَلَيكُم اَحَدًا فَاَتِمّوا اِلَيهِم عَهدَهُم اِلٰى
مُدَّتِهِم اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ المُتَّقينَ ﴿٤﴾ فَاِذَا انسَلَخَ الاَشهُرُ الحُرُمُ
فَاقتُلُوا المُشرِكينَ حَيثُ وَجَدتُموهُم وَخُذوهُم وَاحصُروهُم
وَاقعُدوا لَهُم كُلَّ مَرصَدٍ فَاِن تابوا وَاَقامُوا الصَّلٰوةَ
وَءاتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلّوا سَبيلَهُم اِنَّ اللّٰهَ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿٥﴾
وَاِن اَحَدٌ مِنَ المُشرِكينَ استَجارَكَ فَاَجِرهُ حَتّٰى يَسمَعَ
كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبلِغهُ مَأمَنَهُ ذٰلِكَ بِاَنَّهُم قَومٌ لا يَعلَمونَ ﴿٦﴾

سوره توبه (۹)

مدنی وشامل یکصدوبیست‌ونه آیه

این اعلام بیزاری خدا و پیغمبرش از مشرکینی است که با آن‌ها پیمان بستید. (۱) به آن‌ها بگو: چهارماه در زمین بگردید و بدانید که شما خدا را عاجز نمی‌کنید و خدا افراد بی‌ایمان را خوار می‌سازد. (۲) این اعلامی از طرف خدا و پیغمبرش به مردم در روز حج بزرگ است که خدا و رسولش از مشرکین بیزارند. لذا اگر توبه کنید به نفع شما است و اگر قبول نکنید بدانید که نمی‌توانید خدا را عاجز کنید و مژده عذابی پردرد را به افراد بی‌ایمان بده. (۳) غیر از مشرکینی که با آن‌ها قرارداد بستید و آن‌ها هم ذره‌ای در اجرای آن فروگذاری نکردند و به هیچ‌کس بر ضد شما کمک نکردند. پیمان آن‌ها را تا پایان مدتش کامل کنید، چون خدا افراد پرهیزگار را دوست دارد. (۴) بنابراین وقتی ماه‌های حرام به پایان رسید، مشرکین را هر جا پیدا کردید بکشید. آن‌ها را بگیرید و محاصره کنید و در هر جا در کمین آن‌ها بنشینید. اگر توبه کردند و نماز را به پا داشتند و زکات دادند راه آن‌ها را باز کنید. مسلماً خدا آمرزنده مهربان است. (۵) اگر کسی از مشرکین از تو پناه خواست به او پناه بده تا کلام خدا را بشنود و بعد او را به محلی که برایش امن است برسان. این کار به علت این است که آن‌ها افرادی بی‌اطلاع هستند. (۶)

كَيفَ يَكونُ لِلمُشرِكينَ عَهدٌ عِندَ اللَّهِ وَعِندَ
رَسولِهِ إِلَّا الَّذينَ عاهَدتُم عِندَ المَسجِدِ الحَرامِ فَمَا
استَقاموا لَكُم فَاستَقيموا لَهُم إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ المُتَّقينَ
﴿۷﴾ كَيفَ وَإِن يَظهَروا عَلَيكُم لا يَرقُبوا فيكُم إِلًّا
وَلا ذِمَّةً يُرضونَكُم بِأَفواهِهِم وَتَأبىٰ قُلوبُهُم وَأَكثَرُهُم
فاسِقونَ ﴿۸﴾ اشتَرَوا بِآياتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَليلًا فَصَدّوا
عَن سَبيلِهِ إِنَّهُم ساءَ ما كانوا يَعمَلونَ ﴿۹﴾ لا يَرقُبونَ
في مُؤمِنٍ إِلًّا وَلا ذِمَّةً وَأُولٰئِكَ هُمُ المُعتَدونَ ﴿۱۰﴾
فَإِن تابوا وَأَقامُوا الصَّلاةَ وَآتَوُا الزَّكاةَ فَإِخوانُكُم
فِي الدّينِ وَنُفَصِّلُ الآياتِ لِقَومٍ يَعلَمونَ ﴿۱۱﴾ وَإِن
نَكَثوا أَيمانَهُم مِن بَعدِ عَهدِهِم وَطَعَنوا في دينِكُم
فَقاتِلوا أَئِمَّةَ الكُفرِ إِنَّهُم لا أَيمانَ لَهُم لَعَلَّهُم
يَنتَهونَ ﴿۱۲﴾ أَلا تُقاتِلونَ قَومًا نَكَثوا أَيمانَهُم
وَهَمّوا بِإِخراجِ الرَّسولِ وَهُم بَدَءوكُم أَوَّلَ مَرَّةٍ
أَتَخشَونَهُم فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخشَوهُ إِن كُنتُم مُؤمِنينَ ﴿۱۳﴾

چطور مشرکین پیمانی با خدا و پیغمبرش دارند؟ غیر از کسانی که با شما کنار مسجدالحرام معاهده بستند. افرادی که با شما معاهده دارند تا موقعی که بر طبق آن عمل می‌کنند، شما هم مطابق معاهده با آن‌ها رفتار کنید. مسلماً خدا افراد پرهیزگار را دوست دارد. (۷) چطور پیمان آن‌ها ارزش دارد؟ در صورتی که اگر بر شما دست یابند رعایت خویشاوندی و پیمان را نمی‌کنند. آن‌ها با حرف‌هایشان شما را راضی می‌کنند ولی دل آن‌ها از این‌کار امتناع دارد و بیشتر آن‌ها از فرمان خدا اطاعت نمی‌کنند. (۸) آیات خدا را به قیمت کمی فروختند و مردم را از راه خدا بازداشتند، کاری که آن‌ها می‌کردند بسیار بد است. (۹) درباره هیچ فرد باایمانی رعایت خویشاوندی و پیمان را نمی‌کنند، آن‌ها افراد متجاوزی هستند. (۱۰) اگر توبه کردند و نماز را به پا داشتند و زکات دادند، برادر دینی شما هستند. ما آیات را برای افراد دانا توضیح می‌دهیم. (۱۱) اگر پس از بستن قرارداد عهد خود را شکستند و در دین طعنه زدند، با سران کفر بجنگید تا از این عهدشکنی‌ها دست بردارند، چون آن‌ها به عهدشان عمل نکردند. (۱۲) آیا با افرادی که عهدشان را شکستند و تصمیم به اخراج پیغمبر گرفتند و اولین بار آن‌ها جنگ را با شما شروع کردند نمی‌جنگید؟ آیا از آن‌ها می‌ترسید؟! اگر افراد باایمانی باشید سزاوار است از خدا بترسید. (۱۳)

قاتِلوهُم يُعَذِّبهُمُ اللهُ بِأَيديكُم وَ يُخزِهِم وَ يَنصُركُم
عَلَيهِم وَ يَشفِ صُدورَ قَومٍ مُؤمِنينَ ﴿١٤﴾ وَ يُذهِب غَيظَ
قُلوبِهِم وَ يَتوبُ اللهُ عَلىٰ مَن يَشاءُ وَ اللهُ عَليمٌ حَكيمٌ
﴿١٥﴾ أَم حَسِبتُم أَن تُترَكوا وَ لَمّا يَعلَمِ اللهُ الَّذينَ جاهَدوا
مِنكُم وَلَم يَتَّخِذوا مِن دونِ اللهِ وَلا رَسولِهِ وَلَا المُؤمِنينَ
وَليجَةً وَاللهُ خَبيرٌ بِما تَعمَلونَ ﴿١٦﴾ ما كانَ لِلمُشرِكينَ
أَن يَعمُروا مَساجِدَ اللهِ شاهِدينَ عَلىٰ أَنفُسِهِم بِالكُفرِ
أُولٰئِكَ حَبِطَت أَعمالُهُم وَ فِي النّارِ هُم خالِدونَ ﴿١٧﴾ إِنَّما
يَعمُرُ مَساجِدَ اللهِ مَن آمَنَ بِاللهِ وَ اليَومِ الآخِرِ وَ أَقامَ
الصَّلاةَ وَآتَى الزَّكاةَ وَلَم يَخشَ إِلَّا اللهَ فَعَسىٰ أُولٰئِكَ
أَن يَكونوا مِنَ المُهتَدينَ ﴿١٨﴾ ۞ أَجَعَلتُم سِقايَةَ الحاجِّ
وَعِمارَةَ المَسجِدِ الحَرامِ كَمَن آمَنَ بِاللهِ وَ اليَومِ الآخِرِ وَ جاهَدَ
في سَبيلِ اللهِ لا يَستَوونَ عِندَ اللهِ وَ اللهُ لا يَهدِي القَومَ الظّالِمينَ
﴿١٩﴾ الَّذينَ آمَنوا وَهاجَروا وَجاهَدوا في سَبيلِ اللهِ بِأَموالِهِم
وَ أَنفُسِهِم أَعظَمُ دَرَجَةً عِندَ اللهِ وَ أُولٰئِكَ هُمُ الفائِزونَ ﴿٢٠﴾

با آن‌ها بجنگید، خدا آن‌ها را به دست شما عذاب می‌کند و خوار می‌سازد و شما را بر آن‌ها پیروز می‌گرداند و دل افراد باایمان را شفا می‌بخشد. (۱۴) تا خشم دلشان را از بین ببرد. خدا توبه هر کس را که بخواهد می‌پذیرد. خدا دانا و حکیم است. (۱۵) آیا خیال کرده‌اید که شما به حال خود گذاشته می‌شوید؟ در صورتی که هنوز خدا مجاهدین شما را، که غیر از خدا و پیغمبرش و افراد با ایمان دوست همرازی نگرفته‌اند، نشناخته است. خدا از کارهایی که می‌کنید خبر دارد. (۱۶) حق نیست که مشرکین مسجدهای خدا را آباد کنند در حالی‌که شاهد کفر خودشان هستند. اعمال آن‌ها از بین رفته و همیشه در جهنم خواهند بود.(۱۷) مسجدهای خدا را فقط افرادی که به خدا و روز آخرت ایمان دارند و نماز را به پا می‌دارند و زکات می‌دهند و از کسی جز خدا نمی‌ترسند آباد می‌کنند. امید است که این افراد از کسانی باشند که راه صحیح را شناخته‌اند.(۱۸) آیا آب دادن به حاجی‌ها و آبادکردن مسجدالحرام را مثل کار کسی می‌دانید که به خدا و روز آخرت ایمان آورده و در راه خدا جهاد کرده؟ این دو دسته پیش خدا مساوی نیستند. خدا افرادی را که ظلم می‌کنند هدایت نمی‌کند.(۱۹) افرادی که ایمان آوردند و مهاجرت کردند و با مال و جان خود در راه خدا جهاد کردند پیش خدا درجه بزرگ‌تری دارند. چنین افرادی رستگار هستند.(۲۰)

يُبَشِّرُهُم رَبُّهُم بِرَحمَةٍ مِنهُ وَ رِضوانٍ وَ جَنّٰتٍ لَهُم فيها
نَعيمٌ مُقيمٌ ﴿۲۱﴾ خٰلِدينَ فيها اَبَدًا اِنَّ اللّٰهَ عِندَهُ اَجرٌ
عَظيمٌ ﴿۲۲﴾ يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا لا تَتَّخِذوا ءاباءَكُم
وَ اِخوانَكُم اَولِياءَ اِنِ استَحَبُّوا الكُفرَ عَلَى الايمانِ وَ مَن
يَتَوَلَّهُم مِنكُم فَاُولٰئِكَ هُمُ الظّٰلِمونَ ﴿۲۳﴾ قُل اِن كانَ
ءاباؤُكُم وَ اَبناؤُكُم وَ اِخوانُكُم وَ اَزواجُكُم وَ عَشيرَتُكُم
وَ اَموالٌ اقتَرَفتُموها وَ تِجارَةٌ تَخشَونَ كَسادَها وَ مَسٰكِنُ
تَرضَونَها اَحَبَّ اِلَيكُم مِنَ اللّٰهِ وَ رَسولِهِ وَ جِهادٍ
في سَبيلِهِ فَتَرَبَّصوا حَتّٰى يَأتِيَ اللّٰهُ بِاَمرِهِ وَ اللّٰهُ لا يَهدِى
القَومَ الفٰسِقينَ ﴿۲۴﴾ لَقَد نَصَرَكُمُ اللّٰهُ في مَواطِنَ
كَثيرَةٍ وَ يَومَ حُنَينٍ اِذ اَعجَبَتكُم كَثرَتُكُم
فَلَم تُغنِ عَنكُم شَيئًا وَ ضاقَت عَلَيكُمُ الاَرضُ بِما
رَحُبَت ثُمَّ وَلَّيتُم مُدبِرينَ ﴿۲۵﴾ ثُمَّ اَنزَلَ اللّٰهُ سَكينَتَهُ
عَلٰى رَسولِهِ وَ عَلَى المُؤمِنينَ وَ اَنزَلَ جُنودًا لَم تَرَوها
وَ عَذَّبَ الَّذينَ كَفَروا وَ ذٰلِكَ جَزاءُ الكٰفِرينَ ﴿۲۶﴾

خداوندشان به آن‌ها مژده رحمت و رضای خودش و بهشتی که نعمت دایم دارد می‌دهد. (۲۱) همیشه در آن خواهند بود، چون پاداش بزرگ در اختیار خدا است. (۲۲) ای افراد باایمان، پدران و برادرانتان را، اگر کفر را بر ایمان ترجیح دادند پشتیبان خود نگیرید. کسانی‌که با چنین افرادی دوستی کنند ستمگرند. (۲۳) بگو: اگر پدران و فرزندان و برادران و همسران و خویشانتان و اموالی که به دست آورده‌اید و تجارتی که از کساد شدنش می‌ترسید و خانه‌هایی که می‌پسندید، پیش شما محبوب‌تر از خدا و رسولش و جهاد در راه او است، انتظار بکشید تا خدا فرمانش را صادر کند. خدا افرادی را که (از دستورهای او) نافرمانی می‌کنند هدایت نمی‌کند. (۲۴) خدا شما را در جاهای بسیار و روز جنگ حنین که زیادی عده شما باعث غرور شما شده بود یاری کرد، ولی این زیادی نفرات برای شما ذره‌ای فایده نداشت و زمین با تمام وسعتش بر شما تنگ شد و بعد فرار کردید. (۲۵) بعد خدا آرامش خود را بر رسولش و افراد باایمان نازل کرد و لشکرهایی نازل کرد که شما آن‌ها را نمی‌دیدید و افراد بی‌ایمان را عذاب کرد. جزای افراد بی‌ایمان همین است. (۲۶)

ثُمَّ يَتوبُ اللهُ مِن بَعدِ ذٰلِكَ عَلىٰ مَن يَشاءُ ۚ وَاللهُ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿٢٧﴾ يا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنوا إِنَّمَا المُشرِكونَ نَجَسٌ فَلا يَقرَبُوا المَسجِدَ الحَرامَ بَعدَ عامِهِم هٰذا ۚ وَإِن خِفتُم عَيلَةً فَسَوفَ يُغنيكُمُ اللهُ مِن فَضلِهِ إِن شاءَ ۚ إِنَّ اللهَ عَليمٌ حَكيمٌ ﴿٢٨﴾ قاتِلُوا الَّذينَ لا يُؤمِنونَ بِاللهِ وَلا بِاليَومِ الآخِرِ وَلا يُحَرِّمونَ ما حَرَّمَ اللهُ وَرَسولُهُ وَلا يَدينونَ دينَ الحَقِّ مِنَ الَّذينَ أوتُوا الكِتابَ حَتّىٰ يُعطُوا الجِزيَةَ عَن يَدٍ وَهُم صاغِرونَ ﴿٢٩﴾ وَقالَتِ اليَهودُ عُزَيرٌ ابنُ اللهِ وَقالَتِ النَّصارَى المَسيحُ ابنُ اللهِ ۚ ذٰلِكَ قَولُهُم بِأَفواهِهِم ۖ يُضاهِئونَ قَولَ الَّذينَ كَفَروا مِن قَبلُ ۚ قاتَلَهُمُ اللهُ ۖ أَنّىٰ يُؤفَكونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذوا أَحبارَهُم وَرُهبانَهُم أَربابًا مِن دونِ اللهِ وَالمَسيحَ ابنَ مَريَمَ وَما أُمِروا إِلّا لِيَعبُدوا إِلٰهًا واحِدًا ۖ لا إِلٰهَ إِلّا هُوَ ۚ سُبحانَهُ عَمّا يُشرِكونَ ﴿٣١﴾

خدا بعد از آن توبه هر کس را که بخواهد می‌پذیرد. خدا آمرزنده مهربان است. (۲۷) ای افراد باایمان، مشرک‌ها ناپاک هستند، پس بعداز امسال به مسجدالحرام نزدیک نشوند. اگر از فقر می‌ترسید (بدانید که) اگر خدا بخواهد شما را از فضل خود بی‌نیاز می‌کند، چون خدا دانا و حکیم است. (۲۸) با کسانی از اهل کتاب که به خدا و روز آخرت ایمان ندارند و چیزی را که خدا و رسولش حرام کرده، حرام نمی‌دانند و متدین به دین حق نیستند بجنگید، تا با خواری و حقارت با دست خود جزیه (مالیات سرانه) بدهند. (۲۹) یهودی‌ها گفتند: عزیر (عزرا) پسر خداست. و عیسویان گفتند: مسیح پسر خداست. این حرفی است که زبانی می‌گویند. حرف آن‌ها شبیه حرف افراد بی‌ایمان قبلی است. خدا آن‌ها را بکشد، چگونه از حقیقت دور می‌شوند؟ (۳۰) دانشمندان دینی و زاهدان تارک دنیای خود و همین‌طور پیغمبرشان مسیح ابن مریم را صاحب‌اختیار (ارباب) خود گرفتند. در صورتی که به آن‌ها دستور داده شده بود که فقط معبود واحد (خدا) را بندگی (اطاعت محض و بدون چون و چرا) کنند. معبودی (کسی که انسان در مقابلش احساس یا ابراز کوچکی بکند و از دستورهایش بدون چون و چرا اطاعت کند) غیر از خدا وجود ندارد. او بالاتر از این چیزهاییست که شریک او می‌سازند. (خالق میلیاردها کهکشان کجا و بشر محتاج روی زمین کجا؟) (۳۱)

يُرِيدُونَ أَن يُطۡفِـُٔوا۟ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفۡوَٰهِهِمۡ وَيَأۡبَى ٱللَّهُ إِلَّآ
أَن يُتِمَّ نُورَهُۥ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿۳۲﴾ هُوَ ٱلَّذِيٓ
أَرۡسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلۡهُدَىٰ وَدِينِ ٱلۡحَقِّ لِيُظۡهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ
كُلِّهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُشۡرِكُونَ ﴿۳۳﴾ ۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلۡأَحۡبَارِ وَٱلرُّهۡبَانِ لَيَأۡكُلُونَ
أَمۡوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلۡبَٰطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۗ
وَٱلَّذِينَ يَكۡنِزُونَ ٱلذَّهَبَ وَٱلۡفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي
سَبِيلِ ٱللَّهِ فَبَشِّرۡهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٖ ﴿۳۴﴾ يَوۡمَ يُحۡمَىٰ عَلَيۡهَا
فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكۡوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمۡ وَجُنُوبُهُمۡ
وَظُهُورُهُمۡۖ هَٰذَا مَا كَنَزۡتُمۡ لِأَنفُسِكُمۡ فَذُوقُوا۟ مَا كُنتُمۡ
تَكۡنِزُونَ ﴿۳۵﴾ إِنَّ عِدَّةَ ٱلشُّهُورِ عِندَ ٱللَّهِ ٱثۡنَا عَشَرَ
شَهۡرٗا فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِ يَوۡمَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ
مِنۡهَآ أَرۡبَعَةٌ حُرُمٞۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلۡقَيِّمُۚ فَلَا تَظۡلِمُوا۟ فِيهِنَّ
أَنفُسَكُمۡۚ وَقَٰتِلُوا۟ ٱلۡمُشۡرِكِينَ كَآفَّةٗ كَمَا
يُقَٰتِلُونَكُمۡ كَآفَّةٗۚ وَٱعۡلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُتَّقِينَ ﴿۳۶﴾

حزب ۲

می‌خواهند نور خدا را با حرف‌های خود خاموش کنند، در صورتی که خدا چیزی غیر از این نمی‌خواهد که نورش را کامل کند، هر چند که افراد بی‌ایمان خوششان نیاید. (۳۲) خدا وجودی است که رسولش را با راهنمایی و دین حق فرستاد تا او را از تمام دین آگاه سازد[۱] هر چند که افراد مشرک خوششان نیاید. (۳۳) ای افراد باایمان، عده زیادی از دانشمندان دینی و زاهدان تارک دنیا (که دیرنشین شده‌اند) مال مردم را به ناحق می‌خورند و مردم را از راه خدا باز می‌دارند. کسانی را که طلا و نقره را روی هم می‌گذارند و در راه خدا خرج نمی‌کنند، به عذاب پردردی بشارت بده. (۳۴) روزی که آن طلا و نقره را در جهنم می‌گدازند و با آن پیشانی و پهلو و پشت آن‌ها را داغ می‌کنند و به آن‌ها می‌گویند: این چیزی است که برای خود اندوختید، نتیجه طلا و نقره‌ای که گنج ساختید، بچشید. (۳۵) تعداد ماه‌ها پیش خدا، در کتاب خدا، از روزی که آسمان‌ها و زمین را آفرید دوازده ماه است. چهارماه آن‌ها ماه حرام است (در آن نباید جنگ کرد). دین پایدار چنین دینی است. در این چهارماه به خودتان ظلم نکنید. و با مشرکین دسته‌جمعی بجنگید همان‌طور که آن‌ها با شما دسته‌جمعی می‌جنگند. و بدانید که خدا با افراد پرهیزگار است. (۳۶)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «اوست که پیامبرش را با رهنمود و دین راستین فرستاد تا آنرا بر همهٔ دین‌ها غالب گرداند و اگر چه مشرکان خوش ندارند.»

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عاماً وَ يُحَرِّمُونَهُ عاماً لِيُواطِئُوا عِدَّةَ
ما حَرَّمَ اللهُ فَيُحِلُّوا ما حَرَّمَ اللهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ
أَعْمالِهِمْ وَ اللهُ لا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكافِرِينَ ﴿٣٧﴾
يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ما لَكُمْ إِذا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي
سَبِيلِ اللهِ اثّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيا
مِنَ الْآخِرَةِ فَما مَتاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيا فِي الْآخِرَةِ
إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذاباً أَلِيماً
وَ يَسْتَبْدِلْ قَوْماً غَيْرَكُمْ وَ لا تَضُرُّوهُ شَيْئاً وَ اللهُ عَلى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللهُ
إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُما
فِي الْغارِ إِذْ يَقُولُ لِصاحِبِهِ لا تَحْزَنْ إِنَّ اللهَ
مَعَنا فَأَنْزَلَ اللهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَ أَيَّدَهُ بِجُنُودٍ
لَمْ تَرَوْها وَ جَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلى
وَ كَلِمَةُ اللهِ هِيَ الْعُلْيا وَ اللهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

عقب انداختن ماه‌ها، اضافه کردن کفر است که به‌وسیله آن افراد بی‌ایمان گمراه می‌شوند. یک سال آن را حلال می‌کنند و یک سال حرام، تا عده ماه‌های حرام را موافق چهارماه بکنند تا آنچه را که خدا حرام کرده حلال کنند. کارهای بدشان در نظرشان زینت داده شده. خدا افراد بی‌ایمان را هدایت نمی‌کند. (۳۷) ای افراد باایمان، شما را چه شده که وقتی به شما گفته می‌شود که در راه خدا حرکت کنید، به زمین می‌چسبید و حرکت نمی‌کنید؟ آیا به زندگی دنیا در مقابل آخرت راضی شده‌اید؟ زندگی دنیا در مقابل آخرت بسیار ناچیز است. (۳۸) اگر حرکت نکنید خدا شما را عذاب پردردی می‌کند و افرادی غیر از شما را جانشین شما می‌کند و شما ذره‌ای به خدا ضرر نمی‌زنید. خدا بر انجام هر کاری توانا است. (۳۹) اگر او (یعنی پیغمبر) را یاری نکردید، خدا یاریش کرد. وقتی افراد بی‌ایمان او را (از مکه) بیرون کردند، یکی از دو نفری که در غار بودند به دوستش گفت: ناراحت نباش، خدا با ماست. خدا هم آرامش فکری بر او نازل کرد و او را با لشکریانی که نمی‌دیدید تقویت نمود و سخن افراد بی‌ایمان را پست کرد و سخن خدا بالاتر قرار گرفت. خدا توانا و حکیم است. (۴۰)

اِنفِروا خِفافًا وَ ثِقالًا وَ جٰهِدوا بِاَموالِكُم وَ اَنفُسِكُم
فى سَبيلِ اللهِ ذٰلِكُم خَيرٌ لَكُم اِن كُنتُم تَعلَمونَ ﴿٤١﴾
لَو كانَ عَرَضًا قَريبًا وَ سَفَرًا قاصِدًا لَاتَّبَعوكَ وَ لٰكِن بَعُدَت
عَلَيهِمُ الشُّقَّةُ وَ سَيَحلِفونَ بِاللهِ لَوِ استَطَعنا لَخَرَجنا
مَعَكُم يُهلِكونَ اَنفُسَهُم وَ اللهُ يَعلَمُ اِنَّهُم لَكٰذِبونَ ﴿٤٢﴾
عَفَا اللهُ عَنكَ لِمَ اَذِنتَ لَهُم حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذينَ
صَدَقوا وَ تَعلَمَ الكٰذِبينَ ﴿٤٣﴾ لا يَستَأذِنُكَ الَّذينَ
يُؤمِنونَ بِاللهِ وَ اليَومِ الاٰخِرِ اَن يُجٰهِدوا بِاَموالِهِم
وَ اَنفُسِهِم وَ اللهُ عَليمٌ بِالمُتَّقينَ ﴿٤٤﴾ اِنَّما يَستَأذِنُكَ الَّذينَ
لا يُؤمِنونَ بِاللهِ وَ اليَومِ الاٰخِرِ وَ ارتابَت قُلوبُهُم
فَهُم فى رَيبِهِم يَتَرَدَّدونَ ﴿٤٥﴾ ۞ وَ لَو اَرادُوا الخُروجَ
لَاَعَدّوا لَهُ عُدَّةً وَ لٰكِن كَرِهَ اللهُ انبِعاثَهُم فَثَبَّطَهُم
وَ قيلَ اقعُدوا مَعَ القٰعِدينَ ﴿٤٦﴾ لَو خَرَجوا فيكُم ما زادوكُم
اِلّا خَبالًا وَ لَاَوضَعوا خِلٰلَكُم يَبغونَكُمُ الفِتنَةَ
وَ فيكُم سَمّٰعونَ لَهُم وَ اللهُ عَليمٌ بِالظّٰلِمينَ ﴿٤٧﴾

چه با بار و وسایل سبک چه با وسایل سنگین، حرکت کنید و با مال و جان خود در راه خدا جهاد کنید. اگر از حقیقت اطلاع داشته باشید می‌فهمید که این کار برای شما بهتر است. (۴۱) اگر غنیمتی آنی و سفری آسان در پیش بود، از تو پیروی می‌کردند. ولی از سفری که مشقت داشته باشد گریزان هستند. به خدا قسم می‌خورند که اگر توانایی لازم را داشتیم برای جهاد با شما بیرون می‌آمدیم. آن‌ها خودشان را هلاک می‌کنند. خدا می‌داند که آن‌ها دروغ می‌گویند. (۴۲) (ای پیغمبر) خدا تو را بخشید. چرا قبل از آن‌که افراد راستگو برای تو معلوم شوند و دروغگویان را بشناسی به آن‌ها اجازه دادی؟ (۴۳) افرادی که به خدا و روز آخرت ایمان دارند برای این‌که با مال و جانشان در راه خدا بجنگند از تو اجازه نمی‌خواهند. خدا افراد پرهیزگار را خوب می‌شناسد. (۴۴) فقط افرادی که به خدا و روز آخرت ایمان ندارند و دلشان دچار شک و تردید است برای ماندن از تو اجازه می‌خواهند. آن‌ها با شکی که دارند دچار تردید هستند. (۴۵) اگر تصمیم رفتن به جنگ داشتند حتماً وسایل لازم را فراهم می‌کردند. ولی خدا از شرکت آن‌ها در جنگ خوشش نمی‌آمد، لذا آن‌ها را از وارد جنگ شدن باز داشت و به آن‌ها گفت: شما هم جزو کسانی باشید که در جنگ شرکت نکردند. (۴۶) اگر برای جنگ می‌آمدند به شما چیزی جز خرابی اضافه نمی‌کردند و بین شما به سرعت حرکت و فتنه‌انگیزی می‌کردند و در بین شما عده‌ای هستند که برای آن‌ها جاسوسی می‌کنند. خدا افرادی را که ظلم می‌کنند خوب می‌شناسد. (۴۷)

لَقَدِ ابتَغَوُا الفِتنَةَ مِن قَبلُ وَ قَلَّبوا لَكَ الأُمورَ حَتّیٰ
جاءَ الحَقُّ وَ ظَهَرَ اَمرُ اللهِ وَ هُم كارِهونَ ﴿۴۸﴾
وَ مِنهُم مَن يَقولُ ائذَن لی وَ لا تَفتِنّی اَلا فِی الفِتنَةِ
سَقَطوا وَ اِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحيطَةٌ بِالكافِرينَ
﴿۴۹﴾ اِن تُصِبكَ حَسَنَةٌ تَسُؤهُم وَ اِن تُصِبكَ
مُصيبَةٌ يَقولوا قَد اَخَذنا اَمرَنا مِن قَبلُ وَ يَتَوَلَّوا
وَ هُم فَرِحونَ ﴿۵۰﴾ قُل لَن يُصيبَنا اِلّا ما كَتَبَ
اللهُ لَنا هُوَ مَولىٰنا وَ عَلَى اللهِ فَليَتَوَكَّلِ المُؤمِنونَ
﴿۵۱﴾ قُل هَل تَرَبَّصونَ بِنا اِلّا اِحدَى الحُسنَيَينِ وَ نَحنُ
نَتَرَبَّصُ بِكُم اَن يُصيبَكُمُ اللهُ بِعَذابٍ مِن عِندِهِ
اَو بِاَيدينا فَتَرَبَّصوا اِنّا مَعَكُم مُتَرَبِّصونَ ﴿۵۲﴾ قُل
اَنفِقوا طَوعًا اَو كَرهًا لَن يُتَقَبَّلَ مِنكُم اِنَّكُم كُنتُم
قَومًا فاسِقينَ ﴿۵۳﴾ وَ ما مَنَعَهُم اَن تُقبَلَ مِنهُم نَفَقاتُهُم
اِلّا اَنَّهُم كَفَروا بِاللهِ وَ بِرَسولِهِ وَ لا يَأتونَ الصَّلوٰةَ
اِلّا وَ هُم كُسالىٰ وَ لا يُنفِقونَ اِلّا وَ هُم كارِهونَ ﴿۵۴﴾

قبلاً هم دنبال فتنه می‌گشتند و کارها را برای تو وارونه نشان می‌دادند تا این‌که حقیقت آشکار شد و امر خدا ظاهر شد، در صورتی که آن‌ها از این‌کار خوششان نمی‌آمد. (۴۸) عده‌ای از آن‌ها می‌گویند: به ما اجازه بده که در جنگ شرکت نکنیم و ما را دچار فتنه نکن. بدانید که آن‌ها توی فتنه افتاده‌اند و جهنم افراد بی‌ایمان را احاطه کرده. (۴۹) اگر برای تو پیش آمد خوبی بکند آن‌ها را ناراحت می‌کند و اگر مصیبتی بر تو وارد شود می‌گویند: ما قبلاً تصمیم خود را گرفته بودیم، و با خوشحالی رو برمی‌گردانند. (۵۰) بگو: مصیبتی به ما نمی‌رسد مگر این‌که (مطابق قوانین خدا) برای ما مقرر شده باشد. مولای ما خداست و افراد باایمان باید (فقط) به خدا توکل کنند. (۵۱) بگو: آیا غیر از این است که منتظر یکی از دو حالت خوب برای ما هستید؟ در صورتی که ما انتظار می‌کشیم که خدا عذابی از طرف خودش یا به دست ما به شما برساند. انتظار بکشید، ما هم با شما انتظار می‌کشیم. (۵۲) بگو: چه با میل چه بدون میل انفاق کنید، خدا انفاق شما را قبول نمی‌کند، چون شما افرادی هستید که از دستور خدا اطاعت نمی‌کنید. (۵۳) از پذیرفته‌شدن انفاق آن‌ها هیچ چیز جلوگیری نکرد جز کفر آن‌ها به خدا و رسولش و این‌که با تنبلی برای نماز می‌آمدند و بدون میل قلبی انفاق می‌کردند. (۵۴)

فَلا تُعجِبكَ اَموالُهُم وَ لآ اَولادُهُم اِنَّما يُريدُ اللّهُ لِيُعَذِّبَهُم
بِها فِى الحَيوٰةِ الدُّنيا وَ تَزهَقَ اَنفُسُهُم وَ هُم كٰفِرونَ ﴿٥٥﴾
وَ يَحلِفونَ بِاللّهِ اِنَّهُم لَمِنكُم وَ ما هُم مِنكُم وَ لٰكِنَّهُم قَومٌ
يَفرَقونَ ﴿٥٦﴾ لَو يَجِدونَ مَلجَـًٔا اَو مَغٰرٰتٍ اَو مُدَّخَلًا
لَوَلَّوا اِلَيهِ وَ هُم يَجمَحونَ ﴿٥٧﴾ وَ مِنهُم مَن يَلمِزُكَ فِى
الصَّدَقٰتِ فَاِن اُعطوا مِنها رَضوا وَ اِن لَم يُعطَوا مِنها
اِذا هُم يَسخَطونَ ﴿٥٨﴾ وَ لَو اَنَّهُم رَضوا ما ءاتٰـهُمُ اللّهُ
وَ رَسولُهُ وَ قالوا حَسبُنَا اللّهُ سَيُؤتينَا اللّهُ مِن فَضلِهِ
وَ رَسولُهُ اِنّآ اِلَى اللّهِ رٰغِبونَ ﴿٥٩﴾ ۞ اِنَّمَا الصَّدَقٰتُ
لِلفُقَرآءِ وَ المَسٰكينِ وَ العٰمِلينَ عَلَيها وَ المُؤَلَّفَةِ قُلوبُهُم
وَ فِى الرِّقابِ وَ الغٰرِمينَ وَ فى سَبيلِ اللّهِ وَ ابنِ السَّبيلِ
فَريضَةً مِنَ اللّهِ وَ اللّهُ عَليمٌ حَكيمٌ ﴿٦٠﴾ وَ مِنهُمُ الَّذينَ
يُؤذونَ النَّبِىَّ وَ يَقولونَ هُوَ اُذُنٌ قُل اُذُنُ خَيرٍ لَكُم
يُؤمِنُ بِاللّهِ وَ يُؤمِنُ لِلمُؤمِنينَ وَ رَحمَةٌ لِلَّذينَ ءامَنوا
مِنكُم وَ الَّذينَ يُؤذونَ رَسولَ اللّهِ لَهُم عَذابٌ اَليمٌ ﴿٦١﴾

مال و فرزند آن‌ها باعث تعجب تو نشود، خدا فقط می‌خواهد به این وسیله آن‌ها را در زندگی دنیا عذاب کند و در حال کفر جان بدهند و بمیرند. (۵۵) به خدا قسم می‌خورند که از شما هستند در صورتی که از شما نیستند. آن‌ها افرادی هستند که می‌ترسند. (۵۶) اگر پناهگاهی یا غاری و یا جایی که توی آن بروند پیدا کنند با عجله به طرف آن می‌روند. (۵۷) بعضی از آن‌ها درباره صدقات (زکات) از تو عیب‌جویی می‌کنند. اگر مقداری از آن را به آن‌ها بدهی راضی می‌شوند و اگر ندهی عصبانی می‌شوند. (۵۸) اگر آن‌ها از آنچه خدا و رسولش به آن‌ها داده راضی بودند و می‌گفتند: خدا برای ما کافی است، خدا با لطف خودش و پیغمبرش به ما خواهند داد، ما به خدا علاقه داریم، (برای آن‌ها بهتر بود). (۵۹) صدقات (زکات) اختصاص به فقرا و مساکین و مسئولین آن و علاقه‌مندان به اسلام و آزادی بردگان و خسارت دیدگان مقروض و در راه خدا و در راه‌ماندگان دارد، آن از طرف خدا واجب شده است و خدا دانا و حکیم است. (۶۰) عده‌ای از آن‌ها افرادی هستند که پیغمبر را اذیت می‌کنند و می‌گویند: پیغمبر خوش‌باور است. بگو: او شنونده خوبی برای حرف‌های شما است. به خدا و افراد باایمان، ایمان دارد و برای افراد باایمان شما رحمت است و کسانی که پیغمبر خدا را اذیت می‌کنند عذاب پردردی دارند. (۶۱)

يَحلِفونَ بِاللهِ لَكُم لِيُرضوكُم وَ اللهُ وَ رَسولُهُ اَحَقُّ
اَن يُرضوهُ اِن كانوا مُؤمِنينَ ﴿٦٢﴾ اَلَم يَعلَموا اَنَّهُ
مَن يُحادِدِ اللهَ وَ رَسولَهُ فَاَنَّ لَهُ نارَ جَهَنَّمَ خالِدًا فيها
ذٰلِكَ الخِزيُ العَظيمُ ﴿٦٣﴾ يَحذَرُ المُنٰفِقونَ اَن
تُنَزَّلَ عَلَيهِم سورَةٌ تُنَبِّئُهُم بِما في قُلوبِهِم قُلِ استَهزِءوا
اِنَّ اللهَ مُخرِجٌ ما تَحذَرونَ ﴿٦٤﴾ وَ لَئِن سَاَلتَهُم
لَيَقولُنَّ اِنَّما كُنّا نَخوضُ وَ نَلعَبُ قُل اَبِاللهِ وَ ءايٰتِهِ
وَ رَسولِهِ كُنتُم تَستَهزِءونَ ﴿٦٥﴾ لا تَعتَذِروا قَد كَفَرتُم
بَعدَ ايمانِكُم اِن نَعفُ عَن طائِفَةٍ مِنكُم نُعَذِّب طائِفَةً
بِاَنَّهُم كانوا مُجرِمينَ ﴿٦٦﴾ اَلمُنٰفِقونَ وَ المُنافِقٰتُ
بَعضُهُم مِن بَعضٍ يَأمُرونَ بِالمُنكَرِ وَ يَنهَونَ
عَنِ المَعروفِ وَ يَقبِضونَ اَيدِيَهُم نَسُوا اللهَ فَنَسِيَهُم
اِنَّ المُنٰفِقينَ هُمُ الفٰسِقونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللهُ
المُنٰفِقينَ وَ المُنافِقٰتِ وَ الكُفّارَ نارَ جَهَنَّمَ خالِدينَ
فيها هِيَ حَسبُهُم وَ لَعَنَهُمُ اللهُ وَ لَهُم عَذابٌ مُقيمٌ ﴿٦٨﴾

به خدا قسم می‌خورند تا شما را راضی کنند، در صورتی که اگر ایمان داشتند حق این بود که خدا و رسولش را راضی کنند. (۶۲) آیا نمی‌دانستند کسی‌که با خدا و رسولش مخالفت کند جزای او جهنم است و همیشه در جهنم خواهد ماند؟ و این خواری بزرگی است. (۶۳) افراد منافق (دورو) از این می‌ترسند که سوره‌ای درباره آنان نازل شود و از آنچه در دلشان است خبردارشان کند. بگو: مسخره کنید، چون خدا آنچه را که از آن می‌ترسید آشکار خواهد کرد. (۶۴) اگر از آن‌ها سؤال کنی حتماً می‌گویند: ما فقط شوخی و بازی می‌کردیم. بگو: آیا خدا و آیات او و رسولش را مسخره می‌کردید؟ (۶۵) عذرخواهی نکنید، شما بعد از ایمان‌آوردنتان کافر شده‌اید. اگر عده‌ای از شما را ببخشیم عده دیگری را به سبب این‌که گناه‌کار بودند عذاب می‌کنیم.(۶۶) بعضی از مردان و زنان منافق مثل هم هستند. به کارهای زشت امر می‌کنند و از کار نیک نهی می‌کنند و از انفاق کردن دست می‌کشند. خدا را فراموش کرده‌اند و خدا هم آن‌ها را فراموش کرده. افراد منافق فاسق (نافرمان) هستند.(۶۷) خدا به مردان و زنان منافق و کافر وعده آتش جهنم را داده و در آن جاویدان خواهند بود. جهنم برای آن‌ها کافی است. خدا آن‌ها را از رحمت خود دور کرده و عذابی دایمی دارند.(۶۸)

كَالَّذينَ مِن قَبلِكُم كانوٓا اَشَدَّ مِنكُم قُوَّةً وَ اَكثَرَ
اَموالًا وَ اَولادًا فَاستَمتَعوا بِخَلاقِهِم فَاستَمتَعتُم بِخَلاقِكُم
كَمَا استَمتَعَ الَّذينَ مِن قَبلِكُم بِخَلاقِهِم وَ خُضتُم
كَالَّذى خاضوٓا ۚ اُولٰٓئِكَ حَبِطَت اَعمالُهُم فِى الدُّنيا
وَ الاٰخِرَةِ ۖ وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الخٰسِرونَ ﴿۶۹﴾ اَلَم يَأتِهِم نَبَاُ
الَّذينَ مِن قَبلِهِم قَومِ نوحٍ وَ عادٍ وَ ثَمودَ وَ قَومِ
اِبرٰهيمَ وَ اَصحٰبِ مَديَنَ وَ المُؤتَفِكٰتِ ۚ اَتَتهُم
رُسُلُهُم بِالبَيِّنٰتِ ۖ فَما كانَ اللّٰهُ لِيَظلِمَهُم وَ لٰكِن كانوٓا
اَنفُسَهُم يَظلِمونَ ﴿۷۰﴾ وَ المُؤمِنونَ وَ المُؤمِنٰتُ بَعضُهُم
اَولِيآءُ بَعضٍ ۚ يَأمُرونَ بِالمَعروفِ وَ يَنهَونَ عَنِ المُنكَرِ
وَ يُقيمونَ الصَّلوٰةَ وَ يُؤتونَ الزَّكوٰةَ وَ يُطيعونَ اللّٰهَ
وَ رَسولَهُ ۚ اُولٰٓئِكَ سَيَرحَمُهُمُ اللّٰهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزيزٌ حَكيمٌ
﴿۷۱﴾ وَعَدَ اللّٰهُ المُؤمِنينَ وَ المُؤمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجرى مِن
تَحتِهَا الاَنهٰرُ خٰلِدينَ فيها وَ مَسٰكِنَ طَيِّبَةً فى جَنّٰتِ
عَدنٍ ۚ وَ رِضوٰنٌ مِنَ اللّٰهِ اَكبَرُ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الفَوزُ العَظيمُ ﴿۷۲﴾

مانند کسانی که قبل از شما بودند و قدرت و مال و فرزندشان از شما بیشتر بود (نباشید). آن‌ها از نصیب خود استفاده کردند. شما هم مثل کسانی که قبل از شما از نصیب خود استفاده کردند، از نصیب خود استفاده کردید و غرق افکار باطل خود شدید، همان‌طور که آن‌ها شدند. اعمال این افراد در دنیا و آخرت از بین رفته، آن‌ها ضرر کرده‌اند. (۶۹) آیا خبر کسانی که قبل از آن‌ها بودند مثل قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و اهالی مدین و قوم لوط به آن‌ها نرسیده؟ پیغمبرانشان دلیل‌های واضح برای آن‌ها آوردند. خدا به آن‌ها ظلم نکرد، ولی آن‌ها به خودشان ظلم می‌کردند. (۷۰) مردان و زنان باایمان دوستدار و پشتیبان یکدیگرند. امر به معروف (مردم را تشویق به کارهای خوب) و نهی از منکر (از کارهای بد منع) می‌کنند و نماز را به پا می‌دارند و زکات می‌دهند و از خدا و رسولش اطاعت می‌کنند. خدا به چنین افرادی رحم می‌کند، چون خدا توانا و حکیم است. (۷۱) خدا به مردان و زنان باایمان وعده بهشت‌هایی را داده که در آن نهرها روان است و همیشه در آن می‌مانند و منزل‌های پاک در بهشت جاوید دارند و رضایت خدا از این‌ها بالاتر است. این موفقیت بزرگی است. (۷۲)

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جٰهِدِ الْكُفّارَ وَ الْمُنٰفِقينَ وَ اغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَ بِئْسَ الْمَصيرُ ﴿۷۳﴾ يَحْلِفونَ
بِاللّٰهِ ما قالوا وَ لَقَدْ قالوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَ كَفَروا بَعْدَ
اِسْلٰامِهِمْ وَهَمّوا بِما لَمْ يَنالوا وَ ما نَقَموٓا اِلّآ اَنْ اَغْنٰيهُمُ
اللّٰهُ وَ رَسولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَاِنْ يَتوبوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَ اِنْ
يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذابًا اَليمًا فِي الدُّنْيا وَ الْاٰخِرَةِ وَما لَهُمْ
فِي الْاَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لا نَصيرٍ ﴿۷۴﴾ ۞ وَ مِنْهُمْ مَنْ عٰاهَدَ اللّٰهَ
لَئِنْ اٰتٰينا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَ لَنَكونَنَّ مِنَ الصّٰلِحينَ
﴿۷۵﴾ فَلَمّآ اٰتٰيهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلوا بِهِ وَ تَوَلَّوْا وَ هُمْ
مُعْرِضونَ ﴿۷۶﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفاقًا فى قُلوبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ
بِمآ اَخْلَفُوا اللّٰهَ ما وَعَدوهُ وَ بِما كانوا يَكْذِبونَ ﴿۷۷﴾
اَلَمْ يَعْلَموٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَ نَجْوٰيهُمْ وَ اَنَّ اللّٰهَ
عَلّامُ الْغُيوبِ ﴿۷۸﴾ اَلَّذينَ يَلْمِزونَ الْمُطَّوِّعينَ مِنَ
الْمُؤْمِنينَ فِي الصَّدَقٰتِ وَ الَّذينَ لا يَجِدونَ اِلّا جُهْدَهُمْ
فَيَسْخَرونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَ لَهُمْ عَذابٌ اَليمٌ ﴿۷۹﴾

ای پیغمبر، با افراد بی‌ایمان و منافق مبارزه کن و بر آن‌ها سخت بگیر. جای آن‌ها جهنم است و جهنم بد جایی است. (۷۳) به خدا قسم می‌خورند که چنین حرفی نزده‌اند. بدون تردید سخن کفرآمیز را گفته‌اند و بعد از مسلمان شدنشان کافر شدند و قصد چیزی را کردند که به آن نرسیدند. فقط در اثر این‌که خدا و پیغمبرش از فضل خود آن‌ها را بی‌نیاز کردند به عیب‌جویی پرداختند. اگر توبه کنند به نفع آن‌ها است و اگر قبول نکنند، خدا آن‌ها را در دنیا و آخرت عذاب پردردی می‌کند. آن‌ها در زمین یار و یاوری ندارند. (۷۴) عده‌ای از آن‌ها تعهد می‌کنند که اگر خدا از فضل خودش ثروتی به ما بدهد زکات می‌دهیم و افراد صالحی می‌شویم.(۷۵) ولی وقتی خدا از فضل خودش ثروتی به آن‌ها داد، بخل ورزیدند و سرپیچی کردند و رو برگرداندند.(۷۶) بنابراین نفاق (دورویی) در دلشان خواهد بود تا روزی که خدا را ملاقات کنند، چون به وعده‌ای که به خدا داده بودند عمل نکردند و دروغ می‌گفتند.(۷۷) آیا نمی‌دانستند که خدا اسرار آن‌ها و در گوشی حرف‌زدنشان را می‌داند؟ و آیا نمی‌دانستند که خدا غیب‌ها را می‌داند؟(۷۸) کسانی که افراد باایمان را که با میل صدقه می‌دهند و کسانی را که به اندازه قدرتشان صدقه می‌دهند مسخره می‌کنند، خدا آن‌ها را مسخره می‌کند و عذاب پردردی دارند.(۷۹)

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَ رَسُولِهِ وَ اللّٰهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
خِلٰفَ رَسُولِ اللّٰهِ وَ كَرِهُوا اَنْ يُجٰهِدُوا بِاَمْوٰلِهِمْ وَ اَنْفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَ قَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا
لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَ لْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ
فَاسْتَاْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ اَبَدًا وَ لَنْ تُقَاتِلُوا
مَعِيَ عَدُوًّا اِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ
الْخٰلِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَ لَا تُصَلِّ عَلٰى اَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ اَبَدًا وَ لَا تَقُمْ عَلٰى
قَبْرِهِ اِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَ رَسُولِهِ وَ مَاتُوا وَ هُمْ فٰسِقُونَ ﴿٨٤﴾
وَ لَا تُعْجِبْكَ اَمْوٰلُهُمْ وَ اَوْلَادُهُمْ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِي الدُّنْيَا وَ تَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَ هُمْ كٰفِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَ اِذَا
اُنْزِلَتْ سُورَةٌ اَنْ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَ جٰهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَاْذَنَكَ
اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَ قَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقٰعِدِينَ ﴿٨٦﴾

(ای پیغمبر) برای آن‌ها چه طلب آمرزش بکنی یا نکنی، اگر هفتاد دفعه هم برایشان طلب آمرزش کنی، خدا هرگز آن‌ها را نمی‌آمرزد. این‌کار برای این است که آن‌ها منکر خدا و رسولش شدند. خدا افراد نافرمان را هدایت نمی‌کند. (۸۰) افرادی که به‌خاطر این‌که بر خلاف دستور رسول خدا به جنگ نرفتند خوشحال بودند و خوششان نمی‌آمد که با مال و جان خود در راه خدا بجنگند و گفتند: در تابستان گرم به جنگ نروید. به آن‌ها بگو: گرمای آتش جهنم خیلی شدیدتر است، البته اگر این را بدانند. (۸۱) باید کم بخندند و زیاد گریه کنند. این مجازات کاری است که می‌کردند. (۸۲) اگر خدا تو را پیش عده‌ای از آن‌ها برگرداند و از تو اجازه شرکت در جنگ را خواستند بگو: هرگز شما به اتفاق من به جنگ نخواهید رفت و به اتفاق من با دشمنی نخواهید جنگید، چون شما بار اول راضی شدید که در جنگ شرکت نکنید، بنابراین با کسانی‌که به جنگ نیامدند بنشینید. (۸۳) اگر یکی از آن‌ها مرد، هیچ‌گاه بر او نماز نخوان و سر قبرش نایست. چون آن‌ها منکر خدا و رسولش شدند و در حال نافرمانی مردند. (۸۴) مال و فرزند آن‌ها باعث تعجب تو نشود، خدا فقط می‌خواهد آن‌ها را به این وسیله در دنیا عذاب کند و در حال کفر جان بدهند. (۸۵) وقتی سوره‌ای نازل شود که به خدا ایمان بیاورید و به اتفاق رسولش بجنگید، ثروتمندان آن‌ها از تو اجازه می‌خواهند و می‌گویند: بگذار ما جزو کسانی باشیم که به جنگ نمی‌آیند. (۸۶)

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿۸۷﴾ لَٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۸۸﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۸۹﴾
وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
﴿۹۰﴾ لَّيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى الَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ
مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۹۱﴾
وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ
مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوا وَّأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنفِقُونَ ﴿۹۲﴾ ۞ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى حزب
الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ ۚ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا
مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۹۳﴾

آن‌ها راضی شدند که با افرادی باشند که به جنگ نمی‌آیند. بر دل‌های آن‌ها مهر زده شده و نمی‌فهمند. (۸۷) اما پیغمبر و کسانی‌که به او ایمان آوردند و با مال و جانشان مبارزه کردند، خیرات (خوبی‌ها) متعلق به آن‌هاست و آن‌ها رستگارند. (۸۸) خدا برای آن‌ها بهشت‌هایی آماده کرده که نهرها در آن روان است و همیشه در آن خواهند بود. این موفقیت بزرگی است. (۸۹) عده‌ای از بادیه‌نشینان برای بهانه‌تراشیدن آمدند تا به آن‌ها اجازه داده شود که به جنگ نروند، و کسانی‌که به خدا و رسولش دروغ گفتند و به جنگ نرفتند، به افراد بی‌ایمان آن‌ها عذاب پردردی خواهد رسید. (۹۰) بر افراد ضعیف و مریض و کسانی‌که مالی ندارند که در راه جهاد خرج کنند اشکالی وارد نیست وقتی برای خدا و رسولش دیگران را نصیحت کنند، و بر نیکوکاران هم اشکالی وارد نیست. خدا آمرزنده مهربان است. (۹۱) بر کسانی‌که برای شرکت در جنگ آمدند تا تو برای شرکت در جنگ به آن‌ها وسیله سواری بدهی و به آن‌ها گفتی که وسیله‌ای برای سواری شما ندارم و رفتند و چشمشان از غصه پر از اشک بود که چیزی ندارند که برای جهاد خرج کنند نیز ایرادی وارد نیست.(۹۲) ایراد بر افرادی وارد است که ثروتی دارند و از تو اجازه می‌خواهند که در جنگ شرکت نکنند، و راضی شدند که با کسانی باشند که در جنگ شرکت نمی‌کنند. خدا بر دل‌های آن‌ها مهر نهاد و آن‌ها نمی‌دانند.(۹۳)

يَعتَذِرونَ اِلَيكُم اِذا رَجَعتُم اِلَيهِم ۚ قُل لا تَعتَذِروا
لَن نُؤمِنَ لَكُم قَد نَبَّاَنَا اللهُ مِن اَخبارِكُم ۚ وَ سَيَرَى
اللهُ عَمَلَكُم وَ رَسولُهُ ثُمَّ تُرَدّونَ اِلىٰ عالِمِ الغَيبِ
وَ الشَّهادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِما كُنتُم تَعمَلونَ ﴿۹۴﴾ سَيَحلِفونَ
بِاللهِ لَكُم اِذَا انقَلَبتُم اِلَيهِم لِتُعرِضوا عَنهُم ۖ فَاَعرِضوا
عَنهُم ۖ اِنَّهُم رِجسٌ ۖ وَ مَأوٰيهُم جَهَنَّمُ جَزآءً بِما كانوا
يَكسِبونَ ﴿۹۵﴾ يَحلِفونَ لَكُم لِتَرضَوا عَنهُم ۖ فَاِن
تَرضَوا عَنهُم فَاِنَّ اللهَ لا يَرضىٰ عَنِ القَومِ الفٰسِقينَ
﴿۹۶﴾ اَلاَعرابُ اَشَدُّ كُفرًا وَ نِفاقًا وَ اَجدَرُ اَلّا يَعلَموا
حُدودَ ما اَنزَلَ اللهُ عَلىٰ رَسولِهِ ۗ وَ اللهُ عَليمٌ حَكيمٌ ﴿۹۷﴾ وَ مِنَ
الاَعرابِ مَن يَتَّخِذُ ما يُنفِقُ مَغرَمًا وَ يَتَرَبَّصُ بِكُمُ
الدَّوآئِرَ ۚ عَلَيهِم دآئِرَةُ السَّوءِ ۗ وَ اللهُ سَميعٌ عَليمٌ ﴿۹۸﴾ وَ مِنَ
الاَعرابِ مَن يُؤمِنُ بِاللهِ وَ اليَومِ الاٰخِرِ وَ يَتَّخِذُ
ما يُنفِقُ قُرُباتٍ عِندَ اللهِ وَ صَلَوٰتِ الرَّسولِ ۚ اَلآ اِنَّها قُربَةٌ
لَهُم ۚ سَيُدخِلُهُمُ اللهُ فى رَحمَتِهِ ۚ اِنَّ اللهَ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿۹۹﴾

وقتی پیش آن‌ها برگردید از شما عذرخواهی می‌کنند. بگو: عذرخواهی نکنید چون به حرف‌های شما ایمان نداریم و خدا خبر شما را به ما داده است. خدا و رسولش کارهای شما را خواهند دید. بعد پیش خدایی که دانای پنهان و آشکار است برگردانده می‌شوید و او شما را از کارهایی که می‌کردید آگاه خواهد کرد. (۹۴) وقتی پیش آن‌ها برمی‌گردید برای شما به خدا قسم می‌خورند تا از آن‌ها چشم‌پوشی کنید. از آن‌ها بگذرید، آن‌ها پلید هستند و جزای آن‌ها به سبب کارهایی که کردند جهنم است. (۹۵) برای شما قسم می‌خورند تا از آن‌ها راضی شوید. اگر شما از آن‌ها راضی شوید خدا از افرادی که دستورهایش را اجرا نمی‌کنند راضی نمی‌شود. (۹۶) کفر و دورویی اعراب صحرانشین زیادتر است و سزاوارند که حدودی که خدا بر رسولش نازل کرده ندانند. خدا دانا و حکیم است. (۹۷) عده‌ای از صحرانشینان خرجی راکه (درراه خدا) می‌کنند غرامت به حساب می‌آورند و انتظار پیشامدهای ناراحت کننده‌ای را برای شما دارند. پیشامد بد برای خود آن‌ها است. خدا شنوا و دانا است. (۹۸) عده‌ای از صحرانشینان افرادی هستند که به خدا و روز آخرت ایمان دارند و انفاقی راکه (درراه خدا) می‌کنند وسیله تقرب به خدا و دعای پیغمبر درباره خود می‌دانند. بدانید که انفاقشان باعث تقربشان خواهد بود. خدا آن‌ها را وارد رحمت خود می‌کند، چون خدا آمرزنده مهربان است. (۹۹)

وَالسَّٰبِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَٰجِرِينَ وَالْأَنصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُم بِإِحْسَٰنٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّٰتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَٰفِقُونَ ۖ وَمِنْ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ ۖ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۚ
سَنُعَذِّبُهُم مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾
وَءَاخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَٰلِحًا وَءَاخَرَ
سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ
مِنْ أَمْوَٰلِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِم بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۖ
إِنَّ صَلَوٰتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِۦ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَٰتِ وَأَنَّ
اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُۥ وَالْمُؤْمِنُونَ ۖ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَٰدَةِ
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَءَاخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ
اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

خدا از مهاجرین و انصار پیشگام اولیه و کسانی‌که به خوبی از روش آن‌ها پیروی کردند راضی است و آن‌ها هم از خدا راضی هستند و خدا برای آن‌ها بهشت‌هایی که در آن نهرها روان است آماده کرده که همیشه در آن بهشت‌ها خواهند بود. این موفقیت بزرگی است. (۱۰۰) عده‌ای از صحرانشینان اطراف شما منافق (دورو) هستند. از اهالی شهر هم عده‌ای در دورویی مهارت دارند که تو آن‌ها را نمی‌شناسی. ما آن‌ها را می‌شناسیم. آن‌ها را دوبار عذاب می‌کنیم و بعد آن‌ها را به عذاب بزرگی دچار می‌کنیم. (۱۰۱) افراد دیگری هستند که به گناه خودشان اعتراف کردند و کارهای درست را با کارهای بد مخلوط کردند. امکان دارد خدا توبه آن‌ها را بپذیرد. چون خدا آمرزنده مهربان است. (۱۰۲) از مال آن‌ها صدقه بگیر تا آن‌ها را پاک و تزکیه بکنی[(۱)] و برای آن‌ها دعا کن. دعای تو وسیله آرامش آن‌ها است و خدا شنونده دانا است. (۱۰۳) آیا ندانسته‌اند که فقط خدا توبه را از بندگانش قبول می‌کند و صدقات را می‌پذیرد و خدا توبه‌پذیر مهربان است؟ (۱۰۴) بگو: عمل کنید که خدا و پیغمبرش و افراد باایمان کار شما را خواهند دید، و به سوی خدایی که آشکار و پنهان را می‌داند برگردانده می‌شوید و او شما را از تمام کارهایی که می‌کردید آگاه می‌کند. (۱۰۵) و افراد دیگری هستند که کارشان به نظر خدا بستگی دارد که یا آن‌ها را عذاب می‌کند یا توبه آن‌ها را می‌پذیرد. خدا دانا و حکیم است. (۱۰۶)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «از اموال آن‌ها صدقه‌ای(زکاتی) بگیر که آنان را بدین وسیله پاک می‌سازی و تزکیه می کنی...»

وَ الَّذينَ اتَّخَذوا مَسجِدًا ضِرارًا وَ كُفرًا وَ تَفريقًا بَينَ
المُؤمِنينَ وَ اِرصادًا لِمَن حارَبَ اللهَ وَ رَسولَهُ مِن قَبلُ
وَ لَيَحلِفُنَّ اِن اَرَدنا اِلَّا الحُسنىٰ وَ اللهُ يَشهَدُ اِنَّهُم لَكٰذِبونَ
﴿١٠٧﴾ لا تَقُم فيهِ اَبَدًا لَمَسجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقوىٰ مِن اَوَّلِ
يَومٍ اَحَقُّ اَن تَقومَ فيهِ فيهِ رِجالٌ يُحِبّونَ اَن يَتَطَهَّروا
وَ اللهُ يُحِبُّ المُطَّهِّرينَ ﴿١٠٨﴾ اَفَمَن اَسَّسَ بُنيانَهُ
عَلىٰ تَقوىٰ مِنَ اللهِ وَ رِضوانٍ خَيرٌ اَم مَن اَسَّسَ بُنيانَهُ
عَلىٰ شَفا جُرُفٍ هارٍ فَانهارَ بِهِ فى نارِ جَهَنَّمَ وَ اللهُ لا يَهدِى
القَومَ الظّٰلِمينَ ﴿١٠٩﴾ لا يَزالُ بُنيانُهُمُ الَّذى بَنَوا ريبَةً
فى قُلوبِهِم اِلّا اَن تَقَطَّعَ قُلوبُهُم وَ اللهُ عَليمٌ حَكيمٌ ﴿١١٠﴾
۞ اِنَّ اللهَ اشتَرىٰ مِنَ المُؤمِنينَ اَنفُسَهُم وَ اَموالَهُم
بِاَنَّ لَهُمُ الجَنَّةَ يُقاتِلونَ فى سَبيلِ اللهِ فَيَقتُلونَ
وَ يُقتَلونَ وَعدًا عَلَيهِ حَقًّا فِى التَّورٰىةِ وَ الاِنجيلِ
وَ القُرءانِ وَ مَن اَوفىٰ بِعَهدِهِ مِنَ اللهِ فَاستَبشِروا
بِبَيعِكُمُ الَّذى بايَعتُم بِهِ وَ ذٰلِكَ هُوَ الفَوزُ العَظيمُ ﴿١١١﴾

افرادی که مسجدی برای ضررزدن و بی‌ایمانی و تفرقه انداختن بین مسلمانان و کمین گاهی برای افرادی که قبلاً با خدا و رسولش می‌جنگیدند ساخته‌اند، قسم می‌خورند که جز خیر چیزی نمی‌خواستیم. در صورتی که خدا شهادت می‌دهد که آن‌ها دروغ می‌گویند. (۱۰۷) هیچ وقت در آن مسجد نماز نخوان. سزاوار است در مسجدی که از روز اول بر پایه تقوی ساخته شده است نماز بخوانی. در آن مردانی هستند که دوست دارند پاک باشند و خدا پاکان را دوست دارد. (۱۰۸) آیا کسی که اساس کار خود را بر پایه تقوی (نگرانی از نافرمانی) خدا و رضایت او گذاشته کارش بهتر است یا کسی که اساس کار خود را بر کنار پرتگاهی نهاده که در حال فروریختن است و با آن در آتش جهنم می‌افتد؟ خدا کسانی را که ظلم می‌کنند هدایت نمی‌کند. (۱۰۹) بنائی که ساخته‌اند دایم در دلشان به طور شک باقی می‌ماند تا وقتی که دلشان تکه‌تکه شود. خدا دانا و حکیم است. (۱۱۰) خدا جان و مال افراد باایمان را به قیمت بهشت خرید، افرادی که در راه خدا می‌جنگند و می‌کشند و کشته می‌شوند. این وعده درستی در تورات و انجیل و قرآن است و عمل کردن به آن بر عهده خداوند است. چه کسی بهتر از خدا به عهدش وفا می‌کند؟ بنابراین به داد و ستدی که کردید شاد باشید، این موفقیت بزرگی است. (۱۱۱)

اَلتّـآئِبونَ الـعـٰبِدونَ الـحـٰامِدونَ السّـآئِحونَ
الرّٰكِعونَ السّـٰجِدونَ الْاٰمِرونَ بِالمَعروفِ
وَ النّاهونَ عَنِ الـمُنكَرِ وَ الحـٰفِظونَ لِحُدودِ اللّهِ
وَ بَشِّرِ المُؤمِنينَ ﴿۱۱۲﴾ ما كانَ لِلنَّبِيِّ وَ الَّذينَ ءامَنوٓا اَن
يَستَغفِروا لِلمُشرِكينَ وَ لَو كانوٓا اُولى قُربىٰ مِن بَعدِ
ما تَبَيَّنَ لَهُم اَنَّهُم اَصحـٰبُ الجَحيمِ ﴿۱۱۳﴾ وَ ما كانَ
استِغفارُ اِبرٰهيمَ لِاَبيهِ اِلّا عَن مَوعِدَةٍ وَعَدَهآ اِيّاهُ فَلَمّا
تَبَيَّنَ لَهٓ اَنَّهُ عَدُوٌّ لِلّهِ تَبَرَّاَ مِنهُ اِنَّ اِبرٰهيمَ لَاَوّٰهٌ
حَليمٌ ﴿۱۱۴﴾ وَ ما كانَ اللّهُ لِيُضِلَّ قَومًا بَعدَ اِذ هَدٰىهُم
حَتّىٰ يُبَيِّنَ لَهُم ما يَتَّقونَ اِنَّ اللّهَ بِكُلِّ شَىءٍ عَليمٌ ﴿۱۱۵﴾
اِنَّ اللّهَ لَهُ مُلكُ السَّمـٰوٰتِ وَ الاَرضِ يُحيۦ وَ يُميتُ
وَما لَكُم مِن دونِ اللّهِ مِن وَلِيٍّ وَ لا نَصيرٍ ﴿۱۱۶﴾ لَقَد تابَ
اللّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَ المُهـٰجِرينَ وَ الاَنصارِ الَّذينَ اتَّبَعوهُ
فى ساعَةِ العُسرَةِ مِن بَعدِ ما كادَ يَزيغُ قُلوبُ فَريقٍ
مِنهُم ثُمَّ تابَ عَلَيهِم اِنَّهُ بِهِم رَءوفٌ رَحيمٌ ﴿۱۱۷﴾

افراد باایمانی که توبه می‌کنند، فقط بندگی خدا را می‌کنند (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورهای هیچ‌کس جز خدا نیستند)، فقط خدا را بزرگ می‌شمارند، سیاحت کننده (یا روزه‌دار) می‌باشند، رکوع و سجود می‌کنند، امر به معروف (مردم را به کارهای خوب تشویق) و نهی از منکر (از کارهای بد منع) می‌کنند و حدود خدا را حفظ می‌کنند. به افراد باایمان بشارت بده. (۱۱۲) پیغمبر و افراد باایمان حق ندارند که برای افراد مشرک از خدا طلب آمرزش کنند هر چند که از خویشاوندان آن‌ها باشند، البته بعد از این‌که برای آن‌ها روشن شد که آن‌ها اهل جهنم هستند. (۱۱۳) طلب آمرزش ابراهیم برای پدرش فقط به‌خاطر وعده‌ای بود که به او داده بود، ولی وقتی برای او روشن شد که او دشمن خداست، از او بیزاری جست. چون ابراهیم دلسوز و بردبار بود. (۱۱۴) شایسته خدا نیست افرادی را که هدایت کرده گمراه کند مگر این‌که آنچه را که باید از آن خودداری کنند برای آن‌ها بیان کند. چون خدا هر چیزی را به خوبی می‌داند. (۱۱۵) فرمانروایی آسمان‌ها و زمین فقط مال خداست، زنده می‌کند و می‌میراند. شما یار و یاوری غیر از خدا ندارید. (۱۱۶) خدا توبه پیغمبر و مهاجرین و انصار را که در موقع سختی از او پیروی کردند پذیرفت، بعد از این‌که نزدیک بود قلب عده‌ای از آن‌ها منحرف شود، باز خدا توبه آن‌ها را پذیرفت، چون خدا نسبت به آن‌ها دلسوز و مهربان است. (۱۱۷)

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذينَ خُلِّفوا ۚ حَتّىٰٓ اِذا ضاقَت عَلَيهِمُ الاَرضُ
بِما رَحُبَت وَضاقَت عَلَيهِم اَنفُسُهُم وَظَنّوٓا اَن لا مَلجَاَ
مِنَ اللّٰهِ اِلّآ اِلَيهِ ثُمَّ تابَ عَلَيهِم لِيَتوبوٓا ۚ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
التَّوّابُ الرَّحيمُ ﴿۱۱۸﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكونوا
مَعَ الصّٰدِقينَ ﴿۱۱۹﴾ ما كانَ لِاَهلِ المَدينَةِ وَمَن حَولَهُم
مِنَ الاَعرابِ اَن يَتَخَلَّفوا عَن رَسولِ اللّٰهِ وَلا يَرغَبوا
بِاَنفُسِهِم عَن نَفسِهِ ۚ ذٰلِكَ بِاَنَّهُم لا يُصيبُهُم ظَمَاٌ
وَلا نَصَبٌ وَلا مَخمَصَةٌ فى سَبيلِ اللّٰهِ وَلا يَطَـٔونَ مَوطِئًا
يَغيظُ الكُفّارَ وَلا يَنالونَ مِن عَدُوٍّ نَيلًا اِلّا كُتِبَ لَهُم
بِهِ عَمَلٌ صٰلِحٌ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لا يُضيعُ اَجرَ المُحسِنينَ ﴿۱۲۰﴾
وَلا يُنفِقونَ نَفَقَةً صَغيرَةً وَلا كَبيرَةً وَلا يَقطَعونَ
واديًا اِلّا كُتِبَ لَهُم لِيَجزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحسَنَ ما كانوا
يَعمَلونَ ﴿۱۲۱﴾ ۞ وَما كانَ المُؤمِنونَ لِيَنفِروا كافَّةً ۚ
فَلَولا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرقَةٍ مِنهُم طائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهوا فِى الدّينِ
وَلِيُنذِروا قَومَهُم اِذا رَجَعوٓا اِلَيهِم لَعَلَّهُم يَحذَرونَ ﴿۱۲۲﴾

سه نفری که تخلف ورزیدند و به جنگ نرفتند تا حدی که زمین با تمام وسعتش بر آن‌ها تنگ شد و از کار خود به تنگ آمدند و گمان کردند هیچ پناهگاهی از دست خدا ندارند مگر این‌که به خودش پناه ببرند، خدا توبه آن‌ها را پذیرفت تا توبه کنند. چون خدا توبه‌پذیر مهربان است. (۱۱۸) ای افراد باایمان، از نافرمانی دستورهای خدا بترسید و با افراد راستگو همراه باشید. (۱۱۹) اهل شهر و اعرابی که اطرافشان هستند حق ندارند از دستور پیغمبر خدا سرپیچی کنند و جان خودشان را بیشتر از جان پیغمبر دوست بدارند. این امر به‌خاطر این است که هر تشنگی و رنج و گرسنگی که در راه خدا به آن‌ها برسد و هر جایی که قدم بگذارند که افراد بی‌ایمان را عصبانی کند و به هر دشمنی که دست یابند، برای آن‌ها عمل صالح نوشته می‌شود. مسلماً خدا پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند. (۱۲۰) هر خرج کوچک و بزرگی که در راه خدا بکنند و هر سرزمینی را طی کنند برای آن‌ها نوشته می‌شود تا خدا پاداش آن را بیشتر از عملی که می‌کردند به آن‌ها بدهد. (۱۲۱) شایسته نیست که افراد باایمان همگی با هم حرکت کنند. ولی چرا از هر گروه دسته‌ای حرکت نکردند تا دین را خوب بفهمند و وقتی پیش قوم خود برگشتند آن‌ها را از عواقب کارهای زشتشان برحذر دارند شاید مواظب کار خود باشند. (۱۲۲)

يٰٓاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا قاتِلُوا الَّذينَ يَلونَكُم مِنَ الكُفّارِ
وَ ليَجِدوا فيكُم غِلظَةً وَ اعلَموٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ المُتَّقينَ
﴿١٢٣﴾ وَ اِذا ما اُنزِلَت سورَةٌ فَمِنهُم مَن يَقولُ اَيُّكُم
زادَتهُ هٰذِهِ ايمانًا فَاَمَّا الَّذينَ ءامَنوا فَزادَتهُم ايمانًا
وَ هُم يَستَبشِرونَ ﴿١٢٤﴾ وَ اَمَّا الَّذينَ فى قُلوبِهِم مَرَضٌ
فَزادَتهُم رِجسًا اِلىٰ رِجسِهِم وَ ماتوا وَ هُم كٰفِرونَ
﴿١٢٥﴾ اَوَ لا يَرَونَ اَنَّهُم يُفتَنونَ فى كُلِّ عامٍ مَرَّةً اَو
مَرَّتَينِ ثُمَّ لا يَتوبونَ وَ لا هُم يَذَّكَّرونَ ﴿١٢٦﴾ وَ اِذا ما
اُنزِلَت سورَةٌ نَظَرَ بَعضُهُم اِلىٰ بَعضٍ هَل يَرٰكُم
مِن اَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفوا صَرَفَ اللّٰهُ قُلوبَهُم بِاَنَّهُم قَومٌ
لا يَفقَهونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَد جآءَكُم رَسولٌ مِن اَنفُسِكُم
عَزيزٌ عَلَيهِ ما عَنِتُّم حَريصٌ عَلَيكُم بِالمُؤمِنينَ
رَءوفٌ رَحيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَاِن تَوَلَّوا فَقُل حَسبِىَ اللّٰهُ لآ اِلٰهَ اِلّا
هُوَ عَلَيهِ تَوَكَّلتُ وَ هُوَ رَبُّ العَرشِ العَظيمِ ﴿١٢٩﴾

آياتها ١٠٩ سُورَةُ يُونُسَ

ای افراد باایمان، با کافرانی که نزدیک شما هستند بجنگید. باید در شما شدت عمل بیابند، و بدانید که خدا با افراد پرهیزگار است. (۱۲۳) وقتی سوره‌ای نازل می‌شود عده‌ای از آن‌ها می‌گویند: این سوره ایمان کدامیک از شما را اضافه کرده؟ اما به ایمان مؤمنین اضافه کرده است و آن‌ها خوشحالند. (۱۲۴) اما بر ناپاکی افرادی که در دلشان مرضی است افزود و در حال کفر مردند. (۱۲۵) آیا متوجه نمی‌شوند که در هر سال یک یا دو بار مورد امتحان قرار می‌گیرند؟ با وجود آن توبه نمی‌کنند و توجه هم پیدا نمی‌کنند. (۱۲۶) وقتی سوره‌ای نازل شود بعضی از آن‌ها به هم نگاه می‌کنند که آیا کسی شما را می‌بیند، بعد یواشکی می‌روند. خدا دل‌های آن‌ها را به سبب این‌که افرادی هستند که حقیقت را نمی‌دانند از حق برگردانده. (۱۲۷) رسولی از خودتان برای شما آمده که از چیزهایی که باعث زحمت شما است ناراحت می‌شود و علاقه زیادی به هدایت و راحتی شما دارد و نسبت به افراد باایمان دلسوز و مهربان است. (۱۲۸) اگر قبول نکردند بگو: خدا برای من کافی است. معبودی (وجودی که انسان در مقابل او احساس و ابراز کوچکی بکند و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورهای او باشد) غیر از خدا وجود ندارد. بر او توکل کرده‌ام و او خداوند عرش بزرگ است. (۱۲۹)

سوره یونس (۱۰)
مکی و شامل یکصد و نه آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓر ۚ تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ ٱلْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
أَنْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ ٱلنَّاسَ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟
أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِندَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ ٱلْكَٰفِرُونَ إِنَّ هَٰذَا
لَسَٰحِرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۖ يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۖ مَا مِن
شَفِيعٍ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ إِذْنِهِۦ ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ فَٱعْبُدُوهُ ۚ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقًّا ۚ
إِنَّهُۥ يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ لِيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟
ٱلصَّٰلِحَٰتِ بِٱلْقِسْطِ ۚ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
وَعَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُوا۟ يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ ٱلشَّمْسَ
ضِيَآءً وَٱلْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُۥ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا۟ عَدَدَ ٱلسِّنِينَ
وَٱلْحِسَابَ ۚ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِٱلْحَقِّ ۚ يُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِى ٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
ٱللَّهُ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

الر. این آیات کتاب حکیم است. (۱) آیا برای مردم تعجب‌آور است که به مردی از خودشان وحی کنیم که مردم را هشدار بده و به افراد باایمان مژده بده که سابقه خوبی پیش خداوندشان دارند. کافران گفتند: معلوم است که این مرد جادوگر است. (۲) خداوند شما خدایی است که آسمان‌ها و زمین را در شش مرحله آفرید و بعد بر عرش قرار گرفت. امور را تدبیر می‌کند. شفیعی وجود ندارد مگر بعد از اجازه او. پس خدایی را که او فقط صاحب‌اختیار شماست بندگی کنید (بنده و مطیع محض و بدون چون و چرای هیچ‌کس جز او نباشید). آیا متوجه نمی‌شوید؟ (۳) بازگشت همه شما به سوی او است. وعده خدا واقعی است. او خلقت را بوجود می‌آورد بعد آن را برمی‌گرداند تا به افراد باایمان که کار صحیح می کنند به عدالت پاداش دهد. کسانی‌که کافر شدند، به سبب کفری که داشتند، نوشیدنی از آب جوشان و عذاب پردردی دارند. (۴) اوست که خورشید را نورانی و ماه را روشن ساخت و برای ماه منازلی قرار داد تا حساب سال‌ها و حساب روزها را بدانید. خدا آن‌ها را به حق آفرید. خدا آیات را برای افراد دانا شرح می‌دهد. (۵) در آمدن و رفتن شب و روز و چیزهایی که خدا در آسمان‌ها و زمین خلق کرده نشانه‌هایی برای افراد باتقوی وجود دارد. (۶)

اِنَّ الَّذينَ لايَرجونَ لِقآءَنا وَ رَضوا بِالحَيوٰةِ الدُّنيا
وَاطمَاَنّوا بِها وَ الَّذينَ هُم عَن ءايٰتِنا غٰفِلونَ ﴿٧﴾ اُولٰٓئِكَ
مَأوٰىهُمُ النّارُ بِما كانوا يَكسِبونَ ﴿٨﴾ اِنَّ الَّذينَ ءامَنوا
وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ يَهديهِم رَبُّهُم بِايمانِهِم تَجری مِن
تَحتِهِمُ الاَنهٰرُ فی جَنّٰتِ النَّعيمِ ﴿٩﴾ دَعوٰىهُم فيها سُبحٰنَكَ
اللّٰهُمَّ وَ تَحِيَّتُهُم فيها سَلٰمٌ وَ ءاخِرُ دَعوٰىهُم اَنِ الحَمدُ
لِلّٰهِ رَبِّ العٰلَمينَ ﴿١٠﴾ ۞ وَ لَو يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنّاسِ الشَّرَّ
استِعجالَهُم بِالخَيرِ لَقُضِیَ اِلَيهِم اَجَلُهُم فَنَذَرُ الَّذينَ
لايَرجونَ لِقآءَنا فی طُغيانِهِم يَعمَهونَ ﴿١١﴾ وَ اِذا مَسَّ الاِنسانَ
الضُّرُّ دَعانا لِجَنبِهٖ اَو قاعِدًا اَو قآئِمًا فَلَمّا كَشَفنا
عَنهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَاَن لَم يَدعُنآ اِلٰی ضُرٍّ مَسَّهُ كَذٰلِكَ
زُيِّنَ لِلمُسرِفينَ ما كانوا يَعمَلونَ ﴿١٢﴾ وَ لَقَد اَهلَكنَا القُرونَ
مِن قَبلِكُم لَمّا ظَلَموا وَ جآءَتهُم رُسُلُهُم بِالبَيِّنٰتِ وَما كانوا
لِيُؤمِنوا كَذٰلِكَ نَجزِی القَومَ المُجرِمينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلنٰكُم
خَلٰٓئِفَ فِی الاَرضِ مِن بَعدِهِم لِنَنظُرَ كَيفَ تَعمَلونَ ﴿١٤﴾

کسانی‌که امید ملاقات ما را ندارند و به زندگی دنیا راضی شدند و به آن اطمینان کردند از آیات ما غافل هستند. (۷) آن‌ها جایشان به علت کارهایی که می‌کردند در آتش جهنم است. (۸) کسانی‌که ایمان آوردند و عمل صحیح کردند خدا آن‌ها را به سبب ایمانشان به بهشت‌های پرنعمتی که نهرها در آن روان است هدایت می‌کند. (۹) دعای آن‌ها در آنجا این است که خدایا، تو پاکی و خوش‌آمدشان در آنجا سلام است و دعای آخرشان این است که ستایش و ثنا (بزرگ شمردن) فقط متعلق به خداست که صاحب‌اختیار همه مردم جهان است. (۱۰) اگر آنقدر که مردم خیر را با عجله می‌خواهند خدا در مجازات کار بد آن‌ها عجله می‌کرد، مهلت آن‌ها به سر رسیده بود (و دچار عذاب می‌شدند). کسانی را که امید دیدن ما را ندارند در طغیانشان سرگردان می‌گذاریم. (۱۱) وقتی به انسان ضرری برسد چه درازکشیده باشد، چه نشسته، چه ایستاده، ما را به کمک می‌خواند. چون ضرر را از او دفع کردیم، به راه خود می‌رود مثل این‌که برای رفع ضرری که به او رسیده بود ما را به کمک نخوانده بود. برای اسراف‌کنندگان کارشان این‌طور زینت داده شده. (۱۲) ما نسل‌های قبل از شما را به علت ظلمی که کردند نابود ساختیم و پیغمبرانشان دلیل‌های روشنی برای آن‌ها آوردند ولی آن‌ها ایمان نیاوردند. ما گناه‌کاران را این‌طور مجازات می‌کنیم. (۱۳) بعد شما را در زمین جانشین آن‌ها کردیم تا ببینیم شما چگونه عمل می‌کنید. (۱۴)

وَ اِذا تُتلىٰ عَلَيهِم ءاياتُنا بَيِّنٰتٍ قالَ الَّذينَ لا يَرجونَ
لِقاءَنَا ائتِ بِقُرءانٍ غَيرِ هٰذآ اَو بَدِّلهُ ۚ قُل ما يَكونُ لى
اَن اُبَدِّلَهُ مِن تِلقاۤئِ نَفسى ۖ اِن اَتَّبِعُ اِلّا ما يوحىٰ اِلَىَّ ۖ
اِنّى اَخافُ اِن عَصَيتُ رَبّى عَذابَ يَومٍ عَظيمٍ ﴿۱۵﴾ قُل لَو
شاءَ اللهُ ما تَلَوتُهُ عَلَيكُم وَ لا اَدرٰىكُم بِهِ ۖ فَقَد لَبِثتُ
فيكُم عُمُرًا مِن قَبلِهِ ۚ اَفَلا تَعقِلونَ ﴿۱۶﴾ فَمَن اَظلَمُ
مِمَّنِ افتَرىٰ عَلَى اللهِ كَذِبًا اَو كَذَّبَ بِـٔايٰتِهِ ۚ اِنَّهُ
لا يُفلِحُ المُجرِمونَ ﴿۱۷﴾ وَ يَعبُدونَ مِن دونِ اللهِ
ما لا يَضُرُّهُم وَ لا يَنفَعُهُم وَ يَقولونَ هٰؤُلاۤءِ شُفَعاؤُنا
عِندَ اللهِ ۚ قُل اَتُنَبِّـٔونَ اللهَ بِما لا يَعلَمُ فِى السَّمٰوٰتِ
وَ لا فِى الاَرضِ ۚ سُبحٰنَهُ وَ تَعٰلىٰ عَمّا يُشرِكونَ ﴿۱۸﴾ وَ ما كانَ
النّاسُ اِلّآ اُمَّةً واحِدَةً فَاختَلَفوا ۚ وَ لَو لا كَلِمَةٌ
سَبَقَت مِن رَبِّكَ لَقُضِىَ بَينَهُم فيما فيهِ يَختَلِفونَ
﴿۱۹﴾ وَ يَقولونَ لَولآ اُنزِلَ عَلَيهِ ءايَةٌ مِن رَبِّهِ ۖ فَقُل اِنَّمَا
الغَيبُ لِلّٰهِ فَانتَظِروآ اِنّى مَعَكُم مِنَ المُنتَظِرينَ ﴿۲۰﴾

وقتی آیات روشن ما بر آن‌ها خوانده می‌شود، کسانی که امید دیدار ما را ندارند، می‌گویند: قرآنی غیر از این بیاور یا آن را عوض کن. بگو: من حق ندارم از طرف خودم آن را عوض کنم. من فقط از آنچه به من وحی می‌شود پیروی می‌کنم. من از عذاب روز بزرگ می‌ترسم که کاری بر خلاف دستور خداوند بکنم.(۱۵) بگو: اگر خدا می‌خواست من قرآن را بر شما نمی‌خواندم و خدا شما را به آن آگاه نمی‌کرد. من قبلاً سال‌هایی بین شما زندگی کرده بودم. آیا نمی‌فهمید؟! (۱۶) چه کسی ظالم‌تر از کسی است که به دروغ به خدا افترا بزند یا منکر آیات خدا شود؟ مطمئناً گناه‌کاران رستگار نمی‌شوند.(۱۷) غیر از خدا چیزی را بندگی می‌کنند که ضرری به آن‌ها نمی‌زند و نفعی به آن‌ها نمی‌رساند و می‌گویند: این‌ها شفیعان ما پیش خدا هستند. بگو: آیا خدا را از چیزی خبردار می‌کنید که در آسمان‌ها و زمین از آن اطلاعی ندارد؟ او پاک و بالاتر از چیزهایی است که شریک او می‌سازند.(۱۸) مردم امت واحدی بودند، بعد با هم اختلاف پیدا کردند، اگر وعده خدا قبلاً داده نشده بود، بین آن‌ها در آنچه اختلاف نظر داشتند داوری شده بود.(۱۹) می‌گویند: چرا به پیغمبر معجزه‌ای از طرف خداوندش داده نشده؟ بگو: غیب متعلق به خدا است. پس انتظار بکشید. من هم با شما انتظار می‌کشم.(۲۰)

وَإِذا أَذَقنَا النّاسَ رَحمَةً مِن بَعدِ ضَرّاءَ مَسَّتهُم إِذا لَهُم مَكرٌ
فِي آياتِنا ۚ قُلِ اللَّهُ أَسرَعُ مَكرًا ۚ إِنَّ رُسُلَنا يَكتُبونَ ما تَمكُرونَ
﴿۲۱﴾ هُوَ الَّذي يُسَيِّرُكُم فِي البَرِّ وَالبَحرِ ۖ حَتّىٰ إِذا كُنتُم فِي الفُلكِ
وَجَرَينَ بِهِم بِريحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحوا بِها جاءَتها ريحٌ عاصِفٌ
وَجاءَهُمُ المَوجُ مِن كُلِّ مَكانٍ وَظَنّوا أَنَّهُم أُحيطَ بِهِم ۙ دَعَوُا
اللَّهَ مُخلِصينَ لَهُ الدّينَ لَئِن أَنجَيتَنا مِن هٰذِهِ لَنَكونَنَّ مِنَ
الشّاكِرينَ ﴿۲۲﴾ فَلَمّا أَنجاهُم إِذا هُم يَبغونَ فِي الأَرضِ بِغَيرِ
الحَقِّ ۗ يا أَيُّهَا النّاسُ إِنَّما بَغيُكُم عَلىٰ أَنفُسِكُم ۖ مَتاعَ الحَياةِ
الدُّنيا ۖ ثُمَّ إِلَينا مَرجِعُكُم فَنُنَبِّئُكُم بِما كُنتُم تَعمَلونَ ﴿۲۳﴾
إِنَّما مَثَلُ الحَياةِ الدُّنيا كَماءٍ أَنزَلناهُ مِنَ السَّماءِ فَاختَلَطَ بِهِ
نَباتُ الأَرضِ مِمّا يَأكُلُ النّاسُ وَالأَنعامُ حَتّىٰ إِذا أَخَذَتِ
الأَرضُ زُخرُفَها وَازَّيَّنَت وَظَنَّ أَهلُها أَنَّهُم قادِرونَ عَلَيها
أَتاها أَمرُنا لَيلًا أَو نَهارًا فَجَعَلناها حَصيدًا كَأَن لَم تَغنَ
بِالأَمسِ ۚ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الآياتِ لِقَومٍ يَتَفَكَّرونَ ﴿۲۴﴾ وَاللَّهُ
يَدعو إِلىٰ دارِ السَّلامِ وَيَهدي مَن يَشاءُ إِلىٰ صِراطٍ مُستَقيمٍ ﴿۲۵﴾

وقتی بعد از آسیبی که به مردم رسیده رحمتی به آن‌ها بچشانیم آن‌ها درباره آیات ما نقشه می‌کشند. بگو: خدا از لحاظ طرح نقشه سریع‌تر از آن‌ها است. فرستادگان ما نقشه‌هایی را که می‌کشند، ثبت می‌کنند. (۲۱) خدا کسی است که شما را در خشکی و دریا می‌گرداند. وقتی که سوار کشتی شدند و کشتی با باد موافقی آن‌ها را به حرکت آورد و شاد شدند، طوفانی شروع شد و امواج از هر طرف به آن‌ها رو آورد و گمان کردند امواج آن‌ها را در خود فرو گرفته. در حالی که دین را برای خدا خالص کردند، (مخلصانه) خدا را به کمک خواندند و گفتند: اگر ما را از این طوفان نجات دهی سپاسگزار خواهیم بود. (۲۲) چون خدا آن‌ها را از غرق‌شدن نجات داد، دوباره در زمین به ناحق ظلم می‌کنند. بگو: ای مردم ظلمی که می‌کنید به ضرر خودتان است. شما استفاده از زندگی دنیا را می‌خواهید، بعد به سوی ما برمی‌گردید، ما هم شما را از تمام کارهایی که می‌کردید آگاه می‌کنیم. (۲۳) زندگی دنیا مثل آبی است که از آسمان فرود آوردیم که به‌وسیله آن گیاهانی که مردم و حیوانات می‌خورند روییدند و درهم شدند و زمین زیبایی پیدا کرد و آراسته شد و اهل زمین فکر کردند که توانایی استفاده از آن را دارند. امر ما شب یا روز سراغ آن آمد و آن را درو کردیم مثل این‌که دیروز چنان چیزی وجود نداشته. ما آیات خودمان را برای افراد متفکر این‌طور شرح می‌دهیم. (۲۴) خدا مردم را به منزل سلامت دعوت می‌کند و هر کس را که بخواهد به راه راست هدایت می‌کند. (۲۵)

حزب ۴

۞ لِلَّذينَ اَحسَنُوا الحُسنىٰ وَ زِيادَةٌ ۚ وَ لا يَرهَقُ وُجوهَهُم قَتَرٌ
وَ لا ذِلَّةٌ ۚ اُولٰٓئِكَ اَصحٰبُ الجَنَّةِ ۖ هُم فيها خٰلِدونَ ﴿٢٦﴾ وَ الَّذينَ
كَسَبُوا السَّيِّـٔاتِ جَزآءُ سَيِّئَةٍ بِمِثلِها وَ تَرهَقُهُم ذِلَّةٌ ۖ ما لَهُم مِنَ
اللّٰهِ مِن عاصِمٍ ۖ كَاَنَّمآ اُغشِيَت وُجوهُهُم قِطَعًا مِنَ الَّيلِ مُظلِمًا ۚ
اُولٰٓئِكَ اَصحٰبُ النّارِ ۖ هُم فيها خٰلِدونَ ﴿٢٧﴾ وَ يَومَ نَحشُرُهُم
جَميعًا ثُمَّ نَقولُ لِلَّذينَ اَشرَكوا مَكانَكُم اَنتُم وَ شُرَكآؤُكُم ۚ فَزَيَّلنا
بَينَهُم ۖ وَ قالَ شُرَكآؤُهُم ما كُنتُم اِيّانا تَعبُدونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفىٰ بِاللّٰهِ
شَهيدًا بَينَنا وَ بَينَكُم اِن كُنّا عَن عِبادَتِكُم لَغٰفِلينَ ﴿٢٩﴾
هُنالِكَ تَبلوا كُلُّ نَفسٍ ما اَسلَفَت ۚ وَ رُدّوا اِلَى اللّٰهِ مَولٰىهُمُ
الحَقِّ ۖ وَ ضَلَّ عَنهُم ما كانوا يَفتَرونَ ﴿٣٠﴾ قُل مَن يَرزُقُكُم مِنَ
السَّمآءِ وَ الاَرضِ اَمَّن يَملِكُ السَّمعَ وَ الاَبصارَ وَ مَن يُخرِجُ
الحَيَّ مِنَ المَيِّتِ وَ يُخرِجُ المَيِّتَ مِنَ الحَيِّ وَ مَن يُدَبِّرُ الاَمرَ ۚ
فَسَيَقولونَ اللّٰهُ ۚ فَقُل اَفَلا تَتَّقونَ ﴿٣١﴾ فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الحَقُّ ۖ
فَماذا بَعدَ الحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ ۖ فَاَنّىٰ تُصرَفونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ
حَقَّت كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذينَ فَسَقوا اَنَّهُم لا يُؤمِنونَ ﴿٣٣﴾

کسانی‌که کار نیک کرده‌اند پاداشی بهتر و بیشتر از آن دارند. صورتشان را غبار و ذلت نمی‌پوشاند. آن‌ها اهل بهشت هستند و همیشه در آن خواهند بود. (۲۶) کسانی‌که کار بد کنند بدانند که جزای کار بد مجازاتی به اندازه آن است و خواری آن‌ها را در بر می‌گیرد و کسی‌که آن‌ها را از عذاب حفظ کند ندارند. مثل این‌که صورتشان با قطعه‌ای از شب تاریک پوشانده شده. آن‌ها اهل آتش جهنم هستند و همیشه در آن خواهند بود. (۲۷) روزی که همه آن‌ها را جمع می‌کنیم و به مشرکین می‌گوییم که شما و شریکانی که برای خدا می‌گرفتید سر جای خود بایستید و بین آن‌ها جدایی می‌اندازیم، شریک‌هایی که برای خدا ساخته بودند می‌گویند: شما ما را بندگی نمی‌کردید. (۲۸) خدا برای شهادت بین ما و شما کافی است، ما اصلاً اطلاعی از عبادت شما نداشتیم. (۲۹) این جاست که هر کسی از کارهایی که قبلاً کرده آگاه می‌شود و پیش خدا، مولای حقیقی خودشان برگردانده می‌شوند و تمام شریکانی که برای خدا می‌بافتند گم می‌شوند. (۳۰) بگو: چه کسی از آسمان و زمین به شما روزی می‌دهد؟ یا چه کسی مالک شنوایی و بینایی است و زنده را از مرده خارج می‌کند و مرده را از زنده؟ و چه کسی تدبیر امور عالم را می‌کند؟ می‌گویند: خدا. بگو: آیا از نافرمانی و عذاب خدا نمی‌ترسید؟ (۳۱) این خداست که صاحب‌اختیار حقیقی شماست. بعد از حقیقت چه چیزی غیر از گمراهی وجود دارد؟ به کجا برده می‌شوید؟ (۳۲) سخن خداوندت نسبت به کسانی‌که نافرمانی می‌کردند این‌طور ثابت شد که آن‌ها ایمان نمی‌آورند. (۳۳)

قُلْ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ۚ قُلِ اللَّهُ يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَهْدِىٓ
إِلَى الْحَقِّ ۚ قُلِ اللَّهُ يَهْدِى لِلْحَقِّ ۗ أَفَمَن يَهْدِىٓ إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَن
يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا يَهِدِّىٓ إِلَّآ أَن يُهْدَىٰ ۖ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾
وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ
اللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَٰذَا الْقُرْءَانُ أَن يُفْتَرَىٰ مِن دُونِ
اللَّهِ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَٰبِ لَا رَيْبَ
فِيهِ مِن رَّبِّ الْعَٰلَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ
مِّثْلِهِۦ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣٨﴾
بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِۦ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُۥ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ الظَّٰلِمِينَ ﴿٣٩﴾
وَمِنْهُم مَّن يُؤْمِنُ بِهِۦ وَمِنْهُم مَّن لَّا يُؤْمِنُ بِهِۦ ۚ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل لِّى عَمَلِى وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ
أَنتُم بَرِيٓـُٔونَ مِمَّآ أَعْمَلُ وَأَنَا۠ بَرِىٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُم مَّن
يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

بگو: از این شریکانی که برای خدا ساخته‌اید کسی هست که خلق کند و بعد او را برگرداند؟ بگو: خداست که خلق می‌کند و بعد برمی‌گرداند. شما را کجا می‌برند؟(۳۴) بگو: از این شریکانی که برای خدا تصور می‌کنید کسی هست که به راه حق هدایت کند؟ بگو: خدا به راه حق هدایت می‌کند. آیا کسی‌که به راه حق هدایت می‌کند سزاوار این است که پیروی شود یا کسی‌که هدایت نمی‌کند (یا به قولی، راه درست را نمی یابد) مگر این‌که خودش هدایت شود؟ شما را چه شده؟ چگونه نظر می‌دهید؟ (۳۵) بیشتر آن‌ها از گمان پیروی می‌کنند. گمان به اندازه ذره‌ای انسان را از حقیقت بی‌نیاز نمی‌کند. خدا کارهایی را که می‌کنند می‌داند.(۳۶) این قرآن از طرف کسی غیر از خدا به هم بافته نشده است. ولی تصدیق‌کننده کتاب‌های قبل از خود می‌باشد و توضیح آن‌ها است، بی‌شک از طرف صاحب‌اختیار همه مردم جهان است.(۳۷) آیا می‌گویند: پیغمبر آن‌ها را به هم بافته؟ بگو: اگر راست می‌گویید سوره‌ای مثل آن بیاورید و به‌جز خدا هر کس را که می‌توانید دعوت کنید.(۳۸) بلکه منکر چیزی شدند که به آن احاطه علمی ندارند و هنوز تأویل آن برایشان نیامده. گذشتگان هم همین‌طور منکر شدند. ببین عاقبت ستمکاران چه بود.(۳۹) عده‌ای از آن‌ها به آن ایمان می‌آورند و عده‌ای ایمان نمی‌آورند. خداوند تو افراد خرابکار را خوب می‌شناسد.(۴۰) اگر منکر تو شدند بگو: عمل من مال من است و عمل شما مال شماست. شما مسئول کارهای من نیستید و من هم مسئول کارهای شما نیستم.(۴۱) عده‌ای از آن‌ها به سخنان تو گوش می‌دهند. آیا تو می‌توانی با گفتن به افرادی که کر هستند حرفی را بفهمانی؟ اگر چه قدرت تشخیص نداشته باشند.(۴۲)

وَمِنهُم مَن يَنظُرُ إِلَيكَ ۚ أَفَأَنتَ تَهدِي العُميَ وَلَو كانوا
لا يُبصِرونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لا يَظلِمُ النّاسَ شَيئًا وَلٰكِنَّ النّاسَ
أَنفُسَهُم يَظلِمونَ ﴿٤٤﴾ وَيَومَ يَحشُرُهُم كَأَن لَم يَلبَثوا إِلّا ساعَةً
مِنَ النَّهارِ يَتَعارَفونَ بَينَهُم ۚ قَد خَسِرَ الَّذينَ كَذَّبوا بِلِقاءِ اللَّهِ
وَما كانوا مُهتَدينَ ﴿٤٥﴾ وَإِمّا نُرِيَنَّكَ بَعضَ الَّذي نَعِدُهُم أَو
نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَينا مَرجِعُهُم ثُمَّ اللَّهُ شَهيدٌ عَلىٰ ما يَفعَلونَ ﴿٤٦﴾
وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسولٌ ۖ فَإِذا جاءَ رَسولُهُم قُضِيَ بَينَهُم بِالقِسطِ وَهُم
لا يُظلَمونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقولونَ مَتىٰ هٰذَا الوَعدُ إِن كُنتُم صادِقينَ
﴿٤٨﴾ قُل لا أَملِكُ لِنَفسي ضَرًّا وَلا نَفعًا إِلّا ما شاءَ اللَّهُ ۗ لِكُلِّ
أُمَّةٍ أَجَلٌ ۚ إِذا جاءَ أَجَلُهُم فَلا يَستَأخِرونَ ساعَةً ۖ وَلا يَستَقدِمونَ
﴿٤٩﴾ قُل أَرَأَيتُم إِن أَتاكُم عَذابُهُ بَياتًا أَو نَهارًا ماذا يَستَعجِلُ
مِنهُ المُجرِمونَ ﴿٥٠﴾ أَثُمَّ إِذا ما وَقَعَ آمَنتُم بِهِ ۚ آلآنَ وَقَد كُنتُم
بِهِ تَستَعجِلونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قيلَ لِلَّذينَ ظَلَموا ذوقوا عَذابَ
الخُلدِ هَل تُجزَونَ إِلّا بِما كُنتُم تَكسِبونَ ﴿٥٢﴾ ۞ وَيَستَنبِئونَكَ
أَحَقٌّ هُوَ ۖ قُل إي وَرَبّي إِنَّهُ لَحَقٌّ ۖ وَما أَنتُم بِمُعجِزينَ ﴿٥٣﴾

عده‌ای از آن‌ها به تو نگاه می‌کنند. آیا تو افراد کور را اگر نتوانند ببینند با نشان‌دادن راه می‌توانی هدایت کنی؟ (۴۳) خدا ذره‌ای به مردم ظلم نمی‌کند، ولی مردم به خودشان ظلم می‌کنند. (۴۴) روزی که آن‌ها در قیامت جمع شوند، مثل این است که فقط ساعتی از روز (در دنیا) مانده‌اند. همدیگر را می‌شناسند. کسانی که منکر دیدار خدا شده‌اند ضرر کرده‌اند و راه درست را نشناخته بودند. (۴۵) یا قسمتی از عذابی را که به آن‌ها وعده داده‌ایم به تو نشان می‌دهیم، یا تو را از دنیا می‌بریم و بازگشت آن‌ها پیش ما خواهد بود. آنوقت خدا شاهد کارهای آن‌ها خواهد بود. (۴۶) هر گروهی پیغمبری دارند. وقتی پیغمبرشان برای آن‌ها آمد، بین آن‌ها به عدالت حکم می‌شود و به آن‌ها ظلمی نمی‌شود. (۴۷) می‌گویند: اگر راست می‌گویید این وعده عذاب چه موقع خواهد بود؟ (۴۸) بگو: من برای خودم، مالک نفع و ضرری نیستم، جز آنچه خدا بخواهد. هر گروهی مهلتی (برای ایمان آوردن) دارند. وقتی مهلتشان تمام شد نمی‌توانند آن را ساعتی عقب یا جلو بیندازند. (۴۹) بگو: اگر عذاب خدا شب یا روز بر شما وارد شود، گناه‌کاران زودتر آمدن چه چیزی را از خدا می‌خواهند؟ (۵۰) آیا پس از این‌که عذاب واقع شد به آن ایمان می‌آورید؟ حالا ایمان می‌آورید؟ در صورتی که قبلاً می‌خواستید زودتر بیاید. (۵۱) آن وقت به ستمکاران گفته می‌شود: عذاب ابدی را بچشید. آیا جزایی غیر از جزای کارهایی که می‌کردید به شما داده می‌شود؟ (۵۲) از تو می‌پرسند: آیا آن (عذابی که می‌گویی) راست است. بگو: قسم به خداوندم که راست و درست است و شما نمی‌توانید جلوی آن را بگیرید. (۵۳)

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ ما فِى الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ ۗ وَ اَسَرُّوا
النَّدامَةَ لَمّا رَاَوُا الْعَذابَ ۚ وَ قُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَ هُمْ
لا يُظْلَمُونَ ﴿۵۴﴾ اَلآ اِنَّ لِلّٰهِ ما فِى السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۗ اَلآ اِنَّ
وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لا يَعْلَمُونَ ﴿۵۵﴾ هُوَ يُحْيٖ وَ يُمِيتُ
وَ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۵۶﴾ يٰاَيُّهَا النّاسُ قَدْ جآءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ
رَبِّكُمْ وَ شِفآءٌ لِما فِى الصُّدُورِ وَ هُدًى وَ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
﴿۵۷﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَ بِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا ۚ هُوَ خَيْرٌ
مِمّا يَجْمَعُونَ ﴿۵۸﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ ما اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرامًا وَ حَلٰلًا ۗ قُلْ ءآللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ ۖ اَمْ عَلَى اللّٰهِ
تَفْتَرُونَ ﴿۵۹﴾ وَ ما ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النّاسِ وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
لا يَشْكُرُونَ ﴿۶۰﴾ وَ ما تَكُونُ فى شَأْنٍ وَ ما تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْءانٍ
وَ لا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ اِلّا كُنّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا اِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ ۚ وَ ما يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقالِ ذَرَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَ لا فِى
السَّمآءِ وَ لآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَ لآ اَكْبَرَ اِلّا فى كِتٰبٍ مُبِينٍ ﴿۶۱﴾

کسی‌که ظلم کرده، اگر تمام چیزهایی را که در زمین است داشته باشد، حاضر است بدهد تا عذاب نشود و چون عذاب را ببینند، پشیمانی خود را پنهان می‌کنند و بین آن‌ها از روی عدالت حکم می‌شود و به آن‌ها ظلمی نمی‌شود. (۵۴) بدانید آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خدا است. بدانید که وعده خدا راست است ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند. (۵۵) او زنده می کند و می‌میراند و شما را پیش او برمی‌گردانند. (۵۶) ای مردم، موعظه‌ای از خداوندتان برای شما آمد و برای افراد باایمان شفای سینه‌ها و هدایت و رحمت است. (۵۷) بگو: باید به فضل و رحمت خدا خوشحال باشند. فضل و رحمت خدا از تمام چیزهایی که جمع می کنند بهتر است. (۵۸) بگو: نظر شما درباره خوردنی‌هایی که خدا برای شما نازل کرده و شما قسمتی از آن را حرام و قسمتی را حلال کرده‌اید چیست؟ بگو: آیا خدا چنین اجازه‌ای به شما داده است؟ یا به خدا افترا می‌زنید؟ (۵۹) تصور کسانی‌که به دروغ به خدا افترا می‌زنند درباره روز قیامت چیست؟ چون خدا نسبت به مردم لطف دارد ولی بیشتر آن‌ها سپاسگزاری نمی کنند. (۶۰) مشغول هیچ کاری نیستی و چیزی از قرآن نمی‌خوانی و هیچ عملی را انجام نمی‌دهید، مگر این‌که ما شاهد کاری که شروع می کنید هستیم و اندازه ذره‌ای در زمین و آسمان نیست که از نظر خداوند تو مخفی باشد و هیچ چیزی کوچک‌تر یا بزرگ‌تر از آن وجود ندارد، مگر این‌که در کتاب روشنی است. (۶۱)

اَلآ اِنَّ اَولِیآءَ اللهِ لا خَوفٌ عَلَیهِم وَ لا هُم یَحزَنونَ
﴿٦٢﴾ اَلَّذینَ ءامَنوا وَ کانوا یَتَّقونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ البُشریٰ
فِی الحَیوٰةِ الدُّنیا وَ فِی الأخِرَةِ لا تَبدیلَ لِکَلِمٰتِ اللهِ
ذٰلِکَ هُوَ الفَوزُ العَظیمُ ﴿٦٤﴾ وَ لا یَحزُنکَ قَولُهُم اِنَّ
العِزَّةَ لِلّٰهِ جَمیعًا هُوَ السَّمیعُ العَلیمُ ﴿٦٥﴾ اَلآ اِنَّ لِلّٰهِ
مَن فِی السَّمٰوٰتِ وَ مَن فِی الاَرضِ وَ ما یَتَّبِعُ الَّذینَ
یَدعونَ مِن دونِ اللهِ شُرَکآءَ اِن یَتَّبِعونَ اِلَّا
الظَّنَّ وَ اِن هُم اِلّا یَخرُصونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذی جَعَلَ لَکُمُ
الَّیلَ لِتَسکُنوا فیهِ وَ النَّهارَ مُبصِرًا اِنَّ فی ذٰلِکَ
لَأیٰتٍ لِقَومٍ یَسمَعونَ ﴿٦٧﴾ قالُوا اتَّخَذَ اللهُ وَلَدًا
سُبحٰنَهُ هُوَ الغَنِیُّ لَهُ ما فِی السَّمٰوٰتِ وَ ما فِی الاَرضِ
اِن عِندَکُم مِن سُلطٰنٍ بِهٰذآ اَتَقولونَ عَلَی اللهِ
ما لا تَعلَمونَ ﴿٦٨﴾ قُل اِنَّ الَّذینَ یَفتَرونَ عَلَی اللهِ
الکَذِبَ لا یُفلِحونَ ﴿٦٩﴾ مَتاعٌ فِی الدُّنیا ثُمَّ اِلَینا مَرجِعُهُم
ثُمَّ نُذیقُهُمُ العَذابَ الشَّدیدَ بِما کانوا یَکفُرونَ ﴿٧٠﴾

بدانید که دوستداران خدا ترس و غصه‌ای ندارند. (۶۲) افرادی که ایمان آوردند و پرهیزگار بودند. (۶۳) در زندگی دنیا و آخرت مژده دارند. سخن خدا عوض نمی‌شود. این موفقیت بزرگی است. (۶۴) حرف‌های آن‌ها باعث غصه تو نشود. تمام عزت در دست خدا است. او شنوا و دانا است. (حرف‌های آن‌ها را می‌شنود و از جریان کار آن‌ها اطلاع دارد). (۶۵) بدانید تمام کسانی‌که در آسمان‌ها و زمین هستند و شرکایی که غیر از خدا به کمک می‌خوانند و پیروی می‌کنند مال خدا هستند. آن‌ها فقط از گمان پیروی می‌کنند و فقط حدس می‌زنند. (۶۶) خداست که برای شما شب را قرار داده که در آن استراحت کنید و روز را روشن ساخته که چشمتان ببیند. در این‌کار برای کسانی‌که حق را می‌شنوند، نشانه‌هایی وجود دارد. (۶۷) گفتند: خدا فرزندی گرفته. خدا خیلی بالاتر از این است که فرزندی بگیرد. او بی‌نیاز است. آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال او است (چه احتیاجی به فرزند دارد؟). شما هیچ دلیلی برای این حرف خود ندارید. آیا ندانسته از قول خدا سخن می‌گویید؟ (۶۸) بگو: کسانی‌که به دروغ به خدا افترا می‌زنند (چیزی که خدا نگفته از قول او می‌گویند) رستگار نمی‌شوند. (۶۹) آن‌ها بهره کمی در دنیا دارند. بعد بازگشت آن‌ها به پیشگاه ما است، آنوقت به علت کفری که می‌ورزیدند عذاب سختی به آن‌ها می‌چشانیم. (۷۰)

۞وَاتلُ عَلَيهِم نَبَأَ نوحٍ إِذ قالَ لِقَومِهِ يٰقَومِ إِن كانَ كَبُرَ
عَلَيكُم مَقامى وَتَذكيرى بِـٔايٰتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلتُ
فَأَجمِعوا أَمرَكُم وَشُرَكاءَكُم ثُمَّ لا يَكُن أَمرُكُم عَلَيكُم غُمَّةً ثُمَّ
اقضوا إِلَىَّ وَلا تُنظِرونِ ﴿٧١﴾ فَإِن تَوَلَّيتُم فَما سَأَلتُكُم مِن أَجرٍ
إِن أَجرِىَ إِلّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرتُ أَن أَكونَ مِنَ المُسلِمينَ ﴿٧٢﴾
فَكَذَّبوهُ فَنَجَّينٰهُ وَمَن مَعَهُ فِى الفُلكِ وَجَعَلنٰهُم خَلٰئِفَ
وَأَغرَقنَا الَّذينَ كَذَّبوا بِـٔايٰتِنا فَانظُر كَيفَ كانَ عٰقِبَةُ المُنذَرينَ
﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثنا مِن بَعدِهِ رُسُلًا إِلىٰ قَومِهِم فَجاءوهُم بِالبَيِّنٰتِ
فَما كانوا لِيُؤمِنوا بِما كَذَّبوا بِهِ مِن قَبلُ كَذٰلِكَ نَطبَعُ عَلىٰ
قُلوبِ المُعتَدينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثنا مِن بَعدِهِم موسىٰ وَهٰرونَ إِلىٰ
فِرعَونَ وَمَلَإِيهِ بِـٔايٰتِنا فَاستَكبَروا وَكانوا قَومًا مُجرِمينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمّا جاءَهُمُ الحَقُّ مِن عِندِنا قالوا إِنَّ هٰذا لَسِحرٌ مُبينٌ ﴿٧٦﴾
قالَ موسىٰ أَتَقولونَ لِلحَقِّ لَمّا جاءَكُم أَسِحرٌ هٰذا وَلا يُفلِحُ
السّٰحِرونَ ﴿٧٧﴾ قالوا أَجِئتَنا لِتَلفِتَنا عَمّا وَجَدنا عَلَيهِ ءاباءَنا
وَتَكونَ لَكُمَا الكِبرِياءُ فِى الأَرضِ وَما نَحنُ لَكُما بِمُؤمِنينَ ﴿٧٨﴾

داستان نوح را برای آن‌ها بخوان. وقتی که به قومش گفت: ای قوم من، اگر مقام من و تذکری که درباره آیات خدا به شما می‌دهم برای شما سخت است، من به خدا توکل کرده‌ام. فکر و تصمیم خود و شریکانتان را روی هم بگذارید و کار و تصمیمتان بر شما پوشیده نماند و کار مرا تمام کنید و مهلتی به من ندهید. (۷۱) اگر قبول نکردید، من از شما مزدی نخواسته‌ام. مزد من با خدا است و به من دستور داده شده که جزو کسانی باشم که تسلیم او و مسلمان هستند. (۷۲) آن‌ها حرف او را قبول نکردند. بنابراین او و کسانی را که با او در کشتی بودند نجات دادیم و آن‌ها را جانشین دیگران کردیم و کسانی را که منکر آیات ما شدند غرق کردیم. نگاه کن پایان کار کسانی که بیم عذاب به آن‌ها داده شده بود چه بود. (۷۳) بعد از او پیغمبرانی برای قومشان فرستادیم و دلیل‌های روشنی برای آن‌ها آوردند، ولی آن‌ها هم به آنچه گذشتگان قبول نکردند ایمان نمی‌آوردند. ما این‌طور قدرت فهم را از متجاوزین می‌گیریم. (۷۴) بعد از آن‌ها موسی و هارون را با آیات خودمان به سوی فرعون و درباریانش فرستادیم. اما آن‌ها تکبر ورزیدند و قوم گناه‌کاری بودند. (۷۵) وقتی حق از طرف ما برای آن‌ها آمد گفتند: کاملاً معلوم است که این سحر است. (۷۶) موسی به آن‌ها گفت: آیا وقتی حق برای شما آمد می‌گویید که سحر است؟ آیا این سحر است، در صورتی که جادوگران موفق نمی‌شوند؟ (۷۷) آن‌ها گفتند: آیا آمده‌ای که ما را از روش پدرانمان منحرف کنی و در زمین بزرگی مال شما باشد؟ ما به کار شما ایمان نداریم. (۷۸)

وَ قالَ فِرعَونُ ائتونی بِكُلِّ سٰحِرٍ عَليمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمّا جاءَ السَّحَرَةُ
قالَ لَهُم موسىٰ اَلقوا ما اَنتُم مُلقونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمّا اَلقَوا قالَ
موسىٰ ما جِئتُم بِهِ السِّحرُ اِنَّ اللهَ سَيُبطِلُهُ اِنَّ اللهَ لا يُصلِحُ
عَمَلَ المُفسِدينَ ﴿٨١﴾ وَ يُحِقُّ اللهُ الحَقَّ بِكَلِمٰتِهِ وَلَو كَرِهَ
المُجرِمونَ ﴿٨٢﴾ فَما ءامَنَ لِموسىٰ اِلّا ذُرِّيَّةٌ مِن قَومِهِ عَلىٰ
خَوفٍ مِن فِرعَونَ وَ مَلَإِيهِم اَن يَفتِنَهُم وَ اِنَّ فِرعَونَ لَعالٍ
فِى الاَرضِ وَ اِنَّهُ لَمِنَ المُسرِفينَ ﴿٨٣﴾ وَ قالَ موسىٰ يٰقَومِ اِن
كُنتُم ءامَنتُم بِاللهِ فَعَلَيهِ تَوَكَّلوا اِن كُنتُم مُسلِمينَ ﴿٨٤﴾ فَقالوا
عَلَى اللهِ تَوَكَّلنا رَبَّنا لا تَجعَلنا فِتنَةً لِلقَومِ الظّٰلِمينَ ﴿٨٥﴾
وَ نَجِّنا بِرَحمَتِكَ مِنَ القَومِ الكٰفِرينَ ﴿٨٦﴾ وَ اَوحَينا اِلىٰ موسىٰ
وَ اَخيهِ اَن تَبَوَّءا لِقَومِكُما بِمِصرَ بُيوتًا وَ اجعَلوا بُيوتَكُم
قِبلَةً وَ اَقيموا الصَّلوٰةَ وَ بَشِّرِ المُؤمِنينَ ﴿٨٧﴾ وَ قالَ موسىٰ
رَبَّنا اِنَّكَ ءاتَيتَ فِرعَونَ وَ مَلَأَهُ زينَةً وَ اَموالًا فِى الحَيوٰةِ
الدُّنيا رَبَّنا لِيُضِلّوا عَن سَبيلِكَ رَبَّنَا اطمِس عَلىٰ اَموالِهِم
وَ اشدُد عَلىٰ قُلوبِهِم فَلا يُؤمِنوا حَتّىٰ يَرَوُا العَذابَ الاَليمَ ﴿٨٨﴾

فرعون گفت: هر ساحر زبردستی را پیش من بیاورید. (۷۹) وقتی ساحران آمدند، موسی به آن‌ها گفت: آنچه را که می‌خواهید بیندازید، بیندازید. (۸۰) چون انداختند، موسی گفت: کاری که کرده‌اید سحر است، خدا آن را باطل می‌کند. خدا کار خرابکاران را درست نمی‌کند. (۸۱) و خدا با سخنان خودش حق را ثابت می‌کند، اگر چه گناه‌کاران از آن خوششان نیاید. (۸۲) از ترس شکنجه و مجازات فرعون و درباریانش فقط یک قبیله از قوم موسی به او ایمان آوردند (قبیله لاوی) چون فرعون در زمین قدرت داشت و مخالفین را به شدت مجازات می‌کرد. (۸۳) موسی گفت: ای قوم من، اگر به خدا ایمان دارید و مسلمان (تسلیم حکم و نظر خدا) هستید بر او توکل کنید. (۸۴) گفتند: به خدا توکل کردیم. خداوندا، ما را برای ستمکاران وسیله آزمایش قرار نده. (۸۵) و ما را با رحمت خودت از دست قومی که ایمان ندارند نجات بده. (۸۶) به موسی و برادرش وحی کردیم که برای قوم خود در مصر خانه‌هایی تهیه کنید و خانه‌هایتان را مقابل هم بسازید (یا قبله نمایید) و نماز را به پا دارید و به افراد باایمان بشارت بده. (۸۷) موسی گفت: خداوندا، تو به فرعون و درباریانش در زندگی دنیا زینت و مال داده‌ای تا مردم را از راه تو منحرف سازند. خداوندا، اموالشان را از بین ببر و دل‌هایشان را سخت کن تا ایمان نیاورند تا عذاب پردرد را ببینند. (۸۸)

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَآنِّ سَبِيلَ الَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۸۹﴾ وَجَٰوَزْنَا بِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُۥ بَغْيًا وَعَدْوًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ
قَالَ ءَامَنتُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِىٓ ءَامَنَتْ بِهِۦ بَنُوٓا إِسْرَٰٓءِيلَ
وَأَنَا۠ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۰﴾ ءَآلْـَٔـٰنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۹۱﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
خَلْفَكَ ءَايَةً ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَٰتِنَا لَغَٰفِلُونَ ﴿۹۲﴾
وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَٰهُم مِّنَ الطَّيِّبَٰتِ
فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۹۳﴾ فَإِن كُنتَ فِى شَكٍّ مِّمَّآ
أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ فَسْـَٔلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ
جَآءَكَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۹۴﴾
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِـَٔايَٰتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَٰسِرِينَ
﴿۹۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
﴿۹۶﴾ وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۹۷﴾

خدا گفت: دعای شما قبول شد. بنابراین استقامت داشته باشید و از راه افراد نادان پیروی نکنید. (۸۹) و بنی‌اسرائیل را از دریا عبور دادیم و فرعون و لشکریانش از روی ظلم و دشمنی آن‌ها را تعقیب کردند، تا وقتی که فرعون در حال غرق شدن بود گفت: ایمان آوردم که معبودی جز معبودی که بنی‌اسرائیل به آن ایمان آورده‌اند وجود ندارد و من مسلمان (تسلیم خدا) هستم. (۹۰) به او گفته شد: حالا؟ در صورتی که قبلاً سرکشی می‌کردی و از عوامل فساد بودی (اجتماع را آلوده می‌کردی). (۹۱) بنابراین امروز بدن تو را نجات می‌دهیم تا برای آیندگان علامتی باشد، چون عده زیادی از مردم توجهی به آیات ما ندارند. (۹۲) بنی‌اسرائیل را در جای خوبی جا دادیم و از خوردنی‌های پاک روزیشان کردیم. آن‌ها بعد از این‌که حقیقت را دانستند دچار اختلاف شدند. خدا روز قیامت در مورد چیزهایی که در آن اختلاف داشتند بین آن‌ها حکم می‌کند. (۹۳) (ای پیغمبر،) اگر درباره آنچه به تو نازل کردیم شکی داری از کسانی که کتاب الهی پیش از تو را می‌خوانند بپرس. مطمئناً حق از طرف خدا برای تو آمده، بنابراین از شک‌کنندگان نباش. (۹۴) و از کسانی نباش که منکر آیات خدا شدند، چون از زیانکاران خواهی بود. (۹۵) کسانی که سخن خدا درباره عذاب آن‌ها ثابت شده ایمان نمی‌آورند. (۹۶) هر آیه‌ای (نشانه‌ای، معجزه‌ای) هم برای آن‌ها بیاید ایمان نمی‌آورند تا وقتی که عذاب پردرد را ببینند. (۹۷)

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَآ إِيمَانُهَآ إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ
لَمَّآ ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَٰهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَءَامَنَ مَن فِي الْأَرْضِ
كُلُّهُمْ جَمِيعًا ۚ أَفَأَنتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَٰوَٰتِ
وَالْأَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِي الْأَيَٰتُ وَالنُّذُرُ عَن قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾
فَهَلْ يَنتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِهِمْ ۚ
قُلْ فَانتَظِرُوٓا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي
رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾
قُلْ يَٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَآ أَعْبُدُ الَّذِينَ
تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّىٰكُمْ ۖ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۖ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِّنَ الظَّٰلِمِينَ ﴿١٠٦﴾

ایمان آوردن مردم هیچ شهری برای آن‌ها فایده نداشت غیر از قوم یونس، که چون به موقع ایمان آوردند، عذاب خوارکننده را در زندگی دنیا از آن‌ها برطرف کردیم و آن‌ها را تا پایان عمرشان بهره‌مند ساختیم. (۹۸) اگر خداوند تو می‌خواست تمام کسانی که در زمین هستند ایمان می‌آوردند. آیا تو مردم را مجبور می‌کنی که ایمان بیاورند؟ (۹۹) هیچ‌کس جز با اجازه (مطابق قانون) خدا ایمان نمی‌آورد. خدا آلودگی را بر کسانی‌که عقل خود را به کار نمی‌برند قرار می‌دهد. (۱۰۰) بگو: نگاه کنید که چه چیزهایی در آسمان‌ها و زمین است در صورتی که این نشانه‌ها و بیم‌دادن‌ها برای افرادی که ایمان نمی‌آورند فایده‌ای ندارد. (۱۰۱) آیا انتظار روزهایی مثل روزهای (عذاب) کسانی که قبل از خودشان بودند را می‌کشند؟ بگو: انتظار بکشید، من هم با شما انتظار می‌کشم. (۱۰۲) ما پیغمبرانمان و افراد باایمان را نجات می‌دهیم. وظیفه ما است که افراد باایمان را نجات بدهیم. (۱۰۳) بگو: ای مردم، اگر از دین من دچار شک هستید بدانید که من کسانی را که غیر از خدا عبادت می‌کنید، عبادت و بندگی نمی‌کنم ولی خدایی را بندگی می‌کنم که جان شما را می‌گیرد. به من دستور داده شده که از افراد باایمان باشم. (۱۰۴) و به من امر شده که رو به دین توحیدی بیاور و از مشرکین نباش. (۱۰۵) و غیر از خدا چیزی را که نفع و ضرری به تو نمی‌رساند به کمک نخوان، اگر این کار را بکنی از ستمکاران هستی. (۱۰۶)

وَإِن يَمۡسَسۡكَ ٱللَّهُ بِضُرّٖ فَلَا كَاشِفَ لَهُۥٓ إِلَّا هُوَۖ وَإِن يُرِدۡكَ
بِخَيۡرٖ فَلَا رَآدَّ لِفَضۡلِهِۦۚ يُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۚ
وَهُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿۱۰۷﴾ قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَكُمُ
ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكُمۡۖ فَمَنِ ٱهۡتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهۡتَدِي لِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن
ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَاۖ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيۡكُم بِوَكِيلٖ ﴿۱۰۸﴾ وَٱتَّبِعۡ مَا
يُوحَىٰٓ إِلَيۡكَ وَٱصۡبِرۡ حَتَّىٰ يَحۡكُمَ ٱللَّهُۚ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلۡحَٰكِمِينَ ﴿۱۰۹﴾

اگر خدا ضرری به تو برساند، هیچ‌کس جز او نمی‌تواند آن را برطرف کند و اگر خیری برایت بخواهد، هیچ‌کس جلوی لطفش را نمی‌تواند بگیرد. لطفش را به هر یک از بندگانش که بخواهد می‌کند. او آمرزنده مهربان است. (۱۰۷) بگو: ای مردم، حق از طرف خدایتان برای شما آمد. هر کس هدایت شود به نفع خودش هدایت شده و هر کس گمراه شود به ضرر خودش است، من وکیل شما نیستم. (۱۰۸) از آنچه که به تو وحی می‌شود پیروی کن و استقامت داشته باش تا خدا حکم کند و او بهترین حکم‌کننده است. (۱۰۹)

سُورَةُ هُودٍ
آیاتها ۱۲۳

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓرۚ كِتَٰبٌ أُحۡكِمَتۡ ءَايَٰتُهُۥ ثُمَّ فُصِّلَتۡ مِن لَّدُنۡ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿۱﴾
أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۚ إِنَّنِي لَكُم مِّنۡهُ نَذِيرٞ وَبَشِيرٞ ﴿۲﴾ وَأَنِ ٱسۡتَغۡفِرُواْ
رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِ يُمَتِّعۡكُم مَّتَٰعًا حَسَنًا إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى وَيُؤۡتِ
كُلَّ ذِي فَضۡلٖ فَضۡلَهُۥۖ وَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٖ
كَبِيرٍ ﴿۳﴾ إِلَى ٱللَّهِ مَرۡجِعُكُمۡۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ﴿۴﴾ أَلَآ إِنَّهُمۡ
يَثۡنُونَ صُدُورَهُمۡ لِيَسۡتَخۡفُواْ مِنۡهُۚ أَلَا حِينَ يَسۡتَغۡشُونَ ثِيَابَهُمۡ
يَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعۡلِنُونَۚ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿۵﴾

سوره هود (۱۱)
مکی‌وشامل‌یکصدوبیست وسه‌آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

الر، قرآن کتابی است که آیاتش استوار و از جانب (خدای) حکیم و خبیر توضیح داده شده. (۱) که فقط خدا را بندگی کنید (بنده و مطیع محض هیچ مقامی و هیچکسی غیر از خدا نباشید)، چون من از جانب او برای شما بیم‌دهنده و بشارت‌دهنده هستم. (۲) و این که از خداوندتان (برای گناهان گذشته خود) طلب آمرزش کنید و به سوی او (به اطاعت از دستورهای او) برگردید (توبه کنید) تا شما را از بهره خوبی تا زمان معلومی بهره‌مند سازد و به هر صاحب فضلی فضلش را بدهد و اگر روگردان شوید من بر شما از عذاب روز بزرگ می‌ترسم. (۳) بازگشت شما پیش خدا است و او بر هر کاری توانا است. (۴) بدانید آن‌ها که خم می‌شوند تا خودشان را از او مخفی سازند، و وقتی لباسشان را به سرشان می‌کشند، خدا آنچه را پنهان یا آشکار می‌کنند می‌داند چون او به آنچه در سینه‌ها است کاملاً آگاه است. (۵)

۞ وَما مِن دابَّةٍ فِي الأَرضِ إِلّا عَلَى اللَّهِ رِزقُها وَيَعلَمُ
مُستَقَرَّها وَمُستَودَعَها ۚ كُلٌّ في كِتابٍ مُبينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذي
خَلَقَ السَّماواتِ وَالأَرضَ في سِتَّةِ أَيّامٍ وَكانَ عَرشُهُ
عَلَى الماءِ لِيَبلُوَكُم أَيُّكُم أَحسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِن قُلتَ
إِنَّكُم مَبعوثونَ مِن بَعدِ المَوتِ لَيَقولَنَّ الَّذينَ كَفَروا
إِن هٰذا إِلّا سِحرٌ مُبينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِن أَخَّرنا عَنهُمُ العَذابَ
إِلىٰ أُمَّةٍ مَعدودَةٍ لَيَقولُنَّ ما يَحبِسُهُ ۗ أَلا يَومَ يَأتيهِم لَيسَ
مَصروفًا عَنهُم وَحاقَ بِهِم ما كانوا بِهِ يَستَهزِئونَ ﴿٨﴾
وَلَئِن أَذَقنَا الإِنسانَ مِنّا رَحمَةً ثُمَّ نَزَعناها مِنهُ إِنَّهُ
لَيَئوسٌ كَفورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِن أَذَقناهُ نَعماءَ بَعدَ ضَرّاءَ مَسَّتهُ
لَيَقولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئاتُ عَنّي ۚ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخورٌ ﴿١٠﴾ إِلَّا
الَّذينَ صَبَروا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ أُولٰئِكَ لَهُم مَغفِرَةٌ
وَأَجرٌ كَبيرٌ ﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تارِكٌ بَعضَ ما يوحىٰ إِلَيكَ وَضائِقٌ
بِهِ صَدرُكَ أَن يَقولوا لَولا أُنزِلَ عَلَيهِ كَنزٌ أَو جاءَ مَعَهُ
مَلَكٌ ۚ إِنَّما أَنتَ نَذيرٌ ۚ وَاللَّهُ عَلىٰ كُلِّ شَيءٍ وَكيلٌ ﴿١٢﴾

خوراک هر جنبنده‌ای که در زمین است، بر عهده خداست. او قرارگاه و جایی راکه سپرده می‌شود می‌داند و همه در کتاب روشنی وجود دارد. (۶) اوست که آسمان‌ها و زمین را در شش روز (مرحله) آفرید و عرش او روی آب است تا شما را امتحان کند که کار کدام یک از شما بهتر است و اگر به آن‌ها بگویی که شما بعد از مردن زنده می‌شوید، حتماً کفار می‌گویند: این سحر آشکاری است. (۷) اگر عذاب آن‌ها را برای مدت محدودی عقب بیندازیم، حتماً می‌گویند که چه چیزی از آن جلوگیری کرده؟ بدانید روزی که عذاب بر آن‌ها وارد شود، دیگر از آن‌ها برگردانده نمی‌شود و همان عذابی که مورد تمسخر آن‌ها است، آن‌ها را فرامی‌گیرد. (۸) اگر به انسان رحمتی از طرف خودمان بچشانیم و بعد آن را از او بگیریم ناامید و ناسپاس می‌شود. (۹) و اگر بعد از سختی که به او رسیده نعمتی به او بچشانیم، حتماً می‌گوید: بدی‌ها از من دور شده، چون خوشحال است و افتخار می‌کند. (۱۰) غیر از کسانی که صبر داشته و کار درست کرده‌اند. آن‌ها آمرزش الهی و پاداش بزرگی دارند. (۱۱) (ای پیغمبر) شاید[۱] تو بعضی از چیزهایی راکه به تو وحی می‌شود ترک کنی و سینه‌ات، به‌خاطر این‌که می‌گویندکه چرا گنجی برای او فرستاده نشده و یا فرشته‌ای با او نیامده است، تنگ شود (دلگیر شوی)، تو فقط بیم‌دهنده هستی و خدا وکیل بر هر کاری است. (۱۲)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «مبادا تو برخی از آنچه به سویت وحی می‌شود فروگذاری و سینه‌ات از آن تنگ شود...»

أَم يَقولونَ افتَرىٰهُ قُل فَأتوا بِعَشرِ سُوَرٍ مِثلِهِ مُفتَرَياتٍ
وَادعوا مَنِ استَطَعتُم مِن دونِ اللَّهِ إِن كُنتُم صادِقينَ ﴿۱۳﴾
فَإِلَّم يَستَجيبوا لَكُم فَاعلَموا أَنَّما أُنزِلَ بِعِلمِ اللَّهِ وَأَن لا إِلٰهَ
إِلّا هُوَ فَهَل أَنتُم مُسلِمونَ ﴿۱۴﴾ مَن كانَ يُريدُ الحَياةَ الدُّنيا
وَزينَتَها نُوَفِّ إِلَيهِم أَعمالَهُم فيها وَهُم فيها لا يُبخَسونَ
﴿۱۵﴾ أُولٰئِكَ الَّذينَ لَيسَ لَهُم فِي الآخِرَةِ إِلَّا النّارُ وَحَبِطَ
ما صَنَعوا فيها وَباطِلٌ ما كانوا يَعمَلونَ ﴿۱۶﴾ أَفَمَن كانَ
عَلىٰ بَيِّنَةٍ مِن رَبِّهِ وَيَتلوهُ شاهِدٌ مِنهُ وَمِن قَبلِهِ كِتابُ
موسىٰ إِمامًا وَرَحمَةً أُولٰئِكَ يُؤمِنونَ بِهِ وَمَن يَكفُر بِهِ
مِنَ الأَحزابِ فَالنّارُ مَوعِدُهُ فَلا تَكُ في مِريَةٍ مِنهُ إِنَّهُ الحَقُّ
مِن رَبِّكَ وَلٰكِنَّ أَكثَرَ النّاسِ لا يُؤمِنونَ ﴿۱۷﴾ وَمَن
أَظلَمُ مِمَّنِ افتَرىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولٰئِكَ يُعرَضونَ
عَلىٰ رَبِّهِم وَيَقولُ الأَشهادُ هٰؤُلاءِ الَّذينَ كَذَبوا عَلىٰ رَبِّهِم
أَلا لَعنَةُ اللَّهِ عَلَى الظّالِمينَ ﴿۱۸﴾ الَّذينَ يَصُدّونَ عَن سَبيلِ
اللَّهِ وَيَبغونَها عِوَجًا وَهُم بِالآخِرَةِ هُم كافِرونَ ﴿۱۹﴾

یا می‌گویند: پیغمبر این آیات را سر هم کرده. بگو: اگر راست می‌گویید ده سوره مثل این آیات سر هم کرده بیاورید، هر کس را هم که می‌توانید غیر از خدا برای این کار دعوت کنید. (۱۳) اگر قبول نکردند بدانید که آن به علم الهی نازل شده و بدانید که معبودی (کسی‌که شما بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورهایش باشید) غیر از او وجود ندارد. پس آیا شما تسلیم خدا (مسلمان) می‌شوید؟ (۱۴) کسی که زندگی دنیا و زینت آن را بخواهد، مطابق کاری که در آن راه کرده به او می‌دهیم و در آن مورد به آن‌ها کم داده نمی‌شود. (۱۵) آن‌ها کسانی هستند که در قیامت چیزی غیر از آتش جهنم ندارند و تمام کارهایی که در دنیا کرده‌اند از بین رفته و کارهایی که کرده‌اند باطل است. (۱۶) آیا کسی که بر دلیل روشنی از خداوندش می‌باشد، و شاهدی از خودش آن را می‌خواند، و قبل از او کتاب موسی امام و رحمت بود، دروغ می‌گوید؟ آن‌ها به آن ایمان می‌آورند. هر کس از دستجات که قبول نکند جهنم وعده‌گاه او است. از درستی آن در تردید نباش. آن حقیقتی از خداوند تو است ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند. (۱۷) چه کسی ظالم‌تر از کسی است که دروغی را به خدا نسبت دهد (افترا بزند)؟ چنین افرادی به خداوندشان عرضه می‌شوند و شاهدها می‌گویند: این‌ها کسانی هستند که بر خداوندشان دروغ بستند. بدانید که لعنت خدا بر افراد ظالم است. (۱۸) افراد ظالمی که مردم را از راه خدا بازمی‌دارند و دنبال منحرف‌ساختن آن می‌روند و منکر آخرت هستند. (۱۹)

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ۘ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ
فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ ۞ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ
وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾
أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾
فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا
وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ
وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ
يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ
عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

آن‌ها خدا را در زمین عاجز نمی‌کنند و اولیایی غیر از خدا ندارند. عذاب آن‌ها دوبرابر می‌شود. آن‌ها نمی‌توانستند (حقیقت را) بشنوند و آن را نمی‌دیدند. (۲۰) آن‌ها خودشان را دچار ضرر کرده‌اند (دچار عذاب کرده‌اند) و آنچه به هم بافته‌اند گم شده. (۲۱) ناچار آن‌ها در آخرت زیانکارترین افراد هستند. (۲۲) افرادی که ایمان آوردند و کار درست کردند و نسبت به خدا متواضع بودند اهل بهشت هستند و همیشه در آن خواهند بود. (۲۳) حکایت دو دسته مثل کور و کر با بینا و شنوا است. آیا آن‌ها با هم مساوی هستند؟ آیا توجه پیدا نمی‌کنید؟ (۲۴) نوح را پیش قومش فرستادیم و به آن‌ها گفت: من شما را به طور آشکاری بیم می‌دهم.(۲۵) فقط خدا را بندگی کنید (مطیع محض و بی‌چون و چرای هیچ‌کس و هیچ مقامی غیر از خدا نباشید)، من بر شما از عذاب روز دردناک می‌ترسم.(۲۶) سران کافر قومش گفتند: تو را انسانی مثل خودمان می‌بینیم و پیروان تو را افرادی فرومایه و کم‌عقل می‌بینیم، برای شما امتیازی بر خودمان نمی‌بینیم، بلکه گمان می کنیم شما افراد دروغگویی هستید.(۲۷) نوح گفت: ای قوم من، چه می گویید اگر من بر دلیل روشنی از خداوندم باشم و به لطف خودش رحمتی به من کرده باشد که بر شما پوشیده است، آیا در حالی‌که شما از آن خوشتان نمی‌آید ما شما را به آن وادار کنیم؟(۲۸)

وَيٰقَومِ لآ اَسئَلُكُم عَلَيهِ مالًا اِن اَجرِيَ اِلّا عَلَى اللّٰهِ
وَما اَنَا بِطارِدِ الَّذينَ ءامَنوا اِنَّهُم مُلٰقوا رَبِّهِم وَلٰكِنّي اَرٰكُم
قَومًا تَجهَلونَ ﴿٢٩﴾ وَيٰقَومِ مَن يَنصُرُني مِنَ اللّٰهِ اِن طَرَدتُهُم
اَفَلا تَذَكَّرونَ ﴿٣٠﴾ وَلآ اَقولُ لَكُم عِندي خَزآئِنُ اللّٰهِ
وَلآ اَعلَمُ الغَيبَ وَلآ اَقولُ اِنّي مَلَكٌ وَلآ اَقولُ لِلَّذينَ تَزدَري
اَعيُنُكُم لَن يُؤتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيرًا اَللّٰهُ اَعلَمُ بِما في اَنفُسِهِم
اِنّي اِذًا لَمِنَ الظّٰلِمينَ ﴿٣١﴾ قالوا يٰنوحُ قَد جادَلتَنا فَاَكثَرتَ
جِدالَنا فَأتِنا بِما تَعِدُنا اِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقينَ ﴿٣٢﴾ قالَ اِنَّما
يَأتيكُم بِهِ اللّٰهُ اِن شآءَ وَما اَنتُم بِمُعجِزينَ ﴿٣٣﴾ وَلا يَنفَعُكُم
نُصحي اِن اَرَدتُ اَن اَنصَحَ لَكُم اِن كانَ اللّٰهُ يُريدُ اَن
يُغوِيَكُم هُوَ رَبُّكُم وَاِلَيهِ تُرجَعونَ ﴿٣٤﴾ اَم يَقولونَ افتَرٰهُ
قُل اِنِ افتَرَيتُهُ فَعَلَيَّ اِجرامي وَاَنَا بَريٓءٌ مِمّا تُجرِمونَ ﴿٣٥﴾
وَاوحِيَ اِلىٰ نوحٍ اَنَّهُ لَن يُؤمِنَ مِن قَومِكَ اِلّا مَن قَد ءامَنَ
فَلا تَبتَئِس بِما كانوا يَفعَلونَ ﴿٣٦﴾ وَاصنَعِ الفُلكَ بِاَعيُنِنا
وَوَحيِنا وَلا تُخٰطِبني فِي الَّذينَ ظَلَموا اِنَّهُم مُغرَقونَ ﴿٣٧﴾

ای قوم من، من به‌خاطر رسالتم مزدی از شما نمی‌خواهم. پاداش من با خدا است و من کسانی را که ایمان آورده‌اند از خود دور نمی‌کنم. آن‌ها خداوندشان را ملاقات می‌کنند، ولی شما را افراد نادانی می‌بینم. (۲۹) اگر من آن‌ها را از خود برانم چه کسی مرا در مقابل خدا یاری می‌کند؟ آیا متوجه نیستید؟ (۳۰) به شما نمی‌گویم که گنج‌های خدا پیش من است، غیب هم نمی‌دانم، و نمی‌گویم که من فرشته‌ام، و درباره کسانی‌که در پیش چشم شما خوار هستند نمی‌گویم که خدا هرگز به آن‌ها خیری نمی‌رساند. خدا از آنچه در دل آن‌ها است بهتر خبر دارد، اگر من آن‌ها را از خود برانم از ستمگران خواهم بود. (۳۱) گفتند: ای نوح، با ما بحث (بگومگو) کردی و زیاد بگومگوکردی، اگر راست می‌گویی عذابی را که وعده می‌دهی برای ما بیاور.(۳۲) نوح گفت: اگر خدا بخواهد آن را برای شما می‌آورد و شما نمی‌توانید جلوی آن را بگیرید.(۳۳) اگر خدا بخواهد شما را به اشتباه اندازد، اگر چه من بخواهم شما را نصیحت کنم، نصیحت‌کردن من نفعی برای شما ندارد. صاحب‌اختیار شما خداست و پیش او برگردانده می‌شوید.(۳۴) آیا می‌گویند: این حرف‌ها را به هم بافته؟ بگو: اگر من آن‌ها را به هم بافته باشم، گناهش بر عهده من است و من از گناه‌هایی که شما می‌کنید برکنار هستم.(۳۵) به نوح وحی شد که غیر از آن‌هایی که ایمان آورده‌اند کسی از قومت به تو ایمان نمی‌آورد، بنابراین از کارهایی که آن‌ها کرده‌اند غمگین نباش.(۳۶) و کشتی را زیر نظر و وحی ما بساز و در مورد ستمکاران با من حرف نزن. آن‌ها غرق خواهند شد.(۳۷)

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ ۚ
قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ آمَنَ ۚ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ ۞ وَقَالَ ارْكَبُوا
فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا ۚ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾
وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾
قَالَ سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ ۚ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ
مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ
الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي
وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ ۖ وَقِيلَ
بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي
مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

نوح کشتی را می‌ساخت، هر وقت سران قومش از کنار او می‌گذشتند او را مسخره می‌کردند. نوح گفت: اگر ما را مسخره می‌کنید، ما هم شما را مسخره خواهیم کرد همان‌طور که ما را مسخره می‌کنید. (۳۸) خواهید دانست عذاب خوارکننده به چه کسی خواهد رسید و عذاب دایمی بر او وارد خواهد شد. (۳۹) تا وقتی که فرمان ما صادر شد و آب از تنور فوران کرد. به نوح گفتیم: از هر زوجی دوتا و خانواده‌ات و افراد باایمان را سوار کن، به غیر از کسی‌که قبلاً درباره او تصمیم گرفته شده. افرادی که به او ایمان آورده بودند فقط تعداد کمی بودند. (۴۰) نوح گفت: سوار آن شوید، حرکت‌کردن و لنگرانداختن آن به‌نام خدا است، خداوند من آمرزنده مهربان است. (۴۱) کشتی در میان موجی به بلندی کوه آن‌ها را می‌برد. نوح پسرش را که در کناری ایستاده بود صدا زد و گفت: پسرم با ما سوار شو و از بی‌ایمان‌ها نباش. (۴۲) پسرش گفت: به کوهی پناه می‌برم، مرا از آب حفظ می‌کند. نوح گفت: امروز به‌جز کسی که خدا به او رحم کرده، کسی‌که انسان را از فرمان خدا حفظ کند وجود ندارد. موج بین آن‌ها قرار گرفت و پسرش غرق شد. (۴۳) گفته شد: ای زمین آبت را ببلع، و ای آسمان نبار. آب فروکش کرد و کار تمام شد و کشتی بر کوه جودی قرار گرفت و گفته شد: مردمی که ظلم می‌کنند (از رحمت خدا) دور باشند. (۴۴) نوح خداوندش را صدا زد و گفت: خداوندا، پسرم از خانواده من است و وعده تو حق است و تو بهترین حکم‌کننده‌ای. (۴۵)

قالَ يٰنوحُ اِنَّهُ لَيسَ مِن اَهلِكَ اِنَّهُ عَمَلٌ غَيرُ صٰلِحٍ فَلا تَسئَلنِ
ما لَيسَ لَكَ بِهِ عِلمٌ اِنّي اَعِظُكَ اَن تَكونَ مِنَ الجٰهِلينَ
﴿۴۶﴾ قالَ رَبِّ اِنّي اَعوذُ بِكَ اَن اَسئَلَكَ ما لَيسَ لي بِهِ عِلمٌ
وَ اِلّا تَغفِرلي وَ تَرحَمني اَكُن مِنَ الخٰسِرينَ ﴿۴۷﴾ قيلَ يٰنوحُ
اهبِط بِسَلٰمٍ مِنّا وَ بَرَكٰتٍ عَلَيكَ وَ عَلىٰ اُمَمٍ مِمَّن مَعَكَ
وَ اُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُم ثُمَّ يَمَسُّهُم مِنّا عَذابٌ اَليمٌ ﴿۴۸﴾ تِلكَ
مِن اَنباءِ الغَيبِ نوحيها اِلَيكَ ما كُنتَ تَعلَمُها اَنتَ
وَ لا قَومُكَ مِن قَبلِ هٰذا فَاصبِر اِنَّ العاقِبَةَ لِلمُتَّقينَ ﴿۴۹﴾
وَ اِلىٰ عادٍ اَخاهُم هودًا قالَ يٰقَومِ اعبُدُوا اللّٰهَ ما لَكُم مِن
اِلٰهٍ غَيرُهُ اِن اَنتُم اِلّا مُفتَرونَ ﴿۵۰﴾ يٰقَومِ لا اَسئَلُكُم
عَلَيهِ اَجرًا اِن اَجرِيَ اِلّا عَلَى الَّذي فَطَرَني اَفَلا تَعقِلونَ
﴿۵۱﴾ وَ يٰقَومِ استَغفِروا رَبَّكُم ثُمَّ توبوا اِلَيهِ يُرسِلِ السَّماءَ
عَلَيكُم مِدرارًا وَ يَزِدكُم قُوَّةً اِلىٰ قُوَّتِكُم وَ لا تَتَوَلَّوا
مُجرِمينَ ﴿۵۲﴾ قالوا يٰهودُ ما جِئتَنا بِبَيِّنَةٍ وَ ما نَحنُ
بِتارِكي اٰلِهَتِنا عَن قَولِكَ وَ ما نَحنُ لَكَ بِمُؤمِنينَ ﴿۵۳﴾

خدا گفت: ای نوح، او از خانواده تو نیست، او بدکار است، بنابراین درباره آنچه که نمی‌دانی از من چیزی نخواه، من به تو نصیحت می‌کنم که نادان نباش. (۴۶) نوح گفت: من از این‌که چیزی را که نمی‌دانم از تو بخواهم به تو پناه می‌برم، اگر مرا نیامرزی و به من رحم نکنی از زیانکاران خواهم بود. (۴۷) گفته شد: ای نوح، با سلامتی و برکت‌های ما، بر خودت و گروه‌هایی که با تو هستند، پیاده شو. آن‌ها امت‌هایی خواهند بود که ایشان را بهره‌مند می‌کنیم و بعد از طرف ما عذاب دردناکی به آن‌ها خواهد رسید. (۴۸) این از اخبار غیب است که به تو وحی می‌کنیم. تو و قومت قبلاً از آن اطلاع نداشتید، بنابراین صبر کن چون عاقبت به نفع افراد پرهیزگار است. (۴۹) به سوی قوم عاد برادرشان هود را فرستادیم. او گفت: ای قوم من، خدا را بندگی کنید. معبودی (کسی که در مقابل او احساس و ابراز کوچکی کنید و از دستورهای او بدون چون و چرا پیروی کنید) غیر از او برای شما وجود ندارد. شما دروغ سر هم می‌کنید (چون معبودی جز او وجود ندارد). (۵۰) ای قوم من، من برای هدایت‌کردن شما مزدی نمی‌خواهم. مزد من فقط بر عهده خدایی است که مرا آفرید. آیا نمی‌فهمید؟ (۵۱) ای قوم من، (به‌خاطر گناهان گذشته خودتان) از خداوندتان آمرزش بطلبید و به اطاعت از دستور و نظر او برگردید تا آسمان باران زیادتری ببارد و نیروی شما را بیشتر کند و گناه‌کارانه از این کار روگردان نباشید. (۵۲) گفتند: ای هود، دلیل روشنی (معجزه‌ای) برای ما نیاوردی، ما با حرف‌های تو دست از خدایان خودمان برنمی‌داریم و حرف‌های تو را قبول نداریم. (۵۳)

اِن نَقولُ اِلَّا اعتَرٰىكَ بَعضُ ءالِهَتِنا بِسوٓءٍ قالَ اِنّىٓ اُشهِدُ اللّٰهَ
وَاشهَدوٓا اَنّى بَرىٓءٌ مِمّا تُشرِكونَ ﴿٥٤﴾ مِن دونِهٖ فَكيدونى
جَميعًا ثُمَّ لا تُنظِرونِ ﴿٥٥﴾ اِنّى تَوَكَّلتُ عَلَى اللّٰهِ رَبّى وَرَبِّكُم
ما مِن دابَّةٍ اِلّا هُوَ ءاخِذٌ بِناصِيَتِها اِنَّ رَبّى عَلٰى صِراطٍ مُستَقيمٍ ﴿٥٦﴾
فَاِن تَوَلَّوا فَقَد اَبلَغتُكُم ما اُرسِلتُ بِهٖٓ اِلَيكُم وَيَستَخلِفُ رَبّى
قَومًا غَيرَكُم وَلا تَضُرّونَهٗ شَيـًٔا اِنَّ رَبّى عَلٰى كُلِّ شَىءٍ حَفيظٌ
﴿٥٧﴾ وَلَمّا جاءَ اَمرُنا نَجَّينا هودًا وَالَّذينَ ءامَنوا مَعَهٗ بِرَحمَةٍ مِنّا
وَنَجَّينٰهُم مِن عَذابٍ غَليظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلكَ عادٌ جَحَدوا بِـٔايٰتِ رَبِّهِم
وَعَصَوا رُسُلَهٗ وَاتَّبَعوٓا اَمرَ كُلِّ جَبّارٍ عَنيدٍ ﴿٥٩﴾ وَاُتبِعوا فى
هٰذِهِ الدُّنيا لَعنَةً وَيَومَ القِيٰمَةِ اَلآ اِنَّ عادًا كَفَروا رَبَّهُم اَلا
بُعدًا لِعادٍ قَومِ هودٍ ﴿٦٠﴾ وَاِلٰى ثَمودَ اَخاهُم صٰلِحًا قالَ يٰقَومِ
اعبُدُوا اللّٰهَ ما لَكُم مِن اِلٰهٍ غَيرُهٗ هُوَ اَنشَاَكُم مِنَ الاَرضِ
وَاستَعمَرَكُم فيها فَاستَغفِروهُ ثُمَّ توبوٓا اِلَيهِ اِنَّ رَبّى قَريبٌ مُجيبٌ
﴿٦١﴾ قالوا يٰصٰلِحُ قَد كُنتَ فينا مَرجُوًّا قَبلَ هٰذآ اَتَنهٰىنآ اَن
نَعبُدَ ما يَعبُدُ ءاباؤُنا وَاِنَّنا لَفى شَكٍّ مِمّا تَدعونآ اِلَيهِ مُريبٍ ﴿٦٢﴾

ما فقط می‌گوییم: بعضی از خدایان ما آسیبی به تو رسانده‌اند. هود گفت: من خدا را شاهد می‌گیرم و شما هم شاهد باشید که من از آنچه شریک او می‌سازید برکنار و بیزارم. (۵۴) هر نقشه‌ای که دارید برایم بکشید و به من مهلت ندهید. (۵۵) من به خدایی که صاحب‌اختیار من و شماست توکل کرده‌ام. هیچ جنبنده‌ای نیست مگر این‌که زمامش به دست خداست. خدای من بر راه راست است. (۵۶) اگر قبول نکنید، من وظیفه‌ای را که برای آن نزد شما فرستاده شده‌ام انجام داده‌ام و خدای من قوم دیگری را جانشین شما می‌کند و شما ذره‌ای به او ضرر نمی‌زنید. خدای من حافظ هر چیزی است. (۵۷) چون فرمان ما صادر شد، هود و کسانی را که با او ایمان آورده بودند به رحمت خودمان نجات دادیم و آن‌ها را از عذاب سخت رهانیدیم. (۵۸) این قوم عاد است که منکر آیات خداوندشان شدند و از پیغمبران خدا اطاعت نکردند و از فرمان هر مستبد ستیزه‌جویی پیروی کردند. (۵۹) در این دنیا و روز قیامت لعنت به دنبال خود داشتند. بدانید که قوم عاد منکر خدایشان شدند، و لعنت بر عاد، قوم هود است. (۶۰) برای قوم ثمود برادرشان صالح را فرستادیم که به آن‌ها گفت: ای قوم من، خدا را بندگی کنید، معبودی غیر از او برای شما نیست. او شما را از زمین آفرید که آن را آباد کنید بنابراین از او طلب آمرزش کنید و به سوی او برگردید، چون خداوند من نزدیک است و دعا را اجابت می‌کند. (۶۱) گفتند: ای صالح، قبل از این به تو امید داشتیم، آیا ما را از عبادت آنچه پدرانمان عبادت می‌کنند نهی می‌کنی؟ ما به این چیزی که ما را به آن دعوت می‌کنی کاملاً شک داریم. (۶۲)

قالَ يٰقَومِ اَرَءَيتُم اِن كُنتُ عَلىٰ بَيِّنَةٍ مِن رَبّى وَءاتىٰنى
مِنهُ رَحمَةً فَمَن يَنصُرُنى مِنَ اللهِ اِن عَصَيتُهُ
فَما تَزيدونَنى غَيرَ تَخسيرٍ ﴿٦٣﴾ وَ يٰقَومِ هٰذِهِ ناقَةُ اللهِ لَكُم
ءايَةً فَذَروها تَأكُل فى اَرضِ اللهِ وَلا تَمَسّوها بِسوءٍ
فَيَأخُذَكُم عَذابٌ قَريبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَروها فَقالَ تَمَتَّعوا فى دارِكُم
ثَلٰثَةَ اَيّامٍ ذٰلِكَ وَعدٌ غَيرُ مَكذوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمّا جاءَ اَمرُنا
نَجَّينا صٰلِحًا وَالَّذينَ ءامَنوا مَعَهُ بِرَحمَةٍ مِنّا وَمِن خِزىِ
يَومِئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ القَوِىُّ العَزيزُ ﴿٦٦﴾ وَاَخَذَ الَّذينَ
ظَلَمُوا الصَّيحَةُ فَاَصبَحوا فى دِيارِهِم جٰثِمينَ ﴿٦٧﴾
كَاَن لَم يَغنَوا فيها اَلا اِنَّ ثَمودَا كَفَروا رَبَّهُم اَلا بُعدًا
لِثَمودَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَد جاءَت رُسُلُنا اِبرٰهيمَ بِالبُشرىٰ قالوا
سَلٰمًا قالَ سَلٰمٌ فَما لَبِثَ اَن جاءَ بِعِجلٍ حَنيذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمّا
رَءا اَيدِيَهُم لا تَصِلُ اِلَيهِ نَكِرَهُم وَاَوجَسَ مِنهُم خيفَةً
قالوا لا تَخَف اِنّا اُرسِلنا اِلىٰ قَومِ لوطٍ ﴿٧٠﴾ وَامرَاَتُهُ قائِمَةٌ
فَضَحِكَت فَبَشَّرنٰها بِاِسحٰقَ وَمِن وَراءِ اِسحٰقَ يَعقوبَ ﴿٧١﴾

صالح گفت: ای قوم من، اگر من بر دلیل روشنی از خداوندم باشم و از لطف خودش رحمتی به من کرده باشد، چه می‌گویید؟ اگر نافرمانی او را بکنم، چه کسی مرا در مقابل خدا یاری می‌کند؟ شما جز ضرر بر من نمی‌افزایید. (۶۳) ای قوم من، این شتر ماده مال خداست. در آن نشانه‌ای برای شما وجود دارد. بگذارید در زمین خدا بچرد و آزاری به او نرسانید، چون (اگر آن را اذیت کنید) به زودی دچار عذاب خواهید شد. (۶۴) آن‌ها شتر را کشتند. صالح به آن‌ها گفت: سه روز در خانه‌های خود زندگی کنید، این وعده دروغی نیست. (۶۵) چون فرمان ما صادر شد، به لطف خودمان صالح و افرادی را که با او ایمان آورده بودند از خواری آن روز نجات دادیم، چون خداوند تو قوی و توانا است. (۶۶) ستمکاران دچار صیحه (صدای رعدآسا) شدند و صبحگاهان در خانه‌هایشان از پا درآمدند. (۶۷) مثل این‌که هرگز در آنجا نبوده‌اند. بدانید که قوم ثمود منکر خداوندشان شدند. بدانید که قوم ثمود لعنت شدند. (۶۸) فرستادگان ما برای ابراهیم مژده آوردند و گفتند: سلام. ابراهیم گفت: سلام. طولی نکشید که ابراهیم گوساله بریانی برای آن‌ها آورد. (۶۹) چون دید دست‌های آن‌ها برای خوردن آن دراز نمی‌شود فکر کرد که نظر خوبی ندارند و احساس ترسی از آن‌ها کرد. آن‌ها گفتند: نترس، ما به سوی قوم لوط فرستاده شده‌ایم. (۷۰) زن ابراهیم که ایستاده بود خندید. ما مژده اسحاق و بعد از او یعقوب را به او دادیم. (۷۱)

قالَت يٰوَيلَتىٰ ءَأَلِدُ وَأَنا عَجوزٌ وَهٰذا بَعلى شَيخًا ۖ إِنَّ هٰذا
لَشَيءٌ عَجيبٌ ﴿۷۲﴾ قالوا أَتَعجَبينَ مِن أَمرِ اللَّهِ ۖ رَحمَتُ اللَّهِ
وَبَرَكاتُهُ عَلَيكُم أَهلَ البَيتِ ۚ إِنَّهُ حَميدٌ مَجيدٌ ﴿۷۳﴾ فَلَمّا ذَهَبَ
عَن إِبراهيمَ الرَّوعُ وَجاءَتهُ البُشرىٰ يُجادِلُنا فى قَومِ لوطٍ ﴿۷۴﴾
إِنَّ إِبراهيمَ لَحَليمٌ أَوّاهٌ مُنيبٌ ﴿۷۵﴾ يٰإِبراهيمُ أَعرِض عَن هٰذا ۖ
إِنَّهُ قَد جاءَ أَمرُ رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُم آتيهِم عَذابٌ غَيرُ مَردودٍ ﴿۷۶﴾
وَلَمّا جاءَت رُسُلُنا لوطًا سيءَ بِهِم وَضاقَ بِهِم ذَرعًا وَقالَ هٰذا
يَومٌ عَصيبٌ ﴿۷۷﴾ وَجاءَهُ قَومُهُ يُهرَعونَ إِلَيهِ وَمِن قَبلُ كانوا
يَعمَلونَ السَّيِّئاتِ ۚ قالَ يٰقَومِ هٰؤُلاءِ بَناتى هُنَّ أَطهَرُ لَكُم ۖ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلا تُخزونِ فى ضَيفى ۖ أَلَيسَ مِنكُم رَجُلٌ رَشيدٌ ﴿۷۸﴾
قالوا لَقَد عَلِمتَ ما لَنا فى بَناتِكَ مِن حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعلَمُ ما نُريدُ
﴿۷۹﴾ قالَ لَو أَنَّ لى بِكُم قُوَّةً أَو آوى إِلىٰ رُكنٍ شَديدٍ ﴿۸۰﴾ قالوا
يٰلوطُ إِنّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلوا إِلَيكَ ۖ فَأَسرِ بِأَهلِكَ بِقِطعٍ
مِنَ اللَّيلِ وَلا يَلتَفِت مِنكُم أَحَدٌ إِلَّا امرَأَتَكَ ۖ إِنَّهُ مُصيبُها
ما أَصابَهُم ۚ إِنَّ مَوعِدَهُمُ الصُّبحُ ۚ أَلَيسَ الصُّبحُ بِقَريبٍ ﴿۸۱﴾

گفت: وای بر من، آیا من در حالی‌که پیرم و شوهرم هم پیر است بچه‌ای می‌زایم؟ این چیز عجیبی است. (۷۲) آن‌ها گفتند: آیا از کار خدا تعجب می‌کنی؟ رحمت خدا و برکاتش شامل حال خانواده شماست. براستی خدا ستوده و بزرگوار است. (۷۳) وقتی ترس ابراهیم از بین رفت و مژده به او رسید، با ما به بحث‌کردن درباره قوم لوط پرداخت. (۷۴) چون ابراهیم بردبار و دل رحم و بازگشت‌کننده بود. (۷۵) گفتند: ای ابراهیم، از این بگذر، چون فرمان خداوندت صادر شده و عذاب حتمی که ردشدنی نیست برای آن‌ها خواهد آمد. (۷۶) چون فرستادگان ما پیش لوط آمدند، برای آن‌ها ناراحت شد، چون قدرت حمایت از آن‌ها را نداشت. گفت: امروز روز سختی است. (۷۷) قوم او با سرعت به طرف او آمدند و قبلاً کارهای زشت (همجنس‌بازی) می‌کردند. لوط به آن‌ها گفت: ای قوم من، این‌ها دختران من هستند، آن‌ها برای شما پاک‌تر هستند، از خدا بترسید و مرا پیش مهمانانم خوار نکنید، آیا مرد فهمیده‌ای در بین شما نیست؟ (۷۸) گفتند: می‌دانی که ما حقی در مورد دختران تو نداریم و می‌دانی چه می‌خواهیم. (۷۹) لوط گفت: کاش نیرویی در مقابل شما داشتم یا می‌توانستم به تکیه‌گاه محکمی پناه ببرم. (۸۰) مهمانان گفتند: ای لوط، ما فرستادگان خداوند تو هستیم، آن‌ها به تو دسترسی ندارند، بنابراین خانواده‌ات را در پاسی از شب حرکت بده و کسی از شما به پشت سرش نگاه نکند، مگر همسرت، چون او به عذاب آن‌ها گرفتار می‌شود. موعد آن‌ها هم صبح است. آیا صبح نزدیک نیست؟ (پس عجله کن). (۸۱)

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ۖ
وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ ۞ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ
شُعَيْبًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ
وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ ۚ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ
وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۖ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا
يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا
أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ ۖ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ
الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ
رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ
إِلَىٰ مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ ۚ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ۚ
وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

چون فرمان ما صادر شد، شهر را زیر و رو کردیم و بر آن‌ها پی در پی بارانی از سنگ‌های گلی باراندیم. (۸۲) سنگ‌هایی که پیش خداوندت نشاندار بود. چنین عذابی از ستمکاران دور نیست. (۸۳) و به شهر مدین برادرشان شعیب را فرستادیم. شعیب به آن‌ها گفت: ای قوم من، خدا را بندگی کنید (بنده کسی جز خدا نباشید)، معبودی (کسی که لایق آن باشد که در مقابلش احساس و ابراز کوچکی کنید و بدون چون و چرا از دستورهایش اطاعت کنید) جز او وجود ندارد. و از پیمانه و ترازو کم نگذارید. من وضع مالی شما را خوب می‌بینم و برای شما از عذاب روزی که همه را دربرمی‌گیرد می‌ترسم. (۸۴) ای قوم، پیمانه و وزن را به عدالت کامل بدهید و از حق مردم چیزی کم نگذارید و در زمین خرابکاری نکنید. (۸۵) اگر ایمان داشته باشید، سود حلالی که خدا برای شما باقی می‌گذارد برایتان بهتر است، و من نگهبان شما نیستم. (۸۶) گفتند: ای شعیب، آیا نمازت به تو دستور می‌دهد که ما از آنچه پدرانمان می‌پرستیدند دست برداریم؟ یا آنطور که دلمان می‌خواهد در اموال خودمان دخل و تصرف نکنیم؟ تو آدم بردبار و فهمیده‌ای هستی. (این حرف‌ها از تو بعید است). (۸۷) شعیب گفت: نظر شما چیست و چه می‌گویید اگر من بر دلیل روشنی از خداوندم باشم و خدا رزق خوبی از جانب خودش روزی من ساخته باشد؟ من نمی‌خواهم در آنچه شما را از آن نهی می‌کنم با شما مخالفتی بکنم. من جز اصلاح چیزی نمی‌خواهم، آن هم تا آنجا که از دستم برآید و موفقیت من در این کار با خدا است. بر او توکل کرده‌ام و به سوی او برمی‌گردم. (۸۸)

وَيٰقَومِ لا يَجرِمَنَّكُم شِقاقى أَن يُصيبَكُم مِثلُ ما أَصابَ
قَومَ نوحٍ أَو قَومَ هودٍ أَو قَومَ صٰلِحٍ ۚ وَما قَومُ لوطٍ مِنكُم
بِبَعيدٍ ﴿۸۹﴾ وَاستَغفِروا رَبَّكُم ثُمَّ توبوا إِلَيهِ ۚ إِنَّ رَبّى
رَحيمٌ وَدودٌ ﴿۹۰﴾ قالوا يٰشُعَيبُ ما نَفقَهُ كَثيرًا مِمّا
تَقولُ وَإِنّا لَنَرىٰكَ فينا ضَعيفًا ۖ وَلَولا رَهطُكَ لَرَجَمنٰكَ ۖ
وَما أَنتَ عَلَينا بِعَزيزٍ ﴿۹۱﴾ قالَ يٰقَومِ أَرَهطى أَعَزُّ عَلَيكُم
مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذتُموهُ وَراءَكُم ظِهرِيًّا ۖ إِنَّ رَبّى بِما تَعمَلونَ
مُحيطٌ ﴿۹۲﴾ وَيٰقَومِ اعمَلوا عَلىٰ مَكانَتِكُم إِنّى عٰمِلٌ ۖ
سَوفَ تَعلَمونَ مَن يَأتيهِ عَذابٌ يُخزيهِ وَمَن هُوَ
كٰذِبٌ ۖ وَارتَقِبوا إِنّى مَعَكُم رَقيبٌ ﴿۹۳﴾ وَلَمّا جاءَ أَمرُنا
نَجَّينا شُعَيبًا وَالَّذينَ ءامَنوا مَعَهُ بِرَحمَةٍ مِنّا وَأَخَذَتِ
الَّذينَ ظَلَمُوا الصَّيحَةُ فَأَصبَحوا فى دِيٰرِهِم جٰثِمينَ ﴿۹۴﴾
كَأَن لَم يَغنَوا فيها ۗ أَلا بُعدًا لِمَديَنَ كَما بَعِدَت ثَمودُ ﴿۹۵﴾
وَلَقَد أَرسَلنا موسىٰ بِـٔايٰتِنا وَسُلطٰنٍ مُبينٍ ﴿۹۶﴾ إِلىٰ فِرعَونَ
وَمَلَإِيهِ فَاتَّبَعوا أَمرَ فِرعَونَ ۖ وَما أَمرُ فِرعَونَ بِرَشيدٍ ﴿۹۷﴾

ای قوم من، مخالفت با من شما را به کاری واندارد که مثل مصیبتی که به قوم نوح و هود و صالح وارد شد به شما هم برسد. قوم لوط هم از شما چندان فاصله‌ای ندارند. (۸۹) از خداوندتان (به‌خاطر گناهان گذشته و بت‌پرستی خودتان) طلب آمرزش کنید و به اطاعت از او برگردید، چون خداوند من مهربان و دوستدار توبه‌کنندگان است. (۹۰) گفتند: ای شعیب، مقدار زیادی از این حرف‌هایی که می‌زنی نمی‌فهمیم و تو را در بین خود ضعیف می‌بینیم، اگر خانواده تو نبودند تو را سنگسار می‌کردیم و تو تسلطی بر ما نداری. (۹۱) شعیب گفت: آیا خانواده من پیش شما بیشتر از خدا قدرت دارند که خدا را پشت سر خود انداخته‌اید (توجهی به خدا ندارید)؟ خداوند من از کارهایی که می‌کنید اطلاع کامل دارد. (۹۲) ای قوم من، هر کاری که از دستتان برمی‌آید بکنید، من هم کار خودم را می‌کنم و در آینده خواهید دانست که عذابی که خوارکننده است سراغ چه کسی می‌آید و دروغگو کیست. شما انتظار بکشید، من هم با شما انتظار می‌کشم. (۹۳) چون فرمان ما صادر شد با رحمت خودمان شعیب و کسانی را که با او ایمان آورده بودند نجات دادیم و صدای رعد شدیدی کسانی را که ظلم می‌کردند در بر گرفت و در خانه‌هایشان از پا درآمدند. (۹۴) مثل این‌که اصلاً در آن نبوده‌اند. بدانید مدین نابود شد، همانگونه که قوم ثمود نابود شد. (۹۵) موسی را با آیات و دلیل روشن پیش فرعون و سران قومش فرستادیم. سران قومش از دستور فرعون پیروی کردند، در صورتی که دستور او درست نبود. (۹۶ و ۹۷)

يَقدُمُ قَومَهُ يَومَ القِيٰمَةِ فَاَورَدَهُمُ النّارَ وَبِئسَ الوِردُ
المَورودُ ﴿۹۸﴾ وَاُتبِعوا فى هٰذِهِ لَعنَةً وَيَومَ القِيٰمَةِ بِئسَ
الرِّفدُ المَرفودُ ﴿۹۹﴾ ذٰلِكَ مِن اَنباءِ القُرىٰ نَقُصُّهُ عَلَيكَ
مِنها قائِمٌ وَحَصيدٌ ﴿۱۰۰﴾ وَما ظَلَمنٰهُم وَلٰكِن ظَلَموا اَنفُسَهُم
فَما اَغنَت عَنهُم ءالِهَتُهُمُ الَّتى يَدعونَ مِن دونِ اللهِ
مِن شَىءٍ لَمّا جاءَ اَمرُ رَبِّكَ وَما زادوهُم غَيرَ تَتبيبٍ
﴿۱۰۱﴾ وَكَذٰلِكَ اَخذُ رَبِّكَ اِذا اَخَذَ القُرىٰ وَهِىَ ظالِمَةٌ اِنَّ
اَخذَهُ اَليمٌ شَديدٌ ﴿۱۰۲﴾ اِنَّ فى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِمَن خافَ
عَذابَ الاٰخِرَةِ ذٰلِكَ يَومٌ مَجموعٌ لَهُ النّاسُ وَذٰلِكَ يَومٌ مَشهودٌ
﴿۱۰۳﴾ وَما نُؤَخِّرُهُ اِلّا لِاَجَلٍ مَعدودٍ ﴿۱۰۴﴾ يَومَ يَأتِ لا تَكَلَّمُ
نَفسٌ اِلّا بِاِذنِهِ فَمِنهُم شَقِىٌّ وَسَعيدٌ ﴿۱۰۵﴾ فَاَمَّا الَّذينَ شَقوا
فَفِى النّارِ لَهُم فيها زَفيرٌ وَشَهيقٌ ﴿۱۰۶﴾ خٰلِدينَ فيها ما دامَتِ
السَّمٰوٰتُ وَالاَرضُ اِلّا ما شاءَ رَبُّكَ اِنَّ رَبَّكَ فَعّالٌ لِما يُريدُ
﴿۱۰۷﴾ وَاَمَّا الَّذينَ سُعِدوا فَفِى الجَنَّةِ خٰلِدينَ فيها ما دامَتِ
السَّمٰوٰتُ وَالاَرضُ اِلّا ما شاءَ رَبُّكَ عَطاءً غَيرَ مَجذوذٍ ﴿۱۰۸﴾

روز قیامت جلوی قومش حرکت می‌کند و آن‌ها را وارد آتش جهنم می‌کند. جهنم جای بدی برای واردشوندگان آن می‌باشد. (۹۸) آن‌ها در دنیا و روز قیامت لعنت (دور بودن از رحمت خدا) را به دنبال خود دارند. بد چیزی به آن‌ها داده شده. (۹۹) این قسمتی از خبر مردم شهرها است که داستان آن را برای تو می‌گوییم. مقداری از آن‌ها هنوز سرپا است و مقداری از آن‌ها ویران شده. (۱۰۰) ما به آن‌ها ظلم نکردیم ولی آن‌ها به خودشان ظلم کردند. و وقتی فرمان خداوند صادر شد، خدایانی که به غیر از خدا به کمک می‌خواندند، ذره‌ای به کار آن‌ها نیامدند و چیزی غیر از نابودی بر آن‌ها نیفزودند. (۱۰۱) مجازات خداوند تو وقتی که شهرهایی را که ستمگر بودند دچار عذاب کرد به این ترتیب بود. عذاب خدا بسیار دردآور است. (۱۰۲) در این سرگذشت‌ها برای کسی که از عذاب آخرت می‌ترسد، نشانه‌ای وجود دارد. روز آخرت روزی است که مردم در آن جمع می‌شوند و روزی است دیدنی. (۱۰۳) ما فقط آن را تا مدت محدودی عقب می‌اندازیم. (۱۰۴) وقتی آن روز بیاید، هیچ‌کس جز با اجازه خدا صحبت نمی‌کند. در آن روز عده‌ای بدبختند و عده‌ای خوشبخت. (۱۰۵) اما بدبخت‌ها در آتش هستند و در آن فریاد و ناله دارند. (۱۰۶) تا وقتی آسمان‌ها و زمین باقی است در آن خواهند بود مگر تا آنجا که خداوندت بخواهد. چون خداوندت هر کاری که بخواهد می‌کند. (۱۰۷) اما خوشبخت‌ها تا آسمان‌ها و زمین وجود دارد در بهشت باقی خواهند بود، تا وقتی که خداوندت بخواهد. بخشش خداوند قطع‌شدنی نیست. (۱۰۸)

فَلا تَكُ فى مِريَةٍ مِمّا يَعبُدُ هٰؤُلاءِ ما يَعبُدونَ اِلّا كَما
يَعبُدُ ءاباؤُهُم مِن قَبلُ ۚ وَاِنّا لَمُوَفّوهُم نَصيبَهُم غَيرَ
مَنقوصٍ ﴿١٠٩﴾ وَلَقَد ءاتَينا موسَى الكِتٰبَ فَاختُلِفَ فيهِ ۚ
وَلَولا كَلِمَةٌ سَبَقَت مِن رَبِّكَ لَقُضِىَ بَينَهُم ۚ وَاِنَّهُم لَفى
شَكٍّ مِنهُ مُريبٍ ﴿١١٠﴾ وَاِنَّ كُلًّا لَمّا لَيُوَفِّيَنَّهُم رَبُّكَ اَعمالَهُم ۚ
اِنَّهُ بِما يَعمَلونَ خَبيرٌ ﴿١١١﴾ فَاستَقِم كَما اُمِرتَ وَمَن تابَ
مَعَكَ وَلا تَطغَوا ۚ اِنَّهُ بِما تَعمَلونَ بَصيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلا تَركَنوا اِلَى
الَّذينَ ظَلَموا فَتَمَسَّكُمُ النّارُ وَما لَكُم مِن دونِ اللّٰهِ مِن
اَولِياءَ ثُمَّ لا تُنصَرونَ ﴿١١٣﴾ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَىِ النَّهارِ
وَزُلَفًا مِنَ الَّيلِ ۚ اِنَّ الحَسَنٰتِ يُذهِبنَ السَّيِّـٔاتِ ۚ ذٰلِكَ ذِكرىٰ
لِلذّاكِرينَ ﴿١١٤﴾ وَاصبِر فَاِنَّ اللّٰهَ لا يُضيعُ اَجرَ المُحسِنينَ
﴿١١٥﴾ فَلَولا كانَ مِنَ القُرونِ مِن قَبلِكُم اُولوا بَقِيَّةٍ يَنهَونَ
عَنِ الفَسادِ فِى الاَرضِ اِلّا قَليلًا مِمَّن اَنجَينا مِنهُم ۚ
وَاتَّبَعَ الَّذينَ ظَلَموا ما اُترِفوا فيهِ وَكانوا مُجرِمينَ ﴿١١٦﴾
وَما كانَ رَبُّكَ لِيُهلِكَ القُرىٰ بِظُلمٍ وَاَهلُها مُصلِحونَ ﴿١١٧﴾

از آنچه این‌ها می‌پرستند دچار تردید نباش. آن‌ها فقط چیزهایی را که پدرانشان قبلاً می‌پرستیدند عبادت می‌کنند. ما سهم ایشان را بدون نقص به آن‌ها خواهیم داد. (۱۰۹) به موسی کتاب دادیم، اما درباره آن اختلاف بوجود آمد. اگر سخن قبلی خداوندت نبود در میان آن‌ها قضاوت می‌شد. آن‌ها شدیداً درباره آن دچار شک هستند. (۱۱۰) خداوند حتماً جزای اعمال آن‌ها را به طور کامل به آن‌ها خواهد داد. او از آنچه می‌کنند آگاه است. (۱۱۱) همان‌طور که به تو دستور داده شده، خودت و کسانی که با تو توبه کردند استقامت داشته باشید و طغیان نکنید، چون خدا از کارهایی که می‌کنید خبر دارد. (۱۱۲) و تمایلی به افراد ظالم پیدا نکنید، چون دچار آتش جهنم می‌شوید و غیر از خدا مددکاری برای شما وجود نخواهد داشت و به شما کمکی نخواهد شد. (۱۱۳) نماز را در دو طرف روز و پاره‌ای از شب برپا دار. مسلماً خوبی‌ها، بدی‌ها را از بین می‌برد. این تذکری است برای افرادی که تذکر را می‌پذیرند. (۱۱۴) استقامت داشته باش، چون خدا پاداش نیکوکاران را از بین نمی‌برد. (۱۱۵) چرا در بین امت‌های گذشته، به‌جز عده محدودی که ما نجاتشان دادیم، افراد عاقلی نبودند که مردم را از فساد در زمین نهی کنند؟ ستمکاران دنبال بهره‌وری از نعمتی که به آن‌ها دادیم رفتند و گناه‌کار بودند. (۱۱۶) خداوند تو شهرهایی را که مردم آن درستکار باشند، از روی ظلم نابود نمی‌کند. (۱۱۷)

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ
﴿۱۱۸﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۱۱۹﴾ وَكُلًّا نَقُصُّ
عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ ۚ وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲۰﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ﴿۱۲۱﴾ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ
﴿۱۲۲﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ
فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۲۳﴾

سُورَةُ يُوسُفَ — آیاتها ۱۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الر ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۱﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا
عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۲﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ
بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَٰذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿۳﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿۴﴾

اگر خداوندت می‌خواست مردم را امت واحدی می‌کرد ولی آن‌ها همیشه با هم اختلاف دارند. (۱۱۸) مگر کسانی‌که خداوندت به آن‌ها لطف کرده باشد. و خدا مردم را برای همان (مختلف بودن) آفریده است. سخن خداوندت قطعی است که حتماً جهنم را از جن‌ها و آدم‌ها پر می‌کنم. (۱۱۹) از اخبار پیغمبران، داستان‌هایی را برای تو نقل می‌کنیم که دلت را با آن محکم کنیم. در این داستان‌ها حقیقت وجود دارد و پند و تذکری برای افراد باایمان است. (۱۲۰) به افرادی که ایمان ندارند بگو: تا آنجا که می‌توانید عمل کنید، ما هم کار خود را می‌کنیم. (۱۲۱) و منتظر باشید، ما هم منتظریم. (۱۲۲) غیب آسمان‌ها و زمین در اختیار خداست و تمام کارها به او برگردانده می‌شود، بنابراین فقط او را بندگی کن (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورهای هیچ‌کس جز او نباش) و بر او توکل کن. خداوندت از کارهایی که می‌کنید غافل نیست. (۱۲۳)

سوره یوسف (۱۲)

مکی و شامل یکصد و یازده آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

الر. این آیات کتاب روشن است. (۱) ما قرآن را به زبان عربی نازل کردیم تا آن را بفهمید (چون زبان مردم عربی بود). (۲) (ای پیغمبر)، ما با وحی کردن این قرآن به تو، بهترین داستان را برایت نقل می‌کنیم، در صورتی که قبلاً از آن اطلاعی نداشتی. (۳) هنگامی که یوسف به پدرش گفت: پدر، من خواب دیدم که یازده ستاره و خورشید و ماه به من سجده می‌کردند. (۴)

قالَ يٰبُنَيَّ لا تَقصُص رُءياكَ عَلىٰ إِخوَتِكَ فَيَكيدوا لَكَ كَيدًا
إِنَّ الشَّيطٰنَ لِلإِنسٰنِ عَدُوٌّ مُبينٌ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ يَجتَبيكَ
رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأويلِ الأَحاديثِ وَيُتِمُّ نِعمَتَهُ عَلَيكَ
وَعَلىٰ آلِ يَعقوبَ كَما أَتَمَّها عَلىٰ أَبَوَيكَ مِن قَبلُ إِبرٰهيمَ
وَإِسحٰقَ إِنَّ رَبَّكَ عَليمٌ حَكيمٌ ﴿٦﴾ ۞ لَقَد كانَ في يوسُفَ حزب ٤
وَإِخوَتِهِ آيٰتٌ لِلسّائِلينَ ﴿٧﴾ إِذ قالوا لَيوسُفُ وَأَخوهُ أَحَبُّ
إِلىٰ أَبينا مِنّا وَنَحنُ عُصبَةٌ إِنَّ أَبانا لَفي ضَلٰلٍ مُبينٍ
﴿٨﴾ اقتُلوا يوسُفَ أَوِ اطرَحوهُ أَرضًا يَخلُ لَكُم وَجهُ أَبيكُم
وَتَكونوا مِن بَعدِهِ قَومًا صٰلِحينَ ﴿٩﴾ قالَ قائِلٌ مِنهُم
لا تَقتُلوا يوسُفَ وَأَلقوهُ في غَيٰبَتِ الجُبِّ يَلتَقِطهُ بَعضُ
السَّيّارَةِ إِن كُنتُم فٰعِلينَ ﴿١٠﴾ قالوا يٰأَبانا ما لَكَ لا تَأمَنّا
عَلىٰ يوسُفَ وَإِنّا لَهُ لَنٰصِحونَ ﴿١١﴾ أَرسِلهُ مَعَنا غَدًا يَرتَع
وَيَلعَب وَإِنّا لَهُ لَحٰفِظونَ ﴿١٢﴾ قالَ إِنّي لَيَحزُنُني أَن تَذهَبوا
بِهِ وَأَخافُ أَن يَأكُلَهُ الذِّئبُ وَأَنتُم عَنهُ غٰفِلونَ ﴿١٣﴾
قالوا لَئِن أَكَلَهُ الذِّئبُ وَنَحنُ عُصبَةٌ إِنّا إِذًا لَخٰسِرونَ ﴿١٤﴾

پدرش گفت: فرزندم، خوابت را به برادرانت نگو چون نقشه بدی برای تو می‌کشند، چون شیطان دشمن آشکار انسان است. (۵) خداوندت به این ترتیب تو را برمی‌گزیند و تعبیر خواب را به تو یاد می‌دهد و نعمتش را بر تو و خانواده یعقوب (پدرت) تمام می‌کند. همان‌طور که قبلاً بر پدرانت ابراهیم و اسحاق تمام کرده بود، چون خداوند تو دانا و حکیم است. (۶) در داستان یوسف و برادرانش آیاتی (نشانه‌ها و علاماتی) برای سئوال‌کنندگان وجود دارد. (۷) هنگامی که برادرانش گفتند: یوسف و برادرش (بنیامین) پیش پدرمان از ما محبوب‌تر هستند، در صورتی که ما افراد نیرومندی هستیم. پدرمان کاملاً در اشتباه است. (۸) یوسف را بکشید یا در سرزمین (دیگری) بیندازید، آن وقت توجه پدرتان کاملاً به شما خواهد بود و بعد از آن آدم‌های درستکاری باشید. (۹) یکی از آن‌ها (روبین پسر ارشد یعقوب) گفت: یوسف را نکشید، (اگر می‌خواهید کاری بکنید) او را در ته چاهی بیندازید تا قافله‌ای او را پیدا کند (و با خود ببرد). (۱۰) برادران گفتند: پدر، چرا درباره یوسف به ما اطمینان نداری؟ ما خیرخواه او هستیم. (۱۱) فردا او را با ما بفرست تا در چمن صحرا بگردد و بازی کند. ما از او محافظت می‌کنیم. (۱۲) یعقوب گفت: وقتی او را ببرید من غمگین می‌شوم و می‌ترسم که شما از او غافل بشوید و گرگ او را بخورد. (۱۳) گفتند: اگر گرگ او را بخورد در حالی که ما قدرتمند هستیم، آن وقت ما از زیانکاران خواهیم بود. (۱۴)

فَلَمّا ذَهَبوا بِهِ وَاَجمَعوا اَن يَجعَلوهُ فى غَيٰبَتِ الجُبِّ
وَاَوحَينا اِلَيهِ لَتُنَبِّئَنَّهُم بِاَمرِهِم هٰذا وَهُم لا يَشعُرونَ ﴿١٥﴾
وَجاءو اَباهُم عِشاءً يَبكونَ ﴿١٦﴾ قالوا يٰاَبانا اِنّا ذَهَبنا
نَستَبِقُ وَتَرَكنا يوسُفَ عِندَ مَتاعِنا فَاَكَلَهُ الذِّئبُ
وَما اَنتَ بِمُؤمِنٍ لَنا وَلَو كُنّا صٰدِقينَ ﴿١٧﴾ وَجاءو عَلىٰ
قَميصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قالَ بَل سَوَّلَت لَكُم اَنفُسُكُم اَمرًا فَصَبرٌ
جَميلٌ وَاللّٰهُ المُستَعانُ عَلىٰ ما تَصِفونَ ﴿١٨﴾ وَجاءَت سَيّارَةٌ
فَاَرسَلوا وارِدَهُم فَاَدلىٰ دَلوَهُ قالَ يٰبُشرىٰ هٰذا غُلٰمٌ
وَاَسَرّوهُ بِضٰعَةً وَاللّٰهُ عَليمٌ بِما يَعمَلونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوهُ بِثَمَنٍ
بَخسٍ دَراهِمَ مَعدودَةٍ وَكانوا فيهِ مِنَ الزّاهِدينَ ﴿٢٠﴾ وَقالَ
الَّذِى اشتَرٰىهُ مِن مِصرَ لِامرَاَتِهِ اَكرِمى مَثوٰىهُ عَسىٰ
اَن يَنفَعَنا اَو نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذٰلِكَ مَكَّنّا لِيوسُفَ فِى
الاَرضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأويلِ الاَحاديثِ وَاللّٰهُ غالِبٌ عَلىٰ
اَمرِهِ وَلٰكِنَّ اَكثَرَ النّاسِ لا يَعلَمونَ ﴿٢١﴾ وَلَمّا بَلَغَ اَشُدَّهُ
ءاتَينٰهُ حُكمًا وَعِلمًا وَكَذٰلِكَ نَجزِى المُحسِنينَ ﴿٢٢﴾

چون او را بردند و (هم‌عقیده) شدند که او را به ته چاه بیندازند، به یوسف وحی کردیم که آن‌ها را به نتیجه این کارشان آگاه خواهی کرد و آن‌ها این را نمی‌دانند. (۱۵) شب، برادران در حالی‌که گریه می‌کردند پیش پدر آمدند. (۱۶) گفتند: پدر ما رفتیم که با هم مسابقه بدهیم و یوسف را پیش اسباب‌هایمان گذاشتیم و گرگ او را خورد. می‌دانیم، با وجودی که راست می‌گوییم، حرف ما را قبول نمی‌کنی. (۱۷) پیراهن یوسف را آلوده با خون ساختگی پیش پدر آوردند.[1] یعقوب گفت: نفس شما کار زشتی را در نظرتان زیبا ساخته است، پس غیر از صبری نیکو چاره‌ای نیست و از خدا برای این چیزی که می‌گویید باید کمک خواست (چون به خواب یوسف ایمان داشت). (۱۸) قافله‌ای آمد و مسئول تهیه آب خود را فرستادند. او دلوش را به چاه انداخت که آب بکشد، (چون متوجه یوسف شد) فریاد زد: مژده، این یک پسر است. او را به عنوان کالایی پنهان کردند، در صورتی که خدا می‌دانست چه کار می‌کنند. (۱۹) یوسف را به قیمت کمی، به چند درهم، فروختند چون علاقه‌ای به یوسف نداشتند. (۲۰) کسی از اهالی مصر که او را خریده بود به زنش گفت: از او خوب نگهداری کن شاید برای ما مفید باشد یا او را به فرزندی قبول کنیم. ما به این شکل یوسف را در زمین به قدرت رساندیم تا تعبیر خواب را به او یاد دهیم. خداوند بر کارش مسلط است، ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند. (۲۱) چون یوسف به حد رشد رسید به او حکمت و دانش عطا کردیم. ما این‌طور به نیکوکاران پاداش می‌دهیم. (۲۲)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و بر پیراهنش خونی دروغین آوردند...»

وَراوَدَتهُ الَّتی هُوَ فی بَیتِها عَن نَفسِهِ وَغَلَّقَتِ الأَبوابَ
وَقالَت هَیتَ لَکَ قالَ مَعاذَ اللهِ إِنَّهُ رَبّی أَحسَنَ مَثوایَ
إِنَّهُ لا یُفلِحُ الظّالِمونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَد هَمَّت بِهِ وَهَمَّ بِها
لَولا أَن رَءا بُرهانَ رَبِّهِ کَذٰلِکَ لِنَصرِفَ عَنهُ السّوءَ وَالفَحشاءَ
إِنَّهُ مِن عِبادِنَا المُخلَصینَ ﴿٢٤﴾ وَاستَبَقَا البابَ وَقَدَّت
قَمیصَهُ مِن دُبُرٍ وَأَلفَیا سَیِّدَها لَدَا البابِ قالَت ما جَزاءُ
مَن أَرادَ بِأَهلِکَ سوءًا إِلّا أَن یُسجَنَ أَو عَذابٌ أَلیمٌ ﴿٢٥﴾
قالَ هِیَ راوَدَتنی عَن نَفسی وَشَهِدَ شاهِدٌ مِن أَهلِها إِن
کانَ قَمیصُهُ قُدَّ مِن قُبُلٍ فَصَدَقَت وَهُوَ مِنَ الکاذِبینَ
﴿٢٦﴾ وَإِن کانَ قَمیصُهُ قُدَّ مِن دُبُرٍ فَکَذَبَت وَهُوَ مِنَ
الصّادِقینَ ﴿٢٧﴾ فَلَمّا رَءا قَمیصَهُ قُدَّ مِن دُبُرٍ قالَ إِنَّهُ مِن
کَیدِکُنَّ إِنَّ کَیدَکُنَّ عَظیمٌ ﴿٢٨﴾ یوسُفُ أَعرِض عَن هٰذا
وَاستَغفِری لِذَنبِکِ إِنَّکِ کُنتِ مِنَ الخاطِئینَ ﴿٢٩﴾
وَقالَ نِسوَةٌ فِی المَدینَةِ امرَأَتُ العَزیزِ تُراوِدُ فَتاها عَن
نَفسِهِ قَد شَغَفَها حُبًّا إِنّا لَنَرىٰها فی ضَلالٍ مُبینٍ ﴿٣٠﴾

زنی که یوسف در خانه‌اش بود خواست از او کامجویی کند، لذا درها را بست و گفت: بیا. یوسف گفت: به خدا پناه می‌برم که صاحب‌اختیار من است و منزلتی نیکو به من عطا کرده، او کسانی را که ظلم می‌کنند رستگار نمی‌کند. (۲۳) همسر اربابش قصد او را کرد. اگر یوسف برهان خداوندش را ندیده بود او هم قصد وی را می‌کرد. ما به این ترتیب بدی و بدکاری را از او برگرداندیم، چون او از بندگان مخلص ما بود. (۲۴) هر دو به طرف در دویدند (یوسف برای فرار و زن برای گرفتن او) و پیراهن یوسف رااز پشت پاره کرد. دم در شوهر زن را یافتند. زن گفت: مجازات کسی‌که به زن تو نظر بد داشته باشد چه چیزی غیر از زندان یا عذاب دردناک است؟ (۲۵) یوسف گفت: او می‌خواست با من رابطه داشته باشد. شخصی از خانواده زن شهادت داد که اگر پیراهن یوسف از جلو پاره شده باشد، زن راست می‌گوید و یوسف دروغ می‌گوید. (۲۶) و اگر پیراهن او از پشت پاره شده باشد، زن دروغ می‌گوید و یوسف راست می‌گوید. (۲۷) چون شوهر زن دید که پیراهن یوسف از پشت پاره شده گفت: این کار از نقشه‌های فریبکارانه شما زنان است، حقه‌بازیهای شما بزرگ است. (۲۸) یوسف، از این پیشامد بگذر و ای زن، به‌خاطر گناهت از خدا طلب آمرزش کن، چون تو خطاکار بوده‌ای. (۲۹) بعضی از زنان در شهر گفتند: زن عزیز می‌خواسته از غلامش کامجویی کند. عاشق غلامش شده، ما او را کاملاً در گمراهی می‌بینیم. (۳۰)

فَلَمّا سَمِعَت بِمَكرِهِنَّ اَرسَلَت اِلَيهِنَّ وَ اَعتَدَت لَهُنَّ مُتَّكَـًا
وَ ءاتَت كُلَّ واحِدَةٍ مِنهُنَّ سِكّينًا وَ قالَتِ اخرُج عَلَيهِنَّ فَلَمّا
رَاَينَهُۥٓ اَكبَرنَهُۥ وَ قَطَّعنَ اَيدِيَهُنَّ وَ قُلنَ حاشَ لِلّٰهِ ما هٰذا بَشَرًا
اِن هٰذآ اِلّا مَلَكٌ كَريمٌ ﴿٣١﴾ قالَت فَذٰلِكُنَّ الَّذى لُمتُنَّنى فيهِ
وَ لَقَد راوَدتُهُۥ عَن نَفسِهِۦ فَاستَعصَمَ وَ لَئِن لَم يَفعَل مآ ءامُرُهُۥ
لَيُسجَنَنَّ وَ لَيَكونًا مِنَ الصّٰغِرينَ ﴿٣٢﴾ قالَ رَبِّ السِّجنُ اَحَبُّ
اِلَىَّ مِمّا يَدعونَنىٓ اِلَيهِ وَ اِلّا تَصرِف عَنّى كَيدَهُنَّ اَصبُ اِلَيهِنَّ
وَ اَكُن مِنَ الجٰهِلينَ ﴿٣٣﴾ فَاستَجابَ لَهُۥ رَبُّهُۥ فَصَرَفَ عَنهُ
كَيدَهُنَّ اِنَّهُۥ هُوَ السَّميعُ العَليمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدا لَهُم مِن بَعدِ ما رَاَوُا
الأيٰتِ لَيَسجُنُنَّهُۥ حَتّىٰ حينٍ ﴿٣٥﴾ وَ دَخَلَ مَعَهُ السِّجنَ فَتَيانِ
قالَ اَحَدُهُمآ اِنّىٓ اَرانىٓ اَعصِرُ خَمرًا وَ قالَ الأخَرُ اِنّىٓ اَرانىٓ
اَحمِلُ فَوقَ رَأسى خُبزًا تَأكُلُ الطَّيرُ مِنهُ نَبِّئنا بِتَأويلِهِۦٓ اِنّا
نَرٰكَ مِنَ المُحسِنينَ ﴿٣٦﴾ قالَ لا يَأتيكُما طَعامٌ تُرزَقانِهِۦٓ اِلّا
نَبَّأتُكُما بِتَأويلِهِۦ قَبلَ اَن يَأتِيَكُما ذٰلِكُما مِمّا عَلَّمَنى رَبّىٓ اِنّى
تَرَكتُ مِلَّةَ قَومٍ لا يُؤمِنونَ بِاللّٰهِ وَ هُم بِالأخِرَةِ هُم كٰفِرونَ ﴿٣٧﴾

چون زن عزیز حرف ایشان را شنید، کسی را پیش آن‌ها فرستاد (دعوتشان کرد) و برای آن‌ها تکیه‌گاهی آماده کرد و به دست هر یک از آن‌ها کاردی داد و به یوسف گفت: پیش آن‌ها برو. چون یوسف را دیدند در نظرشان بزرگ (بالاتر از آن‌که تصور می‌کردند) آمد و دست‌هایشان را بریدند و گفتند: «خدا پاک است»، این بشر نیست، این فرشته بزرگواری است. (۳۱) زن عزیز گفت: این همان کسی است که به‌خاطر او مرا ملامت می‌کردید. من از او کام خواستم، ولی او خودداری کرد. اگر آنچه رابه او دستور می‌دهم انجام ندهد، زندانی و خوار خواهد گردید. (۳۲) یوسف گفت: خداوندا، من زندان را بیشتر از انجام کاری که مرا به آن دعوت می‌کنند، دوست دارم. اگر نقشه پلید آن‌ها را از من دفع نکنی به اطاعت آن‌ها کشیده می‌شوم و از نادانان خواهم بود. (۳۳) خداوندش دعایش را اجابت کرد و نقشه آن‌ها را دفع کرد، چون او شنوا و دانا است. (۳۴) بعد از این‌که دلایل پاکدامنی یوسف برای آن‌ها آشکار شد، تصمیم گرفتند او را مدتی زندانی کنند. (۳۵) با یوسف دو جوان وارد زندان شدند. یکی از آن‌ها گفت: من خواب دیدم که شراب می‌گیرم. دیگری گفت: من خواب دیدم که نان روی سرم گذاشته و می‌برم و پرندگان از آن می‌خورند. تأویل آن را برای ما بگو، زیرا تو را آدم نیکوکاری می‌بینیم. (۳۶) یوسف گفت: قبل از این‌که غذای روزانه شما را بیاورند، تأویل خواب شما را به شما می‌گویم. این تأویل خواب از چیزهایی است که خداوندم به من یاد داده. من دین کسانی را که به خدا ایمان ندارند و منکر آخرت هستند ترک کرده‌ام. (۳۷)

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ ءَابَآءِىٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ ۚ مَا كَانَ
لَنَآ أَن نُّشْرِكَ بِٱللَّهِ مِن شَىْءٍ ۚ ذَٰلِكَ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ عَلَيْنَا
وَعَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَٰصَٰحِبَىِ
ٱلسِّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ ٱللَّهُ ٱلْوَٰحِدُ ٱلْقَهَّارُ
﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ أَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوهَآ أَنتُمْ
وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَٰنٍ ۚ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا
لِلَّهِ ۚ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّآ إِيَّاهُ ۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَٰصَٰحِبَىِ ٱلسِّجْنِ أَمَّآ
أَحَدُكُمَا فَيَسْقِى رَبَّهُۥ خَمْرًا ۖ وَأَمَّا ٱلْـَٔاخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ
ٱلطَّيْرُ مِن رَّأْسِهِۦ ۚ قُضِىَ ٱلْأَمْرُ ٱلَّذِى فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾
وَقَالَ لِلَّذِى ظَنَّ أَنَّهُۥ نَاجٍ مِّنْهُمَا ٱذْكُرْنِى عِندَ رَبِّكَ فَأَنسَىٰهُ
ٱلشَّيْطَٰنُ ذِكْرَ رَبِّهِۦ فَلَبِثَ فِى ٱلسِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾
وَقَالَ ٱلْمَلِكُ إِنِّىٓ أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَٰتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنۢبُلَٰتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَٰتٍ ۖ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلْمَلَأُ أَفْتُونِى فِى رُءْيَٰىَ إِن كُنتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

و از دین پدرانم ابراهیم و اسحاق و یعقوب پیروی می‌کنم. سزاوار ما نیست که چیزی را شریک خدا سازیم. این از لطف خدا به ما و تمام مردم است، ولی بیشتر مردم سپاسگزاری نمی‌کنند. (۳۸) ای دوستان همزندان من، آیا ارباب‌های مختلف بهترند یا خدای واحد توانا؟ (۳۹) شما اسم‌هایی را که خودتان و پدرانتان گذاشته‌اید بندگی می‌کنید. خدا هیچ دلیلی برای آن نازل نکرده. حکم فقط متعلق به خداست، امر کرده که فقط او را بندگی کنید (بنده و مطیع محض و بی چون و چرای دستورهای هیچ‌کس غیر از او نباشید). دین درست چنین دینی است، ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند. (۴۰) ای دوستان همزندان من، یکی از شما به اربابش شراب می‌دهد، اما دیگری به دار زده می‌شود و پرندگان گوشت سرش را می‌خورند. حکم درباره خوابی که از من تعبیرش را خواستید صادر شده. (۴۱) یوسف به کسی که امید نجاتش را داشت گفت که پیش اربابت درباره من حرف بزن. اما شیطان ذکر یوسف را از پیش اربابش از خاطر او برد، درنتیجه یوسف چند سال در زندان ماند. (۴۲) پادشاه (فرعون مصر) گفت: من هفت گاو چاق در خواب دیدم که هفت گاو لاغر آن‌ها را می‌خورند و هفت خوشه سبز و هفت خوشه خشک دیدم. ای بزرگان قوم، اگر تعبیر خواب را می‌دانید درباره خواب من نظر بدهید. (۴۳)

قالوٓا اَضغٰثُ اَحلامٍ وَما نَحنُ بِتَأويلِ الاَحلامِ بِعٰلِمينَ ﴿۴۴﴾
وَقالَ الَّذى نَجا مِنهُما وَادَّكَرَ بَعدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُم بِتَأويلِهٖ
فَاَرسِلونِ ﴿۴۵﴾ يوسُفُ اَيُّهَا الصِّدّيقُ اَفتِنا فى سَبعِ بَقَراتٍ
سِمانٍ يَأكُلُهُنَّ سَبعٌ عِجافٌ وَسَبعِ سُنبُلاتٍ خُضرٍ
وَاُخَرَ يابِسٰتٍ لَعَلّىٓ اَرجِعُ اِلَى النّاسِ لَعَلَّهُم يَعلَمونَ ﴿۴۶﴾ قالَ
تَزرَعونَ سَبعَ سِنينَ دَاَبًا فَما حَصَدتُم فَذَروهُ فى سُنبُلِهٖٓ اِلّا
قَليلًا مِمّا تَأكُلونَ ﴿۴۷﴾ ثُمَّ يَأتى مِن بَعدِ ذٰلِكَ سَبعٌ شِدادٌ
يَأكُلنَ ما قَدَّمتُم لَهُنَّ اِلّا قَليلًا مِمّا تُحصِنونَ ﴿۴۸﴾ ثُمَّ يَأتى
مِن بَعدِ ذٰلِكَ عامٌ فيهِ يُغاثُ النّاسُ وَفيهِ يَعصِرونَ ﴿۴۹﴾ وَقالَ
المَلِكُ ائتونى بِهٖ فَلَمّا جاءَهُ الرَّسولُ قالَ ارجِع اِلىٰ رَبِّكَ فَسـَٔلهُ
ما بالُ النِّسوَةِ الّٰتى قَطَّعنَ اَيدِيَهُنَّ اِنَّ رَبّى بِكَيدِهِنَّ عَليمٌ ﴿۵۰﴾
قالَ ما خَطبُكُنَّ اِذ راوَدتُنَّ يوسُفَ عَن نَفسِهٖ قُلنَ حاشَ لِلّٰهِ
ما عَلِمنا عَلَيهِ مِن سوٓءٍ قالَتِ امرَاَتُ العَزيزِ الـٰٔنَ حَصحَصَ
الحَقُّ اَنَا راوَدتُهُ عَن نَفسِهٖ وَاِنَّهُ لَمِنَ الصّٰدِقينَ ﴿۵۱﴾ ذٰلِكَ
لِيَعلَمَ اَنّى لَم اَخُنهُ بِالغَيبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لا يَهدى كَيدَ الخائِنينَ ﴿۵۲﴾

گفتند: خواب پریشان و پراکنده بوده و ما تعبیر خواب‌های درهم و پریشان را نمی‌دانیم. (۴۴) یکی از آن دو هم‌زندانی یوسف که نجات یافته بود پس از مدتی یوسف را به یاد آورد و گفت: من شما را از تأویل آن آگاه می‌کنم، مرا بفرستید. (۴۵) (پیش یوسف رفت و گفت:) یوسف، ای مرد راستگو، نظر خود را درباره هفت گاو چاق که هفت گاو لاغر آن‌ها را می‌خورند و هفت خوشه سبز و هفت خوشه خشک به من بگو تا من پیش مردم برگردم و آن‌ها تعبیر آن را بدانند. (۴۶) یوسف گفت: هفت سال پشت سر هم مطابق معمول می‌کارید و هر چه درو کردید در خوشه باقی بگذارید به‌جز مقدار کمی که می‌خورید. (۴۷) بعد از آن هفت سال سخت پیش می‌آید که آنچه برای آن سال‌ها ذخیره کرده‌اید خواهید خورد، به‌جز مقداری کمی که (برای کاشتن) نگه می‌دارید. (۴۸) بعد از آن سالی می‌رسد که (باران می‌بارد) و به داد مردم می‌رسد. در آن سال آب میوه‌ها را می‌گیرند. (۴۹) فرعون گفت: یوسف را پیش من بیاورید. چون فرستاده فرعون پیش یوسف رفت، یوسف به او گفت: پیش اربابت برگرد و از او بپرس حال زنانی که دستشان را بریدند چه بود؟ خداوند من از نقشه‌های آن‌ها باخبر است. (۵۰) فرعون (به زنان) گفت: وقتی از یوسف کام خواستید چه شد؟ گفتند: «خدا پاک است»، ما هیچ بدی از او سراغ نداریم. زن عزیز گفت: حالا حقیقت آشکار شد، من از او کام خواستم و یوسف راست می‌گوید. (۵۱) یوسف گفت: این تقاضای من (به بازجویی) برای این بود که شوهرش بداند که من در غیاب او به او خیانت نکرده‌ام و خدا نقشه خائنین را به نتیجه نمی‌رساند. (۵۲)

حزب ۱

﴿وَمَآ أُبَرِّئُ نَفۡسِيٓۚ إِنَّ ٱلنَّفۡسَ لَأَمَّارَةُۢ بِٱلسُّوٓءِ إِلَّا مَا
رَحِمَ رَبِّيٓۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٥٣ وَقَالَ ٱلۡمَلِكُ ٱئۡتُونِي بِهِۦٓ
أَسۡتَخۡلِصۡهُ لِنَفۡسِيۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ ٱلۡيَوۡمَ لَدَيۡنَا مَكِينٌ
أَمِينٞ ٥٤ قَالَ ٱجۡعَلۡنِي عَلَىٰ خَزَآئِنِ ٱلۡأَرۡضِۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٞ
٥٥ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَتَبَوَّأُ مِنۡهَا حَيۡثُ
يَشَآءُۚ نُصِيبُ بِرَحۡمَتِنَا مَن نَّشَآءُۖ وَلَا نُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ
٥٦ وَلَأَجۡرُ ٱلۡأٓخِرَةِ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ٥٧
وَجَآءَ إِخۡوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَعَرَفَهُمۡ وَهُمۡ لَهُۥ
مُنكِرُونَ ٥٨ وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمۡ قَالَ ٱئۡتُونِي بِأَخٖ لَّكُم
مِّنۡ أَبِيكُمۡۚ أَلَا تَرَوۡنَ أَنِّيٓ أُوفِي ٱلۡكَيۡلَ وَأَنَا۠ خَيۡرُ ٱلۡمُنزِلِينَ
٥٩ فَإِن لَّمۡ تَأۡتُونِي بِهِۦ فَلَا كَيۡلَ لَكُمۡ عِندِي وَلَا تَقۡرَبُونِ ٦٠
قَالُواْ سَنُرَٰوِدُ عَنۡهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَٰعِلُونَ ٦١ وَقَالَ لِفِتۡيَٰنِهِ ٱجۡعَلُواْ
بِضَٰعَتَهُمۡ فِي رِحَالِهِمۡ لَعَلَّهُمۡ يَعۡرِفُونَهَآ إِذَا ٱنقَلَبُوٓاْ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِمۡ
لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٦٢ فَلَمَّا رَجَعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَبِيهِمۡ قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا مُنِعَ
مِنَّا ٱلۡكَيۡلُ فَأَرۡسِلۡ مَعَنَآ أَخَانَا نَكۡتَلۡ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ٦٣

من خودم را تبرئه نمی‌کنم، چون طبیعت بشر به کارهای بد امر می‌کند، مگر این‌که خداوند من رحمی کند، چون خداوند من آمرزنده مهربان است. (۵۳) فرعون گفت: یوسف را بیاورید تا از خواص خود گردانم. وقتی با یوسف حرف زد گفت: امروز پیش ما ارجمند و امین هستی. (۵۴) یوسف گفت: مرا سرپرست خزانه‌های سرزمین مصر کن، من نگهبان دانایی هستم. (۵۵) ما به این ترتیب یوسف را در زمین به قدرت رساندیم تا در هر جای مصر که بخواهد منزل کند. ما رحمت خود را به هر کس که بخواهیم می‌رسانیم و پاداش افراد نیکوکار را ضایع نمی‌کنیم. (۵۶) و پاداش آخرت برای افراد باایمانی که پرهیزگار باشند خیلی بهتر است. (۵۷) برادران یوسف (در زمان قحطی برای گرفتن گندم به مصر) آمدند و بر او وارد شدند. یوسف آن‌ها را شناخت، درصورتی که آن‌ها او را نمی‌شناختند. (۵۸) چون یوسف آن‌ها را با بارشان مجهز کرد، به آن‌ها گفت: برادری از پدر خود دارید (نابرادریتان) او را پیش من بیاورید، آیا نمی‌بینید که من پیمانه را کامل می‌دهم و من بهترین مهماندار هستم؟ (۵۹) اگر او را پیش من نیاورید، پیش من پیمانه‌ای (گندمی) ندارید و به من نزدیک نشوید (پیش من نیایید). (۶۰) گفتند: او را از پدرش خواهیم خواست و ما این‌کار را می‌کنیم. (۶۱) یوسف به غلامانش گفت: سرمایه‌های آن‌ها را در بارشان بگذارید، شاید وقتی پیش خانواده خود برگشتند متوجه آن بشوند و برگردند. (۶۲) چون پیش پدرشان برگشتند، گفتند: پدر، دیگر به ما گندم نمی‌دهند، برادرمان را با ما بفرست تا گندم بگیریم و ما از او محافظت می‌کنیم. (۶۳)

قالَ هَل ءامَنُكُم عَلَيهِ إِلّا كَما أَمِنتُكُم عَلىٰ أَخيهِ مِن
قَبلُ فَاللَّهُ خَيرٌ حٰفِظًا وَهُوَ أَرحَمُ الرّٰحِمينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمّا فَتَحوا
مَتٰعَهُم وَجَدوا بِضٰعَتَهُم رُدَّت إِلَيهِم قالوا يٰأَبانا
ما نَبغى هٰذِهِ بِضٰعَتُنا رُدَّت إِلَينا وَنَميرُ أَهلَنا وَنَحفَظُ
أَخانا وَنَزدادُ كَيلَ بَعيرٍ ذٰلِكَ كَيلٌ يَسيرٌ ﴿٦٥﴾ قالَ
لَن أُرسِلَهُ مَعَكُم حَتّىٰ تُؤتونِ مَوثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأتُنَّنى بِهِ
إِلّا أَن يُحاطَ بِكُم فَلَمّا ءاتَوهُ مَوثِقَهُم قالَ اللَّهُ عَلىٰ
ما نَقولُ وَكيلٌ ﴿٦٦﴾ وَقالَ يٰبَنِىَّ لا تَدخُلوا مِن بابٍ واحِدٍ
وَادخُلوا مِن أَبوٰبٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَما أُغنى عَنكُم مِنَ اللَّهِ مِن
شَىءٍ إِنِ الحُكمُ إِلّا لِلَّهِ عَلَيهِ تَوَكَّلتُ وَعَلَيهِ فَليَتَوَكَّلِ
المُتَوَكِّلونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمّا دَخَلوا مِن حَيثُ أَمَرَهُم أَبوهُم ما كانَ
يُغنى عَنهُم مِنَ اللَّهِ مِن شَىءٍ إِلّا حاجَةً فى نَفسِ يَعقوبَ
قَضىٰها وَإِنَّهُ لَذو عِلمٍ لِما عَلَّمنٰهُ وَلٰكِنَّ أَكثَرَ النّاسِ
لا يَعلَمونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمّا دَخَلوا عَلىٰ يوسُفَ ءاوىٰ إِلَيهِ أَخاهُ
قالَ إِنّى أَنا۠ أَخوكَ فَلا تَبتَئِس بِما كانوا يَعمَلونَ ﴿٦٩﴾

گفت: آیا به شما اطمینان کنم همان‌طور که درباره برادرش قبلاً به شما اطمینان کردم؟ خدا بهترین نگهبان و مهربان‌تر از همه مهربان‌ها است. (۶۴) چون بارهای خود را باز کردند، سرمایه خود را در آن پیدا کردند که به آن‌ها برگردانده شده بود. گفتند: پدر، دیگر چه می‌خواهیم، این پول ما است که به ما برگردانده شده. ما برای خانواده خود غذای بیشتری تهیه می‌کنیم و از برادرمان نگهداری می‌کنیم و یک بار شتر هم اضافه می‌گیریم. این یک بار پیش آن‌ها بار کمی است. (۶۵) یعقوب گفت: تا با قسم به خدا قول محکمی به من ندهید که او را پیش من برمی‌گردانید او را با شما نمی‌فرستم، مگر در موردی که از اراده شما خارج باشد. چون به او قول دادند، یعقوب گفت: خدا بر آنچه می‌گوییم (بر این پیمان) وکیل است. (۶۶) گفت: فرزندانم، از یک دروازه وارد شهر نشوید و از درهای مختلف وارد شوید، من در مقابل خدا (قضای الهی) نمی‌توانم کاری برای شما بکنم. حکم با خداست. بر او توکل کرده‌ام و توکل کنندگان باید (فقط) به خدا توکل کنند. (۶۷) وقتی از جایی که پدرشان به آن‌ها دستور داده بود (از دروازه‌های مختلف) وارد شدند، ذره‌ای به درد آن‌ها نخورد مگر این‌که نیازی که یعقوب در دلش داشت برآورده شد. چون یعقوب مطابق آنچه به او آموخته بودیم علمی داشت. ولی بیشتر افراد نمی‌دانند. (۶۸) وقتی بر یوسف وارد شدند، یوسف برادرش را پیش خودش جا داد و به او گفت: من برادرت هستم، نسبت به آنچه آن‌ها کردند ناراحت نباش. (۶۹)

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فى رَحْلِ اَخِيهِ ثُمَّ
اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيرُ اِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَاَقْبَلُوا
عَلَيْهِم مَّاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ
وَلِمَن جَآءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَاَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ
عَلِمْتُم مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِى الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾
قَالُوا فَمَا جَزَآؤُهُ اِن كُنتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَآؤُهُ مَن
وُجِدَ فى رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَآؤُهُ كَذٰلِكَ نَجْزِى الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾
فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ اَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِن
وِعَآءِ اَخِيهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَاْخُذَ اَخَاهُ
فى دِينِ الْمَلِكِ اِلَّآ اَن يَشَآءَ اللّٰهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَآءُ
وَفَوْقَ كُلِّ ذِى عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ ۞ قَالُوا اِن يَسْرِقْ
فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَّهُ مِن قَبْلُ فَاَسَرَّهَا يُوسُفُ فى نَفْسِهِ
وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ اَنتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا
تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَآ اَيُّهَا الْعَزِيزُ اِنَّ لَهُ اَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهُ اِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

چون بارشان را آماده کرد، پیمانه را در بار برادرش گذاشت، بعد کسی داد زد که ای کاروانیان، شما دزد هستید. (۷۰) برادران یوسف به طرف آن‌ها برگشتند و گفتند: چه چیزی گم کرده‌اید؟ (۷۱) گفتند: ظرف فرمانروا را گم کرده‌ایم، هر کس آن را بیاورد یک بار شتر جایزه دارد و من ضامن آن هستم. (۷۲) گفتند: به خدا قسم که شما می‌دانید ما برای فسادکردن در مصر نیامده‌ایم و ما دزد نیستیم. (۷۳) گفتند: اگر دروغ بگویید، مجازات کسی‌که دزدی کرده باشد چیست؟ (۷۴) گفتند: مجازات کسی‌که جام فرمانروا در بارش پیدا شود، بنده‌شدن خودش می‌باشد، ما ستمکاران را این‌طور مجازات می‌کنیم. (۷۵) پس قبل از این‌که بار برادرش (بنیامین)را بازرسی کنند، شروع به بازرسی بار آن‌ها کردند و بعد آن را از بار برادرش در آوردند. ما این‌طور برای یوسف نقشه کشیدیم. یوسف مطابق قانون پادشاه مصر حق نداشت برادرش را بازداشت کند مگر این‌که خدا بخواهد. درجات کسانی را که بخواهیم بالا می‌بریم[1] و بالاتر از هر دانشمندی، دانشمند دیگری وجود دارد.(۷۶) گفتند: اگر او دزدی کرده، برادرش هم قبلاً دزدی کرده بود. یوسف حرف آن‌ها را در دل خود نگه داشت و حرفی به آن‌ها نزد و گفت: شما از او بدترید، خدا این چیزی را که می‌گویید بهتر می‌داند.(۷۷) گفتند: ای عزیز، او پدر پیر بزرگی دارد، یکی از ما را به جای او بگیر، ما تو را از افراد نیکوکار می‌بینیم.(۷۸)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و هر که را بخواهیم(مانند یوسف) به درجاتی بالا می‌بریم»

قالَ مَعاذَ اللّٰهِ اَن نَأخُذَ اِلّا مَن وَجَدنا مَتاعَنا عِندَهُ اِنّآ
اِذًا لَظٰلِمونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا استَيـٔسوا مِنهُ خَلَصوا نَجِيًّا قالَ
كَبيرُهُم اَلَم تَعلَموا اَنَّ اَباكُم قَد اَخَذَ عَلَيكُم مَوثِقًا
مِنَ اللّٰهِ وَمِن قَبلُ ما فَرَّطتُم فى يوسُفَ فَلَن اَبرَحَ الاَرضَ
حَتّىٰ يَأذَنَ لى اَبى اَو يَحكُمَ اللّٰهُ لى وَهُوَ خَيرُ الحٰكِمينَ
﴿٨٠﴾ اِرجِعوا اِلىٰ اَبيكُم فَقولوا يٰاَبانا اِنَّ ابنَكَ سَرَقَ
وَما شَهِدنا اِلّا بِما عَلِمنا وَما كُنّا لِلغَيبِ حٰفِظينَ ﴿٨١﴾
وَسـَٔلِ القَريَةَ الَّتى كُنّا فيها وَالعيرَ الَّتى اَقبَلنا فيها
وَاِنّا لَصٰدِقونَ ﴿٨٢﴾ قالَ بَل سَوَّلَت لَكُم اَنفُسُكُم
اَمرًا فَصَبرٌ جَميلٌ عَسَى اللّٰهُ اَن يَأتِيَنى بِهِم جَميعًا
اِنَّهُ هُوَ العَليمُ الحَكيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلّىٰ عَنهُم وَقالَ
يٰاَسَفىٰ عَلىٰ يوسُفَ وَابيَضَّت عَيناهُ مِنَ الحُزنِ فَهُوَ
كَظيمٌ ﴿٨٤﴾ قالوا تَاللّٰهِ تَفتَؤُا تَذكُرُ يوسُفَ حَتّىٰ تَكونَ
حَرَضًا اَو تَكونَ مِنَ الهٰلِكينَ ﴿٨٥﴾ قالَ اِنَّما اَشكوا
بَثّى وَحُزنى اِلَى اللّٰهِ وَاَعلَمُ مِنَ اللّٰهِ ما لا تَعلَمونَ ﴿٨٦﴾

گفت: «به خدا پناه می‌برم» که به‌جز دزدی که کالای خود را پیش او پیدا کردیم، کسی را بگیریم. اگر این‌کار را بکنیم ستمکاریم. (۷۹) چون از آن کار مأیوس شدند به گوشه‌ای رفتند و با هم آهسته به صحبت پرداختند. برادر بزرگشان گفت: آیا نمی‌دانید که پدرتان از شما قول محکمی با قید قسم به خدا گرفته است؟ و نمی‌دانید قبلاً با یوسف چه کردید؟ من هرگز از این سرزمین خارج نمی‌شوم تا پدرم به من اجازه دهد یا خدا درباره من حکم کند. او بهترین حکم‌کننده است. (۸۰) پیش پدرتان برگردید بگویید: پدر، پسرت دزدی کرد و ما فقط در مورد چیزی که می‌دانستیم شهادت دادیم و ما از غیب خبر نداشتیم (نمی‌دانستیم چه می‌شود). (۸۱) از مردم شهری که در آن بودیم و از قافله‌ای که با آن آمدیم، بپرس. ما راست می‌گوییم. (۸۲) یعقوب به آن‌ها گفت: نفس شما کار زشتی را در نظرتان خوب جلوه‌گر ساخته، جز صبری نیکو چاره‌ای نیست. امکان دارد خدا همه آن‌ها را با هم پیش من بیاورد، چون خدا دانا و حکیم است. (۸۳) و رویش را از آن‌ها برگرداند و گفت: افسوس بر یوسف. و چشمش از غصه سفید شد، در حالی که غصه‌اش را پنهان می‌کرد. (۸۴) گفتند: به خدا قسم که تو همیشه به یاد یوسف هستی تا مریض یا هلاک شوی. (۸۵) یعقوب گفت: من غم و غصه‌ام را فقط به خدا می‌گویم و از طرف خدا چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید (مطابق خواب یوسف). (۸۶)

يٰبَنِيَّ اذهَبوا فَتَحَسَّسوا مِن يوسُفَ وَاَخيهِ وَلا تَايـَٔسوا
مِن رَوحِ اللّٰهِ اِنَّهُ لا يَايـَٔسُ مِن رَوحِ اللّٰهِ اِلَّا القَومُ
الكٰفِرونَ ﴿۸۷﴾ فَلَمّا دَخَلوا عَلَيهِ قالوا يٰاَيُّهَا العَزيزُ
مَسَّنا وَاَهلَنَا الضُّرُّ وَجِئنا بِبِضاعَةٍ مُزجٰىةٍ فَاَوفِ لَنَا
الكَيلَ وَتَصَدَّق عَلَينا اِنَّ اللّٰهَ يَجزِى المُتَصَدِّقينَ ﴿۸۸﴾
قالَ هَل عَلِمتُم ما فَعَلتُم بِيوسُفَ وَاَخيهِ اِذ اَنتُم جٰهِلونَ
﴿۸۹﴾ قالوا اَءِنَّكَ لَاَنتَ يوسُفُ قالَ اَنَا يوسُفُ وَهٰذا
اَخى قَد مَنَّ اللّٰهُ عَلَينا اِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصبِر فَاِنَّ
اللّٰهَ لا يُضيعُ اَجرَ المُحسِنينَ ﴿۹۰﴾ قالوا تَاللّٰهِ لَقَد
ءاثَرَكَ اللّٰهُ عَلَينا وَاِن كُنّا لَخاطِـٔينَ ﴿۹۱﴾ قالَ
لا تَثريبَ عَلَيكُمُ اليَومَ يَغفِرُ اللّٰهُ لَكُم وَهُوَ اَرحَمُ
الرّٰحِمينَ ﴿۹۲﴾ اِذهَبوا بِقَميصى هٰذا فَاَلقوهُ عَلىٰ وَجهِ
اَبى يَأتِ بَصيرًا وَأتونى بِاَهلِكُم اَجمَعينَ ﴿۹۳﴾ وَلَمّا
فَصَلَتِ العيرُ قالَ اَبوهُم اِنّى لَاَجِدُ ريحَ يوسُفَ لَولآ اَن
تُفَنِّدونِ ﴿۹۴﴾ قالوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفى ضَلٰلِكَ القَديمِ ﴿۹۵﴾

فرزندانم، بروید دنبال یوسف و برادرش بگردید و از لطف خدا مأیوس نشوید، چون فقط افراد بی‌ایمان از لطف خدا مأیوس می‌شوند. (۸۷) چون (رفتند و بر یوسف) وارد شدند، گفتند: ای عزیز، به ما و خانواده ما آسیبی رسیده و سرمایه کمی آورده‌ایم. پیمانه ما را کامل بده و به ما صدقه بده. خدا به کسانی‌که صدقه می‌دهند پاداش می‌دهد. (۸۸) یوسف گفت: آیا دانستید که وقتی نادان بودید به یوسف و برادرش چه کردید؟ (۸۹) گفتند: آیا حقیقتاً تو یوسف هستی؟ گفت: من یوسف هستم و این برادر من است، خدا بر ما منت نهاده. مسلماً کسی‌که پرهیزگار باشد و صبر کند، خدا پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند. (۹۰) گفتند: به خدا قسم که خدا تو را بر ما برگزیده و ما خطاکار بودیم. (۹۱) یوسف گفت: امروز سرزنشی بر شما روا نیست. خدا شما را می‌آمرزد، او از همه مهربان‌ها مهربان‌تر است. (۹۲) این پیراهن مرا ببرید و به صورت پدرم بیندازید، بینا می‌شود، و همه خانواده خود را پیش من بیاورید. (۹۳) چون کاروان راه افتاد، پدرشان گفت: اگر مرا به کم‌عقلی متهم نکنید، من بوی یوسف را حس می‌کنم. (۹۴) گفتند: به خدا قسم تو هنوز در گمراهی سابق خود هستی. (۹۵)

فَلَمّآ اَن جآءَ الْبَشيرُ اَلْقٰهُ عَلٰى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصيرًا قالَ
اَلَمْ اَقُل لَكُمْ اِنّى اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ ما لا تَعْلَمونَ ﴿٩٦﴾ قالوا
يٰاَبانَا اسْتَغْفِرْ لَنا ذُنوبَنا اِنّا كُنّا خاطِئينَ ﴿٩٧﴾ قالَ سَوْفَ
اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبّى اِنَّهُ هُوَ الْغَفورُ الرَّحيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمّا دَخَلوا
عَلٰى يوسُفَ ءاوىٰ اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقالَ ادْخُلوا مِصْرَ اِن شآءَ
اللّٰهُ ءامِنينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرّوا لَهُ سُجَّدًا
وَقالَ يٰاَبَتِ هٰذا تَأْويلُ رُءْيٰىَ مِن قَبْلُ قَدْ جَعَلَها رَبّى
حَقًّا وَقَدْ اَحْسَنَ بى اِذْ اَخْرَجَنى مِنَ السِّجْنِ وَجآءَ بِكُم
مِنَ الْبَدْوِ مِن بَعْدِ اَن نَزَغَ الشَّيْطٰنُ بَيْنى وَبَيْنَ اِخْوَتى اِنَّ
رَبّى لَطيفٌ لِما يَشآءُ اِنَّهُ هُوَ الْعَليمُ الْحَكيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ
قَدْ ءاتَيْتَنى مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنى مِن تَأْويلِ الْاَحاديثِ فاطِرَ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنتَ وَلِيّۦ فِى الدُّنْيا وَالْءاخِرَةِ تَوَفَّنى
مُسْلِمًا وَاَلْحِقْنى بِالصّٰلِحينَ ﴿١٠١﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنۢبآءِ الْغَيْبِ
نوحيهِ اِلَيْكَ وَما كُنتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعوا اَمْرَهُمْ وَهُمْ
يَمْكُرونَ ﴿١٠٢﴾ وَمآ اَكْثَرُ النّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنينَ ﴿١٠٣﴾

حزب

چون مژده‌رسان آمد و پیراهن را روی صورت او انداخت، بینا شد. گفت: آیا به شما نگفتم که من از طرف خدا چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید. (۹۶) پسرانش گفتند: پدر، آمرزش گناه‌های ما را از خدا بخواه، ما خطاکار بودیم. (۹۷) یعقوب گفت: از خداوندم برای شما طلب آمرزش می‌کنم، چون او آمرزنده مهربان است. (۹۸) چون (همگی به مصر رفتند و) بر یوسف وارد شدند، یوسف پدر و مادرش را پیش خود جا داد و گفت: اگر خدا بخواهد با خاطرجمعی وارد مصر شوید. (۹۹) و پدر و مادرش را روی تخت برد و همگی در مقابلش به سجده افتادند. یوسف گفت: پدر، این تعبیر خوابی است که قبلاً دیده بودم. خدا آن را محقق کرد. وقتی خدا مرا از زندان بیرون آورد و شما را از صحرا پیش من آورد، به من احسان کرد، بعد از این که شیطان بین من و برادرانم را به هم زد. خداوند من در مورد هر کاری که بخواهد بکند دقیق است، چون او دانا و حکیم است (کارهایش از روی حکمت است). (۱۰۰) خداوندا، به من فرمانروایی دادی[۱] و تعبیر خواب را به من یاد دادی. ای آفریننده آسمان‌ها و زمین، تو سرور من در دنیا و آخرت هستی. خداوندا، مرا مسلمان از دنیا ببر و مرا جزو افراد درستکار گردان. (۱۰۱) این از اخبار غیب است که به تو وحی می‌کنیم. تو وقتی آن‌ها تصمیم می‌گرفتند و نقشه می‌کشیدند، پیش آن‌ها نبودی. (۱۰۲) بیشتر مردم، هر قدر هم که علاقه زیادی داشته باشی، ایمان نخواهند آورد. (۱۰۳)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «... به راستی به من بهره‌ای از زمامداری داده‌ای»

وَما تَسـَٔلُهُم عَلَيهِ مِن اَجرٍ ۚ اِن هُوَ اِلّا ذِكرٌ لِلعٰلَمينَ ﴿١٠٤﴾
وَكَاَيِّن مِن ءايَةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ يَمُرّونَ عَلَيها
وَهُم عَنها مُعرِضونَ ﴿١٠٥﴾ وَما يُؤمِنُ اَكثَرُهُم بِاللهِ اِلّا
وَهُم مُشرِكونَ ﴿١٠٦﴾ اَفَاَمِنوا اَن تَأتِيَهُم غاشِيَةٌ مِن عَذابِ
اللهِ اَو تَأتِيَهُمُ السّاعَةُ بَغتَةً وَهُم لا يَشعُرونَ ﴿١٠٧﴾ قُل
هٰذِهِ سَبيلي اَدعوا اِلَى اللهِ عَلىٰ بَصيرَةٍ اَنا وَمَنِ اتَّبَعَني ۖ
وَسُبحٰنَ اللهِ وَما اَنا مِنَ المُشرِكينَ ﴿١٠٨﴾ وَما اَرسَلنا مِن
قَبلِكَ اِلّا رِجالًا نوحي اِلَيهِم مِن اَهلِ القُرىٰ ۗ اَفَلَم يَسيروا
فِي الاَرضِ فَيَنظُروا كَيفَ كانَ عاقِبَةُ الَّذينَ مِن قَبلِهِم ۗ
وَلَدارُ الاٰخِرَةِ خَيرٌ لِلَّذينَ اتَّقَوا ۚ اَفَلا تَعقِلونَ ﴿١٠٩﴾ حَتّىٰ
اِذَا استَيـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنّوا اَنَّهُم قَد كُذِبوا جاءَهُم
نَصرُنا فَنُجِّيَ مَن نَشاءُ ۖ وَلا يُرَدُّ بَأسُنا عَنِ القَومِ المُجرِمينَ
﴿١١٠﴾ لَقَد كانَ في قَصَصِهِم عِبرَةٌ لِاُولِي الاَلبابِ ۗ
ما كانَ حَديثًا يُفتَرىٰ وَلٰكِن تَصديقَ الَّذي بَينَ يَدَيهِ
وَتَفصيلَ كُلِّ شَيءٍ وَهُدًى وَرَحمَةً لِقَومٍ يُؤمِنونَ ﴿١١١﴾

تو برای رسالت خود از آن‌ها مزدی نمی‌خواهی. این قرآن فقط پند و تذکری برای جهانیان (کلیه افراد بشر) می‌باشد. (۱۰۴) چه بسیار نشانه‌هایی که در آسمان‌ها و زمین وجود دارد که مردم از کنار آن رد می‌شوند و رویشان را برمی‌گردانند. (۱۰۵) بیشتر آن‌ها در حالی به خدا ایمان می‌آورند که هنوز مشرک هستند. (۱۰۶) آیا از این‌که عذاب همه‌گیری از جانب خدا سراغ آن‌ها بیاید، خاطرشان جمع است؟ یا از این‌که قیامت در حالی‌که توجهی به آن ندارند سراغ آن‌ها بیاید خاطرشان جمع است؟ (۱۰۷) بگو: این راه من است، من و پیروانم مردم را با بینایی به سوی خدا می‌خوانیم. خدا پاک است و من از افراد مشرک نیستم.(۱۰۸) ما قبل از تو فقط از اهالی شهرها مردانی می‌فرستادیم که به آن‌ها وحی می‌کردیم. آیا در زمین گردش نکردند تا ببینند عاقبت کار کسانی‌که قبل از آن‌ها بودند چه بود؟ مسلماً خانه آخرت برای افراد پرهیزکار بهتر است، آیا نمی‌فهمید؟(۱۰۹) موقعی که پیغمبران دچار یأس شدند و فکر کردند که به آن‌ها دروغ گفته شده، یاری ما برای آن‌ها رسید و کسانی را که می‌خواستیم نجات یافتند. عذاب ما از گناه‌کاران برگردانده نمی‌شود.(۱۱۰) در داستان زندگی آن‌ها عبرتی برای افراد خردمند وجود دارد. این‌ها سخنی نیست که سر هم شده باشد، ولی تصدیق کتاب‌های قبلی (تورات و انجیل) است و توضیح هر چیزی و برای افراد باایمان هدایت و رحمت است.(۱۱۱)

سورة الرّعد

آیاتها ۴۳

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓر تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ وَٱلَّذِىٓ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ٱلْحَقُّ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ ٱللَّهُ ٱلَّذِى رَفَعَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ بِغَيْرِ
عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ كُلٌّ
يَجْرِى لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ يُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لَعَلَّكُم بِلِقَآءِ
رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى مَدَّ ٱلْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِىَ
وَأَنْهَٰرًا وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ ٱثْنَيْنِ يُغْشِى
ٱلَّيْلَ ٱلنَّهَارَ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِى
ٱلْأَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجَٰوِرَٰتٌ وَجَنَّٰتٌ مِّنْ أَعْنَٰبٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ
صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَآءٍ وَٰحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا
عَلَىٰ بَعْضٍ فِى ٱلْأُكُلِ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
﴿٤﴾ ۞ وَإِن تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَٰبًا أَءِنَّا لَفِى
خَلْقٍ جَدِيدٍ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ وَأُو۟لَٰٓئِكَ ٱلْأَغْلَٰلُ
فِىٓ أَعْنَاقِهِمْ وَأُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٥﴾

سوره رعد (۱۳)

مکی و شامل چهل و سه آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

المر. این آیات قرآن است و قرآنی که از خداوندت به تو نازل شده حق است، ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند. (۱) خداست که آسمان‌ها را بدون ستونی که ببینید برافراشت. بعد بر عرش قرار گرفت و خورشید و ماه را مسخر کرد. هر کدام تا مدت معلومی روان هستند. امور را تدبیر می‌کند. آیات را توضیح می‌دهد، شاید به دیدار خداوندتان ایمان بیاورید. (۲) اوست که زمین را گسترش داد و در آن کوه‌ها و نهرها بوجود آورد و از انواع میوه‌ها دو جفت (نر و ماده) در آن قرار داد. روز را با شب می‌پوشاند. در این کار آیاتی (نشانه‌ها و علامت‌هایی) برای افرادی که فکر می‌کنند وجود دارد. (۳) و در زمین قطعه‌هایی کنار هم و باغ‌هایی از انگور و زراعت و خرما، چه یک پایه و چه دو پایه، وجود دارند که با یک آب، سیراب می‌شوند، در صورتی که از لحاظ میوه و طعم بعضی را بر بعضی برتری می‌دهیم. در این کار آیاتی (نشانه‌هایی) برای افرادی که عقلشان را به کار می‌برند وجود دارد. (۴) اگر تعجب می‌کنی، تعجب در سخن آن‌ها است که می‌گویند: آیا وقتی که ما خاک شدیم دوباره (برای رسیدگی به حساب خودمان) زنده خواهیم شد؟ آن‌ها کسانی هستند که منکر خداوندشان شدند و زنجیر در گردنشان است. آن‌ها اهل آتش جهنم می‌باشند و همیشه در آن خواهند بود. (۵)

وَ يَستَعجِلونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبلَ الحَسَنَةِ وَقَد خَلَت مِن
قَبلِهِمُ المَثُلاتُ ۚ وَ اِنَّ رَبَّكَ لَذو مَغفِرَةٍ لِلنّاسِ عَلىٰ
ظُلمِهِم ۖ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَديدُ العِقابِ ﴿٦﴾ وَ يَقولُ الَّذينَ كَفَروا
لَولآ اُنزِلَ عَلَيهِ ءايَةٌ مِن رَبِّهٖ ۗ اِنَّمآ اَنتَ مُنذِرٌ ۖ وَ لِكُلِّ
قَومٍ هادٍ ﴿٧﴾ اَللّٰهُ يَعلَمُ ما تَحمِلُ كُلُّ اُنثىٰ وَما تَغيضُ الاَرحامُ
وَما تَزدادُ ۚ وَكُلُّ شَيءٍ عِندَهٗ بِمِقدارٍ ﴿٨﴾ عالِمُ الغَيبِ
وَالشَّهادَةِ الكَبيرُ المُتَعالِ ﴿٩﴾ سَوآءٌ مِنكُم مَن اَسَرَّ القَولَ وَمَن
جَهَرَ بِهٖ وَمَن هُوَ مُستَخفٍ بِاللَّيلِ وَسارِبٌ بِالنَّهارِ ﴿١٠﴾
لَهٗ مُعَقِّباتٌ مِن بَينِ يَدَيهِ وَ مِن خَلفِهٖ يَحفَظونَهٗ مِن
اَمرِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لا يُغَيِّرُ ما بِقَومٍ حَتّىٰ يُغَيِّروا ما بِاَنفُسِهِم ۗ
وَ اِذآ اَرادَ اللّٰهُ بِقَومٍ سوٓءًا فَلا مَرَدَّ لَهٗ ۚ وَما لَهُم مِن
دونِهٖ مِن والٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذى يُريكُمُ البَرقَ خَوفًا وَ طَمَعًا
وَ يُنشِئُ السَّحابَ الثِّقالَ ﴿١٢﴾ وَ يُسَبِّحُ الرَّعدُ بِحَمدِهٖ
وَالمَلٰٓئِكَةُ مِن خيفَتِهٖ ۖ وَيُرسِلُ الصَّواعِقَ فَيُصيبُ بِها
مَن يَشآءُ وَ هُم يُجٰدِلونَ فِى اللّٰهِ وَ هُوَ شَديدُ المِحالِ ﴿١٣﴾

آن‌ها پیش از رحمت، سرعت در عذاب را از تو می‌خواهند، در صورتی که قبل از آن‌ها عذاب‌ها بوده است. خداوند تو به مردم با وجود ظلم آن‌ها آمرزش دارد و خداوند تو یقیناً مجازاتش سخت است. (۶) منکران می‌گویند: چرا نشانه‌ای (آیتی، معجزه‌ای) از خداوندش بر او نازل نشده؟ تو فقط هشداردهنده هستی و هر قومی راهنمایی دارد. (۷) خدا می‌داند هر ماده‌ای چه در شکم دارد و آنچه رحم‌ها کم و زیاد می‌کنند می‌داند و هر چیزی پیش او به اندازه است. (۸) او دانای غیب و آشکار و بزرگ و بلندمرتبه است. (۹) کسی که سخن را پنهان کند یا آشکار کند، برای خدا مساوی است. همین‌طور کسی که خود را در شب پنهان می‌کند و روز حرکت می‌کند، برای خدا مساوی است. (۱۰) هر کسی تعقیب‌کنندگانی در جلو و پشت سر دارد که او را به امر خدا حفظ می‌کنند. خدا وضع قومی را تغییر نمی‌دهد، مگر این‌که خود آن قوم آنچه مربوط به خودشان است (یعنی طرز فکر و گفتار و عملشان) را عوض کنند. وقتی خدا بلایی برای قومی بخواهد، هیچ‌کس و هیچ چیز جلوی آن را نمی‌گیرد و هیچ کمک‌کننده‌ای غیر از خدا برای آن‌ها وجود ندارد. (۱۱) اوست که برق را، که باعث ترس و امید است، به شما نشان می‌دهد و ابرهای سنگین را بوجود می‌آورد. (۱۲) رعد به ستایش او و فرشتگان نیز از ترس خدا، او را تسبیح می‌گویند. خدا صاعقه‌ها را می‌فرستد و به هر کسی که بخواهد، در حالی که آن‌ها درباره خدا بحث و بگومگو می‌کنند، اصابت می‌کند. مجازات خدا شدید است. (۱۳)

لَهُۥ دَعۡوَةُ الۡحَقِّۚ وَالَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسۡتَجِيبُونَ لَهُم بِشَيۡءٍ
إِلَّا كَبَٰسِطِ كَفَّيۡهِ إِلَى الۡمَآءِ لِيَبۡلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَٰلِغِهِۦۚ وَمَا دُعَآءُ
الۡكَٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ يَسۡجُدُ مَن فِي السَّمَٰوَٰتِ وَالۡأَرۡضِ
طَوۡعٗا وَكَرۡهٗا وَظِلَٰلُهُم بِالۡغُدُوِّ وَالۡأٓصَالِ۩ ﴿١٥﴾ قُلۡ مَن رَّبُّ السَّمَٰوَٰتِ
وَالۡأَرۡضِ قُلِ اللَّهُۚ قُلۡ أَفَاتَّخَذۡتُم مِّن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ لَا يَمۡلِكُونَ
لِأَنفُسِهِمۡ نَفۡعٗا وَلَا ضَرّٗاۚ قُلۡ هَلۡ يَسۡتَوِي الۡأَعۡمَىٰ وَالۡبَصِيرُ أَمۡ هَلۡ
تَسۡتَوِي الظُّلُمَٰتُ وَالنُّورُۗ أَمۡ جَعَلُواْ لِلَّهِ شُرَكَآءَ خَلَقُواْ كَخَلۡقِهِۦ فَتَشَٰبَهَ
الۡخَلۡقُ عَلَيۡهِمۡۚ قُلِ اللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖ وَهُوَ الۡوَٰحِدُ الۡقَهَّٰرُ ﴿١٦﴾
أَنزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءٗ فَسَالَتۡ أَوۡدِيَةُۢ بِقَدَرِهَا فَاحۡتَمَلَ السَّيۡلُ
زَبَدٗا رَّابِيٗاۖ وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيۡهِ فِي النَّارِ ابۡتِغَآءَ حِلۡيَةٍ أَوۡ مَتَٰعٖ زَبَدٞ
مِّثۡلُهُۥۚ كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ اللَّهُ الۡحَقَّ وَالۡبَٰطِلَۚ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذۡهَبُ
جُفَآءٗۖ وَأَمَّا مَا يَنفَعُ النَّاسَ فَيَمۡكُثُ فِي الۡأَرۡضِۚ كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ اللَّهُ
الۡأَمۡثَالَ ﴿١٧﴾ لِلَّذِينَ اسۡتَجَابُواْ لِرَبِّهِمُ الۡحُسۡنَىٰۚ وَالَّذِينَ لَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ
لَهُۥ لَوۡ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الۡأَرۡضِ جَمِيعٗا وَمِثۡلَهُۥ مَعَهُۥ لَافۡتَدَوۡاْ بِهِۦٓۚ
أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ سُوٓءُ الۡحِسَابِ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ الۡمِهَادُ ﴿١٨﴾

دعوت حقیقی متعلق به خداست. کسانی‌که غیر او را به کمک می‌خوانند، ذره‌ای از دعاهایشان را اجابت نمی‌کنند. کار آن‌ها شبیه کسی است که کف دستش را باز و به سوی آب دراز کند که آب را به دهانش برساند، در صورتی که آب به دهانش نمی‌رسد. دعای افراد بی‌ایمان کار بیهوده‌ای است. (۱۴) تمام کسانی‌که در آسمان‌ها و زمین هستند با سایه‌هایشان، بامیل و بدون میل، صبح و شب برای خدا سجده می‌کنند. (۱۵) بگو: صاحب‌اختیار آسمان‌ها و زمین کیست؟ بگو: خداست. بگو: آیا غیر از خدا اولیایی گرفته‌اید که نفع و ضرری برای خودشان هم ندارند؟ بگو: آیا کور و بینا مساوی هستند؟ یا تاریکی‌ها با نور مساوی است؟ یا برای خدا شریکانی قرار داده‌اند که مثل خدا چیزی خلق کرده‌اند که خلقت‌هایشان کار را بر آن‌ها مشتبه ساخته باشد؟ بگو: خدا خالق هر چیز است و او یکتا و توانا است. (۱۶) باران را از آسمان نازل کرد و درنتیجه رودخانه‌ها به اندازه گنجایش خود روان شدند و سیل کف‌های زیادی را با خود می‌برد و از آنچه برای به دست آوردن زینت یا کالا روی آتش ذوب می‌کنند کفی مثل آن بوجود می‌آید. خدا مثال حق و باطل را به این طرز می‌زند. اما کف از بین می‌رود، ولی آنچه به مردم فایده می‌رساند (یعنی آب) در زمین باقی می‌ماند. خدا مثل‌ها را به این شکل می‌زند. (۱۷) کسانی‌که دعوت خداوندشان را اجابت کردند، پاداش خوبی دارند و کسانی‌که اجابت نکردند، اگر تمام چیزهایی که در زمین است و مثل آن را داشته باشند، حتماً آن را خواهند داد (تا عذاب نشوند). آن‌ها حساب بدی دارند و جایشان جهنم است و جهنم جای بدی است. (۱۸)

۞ أَفَمَن يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ ۚ
إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿۱۹﴾ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنقُضُونَ
الْمِيثَاقَ ﴿۲۰﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿۲۱﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ
رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۲۲﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
يَدْخُلُونَهَا وَمَن صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ
يَدْخُلُونَ عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ ﴿۲۳﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ ۚ فَنِعْمَ
عُقْبَى الدَّارِ ﴿۲۴﴾ وَالَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۙ
أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿۲۵﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
مَتَاعٌ ﴿۲۶﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۗ قُلْ
إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ﴿۲۷﴾ الَّذِينَ آمَنُوا
وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللَّهِ ۗ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿۲۸﴾

آیا کسی‌که می‌داند قرآنی که از طرف خداوندت به تو نازل شده حق است مثل کسی است که کور باشد؟ فقط عاقلان متوجه این امر می‌شوند. (۱۹) افراد عاقلی که به عهد خدا وفا می‌کنند و عهدشکنی نمی‌کنند. (۲۰) افرادی که آنچه را که خدا به پیونددادن آن‌ها امر کرده، به هم پیوند می‌دهند و از خداوندشان می‌ترسند و از حساب بد ترس دارند. (۲۱) کسانی‌که برای کسب رضای خداوندشان صبر و استقامت کردند و نماز را بر پا داشتند و از آنچه روزی ایشان ساختیم پنهان و آشکار انفاق نمودند و بدی را با خوبی دفع کردند، آن‌ها خانه آخرت را دارند. (۲۲) بهشت‌های جاویدی که خودشان و پدران و همسران و فرزندانشان که صالح باشند وارد آن می‌شوند و فرشتگان از هر دری بر آن‌ها وارد می‌شوند. (۲۳) (و به آن‌ها می‌گویند) به‌خاطر صبر و استقامتی که داشتید سلام بر شما. خانه آخرت خیلی خوب است. (۲۴) کسانی‌که عهد خدا را، بعد از این‌که عهد بستند، می‌شکنند و آنچه را که خدا به پیوند آن امر کرده، پاره می‌کنند و در زمین فساد می‌کنند، کسانی هستند که لعنت بر آن‌هاست (از رحمت دور هستند) و خانه بدی دارند. (۲۵) خدا روزی را برای هر کسی‌که بخواهد توسعه می‌دهد یا محدود می‌کند. مردم به زندگی دنیا دلخوشند، در صورتی که زندگی دنیا در مقابل آخرت متاعی بیش نیست. (۲۶) منکران می‌گویند: چرا آیه‌ای (معجزه‌ای) از طرف خداوندش بر او نازل نشده؟ بگو: خدا هر کس را که بخواهد گمراه می‌کند و هر کس را که به سوی او برگردد، هدایت می‌کند. (۲۷) افراد باایمان دلشان با یاد خدا آرامش پیدا می‌کند. بدانید که با یاد خدا دل‌ها آرام می‌گیرد. (۲۸)

الَّذينَ ءامَنوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ طوبىٰ لَهُم وَحُسنُ مَـٔابٍ
﴿٢٩﴾ كَذٰلِكَ أَرسَلنٰكَ فى أُمَّةٍ قَد خَلَت مِن قَبلِها أُمَمٌ لِتَتلُوَا
عَلَيهِمُ الَّذى أَوحَينا إِلَيكَ وَهُم يَكفُرونَ بِالرَّحمٰنِ ۚ قُل هُوَ
رَبّى لا إِلٰهَ إِلّا هُوَ عَلَيهِ تَوَكَّلتُ وَإِلَيهِ مَتابِ ﴿٣٠﴾ وَلَو أَنَّ
قُرءانًا سُيِّرَت بِهِ الجِبالُ أَو قُطِّعَت بِهِ الأَرضُ أَو كُلِّمَ بِهِ المَوتىٰ ۗ
بَل لِلَّهِ الأَمرُ جَميعًا ۗ أَفَلَم يَا۟يـَٔسِ الَّذينَ ءامَنوا أَن لَو يَشاءُ
اللَّهُ لَهَدَى النّاسَ جَميعًا ۗ وَلا يَزالُ الَّذينَ كَفَروا تُصيبُهُم بِما
صَنَعوا قارِعَةٌ أَو تَحُلُّ قَريبًا مِن دارِهِم حَتّىٰ يَأتِىَ وَعدُ اللَّهِ ۚ
إِنَّ اللَّهَ لا يُخلِفُ الميعادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ استُهزِئَ بِرُسُلٍ مِن قَبلِكَ
فَأَملَيتُ لِلَّذينَ كَفَروا ثُمَّ أَخَذتُهُم ۖ فَكَيفَ كانَ عِقابِ ﴿٣٢﴾
أَفَمَن هُوَ قائِمٌ عَلىٰ كُلِّ نَفسٍ بِما كَسَبَت ۗ وَجَعَلوا لِلَّهِ شُرَكاءَ
قُل سَمّوهُم ۚ أَم تُنَبِّـٔونَهُ بِما لا يَعلَمُ فِى الأَرضِ أَم بِظٰهِرٍ مِنَ
القَولِ ۗ بَل زُيِّنَ لِلَّذينَ كَفَروا مَكرُهُم وَصُدّوا عَنِ السَّبيلِ ۗ
وَمَن يُضلِلِ اللَّهُ فَما لَهُ مِن هادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُم عَذابٌ فِى الحَيوٰةِ
الدُّنيا ۖ وَلَعَذابُ الآخِرَةِ أَشَقُّ ۖ وَما لَهُم مِنَ اللَّهِ مِن واقٍ ﴿٣٤﴾

کسانی‌که ایمان آوردند و عمل شایسته کردند سرانجام خوبی دارند. (۲۹) این‌طور تو را بین عده‌ای فرستادیم که قبل از آن‌ها امت‌های دیگری از دنیا رفتند، تا آنچه را به تو وحی می‌کنیم برای آن‌ها بخوانی، در صورتی که آن‌ها منکر خداوند رحمان هستند. بگو: او خداوند من است، معبودی غیر از خدا وجود ندارد. بر او توکل کرده‌ام و بازگشت من به سوی او است. (۳۰) اگر به‌وسیله قرآن کوه‌ها راه می‌افتادند یا زمین با آن تکه‌تکه می‌شد یا به‌وسیله آن مردگان صحبت می‌کردند (باز کافران ایمان نمی‌آوردند). کار تماماً به دست خداست. آیا افراد باایمان از این‌که اگر خدا می‌خواست تمام مردم را هدایت می‌کرد مأیوس نشده‌اند؟ همیشه به کافران به‌خاطر کاری که می‌کنند بلای در هم کوبنده‌ای می‌رسد یا نزدیک خانه‌هایشان (بلا) فرود می‌آید، تا موقعی که عذابی که خدا به آن‌ها وعده داده بیاید. خدا خلاف وعده نمی‌کند. (۳۱) پیغمبران قبل از تو را هم مسخره کردند. من به کافران مهلت دادم، بعد آن‌ها را دچار عذاب ساختم. عذاب من چطور بود؟ (۳۲) آیا کسی مراقب کارهایی که هر کس می‌کند، هست؟ برای خدا شریکانی ساختند. بگو: آن‌ها را (شریک خدا) بنامید، آیا خدا را از آنچه در زمین است و نمی‌داند آگاه می‌کنید؟ یا سخنانی ظاهری (غیرواقعی) می‌گویید؟ حقیقت این است که برای افراد بی‌ایمان نقشه‌هایی که کشیده‌اند جلوه دارد و آن‌ها را از شناختن راه صحیح باز داشته‌اند. کسی را که خدا گمراه کند راهنمایی برای او وجود ندارد. (۳۳) آن‌ها در زندگانی دنیا عذاب دارند و مطمئناً عذاب آخرت سخت‌تر است. و کسی را ندارند که آن‌ها را از عذاب خدا حفظ کند. (۳۴)

۞ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا
أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ ﴿٣٦﴾
وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ
﴿٣٨﴾ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ
مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

وصف بهشتی که به افراد باتقوی وعده داده شده(این است که)، نهرها در آن جاری است و میوه‌ها و سایه‌اش همیشگی است، این عاقبت کسانی است که تقوی داشتند و عاقبت منکران آتش جهنم است. (۳۵) کسانی‌که به آن‌ها کتاب داده‌ایم از آنچه به تو نازل شده خوشحال می‌شوند و عده‌ای از گروه‌ها منکر قسمتی از آن هستند. بگو: به من دستور داده شده که خدا را بندگی (اطاعت محض) کنم و چیزی را شریک او نسازم. من مردم را به او دعوت می‌کنم و بازگشت همه پیش اوست. (۳۶) بدین‌ترتیب ما قرآن را فرمانی به زبان عربی نازل کردیم. اگر بعد از این‌که علم برای تو حاصل شد از دلخواه آنان پیروی کنی، هیچ یاور و نگهدارنده‌ای برای تو در مقابل خدا وجود ندارد. (۳۷) قبل از تو پیغمبرانی فرستادیم و برایشان زن و فرزند قرار دادیم (پیغمبران هم مثل بقیه غریزه جنسی داشتند). هیچ پیغمبری نمی‌توانسته معجزه‌ای بدون اجازه خدا بیاورد. برای هر مهلتی نوشته‌ای وجود دارد.(۳۸) خدا هر چه را بخواهد محو یا ثابت می‌کند و اصل کتاب پیش خدا است.(۳۹) یا قسمتی از عذابی را که به آن‌ها وعده داده‌ایم به تو نشان می‌دهیم یا قبل از آن تو را از دنیا می‌بریم. بنابراین وظیفه تو فقط رساندن پیام است و رسیدگی به حساب آن‌ها به‌عهده ما است.(۴۰) آیا ندیدند که ما سراغ زمین می‌آییم و از اطراف آن کم می‌کنیم؟ خدا حکم می‌کند و چیزی حکم او را عقب نمی‌اندازد. او به سرعت حسابرسی می‌کند.(۴۱) کسانی‌که قبل از آن‌ها بودند نیز نقشه کشیدند. تمام نقشه‌ها مال خداست. می‌داند هر کسی چه کاری می‌کند. منکران خواهند دانست که خانه آخرت مال کیست.(۴۲)

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا ۚ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ — آياتها ٥٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الر ۚ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾
اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ
لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا
مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۖ فَيُضِلُّ اللَّهُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ
اللَّهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

منکران می‌گویند: تو فرستاده خدا نیستی. بگو: خدا و کسی‌که اطلاعی از کتاب الهی دارد بین من و شما برای شهادت کافی است. (۴۳)

سوره ابراهیم (۱۴)

مکی و شامل پنجاه و دو آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

الر. قرآن کتابی است که ما آن را به تو نازل کردیم تا مردم را به اجازه خداوندشان از تاریکی‌ها خارج کرده و به نور و راه خداوند توانای ستوده هدایت کنی. (۱) خدایی که هر چه در آسمان‌ها و زمین است مال اوست. وای بر منکران از عذاب سخت. (۲) منکرانی که دنیا را بر آخرت ترجیح می‌دهند و مردم را از راه خدا باز می‌دارند و انحراف آن را می‌خواهند سخت در گمراهی هستند. (۳) هیچ پیغمبری نفرستادیم مگر به زبان قومش، برای این‌که پیام خدا را برای آن‌ها بیان کند. خدا هر کس را که بخواهد گمراه می‌کند و هر کس را که بخواهد هدایت می‌کند و او توانای حکیم است. (۴) موسی را با معجزات (آیات) خودمان فرستادیم که قومت را از تاریکی‌ها خارج کن و به سوی نور ببر و روزهای خدا را به آن‌ها یادآوری کن. در این کار نشانه‌هایی برای هر فرد بااستقامت و سپاسگزار وجود دارد. (۵)

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۚ وَفِي
ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ
لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ۖ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي
لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ
لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ۚ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا
أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾ ۞ قَالَتْ
رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَدْعُوكُمْ
لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ۚ
قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾

حزب

هنگامی که موسی به قومش گفت: نعمت خدا را بر خودتان بیاد آورید آن وقتی که شما را از فرعونیان نجات داد. فرعونیانی که سخت‌ترین عذاب را نسبت به شما روا می‌داشتند، پسران شما را می‌کشتند و زنان شما را زنده می‌گذاشتند. در این کار امتحان بزرگی از طرف خداوندتان وجود داشت. (۶) آن وقت خداوندتان اعلام کرد که اگر سپاسگزاری کنید، تعداد و نعمت شما را زیاد می‌کنم و اگر ناشکری کنید بدانید که عذاب من شدید است. (۷) و موسی گفت: اگر شما و تمام کسانی‌که در زمین هستند کافر شوید، باز هم خدا بی‌نیاز و ستوده است. (۸) آیا خبر کسانی‌که قبل از شما بودند، قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی‌که بعد از آن‌ها بودند به شما نرسیده؟ کسی جز خدا از آن‌ها اطلاع ندارد. پیغمبرانشان دلیل‌های روشن برای آن‌ها آوردند ولی آن‌ها (به علامت پوزخند) دست‌هایشان را به طرف دهانشان بردند و گفتند: ما مأموریتی را که شما برای آن فرستاده شده‌اید، قبول نداریم و ما از چیزی که ما را به آن دعوت می‌کنید شدیداً در تردید هستیم. (۹) پیغمبرانشان گفتند: آیا در وجود خدا که آفریننده آسمان‌ها و زمین است شکی وجود دارد؟ خدا شما را دعوت می‌کند تا گناهان شما را بیامرزد و تا زمان معینی مرگ شما را عقب بیندازد. گفتند: شما افرادی مثل ما هستید. می‌خواهید ما را از پرستش آنچه پدرانمان می‌پرستیدند باز دارید؟ لذا دلیل روشنی (معجزه‌ای) بیاورید. (۱۰)

قالَت لَهُم رُسُلُهُم إِن نَحنُ إِلّا بَشَرٌ مِثلُكُم وَلٰكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلىٰ مَن يَشاءُ مِن عِبادِهِ ۖ وَما كانَ لَنا أَن نَأتِيَكُم
بِسُلطانٍ إِلّا بِإِذنِ اللَّهِ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَليَتَوَكَّلِ المُؤمِنونَ
﴿۱۱﴾ وَما لَنا أَلّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَد هَدانا سُبُلَنا ۚ
وَلَنَصبِرَنَّ عَلىٰ ما آذَيتُمونا ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَليَتَوَكَّلِ المُتَوَكِّلونَ
﴿۱۲﴾ وَقالَ الَّذينَ كَفَروا لِرُسُلِهِم لَنُخرِجَنَّكُم مِن
أَرضِنا أَو لَتَعودُنَّ في مِلَّتِنا ۖ فَأَوحىٰ إِلَيهِم رَبُّهُم لَنُهلِكَنَّ
الظّالِمينَ ﴿۱۳﴾ وَلَنُسكِنَنَّكُمُ الأَرضَ مِن بَعدِهِم ۚ
ذٰلِكَ لِمَن خافَ مَقامي وَخافَ وَعيدِ ﴿۱۴﴾ وَاستَفتَحوا
وَخابَ كُلُّ جَبّارٍ عَنيدٍ ﴿۱۵﴾ مِن وَرائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسقىٰ
مِن ماءٍ صَديدٍ ﴿۱۶﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلا يَكادُ يُسيغُهُ وَيَأتيهِ
المَوتُ مِن كُلِّ مَكانٍ وَما هُوَ بِمَيِّتٍ ۖ وَمِن وَرائِهِ
عَذابٌ غَليظٌ ﴿۱۷﴾ مَثَلُ الَّذينَ كَفَروا بِرَبِّهِم أَعمالُهُم
كَرَمادٍ اشتَدَّت بِهِ الرّيحُ في يَومٍ عاصِفٍ ۖ لا يَقدِرونَ
مِمّا كَسَبوا عَلىٰ شَيءٍ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلالُ البَعيدُ ﴿۱۸﴾

پیغمبرانشان به آن‌ها گفتندکه ما فقط آدم‌هایی مثل شما هستیم، ولی خدا بر هر کس از بندگانش که بخواهد منت می‌گذارد، سزاوار ما نیست که بدون اجازه خدا برای شما معجزه‌ای بیاوریم. افراد باایمان باید فقط به خدا توکل کنند. (۱۱) چرا ما به خدا توکل نکنیم، در صورتی که خدا راه‌های ما را به ما نشان داده است. ما بر اذیتی که به ما می‌کنید صبر می‌کنیم. توکل کنندگان باید فقط به خدا توکل کنند. (۱۲) کافران به پیغمبرانشان گفتند: شما را از سرزمین خودمان بیرون می‌کنیم یا به آیین ما برمی‌گردید. درنتیجه خداوندشان به پیغمبران وحی کرد که کسانی را که ظلم می‌کنند حتماً هلاک می‌کنیم. (۱۳) و شما را بعد از نابودی آنان در زمین سکونت می‌دهیم. این کار برای کسانی است که از مقام من بترسند و از تهدید من هراس داشته باشند. (۱۴) پیامبران از خدا طلب فتح کردند و هر زورگویی که با وجود شناختن حقیقت با آن مخالفت کرد، ناامید شد و زیان کرد. (۱۵) جهنم پیش روی او است و آب چرکین به او نوشانده می‌شود. (۱۶) آن را جرعه‌جرعه می‌خورد و آسان فرو نمی‌برد. مرگ از هر جا به طرف او می‌آید، اما مردنی در کار نیست و پشت آن عذاب سختی دارد. (۱۷) کار کسانی که منکر خداوندشان شدند شبیه خاکستری است که در روزی طوفانی باد تندی به آن بوزد. قادر به بهره بردن از کاری که کرده‌اند نیستند. این گمراهی زیادی است. (۱۸)

اَلَم تَرَ اَنَّ اللهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضَ بِالحَقِّ اِن يَشَأ
يُذهِبكُم وَيَأتِ بِخَلقٍ جَديدٍ ﴿۱۹﴾ وَما ذٰلِكَ عَلَى اللهِ بِعَزيزٍ
﴿۲۰﴾ وَبَرَزوا لِلّٰهِ جَميعًا فَقالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذينَ استَكبَروا
اِنّا كُنّا لَكُم تَبَعًا فَهَل اَنتُم مُغنونَ عَنّا مِن عَذابِ اللهِ
مِن شَيءٍ قالوا لَو هَدٰىنَا اللهُ لَهَدَينٰكُم سَوآءٌ عَلَينا
اَجَزِعنا اَم صَبَرنا ما لَنا مِن مَحيصٍ ﴿۲۱﴾ وَقالَ الشَّيطٰنُ
لَمّا قُضِيَ الاَمرُ اِنَّ اللهَ وَعَدَكُم وَعدَ الحَقِّ وَوَعَدتُكُم
فَاَخلَفتُكُم وَما كانَ لِيَ عَلَيكُم مِن سُلطٰنٍ اِلّآ اَن
دَعَوتُكُم فَاستَجَبتُم لي فَلا تَلوموني وَلوموا اَنفُسَكُم
ما اَنَا بِمُصرِخِكُم وَما اَنتُم بِمُصرِخِيَّ اِنّي كَفَرتُ
بِمآ اَشرَكتُمونِ مِن قَبلُ اِنَّ الظّٰلِمينَ لَهُم عَذابٌ اَليمٌ
﴿۲۲﴾ وَاُدخِلَ الَّذينَ ءامَنوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ
تَجري مِن تَحتِهَا الاَنهٰرُ خٰلِدينَ فيها بِاِذنِ رَبِّهِم تَحِيَّتُهُم
فيها سَلٰمٌ ﴿۲۳﴾ اَلَم تَرَ كَيفَ ضَرَبَ اللهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصلُها ثابِتٌ وَفَرعُها فِي السَّمآءِ ﴿۲٤﴾

آیا ندیدی که خدا آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید؟ اگر بخواهد شما را می‌برد و خلق جدیدی می‌آورد. (۱۹) و این کار برای خدا مشکل نیست. (۲۰) در قیامت همه در مقابل خدا ظاهر می‌شوند. افراد ضعیف به کسانی که خود را بزرگ می‌پنداشتند می‌گویند: ما پیرو شما بودیم، آیا شما چیزی از عذاب خدا را از ما دور می‌کنید؟ آن‌ها می‌گویند: اگر خدا ما را هدایت کرده بود، مسلماً شما را هدایت می‌کردیم. برای ما مساوی است چه بی‌تابی کنیم، چه صبر نماییم، راه فراری برای ما وجود ندارد. (۲۱) چون کار تمام شد شیطان گفت: خدا وعده درستی به شما داد و من به شما وعده دادم و خلاف کردم. من بر شما تسلطی نداشتم جز این که از شما دعوت کردم و شما آن را قبول کردید. بنابراین مرا ملامت نکنید و خودتان را ملامت کنید. من فریادرس شما نیستم و شما هم فریادرس من نیستید. من این را که قبلاً مرا شریک خدا می‌ساختید قبول ندارم. افراد ظالم عذاب دردناکی دارند. (۲۲) کسانی را که ایمان آوردند و کار درست و صحیح کردند، وارد بهشت‌هایی می‌کنند که در آن‌ها نهرها جاری است و با اجازه خداوندشان همیشه در آن خواهند بود. خوش‌آمدشان در آن سلام است. (۲۳) آیا ندیدی خدا چه مثلی زد؟ کلام پاک مثل درخت پاک است که ریشه آن ثابت و شاخه آن در آسمان است. (۲۴)

تُؤْتِىٓ أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍۭ بِإِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَيَضْرِبُ ٱللَّهُ ٱلْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ ٱجْتُثَّتْ مِن فَوْقِ ٱلْأَرْضِ مَا لَهَا مِن قَرَارٍ
﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱلْقَوْلِ ٱلثَّابِتِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا
وَفِى ٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ وَيُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلظَّـٰلِمِينَ ۚ وَيَفْعَلُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ
﴿٢٧﴾ ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ بَدَّلُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا۟
قَوْمَهُمْ دَارَ ٱلْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا ۖ وَبِئْسَ ٱلْقَرَارُ
﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا۟ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلُّوا۟ عَن سَبِيلِهِۦ ۗ قُلْ تَمَتَّعُوا۟
فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى ٱلنَّارِ ﴿٣٠﴾ قُل لِّعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
يُقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُنفِقُوا۟ مِمَّا رَزَقْنَـٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَـٰلٌ ﴿٣١﴾ ٱللَّهُ ٱلَّذِى
خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ
بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلْفُلْكَ لِتَجْرِىَ
فِى ٱلْبَحْرِ بِأَمْرِهِۦ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلْأَنْهَـٰرَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

میوه‌هایش را به اذن خداوندش هر زمان می‌دهد. خدا برای مردم مثل می‌زند شاید آن‌ها متوجه شوند. (۲۵) وضع کلام ناپاک مثل درخت ناپاکی است که از زمین کنده شده و قراری نداشته باشد. (۲۶) خدا مؤمنان را با سخن استوار در دنیا و آخرت پایدار می‌نماید و کسانی را که ظلم می‌کنند گمراه می‌کند. خدا هر کاری که بخواهد می‌کند. (۲۷) آیا کسانی‌که نعمت خدا را به کفر تبدیل کردند ندیدی که قومشان را به خانه هلاکت وارد کردند؟ (۲۸) وارد جهنم می‌شوند. جهنم جای بدی است. (۲۹) مانندهایی برای خدا قرار دادند تا مردم را از راه خدا منحرف کنند. بگو: از دنیا بهره‌مند شوید، بازگشت شما به آتش جهنم است. (۳۰) به بندگان من که ایمان آورده‌اند بگو که نماز را به پا دارند و از آنچه روزی ایشان ساخته‌ایم پنهان و آشکارا انفاق کنند، قبل از این‌که روزی برسد که در آن خرید و فروش و دوستی وجود ندارد. (۳۱) خداست که آسمان‌ها و زمین را خلق کرد و باران را از آسمان نازل کرد و به‌وسیله آن از میوه‌ها خوراک شما را بیرون آورد و کشتی را مسخر شما ساخت تا به فرمان او در دریا حرکت کند و نهرها را مسخر شما ساخت. (۳۲) و خورشید و ماه را که پیوسته در گردشند مسخر شما کرد و شب و روز را نیز مسخر شما ساخت. (۳۳)

وَءاتىٰكُم مِن كُلِّ ما سَأَلتُموهُ ۚ وَإِن تَعُدّوا نِعمَتَ اللَّهِ
لا تُحصوها ۗ إِنَّ الإِنسانَ لَظَلومٌ كَفّارٌ ﴿٣٤﴾ وَإِذ
قالَ إِبراهيمُ رَبِّ اجعَل هٰذَا البَلَدَ ءامِنًا وَاجنُبنى وَبَنِىَّ
أَن نَعبُدَ الأَصنامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضلَلنَ كَثيرًا مِنَ النّاسِ ۖ
فَمَن تَبِعَنى فَإِنَّهُ مِنّى ۖ وَمَن عَصانى فَإِنَّكَ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿٣٦﴾
رَبَّنا إِنّى أَسكَنتُ مِن ذُرِّيَّتى بِوادٍ غَيرِ ذى زَرعٍ عِندَ بَيتِكَ
المُحَرَّمِ رَبَّنا لِيُقيمُوا الصَّلوٰةَ فَاجعَل أَفئِدَةً مِنَ النّاسِ
تَهوى إِلَيهِم وَارزُقهُم مِنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُم يَشكُرونَ ﴿٣٧﴾
رَبَّنا إِنَّكَ تَعلَمُ ما نُخفى وَما نُعلِنُ ۗ وَما يَخفىٰ عَلَى اللَّهِ مِن
شَيءٍ فِى الأَرضِ وَلا فِى السَّماءِ ﴿٣٨﴾ الحَمدُ لِلَّهِ الَّذى وَهَبَ
لى عَلَى الكِبَرِ إِسمٰعيلَ وَإِسحٰقَ ۚ إِنَّ رَبّى لَسَميعُ الدُّعاءِ ﴿٣٩﴾
رَبِّ اجعَلنى مُقيمَ الصَّلوٰةِ وَمِن ذُرِّيَّتى ۚ رَبَّنا وَتَقَبَّل
دُعاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغفِر لى وَلِوٰلِدَىَّ وَلِلمُؤمِنينَ يَومَ يَقومُ
الحِسابُ ﴿٤١﴾ وَلا تَحسَبَنَّ اللَّهَ غافِلًا عَمّا يَعمَلُ
الظّٰلِمونَ ۚ إِنَّما يُؤَخِّرُهُم لِيَومٍ تَشخَصُ فيهِ الأَبصارُ ﴿٤٢﴾

خدا به شما هر چه از او خواسته‌اید داده است. اگر بخواهید نعمت‌های خدا را بشمارید نمی‌توانید حساب آن را داشته باشید. براستی انسان ظالم و قدرنشناس است. (۳۴) وقتی را یادآوری کن که ابراهیم گفت: خداوندا، این سرزمین را امن ساز و من و فرزندانم را از بندگی بت‌ها برکنار دار. (۳۵) خداوندا، آن‌ها عده زیادی از مردم را گمراه کرده‌اند. هر کس از من پیروی کند، از من است و کسی که از من اطاعت نکرد (حسابش با توست). تو آمرزنده مهربانی. (۳۶) خداوندا، من بعضی از فرزندانم را برای این‌که نماز را به پا دارند در دشتی که زراعت ندارد کنار خانه محترم تو ساکن ساختم، پس دل‌های مردم را به آن‌ها متمایل ساز و از میوه‌ها و محصولات روزی آن‌ها ساز، تا سپاسگزاری کنند. (۳۷) خداوندا، تو هر چه را پنهان سازیم یا آشکار نماییم می‌دانی. چیزی از آنچه در زمین و آسمان است بر خدا پوشیده نیست. (۳۸) ستایش اختصاص به خدا دارد که در سن پیری اسماعیل و اسحاق را به من داد، چون خداوند من دعا را می‌شنود. (۳۹) خداوندا، من و فرزندان مرا برپادارندگان نماز گردان. خداوندا، دعایم را بپذیر. (۴۰) خداوندا، روزی که حساب بر پا می‌شود (روز قیامت)، من و پدر و مادرم و افراد باایمان را بیامرز. (۴۱) خیال نکن که خدا از آنچه ظالم‌ها می‌کنند غافل است. خدا مجازات آن‌ها را برای روزی که چشم‌ها در آن خیره می‌ماند عقب می‌اندازد. (۴۲)

مُهطِعينَ مُقنِعى رُءوسِهِم لا يَرتَدُّ اِلَيهِم طَرفُهُم وَاَفـِدَتُهُم
هَوآءٌ ﴿٤٣﴾ وَاَنذِرِ النّاسَ يَومَ يَأتيهِمُ العَذابُ فَيَقولُ الَّذينَ
ظَلَموا رَبَّنآ اَخِّرنآ اِلىٰٓ اَجَلٍ قَريبٍ نُجِب دَعوَتَكَ وَنَتَّبِعِ
الرُّسُلَ اَوَلَم تَكونوآ اَقسَمتُم مِن قَبلُ ما لَكُم
مِن زَوالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنتُم فى مَسٰكِنِ الَّذينَ ظَلَموآ
اَنفُسَهُم وَتَبَيَّنَ لَكُم كَيفَ فَعَلنا بِهِم وَضَرَبنا
لَكُمُ الاَمثالَ ﴿٤٥﴾ وَقَد مَكَروا مَكرَهُم وَعِندَ اللّهِ
مَكرُهُم وَاِن كانَ مَكرُهُم لِتَزولَ مِنهُ الجِبالُ ﴿٤٦﴾
فَلا تَحسَبَنَّ اللّهَ مُخلِفَ وَعدِهِ رُسُلَهُ اِنَّ اللّهَ عَزيزٌ
ذُوانتِقامٍ ﴿٤٧﴾ يَومَ تُبَدَّلُ الاَرضُ غَيرَ الاَرضِ وَالسَّمٰوٰتُ
وَبَرَزوا لِلّهِ الواحِدِ القَهّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى المُجرِمينَ يَومَئِذٍ
مُقَرَّنينَ فِى الاَصفادِ ﴿٤٩﴾ سَرابيلُهُم مِن قَطِرانٍ وَتَغشىٰ
وُجوهَهُمُ النّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجزِىَ اللّهُ كُلَّ نَفسٍ ما كَسَبَت اِنَّ اللّهَ
سَريعُ الحِسابِ ﴿٥١﴾ هٰذا بَلٰغٌ لِلنّاسِ وَلِيُنذَروا بِهِ
وَلِيَعلَموآ اَنَّما هُوَ اِلٰهٌ واحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الاَلبابِ ﴿٥٢﴾

با سرعت سرشان را بلند می‌کنند. چشم به هم نمی‌زنند و دلشان خالی است. (۴۳) مردم را از روزی که عذاب به سراغشان می‌آید بترسان. ستمکاران می‌گویند: خداوندا، عذاب ما را برای مدت کمی عقب بینداز تا دعوت تو را اجابت و از پیغمبران پیروی کنیم. آیا قبلاً قسم نمی‌خوردید که شما از بین نمی‌روید؟ (۴۴) در صورتی که شما در خانه‌های افرادی که به خود ستم کردند ساکن شدید و برای شما روشن شده که با آن‌ها چه کردیم. برای شما مثل‌هایی زدیم. (۴۵) نقشه‌ها کشیدند. نقشه‌هایی که کشیدند پیش خدا هست (خدا می‌داند)، اگر چه از نقشه‌های آن‌ها کوه‌ها از بین برود. (۴۶) خیال نکن که خدا برخلاف وعده‌ای که به پیغمبرانش داده عمل می‌کند. چون خدا مسلط و انتقام‌گیر است. (۴۷) روزی که زمین و آسمان‌ها تبدیل به زمین و آسمان دیگری شود و همه در مقابل خدای یگانه قهار حاضر شوند. (۴۸) در آن روز گناه‌کاران را می‌بینی که در زنجیرها به هم بسته شده‌اند. (۴۹) لباسشان از قطران (قیر یا فلز مذاب) است و آتش صورتشان را فرا گرفته است. (۵۰) برای این‌که خدا جزای هر کس را مطابق کاری که کرده می‌دهد. چون خدا خیلی زود حسابرسی می‌کند. (۵۱) این ابلاغی (اعلامی) برای مردم است تا به‌وسیله آن (از عاقبت کار بدشان) ترسانده شوند و بدانند که خدا معبود یگانه است (معبودی که انسان در مقابلش احساس و ابراز کوچکی کند و بدون چون و چرا از آنچه گفت اطاعت کند غیر از او وجود ندارد). و برای این‌که افراد عاقل متوجه شوند. (۵۲)

آياتها ٩٩ سُورَةُ الحِجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ تِلْكَ ءايٰتُ الْكِتٰبِ وَقُرْءانٍ مُبينٍ ١ رُبَما يَوَدُّ الَّذينَ
كَفَروا لَوْ كانوا مُسْلِمينَ ٢ ذَرْهُمْ يَأْكُلوا وَيَتَمَتَّعوا
وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمونَ ٣ وَما أَهْلَكْنا مِنْ قَرْيَةٍ
إِلّا وَلَها كِتابٌ مَعْلومٌ ٤ ما تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَها
وَما يَسْتَأْخِرونَ ٥ وَقالوا يٰأَيُّهَا الَّذى نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ
لَمَجْنونٌ ٦ لَوْ ما تَأْتينا بِالْمَلٰٓئِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقينَ
٧ ما نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ إِلّا بِالْحَقِّ وَما كانوا إِذًا مُنْظَرينَ ٨
إِنّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنّا لَهُ لَحٰفِظونَ ٩ وَلَقَدْ أَرْسَلْنا مِنْ
قَبْلِكَ فى شِيَعِ الْأَوَّلينَ ١٠ وَما يَأْتيهِمْ مِنْ رَسولٍ إِلّا كانوا
بِهِ يَسْتَهْزِءونَ ١١ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهُ فى قُلوبِ الْمُجْرِمينَ ١٢
لا يُؤْمِنونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلينَ ١٣ وَلَوْ فَتَحْنا
عَلَيْهِمْ بابًا مِنَ السَّماءِ فَظَلّوا فيهِ يَعْرُجونَ ١٤ لَقالوا
إِنَّما سُكِّرَتْ أَبْصارُنا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحورونَ ١٥

حزب

سوره حِجر (۱۵)

مکی و شامل نود و نه آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

الر. این آیات کتاب و قرآن روشن و روشن‌کننده است. (۱) بسا افراد کافر که دوست دارند کاش مسلمان بودند. (۲) بگذار آن‌ها بخورند و بهره‌مند شوند و آرزو آن‌ها را سرگرم کند. بزودی خواهند دانست. (۳) هیچ شهری را هلاک نکردیم مگر این‌که مهلت معینی داشت. (۴) هیچ امتی از مهلتی که به آن‌ها داده شده نه جلو می‌افتد نه عقب. (۵) گفتند: ای کسی‌که قرآن بر او نازل شده، تو دیوانه‌ای. (۶) اگر راست می‌گویی چرا فرشته‌ها را برای ما نمی‌آوری؟ (۷) ما فرشتگان را جز به حق نمی‌فرستیم و آن وقت مهلتی به آن‌ها داده نمی‌شود. (۸) ما قرآن را نازل کردیم و خودمان حافظ آن هستیم. (۹) برای گروه‌های قبل از تو نیز پیغمبرانی فرستادیم. (۱۰) هر پیغمبری را که برای آن‌ها آمد مسخره کردند. (۱۱) به این طرز ما آن را در دل گناه‌کاران بوجود می‌آوریم. (۱۲) که به رسالت پیغمبران و وحی ایمان نمی‌آورند. روش گذشتگان هم همین‌طور بوده است. (۱۳) اگر دری از آسمان برای آن‌ها باز کنیم و همواره در آن بالا روند، (۱۴) باز می گویند: ما چشم‌بندی شده‌ایم، بلکه ما را سحر کرده‌اند. (۱۵)

وَلَقَد جَعَلنا فِي السَّماءِ بُروجًا وَزَيَّنّاها لِلنّاظِرينَ ﴿١٦﴾
وَحَفِظناها مِن كُلِّ شَيطانٍ رَجيمٍ ﴿١٧﴾ إِلّا مَنِ استَرَقَ السَّمعَ
فَأَتبَعَهُ شِهابٌ مُبينٌ ﴿١٨﴾ وَالأَرضَ مَدَدناها وَأَلقَينا فيها
رَواسِيَ وَأَنبَتنا فيها مِن كُلِّ شَيءٍ مَوزونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلنا لَكُم
فيها مَعايِشَ وَمَن لَستُم لَهُ بِرازِقينَ ﴿٢٠﴾ وَإِن مِن شَيءٍ إِلّا
عِندَنا خَزائِنُهُ وَما نُنَزِّلُهُ إِلّا بِقَدَرٍ مَعلومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرسَلنَا
الرِّياحَ لَواقِحَ فَأَنزَلنا مِنَ السَّماءِ ماءً فَأَسقَيناكُموهُ وَما أَنتُم
لَهُ بِخازِنينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنّا لَنَحنُ نُحيي وَنُميتُ وَنَحنُ الوارِثونَ ﴿٢٣﴾
وَلَقَد عَلِمنَا المُستَقدِمينَ مِنكُم وَلَقَد عَلِمنَا المُستَأخِرينَ ﴿٢٤﴾
وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحشُرُهُم ۚ إِنَّهُ حَكيمٌ عَليمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَد خَلَقنَا
الإِنسانَ مِن صَلصالٍ مِن حَمَإٍ مَسنونٍ ﴿٢٦﴾ وَالجانَّ خَلَقناهُ مِن
قَبلُ مِن نارِ السَّمومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذ قالَ رَبُّكَ لِلمَلائِكَةِ إِنّي خالِقٌ
بَشَرًا مِن صَلصالٍ مِن حَمَإٍ مَسنونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذا سَوَّيتُهُ وَنَفَختُ
فيهِ مِن روحي فَقَعوا لَهُ ساجِدينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ المَلائِكَةُ كُلُّهُم
أَجمَعونَ ﴿٣٠﴾ إِلّا إِبليسَ أَبىٰ أَن يَكونَ مَعَ السّاجِدينَ ﴿٣١﴾

ما در آسمان‌ها برج‌هایی قرار دادیم و آن را برای بینندگان زینت دادیم. (۱۶) و آن را از هر شیطان رانده‌شده‌ای حفظ کردیم. (۱۷) مگر کسی‌که دزدیده گوش دهد که شهاب روشنی او را دنبال می‌کند. (۱۸) زمین را گسترش دادیم و در آن کوه‌های عظیم و استواری افکندیم و در آن هر چیز موزونی رویاندیم. (۱۹) و در آن برای شما و کسانی‌که خوراک آن‌ها بر عهده شما نیست وسیله زندگی قرار دادیم. (۲۰) خزائن هر چیزی به دست ما است و آن را به اندازه معین نازل می‌کنیم. (۲۱) بادهای بارورکننده را فرستادیم و از آسمان آب نازل کردیم که شما را با آن سیراب می‌کنیم. شما خزانه‌دار آن نیستید. (۲۲) ما زنده می‌کنیم و می‌میرانیم و وارث همه هستیم. (۲۳) ما گذشتگان شما را شناخته‌ایم و آیندگان را هم می‌شناسیم. (۲۴) خداوند تو آن‌ها را جمع می‌کند، چون او حکیم و دانا است. (۲۵) انسان را از گلی خشک، از لجن بدبو آفریدیم. (۲۶) و پیش از آن جن را از آتش سوزان بی‌دود آفریدیم. (۲۷) وقتی را یاد کن که خداوند تو به فرشتگان گفت: من بشری از گل خشکیده، از لجن متعفن می‌آفرینم. (۲۸) هنگامی که او را ساختم و از روحم در او دمیدم در مقابلش به سجده درآیید. (۲۹) فرشتگان همگی سجده کردند. (۳۰) غیر از ابلیس که از این‌که جزو سجده‌کنندگان باشد خودداری کرد. (۳۱)

قالَ يٰٓاِبليسُ ما لَكَ اَلّا تَكونَ مَعَ السّٰجِدينَ ﴿٣٢﴾ قالَ
لَم اَكُن لِاَسجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقتَهُ مِن صَلصالٍ مِن حَمَاٍ مَسنونٍ
﴿٣٣﴾ قالَ فَاخرُج مِنها فَاِنَّكَ رَجيمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيكَ اللَّعنَةَ
اِلىٰ يَومِ الدّينِ ﴿٣٥﴾ قالَ رَبِّ فَاَنظِرني اِلىٰ يَومِ يُبعَثونَ ﴿٣٦﴾
قالَ فَاِنَّكَ مِنَ المُنظَرينَ ﴿٣٧﴾ اِلىٰ يَومِ الوَقتِ المَعلومِ ﴿٣٨﴾
قالَ رَبِّ بِما اَغوَيتَني لَاُزَيِّنَنَّ لَهُم فِي الاَرضِ وَلَاُغوِيَنَّهُم
اَجمَعينَ ﴿٣٩﴾ اِلّا عِبادَكَ مِنهُمُ المُخلَصينَ ﴿٤٠﴾ قالَ هٰذا
صِراطٌ عَلَيَّ مُستَقيمٌ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبادي لَيسَ لَكَ عَلَيهِم سُلطٰنٌ
اِلّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الغاوينَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوعِدُهُم اَجمَعينَ
﴿٤٣﴾ لَها سَبعَةُ اَبوابٍ لِكُلِّ بابٍ مِنهُم جُزءٌ مَقسومٌ ﴿٤٤﴾ اِنَّ
المُتَّقينَ في جَنّٰتٍ وَعُيونٍ ﴿٤٥﴾ اُدخُلوها بِسَلٰمٍ ءامِنينَ ﴿٤٦﴾
وَنَزَعنا ما في صُدورِهِم مِن غِلٍّ اِخوانًا عَلىٰ سُرُرٍ مُتَقٰبِلينَ
﴿٤٧﴾ لا يَمَسُّهُم فيها نَصَبٌ وَما هُم مِنها بِمُخرَجينَ ﴿٤٨﴾
۞ نَبِّئ عِبادي اَنّي اَنَا الغَفورُ الرَّحيمُ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّ عَذابي
هُوَ العَذابُ الاَليمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئهُم عَن ضَيفِ اِبرٰهيمَ ﴿٥١﴾

خدا گفت: ای ابلیس، چرا از سجده‌کنندگان نیستی؟ (۳۲) شیطان گفت: من کسی نیستم که به بشری که از گل خشک، از لجن بدبو آفریدی سجده بکنم. (۳۳) خدا گفت: از اینجا بیرون برو، تو رانده شده‌ای. (۳۴) و تا روز جزا لعنت بر تو است. (۳۵) شیطان گفت: تا روزی که برانگیخته می‌شوند به من مهلت بده. (۳۶) خدا گفت: تا وقت معلوم به تو مهلت داده شد. (۳۷ و ۳۸) شیطان گفت: خداوندا، به‌خاطر این‌که مرا گمراه کردی، کارهای زشت را برای آن‌ها در زمین زیباجلوه می‌دهم و همه آن‌ها را گمراه می‌کنم. (۳۹) به‌جز بندگان خالص تو را. (۴۰) خدا گفت: این راه راستی است که بر عهده (یا به سوی) من است. (۴۱) تو بر بندگان من تسلط نداری، مگر بر گمراهانی که از تو پیروی می‌کنند. (۴۲) جهنم وعده‌گاه همه آن‌ها است. (۴۳) جهنم هفت در دارد و هر دری سهم معینی از آن‌ها دارد. (۴۴) افراد پرهیزگار در بهشت‌ها و در کنار چشمه‌سارها هستند. (۴۵) به آنان گفته می‌شود: با سلامت و ایمنی وارد آن شوید. (۴۶) و هر کینه‌ای که در سینه دارند از آن‌ها جدا می‌کنیم. برادر یکدیگرند و بر تخت‌ها مقابل هم می‌نشینند. (۴۷) در آنجا رنجی به آن‌ها نمی‌رسد و از آن بیرون رانده نمی‌شوند. (۴۸) به بندگان من خبر بده که من آمرزنده مهربانم. (۴۹) و عذاب من عذاب پردردی است. (۵۰) به آن‌ها درباره مهمانان ابراهیم خبر بده. (۵۱)

اِذ دَخَلوا عَلَيهِ فَقالوا سَلٰمًا قالَ اِنّا مِنكُم وَجِلونَ ﴿٥٢﴾
قالوا لا تَوجَل اِنّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ عَليمٍ ﴿٥٣﴾ قالَ اَبَشَّرتُمونى
عَلىٰٓ اَن مَسَّنِىَ الكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرونَ ﴿٥٤﴾ قالوا بَشَّرنٰكَ بِالحَقِّ
فَلا تَكُن مِنَ القانِطينَ ﴿٥٥﴾ قالَ وَمَن يَقنَطُ مِن رَحمَةِ رَبِّهِۦٓ
اِلَّا الضّالّونَ ﴿٥٦﴾ قالَ فَما خَطبُكُم اَيُّهَا المُرسَلونَ ﴿٥٧﴾
قالوٓا اِنّآ اُرسِلنآ اِلىٰ قَومٍ مُجرِمينَ ﴿٥٨﴾ اِلّآ ءالَ لوطٍ اِنّا
لَمُنَجّوهُم اَجمَعينَ ﴿٥٩﴾ اِلَّا امرَاَتَهُۥ قَدَّرنآ اِنَّها لَمِنَ الغٰبِرينَ
﴿٦٠﴾ فَلَمّا جآءَ ءالَ لوطٍ المُرسَلونَ ﴿٦١﴾ قالَ اِنَّكُم قَومٌ
مُنكَرونَ ﴿٦٢﴾ قالوا بَل جِئنٰكَ بِما كانوا فيهِ يَمتَرونَ ﴿٦٣﴾
وَاَتَينٰكَ بِالحَقِّ وَاِنّا لَصٰدِقونَ ﴿٦٤﴾ فَاَسرِ بِاَهلِكَ بِقِطعٍ
مِنَ الَّيلِ وَاتَّبِع اَدبٰرَهُم وَلا يَلتَفِت مِنكُم اَحَدٌ وَامضوا
حَيثُ تُؤمَرونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَينآ اِلَيهِ ذٰلِكَ الاَمرَ اَنَّ دابِرَ
هٰٓؤُلآءِ مَقطوعٌ مُصبِحينَ ﴿٦٦﴾ وَجآءَ اَهلُ المَدينَةِ يَستَبشِرونَ
﴿٦٧﴾ قالَ اِنَّ هٰٓؤُلآءِ ضَيفى فَلا تَفضَحونِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَلا تُخزونِ ﴿٦٩﴾ قالوٓا اَوَلَم نَنهَكَ عَنِ العٰلَمينَ ﴿٧٠﴾

وقتی بر ابراهیم وارد شدند و سلام گفتند، ابراهیم گفت: ما از شما می‌ترسیم. (۵۲) آن‌ها گفتند: نترس، ما مژده پسری دانا را به تو می‌دهیم. (۵۳) ابراهیم گفت: آیا در حالی‌که من پیر شده‌ام به من مژده می‌دهید؟ شما به چه چیزی مژده می‌دهید؟ (۵۴) گفتند: ما به حق به تو مژده می‌دهیم. از افراد ناامید نباش. (۵۵) ابراهیم گفت: چه کسی غیر از افراد گمراه از رحمت خداوندش ناامید می‌شود؟ (۵۶) ابراهیم گفت: کار شما چیست؟ (۵۷) گفتند: ما برای عذاب قوم گناه‌کار فرستاده شده‌ایم. (۵۸) به‌جز خانواده لوط که ما همه آن‌ها را نجات می‌دهیم. (۵۹) غیر از زن او که مقدر کردیم از باقیماندگان باشد. (۶۰) وقتی فرستادگان پیش خانواده لوط آمدند. (۶۱) لوط به آن‌ها گفت: شما افراد ناشناسی هستید. (۶۲) گفتند: ما همان عذابی را که در آن شک می‌کنند آورده‌ایم. (۶۳) و حقیقت را برای تو آورده‌ایم و ما راست می‌گوییم. (۶۴) قسمتی از شب گذشته خانواده‌ات را حرکت بده و خودت دنبال آن‌ها برو. هیچکدام شما به پشت سرش نگاه نکند و به هر جا که به شما دستور داده می‌شود بروید. (۶۵) و به لوط گفتیم: دنباله این قوم صبح فردا قطع می‌شود (همه از بین می‌روند). (۶۶) اهل شهر با خوشحالی آمدند. (۶۷) لوط به آن‌ها گفت: این‌ها مهمان من هستند، آبروی مرا نریزید، (۶۸) از عذاب خدا بترسید و مرا خوار نسازید. (۶۹) گفتند: آیا ما تو را از مهمان‌کردن افراد منع نکردیم؟ (۷۰)

قالَ هٰٓؤُلَآءِ بَناتِىٓ إِن كُنتُم فٰعِلينَ ﴿٧١﴾ لَعَمرُكَ إِنَّهُم لَفى
سَكرَتِهِم يَعمَهونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذَتهُمُ الصَّيحَةُ مُشرِقينَ ﴿٧٣﴾
فَجَعَلنا عٰلِيَها سافِلَها وَأَمطَرنا عَلَيهِم حِجارَةً مِن سِجّيلٍ ﴿٧٤﴾
إِنَّ فى ذٰلِكَ لَءايٰتٍ لِلمُتَوَسِّمينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّها لَبِسَبيلٍ مُقيمٍ ﴿٧٦﴾
إِنَّ فى ذٰلِكَ لَءايَةً لِلمُؤمِنينَ ﴿٧٧﴾ وَإِن كانَ أَصحٰبُ الأَيكَةِ
لَظٰلِمينَ ﴿٧٨﴾ فَانتَقَمنا مِنهُم وَإِنَّهُما لَبِإِمامٍ مُبينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَد
كَذَّبَ أَصحٰبُ الحِجرِ المُرسَلينَ ﴿٨٠﴾ وَءاتَينٰهُم ءايٰتِنا فَكانوا
عَنها مُعرِضينَ ﴿٨١﴾ وَكانوا يَنحِتونَ مِنَ الجِبالِ بُيوتًا ءامِنينَ
﴿٨٢﴾ فَأَخَذَتهُمُ الصَّيحَةُ مُصبِحينَ ﴿٨٣﴾ فَما أَغنىٰ عَنهُم ما كانوا
يَكسِبونَ ﴿٨٤﴾ وَما خَلَقنَا السَّمٰوٰتِ وَالأَرضَ وَما بَينَهُما إِلّا
بِالحَقِّ وَإِنَّ السّاعَةَ لَءاتِيَةٌ فَاصفَحِ الصَّفحَ الجَميلَ ﴿٨٥﴾
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الخَلّٰقُ العَليمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَد ءاتَينٰكَ سَبعًا مِنَ المَثانى
وَالقُرءانَ العَظيمَ ﴿٨٧﴾ لا تَمُدَّنَّ عَينَيكَ إِلىٰ ما مَتَّعنا بِهِ أَزوٰجًا
مِنهُم وَلا تَحزَن عَلَيهِم وَاخفِض جَناحَكَ لِلمُؤمِنينَ ﴿٨٨﴾
وَقُل إِنّى أَنَا النَّذيرُ المُبينُ ﴿٨٩﴾ كَما أَنزَلنا عَلَى المُقتَسِمينَ ﴿٩٠﴾

لوط گفت: اگر می‌خواهید کاری بکنید این‌ها دختران من هستند. (۷۱) به جان تو قسم که آن‌ها در مستی شهواتشان سرگردان بودند. (۷۲) صبح موقع طلوع آفتاب صدای بسیار شدیدی آن‌ها را در خود گرفت. (۷۳) و شهر را زیر و رو کردیم و بارانی از سنگ‌های گلین بر آن‌ها باراندیم. (۷۴) در این‌کار آیاتی (نشانه‌هایی) برای افراد باهوش وجود دارد. (۷۵) آثار آن شهر هنوز در سر راه پابرجا است. (۷۶) در این‌کار آیاتی برای افراد باایمان وجود دارد. (۷۷) اهل «ایکه» (قوم شعیب) هم ستمکار بودند. (۷۸) بنابراین ما از آن‌ها انتقام گرفتیم و بقایای آن دو شهر سر راه آشکار است. (۷۹) اهل «حِجر» (قوم ثمود) هم منکر پیغمبران شدند. (۸۰) ما آیات خود را به آن‌ها دادیم ولی آن‌ها آن را قبول نکردند. (۸۱) آن‌ها برای خود از کوه‌ها خانه‌هایی می‌تراشیدند که ایمن باشند. (۸۲) صبح صدای رعد شدیدی آن‌ها را در بر گرفت. (۸۳) کارهایی که کرده بودند به دردشان نخورد. (۸۴) ما آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌ها است به حق آفریدیم. قیامت حتماً خواهد آمد. از آن‌ها به خوبی درگذر. (۸۵) چون خداوند تو آفریننده دانا است. (۸۶) به تو هفت تا دوتایی و قرآن بزرگ را دادیم. (۸۷) و به آنچه به گروه‌هایی از کافران داده‌ایم چشم مدوز و به حال آن‌ها غصه نخور و بال خود را برای افراد باایمان بگستران. (۸۸) و بگو: من ترساننده آشکار هستم. (۸۹) ترساننده از عذابی مثل آنچه بر قسمت‌کنندگان نازل کردیم. (۹۰)

الَّذينَ جَعَلُوا القُرءانَ عِضينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسـَٔلَنَّهُم أَجمَعينَ
﴿٩٢﴾ عَمّا كانوا يَعمَلونَ ﴿٩٣﴾ فَاصدَع بِما تُؤمَرُ وَأَعرِض عَنِ
المُشرِكينَ ﴿٩٤﴾ إِنّا كَفَينٰكَ المُستَهزِءينَ ﴿٩٥﴾ الَّذينَ يَجعَلونَ
مَعَ اللَّهِ إِلٰهًا ءاخَرَ فَسَوفَ يَعلَمونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَد نَعلَمُ أَنَّكَ
يَضيقُ صَدرُكَ بِما يَقولونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّح بِحَمدِ رَبِّكَ وَكُن
مِنَ السّٰجِدينَ ﴿٩٨﴾ وَاعبُد رَبَّكَ حَتّىٰ يَأتِيَكَ اليَقينُ ﴿٩٩﴾

سُورَةُ النَّحلِ

آياتها ١٢٨

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

حزب ١

أَتىٰ أَمرُ اللَّهِ فَلا تَستَعجِلوهُ سُبحٰنَهُ وَتَعٰلىٰ عَمّا يُشرِكونَ
﴿١﴾ يُنَزِّلُ المَلٰئِكَةَ بِالرّوحِ مِن أَمرِهِ عَلىٰ مَن يَشاءُ مِن
عِبادِهِ أَن أَنذِروا أَنَّهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنا فَاتَّقونِ ﴿٢﴾
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالأَرضَ بِالحَقِّ تَعٰلىٰ عَمّا يُشرِكونَ ﴿٣﴾
خَلَقَ الإِنسٰنَ مِن نُطفَةٍ فَإِذا هُوَ خَصيمٌ مُبينٌ ﴿٤﴾
وَالأَنعٰمَ خَلَقَها لَكُم فيها دِفءٌ وَمَنٰفِعُ وَمِنها تَأكُلونَ
﴿٥﴾ وَلَكُم فيها جَمالٌ حينَ تُريحونَ وَحينَ تَسرَحونَ ﴿٦﴾

آن‌هایی که قرآن را جزءجزء کردند (به قسمتی از آن عمل می‌کردند). (۹۱) به خداوندت قسم که از همه آن‌ها درباره کاری که می‌کردند بازخواست می‌کنیم. (۹۲ و ۹۳) آنچه را به تو دستور داده می‌شود آشکار کن و از مشرکین اعراض کن. (۹۴) ما تو را از شر مسخره‌کنندگان حفظ می‌کنیم. (۹۵) آن‌هایی که با خدا معبود دیگری قرار می‌دهند. نتیجه این کار را خواهند دانست. (۹۶) ما می‌دانیم چیزهایی که می‌گویند تو را دلتنگ می‌سازد. (۹۷) پس با ستایش خداوندت او را تسبیح کن و از سجده‌کنندگان باش. (۹۸) خداوندت را بندگی کن (بنده کسی جز خدا نباش) تا یقین سراغت آید. (۹۹)

سوره نحل (۱۶)
مکی و شامل یکصد و بیست و هشت آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

فرمان خدا آمد بنابراین عجله‌ای برای آن نکنید. خدا پاک و بالاتر از چیزهایی است که شریک او می‌سازند. (۱) خدا فرشتگان را با روح به فرمان خودش بر هر کس از بندگانش که بخواهد نازل می‌کند که هشدار دهید که معبودی (کسی که بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورهای او باشید) به‌جز من وجود ندارد پس از نافرمانی من بترسید. (۲) خدا آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید. او بالاتر از چیزهایی است که شریک او می‌سازند. (۳) خدا انسان را از نطفه‌ای آفرید. حالا آشکارا نزاع و بگومگو می‌کند. (۴) و چارپایان را آفرید که (پوستشان) برای گرم‌شدن شماست و منافعی برای شما دارند و از (گوشت و شیر) آن‌ها می‌خورید. (۵) و وقتی آن‌ها را به آغل برمی‌گردانید و صبح آن‌ها را به چرا می‌برید برای شما زیبا است. (۶)

وَتَحمِلُ اَثقالَكُم اِلىٰ بَلَدٍ لَم تَكونوا بالِغيهِ اِلّا بِشِقِّ
الاَنفُسِ ۚ اِنَّ رَبَّكُم لَرَءوفٌ رَحيمٌ ﴿٧﴾ وَالخَيلَ وَالبِغالَ
وَالحَميرَ لِتَركَبوها وَزينَةً ۚ وَيَخلُقُ ما لا تَعلَمونَ ﴿٨﴾
وَعَلَى اللهِ قَصدُ السَّبيلِ وَمِنها جائِرٌ ۚ وَلَو شاءَ لَهَدىٰكُم
اَجمَعينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذي اَنزَلَ مِنَ السَّماءِ ماءً ۖ لَكُم مِنهُ
شَرابٌ وَمِنهُ شَجَرٌ فيهِ تُسيمونَ ﴿١٠﴾ يُنبِتُ لَكُم
بِهِ الزَّرعَ وَالزَّيتونَ وَالنَّخيلَ وَالاَعنابَ وَمِن كُلِّ
الثَّمَراتِ ۚ اِنَّ في ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَومٍ يَتَفَكَّرونَ ﴿١١﴾
وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيلَ وَالنَّهارَ وَالشَّمسَ وَالقَمَرَ ۖ وَالنُّجومُ
مُسَخَّراتٌ بِاَمرِهِ ۚ اِنَّ في ذٰلِكَ لَاٰياتٍ لِقَومٍ يَعقِلونَ
﴿١٢﴾ وَما ذَرَاَ لَكُم فِي الاَرضِ مُختَلِفًا اَلوانُهُ ۚ اِنَّ
في ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَومٍ يَذَّكَّرونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذي
سَخَّرَ البَحرَ لِتَأكُلوا مِنهُ لَحمًا طَرِيًّا وَتَستَخرِجوا
مِنهُ حِليَةً تَلبَسونَها ۖ وَتَرَى الفُلكَ مَواخِرَ فيهِ
وَلِتَبتَغوا مِن فَضلِهِ وَلَعَلَّكُم تَشكُرونَ ﴿١٤﴾

بارهای سنگین شما را به سرزمینی می‌برند که با نبودن آن‌ها با سختی زیاد می‌توانستید آن را ببرید. چون خداوند شما رئوف و مهربان است. (۷) اسب‌ها و قاطرها و الاغ‌ها را آفرید که سوار آن شوید و برای شما زینت باشند و چیزهایی می‌آفریند که شما نمی‌دانید. (۸) هدایت‌کردن مردم به راه راست بر عهده خدا است و بعضی از راه‌ها بی‌راهه است. اگر خدا می‌خواست همه شما را هدایت می‌کرد. (۹) اوست که باران را از آسمان نازل کرد که از آن می‌نوشید و به‌وسیله آن گیاهانی بوجود می‌آید که حیوانات خود را در آن می‌چرانید. (۱۰) به‌وسیله آن کشت و زیتون و خرما و انگور و انواع میوه‌ها را می‌رویاند. در این کار برای کسانی که فکر می‌کنند نشانه‌ای وجود دارد. (۱۱) و روز و شب و خورشید و ماه را برای شما مسخر کرد و ستارگان نیز به امر او مسخر می‌باشند. در این کار برای کسانی که عقل خود را به کار می‌برند نشانه‌ای وجود دارد. (۱۲) و در زمین چیزهایی با رنگ‌های مختلف آفرید. در این کار برای کسانی که متوجه هستند نشانه‌ای وجود دارد. (۱۳) اوست که دریا را تحت فرمان شما گذاشت تا از آن گوشت تازه بخورید، و از آن زیورهایی که خود را با آن می‌آرایید خارج کنید، و کشتی‌ها را می‌بینی که در آن روان هستند تا از فضل خدا دنبال روزی بگردید. شاید قدرشناسی کنید. (۱۴)

وَ اَلقىٰ فِي الاَرضِ رَواسِيَ اَن تَميدَ بِكُم وَ اَنهارًا وَ سُبُلًا
لَعَلَّكُم تَهتَدونَ ﴿١٥﴾ وَ عَلاماتٍ وَ بِالنَّجمِ هُم يَهتَدونَ
﴿١٦﴾ اَفَمَن يَخلُقُ كَمَن لا يَخلُقُ اَفَلا تَذَكَّرونَ ﴿١٧﴾ وَ اِن
تَعُدّوا نِعمَةَ اللّٰهِ لا تُحصوها اِنَّ اللّٰهَ لَغَفورٌ رَحيمٌ ﴿١٨﴾
وَ اللّٰهُ يَعلَمُ ما تُسِرّونَ وَ ما تُعلِنونَ ﴿١٩﴾ وَ الَّذينَ يَدعونَ
مِن دونِ اللّٰهِ لا يَخلُقونَ شَيئًا وَ هُم يُخلَقونَ ﴿٢٠﴾ اَمواتٌ
غَيرُ اَحياءٍ وَ ما يَشعُرونَ اَيّانَ يُبعَثونَ ﴿٢١﴾ اِلٰهُكُم اِلٰهٌ
واحِدٌ فَالَّذينَ لا يُؤمِنونَ بِالآخِرَةِ قُلوبُهُم مُنكِرَةٌ وَ هُم
مُستَكبِرونَ ﴿٢٢﴾ لا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعلَمُ ما يُسِرّونَ وَ ما
يُعلِنونَ اِنَّهُ لا يُحِبُّ المُستَكبِرينَ ﴿٢٣﴾ وَ اِذا قيلَ لَهُم ماذا
اَنزَلَ رَبُّكُم قالوا اَساطيرُ الاَوَّلينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحمِلوا اَوزارَهُم
كامِلَةً يَومَ القِيٰمَةِ وَ مِن اَوزارِ الَّذينَ يُضِلّونَهُم بِغَيرِ
عِلمٍ اَلا ساءَ ما يَزِرونَ ﴿٢٥﴾ قَد مَكَرَ الَّذينَ مِن قَبلِهِم
فَاَتَى اللّٰهُ بُنيانَهُم مِنَ القَواعِدِ فَخَرَّ عَلَيهِمُ السَّقفُ
مِن فَوقِهِم وَ اَتٰىهُمُ العَذابُ مِن حَيثُ لا يَشعُرونَ ﴿٢٦﴾

کوه‌های استواری در زمین بوجود آورد تا زمین شما را نلرزاند و نهرها و راه‌هایی بوجود آورد شاید هدایت شوید. (۱۵) و علامت‌هایی قرار داد و به‌وسیله ستارگان نیز هدایت می‌شوند. (۱۶) آیا کسی که خلق می‌کند مثل کسی است که خلق نمی‌کند؟ آیا متوجه نمی‌شوید؟ (۱۷) اگر نعمت‌های خدا را بشمارید نمی‌توانید حساب آن را داشته باشید. مسلماً خدا آمرزنده و مهربان است. (۱۸) خدا آنچه را پنهان می‌کنید و آنچه را آشکار می‌کنید می‌داند. (۱۹) کسانی را که غیر از خدا به کمک می‌خوانند چیزی خلق نمی‌کنند و خودشان هم خلق شده‌اند (مخلوق خدا هستند). (۲۰) مرده‌اند و زنده نیستند و نمی‌دانند چه وقت برانگیخته (زنده) می‌شوند. (۲۱) معبود شما (کسی‌که شما باید در مقابلش احساس و ابراز کوچکی کنید و بدون چون و چرا تسلیم فرمانش باشید) معبودی یگانه است. اما کسانی‌که به آخرت ایمان ندارند، دل‌هایشان آن را انکار می‌کند و تکبر دارند. (۲۲) قطعاً خدا آنچه را پنهان می‌کنند و آنچه را آشکار می‌کنند می‌داند. خدا افراد متکبر را دوست ندارد. (۲۳) وقتی به آن‌ها بگویند: خداوند شما چه چیزی نازل کرده؟ می‌گویند: افسانه‌های گذشتگان را. (۲۴) تا روز قیامت بار گناهان خود را به طور کامل حمل کنند، به اضافه بار گناه کسانی‌که به سبب نادانی گمراه کرده‌اند. بدانید باری که به دوش می‌کشند بد باری است. (۲۵) کسانی‌که قبل از آن‌ها بودند نقشه کشیدند. پس خدا سراغ پی‌های خانه‌هایشان آمد، درنتیجه سقف بر سرشان فرود آمد و عذاب از جایی که به آن توجه نداشتند بر آن‌ها وارد شد. (۲۶)

ثُمَّ يَومَ القِيٰمَةِ يُخزيهِم وَيَقولُ أَينَ شُرَكاءِيَ الَّذينَ
كُنتُم تُشاقّونَ فيهِم ۚ قالَ الَّذينَ أوتُوا العِلمَ إِنَّ الخِزيَ
اليَومَ وَالسّوءَ عَلَى الكٰفِرينَ ﴿٢٧﴾ الَّذينَ تَتَوَفّٰهُمُ المَلٰئِكَةُ
ظالِمي أَنفُسِهِم ۖ فَأَلقَوُا السَّلَمَ ما كُنّا نَعمَلُ مِن سوءٍ ۚ بَلىٰ ۚ
إِنَّ اللَّهَ عَليمٌ بِما كُنتُم تَعمَلونَ ﴿٢٨﴾ فَادخُلوا أَبوابَ جَهَنَّمَ
خٰلِدينَ فيها ۖ فَلَبِئسَ مَثوَى المُتَكَبِّرينَ ﴿٢٩﴾ ۞ وَقيلَ
لِلَّذينَ اتَّقَوا ماذا أَنزَلَ رَبُّكُم ۚ قالوا خَيرًا ۗ لِلَّذينَ أَحسَنوا في
هٰذِهِ الدُّنيا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدارُ الآخِرَةِ خَيرٌ ۚ وَلَنِعمَ دارُ المُتَّقينَ
﴿٣٠﴾ جَنّٰتُ عَدنٍ يَدخُلونَها تَجري مِن تَحتِهَا الأَنهٰرُ ۖ لَهُم فيها
ما يَشاءونَ ۚ كَذٰلِكَ يَجزِي اللَّهُ المُتَّقينَ ﴿٣١﴾ الَّذينَ تَتَوَفّٰهُمُ
المَلٰئِكَةُ طَيِّبينَ ۙ يَقولونَ سَلٰمٌ عَلَيكُمُ ادخُلُوا الجَنَّةَ بِما
كُنتُم تَعمَلونَ ﴿٣٢﴾ هَل يَنظُرونَ إِلّا أَن تَأتِيَهُمُ المَلٰئِكَةُ
أَو يَأتِيَ أَمرُ رَبِّكَ ۚ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذينَ مِن قَبلِهِم ۚ وَما ظَلَمَهُمُ
اللَّهُ وَلٰكِن كانوا أَنفُسَهُم يَظلِمونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصابَهُم
سَيِّئاتُ ما عَمِلوا وَحاقَ بِهِم ما كانوا بِهِ يَستَهزِءونَ ﴿٣٤﴾

خدا روز قیامت آن‌ها را خوار می‌سازد و می‌گوید: شریک‌هایی که برای من ساخته بودید و درباره آن‌ها بگومگو می‌کردید، کجا هستند؟ دانشمندان می‌گویند: امروز خواری و بدی نصیب منکران قیامت است. (۲۷) منکرانی که فرشتگان جانشان را در حالی‌که به خودشان ظلم کرده‌اند می‌گیرند، سر تسلیم فرود می‌آورند و می‌گویند که ما کار بدی نمی‌کردیم. آری خدا از تمام کارهایی که می‌کردید آگاه است. (۲۸) از درهای جهنم وارد شوید، همیشه در آن خواهید بود. جای افراد متکبر بد جایی است. (۲۹) به افراد پرهیزگار می‌گویند: خداوندتان چه چیزی نازل کرد؟ می‌گویند: خیر و خوبی نازل کرد. نیکوکاران در این دنیا وضع خوبی دارند و مسلماً خانه آخرت بهتر است. خانه افراد پرهیزگار خانه بسیار خوبی است. (۳۰) منزل آن‌ها بهشت‌های جاوید است که وارد آن می‌شوند که نهرها در آن جاری است. هر چه بخواهند در آن بهشت‌ها برای آن‌ها هست. خدا به افراد پرهیزگار این‌طور پاداش می‌دهد. (۳۱) کسانی‌که فرشتگان جانشان را در حالی‌که پاک و منزه هستند می‌گیرند، به آن‌ها می‌گویند: سلام بر شما، به‌خاطر کارهایی که می‌کردید وارد بهشت شوید. (۳۲) آیا کافران انتظاری غیر از این دارند که فرشتگان به سراغ آن‌ها بیایند یا فرمان عذاب از طرف خداوند تو صادر شود؟ کسانی هم که قبل از آن‌ها بودند همین انتظار را داشتند. خدا به آن‌ها ظلم نکرد، ولی آن‌ها به خودشان ظلم می‌کردند. (۳۳) نتیجه کارهای بدی که می‌کردند به آن‌ها رسید و عذابی که مورد تمسخر قرار می‌دادند آن‌ها را فراگرفت. (۳۴)

وَ قالَ الَّذينَ اَشرَكوا لَو شاءَ اللّهُ ما عَبَدنا مِن دونِهِ مِن
شَيءٍ نَحنُ وَلآ ءاباؤُنا وَ لا حَرَّمنا مِن دونِهِ مِن شَيءٍ كَذٰلِكَ
فَعَلَ الَّذينَ مِن قَبلِهِم فَهَل عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا البَلٰغُ المُبينُ
﴿٣٥﴾ وَلَقَد بَعَثنا في كُلِّ اُمَّةٍ رَسولًا اَنِ اعبُدُوا اللّهَ
وَ اجتَنِبُوا الطّاغوتَ فَمِنهُم مَن هَدَى اللّهُ وَمِنهُم
مَن حَقَّت عَلَيهِ الضَّلٰلَةُ فَسيروا فِي الاَرضِ فَانظُروا كَيفَ
كانَ عاقِبَةُ المُكَذِّبينَ ﴿٣٦﴾ اِن تَحرِص عَلىٰ هُدٰهُم
فَاِنَّ اللّهَ لا يَهدي مَن يُضِلُّ وَما لَهُم مِن نٰصِرينَ ﴿٣٧﴾
وَ اَقسَموا بِاللّهِ جَهدَ اَيمٰنِهِم لا يَبعَثُ اللّهُ مَن يَموتُ بَلىٰ
وَعدًا عَلَيهِ حَقًّا وَلٰكِنَّ اَكثَرَ النّاسِ لا يَعلَمونَ ﴿٣٨﴾
لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذي يَختَلِفونَ فيهِ وَلِيَعلَمَ الَّذينَ كَفَروا
اَنَّهُم كانوا كٰذِبينَ ﴿٣٩﴾ اِنَّما قَولُنا لِشَيءٍ اِذا اَرَدنٰهُ اَن نَقولَ
لَهُ كُن فَيَكونُ ﴿٤٠﴾ وَ الَّذينَ هاجَروا فِي اللّهِ مِن بَعدِ ما ظُلِموا
لَنُبَوِّئَنَّهُم فِي الدُّنيا حَسَنَةً وَلَاَجرُ الاٰخِرَةِ اَكبَرُ لَو كانوا
يَعلَمونَ ﴿٤١﴾ اَلَّذينَ صَبَروا وَعَلىٰ رَبِّهِم يَتَوَكَّلونَ ﴿٤٢﴾

مشرکان می‌گفتند: اگر خدا می‌خواست ما و پدرانمان هیچ چیز را غیر از او بندگی نمی‌کردیم و هیچ چیز را بدون حکم او حرام نمی‌کردیم. کسانی هم که قبل از آن‌ها بودند همین حرف را می‌زدند. آیا وظیفه پیغمبران چیزی غیر از رساندن آشکار پیام خدا است؟ (۳۵) در بین هر گروهی پیغمبری برانگیختیم که می‌گفتند: خدا را بندگی کنید و از بندگی طاغوت اجتناب کنید (فقط بنده خدا باشید و از دستورهای هیچ کس جز خدا بدون چون و چرا پیروی نکنید). خداوند عده‌ای از آن‌ها را هدایت کرد و بر عده‌ای از آن‌ها گمراهی مقرر شد. در زمین بگردید و نگاه کنید عاقبت کسانی‌که رسالت پیغمبران را انکار می‌کردند چه بود. (۳۶) هر چند تو علاقه‌مند به هدایت آن‌ها باشی، خدا کسی را که گمراه کرده هدایت نمی‌کند و آن‌ها مددکاری ندارند. (۳۷) شدیدترین قسم‌ها را به خدا خوردند که خدا کسی را که می‌میرد (برای حساب) زنده نمی‌کند. آری، وعده خدا درست است ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند. (۳۸) تا برای آن‌ها چیزی را که در موردش اختلاف دارند روشن کند و کافران بدانند که دروغ می‌گفتند. (۳۹) حرف ما وقتی تصمیم به کاری گرفتیم فقط این است که بگوییم این‌طور بشو، پس همان‌طور که گفته‌ایم می‌شود. (۴۰) کسانی‌که پس از این‌که مورد ظلم قرار گرفتند در راه خدا مهاجرت کردند، در دنیا جای خوبی برای آن‌ها تهیه می‌کنیم. و اگر توجه داشته باشند پاداش آخرت بزرگ‌تر است. (۴۱) مهاجرینی که صبر و استقامت به خرج دادند و به خداوندشان توکل کردند. (۴۲)

وَما أَرسَلنا مِن قَبلِكَ إِلّا رِجالًا نوحي إِلَيهِم فَاسأَلوا أَهلَ
الذِّكرِ إِن كُنتُم لا تَعلَمونَ ﴿٤٣﴾ بِالبَيِّناتِ وَالزُّبُرِ وَأَنزَلنا إِلَيكَ
الذِّكرَ لِتُبَيِّنَ لِلنّاسِ ما نُزِّلَ إِلَيهِم وَلَعَلَّهُم يَتَفَكَّرونَ ﴿٤٤﴾
أَفَأَمِنَ الَّذينَ مَكَرُوا السَّيِّئاتِ أَن يَخسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الأَرضَ أَو
يَأتِيَهُمُ العَذابُ مِن حَيثُ لا يَشعُرونَ ﴿٤٥﴾ أَو يَأخُذَهُم في
تَقَلُّبِهِم فَما هُم بِمُعجِزينَ ﴿٤٦﴾ أَو يَأخُذَهُم عَلىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ
رَبَّكُم لَرَءوفٌ رَحيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوَلَم يَرَوا إِلىٰ ما خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيءٍ
يَتَفَيَّأُ ظِلالُهُ عَنِ اليَمينِ وَالشَّمائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُم داخِرونَ
﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسجُدُ ما فِي السَّماواتِ وَما فِي الأَرضِ مِن دابَّةٍ
وَالمَلائِكَةُ وَهُم لا يَستَكبِرونَ ﴿٤٩﴾ يَخافونَ رَبَّهُم مِن فَوقِهِم
وَيَفعَلونَ ما يُؤمَرونَ ﴿٥٠﴾ ۩ وَقالَ اللَّهُ لا تَتَّخِذوا إِلٰهَينِ
اثنَينِ إِنَّما هُوَ إِلٰهٌ واحِدٌ فَإِيّايَ فَارهَبونِ ﴿٥١﴾ وَلَهُ ما فِي السَّماواتِ
وَالأَرضِ وَلَهُ الدّينُ واصِبًا أَفَغَيرَ اللَّهِ تَتَّقونَ ﴿٥٢﴾ وَما بِكُم
مِن نِعمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيهِ تَجأَرونَ ﴿٥٣﴾
ثُمَّ إِذا كَشَفَ الضُّرَّ عَنكُم إِذا فَريقٌ مِنكُم بِرَبِّهِم يُشرِكونَ ﴿٥٤﴾

قبل از تو فقط مردانی را فرستادیم که به آن‌ها وحی می‌کردیم. اگر این را نمی‌دانید از کسانی‌که از کتاب‌های الهی اطلاع دارند بپرسید. (۴۳) آن‌ها را با دلیل‌های روشن و کتاب‌ها فرستادیم و قرآن را به تو نازل کردیم تا آنچه برای مردم نازل شده برای آن‌ها بیان کنی، شاید فکر کنند. (۴۴) آیا کسانی‌که نقشه‌های بد می‌کشند، از این‌که خدا آن‌ها را در زمین فرو برد یا عذاب از جایی که نمی‌دانند بر آن‌ها وارد شود خاطرشان جمع است؟ (۴۵) یا از این‌که موقعی که در آمد و شد هستند خدا آن‌ها را دچار عذاب کند خاطرشان جمع است؟ اگر عذاب بیاید آن‌ها نمی‌توانند جلوی آن را بگیرند. (۴۶) یا از این‌که آن‌ها را در وقتی که دچار وحشت هستند عذاب کند ایمن هستند؟ خداوند تو رئوف و مهربان است. (۴۷) آیا چیزهایی را که خدا آفریده ندیده‌اند که سایه‌هایشان از راست و چپ برای سجده به خدا برمی‌گردد و فروتن هستند. (۴۸) هر جنبنده‌ای که در آسمان‌ها و زمین است و فرشتگان نیز خدا را سجده می‌کنند و تکبر نمی‌ورزند (سجده اظهار خشوع است). (۴۹) از خداوندشان که فوق (حاکم) آن‌هاست می‌ترسند و (فقط) به دستورهای او عمل می کنند. (۵۰) خدا گفت: «دو معبود نگیرید». فقط او معبود یگانه است. فقط از من بترسید. (۵۱) هر چه در آسمان‌ها و زمین است، مال خداست و دین (قانون) پایدار متعلق به خداست، آیا از کسی غیر از خدا می‌ترسید؟ (۵۲) هر نعمتی که دارید از جانب خداست و وقتی آسیبی به شما برسد به درگاه او ناله می کنید. (۵۳) بعد وقتی آسیب را از شما برطرف کرد، عده‌ای از شما برای خداوندشان شریک‌هایی می‌سازند. (۵۴)

لِيَكْفُرُوا بِمَآ ءَاتَيْنٰهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ
تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهُۥ وَلَهُم مَّا يَشْتَهُونَ
﴿٥٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ
﴿٥٨﴾ يَتَوٰرَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوٓءِ مَا بُشِّرَ بِهِۦٓ أَيُمْسِكُهُۥ
عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُۥ فِى التُّرَابِ أَلَا سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْءَاخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا
مِن دَآبَّةٍ وَلٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ
لَا يَسْتَـْٔخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ
مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ
لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُم مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰٓ
أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ أَعْمٰلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ
لَهُمُ الَّذِى اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

تا منکر آنچه به آن‌ها دادیم شوند. بهره‌مند شوید، حقیقت را خواهید دانست. (۵۵) و سهمی از آنچه روزیشان کردیم برای بت‌ها قرار می‌دهند. به خدا قسم از این افترایی که می‌زنید بازخواست می‌شوید. (۵۶) برای خدا دخترانی تصور می‌کنند. خدا پاک از این نسبت است و چیزی که دوست دارند (پسر) را برای خود قرار می‌دهند. (۵۷) وقتی خبر دختردارشدن به یکی از آن‌ها داده شود صورتش از ناراحتی سیاه می‌شود و عصبانیت خود را پنهان می‌کند. (۵۸) از بدی خبری که به او داده شده خود را از مردم پنهان می‌کند که او را با خواری نگهدارد یا زیر خاک کند. بد قضاوتی می‌کنند. (۵۹) کسانی که به آخرت ایمان ندارند صفت بدی دارند، و عالی‌ترین صفت متعلق به خداست و او توانای حکیم است. (۶۰) اگر خدا مردم را به سبب ظلمشان مجازات می‌کرد، جنبنده‌ای در زمین باقی نمی‌گذاشت. ولی مجازات آن‌ها را تا مدت معلومی عقب می‌اندازد و وقتی مهلت آن‌ها به سر رسید نمی‌توانند ساعتی آن را عقب یا جلو بیندازند. (۶۱) برای خدا چیزی را که دوست ندارند قرار می‌دهند و زبانی دروغ‌پردازی می‌کنند که بهره نیکوتر مال آنان است. آتش جهنم مال آن‌هاست و هر چه زودتر به جهنم فرستاده می‌شوند. (۶۲) به خدا قسم پیغمبرانی برای امت‌های قبل از تو فرستادیم، ولی شیطان کارهای آن‌ها را در نظرشان زیبا جلوه داد. امروز هم شیطان سرپرست آن‌هاست و عذاب پردردی دارند. (۶۳) ما قرآن را بر تو نازل کردیم تا آنچه را که در آن اختلاف داشتند برایشان روشن کنی، و هدایت و رحمتی است برای مردمی که به آن ایمان می‌آورند. (۶۴)

وَاللّٰهُ اَنزَلَ مِنَ السَّمآءِ مآءً فَاَحيا بِهِ الاَرضَ بَعدَ مَوتِها ۚ اِنَّ
فى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَومٍ يَسمَعونَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُم فِى الاَنعامِ لَعِبرَةً ۖ
نُسقيكُم مِمّا فى بُطونِهِ مِن بَينِ فَرثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خالِصًا سآئِغًا
لِلشّٰرِبينَ ﴿٦٦﴾ وَمِن ثَمَرٰتِ النَّخيلِ وَالاَعنابِ تَتَّخِذونَ مِنهُ
سَكَرًا وَرِزقًا حَسَنًا ۚ اِنَّ فى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَومٍ يَعقِلونَ ﴿٦٧﴾
وَاَوحىٰ رَبُّكَ اِلَى النَّحلِ اَنِ اتَّخِذى مِنَ الجِبالِ بُيوتًا وَمِنَ
الشَّجَرِ وَمِمّا يَعرِشونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلى مِن كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسلُكى
سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۚ يَخرُجُ مِن بُطونِها شَرابٌ مُختَلِفٌ اَلوانُهُ فيهِ
شِفآءٌ لِلنّاسِ ۗ اِنَّ فى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَومٍ يَتَفَكَّرونَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُم
ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُم ۚ وَمِنكُم مَن يُرَدُّ اِلىٰ اَرذَلِ العُمُرِ لِكَى لا يَعلَمَ بَعدَ عِلمٍ
شَيـًٔا ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَليمٌ قَديرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعضَكُم عَلىٰ بَعضٍ فِى
الرِّزقِ ۚ فَمَا الَّذينَ فُضِّلوا بِرآدّى رِزقِهِم عَلىٰ ما مَلَكَت اَيمٰنُهُم
فَهُم فيهِ سَوآءٌ ۚ اَفَبِنِعمَةِ اللّٰهِ يَجحَدونَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِن
اَنفُسِكُم اَزوٰجًا وَجَعَلَ لَكُم مِن اَزوٰجِكُم بَنينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُم
مِنَ الطَّيِّبٰتِ ۚ اَفَبِالباطِلِ يُؤمِنونَ وَبِنِعمَتِ اللّٰهِ هُم يَكفُرونَ ﴿٧٢﴾

خدا از آسمان آب باران را نازل کرد و با آن زمین را پس از مرگش زنده کرد. در این کار نشانه‌ای برای کسانی‌که می‌شنوند وجود دارد. (۶۵) برای شما در وجود چهارپایان عبرتی وجود دارد. از آنچه در شکم آن‌ها است، از میان پشکل و خون، شیر خالص و گوارا به کسانی از شما که می‌خورند می‌نوشانیم. (۶۶) از میوه‌های خرما و انگور، شراب و رزق پاک می‌گیرید. در این امر نشانه‌ای برای کسانی‌که عقل خود را به کار می‌گیرند وجود دارد. (۶۷) خداوند تو به زنبور عسل وحی کرد که از کوه‌ها و درخت‌ها و داربست‌هایی که مردم می‌سازند خانه‌هایی درست کن. (۶۸) بعد، از تمام میوه‌ها بخور و راه خداوندت را به آرامی بپیما. خدا از شکم آن‌ها عسلی که رنگ‌هایش مختلف است و در آن شفای مردم وجود دارد بیرون می‌آورد. در این کار نشانه‌ای برای افرادی که فکر می‌کنند وجود دارد. (۶۹) خدا شما را آفرید بعد جانتان را می‌گیرد. از شما افرادی به سن پیری می‌رسند تا حدی که پس از دانشی که پیدا کرده‌اند چیزی ندانند. چون خدا دانا و توانا است. (۷۰) خدا بعضی از شما را بر بعضی از لحاظ روزی برتری داد. اما کسانی‌که روزی بیشتری دارند حاضر نیستند از روزیشان به بردگان (زیردستان) خود بدهند تا با هم مساوی شوند. آیا نعمت خدا را انکار می‌کنند؟ (۷۱) خدا از جنس خودتان برای شما همسرانی قرار داده و از همسرانتان برای شما فرزند و نوه بوجود آورده و خوردنی‌های پاک را روزی شما ساخته. آیا باز هم به باطل ایمان می‌آورند و نعمت خدا را انکار می‌کنند؟ (۷۲)

وَ يَعبُدونَ مِن دونِ اللهِ ما لا يَملِكُ لَهُم رِزقًا مِنَ
السَّمٰوٰتِ وَ الأَرضِ شَيـًٔا وَلا يَستَطيعونَ ﴿٧٣﴾ فَلا تَضرِبوا
لِلهِ الأَمثالَ ۚ إِنَّ اللهَ يَعلَمُ وَ أَنتُم لا تَعلَمونَ ﴿٧٤﴾
ضَرَبَ اللهُ مَثَلًا عَبدًا مَملوكًا لا يَقدِرُ عَلىٰ شَيءٍ وَمَن
رَزَقنٰهُ مِنّا رِزقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنفِقُ مِنهُ سِرًّا وَجَهرًا هَل
يَستَوۥنَ ۚ الحَمدُ لِلهِ ۚ بَل أَكثَرُهُم لا يَعلَمونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ
اللهُ مَثَلًا رَجُلَينِ أَحَدُهُما أَبكَمُ لا يَقدِرُ عَلىٰ شَيءٍ وَهُوَ
كَلٌّ عَلىٰ مَولىٰهُ أَينَما يُوَجِّههُ لا يَأتِ بِخَيرٍ هَل يَستَوي
هُوَ وَمَن يَأمُرُ بِالعَدلِ وَهُوَ عَلىٰ صِراطٍ مُستَقيمٍ ﴿٧٦﴾
وَلِلهِ غَيبُ السَّمٰوٰتِ وَ الأَرضِ ۚ وَما أَمرُ السّاعَةِ إِلّا كَلَمحِ
البَصَرِ أَو هُوَ أَقرَبُ ۚ إِنَّ اللهَ عَلىٰ كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ ﴿٧٧﴾
وَ اللهُ أَخرَجَكُم مِن بُطونِ أُمَّهٰتِكُم لا تَعلَمونَ شَيـًٔا وَجَعَلَ
لَكُمُ السَّمعَ وَ الأَبصارَ وَ الأَفـِٔدَةَ لَعَلَّكُم تَشكُرونَ ﴿٧٨﴾
أَلَم يَرَوا إِلَى الطَّيرِ مُسَخَّرٰتٍ في جَوِّ السَّماءِ ما يُمسِكُهُنَّ
إِلَّا اللهُ ۚ إِنَّ في ذٰلِكَ لَأيٰتٍ لِقَومٍ يُؤمِنونَ ﴿٧٩﴾

و غیر از خدا چیزهایی (یا کسانی) را بندگی می‌کنند که ذره‌ای از رزق را از آسمان‌ها و زمین برایشان مالک نیستند و توانایی آن را هم ندارند؟ (۷۳) برای خدا مثل و مانند درست نکنید، چون خدا می‌داند و شما نمی‌دانید. (۷۴) خداوند بنده بی‌اختیاری را مثل زد که توانایی هیچ کاری را ندارد و کسی‌که روزی خوبی به او داده‌ایم که پنهان و آشکار خرج می‌کند. آیا این دو با هم مساوی هستند؟ ستایش (بزرگداشت) فقط اختصاص به خدا دارد ولی بیشتر آن‌ها (مردم) این را نمی‌دانند (کسانی غیر از خدا را بزرگ می‌شمارند و در مقابل آن‌ها احساس و ابراز کوچکی می‌کنند و از آن‌ها بدون و چون و چرا اطاعت می‌کنند). (۷۵) و خدا مثل دو مرد را زد که یکی از آن‌ها لال است و قدرت هیچ کاری را ندارد و سربار صاحب خود می‌باشد، هر جا او را بفرستد کار را به خوبی انجام نمی‌دهد. آیا او با شخصی که امر به عدالت می‌کند و در راه راست است مساوی است؟(۷۶) غیب آسمان‌ها و زمین فقط متعلق به خداست، و کار قیامت فقط مثل یک چشم به هم زدن یا کمتر از آن است. مسلماً فقط خدا قدرت هر کاری را دارد.(۷۷) خدا شما را، در صورتی که هیچ چیز نمی‌دانستید، از شکم مادرانتان خارج کرد و به شما گوش و چشم و دل داد، شاید سپاسگزاری کنید.(۷۸) آیا پرندگان را که در آسمان تحت فرمان خدا هستند ندیده‌اند؟ آن‌ها را فقط خدا نگه می‌دارد. در این کار نشانه‌هایی برای افراد باایمان وجود دارد.(۷۹)

وَاللهُ جَعَلَ لَكُم مِن بُيوتِكُم سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِن
جُلودِ الأَنعامِ بُيوتًا تَستَخِفّونَها يَومَ ظَعنِكُم وَيَومَ
إِقامَتِكُم وَمِن أَصوافِها وَأَوبارِها وَأَشعارِها أَثاثًا
وَمَتاعًا إِلىٰ حينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللهُ جَعَلَ لَكُم مِمّا خَلَقَ ظِلالًا
وَجَعَلَ لَكُم مِنَ الجِبالِ أَكنانًا وَجَعَلَ لَكُم سَرابيلَ تَقيكُمُ
الحَرَّ وَسَرابيلَ تَقيكُم بَأسَكُم ۚ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعمَتَهُ
عَلَيكُم لَعَلَّكُم تُسلِمونَ ﴿٨١﴾ فَإِن تَوَلَّوا فَإِنَّما عَلَيكَ
البَلاغُ المُبينُ ﴿٨٢﴾ يَعرِفونَ نِعمَتَ اللهِ ثُمَّ يُنكِرونَها
وَأَكثَرُهُمُ الكافِرونَ ﴿٨٣﴾ وَيَومَ نَبعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهيدًا
ثُمَّ لا يُؤذَنُ لِلَّذينَ كَفَروا وَلا هُم يُستَعتَبونَ ﴿٨٤﴾
وَإِذا رَءَا الَّذينَ ظَلَموا العَذابَ فَلا يُخَفَّفُ عَنهُم وَلا هُم
يُنظَرونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذا رَءَا الَّذينَ أَشرَكوا شُرَكاءَهُم
قالوا رَبَّنا هٰؤُلاءِ شُرَكاؤُنَا الَّذينَ كُنّا نَدعوا مِن دونِكَ ۖ
فَأَلقَوا إِلَيهِمُ القَولَ إِنَّكُم لَكاذِبونَ ﴿٨٦﴾ وَأَلقَوا
إِلَى اللهِ يَومَئِذٍ السَّلَمَ ۖ وَضَلَّ عَنهُم ما كانوا يَفتَرونَ ﴿٨٧﴾

خدا خانه‌هایتان را محل آسایش شما قرار داده و از پوست چهارپایان برای شما نیز خیمه ساخته که هنگام کوچ و موقع اقامت برای شما سبک باشد و از پشم و کرک و موی آن‌ها اثاث و وسایل آسایش شما را تا پایان عمرتان بوجود آورده. (۸۰) خدا برای شما از هر چه آفریده سایه قرار داده، و از کوه‌ها پناهگاه برای شما ساخته، و لباس‌هایی برای شما ساخته که شما را از گرما و موقع جنگ حفظ می‌کند. بدین‌ترتیب خدا نعمتش را بر شما تمام کرده تا تسلیم فرمان و نظر او باشید (نه افراد دیگری). (۸۱) (ای پیغمبر)، اگر قبول نکردند، وظیفه تو فقط رساندن آشکار پیام است. (۸۲) نعمت خدا را می‌شناسند و منکر آن می‌شوند. بیشتر آن‌ها (مردم) قدرنشناس هستند. (۸۳) روزی که از هر امتی شاهدی برمی‌انگیزیم و به افراد قدرنشناس (منکران) اجازه سخن گفتن داده نمی‌شود و فرصت عذرخواهی ندارند. (۸۴) وقتی کسانی‌که ظلم می‌کردند عذاب را ببینند دیگر عذابشان تخفیف نمی‌پذیرد و مهلتی به آن‌ها داده نمی‌شود. (۸۵) وقتی که مشرکان، شریک‌هایی را که برای خدا درست کرده‌اند (در قیامت) ببینند ، می‌گویند: خداوندا این‌ها کسانی هستند که غیر از تو به کمک می‌خواندیم. معبودهای آنان به ایشان می‌گویند که شما دروغ می‌گویید. (۸۶) در آن روز در مقابل خدا سر تسلیم فرود می‌آورند و چیزهایی که به هم می‌بافتند از بین می‌رود. (۸۷)

ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ زِدْنَٰهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
ٱلْعَذَابِ بِمَا كَانُوا۟ يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِى كُلِّ أُمَّةٍ
شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ
وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ تِبْيَٰنًا لِّكُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ ۞ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُ بِٱلْعَدْلِ وَٱلْإِحْسَٰنِ
وَإِيتَآئِ ذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ ٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ
وَٱلْبَغْىِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا۟ بِعَهْدِ
ٱللَّهِ إِذَا عَٰهَدتُّمْ وَلَا تَنقُضُوا۟ ٱلْأَيْمَٰنَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا
وَقَدْ جَعَلْتُمُ ٱللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ
﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّتِى نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنۢ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَٰثًا
تَتَّخِذُونَ أَيْمَٰنَكُمْ دَخَلًۢا بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِىَ
أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ ٱللَّهُ بِهِۦ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ
يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَآءَ
ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن يَشَآءُ
وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ ۚ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

بر عذاب افرادی که منکر می‌شدند و مردم را از راه خدا باز می‌داشتند، به علت فسادی که ایجاد می‌کردند، عذابی روی عذاب اضافه می‌کنیم. (۸۸) روزی که از هر امتی شاهدی از خودشان بر پا می‌داریم، تو را هم (ای پیغمبر) شاهد این امت می‌سازیم. ما قرآن را بر تو نازل کردیم، که هر چیزی را بیان می‌کند و نشان‌دهنده راه صحیح و رحمت و بشارت برای افرادی است که تسلیم حکم و نظر خدا هستند. (۸۹) خدا به عدالت و نیکوکاری و کمک به خویشان دستور می‌دهد و از کارهای زشت و ناپسند و ظلم نهی می‌کند. خدا به شما نصیحت می‌کند، شاید متوجه وظایف خود باشید. (۹۰) وقتی عهدی با خدا بستید به عهد خود وفا کنید (وقتی ادعای مسلمانی کردید، تسلیم حکم و نظرهای خدا باشید نه غیر او) و پس از محکم‌کردن قسم‌هایتان آن را نشکنید، در صورتی که خدا را ضامن آن قرار داده‌اید، چون خدا کارهایی را که می‌کنید می‌داند. (۹۱) مثل زنی که پس از این که نخ‌هایی را که به هم می‌تابید و محکم می‌کرد پاره می‌کرد نباشید، که قسم‌های خود را وسیله فریب دیگران قرار دهید، تا عدد گروهی از گروه دیگر بیشتر باشد (با دروغ و فریب سعی می‌کنید پیروان گروه خودتان را بیشتر کنید). خدا شما را به این وسیله امتحان می‌کند و روز قیامت مواردی را که در آن اختلاف نظر داشتید برای شما روشن می‌کند. (۹۲) اگر خدا می‌خواست همه شما را امت واحدی می‌ساخت، ولی هر کس را که بخواهد گمراه می‌کند و هر کس را که بخواهد هدایت می‌کند و درباره کارهایی که می‌کردید از شما بازخواست می‌شود. (۹۳)

وَلا تَتَّخِذوا أَيمانَكُم دَخَلًا بَينَكُم فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعدَ
ثُبوتِها وَتَذوقُوا السّوءَ بِما صَدَدتُم عَن سَبيلِ اللَّهِ ۖ
وَلَكُم عَذابٌ عَظيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلا تَشتَروا بِعَهدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَليلًا ۚ
إِنَّ ما عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيرٌ لَكُم إِن كُنتُم تَعلَمونَ ﴿٩٥﴾
ما عِندَكُم يَنفَدُ ۖ وَما عِندَ اللَّهِ باقٍ ۗ وَلَنَجزِيَنَّ الَّذينَ صَبَروا
أَجرَهُم بِأَحسَنِ ما كانوا يَعمَلونَ ﴿٩٦﴾ مَن عَمِلَ صالِحًا
مِن ذَكَرٍ أَو أُنثىٰ وَهُوَ مُؤمِنٌ فَلَنُحيِيَنَّهُ حَياةً طَيِّبَةً ۖ
وَلَنَجزِيَنَّهُم أَجرَهُم بِأَحسَنِ ما كانوا يَعمَلونَ ﴿٩٧﴾
فَإِذا قَرَأتَ القُرآنَ فَاستَعِذ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيطانِ الرَّجيمِ ﴿٩٨﴾
إِنَّهُ لَيسَ لَهُ سُلطانٌ عَلَى الَّذينَ آمَنوا وَعَلىٰ رَبِّهِم
يَتَوَكَّلونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّما سُلطانُهُ عَلَى الَّذينَ يَتَوَلَّونَهُ وَالَّذينَ
هُم بِهِ مُشرِكونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذا بَدَّلنا آيَةً مَكانَ آيَةٍ ۙ
وَاللَّهُ أَعلَمُ بِما يُنَزِّلُ قالوا إِنَّما أَنتَ مُفتَرٍ ۚ بَل أَكثَرُهُم
لا يَعلَمونَ ﴿١٠١﴾ قُل نَزَّلَهُ روحُ القُدُسِ مِن رَبِّكَ بِالحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذينَ آمَنوا وَهُدًى وَبُشرىٰ لِلمُسلِمينَ ﴿١٠٢﴾

قسم‌های خود را وسیله فریب قرار ندهید که قدم‌های ثابت دچار لغزش شود و به علت بازداشتن از راه خدا دچار بلا و عذاب پردردی شوید. (۹۴) عهدی را که با خدا بسته‌اید به بهای ناچیزی نفروشید. اگر متوجه حقیقت باشید می‌دانید که پاداشی که پیش خدا دارید برای شما بهتر است. (۹۵) چیزهایی که دارید از بین می‌رود و پاداشی که پیش خدا است ماندگار است. پاداش افراد بااستقامت را بهتر از کاری که می‌کردند خواهیم داد. (۹۶) به کسی که کار درست بکند و مؤمن باشد، چه مرد باشد چه زن، زندگی پاکی می‌بخشیم و پاداش آن‌ها را بهتر از آنچه می‌کردند می‌دهیم. (۹۷) پس وقتی قرآن می‌خوانی از شر شیطان رانده‌شده به خدا پناه ببر. (۹۸) شیطان تسلطی بر افراد باایمان که به خداوندشان توکل می‌کنند ندارد. (۹۹) تسلط او فقط بر کسانی است که دوستدار او هستند و برای خدا شریک درست می‌کنند. (۱۰۰) وقتی آیه‌ای را جایگزین آیه دیگری کنیم کافران می‌گویند: تو به خدا افترا می‌زنی، در حالی که خدا بهتر می‌داند که چه چیزی نازل می‌کند، ولیکن بیشتر آن‌ها نمی‌دانند. (۱۰۱) بگو: روح‌القدس (روح پاک، جبرئیل) قرآن را به حق از طرف خداوندت نازل کرده تا افراد باایمان را ثابت قدم کند و هدایت و مژده‌ای برای مسلمان‌ها (کسانی که فقط تسلیم حکم و نظر خدا هستند) باشد. (۱۰۲)

وَ لَقَد نَعلَمُ اَنَّهُم يَقولونَ اِنَّما يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسانُ الَّذى
يُلحِدونَ اِلَيهِ اَعجَمِىٌّ وَ هٰذا لِسانٌ عَرَبِىٌّ مُبينٌ ﴿۱۰۳﴾
اِنَّ الَّذينَ لا يُؤمِنونَ بِـٔايٰتِ اللهِ لا يَهديهِمُ اللهُ
وَ لَهُم عَذابٌ اَليمٌ ﴿۱۰۴﴾ اِنَّما يَفتَرِى الكَذِبَ الَّذينَ
لا يُؤمِنونَ بِـٔايٰتِ اللهِ وَ اُولٰئِكَ هُمُ الكٰذِبونَ
﴿۱۰۵﴾ مَن كَفَرَ بِاللهِ مِن بَعدِ ايمانِهِ اِلّا مَن اُكرِهَ
وَ قَلبُهُ مُطمَئِنٌّ بِالايمانِ وَ لٰكِن مَن شَرَحَ
بِالكُفرِ صَدرًا فَعَلَيهِم غَضَبٌ مِنَ اللهِ وَ لَهُم عَذابٌ
عَظيمٌ ﴿۱۰۶﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ استَحَبُّوا الحَيٰوةَ الدُّنيا عَلَى
الاٰخِرَةِ وَ اَنَّ اللهَ لا يَهدِى القَومَ الكٰفِرينَ ﴿۱۰۷﴾
اُولٰئِكَ الَّذينَ طَبَعَ اللهُ عَلىٰ قُلوبِهِم وَ سَمعِهِم
وَ اَبصارِهِم وَ اُولٰئِكَ هُمُ الغٰفِلونَ ﴿۱۰۸﴾ لا جَرَمَ
اَنَّهُم فِى الاٰخِرَةِ هُمُ الخٰسِرونَ ﴿۱۰۹﴾ ثُمَّ اِنَّ
رَبَّكَ لِلَّذينَ هاجَروا مِن بَعدِ ما فُتِنوا ثُمَّ جٰهَدوا
وَ صَبَروا اِنَّ رَبَّكَ مِن بَعدِها لَغَفورٌ رَحيمٌ ﴿۱۱۰﴾

ما می‌دانیم که آن‌ها می‌گویند: کسی این حرف‌ها را به او یاد می‌دهد. زبان کسی که این‌ها را به او نسبت می‌دهند عربی نیست، در صورتی که قرآن به زبان عربی فصیح است. (۱۰۳) کسانی که به آیات خدا ایمان نمی‌آورند، خدا آن‌ها را هدایت نمی‌کند و عذاب پردردی دارند. (۱۰۴) کسانی‌که به آیات خدا ایمان نمی‌آورند، فقط دروغ به هم می‌بافند. آن‌ها دروغگو هستند. (۱۰۵) کسانی‌که بعد از ایمان‌آوردنشان کافر (منکر خدا) شوند، مورد غضب خدا قرار می‌گیرند و عذاب بزرگی دارند. غیر از کسی‌که مجبور شده و قلبش به ایمان مطمئن باشد. اما کسانی‌که سینه خودشان را برای کفر باز کرده باشند عذاب بزرگی دارند. (۱۰۶) این کار به علت این است که آن‌ها دنیا را بر آخرت ترجیح داده‌اند و برای این است که خدا کافران را هدایت نمی‌کند. (۱۰۷) آن‌ها کسانی هستند که خدا بر دل و گوش و چشمشان مهر زده و غافل هستند. (۱۰۸) آن‌ها بدون شک در آخرت زیانکار هستند. (۱۰۹) خداوند تو کسانی را که بعد از این‌که مورد اذیت قرار گرفتند مهاجرت و جهاد کردند و استقامت داشتند می‌آمرزد. او آمرزنده مهربان است. (۱۱۰)

۞ يَومَ تَأتي كُلُّ نَفسٍ تُجادِلُ عَن نَفسِها وَتُوَفّىٰ كُلُّ نَفسٍ
ما عَمِلَت وَهُم لا يُظلَمونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَريَةً
كانَت آمِنَةً مُطمَئِنَّةً يَأتيها رِزقُها رَغَدًا مِن كُلِّ
مَكانٍ فَكَفَرَت بِأَنعُمِ اللَّهِ فَأَذاقَهَا اللَّهُ لِباسَ الجوعِ
وَالخَوفِ بِما كانوا يَصنَعونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَد جاءَهُم رَسولٌ
مِنهُم فَكَذَّبوهُ فَأَخَذَهُمُ العَذابُ وَهُم ظالِمونَ
﴿١١٣﴾ فَكُلوا مِمّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا وَاشكُروا
نِعمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُم إِيّاهُ تَعبُدونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّما حَرَّمَ
عَلَيكُمُ المَيتَةَ وَالدَّمَ وَلَحمَ الخِنزيرِ وَما أُهِلَّ لِغَيرِ
اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضطُرَّ غَيرَ باغٍ وَلا عادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفورٌ
رَحيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلا تَقولوا لِما تَصِفُ أَلسِنَتُكُمُ الكَذِبَ هٰذا
حَلالٌ وَهٰذا حَرامٌ لِتَفتَروا عَلَى اللَّهِ الكَذِبَ ۚ إِنَّ الَّذينَ
يَفتَرونَ عَلَى اللَّهِ الكَذِبَ لا يُفلِحونَ ﴿١١٦﴾ مَتاعٌ قَليلٌ وَلَهُم
عَذابٌ أَليمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذينَ هادوا حَرَّمنا ما قَصَصنا عَلَيكَ
مِن قَبلُ ۖ وَما ظَلَمناهُم وَلٰكِن كانوا أَنفُسَهُم يَظلِمونَ ﴿١١٨﴾

روز قیامت هر کسی در حالی‌که از خود دفاع می‌کند می‌آید و پاداش هر کسی مطابق کارهایی که کرده به طور کامل داده می‌شود و ظلمی به آن‌ها نمی‌شود. (۱۱۱) خدا مثلی زد. شهری را مثل زد که مردم آن در امنیت و آسوده‌خاطر بودند. روزیِ آن‌ها به فراوانی از هر طرف برای آن‌ها می‌رسید. درنتیجه منکر نعمت‌های خدا شدند و خداوند به‌خاطر کاری که کردند مزه گرسنگی و ترس را به آن‌ها چشاند. (۱۱۲) پیغمبری از خودشان برای آن‌ها آمد و آن‌ها او را به دروغگویی متهم کردند. خدا نیز آن‌ها را دچار عذاب کرد، چون ظالم بودند. (۱۱۳) پس، از آنچه حلال و پاک است و خدا روزی شما کرده بخورید و اگر او را بندگی می‌کنید شکر نعمت او را بجا آرید.(۱۱۴) خدا فقط گوشت حیوان مرده و خون و گوشت خوک و آنچه را که به‌نام غیر خدا کشته شده باشد بر شما حرام کرده است. اما کسی‌که ناچار شود و بدون علاقه و زیاده‌روی از آن بخورد، بداند که خدا آمرزنده و مهربان است.(۱۱۵) به هر چیزی که به زبانتان می‌آید نگویید که این حلال است و این حرام است تا دروغی را که بافته‌اید به خدا نسبت دهید. کسانی‌که از قول خدا دروغ می‌گویند رستگار نمی‌شوند.(۱۱۶) در دنیا بهره کمی دارند و عذاب پردردی در پیش دارند.(۱۱۷) آن چیزهایی را که قبلاً به تو گفتیم بر یهودیان حرام کردیم. ما به آن‌ها ظلم نکردیم، ولی آن‌ها به خودشان ظلم کردند.(۱۱۸)

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذينَ عَمِلُوا السّوءَ بِجَهالَةٍ ثُمَّ تابوا
مِن بَعدِ ذٰلِكَ وَ اَصلَحوا اِنَّ رَبَّكَ مِن بَعدِها لَغَفورٌ رَحيمٌ
﴿١١٩﴾ اِنَّ اِبرٰهيمَ كانَ اُمَّةً قانِتًا لِلّٰهِ حَنيفًا وَ لَم يَكُ مِنَ
المُشرِكينَ ﴿١٢٠﴾ شاكِرًا لِاَنعُمِهِ اجتَبٰهُ وَ هَدٰهُ اِلىٰ صِراطٍ
مُستَقيمٍ ﴿١٢١﴾ وَ ءاتَينٰهُ فِي الدُّنيا حَسَنَةً وَ اِنَّهُ فِي الاٰخِرَةِ لَمِنَ
الصّٰلِحينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ اَوحَينا اِلَيكَ اَنِ اتَّبِع مِلَّةَ اِبرٰهيمَ حَنيفًا
وَ ما كانَ مِنَ المُشرِكينَ ﴿١٢٣﴾ اِنَّما جُعِلَ السَّبتُ عَلَى
الَّذينَ اختَلَفوا فيهِ وَ اِنَّ رَبَّكَ لَيَحكُمُ بَينَهُم يَومَ القِيٰمَةِ فيما
كانوا فيهِ يَختَلِفونَ ﴿١٢٤﴾ اُدعُ اِلىٰ سَبيلِ رَبِّكَ بِالحِكمَةِ
وَ المَوعِظَةِ الحَسَنَةِ وَ جادِلهُم بِالَّتي هِيَ اَحسَنُ اِنَّ رَبَّكَ
هُوَ اَعلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبيلِهِ وَ هُوَ اَعلَمُ بِالمُهتَدينَ
﴿١٢٥﴾ وَ اِن عاقَبتُم فَعاقِبوا بِمِثلِ ما عوقِبتُم بِهِ وَ لَئِن
صَبَرتُم لَهُوَ خَيرٌ لِلصّٰبِرينَ ﴿١٢٦﴾ وَ اصبِر وَ ما صَبرُكَ اِلّا
بِاللّٰهِ وَ لا تَحزَن عَلَيهِم وَ لا تَكُ في ضَيقٍ مِمّا يَمكُرونَ
﴿١٢٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذينَ اتَّقَوا وَ الَّذينَ هُم مُحسِنونَ ﴿١٢٨﴾

کسانی‌که از روی نادانی کار خلاف کردند و بعد از آن توبه کردند و کارشان را اصلاح نمودند خدا گناهانشان را می‌آمرزد. خداوند تو آمرزنده مهربان است. (۱۱۹) ابراهیم پیشوایی بود فرمانبردار خدا و متمایل به حق، و مشرک نبود. (۱۲۰) شکر نعمت‌های خدا را به جا می‌آورد. خدا او را برگزید و به راه راست هدایت کرد. (۱۲۱) در دنیا زندگی خوبی به او دادیم و در آخرت از افراد صالح (درستکار) است. (۱۲۲) بعد به تو (ای پیغمبر) وحی کردیم که از آیین ابراهیم که دوستدار حق بود پیروی کن، او مشرک نبود. (۱۲۳) تعطیل روز شنبه بر افرادی که در آن اختلاف کردند مقرر گردید. خداوند تو روز قیامت درباره چیزی که در مورد آن اختلاف داشتند میان آن‌ها حکم می‌کند. (۱۲۴) مردم را با حکمت و پند نیکو به راه خداوندت دعوت کن و با بهترین روش با آن‌ها گفتگو نما. چون خداوند تو کسانی را که از راه او منحرف شده‌اند بهتر می‌شناسد و کسانی را هم که راه صحیح را شناخته‌اند خوب می‌شناسد. (۱۲۵) اگر خواستید قصاص کنید (انتقام بگیرید) فقط به اندازه‌ای که شما را ناراحت کرده‌اند انتقام بگیرید و اگر صبر داشته باشید برای کسانی‌که صبر دارند بهتر است. (۱۲۶) صبر داشته باش که صبر تو هم با توفیق خدا است، و برای آن‌ها غصه نخور و به‌خاطر نقشه‌هایی که بر ضد تو می‌کشند دلتنگ نباش. (۱۲۷) چون خدا با افراد باتقوی و نیکوکار است. (۱۲۸)

سُورَةُ الإسراء — آیاتها ۱۱۱

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِيٓ أَسۡرَىٰ بِعَبۡدِهِۦ لَيۡلٗا مِّنَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ
إِلَى ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡأَقۡصَا ٱلَّذِي بَٰرَكۡنَا حَوۡلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنۡ ءَايَٰتِنَآۚ
إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ﴿١﴾ وَءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ وَجَعَلۡنَٰهُ
هُدٗى لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُواْ مِن دُونِي وَكِيلٗا ﴿٢﴾
ذُرِّيَّةَ مَنۡ حَمَلۡنَا مَعَ نُوحٍۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَبۡدٗا شَكُورٗا ﴿٣﴾
وَقَضَيۡنَآ إِلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ فِي ٱلۡكِتَٰبِ لَتُفۡسِدُنَّ فِي ٱلۡأَرۡضِ
مَرَّتَيۡنِ وَلَتَعۡلُنَّ عُلُوّٗا كَبِيرٗا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ أُولَىٰهُمَا بَعَثۡنَا
عَلَيۡكُمۡ عِبَادٗا لَّنَآ أُوْلِي بَأۡسٖ شَدِيدٖ فَجَاسُواْ خِلَٰلَ ٱلدِّيَارِۚ
وَكَانَ وَعۡدٗا مَّفۡعُولٗا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدۡنَا لَكُمُ ٱلۡكَرَّةَ عَلَيۡهِمۡ
وَأَمۡدَدۡنَٰكُم بِأَمۡوَٰلٖ وَبَنِينَ وَجَعَلۡنَٰكُمۡ أَكۡثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾
إِنۡ أَحۡسَنتُمۡ أَحۡسَنتُمۡ لِأَنفُسِكُمۡۖ وَإِنۡ أَسَأۡتُمۡ فَلَهَاۚ فَإِذَا جَآءَ
وَعۡدُ ٱلۡأٓخِرَةِ لِيَسُـُٔواْ وُجُوهَكُمۡ وَلِيَدۡخُلُواْ ٱلۡمَسۡجِدَ
كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَلِيُتَبِّرُواْ مَا عَلَوۡاْ تَتۡبِيرًا ﴿٧﴾

حزب

سوره اسراء (۱۷)

مکی و شامل یکصد و یازده آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

پاک و منزه است خدایی که شبی بنده‌اش را از مسجدالحرام به مسجدالاقصی، که اطرافش را برکت دادیم، برد تا بعضی از آیات خودمان را به او نشان دهیم، چون او شنوا و بینا است. (۱) و به موسی کتاب دادیم و آن را راهنمای بنی‌اسرائیل ساختیم که وکیلی غیر از من نگیرید. (۲) ای فرزندان کسانی‌که با نوح در کشتی سوار کردیم، نوح بنده سپاسگزاری بود. (۳) در کتاب به بنی‌اسرائیل اعلام کردیم که دوبار در زمین فساد می‌کنید و برتری‌جویی و طغیان بزرگی می‌کنید. (۴) چون وعده اول بیاید افراد بسیار قدرتمندی را بر علیه شما برمی‌انگیزیم تا درون خانه‌ها دنبال شما بگردند. این وعده عملی خواهد بود.(۵) بعد شما را بر آن‌ها مسلط می‌گردانیم و شما را با مال و فرزند کمک و افراد شما را بیشتر می‌کنیم.(۶) اگر نیکی بکنید، به خودتان نیکی کرده‌اید و اگر بدی بکنید، به خودتان بدی کرده‌اید. و چون وعده دوم بیاید، برای این‌که شما را ناراحت کنند داخل مسجد می‌شوند، همان‌طور که بار اول داخل آن شدند و به هر چه دست یابند نابود می‌کنند.(۷)

عَسىٰ رَبُّكُم اَن يَرحَمَكُم وَ اِن عُدتُم عُدنا وَ جَعَلنا جَهَنَّمَ لِلكٰفِرينَ
حَصيرًا ﴿٨﴾ اِنَّ هٰذَا القُرءانَ يَهدى لِلَّتى هِىَ اَقوَمُ وَ يُبَشِّرُ
المُؤمِنينَ الَّذينَ يَعمَلونَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُم اَجرًا كَبيرًا ﴿٩﴾
وَ اَنَّ الَّذينَ لا يُؤمِنونَ بِالءاخِرَةِ اَعتَدنا لَهُم عَذابًا اَليمًا ﴿١٠﴾
وَ يَدعُ الاِنسانُ بِالشَّرِّ دُعاءَهُ بِالخَيرِ وَ كانَ الاِنسانُ عَجولًا ﴿١١﴾
وَ جَعَلنَا الَّيلَ وَ النَّهارَ ءايَتَينِ فَمَحَونا ءايَةَ الَّيلِ وَ جَعَلنا ءايَةَ
النَّهارِ مُبصِرَةً لِتَبتَغوا فَضلًا مِن رَبِّكُم وَ لِتَعلَموا عَدَدَ
السِّنينَ وَ الحِسابَ وَ كُلَّ شَىءٍ فَصَّلنٰهُ تَفصيلًا ﴿١٢﴾ وَ كُلَّ
اِنسانٍ اَلزَمنٰهُ طٰئِرَهُ فى عُنُقِهِ وَ نُخرِجُ لَهُ يَومَ القِيٰمَةِ كِتٰبًا
يَلقىٰهُ مَنشورًا ﴿١٣﴾ اِقرَأ كِتٰبَكَ كَفىٰ بِنَفسِكَ اليَومَ عَلَيكَ حَسيبًا
﴿١٤﴾ مَنِ اهتَدىٰ فَاِنَّما يَهتَدى لِنَفسِهِ وَ مَن ضَلَّ فَاِنَّما يَضِلُّ
عَلَيها وَ لا تَزِرُ وازِرَةٌ وِزرَ اُخرىٰ وَ ما كُنّا مُعَذِّبينَ حَتّىٰ نَبعَثَ
رَسولًا ﴿١٥﴾ وَ اِذا اَرَدنا اَن نُهلِكَ قَريَةً اَمَرنا مُترَفيها فَفَسَقوا
فيها فَحَقَّ عَلَيهَا القَولُ فَدَمَّرنٰها تَدميرًا ﴿١٦﴾ وَ كَم اَهلَكنا مِنَ
القُرونِ مِن بَعدِ نوحٍ وَ كَفىٰ بِرَبِّكَ بِذُنوبِ عِبادِهِ خَبيرًا بَصيرًا ﴿١٧﴾

ممکن است خدا به شما رحم کند. اما اگر شما برگردید ما هم برمی‌گردیم و جهنم را زندان افراد بی‌ایمان قرار داده‌ایم. (۸) این قرآن مردم را به درست‌ترین راه هدایت می‌کند و به افراد باایمانی که کار درست بکنند مژده می‌دهد که پاداش بزرگی دارند. (۹) برای افرادی که به آخرت ایمان ندارند عذاب پردردی آماده کرده‌ایم. (۱۰) انسان همان‌طور که دعای خیر می‌کند، دعای بد می‌کند. انسان خیلی عجله دارد. (۱۱) شب و روز را دو نشانه قرار دادیم. نشانه شب را تاریک کردیم و نشانه روز را روشن ساختیم تا دنبال کسب معاش بروید و عدد سال‌ها و حساب را بدانید. ما هر چیزی را کاملاً توضیح داده‌ایم. (۱۲) کارنامه هر کس را به گردنش آویخته‌ایم و روز قیامت آن را به صورت کتاب بازی که می‌بینند برای او در می‌آوریم. (۱۳) و به او می‌گوییم: کتابت را بخوان، خودت امروز برای حسابرسی کافی هستی. (۱۴) هر کس هدایت شود به نفع خودش هدایت شده و هر کس گمراه شود به ضرر خودش گمراه شده است، و هیچ‌کس بار گناه دیگری را برنمی‌دارد. ما تا پیغمبر نفرستیم افراد را عذاب نمی‌کنیم. (۱۵) وقتی بخواهیم شهری را نابود کنیم ثروتمندان و قدرتمندان آن را امر می‌کنیم که در آن به نافرمانی خدا بپردازند و درنتیجه عذاب بر آن مقرر می‌شود و آن را نابود می‌کنیم. (۱۶) امت‌های بسیاری را بعد از نوح هلاک کردیم و خداوندت برای دیدن و با خبر بودن از گناه بندگانش کافی است. (۱۷)

مَن كانَ يُريدُ العاجِلَةَ عَجَّلنا لَهُ فيها ما نَشاءُ لِمَن نُريدُ ثُمَّ
جَعَلنا لَهُ جَهَنَّمَ يَصلٰىها مَذمومًا مَدحورًا ﴿۱۸﴾ وَ مَن اَرادَ
الاٰخِرَةَ وَسَعىٰ لَها سَعيَها وَ هُوَ مُؤمِنٌ فَاُولٰئِكَ كانَ
سَعيُهُم مَشكورًا ﴿۱۹﴾ كُلًّا نُمِدُّ هٰؤُلاءِ وَ هٰؤُلاءِ مِن عَطاءِ
رَبِّكَ وَما كانَ عَطاءُ رَبِّكَ مَحظورًا ﴿۲۰﴾ اُنظُر كَيفَ فَضَّلنا
بَعضَهُم عَلىٰ بَعضٍ وَلَلاٰخِرَةُ اَكبَرُ دَرَجٰتٍ وَ اَكبَرُ تَفضيلًا
﴿۲۱﴾ لا تَجعَل مَعَ اللهِ اِلٰهًا ءاخَرَ فَتَقعُدَ مَذمومًا مَخذولًا ﴿۲۲﴾
وَقَضىٰ رَبُّكَ اَلّا تَعبُدوا اِلّا اِيّاهُ وَ بِالوالِدَينِ اِحسانًا اِمّا
يَبلُغَنَّ عِندَكَ الكِبَرَ اَحَدُهُما اَو كِلاهُما فَلا تَقُل لَهُما
اُفٍّ وَ لا تَنهَرهُما وَقُل لَهُما قَولًا كَريمًا ﴿۲۳﴾ وَاخفِض
لَهُما جَناحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحمَةِ وَقُل رَبِّ ارحَمهُما كَما رَبَّيانى
صَغيرًا ﴿۲۴﴾ رَبُّكُم اَعلَمُ بِما فى نُفوسِكُم اِن تَكونوا صٰلِحينَ
فَاِنَّهُ كانَ لِلاَوّابينَ غَفورًا ﴿۲۵﴾ وَءاتِ ذَا القُربىٰ حَقَّهُ
وَ المِسكينَ وَ ابنَ السَّبيلِ وَ لا تُبَذِّر تَبذيرًا ﴿۲۶﴾ اِنَّ المُبَذِّرينَ
كانوا اِخوانَ الشَّيٰطينِ وَكانَ الشَّيطٰنُ لِرَبِّهِ كَفورًا ﴿۲۷﴾

کسی‌که دنیای زودگذر را بخواهد، خیلی زود هر چه را بخواهیم به او می‌دهیم. بعد جهنم را برای او مقرر می‌سازیم که سرزنش شده و رانده وارد آن شود. (۱۸) کسانی‌که آخرت را بخواهند و کوشش لازم را برای آن بکنند و ایمان داشته باشند، از کوشش آن‌ها قدردانی می‌شود. (۱۹) ما، هم این دسته و هم آن دسته را با عطای خداوند کمک می‌کنیم. عطای خداوند از کسی منع نمی‌شود. (۲۰) نگاه کن چگونه بعضی را بر بعضی برتری داده‌ایم. مسلماً آخرت درجات و برتری‌های بیشتری دارد. (۲۱) با خدا معبود دیگری قرار نده (غیر خدا را ارباب و سرور خود نگیر) چون سرزنش شده و بدون یاور به گوشه‌ای خواهی نشست. (۲۲) خداوند تو حکم کرد که فقط او را بندگی کنید (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای هیچ‌کس جز او نباشید) و به پدر و مادر نیکی کنید. اگر یکی از آن‌ها یا هر دوی آن‌ها پیش تو به سن پیری برسند به آن‌ها اف هم نگو و با آن‌ها تندی نکن و با آن‌ها با احترام حرف بزن. (۲۳) و از روی مهربانی بال فروتنی و کوچکی را در مقابل آن‌ها بگستران و بگو: خداوندا، آن‌ها را مورد رحمت قرار بده همان‌طور که وقتی من کوچک بودم آن‌ها مرا پرورش دادند. (۲۴) اگر درستکار باشید، خدا آنچه در دل شما است به خوبی می‌داند. او توبه‌کنندگان را می‌بخشد. (۲۵) حق خویشان و تهیدستان و در راه‌ماندگان را بده و اسراف (ریخت و پاش) نکن. (۲۶) چون ریخت و پاش کنندگان برادر شیطان هستند و شیطان نسبت به خداوندش ناسپاس بود. (۲۷)

وَاِمّا تُعرِضَنَّ عَنهُمُ ابتِغاءَ رَحمَةٍ مِن رَبِّكَ تَرجوها فَقُل لَهُم قَولًا مَيسورًا ﴿۲۸﴾ وَلا تَجعَل يَدَكَ مَغلولَةً اِلىٰ عُنُقِكَ وَلا تَبسُطها كُلَّ البَسطِ فَتَقعُدَ مَلومًا مَحسورًا ﴿۲۹﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَبسُطُ الرِّزقَ لِمَن يَشاءُ وَيَقدِرُ ۚ اِنَّهُ كانَ بِعِبادِهِ خَبيرًا بَصيرًا ﴿۳۰﴾ وَلا تَقتُلوا اَولادَكُم خَشيَةَ اِملاقٍ ۖ نَحنُ نَرزُقُهُم وَاِيّاكُم ۚ اِنَّ قَتلَهُم كانَ خِطئًا كَبيرًا ﴿۳۱﴾ وَلا تَقرَبُوا الزِّنىٰ ۖ اِنَّهُ كانَ فاحِشَةً وَساءَ سَبيلًا ﴿۳۲﴾ وَلا تَقتُلُوا النَّفسَ الَّتي حَرَّمَ اللّٰهُ اِلّا بِالحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظلومًا فَقَد جَعَلنا لِوَلِيِّهِ سُلطانًا فَلا يُسرِف فِي القَتلِ ۖ اِنَّهُ كانَ مَنصورًا ﴿۳۳﴾ وَلا تَقرَبوا مالَ اليَتيمِ اِلّا بِالَّتي هِيَ اَحسَنُ حَتّىٰ يَبلُغَ اَشُدَّهُ ۚ وَاَوفوا بِالعَهدِ ۖ اِنَّ العَهدَ كانَ مَسئولًا ﴿۳۴﴾ وَاَوفُوا الكَيلَ اِذا كِلتُم وَزِنوا بِالقِسطاسِ المُستَقيمِ ۚ ذٰلِكَ خَيرٌ وَاَحسَنُ تَأويلًا ﴿۳۵﴾ وَلا تَقفُ ما لَيسَ لَكَ بِهِ عِلمٌ ۚ اِنَّ السَّمعَ وَالبَصَرَ وَالفُؤادَ كُلُّ اُولٰئِكَ كانَ عَنهُ مَسئولًا ﴿۳۶﴾ وَلا تَمشِ فِي الاَرضِ مَرَحًا ۖ اِنَّكَ لَن تَخرِقَ الاَرضَ وَلَن تَبلُغَ الجِبالَ طولًا ﴿۳۷﴾ كُلُّ ذٰلِكَ كانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكروهًا ﴿۳۸﴾

اگر به‌خاطر امیدی که به لطف خدا داری از آن‌ها رو می‌گردانی، پس با آن‌ها با نرمی صحبت کن. (۲۸) و دستت را به گردنت قرار مده و آن را کاملاً باز نکن تا ملامت شده و با حسرت در کنجی بنشینی. (۲۹) چون خدا روزی را برای هر کسی که بخواهد فراوان می‌کند یا کم می‌کند، چون او به وضع بندگانش آگاه و بینا است. (۳۰) و فرزندانتان را از ترس فقر نکشید. روزی آن‌ها و شما را ما می‌دهیم. کشتن آن‌ها خطای بزرگی است. (۳۱) و به زنا نزدیک نشوید، چون زنا کاری زشت و راه بدی است. (۳۲) و انسانی که خدا جانش را محترم داشته نکشید مگر به حق. کسی که بی‌گناه کشته شود، برای بازمانده او تسلطی بر قاتل قرار داده‌ایم، پس در قصاص زیاده‌روی نکند، چون او (مظلوم) یاری شده است. (۳۳) و به مال یتیم نزدیک نشوید مگر به بهترین شکل (برای اداره مالش) تا این‌که به رشد خود برسد، و به عهد خود وفا کنید، چون عهدها مورد بازخوست قرار می‌گیرد. (۳۴) پیمانه را، وقتی با پیمانه جنس می‌فروشید، کامل بدهید و با ترازوی درست وزن کنید. این کار بهتر و خوش‌عاقبت‌تر است. (۳۵) از آنچه نمی‌دانی (به درستی آن اطمینان نداری) پیروی (دنباله‌روی کورکورانه) نکن چون گوش و چشم و دل همگی درباره آن (عمل کورکورانه) مورد بازخواست قرار می‌گیرند. (۳۶) و در زمین خودپسندانه راه نرو، چون زمین را با راه رفتن خود نمی‌شکافی و بلندی قدت به کوه‌ها نمی‌رسد. (۳۷) بدی تمام این کارها پیش خداوند تو ناخوشایند است. (۳۸)

ذٰلِكَ مِمَّآ أَوْحَىٰٓ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا
ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِى جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَىٰكُمْ رَبُّكُم
بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ إِنٰثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِى هٰذَا الْقُرْءَانِ لِيَذَّكَّرُوا۟ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُۥٓ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا۟ إِلَىٰ ذِى الْعَرْشِ سَبِيلًا
﴿٤٢﴾ سُبْحٰنَهُۥ وَتَعٰلَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ
السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ وَإِن مِّن شَىْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِۦ وَلٰكِن
لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۗ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ
الْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْءَاخِرَةِ حِجَابًا
مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ
وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى الْقُرْءَانِ وَحْدَهُۥ وَلَّوْا۟ عَلَىٰٓ أَدْبٰرِهِمْ نُفُورًا
﴿٤٦﴾ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِۦٓ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰٓ
إِذْ يَقُولُ الظّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٧﴾ انظُرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا۟ لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا۟ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾
وَقَالُوٓا۟ أَءِذَا كُنَّا عِظٰمًا وَرُفٰتًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

(ای پیغمبر،) این‌ها از حکمت‌هایی است که خدا به تو وحی کرده است و با خدا معبود دیگری قرار نده، چون ملامت شده و رانده در جهنم خواهی افتاد. (۳۹) آیا خدا برای شما پسران را انتخاب کرده و از فرشتگان دخترانی برای خود گرفته؟ حرف بزرگی می‌زنید. (۴۰) ما در این قرآن حقیقت را به صورت‌های گوناگون بیان کردیم تا متوجه شوند، ولی فقط بر نفرت (و گریز) آن‌ها می‌افزاید. (۴۱) بگو: اگر همان‌طور که آن‌ها می‌گویند معبودانی با خدا بودند، حتماً دنبال راهی برای غلبه بر صاحب عرش می‌گشتند. (۴۲) خدا پاک و بسیار برتر از چیزهایی است که می‌گویند. (۴۳) آسمان‌های هفتگانه و زمین و کسانی که در آن‌ها هستند تسبیح او را می‌گویند. هر چیزی با ستایش او، او را تسبیح می‌گوید ولی شما تسبیح آن‌ها را نمی‌فهمید. خدا بردبار و آمرزنده است. (۴۴) وقتی قرآن می‌خوانی، بین تو و کسانی که به آخرت ایمان ندارند پرده ناپیدایی قرار می‌دهیم. (۴۵) بر دل‌هایشان پرده‌ای می‌کشیم تا قرآن را نفهمند و گوششان را سنگین می‌کنیم و وقتی در قرآن خدا را به تنهایی یاد کنی با نفرت رو برمی‌گردانند. (۴۶) ما بهتر می‌دانیم که وقتی به تو گوش می‌دهند به چه منظوری گوش می‌دهند و وقتی با هم نجوی می‌کنند چه می‌گویند. ظالمان می‌گویند: شما فقط از مردی که جادو شده پیروی می‌کنید. (۴۷) ببین چگونه برای تو مثل زدند و درنتیجه گمراه شدند و راهی برای هدایت پیدا نمی‌کنند. (۴۸) و گفتند آیا وقتی ما استخوان و پوسیده شدیم در خلقت جدیدی زنده می‌شویم؟ (۴۹)

حزب

۞ قُل كونوا حِجارَةً أَو حَديدًا ﴿٥٠﴾ أَو خَلقًا مِمّا يَكبُرُ في
صُدورِكُم ۚ فَسَيَقولونَ مَن يُعيدُنا ۖ قُلِ الَّذي فَطَرَكُم أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ
فَسَيُنغِضونَ إِلَيكَ رُءوسَهُم وَيَقولونَ مَتىٰ هُوَ ۖ قُل عَسىٰ
أَن يَكونَ قَريبًا ﴿٥١﴾ يَومَ يَدعوكُم فَتَستَجيبونَ بِحَمدِهِ
وَتَظُنّونَ إِن لَبِثتُم إِلّا قَليلًا ﴿٥٢﴾ وَقُل لِعِبادي يَقولُوا الَّتي هِيَ
أَحسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيطانَ يَنزَغُ بَينَهُم ۚ إِنَّ الشَّيطانَ كانَ لِلإِنسانِ
عَدُوًّا مُبينًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُم أَعلَمُ بِكُم ۖ إِن يَشَأ يَرحَمكُم أَو إِن يَشَأ
يُعَذِّبكُم ۚ وَما أَرسَلناكَ عَلَيهِم وَكيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعلَمُ بِمَن
فِي السَّماواتِ وَالأَرضِ ۗ وَلَقَد فَضَّلنا بَعضَ النَّبِيّينَ عَلىٰ بَعضٍ ۖ
وَآتَينا داوودَ زَبورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادعُوا الَّذينَ زَعَمتُم مِن دونِهِ
فَلا يَملِكونَ كَشفَ الضُّرِّ عَنكُم وَلا تَحويلًا ﴿٥٦﴾ أُولٰئِكَ الَّذينَ
يَدعونَ يَبتَغونَ إِلىٰ رَبِّهِمُ الوَسيلَةَ أَيُّهُم أَقرَبُ وَيَرجونَ
رَحمَتَهُ وَيَخافونَ عَذابَهُ ۚ إِنَّ عَذابَ رَبِّكَ كانَ مَحذورًا ﴿٥٧﴾
وَإِن مِن قَريَةٍ إِلّا نَحنُ مُهلِكوها قَبلَ يَومِ القِيامَةِ أَو
مُعَذِّبوها عَذابًا شَديدًا ۚ كانَ ذٰلِكَ فِي الكِتابِ مَسطورًا ﴿٥٨﴾

بگو: سنگ یا آهن یا موجودی سخت‌تر از آنچه به فکرتان می‌رسد باشید (باز هم برانگیخته می‌شوید). پس خواهند گفت: چه کسی ما را برمی‌گرداند؟ بگو: همان کسی‌که اولین بار شما را آفرید. پس سرهایشان را برای تو تکان می‌دهند و می‌گویند: چه موقع این کار صورت می‌گیرد؟ بگو: ممکن است نزدیک باشد. (۵۰ و ۵۱) روزی که شما را می‌خواند و شما با ستایش او دعوت او را اجابت می‌کنید و خیال می‌کنید فقط مدت کمی در حال مرگ مانده‌اید. (۵۲) به بندگان من بگو که به بهترین وجه صحبت کنند، زیرا شیطان بین آن‌ها را به هم می‌زند. چون شیطان دشمن آشکار انسان است. (۵۳) خداوندتان از وضع شما آگاه‌تر است، اگر بخواهد به شما رحم می‌کند و اگر بخواهد شما را عذاب می‌کند. ما تو را برای وکالت آن‌ها نفرستاده‌ایم. (۵۴) خدای تو کسانی را که در آسمان‌ها و زمین هستند خوب می‌شناسد، و بعضی از پیغمبران را بر بعضی از آن‌ها برتری دادیم و زبور را به داود دادیم. (۵۵) بگو: هر کسی غیر از خدا را که فکر می‌کنید به کمک بخوانید، آن‌ها توانایی این‌که ضرر را از شما برگردانند یا تغییر دهند ندارند. (۵۶) کسانی را که این افراد به کمک می‌خوانند، هر کدامشان که به خدا نزدیک‌ترند و امید رحمتش را دارند و از عذابش می‌ترسند، دنبال وسیله‌ای برای تقرب به خدا می‌گردند. چون باید از عذاب خدا ترسید و حذر کرد. (۵۷) هیچ شهری نیست مگر این‌که ما آن را قبل از روز قیامت نابود یا آن را به شدت عذاب می‌کنیم. این امر در کتاب الهی تثبیت شده است. (۵۸)

وَما مَنَعَنا اَن نُرسِلَ بِالأيٰتِ اِلّا اَن كَذَّبَ بِهَا الاَوَّلونَ
وَءاتَينا ثَمودَ النّاقَةَ مُبصِرَةً فَظَلَموا بِها وَما نُرسِلُ بِالأيٰتِ
اِلّا تَخويفًا ﴿٥٩﴾ وَاِذ قُلنا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحاطَ بِالنّاسِ
وَما جَعَلنَا الرُّءيَا الَّتى اَرَينٰكَ اِلّا فِتنَةً لِلنّاسِ وَالشَّجَرَةَ
المَلعونَةَ فِى القُرءانِ وَنُخَوِّفُهُم فَما يَزيدُهُم اِلّا طُغيانًا كَبيرًا
﴿٦٠﴾ وَاِذ قُلنا لِلمَلٰئِكَةِ اسجُدوا لِاٰدَمَ فَسَجَدوا اِلّا اِبليسَ
قالَ ءَاَسجُدُ لِمَن خَلَقتَ طينًا ﴿٦١﴾ قالَ اَرَءَيتَكَ هٰذَا الَّذى
كَرَّمتَ عَلَىَّ لَئِن اَخَّرتَنِ اِلىٰ يَومِ القِيٰمَةِ لَاَحتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهُ اِلّا قَليلًا ﴿٦٢﴾ قالَ اذهَب فَمَن تَبِعَكَ مِنهُم فَاِنَّ
جَهَنَّمَ جَزاؤُكُم جَزاءً مَوفورًا ﴿٦٣﴾ وَاستَفزِز مَنِ استَطَعتَ
مِنهُم بِصَوتِكَ وَاَجلِب عَلَيهِم بِخَيلِكَ وَرَجِلِكَ وَشارِكهُم
فِى الاَموالِ وَالاَولادِ وَعِدهُم وَما يَعِدُهُمُ الشَّيطٰنُ اِلّا
غُرورًا ﴿٦٤﴾ اِنَّ عِبادى لَيسَ لَكَ عَلَيهِم سُلطٰنٌ وَكَفىٰ
بِرَبِّكَ وَكيلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمُ الَّذى يُزجى لَكُمُ الفُلكَ
فِى البَحرِ لِتَبتَغوا مِن فَضلِهِ اِنَّهُ كانَ بِكُم رَحيمًا ﴿٦٦﴾

هیچ چیز ما را از فرستادن معجزه باز نداشت غیر از این‌که پیشینیان آن را انکار کردند. ما به قوم ثمود شتر ماده را که دلیل روشنی بود دادیم، ولی آن‌ها به آن ستم کردند. ما معجزات را فقط برای ترساندن می‌فرستیم. (۵۹) وقتی را یادآوری کن که به تو گفتیم: خدای تو به مردم احاطه و تسلط دارد، و رویایی را که به تو نشان دادیم و آن درخت لعنت‌شده در قرآن هم فقط برای امتحان مردم بود. آن‌ها را می‌ترسانیم، ولی فقط طغیان بزرگی بر آن‌ها اضافه می‌کند. (۶۰) و هنگامی را یادآوری کن که به فرشتگان گفتیم: به آدم سجده کنید. همه آن‌ها سجده کردند غیر از ابلیس که گفت: آیا من به موجودی که از گل درست کرده‌ای سجده کنم؟ (۶۱) و گفت: نظر تو درباره این کسی که بر من ترجیح دادی چیست؟ اگر به من تا روز قیامت فرصت دهی بر سر فرزندان او افسار می‌زنم، غیر از عده کمی از آن‌ها. (۶۲) خدا گفت: تو با کسانی که از تو پیروی کنند بروید، جهنم جزای کامل شما است. (۶۳) هر کس از آن‌ها را که توانستی با صدایت (وسوسه‌هایت) منحرف کن و با سواران و پیاده‌هایت بر آن‌ها بتاز و در مال و فرزند با آن‌ها شریک شو و به آن‌ها وعده بده. شیطان به آن‌ها فقط وعده دروغ می‌دهد. (۶۴) تو بر بندگان من تسلطی نداری و خداوند برای وکالت آن‌ها کافی است. (۶۵) صاحب‌اختیار شما (خداست) که کشتی را برای شما در دریا به حرکت درمی‌آورد تا دنبال کسب معاش بروید، چون خدا نسبت به شما مهربان است. (۶۶)

وَ اِذا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِى البَحرِ ضَلَّ مَن تَدعونَ اِلّآ اِيّاهُ فَلَمّا
نَجّٰكُم اِلَى البَرِّ اَعرَضتُم وَ كانَ الاِنسانُ كَفورًا ﴿۶۷﴾ اَفَاَمِنتُم
اَن يَخسِفَ بِكُم جانِبَ البَرِّ اَو يُرسِلَ عَلَيكُم حاصِبًا ثُمَّ
لاتَجِدوا لَكُم وَكيلًا ﴿۶۸﴾ اَم اَمِنتُم اَن يُعيدَكُم فيهِ تارَةً اُخرىٰ
فَيُرسِلَ عَلَيكُم قاصِفًا مِنَ الرّيحِ فَيُغرِقَكُم بِما كَفَرتُم ثُمَّ
لاتَجِدوا لَكُم عَلَينا بِهِ تَبيعًا ﴿۶۹﴾ ۞ وَ لَقَد كَرَّمنا بَنى ءادَمَ
وَحَمَلنٰهُم فِى البَرِّ وَ البَحرِ وَ رَزَقنٰهُم مِنَ الطَّيِّبٰتِ
وَ فَضَّلنٰهُم عَلىٰ كَثيرٍ مِمَّن خَلَقنا تَفضيلًا ﴿۷۰﴾ يَومَ نَدعوا
كُلَّ اُناسٍ بِاِمامِهِم فَمَن اوتِىَ كِتٰبَهُ بِيَمينِهِ فَاُولٰئِكَ
يَقرَءونَ كِتٰبَهُم وَ لايُظلَمونَ فَتيلًا ﴿۷۱﴾ وَ مَن كانَ فى
هٰذِهِ اَعمىٰ فَهُوَ فِى الاٰخِرَةِ اَعمىٰ وَ اَضَلُّ سَبيلًا ﴿۷۲﴾ وَ اِن
كادوا لَيَفتِنونَكَ عَنِ الَّذى اَوحَينا اِلَيكَ لِتَفتَرِىَ عَلَينا
غَيرَهُ وَ اِذًا لَاتَّخَذوكَ خَليلًا ﴿۷۳﴾ وَ لَولا اَن ثَبَّتنٰكَ لَقَد
كِدتَ تَركَنُ اِلَيهِم شَيـًٔا قَليلًا ﴿۷۴﴾ اِذًا لَاَذَقنٰكَ ضِعفَ
الحَيوٰةِ وَ ضِعفَ المَماتِ ثُمَّ لاتَجِدُ لَكَ عَلَينا نَصيرًا ﴿۷۵﴾

وقتی در دریا دچار خطری بشوید همه کسانی را که به کمک می‌خوانید ناپدید می‌شوند، غیر از خدا. ولی چون شما را نجات دهد و به خشکی رساند از او رو می‌گردانید، زیرا انسان ناسپاس است. (۶۷) آیا از این‌که در خشکی شما را به زمین فرو برد یا طوفان شنی بفرستد و هیچ مددکاری برای خود پیدا نکنید، در امان هستید؟ (۶۸) یا از این‌که دوباره شما را بار دیگر به دریا برگرداند و طوفانی خردکننده به پا کند و شما را به علت کفری که ورزیدید غرق کند و خونخواهی در مقابل ما پیدا نکنید، در امان هستید؟ (۶۹) ما فرزندان آدم را گرامی داشتیم و آن‌ها را در زمین و دریا سواره راه بردیم و خوردنی‌های پاک را روزی آن‌ها کردیم و آن‌ها را بر بسیاری از مخلوقات خود برتری زیادی دادیم. (۷۰) روزی که هر گروهی را با نامه اعمالشان بخوانیم، کسانی که نامه اعمالشان به دست راستشان داده شود آن را می‌خوانند و ذره‌ای به آن‌ها ظلم نمی‌شود. (۷۱) اما کسی‌که در این دنیا کوردل است در آخرت نیز کور و گمراه‌ترین فرد است. (۷۲) (ای پیغمبر،) نزدیک بود تو را از آنچه به تو وحی کردیم منحرف کنند که به ما چیزی غیر از آن را نسبت دهی تا آن وقت با تو دوست شوند. (۷۳) اگر تو را ثابت‌قدم نمی‌کردیم نزدیک بود مقدار کمی به آن‌ها تمایل پیدا کنی. (۷۴) آن وقت در دنیا و آخرت به تو چند برابر عذاب می‌چشاندیم و یاوری در مقابل ما پیدا نمی‌کردی. (۷۵)

وَإِن كادوا لَيَستَفِزّونَكَ مِنَ الأَرضِ لِيُخرِجوكَ مِنها
وَإِذًا لا يَلبَثونَ خِلٰفَكَ إِلّا قَليلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَن قَد
أَرسَلنا قَبلَكَ مِن رُسُلِنا وَلا تَجِدُ لِسُنَّتِنا تَحويلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ
الصَّلٰوةَ لِدُلوكِ الشَّمسِ إِلىٰ غَسَقِ اللَّيلِ وَقُرءانَ الفَجرِ إِنَّ
قُرءانَ الفَجرِ كانَ مَشهودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيلِ فَتَهَجَّد بِهِ
نافِلَةً لَكَ عَسىٰ أَن يَبعَثَكَ رَبُّكَ مَقامًا مَحمودًا ﴿٧٩﴾ وَقُل رَبِّ
أَدخِلني مُدخَلَ صِدقٍ وَأَخرِجني مُخرَجَ صِدقٍ وَاجعَل لي مِن
لَدُنكَ سُلطٰنًا نَصيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُل جاءَ الحَقُّ وَزَهَقَ الباطِلُ
إِنَّ الباطِلَ كانَ زَهوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ القُرءانِ ما هُوَ شِفاءٌ
وَرَحمَةٌ لِلمُؤمِنينَ وَلا يَزيدُ الظّٰلِمينَ إِلّا خَسارًا ﴿٨٢﴾ وَإِذا
أَنعَمنا عَلَى الإِنسٰنِ أَعرَضَ وَنَـٔا بِجانِبِهِ وَإِذا مَسَّهُ الشَّرُّ كانَ
يَـٔوسًا ﴿٨٣﴾ قُل كُلٌّ يَعمَلُ عَلىٰ شاكِلَتِهِ فَرَبُّكُم أَعلَمُ بِمَن هُوَ
أَهدىٰ سَبيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسـَٔلونَكَ عَنِ الرّوحِ قُلِ الرّوحُ مِن أَمرِ رَبّي
وَما أوتيتُم مِنَ العِلمِ إِلّا قَليلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِن شِئنا لَنَذهَبَنَّ
بِالَّذي أَوحَينا إِلَيكَ ثُمَّ لا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَينا وَكيلًا ﴿٨٦﴾

نزدیک بود تو را از زمین بلغزانند تا از آن بیرونت کنند، در آن صورت بعد از تو فقط مدت کمی می‌ماندند. (۷۶) این روشی است که در مورد کسانی‌که قبل از تو برای آن‌ها پیغمبر فرستادیم اجرا شده و تغییری در روش ما پیدا نمی‌کنی. (۷۷) نماز را از غروب خورشید تا تاریکی شب و سپیده صبح بخوان. نماز صبح مورد توجه است. (۷۸) و قسمتی از شب را بیدار شو و نماز بخوان. این یک وظیفه اضافی است برای این‌که خدا تو را به مقام پسندیده‌ای برساند. (۷۹) و بگو: خداوندا، مرا صادقانه وارد کن و صادقانه خارج کن و برای من از طرف خودت دلیل و قدرت کمک‌کننده‌ای قرار بده. (۸۰) بگو: حق آمد و باطل از بین رفت. مسلماً باطل از بین رفتنی است.(۸۱) ما از قرآن آنچه را که برای افراد باایمان شفا و رحمت است نازل می‌کنیم و فقط بر ضرر کسانی‌که ظلم می‌کنند اضافه می‌کند.(۸۲) وقتی به انسان نعمتی می‌دهیم از ما روگردان می‌شود و خود را کنار می‌کشد و وقتی بدی به او برسد ناامید می‌شود.(۸۳) بگو: هر کس مطابق ساختمان روحی و فکری خود کار می‌کند. خدای شما کسی را که راهش صحیح‌تر است بهتر می‌شناسد.(۸۴) درباره روح از تو می‌پرسند. بگو: روح امری مربوط به خدای من می‌باشد و به شما فقط مقدار کمی از علم داده شده.(۸۵) و اگر بخواهیم آنچه را به تو وحی کرده‌ایم، می‌بریم و تو مدافعی در مقابل ما پیدا نمی‌کنی.(۸۶)

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُل
لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ
لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ
صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ
إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ
الْأَرْضِ يَنبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ
فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا
زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾
أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ
لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرَؤُهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي
هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ
جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٤﴾ قُل
لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا
عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَّسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

مگر این‌که رحمتی از جانب خداوندت باشد، چون لطف خدا به تو زیاد است. (۸۷) بگو: اگر انس و جن متحد شوند که مثل این قرآن را بیاورند، نمی‌توانند مثل آن را بیاورند، اگر چه بعضی از آن‌ها پشتیبان بعضی باشند. (۸۸) در این قرآن برای مردم هرگونه مثلی زده‌ایم، ولی بیشتر مردم فقط از روی کفر و ناسپاسی آن را نمی‌پذیرند. (۸۹) و گفتند: به تو ایمان نمی‌آوریم مگر این‌که برای ما چشمه‌ای از زمین روان سازی، (۹۰) یا نخلستان یا تاکستانی داشته باشی و نهرها را در آن روان سازی، (۹۱) یا همان‌طور که خیال می‌کنی پاره‌ای از آسمان را روی سر ما بیندازی، یا خدا و فرشتگان را مقابل ما بیاوری، (۹۲) یا خانه‌ای زرنگار داشته باشی، یا به آسمان روی. به بالارفتن تو هم ایمان نمی‌آوریم تا موقعی که نوشته‌ای برای ما بیاوری که آن را بخوانیم. بگو: خدای من پاک است. آیا من جز بشری هستم که وظیفه رسالت به عهده‌اش گذاشته شده؟ (۹۳) هیچ چیز مردم را بعد از این‌که راهنمایی برای ایشان آمد از ایمان آوردن باز نداشت جز این‌که گفتند: آیا خدا بشری را به رسالت فرستاده؟ (۹۴) بگو: اگر در زمین فرشتگان بودند که با آسودگی خیال راه می‌رفتند، از آسمان برای آن‌ها فرشته‌ای را به پیامبری نازل می‌کردیم. (۹۵) بگو: خدا برای شهادت بین من و شما کافی است، چون او نسبت به بندگانش آگاه و بینا است. (۹۶)

وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
مِن دُونِهِ ۖ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا
وَصُمًّا ۖ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾
ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا
وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ ۞ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ حزب ۳۰
الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾
قُل لَّوْ أَنتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
الْإِنفَاقِ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ
هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ الْأَرْضِ
فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِن بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

کسی را که خدا هدایت کند، هدایت شده است و کسی را که گمراه کند، هرگز کمک‌کنندگانی غیر از خدا برای او پیدا نمی‌کنی و روز قیامت آن‌ها را دمرو در حالی که کور و لال و کر می‌باشند، جمع‌آوری می‌کنیم. جای آن‌ها جهنم است. هر گاه که شعله آن کم شود، آتشی به آن اضافه می‌کنیم. (۹۷) این جزای آن‌هاست، چون منکر آیات ما شدند و گفتند: آیا وقتی استخوان از هم پاشیده‌ای شدیم دوباره در شکل جدیدی خلق می‌شویم؟ (۹۸) آیا متوجه نشدند که خدایی که آسمان‌ها و زمین را آفریده می‌تواند مثل آن‌ها را بیافریند و برای آن‌ها مهلتی قرار داده که شکی در آن نیست؟ اما ظالم‌ها فقط از روی حق‌پوشی منکر آن شدند. (۹۹) بگو: اگر شما خزاین رحمت خدای مرا داشته باشید، از ترس خرج‌کردن و تمام‌شدن آن بخل می‌ورزید. انسان بخیل است. (۱۰۰) به موسی نه معجزه آشکار دادیم. این را از بنی‌اسرائیل بپرس، وقتی که موسی پیش آن‌ها آمد فرعون به او گفت: ای موسی، من فکر می‌کنم تو جادو شده‌ای. (۱۰۱) موسی گفت بدون شک تو می‌دانی که این (آیات) را خدای آسمان‌ها و زمین برای بینش (راهنمایی) انسان‌ها نازل کرده. ای فرعون، من فکر می‌کنم که تو هلاک شوی. (۱۰۲) فرعون خواست آن‌ها را از زمین مصر ریشه‌کن کند، بنابراین ما او و تمام کسانی را که با او بودند غرق کردیم. (۱۰۳) بعدازاوبه بنی‌اسرائیل گفتیم: در این سرزمین ساکن شوید، و چون وعده آخرت بیاید همه شما را با هم می‌آوریم. (۱۰۴)

وَ بِالحَقِّ اَنزَلنٰهُ وَ بِالحَقِّ نَزَلَ ۗ وَ ما اَرسَلنٰكَ اِلّا مُبَشِّرًا وَ نَذيرًا ﴿١٠٥﴾
وَ قُرءانًا فَرَقنٰهُ لِتَقرَاَهُ عَلَى النّاسِ عَلٰى مُكثٍ وَ نَزَّلنٰهُ تَنزيلًا ﴿١٠٦﴾
قُل ءامِنوا بِهٖٓ اَو لا تُؤمِنوا ۚ اِنَّ الَّذينَ اوتُوا العِلمَ مِن قَبلِهٖٓ اِذا يُتلٰى
عَلَيهِم يَخِرّونَ لِلاَذقانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَ يَقولونَ سُبحٰنَ رَبِّنآ اِن كانَ
وَعدُ رَبِّنا لَمَفعولًا ﴿١٠٨﴾ وَ يَخِرّونَ لِلاَذقانِ يَبكونَ وَ يَزيدُهُم
خُشوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادعُوا اللّٰهَ اَوِ ادعُوا الرَّحمٰنَ ۖ اَيًّا ما تَدعوا فَلَهُ
الاَسماءُ الحُسنٰى ۚ وَ لا تَجهَر بِصَلاتِكَ وَ لا تُخافِت بِها وَ ابتَغِ
بَينَ ذٰلِكَ سَبيلًا ﴿١١٠﴾ وَ قُلِ الحَمدُ لِلّٰهِ الَّذى لَم يَتَّخِذ وَلَدًا وَ لَم يَكُن
لَهُ شَريكٌ فِى المُلكِ وَ لَم يَكُن لَهُ وَلِىٌّ مِنَ الذُّلِّ ۖ وَ كَبِّرهُ تَكبيرًا ﴿١١١﴾

سُورَةُ الكَهف — آياتها ١١٠

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

اَلحَمدُ لِلّٰهِ الَّذىٓ اَنزَلَ عَلٰى عَبدِهِ الكِتٰبَ وَ لَم يَجعَل لَهُ عِوَجًا ۜ
قَيِّمًا لِيُنذِرَ بَأسًا شَديدًا مِن لَدُنهُ وَ يُبَشِّرَ المُؤمِنينَ ﴿١﴾
الَّذينَ يَعمَلونَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُم اَجرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ ماكِثينَ
فيهِ اَبَدًا ﴿٣﴾ وَ يُنذِرَ الَّذينَ قالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

قرآن را به حق نازل کردیم و به حق نازل شد و تو را فقط برای بشارت‌دادن و ترساندن از نتیجه کارها فرستادیم. (۱۰۵) قرآن را کم‌کم نازل کردیم تا آن را آهسته آهسته بر مردم بخوانی و قطعاً آن را ما نازل کردیم. (۱۰۶) بگو: چه به آن ایمان بیاورید چه نیاورید، کسانی که قبلاً به آن‌ها علم داده شده، وقتی قرآن بر آن‌ها خوانده شود سجده‌کنان بر خاک می‌افتند. (۱۰۷) و می‌گویند: خدای ما پاک است. وعده خدای ما عملی خواهد شد. (۱۰۸) و به خاک می‌افتند و گریه می‌کنند و قرآن بر تواضع آن‌ها اضافه می‌کند. (۱۰۹) بگو: الله بخوانید یا رحمان، هر کدام را بخوانید فرقی نمی‌کند. خدا اسم‌های نیکویی دارد. نمازت را بلند نخوان، آهسته هم نخوان، حالتی بین این دو حالت را پیدا کن. (۱۱۰) و بگو: ستایش (بزرگداشت) فقط برای خدایی است که فرزندی ندارد و در فرمانروایی هم شریکی ندارد و ضعیف نبوده که احتیاج به مددکاری داشته باشد و او را هر چه بیشتر بزرگ نما. (۱۱۱)

سوره کهف (۱۸)

مکی و شامل یکصد و ده آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ستایش (بزرگداشت) فقط برای خداست که قرآن را بر بنده‌اش (محمد (ص)) نازل کرد و هیچگونه انحرافی در آن قرار نداد. (۱) قرآن کتابی است راست و استوار تا مردم را از عذاب سختی بر حذر دارد و به افراد باایمانی که کار درست می‌کنند مژده بدهد که پاداش نیکویی دارند. (۲) و همیشه در آن می‌مانند. (۳) و کسانی را که گفتند که خدا فرزند دارد، بیم دهد. (۴)

مالَهُم بِهِ مِن عِلمٍ وَ لا لِاٰبآئِهِم كَبُرَت كَلِمَةً تَخرُجُ
مِن اَفواهِهِم اِن يَقولونَ اِلّا كَذِبًا ٥ فَلَعَلَّكَ باخِعٌ نَفسَكَ
عَلىٰٓ ءاثارِهِم اِن لَم يُؤمِنوا بِهٰذَا الحَديثِ اَسَفًا ٦ اِنّا
جَعَلنا ما عَلَى الاَرضِ زينَةً لَها لِنَبلُوَهُم اَيُّهُم اَحسَنُ عَمَلًا
٧ وَ اِنّا لَجاعِلونَ ما عَلَيها صَعيدًا جُرُزًا ٨ اَم حَسِبتَ
اَنَّ اَصحٰبَ الكَهفِ وَ الرَّقيمِ كانوا مِن ءايٰتِنا عَجَبًا ٩
اِذ اَوَى الفِتيَةُ اِلَى الكَهفِ فَقالوا رَبَّنا ءاتِنا مِن لَدُنكَ
رَحمَةً وَ هَيِّئ لَنا مِن اَمرِنا رَشَدًا ١٠ فَضَرَبنا عَلىٰٓ ءاذانِهِم فِى
الكَهفِ سِنينَ عَدَدًا ١١ ثُمَّ بَعَثنٰهُم لِنَعلَمَ اَىُّ الحِزبَينِ
اَحصىٰ لِما لَبِثوا اَمَدًا ١٢ نَحنُ نَقُصُّ عَلَيكَ نَبَاَهُم بِالحَقِّ
اِنَّهُم فِتيَةٌ ءامَنوا بِرَبِّهِم وَ زِدنٰهُم هُدًى ١٣ وَ رَبَطنا
عَلىٰ قُلوبِهِم اِذ قاموا فَقالوا رَبُّنا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ
لَن نَدعُوَا مِن دونِهِ اِلٰهًا لَقَد قُلنا اِذًا شَطَطًا ١٤ هٰؤُلآءِ
قَومُنَا اتَّخَذوا مِن دونِهِ ءالِهَةً لَولا يَأتونَ عَلَيهِم
بِسُلطٰنٍ بَيِّنٍ فَمَن اَظلَمُ مِمَّنِ افتَرىٰ عَلَى اللهِ كَذِبًا ١٥

آن‌ها و پدرانشان به حرفی که می‌زنند علمی ندارند. حرفی که می‌زنند گناه بزرگی است. آن‌ها فقط دروغ می‌گویند. (۵) شاید اگر به این حرف ایمان نیاورند از شدت تاسف خودت را به‌خاطر آن‌ها هلاک کنی. (۶) ما تمام چیزهایی را که روی زمین است برای زینت و زیبایی آن بوجود آورده‌ایم تا مردم را امتحان کنیم که کار کداماشان بهتر است. (۷) ما تمام چیزهایی را که روی زمین است به صورت بیابانی بدون گیاه درمی‌آوریم. (۸) آیا خیال کرده‌ای که اصحاب کهف (غار) و رقیم از آیات عجیب ما بوده است؟ (۹) وقتی چند جوان به غار پناه بردند و گفتند: خداوندا، به ما رحمتی کن و وسیله هدایت ما را در کارمان فراهم نما. (۱۰) ما آن‌ها را چند سال در غار به خواب بردیم. (۱۱) بعد آن‌ها را از خواب بیدار کردیم تا بدانیم کدام دسته حساب مدتی راکه خوابیده‌اند بهتر کرده‌اند. (۱۲) ما خبر آن‌ها را به درستی به تو می‌گوییم. آن‌ها جوانانی بودند که به خداوندشان ایمان آوردند و ما هدایت آن‌ها را زیاد کردیم. (۱۳) وقتی از خواب برخاستند به آن‌ها قوت قلب دادیم، درنتیجه گفتند: خداوند ما خداوند آسمان‌ها و زمین است. معبود دیگری را غیر از او به کمک نمی‌خوانیم، چون در آن صورت حرفی دور از حقیقت زده‌ایم. (۱۴) این‌ها قوم ما هستند که برای خود معبودهایی غیر از خدا درست کرده‌اند. چرا دلیل روشنی برای حرف خود نمی‌آورند؟ چه کسی ظالم‌تر از کسی است که از قول خدا دروغ بگوید؟ (۱۵)

وَإِذِ اعتَزَلتُموهُم وَما يَعبُدونَ إِلَّا اللَّهَ فَأووا إِلَى الكَهفِ
يَنشُر لَكُم رَبُّكُم مِن رَحمَتِهِ وَيُهَيِّئ لَكُم مِن أَمرِكُم مِرفَقًا
﴿۱۶﴾ وَتَرَى الشَّمسَ إِذا طَلَعَت تَزاوَرُ عَن كَهفِهِم ذاتَ
اليَمينِ وَإِذا غَرَبَت تَقرِضُهُم ذاتَ الشِّمالِ وَهُم في فَجوَةٍ
مِنهُ ذٰلِكَ مِن آياتِ اللَّهِ مَن يَهدِ اللَّهُ فَهُوَ المُهتَدِ وَمَن
يُضلِل فَلَن تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرشِدًا ﴿۱۷﴾ وَتَحسَبُهُم أَيقاظًا وَهُم
رُقودٌ وَنُقَلِّبُهُم ذاتَ اليَمينِ وَذاتَ الشِّمالِ وَكَلبُهُم
باسِطٌ ذِراعَيهِ بِالوَصيدِ لَوِ اطَّلَعتَ عَلَيهِم لَوَلَّيتَ مِنهُم
فِرارًا وَلَمُلِئتَ مِنهُم رُعبًا ﴿۱۸﴾ وَكَذٰلِكَ بَعَثناهُم
لِيَتَساءَلوا بَينَهُم قالَ قائِلٌ مِنهُم كَم لَبِثتُم قالوا لَبِثنا
يَومًا أَو بَعضَ يَومٍ قالوا رَبُّكُم أَعلَمُ بِما لَبِثتُم فَابعَثوا
أَحَدَكُم بِوَرِقِكُم هٰذِهِ إِلَى المَدينَةِ فَليَنظُر أَيُّها أَزكىٰ
طَعامًا فَليَأتِكُم بِرِزقٍ مِنهُ وَليَتَلَطَّف وَلا يُشعِرَنَّ
بِكُم أَحَدًا ﴿۱۹﴾ إِنَّهُم إِن يَظهَروا عَلَيكُم يَرجُموكُم
أَو يُعيدوكُم في مِلَّتِهِم وَلَن تُفلِحوا إِذًا أَبَدًا ﴿۲۰﴾

به هم گفتند: وقتی از آن‌ها و چیزهایی که غیر از خدا می‌پرستند کناره‌جویی می‌کنید، به غار پناه ببرید تا خداوندتان رحمت خودش را بر شما زیاد کند و گشایشی در کارتان فراهم کند.
(۱۶) خورشید را می‌بینی که موقع طلوع به طرف راست غارشان میل می‌کند و موقع غروب به طرف چپ و آن‌ها در وسط غار (جای وسیع آن) هستند. این از آیات خداست، کسی را که خداوند هدایت کند، واقعاً هدایت شده و کسی را که گمراه کند، کسی را پیدا نمی‌کنی که به او کمک و او را هدایت کند.
(۱۷) تو خیال می‌کنی که آن‌ها بیدارند در صورتی که خوابند. آن‌ها را این پهلو آن پهلو می‌کنیم و سگشان دو دست خود را به طرف آستانه غار دراز کرده بود. اگر به حال آن‌ها پی می‌بردی دچار ترس شدید می‌شدی و فرار می‌کردی.
(۱۸) به این ترتیب آن‌ها را از خواب بیدار کردیم تا از هم بپرسند چقدر خوابیده‌اند. یکی از آن‌ها گفت: چقدر خوابیده بودید؟ گفتند یک روز یا مقداری از روز. گفتند: خدا بهتر می‌داند که چقدر خوابیده‌اید. یک نفر را با پول به شهر بفرستید و باید ببیند چه غذایی پاک‌تر است تا از آن بخرد و برای شما بیاورد و باید با ملایمت رفتار کند تا کسی از وضع شما آگاه نشود.
(۱۹) چون اگر آن‌ها شما را پیدا کنند، سنگسارتان می‌کنند یا شما را به دین خود برمی‌گردانند که در این صورت هرگز رستگار نمی‌شوید. (۲۰)

وَ كَذٰلِكَ اَعثَرنا عَلَيهِم لِيَعلَموا اَنَّ وَعدَ اللهِ حَقٌّ وَ اَنَّ
السّاعَةَ لا رَيبَ فيها اِذ يَتَنازَعونَ بَينَهُم اَمرَهُم فَقالُوا
ابنوا عَلَيهِم بُنيانًا رَبُّهُم اَعلَمُ بِهِم قالَ الَّذينَ غَلَبوا عَلىٰٓ
اَمرِهِم لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيهِم مَسجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقولونَ ثَلٰثَةٌ
رابِعُهُم كَلبُهُم وَ يَقولونَ خَمسَةٌ سادِسُهُم كَلبُهُم رَجمًا
بِالغَيبِ وَ يَقولونَ سَبعَةٌ وَ ثامِنُهُم كَلبُهُم قُل رَبّي اَعلَمُ
بِعِدَّتِهِم ما يَعلَمُهُم اِلّا قَليلٌ فَلا تُمارِ فيهِم اِلّا مِرآءً ظاهِرًا
وَ لا تَستَفتِ فيهِم مِنهُم اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَ لا تَقولَنَّ لِشَايءٍ
اِنّي فاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلّآ اَن يَشآءَ اللهُ وَ اذكُر رَبَّكَ
اِذا نَسيتَ وَ قُل عَسىٰٓ اَن يَهدِيَنِ رَبّي لِاَقرَبَ مِن هٰذا رَشَدًا
﴿٢٤﴾ وَ لَبِثوا في كَهفِهِم ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنينَ وَ ازدادوا تِسعًا
﴿٢٥﴾ قُلِ اللهُ اَعلَمُ بِما لَبِثوا لَهُ غَيبُ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ
اَبصِر بِهِ وَ اَسمِع ما لَهُم مِن دونِهِ مِن وَلِيٍّ وَ لا يُشرِكُ
في حُكمِهِ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَ اتلُ ما اوحِيَ اِلَيكَ مِن كِتابِ
رَبِّكَ لا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهِ وَ لَن تَجِدَ مِن دونِهِ مُلتَحَدًا ﴿٢٧﴾

به این ترتیب مردم را متوجه حال آن‌ها کردیم تا بدانند وعده خدا درست است و شکی درباره قیامت وجود ندارد. وقتی مردم درباره کارشان با هم بگومگو می کردند، گفتند: بنایی در جای ایشان بسازیم. خداوندشان به وضع آن‌ها داناتر است. کسانی که حرفشان به کرسی نشست گفتند: مسجدی در جای آن‌ها می‌سازیم. (۲۱) بعضی می گویند: سه نفر بودند و سگشان چهارمی آن‌ها بود. بعضی می‌گویند: پنج نفر بودند و سگشان ششمی آن‌ها بود. بدون دلیل حرف می‌زنند، بعضی می‌گویند: هفت نفر بودند و سگشان هشتمی آن‌ها بود. بگو: خدا عده آن‌ها را بهتر می‌داند. فقط عده کمی تعداد آن‌ها را می‌دانند. درباره آن‌ها بحثی ظاهری بکن و از هیچ‌کس درباره آن‌ها نظرخواهی نکن. (۲۲) نگویید: من فردا این کار را می کنم، (۲۳) مگر این که خدا بخواهد. وقتی فراموش کردی، خداوندت را به‌خاطر بیاور و بگو: ممکن است خدا مرا به کاری بهتر از این کاری که تصمیم دارم بکنم هدایت کند. (۲۴) در غارشان سیصد و نه سال قمری ماندند. (۲۵) بگو: خدا بهتر می‌داند که چقدر خواب بودند. غیب آسمان‌ها و زمین متعلق به اوست. چقدر بینا و شنوا است. مردم یاوری غیر از او ندارند و او کسی را در قانونگذاری شریک خود نمی کند. (۲۶) هر قدر از کتاب خداوندت که به تو وحی شده بخوان. سخنان او تغییرناپذیر است و غیر از او هرگز پناهی پیدا نمی کنی. (۲۷)

وَاصبِر نَفسَكَ مَعَ الَّذينَ يَدعونَ رَبَّهُم بِالغَدوٰةِ وَالعَشِيِّ
يُريدونَ وَجهَهُ ۖ وَلا تَعدُ عَيناكَ عَنهُم تُريدُ زينَةَ الحَيوٰةِ
الدُّنيا ۖ وَلا تُطِع مَن أَغفَلنا قَلبَهُ عَن ذِكرِنا وَاتَّبَعَ هَوىٰهُ وَكانَ
أَمرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الحَقُّ مِن رَبِّكُم ۖ فَمَن شاءَ فَليُؤمِن وَمَن
شاءَ فَليَكفُر ۚ إِنّا أَعتَدنا لِلظّٰلِمينَ نارًا أَحاطَ بِهِم سُرادِقُها ۚ
وَإِن يَستَغيثوا يُغاثوا بِماءٍ كَالمُهلِ يَشوِي الوُجوهَ ۚ بِئسَ
الشَّرابُ وَساءَت مُرتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذينَ ءامَنوا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ إِنّا لا نُضيعُ أَجرَ مَن أَحسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولٰئِكَ لَهُم
جَنّٰتُ عَدنٍ تَجري مِن تَحتِهِمُ الأَنهارُ يُحَلَّونَ فيها مِن أَساوِرَ مِن
ذَهَبٍ وَيَلبَسونَ ثِيابًا خُضرًا مِن سُندُسٍ وَإِستَبرَقٍ مُتَّكِئينَ
فيها عَلَى الأَرائِكِ ۚ نِعمَ الثَّوابُ وَحَسُنَت مُرتَفَقًا ﴿٣١﴾ ۞ وَاضرِب
لَهُم مَثَلًا رَجُلَينِ جَعَلنا لِأَحَدِهِما جَنَّتَينِ مِن أَعنابٍ وَحَفَفنٰهُما
بِنَخلٍ وَجَعَلنا بَينَهُما زَرعًا ﴿٣٢﴾ كِلتَا الجَنَّتَينِ ءاتَت أُكُلَها
وَلَم تَظلِم مِنهُ شَيـًٔا ۚ وَفَجَّرنا خِلٰلَهُما نَهَرًا ﴿٣٣﴾ وَكانَ لَهُ ثَمَرٌ
فَقالَ لِصٰحِبِهِ وَهُوَ يُحاوِرُهُ أَنا۠ أَكثَرُ مِنكَ مالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

با کسانی باش که صبح و شب در دعا خداوندشان را می‌خوانند و رضایت او را می‌خواهند. چشمانت را به‌خاطر زینت دنیا از چنین افرادی برنگردان، و از کسی اطاعت نکن که قلبش را از یاد خودمان غافل کرده‌ایم و از دلخواه خود پیروی می‌کند و کار او روی افراط است. (۲۸) بگو: حق از خداوندتان می‌باشد. هر که بخواهد ایمان بیاورد و هر که بخواهد کافر شود. ما آتش جهنم را برای کافران آماده کرده‌ایم که سراپرده‌اش آن‌ها را در برمی‌گیرد. اگر کمک بخواهند با آبی مثل فلز گداخته که صورت را بریان می‌کند به آن‌ها کمک می‌شود. چه آب بد و چه منزل بدی است. (۲۹) کسانی که ایمان آوردند و کار درست کردند، بدانند که ما پاداش کسانی را که کار درست کرده‌اند از بین نمی‌بریم. (۳۰) آن‌ها بهشت‌هایی دارند که در آن‌ها نهرها روان است و با دستبندهای طلا مزین می‌شوند و حریر سبز نازک و کلفت می‌پوشند و بر تخت‌ها تکیه می‌زنند. بهشت چه پاداش خوب و چه استراحتگاه خوبی است. (۳۱) برای آن‌ها مثلی بزن. حکایت دو مرد که به یکی از آن‌ها دو باغ انگور دادیم که با درختان خرما احاطه شده بود، و بین آن‌ها هم کشتزاری وجود داشت. (۳۲) هر دو باغ محصول خود را می‌دادند و چیزی فروگذار نمی‌کردند. وسط آن دو باغ هم نهری روان کردیم. (۳۳) همه محصول آن مال او بود. یک روز در حال صحبت با دوستش گفت: مال من بیشتر از مال تو است و از نظر نفرات هم از تو نیرومندتر هستم. (۳۴)

وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ قَالَ مَآ أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِۦٓ أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّى لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُۥ صَاحِبُهُۥ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَكَفَرْتَ بِٱلَّذِى خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾ لَّٰكِنَّا۠ هُوَ ٱللَّهُ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَآ إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِ ۚ إِن تَرَنِ أَنَا۠ أَقَلَّ مِنكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّىٓ أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَآ أَنفَقَ فِيهَا وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِى لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُن لَّهُۥ فِئَةٌ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ ٱلْوَلَٰيَةُ لِلَّهِ ٱلْحَقِّ ۚ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنزَلْنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ ٱلرِّيَٰحُ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

و در حالی‌که به خودش ظلم می‌کرد، وارد باغش شد و گفت: فکر نمی‌کنم این باغ هیچ وقت از بین برود. (۳۵) و فکر نمی‌کنم که قیامت برپا شود. حتی اگر پیش خداوندم برگردانده شوم، جایی بهتر از این خواهم داشت. (۳۶) دوستش به او گفت: آیا منکر خدایی هستی که تو را از خاک و بعد از نطفه آفرید و بالاخره از تو مردی ساخت؟ (۳۷) ولی من می‌گویم که خدا صاحب‌اختیار من است و احدی را شریک خداوندم نمی‌سازم، (از فرمان هیچ‌کس جز او بدون چون و چرا اطاعت نمی‌کنم). (۳۸) چرا وقتی داخل باغت شدی نگفتی: این چیزیست که خدا خواسته، و هیچ نیرویی نیست جز به‌وسیله خدا؟ اگر مرا از نظر مال و فرزند کمتر از خودت می‌بینی، (۳۹) شاید خدا به من چیزی بهتر از باغ تو بدهد و از آسمان بلایی بر باغ تو نازل کند و باغت به صورت زمینی خشک و صاف و بی‌حاصل در آید، (۴۰) یا آبش فرو کش کند و دیگر نتوانی آن را بدست بیاوری. (۴۱) و بلا بر آن نازل شد و داربست‌هایش در هم شکست و به‌خاطر خرجی که برای آن کرده بود، دست‌هایش را به هم می‌مالید و می‌گفت: کاش کسی را شریک خداوندم نمی‌ساختم. (۴۲) کسانی غیر از خدا وجود نداشتند که به او کمک کنند و خودش هم نمی‌توانست کمکی به خود بکند. (۴۳) آنجا متوجه شد که کمک کردن فقط از آن خداست و بهترین پاداش و عاقبت خوش هم در اختیار اوست. (۴۴) برایشان زندگی دنیا را مثل بزن که مانند آبی است که از آسمان نازل کردیم و گیاهان زمین بزرگ شدند و در هم فرو رفتند و بعد خشک و خرد شدند و باد آن‌ها را پراکنده کرد. خدا قادر به هر کاری است. (۴۵)

اَلمالُ وَالبَنونَ زينَةُ الحَيوٰةِ الدُّنيا وَالباقِيٰتُ الصّالِحٰتُ خَيرٌ
عِندَ رَبِّكَ ثَوابًا وَخَيرٌ اَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَومَ نُسَيِّرُ الجِبالَ وَتَرَى الاَرضَ
بارِزَةً وَحَشَرنٰهُم فَلَم نُغادِر مِنهُم اَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعُرِضوا عَلٰى
رَبِّكَ صَفًّا لَقَد جِئتُمونا كَما خَلَقنٰكُم اَوَّلَ مَرَّةٍ بَل زَعَمتُم
اَلَّن نَجعَلَ لَكُم مَوعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الكِتٰبُ فَتَرَى المُجرِمينَ
مُشفِقينَ مِمّا فيهِ وَيَقولونَ يٰوَيلَتَنا مالِ هٰذَا الكِتٰبِ
لا يُغادِرُ صَغيرَةً وَلا كَبيرَةً اِلّا اَحصٰها وَوَجَدوا ما عَمِلوا
حاضِرًا وَلا يَظلِمُ رَبُّكَ اَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَاِذ قُلنا لِلمَلٰٓئِكَةِ اسجُدوا
لِاٰدَمَ فَسَجَدوا اِلّا اِبليسَ كانَ مِنَ الجِنِّ فَفَسَقَ عَن اَمرِ رَبِّهِ
اَفَتَتَّخِذونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ اَولِيآءَ مِن دوني وَهُم لَكُم عَدُوٌّ
بِئسَ لِلظّٰلِمينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ ما اَشهَدتُهُم خَلقَ السَّمٰوٰتِ
وَالاَرضِ وَلا خَلقَ اَنفُسِهِم وَما كُنتُ مُتَّخِذَ المُضِلّينَ عَضُدًا
﴿٥١﴾ وَيَومَ يَقولُ نادوا شُرَكآءِيَ الَّذينَ زَعَمتُم فَدَعَوهُم
فَلَم يَستَجيبوا لَهُم وَجَعَلنا بَينَهُم مَوبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَءَا المُجرِمونَ
النّارَ فَظَنّوا اَنَّهُم مُواقِعوها وَلَم يَجِدوا عَنها مَصرِفًا ﴿٥٣﴾

مال و فرزند زینت زندگی دنیا است، ولی اعمال صالح که نتیجه‌اش همیشه باقی است، در پیش خداوندت بهترین پاداش و عاقبت نیکو را دارد. (۴۶) روزی که کوه‌ها را به حرکت درآوریم و زمین را صاف و هموار ببینی و همه آن‌ها را جمع کنیم و کسی را از قلم نیاندازیم. (۴۷) و صف بسته به خداوندت عرضه شوند، به آن‌ها گفته می‌شود: همان‌طور که اولین بار شما را خلق کردیم اکنون پیش ما آمدید. ولی شما خیال می‌کردید که قراری برای شما نگذاشته‌ایم. (۴۸) و نامه اعمال گذاشته شود و گناه‌کاران را می‌بینی که از آنچه در آن است هراسان می‌باشند و می‌گویند: وای بر ما، این چه جور پرونده‌ای است؟! هیچ عمل کوچک و بزرگی نیست مگر به حساب آمده و فروگذار نشده، و هر کاری که کرده‌اند حاضر می‌یابند و خداوند تو به کسی ظلم نمی‌کند. (۴۹) وقتی را یادآوری کن که به فرشتگان گفتیم: به آدم سجده کنید. همه سجده کردند غیر از ابلیس که جن بود. او از دستور خداوندش اطاعت نکرد. آیا باز او و فرزندانش را به جای من دوست و یاور خود می‌گیرید؟ در صورتی که او دشمن شما است. برای ظالم‌ها شیطان جانشین بدی است. (۵۰) من آن‌ها را هنگام خلقت آسمان‌ها و زمین و خلقت خودشان شاهد نساختم و گمراه‌کنندگان را مددکار خود نگرفتم. (۵۱) روزی که خداوند گوید: آن‌هایی را که فکر می‌کردید شریک من هستند صدا بزنید. آن‌ها را صدا می‌زنند، ولی به ندای آن‌ها پاسخی داده نمی‌شود. بین آن‌ها پرتگاهی قرار داده‌ایم. (۵۲) گناه‌کاران آتش جهنم را می‌بینند و گمان می‌کنند که در آن می‌افتند و راهی برای برگشتن از آن پیدا نمی‌کنند. (۵۳)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ
الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ ۖ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا
قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا
﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا
لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۚ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ
مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ
حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا
مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

ما در این قرآن هر گونه مثلی برای هدایت مردم زده‌ایم، ولی انسان بیشتر از هر چیزی اهل بگومگو است. (۵۴) وقتی هدایت برای آن‌ها آمد، هیچ چیز مانع ایمان‌آوردن و آمرزش خواستن آن‌ها از خداوند نشد مگر انتظار این‌که روشی که درباره گذشتگان اجرا شده بود برای آن‌ها بیاید یا عذاب روبرویشان قرار بگیرد. (۵۵) ما پیغمبران را برای بشارت دادن (درباره عاقبت کارهای خوب) و ترساندن (از عاقبت کارهای بد) می‌فرستیم و افراد کافر به باطل بگومگو می‌کنند تا با آن حق را پایمال کنند، و آیات مرا و بیمی را که از عاقبت کار بدشان به آن‌ها داده شده به مسخره گرفتند. (۵۶) کیست ظالم‌تر از کسی که آیات خدا به او گفته شود و او از آن روگردان باشد و کارهایی را که کرده فراموش کند؟ ما بر دل‌هایشان پرده‌ای افکنده‌ایم که نفهمند و گوششان را سنگین ساخته‌ایم (که حقیقت را نشنوند). اگر آن‌ها را به راه صحیح دعوت کنی هیچگاه هدایت نمی‌شوند. (۵۷) خداوند تو آمرزنده و صاحب رحمت است. اگر خدا به علت کارهایی که می‌کردند آن‌ها را مؤاخذه می‌نمود، در عذاب آن‌ها عجله می‌کرد، ولی برای هلاک آن‌ها زمانی تعیین شده که راه فراری از آن پیدا نمی‌کنند. (۵۸) این‌ها شهرهایی است که چون ظلم کردند نابودشان کردیم و برای نابودکردن آن‌ها مدتی تعیین نمودیم. (۵۹) موقعی را یادآوری کن که موسی به همسفر جوانش گفت: تا به محل به هم رسیدن دو دریا نرسم یا مدت درازی صرف آن نکنم، از این مسافرت دست برنمی‌دارم. (۶۰) چون به محل برخورد دو دریا رسیدند، ماهی خود را فراموش کردند و ماهی راهش را در دریا پیش گرفت و رفت. (۶۱)

فَلَمّا جاوَزا قالَ لِفَتٰىهُ ءاتِنا غَداءَنا لَقَد لَقينا مِن سَفَرِنا
هٰذا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قالَ أَرَءَيتَ إِذ أَوَينا إِلَى الصَّخرَةِ فَإِنّي نَسيتُ
الحوتَ وَما أَنسىٰنيهُ إِلَّا الشَّيطٰنُ أَن أَذكُرَهُ ۚ وَاتَّخَذَ سَبيلَهُ
فِي البَحرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قالَ ذٰلِكَ ما كُنّا نَبغِ ۚ فَارتَدّا عَلىٰ ءاثارِهِما
قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدا عَبدًا مِن عِبادِنا ءاتَينٰهُ رَحمَةً مِن
عِندِنا وَعَلَّمنٰهُ مِن لَدُنّا عِلمًا ﴿٦٥﴾ قالَ لَهُ موسىٰ هَل أَتَّبِعُكَ
عَلىٰ أَن تُعَلِّمَنِ مِمّا عُلِّمتَ رُشدًا ﴿٦٦﴾ قالَ إِنَّكَ لَن تَستَطيعَ
مَعِيَ صَبرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيفَ تَصبِرُ عَلىٰ ما لَم تُحِط بِهِ خُبرًا ﴿٦٨﴾ قالَ
سَتَجِدُني إِن شاءَ اللَّهُ صابِرًا وَلا أَعصي لَكَ أَمرًا ﴿٦٩﴾ قالَ
فَإِنِ اتَّبَعتَني فَلا تَسأَلني عَن شَيءٍ حَتّىٰ أُحدِثَ لَكَ مِنهُ ذِكرًا
﴿٧٠﴾ فَانطَلَقا حَتّىٰ إِذا رَكِبا فِي السَّفينَةِ خَرَقَها ۖ قالَ أَخَرَقتَها
لِتُغرِقَ أَهلَها لَقَد جِئتَ شَيئًا إِمرًا ﴿٧١﴾ قالَ أَلَم أَقُل إِنَّكَ
لَن تَستَطيعَ مَعِيَ صَبرًا ﴿٧٢﴾ قالَ لا تُؤاخِذني بِما نَسيتُ
وَلا تُرهِقني مِن أَمري عُسرًا ﴿٧٣﴾ فَانطَلَقا حَتّىٰ إِذا لَقِيا غُلٰمًا فَقَتَلَهُ
قالَ أَقَتَلتَ نَفسًا زَكِيَّةً بِغَيرِ نَفسٍ لَقَد جِئتَ شَيئًا نُكرًا ﴿٧٤﴾

وقتی از آن محل گذشتند، موسی به جوان گفت غذایمان را بیاور. ما در این سفر رنج زیادی کشیده‌ایم. (۶۲) جوان گفت: آیا متوجه شدی که وقتی ما به صخره پناه بردیم، من ماهی را فراموش کردم و فقط شیطان بود که آن را از خاطر من برد و ماهی به طور عجیبی به دریا رفت. (۶۳) موسی گفت: این همان جایی است که دنبالش می‌گشتیم. بنابراین جستجوکنان از راهی که رفته بودند به عقب برگشتند. (۶۴) و یکی از بندگان ما را یافتند که به لطف خودمان به او علمی یاد داده بودیم. (۶۵) موسی به او گفت: آیا اجازه می‌دهی که من دنبال تو بیایم تا مقداری از علمی که به تو آموخته‌اند به من بیاموزی؟ (۶۶) او گفت: تو نمی‌توانی در کنار من صبر داشته باشی. (۶۷) چگونه می‌توانی در مورد چیزی که از آن اطلاعی نداری صبر کنی؟ (۶۸) موسی گفت: اگر خدا بخواهد مرا در این کار صبور خواهی یافت و از دستور تو سرپیچی نمی‌کنم. (۶۹) او گفت: اگر دنبال من بیایی نباید درباره چیزی سؤال کنی تا خودم درباره آن حرف بزنم. (۷۰) با این شرط به راه افتادند تا این که سوار کشتی شدند. آن مرد کشتی را سوراخ کرد. موسی به او گفت: آیا کشتی را سوراخ کردی که اهل آن را غرق کنی؟ واقعاً کار زشتی کردی. (۷۱) او گفت: آیا به تو نگفتم که تو نمی‌توانی طاقت بیاوری؟ (۷۲) موسی گفت: به‌خاطر قولی که فراموش کردم مرا مؤاخذه نکن و در کار من سخت‌گیری نکن. (۷۳) باز راه افتادند تا به جوانی برخوردند. او آن جوان را کشت. موسی گفت: آیا آدم بی‌گناهی که کسی را نکشته بود کشتی؟ واقعاً کار زشتی کردی. (۷۴)

حزب

۞قالَ اَلَم اَقُل لَكَ اِنَّكَ لَن تَستَطيعَ مَعِىَ صَبرًا ﴿٧٥﴾ قالَ
اِن سَاَلتُكَ عَن شَىءٍ بَعدَها فَلا تُصٰحِبنى قَد بَلَغتَ مِن لَدُنّى
عُذرًا ﴿٧٦﴾ فَانطَلَقا حَتّىٰ اِذا اَتَيا اَهلَ قَريَةٍ استَطعَما اَهلَها
فَاَبَوا اَن يُضَيِّفوهُما فَوَجَدا فيها جِدارًا يُريدُ اَن يَنقَضَّ
فَاَقامَهُ قالَ لَو شِئتَ لَتَّخَذتَ عَلَيهِ اَجرًا ﴿٧٧﴾ قالَ هٰذا فِراقُ
بَينى وَبَينِكَ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاويلِ ما لَم تَستَطِع عَلَيهِ صَبرًا
﴿٧٨﴾ اَمَّا السَّفينَةُ فَكانَت لِمَسٰكينَ يَعمَلونَ فِى البَحرِ فَاَرَدتُ
اَن اَعيبَها وَكانَ وَراءَهُم مَلِكٌ يَاخُذُ كُلَّ سَفينَةٍ غَصبًا ﴿٧٩﴾
وَاَمَّا الغُلٰمُ فَكانَ اَبَواهُ مُؤمِنَينِ فَخَشينا اَن يُرهِقَهُما طُغيانًا
وَكُفرًا ﴿٨٠﴾ فَاَرَدنا اَن يُبدِلَهُما رَبُّهُما خَيرًا مِنهُ زَكوٰةً وَاَقرَبَ
رُحمًا ﴿٨١﴾ وَاَمَّا الجِدارُ فَكانَ لِغُلٰمَينِ يَتيمَينِ فِى المَدينَةِ
وَكانَ تَحتَهُ كَنزٌ لَهُما وَكانَ اَبوهُما صٰلِحًا فَاَرادَ رَبُّكَ
اَن يَبلُغا اَشُدَّهُما وَيَستَخرِجا كَنزَهُما رَحمَةً مِن رَبِّكَ
وَما فَعَلتُهُ عَن اَمرى ذٰلِكَ تَاويلُ ما لَم تَسطِع عَلَيهِ صَبرًا ﴿٨٢﴾
وَيَسـَٔلونَكَ عَن ذِى القَرنَينِ قُل سَاَتلوا عَلَيكُم مِنهُ ذِكرًا ﴿٨٣﴾

او گفت: آیا به تو نگفتم که طاقت دیدن کارهای مرا نداری؟ (۷۵) موسی گفت: اگر بعد از این از تو درباره چیزی سئوال کردم، دیگر با من همراهی نکن، چون از جانب من معذور خواهی بود. (۷۶) و به راه افتادند تا به شهری رسیدند و از اهالی آن غذا خواستند، اما آن‌ها از مهمان کردن ایشان خودداری کردند. آنگاه در شهر دیواری پیدا کردند که می‌خواست خراب شود. او آن را درست کرد. موسی به او گفت: اگر می‌خواستی، برای این کار از آن‌ها مزدی می‌گرفتی. (۷۷) او به موسی گفت: اکنون موقع جدایی بین من و تو است. من حالا تاویل چیزهایی را که نتوانستی در مقابل آن صبر کنی به تو می‌گویم. (۷۸) اما کشتی مال افراد تهیدستی بود که با آن در دریا کار می‌کردند (و خرج خانواده خود را تامین می‌کردند)، خواستم آن را خراب کنم (که به دریا نروند)، چون پشت سر آن‌ها پادشاهی بود که هر کشتی را به زور می‌گرفت (خواستم کشتی را از دست ندهند). (۷۹) اما جوان، پدر و مادرش آدم‌های باایمانی بودند. ترسیدم پدر و مادرش را به طغیان و کفر بکشد. (۸۰) خواستیم خدا فرزند بهتری به آن‌ها بدهد که پاک‌تر و مهربان‌تر از او باشد. (۸۱) اما دیوار در شهر مال دو جوان یتیم بود و زیر آن گنجی متعلق به آن‌ها بود و پدرشان آدم درستکاری بود. خداوند تو خواست که آن‌ها به حد بلوغ و قدرت برسند و گنجشان را به لطف خداوندت درآورند. این کارها را از طرف خودم نکردم. این تاویل کارهایی بود که نتوانستی در مقابل آن صبر کنی. (۸۲) درباره ذوالقرنین از تو سئوال می‌کنند. بگو: درباره او مطلبی به شما خواهم گفت. (۸۳)

إِنّا مَكَّنّا لَهُ فِي الأَرضِ وَآتَيناهُ مِن كُلِّ شَيءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتبَعَ سَبَبًا
﴿٨٥﴾ حَتّىٰ إِذا بَلَغَ مَغرِبَ الشَّمسِ وَجَدَها تَغرُبُ في عَينٍ حَمِئَةٍ
وَوَجَدَ عِندَها قَومًا ۗ قُلنا يا ذَا القَرنَينِ إِمّا أَن تُعَذِّبَ وَإِمّا أَن تَتَّخِذَ
فيهِم حُسنًا ﴿٨٦﴾ قالَ أَمّا مَن ظَلَمَ فَسَوفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلىٰ رَبِّهِ
فَيُعَذِّبُهُ عَذابًا نُكرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمّا مَن آمَنَ وَعَمِلَ صالِحًا فَلَهُ جَزاءً
الحُسنىٰ ۖ وَسَنَقولُ لَهُ مِن أَمرِنا يُسرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتّىٰ
إِذا بَلَغَ مَطلِعَ الشَّمسِ وَجَدَها تَطلُعُ عَلىٰ قَومٍ لَم نَجعَل لَهُم
مِن دونِها سِترًا ﴿٩٠﴾ كَذٰلِكَ وَقَد أَحَطنا بِما لَدَيهِ خُبرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ
أَتبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتّىٰ إِذا بَلَغَ بَينَ السَّدَّينِ وَجَدَ مِن دونِهِما قَومًا
لا يَكادونَ يَفقَهونَ قَولًا ﴿٩٣﴾ قالوا يا ذَا القَرنَينِ إِنَّ يَأجوجَ وَمَأجوجَ
مُفسِدونَ فِي الأَرضِ فَهَل نَجعَلُ لَكَ خَرجًا عَلىٰ أَن تَجعَلَ بَينَنا وَبَينَهُم
سَدًّا ﴿٩٤﴾ قالَ ما مَكَّنّي فيهِ رَبّي خَيرٌ فَأَعينوني بِقُوَّةٍ أَجعَل بَينَكُم
وَبَينَهُم رَدمًا ﴿٩٥﴾ آتوني زُبَرَ الحَديدِ ۖ حَتّىٰ إِذا ساوىٰ بَينَ الصَّدَفَينِ
قالَ انفُخوا ۖ حَتّىٰ إِذا جَعَلَهُ نارًا قالَ آتوني أُفرِغ عَلَيهِ قِطرًا
﴿٩٦﴾ فَمَا اسطاعوا أَن يَظهَروهُ وَمَا استَطاعوا لَهُ نَقبًا ﴿٩٧﴾

ما او را در زمین به قدرت رساندیم
و وسیله هر کاری را به او دادیم.
(۸۴) او راهی را دنبال کرد. (۸۵) تا
به محل غروب خورشید رسید و
به نظرش رسید که خورشید در
چشمه گل‌آلود تیره‌رنگی غروب
می‌کند، و در آنجا قومی را پیدا
کرد. به او گفتیم: ای ذوالقرنین،
آن‌ها را عذاب می‌کنی یا روش
خوبی درباره آن‌ها پیش
می‌گیری؟ (۸۶) ذوالقرنین گفت:
اما کسی که ظلم کند، او را عذاب
می‌کنم و بعد پیش خدایش
برگردانده می‌شود و خدا او را
مجازات سختی خواهد کرد. (۸۷)
اما کسی که ایمان آورده و کار
درست کند، پاداش خوبی دارد و
دستور آسانی در حق او صادر
می‌کنیم. (۸۸) بعد دنبال راه
دیگری رفت. (۸۹) تا به محل
طلوع خورشید رسید. دید که خورشید بر مردمی طلوع می‌کند که پوششی غیر از خورشید برای آن‌ها قرار نداده
بودیم.(۹۰) به این ترتیب رفتار می‌کرد و ما از آنچه پیش او بود خبر داشتیم.(۹۱) بعد دنبال راه دیگری
رفت.(۹۲) تا بین دو کوه رسید و قومی را آنجا پیدا کرد که زبان نمی‌فهمیدند.(۹۳) گفتند: ای ذوالقرنین، یأجوج
و مأجوج در زمین فساد می‌کنند. آیا امکان دارد مالی در اختیار تو بگذاریم که بین ما و آن‌ها سدی بسازی؟(۹۴)
او گفت: قدرتی که خدای من به من داده بهتر است. با نیروی بدنی خودتان به من کمک کنید تا بین شما و
آن‌ها سد محکمی بسازم.(۹۵) برای من قطعات آهن بیاورید تا وقتی که بین دو کوه را مساوی کرد. گفت:
بدمید، تا وقتی که آن را گداخته کرد. گفت: برای من مس مذاب بیاورید تا روی آن بریزم.(۹۶) بدین سان
یأجوج و مأجوج نتوانستند از آن بالا بروند یا سوراخی در آن بوجود آورند.(۹۷)

قالَ هٰذا رَحمَةٌ مِن رَبّى فَإِذا جاءَ وَعدُ رَبّى جَعَلَهُ دَكّاءَ وَكانَ وَعدُ رَبّى
حَقًّا ﴿٩٨﴾ ۞ وَتَرَكنا بَعضَهُم يَومَئِذٍ يَموجُ فى بَعضٍ وَنُفِخَ فِى الصّورِ
فَجَمَعنٰهُم جَمعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضنا جَهَنَّمَ يَومَئِذٍ لِلكٰفِرينَ عَرضًا ﴿١٠٠﴾
الَّذينَ كانَت أَعيُنُهُم فى غِطاءٍ عَن ذِكرى وَكانوا لا يَستَطيعونَ سَمعًا
﴿١٠١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذينَ كَفَروا أَن يَتَّخِذوا عِبادى مِن دونى أَولِياءَ
إِنّا أَعتَدنا جَهَنَّمَ لِلكٰفِرينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُل هَل نُنَبِّئُكُم بِالأَخسَرينَ
أَعمٰلًا ﴿١٠٣﴾ الَّذينَ ضَلَّ سَعيُهُم فِى الحَيوٰةِ الدُّنيا وَهُم يَحسَبونَ أَنَّهُم
يُحسِنونَ صُنعًا ﴿١٠٤﴾ أُولٰئِكَ الَّذينَ كَفَروا بِـٔايٰتِ رَبِّهِم وَلِقائِهِ
فَحَبِطَت أَعمٰلُهُم فَلا نُقيمُ لَهُم يَومَ القِيٰمَةِ وَزنًا ﴿١٠٥﴾ ذٰلِكَ جَزاؤُهُم
جَهَنَّمُ بِما كَفَروا وَاتَّخَذوا ءايٰتى وَرُسُلى هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذينَ ءامَنوا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كانَت لَهُم جَنّٰتُ الفِردَوسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خٰلِدينَ
فيها لا يَبغونَ عَنها حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُل لَو كانَ البَحرُ مِدادًا لِكَلِمٰتِ رَبّى
لَنَفِدَ البَحرُ قَبلَ أَن تَنفَدَ كَلِمٰتُ رَبّى وَلَو جِئنا بِمِثلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُل
إِنَّما أَنا بَشَرٌ مِثلُكُم يوحىٰ إِلَىَّ أَنَّما إِلٰهُكُم إِلٰهٌ واحِدٌ فَمَن كانَ يَرجوا
لِقاءَ رَبِّهِ فَليَعمَل عَمَلًا صٰلِحًا وَلا يُشرِك بِعِبادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

گفت: این از لطف خداوند من است. اما چون وعده خداوند من بیاید آن را با خاک یکسان می‌کند. وعده خداوند من راست است. (۹۸) آن‌ها را می‌گذاریم تا در آن روز در هم بلولند، و در صور دمیده شود و همه آن‌ها را جمع می‌کنیم. (۹۹) و آن روز جهنم را به کافران نشان می‌دهیم. (۱۰۰) کافرانی که چشمشان از یاد من در پرده بود و قدرت شنیدن حقیقت را نداشتند. (۱۰۱) آیا افراد بی‌ایمان خیال کردند که می‌توانند به جای من، بندگان مرا اولیای خود بگیرند؟ ما جهنم را برای افراد بی‌ایمان آماده کرده‌ایم. (۱۰۲) بگو: آیا شما را از پرضررترین کارها آگاه بکنم؟ (۱۰۳) آنان کسانی هستند که کوشش آن‌ها در زندگی دنیا از بین رفته و خیال می‌کنند کار خوبی می کنند. (۱۰۴) آن‌ها افرادی هستند که منکر آیات خداوندشان و ملاقات او شدند. درنتیجه کارهایشان از بین رفته و روز قیامت ارزشی برای آن‌ها قایل نمی‌شویم. (۱۰۵) به علت کفری که ورزیدند و آیات و پیغمبران مرا مسخره کردند، جهنم جزای آن‌هاست. (۱۰۶) کسانی‌که ایمان آوردند و کار درست کردند باغ‌های بهشت محل پذیرایی آن‌هاست. (۱۰۷) همیشه در آن می‌مانند و دنبال تغییر مکان نمی‌گردند. (۱۰۸) بگو: اگر دریا برای نوشتن کلمات خدای من مرکب شود، حتماً دریا تمام می‌شود قبل از این‌که سخنان خدای من به آخر برسد، اگر چه دریایی مثل آن را هم به کمک بیاوریم. (۱۰۹) بگو: من فقط بشری مثل شما هستم، به من وحی می‌شود که معبود شما (کسی‌که در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی بکنید و از دستورهایش بدون چون و چرا پیروی کنید) معبودی است یگانه. کسی‌که امید ملاقات صاحب‌اختیار خود را دارد باید کار صحیح بکند و در بندگی کردن صاحب‌اختیار خود هیچ‌کس را شریک او نسازد (اربابی جز خدا نگیرد و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورهای هیچ‌کس جز خدا نباشد). (۱۱۰)

سُورَةُ مَرْيَم

آياتها ٩٨

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

كٓهيعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكرُ رَحمَتِ رَبِّكَ عَبدَهُۥ زَكَرِيّآ ﴿٢﴾
اِذ نادىٰ رَبَّهُۥ نِدآءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قالَ رَبِّ اِنّى وَهَنَ العَظمُ
مِنّى وَاشتَعَلَ الرَّأسُ شَيبًا وَلَم اَكُن بِدُعآئِكَ رَبِّ
شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَاِنّى خِفتُ المَوالِىَ مِن وَرآءى وَكانَتِ
امرَاَتى عاقِرًا فَهَب لى مِن لَدُنكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَرِثُنى وَيَرِثُ
مِن ءالِ يَعقوبَ وَاجعَلهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يٰزَكَرِيّآ
اِنّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ اسمُهُۥ يَحيىٰ لَم نَجعَل لَهُۥ مِن قَبلُ سَمِيًّا
﴿٧﴾ قالَ رَبِّ اَنّىٰ يَكونُ لى غُلٰمٌ وَكانَتِ امرَاَتى
عاقِرًا وَقَد بَلَغتُ مِنَ الكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قالَ كَذٰلِكَ
قالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ وَقَد خَلَقتُكَ مِن قَبلُ
وَلَم تَكُ شَيـًٔا ﴿٩﴾ قالَ رَبِّ اجعَل لى ءايَةً قالَ ءايَتُكَ
اَلّا تُكَلِّمَ النّاسَ ثَلٰثَ لَيالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلىٰ قَومِهِۦ
مِنَ المِحرابِ فَاَوحىٰ اِلَيهِم اَن سَبِّحوا بُكرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

سوره مریم (۱۹)

مکی و شامل نود و هشت آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

کهیعص (۱) این یادی از لطف خداوند تو به بنده‌اش زکریا است. (۲) وقتی که خداوندش را پنهانی صدا زد. (۳) گفت: خداوندا، استخوان من سست شده و موی سرم از پیری سفید شده. خداوندا، در کمک‌خواهی از تو محروم نبوده‌ام. (۴) من درباره بستگانم بعد از خودم می‌ترسم و زن من نازا است. بنابراین از لطف خودت جانشینی به من بده، (۵) که از من و خاندان یعقوب ارث ببرد و او را فردی پسندیده ساز. (۶) ندا داده شد که ای زکریا، مژده پسری که اسمش یحیی است به تو می‌دهیم و قبلاً کسی به این نام نامیده نشده. (۷) زکریا گفت: خداوندا، چگونه می‌توانم پسری داشته باشم در صورتی که زنم نازا است و من پیر و ناتوانم. (۸) فرشته گفت: همین‌طور است که می‌گویی. خداوند تو گفت که این کار برای من آسان است، من قبلاً تو را خلق کردم در صورتی که چیزی نبودی. (۹) زکریا گفت: خداوندا نشانه‌ای برای من قرار بده. فرشته گفت: نشانه تو این است که سه روز در حالی‌که سالم هستی نمی‌توانی با مردم حرف بزنی. (۱۰) پس از محراب خارج شد و پیش قوم خود رفت و با اشاره به آن‌ها فهماند که صبح و شب به تسبیح خدا بپردازید. (۱۱)

يَٰيَحۡيَىٰ خُذِ ٱلۡكِتَٰبَ بِقُوَّةٖۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡحُكۡمَ صَبِيّٗا ١٢
وَحَنَانٗا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةٗۖ وَكَانَ تَقِيّٗا ١٣ وَبَرَّۢا بِوَٰلِدَيۡهِ
وَلَمۡ يَكُن جَبَّارًا عَصِيّٗا ١٤ وَسَلَٰمٌ عَلَيۡهِ يَوۡمَ وُلِدَ وَيَوۡمَ يَمُوتُ
وَيَوۡمَ يُبۡعَثُ حَيّٗا ١٥ وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَرۡيَمَ إِذِ ٱنتَبَذَتۡ
مِنۡ أَهۡلِهَا مَكَانٗا شَرۡقِيّٗا ١٦ فَٱتَّخَذَتۡ مِن دُونِهِمۡ حِجَابٗا
فَأَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرٗا سَوِيّٗا ١٧ قَالَتۡ إِنِّيٓ
أَعُوذُ بِٱلرَّحۡمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيّٗا ١٨ قَالَ إِنَّمَآ أَنَا۠ رَسُولُ
رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَٰمٗا زَكِيّٗا ١٩ قَالَتۡ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي
غُلَٰمٞ وَلَمۡ يَمۡسَسۡنِي بَشَرٞ وَلَمۡ أَكُ بَغِيّٗا ٢٠ قَالَ كَذَٰلِكِ
قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٞۖ وَلِنَجۡعَلَهُۥٓ ءَايَةٗ لِّلنَّاسِ وَرَحۡمَةٗ
مِّنَّاۚ وَكَانَ أَمۡرٗا مَّقۡضِيّٗا ٢١ ۞ فَحَمَلَتۡهُ فَٱنتَبَذَتۡ
بِهِۦ مَكَانٗا قَصِيّٗا ٢٢ فَأَجَآءَهَا ٱلۡمَخَاضُ إِلَىٰ جِذۡعِ ٱلنَّخۡلَةِ
قَالَتۡ يَٰلَيۡتَنِي مِتُّ قَبۡلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسۡيٗا مَّنسِيّٗا ٢٣
فَنَادَىٰهَا مِن تَحۡتِهَآ أَلَّا تَحۡزَنِي قَدۡ جَعَلَ رَبُّكِ تَحۡتَكِ سَرِيّٗا ٢٤
وَهُزِّيٓ إِلَيۡكِ بِجِذۡعِ ٱلنَّخۡلَةِ تُسَٰقِطۡ عَلَيۡكِ رُطَبٗا جَنِيّٗا ٢٥

ای یحیی، کتاب را با قوت بگیر. ما به او از کودکی حکمت دادیم. (۱۲) به فضل ما مهربان و پاک و پرهیزگار بود. (۱۳) و با پدر و مادرش خوش‌رفتار بود و زورگو و سرکش نبود. (۱۴) سلام بر او روزی که متولد شد و روزی که مرد و روزی که زنده شود. (۱۵) در کتاب از مریم یاد کن وقتی که در مکانی شرقی از خانواده‌اش به کناری رفت. (۱۶) و پرده‌ای بین خود و آن‌ها قرار داد. ما روحمان (جبرئیل) را پیش او فرستادیم. او برای مریم به شکل انسانی کامل درآمد. (۱۷) مریم گفت: اگر آدم باتقوایی هستی، من از تو به خدا پناه می‌برم.[1] (۱۸) گفت: من فرستاده خداوند تو هستم تا پسر پاکی به تو ببخشم. (۱۹) مریم گفت: چطور من می‌توانم پسری داشته باشم در صورتی که دست بشری به من نرسیده و آدم بدکاری نبوده‌ام؟ (۲۰) گفت: همین‌طور است، خداوند تو گفت: این کار برای من آسان است. برای این‌که او را آیتی (نشانه‌ای) برای مردم بسازیم و لطفی از ما باشد. این امری است قطعی و شدنی. (۲۱) پس مریم عیسی را حامله شد و به جای دوری رفت. (۲۲) درد زایمان او را پیش تنه درخت خرمایی برد، گفت: کاش من قبلاً مرده و فراموش شده بودم. (۲۳) از زیرش صدایی به او گفت که غصه نخور، خداوند تو زیر پایت چشمه‌ای قرار داده، (۲۴) تنه درخت را تکان بده تا خرمای تازه برای تو بریزد. (۲۵)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «(مریم) گفت: من از تو به(خدای) رحمان پناه می‌برم، اگر پرهیزکاری(از من دور شو)»

فَكُلى وَاشرَبى وَقَرّى عَينًا ۚ فَإِمّا تَرَيِنَّ مِنَ البَشَرِ أَحَدًا فَقولى
إِنّى نَذَرتُ لِلرَّحمٰنِ صَومًا فَلَن أُكَلِّمَ اليَومَ إِنسِيًّا ﴿٢٦﴾
فَأَتَت بِهِ قَومَها تَحمِلُهُ ۖ قالوا يٰمَريَمُ لَقَد جِئتِ شَيـًٔا
فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يٰأُختَ هٰرونَ ما كانَ أَبوكِ امرَأَ سَوءٍ وَما كانَت
أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشارَت إِلَيهِ ۖ قالوا كَيفَ نُكَلِّمُ مَن كانَ فِى
المَهدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قالَ إِنّى عَبدُ اللَّهِ ءاتىٰنِىَ الكِتٰبَ وَجَعَلَنى
نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنى مُبارَكًا أَينَ ما كُنتُ وَأَوصٰنى بِالصَّلوٰةِ
وَالزَّكوٰةِ ما دُمتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوٰلِدَتى وَلَم يَجعَلنى
جَبّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلٰمُ عَلَىَّ يَومَ وُلِدتُ وَيَومَ أَموتُ
وَيَومَ أُبعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذٰلِكَ عيسَى ابنُ مَريَمَ ۚ قَولَ الحَقِّ الَّذى
فيهِ يَمتَرونَ ﴿٣٤﴾ ما كانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٍ ۖ سُبحٰنَهُ ۚ إِذا
قَضىٰ أَمرًا فَإِنَّما يَقولُ لَهُ كُن فَيَكونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبّى وَرَبُّكُم
فَاعبُدوهُ ۚ هٰذا صِرٰطٌ مُستَقيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاختَلَفَ الأَحزابُ مِن
بَينِهِم ۖ فَوَيلٌ لِلَّذينَ كَفَروا مِن مَشهَدِ يَومٍ عَظيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسمِع بِهِم
وَأَبصِر يَومَ يَأتونَنا ۖ لٰكِنِ الظّٰلِمونَ اليَومَ فى ضَلٰلٍ مُبينٍ ﴿٣٨﴾

بخور و بنوش و چشمت را روشن ساز، اگر کسی را دیدی بگو که من روزه‌ای برای خدا نذر کرده‌ام. امروز هیچگاه با کسی حرف نمی‌زنم. (۲۶) مریم در حالی‌که بچه را در آغوش داشت، او را پیش قومش آورد، گفتند: ای مریم، کار زشتی کرده‌ای. (۲۷) ای خواهر هارون، پدرت مرد بدی نبود و مادرت هم بدکاره نبود. (۲۸) مریم به بچه‌اش اشاره کرد. گفتند: چگونه با کودکی که در گهواره است صحبت کنیم؟ (۲۹) عیسی گفت: من بنده خدا هستم، خدا به من کتاب داده و مرا پیغمبر ساخته، (۳۰) و هر جا باشم مرا بابرکت ساخته و به من تا وقتی زنده‌ام سفارش نماز و زکات کرده است. (۳۱) و مرا نسبت به مادرم نیکوکار گردانده و مرا زورگو و بدرفتار نساخته. (۳۲) سلام بر من روزی که زاییده شدم و روزی که بمیرم و روزی که زنده شوم. (۳۳) این عیسی پسر مریم است، سخن راست و درستی است که در آن شک دارند. (۳۴) سزاوار خدا نیست که فرزندی بگیرد، خدا بالاتر از این حرف‌ها است. وقتی تصمیم به انجام کاری بگیرد فقط می‌گوید بشو، همان‌طور خواهد شد. (۳۵) عیسی گفت: خدا صاحب‌اختیار من و شماست، بنابراین فقط او را بندگی کنید (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورهای هیچ‌کس جز خدا نباشید)، راه راست این است. (۳۶) اما گروه‌ها (یهودی و مسیحی) میان خود دچار اختلاف شدند، پس وای بر منکران موقع دیدن روز بزرگ. (۳۷) روزی که پیش ما بیایند چقدر بینا و چقدر شنوا هستند، ولی ستمکاران امروزه در گمراهی آشکاری هستند. (۳۸)

وَاَنذِرهُم يَومَ الحَسرَةِ اِذ قُضِىَ الاَمرُ وَهُم فى غَفلَةٍ وَهُم لا يُؤمِنونَ
﴿٣٩﴾ اِنّا نَحنُ نَرِثُ الاَرضَ وَ مَن عَلَيها وَ اِلَينا يُرجَعونَ ﴿٤٠﴾
وَاذكُر فِى الكِتٰبِ اِبرٰهيمَ ۚ اِنَّهُ كانَ صِدّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ اِذ قالَ لِاَبيهِ
يٰٓاَبَتِ لِمَ تَعبُدُ ما لا يَسمَعُ وَلا يُبصِرُ وَ لا يُغنى عَنكَ شَيـًٔا ﴿٤٢﴾
يٰٓاَبَتِ اِنّى قَد جآءَنى مِنَ العِلمِ ما لَم يَأتِكَ فَاتَّبِعنىٓ اَهدِكَ
صِراطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يٰٓاَبَتِ لا تَعبُدِ الشَّيطٰنَ ۖ اِنَّ الشَّيطٰنَ كانَ
لِلرَّحمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يٰٓاَبَتِ اِنّىٓ اَخافُ اَن يَمَسَّكَ عَذابٌ مِنَ
الرَّحمٰنِ فَتَكونَ لِلشَّيطٰنِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قالَ اَراغِبٌ اَنتَ عَن
ءالِهَتى يٰٓاِبرٰهيمُ ۖ لَئِن لَم تَنتَهِ لَاَرجُمَنَّكَ ۖ وَاهجُرنى مَلِيًّا ﴿٤٦﴾
قالَ سَلٰمٌ عَلَيكَ ۖ سَاَستَغفِرُ لَكَ رَبّىٓ ۖ اِنَّهُ كانَ بى حَفِيًّا ﴿٤٧﴾
وَ اَعتَزِلُكُم وَ ما تَدعونَ مِن دونِ اللّٰهِ وَ اَدعوا رَبّى عَسىٰٓ
اَلّآ اَكونَ بِدُعآءِ رَبّى شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعتَزَلَهُم وَما يَعبُدونَ
مِن دونِ اللّٰهِ وَهَبنا لَهُ اِسحٰقَ وَ يَعقوبَ ۖ وَكُلًّا جَعَلنا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾
وَ وَهَبنا لَهُم مِن رَحمَتِنا وَ جَعَلنا لَهُم لِسانَ صِدقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَاذكُر
فِى الكِتٰبِ موسىٰٓ ۚ اِنَّهُ كانَ مُخلَصًا وَ كانَ رَسولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

آن‌ها را از روز پشیمانی و افسوس خوردن بر حذر دار، روزی که کار تمام شده، ولی آن‌ها در غفلت هستند و ایمان نمی‌آورند. (۳۹) پیش ما برمی‌گردند و زمین و هر کس که در آن است برای ما باقی می‌ماند. (۴۰) در کتاب، ابراهیم را یاد کن، او راستگو و پیغمبر بود. (۴۱) وقتی که به پدرش گفت: چرا چیزی را که نمی‌شنود و نمی‌بیند و ذره‌ای برای تو فایده ندارد عبادت می‌کنی؟ (۴۲) پدر، مقداری از علم برای من حاصل شده که برای تو حاصل نشده. از من پیروی کن تا تو را به راه راست هدایت کنم. (۴۳) پدر، بندگی شیطان را نکن. او نسبت به خداوندِ بخشنده سرکش است. (۴۴) پدر، من می‌ترسم عذابی از طرف خداوند رحمان به تو برسد و تو یار شیطان باشی.(۴۵) پدرش به او گفت: ای ابراهیم، آیا از خدایان من روگردانی؟ اگر از این کار دست برنداری تو را سنگسار می‌کنم، مدتی از من دور شو.(۴۶) ابراهیم گفت: سلام بر تو، من از خداوندم برای تو طلب آمرزش می‌کنم، چون او نسبت به من مهربان است.(۴۷) من از شما و هر چه که غیر از خدا می‌خوانید کناره‌جویی می‌کنم و از خداوندم کمک می‌خواهم، امیدوارم که در خواندن خداوندم آدم بدبختی نباشم.(۴۸) چون ابراهیم از آن‌ها و چیزهایی که غیر از خدا می‌پرستیدند کناره‌جویی کرد، اسحاق و یعقوب را به او دادیم و هر یک را پیغمبر ساختیم.(۴۹) و به آن‌ها لطف کردیم، و نامشان را بلندآوازه ساختیم.(۵۰) در کتاب از موسی سخن بگو، او بنده‌ای مخلص و رسول و پیامبر بود.(۵۱)

وَنادَيناهُ مِن جانِبِ الطّورِ الأَيمَنِ وَقَرَّبناهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبنا لَهُ مِن
رَحمَتِنا أَخاهُ هارونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذكُر فِي الكِتابِ إِسماعيلَ ۚ إِنَّهُ كانَ
صادِقَ الوَعدِ وَكانَ رَسولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكانَ يَأمُرُ أَهلَهُ بِالصَّلاةِ
وَالزَّكاةِ وَكانَ عِندَ رَبِّهِ مَرضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذكُر فِي الكِتابِ إِدريسَ ۚ
إِنَّهُ كانَ صِدّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعناهُ مَكانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ أُولٰئِكَ الَّذينَ
أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيهِم مِنَ النَّبِيّينَ مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّن حَمَلنا مَعَ
نوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبراهيمَ وَإِسرائيلَ وَمِمَّن هَدَينا وَاجتَبَينا ۚ إِذا تُتلىٰ
عَلَيهِم آياتُ الرَّحمٰنِ خَرّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ ۩ فَخَلَفَ مِن
بَعدِهِم خَلفٌ أَضاعُوا الصَّلاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَواتِ ۖ فَسَوفَ يَلقَونَ
غَيًّا ﴿٥٩﴾ إِلّا مَن تابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صالِحًا فَأُولٰئِكَ يَدخُلونَ
الجَنَّةَ وَلا يُظلَمونَ شَيئًا ﴿٦٠﴾ جَنّاتِ عَدنٍ الَّتي وَعَدَ الرَّحمٰنُ
عِبادَهُ بِالغَيبِ ۚ إِنَّهُ كانَ وَعدُهُ مَأتِيًّا ﴿٦١﴾ لا يَسمَعونَ فيها لَغوًا
إِلّا سَلامًا ۖ وَلَهُم رِزقُهُم فيها بُكرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلكَ الجَنَّةُ الَّتي
نورِثُ مِن عِبادِنا مَن كانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَما نَتَنَزَّلُ إِلّا بِأَمرِ رَبِّكَ ۖ لَهُ
ما بَينَ أَيدينا وَما خَلفَنا وَما بَينَ ذٰلِكَ ۚ وَما كانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

از طرف راست کوه او را صدا زدیم و او را برای سخن گفتن نزدیک ساختیم. (۵۲) و از لطف خودمان هارون پیغمبر را به او دادیم. (۵۳) و در کتاب از اسماعیل سخن بگو، او در وعده‌هایش صادق و فرستاده و پیامبر بود. (۵۴) به خانواده‌اش دستور نماز و زکات می‌داد و مورد رضایت خدا بود. (۵۵) و از ادریس در کتاب صحبت کن، چون او راستگو و پیغمبر بود. (۵۶) و او را به مقام بلندی ارتقا دادیم. (۵۷) این‌ها عده‌ای از پیغمبران از نسل آدم و از نسل کسانی‌که با نوح سوار کشتی کردیم و از نسل ابراهیم و یعقوب و از کسانی بودند که هدایتشان کردیم و انتخابشان نمودیم و خدا به آن‌ها لطف کرد. وقتی آیات خدای رحمان بر آن‌ها تلاوت می‌شد، با حال گریه به سجده می‌افتادند. (۵۸) بعد از آن‌ها کسانی جانشین ایشان شدند که نماز را از بین بردند و پیرو شهوات خود شدند، نتیجه گمراهی خود را خواهند دید. (۵۹) غیر از کسانی‌که توبه نمودند و ایمان آوردند و کار صحیح کردند، آن‌ها افرادی هستند که وارد بهشت می‌شوند و ذره‌ای به آن‌ها ظلم نمی‌شود. (۶۰) بهشت‌های جاویدی که خداوند بخشنده از غیب به بندگانش وعده داده، وعده خدا عملی خواهد شد. (۶۱) در آنجا حرف بیهوده‌ای نخواهند شنید، فقط سلام می‌شنوند و صبح و شب روزی خود را دارند. (۶۲) این بهشتی است که در اختیار بندگان پرهیزگار خود قرار می‌دهیم. (۶۳) ما فرشتگان جز به فرمان خداوندت نازل نمی‌شویم. آنچه جلوی ما و پشت سر ما و بین آن‌ها است مال خدا است و خداوند تو فراموشکار نیست. (۶۴)

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرۡضِ وَ ما بَيۡنَهُما فَاعۡبُدۡهُ وَ اصۡطَبِرۡ لِعِبادَتِهٖ ۚ
هَلۡ تَعۡلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَ يَقولُ الۡاِنۡسانُ ءَاِذا ما مِتُّ لَسَوۡفَ
اُخۡرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَ لا يَذۡكُرُ الۡاِنۡسانُ اَنّا خَلَقۡنٰهُ مِنۡ قَبۡلُ
وَ لَمۡ يَكُ شَيۡـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَ رَبِّكَ لَنَحۡشُرَنَّهُمۡ وَ الشَّيٰطينَ ثُمَّ
لَنُحۡضِرَنَّهُمۡ حَوۡلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنۡزِعَنَّ مِنۡ كُلِّ شيعَةٍ
اَيُّهُمۡ اَشَدُّ عَلَى الرَّحۡمٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحۡنُ اَعۡلَمُ بِالَّذينَ
هُمۡ اَوۡلٰى بِها صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَ اِنۡ مِنۡكُمۡ اِلّا وارِدُها ۚ كانَ عَلٰى رَبِّكَ
حَتۡمًا مَقۡضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذينَ اتَّقَوۡا وَ نَذَرُ الظّٰلِمينَ فيها
جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَ اِذا تُتۡلٰى عَلَيۡهِمۡ ءايٰتُنا بَيِّنٰتٍ قالَ الَّذينَ كَفَروا
لِلَّذينَ ءامَنوا اَيُّ الۡفَريقَيۡنِ خَيۡرٌ مَقامًا وَ اَحۡسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾
وَ كَمۡ اَهۡلَكۡنا قَبۡلَهُمۡ مِنۡ قَرۡنٍ هُمۡ اَحۡسَنُ اَثاثًا وَ رِءۡيًا ﴿٧٤﴾ قُلۡ
مَنۡ كانَ فِي الضَّلٰلَةِ فَلۡيَمۡدُدۡ لَهُ الرَّحۡمٰنُ مَدًّا ۚ حَتّٰى اِذا رَاَوۡا ما
يوعَدونَ اِمَّا الۡعَذابَ وَ اِمَّا السّاعَةَ فَسَيَعۡلَمونَ مَنۡ هُوَ شَرٌّ
مَكانًا وَ اَضۡعَفُ جُنۡدًا ﴿٧٥﴾ وَ يَزيدُ اللّٰهُ الَّذينَ اهۡتَدَوۡا هُدًى ؕ
وَ الۡباقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيۡرٌ عِنۡدَ رَبِّكَ ثَوابًا وَ خَيۡرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

(او) صاحب‌اختیار آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن‌هاست می‌باشد. بنابراین فقط او را بندگی کن (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورهای هیچ‌کس جز خدا نباش) و در بندگی او استقامت کن. آیا همنامی برای او می‌شناسی؟ (۶۵) انسان می‌گوید: آیا پس از مرگ دوباره زنده می‌شوم؟ (۶۶) آیا انسان توجه نمی‌کند که قبلاً، وقتی که چیزی نبود، او را آفریدیم؟ (۶۷) به خداوندت قسم که آن‌ها و شیطان‌ها را جمع می‌کنیم و بعد آن‌ها را در حالی‌که در اطراف جهنم به زانو درآمده‌اند حاضر می‌کنیم. (۶۸) بعد از بین هر دسته افرادی را که نسبت به خدای بخشنده سرکش‌تر بودند جدا می‌کنیم. (۶۹) ما کسانی را که برای درآمدن به جهنم سزاوارتر هستند بهتر می‌شناسیم. (۷۰) هیچ‌کس از شما نیست که وارد جهنم نشود، این امر حتمی خداوندت می‌باشد. (۷۱) بعد کسانی را که پرهیزگار بودند نجات می‌دهیم و کسانی را که ظلم می‌کردند در حالی‌که زانو زده‌اند در آن باقی می‌گذاریم. (۷۲) وقتی آیات روشن ما برای آن‌ها خوانده شود، افراد بی‌ایمان به افراد باایمان می‌گویند: جای کدامیک از این دو دسته بهتر و محفلش نیکوتر است؟ (۷۳) قبل از آن‌ها افرادی را که وسایل زندگی و قیافه‌شان بهتر از این‌ها بود نابود کردیم. (۷۴) بگو: خدا افرادی را که گمراه هستند در آن راه کمک می‌کند تا وقتی که عذاب یا قیامتی را که به آن‌ها وعده داده شده ببینند، آن وقت می‌دانند جای چه کسی بدتر و سپاهش ضعیف‌تر است. (۷۵) خدا هدایت کسانی را که هدایت شده‌اند می‌افزاید و پاداش کارهای خوب باقی‌ماندنی پیش خداوندت بهتر و خوش‌عاقبت‌تر است. (۷۶)

اَفَرَءَيتَ الَّذى كَفَرَ بِـٔايٰتِنا وَقالَ لَاُوتَيَنَّ مالًا وَ وَلَدًا ﴿٧٧﴾ اَطَّلَعَ الغَيبَ اَمِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحمٰنِ عَهدًا ﴿٧٨﴾ كَلّا سَنَكتُبُ ما يَقولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ العَذابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُ ما يَقولُ وَيَأتينا فَردًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذوا مِن دونِ اللّٰهِ ءالِهَةً لِيَكونوا لَهُم عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلّا سَيَكفُرونَ بِعِبادَتِهِم وَيَكونونَ عَلَيهِم ضِدًّا ﴿٨٢﴾ اَلَم تَرَ اَنّا اَرسَلنَا الشَّيٰطينَ عَلَى الكٰفِرينَ تَؤُزُّهُم اَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلا تَعجَل عَلَيهِم اِنَّما نَعُدُّ لَهُم عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَومَ نَحشُرُ المُتَّقينَ اِلَى الرَّحمٰنِ وَفدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسوقُ المُجرِمينَ اِلىٰ جَهَنَّمَ وِردًا ﴿٨٦﴾ لا يَملِكونَ الشَّفاعَةَ اِلّا مَنِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحمٰنِ عَهدًا ﴿٨٧﴾ وَقالُوا اتَّخَذَ الرَّحمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَد جِئتُم شَيـًٔا اِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرنَ مِنهُ وَتَنشَقُّ الاَرضُ وَتَخِرُّ الجِبالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ اَن دَعَوا لِلرَّحمٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَما يَنبَغى لِلرَّحمٰنِ اَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ اِن كُلُّ مَن فِى السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ اِلّا ءاتِى الرَّحمٰنِ عَبدًا ﴿٩٣﴾ لَقَد اَحصٰهُم وَعَدَّهُم عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُم ءاتيهِ يَومَ القِيٰمَةِ فَردًا ﴿٩٥﴾

آیا کسی را که منکر آیات ما شد دیدی که می‌گفت: حتماً به من مال و فرزند داده خواهد شد. (۷۷) آیا از غیب خبر داشت یا از خداوند رحمان قولی گرفته بود؟ (۷۸) این‌طور نیست، ما آنچه را می‌گوید می‌نویسیم و عذاب او را پیوسته زیادتر می‌کنیم. (۷۹) و آنچه را که می‌گوید (مال و فرزند)، برای ما به جا می‌گذارد و تنها پیش ما می‌آید. (۸۰) غیر از خدا معبودهایی برای خود گرفتند (بنده غیر خدا شدند و از دستورهای غیر خدا پیروی کردند) تا باعث عزت آن‌ها شوند. (۸۱) این‌طور نیست. ایشان (معبودانشان) منکر عبادت (بندگی) آن‌ها می‌شوند و مخالف آن‌ها خواهند بود. (۸۲) آیا متوجه نشده‌ای که ما شیاطین را پیش افراد بی‌ایمان فرستادیم تا آن‌ها را به گناه تشویق کنند؟ (۸۳) درباره آن‌ها عجله نداشته باش، ما روزها را می‌شماریم. (۸۴) روزی که افراد پرهیزگار را دستجمعی با احترام پیش خداوند رحمان جمع می‌کنیم. (۸۵) و گناه‌کاران را تشنه به سوی جهنم می‌رانیم. (۸۶) اختیار شفاعت را ندارند، مگر کسی‌که از خداوند رحمان عهدی گرفته باشد. (۸۷) گفتند: خداوند رحمان فرزندی گرفته. (۸۸) واقعاً سخن زشتی گفتید. (۸۹) نزدیک است آسمان‌ها از این سخن بشکافد و زمین پاره شود و کوه‌ها فرو ریزند، (۹۰) که برای خداوند رحمان فرزندی قائل می‌شوند. (۹۱) سزاوار خداوند رحمان نیست که فرزندی بگیرد. (۹۲) تمام کسانی‌که در آسمان‌ها و زمین هستند با بندگی (اظهار کوچکی و اطاعت) پیش خداوند رحمان می‌آیند. (۹۳) خدا همه آن‌ها را حساب کرده و شماره آن‌ها را دارد. (۹۴) و همه آن‌ها روز قیامت به تنهایی پیش خدا می‌آیند. (۹۵)

حزب ٣٢

إِنَّ الَّذينَ ءامَنوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ سَيَجعَلُ لَهُمُ
الرَّحمٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَإِنَّما يَسَّرناهُ بِلِسانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
المُتَّقينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَومًا لُدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَم أَهلَكنا قَبلَهُم
مِن قَرنٍ هَل تُحِسُّ مِنهُم مِن أَحَدٍ أَو تَسمَعُ لَهُم رِكزًا ﴿٩٨﴾

سُورَةُ طه — آياتها ١٣٥

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

طه ﴿١﴾ ما أَنزَلنا عَلَيكَ القُرءانَ لِتَشقىٰ ﴿٢﴾ إِلّا تَذكِرَةً
لِمَن يَخشىٰ ﴿٣﴾ تَنزيلًا مِمَّن خَلَقَ الأَرضَ وَالسَّماواتِ العُلَى ﴿٤﴾
الرَّحمٰنُ عَلَى العَرشِ استَوىٰ ﴿٥﴾ لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَما فِي
الأَرضِ وَما بَينَهُما وَما تَحتَ الثَّرىٰ ﴿٦﴾ وَإِن تَجهَر بِالقَولِ
فَإِنَّهُ يَعلَمُ السِّرَّ وَأَخفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لا إِلٰهَ إِلّا هُوَ لَهُ الأَسماءُ
الحُسنىٰ ﴿٨﴾ وَهَل أَتاكَ حَديثُ موسىٰ ﴿٩﴾ إِذ رَءا نارًا فَقالَ
لِأَهلِهِ امكُثوا إِنّي ءانَستُ نارًا لَعَلّي ءاتيكُم مِنها بِقَبَسٍ
أَو أَجِدُ عَلَى النّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمّا أَتاها نودِيَ يا موسىٰ ﴿١١﴾
إِنّي أَنا رَبُّكَ فَاخلَع نَعلَيكَ إِنَّكَ بِالوادِ المُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

کسانی‌که ایمان آوردند و کار صحیح کردند، خداوند رحمان محبت آن‌ها را در دل‌ها می‌اندازد. (۹۶) ما قرآن را به زبان تو آسان کردیم تا به‌وسیله آن به افراد پرهیزگار مژده بدهی و دشمنان سرسخت را بترسانی. (۹۷) چه اقوام زیادی که قبل از آن‌ها نابود کردیم. آیا یکی از آن‌ها را می‌بینی و کوچک‌ترین صدایی از آن‌ها می‌شنوی؟ (۹۸)

سوره طه (۲۰)

مکی وشامل یکصد وسی وپنج آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

طه. (۱) قرآن را بر تو نازل نکردیم که به زحمت بیافتی. (۲) قرآن فقط تذکری برای کسی است که از خدا می‌ترسد. (۳) از جانب وجودی نازل شده که زمین و آسمان‌های بلند را خلق کرده. (۴) خداوند رحمان بر عرش قرار گرفته. (۵) هر چه در آسمان‌ها و زمین و بین آن‌ها و زیر زمین است مال او است. (۶) اگر بلند حرف بزنی، او راز پنهان و مخفی‌تر از آن را می‌داند. (۷) خداء معبودی (کسی که انسان بنده او شود و در مقابلش احساس یا ابراز کوچکی کند و از فرمانش بدون چون و چرا اطاعت نماید) غیر از او وجود ندارد. اسم‌های نیکویی دارد. (۸) آیا داستان موسی برای تو آمده؟ (۹) وقتی آتشی دید و به خانواده‌اش گفت: اندکی بمانید، من آتشی می‌بینم، شاید گل آتشی برای شما بیاورم یا در کنار آن راهنمایی پیدا کنم. (۱۰) چون نزدیک آتش آمد، ندا داده شد که ای موسی، (۱۱) من خدای تو هستم، کفشت را درآر، تو در سرزمین مقدس طُویٰ هستی. (۱۲)

وَ اَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ اِنَّنِيٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ
اَنَا فَاعْبُدْنِي وَ اَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِيٓ ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ
اَكَادُ اُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ
عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَ اتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَ مَا تِلْكَ
بِيَمِينِكَ يٰمُوسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَ اَهُشُّ
بِهَا عَلٰى غَنَمِي وَ لِيَ فِيهَا مَـَٔارِبُ اُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا يٰمُوسَىٰ
﴿١٩﴾ فَاَلْقٰيهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَ لَا تَخَفْ
سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْاُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَ اضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ
تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ ءَايَةً اُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ ءَايٰتِنَا
الْكُبْرَى ﴿٢٣﴾ اذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ
لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَ يَسِّرْ لِيٓ اَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَ احْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾
يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَ اجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ اَهْلِي ﴿٢٩﴾ هٰرُونَ اَخِي ﴿٣٠﴾
اشْدُدْ بِهِۦٓ اَزْرِي ﴿٣١﴾ وَ اَشْرِكْهُ فِيٓ اَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا
﴿٣٣﴾ وَ نَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ
اُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَ لَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

و من تو را انتخاب کرده‌ام، پس به آنچه به تو وحی می‌شود گوش کن. (۱۳) من خدا هستم، معبودی غیر از من وجود ندارد. پس مرا بندگی کن و نماز را برای به یاد داشتن من بر پا دار. (۱۴) قیامت خواهد آمد. می‌خواهم وقت آن را مخفی کنم تا به هر کس جزای کارهایی که می‌کند داده شود. (۱۵) کسی که به آن ایمان ندارد و دنبال هوس خود می‌رود، تو را از توجه به آن باز ندارد، چون آن وقت هلاک خواهی شد. (۱۶) ای موسی، این‌که در دست راست تو است چیست؟ (۱۷) موسی گفت: این عصای من است، بر آن تکیه می‌کنم و با آن برای گوسفندانم برگ درختان را می‌ریزم. استفاده‌های دیگری هم از آن می‌کنم. (۱۸) خدا گفت: ای موسی آن را بینداز. (۱۹) تا موسی آن را انداخت، مار بزرگی شد که به سرعت حرکت می‌کرد.(۲۰) خدا گفت: آن را بگیر و نترس، آن را به حالت اولش درمی‌آوریم.(۲۱) و دستت را توی گریبانت کن، بدون این‌که مرضی داشته باشد سفید بیرون می‌آوری. این آیه (نشانه و معجزه) دیگری است.(۲۲) برای این‌که از آیات (معجزات) بزرگ خودمان مقداری به تو نشان دهیم.(۲۳) پیش فرعون برو، چون او طغیان کرده.(۲۴) موسی گفت: خداوندا به من حوصله بده،(۲۵) و کار مرا آسان نما،(۲۶) گره از زبانم بگشا،(۲۷) تا حرفم را بفهمند.(۲۸) و از خانواده‌ام برادرم هارون را دستیار من ساز.(۲۹ و ۳۰) پشت مرا به‌وسیله او محکم کن.(۳۱) او را در کار من شریک کن،(۳۲) تا تو را زیاد ستایش کنیم،(۳۳) و تو را زیاد یاد کنیم،(۳۴) چون تو نسبت به ما بینایی.(۳۵) خدا گفت: آنچه خواستی به تو داده شد.(۳۶) و ما بار دیگر بر تو منت نهادیم.(۳۷)

إِذۡ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰٓ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰٓ ﴿٣٨﴾ أَنِ ٱقۡذِفِيهِ فِي ٱلتَّابُوتِ فَٱقۡذِفِيهِ
فِي ٱلۡيَمِّ فَلۡيُلۡقِهِ ٱلۡيَمُّ بِٱلسَّاحِلِ يَأۡخُذۡهُ عَدُوّٞ لِّي وَعَدُوّٞ لَّهُۥۚ
وَأَلۡقَيۡتُ عَلَيۡكَ مَحَبَّةٗ مِّنِّي وَلِتُصۡنَعَ عَلَىٰ عَيۡنِيٓ ﴿٣٩﴾ إِذۡ تَمۡشِيٓ
أُخۡتُكَ فَتَقُولُ هَلۡ أَدُلُّكُمۡ عَلَىٰ مَن يَكۡفُلُهُۥۖ فَرَجَعۡنَٰكَ إِلَىٰٓ أُمِّكَ كَيۡ
تَقَرَّ عَيۡنُهَا وَلَا تَحۡزَنَۚ وَقَتَلۡتَ نَفۡسٗا فَنَجَّيۡنَٰكَ مِنَ ٱلۡغَمِّ وَفَتَنَّٰكَ
فُتُونٗاۚ فَلَبِثۡتَ سِنِينَ فِيٓ أَهۡلِ مَدۡيَنَ ثُمَّ جِئۡتَ عَلَىٰ قَدَرٖ يَٰمُوسَىٰ
﴿٤٠﴾ وَٱصۡطَنَعۡتُكَ لِنَفۡسِي ﴿٤١﴾ ٱذۡهَبۡ أَنتَ وَأَخُوكَ بِـَٔايَٰتِي
وَلَا تَنِيَا فِي ذِكۡرِي ﴿٤٢﴾ ٱذۡهَبَآ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُۥ
قَوۡلٗا لَّيِّنٗا لَّعَلَّهُۥ يَتَذَكَّرُ أَوۡ يَخۡشَىٰ ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَآ إِنَّنَا نَخَافُ أَن
يَفۡرُطَ عَلَيۡنَآ أَوۡ أَن يَطۡغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَآۖ إِنَّنِي مَعَكُمَآ أَسۡمَعُ
وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾ فَأۡتِيَاهُ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرۡسِلۡ مَعَنَا بَنِيٓ
إِسۡرَٰٓءِيلَ وَلَا تُعَذِّبۡهُمۡۖ قَدۡ جِئۡنَٰكَ بِـَٔايَةٖ مِّن رَّبِّكَۖ وَٱلسَّلَٰمُ عَلَىٰ مَنِ
ٱتَّبَعَ ٱلۡهُدَىٰٓ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡنَآ أَنَّ ٱلۡعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ
وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَٰمُوسَىٰ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا ٱلَّذِيٓ أَعۡطَىٰ
كُلَّ شَيۡءٍ خَلۡقَهُۥ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ ٱلۡقُرُونِ ٱلۡأُولَىٰ ﴿٥١﴾

وقتی به مادرت آنچه وحی شد، وحی کردیم. (۳۸) که او را در صندوقی بگذار و آن را در دریا بینداز تا دریا آن را به ساحل اندازد و دشمن من و دشمن او آن را بگیرد. و محبت خودم را بر تو افکندم تا زیر نظر من ساخته شوی. (۳۹) وقتی که خواهرت پیش آن‌ها رفت و به آن‌ها گفت: آیا کسی را به شما معرفی بکنم که از او نگهداری کند؟ درنتیجه تو را به مادرت برگرداندیم تا چشمش به تو روشن شود و غصه نخورد، و کسی را کشتی و ما تو را از غم نجات دادیم، و تو را به انواع مختلف امتحان کردیم، و سال‌هایی بین مردم مدین ماندی، بعد در زمان مقرر آمدی. (۴۰) من تو را برای خودم ساخته‌ام. (۴۱) تو و برادرت آیات (معجزات) مرا ببرید و در یادکردن من کوتاهی نکنید. (۴۲) پیش فرعون بروید، چون او طغیان کرده است. (۴۳) و با او به نرمی صحبت کنید، شاید متوجه شود یا بترسد. (۴۴) گفتند: خداوندا، ما می‌ترسیم بر ما پیشدستی یا طغیان کند. (۴۵) خدا گفت: نترسید، من با شما هستم، می‌شنوم و می‌بینم. (۴۶) پیش او بروید و بگویید: ما فرستادگان صاحب‌اختیار تو هستیم، بنی‌اسرائیل را با ما بفرست و آن‌ها را عذاب نکن. ما برای تو معجزه‌ای از طرف صاحب‌اختیارت آورده‌ایم. سلام بر کسی که از راهنمایی پیروی کند. (۴۷) به ما وحی شده که عذاب شامل کسی می‌شود که منکر شود و سرپیچی کند. (۴۸) فرعون گفت: ای موسی، صاحب‌اختیار شما کیست؟ (۴۹) موسی گفت: صاحب‌اختیار ما کسی است که به هر چیزی خلقت آن را عطا کرده و بعد آن را هدایت کرده. (۵۰) فرعون گفت: وضع نسل‌های گذشته چه می‌شود؟ (۵۱)

قالَ عِلمُها عِندَ رَبّی فی کِتابٍ لا یَضِلُّ رَبّی وَ لا یَنسَی ﴿۵۲﴾
اَلَّذی جَعَلَ لَکُمُ الاَرضَ مَهدًا وَ سَلَکَ لَکُم فیها سُبُلًا وَ اَنزَلَ
مِنَ السَّماءِ ماءً فَاَخرَجنا بِهِ اَزواجًا مِن نَباتٍ شَتّی ﴿۵۳﴾ کُلوا
وَ ارعَوا اَنعامَکُم اِنَّ فی ذٰلِکَ لَاٰیاتٍ لِاُولِی النُّهی ﴿۵۴﴾ مِنها
خَلَقناکُم وَ فیها نُعیدُکُم وَ مِنها نُخرِجُکُم تارَةً اُخری ﴿۵۵﴾ وَ لَقَد
اَرَیناهُ ءایاتِنا کُلَّها فَکَذَّبَ وَ اَبی ﴿۵۶﴾ قالَ اَجِئتَنا لِتُخرِجَنا
مِن اَرضِنا بِسِحرِکَ یا موسی ﴿۵۷﴾ فَلَنَأتِیَنَّکَ بِسِحرٍ مِثلِهِ
فَاجعَل بَینَنا وَ بَینَکَ مَوعِدًا لا نُخلِفُهُ نَحنُ وَ لا اَنتَ مَکانًا
سُوًی ﴿۵۸﴾ قالَ مَوعِدُکُم یَومُ الزّینَةِ وَ اَن یُحشَرَ النّاسُ ضُحًی
﴿۵۹﴾ فَتَوَلّی فِرعَونُ فَجَمَعَ کَیدَهُ ثُمَّ اَتی ﴿۶۰﴾ قالَ لَهُم
موسی وَیلَکُم لا تَفتَروا عَلَی اللهِ کَذِبًا فَیُسحِتَکُم بِعَذابٍ
وَ قَد خابَ مَنِ افتَری ﴿۶۱﴾ فَتَنازَعوا اَمرَهُم بَینَهُم وَ اَسَرُّوا
النَّجوی ﴿۶۲﴾ قالوا اِن هٰذانِ لَساحِرانِ یُریدانِ اَن یُخرِجاکُم
مِن اَرضِکُم بِسِحرِهِما وَ یَذهَبا بِطَریقَتِکُمُ المُثلی ﴿۶۳﴾ فَاَجمِعوا
کَیدَکُم ثُمَّ ائتوا صَفًّا وَ قَد اَفلَحَ الیَومَ مَنِ استَعلی ﴿۶۴﴾

موسی گفت: علم آن در کتابی پیش خدای من است، خدای من اشتباه و فراموش نمی‌کند. (۵۲) او وجودی است که زمین را محل آسایش شما ساخته و در آن راه‌هایی بوجود آورده و از آسمان باران را نازل کرده و به‌وسیله آن انواع گیاهان را بوجود آورده‌ایم. (۵۳) خودتان از آن بخورید و حیوانات خود را در آن بچرانید. در این مطلب نشانه‌هایی برای افراد عاقل وجود دارد. (۵۴) شما را از زمین خلق کردیم و به آن برمی‌گردانیم و بار دیگر شما را از آن بیرون می‌آوریم. (۵۵) تمام آیاتمان را به فرعون نشان دادیم، ولی او منکر آن‌ها شد و قبول نکرد. (۵۶) و گفت: ای موسی، آیا آمده‌ای که با سحر خود ما را از سرزمین خودمان بیرون کنی؟ (۵۷) ما هم سحری مثل سحر تو برایت می‌آوریم. وقتی و جایی صاف و هموار بین ما و خودت برای آن تعیین کن که ما و تو از آن تخلف نکنیم. (۵۸) گفت: وقت آن روز جشن باشد، به شرط این که مردم قبل از ظهر جمع شوند. (۵۹) فرعون رفت و نقشه‌های خود را کشید، بعد آمد. (۶۰) موسی به ساحران گفت: وای بر شما، بر خدا به دروغ افترا نزنید که خدا شما را با عذابی نابود می‌کند. هر که افترا بزند در کار خود نومید می‌شود. (۶۱) ساحران بین خود به بگومگو پرداختند و آهسته با هم صحبت کردند. (۶۲) گفتند: این دو تا ساحرند و می‌خواهند با سحر خود شما را از سرزمین خودتان بیرون کنند و دین عالی شما را از بین ببرند. (۶۳) طرح‌هایی را که کشیده‌اید یکی کنید و در یک صف به مبارزه برخیزید. امروز هر کسی که غلبه کند موفق است. (۶۴)

قالوا يٰموسىٰٓ اِمّآ اَن تُلقِيَ وَاِمّآ اَن نَكونَ اَوَّلَ مَن اَلقىٰ ﴿٦٥﴾ قالَ
بَل اَلقوا فَاِذا حِبالُهُم وَعِصِيُّهُم يُخَيَّلُ اِلَيهِ مِن سِحرِهِم اَنَّها تَسعىٰ
﴿٦٦﴾ فَاَوجَسَ فى نَفسِهٖ خيفَةً موسىٰ ﴿٦٧﴾ قُلنا لا تَخَف اِنَّكَ
اَنتَ الاَعلىٰ ﴿٦٨﴾ وَاَلقِ ما فى يَمينِكَ تَلقَف ما صَنَعوا اِنَّما صَنَعوا
كَيدُ سٰحِرٍ وَلا يُفلِحُ السّاحِرُ حَيثُ اَتىٰ ﴿٦٩﴾ فَاُلقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا
قالوا ءامَنّا بِرَبِّ هٰرونَ وَموسىٰ ﴿٧٠﴾ قالَ ءامَنتُم لَهٗ قَبلَ اَن ءاذَنَ
لَكُم اِنَّهٗ لَكَبيرُكُمُ الَّذى عَلَّمَكُمُ السِّحرَ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيدِيَكُم
وَاَرجُلَكُم مِن خِلافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُم فى جُذوعِ النَّخلِ وَلَتَعلَمُنَّ
اَيُّنا اَشَدُّ عَذابًا وَاَبقىٰ ﴿٧١﴾ قالوا لَن نُؤثِرَكَ عَلىٰ ما جاءَنا مِنَ
البَيِّنٰتِ وَالَّذى فَطَرَنا فَاقضِ ما اَنتَ قاضٍ اِنَّما تَقضى هٰذِهِ
الحَيٰوةَ الدُّنيا ﴿٧٢﴾ اِنّا ءامَنّا بِرَبِّنا لِيَغفِرَ لَنا خَطٰيٰنا وَما اَكرَهتَنا
عَلَيهِ مِنَ السِّحرِ وَاللّٰهُ خَيرٌ وَاَبقىٰ ﴿٧٣﴾ اِنَّهٗ مَن يَأتِ رَبَّهٗ مُجرِمًا
فَاِنَّ لَهٗ جَهَنَّمَ لا يَموتُ فيها وَلا يَحيىٰ ﴿٧٤﴾ وَمَن يَأتِهٖ مُؤمِنًا قَد
عَمِلَ الصّٰلِحٰتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ العُلىٰ ﴿٧٥﴾ جَنّٰتُ عَدنٍ
تَجرى مِن تَحتِهَا الاَنهٰرُ خٰلِدينَ فيها وَذٰلِكَ جَزاءُ مَن تَزَكّىٰ ﴿٧٦﴾

گفتند: ای موسی، تو اول می‌اندازی یا اول ما بیاندازیم؟ (۶۵) موسی گفت: شما بیندازید. وقتی آن‌ها طناب‌ها و عصاهای خود را انداختند، با جادویی که کرده بودند به نظر موسی رسید که آن‌ها با سرعت راه می‌روند. (۶۶) موسی در دلش احساس ترس کرد. (۶۷) گفتیم: نترس تو پیروزی. (۶۸) آنچه در دست راست تو است بینداز تا هر چه درست کرده‌اند ببلعد. کاری که کرده‌اند کار ساحر است و ساحر هر جا برود موفق نمی‌شود. (۶۹) ساحرها به سجده افتادند و گفتند: به خدای هارون و موسی ایمان آوردیم. (۷۰) فرعون به آن‌ها گفت: آیا قبل از این‌که به شما اجازه بدهم به او ایمان آوردید؟ او استاد شما است که به شما سحر یاد داده است. دست و پایتان را بر خلاف هم می‌برم و شما را بر تنه درخت خرما دار می‌زنم و خواهید دانست که عذاب کدامیک از ما شدیدتر و طولانی‌تر است.(۷۱) جادوگرها گفتند: هرگز تو را بر دلیل‌های روشنی که برای ما آمده و بر کسی که ما را آفریده ترجیح نمی‌دهیم. هر کاری می‌خواهی بکن. تو فقط در زندگی دنیا حکم می‌کنی.(۷۲) ما به خدایمان ایمان آورده‌ایم تا اشتباه ما و جادویی را که ما را به آن مجبور کردی بیامرزد. خدا بهتر و ماندنی‌تر است.(۷۳) هر کس که گناه‌کار پیش خدایش بیاید، جهنم سزاوار او است. در آن نه می‌میرد و نه زنده می‌ماند.(۷۴) کسانی که باایمان پیش خدا بیایند و کار صحیح انجام داده باشند درجات عالی دارند.(۷۵) بهشت‌های جاودانی که نهرها در آن روان است و همیشه در آن خواهند بود. این پاداش کسی است که پاک بوده است.(۷۶)

وَلَقَدۡ اَوۡحَيۡنآ اِلٰى موسىٰٓ اَنۡ اَسۡرِ بِعِبادى فَاضۡرِبۡ لَهُمۡ طَريقًا
فِى الۡبَحۡرِ يَبَسًا لا تَخافُ دَرَكًا وَلا تَخۡشىٰ ﴿۷۷﴾ فَاَتۡبَعَهُمۡ فِرۡعَوۡنُ
بِجُنودِهٖ فَغَشِيَهُمۡ مِنَ الۡيَمِّ ما غَشِيَهُمۡ ﴿۷۸﴾ وَاَضَلَّ فِرۡعَوۡنُ قَوۡمَهٗ
وَما هَدىٰ ﴿۷۹﴾ يٰبَنىٓ اِسۡرآءيلَ قَدۡ اَنۡجَيۡنٰكُمۡ مِنۡ عَدُوِّكُمۡ وَوٰعَدۡنٰكُمۡ
جانِبَ الطّورِ الۡاَيۡمَنَ وَنَزَّلۡنا عَلَيۡكُمُ الۡمَنَّ وَالسَّلۡوىٰ ﴿۸۰﴾ كُلوا
مِنۡ طَيِّبٰتِ ما رَزَقۡنٰكُمۡ وَلا تَطۡغَوۡا فيهِ فَيَحِلَّ عَلَيۡكُمۡ غَضَبى
وَمَنۡ يَحۡلِلۡ عَلَيۡهِ غَضَبى فَقَدۡ هَوىٰ ﴿۸۱﴾ وَاِنّى لَغَفّارٌ لِمَنۡ تابَ
حزب ۳ وَءامَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا ثُمَّ اهۡتَدىٰ ﴿۸۲﴾ ۞ وَمآ اَعۡجَلَكَ عَنۡ
قَوۡمِكَ يٰموسىٰ ﴿۸۳﴾ قالَ هُمۡ اُولآءِ عَلىٰٓ اَثَرى وَعَجِلۡتُ اِلَيۡكَ
رَبِّ لِتَرۡضىٰ ﴿۸۴﴾ قالَ فَاِنّا قَدۡ فَتَنّا قَوۡمَكَ مِنۡ بَعۡدِكَ وَاَضَلَّهُمُ
السّامِرِىُّ ﴿۸۵﴾ فَرَجَعَ موسىٰٓ اِلىٰ قَوۡمِهٖ غَضۡبٰنَ اَسِفًا قالَ
يٰقَوۡمِ اَلَمۡ يَعِدۡكُمۡ رَبُّكُمۡ وَعۡدًا حَسَنًا اَفَطالَ عَلَيۡكُمُ
الۡعَهۡدُ اَمۡ اَرَدۡتُمۡ اَنۡ يَحِلَّ عَلَيۡكُمۡ غَضَبٌ مِنۡ رَبِّكُمۡ فَاَخۡلَفۡتُمۡ
مَوۡعِدى ﴿۸۶﴾ قالوا مآ اَخۡلَفۡنا مَوۡعِدَكَ بِمَلۡكِنا وَلٰكِنّا حُمِّلۡنآ
اَوۡزارًا مِنۡ زينَةِ الۡقَوۡمِ فَقَذَفۡنٰها فَكَذٰلِكَ اَلۡقَى السّامِرِىُّ ﴿۸۷﴾

ما به موسی وحی کردیم که بندگان مرا موقع شب حرکت بده و راه خشکی برای آن‌ها در دریا باز کن. نه از این‌که فرعون به تو برسد بترس، نه از غرق شدن. (۷۷) فرعون با لشکریانش آن‌ها را تعقیب کردند. دریا آن‌ها را در خود غرق کرد. (۷۸) فرعون قوم خود را گمراه کرد و هدایت نکرد. (۷۹) ای بنی‌اسرائیل، ما شما را از دست دشمنتان نجات دادیم و در طرف راست کوه طور با شما قرار گذاشتیم و «من و سلوی» (دو نوع خوردنی) را برای شما فرستادیم. (۸۰) از خوردنی‌های پاکی که روزی شما کرده‌ایم بخورید و در آن طغیان نکنید، چون غضب من بر شما نازل می‌شود و هر کس مورد غضب من قرار گیرد نابود می‌شود. (۸۱) من کسی را که توبه کند و ایمان بیاورد و کار صحیح بکند ودر راه صحیح بماند می‌آمرزم. (۸۲) و گفتیم: ای موسی، چه چیز باعث شد که قبل از قومت پیش ما بیایی؟ (۸۳) موسی گفت: قوم من دنبال من هستند. خداوندا، من برای آمدن پیش تو عجله کردم تا از من راضی شوی. (۸۴) خدا گفت: ما بعد از تو قومت را امتحان کردیم و سامری آن‌ها را گمراه کرد. (۸۵) موسی خشمگین و اندوهناک پیش قوم خود برگشت و گفت: ای قوم من، آیا خدایتان به شما وعده خوبی نداده بود؟ آیا مدت جدابودن من از شما طولانی شد؟ یا خواستید که غضب خدایتان بر شما نازل شود که از وعده من تخلف کردید؟ (۸۶) گفتند: با میل خود از وعده تو تخلف نکردیم. ولی مقداری از وسایل زینتی که از قوم فرعون داشتیم، انداختیم و سامری هم انداخت. (۸۷)

فَأَخرَجَ لَهُم عِجلًا جَسَدًا لَهُ خُوارٌ فَقالوا هٰذا إِلٰهُكُم
وَإِلٰهُ موسىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ أَفَلا يَرَونَ أَلّا يَرجِعُ إِلَيهِم قَولًا
وَلا يَملِكُ لَهُم ضَرًّا وَلا نَفعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَد قالَ لَهُم هٰرونُ مِن
قَبلُ يٰقَومِ إِنَّما فُتِنتُم بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحمٰنُ فَاتَّبِعوني
وَأَطيعوا أَمري ﴿٩٠﴾ قالوا لَن نَبرَحَ عَلَيهِ عٰكِفينَ حَتّىٰ يَرجِعَ
إِلَينا موسىٰ ﴿٩١﴾ قالَ يٰهٰرونُ ما مَنَعَكَ إِذ رَأَيتَهُم ضَلّوا ﴿٩٢﴾
أَلّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيتَ أَمري ﴿٩٣﴾ قالَ يَبنَؤُمَّ لا تَأخُذ بِلِحيَتي
وَلا بِرَأسي إِنّي خَشيتُ أَن تَقولَ فَرَّقتَ بَينَ بَني إِسرٰءيلَ
وَلَم تَرقُب قَولي ﴿٩٤﴾ قالَ فَما خَطبُكَ يٰسٰمِرِيُّ ﴿٩٥﴾ قالَ
بَصُرتُ بِما لَم يَبصُروا بِهِ فَقَبَضتُ قَبضَةً مِن أَثَرِ
الرَّسولِ فَنَبَذتُها وَكَذٰلِكَ سَوَّلَت لي نَفسي ﴿٩٦﴾ قالَ
فَاذهَب فَإِنَّ لَكَ فِي الحَيوٰةِ أَن تَقولَ لا مِساسَ وَإِنَّ لَكَ
مَوعِدًا لَن تُخلَفَهُ وَانظُر إِلىٰ إِلٰهِكَ الَّذي ظَلتَ عَلَيهِ
عاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنسِفَنَّهُ فِي اليَمِّ نَسفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّما
إِلٰهُكُمُ اللَّهُ الَّذي لا إِلٰهَ إِلّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيءٍ عِلمًا ﴿٩٨﴾

و سامری برای آن‌ها مجسمه گوساله‌ای ساخت که صدای گوساله داشت و گفتند: این معبود شما و معبود موسی است که موسی آن را فراموش کرده بود. (۸۸) آیا نمی‌بینند که گوساله جوابی به آن‌ها نمی‌دهد و نفع و ضرری برای آن‌ها ندارد؟ (۸۹) در صورتی که هارون قبلاً به آن‌ها گفته بود که ای قوم من، شما به‌وسیله آن امتحان شده‌اید و خدای شما خداوند رحمان است. از من پیروی کنید و از فرمان من اطاعت کنید. (۹۰) گفتند: تا موسی برگردد ما آن را عبادت می‌کنیم. (۹۱) موسی گفت: ای هارون، چه چیز از تو جلوگیری کرد که وقتی آن‌ها گمراه شدند از من پیروی نکنی؟ آیا از فرمان من سرپیچی کردی؟ (۹۲ و ۹۳) هارون گفت: ای فرزند مادرم، ریش و موی سرم را نگیر. من ترسیدم بگویی که بین بنی‌اسرائیل تفرقه افکندی و مراقب دستور من نبودی. (۹۴) موسی به سامری گفت: این چه کاری است که کردی؟ (۹۵) سامری گفت: من چیزی دیدم که آن‌ها ندیدند. بنابراین من یک مشت از اثر پای رسول گرفتم و در آن انداختم، دلم این کار را برای من خوب جلوه داد. (۹۶) موسی به او گفت: برو، جزای تو این است که تا زنده‌ای به مردم بگویی که به من نزدیک نشوید، و برای تو قراری است که از آن تخلف نمی‌شود. به معبود خودت که وقتت را صرف عبادتش کردی، نگاه کن که آن را می‌سوزانیم و توی دریا می‌پاشیم. (۹۷) معبود شما (کسی که در مقابلش احساس و ابراز کوچکی کنید و بدون چون و چرا از دستورها و نظرهای او پیروی کنید) فقط خداست که معبودی جز او وجود ندارد و همه چیز را می‌داند. (۹۸)

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيكَ مِن اَنباءِ ما قَد سَبَقَ وَقَد ءاتَيناكَ مِن لَدُنّا
ذِكرًا ﴿٩٩﴾ مَن اَعرَضَ عَنهُ فَاِنَّهُ يَحمِلُ يَومَ القِيٰمَةِ وِزرًا
﴿١٠٠﴾ خٰلِدينَ فيهِ وَساءَ لَهُم يَومَ القِيٰمَةِ حِملًا ﴿١٠١﴾ يَومَ يُنفَخُ
فِي الصّورِ وَنَحشُرُ المُجرِمينَ يَومَئِذٍ زُرقًا ﴿١٠٢﴾ يَتَخافَتونَ
بَينَهُم اِن لَبِثتُم اِلّا عَشرًا ﴿١٠٣﴾ نَحنُ اَعلَمُ بِما يَقولونَ اِذ يَقولُ
اَمثَلُهُم طَريقَةً اِن لَبِثتُم اِلّا يَومًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسـَٔلونَكَ عَنِ الجِبالِ
فَقُل يَنسِفُها رَبّي نَسفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُها قاعًا صَفصَفًا ﴿١٠٦﴾
لا تَرىٰ فيها عِوَجًا وَلا اَمتًا ﴿١٠٧﴾ يَومَئِذٍ يَتَّبِعونَ الدّاعِيَ
لا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الاَصواتُ لِلرَّحمٰنِ فَلا تَسمَعُ اِلّا هَمسًا
﴿١٠٨﴾ يَومَئِذٍ لا تَنفَعُ الشَّفاعَةُ اِلّا مَن اَذِنَ لَهُ الرَّحمٰنُ وَرَضِيَ
لَهُ قَولًا ﴿١٠٩﴾ يَعلَمُ ما بَينَ اَيديهِم وَما خَلفَهُم وَلا يُحيطونَ
بِهِ عِلمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ الوُجوهُ لِلحَيِّ القَيّومِ وَقَد خابَ
مَن حَمَلَ ظُلمًا ﴿١١١﴾ وَمَن يَعمَل مِنَ الصّالِحاتِ وَهُوَ مُؤمِنٌ
فَلا يَخافُ ظُلمًا وَلا هَضمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنزَلناهُ قُرءانًا عَرَبِيًّا
وَصَرَّفنا فيهِ مِنَ الوَعيدِ لَعَلَّهُم يَتَّقونَ اَو يُحدِثُ لَهُم ذِكرًا ﴿١١٣﴾

ما بدین طریق آنچه را که صورت گرفته بود برای تو می‌گوییم، و قرآن را از طرف خودمان به تو دادیم. (۹۹) کسانی‌که از آن روگردان شوند، روز قیامت بار گناه خود را حمل می‌کنند. (۱۰۰) همیشه در آن می‌مانند. روز قیامت بار بدی را با خود حمل می‌کنند. (۱۰۱) روزی که در صور دمیده شود، گناه‌کاران را با چشم کبود جمع می‌کنیم. (۱۰۲) آهسته با هم صحبت می‌کنند و می‌گویند: فقط ده روز در قبر ماندیم. (۱۰۳) ما آنچه را می‌گویند بهتر از همه می‌دانیم. وقتی آن کس که بهتر از همه نظر می‌دهد، می‌گوید که فقط یک روز در قبر ماندید. (۱۰۴) درباره کوه‌ها از تو سئوال می‌کنند، بگو: خدای من آن‌ها را از هم می‌پاشد، (۱۰۵) و زمین را صاف و هموار می‌سازد، (۱۰۶) به طوری که هیچ کجی و برجستگی در آن نمی‌بینی. (۱۰۷) روزی که بدون کوچک‌ترین سرپیچی از دعوت‌کننده پیروی می‌کنند، و صداها به‌خاطر خداوند رحمان پایین می‌آید، و فقط صدای آهسته‌ای می‌شنوی. (۱۰۸) در آن روز شفاعت سود ندارد مگر از کسی‌که خدا به او اجازه دهد و به حرف‌زدنش راضی باشد. (۱۰۹) آنچه در جلوی آن‌ها و آنچه پشت سرشان است می‌داند، ولی آن‌ها به علم خدا احاطه‌ای ندارند. (۱۱۰) صورت‌ها در آن روز در مقابل خدای زنده و جاوید خاضع می‌شود، و آن‌که ظلم کرده از لطف خدا ناامید می‌شود. (۱۱۱) و کسی‌که کار صحیح می‌کند و ایمان دارد، از این‌که به او ظلمی شود و پاداشش ازبین برود، نمی‌ترسد. (۱۱۲) ما این‌طور به تو قرآنی به زبان عربی نازل کردیم و در آن انواع هشدارها را دادیم، شاید از نافرمانی و عذاب خدا بترسند یا برای آن‌ها توجهی بوجود آورد. (۱۱۳)

فَتَعالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَ لا تَعْجَلْ بِالْقُرْءانِ مِنْ قَبْلِ اَنْ
يُقْضٰىٓ اِلَيْكَ وَحْيُهُ وَ قُلْ رَبِّ زِدْنى عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَ لَقَدْ عَهِدْنآ
اِلٰىٓ ءادَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِىَ وَ لَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَ اِذْ قُلْنا
لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِءادَمَ فَسَجَدُوٓا اِلّآ اِبْليسَ اَبٰى ﴿١١٦﴾
فَقُلْنا يٰٓـاٰدَمُ اِنَّ هٰذا عَدُوٌّ لَكَ وَ لِزَوْجِكَ فَلا يُخْرِجَنَّكُما
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰىٓ ﴿١١٧﴾ اِنَّ لَكَ اَلّا تَجوعَ فيها وَ لا تَعْرٰى ﴿١١٨﴾
وَ اَنَّكَ لا تَظْمَؤُا فيها وَ لا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ
الشَّيْطٰنُ قالَ يٰٓـاٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَ مُلْكٍ
لا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾ فَاَكَلا مِنْها فَبَدَتْ لَهُما سَوْءاتُهُما وَ طَفِقا
يَخْصِفانِ عَلَيْهِما مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَ عَصٰىٓ ءادَمُ رَبَّهُ فَغَوٰى
﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهُ فَتابَ عَلَيْهِ وَ هَدٰى ﴿١٢٢﴾ قالَ اهْبِطا
مِنْها جَميعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَاِمّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنّى
هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُداىَ فَلا يَضِلُّ وَ لا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَ مَنْ اَعْرَضَ
عَنْ ذِكْرى فَاِنَّ لَهُ مَعيشَةً ضَنْكًا وَ نَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
اَعْمٰى ﴿١٢٤﴾ قالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنىٓ اَعْمٰى وَ قَدْ كُنْتُ بَصيرًا ﴿١٢٥﴾

فرمانروای حقیقی خداست که والا و برتر است. قبل از این‌که وحی قرآن تمام شود، در خواندن آن عجله نکن و بگو: خدایا علم مرا زیاد کن. (۱۱۴) ما قبلاً با آدم عهد بستیم.[1] او عهد و پیمان خود را فراموش کرد و ما او را صاحب اراده نیافتیم. (۱۱۵) وقتی را یادآوری کن که به فرشتگان گفتیم: به آدم سجده کنید. همه سجده کردند، غیر از شیطان که از سجده‌کردن خودداری کرد. (۱۱۶) ما گفتیم: ای آدم، این شیطان دشمن تو و همسرت می‌باشد، شما را از بهشت بیرون نکند که دچار زحمت می‌شوی. (۱۱۷) تو در بهشت نه گرسنه می‌مانی نه برهنه، (۱۱۸) و دچار تشنگی و سوزش آفتاب هم نمی‌شوی. (۱۱۹) اما شیطان او را وسوسه کرد و گفت: ای آدم، آیا میل داری تو را به درخت زندگی ابدی و فرمانروایی بی‌پایان راهنمایی کنم؟ (۱۲۰) درنتیجه این وسوسه آدم و همسرش از آن خوردند و آلات جنسی آن‌ها برایشان آشکار شد، بنابراین شروع کردند با برگ‌های بهشت آن را بپوشانند. آدم از فرمان خداوندش سرپیچی کرد و گمراه شد. (۱۲۱) بعد خدا او را برگزید و توبه او را پذیرفت و او را هدایت کرد. (۱۲۲) خدا گفت: همگی از بهشت پایین بروید، بعضی از شما دشمن بعضی خواهید بود. چون از جانب من هدایتی برای شما بیاید، هر کس از هدایت من پیروی کند گمراه و بدبخت نمی‌شود. (۱۲۳) کسی که از تذکر من روگردان شود، زندگی سختی خواهد داشت و روز قیامت او را کور محشور می‌کنیم. (۱۲۴) می‌گوید: خدایا چرا مرا کور محشور کردی در صورتی که من بینا بودم؟ (۱۲۵)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «... به آدم سفارش کردیم»

قالَ كَذٰلِكَ اَتَتكَ ءايٰتُنا فَنَسيتَها ۖ وَكَذٰلِكَ اليَومَ تُنسىٰ ﴿١٢٦﴾
وَكَذٰلِكَ نَجزى مَن اَسرَفَ وَلَم يُؤمِن بِـٔايٰتِ رَبِّهِ ۚ وَلَعَذابُ الاٰخِرَةِ
اَشَدُّ وَاَبقىٰ ﴿١٢٧﴾ اَفَلَم يَهدِ لَهُم كَم اَهلَكنا قَبلَهُم مِنَ القُرونِ
يَمشونَ فى مَسٰكِنِهِم ۗ اِنَّ فى ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِاُولِى النُّهىٰ ﴿١٢٨﴾
وَلَولا كَلِمَةٌ سَبَقَت مِن رَبِّكَ لَكانَ لِزامًا وَاَجَلٌ مُسَمًّى ﴿١٢٩﴾
فَاصبِر عَلىٰ ما يَقولونَ وَسَبِّح بِحَمدِ رَبِّكَ قَبلَ طُلوعِ الشَّمسِ
وَقَبلَ غُروبِها ۖ وَمِن ءاناۤئِ الَّيلِ فَسَبِّح وَاَطرافَ النَّهارِ لَعَلَّكَ
تَرضىٰ ﴿١٣٠﴾ وَلا تَمُدَّنَّ عَينَيكَ اِلىٰ ما مَتَّعنا بِهِۦۤ اَزوٰجًا مِنهُم
زَهرَةَ الحَيوٰةِ الدُّنيا لِنَفتِنَهُم فيهِ ۚ وَرِزقُ رَبِّكَ خَيرٌ وَاَبقىٰ
﴿١٣١﴾ وَأمُر اَهلَكَ بِالصَّلوٰةِ وَاصطَبِر عَلَيها ۖ لا نَسـَٔلُكَ رِزقًا ۖ نَحنُ
نَرزُقُكَ ۗ وَالعٰقِبَةُ لِلتَّقوىٰ ﴿١٣٢﴾ وَقالوا لَولا يَأتينا بِـٔايَةٍ مِن رَبِّهِ ۚ
اَوَلَم تَأتِهِم بَيِّنَةُ ما فِى الصُّحُفِ الاُولىٰ ﴿١٣٣﴾ وَلَو اَنّا اَهلَكنٰهُم
بِعَذابٍ مِن قَبلِهِ لَقالوا رَبَّنا لَولا اَرسَلتَ اِلَينا رَسولًا فَنَتَّبِعَ
ءايٰتِكَ مِن قَبلِ اَن نَذِلَّ وَنَخزىٰ ﴿١٣٤﴾ قُل كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصوا ۖ
فَسَتَعلَمونَ مَن اَصحٰبُ الصِّرٰطِ السَّوِىِّ وَمَنِ اهتَدىٰ ﴿١٣٥﴾

خدا گوید: همان‌طور که وقتی آیات ما برای تو آمد، آن‌ها را فراموش کردی، امروز هم تو فراموش می‌شوی. (۱۲۶) ما کسی را که زیاده‌روی کند و به آیات خداوندش ایمان نیاورد، این‌طور مجازات می‌کنیم. قطعاً عذاب آخرت شدیدتر و پایدارتر است. (۱۲۷) آیا برای هدایتشان کافی نیست که متوجه شوند اقوام زیادی را پیش از آنان نابود کردیم، اقوامی که حالا این‌ها در خانه آنان راه می‌روند؟ در این کار نشانه‌هایی برای خردمندان است. (۱۲۸) اگر سخنی که خدا قبلاً گفته بود نبود و مدت معینی قرار داده نشده بود، عذاب لازم می‌شد. (۱۲۹) بر آنچه می‌گویند صبر داشته باش، و قبل از طلوع خورشید و قبل از غروب آن وقسمتی از شب و اطراف روز با ستایش خداوندت او را تسبیح کن، شاید راضی شوی.(۱۳۰) به نعمت‌هایی که به عده‌ای از آن‌ها داده‌ایم چشم ندوز. این‌ها زینت زندگی دنیاست تا آن‌ها را با آن بیازماییم. روزی خدایت بهتر و بادوام‌تر است.(۱۳۱) خانواده‌ات را به نماز امر کن و بر آن پایدار باش. ما از تو روزی نمی‌خواهیم. روزی تو را هم ما می‌دهیم. عاقبت خوب مال پرهیزکاران است.(۱۳۲) گفتند: چرا پیغمبر برای ما معجزه‌ای از جانب خدایش نمی‌آورد؟ بگو: آیا در کتاب‌های گذشته دلیل روشن برای آن‌ها نیامد؟(۱۳۳) اگر ما قبل از فرستادن پیغمبر آن‌ها را نابود می‌کردیم، حتماً می‌گفتند: خداوندا، چرا پیغمبری برای ما نفرستادی تا قبل از این‌که ذلیل و خوار شویم از آیات تو پیروی کنیم؟(۱۳۴) بگو: همه منتظرند، پس شما هم انتظار بکشید. به زودی خواهید دانست که چه کسی اهل راه راست است و راه صحیح را شناخته است.(۱۳۵)

سُورَةُ الأَنبِيَاءِ — آیاتها ۱۱۲

حزب

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیمِ

اِقتَرَبَ لِلنّاسِ حِسابُهُم وَهُم فی غَفلَةٍ مُعرِضونَ ﴿١﴾
ما یَأتیهِم مِن ذِکرٍ مِن رَبِّهِم مُحدَثٍ اِلَّا استَمَعوهُ
وَهُم یَلعَبونَ ﴿٢﴾ لاهِیَةً قُلوبُهُم وَاَسَرُّوا النَّجوَى الَّذینَ
ظَلَموا هَل هٰذا اِلّا بَشَرٌ مِثلُکُم اَفَتَأتونَ السِّحرَ وَاَنتُم
تُبصِرونَ ﴿٣﴾ قالَ رَبّی یَعلَمُ القَولَ فِی السَّماءِ وَالاَرضِ
وَهُوَ السَّمیعُ العَلیمُ ﴿٤﴾ بَل قالوا اَضغاثُ اَحلامٍ بَلِ
افتَرٰهُ بَل هُوَ شاعِرٌ فَلیَأتِنا بِآیَةٍ کَما اُرسِلَ الاَوَّلونَ
﴿٥﴾ ما آمَنَت قَبلَهُم مِن قَریَةٍ اَهلَکناها اَفَهُم یُؤمِنونَ
﴿٦﴾ وَما اَرسَلنا قَبلَکَ اِلّا رِجالًا نوحی اِلَیهِم فَسئَلوا اَهلَ
الذِّکرِ اِن کُنتُم لا تَعلَمونَ ﴿٧﴾ وَما جَعَلناهُم جَسَدًا
لا یَأکُلونَ الطَّعامَ وَما کانوا خالِدینَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقناهُمُ
الوَعدَ فَاَنجَیناهُم وَمَن نَشاءُ وَاَهلَکنَا المُسرِفینَ ﴿٩﴾
لَقَد اَنزَلنا اِلَیکُم کِتابًا فیهِ ذِکرُکُم اَفَلا تَعقِلونَ ﴿١٠﴾

سوره انبیاء (۲۱)

مکی و شامل یکصد و دوازده آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

رسیدگی به حساب مردم نزدیک شده ولی آن‌ها در غفلت و از آن روگردان می‌باشند. (۱) هیچ تذکر تازه‌ای از جانب خدایشان برای آن‌ها نمی‌آید مگر این‌که آن را می‌شنوند و به بازی می‌گیرند. (۲) دل‌هایشان سرگرم است. افراد ظالم آهسته در گوش هم می‌گویند: آیا این غیر از بشری مثل شماست؟ آیا در صورتی که می‌بینید دچار سحر می‌شوید؟ (۳) پیغمبر گفت: خدای من از هر سخنی در آسمان و زمین آگاه است. او شنوا و دانا است. (۴) یا این‌که گفتند: خواب‌های آشفته پریشان است، شاید آن‌ها را خودش سر هم کرده یا شاعر است. باید معجزه‌ای همان‌طور که پیغمبران گذشته داشتند برای ما بیاورد. (۵) قبل از آن‌ها شهرهایی را که ایمان نیاوردند نابود کردیم. آیا آن‌ها ایمان می‌آورند؟ (۶) ما قبل از تو پیغمبرانی فرستادیم که به آن‌ها وحی می‌کردیم. اگر نمی‌دانید از کسانی که از کتاب‌های پیغمبران گذشته اطلاع دارند بپرسید. (۷) پیغمبران را افرادی که غذا نخورند نساختیم و عمر جاویدان نداشتند. (۸) و وعده‌ای که به آن‌ها دادیم عملی کردیم و آن‌ها و هر کس را که می‌خواستیم نجات دادیم و زیاده‌روی کنندگان را هلاک کردیم. (۹) برای شما کتابی نازل کردیم که در آن صحبت شماست، آیا عقلتان را به کار نمی‌برید؟ (۱۰)

وَكَم قَصَمنا مِن قَريَةٍ كانَت ظالِمَةً وَ اَنشَأنا بَعدَها قَومًا
ءاخَرينَ ﴿١١﴾ فَلَمّآ اَحَسّوا بَأسَنآ اِذا هُم مِنها يَركُضونَ ﴿١٢﴾
لا تَركُضوا وَارجِعوآ اِلىٰ ما اُترِفتُم فيهِ وَ مَسٰكِنِكُم لَعَلَّكُم
تُسـَٔلونَ ﴿١٣﴾ قالوا يٰوَيلَنآ اِنّا كُنّا ظٰلِمينَ ﴿١٤﴾ فَما زالَت تِلكَ
دَعوىٰهُم حَتّىٰ جَعَلنٰهُم حَصيدًا خٰمِدينَ ﴿١٥﴾ وَما خَلَقنَا
السَّمآءَ وَالاَرضَ وَما بَينَهُما لٰعِبينَ ﴿١٦﴾ لَو اَرَدنآ اَن نَتَّخِذَ لَهوًا
لَاتَّخَذنٰهُ مِن لَدُنّآ اِن كُنّا فٰعِلينَ ﴿١٧﴾ بَل نَقذِفُ بِالحَقِّ عَلَى
الباطِلِ فَيَدمَغُهُ فَاِذا هُوَ زاهِقٌ وَلَكُمُ الوَيلُ مِمّا تَصِفونَ
﴿١٨﴾ وَلَهُ مَن فِي السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ وَمَن عِندَهُ لا يَستَكبِرونَ
عَن عِبادَتِهِ وَ لا يَستَحسِرونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحونَ الَّيلَ وَالنَّهارَ
لا يَفتُرونَ ﴿٢٠﴾ اَمِ اتَّخَذوآ ءالِهَةً مِنَ الاَرضِ هُم يُنشِرونَ
﴿٢١﴾ لَو كانَ فيهِمآ ءالِهَةٌ اِلَّا اللهُ لَفَسَدَتا فَسُبحٰنَ اللهِ رَبِّ
العَرشِ عَمّا يَصِفونَ ﴿٢٢﴾ لا يُسـَٔلُ عَمّا يَفعَلُ وَهُم يُسـَٔلونَ ﴿٢٣﴾ اَمِ
اتَّخَذوا مِن دونِهِ ءالِهَةً قُل هاتوا بُرهٰنَكُم هٰذا ذِكرُ مَن مَعِيَ
وَذِكرُ مَن قَبلي بَل اَكثَرُهُم لا يَعلَمونَ الحَقَّ فَهُم مُعرِضونَ ﴿٢٤﴾

شهرهای زیادی را که ظالم بودند نابود کردیم، و بعد از آن‌ها قوم دیگری را بوجود آوردیم. (۱۱) چون عذاب ما را احساس کردند، از آن فرار می‌کردند. (۱۲) فرار نکنید و پیش نعمت‌هایی که به شما داده بودیم و به خانه‌هایتان برگردید تا از شما بازخواست شود. (۱۳) گفتند: وای بر ما، ما ظالم بودیم. (۱۴) همیشه حرف آن‌ها این بود، تا وقتی که آن‌ها را از بیخ درو کردیم و خاموش شدند. (۱۵) آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌هاست را به بازی خلق نکردیم. (۱۶) اگر سرگرمی می‌خواستیم و اگر تصمیم این کار را می‌گرفتیم، خودمان آن را انتخاب می‌کردیم. (۱۷) بلکه حق را روی باطل می‌اندازیم تا آن را از بین ببرد. باطل از بین‌رفتنی است، ولی وای بر شما به‌خاطر این حرف‌هایی که می‌زنید.(۱۸) تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند مال خدا می‌باشند، و کسانی که پیش او هستند تکبری در عبادت او ندارند و خسته هم نمی‌شوند.(۱۹) شب و روز تسبیح خدا را به جا می‌آورند و در این کار سستی نمی‌کنند.(۲۰) آیا معبودهایی از زمین برای خودشان گرفتند که مرده‌ها را زنده می‌کنند؟(۲۱) اگر خداهایی غیر از خدا وجود داشت، حتماً آسمان و زمین خراب می‌شد. خدای صاحب عرش از این حرف‌هایی که می‌زنند پاک است.(۲۲) درباره کارهایی که می‌کند مورد بازخواست قرار نمی‌گیرد، در صورتی که آن‌ها مورد بازخواست قرار می‌گیرند.(۲۳) آیا معبودهایی غیر از خدا برای خود گرفتند؟ بگو: دلیلتان را بیاورید، این است حرف کسانی که با من هستند و افرادی که قبل از من بودند. ولی بیشتر آن‌ها حقیقت را نمی‌شناسند و از آن رو برمی‌گردانند.(۲۴)

وَمَآ اَرۡسَلۡنَا مِنۡ قَبۡلِكَ مِنۡ رَّسُوۡلٍ اِلَّا نُوۡحِیۡۤ اِلَیۡهِ اَنَّهٗ لَاۤ اِلٰهَ
اِلَّاۤ اَنَا فَاعۡبُدُوۡنِ ﴿۲۵﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحۡمٰنُ وَلَدًا سُبۡحٰنَهٗ
بَلۡ عِبَادٌ مُّكۡرَمُوۡنَ ﴿۲۶﴾ لَا یَسۡبِقُوۡنَهٗ بِالۡقَوۡلِ وَهُمۡ بِاَمۡرِهٖ
یَعۡمَلُوۡنَ ﴿۲۷﴾ یَعۡلَمُ مَا بَیۡنَ اَیۡدِیۡهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ وَلَا یَشۡفَعُوۡنَ
اِلَّا لِمَنِ ارۡتَضٰی وَهُمۡ مِّنۡ خَشۡیَتِهٖ مُشۡفِقُوۡنَ ﴿۲۸﴾ ۞ وَمَنۡ
یَّقُلۡ مِنۡهُمۡ اِنِّیۡۤ اِلٰهٌ مِّنۡ دُوۡنِهٖ فَذٰلِكَ نَجۡزِیۡهِ جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ
نَجۡزِی الظّٰلِمِیۡنَ ﴿۲۹﴾ اَوَلَمۡ یَرَ الَّذِیۡنَ كَفَرُوۡۤا اَنَّ السَّمٰوٰتِ
وَالۡاَرۡضَ كَانَتَا رَتۡقًا فَفَتَقۡنٰهُمَا وَجَعَلۡنَا مِنَ الۡمَآءِ كُلَّ
شَیۡءٍ حَیٍّ اَفَلَا یُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۳۰﴾ وَجَعَلۡنَا فِی الۡاَرۡضِ رَوَاسِیَ اَنۡ تَمِیۡدَ
بِهِمۡ وَجَعَلۡنَا فِیۡهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمۡ یَهۡتَدُوۡنَ ﴿۳۱﴾
وَجَعَلۡنَا السَّمَآءَ سَقۡفًا مَّحۡفُوۡظًا وَهُمۡ عَنۡ اٰیٰتِهَا مُعۡرِضُوۡنَ
﴿۳۲﴾ وَهُوَ الَّذِیۡ خَلَقَ الَّیۡلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمۡسَ وَالۡقَمَرَ
كُلٌّ فِیۡ فَلَكٍ یَّسۡبَحُوۡنَ ﴿۳۳﴾ وَمَا جَعَلۡنَا لِبَشَرٍ مِّنۡ قَبۡلِكَ
الۡخُلۡدَ اَفَا۠ئِنۡ مِّتَّ فَهُمُ الۡخٰلِدُوۡنَ ﴿۳۴﴾ كُلُّ نَفۡسٍ ذَآئِقَةُ
الۡمَوۡتِ وَنَبۡلُوۡكُمۡ بِالشَّرِّ وَالۡخَیۡرِ فِتۡنَةً وَاِلَیۡنَا تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۳۵﴾

قبل از تو پیغمبری نفرستادیم مگر این‌که به او وحی کردیم که معبودی غیر از من وجود ندارد، پس فقط مرا بندگی کنید (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورهای هیچ‌کس جز خدا نباشید). (۲۵) گفتند: خداوند رحمان فرزندی گرفته است. خدا والاتر و از این‌کار برکنار است. آن‌ها بندگان گرامی خدا هستند. (۲۶) قبل از این‌که خدا چیزی بگوید، آن‌ها چیزی نمی‌گویند و مطابق دستور خدا عمل می‌کنند. (۲۷) خدا آنچه روبروی آن‌ها و آنچه پشت سرشان است را می‌داند و فقط برای کسانی که خدا بپسندد شفاعت می‌کنند و از ترس خدا هراسانند. (۲۸) هر کدام از آن‌ها که بگوید: من به جای خدا معبود هستم (از مردم بخواهد که مطیع محض او باشند و بدون چون و چرا از دستورهای او پیروی کنند)، جهنم را جزای او می‌سازیم. ما افرادی را که ظلم می‌کنند این‌طور مجازات می‌کنیم.(۲۹) آیا افراد بی‌ایمان نمی‌دانند که آسمان‌ها و زمین به هم چسبیده بود و ما آن‌ها را از هم جدا کردیم؟ و هر چیز زنده‌ای را از آب آفریدیم؟ آیا باز هم ایمان نمی‌آورند؟(۳۰) و در زمین کوه‌ها را قرار دادیم که از لرزش آن جلوگیری کند، و راه‌های پهنی در آن قرار دادیم تا راه خود را بشناسند.(۳۱) و آسمان را سقف محفوظی ساختیم، ولی آن‌ها از آیات ما رو برمی‌گردانند.(۳۲) اوست که شب و روز و خورشید و ماه را آفرید که هر یک در مداری حرکت می‌کنند.(۳۳) برای هیچ انسانی قبل از تو عمر جاوید قرار ندادیم، اگر تو بمیری آیا آن‌ها عمر جاوید دارند؟! (۳۴) هر کس مزه مرگ را می‌چشد و ما شما را با بدی‌ها و خوبی‌ها امتحان می‌کنیم و پیش ما برگردانده می‌شوید.(۳۵)

وَإِذَا رَءَاكَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
أَهَـٰذَا الَّذِى يَذْكُرُ ءَالِهَتَكُمْ وَهُم بِذِكْرِ الرَّحْمَـٰنِ
هُمْ كَـٰفِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْإِنسَـٰنُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
ءَايَـٰتِى فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَـٰذَا الْوَعْدُ
إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِم بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ
بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُم مَّا كَانُوا بِهِۦ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
الرَّحْمَـٰنِ بَلْ هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ
لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُم مِّن دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَـٰٓؤُلَآءِ
وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا
نَأْتِى الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَآ أَفَهُمُ الْغَـٰلِبُونَ ﴿٤٤﴾

وقتی افراد بی‌ایمان تو را ببینند، مسخره‌ات می‌کنند و می‌گویند: آیا این همان کسی است که از خدایان شما بدگویی می‌کند؟ در صورتی که خود آن‌ها منکر یاد خدای رحمان هستند. (۳۶) انسان موجودی عجله‌کننده آفریده شده. نشانه‌هایم را به شما نشان خواهم داد، بنابراین عجله نکنید. (۳۷) می‌گویند: اگر راست می‌گویید این وعده چه وقتی خواهد بود؟ (۳۸) اگر افراد بی‌ایمان از وقتی که نمی‌توانند جلوی آتش جهنم را از صورت و پشتشان بگیرند و کسی هم به آن‌ها کمک نخواهد کرد، اطلاع داشتند، (چنین حرفی نمی‌زدند). (۳۹) عذاب ناگهانی سراغ آن‌ها می‌آید و آن‌ها را مبهوت می‌کند و توانایی ردکردن آن را ندارند و مهلتی هم به آن‌ها داده نمی‌شود. (۴۰) پیغمبران قبل از تو را هم مسخره کردند و همان عذابی که مورد تمسخر آنان قرار می‌گرفت، آن‌ها را در بر گرفت. (۴۱) بگو: چه کسی شما را شب و روز از عذاب خداوند رحمان حفظ می‌کند؟ با وجود این، آن‌ها از ذکر خداوندشان روگردان هستند. (۴۲) آیا آن‌ها غیر از ما خدایانی دارند که آن‌ها را از عذاب ما حفظ کنند؟ آن‌ها نمی‌توانند به خودشان هم کمک کنند و از طرف ما هم به آن‌ها کمکی نمی‌شود. (۴۳) ما آن‌ها و پدرانشان را از نعمت‌های خودمان بهره‌مند ساختیم تا آنجا که عمر طولانی پیدا کردند. آیا نمی‌بینند که ما سراغ زمین می‌آییم و از اطراف آن کم می‌کنیم؟ آیا آن‌ها بر ما غلبه دارند؟ (۴۴)

قُل إِنَّمَآ أُنذِرُكُم بِالوَحيِ ۚ وَلا يَسمَعُ الصُّمُّ الدُّعآءَ
إِذا ما يُنذَرونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِن مَسَّتهُم نَفحَةٌ مِن عَذابِ رَبِّكَ
لَيَقولُنَّ يٰوَيلَنآ إِنّا كُنّا ظٰلِمينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ المَوٰزينَ
القِسطَ لِيَومِ القِيٰمَةِ فَلا تُظلَمُ نَفسٌ شَيـًٔا ۖ وَإِن كانَ
مِثقالَ حَبَّةٍ مِن خَردَلٍ أَتَينا بِها ۗ وَكَفىٰ بِنا حٰسِبينَ
﴿٤٧﴾ وَلَقَد ءاتَينا موسىٰ وَهٰرونَ الفُرقانَ وَضِيآءً وَذِكرًا
لِلمُتَّقينَ ﴿٤٨﴾ الَّذينَ يَخشَونَ رَبَّهُم بِالغَيبِ وَهُم مِنَ
السّاعَةِ مُشفِقونَ ﴿٤٩﴾ وَهٰذا ذِكرٌ مُبارَكٌ أَنزَلنٰهُ ۚ أَفَأَنتُم لَهُ
مُنكِرونَ ﴿٥٠﴾ ۞ وَلَقَد ءاتَينآ إِبرٰهيمَ رُشدَهُ مِن قَبلُ وَكُنّا
بِهِ عٰلِمينَ ﴿٥١﴾ إِذ قالَ لِأَبيهِ وَقَومِهِ ما هٰذِهِ التَّماثيلُ الَّتى
أَنتُم لَها عٰكِفونَ ﴿٥٢﴾ قالوا وَجَدنآ ءابآءَنا لَها عٰبِدينَ ﴿٥٣﴾
قالَ لَقَد كُنتُم أَنتُم وَءابآؤُكُم فى ضَلٰلٍ مُبينٍ ﴿٥٤﴾ قالوا
أَجِئتَنا بِالحَقِّ أَم أَنتَ مِنَ اللّٰعِبينَ ﴿٥٥﴾ قالَ بَل رَبُّكُم رَبُّ
السَّمٰوٰتِ وَالأَرضِ الَّذى فَطَرَهُنَّ وَأَنا۠ عَلىٰ ذٰلِكُم مِنَ الشّٰهِدينَ
﴿٥٦﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكيدَنَّ أَصنٰمَكُم بَعدَ أَن تُوَلّوا مُدبِرينَ ﴿٥٧﴾

بگو: من شما را به‌وسیله وحی از عاقبت کارتان می‌ترسانم. اما وقتی به کرها هشدار داده می‌شود، صدا را نمی‌شنوند. (۴۵) اگر مقدار کمی از عذاب خدای تو به آن‌ها برسد، می‌گویند: ای وای ما ظالم بودیم. (۴۶) ما روز قیامت ترازوهای عدالت را می‌گذاریم و به کسی ذره‌ای ظلم نمی‌شود، و اگر عملی به اندازه دانه خردلی باشد آن را به حساب می‌آوریم. ما برای رسیدگی به حساب‌ها کافی هستیم. (۴۷) به موسی و هارون فرقان (یعنی جداکننده حق و باطل) داده‌ایم که روشنایی و تذکری برای افراد پرهیزگار است. (۴۸) پرهیزگارانی که قلباً از خدایشان می‌ترسند و از روز قیامت بیم دارند. (۴۹) و این قرآن تذکر پربرکتی است که ما آن را نازل کرده‌ایم. آیا شما منکر آن هستید؟ (۵۰) و ابراهیم را قبلاً راهنمایی کرده بودیم و او را می‌شناختیم. (۵۱) وقتی به پدر و قومش گفت: این مجسمه‌هایی که عبادت می‌کنید چیست؟ (۵۲) گفتند: ما دیدیم که پدرانمان آن‌ها را عبادت می‌کردند. (۵۳) ابراهیم گفت: هم خودتان و هم پدرانتان به طور آشکاری گمراه بوده‌اید. (۵۴) گفتند: آیا حقیقت را برای ما آورده‌ای یا شوخی می‌کنی؟ (۵۵) ابراهیم گفت: صاحب‌اختیار شما خدای آسمان‌ها و زمین است که آن‌ها را آفریده و من این را شهادت می‌دهم. (۵۶) به خدا قسم بعد از این که از پیش بت‌هایتان رفتید نقشه‌ای برای آن‌ها دارم. (۵۷)

فَجَعَلَهُم جُذٰذًا اِلّا كَبيرًا لَهُم لَعَلَّهُم اِلَيهِ يَرجِعونَ ﴿۵۸﴾
قالوا مَن فَعَلَ هٰذا بِـٔالِهَتِنا اِنَّهُ لَمِنَ الظّٰلِمينَ ﴿۵۹﴾ قالوا
سَمِعنا فَتًى يَذكُرُهُم يُقالُ لَهُ اِبرٰهيمُ ﴿۶۰﴾ قالوا فَأتوا بِهِ
عَلىٰ اَعيُنِ النّاسِ لَعَلَّهُم يَشهَدونَ ﴿۶۱﴾ قالوا ءَاَنتَ فَعَلتَ
هٰذا بِـٔالِهَتِنا يٰاِبرٰهيمُ ﴿۶۲﴾ قالَ بَل فَعَلَهُ كَبيرُهُم
هٰذا فَسـَٔلوهُم اِن كانوا يَنطِقونَ ﴿۶۳﴾ فَرَجَعوا
اِلىٰ اَنفُسِهِم فَقالوا اِنَّكُم اَنتُمُ الظّٰلِمونَ ﴿۶۴﴾ ثُمَّ نُكِسوا
عَلىٰ رُءوسِهِم لَقَد عَلِمتَ ما هٰؤُلاءِ يَنطِقونَ ﴿۶۵﴾
قالَ اَفَتَعبُدونَ مِن دونِ اللّٰهِ ما لا يَنفَعُكُم شَيـًٔا
وَلا يَضُرُّكُم ﴿۶۶﴾ اُفٍّ لَكُم وَلِما تَعبُدونَ مِن دونِ اللّٰهِ ج
اَفَلا تَعقِلونَ ﴿۶۷﴾ قالوا حَرِّقوهُ وَانصُروا ءالِهَتَكُم اِن كُنتُم
فٰعِلينَ ﴿۶۸﴾ قُلنا يٰنارُ كوني بَردًا وَسَلٰمًا عَلىٰ اِبرٰهيمَ ﴿۶۹﴾
وَاَرادوا بِهِ كَيدًا فَجَعَلنٰهُمُ الاَخسَرينَ ﴿۷۰﴾ وَنَجَّينٰهُ
وَلوطًا اِلَى الاَرضِ الَّتي بٰرَكنا فيها لِلعٰلَمينَ ﴿۷۱﴾ وَوَهَبنا
لَهُ اِسحٰقَ وَيَعقوبَ نافِلَةً ج وَكُلًّا جَعَلنا صٰلِحينَ ﴿۷۲﴾

بت‌ها را، غیر از بت بزرگ، تکه‌تکه کرد تا پیش او برگردند. (۵۸) گفتند: چه کسی این کار را با خدایان ما کرده؟ او واقعاً ظالم است. (۵۹) گفتند: شنیده‌ایم که جوانی درباره آن‌ها حرف می‌زد، به او ابراهیم می‌گویند. (۶۰) گفتند: او را جلوی چشم مردم بیاورید تا شهادت بدهند. (۶۱) گفتند: ای ابراهیم، آیا تو با خدایان ما چنین کاری کرده‌ای؟ (۶۲) ابراهیم گفت: این کار را بت بزرگ انجام داده. اگر حرف می‌زنند از آن‌ها بپرسید. (۶۳) به خود آمدند و به هم گفتند: شما ظالم هستید. (۶۴) بعد سرشان را پایین انداختند، (و گفتند) تو می‌دانی که بت‌ها حرف نمی‌زنند. (۶۵) ابراهیم گفت: آیا غیر از خدا چیزی را عبادت می‌کنید که نه نفعی برای شما دارد و نه ضرری؟ (۶۶) از شما و هر چه غیر از خدا می‌پرستید بیزارم. آیا عقل ندارید؟(۶۷) گفتند: اگر مرد عمل هستید، خدایان خود را یاری کنید و ابراهیم را بسوزانید.(۶۸) گفتیم: ای آتش، بر ابراهیم سرد و سلامت باش.(۶۹) برای او نقشه‌ای داشتند. ما آن‌ها را زیانکار ساختیم.(۷۰) و ابراهیم و لوط را نجات دادیم و به سرزمینی که در آن برای افراد بشر پربرکت ساخته‌ایم بردیم.(۷۱) و اسحاق و یعقوب را به ابراهیم عطا کردیم و همه را افراد صالحی ساختیم.(۷۲)

وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرٰتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَ اِيتَآءَ الزَّكٰوةِ وَ كَانُوا لَنَا
عٰبِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَ لُوطًا ءَاتَيْنٰهُ حُكْمًا وَ عِلْمًا وَ نَجَّيْنٰهُ مِنَ
الْقَرْيَةِ الَّتِى كَانَت تَعْمَلُ الْخَبٰٓئِثَ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
فٰسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَ اَدْخَلْنٰهُ فِى رَحْمَتِنَآ اِنَّهُ مِنَ الصّٰلِحِينَ
﴿٧٥﴾ وَ نُوحًا اِذْ نَادٰى مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنٰهُ
وَ اَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَ نَصَرْنٰهُ مِنَ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِـَٔايٰتِنَآ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنٰهُمْ
اَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَ دَاوُدَ وَ سُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمَانِ فِى الْحَرْثِ اِذْ
نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَ كُنَّا لِحُكْمِهِمْ شٰهِدِينَ ﴿٧٨﴾
فَفَهَّمْنٰهَا سُلَيْمٰنَ وَ كُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَ عِلْمًا وَ سَخَّرْنَا
مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَ الطَّيْرَ وَ كُنَّا فٰعِلِينَ ﴿٧٩﴾
وَ عَلَّمْنٰهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِن بَأْسِكُمْ
فَهَلْ اَنْتُمْ شٰكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَ لِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِى بِاَمْرِهِ
اِلَى الْاَرْضِ الَّتِى بٰرَكْنَا فِيهَا وَ كُنَّا بِكُلِّ شَىْءٍ عٰلِمِينَ ﴿٨١﴾

و آن‌ها را پیشوایانی ساختیم که به دستور ما مردم را راهنمایی می‌کردند و به آن‌ها انجام‌دادن کارهای خوب و خواندن نماز و دادن زکات را وحی کردیم و ما را بندگی می‌کردند. (۷۳) و لوط را یادآوری کن که به او حکمت و علم دادیم و او را از شهری که مردمش کارهای زشت می‌کردند نجات دادیم. اهالی شهرش مردم بدکاری بودند که از خدا اطاعت نمی‌کردند. (۷۴) او را وارد رحمت خود کردیم، چون از افراد درستکار بود. (۷۵) و آن وقتی را یادآوری کن که نوح ما را صدا زد و ما دعایش را اجابت کردیم و او و خانواده‌اش را از غصه‌ای بزرگ نجات دادیم. (۷۶) و او را در مقابل مردمی که منکر آیات ما بودند یاری کردیم. قوم او مردم بدی بودند. ما همه آن‌ها را غرق کردیم. (۷۷) آن وقتی را یادآوری کن که داود و سلیمان درباره مزرعه‌ای که گوسفندان عده‌ای شبانه در آن چریده بودند حکم می‌کردند. و ما شاهد حکم آن‌ها بودیم. (۷۸) و آن را به سلیمان فهماندیم و به هر یک از آن‌ها حکمت و علم دادیم، و کوه‌ها و پرندگان را رام داود کردیم که با او تسبیح می‌گفتند. ما این کارها را کردیم. (۷۹) و به او یاد دادیم که برای شما زره بسازد تا شما را از آسیب جنگ حفظ کند. آیا شکرگزاری می‌کنید؟ (۸۰) و باد تند را در اختیار سلیمان قرار دادیم که به فرمان او، به طرف زمینی که ما به آن برکت داده بودیم، حرکت می‌کرد. ما همه چیز را می‌دانستیم. (۸۱)

وَمِنَ الشَّيٰطينِ مَن يَغوصونَ لَهُ وَيَعمَلونَ عَمَلًا
دونَ ذٰلِكَ وَكُنّا لَهُم حٰفِظينَ ﴿۸۲﴾ ۞ وَاَيّوبَ اِذ
نادىٰ رَبَّهُ اَنّى مَسَّنِىَ الضُّرُّ وَاَنتَ اَرحَمُ الرّٰحِمينَ ﴿۸۳﴾
فَاستَجَبنا لَهُ فَكَشَفنا ما بِهِ مِن ضُرٍّ وَءاتَينٰهُ اَهلَهُ
وَمِثلَهُم مَعَهُم رَحمَةً مِن عِندِنا وَذِكرىٰ لِلعٰبِدينَ ﴿۸۴﴾
وَاِسمٰعيلَ وَاِدريسَ وَذَا الكِفلِ كُلٌّ مِنَ الصّٰبِرينَ
﴿۸۵﴾ وَاَدخَلنٰهُم فى رَحمَتِنا اِنَّهُم مِنَ الصّٰلِحينَ
﴿۸۶﴾ وَذَا النّونِ اِذ ذَهَبَ مُغٰضِبًا فَظَنَّ اَن لَن نَقدِرَ عَلَيهِ
فَنادىٰ فِى الظُّلُمٰتِ اَن لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ سُبحٰنَكَ اِنّى
كُنتُ مِنَ الظّٰلِمينَ ﴿۸۷﴾ فَاستَجَبنا لَهُ وَنَجَّينٰهُ
مِنَ الغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنجِى المُؤمِنينَ ﴿۸۸﴾ وَزَكَرِيّا
اِذ نادىٰ رَبَّهُ رَبِّ لا تَذَرنى فَردًا وَاَنتَ خَيرُ الوٰرِثينَ
﴿۸۹﴾ فَاستَجَبنا لَهُ وَوَهَبنا لَهُ يَحيىٰ وَاَصلَحنا
لَهُ زَوجَهُ اِنَّهُم كانوا يُسٰرِعونَ فِى الخَيرٰتِ
وَيَدعونَنا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكانوا لَنا خٰشِعينَ ﴿۹۰﴾

و عده‌ای از شیاطین برای او غواصی می‌کردند و کارهایی غیر از آن انجام می‌دادند و ما مراقب آن‌ها بودیم. (۸۲) ایوب را یاد کن وقتی خدایش را به کمک خواند که من بیمار شده‌ام و تو رحم‌کننده‌تر از تمام رحم‌کننده‌ها هستی. (۸۳) ما دعای او را اجابت و بیماری او را رفع کردیم و خانواده‌اش را به او دادیم و از روی رحمت خودمان، مثل آن را به اضافه آن‌ها به او دادیم. این برای عبادت‌کنندگان عبرتی است. (۸۴) و اسماعیل و ادریس و ذوالکفل را یادآوری کن. همه آن‌ها از افراد صبور بودند. (۸۵) ما آن‌ها را مشمول رحمت خود کردیم. آن‌ها افراد درستکاری بودند. (۸۶) و یونس را یاد کن وقتی که با عصبانیت می‌رفت و فکر می‌کرد که ما هرگز بر او سخت نمی‌گیریم، و در تاریکی صدا زد که معبودی غیر از تو وجود ندارد. خدایا، تو والا و پاکی. من ستمکار بودم. (۸۷) ما دعای او را اجابت کردیم و او را از غم نجات دادیم. ما افراد باایمان را این‌طور نجات می‌دهیم. (۸۸) و زکریا را یاد کن وقتی که خدایش را صدا زد و گفت: خدایا، مرا تنها نگذار. در صورتی که تو بهترین وارث هستی. (۸۹) دعای او را اجابت کردیم و یحیی را به او عطا کردیم و وضع زن نازایش را برای او اصلاح کردیم. آن‌ها در کار خیر عجله می‌کردند و با میل و ترس ما را می‌خواندند و در مقابل ما متواضع بودند. (۹۰)

وَالَّتيٓ اَحصَنَت فَرجَها فَنَفَخنا فيها مِن روحِنا
وَجَعَلناها وَابنَها ءايَةً لِلعالَمينَ ﴿۹۱﴾ اِنَّ هٰذِهٖٓ
اُمَّتُكُم اُمَّةً واحِدَةً وَاَنا رَبُّكُم فَاعبُدونِ ﴿۹۲﴾
وَتَقَطَّعوٓا اَمرَهُم بَينَهُم كُلٌّ اِلَينا راجِعونَ ﴿۹۳﴾
فَمَن يَعمَل مِنَ الصّالِحاتِ وَهُوَ مُؤمِنٌ فَلا كُفرانَ
لِسَعيِهٖ وَاِنّا لَهٗ كاتِبونَ ﴿۹۴﴾ وَحَرامٌ عَلىٰ قَريَةٍ
اَهلَكناهآ اَنَّهُم لا يَرجِعونَ ﴿۹۵﴾ حَتّىٰٓ اِذا فُتِحَت
يَأجوجُ وَمَأجوجُ وَهُم مِن كُلِّ حَدَبٍ يَنسِلونَ ﴿۹۶﴾
وَاقتَرَبَ الوَعدُ الحَقُّ فَاِذا هِيَ شاخِصَةٌ اَبصارُ الَّذينَ
كَفَروا يا وَيلَنا قَد كُنّا في غَفلَةٍ مِن هٰذا بَل كُنّا
ظالِمينَ ﴿۹۷﴾ اِنَّكُم وَما تَعبُدونَ مِن دونِ
اللهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ اَنتُم لَها وارِدونَ ﴿۹۸﴾ لَو كانَ
هٰٓؤُلآءِ ءالِهَةً ما وَرَدوها وَكُلٌّ فيها خالِدونَ ﴿۹۹﴾
لَهُم فيها زَفيرٌ وَهُم فيها لا يَسمَعونَ ﴿۱۰۰﴾ اِنَّ الَّذينَ
سَبَقَت لَهُم مِنَّا الحُسنىٰٓ اُولٰٓئِكَ عَنها مُبعَدونَ ﴿۱۰۱﴾

و مریم را یاد کن که ناموس خود را حفظ کرد و ما از روح خود در او دمیدیم و او و پسرش را برای افراد بشر نشانه‌ای (عبرتی) قرار دادیم. (۹۱) این امت شما است، یک امت و من خدای شما هستم، بنابراین فقط مرا بندگی کنید (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای هیچ‌کس جز خدا نباشید). (۹۲) ولی مردم دینشان را بین خودشان قطعه‌قطعه کردند (بین آن‌ها تفرقه ایجاد شد). همه آن‌ها پیش ما برمی‌گردند. (۹۳) هر کس کار درست بکند و مؤمن باشد از کار او قدردانی می‌شود و ما آن را برای او می‌نویسیم. (۹۴) و ممکن نیست مردم شهری راکه نابود کردیم دوباره برگردند.(۹۵) تا وقتی که سد یأجوج و مأجوج باز شود و از هر ارتفاعی به سرعت حرکت کنند.(۹۶) وعده حق نزدیک شد و چشم کسانی که ایمان نداشتند خیره گشت و گفتند: وای بر ما، از چنین روزی غافل بودیم. ما ظالم بودیم.(۹۷) به آن‌ها گفته می‌شود که شما و هر چه غیر از خدا عبادت می‌کردید سوخت جهنم هستید و وارد جهنم می‌شوید.(۹۸) اگر این‌ها خدا بودند وارد جهنم نمی‌شدند، همه آن‌ها تا ابد در جهنم خواهند بود.(۹۹) آن‌ها در جهنم فریاد می‌کشند و جوابی در آن نمی‌شنوند.(۱۰۰) کسانی که قبلاً به آن‌ها نیکی کرده بودیم (ایمان آورده بودند) از عذاب جهنم دور هستند.(۱۰۱)

لا يَسمَعونَ حَسيسَها ۖ وَهُم في مَا اشتَهَت أَنفُسُهُم
خٰلِدونَ ﴿١٠٢﴾ لا يَحزُنُهُمُ الفَزَعُ الأَكبَرُ وَتَتَلَقّٰهُمُ
المَلٰئِكَةُ هٰذا يَومُكُمُ الَّذي كُنتُم توعَدونَ ﴿١٠٣﴾
يَومَ نَطوِي السَّماءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلكُتُبِ ۚ كَما بَدَأنا
أَوَّلَ خَلقٍ نُعيدُهُ ۚ وَعدًا عَلَينا ۚ إِنّا كُنّا فٰعِلينَ ﴿١٠٤﴾
وَلَقَد كَتَبنا فِي الزَّبورِ مِن بَعدِ الذِّكرِ أَنَّ الأَرضَ
يَرِثُها عِبادِيَ الصّٰلِحونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ في هٰذا لَبَلٰغًا
لِقَومٍ عٰبِدينَ ﴿١٠٦﴾ وَما أَرسَلنٰكَ إِلّا رَحمَةً لِلعٰلَمينَ
﴿١٠٧﴾ قُل إِنَّما يوحىٰ إِلَيَّ أَنَّما إِلٰهُكُم إِلٰهٌ واحِدٌ
فَهَل أَنتُم مُسلِمونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِن تَوَلَّوا فَقُل آذَنتُكُم
عَلىٰ سَواءٍ ۖ وَإِن أَدري أَقَريبٌ أَم بَعيدٌ ما توعَدونَ ﴿١٠٩﴾
إِنَّهُ يَعلَمُ الجَهرَ مِنَ القَولِ وَيَعلَمُ ما تَكتُمونَ ﴿١١٠﴾
وَإِن أَدري لَعَلَّهُ فِتنَةٌ لَكُم وَمَتٰعٌ إِلىٰ حينٍ ﴿١١١﴾ قٰلَ
رَبِّ احكُم بِالحَقِّ ۗ وَرَبُّنَا الرَّحمٰنُ المُستَعانُ عَلىٰ ما تَصِفونَ ﴿١١٢﴾

آیاتها سُورَةُ الحَجّ ۷۸

آن‌ها کوچک‌ترین صدایی از آتش دوزخ نمی‌شنوند و همیشه در میان آنچه میل دارند هستند. (۱۰۲) ترس بزرگ روز قیامت آن‌ها را غصه‌دار نمی‌کند، و فرشتگان از آن‌ها استقبال می‌کنند و به آن‌ها می‌گویند: این همان روزی است که به شما وعده داده شده بود. (۱۰۳) روزی که آسمان را مثل طوماری در هم می‌پیچیم. همان‌طور که جهان را اولین بار خلق کردیم، آن را برمی‌گردانیم. این وعده‌ای است که اجرای آن به عهده ما است. ما این کار را می‌کنیم. (۱۰۴) بعد از تورات در زبور نوشتیم که زمین به دست بندگان صالح من می‌رسد. (۱۰۵) در این مطلب گوشزدی به افرادی که مرا عبادت می‌کنند وجود دارد. (۱۰۶) ما تو را فقط به‌خاطر رحمت به افراد بشر فرستادیم. (۱۰۷) بگو: به من وحی می‌شود که معبود شما (کسی که شما در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کنید و بنده و مطیع محض دستورهای او باشید) معبود واحدی است. آیا تسلیم او می‌شوید؟ (۱۰۸) اگر قبول نکردند، بگو: من به شما به طور مساوی اعلام کردم و نمی‌دانم وعده‌ای که به شما داده شده نزدیک است یا دور. (۱۰۹) خدا حرف‌هایی را که به طور آشکار می‌زنید و حرف‌هایی را که مخفی می‌کنید می‌داند. (۱۱۰) من نمی‌دانم شاید آن امتحانی برای شما و وسیله بهره‌بردن شما تا مدتی باشد. (۱۱۱) پیغمبر گفت: خدایا، به حق حکم کن. صاحب‌اختیار ما بخشنده‌ای است که در مورد چیزهای ناروایی که می‌گویید از او کمک خواسته می‌شود. (۱۱۲)

سوره حج (۲۲)

مدنی و شامل هفتاد و هشت آیه

حزب ۲

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوۡا رَبَّكُمۡ ۚ اِنَّ زَلۡزَلَةَ السَّاعَةِ شَىۡءٌ
عَظِيۡمٌ ﴿۱﴾ يَوۡمَ تَرَوۡنَهَا تَذۡهَلُ كُلُّ مُرۡضِعَةٍ عَمَّاۤ
اَرۡضَعَتۡ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمۡلٍ حَمۡلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
سُكٰرٰى وَمَا هُمۡ بِسُكٰرٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيۡدٌ
﴿۲﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنۡ يُّجَادِلُ فِى اللّٰهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٍ وَّيَتَّبِعُ
كُلَّ شَيۡطٰنٍ مَّرِيۡدٍ ﴿۳﴾ كُتِبَ عَلَيۡهِ اَنَّهٗ مَنۡ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهٗ
يُضِلُّهٗ وَيَهۡدِيۡهِ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيۡرِ ﴿۴﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنۡ
كُنۡتُمۡ فِىۡ رَيۡبٍ مِّنَ الۡبَعۡثِ فَاِنَّا خَلَقۡنٰكُمۡ مِّنۡ تُرَابٍ ثُمَّ مِنۡ
نُّطۡفَةٍ ثُمَّ مِنۡ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنۡ مُّضۡغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَّغَيۡرِ مُخَلَّقَةٍ
لِّنُبَيِّنَ لَكُمۡ ۚ وَنُقِرُّ فِى الۡاَرۡحَامِ مَا نَشَآءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ نُخۡرِجُكُمۡ طِفۡلًا ثُمَّ لِتَبۡلُغُوۡۤا اَشُدَّكُمۡ ۚ وَمِنۡكُمۡ مَّنۡ
يُّتَوَفّٰى وَمِنۡكُمۡ مَّنۡ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرۡذَلِ الۡعُمُرِ لِكَيۡلَا يَعۡلَمَ
مِنۡۢ بَعۡدِ عِلۡمٍ شَيۡـًٔا ؕ وَتَرَى الۡاَرۡضَ هَامِدَةً فَاِذَاۤ اَنۡزَلۡنَا عَلَيۡهَا
الۡمَآءَ اهۡتَزَّتۡ وَرَبَتۡ وَاَنۡۢبَتَتۡ مِنۡ كُلِّ زَوۡجٍۢ بَهِيۡجٍ ﴿۵﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ای مردم از خداوندتان بترسید، چون زلزله قیامت حادثه بزرگی است. (۱) روزی که آن را ببینید، هر شیردهنده‌ای از بچه‌ای که شیر می‌دهد غافل می‌شود[۱] و هر زن حامله‌ای بچه می‌اندازد و مردم را مست می‌بینی در صورتی که مست نیستند، ولی عذاب خدا سخت است. (۲) عده‌ای از مردم بدون کمترین علمی درباره خدا بحث می‌کنند و از هر شیطان سرکشی پیروی می‌کنند. (۳) مقرر شده که هر کس شیطان را به دوستی بگیرد، (شیطان) او را گمراه می‌کند و او را به عذاب آتش جهنم رهبری می‌نماید. (۴) ای مردم، اگر از زنده شدن برای پس دادن حساب شک دارید، توجه داشته باشید که ما شما را از خاک و بعد از نطفه و بعد از علقه (به شکل زالو) بعد از مضغه شکل یافته و شکل نیافته آفریدیم، تا برای شما روشن کنیم که هر کاری را می‌توانیم بکنیم، و آنچه را بخواهیم تا وقت معین در رحم‌ها قرار می‌دهیم. بعد شما را به صورت بچه‌ای از شکم مادر بیرون می‌آوریم تا به منتهای قدرت خود برسید. عده‌ای از شما می‌میرند و عده‌ای به پست‌ترین مرحله زندگی می‌رسند تا در اثر پیری بعد از دانستن، چیزی ندانند. زمین را خشک می‌بینی، اما وقتی باران را بر آن می‌فرستیم به حرکت درمی‌آید و رشد می‌کند و هر نوع گیاه قشنگ و نشاط انگیز می‌رویاند. (۵)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «روزی که آن را می‌بینید، هر زنی که در حال شیر دادن است، از بچّه‌ای که شیر می‌دهد غافل می‌شود.»

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الحَقُّ وَأَنَّهُ يُحيِ المَوتىٰ وَأَنَّهُ عَلىٰ كُلِّ شَيءٍ
قَديرٌ ﴿٦﴾ وَأَنَّ السّاعَةَ ءاتِيَةٌ لا رَيبَ فيها وَأَنَّ اللّٰهَ يَبعَثُ
مَن فِي القُبورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النّاسِ مَن يُجادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيرِ عِلمٍ
وَلا هُدًى وَلا كِتٰبٍ مُنيرٍ ﴿٨﴾ ثانِيَ عِطفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبيلِ
اللّٰهِ لَهُ فِي الدُّنيا خِزيٌ وَنُذيقُهُ يَومَ القِيٰمَةِ عَذابَ الحَريقِ
﴿٩﴾ ذٰلِكَ بِما قَدَّمَت يَداكَ وَأَنَّ اللّٰهَ لَيسَ بِظَلّٰمٍ لِلعَبيدِ ﴿١٠﴾
وَمِنَ النّاسِ مَن يَعبُدُ اللّٰهَ عَلىٰ حَرفٍ فَإِن أَصابَهُ خَيرٌ اطمَأَنَّ
بِهِ وَإِن أَصابَتهُ فِتنَةٌ انقَلَبَ عَلىٰ وَجهِهِ خَسِرَ الدُّنيا وَالآخِرَةَ
ذٰلِكَ هُوَ الخُسرانُ المُبينُ ﴿١١﴾ يَدعوا مِن دونِ اللّٰهِ ما لا يَضُرُّهُ
وَما لا يَنفَعُهُ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ البَعيدُ ﴿١٢﴾ يَدعوا لَمَن ضَرُّهُ
أَقرَبُ مِن نَفعِهِ لَبِئسَ المَولىٰ وَلَبِئسَ العَشيرُ ﴿١٣﴾ إِنَّ اللّٰهَ
يُدخِلُ الَّذينَ ءامَنوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجري مِن
تَحتِهَا الأَنهٰرُ إِنَّ اللّٰهَ يَفعَلُ ما يُريدُ ﴿١٤﴾ مَن كانَ يَظُنُّ
أَن لَن يَنصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنيا وَالآخِرَةِ فَليَمدُد بِسَبَبٍ إِلَى
السَّماءِ ثُمَّ ليَقطَع فَليَنظُر هَل يُذهِبَنَّ كَيدُهُ ما يَغيظُ ﴿١٥﴾

این‌ها برای این است که بدانید خدا حق است و مرده‌ها را زنده می‌کند و قدرت هر کاری را دارد. (۶) و برای این‌که بدانید که قیامت آمدنی است و شکی در آن نیست و بدانید که خدا مرده‌ها را زنده می‌کند. (۷) از (میان) مردم کسی است که بدون علم و هدایت و کتابی روشن درباره خدا بحث و بگومگو می‌کند. (۸) با تکبر رویش را برمی‌گرداند تا مردم را از راه خدا منحرف کند. او در دنیا خوار خواهد بود و روز قیامت عذاب آتش جهنم را به او می‌چشانیم. (۹) به او گفته می‌شود: این عذاب به‌خاطر کارهایی است که کردی و خدا به بندگان خود ظلم نمی‌کند. (۱۰) از (میان) مردم کسی است که خدا را با دودلی بندگی می‌کند، اگر خیری به او برسد مطمئن می‌شود و اگر بلایی به او برسد، رو برمی‌گرداند و هم دنیا و هم آخرت را از دست می‌دهد. این ضرر واضحی است.(۱۱) غیر از خدا چیزی را به کمک می‌خواند که ضرری به او نمی‌زند و نفعی به او نمی‌رساند. این گمراهی زیادی است.(۱۲) کسی را به کمک می‌خواند که احتمال ضررش بیشتر از نفعش است. چه یاور و مددکار و چه همدم بدی است.(۱۳) خدا افراد باایمانی را که کار درست بکنند وارد بهشت‌هایی می کند که نهرها در آن روان است. خدا هر کاری که بخواهد می‌کند.(۱۴) هر کس که خیال می‌کند که خدا در دنیا و آخرت به پیغمبر کمک نمی‌کند، طنابی به سقف ببندد و به گردن خود بیندازد و بعد آن را قطع کند، و نگاه کند این نقشه‌اش چیزی را که باعث خشمش می‌شد از بین می‌برد؟(۱۵)

وَكَذٰلِكَ اَنزَلنٰهُ ءايٰتٍ بَيِّنٰتٍ وَاَنَّ اللّٰهَ يَهدى مَن يُريدُ
(۱۶) اِنَّ الَّذينَ ءامَنوا وَ الَّذينَ هادوا وَ الصّٰبِئينَ وَ النَّصٰرىٰ
وَالمَجوسَ وَ الَّذينَ اَشرَكوا اِنَّ اللّٰهَ يَفصِلُ بَينَهُم
يَومَ القِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ عَلىٰ كُلِّ شَيءٍ شَهيدٌ (۱۷) اَلَم تَرَ اَنَّ اللّٰهَ
يَسجُدُ لَهُ مَن فِى السَّمٰوٰتِ وَمَن فِى الاَرضِ وَ الشَّمسُ وَالقَمَرُ
وَ النُّجومُ وَ الجِبالُ وَ الشَّجَرُ وَ الدَّوآبُّ وَكَثيرٌ مِنَ النّاسِ
وَكَثيرٌ حَقَّ عَلَيهِ العَذابُ وَمَن يُهِنِ اللّٰهُ فَما لَهُ مِن مُكرِمٍ
اِنَّ اللّٰهَ يَفعَلُ ما يَشاءُ (۱۸) ۩ هٰذانِ خَصمانِ اختَصَموا
فى رَبِّهِم فَالَّذينَ كَفَروا قُطِّعَت لَهُم ثِيابٌ مِن نارٍ يُصَبُّ
مِن فَوقِ رُءوسِهِمُ الحَميمُ (۱۹) يُصهَرُ بِهِ ما فى بُطونِهِم
وَ الجُلودُ (۲۰) وَلَهُم مَقامِعُ مِن حَديدٍ (۲۱) كُلَّما اَرادوا
اَن يَخرُجوا مِنها مِن غَمٍّ اُعيدوا فيها وَذوقوا عَذابَ الحَريقِ
(۲۲) اِنَّ اللّٰهَ يُدخِلُ الَّذينَ ءامَنوا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجرى مِن تَحتِهَا الاَنهارُ يُحَلَّونَ فيها مِن
اَساوِرَ مِن ذَهَبٍ وَ لُؤلُؤًا وَ لِباسُهُم فيها حَريرٌ (۲۳)

ما به این طرز قرآن را به صورت آیات روشنی نازل کردیم و خدا هر کس را که بخواهد هدایت می‌کند. (۱۶) خدا روز قیامت، درباره افراد باایمان (مسلمانانی که به رسالت پیغمبر و قرآن ایمان دارند) و یهودی‌ها و صابئی‌ها و مسیحیان و زرتشتیان و مشرکین، داوری می‌کند، چون خدا شاهد هر چیزی است. (۱۷) آیا متوجه نشده‌ای که آنان که در آسمان‌ها و زمین هستند و خورشید و ماه و ستارگان و کوه‌ها و درختان و جانداران و عده زیادی از مردم، خدا را سجده می‌کنند (با تواضع و فروتنی مطابق قوانین خدا عمل می‌کنند) و عده زیادی هم سزاوار عذاب شده‌اند؟ هر کس را که خدا خوار کند، کسی وجود ندارد که او را گرامی سازد. چون خدا هر کاری که بخواهد می‌کند. (۱۸) این‌ها دو گروه هستند که درباره خداوندشان به بحث پرداخته‌اند. برای افراد بی‌ایمان لباسی از آتش بریده شده و از بالای سرشان آب جوش روی آن‌ها ریخته می‌شود. (۱۹) پوست و هر چه در شکمشان است با آن گداخته می‌شود. (۲۰) و گرزهای آهنینی برای کوبیدن آن‌ها وجود دارد. (۲۱) هر وقت بخواهند از شدت غم از جهنم خارج شوند، دوباره به آن برگردانده می‌شوند و به آن‌ها گفته می‌شود: عذاب آتش را بچشید. (۲۲) خدا افراد باایمانی را که کار درست کرده‌اند وارد بهشت‌هایی می‌کند که در آن نهرها روان است. در آنجا با دستبندهایی از طلا و مروارید آراسته می‌شوند و لباسشان در آنجا از حریر است. (۲۳)

وَهُدوا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ القَولِ وَهُدوا اِلٰى صِراطِ الحَميدِ
﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذينَ كَفَروا وَيَصُدّونَ عَن سَبيلِ اللّٰهِ وَالمَسجِدِ
الحَرامِ الَّذى جَعَلنٰهُ لِلنّاسِ سَوآءً العاكِفُ فيهِ وَالبادِ
وَمَن يُرِد فيهِ بِاِلحادٍ بِظُلمٍ نُذِقهُ مِن عَذابٍ اَليمٍ ﴿٢٥﴾
وَاِذ بَوَّأنا لِاِبرٰهيمَ مَكانَ البَيتِ اَن لا تُشرِك بى
شَيـًٔا وَطَهِّر بَيتِىَ لِلطّآئِفينَ وَالقآئِمينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجودِ ﴿٢٦﴾ وَاَذِّن فِى النّاسِ بِالحَجِّ يَأتوكَ رِجالًا وَعَلٰى
كُلِّ ضامِرٍ يَأتينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَميقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشهَدوا
مَنافِعَ لَهُم وَيَذكُرُوا اسمَ اللّٰهِ فى اَيّامٍ مَعلوماتٍ
عَلٰى ما رَزَقَهُم مِن بَهيمَةِ الاَنعامِ فَكُلوا مِنها وَاَطعِمُوا
البآئِسَ الفَقيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لـيَقضوا تَفَثَهُم وَليوفوا
نُذورَهُم وَليَطَّوَّفوا بِالبَيتِ العَتيقِ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ وَمَن
يُعَظِّم حُرُماتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيرٌ لَهُ عِندَ رَبِّهِ وَاُحِلَّت
لَكُمُ الاَنعامُ اِلّا ما يُتلٰى عَلَيكُم فَاجتَنِبُوا
الرِّجسَ مِنَ الاَوثانِ وَاجتَنِبوا قَولَ الزّورِ ﴿٣٠﴾

آن‌ها به سوی سخنان پاک و راه خداوندِ سزاوار ستایش راهنمایی می‌شوند. (۲۴) افراد بی‌ایمانی که مردم را از راه خدا و رفتن به مسجدالحرام، که آن را برای همه مردم چه ساکن آن چه مسافر، یکسان قرار دادیم، باز می‌دارند، ونیز به کسی‌که درانجابه‌خاطر ظلم از حق منحرف شود، عذاب دردناکی می‌چشانیم. (۲۵) وقتی را یادآوری کن که جای خانه کعبه را برای ابراهیم تهیه کردیم و به او گفتیم که چیزی را شریک من نساز و خانه مرا برای طواف‌کنندگان و نمازگزاران و رکوع‌روندگان و سجده‌کنندگان پاک ساز. (۲۶) و در بین مردم اعلام حج کن تا پیاده و سواره بر هر شتر لاغری از هر راه دوری پیش تو بیایند، (۲۷) تا شاهد منافعی که برای آن‌ها وجود دارد باشند و اسم خدا را (به هنگام ذبح)، در روزهای معلومی، بر چهارپایانی که خدا روزی آن‌ها ساخته ذکر کنند. پس، از آن بخورید و به درماندگان فقیر بخورانید.(۲۸) بعد باید آلودگی‌هایشان را از بین ببرند و به نذرهایشان وفا کنند و دور خانه کعبه بگردند.(۲۹) این احکام حج است. هر کس مقررات خدا را بزرگ شمارد کارش پیش خداوندش برای او بهتر است. گوشت چهارپایان برای شما حلال است، غیر از آنچه بر شما خوانده می‌شود. بنابراین از پلیدی بت‌ها و از سخن دروغ دوری کنید.(۳۰)

حُنَفَآءَ لِلَّهِ غَيۡرَ مُشۡرِكِينَ بِهِۦۚ وَمَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ
مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَتَخۡطَفُهُ ٱلطَّيۡرُ أَوۡ تَهۡوِي بِهِ ٱلرِّيحُ فِي مَكَانٖ
سَحِيقٖ ﴿٣١﴾ ذَٰلِكَۖ وَمَن يُعَظِّمۡ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقۡوَى
ٱلۡقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمۡ فِيهَا مَنَٰفِعُ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى ثُمَّ مَحِلُّهَآ إِلَى
ٱلۡبَيۡتِ ٱلۡعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٖ جَعَلۡنَا مَنسَكٗا لِّيَذۡكُرُواْ
ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلۡأَنۡعَٰمِۗ فَإِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ
وَٰحِدٞ فَلَهُۥٓ أَسۡلِمُواْۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُخۡبِتِينَ ﴿٣٤﴾ ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ
وَجِلَتۡ قُلُوبُهُمۡ وَٱلصَّٰبِرِينَ عَلَىٰ مَآ أَصَابَهُمۡ وَٱلۡمُقِيمِي
ٱلصَّلَوٰةِ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَٱلۡبُدۡنَ جَعَلۡنَٰهَا لَكُم مِّن
شَعَٰٓئِرِ ٱللَّهِ لَكُمۡ فِيهَا خَيۡرٞۖ فَٱذۡكُرُواْ ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَيۡهَا صَوَآفَّۖ فَإِذَا
وَجَبَتۡ جُنُوبُهَا فَكُلُواْ مِنۡهَا وَأَطۡعِمُواْ ٱلۡقَانِعَ وَٱلۡمُعۡتَرَّۚ كَذَٰلِكَ
سَخَّرۡنَٰهَا لَكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَن يَنَالَ ٱللَّهَ لُحُومُهَا
وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ ٱلتَّقۡوَىٰ مِنكُمۡۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمۡ
لِتُكَبِّرُواْ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمۡۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿٣٧﴾ ۞ إِنَّ ٱللَّهَ
يُدَٰفِعُ عَنِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٖ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

حقیقت‌خواه و موحد باشید و چیزی را شریک خدا نسازید. کسی‌که چیزی را شریک خدا سازد، مثل این است که از آسمان افتاده باشد و پرنده‌ای او را برباید یا باد او را به جای دوری پرت کند. (۳۱) این حقیقت است و کسی‌که شعائر خدا را بزرگ شمارد، مسلماً کارش ناشی از تقوای قلبی است. (۳۲) در چهارپایان برای شما، تا زمان معینی، منافعی وجود دارد و محل قربانی آن‌ها خانه کعبه است. (۳۳) برای هر امتی در مورد قربانی آدابی قرار دادیم، تا نام خدا را بر چهارپایان زبان‌بسته‌ای که خدا روزیشان کرده بخوانند. معبود شما (کسی‌که در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کنید و بنده و مطیع محض و بدون چون و چرای دستورهای او باشید) معبود واحدی است. بنابراین تسلیم او باشید. به افراد فروتن مژده بده. (۳۴) افرادی که وقتی نام خدا ذکر شود، دلشان بیمناک می‌شود و در مقابل مصیبت‌هایی که به آن‌ها می‌رسد صبور هستند و نماز برپا می‌کنند و از آنچه روزیشان کردیم انفاق می‌کنند. (۳۵) قربانی کردن شتران تنومند را برایتان از شعائر خدا قرار دادیم. خیر شما در آنست. در حالی که به صف ایستاده‌اند نام خدا را بر آن‌ها بخوانید و وقتی به پهلو غلتیدند از آن‌ها بخورید و به فقیر و تقاضاکننده بخورانید. بدینسان چهارپایان را رام شما ساختیم، شاید سپاسگزاری کنید. (۳۶) گوشت و خون آن‌ها هرگز به خدا نمی‌رسد، این تقوای شماست که به او می‌رسد. بدینسان آن‌ها را رام شما کرد تا خدا را به‌خاطر این‌که راهنماییتان کرد بزرگ شمارید و به نیکوکاران مژده بده. (۳۷) خدا از مؤمنان دفاع می‌کند. خدا هیچ خیانتکار قدرنشناسی را دوست ندارد. (۳۸)

أُذِنَ لِلَّذينَ يُقٰتَلونَ بِأَنَّهُم ظُلِموا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ عَلىٰ نَصرِهِم
لَقَديرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذينَ أُخرِجوا مِن دِيٰرِهِم بِغَيرِ حَقٍّ إِلّا أَن
يَقولوا رَبُّنَا اللَّهُ ۗ وَلَولا دَفعُ اللَّهِ النّاسَ بَعضَهُم بِبَعضٍ
لَهُدِّمَت صَوٰمِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوٰتٌ وَمَسٰجِدُ يُذكَرُ فيهَا
اسمُ اللَّهِ كَثيرًا ۗ وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ
لَقَوِيٌّ عَزيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذينَ إِن مَكَّنّٰهُم فِي الأَرضِ أَقامُوا
الصَّلوٰةَ وَءاتَوُا الزَّكوٰةَ وَأَمَروا بِالمَعروفِ وَنَهَوا
عَنِ المُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عٰقِبَةُ الأُمورِ ﴿٤١﴾ وَإِن يُكَذِّبوكَ فَقَد
كَذَّبَت قَبلَهُم قَومُ نوحٍ وَعادٌ وَثَمودُ ﴿٤٢﴾ وَقَومُ إِبرٰهيمَ
وَقَومُ لوطٍ ﴿٤٣﴾ وَأَصحٰبُ مَديَنَ ۖ وَكُذِّبَ موسىٰ ۖ فَأَملَيتُ
لِلكٰفِرينَ ثُمَّ أَخَذتُهُم ۖ فَكَيفَ كانَ نَكيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّن مِن
قَريَةٍ أَهلَكنٰها وَهِيَ ظالِمَةٌ فَهِيَ خاوِيَةٌ عَلىٰ عُروشِها
وَبِئرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصرٍ مَشيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَم يَسيروا فِي الأَرضِ
فَتَكونَ لَهُم قُلوبٌ يَعقِلونَ بِها أَو ءاذانٌ يَسمَعونَ بِها ۖ فَإِنَّها
لا تَعمَى الأَبصٰرُ وَلٰكِن تَعمَى القُلوبُ الَّتي فِي الصُّدورِ ﴿٤٦﴾

به کسانی که مورد حمله و جنگ قرار گرفته‌اند به علت این‌که مورد ظلم واقع شده‌اند اجازه جنگ داده شده و خدا قادر به یاری‌کردن و پیروزساختن آن‌ها است. (۳۹) افراد مظلومی که فقط به‌خاطر این‌که گفتند: صاحب‌اختیار ما (ارباب ما) خدا است، بناحق از شهر و دیارشان اخراج شدند. اگر خدا جلوی بعضی از افراد را به‌وسیله عده دیگری نمی‌گرفت، دیرها و کلیساها و کنیسه‌ها و مسجدهایی که در آن نام خدا زیاد گفته می‌شود، ویران می‌شد. خدا کسی را که به او یاری کند یاری می‌کند. خدا قوی و تواناست. (۴۰) آن‌ها افرادی هستند که اگر آن‌ها را در زمین به قدرت برسانیم نماز را به پا می‌دارند و زکات می‌دهند و امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند، و پایان کارها به دست خداست. (۴۱) اگر تو را به دروغگویی متهم می‌کنند مهم نیست، قوم نوح و عاد و ثمود هم قبل از تو پیغمبران را به دروغگویی متهم کردند. (۴۲) قوم ابراهیم و قوم لوط هم همین‌طور. (۴۳) قوم شعیب هم همین‌طور. موسی هم به دروغگویی متهم شد. اما من به افراد بی‌ایمان مهلتی دادم، بعد آن‌ها را مجازات کردم. نگاه کن که مجازات من چگونه بود. (۴۴) چه بسیار شهرهایی که مردمش ظالم بودند و ما آن‌ها را نابود کردیم. خرابه‌های آن‌ها که سقف‌هایشان فرو ریخته، و چاه‌های آب بدون استفاده، و آثار قصرهای محکم از آن‌ها باقی است. (۴۵) آیا در زمین گردش نکردند تا دلی داشته باشند که با آن بفهمند یا گوشی که با آن بشنوند. چشم‌ها کور نیست ولی دل‌هایی که در سینه است کور است. (۴۶)

وَ يَستَعجِلونَكَ بِالعَذابِ وَ لَن يُخلِفَ اللّٰهُ وَعدَهُ وَ اِنَّ
يَومًا عِندَ رَبِّكَ كَاَلفِ سَنَةٍ مِمّا تَعُدّونَ ﴿۴۷﴾ وَ كَاَيِّن مِن
قَريَةٍ اَملَيتُ لَها وَ هِيَ ظالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذتُها وَ اِلَيَّ المَصيرُ
﴿۴۸﴾ قُل يٰاَيُّهَا النّاسُ اِنَّما اَنَا لَكُم نَذيرٌ مُبينٌ ﴿۴۹﴾ فَالَّذينَ
ءامَنوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ لَهُم مَغفِرَةٌ وَ رِزقٌ كَريمٌ ﴿۵۰﴾
وَ الَّذينَ سَعَوا فى ءايٰتِنا مُعٰجِزينَ اُولٰئِكَ اَصحٰبُ الجَحيمِ
﴿۵۱﴾ وَ ما اَرسَلنا مِن قَبلِكَ مِن رَسولٍ وَ لا نَبِيٍّ اِلّا اِذا تَمَنّىٰ
اَلقَى الشَّيطٰنُ فى اُمنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللّٰهُ ما يُلقِى الشَّيطٰنُ
ثُمَّ يُحكِمُ اللّٰهُ ءايٰتِهِ وَ اللّٰهُ عَليمٌ حَكيمٌ ﴿۵۲﴾ لِيَجعَلَ
ما يُلقِى الشَّيطٰنُ فِتنَةً لِلَّذينَ فى قُلوبِهِم مَرَضٌ وَ القاسِيَةِ
قُلوبُهُم وَ اِنَّ الظّٰلِمينَ لَفى شِقاقٍ بَعيدٍ ﴿۵۳﴾ وَ لِيَعلَمَ
الَّذينَ اوتُوا العِلمَ اَنَّهُ الحَقُّ مِن رَبِّكَ فَيُؤمِنوا بِهِ
فَتُخبِتَ لَهُ قُلوبُهُم وَ اِنَّ اللّٰهَ لَهادِ الَّذينَ ءامَنوا اِلىٰ صِراطٍ
مُستَقيمٍ ﴿۵۴﴾ وَ لا يَزالُ الَّذينَ كَفَروا فى مِريَةٍ مِنهُ حَتّىٰ
تَأتِيَهُمُ السّاعَةُ بَغتَةً اَو يَأتِيَهُم عَذابُ يَومٍ عَقيمٍ ﴿۵۵﴾

(با تمسخر) از تو می‌خواهند که عذاب هر چه زودتر بر آنان وارد شود، در صورتی که خدا بر خلاف وعده‌ای که داده عمل نمی‌کند. ولی یک روز پیش خداوند تو مثل هزار سالی است که شما حساب می‌کنید. (۴۷) چه بسیار شهرهایی که ظالم بودند و ما به آن‌ها مهلت دادیم، بعد آن‌ها را دچار عذاب کردیم. بازگشت همه پیش من است. (۴۸) بگو: ای مردم، من برای شما فقط هشداردهنده‌ای هستم که به طور روشن هشدار می‌دهم. (۴۹) کسانی‌که ایمان آوردند و کار درست کردند، آمرزش و روزی پرارزشی دارند. (۵۰) و کسانی‌که برای انکار آیات ما کوشش می‌کنند، اهل جهنم هستند. (۵۱) هیچ فرستاده و پیغمبری قبل از تو نفرستادیم مگر این‌که وقتی آرزو و تقاضا می‌کرد شیطان در تمنای او وسوسه می‌کرد (کم‌حوصلگی به خرج می‌داد)، اما خدا چیزی را که شیطان وسوسه می‌کرد از بین می‌برد و خدا آیاتش را محکم می‌سازد. خدا دانا و حکیم است. (۵۲) تا وسوسه‌های شیطانی را برای کسانی‌که مرض و غرضی در دلشان دارند و دلشان سخت است وسیله آزمایش قرار دهد. مسلماً کسانی‌که ظلم می‌کنند دشمنی شدیدی با حقیقت دارند. (۵۳) تا دانشمندان بدانند که قرآن حق و از جانب خداوندت می‌باشد و به آن ایمان بیاورند و دل‌هایشان با آن نرم شود. خدا افراد باایمان را به راه راست هدایت می‌کند. (۵۴) افراد بی‌ایمان همیشه درباره قرآن شک می‌کنند تا آن‌که ناگهان روز قیامت یا عذاب روز بی‌پایان سراغ آن‌ها بیاید. (۵۵)

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۚ فَالَّذينَ ءامَنوا
وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ في جَنّاتِ النَّعيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذينَ كَفَروا
وَكَذَّبوا بِآياتِنا فَأُولٰئِكَ لَهُمْ عَذابٌ مُهينٌ ﴿٥٧﴾
وَالَّذينَ هاجَروا في سَبيلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلوا أَوْ ماتوا
لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَإِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ خَيْرُ
الرّازِقينَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ ۗ وَإِنَّ
اللّٰهَ لَعَليمٌ حَليمٌ ﴿٥٩﴾ ۞ ذٰلِكَ ۖ وَمَنْ عاقَبَ بِمِثْلِ
ما عوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ ۗ إِنَّ اللّٰهَ
لَعَفُوٌّ غَفورٌ ﴿٦٠﴾ ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ يولِجُ اللَّيْلَ فِي
النَّهارِ وَيولِجُ النَّهارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللّٰهَ سَميعٌ بَصيرٌ
﴿٦١﴾ ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ ما يَدْعونَ مِنْ
دونِهِ هُوَ الْباطِلُ وَأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبيرُ ﴿٦٢﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّماءِ ماءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ
مُخْضَرَّةً ۚ إِنَّ اللّٰهَ لَطيفٌ خَبيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ ما فِي السَّماواتِ
وَما فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَميدُ ﴿٦٤﴾

فرمانروایی آن روز با خدا است و
بین مردم حکم می‌کند، و افراد
باایمانی که کار درست کرده‌اند در
بهشت‌های پرنعمت خواهند بود.
(۵۶) و افراد بی‌ایمان که منکر
آیات ما شدند، عذاب
خوارکننده‌ای دارند. (۵۷) و
کسانی‌که در راه خدا مهاجرت
کردند و کشته شدند یا مردند، خدا
به آن‌ها روزی خوبی می‌دهد،
چون بهترین روزی‌دهندگان
است. (۵۸) یقیناً خدا آن‌ها را وارد
جایی می‌کند که می‌پسندند. خدا
دانا و بردبار است. (۵۹) آری،
این‌طور است، کسی‌که مورد ظلم
قرار گرفته اگر به اندازه‌ای که به
او ظلم شده ظالم را مجازات کند،
بعد دوباره مورد ظلم قرار گیرد،
خدا حتماً او را کمک می‌کند. چون
خدا بخشنده و آمرزنده است. (۶۰)
این کار به این دلیل است که خدا شب را داخل روز و روز را داخل شب می‌کند[۱] و خدا شنوا و بینا است. (۶۱) این
به دلیل این است که خدا حق است و چیزهایی که غیر از او می‌خوانند باطل است و خدا بلندمرتبه و بزرگ
است. (۶۲) آیا ندیدی که خدا باران را از آسمان نازل می‌کند و زمین با آن سبز می‌شود؟ خدا دقیق و آگاه است.
(۶۳) آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خداست و (فقط) خداست که بی‌نیاز و قابل ستایش است. (۶۴)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: « ازشب می کاهد و بر روز می افزاید و از روز می کاهد و بر شب می افزاید »

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ ما فِى الْاَرْضِ وَ الْفُلْكَ تَجْرى
فِى الْبَحْرِ بِاَمْرِهِ وَ يُمْسِكُ السَّمآءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلّا
بِاِذْنِهِ اِنَّ اللّٰهَ بِالنّاسِ لَرَؤُفٌ رَحيمٌ (٦٥) وَ هُوَ الَّذى
اَحْياكُمْ ثُمَّ يُميتُكُمْ ثُمَّ يُحْييكُمْ اِنَّ الْاِنْسانَ
لَكَفُورٌ (٦٦) لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنا مَنْسَكًا هُمْ ناسِكُوهُ
فَلا يُنازِعُنَّكَ فِى الْاَمْرِ وَ ادْعُ اِلى رَبِّكَ اِنَّكَ لَعَلى هُدًى
مُسْتَقيمٍ (٦٧) وَ اِنْ جادَلُوكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِما تَعْمَلُونَ
(٦٨) اَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فيما كُنْتُمْ فيهِ
تَخْتَلِفُونَ (٦٩) اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ ما فِى السَّمآءِ وَ الْاَرْضِ
اِنَّ ذٰلِكَ فى كِتابٍ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسيرٌ (٧٠) وَ يَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ ما لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطانًا وَ ما لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ
وَ ما لِلظّالِمينَ مِنْ نَصيرٍ (٧١) وَ اِذا تُتْلى عَلَيْهِمْ اٰياتُنا بَيِّناتٍ
تَعْرِفُ فى وُجُوهِ الَّذينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكادُونَ يَسْطُونَ
بِالَّذينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ اٰياتِنا قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ
ذٰلِكُمُ اَلنّارُ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذينَ كَفَرُوا وَ بِئْسَ الْمَصيرُ (٧٢)

آیا ندیدی که خدا آنچه در زمین است در اختیار شما گذاشته و کشتی به فرمان او در دریا حرکت می‌کند و از افتادن آسمان بر روی زمین جلوگیری می‌کند، مگر به اذن خودش (بعضی از شهاب‌ها به زمین می‌افتند)، چون خدا نسبت به مردم رئوف و مهربان است.
(۶۵) او کسی است که شما را زنده کرد، بعد جان شما را می‌گیرد، و بعد شما را زنده می‌کند. انسان قدرنشناس است. (۶۶) برای هر امتی آداب و رسومی قرار دادیم که به آن عمل می‌کنند، بنابراین در کار دین با تو کشمکش و بحث نکنند. مردم را به راه خداوند دعوت کن. تو بر راه درستی قرار داری. (۶۷) اگر با تو بگومگو کردند، بگو: خدا از کارهایی که می‌کنید اطلاع کامل دارد. (۶۸)
خدا روز قیامت بین شما درباره آنچه که در آن اختلاف نظر داشتید حکم می‌کند. (۶۹) آیا نمی‌دانی که خدا آنچه در آسمان‌ها و زمین است می‌داند؟ همه آن‌ها در کتاب ثبت است. این کار برای خدا آسان است. (۷۰) غیر از خدا چیزی را بندگی می‌کنند که هیچ دلیلی برای آن نازل نشده و علمی به آن ندارند. کسانی که ظلم می‌کنند یاوری نخواهند داشت. (۷۱) وقتی آیات روشن ما بر آن‌ها خوانده شود، در صورت افراد بی‌ایمان خشم و ناراحتی را می‌بینی. نزدیک است به کسانی که آیات ما را برای آن‌ها می‌خوانند حمله کنند. بگو: آیا شما را از چیزی بدتر از این خبردار کنم؟ از جهنمی که خدا به افراد بی‌ایمان وعده داده است. جهنم جای بدی است. (۷۲)

يٰٓاَيُّهَا النّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعوا لَهُ ۚ اِنَّ الَّذينَ
تَدعونَ مِن دونِ اللهِ لَن يَخلُقوا ذُبابًا وَ لَوِ اجتَمَعوا لَهُ ۖ
وَ اِن يَسلُبهُمُ الذُّبابُ شَيـًٔا لا يَستَنقِذوهُ مِنهُ ۚ ضَعُفَ
الطّالِبُ وَ المَطلوبُ ﴿٧٣﴾ ما قَدَرُوا اللهَ حَقَّ قَدرِهِ ۚ اِنَّ
اللهَ لَقَوِيٌّ عَزيزٌ ﴿٧٤﴾ اَللهُ يَصطَفي مِنَ المَلٰٓئِكَةِ
رُسُلًا وَ مِنَ النّاسِ ۚ اِنَّ اللهَ سَميعٌ بَصيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعلَمُ
ما بَينَ اَيديهِم وَ ما خَلفَهُم ۚ وَ اِلَى اللهِ تُرجَعُ الاُمورُ ﴿٧٦﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنُوا اركَعوا وَ اسجُدوا وَ اعبُدوا
رَبَّكُم وَ افعَلُوا الخَيرَ لَعَلَّكُم تُفلِحونَ ﴿٧٧﴾ وَ جٰهِدوا
فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ ۚ هُوَ اجتَباكُم وَ ما جَعَلَ عَلَيكُم فِي الدّينِ
مِن حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ اَبيكُم اِبرٰهيمَ ۚ هُوَ سَمّٰىكُمُ المُسلِمينَ
مِن قَبلُ وَ في هٰذا لِيَكونَ الرَّسولُ شَهيدًا عَلَيكُم وَ تَكونوا
شُهَدآءَ عَلَى النّاسِ ۚ فَاَقيمُوا الصَّلوٰةَ وَ ءاتُوا الزَّكوٰةَ
وَ اعتَصِموا بِاللهِ هُوَ مَولٰىكُم ۖ فَنِعمَ المَولٰى وَ نِعمَ النَّصيرُ ﴿٧٨﴾

آیاتها ۱۱۸ — سُورَةُ المُؤمِنُون

ای مردم، مثلی زده شده به آن گوش دهید: کسانی راکه غیر از خدا به کمک می‌خوانید هرگز مگسی خلق نمی‌کنند، اگر چه برای آن متحد شوند، و اگر یک مگس چیزی را از آن‌ها برباید نمی‌توانند آن را از چنگ مگس درآورند. طالب و مطلوب هر دو ضعیف هستند. (۷۳) آن طور که باید خدا را بشناسند، نشناختند. چون خدا (بسیار) قدرتمند و توانا است. (۷۴) خدا از فرشتگان و از مردم رسولانی انتخاب می کند، چون خدا شنوا و بینا است. (۷۵) آنچه جلو و آنچه پشت سر آن‌ها است می‌داند، و کارها به سوی خدا برگردانده می‌شود. (۷۶) ای افراد باایمان، رکوع و سجده کنید و خداوندتان را بندگی (اطاعت محض) کنید و کار خوب بکنید تا رستگار شوید. (۷۷) و در راه خدا، آن طور که سزاوار جهاد در راه اوست، جهاد کنید. او شما را انتخاب کرد و در دین مشکلی برای شما قرار نداده. این آیین پدرتان ابراهیم است. او شما را قبلاً و در این دوره مسلمان (یعنی کسی‌که تسلیم حکم خداست) نامیده، برای این‌که پیغمبر شاهد بر شما باشد و شما شاهد بر مردم باشید. بنابراین نماز را به پا دارید و زکات بدهید و (فقط) به خدا توسل جویید، او مولای شماست، چه مولای خوبی و یاور شایسته‌ای. (۷۸)

سوره مؤمنون (۲۳)
مکی و شامل یکصد و هجده آیه

حزب

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

قَدۡ اَفۡلَحَ الۡمُؤۡمِنُوۡنَ (١) الَّذِيۡنَ هُمۡ فِىۡ صَلَاتِهِمۡ خٰشِعُوۡنَ (٢)
وَالَّذِيۡنَ هُمۡ عَنِ اللَّغۡوِ مُعۡرِضُوۡنَ (٣) وَالَّذِيۡنَ هُمۡ لِلزَّكٰوةِ
فٰعِلُوۡنَ (٤) وَالَّذِيۡنَ هُمۡ لِفُرُوۡجِهِمۡ حٰفِظُوۡنَ (٥) اِلَّا عَلٰٓى
اَزۡوَاجِهِمۡ اَوۡ مَا مَلَكَتۡ اَيۡمَانُهُمۡ فَاِنَّهُمۡ غَيۡرُ مَلُوۡمِيۡنَ (٦)
فَمَنِ ابۡتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓـئِكَ هُمُ الۡعٰدُوۡنَ (٧) وَالَّذِيۡنَ
هُمۡ لِاَمٰنٰتِهِمۡ وَعَهۡدِهِمۡ رٰعُوۡنَ (٨) وَالَّذِيۡنَ هُمۡ عَلٰى
صَلَوٰتِهِمۡ يُحَافِظُوۡنَ (٩) اُولٰٓـئِكَ هُمُ الۡوٰرِثُوۡنَ (١٠) الَّذِيۡنَ
يَرِثُوۡنَ الۡفِرۡدَوۡسَ هُمۡ فِيۡهَا خٰلِدُوۡنَ (١١) وَلَقَدۡ خَلَقۡنَا الۡاِنۡسَانَ
مِنۡ سُلٰلَةٍ مِّنۡ طِيۡنٍ (١٢) ثُمَّ جَعَلۡنٰهُ نُطۡفَةً فِىۡ قَرَارٍ مَّكِيۡنٍ (١٣)
ثُمَّ خَلَقۡنَا النُّطۡفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقۡنَا الۡعَلَقَةَ مُضۡغَةً فَخَلَقۡنَا
الۡمُضۡغَةَ عِظٰمًا فَكَسَوۡنَا الۡعِظٰمَ لَحۡمًا ثُمَّ اَنۡشَاۡنٰهُ خَلۡقًا
اٰخَرَ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ اَحۡسَنُ الۡخٰلِقِيۡنَ (١٤) ثُمَّ اِنَّكُمۡ بَعۡدَ ذٰلِكَ
لَمَيِّتُوۡنَ (١٥) ثُمَّ اِنَّكُمۡ يَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ تُبۡعَثُوۡنَ (١٦) وَلَقَدۡ
خَلَقۡنَا فَوۡقَكُمۡ سَبۡعَ طَرَآئِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الۡخَلۡقِ غٰفِلِيۡنَ (١٧)

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

افراد باایمان موفق و رستگار شده‌اند. (۱) افراد باایمانی که در نمازشان متواضع هستند. (۲) و از کار بیهوده روگردان هستند. (۳) و زکات می‌دهند. (۴) و عفت[1] خود را حفظ می‌کنند. (۵) مگر از همسرها و کنیزانشان، چنین افرادی مورد سرزنش نیستند.[2] (۶) کسانی‌که دنبال غیر از آن بروند تجاوزکار هستند. (۷) افرادی که امانت و عهد خود را مراعات می‌کنند. (۸) و مواظب نمازشان هستند. (۹) آن‌ها وارث بهشت هستند. (۱۰) بهشت را به ارث می‌برند و همیشه در آن هستند. (۱۱) ما انسان را از شیره گِل خلق کردیم. (۱۲) بعد او را به صورت نطفه‌ای در رحم قرار دادیم. (۱۳) بعد نطفه را به صورت علقه (به شکل زالو)درآوردیم و علقه را مضغه (مثل گوشت جویده) ساختیم و از آن استخوان ساختیم و استخوان را با گوشت پوشاندیم و بعد انسان دیگری بوجود آوردیم. بنابراین خدایی که بهترین آفریننده است مبارک است. (۱۴) بعداً شما می‌میرید. (۱۵) و روز قیامت زنده می‌شوید. (۱۶) بالای سر شما هفت راه آفریدیم و از مخلوقات خود غافل نیستیم. (۱۷)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و آنان کسانی هستند که شرمگاه‌های خود را نگه می‌دارند»
(۲)ترجمه دیگر این آیه: «مگر بر همسرانشان و یا کنیزانشان که آنان مورد ملامت نیستند»

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ ۖ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ
بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهِ جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ
مِن طُورِ سَيْنَاءَ تَنبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْآكِلِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنَّ
لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم
مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن
قَوْمِهِ مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً ۖ مَّا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ
﴿٢٤﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ
﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ
الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۙ فَاسْلُكْ
فِيهَا مِن كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ ۖ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

و از آسمان باران را به اندازه پایین فرستادیم و آن را در زمین جا دادیم، و ما می‌توانیم آن را از بین ببریم. (۱۸) و به‌وسیله آن باغ‌های خرما و انگور برای شما بوجود آوردیم که در آن میوه‌های زیادی وجود دارد که از آن می‌خورید. (۱۹) و درخت زیتونی که در کوه سینا می‌روید که روغن دارد و خورشی برای خورندگان است. (۲۰) و چهارپایان برای شما مایه عبرت هستند، از شیری که در شکم آن‌ها است به شما می‌نوشانیم و منافع زیادی برای شما دارند و گوشت آن‌ها را می‌خورید. (۲۱) و سوار آن و سوار کشتی می‌شوید. (۲۲) ما نوح را پیش قومش فرستادیم. او به قومش گفت: ای قوم من، خدا را بندگی کنید، معبودی غیر از او برای شما وجود ندارد، آیا از عذاب خدا پرهیز نمی‌کنید؟ (۲۳) سران کافر قومش گفتند: نوح آدمی مثل شما است، می‌خواهد بر شما سروری کند، اگر خدا می‌خواست (مردم را هدایت کند) فرشته‌هایی می‌فرستاد، ما چنین چیزی در زمان اجداد خود نشنیده‌ایم. (۲۴) این آدمی است که دیوانه شده، منتظر باشید تا بمیرد. (۲۵) نوح گفت: خداوندا، مرا در مقابل انکار آن‌ها یاری کن. (۲۶) ما به او وحی کردیم که زیر نظر و وحی ما کشتی را بساز. وقتی دستور ما صادر شد و آب از تنور فوران کرد، از هر نوع حیوان یک جفت و افراد خانواده‌ات را سوار کشتی کن، به غیر از کسی که قبلاً درباره او تصمیم گرفته شده، و درباره افرادی که ظلم می‌کردند با من حرف نزن، چون آن‌ها غرق خواهند شد. (۲۷)

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ
﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا
مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾
وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ
مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ
إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا
أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ ۞ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾
إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾
إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ
﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ
نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً ۚ فَبُعْدًا
لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

و وقتی تو و کسانی که با تو هستند سوار کشتی شدید بگو: ستایش اختصاص به خدایی دارد که ما را از قوم ظالم نجات داد. (۲۸) و بگو: خدایا، مرا در جای پربرکتی پایین بیاور، تو بهترین فرودآورنده‌ای. (۲۹) در این داستان عبرت‌هایی وجود دارد و ما مردم را امتحان می‌کنیم. (۳۰) بعد از آن‌ها افراد دیگری بوجود آوردیم. (۳۱) و در بین آن‌ها پیغمبری از خودشان فرستادیم که به آن‌ها بگوید که بندگی خدا را بکنید، معبودی (کسی که در مقابل او احساس و ابراز کوچکی کنید و از دستورهایش بی‌چون و چرا پیروی کنید) غیر از او برای شما وجود ندارد. آیا خود را از خدا حفظ نمی‌کنید؟ (۳۲) سران کافر قومش که منکر آخرت بودند و در زندگی دنیا آن‌ها را به ناز و نعمت رسانده بودیم، گفتند: این آدمی مثل شماست، از آنچه شما می‌خورید می‌خورد و از آنچه می‌نوشید می‌نوشد. (۳۳) اگر از آدمی مثل خودتان اطاعت کنید ضرر کرده‌اید. (۳۴) آیا به شما وعده می‌دهد که پس از این‌که مردید و خاک و استخوان شدید، دوباره زنده می‌شوید؟! (۳۵) امکان وعده‌ای که به شما داده می‌شود بسیار کم است. (۳۶) غیر از این زندگی دنیا چیزی نیست، می‌میریم و زنده می‌شویم، و برای پس‌دادن حساب دوباره زنده نمی‌شویم. (۳۷) او مردی است که به خدا افترا می‌زند و ما به او ایمان نداریم. (۳۸) پیغمبر گفت: خدایا، مرا در مقابل انکاری که می‌کنند یاری کن. (۳۹) خدا گفت: بزودی از کارشان پشیمان می‌شوند. (۴۰) پس به حق دچار رعد شدند و آن‌ها را مثل خاشاک کردیم. کسانی که ظلم می‌کنند از رحمت خدا دورند. (۴۱) بعد از آن‌ها افراد دیگری را بوجود آوردیم. (۴۲)

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا
كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ
هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ
﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ
مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾
يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ
﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ
﴿٥٣﴾ فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ
بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ
﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ
هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

هیچ امتی از مهلتی که برای عذاب آن‌ها تعیین شده پیشی نمی‌گیرد و عقب نمی‌افتد. (۴۳) بعد پیغمبران خود را پشت سر هم فرستادیم. هر وقت پیغمبری پیش امتی آمد، منکر رسالت او شدند و بعضی از آن‌ها را دنبال بعضی دیگر نابود کردیم و آن‌ها را به صورت افسانه[۱] درآوردیم. رحمت خدا از کسانی‌که ایمان نمی‌آورند دور است. (۴۴) بعد موسی و برادرش هارون را با آیات خودمان و دلیل روشنی پیش فرعون و سران کشورش فرستادیم، ولی آن‌ها تکبر ورزیدند و گروهی برتری‌طلب بودند. (۴۵ و ۴۶) گفتند: آیا به دو تا آدم مثل خودمان ایمان بیاوریم؟! در صورتی که قوم آن‌ها بنده ما هستند. (۴۷) درنتیجه آن‌ها را به دروغگویی متهم کردند و از کسانی بودند که هلاک شدند. (۴۸) و به موسی کتاب دادیم، شاید آن‌ها هدایت شوند. (۴۹) و عیسی فرزند مریم و مادرش را نشانه‌ای از قدرت خود ساختیم و آن‌ها را بر تپه‌ای که قرارگاه و آب روان داشت جا دادیم. (۵۰) ای پیغمبران، از خوردنی‌های پاک بخورید و کار درست بکنید. من از کارهایی که می‌کنید باخبرم. (۵۱) و این امت شماست، یک امت و من خداوند شما هستم، لذا از نافرمانی من برحذر باشید. (۵۲) اما مردم دین خود را فرقه‌فرقه کردند و هر دسته‌ای به روشی که دارند دلخوشند. (۵۳) بگذار تا مدتی در غفلت خود بمانند. (۵۴) آیا خیال می‌کنند که به‌وسیله مال و فرزندی که به آن‌ها داده‌ایم می‌خواهیم خیری به آن‌ها برسانیم؟ این‌طور نیست، آن‌ها توجه ندارند. (۵۵ و ۵۶) کسانی‌که از خوف خداوندشان هراسانند، (۵۷) و به آیات خداوندشان ایمان دارند، (۵۸) و برای خداوندشان شریکی نمی‌گیرند، (۵۹)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و آن‌ها را (موضوع) داستان‌ها گردانیدیم.»

وَالَّذينَ يُؤتونَ ما آتَوا وَقُلوبُهُم وَجِلَةٌ أَنَّهُم إِلىٰ رَبِّهِم راجِعونَ
﴿٦٠﴾ أُولٰئِكَ يُسارِعونَ فِي الخَيراتِ وَهُم لَها سابِقونَ ﴿٦١﴾ وَلا نُكَلِّفُ
نَفسًا إِلّا وُسعَها ۖ وَلَدَينا كِتابٌ يَنطِقُ بِالحَقِّ ۚ وَهُم لا يُظلَمونَ
﴿٦٢﴾ بَل قُلوبُهُم في غَمرَةٍ مِن هٰذا وَلَهُم أَعمالٌ مِن دونِ ذٰلِكَ
هُم لَها عامِلونَ ﴿٦٣﴾ حَتّىٰ إِذا أَخَذنا مُترَفيهِم بِالعَذابِ إِذا هُم
يَجأَرونَ ﴿٦٤﴾ لا تَجأَرُوا اليَومَ ۖ إِنَّكُم مِنّا لا تُنصَرونَ ﴿٦٥﴾ قَد
كانَت آياتي تُتلىٰ عَلَيكُم فَكُنتُم عَلىٰ أَعقابِكُم تَنكِصونَ ﴿٦٦﴾
مُستَكبِرينَ بِهِ سامِرًا تَهجُرونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَم يَدَّبَّرُوا القَولَ أَم
جاءَهُم ما لَم يَأتِ آباءَهُمُ الأَوَّلينَ ﴿٦٨﴾ أَم لَم يَعرِفوا رَسولَهُم
فَهُم لَهُ مُنكِرونَ ﴿٦٩﴾ أَم يَقولونَ بِهِ جِنَّةٌ ۚ بَل جاءَهُم بِالحَقِّ
وَأَكثَرُهُم لِلحَقِّ كارِهونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ الحَقُّ أَهواءَهُم لَفَسَدَتِ
السَّماواتُ وَالأَرضُ وَمَن فيهِنَّ ۚ بَل أَتَيناهُم بِذِكرِهِم فَهُم
عَن ذِكرِهِم مُعرِضونَ ﴿٧١﴾ أَم تَسأَلُهُم خَرجًا فَخَراجُ رَبِّكَ خَيرٌ ۖ
وَهُوَ خَيرُ الرّازِقينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدعوهُم إِلىٰ صِراطٍ مُستَقيمٍ
﴿٧٣﴾ وَإِنَّ الَّذينَ لا يُؤمِنونَ بِالآخِرَةِ عَنِ الصِّراطِ لَناكِبونَ ﴿٧٤﴾

و از آنچه به آن‌ها داده شده (در راه خدا) می‌دهند، و از این‌که پیش خدایشان برمی‌گردند قلباً می‌ترسند، (۶۰) کسانی هستند که در کارهای خیر عجله دارند و در آن بر هم پیشی می‌گیرند. (۶۱) ما هر کس را فقط به اندازه توانایی‌ش موظف می‌کنیم و کتابی داریم که به حق سخن می‌گوید و به آن‌ها ظلمی نمی‌شود. (۶۲) این‌طور که فکر می‌کنند نیست، بلکه دل آن‌ها توجهی به این حقیقت ندارد و کارهای دیگری غیر از آن دارند که آن کارها را انجام می‌دهند. (۶۳) وقتی که افراد غرق در نعمت آن‌ها را دچار عذاب کنیم، آن وقت شیون می‌کنند. (۶۴) شیون نکنید، از طرف ما به شما کمک نخواهد شد. (۶۵) آیات من بر شما خوانده می‌شد ولی شما اعراض کرده و به عقب برمی‌گشتید. (۶۶) و در مقابل آن تکبر داشتید و شب‌ها افسانه‌سرایی و بدگویی می‌کردید. (۶۷) آیا درباره این سخنان فکر نمی‌کنید؟ یا به‌خاطر این است که چیزی برای آن‌ها آمده که برای پدران در گذشته آن‌ها نیامده بود؟ (۶۸) یا پیغمبرشان را نمی‌شناختند که منکر او هستند؟ (۶۹) یا می‌گویند که دیوانه است؟ پیغمبر حقیقت را برای ایشان آورده، ولی بیشتر آن‌ها حقیقت را دوست ندارند. (۷۰) اگر حق از دلخواه آن‌ها پیروی می‌کرد، آسمان‌ها و زمین و تمام کسانی که در آن هستند تباه می‌شدند، ولی ما ذکر احوال خودشان را برای آن‌ها آورده‌ایم و آن‌ها از ذکر حال خودشان روگردانند. (۷۱) یا از آن‌ها مزدی می‌خواهی؟ مزد خداوندت بهتر است و او بهترین روزی‌دهنده است. (۷۲) تو آن‌ها را به راه راست دعوت می‌کنی. (۷۳) و کسانی که به آخرت ایمان ندارند از راه راست منحرف هستند. (۷۴)

۞ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا
لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ
شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ
مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَٰذَا مِنْ
قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ
وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ
بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

اگر به آن‌ها رحم کنیم و ضرر را از آن‌ها دفع کنیم، در حالی‌که سرگردانند، در طغیان خود اصرار می‌کنند. (۷۵) آن‌ها را دچار عذاب کردیم، ولی آن‌ها در مقابل خداوندشان سر فرود نیاوردند و زاری نکردند، (۷۶) تا وقتی که دری از عذاب شدید را بر آن‌ها باز کردیم، آن وقت ناامید شدند. (۷۷) اوست که برای شما گوش و چشم و دل بوجود آورده، تشکری که می‌کنید کم است.(۷۸) اوست که شما را در زمین بوجود آورد و پیش او جمع‌آوری می‌شوید.(۷۹) اوست که زنده می‌کند و می‌میراند و رفتن و آمدن شب و روز به دست اوست، آیا نمی‌فهمید؟(۸۰) آن‌ها مثل حرفی که گذشتگان گفتند می‌زنند. (۸۱) گفتند: آیا وقتی ما مردیم و خاک و استخوان شدیم، دوباره زنده می‌شویم؟(۸۲) قبلاً به ما و پدرانمان این وعده داده شده، این افسانه گذشتگان است.(۸۳) بگو: اگر علمی دارید، بگویید که زمین و افرادی که در آن هستند مال کیست؟(۸۴) خواهند گفت: مال خداست. بگو: آیا متوجه نمی‌شوید؟(۸۵) بگو: صاحب‌اختیار آسمان‌های هفتگانه و مالک عرش بزرگ چه کسی است؟(۸۶) خواهند گفت: خداست. بگو: آیا از نافرمانی خدا نمی‌ترسید؟(۸۷) بگو: اگر می‌دانید بگویید که فرمانروایی همه چیز در دست چه کسی است، که پناه می‌دهد و به کسی در مقابل او پناه داده نمی‌شود؟(۸۸) خواهند گفت: این‌ها مال خداست. بگو: پس چطور جادو می‌شوید؟(۸۹)

بَلۡ أَتَيۡنَٰهُم بِٱلۡحَقِّ وَإِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ مِن
وَلَدٖ وَمَا كَانَ مَعَهُۥ مِنۡ إِلَٰهٍۚ إِذٗا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهِۭ بِمَا خَلَقَ
وَلَعَلَا بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾
عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ فَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُل رَّبِّ إِمَّا
تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجۡعَلۡنِي فِي ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ
﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰٓ أَن نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمۡ لَقَٰدِرُونَ ﴿٩٥﴾ ٱدۡفَعۡ بِٱلَّتِي
هِيَ أَحۡسَنُ ٱلسَّيِّئَةَۚ نَحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُل رَّبِّ
أَعُوذُ بِكَ مِنۡ هَمَزَٰتِ ٱلشَّيَٰطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن
يَحۡضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَهُمُ ٱلۡمَوۡتُ قَالَ رَبِّ
ٱرۡجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّيٓ أَعۡمَلُ صَٰلِحٗا فِيمَا تَرَكۡتُۚ كَلَّآۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَآئِلُهَاۖ وَمِن وَرَآئِهِم بَرۡزَخٌ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا
نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَلَآ أَنسَابَ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَئِذٖ وَلَا يَتَسَآءَلُونَ
﴿١٠١﴾ فَمَن ثَقُلَتۡ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنۡ
خَفَّتۡ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فِي جَهَنَّمَ
خَٰلِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلۡفَحُ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ وَهُمۡ فِيهَا كَٰلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

ما حق را برای آن‌ها آوردیم و آن‌ها دروغ می‌گویند. (۹۰) خدا فرزندی نگرفته و خدای دیگری با او نبوده، چون آن وقت هر خدایی مخلوقات خود را به سویی می‌برد، و بعضی از آن‌ها بر بعضی برتری می‌جستند. خدا از این چیزهایی که می‌گویند پاک است. (۹۱) خدا دانای غیب و آشکار است، بنابراین از چیزهایی که شریک او می‌سازند بالاتر است. (۹۲) بگو: ای خداوند من، کاش عذابی که به آن‌ها وعده داده می‌شود، به من نشان می‌دادی. (۹۳) خداوندا، مرا جزو افرادی که ظلم می‌کنند قرار نده. (۹۴) ما می‌توانیم عذابی راکه به آن‌ها وعده داده شده در زمان تو عملی کنیم و به تو نشان دهیم. (۹۵) بدی را با بهترین طرز جواب بده، ما چیزهایی را که می‌گویند بهتر می‌دانیم.(۹۶) بگو: خداوندا، از وسوسه شیطان‌ها به تو پناه می‌برم.(۹۷) و از این که سراغ من بیایند به تو پناه می‌برم.(۹۸) وقتی که مرگ سراغ یکی از آن‌ها بیاید، می‌گوید: خداوندا، مرا برگردان،(۹۹) تا اعمال درستی راکه ترک کرده بودم انجام بدهم. نه، این‌طور نیست، این حرفی است که او می‌زند. پشت سر آن‌ها تا روز قیامت فاصله‌ایست.(۱۰۰) وقتی در صور دمیده شود، در آن روز هیچگونه خویشاوندی میان آن‌ها وجود ندارد و از حال همدیگر هم سؤال نمی‌کنند.(۱۰۱) کسانی‌که میزانشان سنگین باشد، موفق و رستگار هستند.(۱۰۲) و افرادی که میزانشان سبک باشد، اشخاصی هستند که خودشان ضرر کرده‌اند و همیشه در جهنم خواهند بود.(۱۰۳) آتش صورتشان را می‌سوزاند و در آنجا صورتشان در هم است.(۱۰۴)

أَلَمْ تَكُنْ ءَايَٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا۟ رَبَّنَا
غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا مِنْهَا
فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَٰلِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ ٱخْسَـُٔوا۟ فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ
﴿١٠٨﴾ إِنَّهُۥ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِى يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا
فَٱغْفِرْ لَنَا وَٱرْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَٱتَّخَذْتُمُوهُمْ
سِخْرِيًّا حَتَّىٰٓ أَنسَوْكُمْ ذِكْرِى وَكُنتُم مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾
إِنِّى جَزَيْتُهُمُ ٱلْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوٓا۟ أَنَّهُمْ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾ قَٰلَ كَمْ
لَبِثْتُمْ فِى ٱلْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا۟ لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ
يَوْمٍ فَسْـَٔلِ ٱلْعَآدِّينَ ﴿١١٣﴾ قَٰلَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ لَّوْ أَنَّكُمْ كُنتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَٰكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا
لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ
ٱلْعَرْشِ ٱلْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَن يَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَٰنَ
لَهُۥ بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْكَٰفِرُونَ
﴿١١٧﴾ وَقُل رَّبِّ ٱغْفِرْ وَٱرْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١١٨﴾

آیاتها ٦٤ سُورَةُ النُّورِ

آیا شما نبودید که وقتی آیات من بر شما خوانده می‌شد، می‌گفتید که این حرف‌ها دروغ است؟ (۱۰۵) می‌گویند: خداوندا، بدبختی ما بر ما غلبه کرد و گمراه بودیم. (۱۰۶) خداوندا، ما را از آن بیرون ببر، اگر این‌کار را تکرار کردیم ستمکار هستیم. (۱۰۷) خدا گوید: در آن گم شوید و با من حرف نزنید. (۱۰۸) عده‌ای از بندگان من می‌گفتند: خداوندا، ایمان آوردیم، ما را بیامرز و به ما رحم کن و تو بهترین رحم‌کننده هستی. (۱۰۹) شما آن‌ها را مسخره می‌کردید و به آن‌ها می‌خندیدید تا آنجا که یاد مرا از خاطر شما بردند. (۱۱۰) من امروز به‌خاطر صبری که کردند به آن‌ها پاداش دادم. آن‌ها موفق هستند. (۱۱۱) خدا گفت: چند سال در زمین ماندید؟(۱۱۲) گفتند: یک روز یا قسمتی از روز، از کسانی که می‌توانند آن را حساب کنند بپرس.(۱۱۳) خدا گوید: فقط مقدار کمی ماندید، اگر واقعیت را می‌دانستید.(۱۱۴) آیا خیال کرده‌اید که ما شما را بیهوده آفریده‌ایم؟ و پیش ما برگردانده نمی‌شوید؟(۱۱۵) فرمانروای حقیقی خداست که والا و بلندمرتبه است. معبودی (کسی‌که انسان بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورها و نظرهای او باشد) غیر از او که صاحب عرش کریم است وجود ندارد.(۱۱۶) کسی‌که با خدا معبود دیگری را بخواند هیچ دلیلی برای این کار خود ندارد. حساب او پیش خداوندش محفوظ است. مسلماً افراد بی‌ایمان رستگار نمی‌شوند.(۱۱۷) بگو: خداوندا، مرا بیامرز و به من رحم کن. تو بهترین رحم‌کننده هستی.(۱۱۸)

سوره نور (۲۴)

مدنی و شامل شصت و چهار آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سورَةٌ اَنزَلنٰها وَ فَرَضنٰها وَ اَنزَلنا فيهآ ءايٰتٍ بَيِّنٰتٍ لَعَلَّكُم تَذَكَّرونَ
﴿١﴾ اَلزّانِيَةُ وَ الزّاني فَاجلِدوا كُلَّ واحِدٍ مِنهُما مِائَةَ جَلدَةٍ
وَلا تَأخُذكُم بِهِما رَأفَةٌ في دينِ اللّٰهِ اِن كُنتُم تُؤمِنونَ بِاللّٰهِ وَ اليَومِ
الأٰخِرِ وَليَشهَد عَذابَهُما طآئِفَةٌ مِنَ المُؤمِنينَ ﴿٢﴾ اَلزّاني لا يَنكِحُ اِلّا
زانِيَةً اَو مُشرِكَةً وَ الزّانِيَةُ لا يَنكِحُهآ اِلّا زانٍ اَو مُشرِكٌ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى
المُؤمِنينَ ﴿٣﴾ وَ الَّذينَ يَرمونَ المُحصَنٰتِ ثُمَّ لَم يَأتوا بِاَربَعَةِ شُهَدآءَ
فَاجلِدوهُم ثَمٰنينَ جَلدَةً وَلا تَقبَلوا لَهُم شَهادَةً اَبَدًا وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ
الفٰسِقونَ ﴿٤﴾ اِلَّا الَّذينَ تابوا مِن بَعدِ ذٰلِكَ وَاَصلَحوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفورٌ
رَحيمٌ ﴿٥﴾ وَ الَّذينَ يَرمونَ اَزواجَهُم وَلَم يَكُن لَهُم شُهَدآءُ اِلّآ اَنفُسُهُم
فَشَهادَةُ اَحَدِهِم اَربَعُ شَهٰدٰتٍ بِاللّٰهِ اِنَّهُ لَمِنَ الصّٰدِقينَ ﴿٦﴾
وَ الخٰامِسَةُ اَنَّ لَعنَتَ اللّٰهِ عَلَيهِ اِن كانَ مِنَ الكٰذِبينَ ﴿٧﴾ وَيَدرَؤُا
عَنهَا العَذابَ اَن تَشهَدَ اَربَعَ شَهٰدٰتٍ بِاللّٰهِ اِنَّهُ لَمِنَ الكٰذِبينَ
﴿٨﴾ وَ الخٰامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيهآ اِن كانَ مِنَ الصّٰدِقينَ
﴿٩﴾ وَلَولا فَضلُ اللّٰهِ عَلَيكُم وَ رَحمَتُهُ وَ اَنَّ اللّٰهَ تَوّابٌ حَكيمٌ ﴿١٠﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

سوره‌ای است که ما آن را نازل و واجب ساختیم و در آن آیات روشنی نازل کردیم، شاید متوجه شوید. (۱) به هر زن و مرد زناکار صد تازیانه بزنید و اگر به خدا و روز آخرت ایمان دارید، در اجرای دستور خدا به آن‌ها رحم نکنید و باید عده‌ای از افراد باایمان شاهد مجازات آن‌ها باشند. (۲) مرد زناکار فقط با زن زناکار یا مشرک ازدواج می‌کند و زن زناکار را جز مرد زناکار یا مشرک به ازدواج خود در نمی‌آورد، و ازدواج با زناکار بر مؤمنین حرام است. (۳) به کسانی که به زنان پاکدامن تهمت زنا می‌زنند و چهار شاهد نمی‌آورند، هشتاد تازیانه بزنید و شهادت آن‌ها را هرگز قبول نکنید. آن‌ها به دستور خدا عمل نمی‌کنند. (۴) غیر از کسانی که بعد از تهمت‌زدن، توبه کردند و کار خود را اصلاح کردند. چون خدا آمرزنده و مهربان است. (۵) کسانی که به همسر خود تهمت زنا می‌زنند و شاهدهایی غیر از خودشان ندارند، هر کدام آن‌ها چهار بار به خدا قسم بخورد که راست می‌گوید. (۶) و بار پنجم بگوید که اگر دروغ می‌گوید لعنت خدا بر او باشد. (۷) اگر زن چهار بار به خدا قسم بخورد که شوهرش دروغ می‌گوید، عذاب از او رفع می‌شود. (۸) و بار پنجم بگوید: اگر (شوهرش) راست می‌گوید، من دچار غضب خدا شوم. (۹) اگر لطف و رحمت خدا شامل حال شما نمی‌شد و خدا توبه‌پذیر حکیم نبود (دچار زحمت می‌شدید). (۱۰)

اِنَّ الَّذينَ جآءو بِالاِفكِ عُصبَةٌ مِنكُمۚ لا تَحسَبوهُ شَرًّا لَكُمۖ
بَل هُوَ خَيرٌ لَكُمۚ لِكُلِّ امرِئٍ مِنهُم مَا اكتَسَبَ مِنَ الاِثمِۚ وَالَّذى
تَوَلّىٰ كِبرَهُ مِنهُم لَهُ عَذابٌ عَظيمٌ ﴿١١﴾ لَولآ اِذ سَمِعتُموهُ ظَنَّ
المُؤمِنونَ وَالمُؤمِنٰتُ بِاَنفُسِهِم خَيرًا وَقالوا هٰذآ اِفكٌ مُبينٌ
﴿١٢﴾ لَولا جآءو عَلَيهِ بِاَربَعَةِ شُهَدآءَۚ فَاِذ لَم يَأتوا بِالشُّهَدآءِ
فَاُولٰٓئِكَ عِندَ اللّٰهِ هُمُ الكٰذِبونَ ﴿١٣﴾ وَلَولا فَضلُ اللّٰهِ عَلَيكُم
وَرَحمَتُهُ فِى الدُّنيا وَالاٰخِرَةِ لَمَسَّكُم فيمآ اَفَضتُم فيهِ عَذابٌ
عَظيمٌ ﴿١٤﴾ اِذ تَلَقَّونَهُ بِاَلسِنَتِكُم وَتَقولونَ بِاَفواهِكُم ما لَيسَ لَكُم
بِهِ عِلمٌ وَتَحسَبونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِندَ اللّٰهِ عَظيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَولآ اِذ
سَمِعتُموهُ قُلتُم ما يَكونُ لَنآ اَن نَتَكَلَّمَ بِهٰذا سُبحٰنَكَ هٰذا
بُهتٰنٌ عَظيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَن تَعودوا لِمِثلِهِٓ اَبَدًا اِن كُنتُم
مُؤمِنينَ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الاٰيٰتِۚ وَاللّٰهُ عَليمٌ حَكيمٌ
﴿١٨﴾ اِنَّ الَّذينَ يُحِبّونَ اَن تَشيعَ الفٰحِشَةُ فِى الَّذينَ ءامَنوا لَهُم
عَذابٌ اَليمٌ فِى الدُّنيا وَالاٰخِرَةِۚ وَاللّٰهُ يَعلَمُ وَاَنتُم لا تَعلَمونَ ﴿١٩﴾
وَلَولا فَضلُ اللّٰهِ عَلَيكُم وَرَحمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ رَءوفٌ رَحيمٌ ﴿٢٠﴾

افرادی که تهمت زدند، عده‌ای از خود شما هستند. این تهمتی که زدند را برای خود بد ندانید، بلکه خیر شما در آن است. هر کدام آن‌ها که در پخش آن شرکت داشته، به نسبت پخش آن مقصر است و کسی‌که تهمت را زده عذاب بزرگی دارد. (۱۱) چرا وقتی مردان و زنان باایمان آن را شنیدند، نسبت به خودشان گمان خوب نداشتند و نگفتند: این تهمت واضحی است؟ (۱۲) چرا چهار شاهد برای این کار نیاوردند؟ وقتی چهار شاهد نیاوردند، پیش خدا دروغگو هستند. (۱۳) اگر لطف و رحمت خدا در دنیا و آخرت شامل حال شما نبود، حتماً به سزای کاری که کردید عذاب بزرگی به شما می‌رسید. (۱۴) وقتی که شایعه را از زبان یکدیگر می‌شنیدید و چیزی را که به آن علم نداشتید بازگو می‌کردید، آن را کار ساده‌ای به حساب می‌آوردید، در صورتی که پیش خدا گناه بزرگی است. (۱۵) چرا وقتی آن را شنیدید نگفتید: ما حق نداریم صحبتی درباره آن بکنیم. خداوندا، تو پاکی، این بهتان بزرگی است. (۱۶) خدا شما را نصیحت می‌کند که اگر ایمان دارید، دیگر هرگز چنین کاری را تکرار نکنید. (۱۷) خدا آیات را برای شما بیان می‌کند. خدا دانا و حکیم است. (۱۸) افرادی که دوست دارند کار زشت در بین مسلمانان شیوع پیدا کند، عذاب دردناکی در دنیا و آخرت دارند. خدا می‌داند و شما نمی‌دانید. (۱۹) اگر لطف و رحمت خدا شامل حال شما نبود و خدا مهربان و دلسوز نبود (دچار بلا می‌شدید). (۲۰)

حزب ۲

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۚ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَىٰ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ
يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ
مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ
تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ
هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ
لِلْخَبِيثَاتِ ۖ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ
مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ ۖ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا
وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

ای افراد باایمان، از وسوسه‌های شیطان پیروی نکنید. کسی که از آن پیروی کند بداند که شیطان به کارهای زشت و ناروا امر می کند، و اگر لطف و رحمت خدا شامل حال شما نبود هرگز یکی از شما پاک نمی‌ماند، ولی خدا هر کس را که بخواهد پاک می کند. خدا شنوا و دانا است. (۲۱) ثروتمندان و توانگران شما قسم نخورند که به خویشان و تهیدستان و افرادی که در راه خدا مهاجرت کرده‌اند کمک نکنند. باید گناه آن‌ها را ببخشند و چشم‌پوشی کنند. آیا دوست ندارید که خدا شما را بیامرزد؟ خدا آمرزنده و مهربان است. (۲۲) کسانی که به زنان باایمان پاکدامن غافل تهمت زنا می‌زنند، در دنیا و آخرت از رحمت خدا دور هستند و عذاب بزرگی دارند. (۲۳) روزی که زبان و دست و پایشان درباره کارهایی که کرده‌اند بر ضد آن‌ها شهادت می‌دهند. (۲۴) آن روز خدا جزای سزاوار آن‌ها را به طور کامل به آن‌ها می‌دهد و می‌دانند که خدا حقیقت روشنی است. (۲۵) زنان ناپاک برای مردان ناپاک و مردان ناپاک برای زنان ناپاک هستند و زنان پاک برای مردان پاک و مردان پاک برای زنان پاک می‌باشند. آن‌ها از آنچه دیگران می‌گویند بر کنار و دور هستند. آن‌ها آمرزش و روزی خوبی دارند. (۲۶) ای افراد باایمان، داخل خانه‌ای غیر از خانه خودتان نشوید تا این‌که آشنایی بدهید و اجازه بگیرید و به اهل آن سلام کنید. اگر متوجه باشید این کار برای شما بهتر است. (۲۷)

فَإِن لَّمۡ تَجِدُواْ فِيهَآ أَحَدٗا فَلَا تَدۡخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤۡذَنَ لَكُمۡۖ
وَإِن قِيلَ لَكُمُ ٱرۡجِعُواْ فَٱرۡجِعُواْۖ هُوَ أَزۡكَىٰ لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ بِمَا
تَعۡمَلُونَ عَلِيمٞ ﴿٢٨﴾ لَّيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ أَن تَدۡخُلُواْ بُيُوتًا
غَيۡرَ مَسۡكُونَةٖ فِيهَا مَتَٰعٞ لَّكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا تُبۡدُونَ وَمَا
تَكۡتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُل لِّلۡمُؤۡمِنِينَ يَغُضُّواْ مِنۡ أَبۡصَٰرِهِمۡ
وَيَحۡفَظُواْ فُرُوجَهُمۡۚ ذَٰلِكَ أَزۡكَىٰ لَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرُۢ بِمَا
يَصۡنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُل لِّلۡمُؤۡمِنَٰتِ يَغۡضُضۡنَ مِنۡ أَبۡصَٰرِهِنَّ
وَيَحۡفَظۡنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبۡدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنۡهَاۖ
وَلۡيَضۡرِبۡنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّۖ وَلَا يُبۡدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا
لِبُعُولَتِهِنَّ أَوۡ ءَابَآئِهِنَّ أَوۡ ءَابَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوۡ أَبۡنَآئِهِنَّ أَوۡ أَبۡنَآءِ
بُعُولَتِهِنَّ أَوۡ إِخۡوَٰنِهِنَّ أَوۡ بَنِيٓ إِخۡوَٰنِهِنَّ أَوۡ بَنِيٓ أَخَوَٰتِهِنَّ
أَوۡ نِسَآئِهِنَّ أَوۡ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُنَّ أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيۡرِ أُوْلِي
ٱلۡإِرۡبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ أَوِ ٱلطِّفۡلِ ٱلَّذِينَ لَمۡ يَظۡهَرُواْ عَلَىٰ عَوۡرَٰتِ
ٱلنِّسَآءِۖ وَلَا يَضۡرِبۡنَ بِأَرۡجُلِهِنَّ لِيُعۡلَمَ مَا يُخۡفِينَ مِن زِينَتِهِنَّۚ
وَتُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ﴿٣١﴾

اگر کسی را در آن پیدا نکردید وارد آن نشوید تا موقعی که به شما اجازه داده شود و اگر به شما گفته شد برگردید، برگردید. این‌کار برای پاک‌بودن شما بهتر است. خدا کارهایی را که می‌کنید می‌داند. (۲۸) اشکالی برای شما ندارد که وارد خانه‌های غیرمسکونی که متاعی (جنسی) در آن دارید بشوید. خدا آنچه را آشکار می‌کنید و آنچه را پنهان می‌کنید می‌داند. (۲۹) به مردان باایمان بگو: از نگاه شهوت‌آلود خودداری و عفت خود را حفظ کنند. این کار برای پاک‌ماندن آن‌ها بهتر است. چون خدا از کارهایی که می‌کنند باخبر است. (۳۰) به زنان مؤمن هم بگو: از نگاه خریداری خودداری و عفت خود را حفظ کنند و زینت خود را آشکار نکنند مگر آنچه ظاهر است، و روسری‌های خود را روی سینه بیندازند و زینت خود را آشکار نکنند، مگر به شوهر یا پدر و یا پدرشوهر یا پسر یا پسرشوهر یا برادر یا پسربرادر یا پسرخواهر یا زن‌ها یا کنیزها یا غلام‌هایی که تمایلی به زنان ندارند یا بچه‌هایی که هنوز از امور جنسی اطلاعی ندارند و طوری پا بر زمین نزنند که زینت‌هایشان را که پنهان کرده‌اند آشکار شود. ای افراد باایمان، همگی به اطاعت خدا برگردید تا رستگار شوید. (۳۱)

وَأَنكِحُوا الْأَيَٰمَىٰ مِنكُمْ وَالصَّٰلِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ
إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
(٣٢) وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ
مِن فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْ
فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُم مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي
آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا
عَرَضَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَمَن يُكْرِههُّنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرَٰهِهِنَّ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ (٣٣) وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَٰتٍ مُّبَيِّنَٰتٍ وَمَثَلًا
مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ (٣٤) ۞ اللَّهُ نُورُ
السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَوٰةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ
فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَٰرَكَةٍ
زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارٌ نُّورٌ عَلَىٰ نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَٰلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (٣٥) فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ
أَن تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ (٣٦)

به افراد بدون همسر خود و غلامان و کنیزان درستکارتان همسر بدهید. اگر فقیر باشند، خدا از فضل خودش آن‌ها را بی‌نیاز می‌کند. خدا وسعت‌دهنده دانا است. (۳۲) افرادی که دسترسی به ازدواج پیدا نمی‌کنند، باید عفت به خرج دهند تا خدا از فضل خودش آن‌ها را بی‌نیاز کند. و با بردگانتان که خواستار بازخرید و آزادی خویش هستند، اگر خیری در آن‌ها سراغ دارید، قرارداد ببندید، و از مالی که خدا به شما داده به آن‌هابدهید، و کنیزان خود را، اگر می‌خواهند پاکدامن باشند، برای مال دنیا مجبور به زنا نکنید. کسانی‌که آن‌ها را مجبور کنند، خدا کنیزانی را که مجبور شده‌اند می‌آمرزد، چون خدا آمرزنده و مهربان است. (۳۳) ما برای شما آیاتی روشن و داستان‌هایی از گذشتگان و پندی برای پرهیزگاران نازل کردیم. (۳۴) خدا نور آسمان‌ها و زمین است. وضع نور خدا شبیه یک چراغدان است که در آن چراغی باشد، و چراغ در شیشه باشد، و شیشه مثل ستاره درخشانی باشد که از درخت پربرکت زیتونی، که نه شرقی است نه غربی، روشن شود. نزدیک است روغن آن بدون آن‌که آتشی به آن رسیده باشد پرتوافشانی کند. نوری روی نور است. خدا هر کس را که بخواهد به نور خود هدایت می‌کند. خدا برای مردم این مثل‌ها را می‌زند و خدا هر چیزی را می‌داند. (۳۵) این نور در خانه‌هایی است که خدا اجازه داده نامش در آن گفته و بالا برده شود و روز و شب تسبیح او در آن صورت بگیرد. (۳۶)

رِجالٌ لا تُلهيهِم تِجارَةٌ وَ لا بَيعٌ عَن ذِكرِ اللهِ وَ اِقامِ الصَّلوٰةِ
وَ ايتاءِ الزَّكوٰةِ يَخافونَ يَومًا تَتَقَلَّبُ فيهِ القُلوبُ وَ الاَبصارُ ﴿٣٧﴾
لِيَجزِيَهُمُ اللهُ اَحسَنَ ما عَمِلوا وَ يَزيدَهُم مِن فَضلِهِ وَ اللهُ
يَرزُقُ مَن يَشاءُ بِغَيرِ حِسابٍ ﴿٣٨﴾ وَ الَّذينَ كَفَروا اَعمالُهُم
كَسَرابٍ بِقيعَةٍ يَحسَبُهُ الظَّمـٔانُ ماءً حَتّىٰ اِذا جاءَهُ لَم يَجِدهُ
شَيـًٔا وَ وَجَدَ اللهَ عِندَهُ فَوَفّىٰهُ حِسابَهُ وَ اللهُ سَريعُ الحِسابِ ﴿٣٩﴾
اَو كَظُلُمٰتٍ في بَحرٍ لُجِّيٍّ يَغشىٰهُ مَوجٌ مِن فَوقِهِ مَوجٌ مِن فَوقِهِ
سَحابٌ ظُلُمٰتٌ بَعضُها فَوقَ بَعضٍ اِذا اَخرَجَ يَدَهُ لَم يَكَد يَرىٰها
وَ مَن لَم يَجعَلِ اللهُ لَهُ نورًا فَما لَهُ مِن نورٍ ﴿٤٠﴾ اَلَم تَرَ اَنَّ اللهَ
يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ وَ الطَّيرُ صٰٓفّٰتٍ كُلٌّ قَد عَلِمَ
صَلاتَهُ وَ تَسبيحَهُ وَ اللهُ عَليمٌ بِما يَفعَلونَ ﴿٤١﴾ وَ لِلّٰهِ مُلكُ
السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ وَ اِلَى اللهِ المَصيرُ ﴿٤٢﴾ اَلَم تَرَ اَنَّ اللهَ يُزجي
سَحابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَينَهُ ثُمَّ يَجعَلُهُ رُكامًا فَتَرَى الوَدقَ يَخرُجُ مِن
خِلٰلِهِ وَ يُنَزِّلُ مِنَ السَّماءِ مِن جِبالٍ فيها مِن بَرَدٍ فَيُصيبُ بِهِ مَن
يَشاءُ وَ يَصرِفُهُ عَن مَن يَشاءُ يَكادُ سَنا بَرقِهِ يَذهَبُ بِالاَبصارِ ﴿٤٣﴾

مردانی که خرید و فروش آن‌ها را از ذکر خدا و بر پا داشتن نماز و دادن زکات غافل نمی‌کند، و از روزی می‌ترسند که در آن دل‌ها و چشم‌ها دگرگون می‌شود. (۳۷) تا خدا پاداشی بهتر از کارهایی که کرده‌اند به آن‌ها بدهد و از فضل خودش بر پاداش آن‌ها اضافه کند. خدا هر کس را که بخواهد بی‌حساب روزی می‌دهد. (۳۸) کسانی که منکر شدند کارهایشان مثل سرابی در بیابانی صاف است که آدم تشنه خیال می‌کند آب است، اما وقتی به آن برسد آبی پیدا نمی‌کند و خدا را در کنار آن می‌یابد و خدا حساب او را به طور کامل به او می‌دهد. حسابرسی خدا سریع است. (۳۹) یا مثل تاریکی در دریای عمیقی که دارای امواجی است، که امواج دیگر آن را از بالا بپوشاند، و روی آن ابر تیره‌ای باشد. تاریکی‌هایی روی هم، به طوری که وقتی دستش را در می‌آورد تاریکی به حدی باشد که دستش را هم نبیند. کسی که خدا نوری برایش قرار نداده، نوری ندارد. (۴۰) آیا متوجه نشده‌ای همه کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند و پرندگان در حال پرواز نیز تسبیح خدا را می‌گویند. هر کدام آن‌ها نماز و تسبیح خود را می‌داند و خدا کارهایی را که می‌کنند می‌داند. (۴۱) فرمانروایی آسمان‌ها و زمین اختصاص به خدا دارد و بازگشت همه به سوی او است. (۴۲) آیا ندیدی که خدا ابرها را آهسته به طرف هم می‌راند، و آن‌ها را جمع و متراکم می‌سازد و می‌بینی که باران از بین آن‌ها خارج می‌شود، و از کوه‌های ابری که در آسمان است تگرگ نازل می‌کند، و به هر کس که بخواهد به‌وسیله آن صدمه می‌زند و از هر کس که بخواهد صدمه را بر طرف می‌کند. نزدیک است که نور برقش چشم را کور کند. (۴۳)

يُقَلِّبُ اللَّهُ الَّيلَ وَالنَّهارَ ۚ اِنَّ فى ذٰلِكَ لَعِبرَةً لِاُولِى الاَبصارِ ﴿٤٤﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دابَّةٍ مِن ماءٍ ۖ فَمِنهُم مَن يَمشى عَلٰى بَطنِهِ وَمِنهُم
مَن يَمشى عَلٰى رِجلَينِ وَمِنهُم مَن يَمشى عَلٰى اَربَعٍ ۚ يَخلُقُ
اللَّهُ ما يَشاءُ ۚ اِنَّ اللَّهَ عَلٰى كُلِّ شَىءٍ قَديرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَد اَنزَلنا ءايٰتٍ
مُبَيِّنٰتٍ ۚ وَاللَّهُ يَهدى مَن يَشاءُ اِلٰى صِراطٍ مُستَقيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقولونَ
ءامَنّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسولِ وَاَطَعنا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَريقٌ مِنهُم مِن بَعدِ
ذٰلِكَ ۚ وَما اُولٰئِكَ بِالمُؤمِنينَ ﴿٤٧﴾ وَاِذا دُعوا اِلَى اللَّهِ وَرَسولِهِ
لِيَحكُمَ بَينَهُم اِذا فَريقٌ مِنهُم مُعرِضونَ ﴿٤٨﴾ وَاِن يَكُن لَهُمُ الحَقُّ
يَأتوا اِلَيهِ مُذعِنينَ ﴿٤٩﴾ اَفى قُلوبِهِم مَرَضٌ اَمِ ارتابوا اَم يَخافونَ
اَن يَحيفَ اللَّهُ عَلَيهِم وَرَسولُهُ ۚ بَل اُولٰئِكَ هُمُ الظّٰلِمونَ ﴿٥٠﴾
اِنَّما كانَ قَولَ المُؤمِنينَ اِذا دُعوا اِلَى اللَّهِ وَرَسولِهِ لِيَحكُمَ بَينَهُم
اَن يَقولوا سَمِعنا وَاَطَعنا ۚ وَاُولٰئِكَ هُمُ المُفلِحونَ ﴿٥١﴾ وَمَن
يُطِعِ اللَّهَ وَرَسولَهُ وَيَخشَ اللَّهَ وَيَتَّقهِ فَاُولٰئِكَ هُمُ الفائِزونَ
﴿٥٢﴾ ۞ وَاَقسَموا بِاللَّهِ جَهدَ اَيمٰنِهِم لَئِن اَمَرتَهُم لَيَخرُجُنَّ ۖ
قُل لا تُقسِموا ۖ طاعَةٌ مَعروفَةٌ ۚ اِنَّ اللَّهَ خَبيرٌ بِما تَعمَلونَ ﴿٥٣﴾

خدا شب و روز را می‌گرداند. بدون تردید در این کار عبرتی برای کسانی‌که بصیرت دارند وجود دارد. (۴۴) خدا هر جنبنده‌ای را از آب خلق کرد. بعضی از آن‌ها روی شکمشان و بعضی روی دو پا و بعضی روی چهار پا راه می‌روند. خدا هر چه را بخواهد خلق می‌کند، چون خدا بر هر کاری توانا است. (۴۵) ما آیات روشنی نازل کردیم. خدا هر کس را که بخواهد به راه راست هدایت می‌کند. (۴۶) می‌گویند: ما به خدا و پیغمبر ایمان آوردیم و اطاعت کردیم. بعد عده‌ای از آن‌ها رو برمی‌گردانند. آن‌ها مؤمن نیستند. (۴۷) وقتی از آن‌ها دعوت می‌شود که پیش خدا و پیغمبرش بیایند تا بین آن‌ها حکم کند، عده‌ای از آن‌ها این کار را قبول نمی‌کنند. (۴۸) و اگر حق با آن‌ها باشد با حال تسلیم پیش او می‌آیند. (۴۹) آیا مرضی در دلشان است؟ یا دچار شک شده‌اند؟ یا می‌ترسند که خدا و پیغمبرش به آن‌ها ظلمی کنند؟ این‌طور نیست، بلکه خود آن‌ها ظالم هستند. (۵۰) وقتی افراد باایمان دعوت می‌شوند که پیش خدا و پیغمبرش بیایند تا بین آن‌ها حکم کند، حرفشان فقط این است که می‌گویند: شنیدیم و اطاعت کردیم. چنین افرادی رستگار هستند. (۵۱) کسانی‌که از خدا و پیغمبرش اطاعت می‌کنند و از خدا می‌ترسند و از نافرمانی او هراس دارند، افراد موفقی هستند. (۵۲) و غلیظ ترین قسمها را خوردند که اگر به آن‌ها دستور بدهی برای جنگ بیرون می‌روند. بگو: قسم نخورید، اطاعت معمولی کافی است. خدا از کارهایی که می کنید خبردار است. (۵۳)

قُل أَطيعُوا اللَّهَ وَأَطيعُوا الرَّسولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوا فَإِنَّما عَلَيهِ ما حُمِّلَ
وَعَلَيكُم ما حُمِّلتُم ۖ وَإِن تُطيعوهُ تَهتَدوا ۚ وَما عَلَى الرَّسولِ
إِلَّا البَلاغُ المُبينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذينَ آمَنوا مِنكُم وَعَمِلُوا
الصّالِحاتِ لَيَستَخلِفَنَّهُم فِي الأَرضِ كَمَا استَخلَفَ
الَّذينَ مِن قَبلِهِم وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُم دينَهُمُ الَّذِي ارتَضىٰ لَهُم
وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِن بَعدِ خَوفِهِم أَمنًا ۚ يَعبُدونَني لا يُشرِكونَ بي
شَيئًا ۚ وَمَن كَفَرَ بَعدَ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ هُمُ الفاسِقونَ ﴿٥٥﴾
وَأَقيمُوا الصَّلاةَ وَآتُوا الزَّكاةَ وَأَطيعُوا الرَّسولَ لَعَلَّكُم
تُرحَمونَ ﴿٥٦﴾ لا تَحسَبَنَّ الَّذينَ كَفَروا مُعجِزينَ فِي الأَرضِ ۚ
وَمَأواهُمُ النّارُ ۖ وَلَبِئسَ المَصيرُ ﴿٥٧﴾ يا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنوا
لِيَستَأذِنكُمُ الَّذينَ مَلَكَت أَيمانُكُم وَالَّذينَ لَم يَبلُغُوا الحُلُمَ
مِنكُم ثَلاثَ مَرّاتٍ ۚ مِن قَبلِ صَلاةِ الفَجرِ وَحينَ تَضَعونَ ثِيابَكُم
مِنَ الظَّهيرَةِ وَمِن بَعدِ صَلاةِ العِشاءِ ۚ ثَلاثُ عَوراتٍ لَكُم ۚ لَيسَ
عَلَيكُم وَلا عَلَيهِم جُناحٌ بَعدَهُنَّ ۚ طَوّافونَ عَلَيكُم بَعضُكُم عَلىٰ
بَعضٍ ۚ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الآياتِ ۗ وَاللَّهُ عَليمٌ حَكيمٌ ﴿٥٨﴾

بگو: از خدا و پیغمبرش اطاعت کنید. اگر قبول نکردید، پیغمبر فقط مسئول کار خودش می‌باشد و شما مسئول کار خودتان هستید. اگر از پیغمبر اطاعت کنید راه صحیح را شناخته‌اید. وظیفه پیغمبر فقط رساندن پیام به طور روشن است. (۵۴) خدا به کسانی از شما که ایمان داشته باشند و کار صحیح انجام دهند، وعده داده است که آن‌ها را در زمین به قدرت برساند، همان‌طور که قبلی‌ها را به قدرت رسانده بود، و دینی را که برای آن‌ها پسندیده به قدرت برساند، و ترسشان را به امنیت خاطر تبدیل کند. آن وقت فقط مرا بندگی می‌کنند و چیزی را شریک من نمی‌سازند. کسانی که بعد از آن کافر شوند از اطاعت خدا خارج شده‌اند. (۵۵) نماز را به پا دارید و زکات بدهید و از پیغمبر اطاعت کنید تا مورد رحمت قرار بگیرید. (۵۶) خیال نکن که افراد بی‌ایمان در زمین خدا را عاجز می‌کنند. جای آن‌ها آتش جهنم است و جهنم بدجایی است. (۵۷) ای افراد باایمان، باید غلامان و بچه‌هایی که به سن بلوغ جنسی نرسیده‌اند در سه موقع از شما برای واردشدن به اطاق اجازه بگیرند. قبل از نماز صبح و موقع ظهر که لباستان را کم می‌کنید و بعد از نماز عشا. این سه وقت موقع خلوت شما است. بعد از آن اشکالی برای شما و آن‌ها ندارد که بدون اجازه وارد شوند، چون در کنار هم در حال رفت و آمد هستید. خدا ایات را به این شکل برای شما بیان می‌کند. خدا دانا و حکیم است. (۵۸)

وَإِذا بَلَغَ الأَطفالُ مِنكُمُ الحُلُمَ فَليَستَأذِنوا كَما
استَأذَنَ الَّذينَ مِن قَبلِهِم ۚ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُم
آياتِهِ ۗ وَاللَّهُ عَليمٌ حَكيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالقَواعِدُ مِنَ النِّساءِ
اللّاتي لا يَرجونَ نِكاحًا فَلَيسَ عَلَيهِنَّ جُناحٌ أَن يَضَعنَ
ثِيابَهُنَّ غَيرَ مُتَبَرِّجاتٍ بِزينَةٍ ۖ وَأَن يَستَعفِفنَ
خَيرٌ لَهُنَّ ۗ وَاللَّهُ سَميعٌ عَليمٌ ﴿٦٠﴾ لَيسَ عَلَى الأَعمىٰ
حَرَجٌ وَلا عَلَى الأَعرَجِ حَرَجٌ وَلا عَلَى المَريضِ حَرَجٌ
وَلا عَلىٰ أَنفُسِكُم أَن تَأكُلوا مِن بُيوتِكُم أَو بُيوتِ
آبائِكُم أَو بُيوتِ أُمَّهاتِكُم أَو بُيوتِ إِخوانِكُم أَو بُيوتِ
أَخَواتِكُم أَو بُيوتِ أَعمامِكُم أَو بُيوتِ عَمّاتِكُم أَو
بُيوتِ أَخوالِكُم أَو بُيوتِ خالاتِكُم أَو ما مَلَكتُم
مَفاتِحَهُ أَو صَديقِكُم ۚ لَيسَ عَلَيكُم جُناحٌ أَن
تَأكُلوا جَميعًا أَو أَشتاتًا ۚ فَإِذا دَخَلتُم بُيوتًا فَسَلِّموا عَلىٰ
أَنفُسِكُم تَحِيَّةً مِن عِندِ اللَّهِ مُبارَكَةً طَيِّبَةً ۚ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الآياتِ لَعَلَّكُم تَعقِلونَ ﴿٦١﴾

وقتی بچه‌های شما به بلوغ جنسی رسیدند، باید مثل قبلی‌ها اجازه بگیرند. خدا آیاتش را به این شکل برای شما بیان می‌کند. خدا دانا و حکیم است. (۵۹) بر زنان یائسه‌ای که امید ازدواج ندارند اشکالی وارد نیست که لباسشان را سبک کنند بدون این‌که زینت خود را ظاهر سازند. باز هم برای آن‌ها بهتر است که عفت به خرج دهند. خدا شنوا و دانا است. (۶۰) بر کور و لنگ و مریض و خود شما ایرادی نیست که در خانه خودتان یا خانه پدران و مادران و برادران و خواهران و عموها و عمه‌ها و دایی‌ها و خاله‌ها و خانه‌هایی که کلید آن در اختیار شما است یا خانه دوستتان غذا بخورید. اشکالی ندارد که دست‌جمعی و با هم یا جدا از هم غذا بخورید. بنابراین وقتی داخل خانه‌ای شدید به یکدیگر سلام کنید. سلامتی خواستنی پربرکت و پاک از جانب خدا. خدا آیات را برای شما به این شکل بیان می‌کند تا این‌که وظیفه خود را بشناسید. (۶۱)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا
مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ
فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَا تَجْعَلُوا
دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ
الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ
أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ أَلَا إِنَّ
لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

آیاتها ٧٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ
نَذِيرًا ﴿١﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

افراد باایمان فقط کسانی هستند که به خدا و پیغمبرش ایمان آوردند و وقتی در کاری عمومی کنار او بودند، از آنجا نمی‌روند مگر این‌که از او اجازه بگیرند. کسانی‌که از تو اجازه می‌گیرند کسانی هستند که به خدا و رسولش ایمان دارند. بنابراین وقتی برای بعضی از کارهایشان از تو اجازه خواستند، به هر کدام از آن‌ها خواستی اجازه بده و برای آن‌ها از خدا طلب آمرزش کن، چون خدا آمرزنده و مهربان است. (۶۲) دعوت پیغمبر را مثل دعوت بعضی از خودتان ندانید. خدا کسانی از شما را که پشت سر دیگران مخفی می‌شوند که فرار کنند می‌شناسد. کسانی‌که از امر خدا سرپیچی می‌کنند باید بترسند که مبادا بلایی یا عذاب پردردی به آن‌ها برسد. (۶۳) بدانید هر چه در آسمان‌ها و زمین است مال خدا است. و کاری راکه می‌کنید می‌داند و روزی که پیش او برگردانده می‌شوند، آن‌ها را از کارهایی که می‌کردند خبردار می‌کند. خدا همه چیز را می‌داند. (۶۴)

سوره فرقان (۲۵)

مکی و شامل هفتاد و هفت آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

بزرگوار است وجودی که فرقان (جداکننده حق از باطل) را بر بنده‌اش نازل کرد تا به افراد بشر هشدار بدهد. (۱) وجودی که فرمانروایی آسمان‌ها و زمین متعلق به اوست، و فرزندی نگرفته و در فرمانروایی شریکی ندارد، و هر چیزی را خلق و با دقت اندازه‌گیری کرده. (۲)

وَ اتَّخَذوا مِن دونِهِۦٓ ءالِهَةً لا يَخلُقونَ شَيـًٔا وَهُم يُخلَقونَ
وَلا يَملِكونَ لِأَنفُسِهِم ضَرًّا وَلا نَفعًا وَلا يَملِكونَ
مَوتًا وَلا حَيوٰةً وَلا نُشورًا ﴿٣﴾ وَ قالَ الَّذينَ كَفَروٓا
اِن هٰذآ اِلّآ اِفكٌ افتَرىٰهُ وَ اَعانَهُ عَلَيهِ قَومٌ ءاخَرونَ
فَقَد جآءو ظُلمًا وَزورًا ﴿٤﴾ وَقالوٓا اَساطيرُ الاَوَّلينَ
اكتَتَبَها فَهِىَ تُملىٰ عَلَيهِ بُكرَةً وَاَصيلًا ﴿٥﴾ قُل اَنزَلَهُ
الَّذى يَعلَمُ السِّرَّ فِى السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ اِنَّهُ كانَ غَفورًا
رَحيمًا ﴿٦﴾ وَ قالوا مالِ هٰذَا الرَّسولِ يَأكُلُ الطَّعامَ وَ يَمشى
فِى الاَسواقِ لَولآ اُنزِلَ اِلَيهِ مَلَكٌ فَيَكونَ مَعَهُ نَذيرًا
﴿٧﴾ اَو يُلقىٰٓ اِلَيهِ كَنزٌ اَو تَكونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأكُلُ مِنها
وَقالَ الظّٰلِمونَ اِن تَتَّبِعونَ اِلّا رَجُلًا مَسحورًا ﴿٨﴾ اُنظُر
كَيفَ ضَرَبوا لَكَ الاَمثالَ فَضَلّوا فَلا يَستَطيعونَ سَبيلًا
﴿٩﴾ تَبارَكَ الَّذىٓ اِن شآءَ جَعَلَ لَكَ خَيرًا مِن ذٰلِكَ جَنّٰتٍ
تَجرى مِن تَحتِهَا الاَنهارُ وَيَجعَل لَكَ قُصورًا ﴿١٠﴾ بَل
كَذَّبوا بِالسّاعَةِ وَاَعتَدنا لِمَن كَذَّبَ بِالسّاعَةِ سَعيرًا ﴿١١﴾

در صورتی که انسان‌ها غیر از او معبودهایی برای خود گرفته‌اند که چیزی را خلق نکرده‌اند و خودشان هم خلق شده‌اند، و مالک نفع و ضرری برای خودشان هم نیستند، و مالک مرگ و زندگی و رستاخیز هم نیستند. (۳) افراد بی‌ایمان گفتند: این قرآن فقط دروغی است که پیغمبر سر هم کرده و عده دیگری در این کار به او کمک کرده‌اند. آن‌ها مرتکب ظلم و تهمت شده‌اند. (۴) و گفتند: قرآن داستان گذشتگان است که رونویسی شده و صبح و شب بر او خوانده می‌شود. (۵) بگو: قرآن را کسی که اسرار آسمان‌ها و زمین را می‌داند نازل کرده، او آمرزنده مهربان است. (۶) گفتند: این چه جور پیغمبری است، غذا می‌خورد و در کوچه و بازار راه می‌رود؟! چرا فرشته‌ای با او نازل نشده تا به اتفاق او به مردم هشدار بدهد؟ (۷) یا چرا گنجی به او داده نشده یا باغی ندارد که از آن بخورد؟ ظالم‌ها گفتند: شما از مردی که جادو شده پیروی می‌کنید. (۸) نگاه کن درباره تو چه حرف‌هایی می‌زنند، آن‌ها گمراه شده‌اند و راهی پیدا نمی‌کنند. (۹) بزرگوار است وجودی که اگر بخواهد بهتر از آن برای تو بوجود می‌آورد. باغ‌هایی که نهرها در آن روان باشد. و برای تو قصرهایی می‌سازد. (۱۰) حقیقت این است که آن‌ها قیامت را قبول ندارند. ما برای کسی که قیامت را قبول ندارد آتش جهنم را آماده کرده‌ایم. (۱۱)

اِذا رَاَتهُم مِن مَكانٍ بَعيدٍ سَمِعوا لَها تَغَيُّظًا وَزَفيرًا ﴿١٢﴾
وَاِذآ اُلقوا مِنها مَكانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنينَ دَعَوا هُنالِكَ ثُبورًا
﴿١٣﴾ لا تَدعُوا اليَومَ ثُبورًا واحِدًا وَادعوا ثُبورًا كَثيرًا
﴿١٤﴾ قُل اَذٰلِكَ خَيرٌ اَم جَنَّةُ الخُلدِ الَّتى وُعِدَ المُتَّقونَ
كانَت لَهُم جَزآءً وَمَصيرًا ﴿١٥﴾ لَهُم فيها ما يَشآءونَ
خٰلِدينَ كانَ عَلىٰ رَبِّكَ وَعدًا مَسـُٔولًا ﴿١٦﴾ وَيَومَ يَحشُرُهُم
وَما يَعبُدونَ مِن دونِ اللّٰهِ فَيَقولُ ءَاَنتُم اَضلَلتُم عِبادى
هٰؤُلآءِ اَم هُم ضَلُّوا السَّبيلَ ﴿١٧﴾ قالوا سُبحٰنَكَ ما كانَ
يَنبَغى لَنآ اَن نَتَّخِذَ مِن دونِكَ مِن اَولِيآءَ وَلٰكِن
مَتَّعتَهُم وَءاباءَهُم حَتّىٰ نَسُوا الذِّكرَ وَكانوا قَومًا بورًا
﴿١٨﴾ فَقَد كَذَّبوكُم بِما تَقولونَ فَما تَستَطيعونَ صَرفًا
وَلا نَصرًا وَمَن يَظلِم مِنكُم نُذِقهُ عَذابًا كَبيرًا ﴿١٩﴾
وَمآ اَرسَلنا قَبلَكَ مِنَ المُرسَلينَ اِلّآ اِنَّهُم لَيَأكُلونَ
الطَّعامَ وَيَمشونَ فِى الاَسواقِ وَجَعَلنا بَعضَكُم
لِبَعضٍ فِتنَةً اَتَصبِرونَ وَكانَ رَبُّكَ بَصيرًا ﴿٢٠﴾

وقتی جهنم آن‌ها را از دور ببیند، صدای خشم و خروش شدید آن را می‌شنوند. (۱۲) و وقتی دست و پا بسته با غل و زنجیر در جای تنگی از آن انداخته شوند، آن وقت آرزوی مرگ می‌کنند. (۱۳) امروز یک بار تقاضای مرگ نکنید بلکه بارها تقاضای مرگ بکنید. (۱۴) بگو: این وضع بهتر است یا بهشت همیشگی که به پرهیزگاران وعده داده شده؟ بهشتی که پاداش کار خودشان و محل بازگشت آن‌ها است. (۱۵) هر چه بخواهند در آنجا دارند و همیشه در آن خواهند بود. خداوند تو مسئول انجام این وعده است. (۱۶) روزی که خداوند آن‌ها و تمام چیزهایی که غیر از خدا بندگی می‌کردند، دور هم جمع می‌کند و می‌گوید: آیا شما این بندگان مرا گمراه کردید؟ یا خودشان گمراه شدند؟ (۱۷) معبودهای آن‌ها می‌گویند: خداوندا، تو پاکی، سزاوار ما نیست که سروری غیر از تو برای خود بگیریم. ولی تو آن‌ها و پدرانشان را از نعمت‌ها بهره‌مند ساختی تا آنجا که یاد تو را فراموش کردند و هلاک شدند. (۱۸) این معبودها منکر حرف شما می‌شوند، و شما توانایی برطرف کردن عذاب را ندارید و نمی‌توانید کمکی به خودتان بکنید. هر کس از شما که ظلم بکند عذاب بزرگی به او می‌چشانیم. (۱۹) قبل از تو پیغمبرانی فرستادیم که غذا می‌خوردند و در کوچه و بازار راه می‌رفتند. ما بعضی از شما را وسیله انحراف (یا امتحان) بعضی ساخته‌ایم که ببینیم آیا استقامت دارید؟ خداوند تو بینا است. (۲۰)

۞ وَقالَ الَّذينَ لا يَرجونَ لِقاءَنا لَولا أُنزِلَ عَلَينَا المَلائِكَةُ
أَو نَرىٰ رَبَّنا ۗ لَقَدِ استَكبَروا في أَنفُسِهِم وَعَتَوا عُتُوًّا كَبيرًا
﴿٢١﴾ يَومَ يَرَونَ المَلائِكَةَ لا بُشرىٰ يَومَئِذٍ لِلمُجرِمينَ وَيَقولونَ
حِجرًا مَحجورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمنا إِلىٰ ما عَمِلوا مِن عَمَلٍ فَجَعَلناهُ
هَباءً مَنثورًا ﴿٢٣﴾ أَصحابُ الجَنَّةِ يَومَئِذٍ خَيرٌ مُستَقَرًّا
وَأَحسَنُ مَقيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَومَ تَشَقَّقُ السَّماءُ بِالغَمامِ وَنُزِّلَ
المَلائِكَةُ تَنزيلًا ﴿٢٥﴾ المُلكُ يَومَئِذٍ الحَقُّ لِلرَّحمٰنِ ۚ وَكانَ
يَومًا عَلَى الكافِرينَ عَسيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَومَ يَعَضُّ الظّالِمُ عَلىٰ يَدَيهِ
يَقولُ يا لَيتَنِي اتَّخَذتُ مَعَ الرَّسولِ سَبيلًا ﴿٢٧﴾ يا وَيلَتىٰ لَيتَني
لَم أَتَّخِذ فُلانًا خَليلًا ﴿٢٨﴾ لَقَد أَضَلَّني عَنِ الذِّكرِ بَعدَ إِذ
جاءَني ۗ وَكانَ الشَّيطانُ لِلإِنسانِ خَذولًا ﴿٢٩﴾ وَقالَ الرَّسولُ
يا رَبِّ إِنَّ قَومِي اتَّخَذوا هٰذَا القُرآنَ مَهجورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذٰلِكَ
جَعَلنا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ المُجرِمينَ ۗ وَكَفىٰ بِرَبِّكَ هادِيًا
وَنَصيرًا ﴿٣١﴾ وَقالَ الَّذينَ كَفَروا لَولا نُزِّلَ عَلَيهِ القُرآنُ جُملَةً
واحِدَةً ۚ كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤادَكَ ۖ وَرَتَّلناهُ تَرتيلًا ﴿٣٢﴾

کسانی که امید دیدار ما را ندارند گفتند: چرا فرشتگان بر ما نازل نشده‌اند؟ یا چرا خداوندمان را نمی‌بینیم؟ آن‌ها خود را بزرگ شمردند و خیلی سرکشی کردند. (۲۱) روزی که آن‌ها فرشتگان را ببینند، آن روز مژده‌ای برای افراد گناه‌کار وجود ندارد و می‌گویند: از نعمت خدا محروم شده‌اید. (۲۲) ما سراغ هر کاری که کرده‌اند می‌رویم و آن را چون غبار پراکنده می‌سازیم. (۲۳) در آن روز اهل بهشت بهترین جا و استراحتگاه را دارند. (۲۴) روزی که آسمان با ابرها شکافته شود و فرشتگان پایین بیایند. (۲۵) در آن روز فرمانروایی واقعی متعلق به خداوند رحمان است و بر کافران روز سختی خواهد بود. (۲۶) روزی که ظالم دستش را گاز می‌گیرد و می‌گوید: کاش با پیغمبر همراهی می‌کردم. (۲۷) وای بر من، کاش با فلانی دوست نمی‌شدم. (۲۸) بعد از این که قرآن برای من آمد، مرا از آن منحرف ساخت. شیطان انسان را بدون مددکار می‌گذارد. (۲۹) و پیغمبر (در روز قیامت خواهد) گفت: خداوندا، قوم من قرآن را از خود دور ساختند. (۳۰) به این ترتیب برای هر پیغمبری دشمنی از گناه‌کاران قرار دادیم. خداوند تو برای هدایت و یاری کردن کافی است. (۳۱) افراد بی‌ایمان گفتند: چرا قرآن یکدفعه به پیغمبر نازل نشده؟ همین‌طور است. برای این که دلت را با آن ثابت کنیم، قرآن را آهسته آهسته بر تو خواندیم. (۳۲)

وَلا يَأتونَكَ بِمَثَلٍ اِلّا جِئنٰكَ بِالحَقِّ وَاَحسَنَ تَفسيرًا ﴿٣٣﴾
اَلَّذينَ يُحشَرونَ عَلىٰ وُجوهِهِم اِلىٰ جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ
مَكانًا وَ اَضَلُّ سَبيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَد ءاتَينا موسَى الكِتٰبَ
وَجَعَلنا مَعَهُ اَخاهُ هٰرونَ وَزيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلنَا اذهَبا اِلَى
القَومِ الَّذينَ كَذَّبوا بِـٔايٰتِنا فَدَمَّرنٰهُم تَدميرًا ﴿٣٦﴾ وَ قَومَ
نوحٍ لَمّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغرَقنٰهُم وَ جَعَلنٰهُم لِلنّاسِ
ءايَةً وَاَعتَدنا لِلظّٰلِمينَ عَذابًا اَليمًا ﴿٣٧﴾ وَعادًا وَثَمودَا
وَاَصحٰبَ الرَّسِّ وَقُرونًا بَينَ ذٰلِكَ كَثيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبنا
لَهُ الاَمثالَ وَكُلًّا تَبَّرنا تَتبيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَد اَتَوا عَلَى القَريَةِ
الَّتى اُمطِرَت مَطَرَ السَّوءِ اَفَلَم يَكونوا يَرَونَها بَل
كانوا لا يَرجونَ نُشورًا ﴿٤٠﴾ وَاِذا رَاَوكَ اِن يَتَّخِذونَكَ
اِلّا هُزُوًا اَهٰذَا الَّذى بَعَثَ اللّٰهُ رَسولًا ﴿٤١﴾ اِن كادَ
لَيُضِلُّنا عَن ءالِهَتِنا لَولآ اَن صَبَرنا عَلَيها وَسَوفَ
يَعلَمونَ حينَ يَرَونَ العَذابَ مَن اَضَلُّ سَبيلًا ﴿٤٢﴾ اَرَءَيتَ
مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوىٰهُ اَفَاَنتَ تَكونُ عَلَيهِ وَكيلًا ﴿٤٣﴾

هیچ مثلی را برای تو نمی‌زنند مگر این‌که ما جواب درست آن را با تفسیری بهتر برای تو آورده ایم. (۳۳) کسانی‌که دمرو به سوی جهنم کشیده و محشور می‌شوند، جای بدی دارند و گمراه‌ترین افراد هستند. (۳۴) به موسی تورات را دادیم و برادرش هارون را وزیر او ساختیم. (۳۵) و گفتیم: پیش قومی که منکر آیات ما شدند بروید. درنتیجه آن قوم را نابود کردیم. (۳۶) و قوم نوح را وقتی منکر پیغمبران ما شدند غرق کردیم و آن‌ها را عبرتی برای مردم قرار دادیم، و عذاب پردردی برای افراد ظالم آماده کرده‌ایم. (۳۷) و عاد و ثمود و اصحاب رس (چاه) و اقوام زیادی راکه بین آن‌ها بودند هلاک کردیم. (۳۸) و برای هر یک از آن‌ها مثل‌ها زدیم و همه آن‌ها را نابود کردیم. (۳۹) مشرکان بر شهری که باران سنگ بر آن‌ها باریده شد گذر کردند. آیا آن را نمی‌دیدند؟ حقیقت این است که آن‌ها به قیامت امیدی ندارند. (۴۰) وقتی تو را ببینند، تو را به باد تمسخر می‌گیرند و می‌گویند: آیا این همان کسی است که خدا به رسالت فرستاده؟! (۴۱) اگر ما بر بندگی خدایانمان پافشاری نمی‌کردیم، نزدیک بود ما را از بندگی آن‌ها منحرف کند. وقتی عذاب را ببینند خواهند دانست چه کسی گمراه‌تر بوده. (۴۲) آیا کسی که دلخواه خود را خدای خود ساخته دیدی؟ آیا تو وکیل او هستی؟ (۴۳)

اَم تَحسَبُ اَنَّ اَكثَرَهُم يَسمَعونَ اَو يَعقِلونَ ۚ اِن هُم اِلّا
كَالاَنعامِ بَل هُم اَضَلُّ سَبيلًا ﴿٤٤﴾ اَلَم تَرَ اِلىٰ رَبِّكَ كَيفَ مَدَّ
الظِّلَّ وَلَو شاءَ لَجَعَلَهُ ساكِنًا ثُمَّ جَعَلنَا الشَّمسَ عَلَيهِ دَليلًا
﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضناهُ اِلَينا قَبضًا يَسيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذي جَعَلَ
لَكُمُ اللَّيلَ لِباسًا وَالنَّومَ سُباتًا وَجَعَلَ النَّهارَ نُشورًا ﴿٤٧﴾
وَهُوَ الَّذي اَرسَلَ الرِّياحَ بُشرًا بَينَ يَدَي رَحمَتِهِ ۚ وَاَنزَلنا
مِنَ السَّماءِ ماءً طَهورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحيِيَ بِهِ بَلدَةً مَيتًا وَنُسقِيَهُ
مِمّا خَلَقنا اَنعامًا وَاَناسِيَّ كَثيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَد صَرَّفناهُ بَينَهُم
لِيَذَّكَّروا فَاَبىٰ اَكثَرُ النّاسِ اِلّا كُفورًا ﴿٥٠﴾ وَلَو شِئنا
لَبَعَثنا في كُلِّ قَريَةٍ نَذيرًا ﴿٥١﴾ فَلا تُطِعِ الكافِرينَ
وَجاهِدهُم بِهِ جِهادًا كَبيرًا ﴿٥٢﴾ ۞ وَهُوَ الَّذي مَرَجَ البَحرَينِ
هٰذا عَذبٌ فُراتٌ وَهٰذا مِلحٌ اُجاجٌ وَجَعَلَ بَينَهُما بَرزَخًا
وَحِجرًا مَحجورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذي خَلَقَ مِنَ الماءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
نَسَبًا وَصِهرًا ۗ وَكانَ رَبُّكَ قَديرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعبُدونَ مِن دونِ اللَّهِ
ما لا يَنفَعُهُم وَلا يَضُرُّهُم ۗ وَكانَ الكافِرُ عَلىٰ رَبِّهِ ظَهيرًا ﴿٥٥﴾

آیا خیال می‌کنی که بیشتر آن‌ها می‌شنوند یا می‌فهمند؟ آن‌ها مثل حیوانات هستند، بلکه از حیوانات هم گمراه‌تر هستند. (۴۴) آیا خداوندت را ندیدی که چطور سایه را می‌گستراند؟ اگر می‌خواست آن را بی‌حرکت می‌ساخت. ما خورشید را راهنمای آن ساختیم. (۴۵) ما سایه را آهسته جمع کردیم. (۴۶) اوست که شب را پوشش شما ساخت، و خواب را وسیله استراحت شما گرداند، و روز را برای کار کردن شما قرار داد. (۴۷) اوست که باد را قبل از رحمتش برای بشارت فرستاد، و از آسمان آب پاک را فرو فرستادیم. (۴۸) تا به‌وسیله آن سرزمین مرده را زنده کنیم و آن را به حیوانات و انسان‌های زیادی که خلق کرده‌ایم بنوشانیم. (۴۹) ما قرآن را در میان آن‌ها به صورت‌های مختلف بیان کردیم تا متوجه شوند، ولی بیشتر مردم به‌خاطر قدرنشناسی از توجه به آن خودداری کردند. (۵۰) اگر می‌خواستیم به هر شهری هشداردهنده‌ای می‌فرستادیم. (۵۱) بنابراین از افراد بی‌ایمان اطاعت نکن و با آن‌ها جهاد بزرگی بکن. (۵۲) خدا وجودی است که دو دریا را کنار هم قرار داد؛ این یکی شیرین و گوارا و این یکی شور و تلخ؛ و بین آن‌ها فاصله و مانعی قرار داد. (۵۳) اوست که انسان را از آب آفرید و او را صاحب نسب و سبب ساخت. خداوند تو توانا است. (۵۴) غیر از خدا چیزی را بندگی می‌کنند که نفع و ضرری برای آن‌ها ندارد. افراد بی‌ایمان بر ضد خداوندشان پشتیبان هم هستند. (۵۵)

وَمَآ اَرسَلنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذيرًا ﴿٥٦﴾ قُل مَآ اَسـَٔلُكُم عَلَيهِ
مِن اَجرٍ اِلَّا مَن شَآءَ اَن يَتَّخِذَ اِلىٰ رَبِّهِ سَبيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّل
عَلَى الحَيِّ الَّذى لا يَموتُ وَسَبِّح بِحَمدِهِ ۚ وَكَفىٰ بِهِ بِذُنوبِ
عِبادِهِ خَبيرًا ﴿٥٨﴾ اَلَّذى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالاَرضَ وَما بَينَهُما
فى سِتَّةِ اَيّامٍ ثُمَّ استَوىٰ عَلَى العَرشِ ۚ اَلرَّحمٰنُ فَسـَٔل بِهِ
خَبيرًا ﴿٥٩﴾ وَاِذا قيلَ لَهُمُ اسجُدوا لِلرَّحمٰنِ قالوا وَمَا
الرَّحمٰنُ اَنَسجُدُ لِما تَأمُرُنا وَزادَهُم نُفورًا ﴿٦٠﴾ تَبارَكَ الَّذى
جَعَلَ فِى السَّمآءِ بُروجًا وَجَعَلَ فيها سِراجًا وَقَمَرًا مُنيرًا ﴿٦١﴾
وَهُوَ الَّذى جَعَلَ الَّيلَ وَالنَّهارَ خِلفَةً لِمَن اَرادَ اَن يَذَّكَّرَ
اَو اَرادَ شُكورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبادُ الرَّحمٰنِ الَّذينَ يَمشونَ عَلَى
الاَرضِ هَونًا وَاِذا خاطَبَهُمُ الجٰهِلونَ قالوا سَلٰمًا ﴿٦٣﴾
وَالَّذينَ يَبيتونَ لِرَبِّهِم سُجَّدًا وَقِيامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذينَ يَقولونَ
رَبَّنَا اصرِف عَنّا عَذابَ جَهَنَّمَ ۖ اِنَّ عَذابَها كانَ غَرامًا
﴿٦٥﴾ اِنَّها سآءَت مُستَقَرًّا وَمُقامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذينَ اِذآ اَنفَقوا
لَم يُسرِفوا وَلَم يَقتُروا وَكانَ بَينَ ذٰلِكَ قَوامًا ﴿٦٧﴾

ما تو را فقط برای بشارت دادن و هشداردادن فرستادیم. (۵۶) بگو: من به‌خاطر رسالتم از شما مزدی نمی‌خواهم جز (آن‌که) کسی راهی به سوی خداوندش در پیش گیرد. (۵۷) و به زنده‌ای که نمی‌میرد توکل کن و با ستایش او، او را تسبیح گوی. خدا برای آگاهی از گناه بندگانش کافی است. (۵۸) وجودی که آسمان‌ها و زمین و آنچه را که بین آن‌ها است در شش مرحله خلق کرد، سپس بر عرش قرار گرفت، خداوند رحمان است. از شخص آگاه درباره او سئوال کن. (۵۹) وقتی به آن‌ها گفته شودکه به خدای رحمان سجده کنید، می‌گویند: رحمان کیست؟ آیا به چیزی که به ما دستور می‌دهی سجده کنیم؟ و نفرت آن‌ها بیشتر می‌شود. (۶۰) پاک است خدایی که در آسمان برج‌هایی آفرید و در آن چراغ خورشید و ماه تابان را قرار داد. (۶۱) او خدایی است که شب و روز را، برای کسی‌که بخواهد یادآوری کند یا بخواهد سپاسگزاری کند، جایگزین هم قرار داد. (۶۲) بندگان خداوند رحمان افرادی هستند که به آرامی روی زمین راه می‌روند، و وقتی افراد نادان آن‌ها را مورد خطاب قرار دهند، با مسالمت به آن‌ها جواب می‌دهند. (۶۳) و افرادی هستند که شب را در حال سجده و قیام برای خداوندشان به سر می‌برند. (۶۴) افرادی که می‌گویند: خداوندا، عذاب جهنم را از ما برگردان، چون عذاب آن دایمی است. (۶۵) جهنم جا و اقامتگاه بدی است. (۶۶) افرادی که وقتی خرج می‌کنند، زیاده‌روی نمی‌کنند و خست هم به خرج نمی‌دهند و روشی بین این دو حالت دارند. (۶۷)

وَالَّذينَ لا يَدعونَ مَعَ اللَّهِ إِلٰهًا ءاخَرَ وَلا يَقتُلونَ النَّفسَ
الَّتى حَرَّمَ اللَّهُ إِلّا بِالحَقِّ وَلا يَزنونَ ۚ وَمَن يَفعَل ذٰلِكَ
يَلقَ أَثامًا ﴿٦٨﴾ يُضٰعَف لَهُ العَذابُ يَومَ القِيٰمَةِ وَيَخلُد
فيهِ مُهانًا ﴿٦٩﴾ إِلّا مَن تابَ وَءامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صٰلِحًا
فَأُولٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّـٔاتِهِم حَسَنٰتٍ ۗ وَكانَ اللَّهُ غَفورًا
رَحيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَن تابَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَإِنَّهُ يَتوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذينَ لا يَشهَدونَ الزّورَ وَإِذا مَرّوا بِاللَّغوِ
مَرّوا كِرامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذينَ إِذا ذُكِّروا بِـٔايٰتِ رَبِّهِم
لَم يَخِرّوا عَلَيها صُمًّا وَعُميانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذينَ يَقولونَ رَبَّنا
هَب لَنا مِن أَزوٰجِنا وَذُرِّيّٰتِنا قُرَّةَ أَعيُنٍ وَاجعَلنا
لِلمُتَّقينَ إِمامًا ﴿٧٤﴾ أُولٰئِكَ يُجزَونَ الغُرفَةَ بِما
صَبَروا وَيُلَقَّونَ فيها تَحِيَّةً وَسَلٰمًا ﴿٧٥﴾ خٰلِدينَ
فيها ۚ حَسُنَت مُستَقَرًّا وَمُقامًا ﴿٧٦﴾ قُل ما يَعبَؤُا بِكُم رَبّى
لَولا دُعاؤُكُم ۖ فَقَد كَذَّبتُم فَسَوفَ يَكونُ لِزامًا ﴿٧٧﴾

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ — آياتها ٢٢٧

و افرادی که با خدا معبود دیگری را به کمک نمی‌خوانند و انسانی را که خداوند جانش را محترم داشته نمی‌کشند مگر به حق، و زنا نمی‌کنند. کسی‌که چنین کاری کند مجازات کار خود را می‌بیند. (۶۸) عذاب او روز قیامت دوبرابر می‌شود و همیشه با خواری در آن می‌ماند. (۶۹) مگر کسی‌که توبه کند و ایمان بیاورد و عمل درست بکند. آن‌ها کسانی هستند که خدا بدی‌هایشان را تبدیل به خوبی می‌کند. خدا آمرزنده و مهربان است. (۷۰) هر کس که توبه کند و (از آن پس) عمل درست انجام دهد، کسی است که توبه‌اش واقعی است. (۷۱) افرادی که شهادت دروغ نمی‌دهند، و وقتی با کار بیهوده‌ای برخورد کنند با بزرگواری از کنار آن رد می‌شوند. (۷۲) افرادی که وقتی آیات خداوندشان به آن‌ها گفته شود، کر و کور با آن برخورد نمی‌کنند. (۷۳) افرادی که می‌گویند: خداوندا، به ما همسران و فرزندانی بده که چشم ما را روشن کنند و ما را امام (پیشوای) پرهیزگاران گردان. (۷۴) آن‌ها کسانی هستند که به‌خاطر صبری (مقاومتی) که کردند، غرفه‌های بهشت به آن‌ها پاداش داده می‌شود و در آنجا با خوش‌آمد گویی و سلام روبرو می‌شوند. (۷۵) همیشه در آن خواهند بود. بهشت جا و اقامتگاه خوبی است. (۷۶) بگو: اگر دعای شما نباشد خداوندم چه توجهی به شما بکند؟ شما انکار کردید، نتیجه این کار را خواهید دید. (۷۷)

سوره شعراء (۲۶)

مکی و شامل دویست و بیست و هفت آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طسم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ
نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً
فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَٰنِ
مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ائْتِ
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۚ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي
أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي
فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ﴿١٣﴾ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾
قَالَ كَلَّا ۖ فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ
فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
﴿١٧﴾ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ
﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

طسم. (۱) این آیات کتاب روشن است. (۲) شاید[۱] خودت را به‌خاطر این‌که مردم ایمان نمی‌آورند، هلاک کنی. (۳) اگر بخواهیم آیه‌ای از آسمان نازل می‌کنیم که گردن‌هایشان در برابر آن از تواضع خم شود. (۴) هیچ تذکر جدیدی از طرف خدا برای آن‌ها نیامد مگر این‌که از آن روگرداندند. (۵) گفتند: این حرف دروغ است. خبر چیزی که مورد تمسخر آنان قرار می‌گرفت، برایشان خواهد آمد. (۶) آیا به زمین نگاه نکردند که انواع گیاهان سودمند در آن رویانده‌ایم؟ (۷) یقیناً در این‌کار نشانه‌ای وجود دارد، ولی بیشتر آن‌ها ایمان نمی‌آورند.(۸) براستی خداوند تو قدرتمند و مهربان است.(۹) وقتی که خدا به موسی گفت: پیش قوم ستمکار، قوم فرعون، برو و بگو: آیا از کارهای خلاف و عذاب خدا نمی‌ترسند؟(۱۰ و ۱۱) موسی گفت: خدایا، می‌ترسم حرف مرا قبول نکنند.(۱۲) و دلتنگ شوم، و زبانم گیر کند. این مأموریت را به هارون بده.(۱۳) گناهی به گردن من دارند و می‌ترسم مرا بکشند.(۱۴) خدا گفت: این‌طور نیست، تو و هارون آیات مرا پیش فرعون ببرید، ما با شماییم و به حرف‌های شما گوش می‌دهیم.(۱۵) پیش فرعون بروید و بگویید: ما فرستاده خدای جهانیان هستیم.(۱۶) و مأموریم که بنی‌اسرائیل را با ما بفرستی.(۱۷) چون پیش فرعون رفتند، فرعون گفت: آیا وقتی بچه بودی ما تو را بین خودمان بزرگ نکردیم؟ و سال‌ها عمرت را بین ما نبودی؟(۱۸) و جنایتی را که کردی، کردی (آدم کشتی)، تو نمک‌نشناسی.(۱۹)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «مبادا از اینکه آن‌ها (مشرکان) ایمان نمی‌آورند خود را به هلاکت اندازی»

قالَ فَعَلتُها إِذًا وَأَنا مِنَ الضّالّينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرتُ مِنكُم لَمّا
خِفتُكُم فَوَهَبَ لي رَبّي حُكمًا وَجَعَلَني مِنَ المُرسَلينَ ﴿٢١﴾
وَتِلكَ نِعمَةٌ تَمُنُّها عَلَيَّ أَن عَبَّدتَ بَني إِسراءيلَ ﴿٢٢﴾ قالَ فِرعَونُ
وَما رَبُّ العٰلَمينَ ﴿٢٣﴾ قالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالأَرضِ وَما بَينَهُمَا
إِن كُنتُم موقِنينَ ﴿٢٤﴾ قالَ لِمَن حَولَهُ أَلا تَستَمِعونَ ﴿٢٥﴾ قالَ
رَبُّكُم وَرَبُّ ءابائِكُمُ الأَوَّلينَ ﴿٢٦﴾ قالَ إِنَّ رَسولَكُمُ الَّذي أُرسِلَ
إِلَيكُم لَمَجنونٌ ﴿٢٧﴾ قالَ رَبُّ المَشرِقِ وَالمَغرِبِ وَما بَينَهُما إِن
كُنتُم تَعقِلونَ ﴿٢٨﴾ قالَ لَئِنِ اتَّخَذتَ إِلٰهًا غَيري لَأَجعَلَنَّكَ مِنَ
المَسجونينَ ﴿٢٩﴾ قالَ أَوَلَو جِئتُكَ بِشَيءٍ مُبينٍ ﴿٣٠﴾ قالَ فَأتِ
بِهِ إِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقينَ ﴿٣١﴾ فَأَلقىٰ عَصاهُ فَإِذا هِيَ ثُعبانٌ
مُبينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذا هِيَ بَيضاءُ لِلنّٰظِرينَ ﴿٣٣﴾ قالَ لِلمَلَإِ
حَولَهُ إِنَّ هٰذا لَساحِرٌ عَليمٌ ﴿٣٤﴾ يُريدُ أَن يُخرِجَكُم مِن أَرضِكُم
بِسِحرِهِ فَماذا تَأمُرونَ ﴿٣٥﴾ قالوا أَرجِه وَأَخاهُ وَابعَث فِي المَدائِنِ
حٰشِرينَ ﴿٣٦﴾ يَأتوكَ بِكُلِّ سَحّارٍ عَليمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
لِميقٰتِ يَومٍ مَعلومٍ ﴿٣٨﴾ وَقيلَ لِلنّاسِ هَل أَنتُم مُجتَمِعونَ ﴿٣٩﴾

موسی گفت: وقتی من گمراه بودم آن کار را کردم. (۲۰) و چون ترسیدم از پیش شما فرار کردم. سپس خدا به من حکم داد و مرا رسول خود ساخت. (۲۱) نعمتی که منت آن را بر من می‌گذاری این است که بنی‌اسرائیل را برده خود ساخته‌ای. (۲۲) فرعون گفت: صاحب‌اختیار مردم جهان چه کسی است؟ (۲۳) موسی گفت: اگر یقین داشته باشید، (خدا) صاحب‌اختیار آسمان‌ها و زمین و تمام چیزهایی است که بین آن‌ها وجود دارد. (۲۴) فرعون به اطرافیانش گفت: آیا نمی‌شنوید؟ (که چه حرف‌هایی می‌زند). (۲۵) موسی (در ادامه صحبتش) گفت: صاحب‌اختیار شما و نیاکان شما. (۲۶) فرعون گفت: این پیغمبری که پیش شما فرستاده شده، دیوانه است. (۲۷) موسی گفت: اگر عقل دارید، خدا صاحب‌اختیار مشرق و مغرب و هر چه بین آن‌هاست می‌باشد. (۲۸) فرعون گفت: اگر معبودی غیر از من بگیری تو را زندانی می‌کنم. (۲۹) موسی گفت: اگر چه معجزه آشکاری برایت بیاورم؟ (۳۰) فرعون گفت: اگر راستگویی بیاور. (۳۱) موسی عصایش را انداخت، ناگهان مار بزرگی شد. (۳۲) و دستش را از گریبان خارج کرد و در مقابل چشم بینندگان سفید شد. (۳۳) فرعون به بزرگان اطرافش گفت: واقعاً این ساحر دانایی است. (۳۴) می‌خواهد با جادویش شما را از سرزمینتان بیرون کند، شما چه می‌فرمایید؟ (۳۵) گفتند: مدتی به او و برادرش مهلت بده، و عده‌ای را به شهرها بفرست تا جادوگران را جمع کنند. (۳۶) هر جادوگر زبردستی را پیش تو بیاورند. (۳۷) جادوگران در روز معین و جای تعیین‌شده جمع‌آوری شدند. (۳۸) به مردم گفته شد: آیا شما هم جمع می‌شوید؟ (۳۹)

لَعَلَّنا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِن كانوا هُمُ الغٰلِبينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمّا جاءَ السَّحَرَةُ
قالوا لِفِرعَونَ اَئِنَّ لَنا لَاَجرًا اِن كُنّا نَحنُ الغٰلِبينَ ﴿٤١﴾ قالَ نَعَم
وَاِنَّكُم اِذًا لَمِنَ المُقَرَّبينَ ﴿٤٢﴾ قالَ لَهُم موسىٰ اَلقوا ما اَنتُم مُلقونَ
﴿٤٣﴾ فَاَلقَوا حِبالَهُم وَعِصِيَّهُم وَقالوا بِعِزَّةِ فِرعَونَ اِنّا لَنَحنُ
الغٰلِبونَ ﴿٤٤﴾ فَاَلقىٰ موسىٰ عَصاهُ فَاِذا هِىَ تَلقَفُ ما يَأفِكونَ
﴿٤٥﴾ فَاُلقِىَ السَّحَرَةُ سٰجِدينَ ﴿٤٦﴾ قالوا ءامَنّا بِرَبِّ العٰلَمينَ ﴿٤٧﴾
رَبِّ موسىٰ وَهٰرونَ ﴿٤٨﴾ قالَ ءامَنتُم لَهُ قَبلَ اَن ءاذَنَ لَكُم اِنَّهُ
لَكَبيرُكُمُ الَّذى عَلَّمَكُمُ السِّحرَ فَلَسَوفَ تَعلَمونَ لَاُقَطِّعَنَّ اَيدِيَكُم
وَاَرجُلَكُم مِن خِلافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُم اَجمَعينَ ﴿٤٩﴾ قالوا لا ضَيرَ اِنّا
اِلىٰ رَبِّنا مُنقَلِبونَ ﴿٥٠﴾ اِنّا نَطمَعُ اَن يَغفِرَ لَنا رَبُّنا خَطٰيٰنا اَن كُنّا
اَوَّلَ المُؤمِنينَ ﴿٥١﴾ ۞ وَاَوحَينا اِلىٰ موسىٰ اَن اَسرِ بِعِبادى اِنَّكُم
مُتَّبَعونَ ﴿٥٢﴾ فَاَرسَلَ فِرعَونُ فِى المَدائِنِ حٰشِرينَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰؤُلاءِ
لَشِرذِمَةٌ قَليلونَ ﴿٥٤﴾ وَاِنَّهُم لَنا لَغائِظونَ ﴿٥٥﴾ وَاِنّا لَجَميعٌ حٰذِرونَ
﴿٥٦﴾ فَاَخرَجنٰهُم مِن جَنّٰتٍ وَعُيونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنوزٍ وَمَقامٍ كَريمٍ ﴿٥٨﴾
كَذٰلِكَ وَاَورَثنٰها بَنى اِسراءيلَ ﴿٥٩﴾ فَاَتبَعوهُم مُشرِقينَ ﴿٦٠﴾

تا اگر جادوگران پیروز شدند، ما از آن‌ها پیروی کنیم. (۴۰) چون جادوگران آمدند، به فرعون گفتند: اگر غلبه کنیم، آیا مزدی داریم؟ (۴۱) فرعون گفت: آری، در آن صورت شما از مقربان درگاه خواهید بود. (۴۲) موسی به جادوگران گفت: آنچه را می‌خواهید بیندازید، بیندازید. (۴۳) جادوگران طناب‌ها و عصاهایشان را انداختند و گفتند: به عزت فرعون قسم ما پیروز می‌شویم. (۴۴) پس موسی عصایش را انداخت که ناگهان تمام وسایل آن‌ها را بلعید. (۴۵) درنتیجه جادوگران به سجده افتادند. (۴۶) و گفتند: ما به صاحب‌اختیار جهانیان ایمان آوردیم. (۴۷) صاحب‌اختیار موسی و هارون. (۴۸) فرعون به آن‌ها گفت: آیا قبل از این‌که به شما اجازه بدهم به او ایمان آوردید؟ موسی استاد بزرگ شما است که به شما جادوگری آموخته. نتیجه کار خود را خواهید فهمید. دست و پایتان را بر خلاف هم می‌برم و همه شما را به دار می‌زنم. (۴۹) جادوگران گفتند: اشکالی ندارد، ما پیش خدایمان برمی‌گردیم. (۵۰) ما امیدواریم که خدایمان گناهان ما را ببخشد، چون اولین افرادی هستیم که ایمان می‌آوریم. (۵۱) به موسی وحی کردیم که بندگان مرا شبانه حرکت بده، چون شما تعقیب می‌شوید. (۵۲) فرعون مأموران خود را برای جمع‌کردن نیرو به شهرها فرستاد. (۵۳) و گفت: این‌ها عده کمی هستند. (۵۴) این‌ها باعث خشم ما شده‌اند. (۵۵) ولی ما آماده و محتاط هستیم. (۵۶) ما فرعونیان را از باغ‌ها و چشمه‌ها و از گنج‌ها و خانه‌های پرارزش خارج کردیم. (۵۷ و ۵۸) به این ترتیب آن را به بنی‌اسرائیل واگذار کردیم. (۵۹) آن‌ها موقع طلوع آفتاب به تعقیب بنی‌اسرائیل پرداختند. (۶۰)

فَلَمَّا تَرَآءَا الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰٓ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ
كَلَّآ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنِ اضْرِب
بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾
وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾
ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم
مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ
نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا
نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ
تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَآ
ءَابَآءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَءَيْتُم مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾
أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيٓ إِلَّا رَبَّ الْعَٰلَمِينَ
﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ
﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِيٓ أَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لِي خَطِيٓـَٔتِي يَوْمَ الدِّينِ
﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّٰلِحِينَ ﴿٨٣﴾

وقتی دو گروه همدیگر را دیدند، یاران موسی گفتند: ما دستگیر شدیم. (۶۱) موسی گفت: این‌طور نیست، خدای من با من است و راه را به من نشان می‌دهد. (۶۲) ما به موسی وحی کردیم که با عصایت به دریا بزن، چون زد، دریا شکافت و هر طرف مثل کوه بزرگی شد. (۶۳) و سپاه فرعون را در آنجا به آن‌ها نزدیک کردیم. (۶۴) و موسی و همه کسانی را که با او بودند نجات دادیم. (۶۵) و سپاه فرعون را غرق کردیم. (۶۶) در این کار نشانه‌ای وجود دارد، ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند. (۶۷) و خدای تو توانا و مهربان است. (۶۸) و داستان ابراهیم را برای آن‌ها بخوان. (۶۹) موقعی که به پدر و قومش گفت: چه چیزی را بندگی می‌کنید؟ (۷۰) گفتند: بت‌هایی را می‌پرستیم و برای عبادت در خدمتشان هستیم. (۷۱) ابراهیم گفت: آیا وقتی از آن‌ها کمک می‌خواهید، صدای شما را می‌شنوند؟ (۷۲) یا نفعی یا ضرری به شما می‌رسانند؟ (۷۳) گفتند: دیدیم که پدرانمان این کار را می‌کردند. (۷۴) ابراهیم گفت: درباره آنچه که شما بندگی می‌کنید و پدرانتان بندگی می‌کردند چه نظری دارید؟ (۷۵ و ۷۶) آن‌ها دشمن من هستند، به‌جز صاحب‌اختیار مردم جهان. (۷۷) آن که مرا خلق کرد، مرا هدایت می‌کند. (۷۸) وجودی که به من غذا و آب می‌دهد. (۷۹) و وقتی مریض شوم مرا شفا می‌دهد. (۸۰) آن که جان مرا می‌گیرد و بعد مرا زنده می‌کند. (۸۱) آن که امیدوارم روز جزا خطاهای مرا ببخشد. (۸۲) خدایا، به من حکمت بده و مرا جزو افراد درستکار ساز. (۸۳)

وَاجعَل لى لِسانَ صِدقٍ فِى الءاخِرينَ ﴿٨٤﴾ وَاجعَلنى مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ
النَّعيمِ ﴿٨٥﴾ وَاغفِر لِأَبى إِنَّهُ كانَ مِنَ الضّالّينَ ﴿٨٦﴾ وَلا تُخزِنى يَومَ
يُبعَثونَ ﴿٨٧﴾ يَومَ لا يَنفَعُ مالٌ وَلا بَنونَ ﴿٨٨﴾ إِلّا مَن أَتَى اللَّهَ بِقَلبٍ
سَليمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزلِفَتِ الجَنَّةُ لِلمُتَّقينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الجَحيمُ لِلغاوينَ
﴿٩١﴾ وَقيلَ لَهُم أَينَ ما كُنتُم تَعبُدونَ ﴿٩٢﴾ مِن دونِ اللَّهِ هَل يَنصُرونَكُم
أَو يَنتَصِرونَ ﴿٩٣﴾ فَكُبكِبوا فيها هُم وَالغاوۥنَ ﴿٩٤﴾ وَجُنودُ إِبليسَ
أَجمَعونَ ﴿٩٥﴾ قالوا وَهُم فيها يَختَصِمونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِن كُنّا لَفى
ضَلٰلٍ مُبينٍ ﴿٩٧﴾ إِذ نُسَوّيكُم بِرَبِّ العٰلَمينَ ﴿٩٨﴾ وَما أَضَلَّنا
إِلَّا المُجرِمونَ ﴿٩٩﴾ فَما لَنا مِن شٰفِعينَ ﴿١٠٠﴾ وَلا صَديقٍ حَميمٍ ﴿١٠١﴾
فَلَو أَنَّ لَنا كَرَّةً فَنَكونَ مِنَ المُؤمِنينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فى ذٰلِكَ لَءايَةً وَما كانَ
أَكثَرُهُم مُؤمِنينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ العَزيزُ الرَّحيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَت
قَومُ نوحٍ المُرسَلينَ ﴿١٠٥﴾ إِذ قالَ لَهُم أَخوهُم نوحٌ أَلا تَتَّقونَ ﴿١٠٦﴾
إِنّى لَكُم رَسولٌ أَمينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطيعونِ ﴿١٠٨﴾ وَما أَسـَٔلُكُم
عَلَيهِ مِن أَجرٍ إِن أَجرِىَ إِلّا عَلىٰ رَبِّ العٰلَمينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطيعونِ ﴿١١٠﴾ ۞ قالوا أَنُؤمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الأَرذَلونَ ﴿١١١﴾

حزب ٣

و در میان امت‌های آینده مرا نیکنام گردان. (۸۴) و مرا از وارثان بهشت پرنعمت گردان. (۸۵) و پدرم را بیامرز، چون او گمراه است. (۸۶) و روز قیامت مرا خوار نساز. (۸۷) روزی که مال و فرزند فایده‌ای ندارد. (۸۸) مگر کسی که دلی پاک پیش خدا بیاورد. (۸۹) بهشت به پرهیزگاران نزدیک شده. (۹۰) و جهنم برای گمراهان آشکار شده. (۹۱) به آن‌ها گفته می‌شود: آنچه که غیر از خدا بندگی می‌کردید کجا هستند؟ آیا به شما یا خودشان کمک می‌کنند؟ (۹۲ و ۹۳) معبودهای آن‌ها و گمراهان و لشکریان ابلیس همگی پشت سر هم دمرو به جهنم افکنده می‌شوند. (۹۴ و ۹۵) و در حالی‌که با هم بحث می‌کنند می‌گویند: (۹۶) به خدا قسم ما در گمراهی کاملاً معلومی بودیم، (۹۷) وقتی شما را با صاحب‌اختیار مردم جهان مساوی می‌دانستیم، (۹۸) فقط گناه‌کاران ما را منحرف کردند. (۹۹) ما شفیع و دوست صمیمی که به ما کمک کند نداریم. (۱۰۰ و ۱۰۱) اگر عمر دوباره‌ای داشته باشیم، فرد باایمانی خواهیم شد. (۱۰۲) در این کار نشانه‌ای وجود دارد، ولی بیشتر آن‌ها ایمان نمی‌آورند. (۱۰۳) و خداوند تو توانا و مهربان است. (۱۰۴) قوم نوح هم پیغمبران را قبول نداشتند. (۱۰۵) وقتی برادرشان نوح به آن‌ها گفت: آیا از خدا نمی‌ترسید؟ (۱۰۶) من برای شما رسول امینی هستم، (۱۰۷) از نافرمانی خدا بترسید و از من اطاعت کنید. (۱۰۸) من از شما مزدی نمی‌خواهم، مزد من به عهده صاحب‌اختیار جهانیان است. (۱۰۹) از نافرمانی خدا بترسید و از من اطاعت کنید. (۱۱۰) گفتند: آیا به تو ایمان بیاوریم؟ در حالی که افراد اوباش از تو پیروی می‌کنند؟ (۱۱۱)

قالَ وَما عِلمی بِما كانوا يَعمَلونَ ﴿۱۱۲﴾ اِن حِسابُهُم اِلّا عَلیٰ رَبّی
لَو تَشعُرونَ ﴿۱۱۳﴾ وَما اَنَا بِطارِدِ المُؤمِنينَ ﴿۱۱۴﴾ اِن اَنَا اِلّا نَذيرٌ مُبينٌ
﴿۱۱۵﴾ قالوا لَئِن لَم تَنتَهِ يٰنوحُ لَتَكونَنَّ مِنَ المَرجومينَ ﴿۱۱۶﴾ قالَ
رَبِّ اِنَّ قَومی كَذَّبونِ ﴿۱۱۷﴾ فَافتَح بَينی وَبَينَهُم فَتحًا وَنَجِّنی وَمَن
مَعِیَ مِنَ المُؤمِنينَ ﴿۱۱۸﴾ فَاَنجَينٰهُ وَمَن مَعَهُ فِی الفُلكِ المَشحونِ
﴿۱۱۹﴾ ثُمَّ اَغرَقنا بَعدُ الباقينَ ﴿۱۲۰﴾ اِنَّ فی ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَما كانَ
اَكثَرُهُم مُؤمِنينَ ﴿۱۲۱﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ العَزيزُ الرَّحيمُ ﴿۱۲۲﴾ كَذَّبَت
عادٌ المُرسَلينَ ﴿۱۲۳﴾ اِذ قالَ لَهُم اَخوهُم هودٌ اَلا تَتَّقونَ ﴿۱۲۴﴾ اِنّی لَكُم
رَسولٌ اَمينٌ ﴿۱۲۵﴾ فَاتَّقُوا اللهَ وَاَطيعونِ ﴿۱۲۶﴾ وَما اَسـَٔلُكُم عَلَيهِ
مِن اَجرٍ اِن اَجرِیَ اِلّا عَلیٰ رَبِّ العٰلَمينَ ﴿۱۲۷﴾ اَتَبنونَ بِكُلِّ ريعٍ
ءايَةً تَعبَثونَ ﴿۱۲۸﴾ وَتَتَّخِذونَ مَصانِعَ لَعَلَّكُم تَخلُدونَ ﴿۱۲۹﴾
وَاِذا بَطَشتُم بَطَشتُم جَبّارينَ ﴿۱۳۰﴾ فَاتَّقُوا اللهَ وَاَطيعونِ ﴿۱۳۱﴾
وَاتَّقُوا الَّذی اَمَدَّكُم بِما تَعلَمونَ ﴿۱۳۲﴾ اَمَدَّكُم بِاَنعامٍ وَبَنينَ ﴿۱۳۳﴾
وَجَنّٰتٍ وَعُيونٍ ﴿۱۳۴﴾ اِنّی اَخافُ عَلَيكُم عَذابَ يَومٍ عَظيمٍ
﴿۱۳۵﴾ قالوا سَواءٌ عَلَينا اَوَعَظتَ اَم لَم تَكُن مِنَ الواعِظينَ ﴿۱۳۶﴾

نوح گفت: من از کارهایی که می‌کنند اطلاع ندارم.(۱۱۲) اگر توجه داشته باشید حساب آن‌ها با خدای من است. (۱۱۳) من افراد باایمان را از خود نمی‌رانم. (۱۱۴) من فقط بطور آشکار هشدار می‌دهم. (۱۱۵) گفتند: ای نوح، اگر از این حرف‌ها دست برنداری، سنگسار خواهی شد. (۱۱۶) نوح گفت: خدایا، قوم من حرف من را قبول ندارند. (۱۱۷) من و آن‌ها را از هم جدا کن، و مرا و افراد باایمانی را که با من هستند نجات بده. (۱۱۸) ما او و کسانی راکه با او در کشتیِ پر بودند نجات دادیم، (۱۱۹) و بقیه را غرق کردیم. (۱۲۰) در این کار نشانه‌ای وجود دارد، ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند. (۱۲۱) خدای تو توانا و مهربان است. (۱۲۲) قوم عاد هم پیغمبران را قبول نکردند.(۱۲۳) وقتی برادرشان هود به آن‌ها گفت: آیا از نافرمانی خدا نمی‌ترسید؟(۱۲۴) من برای شما رسول امینی هستم،(۱۲۵) از نافرمانی خدا بترسید و از من اطاعت کنید.(۱۲۶) من از شما مزدی نمی‌خواهم، مزد من به عهده صاحب‌اختیار جهانیان است.(۱۲۷) آیا بیهوده در هر جای بلندی نشانه‌ای می‌سازید؟(۱۲۸) و خانه‌ها و قلعه‌ها برای خود می‌سازید تا در دنیا همیشه بمانید؟(۱۲۹) و وقتی حمله می‌کنید ستمگرانه حمله می‌کنید؟(۱۳۰) از نافرمانی خدا (از فساد و بی‌عدالتی) بترسید و از من اطاعت کنید.(۱۳۱) و از خدایی بترسید که با آنچه که می‌دانید به شما کمک کرده،(۱۳۲) با چهارپایان و فرزند و باغ و چشمه به شما کمک کرده.(۱۳۳ و ۱۳۴) من بر شما از عذاب روز بزرگ می‌ترسم.(۱۳۵) گفتند: نصیحت بکنی یا نکنی برای ما مساوی است.(۱۳۶)

اِن هٰذا اِلّا خُلُقُ الاَوَّلينَ ﴿١٣٧﴾ وَما نَحنُ بِمُعَذَّبينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبوهُ
فَاَهلَكنٰهُم اِنَّ في ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَما كانَ اَكثَرُهُم مُؤمِنينَ ﴿١٣٩﴾
وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ العَزيزُ الرَّحيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَت ثَمودُ المُرسَلينَ ﴿١٤١﴾
اِذ قالَ لَهُم اَخوهُم صٰلِحٌ اَلا تَتَّقونَ ﴿١٤٢﴾ اِنّي لَكُم رَسولٌ اَمينٌ
﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللهَ وَاَطيعونِ ﴿١٤٤﴾ وَما اَسـَٔلُكُم عَلَيهِ مِن اَجرٍ
اِن اَجرِيَ اِلّا عَلىٰ رَبِّ العٰلَمينَ ﴿١٤٥﴾ اَتُترَكونَ في ما هٰهُنا اٰمِنينَ
﴿١٤٦﴾ في جَنّٰتٍ وَعُيونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُروعٍ وَنَخلٍ طَلعُها هَضيمٌ ﴿١٤٨﴾
وَتَنحِتونَ مِنَ الجِبالِ بُيوتًا فٰرِهينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللهَ وَاَطيعونِ
﴿١٥٠﴾ وَلا تُطيعوا اَمرَ المُسرِفينَ ﴿١٥١﴾ اَلَّذينَ يُفسِدونَ فِي الاَرضِ
وَلا يُصلِحونَ ﴿١٥٢﴾ قالوا اِنَّما اَنتَ مِنَ المُسَحَّرينَ ﴿١٥٣﴾ ما اَنتَ
اِلّا بَشَرٌ مِثلُنا فَأتِ بِاٰيَةٍ اِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقينَ ﴿١٥٤﴾ قالَ
هٰذِهٖ ناقَةٌ لَها شِربٌ وَلَكُم شِربُ يَومٍ مَعلومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلا تَمَسّوها
بِسوءٍ فَيَأخُذَكُم عَذابُ يَومٍ عَظيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَروها فَاَصبَحوا
نٰدِمينَ ﴿١٥٧﴾ فَاَخَذَهُمُ العَذابُ اِنَّ في ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَما كانَ
اَكثَرُهُم مُؤمِنينَ ﴿١٥٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ العَزيزُ الرَّحيمُ ﴿١٥٩﴾

این طبیعت امت‌های گذشته است. (۱۳۷) ما عذاب نخواهیم شد. (۱۳۸) او را به دروغگویی متهم کردند، لذا ما آن‌ها را هلاک کردیم. در این کار نشانه‌ای وجود دارد، ولی بیشتر آن‌ها مؤمن نبودند. (۱۳۹) خدای تو توانا و مهربان است. (۱۴۰) قوم ثمود هم پیغمبران را به دروغگویی متهم کردند. (۱۴۱) وقتی برادرشان صالح به آن‌ها گفت: آیا از نافرمانی خدا نمی‌ترسید؟ (۱۴۲) من رسول امینی برای شما هستم. (۱۴۳) بنابراین از نافرمانی خدا بترسید و از من اطاعت کنید، (۱۴۴) من از شما مزدی نمی‌خواهم، مزد من به عهده صاحب‌اختیار کلیه افراد بشر است. (۱۴۵) آیا شما را با خاطری جمع در اینجا به حال خود می‌گذارند؟ (۱۴۶) در باغ‌ها و چشمه‌ها و زراعت و نخل‌هایی که میوه‌هایش رسیده و نرم است. (۱۴۷ و ۱۴۸) و خانه‌هایی که با مهارت از کوه برای خود می‌تراشید؟ (۱۴۹) از نافرمانی خدا بترسید و از من اطاعت کنید. (۱۵۰) و از دستور افراد متجاوز اطاعت نکنید. (۱۵۱) از دستور متجاوزانی که در زمین فساد می‌کنند و اصلاح نمی‌کنند. (۱۵۲) گفتند: حتماً تو را جادو کرده‌اند. (۱۵۳) تو آدمی هستی مثل ما، اگر راست می‌گویی معجزه‌ای بیاور. (۱۵۴) صالح به آن‌ها گفت: این یک شتر است که سهمی از آب دارد و شما هم در روز معلوم سهمی دارید. (۱۵۵) آزاری به او نرسانید چون دچار عذاب روزی بزرگ می‌شوید. (۱۵۶) ولی آن‌ها شتر را کشتند و بعد پشیمان شدند. (۱۵۷) درنتیجه دچار عذاب شدند. در این کار نشانه‌ای وجود دارد. بیشتر آن‌ها مؤمن نبودند. (۱۵۸) و خدای تو توانا و مهربان است. (۱۵۹)

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ
﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٦٣﴾
وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾
أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
مِنْ أَزْوَاجِكُمْ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾
رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾
إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ
لْـَٔيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ
رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ ۞ أَوْفُوا الْكَيْلَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

قوم لوط هم پیغمبران را تکذیب کردند. (۱۶۰) وقتی برادرشان لوط به آن‌ها گفت: آیا نمی‌ترسید؟ (۱۶۱) من رسول امینی برای شما هستم. (۱۶۲) بنابراین از نافرمانی خدا بترسید و از من اطاعت کنید، (۱۶۳) من از شما به‌خاطر رسالتم مزدی نمی‌خواهم، مزد من به عهده صاحب‌اختیار جهانیان است. (۱۶۴) آیا از بین تمام انسان‌ها سراغ مردها و پسرها می‌روید؟ (۱۶۵) و همسرانی را که خدا برایتان خلق کرده ترک می‌کنید؟ شما آدم‌های متجاوزی هستید. (۱۶۶) گفتند: ای لوط، اگر از این حرف‌ها دست برنداری، اخراجت می‌کنیم. (۱۶۷) لوط گفت: من از کار شما نفرت دارم. (۱۶۸) خدایا، من و خانواده‌ام را از کارهایی که می‌کنند نجات بده. (۱۶۹) ما او و همه خانواده‌اش را، غیر از زنی که جزو هلاک‌شدگان بود، نجات دادیم. (۱۷۰ و ۱۷۱) و دیگران را نابود کردیم. (۱۷۲) بارانی بر آن‌ها باراندیم که هشدارش به آن‌ها داده شده بود. باران بدی بود. (۱۷۳) در این کار نشانه‌ای است، ولی بیشتر آن‌ها به آن ایمان نداشتند. (۱۷۴) خدای تو توانا و مهربان است. (۱۷۵) اصحاب «ایکه» نیز پیغمبران را تکذیب کردند. (۱۷۶) وقتی شعیب به آن‌ها گفت: آیا از اطاعت‌نکردن دستورهای خدا نمی‌ترسید؟ (۱۷۷) من رسول امینی برای شما هستم. (۱۷۸) بنابراین از نافرمانی خدا بترسید و از من اطاعت کنید، (۱۷۹) من از شما مزدی نمی‌خواهم، مزد من به عهده صاحب‌اختیار جهانیان است. (۱۸۰) پیمانه را کامل بدهید و کم‌فروشی نکنید، (۱۸۱) و با ترازوی درست وزن کنید، (۱۸۲) و جنس مردم را کم ندهید و در زمین فساد نکنید. (۱۸۳)

وَ اتَّقُوا الَّذى خَلَقَكُم وَ الجِبِلَّةَ الاَوَّلينَ ﴿١٨٤﴾ قالوا اِنَّما
اَنتَ مِنَ المُسَحَّرينَ ﴿١٨٥﴾ وَما اَنتَ اِلّا بَشَرٌ مِثلُنا وَ اِن نَظُنُّكَ
لَمِنَ الكٰذِبينَ ﴿١٨٦﴾ فَاَسقِط عَلَينا كِسَفًا مِنَ السَّماءِ اِن كُنتَ
مِنَ الصّٰدِقينَ ﴿١٨٧﴾ قالَ رَبّى اَعلَمُ بِما تَعمَلونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبوهُ
فَاَخَذَهُم عَذابُ يَومِ الظُّلَّةِ اِنَّهُ كانَ عَذابَ يَومٍ عَظيمٍ
﴿١٨٩﴾ اِنَّ فى ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَما كانَ اَكثَرُهُم مُؤمِنينَ ﴿١٩٠﴾ وَ اِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ العَزيزُ الرَّحيمُ ﴿١٩١﴾ وَ اِنَّهُ لَتَنزيلُ رَبِّ العٰلَمينَ ﴿١٩٢﴾
نَزَلَ بِهِ الرّوحُ الاَمينُ ﴿١٩٣﴾ عَلٰى قَلبِكَ لِتَكونَ مِنَ المُنذِرينَ ﴿١٩٤﴾
بِلِسانٍ عَرَبِىٍّ مُبينٍ ﴿١٩٥﴾ وَ اِنَّهُ لَفى زُبُرِ الاَوَّلينَ ﴿١٩٦﴾ اَوَلَم يَكُن
لَهُم ءايَةً اَن يَعلَمَهُ عُلَمٰؤُا بَنى اِسراءيلَ ﴿١٩٧﴾ وَ لَو نَزَّلنٰهُ عَلٰى
بَعضِ الاَعجَمينَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَاَهُ عَلَيهِم ما كانوا بِهِ مُؤمِنينَ ﴿١٩٩﴾
كَذٰلِكَ سَلَكنٰهُ فى قُلوبِ المُجرِمينَ ﴿٢٠٠﴾ لا يُؤمِنونَ بِهِ حَتّٰى
يَرَوُا العَذابَ الاَليمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأتِيَهُم بَغتَةً وَهُم لا يَشعُرونَ
﴿٢٠٢﴾ فَيَقولوا هَل نَحنُ مُنظَرونَ ﴿٢٠٣﴾ اَفَبِعَذابِنا يَستَعجِلونَ ﴿٢٠٤﴾
اَفَرَءَيتَ اِن مَتَّعنٰهُم سِنينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جاءَهُم ما كانوا يوعَدونَ ﴿٢٠٦﴾

و از نافرمانی خدایی که شما و افراد قبل از شما را آفرید بترسید. (۱۸۴) گفتند: تو جادو شده‌ای. (۱۸۵) تو آدمی هستی مثل ما. فکر می‌کنیم که تو دروغگویی. (۱۸۶) اگر راست می‌گویی، تکه‌هایی از آسمان را بر سر ما بینداز. (۱۸۷) شعیب گفت: خدای من از کارهایی که می‌کنید بهتر از همه اطلاع دارد. (۱۸۸) بنابراین حرف‌های او را باور نکردند. لذا دچار عذاب روز ابری شدند. واقعاً آن عذاب روزی بزرگ بود. (۱۸۹) در این کار نشانه‌ای وجود داشت، ولی بیشتر آن‌ها مؤمن نبودند. (۱۹۰) و خدای تو توانا و مهربان است. (۱۹۱) نزول قرآن از طرف صاحب‌اختیار تمام افراد بشر است. (۱۹۲) جبرئیل آن را به زبان عربی روشن (واضح) بر قلب تو نازل کرده تا از هشداردهندگان باشی. (۱۹۳ تا ۱۹۵) در کتاب‌های گذشتگان نیز بوده است. (۱۹۶) آیا چون علمای بنی‌اسرائیل آن را می‌دانند برای آن‌ها علامتی نیست؟ (۱۹۷) اگر آن را بر بعضی از افراد غیرعرب نازل می‌کردیم، (۱۹۸) و پیغمبر آن را برای آن‌ها می‌خواند، به آن ایمان نمی‌آوردند. (۱۹۹) ما آن را این‌طور وارد قلب افراد گناه‌کار می‌کنیم. (۲۰۰) گناه‌کاران به آن ایمان نمی‌آورند تا موقعی که عذاب دردناک را ببینند. (۲۰۱) عذاب ناگهانی بر آن‌ها وارد می‌شود و آن‌ها متوجه آمدن آن نمی‌شوند. (۲۰۲) وقتی آمد، می‌گویند: آیا مهلتی به ما داده می‌شود؟ (۲۰۳) آیا می‌خواهند عذاب ما زودتر سراغ آن‌ها بیاید؟ (۲۰۴) بگو: اگر ما سال‌هایی آن‌ها را بهره‌مند سازیم، (۲۰۵) و عذابی که به آن‌ها وعده داده شده برای آن‌ها بیاید، (۲۰۶)

مَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَآ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ
إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ
بِهِ ٱلشَّيَٰطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنۢبَغِى لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ
عَنِ ٱلسَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ
مِنَ ٱلْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ ٱلْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَٱخْفِضْ
جَنَاحَكَ لِمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ
إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱلْعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾
ٱلَّذِى يَرَىٰكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقَلُّبَكَ فِى ٱلسَّٰجِدِينَ ﴿٢١٩﴾ إِنَّهُۥ هُوَ
ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ ٱلشَّيَٰطِينُ ﴿٢٢١﴾
تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ ٱلسَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَٰذِبُونَ
﴿٢٢٣﴾ وَٱلشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ ٱلْغَاوُۥنَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِى كُلِّ
وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَذَكَرُوا۟ ٱللَّهَ كَثِيرًا وَٱنتَصَرُوا۟ مِنۢ
بَعْدِ مَا ظُلِمُوا۟ ۗ وَسَيَعْلَمُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَىَّ مُنقَلَبٍ يَنقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

سُورَةُ النَّمْلِ — آیاتها ۹۳

چیزهایی که از آن بهره‌مند بودند، کاری برای آن‌ها نمی‌کند. (۲۰۷) هر شهری را که هلاک کردیم، هشداردهندگانی داشت، (۲۰۸) که به آن‌ها تذکر بدهند. ما ظالم نبوده‌ایم. (۲۰۹) قرآن را شیاطین نازل نکرده‌اند، (۲۱۰) سزاوار آن‌ها هم نیست که چنین کاری بکنند، و نمی‌توانند بکنند. (۲۱۱) آن‌ها از شنیدن آن محروم هستند. (۲۱۲) (ای پیغمبر) با خدا معبود دیگری را نخوان، چون از کسانی می‌شوی که دچار عذاب شده‌اند. (۲۱۳) به خویشان نزدیک خود هشدار بده، (۲۱۴) و بال فروتنی را برای مؤمنینی که از تو پیروی می‌کنند فرود آور (با آن‌ها مهربان باش). (۲۱۵) اگر از تو اطاعت نکردند، بگو: من از کارهایی که می‌کنید بیزارم. (۲۱۶) و به خداوند توانا ومهربان توکل کن. (۲۱۷) خدایی که تو را موقعی که برمی‌خیزی و آمدن و رفتن تو را هم در میان سجده‌کنندگان می‌بیند. (۲۱۸ و ۲۱۹) چون او شنوا و دانا است. (۲۲۰) آیا به شما خبر بدهم که شیاطین بر چه کسانی نازل می‌شوند؟ (۲۲۱) آن‌ها بر هر دروغگوی گناه‌کاری نازل می‌شوند، (۲۲۲) که به شیاطین گوش می‌دهند و بیشتر آن‌ها دروغگو هستند. (۲۲۳) گمراهان از شاعران پیروی می‌کنند. (۲۲۴) آیا نمی‌بینی که آن‌ها در هر وادی سرگردان هستند، (۲۲۵) و حرف‌هایی می‌زنند که عمل نمی‌کنند؟ (۲۲۶) مگر شاعرهایی که ایمان آوردند و کار درست کردند و زیاد خدا را یاد کردند و پس از این‌که مورد ظلم قرار گرفتند، کمک خواستند، و ظلم‌کنندگان خواهند دانست به کجا برگردانده می‌شوند. (۲۲۷)

سوره نمل (۲۷)

مکی و شامل نود و سه آیه

حزب

بِسۡمِ اللهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيمِ
طسٓ تِلۡكَ ءايٰتُ القُرءانِ وَكِتابٍ مُبينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشرىٰ
لِلمُؤمِنينَ ﴿٢﴾ الَّذينَ يُقيمونَ الصَّلوٰةَ وَيُؤتونَ الزَّكوٰةَ وَهُم
بِالآخِرَةِ هُم يوقِنونَ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذينَ لا يُؤمِنونَ بِالآخِرَةِ زَيَّنّا لَهُم
أَعمالَهُم فَهُم يَعمَهونَ ﴿٤﴾ أُولٰئِكَ الَّذينَ لَهُم سوءُ العَذابِ
وَهُم فِي الآخِرَةِ هُمُ الأَخسَرونَ ﴿٥﴾ وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى القُرءانَ مِن
لَدُن حَكيمٍ عَليمٍ ﴿٦﴾ إِذ قالَ موسىٰ لِأَهلِهِ إِنّي ءانَستُ نارًا سَـٔاتيكُم
مِنها بِخَبَرٍ أَو ءاتيكُم بِشِهابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُم تَصطَلونَ ﴿٧﴾ فَلَمّا
جاءَها نودِيَ أَن بورِكَ مَن فِي النّارِ وَمَن حَولَها وَسُبحٰنَ اللهِ رَبِّ
العٰلَمينَ ﴿٨﴾ يٰموسىٰ إِنَّهُ أَنَا اللهُ العَزيزُ الحَكيمُ ﴿٩﴾ وَأَلقِ عَصاكَ
فَلَمّا رَءاها تَهتَزُّ كَأَنَّها جانٌّ وَلّىٰ مُدبِرًا وَلَم يُعَقِّب يٰموسىٰ لا تَخَف
إِنّي لا يَخافُ لَدَيَّ المُرسَلونَ ﴿١٠﴾ إِلّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسنًا بَعدَ
سوءٍ فَإِنّي غَفورٌ رَحيمٌ ﴿١١﴾ وَأَدخِل يَدَكَ في جَيبِكَ تَخرُج بَيضاءَ
مِن غَيرِ سوءٍ في تِسعِ ءايٰتٍ إِلىٰ فِرعَونَ وَقَومِهِ إِنَّهُم كانوا قَومًا
فٰسِقينَ ﴿١٢﴾ فَلَمّا جاءَتهُم ءايٰتُنا مُبصِرَةً قالوا هٰذا سِحرٌ مُبينٌ ﴿١٣﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

طس. این آیات قرآن و کتاب روشن و روشنگر است. (۱) راهنما و مژده‌ای برای افراد باایمانی است که نماز را به پا می‌دارند، زکات می‌دهند و به آخرت یقین دارند. (۲ و ۳) برای کسانی که به آخرت ایمان نمی‌آورند، کارهایشان را زینت داده‌ایم و سرگردان می‌شوند. (۴) آن‌ها افرادی هستند که عذاب بدی در پیش دارند و در آخرت از زیانکارترین افراد هستند. (۵) تو قرآن را از طرف حکیم دانایی دریافت می‌کنی. (۶) زمانی را یادآوری کن که موسی به خانواده خود گفت: آتشی دیدم، خبری از آن برای شما می‌آورم یا گل آتشی از آن می‌آورم تا گرم شوید. (۷) چون موسی نزدیک آتش آمد به او گفته شد که کسی که در آتش است و کسی که کنار آن است مبارک است و خدا، که خداوند کلیه افراد بشر است، پاک است. (۸) ای موسی، من خدای توانا و حکیم هستم. (۹) عصایت را بینداز. چون موسی عصا را انداخت و دید که مثل مار حرکت می‌کند، فرار کرد و پشت سر خود را هم نگاه نکرد. به او گفته شد که ای موسی، نترس،. پیغمبران در پیش من نمی‌ترسند. (۱۰) مگر کسی که ظلم کرده باشد و بعد کار خود را به نیکی تبدیل کرده باشد،. چون من آمرزنده مهربان هستم. (۱۱) دستت را در گریبانت بکن تا آن را بدون این‌که دچار مرض شده باشد، سفید درآوری. با نه آیه (معجزه) پیش فرعون و قومش برو. آن‌ها افرادی تبهکار هستند. (۱۲) چون آیات روشن ما برای آن‌ها آمد گفتند: این سحر آشکاری است. (۱۳)

وَجَحَدوا بِها وَاستَيقَنَتها أَنفُسُهُم ظُلمًا وَعُلُوًّا ۚ فَانظُر كَيفَ
كانَ عاقِبَةُ المُفسِدينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَد آتَينا داوودَ وَسُلَيمانَ عِلمًا ۖ
وَقالَا الحَمدُ لِلَّهِ الَّذي فَضَّلَنا عَلىٰ كَثيرٍ مِن عِبادِهِ المُؤمِنينَ ﴿١٥﴾
وَوَرِثَ سُلَيمانُ داوودَ ۖ وَقالَ يا أَيُّهَا النّاسُ عُلِّمنا مَنطِقَ الطَّيرِ
وَأوتينا مِن كُلِّ شَيءٍ ۖ إِنَّ هٰذا لَهُوَ الفَضلُ المُبينُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ
لِسُلَيمانَ جُنودُهُ مِنَ الجِنِّ وَالإِنسِ وَالطَّيرِ فَهُم يوزَعونَ
﴿١٧﴾ حَتّىٰ إِذا أَتَوا عَلىٰ وادِ النَّملِ قالَت نَملَةٌ يا أَيُّهَا النَّملُ
ادخُلوا مَساكِنَكُم لا يَحطِمَنَّكُم سُلَيمانُ وَجُنودُهُ وَهُم
لا يَشعُرونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضاحِكًا مِن قَولِها وَقالَ رَبِّ أَوزِعني
أَن أَشكُرَ نِعمَتَكَ الَّتي أَنعَمتَ عَلَيَّ وَعَلىٰ والِدَيَّ وَأَن أَعمَلَ
صالِحًا تَرضاهُ وَأَدخِلني بِرَحمَتِكَ في عِبادِكَ الصّالِحينَ ﴿١٩﴾
وَتَفَقَّدَ الطَّيرَ فَقالَ ما لِيَ لا أَرَى الهُدهُدَ أَم كانَ مِنَ
الغائِبينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذابًا شَديدًا أَو لَأَذبَحَنَّهُ
أَو لَيَأتِيَنّي بِسُلطانٍ مُبينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيرَ بَعيدٍ فَقالَ
أَحَطتُ بِما لَم تُحِط بِهِ وَجِئتُكَ مِن سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقينٍ ﴿٢٢﴾

و به علت ظلم و برتری‌طلبی منکر آن شدند، در صورتی که قلباً به آن یقین داشتند. نگاه کن که عاقبت بدکاران چه بود. (۱۴) به داود و سلیمان دانش دادیم. گفتند: الحمد لله (بزرگداشت فقط اختصاص به خدا دارد) که ما را بر بسیاری از بندگان باایمانش برتری داد. (۱۵) و سلیمان از داود ارث برد و گفت: ای مردم، به ما زبان پرندگان یاد داده شده و از هر چیزی به ما داده شده. این فضل آشکاری است. (۱۶) و لشکریان سلیمان از انس و جن و پرندگان پیش او جمع‌آوری شدند و منظم ایستادند. (۱۷) تا وقتی به سرزمین مورچگان رسیدند. مورچه‌ای گفت: ای مورچه‌ها، داخل لانه‌هایتان بشوید تا سلیمان و لشکریانش شما را لگدمال نکنند، چون متوجه نیستند. (۱۸) سلیمان از سخن او لبخند زد و گفت: خداوندا، به من توفیق بده که شکر نعمتی که به من و مادرم و پدرم دادی به جا آورم، و کار درستی بکنم که مورد رضایت تو باشد، و به لطف خودت مرا جزو بندگان درستکارت بنما. (۱۹) و به حال پرندگان رسیدگی کرد. گفت: چرا هدهد را نمی‌بینم؟ آیا غایب است؟ (۲۰) او را مجازات شدیدی می کنم یا او را می کشم، مگر این که دلیل روشنی برای غیبت خود برای من بیاورد. (۲۱) مدت زیادی طول نکشید که هدهد آمد و به او گفت: متوجه چیزی شدم که تو آن را نمی‌دانی، از شهر سبا خبر درستی برای تو آورده‌ام. (۲۲)

إِنِّي وَجَدتُّ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا
عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿۲۳﴾ وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن
دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۲۴﴾ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ
فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿۲۵﴾ اللَّهُ
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۲۶﴾ ۩ قَالَ سَنَنظُرُ
أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۲۷﴾ اذْهَب بِّكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ
إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿۲۸﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ
إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿۲۹﴾ إِنَّهُ مِن سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿۳۰﴾ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿۳۱﴾
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ
تَشْهَدُونِ ﴿۳۲﴾ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ
إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿۳۳﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿۳۴﴾
وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۵﴾

در آنجا زنی را یافتم که بر آن‌ها سلطنت می‌کند و از هر چیزی به او داده شده است و تخت بزرگی دارد. (۲۳) او و مردمش را دیدم که به جای خدا به خورشید سجده می‌کنند و شیطان کارشان را در نظرشان خوب جلوه داده و آن‌ها را از راه راست باز داشته و راه صحیح را نشناخته‌اند. (۲۴) تا خدا را، که آنچه را که در آسمان و زمین پنهان است خارج می‌کند و آنچه را مخفی می‌کنید و آنچه را آشکار می‌سازید می‌داند، سجده نکنند. (۲۵) خدایی که معبودی (کسی‌که در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کنید و بدون چون و چرا از دستورهایش پیروی کنید) غیر از او وجود ندارد و صاحب عرش بزرگ است. (۲۶) سلیمان گفت: نگاه می‌کنم که ببینم راست می‌گویی یا دروغ. (۲۷) این نامه مرا برای او ببر و پیش آن‌ها بینداز. بعد برگرد و نگاه کن چه کاری می‌کنند. (۲۸) ملکه آن‌ها چون نامه را دید گفت: ای بزرگان، نامه پرارزشی پیش من انداخته شد. (۲۹) این نامه از طرف سلیمان است و نوشته «به نام خدای بخشنده مهربان». (۳۰) که بر من برتری نجویید و با حال تسلیم پیش من بیایید. (۳۱) و به آن‌ها گفت: ای بزرگان، در کار من نظر بدهید، تا شما حضور نداشتید تصمیم انجام‌دادن کاری را نمی‌گرفتم. (۳۲) گفتند: ما قدرتمندیم و جنگجویان نیرومندی داریم. تصمیم با تو است، نگاه کن چه دستوری می‌دهی. (۳۳) ملکه گفت: پادشاهان وقتی وارد شهری شوند آن را خراب می‌کنند و قدرتمندانشان را ذلیل می‌کنند. پادشاهان این‌طور عمل می‌کنند. (۳۴) من هدیه‌ای پیش آن‌ها می‌فرستم و منتظر می‌مانم که فرستادگان با چه پاسخی برمی‌گردند. (۳۵)

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِ ءَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا
آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ
بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ
يَا أَيُّهَا الْمَلَؤُا أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾
قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ
وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا
آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ
هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا
يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا
عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ
قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا
مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ
كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ
عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي
ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

چون پیش سلیمان آمد، سلیمان گفت: آیا مرا با مال کمک می‌کنید؟ در صورتی که آنچه خدا به من داده بهتر از چیزی است که به شما داده. شاید شما به‌خاطر هدیه خود شادمان هستید. (۳۶) پیش قوم خود برگرد. با لشکری سراغ آن‌ها خواهیم آمد که قدرت مقابله با آن را نداشته باشند و آن‌ها را با خواری از شهر بیرون می‌کنیم و ذلیل می‌شوند. (۳۷) و به بزرگان قوم خود گفت: کدامیک از شما قبل از این‌که آن‌ها با حال تسلیم پیش من بیایند، تخت او را پیش من می‌آورد؟ (۳۸) یکی از جن‌ها گفت: من آن را قبل از این‌که از جایت بلند شوی، برایت می‌آورم. من در این کار قوی و امین هستم. (۳۹) شخصی که علمی از کتاب داشت گفت: من قبل از این‌که چشم به هم بزنی آن را برایت می‌آورم. وقتی سلیمان دید تخت ملکه سبا پیش او است گفت: این لطف خداوند من است تا مرا امتحان کند که آیا شکرگزاری می‌کنم یا ناسپاسی. کسی‌که شکرگزاری کند به نفع خودش شکرگزاری کرده و کسی‌که شکرگزاری نکند خداوند من بی‌نیاز و بزرگوار است.(۴۰) و گفت: تختش را به شکلی درآورید که شناخته نشود، تا ببینیم آن را می‌شناسد یا نه.(۴۱) وقتی ملکه سبا پیش او آمد به او گفته شد: آیا تخت تو این‌طوری است؟ گفت: باید خودش باشد و ما قبلاً دانسته و تسلیم بوده‌ایم.(۴۲) و چیزهایی که غیر از خدا می‌پرستید، او را از درک حقیقت باز داشته بود. چون از قوم کافری بود.(۴۳) به او گفته شد: داخل کاخ شو. چون آن را دید خیال کرد آب گودی است و دامن خود را بالا گرفت. سلیمان گفت: کف این کاخ از شیشه صاف است. ملکه سبا گفت: خداوندا، من به خودم ظلم کردم، حالا با سلیمان تسلیم خداوند جهانیان شدم (مسلمان شدم).(۴۴)

وَ لَقَد اَرسَلنا اِلیٰ ثَمودَ اَخاهُم صٰلِحًا اَنِ اعبُدُوا اللهَ
فَاِذا هُم فَریقانِ یَختَصِمونَ ﴿٤٥﴾ قالَ یٰقَومِ لِمَ
تَستَعجِلونَ بِالسَّیِّئَةِ قَبلَ الحَسَنَةِ لَولا تَستَغفِرونَ اللهَ
لَعَلَّكُم تُرحَمونَ ﴿٤٦﴾ قالُوا اطَّیَّرنا بِكَ وَ بِمَن مَعَكَ قالَ
طٰٓئِرُكُم عِندَ اللهِ بَل اَنتُم قَومٌ تُفتَنونَ ﴿٤٧﴾ وَ كانَ فِی
المَدینَةِ تِسعَةُ رَهطٍ یُفسِدونَ فِی الاَرضِ وَ لا یُصلِحونَ
﴿٤٨﴾ قالوا تَقاسَموا بِاللهِ لَنُبَیِّتَنَّهُ وَ اَهلَهُ ثُمَّ لَنَقولَنَّ
لِوَلِیِّهِ ما شَهِدنا مَهلِكَ اَهلِهِ وَ اِنّا لَصٰدِقونَ ﴿٤٩﴾
وَ مَكَروا مَكرًا وَ مَكَرنا مَكرًا وَ هُم لا یَشعُرونَ ﴿٥٠﴾
فَانظُر كَیفَ كانَ عاقِبَةُ مَكرِهِم اَنّا دَمَّرنٰهُم
وَ قَومَهُم اَجمَعینَ ﴿٥١﴾ فَتِلكَ بُیوتُهُم خاوِیَةً بِما ظَلَموا
اِنَّ فی ذٰلِكَ لَاٰیَةً لِقَومٍ یَعلَمونَ ﴿٥٢﴾ وَ اَنجَینَا الَّذینَ
ءامَنوا وَ كانوا یَتَّقونَ ﴿٥٣﴾ وَ لوطًا اِذ قالَ لِقَومِهِ
اَتَأتونَ الفاحِشَةَ وَ اَنتُم تُبصِرونَ ﴿٥٤﴾ اَئِنَّكُم لَتَأتونَ
الرِّجالَ شَهوَةً مِن دونِ النِّساءِ بَل اَنتُم قَومٌ تَجهَلونَ ﴿٥٥﴾

برادرشان صالح را پیش قوم ثمود فرستادیم که خدا را بندگی (اطاعت محض) کنید، ولی قومش دو دسته شدند که با هم کشمکش می‌کردند. (۴۵) گفت: ای قوم من، چرا پیش از نیکی، بدی را با عجله می‌خواهید؟ چرا از خدا طلب آمرزش نمی‌کنید تا به شما مرحمت شود؟ (۴۶) گفتند: ما تو و یارانت را شوم می‌دانیم. صالح گفت: نحسی شما از طرف خدا است. شما قومی هستید که آزمایش می‌شوید. (۴۷) نُه خانواده در شهر بودند که در زمین خرابکاری می‌کردند و اصلاح نمی‌کردند. (۴۸) به هم گفتندکه به خدا قسم بخورید که شب او و خانواده‌اش را بکشیم و به ولی دم او (خونخواه و بازمانده او) می‌گوییم: ما موقع کشتار آن‌ها حاضر نبودیم و ما راست می‌گوییم.(۴۹) آن‌ها نقشه قتل او را کشیدند و ما هم نقشه‌ای داشتیم و آن‌ها توجه نداشتند.(۵۰) نگاه کن عاقبت نقشه آن‌ها چه بود. ما آن‌ها و تمام قومشان را نابود کردیم.(۵۱) این خانه‌های آن‌ها است که به علت ظلمی که کردند خراب شده. برای افراد دانا در این کار عبرتی وجود دارد.(۵۲) و افراد باایمان و پرهیزکار را نجات دادیم.(۵۳) و لوط را یادآوری کن، وقتی به قومش گفت: آیا در حالی‌که زشتی کار خود را می‌دانید، کار زشت می‌کنید؟(۵۴) آیا به جای زنان با مردان دفع شهوت می‌کنید؟ شما افراد نادانی هستید.(۵۵)

فَما كانَ جَوابَ قَومِهِ اِلّا اَن قالوا اَخرِجوا
ءالَ لوطٍ مِن قَريَتِكُم اِنَّهُم اُناسٌ يَتَطَهَّرونَ ﴿٥٦﴾
فَاَنجَينٰهُ وَ اَهلَهُ اِلَّا امرَاَتَهُ قَدَّرنٰها مِنَ الغٰبِرينَ ﴿٥٧﴾
وَ اَمطَرنا عَلَيهِم مَطَرًا فَساءَ مَطَرُ المُنذَرينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الحَمدُ
لِلّٰهِ وَ سَلٰمٌ عَلىٰ عِبادِهِ الَّذينَ اصطَفىٰ ءاٰللّٰهُ خَيرٌ اَمّا يُشرِكونَ
﴿٥٩﴾ اَمَّن خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضَ وَ اَنزَلَ لَكُم مِنَ السَّماءِ
ماءً فَاَنبَتنا بِهِ حَدائِقَ ذاتَ بَهجَةٍ ما كانَ لَكُم
اَن تُنبِتوا شَجَرَها ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ بَل هُم قَومٌ يَعدِلونَ
﴿٦٠﴾ اَمَّن جَعَلَ الاَرضَ قَرارًا وَ جَعَلَ خِلٰلَها اَنهٰرًا وَ جَعَلَ
لَها رَواسِيَ وَ جَعَلَ بَينَ البَحرَينِ حاجِزًا ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ
بَل اَكثَرُهُم لا يَعلَمونَ ﴿٦١﴾ اَمَّن يُجيبُ المُضطَرَّ
اِذا دَعاهُ وَ يَكشِفُ السّوءَ وَ يَجعَلُكُم خُلَفاءَ الاَرضِ
ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ قَليلًا ما تَذَكَّرونَ ﴿٦٢﴾ اَمَّن يَهديكُم
فى ظُلُمٰتِ البَرِّ وَ البَحرِ وَ مَن يُرسِلُ الرِّيٰحَ بُشرًا بَينَ
يَدَى رَحمَتِهِ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ تَعٰلَى اللّٰهُ عَمّا يُشرِكونَ ﴿٦٣﴾

جواب قومش فقط این بود که گفتند: خانواده لوط را از شهرتان بیرون کنید، آن‌ها تظاهر به پاکی می‌کنند. (۵۶) درنتیجه ماو و خانواده‌اش را نجات دادیم، غیر از زنش که مقرر کردیم که از هلاک‌شوندگان باشد. (۵۷) و بر آن‌ها بارانی باراندیم. باران بیم‌داده‌شدگان چقدر بد بود. (۵۸) بگو: الحمد لله (بزرگداشت فقط اختصاص به خدا دارد) و سلام بر بندگان برگزیده‌اش. آیا خدا بهتر است یا چیزهایی که شریک او می‌سازند؟ (۵۹) یا کسی‌که آسمان‌ها و زمین را خلق کرد و از آسمان باران باراند و به‌وسیله آن باغ‌های فرحبخش را رویاندیم. شما نمی‌توانستید درخت آن را برویانید. آیا با خدا معبود دیگری وجود دارد؟ آن‌ها افراد منحرفی هستند. (۶۰) یا کسی‌که زمین را قرارگاه شما ساخت و در آن نهرها جاری کرد و کوه‌ها را بوجود آورد و بین دو دریا مانعی قرار داد (بهتر است یا معبودهای شما؟) آیا با خدا معبودی وجود دارد؟ بیشتر آن‌ها نمی‌دانند. (۶۱) یا چه کسی است که دعای درمانده را، وقتی او را به کمک می‌خواند، اجابت و بدی را برطرف و شما را در زمین جانشین می‌کند؟ آیا معبودی با خدا وجود دارد؟ توجه کمی پیدا می‌کنید. (۶۲) یا چه کسی شما را در تاریکی‌های خشکی و دریا هدایت می‌کند و باد را قبل از رحمتش برای مژده‌دادن می‌فرستد؟ آیا با خدا معبودی وجود دارد؟ خدا خیلی بالاتر از چیزهایی است که شریک او می‌سازید. (۶۳)

اَمَّن يَبدَؤُا الخَلقَ ثُمَّ يُعيدُهُ وَمَن يَرزُقُكُم مِنَ السَّماءِ وَالاَرضِ
ءَاِلٰهٌ مَعَ اللهِ قُل هاتوا بُرهانَكُم اِن كُنتُم صٰدِقينَ ﴿٦٤﴾ قُل
لا يَعلَمُ مَن فِي السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ الغَيبَ اِلَّا اللهُ وَما يَشعُرونَ
اَيّانَ يُبعَثونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادّٰرَكَ عِلمُهُم فِي الاٰخِرَةِ بَل هُم فى
شَكٍّ مِنها بَل هُم مِنها عَمونَ ﴿٦٦﴾ وَقالَ الَّذينَ كَفَروا ءَاِذا
كُنّا تُرابًا وَءاباؤُنا اَئِنّا لَمُخرَجونَ ﴿٦٧﴾ لَقَد وُعِدنا هٰذا
نَحنُ وَءاباؤُنا مِن قَبلُ اِن هٰذا اِلّا اَساطيرُ الاَوَّلينَ ﴿٦٨﴾ قُل
سيروا فِي الاَرضِ فَانظُروا كَيفَ كانَ عاقِبَةُ المُجرِمينَ
﴿٦٩﴾ وَلا تَحزَن عَلَيهِم وَلا تَكُن فى ضَيقٍ مِمّا يَمكُرونَ ﴿٧٠﴾
وَيَقولونَ مَتىٰ هٰذَا الوَعدُ اِن كُنتُم صٰدِقينَ ﴿٧١﴾ قُل عَسىٰ
اَن يَكونَ رَدِفَ لَكُم بَعضُ الَّذى تَستَعجِلونَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ
لَذو فَضلٍ عَلَى النّاسِ وَلٰكِنَّ اَكثَرَهُم لا يَشكُرونَ ﴿٧٣﴾ وَاِنَّ
رَبَّكَ لَيَعلَمُ ما تُكِنُّ صُدورُهُم وَما يُعلِنونَ ﴿٧٤﴾ وَما مِن غائِبَةٍ
فِي السَّماءِ وَالاَرضِ اِلّا فى كِتٰبٍ مُبينٍ ﴿٧٥﴾ اِنَّ هٰذَا القُرءانَ
يَقُصُّ عَلىٰ بَنى اِسراءيلَ اَكثَرَ الَّذى هُم فيهِ يَختَلِفونَ ﴿٧٦﴾

یا چه کسی است که مخلوقات را بوجود می‌آورد و بعد آن‌ها را برمی‌گرداند؟ و چه کسی از آسمان و زمین به شماروزی می‌دهد؟ آیا معبودی با خدا وجود دارد؟ بگو: اگر راست می‌گویید دلیل خود را بیاورید. (۶۴) بگو: غیر از خدا هیچ‌کس در آسمان‌ها و زمین غیب نمی‌داند و نمی‌دانند چه موقع برانگیخته می‌شوند. (۶۵) علم آن‌ها درباره آخرت کم است، بلکه آن‌ها درباره آخرت در شک هستند، و درباره آن کوردل هستند. (۶۶) افراد بی‌ایمان گفتند:آیا وقتی ما و پدرانمان خاک شدیم دوباره ما را از قبر در می‌آورند؟ (زنده می‌شویم؟) (۶۷) قبلاً این وعده به ما و پدرانمان داده شده، این افسانه گذشتگان است. (۶۸) بگو: در زمین بگردید و نگاه کنید که عاقبت گناه‌کاران چه بود. (۶۹) غصه آن‌ها را نخور و از نقشه‌هایی که برای تو می‌کشند، ناراحت نباش. (۷۰) می‌گویند: اگر راست می‌گویید این عذابی که به ما وعده می‌دهید کی خواهد بود؟ (۷۱) بگو: قسمتی از این عذابی که آن را با عجله می‌خواهید شاید نزدیک باشد. (۷۲) خداوند تو نسبت به مردم لطف دارد ولی بیشتر آن‌ها شکر نمی‌کنند. (۷۳) خداوند تو چیزهایی را که در سینه مخفی می‌کنند و چیزهایی را که آشکار می‌کنند می‌داند. (۷۴) هیچ چیز پنهانی در آسمان‌ها و زمین وجود ندارد مگر این‌که در کتاب روشنی است. (۷۵) این قرآن بسیاری از چیزهایی راکه بنی‌اسرائیل درباره آن اختلاف دارند به آن‌ها می‌گوید. (۷۶)

وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم
بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى
الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ
إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۖ
إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ ۞ وَإِذَا
وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ
النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُو
قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾
أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ
مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلٌّ أَتَوْهُ
دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۚ
صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

و این قرآن برای افراد باایمان هدایت و رحمت است. (۷۷) خداوند تو با حکم خودش بین آن‌ها قضاوت می‌کند و او توانا و دانا است. (۷۸) پس به خدا توکل کن، چون تو در راه درست روشنی هستی. (۷۹) تو به مرده‌ها و به آدم‌های کری که پشتشان به تو باشد، نمی‌توانی حرفی حالی کنی. (۸۰) تو نمی‌توانی کورها را با نشان‌دادن راه، هدایت و از گمراهی آن‌ها جلوگیری کنی. تو فقط می‌توانی به کسانی‌که به آیات ما ایمان دارند و تسلیم حکم و نظر خدا هستند مطلب را بفهمانی. (۸۱) چون فرمان قیامت صادر شود، جانداری را از زمین بیرون می‌آوریم که با مردم حرف می‌زند(۱) که مردم به آیات ما یقین نداشتند. (۸۲) روزی که از هر گروهی، دسته‌ای از کسانی را که منکر آیات ما می‌شدند جمع می‌کنیم و آن‌ها را به صف نگاه می‌دارند. (۸۳) وقتی که همه آمدند خدا می‌گوید: آیا منکر آیات من شدید در صورتی که به آن احاطه علمی نداشتید؟ یا چه کاری می‌کردید؟ (۸۴) و به‌خاطر ظلمی که می‌کردند، فرمان عذاب آن‌ها صادر می‌شود و آن‌ها حرفی نمی‌زنند. (۸۵) آیا ندیدند که ما شب را برای استراحت آن‌ها و روز را روشن قرار دادیم؟ در این کار نشانه‌هایی برای افرادی که ایمان دارند وجود دارد. (۸۶) روزی که در صور دمیده می‌شود تمام کسانی‌که در آسمان‌ها و زمین هستند می‌ترسند، به‌جز کسانی‌که خدا بخواهد، و همه با سری افکنده پیش او می‌آیند. (۸۷) کوه‌ها را می‌بینی و خیال می‌کنی که بی‌حرکت هستند در صورتی که مثل ابرها در حال حرکتند. این‌کار، کار خدایی است که هر چیز را به بهترین شکل ایجاد کرده. او از کارهایی که می‌کنید خبردار است. (۸۸)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و هنگامی‌که وعدهٔ (عذاب) درباره آنان تحقق یابد،جنبنده ای را از زمین برایشان بیرون می آوریم که با آنان سخن خواهد گفت (تا آیات ما را باور کنند)، زیرا مردم آیات ما را باور نمی کردند.»

مَن جاءَ بِالحَسَنَةِ فَلَهُ خَيرٌ مِنها وَهُم مِن فَزَعٍ يَومَئِذٍ ءامِنونَ
﴿٨٩﴾ وَمَن جاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّت وُجوهُهُم فِي النّارِ هَل تُجزَونَ
إِلّا ما كُنتُم تَعمَلونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّما أُمِرتُ أَن أَعبُدَ رَبَّ هٰذِهِ
البَلدَةِ الَّذي حَرَّمَها وَلَهُ كُلُّ شَيءٍ وَأُمِرتُ أَن أَكونَ مِنَ
المُسلِمينَ ﴿٩١﴾ وَأَن أَتلُوَ القُرءانَ فَمَنِ اهتَدىٰ فَإِنَّما يَهتَدي
لِنَفسِهِ وَمَن ضَلَّ فَقُل إِنَّما أَنا مِنَ المُنذِرينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الحَمدُ
لِلَّهِ سَيُريكُم ءاياتِهِ فَتَعرِفونَها وَما رَبُّكَ بِغافِلٍ عَمّا تَعمَلونَ ﴿٩٣﴾

سُورَةُ القَصَص
آياتها ٨٨

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

طسم ﴿١﴾ تِلكَ ءاياتُ الكِتابِ المُبينِ ﴿٢﴾ نَتلوا عَلَيكَ
مِن نَبَإِ موسىٰ وَفِرعَونَ بِالحَقِّ لِقَومٍ يُؤمِنونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
فِرعَونَ عَلا فِي الأَرضِ وَجَعَلَ أَهلَها شِيَعًا يَستَضعِفُ
طائِفَةً مِنهُم يُذَبِّحُ أَبناءَهُم وَيَستَحيي نِساءَهُم إِنَّهُ كانَ
مِنَ المُفسِدينَ ﴿٤﴾ وَنُريدُ أَن نَمُنَّ عَلَى الَّذينَ استُضعِفوا
فِي الأَرضِ وَنَجعَلَهُم أَئِمَّةً وَنَجعَلَهُمُ الوارِثينَ ﴿٥﴾

کسانی‌که کار خوبی بیاورند پاداشی بهتر از آن دارند و از ترس آن روز در امان هستند. (۸۹) کسانی‌که با کار بد بیایند به رو (دمرو) در آتش انداخته می‌شوند. به آن‌ها گفته می‌شود: آیا غیر از این است که جزای کارهایی که می‌کردید می‌بینید؟ (۹۰) بگو: امر شده‌ام که خدای این سرزمین را، که آن را محترم ساخته بندگی کنم، هر چیزی مال او است و مأمورم که از کسانی باشم که تسلیم حکم و نظر او هستند. (۹۱) و قرآن بخوانم. هر کس راه صحیح را شناخت، به نفع خودش شناخته و هر کس راه را گم کرد، من مسئول او نیستم. من فقط از کسانی هستم که هشدار می‌دهند. (۹۲) بگو: ستایش فقط اختصاص به خداوند دارد. آیاتش را به شما نشان خواهد داد و شما آن را خواهید شناخت. خداوند تو از کارهایی که می کنید غافل نیست. (۹۳)

سوره قصص (۲۸)

مکی و شامل هشتاد و هشت آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

طسم. (۱) این آیات کتاب روشن و روشن‌کننده است. (۲) داستان موسی و فرعون را برای افرادی که ایمان دارند به حق بر تو می‌خوانیم. (۳) فرعون در سرزمین مصر قدرت یافت و مردم مصر را چند دسته کرد. دسته‌ای از آن‌ها را ضعیف می کرد، پسرانشان را می کشت و دخترهایشان را زنده می گذاشت. او از خرابکاران بود. (۴) ما خواستیم بر کسانی‌که در زمین ضعیف شده بودند، منت بگذاریم و آن‌ها را پیشوایانی سازیم و آن‌ها را وارث زمین کنیم. (۵)

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ
أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
وَلَا تَحْزَنِي ۖ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ إِنَّ
فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾
وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ
عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾
وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا ۖ إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ
لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ
لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
﴿١١﴾ ۞ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ حزب ۲
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾
فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

و آن‌ها را در زمین به قدرت برسانیم و به فرعون و هامان و لشکریانشان، همان چیزی را که از آن می‌ترسیدند، نشان دهیم. (۶) و به مادر موسی وحی کردیم که به موسی شیر بده، و وقتی به حال او ترسیدی او را در دریا بینداز و نترس و غصه نخور. ما او را به تو برمی‌گردانیم و او را از پیغمبران می‌سازیم. (۷) خانواده فرعون موسی را از آب گرفتند تا دشمن و مایه غصه آن‌ها شود. چون فرعون و هامان و لشکریانش خطاکار بودند. (۸) زن فرعون گفت: این بچه موجب شادی من و تو است، او را نکشید، شاید برای ما مفید باشد یا او را به فرزندی بپذیریم، در صورتی که توجه نداشتند که چه می‌کنند. (۹) دل مادر موسی راحت شد. اگر به دل او نیانداخته بودیم که خاطرجمع باشد، نزدیک بود مادر بودن خود را آشکار کند. (۱۰) مادر موسی به خواهر وی گفت: دنبال او برو. خواهرش رفت و از دور به او نگاه می‌کرد و خانواده فرعون توجه نداشتند. (۱۱) و قبلاً شیر دایه‌ها را بر موسی حرام کردیم. خواهر موسی به آن‌ها گفت: آیا خانواده‌ای را به شما معرفی بکنم که او را برای شما نگهداری کنند و خیرخواه او باشند؟ (۱۲) به این ترتیب موسی را به مادرش برگرداندیم تا چشمش به او روشن شود و غصه نخورد و بداند که وعده خدا راست است، ولی بیشتر افراد نمی‌دانند. (۱۳)

وَلَمّا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَاستَوىٰ ءاتَينٰهُ حُكمًا وَعِلمًا ۚ وَكَذٰلِكَ نَجزِى
المُحسِنينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ المَدينَةَ عَلىٰ حينِ غَفلَةٍ مِن اَهلِها
فَوَجَدَ فيها رَجُلَينِ يَقتَتِلانِ هٰذا مِن شيعَتِهِ وَهٰذا مِن عَدُوِّهِ ۖ
فَاستَغاثَهُ الَّذى مِن شيعَتِهِ عَلَى الَّذى مِن عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ
موسىٰ فَقَضىٰ عَلَيهِ ۖ قالَ هٰذا مِن عَمَلِ الشَّيطٰنِ ۖ اِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ
مُبينٌ ﴿١٥﴾ قالَ رَبِّ اِنّى ظَلَمتُ نَفسى فَاغفِر لى فَغَفَرَ لَهُ ۚ اِنَّهُ
هُوَ الغَفورُ الرَّحيمُ ﴿١٦﴾ قالَ رَبِّ بِما اَنعَمتَ عَلَىَّ فَلَن اَكونَ
ظَهيرًا لِلمُجرِمينَ ﴿١٧﴾ فَاَصبَحَ فِى المَدينَةِ خائِفًا يَتَرَقَّبُ فَاِذَا
الَّذِى استَنصَرَهُ بِالاَمسِ يَستَصرِخُهُ ۚ قالَ لَهُ موسىٰ اِنَّكَ لَغَوِىٌّ
مُبينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمّا اَن اَرادَ اَن يَبطِشَ بِالَّذى هُوَ عَدُوٌّ لَهُما قالَ
يٰموسىٰ اَتُريدُ اَن تَقتُلَنى كَما قَتَلتَ نَفسًا بِالاَمسِ ۖ اِن تُريدُ اِلّا
اَن تَكونَ جَبّارًا فِى الاَرضِ وَما تُريدُ اَن تَكونَ مِنَ المُصلِحينَ ﴿١٩﴾
وَجاءَ رَجُلٌ مِن اَقصَا المَدينَةِ يَسعىٰ قالَ يٰموسىٰ اِنَّ المَلَاَ
يَأتَمِرونَ بِكَ لِيَقتُلوكَ فَاخرُج اِنّى لَكَ مِنَ النّٰصِحينَ ﴿٢٠﴾
فَخَرَجَ مِنها خائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ قالَ رَبِّ نَجِّنى مِنَ القَومِ الظّٰلِمينَ ﴿٢١﴾

چون موسی به حد بلوغ رسید و قوی شد، به او حکمت و دانش دادیم. ما به نیکوکاران به این طرز پاداش می‌دهیم. (۱۴) موسی وقتی مردم شهر از او غافل بودند، وارد شهر شد و دو نفر را دید که با هم زد و خورد می‌کنند. یکی از آن‌ها از دسته او و دیگری دشمنش بود. کسی‌که از گروه او بود، علیه دشمنش از او کمک خواست و موسی او را با مشت زد و او را کشت. موسی با خود گفت: این کار، کار شیطان بود. او دشمن گمراه‌کننده واضحی است. (۱۵) و گفت: خداوندا، من به خودم ظلم کردم، مرا ببخش. خدا او را بخشید. خدا آمرزنده و مهربان است. (۱۶) موسی گفت: خداوندا، به‌خاطر نعمتی که به من دادی دیگر هرگز پشتیبان گناه‌کاران نخواهم بود. (۱۷) روز دیگر در حالی‌که می‌ترسید و مراقب بود، در شهر می‌گشت. ناگهان همان کسی‌که دیروز از او کمک خواسته بود، از او کمک خواست. موسی به او گفت: تو واقعاً گمراهی. (۱۸) چون خواست به کسی‌که دشمنشان بود حمله کند، او گفت: ای موسی، آیا می‌خواهی همان‌طور که دیروز یکی را کشتی، مرا هم بکشی؟ تو می‌خواهی در زمین زورگو باشی و نمی‌خواهی از اصلاح‌کنندگان باشی. (۱۹) مردی از دورترین نقطه شهر در حالی‌که می‌دوید آمد و گفت: ای موسی، بزرگان دور هم جمع شده‌اند و مشورت می‌کنند که تو را بکشند. فرار کن، من خیر تو را می‌خواهم. (۲۰) موسی با حالت ترس در حالیکه مراقب بود از شهر خارج شد و گفت: خداوندا، مرا از شر قوم ستمکار نجات بده. (۲۱)

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبِّيْٓ اَنْ يَّهْدِيَنِيْ سَوَآءَ
السَّبِيْلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِّنَ
النَّاسِ يَسْقُوْنَ ۬ وَوَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُوْدٰنِ ۚ
قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۗ قَالَتَا لَا نَسْقِيْ حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَآءُ وَاَبُوْنَا
شَيْخٌ كَبِيْرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ
اِنِّيْ لِمَآ اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيْرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَآءَتْهُ اِحْدٰىهُمَا
تَمْشِيْ عَلَى اسْتِحْيَآءٍ قَالَتْ اِنَّ اَبِيْ يَدْعُوْكَ لِيَجْزِيَكَ
اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ؕ فَلَمَّا جَآءَهٗ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ
لَا تَخَفْ ۫ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ اِحْدٰىهُمَا
يٰٓاَبَتِ اسْتَاْجِرْهُ ۫ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَاْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَمِيْنُ
﴿٢٦﴾ قَالَ اِنِّيْٓ اُرِيْدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى ابْنَتَيَّ هٰتَيْنِ عَلٰٓى
اَنْ تَاْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ ۚ فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۚ
وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَ ۚ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ
الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ ۚ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿٢٨﴾

چون به طرف شهر مدین رو آورد، گفت: امید است که خداوندم مرا به راه راست هدایت کند. (۲۲) و چون به آب مدین رسید، عده‌ای از مردم را یافت که به حیوانات خود آب می‌دهند، و پشت سر آن‌ها دو زن را دید که گوسفندان خود را عقب می‌زنند. موسی به آن‌ها گفت چه می‌کنید؟ گفتند ما به گوسفندان خود آب نمی‌دهیم، تا وقتی که چوپان‌های دیگر خارج شوند و پدرمان پیرمرد سالخورده‌ای است. (۲۳) موسی گوسفندان آن‌ها را آب داد. بعد به طرف سایه برگشت و گفت: خداوندا، من به هر خیری که برای من بفرستی احتیاج دارم. (۲۴) یکی از آن‌ها، که با حیا راه می‌رفت، پیش او آمد و گفت: پدرم از تو دعوت می‌کند تا مزد این‌که گوسفندان ما را آب دادی به تو بدهد. چون موسی پیش او آمد و داستان زندگی خود را برایش شرح داد، او گفت: نترس، از دست قوم ظالم نجات پیدا کرده‌ای. (۲۵) یکی از آن‌ها گفت: پدر، او را اجیر کن، چون بهترین مردی که می‌توانی استخدام کنی ، مردی قدرتمند و امین است . (۲۶) او به موسی گفت: می‌خواهم یکی از این دو دخترم را در مقابل این‌که هشت سال برای من کار کنی، همسر تو کنم. اگر ده سال را تمام کنی با میل خودت کردی، نمی‌خواهم بر تو سخت بگیرم. اگر خدا بخواهد مرا از افراد درستکار خواهی یافت. (۲۷) موسی گفت: این قراردادی بین من و تو باشد. هر کدام از دو مدت را که تمام کردم ظلمی به من نخواهد شد و خدا بر قراردادی که می‌بندیم وکیل است. (۲۸)

۞ فَلَمّا قَضىٰ موسَى الأَجَلَ وَسارَ بِأَهلِهِ آنَسَ مِن
جانِبِ الطّورِ نارًا قالَ لِأَهلِهِ امكُثوا إِنّي آنَستُ نارًا لَعَلّي
آتيكُم مِنها بِخَبَرٍ أَو جَذوَةٍ مِنَ النّارِ لَعَلَّكُم تَصطَلونَ
﴿۲۹﴾ فَلَمّا أَتاها نودِيَ مِن شاطِئِ الوادِ الأَيمَنِ فِي البُقعَةِ
المُبارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يا موسىٰ إِنّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
العالَمينَ ﴿۳۰﴾ وَأَن أَلقِ عَصاكَ فَلَمّا رَآها تَهتَزُّ كَأَنَّها
جانٌّ وَلّىٰ مُدبِرًا وَلَم يُعَقِّب يا موسىٰ أَقبِل وَلا تَخَف إِنَّكَ
مِنَ الآمِنينَ ﴿۳۱﴾ اسلُك يَدَكَ في جَيبِكَ تَخرُج بَيضاءَ مِن
غَيرِ سوءٍ وَاضمُم إِلَيكَ جَناحَكَ مِنَ الرَّهبِ فَذانِكَ
بُرهانانِ مِن رَبِّكَ إِلىٰ فِرعَونَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُم كانوا
قَومًا فاسِقينَ ﴿۳۲﴾ قالَ رَبِّ إِنّي قَتَلتُ مِنهُم نَفسًا فَأَخافُ
أَن يَقتُلونِ ﴿۳۳﴾ وَأَخي هارونُ هُوَ أَفصَحُ مِنّي لِسانًا
فَأَرسِلهُ مَعِيَ رِدءًا يُصَدِّقُني إِنّي أَخافُ أَن يُكَذِّبونِ ﴿۳۴﴾
قالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخيكَ وَنَجعَلُ لَكُما سُلطانًا
فَلا يَصِلونَ إِلَيكُما بِآياتِنا أَنتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الغالِبونَ ﴿۳۵﴾

چون موسی مدت را به پایان رساند و با خانواده‌اش حرکت کرد، از طرف کوه طور آتشی دید. به خانواده‌اش گفت: صبر کنید، من آتشی دیدم، شاید از آن خبری برای شما بیاورم یا گل آتشی بیاورم تا گرم شوید. (۲۹) چون پیش آتش آمد، از طرف راست بیابان، در جایی مبارک، از درخت ندا آمد که ای موسی، من خدا هستم، صاحب‌اختیار تمام مردم جهان. (۳۰) عصایت را بینداز. وقتی موسی عصا را انداخت و دید که مثل ماری حرکت می‌کند، پا به فرار گذاشت و پشت سر خود را هم نگاه نکرد. خدا گفت: ای موسی، برگرد و نترس، تو در امان هستی. (۳۱) دستت را در گریبانت ببر تا بدون هیچ گونه مرضی سفید بیرون آید و دست خود را برای رهایی از ترس به خود بچسبان. این دو تا دلیل (معجزه) از خداوند تو برای فرعون و درباریان او می‌باشد. آن‌ها قوم نافرمانی هستند. (۳۲) موسی گفت: خداوندا، من یک نفر از آن‌ها را کشته‌ام، می‌ترسم مرا بکشند. (۳۳) برادرم هارون از من بهتر حرف می‌زند، او را به کمک من بفرست تا مرا تصدیق کند. می‌ترسم آن‌ها مرا به دروغگویی متهم کنند. (۳۴) خدا گفت: بازوی تو را به‌وسیله برادرت قوی می‌کنیم و به شما قدرت می‌دهیم و به سبب آیات (معجزات) ما بر شما دست نخواهند یافت، شما و پیروان شما بر آن‌ها غلبه خواهید کرد. (۳۵)

فَلَمّا جاءَهُم موسیٰ بِـٔایٰتِنا بَیِّنٰتٍ قالوا ما هٰذآ اِلّا
سِحرٌ مُفتَرًی وَ ما سَمِعنا بِهٰذا فی ءابائِنَا الاَوَّلینَ ﴿۳۶﴾
وَ قالَ موسیٰ رَبّی اَعلَمُ بِمَن جاءَ بِالهُدیٰ مِن عِندِهِ
وَ مَن تَکونُ لَهُ عاقِبَةُ الدّارِ اِنَّهُ لا یُفلِحُ الظّٰلِمونَ ﴿۳۷﴾
وَ قالَ فِرعَونُ یٰاَیُّهَا المَلَاُ ما عَلِمتُ لَکُم مِن اِلٰهٍ
غَیری فَاَوقِد لی یٰهامٰنُ عَلَی الطّینِ فَاجعَل لی صَرحًا
لَعَلّی اَطَّلِعُ اِلیٰٓ اِلٰهِ موسیٰ وَ اِنّی لَاَظُنُّهُ مِنَ الکٰذِبینَ
﴿۳۸﴾ وَ استَکبَرَ هُوَ وَ جُنودُهُ فِی الاَرضِ بِغَیرِ الحَقِّ
وَ ظَنّوا اَنَّهُم اِلَینا لا یُرجَعونَ ﴿۳۹﴾ فَاَخَذنٰهُ وَ جُنودَهُ
فَنَبَذنٰهُم فِی الیَمِّ فَانظُر کَیفَ کانَ عاقِبَةُ الظّٰلِمینَ
﴿۴۰﴾ وَ جَعَلنٰهُم اَئِمَّةً یَدعونَ اِلَی النّارِ وَ یَومَ القِیٰمَةِ
لا یُنصَرونَ ﴿۴۱﴾ وَ اَتبَعنٰهُم فی هٰذِهِ الدُّنیا لَعنَةً
وَ یَومَ القِیٰمَةِ هُم مِنَ المَقبوحینَ ﴿۴۲﴾ وَ لَقَد ءاتَینا
موسَی الکِتٰبَ مِن بَعدِ ما اَهلَکنَا القُرونَ الاولیٰ
بَصائِرَ لِلنّاسِ وَ هُدًی وَ رَحمَةً لَعَلَّهُم یَتَذَکَّرونَ ﴿۴۳﴾

چون موسی معجزات روشن ما را برای آنها آورد، گفتند: این سحری است ساختگی، ما از پدرانمان چنین چیزی نشنیده بودیم. (۳۶) موسی گفت: خداوند من کسی را که از طرف او برای شما هدایت آورده و کسی را که خانه آخرت متعلق به او است بهتر می‌شناسد. ستمکاران موفق نمی‌شوند. (۳۷) فرعون گفت: ای بزرگان قوم، برای شما معبودی (کسی‌که از او بدون چون و چرا اطاعت کنید) غیر از خودم نمی‌شناسم. ای هامان، آجر درست کن و کاخی بلند برای من بساز تا من به خدای موسی پی ببرم. من فکر می‌کنم او دروغگو است. (۳۸) او و لشکریانش در زمین به ناحق تکبر داشتند و خیال می‌کردند آن‌ها را پیش ما برنمی‌گردانند. (۳۹) ما او و لشکریانش را گرفتیم و به دریا انداختیم. نگاه کن عاقبت کار ستمگران چه بود. (۴۰) آن‌ها را پیشوایانی ساختیم که مردم را به آتش جهنم می‌خواندند و روز قیامت کسی به آن‌ها کمک نمی‌کند. (۴۱) لعنت را در این دنیا دنبال آن‌ها فرستادیم، و روز قیامت زشت‌رو خواهند بود. (۴۲) پس از نابود کردن پیشینیان، به موسی تورات را دادیم که برای مردم وسیله بینایی و هدایت و رحمت باشد، شاید متوجه شوند. (۴۳)

وَما كُنتَ بِجانِبِ الغَربِيِّ إِذ قَضَينا إِلَى موسَى الأَمرَ وَما كُنتَ
مِنَ الشّٰهِدينَ ﴿٤٤﴾ وَلٰكِنّا أَنشَأنا قُرونًا فَتَطاوَلَ عَلَيهِمُ
العُمُرُ ۚ وَما كُنتَ ثاوِيًا في أَهلِ مَديَنَ تَتلو عَلَيهِم
ءايٰتِنا وَلٰكِنّا كُنّا مُرسِلينَ ﴿٤٥﴾ وَما كُنتَ بِجانِبِ
الطّورِ إِذ نادَينا وَلٰكِن رَحمَةً مِن رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَومًا
ما أَتىٰهُم مِن نَذيرٍ مِن قَبلِكَ لَعَلَّهُم يَتَذَكَّرونَ ﴿٤٦﴾
وَلَولا أَن تُصيبَهُم مُصيبَةٌ بِما قَدَّمَت أَيديهِم فَيَقولوا
رَبَّنا لَولا أَرسَلتَ إِلَينا رَسولًا فَنَتَّبِعَ ءايٰتِكَ وَنَكونَ
مِنَ المُؤمِنينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمّا جاءَهُمُ الحَقُّ مِن عِندِنا قالوا
لَولا أوتِيَ مِثلَ ما أوتِيَ موسىٰ ۚ أَوَلَم يَكفُروا بِما أوتِيَ موسىٰ
مِن قَبلُ ۖ قالوا سِحرانِ تَظٰهَرا وَقالوا إِنّا بِكُلٍّ كٰفِرونَ
﴿٤٨﴾ قُل فَأتوا بِكِتٰبٍ مِن عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهدىٰ مِنهُما أَتَّبِعهُ
إِن كُنتُم صٰدِقينَ ﴿٤٩﴾ فَإِن لَم يَستَجيبوا لَكَ فَاعلَم أَنَّما
يَتَّبِعونَ أَهواءَهُم ۚ وَمَن أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوىٰهُ بِغَيرِ
هُدًى مِنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لا يَهدِي القَومَ الظّٰلِمينَ ﴿٥٠﴾

وقتی مأموریت را به موسی دادیم، تو در طرف غربی کوه طور و شاهد نبودی. (۴۴) ولی نسل‌هایی بوجود آوردیم و مدتی طولانی بر آن‌ها گذشت، و تو میان مردم مدین ساکن نبودی که آیات ما را بر آن‌ها تلاوت کنی. ولی ماییم که پیغمبران را می‌فرستیم. (۴۵) آن وقت که موسی را صدا زدیم، تو کنار کوه طور نبودی، ولی این رحمتی از خداوند تو است تا قومی را که قبل از تو پیغمبری برای آن‌ها نیامده از عاقبت کارهای خلاف بترسانی، شاید متوجه شوند. (۴۶) اگر به علت کارهایی که می‌کردند مصیبتی به آن‌ها وارد می‌شد، می‌گفتند: خداوندا، چرا پیغمبری برای ما نفرستادی تا از آیات تو پیروی کنیم و از افراد باایمان باشیم؟ (۴۷) ولی وقتی حق از طرف ما برای آن‌ها آمد، گفتند: چرا معجزاتی که به موسی داده شده به او داده نشده؟ آیا قبلاً منکر معجزاتی که به موسی داده شده بود، نشدند؟ گفتند: (تورات و قرآن) دو جادو هستند که از هم پشتیبانی می‌کنند و گفتند: ما هیچکدام را قبول نداریم. (۴۸) بگو: اگر راست می‌گویید، کتابی از طرف خدا بیاورید که از این دو کتاب (تورات و قرآن) بهتر راهنمایی کند تا من از آن پیروی کنم. (۴۹) اگر حرف تو را قبول نکردند، بدان که آن‌ها از دلخواه خود پیروی می‌کنند. چه کسی گمراه‌تر از کسی است که بدون هدایت الهی از دلخواه خود پیروی کند؟ خدا ستمکاران را هدایت نمی‌کند. (۵۰)

حزب ۳

۞ وَلَقَدۡ وَصَّلۡنَا لَهُمُ ٱلۡقَوۡلَ لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ ٱلَّذِينَ
ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِهِۦ هُم بِهِۦ يُؤۡمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ
قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِهِۦٓ إِنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّنَآ إِنَّا كُنَّا مِن قَبۡلِهِۦ مُسۡلِمِينَ
﴿٥٣﴾ أُوْلَٰٓئِكَ يُؤۡتَوۡنَ أَجۡرَهُم مَّرَّتَيۡنِ بِمَا صَبَرُواْ وَيَدۡرَءُونَ
بِٱلۡحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُواْ
ٱللَّغۡوَ أَعۡرَضُواْ عَنۡهُ وَقَالُواْ لَنَآ أَعۡمَٰلُنَا وَلَكُمۡ أَعۡمَٰلُكُمۡ سَلَٰمٌ
عَلَيۡكُمۡ لَا نَبۡتَغِي ٱلۡجَٰهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهۡدِي مَنۡ أَحۡبَبۡتَ
وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ ﴿٥٦﴾
وَقَالُوٓاْ إِن نَّتَّبِعِ ٱلۡهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفۡ مِنۡ أَرۡضِنَآۚ
أَوَلَمۡ نُمَكِّن لَّهُمۡ حَرَمًا ءَامِنٗا يُجۡبَىٰٓ إِلَيۡهِ ثَمَرَٰتُ كُلِّ شَيۡءٖ
رِّزۡقٗا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمۡ أَهۡلَكۡنَا
مِن قَرۡيَةِۭ بَطِرَتۡ مَعِيشَتَهَاۖ فَتِلۡكَ مَسَٰكِنُهُمۡ لَمۡ تُسۡكَن مِّنۢ
بَعۡدِهِمۡ إِلَّا قَلِيلٗاۖ وَكُنَّا نَحۡنُ ٱلۡوَٰرِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
مُهۡلِكَ ٱلۡقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبۡعَثَ فِيٓ أُمِّهَا رَسُولٗا يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ
ءَايَٰتِنَاۚ وَمَا كُنَّا مُهۡلِكِي ٱلۡقُرَىٰٓ إِلَّا وَأَهۡلُهَا ظَٰلِمُونَ ﴿٥٩﴾

ما برای آن‌ها سخنان را به هم پیوستیم، شاید متوجه شوند. (۵۱) کسانی‌که قبلاً به آن‌ها کتاب دادیم به آن ایمان می‌آورند. (۵۲) وقتی بر آن‌ها خوانده می‌شود، می‌گویند: به آن ایمان آوردیم، آن حقیقتی از طرف خداوند ما می‌باشد. ما قبلاً هم تسلیم خدا (مسلمان) بودیم. (۵۳) پاداش آن‌ها به علت صبری که داشتند دوبار داده می‌شود. آن‌ها بدی را با نیکی پاسخ می‌گویند و از آنچه روزی آن‌ها ساخته‌ایم انفاق می‌کنند. (۵۴) وقتی سخن بیهوده‌ای می‌شنوند، از آن رو بر می‌گردانند و می‌گویند: کارهای ما مال ما و کارهای شما مال شما است، سلام بر شما. ما خواهان افراد نادان نیستیم. (۵۵) تو نمی‌توانی هر کسی را که دوست داشته باشی هدایت کنی، ولی خدا هر کس را که بخواهد هدایت می‌کند. او هدایت‌شدگان را بهتر می‌شناسد. (۵۶) گفتند: اگر با تو از راه صحیح پیروی کنیم ما را از سرزمینمان بیرون می‌کنند. آیا آن‌ها را در حرم امنی جا نداده‌ایم که هر نوع محصولی به آن آورده می‌شود؟ این رزقی از طرف ما است، ولی بیشتر آن‌ها نمی‌دانند. (۵۷) اهالی شهرهای زیادی را، که وسایل زندگی مردم آن‌ها را سرمست کرده بود، نابود کردیم. این خانه‌های آن‌ها است که بعد از آن‌ها فقط عده کمی ساکن آن شدند، و ما وارث آن بودیم. (۵۸) خداوند تو مردم شهرها را نابود نمی‌کند مگر این‌که فرستاده‌ای در مرکز ان بفرستد که آیات ما را بر مردم تلاوت کند. ما فقط شهرهایی را که اهل آن ظالم هستند نابود می‌کنیم. (۵۹)

وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا
عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَن وَعَدْنَٰهُ وَعْدًا
حَسَنًا فَهُوَ لَٰقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَٰهُ مَتَٰعَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ
يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَآءِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَآ أَغْوَيْنَٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَآ إِلَيْكَ
مَا كَانُوٓا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَآ أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعَمِيَتْ
عَلَيْهِمُ الْأَنۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَن تَابَ
وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَعَسَىٰٓ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾
وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
سُبْحَٰنَ اللَّهِ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْءَاخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

چیزهایی که به شما داده شده، وسیله استفاده و زینت زندگی دنیا است، در صورتی که پاداشی که پیش خدا است بهتر و ماندنی‌تر است. آیا نمی‌فهمید؟ (۶۰) آیا کسی‌که وعده پاداش نیک به او داده‌ایم و به آن می‌رسد، مثل کسی است که او را از وسایل زندگی دنیا بهره‌مند کرده‌ایم و روز قیامت احضار می‌شود؟ (۶۱) روزی که خدا آن‌ها را صدا می‌زند و به آن‌ها می‌گوید: کسانی‌که خیال می‌کردید شریک من هستند کجایند؟ (۶۲) کسانی‌که قرار عذاب آن‌ها ثابت شده، می‌گویند: خداوندا، این‌ها کسانی هستند که ما گمراهشان کردیم، همان‌طور که خودمان گمراه بودیم. ما از آن‌ها بیزاری می‌جوییم و به تو پناه می‌بریم. آن‌ها ما را بندگی نمی‌کردند. (۶۳) به آن‌ها گفته می‌شود: شریکان خودتان را صدا بزنید. آن‌ها را صدا می‌زنند ولی آن‌ها جوابی به ایشان نمی‌دهند و عذاب را می‌بینند و آرزو می‌کنند که کاش هدایت می‌شدند. (۶۴) روزی که خدا آن‌ها را صدا می‌زند و می‌گوید: جواب دعوت پیغمبران را چه دادید؟ (۶۵) در آن روز تمام خبرها از یادشان می‌رود و از هم سئوال نمی‌کنند. (۶۶) اما کسی‌که توبه کرده و ایمان آورده و کار صحیح کرده، امید است که رستگار باشد. (۶۷) خداوند تو هر چه را بخواهد می‌آفریند و انتخاب می‌کند. آن‌ها اختیاری ندارند. خدا پاک و بالاتر از چیزهایی است که شریک او می‌سازند. (۶۸) خداوند تو آنچه را در دل مخفی می‌کنند و آنچه را آشکار می‌کنند می‌داند. (۶۹) او خدا است. معبودی (کسی‌که بنده و مطیع محض او باشید) غیر از خدا وجود ندارد. در دنیا و آخرت ستایش به او اختصاص دارد. فرمان هم متعلق به اوست و به سوی او برگردانده می‌شوید. (۷۰)

قُل اَرَءَيتُم اِن جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيكُمُ الَّيلَ سَرمَدًا اِلىٰ يَومِ
القِيٰمَةِ مَن اِلٰهٌ غَيرُ اللّٰهِ يَأتيكُم بِضِياۤءٍ اَفَلا تَسمَعونَ ﴿٧١﴾
قُل اَرَءَيتُم اِن جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيكُمُ النَّهارَ سَرمَدًا اِلىٰ يَومِ
القِيٰمَةِ مَن اِلٰهٌ غَيرُ اللّٰهِ يَأتيكُم بِلَيلٍ تَسكُنونَ فيهِ
اَفَلا تُبصِرونَ ﴿٧٢﴾ وَ مِن رَحمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ الَّيلَ وَ النَّهارَ
لِتَسكُنوا فيهِ وَ لِتَبتَغوا مِن فَضلِهٖ وَ لَعَلَّكُم تَشكُرونَ
﴿٧٣﴾ وَيَومَ يُناديهِم فَيَقولُ اَينَ شُرَكاۤءِىَ الَّذينَ كُنتُم
تَزعُمونَ ﴿٧٤﴾ وَ نَزَعنا مِن كُلِّ اُمَّةٍ شَهيدًا فَقُلنا هاتوا
بُرهانَكُم فَعَلِموۤا اَنَّ الحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنهُم ما كانوا
يَفتَرونَ ﴿٧٥﴾ ۞ اِنَّ قارونَ كانَ مِن قَومِ موسىٰ فَبَغىٰ
عَلَيهِم وَ ءاتَينٰهُ مِنَ الكُنوزِ ما اِنَّ مَفاتِحَهٗ لَتَنوۤاُ بِالعُصبَةِ
اُولِى القُوَّةِ اِذ قالَ لَهٗ قَومُهٗ لا تَفرَح اِنَّ اللّٰهَ لا يُحِبُّ
الفَرِحينَ ﴿٧٦﴾ وَ ابتَغِ فيماۤ ءاتٰكَ اللّٰهُ الدّارَ الاٰخِرَةَ وَلا تَنسَ
نَصيبَكَ مِنَ الدُّنيا وَ اَحسِن كَماۤ اَحسَنَ اللّٰهُ اِلَيكَ
وَلا تَبغِ الفَسادَ فِى الاَرضِ اِنَّ اللّٰهَ لا يُحِبُّ المُفسِدينَ ﴿٧٧﴾

بگو: نظر شما چیست؟ اگر خدا شب را تا روز قیامت طولانی سازد، آیا معبودی غیر از خدا وجود دارد که روشنایی برای شما بیاورد؟ آیا نمی‌شنوید؟ (۷۱) بگو: اگر خدا روز را تا روز قیامت طولانی کند، چه نظری دارید؟ آیا معبودی غیر از خدا هست که شب را برای این‌که در آن استراحت کنید برای شما بیاورد؟ آیا نمی‌بینید؟ (۷۲) یکی از رحمت‌های خدا این است که شب و روز را برای شما قرار داد که در شب استراحت کنید و در روز به دنبال روزی بروید تا شکرگزاری کنید. (۷۳) روزی که خدا ایشان را صدا می‌زند و می‌گوید: شریک‌هایی که برای من تصور می‌کردید کجا هستند؟ (۷۴) از بین هر ملتی شاهدی جدا می‌کنیم و می‌گوییم: دلیل خود را بیاورید. و خواهند دانست که حق متعلق به خدا است. آنچه به هم می‌بافتند برای آن‌ها وجود ندارد. (۷۵) قارون از قوم موسی بود و به آن‌ها ظلم می‌کرد، و گنج‌هایی به او داده بودیم که حمل کلیدهای (صندوق‌های) آن برای افراد نیرومند هم سخت بود. وقتی قومش به او گفتند: خودت را گم نکن، چون خدا افراد مغرور را دوست ندارد. (۷۶) و با آنچه خدا به تو داده دنبال خانه آخرت برو و سهم خود را هم از دنیا فراموش نکن، و همان‌طور که خدا به تو نیکی کرده تو هم نیکی بکن، و در زمین دنبال فساد نگرد، چون خدا عوامل فساد را دوست ندارد. (۷۷)

قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِىٓ ۚ أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ
قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِۦ مِنَ ٱلْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً
وَأَكْثَرُ جَمْعًا ۚ وَلَا يُسْـَٔلُ عَن ذُنُوبِهِمُ ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾
فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ فِى زِينَتِهِۦ ۖ قَالَ ٱلَّذِينَ يُرِيدُونَ ٱلْحَيَوٰةَ
ٱلدُّنْيَا يَٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَآ أُوتِىَ قَٰرُونُ إِنَّهُۥ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ
﴿٧٩﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ ٱللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ
ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا ۚ وَلَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلصَّٰبِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا
بِهِۦ وَبِدَارِهِ ٱلْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُۥ مِن فِئَةٍ يَنصُرُونَهُۥ مِن
دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ ٱلَّذِينَ تَمَنَّوْا۟
مَكَانَهُۥ بِٱلْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن
يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ ۖ لَوْلَآ أَن مَّنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ۖ
وَيْكَأَنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ ٱلدَّارُ ٱلْءَاخِرَةُ نَجْعَلُهَا
لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَٱلْعَٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ
﴿٨٣﴾ مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيْرٌ مِّنْهَا ۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزَى ٱلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ إِلَّا مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

قارون گفت: آنچه به من داده شده به علت علم خودم بوده. آیا نمی‌دانست که خدا نسل‌هایی را قبل از او هلاک کرده بود که از او نیرومندتر و ثروتمندتر بودند؟ از گناه‌کاران درباره گناهشان سئوالی نمی‌شود. (۷۸) قارون آراسته با زیورهای خود به میان قومش رفت. کسانی‌که دوستدار زندگی دنیا بودند، گفتند: کاش ما هم ثروتی مثل آنچه که به قارون داده شده داشتیم. او سهم بزرگی از مال دنیا دارد. (۷۹) کسانی‌که حقیقت را می‌دانستند، گفتند: وای بر شما، پاداش الهی برای کسی‌که ایمان آورده و کار درست کرده بهتر است و فقط افراد باستقامت به آن می‌رسند.[(۱)] (۸۰) ما قارون و خانه‌اش را در زمین فرو بردیم، و غیر از خدا کسانی وجود نداشتند که به او کمک کنند و خودش هم نمی‌توانست کاری برای خود بکند. (۸۱) کسانی‌که دیروز آرزوی این را داشتند که جای او بودند، می‌گفتند: وای، مثل این‌که خدا روزی را برای هر یک از بندگانش که بخواهد فراخ یا تنگ می‌سازد، اگر خدا بر ما منت نگذاشته بود ما را هم در زمین فرو می‌برد، مثل این‌که افراد بی‌ایمان رستگار نمی‌شوند. (۸۲) این خانه آخرت است، آن را برای کسانی ساخته‌ایم که در زمین خواهان برتری و فساد نیستند. پایان کار به نفع افراد پرهیزگار است. (۸۳) هر کس کار خوب بکند پاداشی بهتر از آن دارد، و کسی‌که کار بدی بکند مجازات بدکاران فقط به اندازه کاری که می کردند خواهد بود. (۸۴)

---

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و آنرا جز به شکیبایان فرا نیاموزند»

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۚ قُلْ
رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨٥﴾
وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۖ
فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ
اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ ۖ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ ۘ لَا إِلَٰهَ إِلَّا
هُوَ ۚ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ۚ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ
آياتها ٦٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ
لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُو
لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ
جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

کسی‌که رساندن قرآن را بر تو واجب کرد، تو را به معاد برمی‌گرداند. بگو: خداوند من کسی را که هدایت آورده و کسی را که در گمراهی آشکاری است بهتر می‌شناسد. (۸۵) تو امید نداشتی که قرآن جز به لطف خداوندت به تو وحی شود، بنابراین پشتیبان افراد بی‌ایمان نباش. (۸۶) تو را از آیات خدا، بعد از این‌که به تو نازل شد، باز ندارند و مردم را به راه خداوند دعوت کن و از افراد مشرک نباش. (۸۷) و با خدا معبود دیگری را مخوان. معبودی (کسی که انسان در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی بکند و از دستورهایش بدون چون و چرا پیروی کند) غیر از خدا وجود ندارد. هر چیزی از بین‌رفتنی است غیر از ذات او. حکم‌کردن (فقط) مال اوست و به سوی او برگردانده می‌شوید. (۸۸)

سوره عنکبوت (۲۹)
مکی و شامل شصت و نه آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

الم. (۱) آیا مردم خیال کرده‌اند همین که گفتند ایمان آورده‌ایم ولشان می‌کنند و امتحان نمی‌شوند؟ (۲) ما کسانی را که قبل از آن‌ها بودند آزمودیم. خدا کسانی را که راست گفتند می‌شناسد و دروغگویان را هم می‌شناسد. (۳) آیا کسانی که کار بد می‌کنند خیال کرده‌اند از ما جلو خواهند زد؟ قضاوت بدی می‌کنند. (۴) کسی که امید ملاقات خدا را دارد، بداند وعده‌ای که خدا داده آمدنی است و خدا شنوا و دانا است. (۵) هر کسی کوشش بکند به نفع خودش کوشش می‌کند. بدون شک خدا از تمام افراد بشر بی‌نیاز است. (۶)

وَالَّذينَ ءامَنوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنهُم سَيِّـٔاتِهِم
وَلَنَجزِيَنَّهُم أَحسَنَ الَّذى كانوا يَعمَلونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّينَا الإِنسانَ
بِوالِدَيهِ حُسنًا وَإِن جٰهَداكَ لِتُشرِكَ بى ما لَيسَ لَكَ بِهِ
عِلمٌ فَلا تُطِعهُما إِلَىَّ مَرجِعُكُم فَأُنَبِّئُكُم بِما كُنتُم تَعمَلونَ
﴿٨﴾ وَالَّذينَ ءامَنوا وَعَمِلُوا الصّالِحٰتِ لَنُدخِلَنَّهُم فِى
الصّٰلِحينَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النّاسِ مَن يَقولُ ءامَنّا بِاللَّهِ فَإِذا أوذِىَ
فِى اللَّهِ جَعَلَ فِتنَةَ النّاسِ كَعَذابِ اللَّهِ وَلَئِن جاءَ نَصرٌ
مِن رَبِّكَ لَيَقولُنَّ إِنّا كُنّا مَعَكُم أَوَلَيسَ اللَّهُ بِأَعلَمَ بِما فى
صُدورِ العٰلَمينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعلَمَنَّ اللَّهُ الَّذينَ ءامَنوا وَلَيَعلَمَنَّ
المُنٰفِقينَ ﴿١١﴾ وَقالَ الَّذينَ كَفَروا لِلَّذينَ ءامَنُوا
اتَّبِعوا سَبيلَنا وَلنَحمِل خَطٰيٰكُم وَما هُم بِحٰمِلينَ مِن
خَطٰيٰهُم مِن شَىءٍ إِنَّهُم لَكٰذِبونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحمِلُنَّ أَثقالَهُم
وَأَثقالًا مَعَ أَثقالِهِم وَلَيُسـَٔلُنَّ يَومَ القِيٰمَةِ عَمّا كانوا يَفتَرونَ
﴿١٣﴾ وَلَقَد أَرسَلنا نوحًا إِلىٰ قَومِهِ فَلَبِثَ فيهِم أَلفَ سَنَةٍ
إِلّا خَمسينَ عامًا فَأَخَذَهُمُ الطّوفانُ وَهُم ظٰلِمونَ ﴿١٤﴾

کسانی‌که ایمان آوردند و کار صحیح کردند، بدی‌های آن‌ها را از بین می‌بریم و پاداشی بهتر از کارهایی که می‌کردند به آن‌ها می‌دهیم. (۷) ما به انسان سفارش کردیم که به پدر و مادرش نیکی کند. اگر پدر و مادرت سعی کردند چیزی را که نمی‌دانی شریک من بسازی، از آن‌ها اطاعت نکن. بازگشت شما پیش من است و من شما را از کارهایی که می‌کردید خبردار می‌کنم. (۸) کسانی را که ایمان آوردند و کار صحیح کردند در شمار درستکاران می‌آوریم. (۹) عده‌ای از مردم کسانی هستند که می‌گویند: به خدا ایمان آوردیم. ولی وقتی در راه خدا مورد اذیت قرار گرفتند، اذیت مردم را مثل عذاب خدا حساب می‌کنند، و اگر از طرف خدا پیروزی نصیب شما شود، می‌گویند: ما با شما بودیم. آیا خدا به آنچه در سینه مردم هست آگاه‌تر نیست؟ (۱۰) خدا افرادی را که ایمان می‌آورند می‌شناسد و منافقان را هم می‌شناسد. (۱۱) افراد بی‌ایمان به افراد باایمان گفتند که از راه ما پیروی کنید و ما گناهان شما را به گردن می‌گیریم. آن‌ها ذره‌ای از خطاهای ایشان را به گردن نمی‌گیرند، آن‌ها دروغ می‌گویند. (۱۲) آن‌ها بار گناهان خود را علاوه بر بار گناه منحرف ساختن دیگران بر عهده دارند، و روز قیامت درباره این دروغ‌هایی که به هم می‌بافتند، مورد بازخواست قرار می‌گیرند. (۱۳) ما نوح را پیش قومش فرستادیم و مدت نهصد و پنجاه سال بین آن‌ها ماند. طوفان آن‌ها را فرا گرفت، به‌خاطر این‌که ظلم می‌کردند. (۱۴)

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ
(١٥) وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ (١٦) إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن
دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ
وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۖ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (١٧) وَإِن تُكَذِّبُوا
فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ۖ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ (١٨) أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (١٩) قُلْ سِيرُوا فِي
الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ۚ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ
الْآخِرَةَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (٢٠) يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ
وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ ۖ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ (٢١) وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (٢٢) وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِن رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٢٣)

ما نوح و کسانی را که در کشتی بودند نجات دادیم و آن را نشانه‌ای برای مردم قرار دادیم. (۱۵) و داستان ابراهیم را هم یاد کن، وقتی به قومش گفت: خدا را بندگی کنید و از نافرمانی و عذاب او بترسید، اگر متوجه حقیقت باشید می‌دانید که این‌کار برای شما بهتر است. (۱۶) شما به جای خدا بت‌هایی را بندگی می‌کنید و با دروغ آن‌ها را می‌سازید. این افرادی را که غیر از خدا بندگی می‌کنید، صاحب رزقی برای شما نیستند. بنابراین روزی را از خدا بخواهید و فقط بندگی او را بکنید (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای هیچ‌کس جز او نباشید) و از او شکرگزاری کنید، چون پیش او برگردانده می‌شوید.(۱۷) اگر قبول نکنید، امت‌های قبل از شما هم قبول نکردند. وظیفه پیغمبر فقط رساندن آشکار پیام الهی است.(۱۸) آیا ندیدند که خدا چگونه خلقت را شروع کرد؟ بعد آن را برمی‌گرداند. این کار برای خدا آسان است.(۱۹) بگو: در زمین بگردید و نگاه کنید که خدا چگونه خلقت را شروع کرد. بعد هم خدا آخرت را بوجود می‌آورد، چون خدا قادر به هر کاری است.(۲۰) هر کس را که بخواهد عذاب می‌کند و به هر کس که بخواهد رحم می‌کند. شما را پیش او برمی‌گردانند.(۲۱) شما نه در زمین و نه در آسمان نمی‌توانید خدا را عاجز کنید، و غیر از خدا یار و یاوری برای شما وجود ندارد.(۲۲) کسانی‌که منکر آیات خدا و ملاقات او شدند، افرادی هستند که از رحمت من ناامید شده‌اند و عذاب دردناکی دارند.(۲۳)

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنجَىٰهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَٰنًا مَّوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِى الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا ۖ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَىٰكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٢٥﴾ ۞ فَـَٔامَنَ لَهُۥ لُوطٌ ۘ وَقَالَ إِنِّى
مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّىٓ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ
وَالْكِتَٰبَ وَءَاتَيْنَٰهُ أَجْرَهُۥ فِى الدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُۥ فِى الْءَاخِرَةِ
لَمِنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ إِنَّكُمْ
لَتَأْتُونَ الْفَٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ
الْعَٰلَمِينَ ﴿٢٨﴾ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ
وَتَأْتُونَ فِى نَادِيكُمُ الْمُنكَرَ ۖ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ
إِلَّآ أَن قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّٰدِقِينَ
﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِى عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

جواب قومش به ابراهیم فقط این بود که گفتند: او را بکشید یا بسوزانید. ولی خدا او را از آتش نجات داد. در این کار عبرت‌هایی برای افراد باایمان وجود دارد. (۲۴) ابراهیم گفت: شما به‌خاطر دوستی بین خودتان در زندگی دنیا بت‌هایی غیر از خدا درست کرده‌اید، اما روز قیامت بعضی از شما منکر بعضی می‌شوند و برخی از شما برخی دیگر را لعنت می‌کنند و جای شما در جهنم است و مددکاری نخواهید داشت. (۲۵) لوط به او ایمان آورد و گفت: من به سوی صاحب‌اختیارم مهاجرت می‌کنم، چون خدا توانا و حکیم است. (۲۶) اسحاق و یعقوب را به ابراهیم دادیم و پیامبری و کتاب را در میان فرزندان او قرار دادیم، و پاداش او را در دنیا دادیم و در آخرت از افراد درستکار است. (۲۷) و لوط را یادآوری کن وقتی که به قومش گفت: شما کار زشتی می‌کنید که هیچ‌کس از افراد بشر قبل از شما چنان کاری نکرده است. (۲۸) آیا شما با مردان شهوترانی می‌کنید و راه را قطع می‌کنید و در مجالس خود مرتکب کار زشت می‌شوید؟ جواب قومش فقط این بود که اگر راست می‌گویی عذاب خدا را بر ما بیاور. (۲۹) لوط گفت: خداوندا، به من در مقابل این افراد تبهکار کمک کن. (۳۰)

وَ لَمّا جاءَت رُسُلُنا اِبراهیمَ بِالبُشریٰ قالوا اِنّا مُهلِکوا
اَهلِ هٰذِهِ القَریَةِ اِنَّ اَهلَها کانوا ظٰلِمینَ ﴿۳۱﴾ قالَ
اِنَّ فیها لوطًا قالوا نَحنُ اَعلَمُ بِمَن فیها لَنُنَجِّیَنَّهُ
وَ اَهلَهُ اِلَّا امرَاَتَهُ کانَت مِنَ الغٰبِرینَ ﴿۳۲﴾ وَ لَمّا
اَن جاءَت رُسُلُنا لوطًا سیءَ بِهِم وَ ضاقَ بِهِم ذَرعًا
وَ قالوا لا تَخَف وَ لا تَحزَن اِنّا مُنَجّوكَ وَ اَهلَكَ
اِلَّا امرَاَتَكَ کانَت مِنَ الغٰبِرینَ ﴿۳۳﴾ اِنّا مُنزِلونَ
عَلیٰ اَهلِ هٰذِهِ القَریَةِ رِجزًا مِنَ السَّماءِ بِما کانوا
یَفسُقونَ ﴿۳۴﴾ وَ لَقَد تَرَکنا مِنها ءایَةً بَیِّنَةً لِقَومٍ
یَعقِلونَ ﴿۳۵﴾ وَ اِلیٰ مَدیَنَ اَخاهُم شُعَیبًا فَقالَ یٰقَومِ
اعبُدُوا اللهَ وَ ارجُوا الیَومَ الاٰخِرَ وَ لا تَعثَوا فِی الاَرضِ
مُفسِدینَ ﴿۳۶﴾ فَکَذَّبوهُ فَاَخَذَتهُمُ الرَّجفَةُ فَاَصبَحوا
فی دارِهِم جٰثِمینَ ﴿۳۷﴾ وَ عادًا وَ ثَمودَا وَ قَد تَبَیَّنَ
لَکُم مِن مَسٰکِنِهِم وَ زَیَّنَ لَهُمُ الشَّیطٰنُ
اَعمالَهُم فَصَدَّهُم عَنِ السَّبیلِ وَ کانوا مُستَبصِرینَ ﴿۳۸﴾

وقتی فرستادگان ما برای ابراهیم مژده آوردند، گفتند: ما مردم این شهر را هلاک می‌کنیم، چون مردم آن ستمکار هستند. (۳۱) ابراهیم گفت: لوط در آن شهر است. گفتند: ما کسانی را که در آن هستند بهتر می‌شناسیم. او و خانواده‌اش را نجات می‌دهیم، غیر از زنش که جزو باقیماندگان در شهر است. (۳۲) وقتی فرستادگان ما پیش لوط آمدند، لوط به‌خاطر آن‌ها ناراحت و دلتنگ شد. گفتند: نترس و غصه نخور، ما تو و خانواده‌ات را، به‌جز زنت که جزو باقیماندگان در شهر خواهد بود، نجات می‌دهیم. (۳۳) ما بعلت نافرمانی اهالی این شهر عذابی از آسمان بر آن‌ها نازل می‌کنیم. (۳۴) و از آن آثار نمایانی برای افرادی که عقل خود را بکار می‌برند باقی گذاردیم. (۳۵) برادرشان شعیب را به شهر مدین فرستادیم. او گفت: ای قوم من، فقط خدا را بندگی کنید (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای هیچ‌کس جز خدا نباشید) و به روز آخرت امید داشته باشید و در زمین فساد نکنید. (۳۶) ولی او را به دروغگویی متهم کردند و دچار زلزله شدند و در خانه‌هایشان از پا درآمدند. (۳۷) و قوم عاد و ثمود را هم هلاک کردیم و وضع خانه‌های آن‌ها برای شما روشن شده. شیطان کارهای آن‌ها را در نظرشان زینت داد و آن‌ها را از راه راست منحرف کرد در صورتی که بینا بودند. (۳۸)

وَ قارونَ وَ فِرعَونَ وَ هامٰنَ وَلَقَد جاۤءَهُم موسىٰ
بِالبَيِّنٰتِ فَاستَكبَروا فِى الاَرضِ وَما كانوا سٰبِقينَ ﴿۳۹﴾
فَكُلًّا اَخَذنا بِذَنبِهِ فَمِنهُم مَن اَرسَلنا عَلَيهِ حاصِبًا
وَمِنهُم مَن اَخَذَتهُ الصَّيحَةُ وَمِنهُم مَن خَسَفنا بِهِ
الاَرضَ وَمِنهُم مَن اَغرَقنا وَما كانَ اللّٰهُ لِيَظلِمَهُم
وَلٰكِن كانوا اَنفُسَهُم يَظلِمونَ ﴿۴۰﴾ مَثَلُ الَّذينَ
اتَّخَذوا مِن دونِ اللّٰهِ اَولِياۤءَ كَمَثَلِ العَنكَبوتِ
اتَّخَذَت بَيتًا وَاِنَّ اَوهَنَ البُيوتِ لَبَيتُ العَنكَبوتِ
لَو كانوا يَعلَمونَ ﴿۴۱﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعلَمُ ما يَدعونَ مِن
دونِهِ مِن شَىءٍ وَهُوَ العَزيزُ الحَكيمُ ﴿۴۲﴾ وَتِلكَ
الاَمثالُ نَضرِبُها لِلنّاسِ وَما يَعقِلُهاۤ اِلَّا العٰلِمونَ ﴿۴۳﴾
خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضَ بِالحَقِّ اِنَّ فى ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِلمُؤمِنينَ ﴿۴۴﴾ اُتلُ ما اوحِىَ اِلَيكَ مِنَ الكِتٰبِ
وَاَقِمِ الصَّلوٰةَ اِنَّ الصَّلوٰةَ تَنهىٰ عَنِ الفَحشاۤءِ
وَالمُنكَرِ وَلَذِكرُ اللّٰهِ اَكبَرُ وَاللّٰهُ يَعلَمُ ما تَصنَعونَ ﴿۴۵﴾

و قارون و فرعون و هامان را هم هلاک کردیم. موسی برای آن‌ها دلایل روشن آورد، ولی آن‌ها در زمین تکبر ورزیدند، در صورتی که نمی‌توانستند جلوی عذاب ما را بگیرند. (۳۹) همه آن‌ها را بعلت گناهشان دچار عذاب کردیم. بر عده‌ای از آن‌ها طوفان شن فرستادیم، و صدای کشنده رعد عده‌ای دیگر از آن‌ها را فراگرفت، و بعضی از آن‌ها را نیز در زمین فروبردیم، و برخی از آن‌ها را غرق کردیم. خدا به آن‌ها ظلم نکرد ولی آن‌ها به خودشان ظلم می‌کردند. (۴۰) وضع کسانی‌که اولیایی غیر از خدا برای خود گرفتند، مثل عنکبوتی است که خانه‌ای برای خود درست کرده، در صورتی که سست‌ترین خانه‌ها خانه عنکبوت است، البته اگر متوجه حقیقت باشند.(۴۱) خدا هر چیزی را که غیر از خودش به کمک می‌خوانند می‌شناسد. او توانا و حکیم است.(۴۲) این‌ها مثل‌هایی است که برای مردم می‌زنیم و فقط افراد دانا آن را می‌فهمند.(۴۳) خدا آسمان‌ها و زمین را بحق آفرید. در این کار نشانه‌ای برای افراد باایمان وجود دارد.(۴۴) آنچه از قرآن به تو وحی شده بخوان و نماز را بپا دار، چون نماز از کارهای زشت و ناپسند جلوگیری می کند و مسلماً یاد خدا بزرگ‌تر است. خدا کارهایی را که می کنید می‌داند.(۴۵)

۞ وَلَا تُجَٰدِلُوٓاْ أَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ إِلَّا بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُ إِلَّا
ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنۡهُمۡۖ وَقُولُوٓاْ ءَامَنَّا بِٱلَّذِيٓ أُنزِلَ إِلَيۡنَا وَأُنزِلَ
إِلَيۡكُمۡ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمۡ وَٰحِدٞ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ ﴿٤٦﴾
وَكَذَٰلِكَ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَۚ فَٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ
يُؤۡمِنُونَ بِهِۦۖ وَمِنۡ هَٰٓؤُلَآءِ مَن يُؤۡمِنُ بِهِۦۚ وَمَا يَجۡحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ
إِلَّا ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنتَ تَتۡلُواْ مِن قَبۡلِهِۦ مِن كِتَٰبٖ
وَلَا تَخُطُّهُۥ بِيَمِينِكَۖ إِذٗا لَّٱرۡتَابَ ٱلۡمُبۡطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلۡ هُوَ
ءَايَٰتُۢ بَيِّنَٰتٞ فِي صُدُورِ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَۚ وَمَا يَجۡحَدُ
بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُواْ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ
ءَايَٰتٞ مِّن رَّبِّهِۦۖ قُلۡ إِنَّمَا ٱلۡأٓيَٰتُ عِندَ ٱللَّهِ وَإِنَّمَآ أَنَا۠
نَذِيرٞ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمۡ يَكۡفِهِمۡ أَنَّآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ
يُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحۡمَةٗ وَذِكۡرَىٰ لِقَوۡمٖ
يُؤۡمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلۡ كَفَىٰ بِٱللَّهِ بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡ شَهِيدٗاۖ
يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
بِٱلۡبَٰطِلِ وَكَفَرُواْ بِٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ﴿٥٢﴾

با اهل کتاب فقط با بهترین روش گفتگو کنید مگر ستمکاران آن‌ها و بگویید که ما به آنچه بما نازل شده (یعنی قرآن) و آنچه به شما نازل شده (یعنی به تورات و انجیل و زبور و کتاب‌های پیغمبران دیگر) ایمان داریم. معبود ما (خدایی که ما از دستورهای او پیروی می‌کنیم) و شما یکی است و ما تسلیم او هستیم. (۴۶) ما قرآن را این‌طور به تو نازل کردیم، بنابراین اهل کتاب به آن ایمان می‌آورند و بعضی از این‌ها (مشرکین) هم به آن ایمان می‌آورند و فقط افراد بی‌ایمان آن را انکار می‌کنند. (۴۷) تو قبلا کتابی نخوانده بودی و با دستت خطی ننوشته بودی، چون در آن صورت کسانی‌که اهل باطل هستند دچار شک می‌شدند. (۴۸) قرآن آیات روشنی در سینه افراد دانا است و فقط افراد ظالم منکر آیات ما می‌شوند. (۴۹) گفتند: چرا معجزاتی از خداوندش بر او نازل نمی‌شود؟ بگو: معجزات در اختیار خدا است، و من فقط به‌طور روشن هشدار می‌دهم. (۵۰) آیا برای آن‌ها کافی نیست که ما قرآن را، که بر آن‌ها خوانده می‌شود، به تو نازل کردیم؟ در قرآن رحمت و تذکری برای افراد باایمان وجود دارد. (۵۱) بگو: خدا برای شهادت بین من و شما کافی است. آنچه را که در آسمان‌ها و زمین است می‌داند و کسانی که به باطل ایمان آوردند و منکر خدا شدند زیانکار هستند. (۵۲)

وَيَستَعجِلونَكَ بِالعَذابِ ۚ وَلَولا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجاءَهُمُ العَذابُ ۚ
وَلَيَأتِيَنَّهُم بَغتَةً وَهُم لا يَشعُرونَ ﴿٥٣﴾ يَستَعجِلونَكَ بِالعَذابِ
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحيطَةٌ بِالكافِرينَ ﴿٥٤﴾ يَومَ يَغشاهُمُ العَذابُ
مِن فَوقِهِم وَمِن تَحتِ أَرجُلِهِم وَيَقولُ ذوقوا ما كُنتُم تَعمَلونَ
﴿٥٥﴾ يا عِبادِيَ الَّذينَ آمَنوا إِنَّ أَرضي واسِعَةٌ فَإِيّايَ فَاعبُدونِ
﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفسٍ ذائِقَةُ المَوتِ ۖ ثُمَّ إِلَينا تُرجَعونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذينَ
آمَنوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِنَ الجَنَّةِ غُرَفًا تَجري
مِن تَحتِهَا الأَنهارُ خالِدينَ فيها ۚ نِعمَ أَجرُ العامِلينَ ﴿٥٨﴾ الَّذينَ
صَبَروا وَعَلىٰ رَبِّهِم يَتَوَكَّلونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّن مِن دابَّةٍ لا تَحمِلُ
رِزقَهَا اللَّهُ يَرزُقُها وَإِيّاكُم ۚ وَهُوَ السَّميعُ العَليمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِن
سَأَلتَهُم مَن خَلَقَ السَّماواتِ وَالأَرضَ وَسَخَّرَ الشَّمسَ وَالقَمَرَ
لَيَقولُنَّ اللَّهُ ۖ فَأَنّىٰ يُؤفَكونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبسُطُ الرِّزقَ لِمَن يَشاءُ مِن
عِبادِهِ وَيَقدِرُ لَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيءٍ عَليمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِن سَأَلتَهُم
مَن نَزَّلَ مِنَ السَّماءِ ماءً فَأَحيا بِهِ الأَرضَ مِن بَعدِ مَوتِها
لَيَقولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلِ الحَمدُ لِلَّهِ ۚ بَل أَكثَرُهُم لا يَعقِلونَ ﴿٦٣﴾

از تو می‌خواهند که عذاب زودتر نازل شود. اگر مدت معینی برای مهلت تعیین نشده بود، عذاب بر آن‌ها نازل می‌شد، و عذاب ناگهانی در حالی که متوجه نیستند بر آن‌ها نازل می‌شود. (۵۳) از تو می‌خواهند که عذاب زودتر نازل شود، در صورتی که جهنم دور افراد بی‌ایمان را گرفته. (۵۴) روزی که عذاب از بالا و از زیر پایشان آن‌ها را دربر می‌گیرد و خدا می‌گوید: نتیجه کارهایی را که می‌کردید بچشید. (۵۵) ای بندگان باایمان من، زمین من پهناور است، فقط مرا بندگی بکنید (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای هیچ‌کس جز خدا نباشید). (۵۶) هر کسی مزه مرگ را می‌چشد، بعد به‌سوی ما برگردانده می‌شوید. (۵۷) و کسانی را که ایمان آوردند و کار صحیح کردند در غرفه‌هایی از بهشت جا می‌دهیم که زیر آن‌ها نهرها روان است و همیشه در آن هستند. پاداش عمل کنندگان چقدر خوب است. (۵۸) عمل کنندگانی که استقامت داشتند و به خداوندشان توکل نمودند. (۵۹) چه بسیار جاندارانی که روزی خود را با خود حمل نمی‌کنند، خدا روزی آن‌ها و شما را می‌دهد، و او شنوا و دانا است. (۶۰) اگر از آن‌ها بپرسی که چه کسی آسمان‌ها و زمین را خلق کرده و خورشید و ماه را مسخر کرده؟ حتماً می‌گویند: خدا. پس چگونه منحرف می‌شوند؟ (۶۱) خدا رزق را برای کسی که بخواهد گسترش می‌دهد یا بر او تنگ می‌کند، چون خدا هر چیزی را می‌داند. (۶۲) و اگر از آن‌ها بپرسی که چه کسی باران را از آسمان نازل کرد و به‌وسیله آن زمین را بعد از مردنش زنده کرد؟ حتماً می‌گویند: خدا. بگو: ستایش هم فقط اختصاص به خدا دارد، ولی بیشتر آن‌ها این را نمی‌فهمند. (۶۳)

وَما هٰـذِهِ الحَيوٰةُ الدُّنيا اِلّا لَهوٌ وَ لَعِبٌ وَ اِنَّ الدّارَ الأخِرَةَ
لَهِيَ الحَيَوانُ لَو كانوا يَعلَمونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذا رَكِبوا فِي الفُلكِ
دَعَوُا اللّهَ مُخلِصينَ لَهُ الدّينَ فَلَمّا نَجّىٰهُم اِلَى البَرِّ اِذا
هُم يُشرِكونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكفُروا بِما ءاتَينٰهُم وَ لِيَتَمَتَّعوا فَسَوفَ
يَعلَمونَ ﴿٦٦﴾ اَوَلَم يَرَوا اَنّا جَعَلنا حَرَمًا ءامِنًا وَ يُتَخَطَّفُ
النّاسُ مِن حَولِهِم اَفَبِالباطِلِ يُؤمِنونَ وَ بِنِعمَةِ اللّهِ يَكفُرونَ
﴿٦٧﴾ وَمَن اَظلَمُ مِمَّنِ افتَرىٰ عَلَى اللّهِ كَذِبًا اَو كَذَّبَ بِالحَقِّ
لَمّا جاءَهُ اَلَيسَ في جَهَنَّمَ مَثوًى لِلكٰفِرينَ ﴿٦٨﴾ وَ الَّذينَ
جٰهَدوا فينا لَنَهدِيَنَّهُم سُبُلَنا وَ اِنَّ اللّهَ لَمَعَ المُحسِنينَ ﴿٦٩﴾

سُورَةُ الرُّومِ — آياتها ٦٠

بِسمِ اللّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرّومُ ﴿٢﴾ في اَدنَى الاَرضِ وَ هُم مِن
بَعدِ غَلَبِهِم سَيَغلِبونَ ﴿٣﴾ في بِضعِ سِنينَ لِلّهِ الاَمرُ
مِن قَبلُ وَ مِن بَعدُ وَ يَومَئِذٍ يَفرَحُ المُؤمِنونَ ﴿٤﴾
بِنَصرِ اللّهِ يَنصُرُ مَن يَشاءُ وَ هُوَ العَزيزُ الرَّحيمُ ﴿٥﴾

این زندگی دنیا فقط سرگرمی و بازی است و زندگی واقعی در آخرت است، البته اگر بدانند. (۶۴) وقتی سوار کشتی می‌شوند، خدا را در حالی که دین را برای او خالص می‌کنند به کمک می‌خوانند، ولی چون خدا آن‌ها را از دریا نجات داد و به خشکی رساند، چیزهایی را شریک او می‌سازند. (۶۵) تا منکر آنچه به آن‌ها داده‌ایم بشوند و از آن کامجویی کنند. نتیجه این کار را خواهند دانست. (۶۶) آیا ندیدند که حرم امنی قرار داده‌ایم، در صورتی که افراد از اطراف آن ربوده می‌شوند؟ آیا به باطل ایمان می‌آورند و منکر نعمت خدا می‌شوند؟ (۶۷) چه کسی ظالم‌تر از کسی است که به خدا به دروغ افترا می‌زند، یا وقتی حق برای او میاید منکر آن می‌شود؟ آیا در جهنم برای افراد بی‌ایمان جا نیست؟ (۶۸) ما به کسانی که در راه ما کوشش کنند، راه‌های خودمان را نشان خواهیم داد. بدون شک خدا با افراد نیکوکار است. (۶۹)

سوره روم (۳۰)
مکی و شامل شصت آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

الم. (۱) رومیان در سرزمینی نزدیک شکست خوردند، آن‌ها بعد از شکست‌خوردنشان در عرض چند سال پیروز می‌شوند، چون فرمان کار در گذشته و آینده با خدا است و آن روز افراد باایمان به سبب یاری خدا شاد می‌شوند. خدا هر کس را که بخواهد یاری می‌کند. او توانا و مهربان است. (۲ تا ۵)

وَعدَ اللّهِ لا يُخلِفُ اللّهُ وَعدَهُ وَلٰكِنَّ اَكثَرَ النّاسِ لا يَعلَمونَ
﴿٦﴾ يَعلَمونَ ظاهِرًا مِنَ الحَيوٰةِ الدُّنيا وَهُم عَنِ الاٰخِرَةِ هُم
غٰفِلونَ ﴿٧﴾ اَوَلَم يَتَفَكَّروا فى اَنفُسِهِم ما خَلَقَ اللّهُ السَّمٰوٰتِ
وَالاَرضَ وَما بَينَهُما اِلّا بِالحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَاِنَّ كَثيرًا
مِنَ النّاسِ بِلِقاۤئِ رَبِّهِم لَكٰفِرونَ ﴿٨﴾ اَوَلَم يَسيروا فِى الاَرضِ
فَيَنظُروا كَيفَ كانَ عاقِبَةُ الَّذينَ مِن قَبلِهِم كانوا اَشَدَّ
مِنهُم قُوَّةً وَاَثارُوا الاَرضَ وَعَمَروها اَكثَرَ مِمّا عَمَروها
وَجاۤءَتهُم رُسُلُهُم بِالبَيِّنٰتِ فَما كانَ اللّهُ لِيَظلِمَهُم
وَلٰكِن كانوا اَنفُسَهُم يَظلِمونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كانَ عاقِبَةَ الَّذينَ
اَساۤءُوا السّوۤاٰى اَن كَذَّبوا بِاٰيٰتِ اللّهِ وَكانوا بِها يَستَهزِءونَ
﴿١٠﴾ اَللّهُ يَبدَؤُا الخَلقَ ثُمَّ يُعيدُهُ ثُمَّ اِلَيهِ تُرجَعونَ ﴿١١﴾
وَيَومَ تَقومُ السّاعَةُ يُبلِسُ المُجرِمونَ ﴿١٢﴾ وَلَم يَكُن لَهُم
مِن شُرَكاۤئِهِم شُفَعٰۤؤُا وَكانوا بِشُرَكاۤئِهِم كٰفِرينَ ﴿١٣﴾
وَيَومَ تَقومُ السّاعَةُ يَومَئِذٍ يَتَفَرَّقونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا الَّذينَ
اٰمَنوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُم فى رَوضَةٍ يُحبَرونَ ﴿١٥﴾

این وعده خداست و خدا بر خلاف وعده‌اش کاری نمی‌کند، ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند. (۶) مردم فقط ظاهر زندگی دنیا را می‌شناسند و از عاقبت کار غافل هستند. (۷) آیا آن‌ها درباره خودشان فکر نکرده‌اند؟ خدا آسمان‌ها و زمین و آنچه را بین آن‌ها است به حق آفریده و مدت معلومی تعیین کرده، ولی بیشتر مردم ملاقات خداوندشان را قبول ندارند. (۸) آیا در زمین نگشتند تا ببینند عاقبت کار کسانی که قبل از آن‌ها بودند چه بود؟ آن‌ها نیرویشان بیشتر از این‌ها بود و زمین را زیر و رو کردند و بیشتر از آنچه این‌ها آباد می‌کنند زمین را آباد کردند، و پیغمبرانشان دلایل روشن برای آن‌ها آوردند. خدا به آن‌ها ظلم نکرد، ولی آن‌ها به خودشان ظلم کردند. (۹) و عاقبت بد کسانی که کار بد می‌کردند این بود که منکر آیات خدا شدند و آن را مسخره می‌کردند. (۱۰) خدا خلقت را شروع می‌کند و بعد آن را برمی‌گرداند و آنگاه به سوی او برگردانده می‌شوید. (۱۱) روزی که قیامت برپا شود گناه‌کاران ناامید می‌شوند. (۱۲) و شفیعی از کسانی که شریک خدا می‌ساختند برای آن‌ها وجود ندارد و منکر شریکانی که می‌ساختند می‌شوند. (۱۳) روزی که قیامت برپا شود مردم از هم جدا می‌شوند. (۱۴) اما افرادی که ایمان داشتند و کار صحیح کردند در بهشت شادمان خواهند بود. (۱۵)

وَ اَمَّا الَّذینَ کَفَروا وَ کَذَّبوا بِـٔایٰتِنا وَ لِقاۤءِ الْاٰخِرَةِ
فَاُولٰٓئِکَ فِی الْعَذابِ مُحْضَرونَ ﴿۱۶﴾ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حینَ
تُمْسونَ وَحینَ تُصْبِحونَ ﴿۱۷﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَعَشِیًّا وَحینَ تُظْهِرونَ ﴿۱۸﴾ یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ
وَیُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَیُحْیِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها ۚ وَکَذٰلِکَ
تُخْرَجونَ ﴿۱۹﴾ وَ مِنْ ءایٰتِهٖۤ اَنْ خَلَقَکُمْ مِنْ تُرابٍ ثُمَّ اِذآ
اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرونَ ﴿۲۰﴾ وَ مِنْ ءایٰتِهٖۤ اَنْ خَلَقَ لَکُمْ مِنْ
اَنْفُسِکُمْ اَزْواجًا لِتَسْکُنوۤا اِلَیْها وَ جَعَلَ بَیْنَکُمْ مَوَدَّةً
وَ رَحْمَةً ۚ اِنَّ فی ذٰلِکَ لَاٰیٰتٍ لِقَوْمٍ یَتَفَکَّرونَ ﴿۲۱﴾ وَ مِنْ
ءایٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ اخْتِلافُ اَلْسِنَتِکُمْ
وَاَلْوانِکُمْ ۚ اِنَّ فی ذٰلِکَ لَاٰیٰتٍ لِلْعٰلِمینَ ﴿۲۲﴾ وَ مِنْ ءایٰتِهٖ
مَنامُکُمْ بِالَّیْلِ وَ النَّهارِ وَ ابْتِغآؤُکُمْ مِنْ فَضْلِهٖۤ ۚ اِنَّ فی ذٰلِکَ
لَاٰیٰتٍ لِقَوْمٍ یَسْمَعونَ ﴿۲۳﴾ وَ مِنْ ءایٰتِهٖ یُریکُمُ الْبَرْقَ
خَوْفًا وَطَمَعًا وَ یُنَزِّلُ مِنَ السَّمآءِ ماۤءً فَیُحْیٖ بِهِ الْاَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهآ ۚ اِنَّ فی ذٰلِکَ لَاٰیٰتٍ لِقَوْمٍ یَعْقِلونَ ﴿۲۴﴾

اما کسانی‌که کافر شدند و منکر آیات ما و دیدن آخرت شدند در عذاب حاضر می‌گردند. (۱۶) خدا را موقعی که روز را به شب و شب را به روز می‌رسانید به پاکی یاد کنید. (۱۷) و شب و ظهر و در آسمان‌ها و زمین ستایش به خدا اختصاص دارد. (۱۸) زنده را از مرده بیرون می‌آورد و مرده را از زنده خارج می‌کند و زمین را بعد از مردنش زنده می‌کند. شما نیز همین‌طور از گور بیرون آورده (زنده) می‌شوید. (۱۹) یکی از آیاتش این است که شما را از خاک خلق کرد و شما آدم‌هایی شدید که در زمین پخش می‌شوید. (۲۰) و یکی از آیاتش این است که برای شما از جنس خودتان همسر آفرید تا با آن‌ها آرامش پیدا کنید، و بین شما دوستی و رحمت بوجود آورد. در این کار عبرت‌هایی برای کسانی‌که فکر می‌کنند وجود دارد. (۲۱) و یکی از آیاتش خلق آسمان‌ها و زمین، و اختلاف زبان و رنگ شما است. در این کار برای افراد دانا عبرتی وجود دارد. (۲۲) و یکی از آیاتش خوابیدن شما در شب و ظهر، و دنبال فضل او رفتن (کسب معاش) شما در روز است. در این کار عبرت‌هایی برای کسانی‌که گوش شنوا دارند وجود دارد. (۲۳) و یکی از آیاتش این است که برق را که باعث ترس و امید شما می‌شود به شما نشان می‌دهد، و از آسمان باران را نازل می‌کند و با آن زمین را بعد از مردنش زنده می‌کند. در این کار عبرت‌هایی برای افرادی که می‌فهمند وجود دارد. (۲۴)

وَمِن ءايٰتِهِۦٓ اَن تَقومَ السَّماۤءُ وَ الاَرضُ بِاَمرِهِۦ ثُمَّ اِذا
دَعاكُم دَعوَةً مِنَ الاَرضِ اِذآ اَنتُم تَخرُجونَ ﴿۲۵﴾ وَلَهُۥ مَن فِى
السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ كُلٌّ لَهُۥ قٰنِتونَ ﴿۲۶﴾ وَهُوَ الَّذى يَبدَؤُا
الخَلقَ ثُمَّ يُعيدُهُۥ وَ هُوَ اَهوَنُ عَلَيهِ وَلَهُ المَثَلُ الاَعلٰى فِى
السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ وَهُوَ العَزيزُ الحَكيمُ ﴿۲۷﴾ ضَرَبَ لَكُم
مَثَلًا مِن اَنفُسِكُم هَل لَكُم مِمّا مَلَكَت اَيمٰنُكُم مِن شُرَكاۤءَ
فيما رَزَقنٰكُم فَاَنتُم فيهِ سَواۤءٌ تَخافونَهُم كَخيفَتِكُم
اَنفُسَكُم كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الاٰيٰتِ لِقَومٍ يَعقِلونَ ﴿۲۸﴾
بَلِ اتَّبَعَ الَّذينَ ظَلَموٓا اَهواۤءَهُم بِغَيرِ عِلمٍ فَمَن يَهدى مَن
اَضَلَّ اللّٰهُ وَ ما لَهُم مِن نٰصِرينَ ﴿۲۹﴾ فَاَقِم وَجهَكَ لِلدّينِ
حَنيفًا فِطرَتَ اللّٰهِ الَّتى فَطَرَ النّاسَ عَلَيها لا تَبديلَ
لِخَلقِ اللّٰهِ ذٰلِكَ الدّينُ القَيِّمُ وَ لٰكِنَّ اَكثَرَ النّاسِ
لا يَعلَمونَ ﴿۳۰﴾ ۞ مُنيبينَ اِلَيهِ وَاتَّقوهُ وَاَقيموا الصَّلوٰةَ
وَ لا تَكونوا مِنَ المُشرِكينَ ﴿۳۱﴾ مِنَ الَّذينَ فَرَّقوا
دينَهُم وَكانوا شِيَعًا كُلُّ حِزبٍ بِما لَدَيهِم فَرِحونَ ﴿۳۲﴾

حزب ۱

و یکی از آیاتش این است که آسمان و زمین به فرمانش برپا است، و وقتی شما را از زمین برای یک بار صدا بزند، فوراً از آن خارج می‌شوید. (۲۵) تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند مال او و مطیع او هستند. (۲۶) او وجودی است که خلقت را شروع می کند و بعد آن را برمی‌گرداند، و کار برگرداندن برای او آسانتر است. و بالاترین صفات در آسمان‌ها و زمین متعلق به اوست، و او توانا و حکیم است. (۲۷) خدا برای شما مثلی از خودتان زد. آیا شما از غلامان خودتان شریکانی در آنچه روزی شما ساخته‌ایم دارید که در آن با هم مساوی باشید و همان‌طور که از هم می‌ترسید از آن‌ها بترسید؟ ما آیات را برای کسانی که می‌فهمند این‌طور شرح می‌دهیم. (۲۸) کسانی که ظلم می کنند، بدون علم و آگاهی از دلخواه خود پیروی می کنند. چه کسی (قادر است) فردی را که خدا گمراه کرده هدایت کند؟ آن‌ها مددکاری ندارند. (۲۹) بنابراین با تمایل به حق، به دینی روی آور که آفریده خدایی است که مردم را بر این طبیعت آفریده. آفرینش خدا تغییر پیدا نمی کند. دین درست و پایدار چنین دینی است، ولی بیشتر مردم نمی‌دانند. (۳۰) در حالی که به سوی او برمی گردید از نافرمانی و عذاب او بترسید و نماز را به پا دارید و از مشرکان نباشید. (۳۱) از مشرکانی که دینشان را فرقه‌فرقه کردند و به گروه‌ها تقسیم شدند و هر گروهی به اعتقادات خود دلخوش است. (۳۲)

وَ اِذا مَسَّ النّاسَ ضُرٌّ دَعَوا رَبَّهُم مُنيبينَ اِلَيهِ ثُمَّ اِذا اَذاقَهُم
مِنهُ رَحمَةً اِذا فَريقٌ مِنهُم بِرَبِّهِم يُشرِكونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكفُروا بِما
ءاتَينٰهُم فَتَمَتَّعوا فَسَوفَ تَعلَمونَ ﴿٣٤﴾ اَم اَنزَلنا عَلَيهِم
سُلطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِما كانوا بِهِ يُشرِكونَ ﴿٣٥﴾ وَ اِذا اَذَقنَا
النّاسَ رَحمَةً فَرِحوا بِها وَ اِن تُصِبهُم سَيِّئَةٌ بِما قَدَّمَت اَيديهِم
اِذا هُم يَقنَطونَ ﴿٣٦﴾ اَوَ لَم يَرَوا اَنَّ اللّٰهَ يَبسُطُ الرِّزقَ لِمَن يَشاءُ
وَ يَقدِرُ اِنَّ فى ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِقَومٍ يُؤمِنونَ ﴿٣٧﴾ فَـٔاتِ ذَا القُربىٰ
حَقَّهُ وَ المِسكينَ وَ ابنَ السَّبيلِ ذٰلِكَ خَيرٌ لِلَّذينَ يُريدونَ
وَجهَ اللّٰهِ وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ المُفلِحونَ ﴿٣٨﴾ وَ ما ءاتَيتُم مِن رِبًا
لِيَربُوَا فى اَموالِ النّاسِ فَلا يَربوا عِندَ اللّٰهِ وَ ما ءاتَيتُم مِن زَكوٰةٍ
تُريدونَ وَجهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ المُضعِفونَ ﴿٣٩﴾ اَللّٰهُ الَّذى
خَلَقَكُم ثُمَّ رَزَقَكُم ثُمَّ يُميتُكُم ثُمَّ يُحييكُم هَل مِن
شُرَكائِكُم مَن يَفعَلُ مِن ذٰلِكُم مِن شَىءٍ سُبحٰنَهُ وَ تَعٰلىٰ
عَمّا يُشرِكونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الفَسادُ فِى البَرِّ وَ البَحرِ بِما كَسَبَت
اَيدِى النّاسِ لِيُذيقَهُم بَعضَ الَّذى عَمِلوا لَعَلَّهُم يَرجِعونَ ﴿٤١﴾

وقتی ضرری به مردم برسد، در حالی که توبه می‌کنند، خداوندشان را به کمک می‌خوانند، و چون از طرف خودش نعمتی به آن‌ها بچشاند، آن وقت عده‌ای از آن‌ها برای خداوندشان شریک درست می‌کنند. (۳۳) برای این‌که ناسپاسی چیزی را بکنند که به آن‌ها داده‌ایم. بنابراین کامجویی کنید، نتیجه آن را خواهید دانست. (۳۴) آیا برای آن‌ها دلیلی نازل کرده‌ایم که درستی چیزهایی را که شریک خدا می‌سازند بیان کند؟ (۳۵) چون به مردم رحمتی بچشانیم، به‌خاطر آن خوشحال می‌شوند، و اگر به علت کارهایی که کرده‌اند مصیبتی به آن‌ها برسد، ناامید می‌شوند. (۳۶) آیا متوجه نشده‌اند که خدا روزی را برای هر کس که بخواهد وسعت می‌دهد یا تنگ می‌کند؟ در این کار عبرت‌هایی برای افراد باایمان وجود دارد.(۳۷) حق خویشاوندان و تهیدستان و در راه‌ماندگان را بده. این کار برای کسانی که خشنودی خدا را می‌خواهند بهتر است و چنین افرادی رستگار هستند.(۳۸) ربایی که می‌دهید تا مال مردم افزایش پیدا کند، در پیش خدا افزایشی پیدا نمی‌کند. در حالی که زکاتی که می‌دهید و با آن رضای خدا را می‌خواهید چند برابر خواهد شد.(۳۹) خداست که شما را خلق کرد و به شما روزی داد و جان شما را می‌گیرد و بعد شما را زنده می‌کند. آیا از این شریکانی که برای خدا درست کرده‌اید، کسی هست که ذره‌ای از این کارها را بکند؟ او پاک و بالاتر از این چیزهایی است که شریک او می‌سازند.(۴۰) به علت کارهایی که مردم کرده‌اند، فساد در خشکی و دریا ظاهر شده تا خدا نتیجه بعضی از کارهایی راکه کرده‌اند به آن‌ها بچشاند، شاید برگردند.(۴۱)

قُل سيروا فِى الأَرضِ فانظُروا كَيفَ كانَ عاقِبَةُ الَّذينَ مِن قَبلُ
كانَ أَكثَرُهُم مُشرِكينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقِم وَجهَكَ لِلدّينِ القَيِّمِ مِن قَبلِ
أَن يَأتِىَ يَومٌ لا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَومَئِذٍ يَصَّدَّعونَ ﴿٤٣﴾ مَن
كَفَرَ فَعَلَيهِ كُفرُهُ وَمَن عَمِلَ صالِحًا فَلِأَنفُسِهِم يَمهَدونَ ﴿٤٤﴾
لِيَجزِىَ الَّذينَ ءامَنوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ مِن فَضلِهِ إِنَّهُ لا يُحِبُّ
الكافِرينَ ﴿٤٥﴾ وَمِن ءاياتِهِ أَن يُرسِلَ الرِّياحَ مُبَشِّراتٍ وَلِيُذيقَكُم
مِن رَحمَتِهِ وَلِتَجرِىَ الفُلكُ بِأَمرِهِ وَلِتَبتَغوا مِن فَضلِهِ
وَلَعَلَّكُم تَشكُرونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَد أَرسَلنا مِن قَبلِكَ رُسُلًا إِلىٰ قَومِهِم
فَجاءوهُم بِالبَيِّناتِ فَانتَقَمنا مِنَ الَّذينَ أَجرَموا وَكانَ حَقًّا
عَلَينا نَصرُ المُؤمِنينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذى يُرسِلُ الرِّياحَ فَتُثيرُ سَحابًا
فَيَبسُطُهُ فِى السَّماءِ كَيفَ يَشاءُ وَيَجعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الوَدقَ
يَخرُجُ مِن خِلالِهِ فَإِذا أَصابَ بِهِ مَن يَشاءُ مِن عِبادِهِ إِذا هُم
يَستَبشِرونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن كانوا مِن قَبلِ أَن يُنَزَّلَ عَلَيهِم مِن قَبلِهِ
لَمُبلِسينَ ﴿٤٩﴾ فَانظُر إِلىٰ ءاثارِ رَحمَتِ اللَّهِ كَيفَ يُحيِ الأَرضَ
بَعدَ مَوتِها إِنَّ ذٰلِكَ لَمُحيِ المَوتىٰ وَهُوَ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ قَديرٌ ﴿٥٠﴾

بگو: در زمین بگردید و نگاه کنید که عاقبت کار کسانی که قبل از شما بودند چه بود، بیشتر آن‌ها مشرک بودند. (۴۲) بنابراین به دین صحیح و پایدار روی آور، قبل از این‌که روزی بیاید که از طرف خدا برگشتی برای آن نیست. در آن روز مردم تقسیم می‌شوند. (۴۳) کسانی که ایمان نیاوردند به ضرر خودشان است، و کسانی که ایمان آوردند و عمل صحیح کردند بهشت را برای خودشان آماده می‌کنند. (۴۴) تا خدا به افرادی که ایمان آوردند و کار صحیح کردند از فضل خودش پاداش دهد. خدا افراد بی‌ایمان را دوست ندارد. (۴۵) و یکی از آیاتش این است که بادها را برای مژده می‌فرستد تا مقداری از رحمتش را به شما بچشاند، و کشتی به امرش حرکت کند و دنبال فضل او (کسب معاش) بروید. شاید سپاسگزاری کنید. (۴۶) قبل از تو پیغمبرانی پیش قومشان فرستادیم و دلیل‌های روشن برای آن‌ها آوردند. آنگاه ما از گناه‌کاران انتقام گرفتیم. کمک به افراد باایمان وظیفه ماست. (۴۷) خدا وجودی است که بادها را می‌فرستد و ابر را به حرکت در می‌آورد و آن را در آسمان هر طور که بخواهد پخش و تکه‌تکه (یا متراکم) می‌کند، و می‌بینی که باران از میان آن خارج می‌شود. و وقتی باران را به کسانی از بندگانش که بخواهد برساند، خوشحال می‌شوند. (۴۸) در صورتی که قبل از این‌که باران بر آن‌ها ببارد ناامید بودند. (۴۹) پس به آثار رحمت خدا نگاه کن که چگونه زمین را بعد از مردنش زنده می‌کند. حقیقتاً خدا زنده‌کننده مردگان است، و او بر انجام هر کاری قادر است. (۵۰)

وَلَئِن اَرسَلنا ريحًا فَرَاَوهُ مُصفَرًّا لَظَلّوا مِن بَعدِهٖ يَكفُرونَ
﴿۵۱﴾ فَاِنَّكَ لاتُسمِعُ المَوتىٰ وَلاتُسمِعُ الصُّمَّ الدُّعاءَ اِذا وَلَّوا
مُدبِرينَ ﴿۵۲﴾ وَما اَنتَ بِهٰدِ العُمىِ عَن ضَلٰلَتِهِم اِن تُسمِعُ اِلّا
مَن يُؤمِنُ بِءايٰتِنا فَهُم مُسلِمونَ ﴿۵۳﴾ ۞ اَللّٰهُ الَّذى خَلَقَكُم
مِن ضَعفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعدِ ضَعفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعدِ
قُوَّةٍ ضَعفًا وَشَيبَةً يَخلُقُ ما يَشاءُ وَهُوَ العَليمُ القَديرُ
﴿۵۴﴾ وَيَومَ تَقومُ السّاعَةُ يُقسِمُ المُجرِمونَ ما لَبِثوا غَيرَ
ساعَةٍ كَذٰلِكَ كانوا يُؤفَكونَ ﴿۵۵﴾ وَقالَ الَّذينَ اوتُوا العِلمَ
وَالايمانَ لَقَد لَبِثتُم فى كِتٰبِ اللّٰهِ اِلىٰ يَومِ البَعثِ فَهٰذا
يَومُ البَعثِ وَلٰكِنَّكُم كُنتُم لاتَعلَمونَ ﴿۵۶﴾ فَيَومَئِذٍ
لايَنفَعُ الَّذينَ ظَلَموا مَعذِرَتُهُم وَلاهُم يُستَعتَبونَ ﴿۵۷﴾
وَلَقَد ضَرَبنا لِلنّاسِ فى هٰذَا القُرءانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِن
جِئتَهُم بِءايَةٍ لَيَقولَنَّ الَّذينَ كَفَروا اِن اَنتُم اِلّا مُبطِلونَ ﴿۵۸﴾
كَذٰلِكَ يَطبَعُ اللّٰهُ عَلىٰ قُلوبِ الَّذينَ لايَعلَمونَ ﴿۵۹﴾ فَاصبِر
اِنَّ وَعدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلايَستَخِفَّنَّكَ الَّذينَ لايوقِنونَ ﴿۶۰﴾

اگر بادی بفرستیم و در اثر آن ببینند که زراعتشان زرد شده، حتماً بعد از آن ناسپاسی می کنند. (۵۱) تو نمی‌توانی به مرده‌ها حرف حالی کنی، و نمی‌توانی به آدم‌های کر، در صورتی که پشتشان به تو باشد، حرف بفهمانی. (۵۲) تو نمی‌توانی با نشان‌دادن راه، کورها را متوجه راه صحیح بکنی. تو فقط می‌توانی به کسانی که به آیات ما ایمان دارند و تسلیم آن هستند حرف را بفهمانی. (۵۳) خداست که شما را ضعیف آفرید، و بعد از ناتوانی شما را نیرومند ساخت، و بعد از نیرومندشدن دوباره شما را ضعیف و پیر می‌کند. هر چه را بخواهد خلق می‌کند، و او دانا و توانا است. (۵۴) روزی که قیامت برپا شود، گناه‌کاران قسم می‌خورند که فقط یک ساعت در قبر مانده‌اند. قبلاً در دنیا هم همین‌طور به دروغگویی کشانده می‌شدند. (۵۵) ولی کسانی که علم و ایمان به آن‌ها عطا شده می‌گویند: شما بنابر کتاب خدا تا روز قیامت در قبر مانده‌اید و حالا روز قیامت است، ولی نمی‌دانستید. (۵۶) در چنان روزی معذرت خواهی برای کسانی که ظلم می کنند فایده‌ای ندارد، و از آن‌ها نمی‌خواهند که عذرخواهی کنند. (۵۷) برای مردم در این قرآن هر گونه مثلی زده‌ایم. اگر معجزه‌ای برای آن‌ها بیاوری حتماً افراد بی‌ایمان می‌گویند: شما دروغ می‌گویید. (۵۸) خدا این‌طور بر دل افراد نادان مهر می‌نهد. (۵۹) صبر کن، چون وعده خدا حق است و کسانی که (به آخرت) یقین ندارند تو را کوچک نسازند. (۶۰)

آياتها ٣٤ — سُورَةُ لُقمان

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

الٓمٓ (١) تِلكَ ءايٰتُ الكِتٰبِ الحَكيمِ (٢) هُدًى وَرَحمَةً
لِلمُحسِنينَ (٣) الَّذينَ يُقيمونَ الصَّلوٰةَ وَيُؤتونَ الزَّكوٰةَ وَهُم
بِالءاخِرَةِ هُم يوقِنونَ (٤) أُولٰئِكَ عَلىٰ هُدًى مِن رَبِّهِم وَأُولٰئِكَ
هُمُ المُفلِحونَ (٥) وَمِنَ النّاسِ مَن يَشتَرى لَهوَ الحَديثِ
لِيُضِلَّ عَن سَبيلِ اللَّهِ بِغَيرِ عِلمٍ وَيَتَّخِذَها هُزُوًا ۚ أُولٰئِكَ
لَهُم عَذابٌ مُهينٌ (٦) وَإِذا تُتلىٰ عَلَيهِ ءايٰتُنا وَلّىٰ مُستَكبِرًا
كَأَن لَم يَسمَعها كَأَنَّ فى أُذُنَيهِ وَقرًا ۖ فَبَشِّرهُ بِعَذابٍ أَليمٍ (٧)
إِنَّ الَّذينَ ءامَنوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُم جَنّٰتُ النَّعيمِ (٨)
خٰلِدينَ فيها ۖ وَعدَ اللَّهِ حَقًّا ۚ وَهُوَ العَزيزُ الحَكيمُ (٩) خَلَقَ
السَّمٰوٰتِ بِغَيرِ عَمَدٍ تَرَونَها ۖ وَأَلقىٰ فِى الأَرضِ رَوٰسِىَ أَن تَميدَ
بِكُم وَبَثَّ فيها مِن كُلِّ دابَّةٍ ۚ وَأَنزَلنا مِنَ السَّماءِ ماءً فَأَنبَتنا
فيها مِن كُلِّ زَوجٍ كَريمٍ (١٠) هٰذا خَلقُ اللَّهِ فَأَرونى ماذا
خَلَقَ الَّذينَ مِن دونِهِ ۚ بَل الظّٰلِمونَ فى ضَلٰلٍ مُبينٍ (١١)

سوره لقمان (۳۱)

مکی و شامل سی و چهار آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

الم. (۱) این آیات کتاب حکیم است. (۲) راه صحیح را به نیکوکاران نشان می‌دهد و برای آن‌ها رحمت است. (۳) نیکوکارانی که نماز را به پا می‌دارند و زکات می‌دهند و به آخرت یقین دارند. (۴) چنین افرادی از طرف خدایشان در راه صحیح هستند و رستگار می‌باشند. (۵) بعضی از مردم خریدار سخنان سرگرم‌کننده و بیهوده‌اند تا بدون علم (از روی نادانی و جهالت) مردم را از راه خدا منحرف کنند و آیات ما را به مسخره می‌گیرند. چنین کسانی عذابی خوارکننده دارند. (۶) چون آیات ما بر او خوانده شود با تکبر رو برمی‌گرداند، مثل این‌که آن را نشنیده یا این‌که گوشش سنگین است. او را به عذابی پردرد بشارت بده. (۷) افرادی که ایمان آوردند و کار صحیح کردند بهشت پرنعمت مال آن‌ها است. (۸) همیشه در آن خواهند بود. وعده خدا راست است، و او توانا و حکیم است. (۹) خدا آسمان را بدون ستونی که ببینید خلق کرد، و در زمین کوه‌ها را قرار داد تا زمین شما را نلرزاند، و هر نوع جنبنده‌ای در آن پراکند، و از آسمان باران را نازل کردیم و در زمین هر نوع گیاه پرارزش رویاندیم. (۱۰) این خلقت خدا است. به من نشان دهید که دیگران چه آفریده‌اند؟ ظلم‌کنندگان در گمراهی واضحی هستند. (۱۱)

وَلَقَدْ ءاتَيْنا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ۚ وَمَنْ يَشْكُرْ فَاِنَّما
يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَميدٌ ﴿١٢﴾ وَاِذْ قالَ
لُقْمٰنُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يٰبُنَيَّ لا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ ۖ اِنَّ الشِّرْكَ
لَظُلْمٌ عَظيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسانَ بِوالِدَيْهِ ۖ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ
وَهْنًا عَلىٰ وَهْنٍ وَفِصالُهُ في عامَيْنِ ۖ اَنِ اشْكُرْ لي وَلِوالِدَيْكَ
اِلَيَّ الْمَصيرُ ﴿١٤﴾ وَاِنْ جٰهَداكَ عَلىٰ اَنْ تُشْرِكَ بي ما لَيْسَ لَكَ
بِهِ عِلْمٌ فَلا تُطِعْهُما ۖ وَصاحِبْهُما فِي الدُّنْيا مَعْروفًا ۖ وَاتَّبِعْ
سَبيلَ مَنْ اَنابَ اِلَيَّ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِما
كُنْتُمْ تَعْمَلونَ ﴿١٥﴾ يٰبُنَيَّ اِنَّها اِنْ تَكُ مِثْقالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ
فَتَكُنْ في صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللّٰهُ ۚ
اِنَّ اللّٰهَ لَطيفٌ خَبيرٌ ﴿١٦﴾ يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْروفِ
وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلىٰ ما اَصابَكَ ۖ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْاُمورِ ﴿١٧﴾ وَلا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنّاسِ وَلا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ۖ
اِنَّ اللّٰهَ لا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتالٍ فَخورٍ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ في مَشْيِكَ
وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۚ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْواتِ لَصَوْتُ الْحَميرِ ﴿١٩﴾

ما به لقمان حکمت دادیم و به او گفتیم: از خدا سپاسگزاری کن. کسی‌که شکر کند فقط به نفع خودش شکر می‌کند و کسی‌که شکرگزاری نکند، (بداند که) خدا بی‌نیاز و ستوده است. (۱۲) وقتی را یادآوری کن که لقمان در حالی‌که به پسرش نصیحت می‌کرد، به او گفت: فرزندم، چیزی را شریک خدا نساز، چون شرک ظلم بزرگی است. (۱۳) درباره پدر و مادر به انسان سفارش کردیم. مادرش او را حامله شد، هر روز ناتوان‌تر می‌شد و از شیر گرفتن او دوسال طول کشید. به او سفارش کردیم که از من و پدر و مادرت سپاسگزاری کن که بازگشت همه به سوی من است. (۱۴) اگر پدر و مادرت سعی کردند چیزی را که علمی بوجود آن نداری شریک من سازی، از آن‌ها اطاعت نکن، ولی در دنیا با آن‌ها به خوبی رفتار کن، و از راه کسی‌که به سوی من برگشته پیروی کن. بازگشت شما به نزد من است و من شما را از کارهایی که می‌کردید خبردار می‌کنم.(۱۵) فرزندم، اگر عمل تو به اندازه دانه خردلی باشد، و در تخته‌سنگ بزرگ یا در آسمان‌ها یا در زمین باشد، خدا آن را پای حساب می‌آورد، چون خدا دقیق و آگاه است.(۱۶) فرزندم، نماز را به پا دار و امر به معروف و نهی از منکر کن و در مقابل مصیبتی که به تو وارد شده صبر داشته باش. این از کارهایی است که تصمیم قوی لازم دارد.(۱۷) رویت را با تکبر از مردم برمگردان و با غرور در زمین راه نرو، چون خدا افراد خودپسند خودستا را دوست ندارد.(۱۸) در راه‌رفتنت میانه‌رو باش و صدایت را پایین بیار، چون زننده‌ترین صداها صدای الاغ‌ها است.(۱۹)

اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ ما فِي السَّمٰوٰتِ وَما فِي الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ
عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظاهِرَةً وَباطِنَةً وَمِنَ النّاسِ مَنْ يُجادِلُ فِي اللّٰهِ
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلا هُدًى وَلا كِتٰبٍ مُنيرٍ ﴿۲۰﴾ وَاِذا قيلَ لَهُمُ اتَّبِعوا
ما اَنْزَلَ اللّٰهُ قالوا بَلْ نَتَّبِعُ ما وَجَدْنا عَلَيْهِ اٰباءَنا اَوَلَوْ كانَ
الشَّيْطٰنُ يَدْعوهُمْ اِلىٰ عَذابِ السَّعيرِ ﴿۲۱﴾ ۞ وَمَنْ يُسْلِمْ
وَجْهَهُ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقىٰ
وَاِلَى اللّٰهِ عاقِبَةُ الْاُمورِ ﴿۲۲﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ اِلَيْنا
مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِما عَمِلوا اِنَّ اللّٰهَ عَليمٌ بِذاتِ الصُّدورِ
﴿۲۳﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَليلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلىٰ عَذابٍ غَليظٍ ﴿۲۴﴾
وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقولُنَّ اللّٰهُ قُلِ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لا يَعْلَمونَ ﴿۲۵﴾ لِلّٰهِ ما فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَميدُ ﴿۲۶﴾ وَلَوْ اَنَّما فِي الْاَرْضِ
مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ
ما نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ عَزيزٌ حَكيمٌ ﴿۲۷﴾ ما خَلْقُكُمْ
وَلا بَعْثُكُمْ اِلّا كَنَفْسٍ واحِدَةٍ اِنَّ اللّٰهَ سَميعٌ بَصيرٌ ﴿۲۸﴾

حزب ۲

آیا متوجه نشده‌اید که خدا آنچه در آسمان‌ها و در زمین است مسخر شما کرده و نعمت ظاهری و باطنی خود را بر شما تمام کرده؟ عده‌ای از مردم در مورد خدا بدون علم و هدایت و کتاب روشن به بحث می‌پردازند. (۲۰) وقتی به آن‌ها گفته شود: از آنچه خدا نازل کرده پیروی کنید، می‌گویند: ما از روشی که پدرانمان را بر آن یافتیم پیروی می‌کنیم، اگر چه شیطان آن‌ها را به عذاب سوزان دعوت کرده باشد. (۲۱) کسی که خود را تسلیم خدا کند و نیکوکار باشد، به دستاویز محکمی چسبیده، و عاقبت کارها با خداست. (۲۲) و کسانی که منکر شدند، انکارشان تو را غمگین نکند. بازگشت آن‌ها پیش ما است و آن‌ها را از کارهایی که می‌کردند خبردار می‌کنیم، چون خدا از آنچه در دل‌ها است اطلاع دارد. (۲۳) مدت کوتاهی آن‌ها را بهره‌مند می‌کنیم، و بعد آن‌ها را با عذاب شدیدی درمانده می‌نماییم. (۲۴) اگر از آن‌ها بپرسی که چه کسی آسمان‌ها و زمین را افریده؟ حتماً می‌گویند: خدا. بگو: ستایش و بزرگداشت نیز اختصاص به خدا دارد. ولی بیشتر آن‌ها این را نمی‌دانند. (۲۵) آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خدا است، چون خدا بی‌نیاز و ستوده است. (۲۶) اگر تمام درخت‌هایی که در زمین است قلم شود و دریا (مرکب شود) و هفت دریای دیگر برای نوشتن به کمک آن بیایند، کلمات خدا تمام نمی‌شود، چون خدا توانا و حکیم است. (۲۷) خلقت شما و زنده‌ساختن دوباره شما در قیامت مثل آفریدن و زنده کردن یکنفر است، چون خدا شنوا و بینا است. (۲۸)

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ يُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ
وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى وَ اَنَّ
اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَ اَنَّ مَا
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ تَرَ
اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ اٰيَاتِهِ
اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَ اِذَا غَشِيَهُمْ
مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى
الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَ مَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَا اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ
كَفُورٍ ﴿٣٢﴾ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَ اخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي
وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَ لَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا اِنَّ وَعْدَ
اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَ لَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ
الْغَرُورُ ﴿٣٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ
وَ يَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ وَ مَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا
وَ مَا تَدْرِي نَفْسٌ بِاَيِّ اَرْضٍ تَمُوتُ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

آیاتها ۳۰ — سُورَةُ السَّجْدَةِ

آیا متوجه نشده‌ای که خدا شب را وارد روز می‌کند و روز را وارد شب می‌کند،[(۱)] و خورشید و ماه را مسخر کرده که هر یک تا مدت معینی حرکت می‌کند، و خدا از تمام کارهایی که می‌کنید آگاه است؟ (۲۹) این کار به علت این است که خدا حق است و تمام چیزهایی که غیر از او به کمک می‌خوانید، باطل هستند و خدا بلندمرتبه و بزرگ است. (۳۰) آیا ندیده‌ای که کشتی به نعمت خدا در دریا حرکت می‌کند تا خدا قسمتی از آیات خود را به شما نشان دهد؟ نشانه‌های زیادی در این کار برای هر فرد صبور سپاسگزاری وجود دارد. (۳۱) وقتی موجی مثل کوه آن‌ها را فرا گیرد، خالصانه خدا را به کمک می‌خوانند، و چون خدا نجاتشان دهد و به خشکی برساند، عده‌ای از آن‌ها میانه‌روی می‌کنند، و فقط افراد خیانتکار قدرنشناس منکر آیات ما می‌شوند. (۳۲) ای مردم، خودتان را از نافرمانی و عذاب خداوندتان حفظ کنید، و از روزی بترسید که پدری جزای فرزندش را نمی‌دهد و فرزندی ذره‌ای جزای پدرش را نمی‌دهد. وعده خدا حق است، بنابراین زندگی دنیا و شیطان فریبکار شما را فریب ندهند. (۳۳) علم زمان قیامت پیش خدا است، و خدا باران را نازل می‌کند، و آنچه در رحم‌ها است می‌داند و کسی نمی‌داند فردا چه کارهایی می‌کند، و کسی نمی‌داند در چه سرزمینی می‌میرد. به راستی خدا دانا و حکیم است. (۳۴)

سوره سجده (۳۲)

مکی و شامل سی آیه

(۱)ترجمه دیگر این آیه: « ازشب می کاهد و بر روز می افزاید و از روز می کاهد و بر شب می افزاید »

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿۱﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
﴿۲﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا
مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۳﴾ اللَّهُ
الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۖ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۚ
أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿۴﴾ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ
يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿۵﴾
ذَٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۶﴾ الَّذِي
أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۖ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿۷﴾ ثُمَّ
جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿۸﴾ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ
فِيهِ مِنْ رُوحِهِ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ
قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿۹﴾ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي
خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿۱۰﴾ ۞ قُلْ يَتَوَفَّاكُمْ
مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿۱۱﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

الم. (۱) بدون شک نزول قرآن از طرف صاحب‌اختیار همه مردم جهان است. (۲) آیا می‌گویند: محمد (ص) آن را سر هم کرده؟ این‌طور نیست، بلکه قرآن حقیقت و از طرف خداوند توست، تا قومی را که قبل از تو بیم‌دهنده‌ای برای آن‌ها نیامده بود برحذر داری، شاید راه صحیح را بشناسند. (۳) خدا وجودی است که آسمان‌ها و زمین و آنچه را که میان آن‌ها است در شش روز (شش مرحله) آفرید. و بعد بر عرش قرار گرفت. یاور و شفیعی غیر از او ندارید. آیا توجه پیدا نمی‌کنید؟ (۴) کار زمین را از آسمان تدبیر می‌کند، بعد در روزی که مقدار آن به حساب شما هزار سال است، به سوی او بالا می‌رود. (۵) او دانای غیب و اشکار، و مقتدر و مهربان است. (۶) وجودی که هر چه آفریده به بهترین شکل آفریده، و آفرینش انسان را از گل شروع کرد. (۷) بعد نسل او را از شیره آبی پست قرار داد. (۸) بعد او را ساخت، و از روح خود در او دمید، و برای شما گوش و چشم و دل قرار داد. کم شکرگزاری می‌کنید. (۹) گفتند: آیا وقتی ما در زمین ناپدید شدیم، دوباره در خلقتی جدید درخواهیم آمد؟ آن‌ها منکر ملاقات خداوندشان هستند. (۱۰) بگو: فرشته مرگی که بر شما گمارده شده، جان شما را می‌گیرد و شما پیش خدا برگردانده می‌شوید. (۱۱)

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَآ أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَٰلِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ
﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَأٓتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَىٰهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِنِّى لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾
فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَآ إِنَّا نَسِينَٰكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ
بِـَٔايَٰتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۩ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ
عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ
يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ أُخْفِىَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ
جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
لَّا يَسْتَوُۥنَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمْ
جَنَّٰتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًۢا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
فَمَأْوَىٰهُمُ النَّارُ كُلَّمَآ أَرَادُوٓا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَآ أُعِيدُوا فِيهَا
وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

سجدة واجبة

کاش موقعی را که گناه‌کاران سرشان را پیش خداوندشان به زیر انداخته‌اند می‌دیدی، که می‌گویند: خداوندا، دیدیم و شنیدیم، ما را برگردان تا کار صحیح کنیم، دیگر یقین داریم. (۱۲) اگر می‌خواستیم هر کسی را هدایت می‌کردیم، ولی چیزی که گفتم ثابت شد که جهنم را از انسان و جن پر می‌کنم. (۱۳) پس به علت این‌که دیدن امروزتان را فراموش کردید، عذاب جهنم را بچشید؛ ما هم شما را فراموش کرده‌ایم و به علت کارهایی که می‌کردید عذاب دایمی را بچشید. (۱۴) فقط کسانی به آیات ما ایمان می‌آورند که وقتی آیات ما به آن‌ها گفته می‌شود به سجده می‌افتند، و به ستایش خداوندشان تسبیح می‌گویند، و تکبری نمی‌ورزند. (۱۵) پهلویشان از رختخواب جدا می‌شود (بلند می‌شوند) و خداوندشان را با ترس و امید می‌خوانند، و از آنچه روزی آن‌ها ساخته‌ایم انفاق می‌کنند.(۱۶) هیچ‌کس نمی‌داند در مقابل کارهایی که می‌کند چه پاداش‌هایی، که چشم را روشن می‌کند، برای آن‌ها پنهان شده.(۱۷) آیا کسی که ایمان دارد مثل کسی است که اطاعت نمی‌کند؟ آن‌ها با هم مساوی نیستند.(۱۸) اما افرادی که ایمان آوردند و کار صحیح کردند، به سبب کارهایی که می‌کردند در بهشتی که در آن جا گرفته‌اند پذیرایی می‌شوند.(۱۹) اما کسانی که اطاعت نکردند جایشان آتش جهنم است. هر وقت که بخواهند از آتش بیرون روند به آن برگردانده می‌شوند و به آن‌ها گفته می‌شود: عذاب آتشی راکه انکار می‌کردید بچشید.(۲۰)

وَلَنُذيقَنَّهُم مِنَ العَذابِ الأَدنىٰ دونَ العَذابِ الأَكبَرِ لَعَلَّهُم يَرجِعونَ ﴿٢١﴾ وَمَن أَظلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآياتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعرَضَ عَنها ۚ إِنّا مِنَ المُجرِمينَ مُنتَقِمونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَد آتَينا موسَى الكِتابَ فَلا تَكُن في مِريَةٍ مِن لِقائِهِ ۖ وَجَعَلناهُ هُدًى لِبَني إِسرائيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلنا مِنهُم أَئِمَّةً يَهدونَ بِأَمرِنا لَمّا صَبَروا ۖ وَكانوا بِآياتِنا يوقِنونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفصِلُ بَينَهُم يَومَ القِيامَةِ فيما كانوا فيهِ يَختَلِفونَ ﴿٢٥﴾ أَوَلَم يَهدِ لَهُم كَم أَهلَكنا مِن قَبلِهِم مِنَ القُرونِ يَمشونَ في مَساكِنِهِم ۚ إِنَّ في ذٰلِكَ لَآياتٍ ۖ أَفَلا يَسمَعونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَم يَرَوا أَنّا نَسوقُ الماءَ إِلَى الأَرضِ الجُرُزِ فَنُخرِجُ بِهِ زَرعًا تَأكُلُ مِنهُ أَنعامُهُم وَأَنفُسُهُم ۖ أَفَلا يُبصِرونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقولونَ مَتىٰ هٰذَا الفَتحُ إِن كُنتُم صادِقينَ ﴿٢٨﴾ قُل يَومَ الفَتحِ لا يَنفَعُ الَّذينَ كَفَروا إيمانُهُم وَلا هُم يُنظَرونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعرِض عَنهُم وَانتَظِر إِنَّهُم مُنتَظِرونَ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الأَحزَاب — آیاتها ۷۳

و حتماً غیر از عذاب بزرگ آخرت، در دنیا هم به آن‌ها عذاب می‌چشانیم، شاید از راه غلط خود برگردند. (۲۱) چه کسی ظالم‌تر از کسی است که آیات خداوندش به او گفته شود و او از آن روبرگرداند؟ ما از گناه‌کاران انتقام می‌گیریم. (۲۲) ما به موسی کتاب دادیم، بنابراین شکی در دیدار او مکن. و ما تورات را راهنمای بنی‌اسرائیل قرار دادیم. (۲۳) چون استقامت به خرج دادند و به آیات ما یقین داشتند، از آن‌ها رهبرانی بوجود آوردیم که به فرمان ما مردم را هدایت می‌کردند. (۲۴) خداوند تو حتماً روز قیامت در مورد چیزهایی که در آن اختلاف داشتند، بین آن‌ها قضاوت خواهد کرد. (۲۵) آیا برایشان روشن نشده که نسل‌های بسیاری را قبل از این‌ها هلاک کردیم، و (حالا) این‌ها در خانه‌های آن‌ها راه می‌روند (زندگی می‌کنند)؟ در این کار عبرت‌هایی وجود دارد، آیا نمی‌شنوند؟ (۲۶) آیا ندیده‌اند که ما باران را به سوی زمین خشک می‌رانیم، و به‌وسیله آن گیاهانی بوجود می‌آوریم که حیواناتشان و خودشان از آن می‌خورند؟ آیا نمی‌بینند؟ (۲۷) می‌گویند: اگر راست می‌گویید این روز داوری کی خواهد بود؟ (۲۸) بگو: ایمان آوردن افراد بی‌ایمان در روز داوری (روز قیامت) فایده‌ای برای آن‌ها ندارد و به آن‌ها مهلتی داده نمی‌شود. (۲۹) از آن‌ها رو برگردان و انتظار بکش، چون آن‌ها هم انتظار می‌کشند. (۳۰)

سوره احزاب (۳۳)

مدنی و شامل هفتاد و سه آیه

حزب ٤

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ ٱتَّقِ ٱللَّهَ وَلَا تُطِعِ ٱلۡكَٰفِرِينَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَۚ
إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمٗا ﴿١﴾ وَٱتَّبِعۡ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيۡكَ مِن
رَّبِّكَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٗا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ
وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلٗا ﴿٣﴾ مَّا جَعَلَ ٱللَّهُ لِرَجُلٖ مِّن قَلۡبَيۡنِ فِي
جَوۡفِهِۦۚ وَمَا جَعَلَ أَزۡوَٰجَكُمُ ٱلَّٰٓـِٔي تُظَٰهِرُونَ مِنۡهُنَّ أُمَّهَٰتِكُمۡۚ
وَمَا جَعَلَ أَدۡعِيَآءَكُمۡ أَبۡنَآءَكُمۡۚ ذَٰلِكُمۡ قَوۡلُكُم بِأَفۡوَٰهِكُمۡۖ
وَٱللَّهُ يَقُولُ ٱلۡحَقَّ وَهُوَ يَهۡدِي ٱلسَّبِيلَ ﴿٤﴾ ٱدۡعُوهُمۡ
لِأٓبَآئِهِمۡ هُوَ أَقۡسَطُ عِندَ ٱللَّهِۚ فَإِن لَّمۡ تَعۡلَمُوٓاْ ءَابَآءَهُمۡ
فَإِخۡوَٰنُكُمۡ فِي ٱلدِّينِ وَمَوَٰلِيكُمۡۚ وَلَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٞ فِيمَآ
أَخۡطَأۡتُم بِهِۦ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتۡ قُلُوبُكُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا
رَّحِيمًا ﴿٥﴾ ٱلنَّبِيُّ أَوۡلَىٰ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ مِنۡ أَنفُسِهِمۡۖ وَأَزۡوَٰجُهُۥٓ
أُمَّهَٰتُهُمۡۗ وَأُوْلُواْ ٱلۡأَرۡحَامِ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلَىٰ بِبَعۡضٖ فِي كِتَٰبِ
ٱللَّهِ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُهَٰجِرِينَ إِلَّآ أَن تَفۡعَلُوٓاْ إِلَىٰٓ
أَوۡلِيَآئِكُم مَّعۡرُوفٗاۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَسۡطُورٗا ﴿٦﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ای پیغمبر، از عذاب خدا بترس و از افراد بی‌ایمان و منافق اطاعت نکن. به درستی که خدا دانای حکیم است. (۱) و از آنچه از خداوند به تو وحی می‌شود پیروی کن. مسلماً خدا از کارهایی که می‌کنید باخبر است. (۲) و (فقط) به خدا توکل کن، چون توکل به خدا کافی است. (۳) خدا در درون هیچ‌کس دو قلب قرار نداده، و همسرانتان را که به آن‌ها می‌گوییدکه تو مثل مادر من هستی، مادر شما نساخته. پسرخواندگان شما را هم پسر شما نساخته. این حرفی است که زبانی می‌گویید. خداوند حقیقت را می‌گوید و راه صحیح را نشان می‌دهد. (۴) آن‌ها را به‌نام پدرانشان بخوانید که این کار پیش خدا عادلانه‌تر است. اگر پدرانشان را نمی‌شناسید، برادران دینی و یاران شما هستند. در کاری که اشتباهاً انجام داده‌اید اشکالی بر شما وارد نیست، ولی در اموری که عمداً انجام می‌دهید مسئولید. خدا آمرزنده و مهربان است.(۵) پیغمبر به مؤمنین از خودشان سزاوارتر است. همسران پیغمبر (مانند) مادر شما هستند (از نظر احترام و ازدواج و غیره). در کتاب خدا (از نظر ارث بردن) خویشاوندان نسبی از مؤمنان و مهاجران به همدیگر سزاوارترند، مگر این‌که بخواهید به دوستانتان احسانی کنید (به آن‌ها هم سهمی از ارث بدهید). این در کتاب خدا نوشته شده.(۶)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِن نُّوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۖ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾
لِّيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَن صِدْقِهِمْ ۚ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا ۚ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾ إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ
وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ
الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ
وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَت
طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَأْذِنُ
فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۖ
إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ
سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا
عَاهَدُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ ۚ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

وقتی را یادآوری کن که از پیغمبران و تو و نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم پیمان گرفتیم، و از آن‌ها پیمان محکمی گرفتیم. (۷) تا خدا درباره راستگویی افراد راستگو از آن‌ها سؤال کند، و برای افراد بی‌ایمان عذاب پردردی آماده کرده است. (۸) ای افراد باایمان، نعمت خدا را بر خودتان یادآوری کنید، آن وقتی که لشکریانی به طرف شما آمدند و ما بر آن‌ها باد و لشکریانی که نمی‌دیدید فرستادیم، و خدا کارهایی را که می‌کردید می‌دید. (۹) وقتی که از بالا و پایین به طرف شما آمدند، و آنگاه که چشم‌ها خیره شده و دل‌ها به گلوها رسیده بود، و به خدا گمان بد می‌کردید. (۱۰) آنجا بود که افراد باایمان امتحان شدند و به سختی لرزیدند.(۱۱) وقتی که منافقین و کسانی‌که مرضی در دل داشتند گفتند که خدا و پیغمبرش فقط وعده دروغی به ما دادند.(۱۲) وقتی که عده‌ای از آن‌ها گفتند: ای مردم مدینه، جای مقاومتی برای شما نیست، پس برگردید. و عده‌ای از آن‌ها از پیغمبر اجازه می‌گرفتند و می‌گفتندکه خانه ما حفاظی ندارد، در صورتی که خانه آن‌ها بی‌حفاظ نبود، آن‌ها فقط می‌خواستند فرار کنند.(۱۳) اگر از اطراف شهر سراغ آن‌ها می‌آمدند و از آن‌ها می‌خواستند که از دین برگردند، این‌کار را می‌کردند و مدت کمی در پذیرفتن آن درنگ می‌کردند.(۱۴) در صورتی که قبلاً با خدا عهد بسته بودند که به دشمن پشت نکنند، و عهدی که با خدا بستند مورد بازخواست قرار می‌گیرد.(۱۵)

قُل لَن يَنفَعَكُمُ الفِرارُ إِن فَرَرتُم مِنَ المَوتِ أَوِ القَتلِ وَإِذًا
لا تُمَتَّعونَ إِلّا قَليلًا ﴿١٦﴾ قُل مَن ذَا الَّذي يَعصِمُكُم مِنَ اللَّهِ إِن
أَرادَ بِكُم سوءًا أَو أَرادَ بِكُم رَحمَةً ۚ وَلا يَجِدونَ لَهُم مِن دونِ
اللَّهِ وَلِيًّا وَلا نَصيرًا ﴿١٧﴾ ۞ قَد يَعلَمُ اللَّهُ المُعَوِّقينَ مِنكُم
وَالقائِلينَ لِإِخوانِهِم هَلُمَّ إِلَينا ۖ وَلا يَأتونَ البَأسَ إِلّا قَليلًا ﴿١٨﴾
أَشِحَّةً عَلَيكُم ۖ فَإِذا جاءَ الخَوفُ رَأَيتَهُم يَنظُرونَ إِلَيكَ تَدورُ
أَعيُنُهُم كَالَّذي يُغشىٰ عَلَيهِ مِنَ المَوتِ ۖ فَإِذا ذَهَبَ الخَوفُ
سَلَقوكُم بِأَلسِنَةٍ حِدادٍ أَشِحَّةً عَلَى الخَيرِ ۚ أُولٰئِكَ لَم يُؤمِنوا
فَأَحبَطَ اللَّهُ أَعمالَهُم ۚ وَكانَ ذٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسيرًا ﴿١٩﴾ يَحسَبونَ
الأَحزابَ لَم يَذهَبوا ۖ وَإِن يَأتِ الأَحزابُ يَوَدّوا لَو أَنَّهُم
بادونَ فِي الأَعرابِ يَسأَلونَ عَن أَنبائِكُم ۖ وَلَو كانوا فيكُم
ما قاتَلوا إِلّا قَليلًا ﴿٢٠﴾ لَقَد كانَ لَكُم في رَسولِ اللَّهِ أُسوَةٌ
حَسَنَةٌ لِمَن كانَ يَرجُو اللَّهَ وَاليَومَ الآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثيرًا ﴿٢١﴾
وَلَمّا رَأَى المُؤمِنونَ الأَحزابَ قالوا هٰذا ما وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسولُهُ
وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسولُهُ ۚ وَما زادَهُم إِلّا إيمانًا وَتَسليمًا ﴿٢٢﴾

بگو: اگر از مرگ یا کشته‌شدن فرار کنید، این فرار هرگز فایده‌ای برای شما ندارد، و در این صورت مدت کمی از زندگی بهره می‌برید. (۱۶) بگو: اگر خدا بخواهد که آسیبی یا رحمتی به شما برساند، چه کسی شما را در برابر او حفظ می‌کند؟ آن‌ها غیر از خدا یار و یاوری پیدا نمی‌کنند. (۱۷) خدا کارشکنان شما و کسانی را که به برادرانشان می‌گفتند که پیش ما بیایید، می‌شناسد. فقط عده کمی از آن‌ها به جنگ می‌آیند. (۱۸) درباره شما بخل می‌ورزند. وقتی پیش‌آمد ترسناکی بکند، آن‌ها را می‌بینی که به تو نگاه می‌کنند در حالی که چشم‌هایشان در حدقه دور می‌زند، مثل کسی که بیهوشی مرگ بر او غلبه کرده. چون خطر و ترس برطرف شود، با زبان تند با شما برخورد می‌کنند. نسبت به غنیمتی که به دست آورده‌اید بخل دارند. آن‌ها ایمان نیاورده‌اند، لذا خدا اعمالشان را نابود کرده و این کار برای خدا آسان است.(۱۹) خیال می‌کنند که دسته‌های لشکریان مهاجم هنوز نرفته‌اند و اگر دوباره بیایند، دوست دارند که کاش بین اعراب بادیه‌نشین بودند و درباره اخبار شما (از دور) پرس و جو می‌کردند، و اگر در بین شما بودند فقط کمی می‌جنگیدند.(۲۰) مسلماً برای شما و آن‌هایی که به خدا و روز آخرت ایمان دارند و خدا را زیاد یاد می‌کنند، اعمال پیغمبر خدا بهترین سرمشق است.(۲۱) وقتی افراد باایمان دسته‌های مهاجم را دیدند، گفتند: این همان چیزی است که خدا و پیغمبرش به ما وعده داده بودند. خدا و پیغمبرش راست می‌گفتند و این کار ایمان و تسلیم آن‌ها را زیادتر کرد.(۲۲)

مِنَ الْمُؤمِنينَ رِجالٌ صَدَقوا ما عاهَدُوا اللهَ عَلَيهِ فَمِنهُم مَن
قَضىٰ نَحبَهُ وَ مِنهُم مَن يَنتَظِرُ وَ ما بَدَّلوا تَبديلًا ﴿٢٣﴾ لِيَجزِىَ
اللهُ الصّٰدِقينَ بِصِدقِهِم وَ يُعَذِّبَ الْمُنٰفِقينَ اِن شاءَ اَو
يَتوبَ عَلَيهِم اِنَّ اللهَ كانَ غَفورًا رَحيمًا ﴿٢٤﴾ وَ رَدَّ اللهُ الَّذينَ
كَفَروا بِغَيظِهِم لَم يَنالوا خَيرًا وَ كَفَى اللهُ الْمُؤمِنينَ الْقِتالَ
وَ كانَ اللهُ قَوِيًّا عَزيزًا ﴿٢٥﴾ وَ اَنزَلَ الَّذينَ ظاهَروهُم مِن
اَهلِ الْكِتٰبِ مِن صَياصيهِم وَ قَذَفَ فى قُلوبِهِمُ الرُّعبَ
فَريقًا تَقتُلونَ وَ تَأسِرونَ فَريقًا ﴿٢٦﴾ وَ اَورَثَكُم اَرضَهُم
وَ دِيارَهُم وَ اَموالَهُم وَ اَرضًا لَم تَطَـٔوها وَ كانَ اللهُ عَلىٰ كُلِّ
شَىءٍ قَديرًا ﴿٢٧﴾ يٰاَيُّهَا النَّبِىُّ قُل لِاَزواجِكَ اِن كُنتُنَّ تُرِدنَ
الْحَيٰوةَ الدُّنيا وَ زينَتَها فَتَعالَينَ اُمَتِّعكُنَّ وَ اُسَرِّحكُنَّ
سَراحًا جَميلًا ﴿٢٨﴾ وَ اِن كُنتُنَّ تُرِدنَ اللهَ وَ رَسولَهُ وَ الدّارَ
الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللهَ اَعَدَّ لِلْمُحسِنٰتِ مِنكُنَّ اَجرًا عَظيمًا ﴿٢٩﴾
يٰنِساءَ النَّبِىِّ مَن يَأتِ مِنكُنَّ بِفاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضٰعَف
لَهَا الْعَذابُ ضِعفَينِ وَ كانَ ذٰلِكَ عَلَى اللهِ يَسيرًا ﴿٣٠﴾

عده‌ای از افراد باایمان مردانی بودند که به عهدی که با خدا بستند وفا کردند. عده‌ای از آن‌ها کشته شدند و عده‌ای از آن‌ها منتظر هستند و عهدی که بسته بودندرا عوض نکردند. (۲۳) تا خدا پاداش راستگویی افراد راستگو را بدهد و اگر خواست، منافقین را عذاب کند یا توبه آن‌ها را بپذیرد. چون خدا آمرزنده و مهربان است. (۲۴) خدا کافران را با تمام خشمی که داشتند برگرداند و به خیری نرسیدند. خدا مؤمنین را از جنگ بی‌نیاز کرد. خدا قوی و مقتدر می‌باشد. (۲۵) خداوند افرادی از اهل کتاب را که از مشرکین پشتیبانی کردند از قلعه‌هایشان پایین آورد و در دلشان وحشت ایجاد کرد، به طوری که عده‌ای از آن‌ها را کشتید و عده‌ای را اسیر کردید.(۲۶) و زمین و خانه و اموالشان و زمینی راکه در آن پا نگذاشته بودید به شما داد. خدا بر هر کاری توانا است.(۲۷) ای پیغمبر، به زنانت بگو: اگر زندگی دنیا و زینت آن را می‌خواهید، بیایید تا شما را بهره‌مند سازم و شما را به خوبی طلاق دهم.(۲۸) و اگر خدا و پیغمبر و سرای آخرت را می‌خواهید، خدا برای نیکوکاران شما پاداش بزرگی آماده کرده.(۲۹) ای زنان پیغمبر، هر کدام از شما که کار زشت آشکاری بکند، عذاب او دوبرابر می‌شود. این کار برای خدا آسان است.(۳۰)

حزب

۞ وَمَن يَقنُت مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسولِهِ وَتَعمَل صالِحًا
نُؤتِها أَجرَها مَرَّتَينِ وَأَعتَدنا لَها رِزقًا كَريمًا ﴿٣١﴾ يا نِساءَ
النَّبِيِّ لَستُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّساءِ إِنِ اتَّقَيتُنَّ ۚ فَلا تَخضَعنَ
بِالقَولِ فَيَطمَعَ الَّذي في قَلبِهِ مَرَضٌ وَقُلنَ قَولًا مَعروفًا ﴿٣٢﴾
وَقَرنَ في بُيوتِكُنَّ وَلا تَبَرَّجنَ تَبَرُّجَ الجاهِلِيَّةِ الأولىٰ ۖ
وَأَقِمنَ الصَّلاةَ وَآتينَ الزَّكاةَ وَأَطِعنَ اللَّهَ وَرَسولَهُ ۚ
إِنَّما يُريدُ اللَّهُ لِيُذهِبَ عَنكُمُ الرِّجسَ أَهلَ البَيتِ
وَيُطَهِّرَكُم تَطهيرًا ﴿٣٣﴾ وَاذكُرنَ ما يُتلىٰ في بُيوتِكُنَّ
مِن آياتِ اللَّهِ وَالحِكمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كانَ لَطيفًا خَبيرًا ﴿٣٤﴾
إِنَّ المُسلِمينَ وَالمُسلِماتِ وَالمُؤمِنينَ وَالمُؤمِناتِ
وَالقانِتينَ وَالقانِتاتِ وَالصّادِقينَ وَالصّادِقاتِ
وَالصّابِرينَ وَالصّابِراتِ وَالخاشِعينَ وَالخاشِعاتِ
وَالمُتَصَدِّقينَ وَالمُتَصَدِّقاتِ وَالصّائِمينَ وَالصّائِماتِ
وَالحافِظينَ فُروجَهُم وَالحافِظاتِ وَالذّاكِرينَ اللَّهَ
كَثيرًا وَالذّاكِراتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَغفِرَةً وَأَجرًا عَظيمًا ﴿٣٥﴾

هر کدام شما که مطیع خدا و پیغمبرش باشد و کار درست بکند، پاداش او را دوبار می‌دهیم و برای او روزی پرارزشی تهیه کرده‌ایم. (۳۱) ای زنان پیغمبر، شما مثل زنان دیگر نیستید، اگر از خدا می‌ترسید در سخن گفتن با نرمی سخن نگویید، چون کسی‌که در دلش مرضی است به طمع می‌افتد. به طور شایسته حرف بزنید. (۳۲) در خانه‌هایتان قرار بگیرید و مانند زمان جاهلیتِ گذشته خودنمایی نکنید، و نماز را به پا دارید و زکات بدهید و از خدا و پیغمبرش اطاعت کنید. خدا می‌خواهدکه پلیدی را از شما اهل بیت از بین ببرد و شما را کاملاً پاک کند. (۳۳) و آیات خدا و حکمت را که در خانه شما خوانده می‌شود یاد کنید،. چون خدا دقیق و آگاه است.(۳۴) مردان و زنان مسلمان و باایمان و مطیع خداوند و صادق و صبور و فروتن و زکات‌دهنده و روزه‌گیر، که عفت خود را حفظ و خدا را بسیار یاد می‌کنند، خدا برای آن‌ها آمرزش و پاداش بزرگی آماده کرده.(۳۵)

وَما كانَ لِمُؤمِنٍ وَلا مُؤمِنَةٍ إِذا قَضَى اللَّهُ وَرَسولُهُ أَمرًا أَن يَكونَ
لَهُمُ الخِيَرَةُ مِن أَمرِهِم ۗ وَمَن يَعصِ اللَّهَ وَرَسولَهُ فَقَد ضَلَّ
ضَلالًا مُبينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذ تَقولُ لِلَّذي أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيهِ وَأَنعَمتَ
عَلَيهِ أَمسِك عَلَيكَ زَوجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخفي في نَفسِكَ مَا
اللَّهُ مُبديهِ وَتَخشَى النّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخشاهُ ۖ فَلَمّا قَضىٰ زَيدٌ
مِنها وَطَرًا زَوَّجناكَها لِكَي لا يَكونَ عَلَى المُؤمِنينَ حَرَجٌ في
أَزواجِ أَدعِيائِهِم إِذا قَضَوا مِنهُنَّ وَطَرًا ۚ وَكانَ أَمرُ اللَّهِ مَفعولًا
﴿٣٧﴾ ما كانَ عَلَى النَّبِيِّ مِن حَرَجٍ فيما فَرَضَ اللَّهُ لَهُ ۖ سُنَّةَ اللَّهِ فِي
الَّذينَ خَلَوا مِن قَبلُ ۚ وَكانَ أَمرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقدورًا ﴿٣٨﴾ الَّذينَ
يُبَلِّغونَ رِسالاتِ اللَّهِ وَيَخشَونَهُ وَلا يَخشَونَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۗ
وَكَفىٰ بِاللَّهِ حَسيبًا ﴿٣٩﴾ ما كانَ مُحَمَّدٌ أَبا أَحَدٍ مِن رِجالِكُم
وَلٰكِن رَسولَ اللَّهِ وَخاتَمَ النَّبِيّينَ ۗ وَكانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيءٍ عَليمًا
﴿٤٠﴾ يا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا اذكُرُوا اللَّهَ ذِكرًا كَثيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحوهُ
بُكرَةً وَأَصيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذي يُصَلّي عَلَيكُم وَمَلائِكَتُهُ
لِيُخرِجَكُم مِنَ الظُّلُماتِ إِلَى النّورِ ۚ وَكانَ بِالمُؤمِنينَ رَحيمًا ﴿٤٣﴾

وقتی خدا و پیغمبرش دستور کاری را دادند، هیچ زن و مرد باایمانی در مقابل دستور آنان از خود اختیاری ندارد. هر کس از دستور خدا و پیغمبرش سرپیچی کند آشکارا گمراه شده است. (۳۶) وقتی را به یاد آور که به کسی‌که خدا به او نعمت داد و تو هم به او نعمت دادی گفتی: زنت را نگه دار و از خدا بترس. و چیزی را که خدا آشکار می‌کرد در دلت مخفی می‌کردی و از مردم می‌ترسیدی، در صورتی که حق این است که از خدا بترسی. وقتی زید از همسرش کام گرفت و او را طلاق داد، ما او را به همسری تو درآوردیم تا در صورتی که پسرخواندگان مؤمنین از آن‌ها کام گرفتند و آن‌ها را طلاق دادند، اشکالی برای مؤمنین در ازدواج با آنان وجود نداشته باشد. فرمان خدا باید صورت می‌گرفت. (۳۷) اشکالی بر پیغمبر در چیزی که خدا برای او واجب کرده وجود ندارد. این سنت (روش) خدا است که قبلاً در ملل گذشته وجود داشته. فرمان خدا روی حسابی دقیق است. (۳۸) کسانی‌که پیام خدا را به مردم می‌رسانند و از خدا می‌ترسند و از هیچ‌کس جز خدا نمی‌ترسند، می‌دانند که خدا برای رسیدگی به حساب کافی است. (۳۹) محمد (ص) پدر هیچ‌یک از مردان شما نیست. ولی فرستاده خدا و خاتم پیغمبران است و خدا هر چیزی را می‌داند. (۴۰) ای افراد باایمان، خدا را زیاد یاد کنید. (۴۱) و صبح و شب او را به پاکی ستایش کنید. (۴۲) خدا و فرشتگانش بر شما درود می‌فرستند تا شما را از تاریکی درآورده و به روشنایی برسانند، و خدا نسبت به مؤمنین مهربان است. (۴۳)

تَحِيَّتُهُم يَومَ يَلقَونَهُۥ سَلٰمٌ ۚ وَاَعَدَّ لَهُم اَجرًا كَريمًا ﴿٤٤﴾ يٰاَيُّهَا
النَّبِيُّ اِنّآ اَرسَلنٰكَ شٰهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذيرًا ﴿٤٥﴾ وَداعِيًا
اِلَى اللهِ بِاِذنِهِ وَسِراجًا مُنيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ المُؤمِنينَ بِاَنَّ لَهُم
مِنَ اللهِ فَضلًا كَبيرًا ﴿٤٧﴾ وَلا تُطِعِ الكٰفِرينَ وَالمُنٰفِقينَ
وَدَع اَذىٰهُم وَتَوَكَّل عَلَى اللهِ ۚ وَكَفىٰ بِاللهِ وَكيلًا ﴿٤٨﴾
يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا اِذا نَكَحتُمُ المُؤمِنٰتِ ثُمَّ طَلَّقتُموهُنَّ
مِن قَبلِ اَن تَمَسّوهُنَّ فَما لَكُم عَلَيهِنَّ مِن عِدَّةٍ
تَعتَدّونَها ۖ فَمَتِّعوهُنَّ وَسَرِّحوهُنَّ سَراحًا جَميلًا ﴿٤٩﴾ يٰاَيُّهَا
النَّبِيُّ اِنّآ اَحلَلنا لَكَ اَزواجَكَ الّٰتى ءاتَيتَ اُجورَهُنَّ وَما
مَلَكَت يَمينُكَ مِمّآ اَفاءَ اللهُ عَلَيكَ وَبَناتِ عَمِّكَ وَبَناتِ
عَمّٰتِكَ وَبَناتِ خالِكَ وَبَناتِ خٰلٰتِكَ الّٰتى هاجَرنَ
مَعَكَ وَامرَاَةً مُؤمِنَةً اِن وَهَبَت نَفسَها لِلنَّبِىِّ اِن اَرادَ
النَّبِيُّ اَن يَستَنكِحَها خالِصَةً لَكَ مِن دونِ المُؤمِنينَ ۗ قَد
عَلِمنا ما فَرَضنا عَلَيهِم فى اَزواجِهِم وَما مَلَكَت اَيمٰنُهُم
لِكَيلا يَكونَ عَلَيكَ حَرَجٌ ۗ وَكانَ اللهُ غَفورًا رَحيمًا ﴿٥٠﴾

روزی که او را ملاقات می‌کنند خوش‌آمدشان سلام است، و خدا برای آن‌ها پاداش ارزشمندی آماده کرده. (۴۴) ای پیغمبر، ما تو را فرستادیم تا به اذن خدا شاهد و مژده‌دهنده و بیم‌دهنده و دعوت‌کننده به سوی خدا و چراغ تابناکی باشی. (۴۵ و ۴۶) به مؤمنین مژده بده که فضل بزرگی از طرف خدا دارند. (۴۷) و از کافرین و منافقین اطاعت نکن و به آزارشان اهمیت نده و بر خدا توکل کن. خدا برای رسیدگی به کارهایت کافی است. (۴۸) ای افراد با ایمان، اگر با زنان مؤمن ازدواج کردید و قبل از این‌که با آن‌ها همخوابگی کنید آن‌ها را طلاق دادید، عدّه‌ای که حساب آن را داشته باشید بر عهده آن‌ها نیست. آن‌ها را بهره‌مند و به خوبی رها کنید. (۴۹) ای پیغمبر، ما زنانت را که مهریه آن‌ها را داده‌ای، و کنیزانت را که خدا نصیبت کرده، و دخترعمو و دخترعمه و دختردایی و دخترخاله‌ای راکه با تو مهاجرت کرده‌اند، برای تو حلال کردیم، و زن مؤمنی که خودش را بدون مهریه به پیغمبر ببخشد، در صورتی که پیغمبر بخواهد با او ازدواج کند. این حکم آخر فقط به تو اختصاص دارد نه به مؤمنین. ما می‌دانیم برای مؤمنین در مورد همسران و کنیزانشان چه دستوری داده‌ایم، تا بر تو اشکالی نباشد و مسلماً خدا آمرزنده و مهربان است. (۵۰)

۞ تُرْجِي مَن تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِي إِلَيْكَ مَن تَشَاءُ وَمَنِ
ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَن تَقَرَّ
أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ
لَكَ النِّسَاءُ مِن بَعْدُ وَلَا أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ
أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ
إِلَّا أَن يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلَٰكِنْ
إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ
لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ
لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ
مِن وَرَاءِ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ
وَمَا كَانَ لَكُمْ أَن تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَن تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ
مِن بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِن
تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

نوبت هر یک از زنانت را که بخواهی عقب بینداز، و هر کدام را که خواستی پیش خود جا بده. همین‌طور هر کدام از زنانت را که از او کناره‌جویی کردی و دوباره خواستی بپذیری، این کار اشکالی برای تو ندارد. این کار به خاطر این است که چشم آن‌ها روشن شود و غصه نخورند و همه به آنچه به آن‌ها دادی راضی باشند. خدا آنچه در دل شما است می‌داند. خدا دانا و بردبار است. (۵۱) بعد از این هیچ زنی بر تو حلال نیست و حق تبدیل زن (جایگزین کردن زنی با زن دیگر) را هم نداری، هر چند زیبایی آن‌ها تو را به شگفت آورد، مگر آنان‌که مالک شدی. خدا مراقب هر چیزی است. (۵۲) ای افراد باایمان، فقط موقعی وارد خانه‌های پیغمبر شوید که برای غذا خوردن به شما اجازه داده شده باشد، بدون این‌که منتظر آمدن غذا باشید. ولی وقتی از شما دعوت شد وارد شوید و پس از خوردن غذا خارج شوید و دنبال صحبت‌کردن نباشید. این کار پیغمبر را ناراحت می‌کند، ولی از شما خجالت می‌کشد که بگوید، ولی خدا از گفتن حقیقت خجالت نمی‌کشد. و وقتی از زن‌ها چیزی خواستید از پشت پرده بخواهید. این برای پاکی دل شما و دل آن‌ها بهتر است. سزاوار شما نیست که باعث ناراحتی پیغمبر خدا شوید. و با زنان پیغمبر بعد از او ازدواج نکنید، این کار پیش خدا گناه بزرگی است. (۵۳) اگر چیزی را آشکار یا مخفی کنید، خدا هر چیزی را می‌داند. (۵۴)

لا جُناحَ عَلَيهِنَّ فی ءابـآئِهِنَّ وَلآ اَبنآئِهِنَّ وَلآ اِخوانِهِنَّ
وَلآ اَبناءِ اِخوانِهِنَّ وَلآ اَبنـآءِ اَخَوٰتِهِنَّ وَلا نِسآئِهِنَّ وَلا ما
مَلَكَت اَيمٰنُهُنَّ وَاتَّقينَ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كانَ عَلیٰ كُلِّ شَیءٍ
شَهيدًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ يُصَلّونَ عَلَى النَّبِیِّ يـٰاَيُّهَا
الَّذينَ ءامَنوا صَلّوا عَلَيهِ وَسَلِّموا تَسليمًا ﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذينَ
يُؤذونَ اللّٰهَ وَرَسولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِی الدُّنيا وَالاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُم
عَذابًا مُهينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذينَ يُؤذونَ المُؤمِنينَ وَالمُؤمِنٰتِ
بِغَيرِ مَا اكتَسَبوا فَقَدِ احتَمَلوا بُهتانًا وَاِثمًا مُبينًا ﴿٥٨﴾
يـٰاَيُّهَا النَّبِیُّ قُل لِاَزواجِكَ وَبَناتِكَ وَنِسآءِ المُؤمِنينَ
يُدنينَ عَلَيهِنَّ مِن جَلابيبِهِنَّ ذٰلِكَ اَدنیٰٓ اَن يُعرَفنَ
فَلا يُؤذَينَ وَكانَ اللّٰهُ غَفورًا رَحيمًا ﴿٥٩﴾ ۞ لَئِن لَم يَنتَهِ حزب
المُنٰفِقونَ وَالَّذينَ فی قُلوبِهِم مَرَضٌ وَالمُرجِفونَ فِی
المَدينَةِ لَنُغرِيَنَّكَ بِهِم ثُمَّ لا يُجاوِرونَكَ فيهآ اِلّا قَليلًا
﴿٦٠﴾ مَلعونينَ اَينَما ثُقِفوٓا اُخِذوا وَقُتِّلوا تَقتيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ
اللّٰهِ فِی الَّذينَ خَلَوا مِن قَبلُ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبديلًا ﴿٦٢﴾

در مورد پدران و فرزندان و برادران و پسربرادر و پسرخواهر و زنان و کنیزانشان اشکالی بر آن‌ها وارد نیست (که جلو آن‌ها بدون حجاب باشند). از نافرمانی خدا بترسید، چون خدا شاهد هر چیزی است. (۵۵) خدا و فرشتگانش بر پیغمبر درود می‌فرستند. ای افراد باایمان، بر پیغمبر درود بفرستید و کاملاً تسلیم دستورهای او باشید. (۵۶) کسانی که خدا و پیغمبرش را اذیت می کنند، خدا آن‌ها را در دنیا و آخرت از رحمت خود دور می کند و عذاب خوارکننده‌ای برای آن‌ها آماده ساخته. (۵۷) افرادی که مردان و زنان مؤمن را، بدون آن‌که کار زشتی کرده‌باشند، اذیت می‌کنند تهمت و گناه روشنی به گردن گرفته‌اند. (۵۸) ای پیغمبر، به زنان و دخترانت و به زنان مؤمنین بگو که پوشش‌های خود را به خود گیرند. این کار بهتر است تا شناخته شوند، و مورد اذیت قرار نگیرند. خدا آمرزنده و مهربان است. (۵۹) اگر منافقین و افرادی که سوءنیتی دارند و اراجیف گویان در شهر دست از کار خود برندارند، تو را بر آن می‌داریم که با آن‌ها مبارزه کنی، بعد فقط مدت کمی در شهر کنار تو می‌مانند. (۶۰) ملعون خواهند بود و هر جا که پیدا شوند دستگیر و کشته می‌شوند. (۶۱) این روش (سنت و طرز عمل) خدا در مورد کسانی است که قبلاً از دنیا رفتند، و تغییری در سنت خدا پیدا نمی کنی. (۶۲)

يَسۡـَٔلُكَ النّاسُ عَنِ السّاعَةِۖ قُلۡ اِنَّما عِلۡمُها عِندَ اللّٰهِۚ وَما يُدۡريكَ
لَعَلَّ السّاعَةَ تَكونُ قَريبًا ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الكٰفِرينَ وَاَعَدَّ
لَهُم سَعيرًا ﴿٦٤﴾ خٰلِدينَ فيها اَبَدًا لا يَجِدونَ وَلِيًّا وَلا نَصيرًا
﴿٦٥﴾ يَومَ تُقَلَّبُ وُجوهُهُم فِي النّارِ يَقولونَ يٰلَيتَنا اَطَعنَا اللّٰهَ
وَاَطَعنَا الرَّسولَا ﴿٦٦﴾ وَقالوا رَبَّنا اِنّا اَطَعنا سادَتَنا وَكُبَراءَنا
فَاَضَلّونَا السَّبيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنا ءاتِهِم ضِعفَينِ مِنَ العَذابِ
وَالعَنهُم لَعنًا كَبيرًا ﴿٦٨﴾ يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا لا تَكونوا كَالَّذينَ
ءاذَوا موسىٰ فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمّا قالواۚ وَكانَ عِندَ اللّٰهِ وَجيهًا
﴿٦٩﴾ يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقولوا قَولًا سَديدًا ﴿٧٠﴾
يُصلِح لَكُم اَعمالَكُم وَيَغفِر لَكُم ذُنوبَكُمۗ وَمَن يُطِعِ اللّٰهَ
وَرَسولَهُ فَقَد فازَ فَوزًا عَظيمًا ﴿٧١﴾ اِنّا عَرَضنَا الاَمانَةَ عَلَى
السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ وَالجِبالِ فَاَبَينَ اَن يَحمِلنَها وَاَشفَقنَ مِنها
وَحَمَلَهَا الاِنسانُ اِنَّهُ كانَ ظَلومًا جَهولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللّٰهُ
المُنٰفِقينَ وَالمُنٰفِقٰتِ وَالمُشرِكينَ وَالمُشرِكٰتِ وَيَتوبَ
اللّٰهُ عَلَى المُؤمِنينَ وَالمُؤمِنٰتِ وَكانَ اللّٰهُ غَفورًا رَحيمًا ﴿٧٣﴾

مردم درباره قیامت از تو سئوال می‌کنند. بگو: علم آن فقط پیش خدا است. از کجا می‌دانی شاید قیامت نزدیک باشد. (۶۳) خدا افراد بی‌ایمان را از رحمت خود دور کرده و برای آن‌ها جهنم سوزان را آماده کرده. (۶۴) همیشه در آن خواهند بود و یار و یاوری پیدا نمی‌کنند. (۶۵) روزی که صورتشان در آتش برگردانده می‌شود، می‌گویند: ای کاش ما از خدا و پیغمبر اطاعت می‌کردیم. (۶۶) و گفتند (خواهند گفت): خداوندا ما از آقایان و بزرگانمان اطاعت کردیم، آن‌ها ما را گمراه کردند. (۶۷) خداوندا، عذاب آن‌ها را چندبرابر بده و آن‌ها را هر چه بیشتر از رحمت خود دور ساز. (۶۸) ای افراد باایمان، شما مثل کسانی‌که موسی را اذیت کردند نباشید. خدا او را از حرف‌هایی که درباره‌اش می‌زدند مبرا ساخت و پیش خدا آبرومند بود. (۶۹) ای افراد باایمان، از نافرمانی خدا بترسید و حرف درست بزنید. (۷۰) تا خدا کارهای شما را اصلاح کند و گناهان شما را بیامرزد. کسی‌که از خدا و پیغمبرش اطاعت کند قطعاً موفق شده است. (۷۱) ما امانت را به آسمان‌ها و زمین و کوه‌ها عرضه کردیم، ولی آن‌ها از به عهده‌گرفتن آن خودداری کردندوازاین کارترسیدند، ولی انسان آن را به عهده گرفت، چون انسان ظالم و نادان است. (۷۲) تا خدا مردان و زنان منافق و مشرک را عذاب کند و توبه مردان و زنان مؤمن را بپذیرد. خدا آمرزنده و مهربان است. (۷۳)

سُورَةُ سَبَإٍ — آياتها ٥٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ
فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيهَا ۚ وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا
السَّاعَةُ ۖ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ ۖ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ
مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ
ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطِ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

سوره سبا (۳۴)

مکی و شامل پنجاه و چهار آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ستایش و بزرگداشت فقط اختصاص به خدا دارد که هر چه در آسمان‌ها و هر چه در زمین است مال اوست، و در آخرت هم ستایش اختصاص به او دارد، و او حکیم و آگاه است. (۱) آنچه در زمین فرو می‌رود، و آنچه از آن بیرون می‌آید، و آنچه از آسمان پایین می‌آید و آنچه در آن بالا می‌رود را می‌داند، و مهربان و آمرزنده است. (۲) افراد بی‌ایمان گفتند: قیامت برای ما نخواهد آمد. بگو: به خداوند که غیب را می‌داند قسم که سراغ شما خواهد آمد، و به اندازه ذره‌ای نه در آسمان‌ها و نه در زمین از او مخفی نیست، و کوچک‌تر و بزرگ‌تری از آن وجود ندارد مگر این‌که در کتابی روشن ثبت است. (۳) تابه کسانی که ایمان آوردند و عمل درست کردند پاداش دهد. آن‌ها آمرزش و روزی پرارزشی دارند. (۴) کسانی که سعی در باطل جلوه دادن آیات ما کردند تا ما را عاجز کنند، عذابی پردرد دارند. (۵) دانشمندان متوجه هستند که قرآنی که از خداوندت به تو نازل شده حق است، و به راه خداوند توانا و ستوده راهنمایی می‌کند. (۶) کفار گفتند: آیا مردی را به شما نشان بدهیم که به شما خبر می‌دهد که وقتی از هم متلاشی شدید دوباره در خلقت جدیدی در خواهید آمد؟ (۷)

اَفتَرىٰ عَلَى اللهِ كَذِبًا اَم بِهٖ جِنَّةٌ ۜ بَلِ الَّذينَ لا يُؤمِنونَ
بِالاٰخِرَةِ فِى العَذابِ وَالضَّلٰلِ البَعيدِ ﴿٨﴾ اَفَلَم يَرَوا اِلىٰ ما بَينَ
اَيديهِم وَما خَلفَهُم مِنَ السَّماءِ وَالاَرضِ ۚ اِن نَشَاْ نَخسِف
بِهِمُ الاَرضَ اَو نُسقِط عَلَيهِم كِسَفًا مِنَ السَّماءِ ۚ اِنَّ فى ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِكُلِّ عَبدٍ مُنيبٍ ﴿٩﴾ ۞ وَلَقَد اٰتَينا داوۥدَ مِنّا فَضلًا ۖ
يٰجِبالُ اَوِّبى مَعَهٗ وَالطَّيرَ ۖ وَاَلَنّا لَهُ الحَديدَ ﴿١٠﴾ اَنِ اعمَل
سٰبِغٰتٍ وَقَدِّر فِى السَّردِ ۖ وَاعمَلوا صٰلِحًا ۖ اِنّى بِما تَعمَلونَ
بَصيرٌ ﴿١١﴾ وَلِسُلَيمٰنَ الرّيحَ غُدُوُّها شَهرٌ وَرَواحُها شَهرٌ ۖ
وَاَسَلنا لَهٗ عَينَ القِطرِ ۖ وَمِنَ الجِنِّ مَن يَعمَلُ بَينَ يَدَيهِ بِاِذنِ
رَبِّهٖ ۖ وَمَن يَزِغ مِنهُم عَن اَمرِنا نُذِقهُ مِن عَذابِ السَّعيرِ ﴿١٢﴾
يَعمَلونَ لَهٗ ما يَشاءُ مِن مَحاريبَ وَتَماثيلَ وَجِفانٍ كَالجَوابِ
وَقُدورٍ راسِيٰتٍ ۚ اِعمَلوا اٰلَ داوۥدَ شُكرًا ۚ وَقَليلٌ مِن عِبادِىَ
الشَّكورُ ﴿١٣﴾ فَلَمّا قَضَينا عَلَيهِ المَوتَ ما دَلَّهُم عَلىٰ مَوتِهٖ
اِلّا دابَّةُ الاَرضِ تَأكُلُ مِنسَاَتَهٗ ۖ فَلَمّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الجِنُّ
اَن لَو كانوا يَعلَمونَ الغَيبَ ما لَبِثوا فِى العَذابِ المُهينِ ﴿١٤﴾

(می‌گویند: او) دروغ‌هایی را به هم بافته و از قول خدا می‌گوید یا دیوانه است. این‌طور نیست، بلکه کسانی که به آخرت ایمان ندارند در عذاب و گمراهی زیادی هستند. (۸) آیا متوجه آسمان و زمینی که جلوی آن‌ها و پشت سرشان است نشده‌اند؟ اگر بخواهیم آن‌ها را در زمین فرو می‌بریم یا سنگ‌هایی از آسمان بر سرشان می‌اندازیم. در این امور قطعاً نشانه‌ای برای هر بنده توبه‌کننده‌ای وجود دارد. (۹) ما از طرف خودمان به داود برتری دادیم، (و گفتیم:) ای کوه‌ها و ای پرندگان با او هم‌صدا شوید. و آهن را برای او نرم کردیم، (۱۰) (و گفتیم:) زره بساز وحلقه‌های آن را درست اندازه‌گیری کن، و کار صحیح بکنید. من کارهایی را که می‌کنید می‌بینم. (۱۱) و باد را رام سلیمان کردیم که رفتن صبحگاه آن به اندازه یک ماه بود و برگشت شبانه‌اش به اندازه راه یک ماهه، و چشمه مس را برای او روان ساختیم، و عده‌ای از جنی‌ها به فرمان خداوندش پیش او کار می‌کردند. به هر کدام از آن‌ها که از دستور ما سرپیچی می‌کرد، عذاب آتش سوزان را می‌چشاندیم.(۱۲) برای او هر چه می‌خواست، از پرستشگاه‌ها و مجسمه‌ها و کاسه‌های بزرگ مثل حوض و دیگ‌های بزرگ به زمین چسبیده، می‌ساختند. ای آل داود، شکرگزاری کنید که عده کمی از بندگان من شکرگزار هستند.(۱۳) چون مرگ او را مقرر داشتیم، فقط موریانه‌ای که عصای او را می‌خورد افراد را بر مرگش آگاه ساخت. چون افتاد، جنیان دانستند که مرده. اگر غیب می‌دانستند در عذاب خفت‌آور نمی‌ماندند.(۱۴)

لَقَد كانَ لِسَبَإٍ فى مَسكَنِهِم ءايَةٌ ۖ جَنَّتانِ عَن يَمينٍ
وَشِمالٍ ۖ كُلوا مِن رِزقِ رَبِّكُم وَاشكُروا لَهُ ۚ بَلدَةٌ طَيِّبَةٌ
وَرَبٌّ غَفورٌ ﴿١٥﴾ فَأَعرَضوا فَأَرسَلنا عَلَيهِم سَيلَ العَرِمِ وَبَدَّلناهُم
بِجَنَّتَيهِم جَنَّتَينِ ذَواتَى أُكُلٍ خَمطٍ وَأَثلٍ وَشَىءٍ مِن سِدرٍ
قَليلٍ ﴿١٦﴾ ذٰلِكَ جَزَيناهُم بِما كَفَروا ۖ وَهَل نُجازى إِلَّا
الكَفورَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلنا بَينَهُم وَبَينَ القُرَى الَّتى بارَكنا فيها
قُرًى ظاهِرَةً وَقَدَّرنا فيهَا السَّيرَ ۖ سيروا فيها لَيالِىَ وَأَيّامًا
ءامِنينَ ﴿١٨﴾ فَقالوا رَبَّنا باعِد بَينَ أَسفارِنا وَظَلَموا أَنفُسَهُم
فَجَعَلناهُم أَحاديثَ وَمَزَّقناهُم كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ إِنَّ فى ذٰلِكَ لَآياتٍ
لِكُلِّ صَبّارٍ شَكورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَد صَدَّقَ عَلَيهِم إِبليسُ ظَنَّهُ
فَاتَّبَعوهُ إِلّا فَريقًا مِنَ المُؤمِنينَ ﴿٢٠﴾ وَما كانَ لَهُ عَلَيهِم
مِن سُلطانٍ إِلّا لِنَعلَمَ مَن يُؤمِنُ بِالآخِرَةِ مِمَّن هُوَ مِنها فى
شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ حَفيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادعُوا الَّذينَ زَعَمتُم
مِن دونِ اللَّهِ ۖ لا يَملِكونَ مِثقالَ ذَرَّةٍ فِى السَّماواتِ وَلا فِى
الأَرضِ وَما لَهُم فيهِما مِن شِركٍ وَما لَهُ مِنهُم مِن ظَهيرٍ ﴿٢٢﴾

برای مردم سبا در منازلشان نشانه‌ای وجود داشت. دو باغ در طرف راست و چپ داشتند. گفتیم: از روزی خداوندتان بخورید و شکر او را به جا آورید، در سرزمینی پاک و خداوندی آمرزنده. (۱۵) آن‌ها قبول نکردند، بنابراین سیل بنیان‌کن را بر آن‌ها فرستادیم. باغ‌هایشان را به دوباغی که میوه‌های تلخ و شوره‌گز و مقدار کمی سدر داشت تبدیل کردیم. (۱۶) این مجازات به سبب کفرشان بود. آیا غیر از این است که ما افراد حق‌ناشناس را مجازات می‌کنیم؟ (۱۷) بین آن‌ها و شهرهایی که به آن‌ها برکت داده بودیم شهرهایی نزدیک به هم قرار دادیم و رفت و آمد میان آن‌ها را مقرر کردیم. گفتیم: در آن‌ها شب‌ها و روزها با آرامش خیال رفت و آمد کنید. (۱۸) گفتند: خداوندا، بین سفرهای ما فاصله بینداز و به خودشان ظلم کردند. آن‌ها را موضوع صحبت افراد ساختیم و آن‌ها را به طور کامل پراکنده کردیم. در این کار عبرتی برای هر فرد صبور و سپاسگزار وجود دارد. (۱۹) شیطان گمانش را در مورد آن‌ها ثابت کرد. آن‌ها از شیطان پیروی کردند، غیر از عده‌ای از افراد باایمان. (۲۰) شیطان تسلطی بر آن‌ها نداشت، این کار برای این است که کسی را که به آخرت ایمان دارد از کسی که شک دارد تشخیص بدهیم. خداوند تو حافظ هر چیزی است. (۲۱) بگو: کسانی را که غیر از خدا کاره‌ای حساب می‌کنید به کمک بخوانید. آن‌ها به اندازه ذره‌ای در آسمان‌ها و زمین اختیار چیزی را ندارند و در آن‌ها شرکتی ندارند و کسی از آن‌ها مددکار خدا نیست. (۲۲)

وَلَا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ عِندَهُۥٓ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُۥ ۚ حَتَّىٰٓ إِذَا فُزِّعَ
عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا۟ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا۟ ٱلْحَقَّ ۖ وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ
ٱلْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ ۞ قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ قُلِ
ٱللَّهُ ۖ وَإِنَّآ أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُل
لَّا تُسْـَٔلُونَ عَمَّآ أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ
يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِٱلْحَقِّ وَهُوَ ٱلْفَتَّاحُ ٱلْعَلِيمُ
﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِىَ ٱلَّذِينَ أَلْحَقْتُم بِهِۦ شُرَكَآءَ ۖ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ ٱللَّهُ
ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٢٩﴾ قُل
لَّكُم مِّيعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَـْٔخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ
﴿٣٠﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ بِهَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ
وَلَا بِٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ مَوْقُوفُونَ
عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ ٱلْقَوْلَ يَقُولُ ٱلَّذِينَ
ٱسْتُضْعِفُوا۟ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا۟ لَوْلَآ أَنتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

شفاعت پیش خدا فایده‌ای ندارد مگر برای کسی که خودش درباره او اجازه دهد. وقتی که ترس از دل آن‌ها برطرف شود به آن‌ها می‌گویند: خداوند شما چه گفت؟ می‌گویند: حقیقت را گفت، و خدا والا و بزرگ است. (۲۳) بگو: چه کسی از آسمان‌ها و زمین به شما روزی می‌دهد؟ بگو: خدا. ما یا شما بر هدایت یا گمراهی واضحی هستیم. (۲۴) بگو: شما درباره گناهانی که ما کرده‌ایم مورد بازخواست قرار نمی‌گیرید، و ما هم درباره کارهایی که شما می‌کنید بازخواست نمی‌شویم. (۲۵) بگو: صاحب‌اختیارمان همه ما را جمع می‌کند و بین ما به حق قضاوت می‌کند. او قاضی دانایی است. (۲۶) بگو: کسانی را که شریک خدا ساخته‌اید به من نشان دهید. این‌طور که فکر می‌کنید نیست، بلکه او خدای توانا و حکیم است. (۲۷) ما تو را برای مژده‌دادن و هشداردادن به همه مردم فرستاده‌ایم، ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند. (۲۸) می‌گویند: اگر راست می‌گویید این وعده چه وقت خواهد بود؟ (۲۹) بگو: برای شما روزی قرار است که ساعتی از آن عقب نمی‌افتید یا از آن جلو نمی‌زنید. (۳۰) افراد بی‌ایمان گفتند: ما هرگز به این قرآن و به آنچه قبل از آن نازل شده ایمان نمی‌آوریم. کاش موقعی را که افراد ظالم در مقابل خداوندشان ایستاده‌اند می‌دیدی که بعضی از آن‌ها با برخی گفتگو می‌کنند، زیردستان به گردنکشان می‌گویند: اگر شما نبودید ما ایمان می‌آوردیم. (۳۱)

قالَ الَّذينَ استَكبَروا لِلَّذينَ استُضعِفوا أَنَحنُ صَدَدناكُم
عَنِ الهُدىٰ بَعدَ إِذ جاءَكُم ۖ بَل كُنتُم مُجرِمينَ ﴿٣٢﴾ وَقالَ الَّذينَ
استُضعِفوا لِلَّذينَ استَكبَروا بَل مَكرُ اللَّيلِ وَالنَّهارِ إِذ
تَأمُرونَنا أَن نَكفُرَ بِاللَّهِ وَنَجعَلَ لَهُ أَندادًا ۚ وَأَسَرُّوا النَّدامَةَ
لَمّا رَأَوُا العَذابَ ۚ وَجَعَلنَا الأَغلالَ في أَعناقِ الَّذينَ كَفَروا ۚ
هَل يُجزَونَ إِلّا ما كانوا يَعمَلونَ ﴿٣٣﴾ وَما أَرسَلنا في قَريَةٍ
مِن نَذيرٍ إِلّا قالَ مُترَفوها إِنّا بِما أُرسِلتُم بِهِ كافِرونَ ﴿٣٤﴾
وَقالوا نَحنُ أَكثَرُ أَموالًا وَأَولادًا وَما نَحنُ بِمُعَذَّبينَ ﴿٣٥﴾
قُل إِنَّ رَبّي يَبسُطُ الرِّزقَ لِمَن يَشاءُ وَيَقدِرُ وَلٰكِنَّ أَكثَرَ
النّاسِ لا يَعلَمونَ ﴿٣٦﴾ وَما أَموالُكُم وَلا أَولادُكُم بِالَّتي تُقَرِّبُكُم
عِندَنا زُلفىٰ إِلّا مَن آمَنَ وَعَمِلَ صالِحًا فَأُولٰئِكَ لَهُم جَزاءُ
الضِّعفِ بِما عَمِلوا وَهُم فِي الغُرُفاتِ آمِنونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذينَ
يَسعَونَ في آياتِنا مُعاجِزينَ أُولٰئِكَ فِي العَذابِ مُحضَرونَ ﴿٣٨﴾
قُل إِنَّ رَبّي يَبسُطُ الرِّزقَ لِمَن يَشاءُ مِن عِبادِهِ وَيَقدِرُ لَهُ ۚ
وَما أَنفَقتُم مِن شَيءٍ فَهُوَ يُخلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيرُ الرّازِقينَ ﴿٣٩﴾

گردنکشان به زیردستان می‌گویند: آیا وقتی هدایت برای شما آمد، ما از شما جلوگیری کردیم؟ شما خودتان گناه‌کار بودید. (۳۲) زیردستان به گردنکشان می‌گویند: این‌طور نیست، بلکه حقه‌بازی شب و روز شما بود که ما را مشرک کرد، آن وقتی که به ما امر می‌کردید که منکر خدا شویم و برای او شریکانی بسازیم. و چون عذاب را ببینند، پشیمانی خود را در دل پنهان می‌کنند، و غل‌ها را به گردن افراد بی‌ایمان می‌گذاریم. آیا جزایی غیر از جزای کارهایی که می‌کردند به آن‌ها داده می‌شود؟ (۳۳) ما هیچ پیغمبری را به شهری نفرستادیم مگر این که قدرتمندان و ثروتمندان آن گفتند: ما رسالتی را که شما دارید قبول نداریم. (۳۴) گفتند: ما مال و فرزند بیشتری داریم و عذاب نخواهیم شد. (۳۵) بگو: خداوند من رزق (روزی) را برای هر کسی که بخواهد زیاد یا کم می‌کند، ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند. (۳۶) مال و فرزند شما چیزی نیست که شما را به ما نزدیک کند، مگر مال و اولاد کسی که ایمان داشته و عمل درست کرده باشد. آن‌ها به‌خاطر کارهایی که کرده‌اند پاداش دوبرابر دارند و در غرفه‌های بهشت آسوده‌خاطر هستند. (۳۷) افرادی که در باطل ساختن آیات ما کوشش می‌کنند در عذاب حاضر می‌شوند. (۳۸) بگو: خداوند من روزی را برای هر کس از بندگانش که بخواهد زیاد یا کم می‌کند. هر چیزی را که انفاق کنید، خدا عوض آن را به شما می‌دهد. او بهترین روزی‌دهندگان است. (۳۹)

وَيَومَ يَحشُرُهُم جَميعًا ثُمَّ يَقولُ لِلمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ اِيّاكُم كانوا
يَعبُدونَ ﴿٤٠﴾ قالوا سُبحٰنَكَ اَنتَ وَلِيُّنا مِن دونِهِم بَل كانوا
يَعبُدونَ الجِنَّ اَكثَرُهُم بِهِم مُؤمِنونَ ﴿٤١﴾ فَاليَومَ لا يَملِكُ
بَعضُكُم لِبَعضٍ نَفعًا وَلا ضَرًّا وَنَقولُ لِلَّذينَ ظَلَموا ذوقوا عَذابَ
النّارِ الَّتى كُنتُم بِها تُكَذِّبونَ ﴿٤٢﴾ وَاِذا تُتلىٰ عَلَيهِم ءايٰتُنا
بَيِّنٰتٍ قالوا ما هٰذآ اِلّا رَجُلٌ يُريدُ اَن يَصُدَّكُم عَمّا كانَ يَعبُدُ
ءاباۤؤُكُم وَقالوا ما هٰذآ اِلّآ اِفكٌ مُفتَرًى وَقالَ الَّذينَ كَفَروا
لِلحَقِّ لَمّا جاۤءَهُم اِن هٰذآ اِلّا سِحرٌ مُبينٌ ﴿٤٣﴾ وَمآ ءاتَينٰهُم مِن
كُتُبٍ يَدرُسونَها وَمآ اَرسَلنآ اِلَيهِم قَبلَكَ مِن نَذيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ
الَّذينَ مِن قَبلِهِم وَما بَلَغوا مِعشارَ مآ ءاتَينٰهُم فَكَذَّبوا
رُسُلى فَكَيفَ كانَ نَكيرِ ﴿٤٥﴾ قُل اِنَّمآ اَعِظُكُم بِواحِدَةٍ اَن
تَقوموا لِلّٰهِ مَثنىٰ وَفُرادىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّروا ما بِصاحِبِكُم مِن جِنَّةٍ
اِن هُوَ اِلّا نَذيرٌ لَكُم بَينَ يَدَى عَذابٍ شَديدٍ ﴿٤٦﴾ قُل ما
سَاَلتُكُم مِن اَجرٍ فَهُوَ لَكُم اِن اَجرِىَ اِلّا عَلَى اللّٰهِ وَهُوَ عَلىٰ كُلِّ
شَىءٍ شَهيدٌ ﴿٤٧﴾ قُل اِنَّ رَبّى يَقذِفُ بِالحَقِّ عَلّامُ الغُيوبِ ﴿٤٨﴾

روزی که خدا همه آن‌ها را جمع می‌کند، به فرشتگان می‌گوید: آیا این‌ها شما را بندگی می‌کردند؟ (۴۰) فرشتگان می‌گویند: تو پاکی، تو یاور ما هستی، نه آن‌ها. آن‌ها جن‌ها را بندگی می‌کردند و بیشترشان به جن‌ها ایمان داشتند. (۴۱) امروز بعضی از شما برای بعضی نفع و ضرری ندارند، و به ظلم‌کنندگان می‌گوییم: عذاب آتشی را که منکر آن می‌شدید بچشید. (۴۲) وقتی آیات روشن ما بر آن‌ها خوانده شود، می‌گویند: این مردی است که می‌خواهد شما را از آنچه پدرانتان می‌پرستیدند باز دارد. و می‌گویند: این حرف‌ها دروغی است که سر هم شده. کافران وقتی حق برای آن‌ها بیاید می‌گویند: این فقط سحر واضحی است. (۴۳) ما به آن‌ها کتاب‌هایی نداده بودیم که بخوانند، و قبل از تو کسی را که به آن‌ها هشدار دهد برای آن‌ها نفرستاده بودیم. (۴۴) کسانی که قبل از آن‌ها بودند نیز انکار کردند. این‌ها به یک دهم چیزی که به آن‌ها داده بودیم نرسیده‌اند، آن‌ها پیغمبران مرا انکار کردند، مجازات من چطور بود؟ (۴۵) بگو: من شما را به یک کار سفارش می‌کنم، که دوتایی یا یکنفره برای خدا بلند شوید و بعد فکر کنید. رفیق شما دیوانه نیست. او فقط قبل از رسیدن عذاب شدید به شما هشدار می‌دهد. (۴۶) بگو: هر مزدی که من از شما خواسته‌ام، برای خودتان است، مزد من بر عهده خداست، خدا شاهد هر کاری است. (۴۷) بگو: خداوند من حقیقت را می‌گوید، او دانای غیب‌ها است. (۴۸)

قُل جاءَ الحَقُّ وَما يُبدِئُ الباطِلُ وَما يُعيدُ ﴿٤٩﴾ قُل إِن ضَلَلتُ
فَإِنَّما أَضِلُّ عَلىٰ نَفسى ۖ وَإِنِ اهتَدَيتُ فَبِما يوحى إِلَىَّ رَبّى ۚ
إِنَّهُ سَميعٌ قَريبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَو تَرىٰ إِذ فَزِعوا فَلا فَوتَ وَأُخِذوا
مِن مَكانٍ قَريبٍ ﴿٥١﴾ وَقالوا آمَنّا بِهِ وَأَنّىٰ لَهُمُ التَّناوُشُ
مِن مَكانٍ بَعيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَد كَفَروا بِهِ مِن قَبلُ ۖ وَيَقذِفونَ
بِالغَيبِ مِن مَكانٍ بَعيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحيلَ بَينَهُم وَبَينَ ما يَشتَهونَ
كَما فُعِلَ بِأَشياعِهِم مِن قَبلُ ۚ إِنَّهُم كانوا فى شَكٍّ مُريبٍ ﴿٥٤﴾

سُورَةُ فاطِرٍ

آياتها ٤٥

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

الحَمدُ لِلَّهِ فاطِرِ السَّماواتِ وَالأَرضِ جاعِلِ المَلائِكَةِ رُسُلًا أُولى
أَجنِحَةٍ مَثنىٰ وَثُلاثَ وَرُباعَ ۚ يَزيدُ فِى الخَلقِ ما يَشاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلىٰ
كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ ﴿١﴾ ما يَفتَحِ اللَّهُ لِلنّاسِ مِن رَحمَةٍ فَلا مُمسِكَ
لَها ۖ وَما يُمسِك فَلا مُرسِلَ لَهُ مِن بَعدِهِ ۚ وَهُوَ العَزيزُ الحَكيمُ ﴿٢﴾
يا أَيُّهَا النّاسُ اذكُروا نِعمَتَ اللَّهِ عَلَيكُم ۚ هَل مِن خالِقٍ غَيرُ اللَّهِ
يَرزُقُكُم مِنَ السَّماءِ وَالأَرضِ ۚ لا إِلٰهَ إِلّا هُوَ ۖ فَأَنّىٰ تُؤفَكونَ ﴿٣﴾

بگو: حق آمد و باطل دیگر
نمی‌تواند کاری کند و برنمی‌گردد.
(۴۹) بگو: اگر من گمراه شوم بر
ضرر خودم گمراه شده‌ام، و اگر
هدایت شوم به سبب چیزی است
که خداوند به من وحی می‌کند.
خدا شنوا و نزدیک ما است. (۵۰)
کاش آن وقتی را که دچار وحشت
می‌شوند می‌دیدی، راه گریزی
وجود ندارد و از جای نزدیکی آن‌ها
را می‌گیرند. (۵۱) می‌گویند: به آن
ایمان آوردیم. چگونه می‌توانند از
راه دور به آن دسترسی پیدا کنند؟
(۵۲) در صورتی که قبلاً منکر آن
می‌شدند و از راه دور به غیب
تهمت می‌زنند. (۵۳) بین آن‌ها و
آنچه میل دارند فاصله ایجاد شد.
همان‌طور که قبلاً با امثال آن‌ها
شد، آن‌ها در شک و تردید
بودند. (۵۴)

سوره فاطر (۳۵)

مکی و شامل چهل و پنج آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ستایش و بزرگداشت فقط مخصوص خداست که آفریننده آسمان‌ها و زمین است. خدایی که فرشتگان را
رسول قرار داد، فرشتگانی که دارای دو بال و سه بال و چهار بال هستند، و در آفرینش هر چه بخواهد زیاد
می‌کند، چون خدا بر هر کاری تواناست. (۱) در هر رحمتی راکه خدا برای مردم باز کند، کسی‌که بتواند جلوی
آن را بگیرد وجود ندارد. و جلوی هر چیز را که بگیرد، کسی غیر از او نمی‌تواند آن را بفرستد، او توانا و حکیم
است. (۲) ای مردم، نعمت خدا را بر خودتان به یاد داشته باشید، آیا خالقی غیر از خدا از آسمان و زمین به شما
روزی می‌دهد؟ معبودی (کسی‌که در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کنید و از دستورهایش بدون چون و چرا
پیروی کنید) غیر از او نیست، چگونه منحرف می‌شوید؟ (۳)

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
عَدُوًّا ۚ إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُم
مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا ۖ
فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ
عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا ۚ كَذَٰلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَن كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا ۚ
إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۚ وَالَّذِينَ
يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يَبُورُ
﴿١٠﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ۚ
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٍ
وَلَا يُنقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

اگر تو را به دروغگویی متهم می‌کنند، بدان که پیغمبران قبل از تو نیز به دروغگویی متهم شدند، و تمام کارها به خدا برگردانده می‌شود. (۴) ای مردم، وعده خدا حق است، زندگی دنیا و شیطان فریبکار شما را فریب ندهد. (۵) شیطان دشمن شما است، او را دشمن خود بدانید. او دار و دسته خود را به کمک می‌خواند تا ازاهل آتش باشند. (۶) کسانی‌که منکر شدند، عذاب سختی دارند و کسانی‌که ایمان آوردند و عمل صحیح کردند، آمرزش و پاداش بزرگی دارند. (۷) آیا کسی که کار بدش در نظرش زینت داده شده و آن را خوب می‌پندارد (مثل کسی است که این‌طور نیست)؟ خدا هر کس را که بخواهد گمراه می‌کند و هر کس را که بخواهد هدایت می‌کند، جانت به‌خاطر افسوس به حال آن‌ها از دست نرود. خدا کارهایی را که می‌کنند می‌داند. (۸) خدا وجودی است که بادها را فرستاد تا ابرها را به حرکت درآورد و آن را به سرزمین مرده راندیم و به‌وسیله آن زمین را بعد از مردنش زنده کردیم. زنده‌شدن مردگان در قیامت هم این‌طور است. (۹) کسی‌که عزت می‌خواهد، بداند که تمام عزت به خدا اختصاص دارد. سخن پاک به سوی او بالا می‌رود، و کار صحیح آن را بالا می‌برد. کسانی‌که نقشه‌های بد می‌کشند، عذاب سختی دارند و حیله‌هایشان از بین می‌رود. (۱۰) خدا شما را از خاک و بعد از نطفه خلق کرد، آنگاه شما را همسر هم ساخت. هیچ زنی آبستن نمی‌شود و نمی‌زاید مگر با اطلاع او، و عمر هیچ‌کس زیاد و کم نمی‌شود مگر این‌که در کتابی ثبت است. این کار برای خدا آسان است. (۱۱)

وَما يَستَوِى البَحرانِ هٰذا عَذبٌ فُراتٌ سائِغٌ شَرابُهُ وَهٰذا
مِلحٌ اُجاجٌ وَمِن كُلٍّ تَأكُلونَ لَحمًا طَرِيًّا وَتَستَخرِجونَ
حِليَةً تَلبَسونَها وَتَرَى الفُلكَ فيهِ مَواخِرَ لِتَبتَغوا مِن
فَضلِهِ وَلَعَلَّكُم تَشكُرونَ ﴿۱۲﴾ يولِجُ الَّيلَ فِى النَّهارِ
وَيولِجُ النَّهارَ فِى الَّيلِ وَسَخَّرَ الشَّمسَ وَالقَمَرَ كُلٌّ
يَجرى لِاَجَلٍ مُسَمًّى ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُم لَهُ المُلكُ وَالَّذينَ
تَدعونَ مِن دونِهِ ما يَملِكونَ مِن قِطميرٍ ﴿۱۳﴾ اِن
تَدعوهُم لا يَسمَعوا دُعاءَكُم وَلَو سَمِعوا مَا استَجابوا لَكُم
وَيَومَ القِيٰمَةِ يَكفُرونَ بِشِركِكُم وَلا يُنَبِّئُكَ مِثلُ
خَبيرٍ ﴿۱۴﴾ ۞ يٰاَيُّهَا النّاسُ اَنتُمُ الفُقَراءُ اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ حزب ٤
الغَنِىُّ الحَميدُ ﴿۱۵﴾ اِن يَشَاْ يُذهِبكُم وَيَأتِ بِخَلقٍ جَديدٍ ﴿۱۶﴾
وَما ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزيزٍ ﴿۱۷﴾ وَلا تَزِرُ وازِرَةٌ وِزرَ اُخرىٰ وَاِن
تَدعُ مُثقَلَةٌ اِلىٰ حِملِها لا يُحمَل مِنهُ شَيءٌ وَلَو كانَ ذا قُربىٰ
اِنَّما تُنذِرُ الَّذينَ يَخشَونَ رَبَّهُم بِالغَيبِ وَاَقامُوا الصَّلٰوةَ
وَمَن تَزَكّىٰ فَاِنَّما يَتَزَكّىٰ لِنَفسِهِ وَاِلَى اللّٰهِ المَصيرُ ﴿۱۸﴾

دو دریا با هم مساوی نیستند، این یکی شیرین و گوارا است و آن یکی تلخ و شور. از هر کدام آن‌ها گوشت تازه می‌خورید، و از آن زیوری که بر تن می‌کنید در می‌آورید. و کشتی را می‌بینی که برای این‌که مخارج زندگی را به دست بیاورید آب‌ها را می‌شکافد، شاید شما سپاسگزاری کنید. (۱۲) شب را داخل روز می‌کند(۱) و روز را داخل شب، و خورشید و ماه را مسخر کرده که هر یک تا مدت معلومی حرکت می‌کند. این خداست که صاحب‌اختیار شما است و فرمانروایی هم مال او است، و کسانی را که غیر از او به کمک می‌خوانید اختیاردار چیزی، حتی به اندازه پوست هسته خرمایی هم نیستند. (۱۳) اگر آن‌ها را صدا بزنید صدای شمارا نمی‌شنوند، و اگر بشنوند جوابتان را نمی‌دهند، و روز قیامت منکر شرک شما می‌شوند، و هیچ‌کس مثل خدای آگاه تو را خبردار نمی‌کند.(۱۴) ای مردم، شما به خدا احتیاج دارید، در صورتی که خدا بی‌نیاز و ستوده است.(۱۵) اگر بخواهد شما را از بین می‌برد و افراد تازه‌ای بوجود می‌آورد.(۱۶) این‌کار برای خدا سخت نیست.(۱۷) هیچ‌کس بار گناه دیگری را برنمی‌دارد، و اگر کسی‌که بار گناهش سنگین است دیگران را برای برداشتن آن به کمک بخواند، هیچ‌کس هر چند قوم و خویش او باشد ذره‌ای از بارش را برنمی‌دارد. تو فقط کسانی را هشدار می‌دهی که در نهان از خداوندشان می‌ترسند و نماز را به پا می‌دارند. هر کس پاک شد به نفع خودش پاک شده، و بازگشت همه به سوی خدا است.(۱۸)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: « ازشب می کاهد و بر روز می افزاید و از روز می کاهد و بر شب می افزاید »

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ
﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۚ
إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾
إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ
وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ
وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَكَيْفَ كَانَ
نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا
بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا ۚ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ
وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَٰلِكَ ۗ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ
عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ
كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُوَفِّيَهُمْ
أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

کور و بینا با هم مساوی نیستند.
(۱۹) تاریکی و روشنی هم با هم مساوی نیستند. (۲۰) سایه و حرارت آفتاب هم با هم مساوی نیستند. (۲۱) زنده‌ها و مرده‌ها هم باهم مساوی نیستند. خدا به هر کسی‌که بخواهد حرف را می‌فهماند، و تو نمی‌توانی به کسی‌که مرده و در قبر است حرف را بفهمانی. (۲۲) تو فقط هشداردهنده‌ای. (۲۳) ما تو را به حق برای مژده‌دادن و هشداردادن فرستادیم. در بین هر امتی کسی‌که به آن‌ها هشدار بدهد وجود داشته. (۲۴) اگر منکر رسالت تو می‌شوند، کسانی هم که قبل از آن‌ها بودند منکر پیغمبرانشان، که معجزه و نوشته‌ها و کتاب روشن برای آن‌ها می‌آوردند، شدند. (۲۵) و منکران را دچار عذاب کردم، عذاب من چگونه بود؟ (۲۶) آیا نمی‌بینی که خدا باران را از آسمان نازل کرد و به‌وسیله آن میوه‌هایی که رنگ‌های آن با هم تفاوت دارد بوجود آوردیم، و کوه‌ها رگه‌های سفید و سرخ و سیاه و رنگ‌های مختلف دارند؟ (۲۷) همین‌طور مردم و حیوانات و چهارپایان که رنگ‌های مختلف دارند. از بین مردم فقط افراد دانا از نافرمانی خدا می‌ترسند، چون خدا توانا و آمرزنده است. (۲۸) کسانی‌که کتاب خدا را می‌خوانند و نماز را به پا می‌دارند و از آنچه روزی آن‌ها کرده‌ایم پنهان و آشکار انفاق می‌کنند، به تجارتی امید دارند که ضرر ندارد. (۲۹) تا خدا پاداش آن‌ها را بطور کامل بدهد و از فضل خودش بر پاداش آن‌ها بیافزاید، چون خدا آمرزنده و قدرشناس است. (۳۰)

وَالَّذی اَوحَینا اِلَیكَ مِنَ الكِتٰبِ هُوَ الحَقُّ مُصَدِّقًا لِما
بَینَ یَدَیهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبادِهٖ لَخَبیرٌ بَصیرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ اَورَثنَا
الكِتٰبَ الَّذینَ اصطَفَینا مِن عِبادِنا ۖ فَمِنهُم ظالِمٌ لِنَفسِهٖ
وَمِنهُم مُقتَصِدٌ وَمِنهُم سابِقٌ بِالخَیرٰتِ بِاِذنِ اللّٰهِ ۚ ذٰلِكَ
هُوَ الفَضلُ الكَبیرُ ﴿٣٢﴾ جَنّٰتُ عَدنٍ یَدخُلونَها یُحَلَّونَ
فیها مِن اَساوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤلُؤًا ۖ وَلِباسُهُم فیها حَریرٌ ﴿٣٣﴾
وَقالُوا الحَمدُ لِلّٰهِ الَّذی اَذهَبَ عَنَّا الحَزَنَ ۖ اِنَّ رَبَّنا
لَغَفورٌ شَكورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذی اَحَلَّنا دارَ المُقامَةِ مِن فَضلِهٖ
لا یَمَسُّنا فیها نَصَبٌ وَلا یَمَسُّنا فیها لُغوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذینَ
كَفَروا لَهُم نارُ جَهَنَّمَ ۖ لا یُقضٰی عَلَیهِم فَیَموتوا وَلا یُخَفَّفُ
عَنهُم مِن عَذابِها ۚ كَذٰلِكَ نَجزی كُلَّ كَفورٍ ﴿٣٦﴾ وَهُم
یَصطَرِخونَ فیها رَبَّنا اَخرِجنا نَعمَل صٰلِحًا غَیرَ الَّذی كُنّا
نَعمَلُ ۚ اَوَلَم نُعَمِّركُم ما یَتَذَكَّرُ فیهِ مَن تَذَكَّرَ وَجاءَكُمُ
النَّذیرُ ۖ فَذوقوا فَما لِلظّٰلِمینَ مِن نَصیرٍ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ عالِمُ
غَیبِ السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ ۚ اِنَّهٗ عَلیمٌ بِذاتِ الصُّدورِ ﴿٣٨﴾

هر چه از کتاب به تو وحی کردیم حق است و کتاب‌های قبلی را تصدیق می‌کند. خدا از کار بندگانش خبر دارد و آن را می‌بیند. (۳۱) بعد کتاب را به بندگان برگزیده خودمان دادیم، ولی عده‌ای از آن‌ها به خودشان ظلم می‌کردند و عده‌ای از آن‌ها میانه‌رو بودند و عده‌ای از آن‌ها به فرمان خدا در کارهای خیر بر دیگران پیشی می‌گرفتند، این فضل بزرگی است. (۳۲) پاداش آن‌ها بهشت جاویدی است که وارد آن می‌شوند و با دستبندهای طلایی و مروارید آراسته می‌شوند و لباسشان در بهشت حریر است. (۳۳) و می‌گویند: ستایش فقط شایسته خداست که غم را از ما دور کرد، چون خداوند ما آمرزنده و قدرشناس است. (۳۴) خدایی که ما را از فضل خودش وارد سرای جاوید کرد که در آن رنج و خستگی به ما نمی‌رسد. (۳۵) ولی آتش جهنم برای کسانی است که منکر شدند، در آن نمی‌میرند و عذاب آن‌ها هم کم نمی‌شود، ما افراد حق‌نشناس را این‌طور مجازات می‌کنیم. (۳۶) آن‌ها در آتش جهنم فریاد می‌زنند که خداوندا، ما را از این جا بیرون ببر، بعد از این برخلاف آنچه که می‌کردیم کار درست می‌کنیم. (به آن‌ها گفته می‌شود:) آیا به شما آنقدر عمر نداده بودیم که کسانی‌که باید متوجه شوند، متوجه بشوند و هشداردهنده هم برای شما آمد؟ پس عذاب را بچشید، کسانی‌که ظلم می‌کنند یاوری نخواهند داشت. (۳۷) خدا غیب آسمان‌ها و زمین را می‌داند. او آنچه در دل‌هاست می‌داند. (۳۸)

هُوَ الَّذي جَعَلَكُم خَلٰٓئِفَ فِي الأَرضِ ۚ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيهِ كُفرُهُ ۖ
وَلا يَزيدُ الكٰفِرينَ كُفرُهُم عِندَ رَبِّهِم إِلّا مَقتًا ۖ وَلا يَزيدُ الكٰفِرينَ
كُفرُهُم إِلّا خَسارًا ﴿٣٩﴾ قُل أَرَءَيتُم شُرَكاءَكُمُ الَّذينَ تَدعونَ مِن
دونِ اللَّهِ أَروني ماذا خَلَقوا مِنَ الأَرضِ أَم لَهُم شِركٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۖ
أَم ءاتَينٰهُم كِتٰبًا فَهُم عَلىٰ بَيِّنَتٍ مِنهُ ۚ بَل إِن يَعِدُ الظّٰلِمونَ
بَعضُهُم بَعضًا إِلّا غُرورًا ﴿٤٠﴾ ۞ إِنَّ اللَّهَ يُمسِكُ السَّمٰوٰتِ
وَالأَرضَ أَن تَزولا ۚ وَلَئِن زالَتا إِن أَمسَكَهُما مِن أَحَدٍ مِن بَعدِهِ ۚ
إِنَّهُ كانَ حَليمًا غَفورًا ﴿٤١﴾ وَأَقسَموا بِاللَّهِ جَهدَ أَيمٰنِهِم لَئِن
جاءَهُم نَذيرٌ لَيَكونُنَّ أَهدىٰ مِن إِحدَى الأُمَمِ ۖ فَلَمّا جاءَهُم نَذيرٌ
ما زادَهُم إِلّا نُفورًا ﴿٤٢﴾ استِكبارًا فِي الأَرضِ وَمَكرَ السَّيِّئِ ۚ
وَلا يَحيقُ المَكرُ السَّيِّئُ إِلّا بِأَهلِهِ ۚ فَهَل يَنظُرونَ إِلّا سُنَّتَ
الأَوَّلينَ ۚ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبديلًا ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ
تَحويلًا ﴿٤٣﴾ أَوَلَم يَسيروا فِي الأَرضِ فَيَنظُروا كَيفَ كانَ عٰقِبَةُ
الَّذينَ مِن قَبلِهِم وَكانوا أَشَدَّ مِنهُم قُوَّةً ۚ وَما كانَ اللَّهُ لِيُعجِزَهُ
مِن شَيءٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلا فِي الأَرضِ ۚ إِنَّهُ كانَ عَليمًا قَديرًا ﴿٤٤﴾

او وجودی است که شما را در زمین جانشین گذشتگان کرد. کسی‌که انکار کرد این کفر به ضرر خودش است، و کفر افراد فقط به خشم خداوندشان اضافه می‌کند، و کفر کافرین فقط به ضرر آن‌ها اضافه می‌کند. (۳۹) بگو: نظر شما درباره شریکانی که برای خدا درست کرده‌اید، و به جای خدا از آن‌ها کمک می‌خواهید چیست؟ به من نشان دهید که آن‌ها چه چیزی در زمین خلق کرده‌اند، یا این‌که آن‌ها در خلقت آسمان‌ها شریک خدا بوده‌اند؟ آیا به آن‌ها کتابی داده‌ایم و آن‌ها حالا دلیلی از آن دارند؟ این‌طور نیست، بلکه ستمکاران به یکدیگر وعده دروغ می‌دهند. (۴۰) خدا آسمان و زمین را از نابودی حفظ می‌کند، و اگر نابود شوند، کسی بعد از خدا نمی‌تواند آن‌ها را نگهدارد. خدا بردبار و آمرزنده است. (۴۱) سخت‌ترین قسم‌ها را به خدا خوردند که اگر پیغمبری برای آن‌هابیاید بیشتر از همه امت‌ها هدایت می‌شوند، ولی وقتی هشداردهنده‌ای برای آن‌ها آمد، فقط نفرت آن‌ها را اضافه کرد. (۴۲) این کار به سبب تکبر آن‌ها در زمین و نقشه‌های بدی بود که داشتند، در صورتی که نقشه بد فقط دامن طراحان آن را می‌گیرد. آیا غیر از این است که انتظار کاری را می‌کشند که با گذشتگان شده؟ در طرز کار خدا هیچگاه تغییری پیدا نمی‌کنی و هرگز در طرز کار خدا دگرگونی پیدا نمی‌کنی. (۴۳) آیا در زمین نگشتند تا ببینند عاقبت کار کسانی‌که قبل از آن‌ها بودند چه بود؟ افرادی که نیروهایشان بیشتر از آن‌ها بود. هیچ چیز در آسمان‌ها و زمین خدا را عاجز نمی‌کند، چون او دانا و توانا است. (۴۴)

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ
ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى
فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

سُورَةُ يسٓ ٣٦ — آياتها ٨٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ قَوْمًا
مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ
أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا
فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾
وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾
إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ
بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ
مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ﴿١٢﴾

اگر خدا مردم را به‌خاطر کارهایی که می‌کردند دچار عذاب می‌کرد، جانداری روی زمین باقی نمی‌گذاشت، ولی عذابشان را تا مدت معینی عقب می‌اندازد. وقتی مهلتشان به سر رسید، خود خدا به کار بندگانش بینا است. (۴۵)

سوره یس (۳۶)
مکی و شامل هشتاد و سه آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

یس. (۱) قسم به قرآن حکیم، که تو از پیغمبرانی و در راه راست هستی. (۲ تا ۴) نزول قرآن از طرف خداوند توانای مهربان است. (۵) تا به قومی هشدار دهی که به پدرانشان هشداری داده نشده، و غافل هستند. (۶) سخن خدا درباره بیشتر آن‌ها ثابت شده که ایمان نمی‌آورند. (۷) ما بر گردنشان غل (قید و بند) نهاده‌ایم که تا چانه‌هایشان رسیده و سرشان به طرف بالا است. (که پیش پای خود را نمی‌بینند). (۸) و جلوی آن‌ها سدی و پشت آن‌ها هم سدی قرار داده‌ایم، و چشم آن‌ها را با پرده‌ای پوشانده‌ایم، بنابراین نمی‌بینند. (۹) برای آن‌ها فرقی ندارد، چه به آن‌ها هشدار بدهی چه ندهی ایمان نمی‌آورند. (۱۰) تو فقط کسی را هشدار می‌دهی که از قرآن پیروی کند و در نهان (از صمیم قلب) از (نافرمانی) خداوند رحمان بترسد، بنابراین به او مژده آمرزش و پاداش گرانقدر را بده. (۱۱) ما مرده‌ها را زنده می‌کنیم و کارهایی راکه کرده‌اند و آثار آن‌ها را می‌نویسیم، و هر چیزی را در کتابی روشن به حساب آورده‌ایم. (۱۲)

وَاضْرِبْ لَهُم مَثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُونَ
﴿١٣﴾ اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوٓا اِنَّآ اِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَآ اَنتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا
وَمَآ اَنزَلَ الرَّحْمٰنُ مِن شَيْءٍ اِنْ اَنتُمْ اِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا
رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ
الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ
وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طٰٓئِرُكُم مَّعَكُمْ
اَئِن ذُكِّرْتُم بَلْ اَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا
الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعٰى قَالَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾
اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ
لَآ اَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ ءَاَتَّخِذُ مِن دُونِهِۦٓ
ءَالِهَةً اِن يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفٰعَتُهُمْ شَيْـًٔا
وَلَا يُنقِذُونِ ﴿٢٣﴾ اِنِّيٓ اِذًا لَّفِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ اِنِّيٓ ءَامَنتُ
بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يٰلَيْتَ قَوْمِي
يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

برای آن‌ها مثلی بزن، مثل مردم شهری که فرستادگان پیش آن‌ها آمدند. (١٣) وقتی که دو نفر را پیش آن‌ها فرستادیم. آن‌ها را به دروغگویی متهم کردند. ما آن دونفر را با فرستادن سومی تقویت کردیم، و گفتند: ما برای هدایت شما فرستاده شده‌ایم. (١۴) اهالی شهر گفتند: شما آدم‌هایی مثل ما هستید و خداوند رحمان پیامی نفرستاده است، شما دروغ می‌گویید. (١۵) آن‌ها گفتند: خداوند ما می‌داند که ما فرستادگان او هستیم. (١۶) وظیفه ما فقط رساندن پیام واضح خداست. (١٧) گفتند: ما شما را به فال بد گرفته‌ایم، اگر از این حرف‌ها دست برندارید شما را سنگسار می‌کنیم و عذاب پردردی از ما به شما می‌رسد. (١٨) فرستادگان گفتند: نحسی شما از خودتان است، آیا وقتی به شما تذکر داده شد، چنین فکری می‌کنید؟ این‌طور نیست، بلکه شما قوم متجاوزی هستید. (١٩) مردی دوان‌دوان از دورترین نقطه شهر آمد و گفت: ای قوم من، از پیغمبران پیروی کنید. (٢٠) از کسانی پیروی کنید که از شما مزدی نمی‌خواهند و راه صحیح را شناخته‌اند. (٢١) چرا کسی را که مرا آفریده و پیش او برگردانده می‌شوید بندگی نکنم؟ (٢٢) آیا غیر از خدا معبودهایی برای خود بسازم که اگر خداوند رحمان بخواهد ضرری به من بزند، شفاعت آن‌ها ذره‌ای به درد من نمی‌خورد و نمی‌توانند مرا از آن نجات دهند؟ (٢٣) اگر چنین کنم، بطور واضحی در گمراهی هستم. (٢۴) من به خداوند شما ایمان آورده‌ام، حرف مرا بشنوید. (٢۵) (چون او را کشتند) به او گفته شد: وارد بهشت شو. او گفت کاش قوم من این را می‌دانستند. (٢۶) می‌دانستند که خداوند من مرا آمرزید و مرا گرامی ساخت.[1] (٢٧)

---

(١)ترجمه دیگر این آیه: «... و مرا از گرامی داشتگان قرار داد.»

۞ وَ مآ اَنزَلنا عَلیٰ قَومِهِ مِن بَعدِهِ مِن جُندٍ مِنَ السَّمآءِ
وَما کُنّا مُنزِلینَ ﴿٢٨﴾ اِن کانَت اِلّا صَیحَةً واحِدَةً فَاِذا هُم
خامِدونَ ﴿٢٩﴾ یٰحَسرَةً عَلَی العِبادِ ما یَأتیهِم مِن رَسولٍ اِلّا
کانوا بِهِ یَستَهزِءونَ ﴿٣٠﴾ اَلَم یَرَوا کَم اَهلَکنا قَبلَهُم مِنَ
القُرونِ اَنَّهُم اِلَیهِم لا یَرجِعونَ ﴿٣١﴾ وَاِن کُلٌّ لَمّا جَمیعٌ لَدَینا
مُحضَرونَ ﴿٣٢﴾ وَءایَةٌ لَهُمُ الاَرضُ المَیتَةُ اَحیَینٰها وَاَخرَجنا
مِنها حَبًّا فَمِنهُ یَأکُلونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلنا فیها جَنّٰتٍ مِن نَخیلٍ
وَاَعنابٍ وَفَجَّرنا فیها مِنَ العُیونِ ﴿٣٤﴾ لِیَأکُلوا مِن ثَمَرِهِ
وَما عَمِلَتهُ اَیدیهِم اَفَلا یَشکُرونَ ﴿٣٥﴾ سُبحٰنَ الَّذی
خَلَقَ الاَزواجَ کُلَّها مِمّا تُنبِتُ الاَرضُ وَمِن اَنفُسِهِم
وَمِمّا لا یَعلَمونَ ﴿٣٦﴾ وَءایَةٌ لَهُمُ الَّیلُ نَسلَخُ مِنهُ النَّهارَ
فَاِذا هُم مُظلِمونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمسُ تَجری لِمُستَقَرٍّ لَها
ذٰلِکَ تَقدیرُ العَزیزِ العَلیمِ ﴿٣٨﴾ وَالقَمَرَ قَدَّرنٰهُ مَنازِلَ حَتّیٰ
عادَ کَالعُرجونِ القَدیمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمسُ یَنبَغی لَها اَن تُدرِکَ
القَمَرَ وَلَا الَّیلُ سابِقُ النَّهارِ وَکُلٌّ فی فَلَکٍ یَسبَحونَ ﴿٤٠﴾

بعد از آن هیچ سپاهی از آسمان برای عذاب قومش نفرستادیم، ما سپاهی برای عذاب نمی‌فرستیم.(۱) (۲۸) فقط یک صدای رعدآسا کافی بود و ناگهان همگی خاموش شدند (مردند). (۲۹) افسوس بر بندگان من، هر پیغمبری برای آن‌ها آمد مسخره‌اش کردند. (۳۰) آیا ندیدند که چه جمعیت‌هایی را قبل از آن‌ها هلاک کردیم، بطوری که پیش آن‌ها برنمی‌گردند؟ (۳۱) همه آن‌ها را پیش ما حاضر می‌کنند. (۳۲) زمین مرده که ما آن را زنده کردیم برای آن‌ها نشانه‌ای است، و از آن دانه خارج می‌کنیم و از آن می‌خورند. (۳۳) و در زمین باغ‌هایی از درختان خرما و انگور بوجود آوردیم، و چشمه‌ها در آن روان ساختیم. (۳۴) تا از میوه آن و دسترنج خود بخورند، آیا سپاسگزاری نمی‌کنند؟(۳۵) پاک است خدایی که همه نر و ماده‌ها را آفرید، چه از قبیل آنچه زمین می‌رویاند و چه از خودشان و چه از چیزهایی که نمی‌دانند.(۳۶) شب نیز نشانه‌ای برای آن‌ها است که روز را از آن جدا می‌کنیم و در تاریکی شب می‌مانند.(۳۷) خورشید در مداری که دارد در حرکت است، این تقدیر خداوند توانا و دانا است.(۳۸) ما برای ماه هم منازلی قرار دادیم تا به صورت شاخه خشک خرما برگردد.(۳۹) نه خورشید می‌تواند به ماه برسد، و نه شب می‌تواند از روز جلو بزند، هر یک در مداری شناورند.(۴۰)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و پس از او بر(هلاکت) قومش هیچ سپاهی از آسمان فرو نفرستادیم و بنای فرستادن هم نداشتیم.»

وَءايَةٌ لَهُم اَنّا حَمَلنا ذُرِّيَّتَهُم فِى الفُلكِ المَشحونِ ﴿٤١﴾
وَ خَلَقنا لَهُم مِن مِثلِهِ ما يَركَبونَ ﴿٤٢﴾ وَ اِن نَشَأ نُغرِقهُم
فَلا صَريخَ لَهُم وَ لا هُم يُنقَذونَ ﴿٤٣﴾ اِلّا رَحمَةً مِنّا وَ مَتاعًا
اِلى حينٍ ﴿٤٤﴾ وَ اِذا قيلَ لَهُمُ اتَّقوا ما بَينَ اَيديكُم وَما خَلفَكُم
لَعَلَّكُم تُرحَمونَ ﴿٤٥﴾ وَما تَأتيهِم مِن ءايَةٍ مِن ءايٰتِ رَبِّهِم اِلّا
كانوا عَنها مُعرِضينَ ﴿٤٦﴾ وَ اِذا قيلَ لَهُم اَنفِقوا مِمّا رَزَقَكُمُ
اللّٰهُ قالَ الَّذينَ كَفَروا لِلَّذينَ ءامَنوا اَنُطعِمُ مَن لَو يَشاءُ اللّٰهُ
اَطعَمَهُ اِن اَنتُم اِلّا فى ضَلٰلٍ مُبينٍ ﴿٤٧﴾ وَ يَقولونَ مَتىٰ هٰذَا
الوَعدُ اِن كُنتُم صٰدِقينَ ﴿٤٨﴾ ما يَنظُرونَ اِلّا صَيحَةً واحِدَةً
تَأخُذُهُم وَهُم يَخِصِّمونَ ﴿٤٩﴾ فَلا يَستَطيعونَ تَوصِيَةً وَلا اِلىٰ
اَهلِهِم يَرجِعونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِى الصّورِ فَاِذا هُم مِنَ الاَجداثِ
اِلىٰ رَبِّهِم يَنسِلونَ ﴿٥١﴾ قالوا يٰوَيلَنا مَن بَعَثَنا مِن مَرقَدِنا
هٰذا ما وَعَدَ الرَّحمٰنُ وَصَدَقَ المُرسَلونَ ﴿٥٢﴾ اِن كانَت اِلّا
صَيحَةً واحِدَةً فَاِذا هُم جَميعٌ لَدَينا مُحضَرونَ ﴿٥٣﴾ فَاليَومَ
لا تُظلَمُ نَفسٌ شَيـًٔا وَ لا تُجزَونَ اِلّا ما كُنتُم تَعمَلونَ ﴿٥٤﴾

و نشانه دیگر این‌که ما فرزندانشان را در کشتی پر سوار کردیم. (۴۱) و چیزهایی شبیه آن آفریدیم تا سوار آن شوند. (۴۲) اگر بخواهیم آن‌ها را غرق می‌کنیم و کسی به فریاد آن‌ها نمی‌رسد و نجات پیدا نمی‌کنند. (۴۳) این‌کار فقط به‌خاطر رحمت ما و بهره‌مندشدن تا مدت معین است. (۴۴) وقتی به آن‌ها گفته شود: از عذابی که جلوی شما و پشت سر شما است بترسید تا به شما رحم شود، توجهی نمی‌کنند. (۴۵) هیچ آیه‌ای (نشانه‌ای) از آیات خداوندشان برای آن‌ها نیامد مگر این‌که از آن روگرداندند. (۴۶) و چون به آن‌ها گفته شود که از آنچه خدا روزی شما کرده انفاق کنید، افراد بی‌ایمان به افراد باایمان می‌گویند: آیا به کسی غذا بدهیم که اگر خدا می‌خواست به او غذا می‌داد؟ شما فقط در گمراهی آشکاری هستید. (۴۷) و می‌گویند: اگر راست می‌گویید، این عذابی که وعده می‌دهید چه موقع خواهد بود؟ (۴۸) این‌ها فقط انتظار یک صیحه (صدای رعدآسا) را می‌کشند که آن‌ها را در حالی که بگومگو می‌کنند فرا بگیرد. (۴۹) نمی‌توانند حتی سفارشی بکنند و پیش خانواده‌شان هم برنمی‌گردند. (۵۰) در صور دمیده می‌شود و آن‌ها از قبرها بیرون می‌آیند و با سرعت پیش خداوندشان می‌روند. (۵۱) می‌گویند: وای بر ما، چه کسی ما را از خوابگاه خودمان بلند کرد؟ این همان چیزی است که خداوند رحمان وعده داده بود و پیغمبران راست می‌گفتند. (۵۲) این فقط یک صدای قوی خواهد بود، آن وقت همه پیش ما حاضر می‌شوند. (۵۳) امروز به هیچ‌کس به اندازه ذره‌ای ظلم نمی‌شود، و فقط به اندازه کاری که کرده‌اید پاداش می‌گیرید. (۵۴)

اِنَّ اَصحٰبَ الجَنَّةِ اليَومَ فى شُغُلٍ فٰكِهونَ ﴿٥٥﴾ هُم وَاَزواجُهُم
فى ظِلٰلٍ عَلَى الاَرآئِكِ مُتَّكِـٔونَ ﴿٥٦﴾ لَهُم فيها فٰكِهَةٌ وَلَهُم
ما يَدَّعونَ ﴿٥٧﴾ سَلٰمٌ قَولًا مِن رَبٍّ رَحيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامتازُوا اليَومَ
اَيُّهَا المُجرِمونَ ﴿٥٩﴾ ۞ اَلَم اَعهَد اِلَيكُم يٰبَنى ءادَمَ
اَن لا تَعبُدُوا الشَّيطٰنَ اِنَّهُ لَكُم عَدُوٌّ مُبينٌ ﴿٦٠﴾ وَاَنِ
اعبُدونى هٰذا صِرٰطٌ مُستَقيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَد اَضَلَّ مِنكُم جِبِلًّا
كَثيرًا اَفَلَم تَكونوا تَعقِلونَ ﴿٦٢﴾ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتى كُنتُم
توعَدونَ ﴿٦٣﴾ اِصلَوهَا اليَومَ بِما كُنتُم تَكفُرونَ ﴿٦٤﴾ اَليَومَ
نَختِمُ عَلٰى اَفواهِهِم وَتُكَلِّمُنا اَيديهِم وَتَشهَدُ اَرجُلُهُم
بِما كانوا يَكسِبونَ ﴿٦٥﴾ وَلَو نَشاءُ لَطَمَسنا عَلٰى اَعيُنِهِم
فَاستَبَقُوا الصِّرٰطَ فَاَنّىٰ يُبصِرونَ ﴿٦٦﴾ وَلَو نَشاءُ لَمَسَخنٰهُم
عَلٰى مَكانَتِهِم فَمَا استَطاعوا مُضِيًّا وَلا يَرجِعونَ
﴿٦٧﴾ وَمَن نُعَمِّرهُ نُنَكِّسهُ فِى الخَلقِ اَفَلا يَعقِلونَ ﴿٦٨﴾
وَما عَلَّمنٰهُ الشِّعرَ وَما يَنبَغى لَهُ اِن هُوَ اِلّا ذِكرٌ وَقُرءانٌ
مُبينٌ ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَن كانَ حَيًّا وَيَحِقَّ القَولُ عَلَى الكٰفِرينَ ﴿٧٠﴾

اهل بهشت امروز به خوشی سرگرم هستند. (۵۵) هم خودشان و هم همسرانشان زیر سایه، روی تخت‌ها تکیه داده‌اند. (۵۶) میوه و هر چه بخواهند در آنجا هست. (۵۷) سخن خداوند مهربان به آن‌ها سلام است. (۵۸) ای گناه‌کاران، امروز شما از آن‌ها جدا شوید. (۵۹) ای فرزندان آدم، آیا با شما عهد نبستم[1] که شیطان را بندگی نکنید (از دستورهای شیطان پیروی نکنید)، چون‌که او دشمن آشکار شما است؟ (۶۰) و (فقط) بندگی مرا بکنید (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورها و نظرهای هیچ‌کس جز من نباشید)، راه راست این است. (۶۱) شیطان عده زیادی از شما را گمراه کرد، آیا تشخیص نمی‌دادید؟ (۶۲) این جهنمی است که به شما وعده داده شده بود. (۶۳) امروز به علت انکاری که می‌کردید وارد آن شوید. (۶۴) امروز دهانشان را می‌بندیم، و دست و پایشان شهادت می‌دهند که چه کرده‌اند. (۶۵) اگر بخواهیم چشمشان را کور می‌کنیم، آن وقت با سرعت به دنبال راه می‌گردند، اما چطور می‌توانند ببینند. (۶۶) اگر بخواهیم آن‌ها را در جایشان مسخ می‌کنیم (قدرت فکرکردن را از آن‌ها می‌گیریم) که نتوانند به جلو بروند یا به عقب برگردند. (۶۷) کسی را که پیر کنیم قوایش را می‌گیریم، آیا نمی‌فهمند؟ (۶۸) ما به پیغمبر شعر یاد ندادیم و شاعری سزاوار او نیست، این کتاب تذکری بیش نیست و قرآنی است روشن و روشنگر. (۶۹) تا به افراد زنده هشدار دهد و سخن خدا بر کافرین ثابت شود. (۷۰)

(۱)ترجمه دیگر آیه: «ای فرزندان آدم، آیا به شما سفارش نکردم که شیطان را بندگی نکنید؟»

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُم مِّمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ
لَهَا مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ
﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾
وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾
لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ مُّحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنكَ
قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرَ
الْإِنسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَن يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ
رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ
﴿٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

آياتها ١٨٢ — سُورَةُ الصَّافَّاتِ

آیا ندیدند که ما به قدرت خودمان چهارپایانی برای آن‌ها آفریدیم و آن‌ها مالک آن‌ها هستند؟ (۷۱) آن‌ها را رام ایشان ساختیم، از بعضی برای سواری استفاده می‌کنند، و گوشت بعضی از آن‌ها را می‌خورند. (۷۲) و از آن‌ها منفعت‌هایی می‌برند، و از شیر آن‌ها می‌نوشند، آیا شکرگزاری نمی‌کنند؟ (۷۳) غیر از خدا معبودهایی (کسانی را که به درگاهشان دعا می‌کردند و به جای خدا از آن‌ها درخواست کمک می‌کردند) برای خود گرفتند تا از طرف آن‌ها یاری شوند. (۷۴) (کسانی را که غیر از خدا می‌خوانند) نمی‌توانند به آن‌ها کمکی کنند، ولی آن‌ها برای معبودانشان لشکر گوش به فرمانی هستند. (۷۵) حرف‌های آن‌ها تو را غصه‌دار نکند، ما آنچه را پنهان می‌کنند و آنچه را آشکار می‌کنند می‌دانیم. (۷۶) آیا انسان توجه نداشت که ما او را از نطفه آفریدیم و حالا آشکارا مخالفت می‌کند؟ (۷۷) برای ما مثلی زد و گفت: چه کسی استخوان‌های پوسیده را زنده می‌کند؟ در حالی که خلقت خودش را فراموش کرد. (۷۸) بگو: همان وجودی که اولین بار به آن جان داده، زنده‌اش می‌کند و او طرز آفریدن هر چیز را می‌داند. (۷۹) وجودی که از درخت سبز برای شما آتش پدید آورد و شما از آن آتش روشن می‌کنید. (۸۰) آیا کسی که آسمان‌ها و زمین را آفرید قادر نیست که مثل آن‌ها را بیافریند؟ آری می‌تواند و او آفریدگار داناست. (۸۱) وقتی تصمیم به کاری بگیرد، فقط به آن می‌گوید: بشو. و همان‌طور می‌شود. (۸۲) خدایی که هستی هر چیزی در دست اوست و به طرف او برگردانده می‌شوید، منزه (از هرگونه خطا) و والا است. (۸۳)

سوره صافات (۳۷)

مکی و شامل یکصد و هشتاد و دو آیه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾
اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٧﴾ لَا يَسَّمَّعُونَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾ اِلَّا مَنْ خَطِفَ
الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ
مَنْ خَلَقْنَا اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ
﴿١٢﴾ وَاِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾
وَقَالُوا اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ اَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا اَاِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾ اَوَاٰبَاؤُنَا الْاَوَّلُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾
فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هٰذَا
يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢٠﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾ ۞
اُحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ حزب ٢
اللّٰهِ فَاهْدُوهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوهُمْ اِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٤﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به صف بستگان، و بازدارندگان، و خوانندگان کتاب الهی، که معبود شما فقط یکی است.(۱ تا ۴) خداوند آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌ها و خداوند مشرق‌ها است.(۵) ما آسمان دنیا را با ستارگان زینت دادیم.(۶) و از دسترس هر شیطان سرکشی حفظ کردیم.(۷) آن‌ها نمی‌توانند به ساکنان عالم بالا گوش بدهند، و از هر طرف رانده می‌شوند.(۸) به سختی رانده می‌شوند و عذاب پایداری دارند.(۹) مگر کسی که به سرعت (سخن را) برباید، که بلافاصله شهاب سوزانی او را تعقیب می کند.(۱۰) از آن‌ها بپرس که به نظرشان خلقت آن‌ها سخت‌تر است یا کسانی که ما خلق کردیم؟ ما آن‌ها را از گل چسبناک خلق کردیم.(۱۱) شاید تعجب کردی و آن‌ها هم مسخره می کنند.(۱۲) چون به آن‌ها تذکر داده شود، نمی‌فهمند.(۱۳) و وقتی آیه‌ای را ببینند، مسخره می کنند.(۱۴) و می گویند: این فقط سحر آشکاری است.(۱۵) آیا وقتی ما مردیم و خاک و استخوان شدیم، باز زنده می‌شویم؟(۱۶) آیا پدران گذشته ما هم زنده می‌شوند؟(۱۷) بگو: بلی، با خواری زنده می‌شوید.(۱۸) و آن فقط با صدایی شدید خواهد بود و آن وقت زنده می‌شوند و نگاه می کنند.(۱۹) و می‌گویند: وای بر ما، این روز جزاست.(۲۰) این همان روز حسابرسی است که منکر آن بودید.(۲۱) می گوییم: افراد ظالم و همفکرانشان و آنچه را غیر از خدا عبادت می کردند، جمع کنید و راه جهنم را به آن‌ها نشان دهید.(۲۲ و ۲۳) آن‌ها را نگه دارید، از آن‌ها سؤال می‌شود.(۲۴)

مالَكُم لا تَناصَرونَ ﴿٢٥﴾ بَل هُمُ اليَومَ مُستَسلِمونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقبَلَ بَعضُهُم
عَلىٰ بَعضٍ يَتَساءَلونَ ﴿٢٧﴾ قالوا إِنَّكُم كُنتُم تَأتونَنا عَنِ اليَمينِ ﴿٢٨﴾
قالوا بَل لَم تَكونوا مُؤمِنينَ ﴿٢٩﴾ وَما كانَ لَنا عَلَيكُم مِن سُلطانٍ
بَل كُنتُم قَومًا طاغينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَينا قَولُ رَبِّنا إِنّا لَذائِقونَ ﴿٣١﴾
فَأَغوَيناكُم إِنّا كُنّا غاوينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُم يَومَئِذٍ فِي العَذابِ مُشتَرِكونَ
﴿٣٣﴾ إِنّا كَذٰلِكَ نَفعَلُ بِالمُجرِمينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُم كانوا إِذا قيلَ لَهُم
لا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَستَكبِرونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقولونَ أَئِنّا لَتارِكو آلِهَتِنا
لِشاعِرٍ مَجنونٍ ﴿٣٦﴾ بَل جاءَ بِالحَقِّ وَصَدَّقَ المُرسَلينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُم
لَذائِقُو العَذابِ الأَليمِ ﴿٣٨﴾ وَما تُجزَونَ إِلّا ما كُنتُم تَعمَلونَ
﴿٣٩﴾ إِلّا عِبادَ اللَّهِ المُخلَصينَ ﴿٤٠﴾ أُولٰئِكَ لَهُم رِزقٌ مَعلومٌ ﴿٤١﴾
فَواكِهُ وَهُم مُكرَمونَ ﴿٤٢﴾ في جَنّاتِ النَّعيمِ ﴿٤٣﴾ عَلىٰ سُرُرٍ مُتَقابِلينَ
﴿٤٤﴾ يُطافُ عَلَيهِم بِكَأسٍ مِن مَعينٍ ﴿٤٥﴾ بَيضاءَ لَذَّةٍ لِلشّارِبينَ
﴿٤٦﴾ لا فيها غَولٌ وَلا هُم عَنها يُنزَفونَ ﴿٤٧﴾ وَعِندَهُم قاصِراتُ
الطَّرفِ عينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيضٌ مَكنونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقبَلَ بَعضُهُم
عَلىٰ بَعضٍ يَتَساءَلونَ ﴿٥٠﴾ قالَ قائِلٌ مِنهُم إِنّي كانَ لي قَرينٌ ﴿٥١﴾

چرا به هم کمک نمی‌کنید؟ (۲۵) آن‌ها امروز تسلیم هستند. (۲۶) و بعضی به بعضی رو می‌کنند و از هم می‌پرسند. (۲۷) می‌گویند: شما با قدرت سراغ ما می‌آمدید. (۲۸) آن‌ها در جواب می‌گویند: این‌طور نیست، شما خودتان ایمان نداشتید. (۲۹) ما تسلطی بر شما نداشتیم، شما خودتان سرکش بودید. (۳۰) درنتیجه سخن خداوندمان درباره ما ثابت شد، ما عذاب را می‌چشیم. (۳۱) ما شما را گمراه کردیم، چون خودمان گمراه بودیم. (۳۲) در آن روز آن‌ها در عذاب با هم شریک هستند. (۳۳) ما با گناه‌کاران این‌طور عمل می‌کنیم. (۳۴) آن‌ها کسانی بودند که وقتی به آن‌ها گفته می‌شد که معبودی غیر از خدا وجود ندارد، تکبر می‌ورزیدند (قبول نمی‌کردند). (۳۵) و می‌گفتند: آیا به‌خاطر شاعر دیوانه‌ای معبودهای خود را ترک کنیم؟ (۳۶) این‌طور نیست، پیغمبر حقیقت را برای آن‌ها آورده، و پیغمبران گذشته را تصدیق کرده است. (۳۷) شما عذاب پردردی را خواهید چشید. (۳۸) و مجازاتی غیر از مجازات کارهایی که می‌کردید، نخواهید شد. (۳۹) غیر از بندگان پاک خدا که روزی معینی دارند. (۴۰ و ۴۱) انواع میوه‌ها را دارند و آن‌ها در بهشت پرنعمت مورد احترام هستند. آن‌ها روی تخت‌ها مقابل هم قرار دارند. (۴۲ تا ۴۴) کاسه‌ای از نوشیدنی سفید پاک که برای نوشندگان لذت‌بخش است، در اطراف آن‌ها می‌گردانند. باعث سردرد نمی‌شود و مست هم نمی‌شوند. (۴۵ تا ۴۷) زنانی باحیا و چشم‌درشت مثل تخم سفید پوشیده هستند. (۴۸ و ۴۹) بعضی از آن‌ها به بعضی رو کرده و سئوال می‌کنند. (۵۰) یکی از آن‌ها می‌گوید که گویا من در دنیا همنشینی داشتم، (۵۱)

يَقولُ اَءِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقينَ ﴿٥٢﴾ اَءِذا مِتنا وَكُنّا تُرابًا وَعِظامًا
اَءِنّا لَمَدينونَ ﴿٥٣﴾ قالَ هَل اَنتُم مُطَّلِعونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَءاهُ في
سَواءِ الْجَحيمِ ﴿٥٥﴾ قالَ تَاللهِ اِن كِدتَ لَتُردينِ ﴿٥٦﴾ وَلَولا نِعمَةُ
رَبّي لَكُنتُ مِنَ الْمُحضَرينَ ﴿٥٧﴾ اَفَما نَحنُ بِمَيِّتينَ ﴿٥٨﴾
اِلّا مَوتَتَنَا الاولىٰ وَما نَحنُ بِمُعَذَّبينَ ﴿٥٩﴾ اِنَّ هٰذا لَهُوَ الفَوزُ
العَظيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثلِ هٰذا فَليَعمَلِ العٰمِلونَ ﴿٦١﴾ اَذٰلِكَ خَيرٌ نُزُلًا
اَم شَجَرَةُ الزَّقّومِ ﴿٦٢﴾ اِنّا جَعَلنٰها فِتنَةً لِلظّٰلِمينَ ﴿٦٣﴾ اِنَّها
شَجَرَةٌ تَخرُجُ في اَصلِ الجَحيمِ ﴿٦٤﴾ طَلعُها كَاَنَّهُ رُءوسُ
الشَّيٰطينِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُم لَاٰكِلونَ مِنها فَمالِـٔونَ مِنهَا البُطونَ ﴿٦٦﴾
ثُمَّ اِنَّ لَهُم عَلَيها لَشَوبًا مِن حَميمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ اِنَّ مَرجِعَهُم لَاِلَى
الجَحيمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُم اَلفَوا ءاباءَهُم ضالّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُم عَلىٰ ءاثارِهِم
يُهرَعونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَد ضَلَّ قَبلَهُم اَكثَرُ الاَوَّلينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَد
اَرسَلنا فيهِم مُنذِرينَ ﴿٧٢﴾ فَانظُر كَيفَ كانَ عٰقِبَةُ المُنذَرينَ
﴿٧٣﴾ اِلّا عِبادَ اللهِ المُخلَصينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَد نادىٰنا نوحٌ فَلَنِعمَ
المُجيبونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّينٰهُ وَاَهلَهُ مِنَ الكَربِ العَظيمِ ﴿٧٦﴾

که به من می‌گفت: آیا تو حرف پیغمبران را تصدیق می‌کنی؟ (۵۲) آیا وقتی ما مردیم و خاک و استخوان شدیم، جزای اعمالمان را می‌بینیم؟ (۵۳) آیا شما اطلاع دارید که او کجا است؟ (۵۴) پس نگاه می‌کند و او را در وسط جهنم می‌بیند. (۵۵) و می‌گوید: به خدا قسم نزدیک بود مرا هلاک کنی، (۵۶) اگر لطف خدا نبود من هم از کسانی بودم که در جهنم حاضر شده‌اند. (۵۷) آیا ما دیگر نمی‌میریم؟ (۵۸) غیر از همان مرگ اولمان و عذاب هم نمی‌شویم؟ (۵۹) واقعاً این موفقیت بزرگی است. (۶۰) عمل‌کنندگان باید برای چنین موفقیتی عمل کنند. (۶۱) آیا این (موفقیت) بهتر است یا درخت زقوم؟ (۶۲) ما آن را وسیله رنج کسانی که ظلم می‌کنند (و انصاف و عدالت را زیر پا می‌گذارند) ساختیم. (۶۳) زقوم درختی است که از ته جهنم می‌روید. (۶۴) میوه‌اش شبیه سر شیطان‌ها است. (۶۵) جهنمی‌ها از آن می‌خورند و شکمشان را از آن پر می‌کنند. (۶۶) روی آن مخلوطی از آب جوش برای خوردن دارند. (۶۷) آن‌ها به جهنم برمی‌گردند. (۶۸) آن‌ها پدرانشان را گمراه یافتند. (۶۹) ولی با شتاب دنبال راه و روش آن‌ها می‌روند. (۷۰) بیشتر گذشتگان قبل از آن‌ها گمراه بودند. (۷۱) ما بین آن‌ها هشداردهندگانی فرستادیم. (۷۲) نگاه‌کن عاقبت کسانی‌که به آن‌ها هشدار داده شد چه بود. (۷۳) به غیر از بندگان خالص خدا (کسانی‌که بنده و مطیع محض دستورهای هیچ‌کس جز خدا نیستند و فقط خدا را بزرگ می‌شمارند). (۷۴) نوح ما را صدا زد و ما اجابت‌کننده خوبی بودیم. (۷۵) او و خانواده‌اش را از غصه بزرگ نجات دادیم. (۷۶)

وَجَعَلنا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الباقينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكنا عَلَيهِ فِي الآخِرينَ ﴿٧٨﴾
سَلامٌ عَلىٰ نوحٍ فِي العالَمينَ ﴿٧٩﴾ إِنّا كَذٰلِكَ نَجزِي المُحسِنينَ ﴿٨٠﴾
إِنَّهُ مِن عِبادِنَا المُؤمِنينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغرَقنَا الآخَرينَ ﴿٨٢﴾ ۞ وَإِنَّ
مِن شيعَتِهِ لَإِبراهيمَ ﴿٨٣﴾ إِذ جاءَ رَبَّهُ بِقَلبٍ سَليمٍ ﴿٨٤﴾ إِذ قالَ
لِأَبيهِ وَقَومِهِ ماذا تَعبُدونَ ﴿٨٥﴾ أَئِفكًا آلِهَةً دونَ اللَّهِ تُريدونَ
﴿٨٦﴾ فَما ظَنُّكُم بِرَبِّ العالَمينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظرَةً فِي النُّجومِ
﴿٨٨﴾ فَقالَ إِنّي سَقيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوا عَنهُ مُدبِرينَ ﴿٩٠﴾ فَراغَ إِلىٰ
آلِهَتِهِم فَقالَ أَلا تَأكُلونَ ﴿٩١﴾ ما لَكُم لا تَنطِقونَ ﴿٩٢﴾ فَراغَ عَلَيهِم
ضَربًا بِاليَمينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقبَلوا إِلَيهِ يَزِفّونَ ﴿٩٤﴾ قالَ أَتَعبُدونَ ما
تَنحِتونَ ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُم وَما تَعمَلونَ ﴿٩٦﴾ قالُوا ابنوا لَهُ بُنيانًا
فَأَلقوهُ فِي الجَحيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرادوا بِهِ كَيدًا فَجَعَلناهُمُ الأَسفَلينَ
﴿٩٨﴾ وَقالَ إِنّي ذاهِبٌ إِلىٰ رَبّي سَيَهدينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَب لي مِنَ
الصّالِحينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرناهُ بِغُلامٍ حَليمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعيَ
قالَ يا بُنَيَّ إِنّي أَرىٰ فِي المَنامِ أَنّي أَذبَحُكَ فَانظُر ماذا تَرىٰ قالَ
يا أَبَتِ افعَل ما تُؤمَرُ سَتَجِدُني إِن شاءَ اللَّهُ مِنَ الصّابِرينَ ﴿١٠٢﴾

و نسل او را باقی گذاشتیم. (۷۷) در بین نسل‌های بعد نام او را باقی گذاشتیم. (۷۸) در بین مردم جهان، سلام بر نوح. (۷۹) ما به نیکوکاران این‌طور پاداش می‌دهیم. (۸۰) او از بندگان مؤمن ما بود. (۸۱) و دیگران را غرق کردیم. (۸۲) یکی از پیروان او ابراهیم بود. (۸۳) وقتی که بادلی پاک رو به خدا آورد. (۸۴) وقتی که به پدر و قومش گفت: چه چیزی را بندگی می‌کنید؟ (۸۵) آیا غیر از خدا خواستار معبودهایی دروغین هستید؟ (۸۶) درباره صاحب‌اختیار مردم جهان چه فکر می‌کنید؟ (۸۷) بعد نگاهی به ستاره‌ها کرد. (۸۸) و گفت: من مریض هستم. (۸۹) آن‌ها او را به حال خود گذاشتند و رفتند. (۹۰) ابراهیم مخفیانه و باسرعت پیش بت‌های آن‌ها رفت و به آن‌ها گفت: چرا چیزی نمی‌خورید؟ (۹۱) چرا حرف نمی‌زنید؟ (۹۲) بعد با دست راستش ضربتی به آن‌ها زد. (۹۳) قومش شتابان پیش او آمدند. (۹۴) ابراهیم گفت: آیا چیزی را که خودتان می‌سازید، عبادت می‌کنید؟ (۹۵) خدا شما و بت‌هایی را که می‌سازید آفریده. (امروز هم از افراد بت می‌سازند) (۹۶) گفتند: آتشگاهی برایش بسازید و او را در آتش بیندازید. (۹۷) آن‌ها نقشه‌ای برایش داشتند، ولی ما آن‌ها را پست کردیم. (۹۸) ابراهیم گفت: من به طرف خداوندم می‌روم، او مرا هدایت خواهد کرد. (۹۹) خداوندا، فرزند صالحی به من عطا کن. (۱۰۰) به او مژده پسر بردباری را دادیم. (۱۰۱) چون به سن کار و کوشش رسید، ابراهیم به او گفت: پسرم، خواب دیدم که سر تو را می‌برم، نظرت چیست؟ گفت پدر آنچه امر شده‌ای را انجام بده. اگر خدا بخواهد مرا از افراد صبور خواهی یافت. (۱۰۲)

فَلَمَّآ أَسۡلَمَا وَتَلَّهُۥ لِلۡجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَنَٰدَيۡنَٰهُ أَن يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُ ﴿١٠٤﴾
قَدۡ صَدَّقۡتَ ٱلرُّءۡيَآۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ
هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡبَلَٰٓؤُاْ ٱلۡمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيۡنَٰهُ بِذِبۡحٍ عَظِيمٖ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكۡنَا
عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي
ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١١٠﴾ إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرۡنَٰهُ
بِإِسۡحَٰقَ نَبِيّٗا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَٰرَكۡنَا عَلَيۡهِ وَعَلَىٰٓ إِسۡحَٰقَۚ
وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحۡسِنٞ وَظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ مُبِينٞ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدۡ مَنَنَّا
عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيۡنَٰهُمَا وَقَوۡمَهُمَا مِنَ ٱلۡكَرۡبِ
ٱلۡعَظِيمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرۡنَٰهُمۡ فَكَانُواْ هُمُ ٱلۡغَٰلِبِينَ ﴿١١٦﴾ وَءَاتَيۡنَٰهُمَا
ٱلۡكِتَٰبَ ٱلۡمُسۡتَبِينَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيۡنَٰهُمَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ
﴿١١٨﴾ وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِمَا فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَٰمٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ
﴿١٢٠﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّهُمَا مِنۡ عِبَادِنَا
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنَّ إِلۡيَاسَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذۡ قَالَ
لِقَوۡمِهِۦٓ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ أَتَدۡعُونَ بَعۡلٗا وَتَذَرُونَ أَحۡسَنَ
ٱلۡخَٰلِقِينَ ﴿١٢٥﴾ ٱللَّهَ رَبَّكُمۡ وَرَبَّ ءَابَآئِكُمُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

چون هر دو تسلیم شدند و ابراهیم صورت پسرش را بر زمین نهاد،[1] (۱۰۳) صدا زدیم که ای ابراهیم، خواب خود را ثابت کردی، ما به افراد نیکوکار این‌طور پاداش می‌دهیم. (۱۰۴ و ۱۰۵) این امتحان بزرگی بود و ما قربانی بزرگی را خون‌بهای او قرار دادیم. (۱۰۶ و ۱۰۷) و خاطره کار او را در بین نسل‌های بعد به جا گذاشتیم. (۱۰۸) سلام بر ابراهیم، ما به افراد نیکوکار این‌طور پاداش می‌دهیم. او از بندگان باایمان ما بود. (۱۰۹ تا ۱۱۱) به او مژده تولد اسحاق را، که پیغمبر و از افراد درستکار بود، دادیم. (۱۱۲) و به او و اسحاق برکت دادیم. عده‌ای از نسل آن‌ها نیکوکار بودند و عده‌ای به طور واضح به خودشان ظلم می‌کردند. (۱۱۳) به موسی و هارون هم نعمت دادیم. (۱۱۴) و آن‌ها و قومشان را از بلای بزرگ نجات دادیم. (۱۱۵) آن‌ها را یاری کردیم، آن‌ها پیروز شدند. (۱۱۶) و به آن‌ها کتاب روشن و روشن‌کننده (تورات) را دادیم. (۱۱۷) و آن‌ها را به راه راست هدایت کردیم. (۱۱۸) و خاطره آن‌ها را در نسل‌های بعد باقی گذاشتیم. (۱۱۹) سلام بر موسی و هارون، ما به نیکوکاران این‌طور پاداش می‌دهیم، آن‌ها از بندگان باایمان ما بودند. (۱۲۰ تا ۱۲۲) الیاس هم از پیغمبران بود. (۱۲۳) وقتی به قومش گفت: آیا از عذاب خدا نمی‌ترسید؟ (۱۲۴) آیا از بعل (نام یکی از بت‌ها) کمک می‌خواهید و بهترین آفریننده را ترک می‌کنید؟! (۱۲۵) صاحب‌اختیار شما و صاحب‌اختیار نیاکانتان فقط خداست (غیر از خدا هیچ‌کس ارباب و صاحب‌اختیار شما نیست). (۱۲۶)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و چون هر دو تسلیم شدند و ابراهیم او را نیمرخ به خاک افکند»

فَكَذَّبوهُ فَإِنَّهُم لَمُحضَرونَ ﴿١٢٧﴾ إِلّا عِبادَ اللَّهِ المُخلَصينَ ﴿١٢٨﴾
وَتَرَكنا عَلَيهِ فِي الآخِرينَ ﴿١٢٩﴾ سَلامٌ عَلىٰ إِل ياسينَ ﴿١٣٠﴾ إِنّا
كَذٰلِكَ نَجزِي المُحسِنينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِن عِبادِنَا المُؤمِنينَ ﴿١٣٢﴾
وَإِنَّ لوطًا لَمِنَ المُرسَلينَ ﴿١٣٣﴾ إِذ نَجَّيناهُ وَأَهلَهُ أَجمَعينَ ﴿١٣٤﴾
إِلّا عَجوزًا فِي الغابِرينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرنَا الآخَرينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّكُم
لَتَمُرّونَ عَلَيهِم مُصبِحينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِاللَّيلِ ۚ أَفَلا تَعقِلونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّ
يونُسَ لَمِنَ المُرسَلينَ ﴿١٣٩﴾ إِذ أَبَقَ إِلَى الفُلكِ المَشحونِ ﴿١٤٠﴾
فَساهَمَ فَكانَ مِنَ المُدحَضينَ ﴿١٤١﴾ فَالتَقَمَهُ الحوتُ وَهُوَ مُليمٌ
﴿١٤٢﴾ فَلَولا أَنَّهُ كانَ مِنَ المُسَبِّحينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ في بَطنِهِ إِلىٰ
حزب ٣ يَومِ يُبعَثونَ ﴿١٤٤﴾ ۞ فَنَبَذناهُ بِالعَراءِ وَهُوَ سَقيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنبَتنا
عَلَيهِ شَجَرَةً مِن يَقطينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرسَلناهُ إِلىٰ مِائَةِ أَلفٍ أَو
يَزيدونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنوا فَمَتَّعناهُم إِلىٰ حينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاستَفتِهِم
أَلِرَبِّكَ البَناتُ وَلَهُمُ البَنونَ ﴿١٤٩﴾ أَم خَلَقنَا المَلائِكَةَ
إِناثًا وَهُم شاهِدونَ ﴿١٥٠﴾ أَلا إِنَّهُم مِن إِفكِهِم لَيَقولونَ ﴿١٥١﴾
وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُم لَكاذِبونَ ﴿١٥٢﴾ أَصطَفَى البَناتِ عَلَى البَنينَ ﴿١٥٣﴾

ولی او را به دروغگویی متهم کردند، آن‌ها حتماً در جهنم حاضر خواهند شد. (۱۲۷) غیر از بندگان خالص خدا (که فقط بندگی خدا را می‌کنند و فقط از دستورهای او پیروی می‌کنند). (۱۲۸) در بین آیندگان اسم نیکی از او به جا گذاشتیم. (۱۲۹) سلام بر اِل یاسین. (۱۳۰) ما به نیکوکاران این‌طور پاداش می‌دهیم. (۱۳۱) او از بندگان باایمان ما بود. (۱۳۲) لوط هم از پیغمبران بود. (۱۳۳) ما او و همه خانواده‌اش را نجات دادیم. (۱۳۴) غیر از پیرزنی که از باقیماندگان بود. (۱۳۵) بعد دیگران را هلاک کردیم. (۱۳۶) شما صبح و شب از کنار آن‌ها در می‌شوید، آیا متوجه نمی‌شوید؟ (۱۳۷ و ۱۳۸) یونس هم از پیغمبران بود. (۱۳۹) هنگامی که به سوی کشتی پر فرار کرد. (۱۴۰) قرعه‌کشی کردند و قرعه به‌نام یونس افتاد. (۱۴۱) (او را به دریا انداختند) و ماهی او را بلعید، در حالی که یونس خود را سرزنش می‌کرد. (۱۴۲) اگر او خدا را به نیکی یاد نمی‌کرد. (۱۴۳) تا روز قیامت در شکم ماهی می‌ماند. (۱۴۴) او را در حالی که بیمار بود به خشکی انداختیم. (۱۴۵) و کنار او بوته کدویی رویاندیم. (۱۴۶) او را پیش صد هزار نفر یا بیشتر فرستادیم. (۱۴۷) آن‌ها ایمان آوردند و تا مدتی آن‌ها را از زندگی برخوردار ساختیم. (۱۴۸) از آن‌ها بپرس که آیا خداوند تو دختر دارد و آن‌ها پسر دارند؟ (۱۴۹) آیا فرشتگان را زن آفریدیم و آن‌ها هم شاهد بودند؟ (۱۵۰) بدان که آن‌ها با دروغگویی خود می‌گویند، (۱۵۱) که خدا بچه‌دار شده. آن‌ها دروغ می‌گویند. (۱۵۲) آیا خدا دختران را به پسران ترجیح داده؟ (۱۵۳)

مالَكُم كَيفَ تَحكُمونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلا تَذَكَّرونَ ﴿١٥٥﴾ أَم لَكُم سُلطانٌ مُبينٌ
﴿١٥٦﴾ فَأتوا بِكِتابِكُم إِن كُنتُم صادِقينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلوا بَينَهُ وَبَينَ الجِنَّةِ
نَسَبًا ۚ وَلَقَد عَلِمَتِ الجِنَّةُ إِنَّهُم لَمُحضَرونَ ﴿١٥٨﴾ سُبحانَ اللَّهِ عَمّا
يَصِفونَ ﴿١٥٩﴾ إِلّا عِبادَ اللَّهِ المُخلَصينَ ﴿١٦٠﴾ فَإِنَّكُم وَما تَعبُدونَ ﴿١٦١﴾
ما أَنتُم عَلَيهِ بِفاتِنينَ ﴿١٦٢﴾ إِلّا مَن هُوَ صالِ الجَحيمِ ﴿١٦٣﴾ وَما مِنّا إِلّا
لَهُ مَقامٌ مَعلومٌ ﴿١٦٤﴾ وَإِنّا لَنَحنُ الصّافّونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنّا لَنَحنُ المُسَبِّحونَ
﴿١٦٦﴾ وَإِن كانوا لَيَقولونَ ﴿١٦٧﴾ لَو أَنَّ عِندَنا ذِكرًا مِنَ الأَوَّلينَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنّا
عِبادَ اللَّهِ المُخلَصينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَروا بِهِ ۖ فَسَوفَ يَعلَمونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَد
سَبَقَت كَلِمَتُنا لِعِبادِنَا المُرسَلينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُم لَهُمُ المَنصورونَ ﴿١٧٢﴾
وَإِنَّ جُندَنا لَهُمُ الغالِبونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنهُم حَتّىٰ حينٍ ﴿١٧٤﴾ وَأَبصِرهُم
فَسَوفَ يُبصِرونَ ﴿١٧٥﴾ أَفَبِعَذابِنا يَستَعجِلونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذا نَزَلَ بِساحَتِهِم
فَساءَ صَباحُ المُنذَرينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنهُم حَتّىٰ حينٍ ﴿١٧٨﴾ وَأَبصِر
فَسَوفَ يُبصِرونَ ﴿١٧٩﴾ سُبحانَ رَبِّكَ رَبِّ العِزَّةِ عَمّا يَصِفونَ
﴿١٨٠﴾ وَسَلامٌ عَلَى المُرسَلينَ ﴿١٨١﴾ وَالحَمدُ لِلَّهِ رَبِّ العالَمينَ ﴿١٨٢﴾

آیاتها سُورَةُ صٓ ۸۸

چه دلیلی دارید؟ چگونه چنین نظری می‌دهید؟ (۱۵۴) آیا متوجه نیستید؟ (۱۵۵) آیا دلیل روشنی دارید؟ (۱۵۶) اگر راست می‌گویید، سندتان را بیاورید. (۱۵۷) بین خدا و جن‌ها خویشاوندی قرار دادند، در صورتی که جن‌ها می‌دانند که برای حسابرسی احضار می‌شوند. (۱۵۸) خدا از این چیزهایی که می‌گویند پاک است (۱۵۹) شما و آنان که عبادتشان می‌کنید، نیز احضار می‌شوید، غیر از بندگان خالص خدا (که فقط بندگی خدا را می‌کنند و فقط از دستورهای او پیروی می‌کنند). (۱۶۰ و ۱۶۱) شما نمی‌توانید آن‌ها را گمراه کنید. (۱۶۲) فقط کسی را که به جهنم می‌رود گمراه می‌کنید. (۱۶۳) فرشتگان می‌گویند: هر یک از ما جای معلومی دارد. (۱۶۴) ما به صف ایستاده‌ایم. (۱۶۵) و تسبیح خدا را می‌گوییم. (۱۶۶) مشرکان می‌گفتند: (۱۶۷) اگر کتابی مثل گذشتگان داشتیم، (۱۶۸) حتماً از بندگان خالص خدا بودیم. (۱۶۹) لذا منکر آن شدند، نتیجه آن را خواهند دانست. (۱۷۰) سخن ما درباره پیغمبران قبلاً گفته شده که آن‌ها یاری‌شدگانند و لشکر ما پیروزند. (۱۷۱ تا ۱۷۳) پس تا موقع خودش به آن‌ها کاری نداشته باش. (۱۷۴) آینده آن‌ها را ببین، آن‌ها هم خواهند دید. (۱۷۵) آیا عجله دارند که عذاب ما را ببینند؟ (۱۷۶) وقتی که عذاب ما به خانه آن‌ها وارد شود، روز بدی است. (۱۷۷) تا موقع خودش کاری به آن‌ها نداشته باش. (۱۷۸) ببین، آن‌ها هم خواهند دید. (۱۷۹) خداوند تو که اقتدار و تسلط دارد، از آنچه آن‌ها می‌گویند پاک است. (۱۸۰) و سلام بر پیغمبران. (۱۸۱) و بزرگداشت فقط مال خداست که او (تنها) صاحب‌اختیار همه مردم جهان است. (۱۸۲)

سوره ص (۳۸)

مکی و شامل هشتاد و هشت آیه

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

صٓ وَالقُرءانِ ذِى الذِّكرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذينَ كَفَروا فى عِزَّةٍ وَشِقاقٍ ﴿٢﴾
كَم اَهلَكنا مِن قَبلِهِم مِن قَرنٍ فَنادَوا وَلاتَ حينَ مَناصٍ ﴿٣﴾ وَعَجِبوا
اَن جاءَهُم مُنذِرٌ مِنهُم وَقالَ الكٰفِرونَ هٰذا ساحِرٌ كَذّابٌ ﴿٤﴾
اَجَعَلَ الاٰلِهَةَ اِلٰهًا واحِدًا اِنَّ هٰذا لَشَىءٌ عُجابٌ ﴿٥﴾ وَانطَلَقَ المَلَاُ
مِنهُم اَنِ امشوا وَاصبِروا عَلىٰ ءالِهَتِكُم اِنَّ هٰذا لَشَىءٌ يُرادُ
﴿٦﴾ ما سَمِعنا بِهٰذا فِى المِلَّةِ الاٰخِرَةِ اِن هٰذا اِلَّا اختِلاقٌ ﴿٧﴾
اَءُنزِلَ عَلَيهِ الذِّكرُ مِن بَينِنا بَل هُم فى شَكٍّ مِن ذِكرى بَل لَمّا يَذوقوا
عَذابِ ﴿٨﴾ اَم عِندَهُم خَزائِنُ رَحمَةِ رَبِّكَ العَزيزِ الوَهّابِ ﴿٩﴾ اَم
لَهُم مُلكُ السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ وَما بَينَهُما فَليَرتَقوا فِى الاَسبابِ
﴿١٠﴾ جُندٌ ما هُنالِكَ مَهزومٌ مِنَ الاَحزابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَت قَبلَهُم
قَومُ نوحٍ وَعادٌ وَفِرعَونُ ذُو الاَوتادِ ﴿١٢﴾ وَثَمودُ وَقَومُ لوطٍ
وَاَصحٰبُ لـَٔيكَةِ اُولٰئِكَ الاَحزابُ ﴿١٣﴾ اِن كُلٌّ اِلّا كَذَّبَ الرُّسُلَ
فَحَقَّ عِقابِ ﴿١٤﴾ وَما يَنظُرُ هٰؤُلاءِ اِلّا صَيحَةً واحِدَةً ما لَها
مِن فَواقٍ ﴿١٥﴾ وَقالوا رَبَّنا عَجِّل لَنا قِطَّنا قَبلَ يَومِ الحِسابِ ﴿١٦﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ص. قسم به قرآن که پر از پند و
اندرز است. (۱) کافران دچار
سرکشی و مخالفت هستند. (۲)
چقدر نسل‌ها را قبل از آن‌ها
هلاک کردیم. آن‌ها فریاد می‌زدند
ولی گریزگاهی (فرصت فراری)
نبود. (۳) در تعجبند که هشداردهنده‌ای
از خودشان برایشان آمده. افراد
بی‌ایمان گفتند: این جادوگر
دروغگویی است. (۴) آیا تمام
خدایان را به یک خدا تبدیل
کرده؟ این چیز عجیبی است. (۵)
بزرگان آن‌ها راه افتادند و گفتند:
بروید و بر پرستش معبودان خود
ایستادگی کنید، این چیزی است
که از شما خواسته شده. (۶) ما
چنین حرفی در آیین قبل هم
نشنیده‌ایم، این فقط حرف دروغی
است. (۷) آیا قرآن از بین ما به او
نازل شده؟ بلکه آن‌ها از قرآن من در شک هستند و به‌خاطر این است که هنوز عذاب را نچشیده‌اند. (۸) یا
خزینه‌های رحمت خداوند توانای بخشنده تو در اختیار آن‌ها است؟ (۹) یا مگر فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و
آنچه بین آن‌ها است مال ایشان است؟ پس باید با وسایلی که در اختیار دارند بالا بروند. (۱۰) آن‌ها لشکری از
دستجات هستند که در آنجا شکست می‌خورند. (۱۱) قوم نوح و عاد و فرعون صاحب اهرام هم قبل از آن‌ها
منکر شدند. (۱۲) و قوم ثمود و قوم لوط و اصحاب «ایکه»، همه آن دسته‌ها هم منکر شدند. (۱۳) همه آن‌ها
منکر پیغمبران شدند، درنتیجه مستحق عذاب شدند. (۱۴) آن‌ها جز صدایی مرگبار و بی‌بازگشت را انتظار
ندارند. (۱۵) گفتند: خداوندا، سهم ما را قبل از روز حساب به ما بده. (۱۶)

اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾
إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ
مَحْشُورَةً ۖ كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ
وَفَصْلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ ۞ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا
الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۖ
خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً
وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ
لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ
لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۖ
وَقَلِيلٌ مَا هُمْ ۗ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا
وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ
﴿٢٥﴾ يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ
بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

درباره حرف‌هایی که می‌زنند صبر داشته باش، و بنده ما داود قدرتمند را به‌خاطر داشته باش، او توبه‌کننده بود. (۱۷) ما کوه‌ها را در اختیار او گذاشتیم که شب و صبح با او خدا را تسبیح می‌گفتند. (۱۸) و پرندگان جمع می‌شدند. همه پیش او برمی‌گشتند. (۱۹) و حکومتش را محکم ساختیم و به او حکمت و سخن قاطع دادیم. (۲۰) آیا خبر کسانی‌که با هم اختلاف داشتند، آن موقعی که از دیوار محراب بالا رفتند، به تو رسید؟ (۲۱) وقتی بر داود وارد شدند و داود از آن‌ها ترسید گفتند: نترس، ما دو نفر هستیم که با هم اختلاف داریم. یکی از ما به دیگری ظلم کرده، بین ما به حق حکم کن، و حق را در نظر داشته باش، و ما را به راه راست هدایت کن. (۲۲) این برادر من است و نود و نه میش دارد و من فقط یک میش دارم. به من می‌گوید که سرپرستی آن یکی را هم به من بده، و در گفتگو به من زور گفته. (۲۳) داود گفت: او به‌خاطر این‌که خواسته میش تو را به میش‌هایش اضافه کند، به تو ظلم کرده. عده زیادی از شریکان به شریک خود ظلم می‌کنند، غیر از مؤمنانی که درستکار هستند و عده این افراد هم کم است. داود فکر کرد که امتحانش کرده‌ایم، لذا از خداوندش طلب آمرزش کرد و به خاک افتاد و توبه کرد. (۲۴) پس گناهش را بخشیدیم و به خود نزدیکش ساختیم و عاقبت به خیر شد. (۲۵) گفتیم: ای داود، ما تو را در زمین نماینده ساختیم، پس بین مردم به حق حکم کن و از دلخواه خود پیروی نکن، چون این‌کار تو را از راه خدا منحرف می‌کند. کسانی‌که از راه خدا منحرف شوند، چون روز حساب را فراموش کردند، عذاب سختی دارند. (۲۶)

وَما خَلَقنَا السَّماءَ وَالأَرضَ وَما بَينَهُما باطِلًا ۚ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذينَ كَفَروا
فَوَيلٌ لِلَّذينَ كَفَروا مِنَ النّارِ ﴿٢٧﴾ أَم نَجعَلُ الَّذينَ آمَنوا وَعَمِلُوا
الصّالِحاتِ كَالمُفسِدينَ فِي الأَرضِ أَم نَجعَلُ المُتَّقينَ كَالفُجّارِ
﴿٢٨﴾ كِتابٌ أَنزَلناهُ إِلَيكَ مُبارَكٌ لِيَدَّبَّروا آياتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو
الأَلبابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبنا لِداوودَ سُلَيمانَ ۚ نِعمَ العَبدُ ۖ إِنَّهُ أَوّابٌ
﴿٣٠﴾ إِذ عُرِضَ عَلَيهِ بِالعَشِيِّ الصّافِناتُ الجِيادُ ﴿٣١﴾ فَقالَ إِنّي
أَحبَبتُ حُبَّ الخَيرِ عَن ذِكرِ رَبّي حَتّىٰ تَوارَت بِالحِجابِ ﴿٣٢﴾
رُدّوها عَلَيَّ ۖ فَطَفِقَ مَسحًا بِالسّوقِ وَالأَعناقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَد فَتَنّا
سُلَيمانَ وَأَلقَينا عَلىٰ كُرسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنابَ ﴿٣٤﴾ قالَ رَبِّ اغفِر
لي وَهَب لي مُلكًا لا يَنبَغي لِأَحَدٍ مِن بَعدي ۖ إِنَّكَ أَنتَ الوَهّابُ ﴿٣٥﴾
فَسَخَّرنا لَهُ الرّيحَ تَجري بِأَمرِهِ رُخاءً حَيثُ أَصابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّياطينَ
كُلَّ بَنّاءٍ وَغَوّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخَرينَ مُقَرَّنينَ فِي الأَصفادِ ﴿٣٨﴾ هٰذا
عَطاؤُنا فَامنُن أَو أَمسِك بِغَيرِ حِسابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِندَنا لَزُلفىٰ وَحُسنَ
مَآبٍ ﴿٤٠﴾ وَاذكُر عَبدَنا أَيّوبَ إِذ نادىٰ رَبَّهُ أَنّي مَسَّنِيَ الشَّيطانُ
بِنُصبٍ وَعَذابٍ ﴿٤١﴾ اركُض بِرِجلِكَ ۖ هٰذا مُغتَسَلٌ بارِدٌ وَشَرابٌ ﴿٤٢﴾

ما آسمان و زمین و چیزهایی را که بین آن‌ها است، بیهوده نیافریده‌ایم. این گمان افراد بی‌ایمان است. وای بر افراد بی‌ایمان از آتش جهنم. (۲۷) آیا ما افرادی را که ایمان آورده و کار درست کرده‌اند مثل کسانی که در زمین خرابکاری می‌کنند قرار می‌دهیم؟! یا پرهیزکاران را مثل بدکاران؟! (۲۸) قرآن کتاب مبارکی است که ما آن را به تو نازل کرده‌ایم تا در آیاتش بیاندیشند و خردمندان توجه پیدا کنند. (۲۹) ما سلیمان را به داود دادیم. چه بنده خوبی بود. او توبه‌کننده بود. (۳۰) وقتی طرف غروب اسب‌های اصیل به او عرضه شد. (۳۱) گفت: من اسب‌ها را بر ذکر خداوندم ترجیح دادم تا این‌که آن‌ها پشت مانعی از دیده پنهان شدند.(۳۲) گفت: آن‌ها را پیش من برگردانید و شروع کرد به دست کشیدن به پاها و گردن آن‌ها.(۳۳) ما سلیمان را امتحان کردیم، و جسدی را روی تخت او انداختیم و او توبه کرد.(۳۴) گفت: خداوندا، مرا بیامرز و حکومتی به من بده که بعد از من هیچ‌کس سزاوار آن نباشد، چون تو عطاکننده‌ای.(۳۵) باد را در اختیار او قرار دادیم که به فرمان او به هر جا که می‌خواست به نرمی روان می‌شد.(۳۶) و هر بنّا و غوّاصی از شیطان‌ها و دیگران را در غل و زنجیر تحت فرمانش درآوردیم.(۳۷ و ۳۸) گفتیم: این عطای ماست، بی‌حساب ببخش یا نگهدار.(۳۹) او پیش ما تقرب و عاقبت خوبی داشت.(۴۰) و بنده ما ایوب را به یاد آور، موقعی که خداوندش را صدا زد که شیطان مرا به رنج و عذاب دچار کرده.(۴۱) به او گفتیم: با پایت به زمین بزن، این آبی سرد برای شستشو و نوشیدن است.(۴۲)

وَوَهَبنا لَهُ أَهلَهُ وَمِثلَهُم مَعَهُم رَحمَةً مِنّا وَذِكرىٰ لِأُولِي الأَلبابِ
﴿٤٣﴾ وَخُذ بِيَدِكَ ضِغثًا فَاضرِب بِهِ وَلا تَحنَث إِنّا وَجَدناهُ صابِرًا
نِعمَ العَبدُ إِنَّهُ أَوّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذكُر عِبادَنا إِبراهيمَ وَإِسحاقَ وَيَعقوبَ
أُولِي الأَيدي وَالأَبصارِ ﴿٤٥﴾ إِنّا أَخلَصناهُم بِخالِصَةٍ ذِكرَى
الدّارِ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّهُم عِندَنا لَمِنَ المُصطَفَينَ الأَخيارِ ﴿٤٧﴾ وَاذكُر
إِسماعيلَ وَاليَسَعَ وَذَا الكِفلِ وَكُلٌّ مِنَ الأَخيارِ ﴿٤٨﴾ هٰذا ذِكرٌ
وَإِنَّ لِلمُتَّقينَ لَحُسنَ مَآبٍ ﴿٤٩﴾ جَنّاتِ عَدنٍ مُفَتَّحَةً لَهُمُ الأَبوابُ
﴿٥٠﴾ مُتَّكِئينَ فيها يَدعونَ فيها بِفاكِهَةٍ كَثيرَةٍ وَشَرابٍ ﴿٥١﴾
۞ وَعِندَهُم قاصِراتُ الطَّرفِ أَترابٌ ﴿٥٢﴾ هٰذا ما توعَدونَ لِيَومِ حزب
الحِسابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هٰذا لَرِزقُنا ما لَهُ مِن نَفادٍ ﴿٥٤﴾ هٰذا وَإِنَّ
لِلطّاغينَ لَشَرَّ مَآبٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصلَونَها فَبِئسَ المِهادُ ﴿٥٦﴾ هٰذا
فَليَذوقوهُ حَميمٌ وَغَسّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَآخَرُ مِن شَكلِهِ أَزواجٌ ﴿٥٨﴾
هٰذا فَوجٌ مُقتَحِمٌ مَعَكُم لا مَرحَبًا بِهِم إِنَّهُم صالُو النّارِ ﴿٥٩﴾
قالوا بَل أَنتُم لا مَرحَبًا بِكُم أَنتُم قَدَّمتُموهُ لَنا فَبِئسَ القَرارُ ﴿٦٠﴾
قالوا رَبَّنا مَن قَدَّمَ لَنا هٰذا فَزِدهُ عَذابًا ضِعفًا فِي النّارِ ﴿٦١﴾

ما خانواده‌اش و مثل آن‌ها را با آن‌ها به او بخشیدیم، برای این که رحمتی از ما و پندی برای افراد خردمند باشد. (۴۳) و به او گفتیم: دسته‌ای ترکه (علف یا کاه)بگیر و با آن بزن و قسم خود را نشکن. ما او را صبور یافتیم، بنده خوب و توبه‌کننده بود. (۴۴) ابراهیم و اسحاق و یعقوب را که قدرتمند و با بصیرت بودند یاد کن. (۴۵) ما آن‌ها را با صفت خاصی، که به یاد سرای آخرت بودن بود، خالص کردیم. (۴۶) آن‌ها پیش ما از افراد برگزیده و نیکوکار بودند. (۴۷) و اسماعیل و الیسع و ذوالکفل را یادآوری کن، همه از نیکان بودند. (۴۸) این قرآن تذکری است و افراد پرهیزگار جای خوبی دارند. (۴۹) بهشت‌های جاویدی که درهای آن برای آن‌ها باز است. (۵۰) در آن بهشت‌ها تکیه می‌دهند و میوه‌های زیاد و نوشیدنی می‌طلبند. (۵۱) و دختران باحیا و همسالی در کنار آن‌ها هستند. (۵۲) این چیزهایی است که برای روز حساب به شما وعده داده شده. (۵۳) این روزی‌دادن ما است و تمام‌شدنی نیست. (۵۴) این وضع پرهیزگاران است، در صورتی که طغیانگران جای بدی دارند. (۵۵) آن‌ها وارد جهنم می‌شوند و جهنم جای بدی است. (۵۶) این آب جوش و چرک است که باید بخورند. (۵۷) و عذاب‌های دیگر از همین شکل دارند. (۵۸) این‌ها عده‌ای هستند که با شما با فشار وارد جهنم می‌شوند و خوش‌آمدی برای آن‌ها نیست، آن‌ها وارد آتش جهنم می‌شوند. (۵۹) گفتند: شما هم خوش‌آمدی ندارید، شما این عذاب را برای ما فراهم کردید، اینجا جای بدی است. (۶۰) گفتند: خداوندا، عذاب کسی را که این عذاب را برای ما فراهم کرد، چند برابر کن. (۶۱)

وَقالوا ما لَنا لا نَرىٰ رِجالًا كُنّا نَعُدُّهُم مِنَ الأَشرارِ ﴿٦٢﴾ أَتَّخَذنٰهُم
سِخرِيًّا أَم زاغَت عَنهُمُ الأَبصارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخاصُمُ أَهلِ
النّارِ ﴿٦٤﴾ قُل إِنَّما أَنا مُنذِرٌ وَما مِن إِلٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الواحِدُ القَهّارُ ﴿٦٥﴾
رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالأَرضِ وَما بَينَهُمَا العَزيزُ الغَفّارُ ﴿٦٦﴾ قُل هُوَ نَبَؤٌا
عَظيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنتُم عَنهُ مُعرِضونَ ﴿٦٨﴾ ما كانَ لِيَ مِن عِلمٍ بِالمَلَإِ الأَعلىٰ
إِذ يَختَصِمونَ ﴿٦٩﴾ إِن يوحىٰ إِلَيَّ إِلّا أَنَّما أَنا نَذيرٌ مُبينٌ ﴿٧٠﴾ إِذ قالَ
رَبُّكَ لِلمَلٰئِكَةِ إِنّي خالِقٌ بَشَرًا مِن طينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذا سَوَّيتُهُ وَنَفَختُ
فيهِ مِن روحي فَقَعوا لَهُ سٰجِدينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ المَلٰئِكَةُ كُلُّهُم
أَجمَعونَ ﴿٧٣﴾ إِلّا إِبليسَ استَكبَرَ وَكانَ مِنَ الكٰفِرينَ ﴿٧٤﴾ قالَ
يٰإِبليسُ ما مَنَعَكَ أَن تَسجُدَ لِما خَلَقتُ بِيَدَيَّ أَستَكبَرتَ أَم كُنتَ
مِنَ العالينَ ﴿٧٥﴾ قالَ أَنا خَيرٌ مِنهُ خَلَقتَني مِن نارٍ وَخَلَقتَهُ مِن طينٍ
﴿٧٦﴾ قالَ فَاخرُج مِنها فَإِنَّكَ رَجيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ عَلَيكَ لَعنَتي إِلىٰ يَومِ
الدّينِ ﴿٧٨﴾ قالَ رَبِّ فَأَنظِرني إِلىٰ يَومِ يُبعَثونَ ﴿٧٩﴾ قالَ فَإِنَّكَ مِنَ
المُنظَرينَ ﴿٨٠﴾ إِلىٰ يَومِ الوَقتِ المَعلومِ ﴿٨١﴾ قالَ فَبِعِزَّتِكَ
لَأُغوِيَنَّهُم أَجمَعينَ ﴿٨٢﴾ إِلّا عِبادَكَ مِنهُمُ المُخلَصينَ ﴿٨٣﴾

گویند: چرا مردانی را که جزو اشرار حساب می‌کردیم نمی‌بینیم؟ (۶۲) آیا آن‌ها را مسخره کرده‌ایم یا از نظر دور مانده‌اند؟ (۶۳) این مجادله اهل آتش جهنم واقعاً راست است. (۶۴) بگو: من فقط هشدار می‌دهم و معبودی (کسی که در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کنید و از دستورها و نظرهای او بدون چون و چرا پیروی کنید) غیر از خدای یگانه قهار وجود ندارد. (۶۵) خداوند آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌هاست، که توانا و آمرزنده است. (۶۶) بگو: این خبر بزرگی است، (۶۷) که شما از آن روگردان هستید. (۶۸) من علمی به ساکنان عالم بالا، وقتی که با هم بگومگو می‌کردند، نداشتم. (۶۹) فقط به من وحی می‌شود که من هشداردهنده آشکاری هستم. (۷۰) وقتی که خداوند تو به فرشتگان گفت: من بشری را از گل می‌آفرینم. (۷۱) هنگامی که او را درست کردم و از روح خودم در او دمیدم، در مقابل او به سجده بیافتید. (۷۲) همه فرشتگان سجده کردند، غیر از شیطان که تکبر ورزید و قدرنشناس بود. (۷۳ و ۷۴) خدا گفت: ای ابلیس، چه چیزی تو را از سجده‌کردن به بشری که با قدرت خودم آفریدم بازداشت؟ آیا تکبر ورزیدی یا دنبال برتری می‌گردی؟ (۷۵) شیطان گفت من از او بهترم، مرا از آتش آفریدی و او را از گل. (۷۶) خدا گفت برو بیرون، تو رانده شده‌ای، (۷۷) و تا قیامت لعنت من بر تو است. (۷۸) شیطان گفت: خدایا، به من تا روزی که برانگیخته می‌شوند مهلت بده. (۷۹) خدا گفت: تا روز وقت معلوم به تو مهلت داده شد. (۸۰ و ۸۱) شیطان گفت: قسم به عزت تو که همه آن‌ها را گمراه می‌کنم، به‌جز بندگان خالص تو. (۸۲ و ۸۳)

قالَ فَالحَقُّ وَالحَقَّ أَقولُ ﴿٨٤﴾ لَأَملَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ
مِنهُم أَجمَعينَ ﴿٨٥﴾ قُل ما أَسأَلُكُم عَلَيهِ مِن أَجرٍ وَما أَنا مِنَ المُتَكَلِّفينَ
﴿٨٦﴾ إِن هُوَ إِلّا ذِكرٌ لِلعالَمينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعدَ حينٍ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ
آياتها ٧٥

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

تَنزيلُ الكِتابِ مِنَ اللَّهِ العَزيزِ الحَكيمِ ﴿١﴾ إِنّا أَنزَلنا
إِلَيكَ الكِتابَ بِالحَقِّ فَاعبُدِ اللَّهَ مُخلِصًا لَهُ الدّينَ ﴿٢﴾
أَلا لِلَّهِ الدّينُ الخالِصُ وَالَّذينَ اتَّخَذوا مِن دونِهِ أَولِياءَ
ما نَعبُدُهُم إِلّا لِيُقَرِّبونا إِلَى اللَّهِ زُلفىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحكُمُ
بَينَهُم فيما هُم فيهِ يَختَلِفونَ إِنَّ اللَّهَ لا يَهدي مَن هُوَ
كاذِبٌ كَفّارٌ ﴿٣﴾ لَو أَرادَ اللَّهُ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصطَفىٰ
مِمّا يَخلُقُ ما يَشاءُ سُبحانَهُ هُوَ اللَّهُ الواحِدُ القَهّارُ
﴿٤﴾ خَلَقَ السَّماواتِ وَالأَرضَ بِالحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيلَ عَلَى
النَّهارِ وَيُكَوِّرُ النَّهارَ عَلَى اللَّيلِ وَسَخَّرَ الشَّمسَ وَالقَمَرَ
كُلٌّ يَجري لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلا هُوَ العَزيزُ الغَفّارُ ﴿٥﴾

خداوند گفت: این درست است و من هم حق را می‌گویم. (۸۴) من جهنم را از تو و همه پیروان تو پر می‌کنم. (۸۵) (ای پیغمبر) به مردم بگو: من از شما مزدی برای رسالت خود نمی‌خواهم و به دروغ ادعای پیغمبری نمی‌کنم. (۸۶) قرآن فقط تذکری برای کلیه افراد بشر است. (۸۷) و بعد از مدتی خبر آن را خواهید دانست. (۸۸)

سوره زمر (۳۹)

مکی و شامل هفتاد و پنج آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

نازل شدن قرآن از طرف خداوند توانا و حکیم است. (۱) ما قرآن را به حق به تو نازل کردیم، بنابراین خدا را در حالی که دین را برای او خالص می‌کنی بندگی کن. (۲) بدانید که دین خالص برای خدا است، و کسانی که اولیایی غیر از خدا برای خود گرفته‌اند می‌گویند: ما این‌ها را فقط برای این عبادت می‌کنیم که ما را به خدا نزدیک کنند. خدا بین آن‌ها در مورد چیزهایی که در آن اختلاف دارند حکم می‌کند، خدا آدم دروغگوی کافر را هدایت نمی‌کند. (۳) اگر خدا می‌خواست فرزندی بگیرد، مسلماً هر کس از مخلوقات خود را که می‌خواست انتخاب می‌کرد. او بالاتر از این حرف‌ها است. او خداوند یگانه نیرومند است. (۴) آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید. شب را بر روز می‌پیچد و روز را بر شب، و خورشید و ماه را مسخر کرد. هر یک تا مدت معینی حرکت می‌کنند. بدانید که او توانا و آمرزنده است. (۵)

خَلَقَكُم مِن نَفسٍ واحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنها زَوجَها وَ اَنزَلَ لَكُم
مِنَ الاَنعامِ ثَمٰنِيَةَ اَزواجٍ يَخلُقُكُم فى بُطونِ اُمَّهٰتِكُم
خَلقًا مِن بَعدِ خَلقٍ فى ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُم لَهُ
المُلكُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ فَاَنّىٰ تُصرَفونَ ﴿٦﴾ اِن تَكفُروا فَاِنَّ اللّٰهَ
غَنِيٌّ عَنكُم وَلا يَرضىٰ لِعِبادِهِ الكُفرَ وَ اِن تَشكُروا يَرضَهُ
لَكُم وَلا تَزِرُ وازِرَةٌ وِزرَ اُخرىٰ ثُمَّ اِلىٰ رَبِّكُم مَرجِعُكُم
فَيُنَبِّئُكُم بِما كُنتُم تَعمَلونَ اِنَّهُ عَليمٌ بِذاتِ الصُّدورِ ﴿٧﴾
۞ وَاِذا مَسَّ الاِنسانَ ضُرٌّ دَعا رَبَّهُ مُنيبًا اِلَيهِ ثُمَّ اِذا خَوَّلَهُ
نِعمَةً مِنهُ نَسِىَ ما كانَ يَدعوا اِلَيهِ مِن قَبلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَندادًا
لِيُضِلَّ عَن سَبيلِهِ قُل تَمَتَّع بِكُفرِكَ قَليلًا اِنَّكَ مِن اَصحٰبِ
النّارِ ﴿٨﴾ اَمَّن هُوَ قانِتٌ ءاناءَ الَّيلِ ساجِدًا وَقائِمًا يَحذَرُ الاٰخِرَةَ
وَ يَرجوا رَحمَةَ رَبِّهِ قُل هَل يَستَوِى الَّذينَ يَعلَمونَ وَ الَّذينَ
لا يَعلَمونَ اِنَّما يَتَذَكَّرُ اُولُوا الاَلبٰبِ ﴿٩﴾ قُل يٰعِبادِ الَّذينَ
ءامَنُوا اتَّقوا رَبَّكُم لِلَّذينَ اَحسَنوا فى هٰذِهِ الدُّنيا حَسَنَةٌ
وَاَرضُ اللّٰهِ واسِعَةٌ اِنَّما يُوَفَّى الصّٰبِرونَ اَجرَهُم بِغَيرِ حِسابٍ ﴿١٠﴾

او شما را از یک تن آفرید و
همسرش را از جنس او قرار داد، و
هشت جفت چهارپا برایتان آفرید.
شما را در شکم مادرتان خلقی بعد
از خلق دیگر در تاریکی‌های
سه‌گانه می‌آفریند. این خدا،
صاحب اختیار شماست.
فرمانروایی اختصاص به او دارد.
معبودی (کسی‌که در مقابل او
احساس یا ابراز کوچکی کنید و
بنده و مطیع محض و بی‌چون و
چرای دستورها و نظرهای او
باشید) غیر از او نیست. چطور و به
کجا برگردانده می‌شوید؟ (۶) اگر
ایمان نیاورید خدا از شما (و
ایمانتان) بی‌نیاز است، ولی
قدرنشناسی را برای بندگانش
نمی‌پسندد. اگر قدردانی کنید، آن
را برای شما می‌پسندد؛ و
هیچ‌کس بار گناه دیگری را
برنمی‌دارد. بعد هم بازگشت شما نزد خداوندتان است، و از کارهایی که می‌کردید آگاهتان می‌کند. او آنچه در
سینه‌هاست می‌داند. (۷) وقتی ضرری به انسان می‌رسد، به طرف خدا رو می‌آورد و او را به کمک می‌خواند.
ولی وقتی خدا نعمتی به او داد دعایی را که قبلاً می‌کرد فراموش می‌کند، و برای خدا شریکانی می‌سازد تا
مردم را از راه خدا منحرف کند. بگو: با کفرت کمی برخوردار باش (لذت ببر)چون تو اهل آتش جهنمی. (۸) آیا
این آدم بهتر است یا کسی‌که پاسی از شب را در حال سجده و ایستاده به دعا می‌پردازد و از آخرت می‌ترسد و
امید رحمت خداوندش را دارد؟ بگو: آیا افراد دانا با افراد نادان مساویند؟ فقط خردمندان متوجه می‌شوند. (۹)
بگو: ای بندگان باایمان من، از نافرمانی خداوندتان بترسید. نیکوکاران در این دنیا پاداش نیکی دارند. زمین
خدا پهناور است. پاداش افراد بااستقامت بدون حساب به آنان داده می‌شود. (۱۰)

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
﴿١٣﴾ قُلِ اللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ
قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ
النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ
﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ
لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ
أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ
﴿١٨﴾ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ
﴿١٩﴾ لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ
ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا
ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾

بگو به من امر شده که فقط بندگی خدا را بکنم، و خالصانه دین او را (پیروی کنم). (۱۱) امر شده‌ام که بیش از همه تسلیم خدا باشم. (۱۲) بگو: اگر نافرمانی خداوند را بکنم از عذاب روز بزرگ می‌ترسم. (۱۳) بگو: من مخلصانه خدا را بندگی می کنم و دینم برای اوست. (۱۴) پس شما جز او هر چه را می‌خواهید عبادت (بندگی) کنید. کسانی زیانکار هستند که روز قیامت خود و خانواده‌شان ضرر کرده باشند. بدانید ضرر آشکار این است.(۱۵) بر فرازشان سایبان‌های آتش و زیرشان طبقاتی از آتش است. این عذابی است که خدا بندگانش را از آن می‌ترساند. ای بندگان من، از نافرمانی من حذر کنید. (۱۶) کسانی که از بندگی طاغوت (کسی که دستوری خلاف دستورهای خدا بدهد) خودداری کنند و به سوی خدا برگردند مژده دارند. پس به بندگان من مژده بده،(۱۷) آنان که به حرف‌ها گوش می‌دهند و از بهترین آن پیروی می کنند. این افراد هستند که خدا هدایتشان کرده و عاقل واقعی هستند.(۱۸) آیا تو می‌توانی کسی را که فرمان عذاب بر او مقرر شده و در آتش جهنم است، نجات دهی؟(۱۹) اما کسانی که از نافرمانی خداوندشان ترسیدند، غرفه‌هایی دارند که روی آن غرفه‌هایی بنا شده و نهرها از زیر آن روان است. این وعده خداست و خدا عهدشکنی نمی کند.(۲۰) آیا ندیدی که خدا باران را از آسمان فرو فرستاد و آن را به چشمه‌هایی در دل زمین راه داد، و به‌وسیله آن روییدنی‌های رنگارنگ رویاند؟ بعد گیاهان خشک می‌شوند و آن را زرد می‌بینی، بعد آن را خرد و خاشاک می‌گرداند. در این کار تذکری و عبرتی برای خردمندان وجود دارد.(۲۱)

أَفَمَن شَرَحَ اللَّهُ صَدرَهُ لِلإِسلامِ فَهُوَ عَلىٰ نورٍ مِن رَبِّهِ ۚ فَوَيلٌ
لِلقٰسِيَةِ قُلوبُهُم مِن ذِكرِ اللَّهِ ۚ أُولٰئِكَ فى ضَلٰلٍ مُبينٍ ﴿٢٢﴾
اللَّهُ نَزَّلَ أَحسَنَ الحَديثِ كِتٰبًا مُتَشٰبِهًا مَثانِىَ تَقشَعِرُّ مِنهُ
جُلودُ الَّذينَ يَخشَونَ رَبَّهُم ثُمَّ تَلينُ جُلودُهُم وَقُلوبُهُم
إِلىٰ ذِكرِ اللَّهِ ۚ ذٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهدى بِهِ مَن يَشاءُ ۚ وَمَن
يُضلِلِ اللَّهُ فَما لَهُ مِن هادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَن يَتَّقى بِوَجهِهِ سوءَ
العَذابِ يَومَ القِيٰمَةِ ۚ وَقيلَ لِلظّٰلِمينَ ذوقوا ما كُنتُم تَكسِبونَ
﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذينَ مِن قَبلِهِم فَأَتىٰهُمُ العَذابُ مِن حَيثُ
لا يَشعُرونَ ﴿٢٥﴾ فَأَذاقَهُمُ اللَّهُ الخِزىَ فِى الحَيوٰةِ الدُّنيا ۖ وَلَعَذابُ
الءاخِرَةِ أَكبَرُ ۚ لَو كانوا يَعلَمونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَد ضَرَبنا لِلنّاسِ فى
هٰذَا القُرءانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُم يَتَذَكَّرونَ ﴿٢٧﴾ قُرءانًا عَرَبِيًّا
غَيرَ ذى عِوَجٍ لَعَلَّهُم يَتَّقونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فيهِ
شُرَكاءُ مُتَشٰكِسونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَل يَستَوِيانِ مَثَلًا ۚ
الحَمدُ لِلَّهِ ۚ بَل أَكثَرُهُم لا يَعلَمونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُم مَيِّتونَ
﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُم يَومَ القِيٰمَةِ عِندَ رَبِّكُم تَختَصِمونَ ﴿٣١﴾

آیا کسی‌که خدا سینه‌اش را برای اسلام (تسلیم خدا بودن) گشوده و بر نور هدایت الهی است با سنگدلان مساوی است؟ وای بر کسانی‌که به علت سنگدلی خدا را یاد نمی‌کنند. چنین افرادی در گمراهی آشکاری هستند. (۲۲) خدا بهترین سخن را به صورت کتابی (با آیاتی) مکرر و همانند (یعنی قرآن را) نازل کرد که پوست کسانی‌که از (نافرمانی) خداوندشان می‌ترسند از آن به لرزه درمی‌آید. بعد پوست و قلبشان با یاد خدا آرام می‌شود. این (قرآن) هدایت خداست، هر کس را که بخواهد با آن هدایت می‌کند. کسی را که خدا گمراه کند، هیچ راهنمایی برای او نیست. (۲۳) آیا کسی‌که روز قیامت با صورت خود از عذاب سخت جلوگیری می‌کند (با کسی‌که دچار عذاب نیست مساوی است؟) به کسانی‌که ظلم می‌کنند گفته می‌شود: عذاب را به‌خاطر کارهایی که می‌کردید بچشید. (۲۴) کسانی هم که قبل از آن‌ها بودند منکر عذاب شدند و عذاب از جایی که متوجه نبودند سراغ آن‌ها آمد. (۲۵) و درنتیجه خدا خواری را در دنیا به آن‌ها چشاند، و اگر بدانند عذاب آخرت قطعاً بزرگ‌تر است. (۲۶) ما در این قرآن برای مردم هر گونه مثلی زده‌ایم، شاید متوجه شوند. (۲۷) قرآنی به زبان عربی، بدون هیچ انحرافی، شاید پرهیزگار شوند. (۲۸) خدا مثل مردی را زد که چند ارباب دارد که با هم سازش ندارند، و مردی که تنها یک ارباب دارد. آیا این دو با هم مساوی هستند؟ ستایش و بزرگداشت فقط اختصاص به خدا دارد، ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند. (۲۹) تو مردنی هستی و آن‌ها هم مردنی هستند. (۳۰) شما روز قیامت پیش خداوندتان بگومگو می‌کنید. (۳۱)

حزب

فَمَن اَظلَمُ مِمَّن كَذَبَ عَلَى اللهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدقِ
اِذ جاءَهُ اَلَيسَ فى جَهَنَّمَ مَثوًى لِلكٰفِرينَ ﴿۳۲﴾ وَالَّذى
جاءَ بِالصِّدقِ وَصَدَّقَ بِهِ اُولٰئِكَ هُمُ المُتَّقونَ ﴿۳۳﴾
لَهُم ما يَشاءونَ عِندَ رَبِّهِم ذٰلِكَ جَزاءُ المُحسِنينَ ﴿۳٤﴾
لِيُكَفِّرَ اللهُ عَنهُم اَسوَاَ الَّذى عَمِلوا وَيَجزِيَهُم اَجرَهُم
بِاَحسَنِ الَّذى كانوا يَعمَلونَ ﴿۳۵﴾ اَلَيسَ اللهُ بِكافٍ
عَبدَهُ وَيُخَوِّفونَكَ بِالَّذينَ مِن دونِهِ وَمَن يُضلِلِ
اللهُ فَما لَهُ مِن هادٍ ﴿۳٦﴾ وَمَن يَهدِ اللهُ فَما لَهُ مِن مُضِلٍّ
اَلَيسَ اللهُ بِعَزيزٍ ذِى انتِقامٍ ﴿۳۷﴾ وَلَئِن سَاَلتَهُم مَن خَلَقَ
السَّمٰوٰتِ وَالاَرضَ لَيَقولُنَّ اللهُ قُل اَفَرَءَيتُم ما تَدعونَ
مِن دونِ اللهِ اِن اَرادَنِىَ اللهُ بِضُرٍّ هَل هُنَّ كاشِفٰتُ
ضُرِّهِ اَو اَرادَنى بِرَحمَةٍ هَل هُنَّ مُمسِكٰتُ رَحمَتِهِ قُل
حَسبِىَ اللهُ عَلَيهِ يَتَوَكَّلُ المُتَوَكِّلونَ ﴿۳۸﴾ قُل يٰقَومِ
اعمَلوا عَلٰى مَكانَتِكُم اِنّى عامِلٌ فَسَوفَ تَعلَمونَ ﴿۳۹﴾
مَن يَأتيهِ عَذابٌ يُخزيهِ وَيَحِلُّ عَلَيهِ عَذابٌ مُقيمٌ ﴿٤۰﴾

چه کسی ظالم‌تر از کسی است که از قول خدا دروغ بگوید؟ یا وقتی حرف راستی به او گفته شد منکر آن شود؟ آیا در جهنم برای افراد بی‌ایمان جا وجود ندارد؟ (۳۲) کسی‌که حرف راستی برای مردم آورد و کسانی‌که آن را تصدیق کردند افراد پرهیزگار هستند. (۳۳) هر چه بخواهند پیش خداوندشان دارند. پاداش نیکوکاران چنین است. (۳۴) تا خدا بدترین کارهایی را که کرده‌اند از آن‌ها دور سازد، و پاداش آن‌ها را مطابق بهترین کارهایی که کرده‌اند بدهد. (۳۵) آیا خدا برای بنده‌اش کافی نیست؟ تو را از کسانی غیر از خدا می‌ترسانند. هیچ‌کس نمی‌تواند کسی را که خدا گمراه کرده هدایت کند. (۳۶) و هیچ‌کس نیست که بتواند کسی را که خدا هدایت کرده گمراه کند. آیا خدا توانا و انتقام‌گیرنده نیست؟ (۳۷) اگر از آن‌ها بپرسی که چه کسی آسمان‌ها و زمین را خلق کرده، حتماً می‌گویند خدا. بگو: نظر شما چیست؟ اگر خدا بخواهد ضرری به من بزند، آیا کسانی‌که غیر از خدا می‌خوانید، می‌توانند جلوی ضرر او را بگیرند؟ یا اگر بخواهد رحمتی به من برساند، آن‌ها می‌توانند جلوی رحمتش را بگیرند؟ بگو: خدا برای من کافی است، توکل کنندگان (فقط) بر او توکل می‌کنند. (۳۸) بگو: ای قوم من، هر چه از دستتان برمی‌آید بکنید، من هم کار خودم را می‌کنم. خواهید دانست که عذاب خوارکننده سراغ چه کسی خواهد آمد و عذاب دائمی بر چه کسی نازل می‌شود. (۳۹ و ۴۰)

اِنّآ اَنزَلنا عَلَيكَ الكِتٰبَ لِلنّاسِ بِالحَقِّ فَمَنِ اهتَدىٰ
فَلِنَفسِهٖ وَمَن ضَلَّ فَاِنَّما يَضِلُّ عَلَيها وَ مآ اَنتَ عَلَيهِم
بِوَكيلٍ ﴿٤١﴾ اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الاَنفُسَ حينَ مَوتِها وَ الَّتى
لَم تَمُت فى مَنامِها فَيُمسِكُ الَّتى قَضىٰ عَلَيهَا المَوتَ
وَيُرسِلُ الاُخرىٰٓ اِلىٰٓ اَجَلٍ مُسَمًّى اِنَّ فى ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
لِقَومٍ يَتَفَكَّرونَ ﴿٤٢﴾ اَمِ اتَّخَذوا مِن دونِ اللّٰهِ شُفَعآءَ
قُل اَوَلَو كانوا لايَملِكونَ شَيئًا وَلايَعقِلونَ ﴿٤٣﴾
قُل لِلّٰهِ الشَّفاعَةُ جَميعًا لَهٗ مُلكُ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ
ثُمَّ اِلَيهِ تُرجَعونَ ﴿٤٤﴾ وَاِذا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحدَهُ اشمَاَزَّت
قُلوبُ الَّذينَ لايُؤمِنونَ بِالاٰخِرَةِ وَاِذا ذُكِرَ الَّذينَ مِن
دونِهٖٓ اِذا هُم يَستَبشِرونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ فاطِرَ السَّمٰوٰتِ
وَ الاَرضِ عالِمَ الغَيبِ وَ الشَّهادَةِ اَنتَ تَحكُمُ بَينَ عِبادِكَ
فيما كانوا فيهِ يَختَلِفونَ ﴿٤٦﴾ وَلَو اَنَّ لِلَّذينَ ظَلَموا ما فِى
الاَرضِ جَميعًا وَ مِثلَهٗ مَعَهٗ لَافتَدَوا بِهٖ مِن سوٓءِ العَذابِ
يَومَ القِيٰمَةِ وَبَدا لَهُم مِنَ اللّٰهِ ما لَم يَكونوا يَحتَسِبونَ ﴿٤٧﴾

ما قرآن را برای هدایت مردم به حق بر تو نازل کردیم. پس هر کس که هدایت شد به نفع خودش است و کسی که گمراه شد بر ضرر خودش است، و تو وکیل آن‌ها نیستی. (۴۱) خدا روح انسان‌ها را موقع مرگ می‌گیرد، و همین‌طور در خواب روح کسی را که نمرده می‌گیرد، و روح کسی را که موقع مرگش شده نگاه می‌دارد، و روح کسی را که مرگش نرسیده تا مدت معینی به جسم او پس می‌فرستد. در این کار نشانه‌هایی برای افرادی که فکر می‌کنند وجود دارد. (۴۲) آیا شفیعانی غیر از خدا برای خود گرفته‌اند؟ بگو: اگر چه آن‌ها مالک هیچ چیز نباشند و عقلی هم نداشته باشند؟ (۴۳) بگو: شفاعت بطور کامل به خدا اختصاص دارد. فرمانروایی آسمان‌ها و زمین اختصاص به خدا دارد، بعد هم پیش او برگردانده می‌شوید. (۴۴) وقتی فقط صحبت از خدا (و نه افراد دیگری) شود، دل کسانی که ایمان به آخرت ندارند دچار نفرت می‌شود، و وقتی صحبت از افرادی غیر از خدا شود کیف می‌کنند. (۴۵) بگو: خداوندا، ای آفریننده آسمان‌ها و زمین و ای داننده غیب و آشکار، تو بین بندگانت درباره آنچه که اختلاف نظر داشتند حکم می‌کنی. (۴۶) کسانی که ظلم می‌کنند، اگر تمام چیزهایی را که در زمین وجود دارد و مانند آن را داشته باشند، حتماً آن را برای نجات از عذاب سخت روز قیامت می‌دهند، وچیزهایی برای آن‌ها روشن می‌شود که حساب آن را هم نمی‌کردند. (۴۷)

وَ بَدا لَهُم سَيِّئاتُ ما كَسَبوا وَ حاقَ بِهِم ما كانوا بِهٖ
يَستَهزِءونَ ﴿٤٨﴾ فَاِذا مَسَّ الاِنسانَ ضُرٌّ دَعانا ثُمَّ اِذا خَوَّلنٰهُ
نِعمَةً مِنّا قالَ اِنَّمآ اوتيتُهٗ عَلٰى عِلمٍ بَل هِىَ فِتنَةٌ وَ لٰكِنَّ
اَكثَرَهُم لا يَعلَمونَ ﴿٤٩﴾ قَد قالَهَا الَّذينَ مِن قَبلِهِم
فَمآ اَغنٰى عَنهُم ما كانوا يَكسِبونَ ﴿٥٠﴾ فَاَصابَهُم سَيِّئاتُ
ما كَسَبوا وَ الَّذينَ ظَلَموا مِن هٰٓؤُلآءِ سَيُصيبُهُم سَيِّئاتُ
ما كَسَبوا وَ ما هُم بِمُعجِزينَ ﴿٥١﴾ اَوَ لَم يَعلَموآ اَنَّ اللّٰهَ يَبسُطُ
الرِّزقَ لِمَن يَشآءُ وَ يَقدِرُ اِنَّ فى ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِقَومٍ يُؤمِنونَ
﴿٥٢﴾ ۞ قُل يٰعِبادِىَ الَّذينَ اَسرَفوا عَلٰٓى اَنفُسِهِم لا تَقنَطوا
مِن رَحمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغفِرُ الذُّنوبَ جَميعًا اِنَّهٗ هُوَ الغَفورُ
الرَّحيمُ ﴿٥٣﴾ وَ اَنيبوآ اِلٰى رَبِّكُم وَ اَسلِموا لَهٗ مِن قَبلِ اَن
يَأتِيَكُمُ العَذابُ ثُمَّ لا تُنصَرونَ ﴿٥٤﴾ وَ اتَّبِعوآ اَحسَنَ مآ
اُنزِلَ اِلَيكُم مِن رَبِّكُم مِن قَبلِ اَن يَأتِيَكُمُ العَذابُ بَغتَةً
وَ اَنتُم لا تَشعُرونَ ﴿٥٥﴾ اَن تَقولَ نَفسٌ يٰحَسرَتٰى عَلٰى
ما فَرَّطتُ فى جَنبِ اللّٰهِ وَ اِن كُنتُ لَمِنَ السّٰخِرينَ ﴿٥٦﴾

نتیجه کارهای بدی که کرده‌اند برای آن‌ها آشکار شده، و عذابی که مورد تمسخر قرار می‌دادند آن‌ها را در بر گرفته است. (۴۸) وقتی به انسان ضرری برسد ما را به کمک می‌خواند، و وقتی او را از نعمت خودمان برخوردار کنیم، می‌گوید: این به‌خاطر علم خودم به من داده شده. این‌طور نیست، این امتحانی است، ولی بیشتر آن‌ها این را نمی‌دانند. (۴۹) افرادی هم که قبل از آن‌ها بودند همین را می‌گفتند و کارهایی که می‌کردند فایده‌ای برای آن‌ها نداشت. (۵۰) بنابراین نتیجه بد کارهایی که می‌کردند به آن‌ها رسید. و به کسانی از آن‌ها که ظلم می‌کردند کیفر کارهای بدی که می‌کردند خواهد رسید و جلوی آن را هم نمی‌توانند بگیرند. (۵۱) آیا ندانسته‌اند که خدا روزی را برای هر کسی‌که بخواهد توسعه می‌دهد یا تنگ می‌سازد؟ در این مطلب نشانه‌هایی برای افراد باایمان وجود دارد. (۵۲) بگو: ای بندگان من که به ضرر خودتان زیاده‌روی کرده‌اید، از رحمت خدا ناامید نشوید، چون خدا همه گناهان را می‌بخشد. او آمرزنده مهربان است. (۵۳) به اطاعت خدا برگردید (توبه کنید) و قبل از این‌که عذاب بر شما وارد شود و کسی نتواند شما را یاری کند، تسلیم حکم و نظر خدا باشید. (۵۴) قبل از این‌که عذاب بطور ناگهانی و بدون این‌که توجه داشته باشید سراغ شما بیاید، از بهترین چیزی که از طرف خدا برای شما نازل شده (از قرآن) پیروی کنید. (۵۵) قبل از این‌که کسی بگوید: وای بر من، که در حضور خدا در کار خود کوتاهی کردم، من از کسانی بودم که عذاب خدا را مسخره می‌کردند. (۵۶)

اَوتَقولَ لَواَنَّ اللهَ هَدىٰنى لَكُنتُ مِنَ المُتَّقينَ ﴿٥٧﴾ اَو
تَقولَ حينَ تَرَى العَذابَ لَواَنَّ لى كَرَّةً فَاَكونَ مِنَ
المُحسِنينَ ﴿٥٨﴾ بَلىٰ قَد جآءَتكَ ءايٰتى فَكَذَّبتَ بِها
وَاستَكبَرتَ وَكُنتَ مِنَ الكٰفِرينَ ﴿٥٩﴾ وَيَومَ القِيٰمَةِ
تَرَى الَّذينَ كَذَبوا عَلَى اللهِ وُجوهُهُم مُسوَدَّةٌ اَلَيسَ فى
جَهَنَّمَ مَثوًى لِلمُتَكَبِّرينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّى اللهُ الَّذينَ اتَّقَوا
بِمَفازَتِهِم لا يَمَسُّهُمُ السّوءُ وَلا هُم يَحزَنونَ ﴿٦١﴾ اَللهُ
خالِقُ كُلِّ شَىءٍ وَهُوَ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ وَكيلٌ ﴿٦٢﴾ لَه مَقاليدُ
السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ وَالَّذينَ كَفَروا بِءايٰتِ اللهِ اُولٰئِكَ
هُمُ الخٰسِرونَ ﴿٦٣﴾ قُل اَفَغَيرَ اللهِ تَأمُرونّى اَعبُدُ اَيُّهَا
الجٰهِلونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَد اوحِىَ اِلَيكَ وَاِلَى الَّذينَ مِن قَبلِكَ
لَئِن اَشرَكتَ لَيَحبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكونَنَّ مِنَ الخٰسِرينَ ﴿٦٥﴾
بَلِ اللهَ فَاعبُد وَكُن مِنَ الشّٰكِرينَ ﴿٦٦﴾ وَما قَدَرُوا اللهَ حَقَّ
قَدرِه وَالاَرضُ جَميعًا قَبضَتُه يَومَ القِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ
مَطوِيّٰتٌ بِيَمينِه سُبحٰنَه وَتَعٰلىٰ عَمّا يُشرِكونَ ﴿٦٧﴾

یا بگوید: اگر خدا مرا هدایت می‌کرد حتماً از افراد پرهیزکار می‌شدم.(۵۷) یا موقعی که عذاب را ببیند بگوید: اگر عمر دوباره‌ای داشته باشم از نیکوکاران می‌شوم.(۵۸) (به او گفته خواهد شد که) آری، آیات من برای تو آمد، ولی تو منکر آن شدی و تکبر داشتی و منکر بودی.(۵۹) روز قیامت می‌بینی که صورت کسانی که از قول خدا دروغ گفتند سیاه است. آیا در جهنم برای افراد متکبر جا نیست؟(۶۰) خدا افراد پرهیزکار را به علت کارهایی که موجب رستگاری آن‌ها شد نجات می‌دهد. بدی به آن‌ها نمی‌رسد و غصه‌ای نمی‌خورند.(۶۱) خدا خالق و وکیل هر چیز است.(۶۲) خزانه‌های آسمان‌ها و زمین مال او است. و کسانی که منکر آیات خدا شدند ضرر کرده‌اند.(۶۳) بگو: ای افراد نادان، آیا به من دستور می‌دهید که غیر خدا را بندگی کنم؟(۶۴) به تو و کسانی که قبل از تو بودند وحی شد که اگر شرک بیاوری عملت از بین می‌رود و از زیانکاران خواهی بود.(۶۵) فقط خدا را بندگی کن و از سپاسگزاران باش.(۶۶) خدا را آنطور که سزاوار او است، نشناختند. در صورتی که روز قیامت تمام زمین در قبضه قدرت او است، و آسمان‌ها در دستش پیچیده است. خدا پاک و بالاتر از چیزهایی است که شریک او می‌سازند.(۶۷)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِي السَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي
الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ
يَنظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَٰبُ
وَجِيٓءَ بِالنَّبِيِّـۧنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰٓ
إِذَا جَآءُوهَا فُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَآءَ
يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۚ قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى
الْكَٰفِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوٓا أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ
فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ
إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ
لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَٰلِدِينَ ﴿٧٣﴾
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُۥ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَٰمِلِينَ ﴿٧٤﴾

و در صور دمیده می‌شود، و تمام کسانی‌که در آسمان‌ها و زمین هستند بیهوش می‌شوند، مگر کسانی‌که خدا بخواهد. آنگاه بار دیگر در صور دمیده می‌شود، ناگهان همه بلند می‌شوند و نگاه می‌کنند. (۶۸) و زمین به نور خداوندش روشن می‌شود، و نامه اعمال نهاده می‌شود، و پیغمبران و شاهدها را می‌آورند، و بین آن‌ها به حق قضاوت شده و به آن‌ها ظلمی نمی‌شود. (۶۹) و به هر کسی پاداش و جزای اعمالش بطور کامل داده می‌شود. و خدا کارهایی را که می‌کنند بهتر می‌داند. (۷۰) و افراد بی‌ایمان دسته‌دسته به‌طرف جهنم رانده می‌شوند، تا وقتی که به جهنم برسند. درهای جهنم باز می‌شود و نگهبان‌های آن به آن‌ها می‌گویند: آیا پیغمبرانی از خودتان پیش شما نیامدند که آیات خداوندتان را برای شما بخوانند و شما را از چنین روزی بترسانند؟ می‌گویند: آری، آمدند ولی کلمه عذاب بر منکران مقرر شده. (۷۱) به آن‌ها گفته می‌شود که از درهای جهنم وارد شوید و همیشه در آن باشید. جای افراد متکبر بد جایی است. (۷۲) و کسانی‌که از نافرمانی و عذاب خداوندشان ترسیدند، دسته‌دسته به‌طرف بهشت برده می‌شوند، تا وقتی که به آن برسند و درهای بهشت باز شود. نگهبانان بهشت به آن‌ها می‌گویند: سلام بر شما، خوش آمدید، وارد شوید و همیشه در آن باشید. (۷۳) اهل بهشت می‌گویند: ستایش فقط اختصاص به خدا دارد که وعده خودش را برای ما ثابت کرد و زمین را به ما ارث داد، و در هر جای بهشت که بخواهیم جا می‌گیریم. پاداش عمل‌کنندگان چقدر خوب است. (۷۴)

حزب ١

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

سُورَةُ غَافِرٍ

آياتها ٨٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ
الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا
هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ
وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ
كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ
حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ
لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ
لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

و فرشتگان را می‌بینی که دور عرش جمع شده‌اند و با ستایش، خداوندشان را بزرگ می‌شمارند. بین آن‌ها به حق داوری می‌شود و گفته می‌شود که ستایش و بزرگداشت فقط اختصاص به خداوند صاحب اختیار جهانیان دارد. (۷۵)

سوره مؤمن (غافر) (۴۰)

مکی و شامل هشتاد و پنج آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

حم. (۱) نزول قرآن از طرف خداوند نیرومند و داناست. (۲) که آمرزنده گناه و توبه‌پذیر و مجازاتش شدید و صاحب نعمت است. معبودی غیر از او نیست. همه پیش او برمی‌گردند. (۳) فقط افراد بی‌ایمان درباره آیات خدا بگومگو و مخالفت می‌کنند. آمد و رفت آن‌ها در شهرها تو را فریب ندهد. (۴) پیش از آن‌ها، قوم نوح و دستجات بعد از آن‌ها، هم پیغمبران را به دروغگویی متهم کردند و هر دسته‌ای تصمیم گرفت که پیغمبرشان را دستگیر کند، و با حرف‌های باطل به بحث و بگومگو پرداختند تا به این وسیله حق را پایمال کنند. بنابراین آنان را دچار عذاب کردم. مجازات من چطور بود؟ (۵) به این ترتیب سخن خداوندت درباره افراد بی‌ایمان ثابت شد که آن‌ها اهل آتش جهنم هستند. (۶) حاملان عرش و آن‌هایی که اطراف عرش هستند با ستایش، خداوندشان را بزرگ می‌شمارند، و به خدا ایمان دارند و برای افراد باایمان طلب آمرزش می‌کنند، و می‌گویند: خداوندا، دامنه رحمت و علم تو همه‌چیز را فرا گرفته، پس کسانی را که توبه کردند و از راه تو پیروی کردند بیامرز و آن‌ها را از عذاب آتش جهنم حفظ فرما. (۷)

رَبَّنا وَاَدخِلهُم جَنّٰتِ عَدنٍ الَّتى وَعَدتَهُم وَمَن
صَلَحَ مِن ءابآئِهِم وَاَزواجِهِم وَذُرِّيّٰتِهِم اِنَّكَ اَنتَ
العَزيزُ الحَكيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّـٔاتِ وَمَن تَقِ السَّيِّـٔاتِ
يَومَئِذٍ فَقَد رَحِمتَهُ وَذٰلِكَ هُوَ الفَوزُ العَظيمُ ﴿٩﴾ اِنَّ
الَّذينَ كَفَروا يُنادَونَ لَمَقتُ اللّٰهِ اَكبَرُ مِن مَقتِكُم
اَنفُسَكُم اِذ تُدعَونَ اِلَى الايمانِ فَتَكفُرونَ ﴿١٠﴾ قالوا
رَبَّنآ اَمَتَّنَا اثنَتَينِ وَاَحيَيتَنَا اثنَتَينِ فَاعتَرَفنا بِذُنوبِنا
فَهَل اِلىٰ خُروجٍ مِن سَبيلٍ ﴿١١﴾ ذٰلِكُم بِاَنَّهُ اِذا دُعِىَ اللّٰهُ
وَحدَهُ كَفَرتُم وَاِن يُشرَك بِهِ تُؤمِنوا فَالحُكمُ لِلّٰهِ
العَلِىِّ الكَبيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذى يُريكُم ءايٰتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُم مِنَ
السَّمآءِ رِزقًا وَما يَتَذَكَّرُ اِلّا مَن يُنيبُ ﴿١٣﴾ فَادعُوا اللّٰهَ
مُخلِصينَ لَهُ الدّينَ وَلَو كَرِهَ الكٰفِرونَ ﴿١٤﴾ رَفيعُ الدَّرَجٰتِ
ذُو العَرشِ يُلقِى الرّوحَ مِن اَمرِهِ عَلىٰ مَن يَشآءُ مِن عِبادِهِ
لِيُنذِرَ يَومَ التَّلاقِ ﴿١٥﴾ يَومَ هُم بٰرِزونَ لا يَخفىٰ عَلَى
اللّٰهِ مِنهُم شَىءٌ لِمَنِ المُلكُ اليَومَ لِلّٰهِ الواحِدِ القَهّارِ ﴿١٦﴾

خداوندا، آن‌ها را به بهشت‌های جاویدی که به آن‌ها و پدران و همسران و فرزندان درستکارشان وعده داده‌ای، وارد کن، چون تو توانا و حکیم هستی. (۸) و آن‌ها را از بدی‌ها حفظ کن. کسی را که در آن روز از بدی‌ها حفظ کنی، به او لطف کرده‌ای، و این موفقیت بزرگی است. (۹) به افراد بی‌ایمان با صدای بلند گفته می‌شود که نفرت خدا از شما بیشتر از نفرتی است که از هم دارید، چون که دعوت شدید که ایمان بیاورید ولی قبول نکردید. (۱۰) افراد بی‌ایمان می‌گویند: خداوندا، دوبار جان ما را گرفتی و دوبار ما را زنده کردی، به گناهان خود اعتراف کردیم. آیا راهی برای بیرون‌رفتن از این عذاب وجود دارد؟ (۱۱) این عذاب به‌خاطر این است که وقتی فقط خدا خوانده می‌شد قبول نمی‌کردید، و اگر شریکی برای او ساخته می‌شد ایمان می‌آوردید. حکم در اختیار خدای بلندمرتبه بزرگ است. (۱۲) اوست که آیاتش را به شما نشان می‌دهد، و روزی شما را از آسمان نازل می‌کند. فقط کسی که توبه کند متوجه این حقیقت می‌شود. (۱۳) بنابراین خدا را بخوانید و دین را برای او خالص کنید (غیر خدا را نخوانید)، هر چند که افراد بی‌ایمان خوششان نیاید. (۱۴) خدای بالابرنده درجات و صاحب عرش، روح را به فرمان خود بر هر کس از بندگانش که بخواهد می‌فرستد تا مردم را از روز قیامت بترساند. (۱۵) روزی که همه آن‌ها بیرون می‌آیند، چیزی از آن‌ها بر خدا مخفی نیست. امروز فرمانروایی مال کیست؟ فرمانروایی امروز مال خدای یکتای قهار است. (۱۶)

اَلیَومَ تُجزیٰ کُلُّ نَفسٍ بِما کَسَبَت ۚ لا ظُلمَ الیَومَ ۚ اِنَّ
اللّهَ سَریعُ الحِسابِ ﴿١٧﴾ وَ اَنذِرهُم یَومَ الأزِفَةِ اِذِ القُلوبُ
لَدَی الحَناجِرِ کاظِمینَ ۚ ما لِلظّٰلِمینَ مِن حَمیمٍ
وَ لا شَفیعٍ یُطاعُ ﴿١٨﴾ یَعلَمُ خائِنَةَ الاَعیُنِ وَ ما تُخفِی
الصُّدورُ ﴿١٩﴾ وَ اللّهُ یَقضی بِالحَقِّ ۚ وَ الَّذینَ یَدعونَ مِن
دونِهٖ لا یَقضونَ بِشَیءٍ ۗ اِنَّ اللّهَ هُوَ السَّمیعُ البَصیرُ ﴿٢٠﴾
۞ اَوَلَم یَسیروا فِی الاَرضِ فَیَنظُروا کَیفَ کانَ عاقِبَةُ
الَّذینَ کانوا مِن قَبلِهِم ۚ کانوا هُم اَشَدَّ مِنهُم قُوَّةً وَ ءاثارًا
فِی الاَرضِ فَاَخَذَهُمُ اللّهُ بِذُنوبِهِم وَ ما کانَ لَهُم مِنَ اللّهِ مِن
واقٍ ﴿٢١﴾ ذٰلِکَ بِاَنَّهُم کانَت تَأتیهِم رُسُلُهُم بِالبَیِّنٰتِ
فَکَفَروا فَاَخَذَهُمُ اللّهُ ۚ اِنَّهُ قَوِیٌّ شَدیدُ العِقابِ ﴿٢٢﴾ وَ لَقَد
اَرسَلنا موسیٰ بِءایٰتِنا وَ سُلطٰنٍ مُبینٍ ﴿٢٣﴾ اِلیٰ فِرعَونَ
وَ هامٰنَ وَ قارونَ فَقالوا ساحِرٌ کَذّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمّا جاءَهُم
بِالحَقِّ مِن عِندِنا قالُوا اقتُلوا اَبناءَ الَّذینَ ءامَنوا مَعَهُ
وَ استَحیوا نِساءَهُم ۚ وَ ما کَیدُ الکٰفِرینَ اِلّا فی ضَلٰلٍ ﴿٢٥﴾

امروز جزای هر کس بطور کامل مطابق کارهایی که کرده است داده می‌شود. امروز ظلمی وجود ندارد، چون حسابرسی خدا سریع است. (۱۷) آن‌ها را از روز قیامت بترسان. روزی که دل‌ها به گلوها می‌رسد و افراد جلوی ناراحتی خود را می‌گیرند، و کسانی که ظلم می‌کنند دوست و شفیعی که از حرفش اطاعت شود، نخواهند داشت. (۱۸) خدا نگاه‌های زیرچشمی آن‌ها و چیزهایی را که در دلشان مخفی کرده‌اند می‌داند. (۱۹) خدا به حق قضاوت و حکم می‌کند، و کسانی که آن‌ها را غیر از خدا به کمک می‌خوانند، ذره‌ای قضاوت و حکم نمی‌کنند، چون خدا شنونده و بینا است.(۲۰) آیا در زمین نگشتند تا ببینند عاقبت کسانی که قبل از آن‌ها بودند چه بود؟ آن‌ها قدرتشان و آثارشان در زمین بیشتر از این‌ها بود. خدا آن‌ها را به‌خاطر گناهانشان دچار عذاب کرد، و کسی که آن‌ها را از عذاب حفظ کند وجود نداشت.(۲۱) این کار به‌خاطر این بود که پیغمبرانشان دلایل روشن برای آن‌ها می‌آوردند، ولی آن‌ها منکر آن می‌شدند، درنتیجه خدا آن‌ها را دچار عذاب کرد، چون خدا قوی و مجازاتش شدید است.(۲۲) موسی را با آیاتمان و معجزاتمان پیش فرعون و هامان و قارون فرستادیم، ولی گفتند: موسی جادوگر دروغگویی است.(۲۳ و ۲۴) چون موسی حق را از طرف ما برای آن‌ها آورد، گفتند: پسران افرادی را که با موسی به خدا ایمان آورده‌اند بکشید، و زنانشان را زنده بگذارید. در صورتی که نقشه افراد بی‌ایمان غلط بود.(۲۵)

وَقالَ فِرعَونُ ذَرونى أَقتُل موسىٰ وَليَدعُ رَبَّهُ ۖ إِنّى أَخافُ
أَن يُبَدِّلَ دينَكُم أَو أَن يُظهِرَ فِى الأَرضِ الفَسادَ ﴿٢٦﴾ وَقالَ
موسىٰ إِنّى عُذتُ بِرَبّى وَرَبِّكُم مِن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لا يُؤمِنُ
بِيَومِ الحِسابِ ﴿٢٧﴾ وَقالَ رَجُلٌ مُؤمِنٌ مِن آلِ فِرعَونَ
يَكتُمُ إيمانَهُ أَتَقتُلونَ رَجُلًا أَن يَقولَ رَبِّىَ اللَّهُ وَقَد
جاءَكُم بِالبَيِّناتِ مِن رَبِّكُم ۖ وَإِن يَكُ كاذِبًا فَعَلَيهِ كَذِبُهُ ۖ
وَإِن يَكُ صادِقًا يُصِبكُم بَعضُ الَّذى يَعِدُكُم ۖ إِنَّ اللَّهَ
لا يَهدى مَن هُوَ مُسرِفٌ كَذّابٌ ﴿٢٨﴾ يا قَومِ لَكُمُ المُلكُ
اليَومَ ظاهِرينَ فِى الأَرضِ فَمَن يَنصُرُنا مِن بَأسِ اللَّهِ إِن
جاءَنا ۚ قالَ فِرعَونُ ما أُريكُم إِلّا ما أَرىٰ وَما أَهديكُم إِلّا
سَبيلَ الرَّشادِ ﴿٢٩﴾ وَقالَ الَّذى آمَنَ يا قَومِ إِنّى أَخافُ عَلَيكُم
مِثلَ يَومِ الأَحزابِ ﴿٣٠﴾ مِثلَ دَأبِ قَومِ نوحٍ وَعادٍ وَثَمودَ
وَالَّذينَ مِن بَعدِهِم ۚ وَمَا اللَّهُ يُريدُ ظُلمًا لِلعِبادِ ﴿٣١﴾ وَيا قَومِ
إِنّى أَخافُ عَلَيكُم يَومَ التَّنادِ ﴿٣٢﴾ يَومَ تُوَلّونَ مُدبِرينَ
ما لَكُم مِنَ اللَّهِ مِن عاصِمٍ ۗ وَمَن يُضلِلِ اللَّهُ فَما لَهُ مِن هادٍ ﴿٣٣﴾

فرعون گفت: بگذارید من موسی را بکشم و او خداوندش را به کمک بخواند. من می‌ترسم دین شما را عوض کند یا در زمین فسادی بوجود آورد. (۲۶) موسی گفت: من از هر متکبری که به روز حساب ایمان ندارد، به خداوند خودم و خداوند شما پناه می‌برم. (۲۷) مرد مؤمنی از خاندان فرعون که ایمانش را مخفی می‌کرد گفت: آیا می‌خواهید مردی را بکشید که می‌گوید (فقط) خداست که صاحباختیار من است و دلایل روشنی از خداوندتان برای شما آورده؟ اگر دروغگو باشد، دروغگویی او بر ضرر خودش می‌باشد و اگر راست بگوید، بعضی از عذاب‌هایی که به شما وعده می‌دهد به شما می‌رسد. خدا کسی را که متجاوز و دروغگو باشد هدایت نمی‌کند. (۲۸) ای قوم من، امروز حکومت مال شما است و در زمین قدرت دارید، اما اگر عذاب خدا سراغ ما آمد چه کسی ما را کمک می‌کند؟ فرعون گفت: چیزی غیر از آنچه (به صلاح شما) می‌بینم نمی‌گویم، و شما را فقط به راه صحیح راهنمایی می‌کنم. (۲۹) آن کس که ایمان آورده بود گفت: ای قوم من، من بر شما از روزی مثل روز دستجات (قبل از شما) می‌ترسم. (۳۰) مثل بلایی که به قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که بعد از آن‌ها بودند رسید، حال آن‌که خدا ظلمی را برای بندگانش نمی‌خواهد. (۳۱) ای قوم من، من از روزی که افراد از یکدیگر کمک می‌خواهند بر شما می‌ترسم. (۳۲) روزی که پشت کرده و فرار می‌کنید، و کسی‌که شما را از عذاب خدا حفظ کند نخواهید داشت. کسی را که خدا گمراه کند، هدایت‌کننده‌ای برای او وجود ندارد. (۳۳)

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوسُفُ مِن قَبْلُ بِالْبَيِّنَٰتِ فَمَا زِلْتُمْ فِى
شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُم بِهِۦ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ
اللَّهُ مِنۢ بَعْدِهِۦ رَسُولًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
سُلْطَٰنٍ أَتَىٰهُمْ ۖ كَبُرَ مَقْتًا عِندَ اللَّهِ وَعِندَ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ
كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ
فِرْعَوْنُ يَٰهَٰمَٰنُ ابْنِ لِى صَرْحًا لَّعَلِّىٓ أَبْلُغُ الْأَسْبَٰبَ ﴿٣٦﴾
أَسْبَٰبَ السَّمَٰوَٰتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰٓ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّى لَأَظُنُّهُۥ
كَٰذِبًا ۚ وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَصُدَّ
عَنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِى تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ
الَّذِىٓ ءَامَنَ يَٰقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ
﴿٣٨﴾ يَٰقَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا مَتَٰعٌ وَإِنَّ الْءَاخِرَةَ
هِىَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا ۖ
وَمَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

قبلاً یوسف دلایل روشن برای شما آورد و شما دائماً از آنچه آورده بود در شک بودید، تا وقتی که از دنیا رفت، گفتید: خدا بعد از او هرگز رسولی نخواهد فرستاد. خدا کسی را که متجاوز و شکاک است این‌طور گمراه می‌کند. (۳۴) شکاکانی که درباره آیات خدا بدون دلیلی که برای آن‌ها آمده باشد بگومگو می‌کنند. این بگومگوها پیش خدا و افراد باایمان دشمنی بزرگی است. خدا بر قلب هر متکبر زورگویی این‌طور مهر می‌نهد. (۳۵) فرعون گفت: ای هامان، برای من کاخ بلندی بساز شاید من به راه‌های آسمان‌ها برسم تا به معبود موسی پی ببرم. من فکر می‌کنم موسی دروغگو است. کار بد فرعون را این‌طوری در نظر خودش جلوه دادیم و از راه راست باز ماند. نقشه فرعون بی‌نتیجه بود. (۳۶ و ۳۷) فردی که ایمان داشت گفت: ای قوم من، از من پیروی کنید تا شما را به راه صحیح هدایت کنم. (۳۸) ای قوم من، این زندگی دنیا فقط وسیله بهره‌بردن است، در صورتی که آخرت خانه اقامت است. (۳۹) کسی که کار بدی بکند فقط به اندازه آن مجازات می‌شود، و هر مرد یا زنی که کار درست بکند و ایمان داشته باشد وارد بهشت می‌شود و بدون حساب بهره‌مند می‌شود. (۴۰)

حزب ٢

۞ وَيٰقَوۡمِ مَا لِيٓ أَدۡعُوكُمۡ إِلَى ٱلنَّجَوٰةِ وَتَدۡعُونَنِيٓ إِلَى
ٱلنَّارِ ﴿٤١﴾ تَدۡعُونَنِي لِأَكۡفُرَ بِٱللَّهِ وَأُشۡرِكَ بِهِۦ مَا لَيۡسَ
لِي بِهِۦ عِلۡمٞ وَأَنَا۠ أَدۡعُوكُمۡ إِلَى ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡغَفَّٰرِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ
أَنَّمَا تَدۡعُونَنِيٓ إِلَيۡهِ لَيۡسَ لَهُۥ دَعۡوَةٞ فِي ٱلدُّنۡيَا وَلَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ
وَأَنَّ مَرَدَّنَآ إِلَى ٱللَّهِ وَأَنَّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ هُمۡ أَصۡحَٰبُ
ٱلنَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذۡكُرُونَ مَآ أَقُولُ لَكُمۡۚ وَأُفَوِّضُ أَمۡرِيٓ
إِلَى ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَصِيرُۢ بِٱلۡعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَىٰهُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِ
مَا مَكَرُواْۖ وَحَاقَ بِـَٔالِ فِرۡعَوۡنَ سُوٓءُ ٱلۡعَذَابِ ﴿٤٥﴾ ٱلنَّارُ
يُعۡرَضُونَ عَلَيۡهَا غُدُوّٗا وَعَشِيّٗاۚ وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ
أَدۡخِلُوٓاْ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ أَشَدَّ ٱلۡعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَإِذۡ يَتَحَآجُّونَ
فِي ٱلنَّارِ فَيَقُولُ ٱلضُّعَفَٰٓؤُاْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُوٓاْ إِنَّا كُنَّا
لَكُمۡ تَبَعٗا فَهَلۡ أَنتُم مُّغۡنُونَ عَنَّا نَصِيبٗا مِّنَ ٱلنَّارِ
﴿٤٧﴾ قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُوٓاْ إِنَّا كُلّٞ فِيهَآ إِنَّ ٱللَّهَ
قَدۡ حَكَمَ بَيۡنَ ٱلۡعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ فِي ٱلنَّارِ لِخَزَنَةِ
جَهَنَّمَ ٱدۡعُواْ رَبَّكُمۡ يُخَفِّفۡ عَنَّا يَوۡمٗا مِّنَ ٱلۡعَذَابِ ﴿٤٩﴾

ای قوم من، شما را چه شده که من شما را به نجات دعوت می‌کنم، و شما مرا به آتش جهنم دعوت می‌کنید؟ (۴۱) مرا دعوت می‌کنید که منکر خدا شوم و چیزی را که نمی‌شناسم شریک خدا بسازم، و من شما را به سوی خداوند مقتدر و آمرزنده دعوت می‌کنم. (۴۲) چیزی که مرا به پرستش آن دعوت می‌کنید هیچ دعوتی در دنیا و آخرت ندارد، در صورتی که بازگشت ما پیش خداست، و کسانی‌که اسراف (زیاده‌روی) می‌کنند اهل آتش جهنم هستند. (۴۳) آنچه را به شما می‌گویم به یاد خواهید آورد، من کارم را به خدا می‌سپارم، چون خدا به بندگانش بصیرت دارد (بندگانش را می‌شناسد). (۴۴) خدا او را از شر نقشه بدی که برای او می‌کشیدند حفظ کرد، و آل فرعون دچار عذاب بدی شدند. (۴۵) آتش جهنم صبح و شب به آن‌ها عرضه می‌شود، و روزی که قیامت برپا شود گفته می‌شود که آل فرعون را وارد شدیدترین عذاب‌ها کنید. (۴۶) وقتی در آتش جهنم با هم بگومگو می‌کنند، افراد ضعیف به کسانی‌که تکبر داشتند می‌گویند: ما پیرو شمابودیم، آیا قسمتی از آتش جهنم را از ما برمی‌گردانید؟ (۴۷) کسانی‌که در دنیا تکبر داشتند می‌گویند: ما همگی در آتش جهنم هستیم، چون خدا بین بندگانش حکم کرده است. (۴۸) کسانی‌که در آتش جهنم هستند به نگهبانان جهنم می‌گویند: خداوندتان را بخوانید تا یک روز از عذاب ما کم کند. (۴۹)

قالوٓا اَوَلَم تَكُ تَأتيكُم رُسُلُكُم بِالبَيِّنٰتِ قالوا
بَلٰى قالوا فَادعوا وَما دُعٰٓؤُا الكٰفِرينَ اِلّا فى ضَلٰلٍ
﴿٥٠﴾ اِنّا لَنَنصُرُ رُسُلَنا وَالَّذينَ ءامَنوا فِى الحَيوٰةِ الدُّنيا
وَيَومَ يَقومُ الاَشهٰدُ ﴿٥١﴾ يَومَ لا يَنفَعُ الظّٰلِمينَ مَعذِرَتُهُم
وَلَهُمُ اللَّعنَةُ وَلَهُم سوٓءُ الدّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَد ءاتَينا موسَى
الهُدىٰ وَاَورَثنا بَنى اِسرٰٓءيلَ الكِتٰبَ ﴿٥٣﴾ هُدًى
وَذِكرىٰ لِاُولِى الاَلبابِ ﴿٥٤﴾ فَاصبِر اِنَّ وَعدَ اللهِ
حَقٌّ وَاستَغفِر لِذَنبِكَ وَسَبِّح بِحَمدِ رَبِّكَ بِالعَشِىِّ
وَالاِبكٰرِ ﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذينَ يُجٰدِلونَ فى ءايٰتِ
اللهِ بِغَيرِ سُلطٰنٍ اَتٰهُم اِن فى صُدورِهِم اِلّا كِبرٌ
ما هُم بِبٰلِغيهِ فَاستَعِذ بِاللهِ اِنَّهُ هُوَ السَّميعُ
البَصيرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلقُ السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ اَكبَرُ مِن
خَلقِ النّاسِ وَلٰكِنَّ اَكثَرَ النّاسِ لا يَعلَمونَ ﴿٥٧﴾
وَما يَستَوِى الاَعمىٰ وَالبَصيرُ وَالَّذينَ ءامَنوا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ وَلَا المُسىٓءُ قَليلًا ما تَتَذَكَّرونَ ﴿٥٨﴾

نگهبانان جهنم می‌گویند: آیا پیغمبران شما دلایل روشن برای شما نیاوردند؟ می‌گویند: چرا. نگهبانان می‌گویند: حالا دعا کنید. و دعای افراد بی‌ایمان بی‌نتیجه است. (۵۰) ما پیغمبرانمان و افراد باایمان را در زندگی دنیا و در روزی که شاهدها برای شهادت برمی‌خیزند یاری می‌کنیم. (۵۱) روزی که معذرت‌خواهی کسانی‌که ظلم می‌کنند فایده‌ای برای آن‌ها ندارد. آن‌ها از رحمت خدا دورند و منزل بدی دارند.(۵۲) تورات را به موسی دادیم و بنی‌اسرائیل را میراث‌دار تورات ساختیم. (۵۳) توراتی که برای افراد عاقل هدایت و تذکر است. (۵۴) صبر داشته باش، چون وعده خدا درست است و برای گناهت طلب آمرزش کن و شب و صبح با ستایش، خداوند را به بزرگی یاد کن.(۵۵) افرادی که بدون این‌که دلیلی برای آن‌ها آمده باشد درباره آیات خدا بگومگو می‌کنند، در سینه آن‌ها فقط تکبری است که به آن نمی‌رسند. پس به خدا پناه ببر، چون او شنوا و بینا است.(۵۶) مسلماً خلقت آسمان‌ها و زمین بزرگ‌تر از خلقت مردم است، ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.(۵۷) کورها با افراد بینا، و افراد باایمانی که کار درست می‌کنند با بدکاران مساوی نیستند. عده کمی متوجه می‌شوند.(۵۸)

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾
كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ
﴿٦٣﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ
ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ
﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ ۗ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ ۞ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ
أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ
الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

قیامت آمدنی است و شکی در آن نیست، ولی بیشتر مردم باور نمی‌کنند. (۵۹) و خداوند شما گفت: مرا بخوانید تا دعای شما را اجابت کنم. اشخاصی که خود را بزرگ‌تر از این می‌پندارند که بندگی مرا بکنند (تسلیم دستورهای من باشند) با خواری وارد جهنم می‌شوند. (۶۰) خداست که شب را قرار داد تا در آن استراحت کنید و روز را روشن ساخت، چون خدا به بندگانش لطف دارد، ولی بیشتر مردم سپاسگزاری نمی‌کنند. (۶۱) این خداست که صاحب‌اختیار شماست و آفریننده هر چیزی است. معبودی (کسی که در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کنید و از دستورهایش بدون چون و چرا پیروی کنید) غیر از او وجود ندارد. چگونه منحرف می‌شوید؟ (۶۲) افرادی که منکر آیات خدا می‌شوند، این‌طور منحرف می‌شوند. (۶۳) خداست که زمین را قرارگاه شما ساخت، و آسمان را ساختمانی گرداند، و شما را صورت‌بندی کرد و نقش شما را زیبا ساخت، و خوردنی‌های پاک را روزی شما ساخت. این خداست که صاحب‌اختیار شماست، صاحب‌اختیار همه مردم جهان که منزه و والاست. (۶۴) او زنده است. معبودی غیر از او وجود ندارد. پس او را بخوانید و دین را برای او خالص کنید (غیر خدا را نخوانید). ستایش فقط اختصاص به خدا دارد که صاحب‌اختیار جهانیان (کلیه افراد بشر) است. (۶۵) بگو: من از بندگی کسانی که غیر از خدا می‌خوانید نهی شده‌ام، چون دلیل‌های روشنی از خداوندم برای من آمده و امر شده‌ام که تسلیم (خداوند) صاحب‌اختیار همه مردم جهان باشم. (۶۶)

هُوَ الَّذی خَلَقَکُم مِن تُرابٍ ثُمَّ مِن نُطفَةٍ ثُمَّ مِن عَلَقَةٍ
ثُمَّ یُخرِجُکُم طِفلًا ثُمَّ لِتَبلُغوا اَشُدَّکُم ثُمَّ لِتَکونوا
شُیوخًا وَمِنکُم مَن یُتَوَفّی مِن قَبلُ وَلِتَبلُغوا اَجَلًا مُسَمًّی
وَلَعَلَّکُم تَعقِلونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذی یُحیی وَیُمیتُ فَاِذا قَضی
اَمرًا فَاِنَّما یَقولُ لَهُ کُن فَیَکونُ ﴿٦٨﴾ اَلَم تَرَ اِلَی الَّذینَ
یُجادِلونَ فی ءایٰتِ اللهِ اَنّی یُصرَفونَ ﴿٦٩﴾ اَلَّذینَ کَذَّبوا
بِالکِتٰبِ وَبِما اَرسَلنا بِهِ رُسُلَنا فَسَوفَ یَعلَمونَ ﴿٧٠﴾
اِذِ الاَغلٰلُ فی اَعناقِهِم وَالسَّلٰسِلُ یُسحَبونَ ﴿٧١﴾ فِی
الحَمیمِ ثُمَّ فِی النّارِ یُسجَرونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قیلَ لَهُم اَینَ ما
کُنتُم تُشرِکونَ ﴿٧٣﴾ مِن دونِ اللهِ قالوا ضَلّوا عَنّا بَل
لَم نَکُن نَدعوا مِن قَبلُ شَیـًٔا کَذٰلِکَ یُضِلُّ اللهُ الکٰفِرینَ
﴿٧٤﴾ ذٰلِکُم بِما کُنتُم تَفرَحونَ فِی الاَرضِ بِغَیرِ الحَقِّ وَبِما کُنتُم
تَمرَحونَ ﴿٧٥﴾ اُدخُلوا اَبوابَ جَهَنَّمَ خٰلِدینَ فیها فَبِئسَ
مَثوَی المُتَکَبِّرینَ ﴿٧٦﴾ فَاصبِر اِنَّ وَعدَ اللهِ حَقٌّ فَاِمّا
نُرِیَنَّکَ بَعضَ الَّذی نَعِدُهُم اَو نَتَوَفَّیَنَّکَ فَاِلَینا یُرجَعونَ ﴿٧٧﴾

اوست که شما را از خاک و بعد از نطفه و بعد از خون بسته آفرید و بعد شما را به صورت طفلی از شکم مادر خارج کرد، تا به حد قدرت خود برسید و پیر شوید. عده‌ای از شما قبل از رسیدن به پیری می‌میرند و بعضی از شما به مدتی که برایتان معین شده می‌رسید. شاید عقلتان را به کار برید. (۶۷) اوست که زنده می‌کند و می‌میراند و وقتی کاری را اراده کند، فقط می‌گوید: بشو. آن وقت همان‌طور می‌شود. (۶۸) آیا اشخاصی را که درباره آیات خدا بگومگو می‌کنند ندیدی که به کجا برده می‌شوند؟ (۶۹) افرادی که منکر کتاب و چیزهایی که پیغمبرانمان را برای آن فرستاده‌ایم می‌شوند، در آینده خواهند دانست. (۷۰) آن وقتی که غل‌ها و زنجیرها در گردنشان است و آن‌ها را روی زمین می‌کشند. (۷۱) به میان آب جوش کشیده می‌شوند و بعد در آتش جهنم گداخته می‌شوند. (۷۲) آن وقت به آن‌ها گفته می‌شود: چیزهایی که غیر از خدا شریک خدا می‌ساختید، کجا هستند؟ (۷۳) می‌گویند: آن‌ها را گم کردیم، اصلاً ما قبلاً چیزی را به کمک نمی‌خواندیم. خدا افراد بی‌ایمان را به این ترتیب گمراه می‌کند. (۷۴) این کار به‌خاطر این است که به ناحق در زمین سرمستی می‌کردید، و به‌خاطر این است که به خود می‌نازیدید. (۷۵) از درهای جهنم وارد شوید. همیشه در آن می‌مانید. جای افراد متکبر بد جایی است. (۷۶) صبر داشته باش، وعده خدا درست است. ما بعضی از عذاب‌هایی را که به آن‌ها وعده داده‌ایم به تو نشان می‌دهیم، یا جان تو را می‌گیریم و آن‌ها را پیش ما برمی‌گردانند. (۷۷)

وَلَقَدۡ اَرۡسَلۡنا رُسُلًا مِن قَبۡلِكَ مِنۡهُم مَن قَصَصۡنا عَلَيۡكَ
وَمِنۡهُم مَن لَم نَقۡصُص عَلَيۡكَ ۗ وَما كانَ لِرَسولٍ اَن يَأۡتِىَ
بِـٔايَةٍ اِلّا بِاِذۡنِ اللّٰهِ ۚ فَاِذا جاۤءَ اَمۡرُ اللّٰهِ قُضِىَ بِالۡحَقِّ وَخَسِرَ
هُنالِكَ الۡمُبۡطِلونَ ﴿٧٨﴾ اَللّٰهُ الَّذى جَعَلَ لَكُمُ الۡاَنۡعامَ
لِتَرۡكَبوا مِنۡها وَمِنۡها تَأۡكُلونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُم فيها مَنافِعُ
وَلِتَبۡلُغوا عَلَيۡها حاجَةً فى صُدورِكُم وَعَلَيۡها وَعَلَى الۡفُلۡكِ
تُحۡمَلونَ ﴿٨٠﴾ وَيُريكُم ءايٰتِهِ فَاَىَّ ءايٰتِ اللّٰهِ تُنۡكِرونَ
﴿٨١﴾ اَفَلَم يَسيروا فِى الۡاَرۡضِ فَيَنۡظُروا كَيۡفَ كانَ عاقِبَةُ
الَّذينَ مِن قَبۡلِهِم ۚ كانوا اَكۡثَرَ مِنۡهُم وَاَشَدَّ قُوَّةً وَءاثارًا
فِى الۡاَرۡضِ فَما اَغۡنىٰ عَنۡهُم ما كانوا يَكۡسِبونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمّا
جاۤءَتۡهُم رُسُلُهُم بِالۡبَيِّنٰتِ فَرِحوا بِما عِندَهُم مِنَ الۡعِلۡمِ
وَحاقَ بِهِم ما كانوا بِهِ يَسۡتَهۡزِءونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمّا رَاَوا بَأۡسَنا
قالوا ءامَنّا بِاللّٰهِ وَحۡدَهُ وَكَفَرۡنا بِما كُنّا بِهِ مُشۡرِكينَ
﴿٨٤﴾ فَلَم يَكُ يَنۡفَعُهُم ايمانُهُم لَمّا رَاَوا بَأۡسَنا ۖ سُنَّتَ اللّٰهِ
الَّتى قَد خَلَت فى عِبادِهِ ۖ وَخَسِرَ هُنالِكَ الۡكٰفِرونَ ﴿٨٥﴾

قبل از تو پیغمبرانی از خودشان فرستادیم. حکایت بعضی از آن‌ها را به تو گفتیم و حکایت بعضی را به تو نگفتیم. هیچ پیغمبری نمی‌توانست بدون اجازه خدا معجزه‌ای بیاورد. وقتی امر خدا صادر شد، به حق درباره آن‌ها قضاوت می‌شود. آن وقت است که یاوه‌گویان ضرر می‌کنند. (۷۸) خداست که چهارپایان را برای شما بوجود آورده که سوار بعضی از آن‌ها بشوید، و از گوشت و شیر بعضی از آن‌ها بخورید. (۷۹) منفعت‌های دیگری هم برای شما دارند، و برای این‌که به نیازی که در دل دارید برسید، شما روی آن‌ها و روی کشتی سوار و برده می‌شوید. (۸۰) خدا آیاتش را به شما نشان می‌دهد. منکر کدامیک از آیات خدا می‌شوید؟ (۸۱) آیا در زمین گردش نکرده‌اند تا نگاه کنند که عاقبت کار کسانی‌که قبل از آن‌ها بودند چه بود؟ تعداد و قدرت و آثار آن‌ها در زمین بیشتر از این‌ها بود. کارهایی که می‌کردند فایده‌ای برای آن‌ها نداشت. (۸۲) چون پیغمبرانشان دلیل‌های روشن برایشان آوردند، آن‌ها به علم و دانشی که داشتند دل‌خوش بودند، تا عذابی که مسخره‌اش می‌کردند آن‌ها را فرا گرفت. (۸۳) وقتی عذاب ما را ببینند، خواهند گفت که ما به خدای یکتا ایمان آوردیم و چیزهایی را که شریک او می‌ساختیم قبول نداریم. (۸۴) وقتی عذاب ما را ببینند، دیگر ایمان آوردنشان فایده‌ای برای آن‌ها نخواهد داشت. این روش خداست که در بین بندگانش اجرا شده. آنجاست که افراد بی‌ایمان متوجه می‌شوند که ضرر کرده‌اند. (۸۵)

سوره فصلت (۴۱)

مکی و شامل پنجاه و چهار آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

سُورَةُ فُصِّلَتْ — آیاتها ٥٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حمٓ ﴿١﴾ تَنزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ كِتَٰبٌ فُصِّلَتْ ءَايَٰتُهُۥ
قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ
أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِىٓ أَكِنَّةٍ مِّمَّا
تَدْعُونَآ إِلَيْهِ وَفِىٓ ءَاذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنۢ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَٰمِلُونَ ﴿٥﴾ قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰٓ إِلَىَّ
أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ فَاسْتَقِيمُوٓا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْرِكِينَ ﴿٦﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَوٰةَ وَهُم بِالْءَاخِرَةِ هُمْ
كَٰفِرُونَ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ أَجْرٌ
غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ ۞ قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِى خَلَقَ الْأَرْضَ
فِى يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُۥٓ أَندَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَٰلَمِينَ ﴿٩﴾ وَجَعَلَ
فِيهَا رَوَٰسِىَ مِن فَوْقِهَا وَبَٰرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَآ أَقْوَٰتَهَا فِىٓ أَرْبَعَةِ
أَيَّامٍ سَوَآءً لِّلسَّآئِلِينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ اسْتَوَىٰٓ إِلَى السَّمَآءِ وَهِىَ دُخَانٌ
فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَآ أَتَيْنَا طَآئِعِينَ ﴿١١﴾

حم. (۱) نزول قرآن از طرف خداوند بخشنده مهربان است. (۲) قرآن کتابی است که آیاتش بطور واضح شرح داده شده. قرآنی است به زبان عربی برای افراد دانا. (۳) مژده‌دهنده و بیم‌دهنده است، ولی بیشتر افراد از آن رو گرداندند و به آن گوش نمی‌دهند. (۴) و گفتند: دل ما نسبت به آنچه ما را به آن دعوت می‌کنی در پوشش، و گوشمان سنگین است و بین ما و تو مانعی وجود دارد. هر کاری از دست برمی‌آید بکن، ما هم کار خود را می‌کنیم. (۵) بگو: من فقط انسانی مثل شما هستم. به من وحی می‌شود که معبود شما (کسی‌که سزاوار آن است که در مقابلش احساس و ابراز کوچکی بکنید و مطیع محض و بدون چون و چرای دستورهایش باشید) معبودی یگانه است. مستقیماً به طرف او بروید و فقط از او طلب آمرزش کنید. وای بر مشرکین. (۶) مشرکینی که زکات نمی‌دهند و آخرت را قبول ندارند. (۷) افراد باایمان که کار درست می‌کنند، پاداش بی‌پایانی دارند. (۸) بگو: آیا شما منکر کسی می‌شوید که زمین را در دو روز (دو مرحله) آفریده، و برای او همتاهایی درست می‌کنید؟ او صاحب‌اختیار همه مردم جهان است. (۹) پس از دو مرحله اول کوه‌ها را در روی زمین بوجود آورد، و زمین را برکت داد، و روزی‌های آن را در چهار مرحله مقرر نمود که برای تمام خواستاران مساوی است. (۱۰) و به آسمان پرداخت در حالی‌که آن دودی‌شکل بود، و به آسمان و زمین گفت: با میل یا بدون میل بیایید. گفتند: با میل آمدیم. (۱۱)

فَقَضٰهُنَّ سَبۡعَ سَمٰوَاتٖ فِي يَوۡمَيۡنِ وَأَوۡحَىٰ فِي كُلِّ سَمَآءٍ
أَمۡرَهَاۚ وَزَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِمَصَٰبِيحَ وَحِفۡظٗاۚ ذَٰلِكَ تَقۡدِيرُ
ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَإِنۡ أَعۡرَضُواْ فَقُلۡ أَنذَرۡتُكُمۡ صَٰعِقَةٗ مِّثۡلَ
صَٰعِقَةِ عَادٖ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ إِذۡ جَآءَتۡهُمُ ٱلرُّسُلُ مِنۢ بَيۡنِ أَيۡدِيهِمۡ
وَمِنۡ خَلۡفِهِمۡ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۖ قَالُواْ لَوۡ شَآءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ
مَلَٰٓئِكَةٗ فَإِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادٞ فَٱسۡتَكۡبَرُواْ
فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَقَالُواْ مَنۡ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةًۖ أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّ
ٱللَّهَ ٱلَّذِي خَلَقَهُمۡ هُوَ أَشَدُّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗۖ وَكَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَجۡحَدُونَ
﴿١٥﴾ فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِيحٗا صَرۡصَرٗا فِيٓ أَيَّامٖ نَّحِسَاتٖ لِّنُذِيقَهُمۡ
عَذَابَ ٱلۡخِزۡيِ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَخۡزَىٰۖ وَهُمۡ
لَا يُنصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيۡنَٰهُمۡ فَٱسۡتَحَبُّواْ ٱلۡعَمَىٰ عَلَى ٱلۡهُدَىٰ
فَأَخَذَتۡهُمۡ صَٰعِقَةُ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡهُونِ بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ﴿١٧﴾
وَنَجَّيۡنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوۡمَ يُحۡشَرُ أَعۡدَآءُ
ٱللَّهِ إِلَى ٱلنَّارِ فَهُمۡ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا مَا جَآءُوهَا شَهِدَ
عَلَيۡهِمۡ سَمۡعُهُمۡ وَأَبۡصَٰرُهُمۡ وَجُلُودُهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٢٠﴾

خداوند هفت آسمان را در دو روز (دو مرحله) بوجود آورد، و به هر آسمان قانونش را وحی کرد، و آسمان نزدیک شما را با چراغ ستارگان زینت دادیم و حافظ شما ساختیم. این تقدیر خداوند توانا و دانا است. (۱۲) اگر قبول نکردند به آن‌ها بگو: من شما را از صاعقه‌ای مثل صاعقه عاد و ثمود می‌ترسانم. (۱۳) وقتی که پیغمبران از هر طرف برای آن‌ها آمدند و گفتند که فقط خدا را بندگی کنید (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای هیچ‌کس جز خدا نباشید)، آن‌ها گفتند: اگر خداوند ما می‌خواست فرشتگان را نازل می‌کرد، ما رسالتی را که شما مدعی آن هستید قبول نداریم. (۱۴) اما قوم عاد، در زمین به ناحق تکبر ورزیدند و گفتند: چه کسی نیرویش از ما بیشتر است؟ آیا ندیدند که خدایی که آن‌ها را خلق کرده نیرویش از آن‌ها بیشتر است؟ آن‌ها منکر آیات ما می‌شدند. (۱۵) لذا ما در روزهای نحس باد تند سردی بر آن‌ها فرستادیم تا در دنیا عذاب خواری را به آن‌ها بچشانیم. مسلماً عذاب آخرت خوارکننده‌تر از عذاب دنیاست، و کسی به آن‌ها کمکی نخواهد کرد. (۱۶) اما قوم ثمود، ما آن‌ها را هدایت کردیم، ولی آن‌ها گمراهی را بر هدایت ترجیح دادند. لذا به علت کارهایی که می‌کردند صاعقه عذاب خوارکننده آن‌ها را فراگرفت. (۱۷) و افرادی را که ایمان آورده و پرهیزگار بودند نجات دادیم. (۱۸) روزی که دشمنان خدا به طرف آتش جهنم جمع‌آوری شوند و آن‌ها را متوقف کنند. (۱۹) تا وقتی که کنار آتش آمدند، گوش و چشم و پوستشان بر ضد آن‌ها درباره کارهایی که می‌کردند شهادت دهد. (۲۰)

وَ قالوا لِجُلودِهِم لِمَ شَهِدتُم عَلَينا قالوا اَنطَقَنَا اللهُ الَّذى
اَنطَقَ كُلَّ شَىءٍ وَهُوَ خَلَقَكُم اَوَّلَ مَرَّةٍ وَاِلَيهِ تُرجَعونَ ﴿٢١﴾
وَما كُنتُم تَستَتِرونَ اَن يَشهَدَ عَلَيكُم سَمعُكُم وَلا اَبصارُكُم
وَلا جُلودُكُم وَلٰكِن ظَنَنتُم اَنَّ اللهَ لا يَعلَمُ كَثيرًا مِمّا تَعمَلونَ
﴿٢٢﴾ وَذٰلِكُم ظَنُّكُمُ الَّذى ظَنَنتُم بِرَبِّكُم اَردٰىكُم فَاَصبَحتُم مِنَ
الخٰسِرينَ ﴿٢٣﴾ فَاِن يَصبِروا فَالنّارُ مَثوًى لَهُم وَاِن يَستَعتِبوا
فَما هُم مِنَ المُعتَبينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضنا لَهُم قُرَناءَ فَزَيَّنوا
لَهُم ما بَينَ اَيديهِم وَما خَلفَهُم وَحَقَّ عَلَيهِمُ القَولُ فى اُمَمٍ
قَد خَلَت مِن قَبلِهِم مِنَ الجِنِّ وَالاِنسِ اِنَّهُم كانوا خٰسِرينَ
﴿٢٥﴾ وَ قالَ الَّذينَ كَفَروا لا تَسمَعوا لِهٰذَا القُرءانِ وَالغَوا
فيهِ لَعَلَّكُم تَغلِبونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذيقَنَّ الَّذينَ كَفَروا عَذابًا شَديدًا
وَلَنَجزِيَنَّهُم اَسوَاَ الَّذى كانوا يَعمَلونَ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ جَزاءُ اَعداءِ
اللهِ النّارُ لَهُم فيها دارُ الخُلدِ جَزاءً بِما كانوا بِـٔايٰتِنا يَجحَدونَ
﴿٢٨﴾ وَقالَ الَّذينَ كَفَروا رَبَّنا اَرِنَا الَّذَينِ اَضَلّانا مِنَ الجِنِّ
وَالاِنسِ نَجعَلهُما تَحتَ اَقدامِنا لِيَكونا مِنَ الاَسفَلينَ ﴿٢٩﴾

آن‌ها به پوستشان می‌گویند: چرا بر ضد ما شهادت دادید؟ می‌گویند: خدا که هر چیزی را به حرف‌زدن درمی‌آورد، ما را به حرف‌زدن درآورده، او شما را اولین‌بار خلق کرد و پیش او برگردانده می‌شوید. (۲۱) شما به‌خاطر این‌که گوش و چشم و پوستتان بر ضد شما شهادت می‌دهند کارتان را پنهان نمی‌کردید، بلکه گمان می‌کردید که خدا خیلی از کارهایی را که می‌کنید نمی‌داند. (۲۲) این گمانی بود که نسبت به خداوندتان داشتید و باعث هلاک شما شد و زیانکار شدید. (۲۳) اگر صبر داشته باشند متوجه می‌شوند که آتش جهنم جای آن‌ها است. اگر عذرخواهی هم بکنند عذرشان قبول نخواهد شد. (۲۴) برای آن‌ها همنشین‌هایی قرار دادیم که وضع حال و آینده آن‌ها را در نظرشان زینت دادند، و قول عذاب در مورد دسته‌های جن و انسی که قبل از آن‌ها بودند و از دنیا رفتند مقرر شد. آن‌ها ضرر کردند. (۲۵) افراد بی‌ایمان گفتند: به این قرآن گوش ندهید، و سخن بیهوده وارد آن کنید تا پیروز شوید. (۲۶) به افراد بی‌ایمان عذاب سختی می‌چشانیم و آن‌ها را مطابق بدترین کاری که می‌کردند مجازات می‌کنیم. (۲۷) این آتش جزای دشمنان خداست، و به‌خاطر این‌که منکر آیات ما می‌شدند در آتش منزل ابدی دارند. (۲۸) افراد بی‌ایمان در آن موقع می‌گویند: خداوندا، جن و انسی که ما را گمراه کردند به ما نشان بده تا آن‌ها را زیر پایمان بیندازیم تا خوار و پست شوند. (۲۹)

اِنَّ الَّذينَ قالوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ استَقاموا تَتَنَزَّلُ عَلَيهِمُ
المَلٰٓئِكَةُ اَلّا تَخافوا وَلا تَحزَنوا وَاَبشِروا بِالجَنَّةِ الَّتی
كُنتُم توعَدونَ ﴿٣٠﴾ نَحنُ اَولِيآؤُكُم فِی الحَيوٰةِ الدُّنيا
وَفِی الاٰخِرَةِ وَلَكُم فيها ما تَشتَهیٓ اَنفُسُكُم وَلَكُم
فيها ما تَدَّعونَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِن غَفورٍ رَحيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَن
اَحسَنُ قَولًا مِمَّن دَعآ اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صٰلِحًا وَقالَ
اِنَّنی مِنَ المُسلِمينَ ﴿٣٣﴾ وَلا تَستَوِی الحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
اِدفَع بِالَّتی هِیَ اَحسَنُ فَاِذَا الَّذی بَينَكَ وَبَينَهُ عَداوَةٌ
كَاَنَّهُ وَلِیٌّ حَميمٌ ﴿٣٤﴾ وَما يُلَقّٰهآ اِلَّا الَّذينَ صَبَروا
وَما يُلَقّٰهآ اِلّا ذو حَظٍّ عَظيمٍ ﴿٣٥﴾ وَاِمّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ
الشَّيطٰنِ نَزغٌ فَاستَعِذ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّميعُ العَليمُ ﴿٣٦﴾
وَمِن ءايٰتِهِ الَّيلُ وَالنَّهارُ وَالشَّمسُ وَالقَمَرُ لا تَسجُدوا
لِلشَّمسِ وَلا لِلقَمَرِ وَاسجُدوا لِلّٰهِ الَّذی خَلَقَهُنَّ اِن
كُنتُم اِيّاهُ تَعبُدونَ ۩ ﴿٣٧﴾ فَاِنِ استَكبَروا فَالَّذينَ عِندَ
رَبِّكَ يُسَبِّحونَ لَهُ بِالَّيلِ وَالنَّهارِ وَهُم لا يَسـَٔمونَ ﴿٣٨﴾

سجدهٔ واجبة

افرادی که گفتند صاحب‌اختیار ما فقط خداوند است، بعد هم استقامت به خرج دادند، فرشتگان بر آن‌ها نازل می‌شوند که نترسید و غصه نخورید و با مژده بهشتی که به شما وعده داده شده شاد باشید. (۳۰) ما در زندگی دنیا و آخرت پشتیبان شما هستیم،و در آخرت هر چه دلتان بخواهد و هر چه درخواست کنید برای شما وجود دارد. (۳۱) این پذیرایی از جانب خداوند آمرزنده مهربان است. (۳۲) گفتار چه کسی بهتر از سخن کسی است که مردم را به سوی خدا دعوت می‌کند و کار درست می‌نماید، و می‌گوید که من از افرادی هستم که تسلیم حکم و نظر خدا هستند؟ (۳۳) خوبی با بدی مساوی نیست، بدی را با بهترین طرز جواب بده چون در آن صورت بین تو و کسی که دشمن توست دوستی صمیمانه‌ای بوجود می‌آید. (۳۴) البته به این مرحله فقط افراد شکیبا می‌رسند،[1] و فقط کسی که سهم بزرگی از اخلاق نیکو دارد به آن می‌رسد. (۳۵) اگر وسوسه‌ای از شیطان به تو رسید به خدا پناه ببر، چون او شنوا و دانا است. (۳۶) شب و روز و خورشید و ماه از نشانه‌های خداست، به خورشید و ماه سجده نکنید اگر فقط خدا را بندگی می‌کنید، به خدایی که آن‌ها را خلق کرده سجده کنید. (۳۷) اگر تکبر ورزیدند (ناراحت نباش)، آنان که نزد صاحب‌اختیار تو هستند، شب و روز او را بزرگ می‌شمارند و خسته هم نمی‌شوند. (۳۸)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و آنرا جز به شکیبایان فرا نیاموزند»

وَ مِن ءايٰتِهِۦٓ اَنَّكَ تَرَى الاَرضَ خاشِعَةً فَاِذآ اَنزَلنا عَلَيهَا
الماءَ اهتَزَّت وَ رَبَت اِنَّ الَّذى اَحياها لَمُحىِ المَوتىٰٓ اِنَّهُۥ عَلىٰ
كُلِّ شَىءٍ قَديرٌ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذينَ يُلحِدونَ فى ءايٰتِنا لا يَخفَونَ
عَلَينآ اَفَمَن يُلقىٰ فِى النّارِ خَيرٌ اَم مَن يَأتى ءامِنًا يَومَ القِيٰمَةِ
اِعمَلوا ما شِئتُم اِنَّهُۥ بِما تَعمَلونَ بَصيرٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّ الَّذينَ كَفَروا
بِالذِّكرِ لَمّا جآءَهُم وَ اِنَّهُۥ لَكِتٰبٌ عَزيزٌ ﴿٤١﴾ لا يَأتيهِ الباطِلُ مِن
بَينِ يَدَيهِ وَ لا مِن خَلفِهِۦ تَنزيلٌ مِن حَكيمٍ حَميدٍ ﴿٤٢﴾ ما يُقالُ
لَكَ اِلّا ما قَد قيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبلِكَ اِنَّ رَبَّكَ لَذو مَغفِرَةٍ وَ ذو
عِقابٍ اَليمٍ ﴿٤٣﴾ وَ لَو جَعَلنٰهُ قُرءانًا اَعجَمِيًّا لَقالوا لَولا فُصِّلَت
ءايٰتُهُۥٓ ءَاَعجَمِىٌّ وَ عَرَبِىٌّ قُل هُوَ لِلَّذينَ ءامَنوا هُدًى وَ شِفآءٌ
وَ الَّذينَ لا يُؤمِنونَ فى ءاذانِهِم وَقرٌ وَ هُوَ عَلَيهِم عَمًى
اُولٰٓئِكَ يُنادَونَ مِن مَكانٍ بَعيدٍ ﴿٤٤﴾ وَ لَقَد ءاتَينا موسَى
الكِتٰبَ فَاختُلِفَ فيهِ وَ لَولا كَلِمَةٌ سَبَقَت مِن رَبِّكَ لَقُضِىَ
بَينَهُم وَ اِنَّهُم لَفى شَكٍّ مِنهُ مُريبٍ ﴿٤٥﴾ مَن عَمِلَ صٰلِحًا
فَلِنَفسِهِۦ وَ مَن اَسآءَ فَعَلَيها وَ ما رَبُّكَ بِظَلّٰمٍ لِلعَبيدِ ﴿٤٦﴾

و از نشانه‌های خدا این است که زمین را خشک می‌بینی و چون باران را بر آن بفرستیم به حرکت درمی‌آید و بالا می‌آید. همان کسی‌که زمین را زنده کرد، زنده‌کننده مردگان است، چون خدا بر هر کاری قادر است. (۳۹) افرادی که منکر آیات ما می‌شوند، بر ما پوشیده نیستند. آیا کسی‌که روز قیامت در آتش افکنده می‌شود بهتر است یا کسی‌که در آن روز با امنیت خاطر پیش ما می‌آید؟ هر کاری می‌خواهید بکنید، چون خدا کارهایی را که می‌کنید می‌بیند. (۴۰) افرادی که وقتی قرآن برای آن‌ها آمد منکر آن شدند (اهل آتش جهنم هستند)، قرآن کتابی است ارجمند و پرارزش. (۴۱) چیزی که آن را باطل کند در زمان حال و آینده برای آن نمی‌آید، نزول آن از طرف حکیم ستوده است. (۴۲) درباره تو همان حرفی را می‌زنند که درباره پیغمبران قبل از تو می‌زدند. خداوند تو، هم آمرزنده و هم صاحبِ عذاب دردناکی است. (۴۳) اگر قرآن را به زبانی غیر از زبان عربی (برای عرب‌ها) نازل می‌کردیم می‌گفتند: چرا آیات آن به وضوح بیان نشده؟ آیا برای عرب‌ها به زبان غیر عربی صحبت می‌کنند؟ بگو: قرآن برای افراد باایمان هدایت و شفاست، و گوش آنان که ایمان نمی‌آورند سنگین است و بصیرتی به آن ندارند. مثل این‌که آن‌ها را از راه دور صدا می‌زنند. (۴۴) به موسی تورات دادیم، ولی مردم درباره آن اختلاف نظر پیدا کردند. اگر سخن خداوندت که قبلاً گفته بود نبود، بین آن‌ها حکم شده بود. آن‌ها درباره آن دچار شک هستند. (۴۵) هر کس کار درست بکند به نفع خودش است، و هر کس کار بد بکند به ضرر خودش. خداوند تو به بندگانش ظلم نمی‌کند. (۴۶)

۞ اِلَيهِ يُرَدُّ عِلمُ السّاعَةِ ۚ وَما تَخرُجُ مِن ثَمَرٰتٍ مِن اَكمامِها
وَ ما تَحمِلُ مِن اُنثىٰ وَلا تَضَعُ اِلّا بِعِلمِهِ ۚ وَ يَومَ يُناديهِم
اَينَ شُرَكاءى قالوا ءاذَنّٰكَ ما مِنّا مِن شَهيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
عَنهُم ما كانوا يَدعونَ مِن قَبلُ وَظَنّوا ما لَهُم مِن مَحيصٍ ﴿٤٨﴾
لا يَسـَٔمُ الاِنسانُ مِن دُعاءِ الخَيرِ وَ اِن مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَـٔوسٌ
قَنوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِن اَذَقنٰهُ رَحمَةً مِنّا مِن بَعدِ ضَرّاءَ مَسَّتهُ
لَيَقولَنَّ هٰذا لى وَما اَظُنُّ السّاعَةَ قائِمَةً وَلَئِن رُجِعتُ اِلىٰ
رَبّى اِنَّ لى عِندَهُ لَلحُسنىٰ ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذينَ كَفَروا بِما عَمِلوا
وَلَنُذيقَنَّهُم مِن عَذابٍ غَليظٍ ﴿٥٠﴾ وَاِذا اَنعَمنا عَلَى الاِنسانِ
اَعرَضَ وَنَا بِجانِبِهِ وَ اِذا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذو دُعاءٍ عَريضٍ
﴿٥١﴾ قُل اَرَءَيتُم اِن كانَ مِن عِندِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرتُم بِهِ
مَن اَضَلُّ مِمَّن هُوَ فى شِقاقٍ بَعيدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُريهِم ءايٰتِنا
فِى الاٰفاقِ وَ فى اَنفُسِهِم حَتّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُم اَنَّهُ الحَقُّ ۗ
اَوَلَم يَكفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ شَهيدٌ ﴿٥٣﴾ اَلا اِنَّهُم
فى مِريَةٍ مِن لِقاءِ رَبِّهِم ۗ اَلا اِنَّهُ بِكُلِّ شَىءٍ مُحيطٌ ﴿٥٤﴾

علم زمان وقوع قیامت فقط اختصاص به خدا دارد، هر میوه‌ای که از غلافش (شکوفه‌اش) در می‌آید، و هر ماده‌ای که حامله می‌شود و وضع حمل می‌کند، خدا می‌داند. روزی که صدا می‌زند و به آن‌ها می‌گوید: شریک‌هایی که برای من تصور می‌کردید کجا هستند؟ می‌گویند: به تو اعلام کردیم که شاهدی از ما که آن‌ها را دیده باشد وجود ندارد. (۴۷) و کسانی را که قبلاً به کمک می‌خواندند پیدا نمی‌کنند، و می‌فهمند که راه فراری ندارند. (۴۸) انسان از دعای خیر خسته نمی‌شود، ولی اگر آسیبی به او برسد، مأیوس و نا امید می‌شود. (۴۹) اگر پس از ناراحتی‌ای که به او رسیده رحمتی از خودمان به او بچشانیم، می‌گوید: این به‌خاطر خودم است و فکر نمی‌کنم که قیامت بر پا شود و اگر مرا پیش خداوندم برگردانند پیش او پاداش بهتری دارم. حتماً افراد بی‌ایمان را از کارهایی که می‌کردند خبردار می‌کنیم، و عذاب سختی به آن‌ها می‌چشانیم. (۵۰) وقتی به انسان نعمتی بدهیم، از ما رو برمی‌گرداند و خود را کنار می‌کشد، و وقتی آسیبی به او برسد به دعایی طولانی می‌پردازد. (۵۱) بگو: چه نظری دارید، اگر قرآن از جانب خدا باشد و شما آن را قبول نکرده باشید، چه کسی گمراه‌تر از کسی است که (با آن) در مخالفت شدید باشد؟ (۵۲) نشانه‌های خودمان را در جهان و در وجود خودشان به آن‌ها نشان می‌دهیم تا برای آن‌ها روشن شود که خدا حق است. آیا کافی نیست که خداوندت شاهد هر چیزی است؟ (۵۳) بدانید آن‌ها درباره دیدار خداوندشان دچار شک هستند. بدانید که خدا به هر چیزی احاطه دارد. (۵۴)

سُورَةُ الشُّورىٰ
آياتها ۵۳

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

حمٓ ﴿١﴾ عٓسٓقٓ ﴿٢﴾ كَذٰلِكَ يوحىٓ اِلَيكَ وَاِلَى الَّذينَ مِن قَبلِكَ
اللّٰهُ العَزيزُ الحَكيمُ ﴿٣﴾ لَهُ ما فِى السَّمٰوٰتِ وَ ما فِى الاَرضِ
وَ هُوَ العَلِىُّ العَظيمُ ﴿٤﴾ تَكادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرنَ مِن فَوقِهِنَّ
وَ المَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحونَ بِحَمدِ رَبِّهِم وَ يَستَغفِرونَ لِمَن فِى
الاَرضِ اَلآ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الغَفورُ الرَّحيمُ ﴿٥﴾ وَ الَّذينَ اتَّخَذوا مِن
دونِهٓ اَولِيآءَ اللّٰهُ حَفيظٌ عَلَيهِم وَ مآ اَنتَ عَلَيهِم بِوَكيلٍ ﴿٦﴾
وَكَذٰلِكَ اَوحَينآ اِلَيكَ قُرءانًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ اُمَّ القُرىٰ وَمَن حَولَها
وَ تُنذِرَ يَومَ الجَمعِ لا رَيبَ فيهِ فَريقٌ فِى الجَنَّةِ وَ فَريقٌ فِى
السَّعيرِ ﴿٧﴾ وَلَو شآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُم اُمَّةً واحِدَةً وَلٰكِن يُدخِلُ
مَن يَشآءُ فى رَحمَتِهِ وَ الظّٰلِمونَ ما لَهُم مِن وَلِىٍّ وَ لا نَصيرٍ ﴿٨﴾
اَمِ اتَّخَذوا مِن دونِهٓ اَولِيآءَ فَاللّٰهُ هُوَ الوَلِىُّ وَ هُوَ يُحىِ المَوتىٰ
وَ هُوَ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ قَديرٌ ﴿٩﴾ وَما اختَلَفتُم فيهِ مِن شَىءٍ فَحُكمُهُ
اِلَى اللّٰهِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبّى عَلَيهِ تَوَكَّلتُ وَ اِلَيهِ اُنيبُ ﴿١٠﴾

سوره شوری (۴۲)
مکی و شامل پنجاه و سه آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

حم. (۱) عسق. (۲) به این ترتیب خداوند توانای حکیم به تو و کسانی‌که قبل از تو بودند وحی می‌کند. (۳) هر چه در آسمان‌ها و زمین است مال اوست و (فقط) او بلندمرتبه و بزرگ است. (۴) نزدیک است آسمان‌ها از بالای هم شکافته شوند و فرشتگان با ستایش، خداوندشان را بزرگ می‌شمارند و برای کسانی‌که در زمین هستند طلب آمرزش می‌کنند. بدانید که خدا آمرزنده و مهربان است.(۵) و خدا مراقب کار کسانی است که غیر از او یاورانی برای خود گرفتند، تو وکیل آن‌ها نیستی.(۶) قرآن عربی را این‌طور به تو وحی کردیم تا اهالی مکه و اطراف آن را از عواقب کارشان و از (عذاب) روزی که مردم جمع می‌شوند، و هیچ شکی در آن نیست، بترسانی. عده‌ای در بهشت خواهند بود و عده‌ای در آتش جهنم.(۷) اگر خدا می‌خواست آن‌ها را یک امت می‌ساخت، ولی هر که را بخواهد داخل رحمتش می‌کند و کسانی‌که ظلم می‌کنند یار و یاوری ندارند.(۸) آیا مددکارانی غیر از خدا برای خود گرفتند؟ در صورتی که مددکار واقعی خداست. اوست که مرده‌ها را زنده می‌کند و قادر به هر کاری است.(۹) درباره هر چیز که در آن اختلاف داشتید، حکم آن با خدا است. خداوند من چنین خدایی است، بر او توکل کرده‌ام و به او رو می‌آورم.(۱۰)

فاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ جَعَلَ لَكُم مِن اَنفُسِكُم اَزواجًا
وَ مِنَ الاَنعامِ اَزواجًا يَذرَؤُكُم فيهِ لَيسَ كَمِثلِهِ شَيءٌ
وَ هُوَ السَّميعُ البَصيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقاليدُ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ
يَبسُطُ الرِّزقَ لِمَن يَشآءُ وَ يَقدِرُ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيءٍ عَليمٌ ﴿١٢﴾
۞ شَرَعَ لَكُم مِنَ الدّينِ ما وَصّىٰ بِهِ نوحًا وَ الَّذيٓ اَوحَينآ
اِلَيكَ وَ ما وَصَّينا بِهٓ اِبرٰهيمَ وَ موسىٰ وَ عيسىٰٓ اَن اَقيموا
الدّينَ وَ لا تَتَفَرَّقوا فيهِ كَبُرَ عَلَى المُشرِكينَ ما تَدعوهُم اِلَيهِ
اَللّٰهُ يَجتَبيٓ اِلَيهِ مَن يَشآءُ وَ يَهديٓ اِلَيهِ مَن يُنيبُ ﴿١٣﴾
وَما تَفَرَّقوٓا اِلّا مِن بَعدِ ما جآءَهُمُ العِلمُ بَغيًا بَينَهُم
وَلَولا كَلِمَةٌ سَبَقَت مِن رَبِّكَ اِلىٰٓ اَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَينَهُم
وَاِنَّ الَّذينَ اورِثُوا الكِتٰبَ مِن بَعدِهِم لَفي شَكٍّ مِنهُ مُريبٍ
﴿١٤﴾ فَلِذٰلِكَ فَادعُ وَ استَقِم كَمآ اُمِرتَ وَ لا تَتَّبِع اَهوآءَهُم
وَ قُل ءامَنتُ بِمآ اَنزَلَ اللّٰهُ مِن كِتٰبٍ وَ اُمِرتُ لِاَعدِلَ
بَينَكُمُ اللّٰهُ رَبُّنا وَ رَبُّكُم لَنآ اَعمالُنا وَ لَكُم اَعمالُكُم
لا حُجَّةَ بَينَنا وَ بَينَكُمُ اللّٰهُ يَجمَعُ بَينَنا وَ اِلَيهِ المَصيرُ ﴿١٥﴾

آفریننده آسمان‌ها و زمین است. از جنس خودتان برای شما همسر، و برای چهارپایان جفت‌هایی آفرید. به این وسیله شما را در زمین زیاد می‌کند. هیچ چیز مثل او نیست، و او شنوا و بینا است. (١١) خزانه‌های آسمان‌ها و زمین مال او است. روزی را برای هر کسی‌که بخواهد زیاد یا کم می‌نماید. او هر چیزی را می‌داند. (١٢) برای شما از دین همان چیزی را قانونگذاری کرد که نوح را به آن سفارش کرد، و همان چیزی است که به تو وحی کردیم، و همان چیزی است که ابراهیم و موسی و عیسی را به آن سفارش کردیم، که دین (دستورهای خدا) را اجرا کنید و در آن تفرقه نداشته باشید. این چیزی که مشرکین را به آن دعوت می‌کنی برایشان سخت است (نمی‌توانند دست از تفرقه‌هایشان بردارند). خدا هر کس را که بخواهد برای خود انتخاب می کند و هر کس را که به سوی او برگردد هدایت می‌نماید. (١٣) آن‌ها فقط بعد از این‌که حقیقت را دانستند از روی حسادت نسبت به هم دچار تفرقه شدند. اگر خداوند قبلاً تا مدت معینی مهلت نداده بود، مسلماً درباره آن‌ها حکم شده بود. کسانی‌که بعد از آن‌ها وارث کتاب شدند، درباره آن دچار شک هستند. (١٤) تو مردم را به آن (اجرای دین و تفرقه نداشتن) دعوت کن و همان‌طور که به تو دستور داده شده در این کار استقامت داشته باش، و از دلخواه آنان پیروی مکن و بگو: من به هر کتابی که خدا نازل کرده ایمان دارم و به من دستور داده شده که بین شما به عدالت عمل کنم. صاحب‌اختیار ما و صاحب‌اختیار شما خداست. کارهای ما مال ما و کارهای شما مال شماست. بحثی بین ما نیست. خدا ما را جمع می کند و بازگشت ما پیش اوست. (١٥)

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِن بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ
دَاحِضَةٌ عِندَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
﴿۱۶﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ ۗ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿۱۷﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِهَا ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۗ
أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿۱۸﴾
اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ ۖ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
﴿۱۹﴾ مَن كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۖ وَمَن
كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِن
نَصِيبٍ ﴿۲۰﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُم مِّنَ الدِّينِ
مَا لَمْ يَأْذَن بِهِ اللَّهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۗ
وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۲۱﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ۗ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ ۖ
لَهُم مَّا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿۲۲﴾

افرادی که بعد از این‌که دعوت خدا را پذیرفتند درباره او بحث می‌کنند، دلیل‌های آن‌ها پیش خداوندشان باطل است و مورد غضب خدا هستند و عذاب شدیدی دارند. (۱۶) خداست که کتاب و وسیله سنجش (قانون) را به حق نازل کرد. از کجا می‌دانی شاید قیامت نزدیک باشد. (۱۷) افرادی که به قیامت ایمان ندارند، آمدن آن را به تعجیل می‌خواهند (که هر چه زودتر بیاید)، و کسانی‌که ایمان دارند از آن می‌ترسند و می‌دانند که قیامت حق است. بدانید کسانی‌که درباره قیامت شک دارند و جدل می‌کنند در گمراهی شدیدی هستند. (۱۸) خدا به بندگانش لطف دارد. به هر کسی‌که بخواهد روزی می‌دهد، و خدا قوی و تواناست. (۱۹) کسی‌که پاداش آخرت را بخواهد پاداشش را اضافه می‌کنیم و کسی‌که (فقط) پاداش دنیوی را بخواهد مقداری از آن را به او می‌دهیم ولی در آخرت نصیبی ندارد. (۲۰) آیا شریکانی برای خدا دارند که قسمتی از دین را برای آن‌ها قانونگذاری بکنند که خدا اجازه آن را نداده؟ اگر سخن قطعی خدا نبود بین آن‌ها حکم شده بود. کسانی‌که ظلم می‌کنند عذاب پردردی دارند. (۲۱) افراد ظالم را می‌بینی که بخاطر کارهایی که کرده‌اند می‌ترسند، و عذاب بر آن‌ها واقع می‌شود و افرادی که ایمان آوردند و کار درست کردند در باغ‌های بهشت هر چه بخواهند پیش خداوندشان دارند، این لطف بزرگی است. (۲۲)

ذٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ
قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ ۗ وَمَنْ يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ
افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۖ فَإِنْ يَشَإِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ اللَّهُ
الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾
وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ
مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ ۞
وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ
مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ
مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۚ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾
وَمِنْ ءَايَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ ۚ
وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ
فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِي الْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

این چیزی است که خدا به بندگانش که ایمان دارند و عمل صالح (درست و شایسته) کرده‌اند مژده می‌دهد. بگو: من برای راهنمایی‌کردنتان از شما مزدی غیر از دوستی خویشاوندان[1] (یا تقرب به خدا) نمی‌خواهم. هر کس کار خوبی بکند نیکی او را اضافه می‌کنیم، چون خدا آمرزنده و قدرشناس است. (۲۳) آیا می‌گویند که پیغمبر حرف‌های دروغی را به خدا افترا زده؟ اگر خدا بخواهد بر قلب تو مهر می‌زند. خدا با کلمات خودش باطل را نابود و حق را ثابت می‌کند چون او آنچه را که در سینه‌ها است به خوبی می‌داند.(۲۴) اوست که توبه بندگانش را می‌پذیرد و گناهان را عفو می‌کند و کارهایی را که می‌کنید می‌داند. (۲۵) و دعای افرادی را که ایمان داشتند و کار درست کردند را اجابت می‌کند و از فضل خودش به آن‌ها زیادتر می‌دهد، در صورتی که افراد بی‌ایمان عذاب شدیدی دارند.(۲۶) اگر خدا روزی را برای بندگانش زیاد کند، حتماً در زمین ظلم می‌کنند، ولی روزی را به قدری که می‌خواهد می‌دهد. او از طبیعت بندگانش آگاه و به آن بینا است.(۲۷) اوست که باران را پس از آن‌که مردم ناامید شدند می‌فرستد و رحمتش را منتشر می‌کند. (فقط) او یاری کننده و ستوده است.(۲۸) یکی از نشانه‌های خدا خلقت آسمان‌ها و زمین و حیواناتی است که در آن پراکنده اند، او هر وقت که بخواهد به جمع‌آوری همه آن‌ها توانا است.(۲۹) هر مصیبتی که به شما می‌رسد به سبب کارهایی است که خودتان کرده‌اید، و خدا بسیاری از کارهای شما را می‌بخشد.(۳۰) شما نمی‌توانید خدا را در زمین عاجز کنید. و غیر از خدا هیچ یار و یاوری برای شما وجود ندارد.(۳۱)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «بگو: من از شما برای آن (کار رسالت) هیچ پاداشی نمی‌خواهم، ولی دوستی درباره خویشاوندانم را از شما خواهانم...»

وَمِنْ ءَايَٰتِهِ ٱلْجَوَارِ فِى ٱلْبَحْرِ كَٱلْأَعْلَٰمِ ﴿٣٢﴾ إِن يَشَأْ يُسْكِنِ ٱلرِّيحَ
فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِۦٓ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
﴿٣٣﴾ أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا۟ وَيَعْفُ عَن كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ
يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِنَا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَىْءٍ فَمَتَٰعُ
ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَٱلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلْإِثْمِ وَٱلْفَوَٰحِشَ وَإِذَا مَا
غَضِبُوا۟ هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَٱلَّذِينَ ٱسْتَجَابُوا۟ لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ
وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَٱلَّذِينَ إِذَآ
أَصَابَهُمُ ٱلْبَغْىُ هُمْ يَنتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَٰٓؤُا۟ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۖ فَمَنْ
عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ
ٱنتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِۦ فَأُو۟لَٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِم مِّن سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ
عَلَى ٱلَّذِينَ يَظْلِمُونَ ٱلنَّاسَ وَيَبْغُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ
ٱلْأُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن وَلِىٍّ مِّنۢ بَعْدِهِۦ ۗ وَتَرَى
ٱلظَّٰلِمِينَ لَمَّا رَأَوُا۟ ٱلْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

یکی از آیاتش کشتی‌های مثل کوه هستند که در دریا روانند. (۳۲) اگر خدا بخواهد باد را از حرکت باز می‌دارد تا آن‌ها روی دریا بی‌حرکت بمانند. در این‌کار آیاتی برای صبوران سپاسگزار وجود دارد. (۳۳) یا آن‌ها را به سبب کارهایی که کرده‌اند غرق می‌کند. خدا از بسیاری از کارها گذشت می‌کند. (۳۴) افرادی که در مورد آیات ما بگومگو می‌کنند، بدانند که راه گریزی برایشان نیست. (۳۵) آنچه به شما داده شده وسیله زندگی دنیاست، و آنچه پیش خداست برای مؤمنانی که به خدایشان توکل می کنند بهتر و ماندنی‌تر است. (۳۶) مؤمنانی که از گناهان بزرگ و کارهای زشت اجتناب می‌کنند و وقتی عصبانی شدند گذشت می‌کنند. (۳۷) افرادی که دعوت خداوندشان را اجابت کردند و نماز را به پا داشتند و کارشان را با مشورت بین خودشان انجام می‌دهند و از آنچه روزی آن‌ها کرده‌ایم انفاق می کنند. (۳۸) کسانی که وقتی ظلمی به آن‌ها شد انتقام می‌گیرند، (بدانند که) جزای بدی، بدی مثل آن است، اما کسی‌که گذشت کند و کار را اصلاح کند پاداشش با خداست، چون خدا کسانی را که ظلم می‌کنند دوست ندارد. (۳۹ و ۴۰) بر کسانی‌که مورد ظلم قرار گرفتند و انتقام گرفتند ایرادی نیست. (۴۱) کسانی باید ملامت شوند که به مردم ظلم می‌کنند و در زمین به ناحق تجاوز می‌کنند، آن‌ها عذاب پردردی دارند. (۴۲) مسلماً کسی‌که صبور باشد و گناه دیگران را ببخشد، کارش از کارهایی است که اراده‌ای قوی لازم دارد. (۴۳) کسی را که خدا گمراه کند برایش یاوری نیست، و کسانی را که ظلم می‌کنند موقعی که عذاب می‌بینند می‌بینی که می‌گویند: آیا راهی برای بازگشت ما هست؟ (۴۴)

وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خٰشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ
مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِنَّ الْخٰسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوٓا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ أَلَآ إِنَّ الظّٰلِمِينَ
فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَآءَ يَنْصُرُونَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ اسْتَجِيبُوا
لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۚ مَا لَكُمْ
مِنْ مَلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا
فَمَآ أَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۖ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلٰغُ ۗ وَإِنَّآ إِذَآ
أَذَقْنَا الْإِنْسٰنَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسٰنَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ يَهَبُ لِمَنْ يَشَآءُ إِنٰثًا
وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَآءُ الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنٰثًا ۖ
وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَآءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ ۞ وَمَا كَانَ
لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ
يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

آن‌ها را در حالی‌که به جهنم عرضه می‌شوند می‌بینی که با ذلت سر تسلیم فرود آورده‌اند و از گوشه چشم نگاه می‌کنند. افراد باایمان می‌گویند: ضرر کنندگان افرادی هستند که خودشان و خانواده‌شان را در روز قیامت دچار ضرر و عذاب ابدی جهنم کرده‌اند. بدانید کسانی‌که ظلم می‌کنند به عذاب ابدی گرفتارند. (۴۵) غیر از خدا یاورانی ندارند که به آن‌ها کمک کنند. کسی را که خدا گمراه کند، هیچ راهی برای او وجود ندارد. (۴۶) قبل از این‌که روزی بیاید که از جانب خدا راه بازگشتی برای آن وجود ندارد، دعوت خداوندتان را اجابت کنید. آن روز هیچ پناهگاهی برای شما وجود ندارد و نمی‌توانید انکاری بکنید. (۴۷) اگر قبول نکردند، ما تو را برای حفاظت از افراد نفرستاده‌ایم. وظیفه تو فقط رساندن پیام است. و وقتی ما از طرف خودمان رحمتی به انسان بچشانیم به‌خاطر آن شاد می‌شود، و اگر به علت کارهایی که کرده مصیبتی به او برسد ناسپاسی می‌کند، چون انسان طبیعتاً ناسپاس است. (۴۸) فرمانروایی آسمان‌ها و زمین مال خدا است. هر چه را بخواهد می‌آفریند، به هر کسی که بخواهد فرزند دختر می‌دهد، و به کسی که بخواهد پسر می‌دهد. (۴۹) یا پسر و دختر را با هم می‌دهد، و کسی را که بخواهد نازا می‌کند، چون او دانا و توانا است. (۵۰) خدا با هیچ بشری صحبت نمی‌کند مگر به صورت وحی، یا از پشت مانعی، یا فرشته‌ای می‌فرستد که آنچه بخواهد با اجازه خدا به او وحی کند. چون خدا بلندمرتبه و حکیم است. (۵۱)

وَكَذٰلِكَ اَوحَينآ اِلَيكَ روحًا مِن اَمرِنا ما كُنتَ تَدری مَا
الكِتٰبُ وَلَا الايمانُ وَلٰكِن جَعَلنٰهُ نورًا نَهدی بِهٖ مَن نَشآءُ مِن
عِبادِنا وَاِنَّكَ لَتَهدیٓ اِلٰی صِراطٍ مُستَقيمٍ ﴿۵۲﴾ صِراطِ اللّٰهِ الَّذی
لَهٗ ما فِی السَّمٰوٰتِ وَما فِی الاَرضِ اَلآ اِلَی اللّٰهِ تَصيرُ الاُمورُ ﴿۵۳﴾

سُورَةُ الزُّخرُف
آیاتها ۸۹

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

حٰمٓ ﴿۱﴾ وَالكِتٰبِ المُبينِ ﴿۲﴾ اِنّا جَعَلنٰهُ قُرءٰنًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُم تَعقِلونَ ﴿۳﴾ وَاِنَّهٗ فیٓ اُمِّ الكِتٰبِ لَدَينا
لَعَلِیٌّ حَكيمٌ ﴿۴﴾ اَفَنَضرِبُ عَنكُمُ الذِّكرَ صَفحًا
اَن كُنتُم قَومًا مُسرِفينَ ﴿۵﴾ وَكَم اَرسَلنا مِن نَبِیٍّ فِی
الاَوَّلينَ ﴿۶﴾ وَما يَأتيهِم مِن نَبِیٍّ اِلّا كانوا بِهٖ يَستَهزِءونَ
﴿۷﴾ فَاَهلَكنآ اَشَدَّ مِنهُم بَطشًا وَمَضیٰ مَثَلُ الاَوَّلينَ
﴿۸﴾ وَلَئِن سَاَلتَهُم مَن خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالاَرضَ لَيَقولُنَّ
خَلَقَهُنَّ العَزيزُ العَليمُ ﴿۹﴾ اَلَّذی جَعَلَ لَكُمُ الاَرضَ
مَهدًا وَجَعَلَ لَكُم فيها سُبُلًا لَعَلَّكُم تَهتَدونَ ﴿۱۰﴾

به این ترتیب به فرمان خودمان روحی به تو وحی کردیم. تو نمی‌دانستی کتاب و ایمان چیست، ولی ما قرآن را نوری (وسیله هدایت) قرار دادیم و هر کس از بندگانمان را که بخواهیم به‌وسیله آن هدایت می‌کنیم. البته تو مردم را به راه راست هدایت می‌کنی. (۵۲) به راه خدا که تمام چیزهایی که در آسمان‌ها و زمین است مال اوست. بدانید که کارها به سوی خدا برمی‌گردد. (۵۳)

سوره زخرف (۴۳)
مکی و شامل هشتاد و نه آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

حم. (۱) قسم به کتاب روشن (واضح) و روشن‌کننده. (۲) ما آن را قرآنی به زبان عربی (زبان عرب‌ها) قرار دادیم تا در آن تعقل کنید (درباره آیات آن فکر کنید). (۳) قرآن در کتاب اصلی پیش ماست و بلندمرتبه و حکمت‌آمیز است. (۴) آیا به‌خاطر این‌که شما مردمی اسرافکار (متجاوز) هستید نزول قرآن را از شما دریغ کنیم؟ (۵) پیغمبران زیادی به میان اقوام گذشته فرستادیم. (۶) هیچ پیغمبری برای آن‌ها نیامد مگر این‌که او را مسخره می‌کردند. (۷) ما افرادی را که قدرت بیشتری از این‌ها داشتند نابود کردیم. داستان آن‌ها برای شما گفته شد. (۸) اگر از آن‌ها بپرسی که چه کسی آسمان‌ها و زمین را آفریده؟ حتماً می‌گویند: آن‌ها را خدای توانا و دانا آفریده. (۹) خدایی که زمین را محل آسایش شما قرار داده و در آن راه‌هایی بوجود آورده تا راه را بشناسید. (۱۰)

وَ الَّذی نَزَّلَ مِنَ السَّماءِ ماءً بِقَدَرٍ فَأَنشَرنا بِهِ بَلدَةً مَیتًا
کَذٰلِكَ تُخرَجونَ ﴿١١﴾ وَ الَّذی خَلَقَ الأَزواجَ کُلَّها وَ جَعَلَ
لَکُم مِنَ الفُلكِ وَ الأَنعامِ ما تَرکَبونَ ﴿١٢﴾ لِتَستَووا عَلیٰ ظُهورِهِ
ثُمَّ تَذکُروا نِعمَةَ رَبِّکُم إِذَا استَوَیتُم عَلَیهِ وَ تَقولوا سُبحٰنَ
الَّذی سَخَّرَ لَنا هٰذا وَ ما کُنّا لَهُ مُقرِنینَ ﴿١٣﴾ وَ إِنّا إِلیٰ رَبِّنا
لَمُنقَلِبونَ ﴿١٤﴾ وَ جَعَلوا لَهُ مِن عِبادِهِ جُزءًا إِنَّ الإِنسانَ
لَکَفورٌ مُبینٌ ﴿١٥﴾ أَمِ اتَّخَذَ مِمّا یَخلُقُ بَناتٍ وَ أَصفٰکُم
بِالبَنینَ ﴿١٦﴾ وَ إِذا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِما ضَرَبَ لِلرَّحمٰنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجهُهُ مُسوَدًّا وَ هُوَ کَظیمٌ ﴿١٧﴾ أَوَ مَن یُنَشَّأُ فِی
الحِلیَةِ وَ هُوَ فِی الخِصامِ غَیرُ مُبینٍ ﴿١٨﴾ وَ جَعَلُوا المَلٰئِکَةَ
الَّذینَ هُم عِبٰدُ الرَّحمٰنِ إِناثًا أَشَهِدوا خَلقَهُم سَتُکتَبُ
شَهٰدَتُهُم وَ یُسـَٔلونَ ﴿١٩﴾ وَ قالوا لَو شاءَ الرَّحمٰنُ ما عَبَدنٰهُم
ما لَهُم بِذٰلِكَ مِن عِلمٍ إِن هُم إِلّا یَخرُصونَ ﴿٢٠﴾ أَم ءاتَینٰهُم
کِتٰبًا مِن قَبلِهِ فَهُم بِهِ مُستَمسِکونَ ﴿٢١﴾ بَل قالوا
إِنّا وَجَدنا ءاباءَنا عَلیٰ أُمَّةٍ وَ إِنّا عَلیٰ ءاثٰرِهِم مُهتَدونَ ﴿٢٢﴾

خدایی که از آسمان باران را به اندازه فرستاد، و به‌وسیله آن زمین مرده را زنده کردیم. شما هم همین‌طور زنده و خارج می‌شوید. (۱۱) خدایی که انواع موجودات را آفریده و از کشتی و حیوانات وسیله سواری برای شما بوجود آورده. (۱۲) تا بر پشت آن‌ها قرار گیرید. پس وقتی روی آن‌ها قرار گرفتید، نعمت خداوندتان را یادآوری کنید و بگویید خدایی که این‌ها را مسخر ما کرد والاست وگرنه ما توانایی رام کردن آن‌ها را نداشتیم. (۱۳) ما پیش خداوندمان برمی‌گردیم. (۱۴) برای خدا از میان بندگانش فرزندی قرار دادند، واقعاً انسان آشکارا قدرنشناس است. (۱۵) آیا خدا از بین مخلوقات خود دختران را برای خود انتخاب کرد و پسران را برای شما؟ (۱۶) در صورتی که وقتی به یکی از آن‌ها مژده دختری مثل همان چیزی که برای خداوند رحمان قرار داده‌اند داده شود، صورتش از شدت عصبانیت سیاه می‌شود و جلوی عصبانیت خود را می‌گیرد. (۱۷) آیا کسی را که در زیورها بزرگ می‌شود و در بحث زبان گویایی ندارد برای خدا قرار داده‌اید؟ (۱۸) فرشتگان را، که بندگان خداوند بخشنده هستند، دختر تصور کردند، آیا آن‌ها شاهد آفریده‌شدن فرشتگان بوده‌اند؟! شهادت آن‌ها نوشته می‌شود و مورد بازخواست قرار می‌گیرند. (۱۹) گفتند:اگر خداوند رحمان می‌خواست ما آن‌ها را بندگی نمی‌کردیم. آن‌ها علمی به این مطلب ندارند، آن‌ها فقط حدس می‌زنند. (۲۰) آیا قبلاً در این مورد کتابی به آن‌ها دادیم و آن‌ها به آن استناد می‌کنند؟! (۲۱) نه، بلکه گفتند: ما پدرانمان را بر روشی یافتیم و بر اثر آن‌ها هدایت شده‌ایم. (۲۲)

وَكَذٰلِكَ مَآ اَرسَلنا مِن قَبلِكَ فى قَريَةٍ مِن نَذيرٍ اِلّا قالَ مُترَفوها
اِنّا وَجَدنا ءاباءَنا عَلىٰ اُمَّةٍ وَ اِنّا عَلىٰ ءاثارِهِم مُقتَدونَ ﴿٢٣﴾
قٰلَ اَوَلَو جِئتُكُم بِاَهدىٰ مِمّا وَجَدتُم عَلَيهِ ءاباءَكُم قالوا
اِنّا بِما اُرسِلتُم بِهِ كٰفِرونَ ﴿٢٤﴾ فَانتَقَمنا مِنهُم فَانظُر كَيفَ
كانَ عاقِبَةُ المُكَذِّبينَ ﴿٢٥﴾ وَ اِذ قالَ اِبرٰهيمُ لِاَبيهِ وَ قَومِهِ
اِنَّنى بَرآءٌ مِمّا تَعبُدونَ ﴿٢٦﴾ اِلَّا الَّذى فَطَرَنى فَاِنَّهُ سَيَهدينِ حزب ٣
﴿٢٧﴾ وَ جَعَلَها كَلِمَةً باقِيَةً فى عَقِبِهِ لَعَلَّهُم يَرجِعونَ ﴿٢٨﴾ بَل
مَتَّعتُ هٰؤُلاءِ وَ ءاباءَهُم حَتّىٰ جاءَهُمُ الحَقُّ وَ رَسولٌ مُبينٌ ﴿٢٩﴾
وَلَمّا جاءَهُمُ الحَقُّ قالوا هٰذا سِحرٌ وَ اِنّا بِهِ كٰفِرونَ ﴿٣٠﴾ وَقالوا
لَولا نُزِّلَ هٰذَا القُرءانُ عَلىٰ رَجُلٍ مِنَ القَريَتَينِ عَظيمٍ ﴿٣١﴾ اَهُم
يَقسِمونَ رَحمَتَ رَبِّكَ نَحنُ قَسَمنا بَينَهُم مَعيشَتَهُم فِى الحَيوٰةِ
الدُّنيا وَ رَفَعنا بَعضَهُم فَوقَ بَعضٍ دَرَجٰتٍ لِيَتَّخِذَ بَعضُهُم
بَعضًا سُخرِيًّا وَ رَحمَتُ رَبِّكَ خَيرٌ مِمّا يَجمَعونَ ﴿٣٢﴾
وَلَولا اَن يَكونَ النّاسُ اُمَّةً واحِدَةً لَجَعَلنا لِمَن يَكفُرُ بِالرَّحمٰنِ
لِبُيوتِهِم سُقُفًا مِن فِضَّةٍ وَ مَعارِجَ عَلَيها يَظهَرونَ ﴿٣٣﴾

ما قبل از تو در هیچ شهری هشداردهنده‌ای نفرستادیم مگر این‌که متنعمان (ثروتمندان) آن گفتندکه ما پدرانمان را بر روشی (طریقه و آیینی) یافتیم و به روش آن‌ها اقتدا می‌کنیم. (۲۳) پیغمبرشان به آن‌ها گفت: اگر چه من راهی درست‌تر از راهی که پدرانتان را بر آن یافتید آورده باشم؟ گفتند: ما رسالتی را که شما برای آن فرستاده شده‌اید قبول نداریم. (۲۴) درنتیجه ما از آن‌ها انتقام گرفتیم. لذا نگاه‌کن عاقبت افرادی که رسالت پیغمبران را انکار می‌کردند چه بود. (۲۵) هنگامی را یادآوری کن که ابراهیم به پدرش و قومش گفت من از آنچه عبادت می‌کنید بیزار و برکنارم. (۲۶) غیر از خدایی که مرا آفریده. او مرا هدایت خواهد کرد. (۲۷) این سخن را در نسل خود باقی گذاشت شاید به راه خدا برگردند. (۲۸) به هر حال این‌ها و پدرانشان را بهره‌مند ساختم تا وقتی که حق و رسولی روشنگر برای آن‌ها آمد. (۲۹) وقتی حق برای آن‌ها آمد گفتند: این جادو است و ما آن را قبول نداریم. (۳۰) گفتند: چرا این قرآن بر مردی بزرگ از این دو شهر نازل نشده؟ (۳۱) آیا آن‌ها رحمت خداوند تو را قسمت می‌کنند؟ حتی در زندگی دنیا، ما روزی آن‌ها را قسمت کرده‌ایم. بعضی را به درجات بر بعضی برتری داده‌ایم تا بعضی از آن‌ها بعضی را به خدمت خود بگیرند. رحمت خداوند تو بهتر از چیزهایی است که جمع می‌کنند. (۳۲) اگر به‌خاطر این نبود که مردم امت واحدی می‌شدند، برای خانه کسانی که منکر خداوند بخشنده می‌شوند سقف‌ها و نردبان‌های نقره‌ای که از آن بالا روند قرار می‌دادیم. (۳۳)

وَ لِبُيُوتِهِمْ اَبْوابًا وَ سُرُرًا عَلَيْها يَتَّكِـُٔونَ ﴿۳۴﴾ وَ زُخْرُفًا
وَ اِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمّا مَتاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنيا وَ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
لِلْمُتَّقينَ ﴿۳۵﴾ وَ مَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطٰنًا
فَهُوَ لَهُ قَرينٌ ﴿۳۶﴾ وَ اِنَّهُمْ لَيَصُدّونَهُمْ عَنِ السَّبيلِ وَ يَحْسَبونَ
اَنَّهُمْ مُهْتَدونَ ﴿۳۷﴾ حَتّٰى اِذا جاءَنا قالَ يٰلَيْتَ بَيْني وَ بَيْنَكَ
بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرينُ ﴿۳۸﴾ وَ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ
ظَلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِي الْعَذابِ مُشْتَرِكونَ ﴿۳۹﴾ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
اَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَ مَنْ كانَ في ضَلٰلٍ مُبينٍ ﴿۴۰﴾ فَاِمّا نَذْهَبَنَّ
بِكَ فَاِنّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمونَ ﴿۴۱﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذي وَعَدْنٰهُمْ
فَاِنّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرونَ ﴿۴۲﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذي اُوحِيَ اِلَيْكَ
اِنَّكَ عَلٰى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ ﴿۴۳﴾ وَ اِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَ لِقَوْمِكَ
وَ سَوْفَ تُسْـَٔلونَ ﴿۴۴﴾ وَ سْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنا
اَجَعَلْنا مِنْ دونِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُعْبَدونَ ﴿۴۵﴾ وَ لَقَدْ اَرْسَلْنا
موسٰى بِاٰياتِنا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ فَقالَ اِنّي رَسولُ رَبِّ
الْعٰلَمينَ ﴿۴۶﴾ فَلَمّا جاءَهُمْ بِاٰياتِنا اِذا هُمْ مِنْها يَضْحَكونَ ﴿۴۷﴾

و برای خانه‌هایشان درهایی و تخت‌هایی که بر آن تکیه بزنند قرار می‌دادیم. (۳۴) و زینت‌هایی در دسترس آن‌ها قرار می‌دادیم. تمام این چیزها وسیله زندگی دنیاست، در صورتی که آخرت پیش خداوند تو برای افراد پرهیزگار است. (۳۵) هر کس از یاد خداوند رحمان غافل باشد، شیطانی را بر او می‌گماریم تا همنشین او باشد. (۳۶) و شیطان‌ها آنها را از راه درست باز می‌دارند و آن‌ها خیال می‌کنند راهشان درست است. (۳۷) تا وقتی که پیش ما بیاید، (آنوقت به شیطان) بگوید که ای کاش بین من و تو فاصله مشرق تا مغرب بود، تو بد همنشینی بودی. (۳۸) وقتی که ظلم کردید این تاسف برای شما فایده‌ای ندارد، امروز شما در عذاب شریک هم هستید. (۳۹) (ای پیغمبر) آیا تو می‌توانی به گوش آدم کر حرفی فرو کنی، و یا کور را با اشاره و کسی را که در گمراهی کاملاً آشکاری است هدایت کنی؟! (۴۰) اگر تو را از دنیا ببریم، خودمان از آن‌ها انتقام می‌گیریم. (۴۱) یا عذابی را که به آن‌ها وعده داده‌ایم به تو نشان می‌دهیم، ما بر آن‌ها تسلط داریم. (۴۲) پس به آنچه به تو وحی می‌شود بچسب، چون بر راه راست قرار داری. (۴۳) قرآن تذکری برای تو و قومت می‌باشد و شما درباره آن بازخواست خواهید شد. (۴۴) درباره پیغمبرانی که قبل از تو فرستادیم بپرس که آیا غیر از خداوند بخشنده معبودهایی برای آن‌ها قرار دادیم که بنده آن‌ها باشند؟ (۴۵) موسی را با معجزات خودمان پیش فرعون و سران کشورش فرستادیم. موسی به آن‌ها گفت که من فرستاده (خداوند) صاحب‌اختیار همه مردم جهان هستم. (۴۶) چون موسی معجزات ما را برای آن‌ها آورد همه به آن خندیدند. (۴۷)

وَما نُرِيهِم مِن ءايَةٍ اِلّا هِىَ اَكبَرُ مِن اُختِها وَاَخَذنٰهُم
بِالعَذابِ لَعَلَّهُم يَرجِعونَ ﴿۴۸﴾ وَقالوا يٰاَيُّهَ السّاحِرُ ادعُ لَنا
رَبَّكَ بِما عَهِدَ عِندَكَ اِنَّنا لَمُهتَدونَ ﴿۴۹﴾ فَلَمّا كَشَفنا عَنهُمُ
العَذابَ اِذا هُم يَنكُثونَ ﴿۵۰﴾ وَنادىٰ فِرعَونُ فى قَومِهِ
قالَ يٰقَومِ اَلَيسَ لى مُلكُ مِصرَ وَهٰذِهِ الاَنهارُ تَجرى مِن
تَحتى اَفَلا تُبصِرونَ ﴿۵۱﴾ اَم اَنَا خَيرٌ مِن هٰذَا الَّذى هُوَ مَهينٌ
وَلا يَكادُ يُبينُ ﴿۵۲﴾ فَلَولا اُلقِىَ عَلَيهِ اَسوِرَةٌ مِن ذَهَبٍ اَو
جاءَ مَعَهُ المَلٰئِكَةُ مُقتَرِنينَ ﴿۵۳﴾ فَاستَخَفَّ قَومَهُ
فَاَطاعوهُ اِنَّهُم كانوا قَومًا فٰسِقينَ ﴿۵۴﴾ فَلَمّا ءاسَفونا
انتَقَمنا مِنهُم فَاَغرَقنٰهُم اَجمَعينَ ﴿۵۵﴾ فَجَعَلنٰهُم
سَلَفًا وَمَثَلًا لِلاٰخِرينَ ﴿۵۶﴾ وَلَمّا ضُرِبَ ابنُ مَريَمَ
مَثَلًا اِذا قَومُكَ مِنهُ يَصِدّونَ ﴿۵۷﴾ وَقالوا ءَاٰلِهَتُنا خَيرٌ
اَم هُوَ ما ضَرَبوهُ لَكَ اِلّا جَدَلًا بَل هُم قَومٌ خَصِمونَ ﴿۵۸﴾
اِن هُوَ اِلّا عَبدٌ اَنعَمنا عَلَيهِ وَجَعَلنٰهُ مَثَلًا لِبَنى اِسراءيلَ
﴿۵۹﴾ وَلَو نَشاءُ لَجَعَلنا مِنكُم مَلٰئِكَةً فِى الاَرضِ يَخلُفونَ ﴿۶۰﴾

هیچ معجزه‌ای به آن‌ها نشان ندادیم مگر این‌که از معجزه قبلی آن بزرگ‌تر بود و آن‌ها را دچار عذاب کردیم شاید از راه غلط خود برگردند. (۴۸) گفتند: ای جادوگر، خداوندت را مطابق عهدی که با تو بسته بخوان، ما راه صحیح را شناخته‌ایم. (۴۹) ولی چون عذاب را از آن‌ها برطرف کردیم، پیمان خود را شکستند. (۵۰) فرعون در میان قومش ندا داد و گفت: ای قوم من، آیا فرمانروایی مصر و این نهرها که زیر پای من روان است مال من نیست؟ آیا نمی‌بینید؟ (۵۱) من بهترم یا این آدم خوار و ذلیل که نمی‌تواند درست حرف بزند؟ (۵۲) چرا دستبندهای طلایی به او داده نشده یا چرا عده‌ای از فرشتگان همراه او نیستند؟ (۵۳) پس قومش را تحقیر کرد، آن‌ها هم از او اطاعت کردند. آن‌ها افرادی بودند که از خدا اطاعت نمی کردند. (۵۴) چون باعث تاسف ما شدند از آن‌ها انتقام گرفتیم و تمام آن‌ها را غرق کردیم. (۵۵) و آن‌ها را در ردیف گذشتگان و عبرتی برای آیندگان ساختیم. (۵۶) چون پسر مریم (عیسی) مثال زده شد، قوم تو از قبول آن خودداری کردند و سر و صدا راه انداختند. (۵۷) و گفتند: آیا خدایان ما بهترند یا او؟ آن‌ها این مثل را فقط برای جدال با تو زدند. آن‌ها افرادی ستیزه‌جو هستند. (۵۸) عیسی پسر مریم فقط بنده‌ای بود که به او احسان کردیم و او را نمونه‌ای (عبرتی) برای بنی‌اسرائیل قرار دادیم. (۵۹) اگر می‌خواستیم عده‌ای از شما را در زمین فرشتگانی می‌ساختیم که جانشین شما باشند. (۶۰)

وَاِنَّهُ لَعِلمٌ لِلسّاعَةِ فَلا تَمتَرُنَّ بِها وَاتَّبِعونِ هٰذا صِراطٌ
مُستَقيمٌ ﴿٦١﴾ وَلا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيطٰنُ اِنَّهُ لَكُم عَدُوٌّ مُبينٌ
﴿٦٢﴾ وَلَمّا جاءَ عيسىٰ بِالبَيِّنٰتِ قالَ قَد جِئتُكُم بِالحِكمَةِ
وَلِاُبَيِّنَ لَكُم بَعضَ الَّذى تَختَلِفونَ فيهِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطيعونِ
﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبّى وَرَبُّكُم فَاعبُدوهُ هٰذا صِراطٌ مُستَقيمٌ
﴿٦٤﴾ فَاختَلَفَ الاَحزابُ مِن بَينِهِم فَوَيلٌ لِلَّذينَ ظَلَموا
مِن عَذابِ يَومٍ اَليمٍ ﴿٦٥﴾ هَل يَنظُرونَ اِلَّا السّاعَةَ اَن
تَأتِيَهُم بَغتَةً وَهُم لا يَشعُرونَ ﴿٦٦﴾ اَلاَخِلّاءُ يَومَئِذٍ
بَعضُهُم لِبَعضٍ عَدُوٌّ اِلَّا المُتَّقينَ ﴿٦٧﴾ يٰعِبادِ لا خَوفٌ
عَلَيكُمُ اليَومَ وَلا اَنتُم تَحزَنونَ ﴿٦٨﴾ اَلَّذينَ ءامَنوا بِـٔايٰتِنا
وَكانوا مُسلِمينَ ﴿٦٩﴾ اُدخُلُوا الجَنَّةَ اَنتُم وَاَزواجُكُم
تُحبَرونَ ﴿٧٠﴾ يُطافُ عَلَيهِم بِصِحافٍ مِن ذَهَبٍ وَاَكوابٍ
وَفيها ما تَشتَهيهِ الاَنفُسُ وَتَلَذُّ الاَعيُنُ وَاَنتُم فيها
خٰلِدونَ ﴿٧١﴾ وَتِلكَ الجَنَّةُ الَّتى اورِثتُموها بِما كُنتُم
تَعمَلونَ ﴿٧٢﴾ لَكُم فيها فاكِهَةٌ كَثيرَةٌ مِنها تَأكُلونَ ﴿٧٣﴾

آن علامتی برای روز قیامت است، پس در مورد آن شک نداشته باشید و از من پیروی کنید. راه راست این است. (۶۱) شیطان مانع شما نشود، چون او بطور آشکار دشمن شما است. (۶۲) وقتی عیسی معجزات روشنی آورد، گفت: برای شما حکمت آورده‌ام تا قسمتی از چیزهایی را که درباره آن اختلاف‌نظر داشتید برای شما روشن کنم، پس از خدا بترسید و از من اطاعت کنید. (۶۳) صاحب‌اختیار من و صاحب‌اختیار شما فقط خداست، پس بندگی او را بکنید (هیچ‌کس را غیر از خدا ارباب و سرور خود قرار ندهید). راه راست این است. (۶۴) درنتیجه دستجات با هم اختلاف پیدا کردند. وای بر کسانی‌که ظلم می‌کنند از عذاب روز پردرد. (۶۵) آیا غیر از این انتظاردارندکه قیامت ناگهانی و در حالی‌که آنها متوجه نیستند سراغ آن‌ها بیاید؟ (۶۶) در آن روز بعضی از دوستان با بعضی دشمن می‌شوند، به‌جز افراد پرهیزگار. (۶۷) ای بندگان من، امروز شما ترس و غصه‌ای ندارید. (۶۸) کسانی‌که به آیات ما ایمان آوردند و مسلمان (فقط تسلیم دستورهای خدا) بودند. (۶۹) شما با همسرانتان با خوشحالی وارد بهشت شوید. (۷۰) بشقاب‌ها و کوزه‌های طلایی برای آن‌ها دور می‌گردانند و هر چه دل بخواهد و چشم از آن لذت ببرد در آن هست و شما همیشه در آن خواهید بود. (۷۱) این بهشتی است که به علت کارهای درستی که کردید مال شما می‌شود. (۷۲) در آن میوه‌های زیادی برای شما وجود دارد که از آن می‌خورید. (۷۳)

اِنَّ المُجرِمينَ فى عَذابِ جَهَنَّمَ خٰلِدونَ ﴿٧٤﴾ لا يُفَتَّرُ عَنهُم
وَهُم فيهِ مُبلِسونَ ﴿٧٥﴾ وَما ظَلَمنٰهُم وَلٰكِن كانوا هُمُ الظّٰلِمينَ
﴿٧٦﴾ وَنادَوا يٰمٰلِكُ لِيَقضِ عَلَينا رَبُّكَ قالَ اِنَّكُم مٰكِثونَ ﴿٧٧﴾
لَقَد جِئنٰكُم بِالحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكثَرَكُم لِلحَقِّ كٰرِهونَ ﴿٧٨﴾
اَم اَبرَموا اَمرًا فَاِنّا مُبرِمونَ ﴿٧٩﴾ اَم يَحسَبونَ اَنّا لا نَسمَعُ سِرَّهُم
وَنَجوٰهُم بَلىٰ وَرُسُلُنا لَدَيهِم يَكتُبونَ ﴿٨٠﴾ قُل اِن كانَ لِلرَّحمٰنِ
وَلَدٌ فَاَنَا اَوَّلُ العٰبِدينَ ﴿٨١﴾ سُبحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ
رَبِّ العَرشِ عَمّا يَصِفونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرهُم يَخوضوا وَيَلعَبوا حَتّىٰ
يُلٰقوا يَومَهُمُ الَّذى يوعَدونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذى فِى السَّماءِ اِلٰهٌ وَفِى
الاَرضِ اِلٰهٌ وَهُوَ الحَكيمُ العَليمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبارَكَ الَّذى لَهُ مُلكُ
السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ وَما بَينَهُما وَعِندَهُ عِلمُ السّاعَةِ وَاِلَيهِ
تُرجَعونَ ﴿٨٥﴾ وَلا يَملِكُ الَّذينَ يَدعونَ مِن دونِهِ الشَّفٰعَةَ اِلّا مَن
شَهِدَ بِالحَقِّ وَهُم يَعلَمونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِن سَاَلتَهُم مَن خَلَقَهُم
لَيَقولُنَّ اللّٰهُ فَاَنّىٰ يُؤفَكونَ ﴿٨٧﴾ وَقيلِهِ يٰرَبِّ اِنَّ هٰؤُلاءِ قَومٌ
لا يُؤمِنونَ ﴿٨٨﴾ فَاصفَح عَنهُم وَقُل سَلٰمٌ فَسَوفَ يَعلَمونَ ﴿٨٩﴾

افراد گناه‌کار همیشه در عذاب جهنم خواهند بود. (۷۴) عذابشان کم نمی‌شود و بدون امید در آن خواهند بود. (۷۵) ما به آن‌ها ظلم نکردیم، ولی آن‌ها خودشان ظلم می‌کردند. (۷۶) و صدا می‌زنند که ای مالک جهنم، بگو خدای تو به ما مرگ بدهد. به آن‌ها گفته می‌شود شما ماندنی هستید.(۷۷) ما حق را برایتان آوردیم ولی بیشتر شما از حق خوشتان نمی‌آید. (۷۸) یا در کارشان اصرار ورزیدند، ما هم در کار خود اصرار داریم. (۷۹) یا خیال می‌کنند ما فکر آن‌ها و حرف‌های درگوشی شان را نمی‌شنویم؟ آری می‌شنویم و فرستادگان ما پیش آن‌ها هستند و آن را می‌نویسند. (۸۰) بگو: اگر خداوند رحمان فرزندی داشت، من اولین کسی بودم که بنده او می‌شدم.(۸۱) خداوند آسمان‌ها و زمین و عرش از این حرف‌هایی که می‌زنند پاک است.(۸۲) آن‌ها را بگذار که شوخی و مسخره‌بازی کنند تا روزی که به آن‌ها وعده داده شده ببینند.(۸۳) خدا در آسمان و در زمین معبود است و او حکیم داناست.(۸۴) خدایی که فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌هاست مال اوست از این نسبت‌ها پاک است. علم روز قیامت پیش اوست و پیش او برگردانده می‌شوید.(۸۵) کسانی را که به غیر از او می‌خوانند و از آن‌ها کمک می‌خواهند مالک شفاعتی نیستند، مگر کسانی که به حق شهادت بدهند و آن‌ها حقیقت را می‌دانند.(۸۶) اگر از آن‌ها بپرسی که چه کسی آن‌ها را آفریده؟ حتماً می‌گویند خدا. پس چرا به راه غلط می‌روند؟(۸۷) (پیغمبر) گفت: خداوندا، این مردم ایمان نمی‌آورند.(۸۸) (خدا گفت:) از آن‌ها بگذر و به آن‌ها بگو به سلامت، نتیجه کار خود را خواهند دانست.(۸۹)

سُورَةُ الدُّخَانِ

آياتها ٥٩

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالۡكِتٰبِ الۡمُبِيۡنِ ﴿٢﴾ اِنَّاۤ اَنۡزَلۡنٰهُ فِىۡ لَيۡلَةٍ
مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنۡذِرِيۡنَ ﴿٣﴾ فِيۡهَا يُفۡرَقُ كُلُّ اَمۡرٍ حَكِيۡمٍ ﴿٤﴾
اَمۡرًا مِّنۡ عِنۡدِنَا اِنَّا كُنَّا مُرۡسِلِيۡنَ ﴿٥﴾ رَحۡمَةً مِّنۡ رَّبِّكَ اِنَّهٗ هُوَ
السَّمِيۡعُ الۡعَلِيۡمُ ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَاۘ
اِنۡ كُنۡتُمۡ مُّوۡقِنِيۡنَ ﴿٧﴾ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحۡىٖ وَيُمِيۡتُ رَبُّكُمۡ
وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الۡاَوَّلِيۡنَ ﴿٨﴾ بَلۡ هُمۡ فِىۡ شَكٍّ يَّلۡعَبُوۡنَ ﴿٩﴾
فَارۡتَقِبۡ يَوۡمَ تَاۡتِى السَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُّبِيۡنٍ ﴿١٠﴾ يَّغۡشَى النَّاسَ
هٰذَا عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكۡشِفۡ عَنَّا الۡعَذَابَ اِنَّا مُؤۡمِنُوۡنَ
﴿١٢﴾ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكۡرٰى وَقَدۡ جَآءَهُمۡ رَسُوۡلٌ مُّبِيۡنٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوۡا
عَنۡهُ وَقَالُوۡا مُعَلَّمٌ مَّجۡنُوۡنٌ ﴿١٤﴾ اِنَّا كَاشِفُوا الۡعَذَابِ قَلِيۡلًا اِنَّكُمۡ
عَآئِدُوۡنَ ﴿١٥﴾ يَوۡمَ نَبۡطِشُ الۡبَطۡشَةَ الۡكُبۡرٰى اِنَّا مُنۡتَقِمُوۡنَ
﴿١٦﴾ وَلَقَدۡ فَتَنَّا قَبۡلَهُمۡ قَوۡمَ فِرۡعَوۡنَ وَجَآءَهُمۡ رَسُوۡلٌ
كَرِيۡمٌ ﴿١٧﴾ اَنۡ اَدُّوۡۤا اِلَىَّ عِبَادَ اللّٰهِ اِنِّىۡ لَكُمۡ رَسُوۡلٌ اَمِيۡنٌ ﴿١٨﴾

سوره دخان (۴۴)

مکی و شامل پنجاه و نه آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

حم. (۱) قسم به کتاب روشن (واضح) و روشن‌کننده. (۲) ما قرآن را در شبی مبارک نازل کردیم. ما هشداردهنده بوده‌ایم. (۳) در آن شب هر فرمان با حکمتی بیان و روشن می‌شود. (۴) فرمانی از طرف ما، که ما فرستنده آن بوده‌ایم. (۵) رحمتی از خداوندت است، چون او شنونده دانا است. (۶) اگر یقین دارید، می‌دانید که او خداوند آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌هاست می‌باشد. (۷) معبودی (کسی که در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کنید و از دستورهایش بدون چون و چرا پیروی کنید) غیر از او که زنده می کند و می‌میراند نیست. صاحب‌اختیار شما و صاحب‌اختیار اجداد شماست. (۸) ولی آن‌ها در حال شک و تردید سرگرم بازی هستند. (۹) انتظار روزی را بکش که آسمان دود آشکاری را بیاورد، (۱۰) که مردم را دربر گیرد. این عذاب پردردی است. (۱۱) خداوندا، عذاب را از ما برطرف کن، ما افراد باایمانی هستیم. (۱۲) از کجا و کی آن‌ها توجه خواهند داشت، در صورتی که پیغمبری روشن‌کننده برای آن‌ها آمد. (۱۳) بعد از او رو برگرداندند و گفتند: این حرف‌ها را به او یاد داده‌اند، او دیوانه است. (۱۴) ما اندکی عذاب را برطرف می‌کنیم، شما باز به کفر برمی‌گردید. (۱۵) روزی که با قدرت آن‌ها را به سختی مجازات می‌کنیم. ما انتقام می‌گیریم. (۱۶) قبلاً قوم فرعون را امتحان کردیم و پیغمبر بزرگواری برای آن‌ها آمد. (۱۷) گفت که بندگان خدا را به من برگردانید، من پیغمبر امینی برای شما هستم. (۱۸)

وَأَن لَّا تَعۡلُواْ عَلَى ٱللَّهِۖ إِنِّيٓ ءَاتِيكُم بِسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٖ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عُذۡتُ
بِرَبِّي وَرَبِّكُمۡ أَن تَرۡجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَإِن لَّمۡ تُؤۡمِنُواْ لِي فَٱعۡتَزِلُونِ ﴿٢١﴾
فَدَعَا رَبَّهُۥٓ أَنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوۡمٞ مُّجۡرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَسۡرِ بِعِبَادِي لَيۡلًا
إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَٱتۡرُكِ ٱلۡبَحۡرَ رَهۡوًاۖ إِنَّهُمۡ جُندٞ مُّغۡرَقُونَ ﴿٢٤﴾
كَمۡ تَرَكُواْ مِن جَنَّٰتٖ وَعُيُونٖ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٖ وَمَقَامٖ كَرِيمٖ ﴿٢٦﴾
وَنَعۡمَةٖ كَانُواْ فِيهَا فَٰكِهِينَ ﴿٢٧﴾ كَذَٰلِكَۖ وَأَوۡرَثۡنَٰهَا قَوۡمًا ءَاخَرِينَ
﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلسَّمَآءُ وَٱلۡأَرۡضُ وَمَا كَانُواْ مُنظَرِينَ ﴿٢٩﴾
وَلَقَدۡ نَجَّيۡنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ مِنَ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِن فِرۡعَوۡنَۚ
إِنَّهُۥ كَانَ عَالِيٗا مِّنَ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ ٱخۡتَرۡنَٰهُمۡ عَلَىٰ عِلۡمٍ
عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَءَاتَيۡنَٰهُم مِّنَ ٱلۡأٓيَٰتِ مَا فِيهِ بَلَٰٓؤٞاْ مُّبِينٌ
﴿٣٣﴾ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِنۡ هِيَ إِلَّا مَوۡتَتُنَا ٱلۡأُولَىٰ
وَمَا نَحۡنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٥﴾ فَأۡتُواْ بِـَٔابَآئِنَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٣٦﴾
أَهُمۡ خَيۡرٌ أَمۡ قَوۡمُ تُبَّعٖ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ أَهۡلَكۡنَٰهُمۡۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ
مُجۡرِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا لَٰعِبِينَ
﴿٣٨﴾ مَا خَلَقۡنَٰهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٣٩﴾

و خود را بالاتر از خدا ندانید، من دلیل روشنی برای شما آورده‌ام. (۱۹) من از این‌که مرا سنگسار کنید به خدای خودم و خدای شما پناه می‌برم. (۲۰) اگر حرف‌های مرا قبول نمی‌کنید، از من کناره‌گیری کنید. (۲۱) لذا موسی خداوندش را خواند و گفت: این‌ها افراد گناه‌کاری هستند. (۲۲) (خداوند به اوگفت:) بندگان مرا شبانه حرکت بده چون شما را تعقیب می‌کنند. (۲۳) دریا را آرام پشت سر بگذار، آن‌ها لشکری هستند که غرق می‌شوند. (۲۴) چه باغ‌ها و چشمه‌ها و چه مزارع و خانه‌های خوبی و چه ناز و نعمتی که در آن مسرور بودند، از خود به جا گذاشتند.(۱) (۲۵ تا ۲۷) به این ترتیب ما آن‌ها را به افراد دیگری واگذاشتیم. (۲۸) آسمان و زمین به‌خاطر آن‌ها اشک نریخت و به آن‌ها مهلتی داده نشد. (۲۹) و بنی‌اسرائیل را از عذاب خوارکننده فرعون، که برتری‌طلب و متجاوز بود، نجات دادیم. (۳۰ و ۳۱) و آن‌ها را از روی علم بر جهانیان ترجیح دادیم. (۳۲) به آن‌ها آیاتی دادیم که در آن امتحان واضحی بود. (۳۳) این‌ها می‌گویند: مرگ ما فقط همین مرگ اولیه دنیایی است و ما زنده نخواهیم شد، (۳۴ و ۳۵) اگر راست می‌گویید پدران ما را بیاورید. (۳۶) آیا آن‌ها بهترند یا قوم تبع (یمنی‌ها) و افرادی که قبل از آن‌ها بودند؟ ما آن‌ها را هلاک کردیم، چون گناه‌کار بودند. (۳۷) ما آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌ها است را به بازی نیافریده‌ایم. (۳۸) ما آن‌ها را به حق آفریدیم ولی بیشتر آن‌ها نمی‌دانند. (۳۹)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «... و خوشی و رفاهی که در آن سرخوش بودند»

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ
إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾
طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ
الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ
صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ
﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾
كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا
الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِنْ
رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

آیاتها ٣٧ سُورَةُ الْجَاثِيَة

وعده‌گاه همه آن‌ها روز قیامت است. (۴۰) روزی که هیچ دوستی برای دوستش کاری نمی‌کند و یاری هم نخواهند شد. (۴۱) مگر کسی‌که خدا به او رحم کرده باشد، چون او توانا و مهربان است. (۴۲) درخت زقوم غذای آدم گناه‌کار است. (۴۳ و ۴۴) مثل مس گداخته در شکم‌ها می‌جوشد، مثل جوشیدن آب جوش. (۴۵ و ۴۶) او را بگیرید و با خواری به میان جهنم بکشید. (۴۷) بعد روی سرش آب جوش بریزید. (۴۸) بچش، تو خود را توانا و بزرگوار حساب می‌کردی. (۴۹) این همان چیزی است که به آن شک داشتید. (۵۰) افراد پرهیزگار در جای امنی در بهشت‌ها و کنار چشمه‌ها هستند. (۵۱ و ۵۲) لباس حریر نازک و کلفت می‌پوشند و در مقابل هم می‌نشینند. (۵۳) همین‌طور است، و آن‌ها را همسر حوران چشم درشت می‌کنیم. (۵۴) با خیال راحت هر میوه‌ای را که بخواهند در دسترسشان است. (۵۵) طعم مرگ را، غیر از مرگ دنیایی، نمی‌چشند و خدا آن‌ها را از عذاب جهنم حفظ کرده. (۵۶) این توفیقی از خداوند تو است. این موفقیت بزرگی است. (۵۷) ما قرآن را به زبان تو آسان کردیم شاید متوجه شوند. (۵۸) منتظر باش آن‌ها هم منتظر هستند. (۵۹)

سوره جاثیه (۴۵)

مکی و شامل سی و هفت آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
حمٓ ﴿١﴾ تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَابَّةٍ آيَاتٌ
لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ
مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ
اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ آيَاتِ
اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
﴿٨﴾ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ﴿٩﴾ مِّن وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُم مَّا كَسَبُوا شَيْئًا
وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هَٰذَا
هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ ﴿١١﴾
۞ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

حم. (۱) نزول قرآن از طرف خداوند توانا و حکیم است. (۲) در آسمان‌ها و زمین نشانه‌هایی برای افراد باایمان می‌باشد. (۳) و در خلقت شما و حیوانات پراکنده در زمین نشانه‌هایی برای اهل یقین می‌باشد. (۴) و در آمد و رفت شب و روز و بارانی که خدا از آسمان می‌فرستد و با آن زمین را پس از مرگش زنده می‌کند و در گردش بادها نشانه‌هایی برای عاقلان می‌باشد. (۵) این آیات خداست که به حق بر تو می‌خوانیم. بعد از سخن خدا و آیاتش به چه سخنی ایمان می‌آورند؟ (۶) وای بر هر تهمت‌زننده گناه‌کاری. (۷) آیات خدا را که برای او خوانده می‌شود می‌شنود، بعد متکبرانه اصرار می‌ورزد، مثل این‌که اصلاً آن را نشنیده است، او را به عذابی دردناک بشارت بده. (۸) وقتی چیزی از آیات ما را دانست، آن را مسخره می‌کند. این افراد عذاب خوارکننده‌ای دارند. (۹) پشت سرشان جهنم است، و کارهایی که کرده‌اند و مددکارانی که جز خدا برای خود گرفته‌اند ذره‌ای برایشان فایده ندارند و عذاب بزرگی دارند. (۱۰) این قرآن راهنماست (راه درست زندگی را به انسان‌ها نشان می‌دهد) و کسانی که منکر آیات خداوندشان می‌شوند عذابی پردرد دارند. (۱۱) خداست که دریا را مسخر شما کرد، که به فرمان او کشتی‌ها در دریا حرکت کنند تا دنبال کسب معاش بروید. شاید سپاسگزاری کنید. (۱۲) و آنچه در آسمان‌ها و زمین است از طرف خودش مسخر شما کرده. در این امر برای افرادی که فکر می‌کنند عبرت‌هاست. (۱۳)

قُل لِلَّذينَ ءامَنوا يَغفِروا لِلَّذينَ لا يَرجونَ أَيّامَ اللّٰهِ لِيَجزِيَ
قَومًا بِما كانوا يَكسِبونَ ﴿١٤﴾ مَن عَمِلَ صٰلِحًا فَلِنَفسِهِ
وَمَن أَساءَ فَعَلَيها ثُمَّ إِلىٰ رَبِّكُم تُرجَعونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَد ءاتَينا
بَنى إِسرٰءيلَ الكِتٰبَ وَالحُكمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقنٰهُم مِنَ
الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلنٰهُم عَلَى العٰلَمينَ ﴿١٦﴾ وَءاتَينٰهُم بَيِّنٰتٍ
مِنَ الأَمرِ فَمَا اختَلَفوا إِلّا مِن بَعدِ ما جاءَهُمُ العِلمُ بَغيًا
بَينَهُم إِنَّ رَبَّكَ يَقضى بَينَهُم يَومَ القِيٰمَةِ فيما كانوا فيهِ
يَختَلِفونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلنٰكَ عَلىٰ شَريعَةٍ مِنَ الأَمرِ فَاتَّبِعها
وَلا تَتَّبِع أَهواءَ الَّذينَ لا يَعلَمونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُم لَن يُغنوا عَنكَ
مِنَ اللّٰهِ شَيـًٔا وَإِنَّ الظّٰلِمينَ بَعضُهُم أَولِياءُ بَعضٍ وَاللّٰهُ
وَلِيُّ المُتَّقينَ ﴿١٩﴾ هٰذا بَصٰئِرُ لِلنّاسِ وَهُدًى وَرَحمَةٌ لِقَومٍ
يوقِنونَ ﴿٢٠﴾ أَم حَسِبَ الَّذينَ اجتَرَحُوا السَّيِّـٔاتِ أَن نَجعَلَهُم
كَالَّذينَ ءامَنوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَواءً مَحياهُم وَمَماتُهُم
ساءَ ما يَحكُمونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالأَرضَ بِالحَقِّ
وَلِتُجزىٰ كُلُّ نَفسٍ بِما كَسَبَت وَهُم لا يُظلَمونَ ﴿٢٢﴾

به افراد باایمان بگو: از اشتباه افرادی که امید رسیدن روزهای خدا را ندارند چشم‌پوشی کنند تا خدا هر دسته‌ای را مطابق کاری که می‌کردند جزا بدهد. (۱۴) هر کس کار درست بکند به نفع خودش است و هر کس کار بدی بکند به ضرر خودش است و شما پیش خداوندتان برگردانده می‌شوید. (۱۵) به بنی‌اسرائیل کتاب و حکم و نبوت دادیم و غذاهای پاک را روزی آن‌ها کردیم و آن‌ها را بر افراد جهان برتری دادیم. (۱۶) و دلایل روشنی از دین به آن‌ها دادیم. اختلاف آن‌ها پس از این‌که حقیقت را دانستند فقط به‌خاطر حسادت بین خودشان بود. خداوند تو روز قیامت در مورد چیزهایی که در آن اختلاف‌نظر داشتند میان آن‌ها قضاوت می‌کند. (۱۷) بعد تو را بر راه روشنی از دین قرار دادیم. از آن پیروی کن و از دلخواه افرادی که علم ندارند پیروی نکن. (۱۸) آن‌ها هرگز نمی‌توانند در مقابل خدا تو را بی‌نیاز کنند. بعضی از افرادی که ظلم می‌کنند پشتیبان بعضی هستند و خدا پشتیبان پرهیزگاران است. (۱۹) این قرآن وسیله بینایی برای مردم و هدایت و رحمت برای افرادی است که یقین دارند. (۲۰) آیا کسانی‌که کار بد می‌کنند خیال کرده‌اند که زندگی و مرگ آن‌ها را با افرادی که ایمان آورده و کار درست کرده‌اند مساوی می‌سازیم؟ بد قضاوتی می‌کنند. (۲۱) خدا آسمان‌ها و زمین را به حق خلق کرد تا به هر کسی مطابق کاری که کرده جزا داده شود و به آن‌ها ظلمی نخواهد شد. (۲۲)

اَفَرَءَيتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰهُ وَ اَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلمٍ وَ خَتَمَ عَلٰى سَمعِهِ
وَ قَلبِهِ وَ جَعَلَ عَلٰى بَصَرِهِ غِشٰوَةً فَمَن يَهديهِ مِن بَعدِ اللّٰهِ
اَفَلا تَذَكَّرونَ ﴿۲۳﴾ وَ قالوا ما هِيَ اِلّا حَياتُنَا الدُّنيا نَموتُ وَ نَحيا وَ ما يُهلِكُنا
اِلَّا الدَّهرُ وَ ما لَهُم بِذٰلِكَ مِن عِلمٍ اِن هُم اِلّا يَظُنّونَ ﴿۲۴﴾ وَ اِذا تُتلىٰ
عَلَيهِم ءايٰتُنا بَيِّنٰتٍ ما كانَ حُجَّتَهُم اِلّا اَن قالُوا ائتوا بِءابائِنا اِن
كُنتُم صٰدِقينَ ﴿۲۵﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحييكُم ثُمَّ يُميتُكُم ثُمَّ يَجمَعُكُم اِلٰى يَومِ
القِيٰمَةِ لا رَيبَ فيهِ وَ لٰكِنَّ اَكثَرَ النّاسِ لا يَعلَمونَ ﴿۲۶﴾ وَ لِلّٰهِ مُلكُ
السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ وَ يَومَ تَقومُ السّاعَةُ يَومَئِذٍ يَخسَرُ المُبطِلونَ
﴿۲۷﴾ وَ تَرىٰ كُلَّ اُمَّةٍ جاثِيَةً كُلُّ اُمَّةٍ تُدعىٰ اِلىٰ كِتٰبِهَا اليَومَ تُجزَونَ ما
كُنتُم تَعمَلونَ ﴿۲۸﴾ هٰذا كِتٰبُنا يَنطِقُ عَلَيكُم بِالحَقِّ اِنّا كُنّا نَستَنسِخُ
ما كُنتُم تَعمَلونَ ﴿۲۹﴾ فَاَمَّا الَّذينَ ءامَنوا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
فَيُدخِلُهُم رَبُّهُم في رَحمَتِهِ ذٰلِكَ هُوَ الفَوزُ المُبينُ ﴿۳۰﴾ وَ اَمَّا
الَّذينَ كَفَروا اَفَلَم تَكُن ءايٰتي تُتلىٰ عَلَيكُم فَاستَكبَرتُم وَ كُنتُم قَومًا
مُجرِمينَ ﴿۳۱﴾ وَ اِذا قيلَ اِنَّ وَعدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَ السّاعَةُ لا رَيبَ فيها قُلتُم
ما نَدري مَا السّاعَةُ اِن نَظُنُّ اِلّا ظَنًّا وَ ما نَحنُ بِمُستَيقِنينَ ﴿۳۲﴾

آیا کسی‌که دلخواه خود را معبود خود ساخت و خدا او را با وجود علمی که داشت گمراه کرد و چشم و گوشش را بسته بود و پرده‌ای روی چشمش کشیده بود، دیدی؟ چه کسی بعد از خدا او را هدایت می‌کند؟ آیا متوجه نمی‌شوید؟ (۲۳) گفتند: فقط زندگی دنیایی ما وجود دارد. می‌میریم و زنده می‌شویم و فقط روزگار ما را می‌کشد. در صورتی که آن‌ها علمی به این حرفی که می‌زنند ندارند و فقط گمان می‌کنند. (۲۴) وقتی آیات روشن ما بر آن‌ها خوانده شود حرفشان فقط این است که بگویند: اگر راست می‌گویید پدران ما را بیاورید. (۲۵) بگو: خدا شما را زنده می‌کند و بعد می‌میراند و بعد همگیتان را در روز قیامت، که شکی در آن نیست، جمع می‌کند ولی بیشتر مردم این حقیقت را نمی‌دانند. (۲۶) فرمانروایی آسمان‌ها و زمین متعلق به خداست. روزی که قیامت بر پا شود، اهل باطل زیانکارند. (۲۷) در آن روز هر دسته‌ای را می‌بینی که به زانو درآمده‌اند و هر دسته‌ای به کتاب خود خوانده می‌شوند. امروز جزای کارهایی که می‌کردید به شما داده می‌شود. (۲۸) این کتاب ماست که به حق بر ضرر شما سخن می‌گوید. ما کارهایی را که می‌کردید می‌نوشتیم. (۲۹) خداوندشان کسانی را که ایمان آوردند و کار درست کردند، داخل رحمت خودش می‌کند. این موفقیت آشکاری است. (۳۰) و به کسانی‌که قبول نکردند گفته می‌شود: آیا آیات من بر شما خوانده نمی‌شد؟ شما تکبر می‌ورزیدید و افراد گناه‌کاری بودید. (۳۱) و وقتی به شما گفته می‌شد که وعده خدا درست است و در بودن قیامت شکی نیست، می‌گفتید: نمی‌فهمیم قیامت چیست. ما فقط گمانی می‌کنیم و یقین نداریم. (۳۲)

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٣﴾
وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا
وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
﴿٣٥﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾
وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الْأَحْقَافِ ٤٦ — آیاتها ٣٥

حزب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا عَمَّا أُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ۖ
ائْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾

برای آن‌ها کارهایی که می‌کردند معلوم شد، و همان عذابی که مورد تمسخر آن‌ها بود آن‌ها را فرا گرفت. (۳۳) به آن‌ها گفته می‌شود: ما امروز شما را فراموش می‌کنیم، همان‌طور که شما چنین روزی را فراموش کردید. جای شما آتش جهنم است و کسی‌که به شما کمک کند وجود ندارد. (۳۴) این کار به‌خاطر این است که شما آیات خداوند را به تمسخر گرفتید و زندگی دنیا شما را فریب داد. پس امروز از جهنم خارج نمی‌شوند وعذرشان پذیرفته نمی‌شود. (۳۵) ستایش و بزرگداشت فقط اختصاص به خدا دارد که صاحب اختیار آسمان‌ها و زمین و تمام افراد بشر است. (۳۶) در آسمان‌ها و زمین، بزرگی فقط اختصاص به او دارد و او توانا و حکیم است. (۳۷)

سوره احقاف (۴۶)

مکی و شامل سی و پنج آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

حم. (۱) نزول قرآن از طرف خداوند توانا و حکیم است. (۲) ما آسمان‌ها و زمین و آنچه را بین آن‌ها است به حق و برای مدت معلومی آفریدیم. ولی افراد بی‌ایمان از هشداری که به آن‌ها داده می‌شود روگردان هستند. (۳) بگو: چیزهایی را که غیر از خدا به کمک می‌خوانید به من نشان بدهید که چه چیزی را در زمین خلق کرده‌اند؟ یا در خلقت آسمان‌ها شریک خدا بوده‌اند.؟ اگر راست می‌گویید کتابی قبل از این یا اثری از علم برای من بیاورید. (۴) کیست گمراه‌تر از کسی‌که غیر از خدا را به کمک می‌خواند، که تا روز قیامت او را اجابت نمی‌کند و از دعای آن‌ها نیز بی‌خبر است؟ (۵)

وَإِذا حُشِرَ النّاسُ كانوا لَهُم أَعداءً وَكانوا بِعِبادَتِهِم كٰفِرينَ ﴿٦﴾
وَإِذا تُتلىٰ عَلَيهِم ءايٰتُنا بَيِّنٰتٍ قالَ الَّذينَ كَفَروا لِلحَقِّ لَمّا
جاءَهُم هٰذا سِحرٌ مُبينٌ ﴿٧﴾ أَم يَقولونَ افتَرىٰهُ قُل إِنِ افتَرَيتُهُ
فَلا تَملِكونَ لى مِنَ اللَّهِ شَيـًٔا هُوَ أَعلَمُ بِما تُفيضونَ فيهِ كَفىٰ
بِهِ شَهيدًا بَينى وَبَينَكُم وَهُوَ الغَفورُ الرَّحيمُ ﴿٨﴾ قُل ما كُنتُ
بِدعًا مِنَ الرُّسُلِ وَما أَدرى ما يُفعَلُ بى وَلا بِكُم إِن أَتَّبِعُ إِلّا
ما يوحىٰ إِلَىَّ وَما أَنا۠ إِلّا نَذيرٌ مُبينٌ ﴿٩﴾ قُل أَرَءَيتُم إِن كانَ مِن
عِندِ اللَّهِ وَكَفَرتُم بِهِ وَشَهِدَ شاهِدٌ مِن بَنى إِسرٰءيلَ عَلىٰ مِثلِهِ
فَـٔامَنَ وَاستَكبَرتُم إِنَّ اللَّهَ لا يَهدِى القَومَ الظّٰلِمينَ ﴿١٠﴾ وَقالَ
الَّذينَ كَفَروا لِلَّذينَ ءامَنوا لَو كانَ خَيرًا ما سَبَقونا إِلَيهِ وَإِذ
لَم يَهتَدوا بِهِ فَسَيَقولونَ هٰذا إِفكٌ قَديمٌ ﴿١١﴾ وَمِن قَبلِهِ
كِتٰبُ موسىٰ إِمامًا وَرَحمَةً وَهٰذا كِتٰبٌ مُصَدِّقٌ لِسانًا عَرَبِيًّا
لِيُنذِرَ الَّذينَ ظَلَموا وَبُشرىٰ لِلمُحسِنينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذينَ قالوا
رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ استَقٰموا فَلا خَوفٌ عَلَيهِم وَلا هُم يَحزَنونَ ﴿١٣﴾
أُولٰئِكَ أَصحٰبُ الجَنَّةِ خٰلِدينَ فيها جَزاءً بِما كانوا يَعمَلونَ ﴿١٤﴾

و وقتی مردم در روز قیامت جمع‌آوری شوند، دشمن آن‌ها خواهند بود و منکر بندگی آن‌ها می‌شوند. (۶) وقتی آیات روشن ما برای آن‌ها خوانده می‌شود، افراد بی‌ایمان درباره حقی که برای آن‌ها آمده می‌گویند این سحر آشکاری است. (۷) یا می‌گویند خود او آن‌ها را سر هم کرده. بگو: اگر من آن‌ها را به هم بافته باشم شما در مقابل خدا کاری برای من نمی‌توانید بکنید. او حرف‌هایی را که درباره آن می‌زنید بهتر می‌داند. خدا برای شهادت بین من و شما کافی است و او آمرزنده مهربان است. (۸) بگو: من اولین پیغمبر نیستم و نمی‌دانم با من و شما چه خواهد شد. من فقط از آنچه به من وحی می‌شود پیروی می‌کنم و فقط آشکارا به شما هشدار می‌دهم. (۹) بگو: اگر قرآن از طرف خدا باشد و شما منکر آن شده باشید چه می‌گویید؟ در صورتی که شاهدی از بنی‌اسرائیل به مثل آن شهادت داد و ایمان آورد ولی شما تکبر ورزیدید. خدا افرادی را که ظلم می‌کنند هدایت نمی‌کند. (۱۰) افراد بی‌ایمان به افراد باایمان گفتند: اگر خوب بود، هیچ‌کس بر ما در ایمان آوردن به آن پیشدستی نمی‌کرد، و وقتی به‌وسیله آن هدایت نشدند، می‌گویند این دروغی قدیمی است. (۱۱) در صورتی که قبل از قرآن کتاب موسی امام و رحمت بوده، و این کتابی است تصدیق کننده آن و به زبان عربی تا افرادی را که ظلم می‌کنند از عواقب کارشان بترساند و برای افراد نیکوکار مژده باشد. (۱۲) آنان که گفتند صاحب‌اختیار (ارباب) ما خداست و بعد هم روی آن استقامت ورزیدند، ترس و غصه‌ای ندارند. (۱۳) آن‌ها اهل بهشت هستند و به پاداش کارهایی که می‌کردند همیشه در آن خواهند بود. (۱۴)

وَوَصَّينَا الإِنسانَ بِوالِدَيهِ إِحسانًا حَمَلَتهُ أُمُّهُ كُرهًا وَوَضَعَتهُ
كُرهًا وَحَملُهُ وَفِصالُهُ ثَلاثونَ شَهرًا حَتّىٰ إِذا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ
أَربَعينَ سَنَةً قالَ رَبِّ أَوزِعني أَن أَشكُرَ نِعمَتَكَ الَّتي أَنعَمتَ
عَلَيَّ وَعَلىٰ والِدَيَّ وَأَن أَعمَلَ صالِحًا تَرضاهُ وَأَصلِح لي في
ذُرِّيَّتي إِنّي تُبتُ إِلَيكَ وَإِنّي مِنَ المُسلِمينَ ﴿١٥﴾ أُولٰئِكَ الَّذينَ
نَتَقَبَّلُ عَنهُم أَحسَنَ ما عَمِلوا وَنَتَجاوَزُ عَن سَيِّئاتِهِم في أَصحابِ
الجَنَّةِ وَعدَ الصِّدقِ الَّذي كانوا يوعَدونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذي قالَ
لِوالِدَيهِ أُفٍّ لَكُما أَتَعِدانِني أَن أُخرَجَ وَقَد خَلَتِ القُرونُ مِن
قَبلي وَهُما يَستَغيثانِ اللَّهَ وَيلَكَ آمِن إِنَّ وَعدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقولُ
ما هٰذا إِلّا أَساطيرُ الأَوَّلينَ ﴿١٧﴾ أُولٰئِكَ الَّذينَ حَقَّ عَلَيهِمُ
القَولُ في أُمَمٍ قَد خَلَت مِن قَبلِهِم مِنَ الجِنِّ وَالإِنسِ إِنَّهُم كانوا
خاسِرينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجاتٌ مِمّا عَمِلوا وَلِيُوَفِّيَهُم أَعمالَهُم وَهُم
لا يُظلَمونَ ﴿١٩﴾ وَيَومَ يُعرَضُ الَّذينَ كَفَروا عَلَى النّارِ أَذهَبتُم طَيِّباتِكُم
في حَياتِكُمُ الدُّنيا وَاستَمتَعتُم بِها فَاليَومَ تُجزَونَ عَذابَ الهونِ
بِما كُنتُم تَستَكبِرونَ فِي الأَرضِ بِغَيرِ الحَقِّ وَبِما كُنتُم تَفسُقونَ ﴿٢٠﴾

ما نیکی کردن به پدر و مادر را به انسان سفارش کردیم. مادرش به زحمت بار حمل او را متحمل شد و با ناراحتی او را وضع حمل کرد و بارداری و شیردادن او سی ماه طول کشید، تا وقتی که به رشد رسید و چهل ساله شد گفت: خداوندا مرا موفق کن که شکر نعمتی که به من و پدر و مادرم دادی بنمایم و کار درستی که مورد رضایت تو باشد بکنم و فرزندان مرا صالح کن، من به سوی تو برگشته‌ام و تسلیم حکم و نظر تو هستم.(۱۵) چنین افرادی هستند که بهترین اعمالی را که انجام می‌دادند از آن‌ها می‌پذیریم و از گناهانشان می‌گذریم و جزو افراد بهشتی هستند. این وعده درستی است که به آن‌ها داده شده است.(۱۶) و کسی که به پدر و مادرش گفت: اف بر شما، آیا به من وعده می‌دهید که از گور بیرون آورده می‌شوم؟ در صورتی که مردم قرن‌های قبل از من از دنیا رفته‌اند. در حالی که پدر و مادرش از خدا کمک می‌خواستند و می‌گفتند وای بر تو، ایمان بیاور، وعده خدا درست است و او می‌گفت این حرف‌ها افسانه گذشتگان است.(۱۷) چنین افرادی هستند که وعده عذاب برای گروه‌های جن و انسی که قبلاً از دنیا رفتند درباره آن‌هاهم مقرر شد. آن‌هاالبته زیانکارند.(۱۸) هر یک درجاتی به‌خاطر کارهایی که کرده‌اند دارند تا پاداش اعمالشان بطور کامل داده شود، و ظلمی به آن‌ها نمی‌شود.(۱۹) روزی که افراد بی‌ایمان به آتش جهنم عرضه می‌شوند به آن‌ها گفته می‌شود شما لذت‌های خود را در دنیا بردید و از آن‌ها بهره‌مند شدید. پس امروز به علت این که به ناحق در زمین تکبر داشتید و نافرمانی می‌کردید عذاب خوارکننده‌ای جزای شماست.(۲۰)

۞ وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ
النُّذُرُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا
عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ
إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُم مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا
هَٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ۚ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُم بِهِ ۖ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا
مَسَاكِنُهُمْ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ
فِيمَا إِن مَّكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً
فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُم مِّن شَيْءٍ إِذْ
كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُم مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
آلِهَةً ۖ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ ۚ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

برادر قوم عاد را یادآوری کن، وقتی که در احقاف (ریگستان‌ها) آن‌ها را از عواقب کارشان می‌ترساند، در صورتی که قبل از او و بعد از او هم بیم‌دهندگانی آمده بودند. به آن‌ها می‌گفت بندگی احدی غیر از خدا را نکنید. من از عذاب روز بزرگ بر شما می‌ترسم. (۲۱) به او گفتند: آیا آمده‌ای که ما را از خدایانمان منصرف کنی؟ اگر راست می‌گویی عذابی را که به ما وعده می‌دهی بر سر ما بیاور. (۲۲) گفت: علم آمدن آن فقط پیش خدا است، من فقط رسالتی را که به من داده شده به شما ابلاغ می‌کنم، ولی شما را افرادی نادان می‌بینم. (۲۳) چون عذاب را دیدند که به صورت ابری به طرف سرزمین آن‌ها می‌آید گفتند: این ابری است که برای ما باران می‌بارد. گفت: این‌طور نیست، بلکه این همان عذابی است که برای آمدن آن عجله داشتید، بادی است که در آن عذاب دردناکی وجود دارد. (۲۴) به فرمان خداوندش هر چیزی را نابود می‌کند، طوری که فقط بقایای خانه‌هایشان دیده می‌شود. ما گناه‌کاران را به این طرز مجازات می‌کنیم. (۲۵) ما به آن‌ها قدرتی دادیم که به شما نداده‌ایم. به آن‌ها گوش و چشم و عقل داده بودیم ولی وقتی منکر آیات خدا شدند، گوش و چشم و عقلشان برای آن‌ها فایده‌ای نداشت و عذابی که آن را مسخره می‌کردند آن‌ها را فرا گرفت. (۲۶) ما شهرهای اطراف شما را نابود کردیم و آیات را برای آن‌ها بیان کردیم شاید (از کار غلط خود) برگردند. (۲۷) چرا معبودهایی که برای نزدیک‌شدن به خدا درست کرده بودند آن‌ها را یاری نکردند؟ بلکه پیدایشان هم نشد. این‌ها دروغ و افترای آن‌ها بود. (۲۸)

وَ اِذ صَرَفنآ اِلَيكَ نَفَرًا مِنَ الجِنِّ يَستَمِعونَ القُرءانَ فَلَمّا
حَضَروهُ قالوآ اَنصِتوا فَلَمّا قُضِىَ وَلَّوا اِلىٰ قَومِهِم مُنذِرينَ
﴿٢٩﴾ قالوا يٰقَومَنآ اِنّا سَمِعنا كِتٰبًا اُنزِلَ مِن بَعدِ موسىٰ
مُصَدِّقًا لِما بَينَ يَدَيهِ يَهدى اِلَى الحَقِّ وَاِلىٰ طَريقٍ مُستَقيمٍ
﴿٣٠﴾ يٰقَومَنآ اَجيبوا داعِىَ اللهِ وَءامِنوا بِهِ يَغفِر لَكُم مِن
ذُنوبِكُم وَيُجِركُم مِن عَذابٍ اَليمٍ ﴿٣١﴾ وَمَن لا يُجِب داعِىَ اللهِ
فَلَيسَ بِمُعجِزٍ فِى الاَرضِ وَلَيسَ لَهُ مِن دونِهِ اَولِيآءُ اُولٰئِكَ
فى ضَلٰلٍ مُبينٍ ﴿٣٢﴾ اَوَلَم يَرَوا اَنَّ اللهَ الَّذى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالاَرضَ وَلَم يَعىَ بِخَلقِهِنَّ بِقٰدِرٍ عَلىٰ اَن يُحيِىَ المَوتىٰ بَلىٰ
اِنَّهُ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ قَديرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَومَ يُعرَضُ الَّذينَ كَفَروا عَلَى النّارِ
اَلَيسَ هٰذا بِالحَقِّ قالوا بَلىٰ وَرَبِّنا قالَ فَذوقُوا العَذابَ بِما
كُنتُم تَكفُرونَ ﴿٣٤﴾ فَاصبِر كَما صَبَرَ اُولُوا العَزمِ مِنَ الرُّسُلِ
وَلا تَستَعجِل لَهُم كَاَنَّهُم يَومَ يَرَونَ ما يوعَدونَ لَم يَلبَثوا
اِلّا ساعَةً مِن نَهارٍ بَلٰغٌ فَهَل يُهلَكُ اِلَّا القَومُ الفٰسِقونَ ﴿٣٥﴾

آياتها — سُورَةُ مُحَمَّدٍ — ٣٨

وقتی را یادآوری کن که عده‌ای از جنیان را پیش تو فرستادیم که قرآن را بشنوند. چون حاضر شدند گفتند: ساکت باشید. وقتی تمام شد پیش قومشان برگشتند و آن‌ها را از عواقب کارشان می‌ترساندند. (۲۹) گفتند: ای قوم ما، کتابی را شنیدیم که پس از موسی نازل شده و مصدق کتاب‌های قبلی است و به راه حق و راه راست هدایت می‌کند. (۳۰) ای قوم ما، دعوت کسی را که به راه خدا دعوت می‌کند اجابت کنید و به او ایمان بیاورید تا خدا گناهان شما را بیامرزد و شما را از عذابی پردرد پناه دهد. (۳۱) کسی‌که دعوت کننده خدا را اجابت نکند نمی‌تواند خدا را در زمین عاجز کند و اولیایی غیر از خدا برای او وجود ندارد، و آن‌ها در گمراهی واضحی هستند. (۳۲) آیا متوجه نشدند خدایی که بدون زحمتی آسمان‌ها و زمین را خلق کرد، می‌تواند مردگان را زنده کند؟ آری خدا قادر به هر کاری است. (۳۳) روزی که افراد بی‌ایمان به آتش جهنم عرضه می‌شوند به آن‌ها گفته می‌شود آیا این حقیقت ندارد؟ می‌گویند: آری، قسم به خداوندمان. خدا به آن‌ها می‌گوید: به علت این‌که منکر آن می‌شدید عذاب را بچشید. (۳۴) پس ای پیغمبر، صبر داشته باش همان‌طور که پیغمبران با اراده صبر داشتند و برای عذاب آن‌ها عجله نکن. آن‌ها وقتی عذاب ما را که به آن‌ها وعده داده شده ببینند، مثل این است که فقط یک ساعت از روز (در دنیا یادرخاک) مانده‌اند، این ابلاغی است. آیا کسی جز افراد خلافکار هلاک می‌شود؟ (۳۵)

سوره محمد (۴۷)

مدنی و شامل سی و هشت آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا
الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا
أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ
أَوْزَارَهَا ۚ ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ
بِبَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾ سَيَهْدِيهِمْ
وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ ۞ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ حزب ۱
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ﴿١٠﴾
ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَىٰ لَهُمْ ﴿١١﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

خدا کارهای کسانی که منکر شدند و مردم را از راه خدا بازداشتند بدون نتیجه کرد. (۱) و کسانی‌که ایمان آوردند و کار درست کردند و به آنچه به محمد نازل شد و حقیقت و از طرف خدایشان بود ایمان آوردند، خدا گناهانشان را محو و وضعشان را اصلاح کرد. (۲) این‌کار به آن جهت است که بی‌ایمان‌ها پیرو باطل بودند و باایمان‌ها پیرو حقی که از جانب خدایشان بود. خدا این‌طور برای مردم مثال می‌زند. (۳) وقتی با کافرها (در جنگ) برخوردید گردنشان را بزنید و وقتی که بسیاری از آن‌ها را کشتید بندها را محکم کنید، آنگاه یا منت گذاشته آزادشان کنید یا خون‌بها بگیرید تا جنگ تمام شود. اگر خدا می‌خواست از آن‌ها انتقام می‌گرفت ولی شما را با یکدیگر امتحان می‌کند. کسانی‌که در راه خدا کشته شدند خدا پاداششان را از بین نمی‌برد. (۴) آن‌ها را هدایت و وضعشان را اصلاح می‌کند. (۵) و به بهشتی که برایشان تعریف کرده واردشان می‌کند.(۶) ای مؤمنین، اگر خدا را یاری کنید خدا هم شما را یاری می‌نماید و قدم‌هایتان را ثابت می‌کند.(۷) بدا به حال کافران، خدا کارشان را بی‌نتیجه ساخت.(۸) این به آن جهت است که از آنچه خدا نازل کرد بدشان می‌آمد درنتیجه خدا کارشان را بی‌نتیجه ساخت.(۹) آیا در زمین نگشتند تا ببینند عاقبت کسانی‌که قبل از آن‌ها بودند چه شد؟ خدا هلاکشان کرد. بی‌ایمان‌ها هم عاقبتی مثل آن‌ها دارند.(۱۰) این‌کار به آن جهت است که خدا پشتیبان افراد باایمان است و افراد بی‌ایمان پشتیبانی ندارند.(۱۱)

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ
وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ
الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ
رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ
الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ
لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى ۖ
وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ
حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا ۚ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ
اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا
السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا ۚ فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
ذِكْرَاهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

خدا کسانی را که ایمان داشته و کار درست کرده‌اند وارد بهشت‌هایی می‌کند که در آن نهرها روان است. و افراد بی‌ایمان در دنیا بهره‌مند می‌شوند و مثل حیوانات می‌خورند ولی آتش جهنم جای آن‌ها است. (۱۲) شهرهای بسیاری را که نیرویشان بیشتر از شهری بود که تو را از آن بیرون کردند، هلاک کردیم و کسی نبود که کمکشان کند. (۱۳) آیا کسی‌که دلیل روشنی از خداوندش دارد مثل کسی است که کار بدش برای او زینت داده شده و از دلخواهش پیروی می‌کند؟ (۱۴) وصف بهشتی که به افراد پرهیزگار وعده داده شده این است که نهرهایی از آب زلال و از شیری که مزه‌اش عوض نمی‌شود، و نهرهایی از شرابی که برای نوشندگان لذت‌آور است، و نهرهایی از عسل صاف‌شده، و هر نوع میوه‌ای در آن بهشت وجود دارد و آمرزش خداوندشان را دارند. آیا آن‌ها مثل کسانی هستند که همیشه در آتشند و آب جوش به آن‌ها خورانده می‌شود که روده‌هایشان را پاره می‌کند؟ (۱۵) عده‌ای ظاهراً به تو گوش می‌دهند ولی وقتی از پیش تو می‌روند به دانشمندان می‌گویند که او چه می‌گفت. آن‌ها هستند که خدا بر دلشان مهر زده و از دلخواه خود پیروی می‌کنند. (۱۶) خدا هدایت هدایت‌شدگان را زیاد می‌کند و به آن‌ها تسلط بر نفس می‌دهد. (۱۷) آیا انتظاری جز این دارند که قیامت بطور ناگهانی سراغشان آید؟ در صورتی که نشانه‌های آن آمده است. وقتی آمد توجه آن‌ها به دردشان نمی‌خورد. (۱۸) (ای پیغمبر) بدان که معبودی غیر از خدا نیست. برای گناهان خودت و مردان و زنان باایمان طلب آمرزش کن. خدا آمدن و رفتن و جای شما را می‌داند. (۱۹)

وَيَقولُ الَّذينَ ءامَنوا لَولا نُزِّلَت سورَةٌ فَإِذا أُنزِلَت
سورَةٌ مُحكَمَةٌ وَذُكِرَ فيهَا القِتالُ رَأَيتَ الَّذينَ في قُلوبِهِم
مَرَضٌ يَنظُرونَ إِلَيكَ نَظَرَ المَغشِيِّ عَلَيهِ مِنَ المَوتِ
فَأَولىٰ لَهُم ﴿٢٠﴾ طاعَةٌ وَقَولٌ مَعروفٌ فَإِذا عَزَمَ الأَمرُ فَلَو
صَدَقُوا اللَّهَ لَكانَ خَيرًا لَهُم ﴿٢١﴾ فَهَل عَسَيتُم إِن تَوَلَّيتُم
أَن تُفسِدوا فِي الأَرضِ وَتُقَطِّعوا أَرحامَكُم ﴿٢٢﴾ أُولٰئِكَ
الَّذينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُم وَأَعمىٰ أَبصارَهُم ﴿٢٣﴾
أَفَلا يَتَدَبَّرونَ القُرءانَ أَم عَلىٰ قُلوبٍ أَقفالُها ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذينَ
ارتَدّوا عَلىٰ أَدبارِهِم مِن بَعدِ ما تَبَيَّنَ لَهُمُ الهُدَى
الشَّيطانُ سَوَّلَ لَهُم وَأَملىٰ لَهُم ﴿٢٥﴾ ذٰلِكَ بِأَنَّهُم قالوا
لِلَّذينَ كَرِهوا ما نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطيعُكُم في بَعضِ الأَمرِ وَاللَّهُ
يَعلَمُ إِسرارَهُم ﴿٢٦﴾ فَكَيفَ إِذا تَوَفَّتهُمُ المَلٰئِكَةُ يَضرِبونَ
وُجوهَهُم وَأَدبارَهُم ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعوا ما أَسخَطَ
اللَّهَ وَكَرِهوا رِضوانَهُ فَأَحبَطَ أَعمالَهُم ﴿٢٨﴾ أَم حَسِبَ
الَّذينَ في قُلوبِهِم مَرَضٌ أَن لَن يُخرِجَ اللَّهُ أَضغانَهُم ﴿٢٩﴾

افراد باایمان می‌گویند: چرا سوره‌ای نازل نشده؟ ولی وقتی سوره محکمی نازل شد و در آن واجب‌شدن جنگ ذکر شد، می‌بینی افرادی که در دلشان مرضی است، مثل کسی که در اثر مرگ در حال بیهوشی فرو رفته باشد، به تو نگاه می‌کنند. اطاعت از حکم خدا و گفتار نیک برای آن‌ها سزاوارتر است. وقتی تصمیم جنگ گرفته شد، اگر به خدا راست گفته باشند شرکت در جنگ برای آن‌ها بهتر است. (۲۰ و ۲۱) آیا امکان دارد که اگر به حکومت رسیدید در زمین فساد کنید و خویشاوندی‌ها را قطع کنید؟ (۲۲) چنین افرادی را خدا لعنت کرده و آن‌ها را کر کرده و چشمشان را کور ساخته. (۲۳) آیا در آیات قرآن فکر نمی‌کنند، یا بر دل‌هایشان قفل زده شده؟(۲۴) کسانی‌که بعد از این‌که راه صحیح برای آن‌ها روشن شد به عقب و به کفر و شرک برگشتند، شیطان آن‌ها را فریب داده و اسیر آرزوها کرده.(۲۵) این وضع به علت این است که آن‌ها به افرادی که از قرآنی که خدا نازل کرده بدشان می‌آید گفتند که در بعضی از کارها از شما اطاعت خواهیم کرد. در صورتی که خدا کارهای مخفیانه آن‌ها را می‌داند.(۲۶) وقتی که فرشتگان جان آن‌ها را می‌گیرند و به صورت و پشت آن‌ها می‌زنند، حالشان چطور است؟(۲۷) این وضع به علت این است که آن‌ها از آنچه مورد خشم خداست پیروی کردند و از رضایت خدا خوششان نمی‌آمد. درنتیجه خداوند کارهایشان را بی‌نتیجه ساخت.(۲۸) آیا کسانی‌که در دلشان مرضی است خیال کرده‌اند که خدا هرگز کینه‌هایشان را آشکار نمی‌کند؟(۲۹)

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ ۚ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
لَحْنِ الْقَوْلِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ
الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾
۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا
أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا
إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ
﴿٣٥﴾ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۚ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا
يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا
فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَا أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ
تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ ۖ وَمَنْ
يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ ۚ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ ۚ
وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾

اگر بخواهیم آن‌ها را به تو نشان می‌دهیم و آن‌ها را حتماً از سیما و طرز سخن‌گفتنشان می‌شناسی. خدا کارهای شما را می‌داند. (۳۰) شما را امتحان می‌کنیم تا افراد مجاهد و صبور شما را بشناسیم و خبرهای شما را امتحان کنیم. (۳۱) کسانی‌که کافر شدند و مردم را از راه خدا باز داشتند و بعد از این‌که راه صحیح برای آن‌ها معلوم شد با پیغمبر مخالفت کردند، ذره‌ای به خدا ضرر نمی‌زنند و خدا کارهایشان را بی‌نتیجه می‌سازد. (۳۲) ای افراد باایمان، از خدا و پیغمبر اطاعت کنید و کارهای خودتان را از بین نبرید. (۳۳) افرادی که کافر شدند و مردم را از راه خدا بازداشتند و در حال کفر مردند، خدا هرگز آن‌ها را نمی‌آمرزد. (۳۴) سست نشوید و آن‌ها را به صلح دعوت نکنید، در صورتی که شما برترید و خدا با شما است و پاداش اعمالتان را کم نمی‌کند. (۳۵) زندگی دنیا بازی و سرگرمی است. اگر ایمان بیاورید و تقوی داشته باشید، پاداش شما را می‌دهد و مال شما را نمی‌خواهد. (۳۶) اگر خدا مال شما را بخواهد و در این‌کار اصرار بکند، بخل می‌ورزید و کینه‌های شما را آشکار می‌کند. (۳۷) متوجه باشید که شما این افرادی هستید که از شما خواسته می‌شود که در راه خدا انفاق کنید ولی عده‌ای از شما بخل می‌ورزند. کسی‌که بخل بورزد به ضرر خودش است. خدا احتیاجی ندارد در صورتی که شما فقیر و محتاج هستید. اگر قبول نکنید شما را با افراد دیگری عوض می‌کند که مثل شما نیستند. (۳۸)

سُورَةُ الفَتْحِ

آیاتها ۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ
ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ
جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيُدْخِلَ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا
عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۚ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۖ
وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا
﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

سوره فتح (۴۸)

مدنی و شامل بیست و نه آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

(ای پیغمبر) ما برای تو پیروزی آشکاری بوجود آوردیم. (۱) تا خدا گناهان قبلی و بعدی تو را بیامرزد و نعمتش را بر تو تمام کند و تو را به راه راست هدایت کند. (۲) و تو را یاری کند، یاری پیروزمندانه ای. (۳) اوست که آرامش را بر قلب افراد باایمان نازل کرد تا ایمانشان را اضافه کند. لشکرهای آسمان‌ها و زمین مال خداست و خدا دانا و حکیم است. (۴) تا مردان و زنان باایمان را وارد بهشت‌هایی کند که در آن نهرها روان است و همیشه در آن خواهند بود و خطاهای آن‌ها را ببخشد. این‌کار پیش خداوند موفقیت بزرگی است. (۵) و مردان و زنان منافق و مشرک را که به خدا گمان بد دارند عذاب کند. بدا به حال آن‌ها، خدا بر آن‌ها غضب کرده و آن‌ها را از رحمت خود دور ساخته و جهنم را برای آن‌ها آماده کرده. جهنم جای بدی است. (۶) لشکرهای آسمان و زمین مال خدا و در اختیار خداست و خدا توانا و حکیم است.(۷) ما تو را برای شاهدبودن و مژده‌دادن و برحذر داشتن فرستادیم.(۸) تا به خدا و رسول او ایمان بیاورید و به او کمک کنید و خدا را بزرگ شمارید و صبح و شب او را به پاکی یاد کنید.(۹)

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۚ
فَمَن نَّكَثَ فَإِنَّمَا يَنكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ
عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُولُونَ
بِأَلْسِنَتِهِم مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ لَكُم مِّنَ
اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۚ بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَنقَلِبَ الرَّسُولُ
وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ
وَظَنَنتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَن لَّمْ يُؤْمِن
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا
انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ ۖ يُرِيدُونَ
أَن يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ ۚ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ ۖ
فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

کسانی‌که با تو بیعت می‌کنند در واقع با خدا بیعت می‌کنند چون دست خدا روی دست آن‌ها است. کسی‌که پیمان را بشکند بر ضرر خودش شکسته است و کسی‌که به پیمانی که با خدا بسته است وفا کند، خدا به او پاداش بزرگی خواهد داد. (۱۰) افرادی از صحرانشینان که از رفتن به جنگ خودداری کردند می‌گویند اموال و زن و بچه‌هایمان ما را مشغول کرد. برای ما از خدا طلب آمرزش کن. زبانی چیزی را می‌گویند که قلباً به آن اعتقاد ندارند. بگو: اگر خدا اراده ضرر یا نفعی برای شما بکند، چه کسی می‌تواند به اندازه ذره‌ای جلو آن را بگیرد. آری خدا تمام کارهایی را که می‌کنید می‌داند. (۱۱) شما خیال می‌کردید که پیغمبر و افراد باایمان هیچوقت پیش زن و فرزند خود برنمی‌گردند و این تصور در دل شما زینت داده شده بود و گمان بدی می‌کردید و سزاوار مرگ بودید.(۱۲) کسانی‌که به خدا و رسولش ایمان نیاورده‌اند کافرند و ما برای افراد کافر جهنم را آماده کرده‌ایم.(۱۳) فرمانروایی آسمان‌ها و زمین مال خداست. هر کس را که بخواهد می‌بخشد و هر کس را که بخواهد عذاب می‌کند. خدا آمرزنده و مهربان است.(۱۴) وقتی برای گرفتن غنایم حرکت می‌کنید، کسانی‌که به جنگ نرفتند می‌گویند بگذارید ما هم با شما بیاییم. می‌خواهند سخن خدا را عوض کنند. بگو: هرگز دنبال ما نخواهید آمد، خدا قبلاً این را گفته است. آن‌ها خواهند گفت: شما به ما حسادت می‌کنید. آن‌ها فقط کمی می‌فهمند.(۱۵)

قُل لِلمُخَلَّفينَ مِنَ الأَعرابِ سَتُدعَونَ إِلىٰ قَومٍ أُولي بَأسٍ شَديدٍ
تُقاتِلونَهُم أَو يُسلِمونَ ۖ فَإِن تُطيعوا يُؤتِكُمُ اللَّهُ أَجرًا حَسَنًا ۖ
وَإِن تَتَوَلَّوا كَما تَوَلَّيتُم مِن قَبلُ يُعَذِّبكُم عَذابًا أَليمًا ﴿١٦﴾
لَيسَ عَلَى الأَعمىٰ حَرَجٌ وَلا عَلَى الأَعرَجِ حَرَجٌ وَلا عَلَى المَريضِ
حَرَجٌ ۗ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسولَهُ يُدخِلهُ جَنّاتٍ تَجري مِن
تَحتِهَا الأَنهارُ ۖ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبهُ عَذابًا أَليمًا ﴿١٧﴾ ۞ لَقَد
حزب ۲
رَضِيَ اللَّهُ عَنِ المُؤمِنينَ إِذ يُبايِعونَكَ تَحتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ
ما في قُلوبِهِم فَأَنزَلَ السَّكينَةَ عَلَيهِم وَأَثابَهُم فَتحًا قَريبًا
﴿١٨﴾ وَمَغانِمَ كَثيرَةً يَأخُذونَها ۗ وَكانَ اللَّهُ عَزيزًا حَكيمًا ﴿١٩﴾
وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغانِمَ كَثيرَةً تَأخُذونَها فَعَجَّلَ لَكُم هٰذِهِ وَكَفَّ
أَيدِيَ النّاسِ عَنكُم وَلِتَكونَ آيَةً لِلمُؤمِنينَ وَيَهدِيَكُم
صِراطًا مُستَقيمًا ﴿٢٠﴾ وَأُخرىٰ لَم تَقدِروا عَلَيها قَد أَحاطَ اللَّهُ
بِها ۚ وَكانَ اللَّهُ عَلىٰ كُلِّ شَيءٍ قَديرًا ﴿٢١﴾ وَلَو قاتَلَكُمُ الَّذينَ
كَفَروا لَوَلَّوُا الأَدبارَ ثُمَّ لا يَجِدونَ وَلِيًّا وَلا نَصيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
اللَّهِ الَّتي قَد خَلَت مِن قَبلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبديلًا ﴿٢٣﴾

به صحرانشینانی که به جنگ نرفتند بگو: شما برای جنگ با افرادی بسیار قدرتمند دعوت می‌شوید، با آن‌ها می‌جنگید یا تسلیم می‌شوند. اگر از این دعوت اطاعت کردید خدا به شما پاداش خوبی خواهد داد و اگر همان‌طور که قبلاً قبول نکردید باز هم قبول نکنید، خدا شما را عذاب پردردی خواهد کرد. (۱۶) اشکالی برای شرکت‌نکردن در جنگ برای افراد کور و لنگ و مریض وجود ندارد. کسی که از خدا و رسولش اطاعت کند خدا او را وارد بهشت‌هایی می‌کند که در آن نهرها روان است و کسی که قبول نکند خدا او را عذابی دردناک می‌کند. (۱۷) خدا از افراد باایمانی که زیر درخت با تو بیعت کردند راضی شد. خدا فکری راکه در دلشان بود می‌دانست و آرامشی بر آن‌ها نازل کرد و فتحی که به زودی صورت گرفت نصیب آن‌ها نمود. (۱۸) و غنیمت‌های زیادی که به دست می‌آورند، نصیب آن‌ها کرد. خدا قدرتمند و حکیم است. (۱۹) خدا غنیمت‌های زیادی به شما وعده داده که به دست می‌آورید ولی این یکی را تعجیل کرد و جلوی مردم را از تجاوز به شما گرفت تا برای افراد باایمان نشانه‌ای باشد و شما را به راه راست هدایت می‌کند. (۲۰) و غنیمت‌های دیگری که شما قدرت (به‌دست‌آوردن) آن‌ها را ندارید ولی خدا به آن احاطه دارد. خدا قادر به هر کاری است. (۲۱) اگر افراد بی‌ایمان با شما بجنگند، فرار می‌کنند و بعد هم یار و یاوری برای خود پیدا نمی‌کنند. (۲۲) این سنت (روش و طرز کار) خداست که قبلاً اجرا شده و تغییری در روش خدا پیدا نمی‌کنی. (۲۳)

وَهُوَ الَّذی کَفَّ اَیدِیَهُم عَنکُم وَاَیدِیَکُم عَنهُم بِبَطنِ مَکَّةَ
مِن بَعدِ اَن اَظفَرَکُم عَلَیهِم وَکانَ اللّهُ بِما تَعمَلونَ بَصیرًا
٢٤ هُمُ الَّذینَ کَفَروا وَصَدّوکُم عَنِ المَسجِدِ الحَرامِ
وَالهَدیَ مَعکوفًا اَن یَبلُغَ مَحِلَّهُ وَلَولا رِجالٌ مُؤمِنونَ وَنِساءٌ
مُؤمِناتٌ لَم تَعلَموهُم اَن تَطَئوهُم فَتُصیبَکُم مِنهُم
مَعَرَّةٌ بِغَیرِ عِلمٍ لِیُدخِلَ اللّهُ فی رَحمَتِهِ مَن یَشاءُ لَو تَزَیَّلوا
لَعَذَّبنَا الَّذینَ کَفَروا مِنهُم عَذابًا اَلیمًا ٢٥ اِذ جَعَلَ الَّذینَ
کَفَروا فی قُلوبِهِمُ الحَمِیَّةَ حَمِیَّةَ الجاهِلِیَّةِ فَاَنزَلَ اللّهُ
سَکینَتَهُ عَلیٰ رَسولِهِ وَعَلَی المُؤمِنینَ وَاَلزَمَهُم کَلِمَةَ
التَّقویٰ وَکانوا اَحَقَّ بِها وَاَهلَها وَکانَ اللّهُ بِکُلِّ شَیءٍ
عَلیمًا ٢٦ لَقَد صَدَقَ اللّهُ رَسولَهُ الرُّءیا بِالحَقِّ لَتَدخُلُنَّ
المَسجِدَ الحَرامَ اِن شاءَ اللّهُ ءامِنینَ مُحَلِّقینَ رُءوسَکُم
وَمُقَصِّرینَ لا تَخافونَ فَعَلِمَ ما لَم تَعلَموا فَجَعَلَ مِن دونِ
ذٰلِکَ فَتحًا قَریبًا ٢٧ هُوَ الَّذی اَرسَلَ رَسولَهُ بِالهُدیٰ
وَدینِ الحَقِّ لِیُظهِرَهُ عَلَی الدّینِ کُلِّهِ وَکَفیٰ بِاللّهِ شَهیدًا ٢٨

او خدایی است که در مکه بعد از این‌که شما را بر مکیان پیروز کرد، دست آن‌ها را از شما و دست شما را از آن‌ها کوتاه کرد. خدا تمام کارهایی را که می‌کنید می‌بیند. (۲۴) آن‌ها افرادی هستند که رسالت پیغمبر را انکار کردند و از رفتن شما به مسجدالحرام و رسیدن قربانی به محل قربانی‌کردن جلوگیری کردند. اگر مردان و زنان باایمانی که شما آن‌ها را نمی‌شناختید، نبودند که حمله شما به مکه باعث می‌شد آن‌ها را پایمال کنید و ندانسته خون آن‌ها به گردن شما بیافتد، به مکه حمله می‌کردید تا خدا هر کس را که بخواهد مورد رحمت خودش درآورد. اگر افراد باایمان از افراد بی‌ایمان جدا بودند، افراد بی‌ایمان را به شدت با عذابی پردرد عذاب می‌کردیم. (۲۵) وقتی افراد بی‌ایمان در دل خود تعصب جاهلانه‌ای قرار دادند، خدا آرامشی به پیغمبرش و افراد مؤمن نازل کرد و آن‌ها را مکلف به تسلط بر خواسته‌های خود نمود. آن‌ها سزاوار تقوی و اهل آن بودند. خدا هر چیزی را می‌داند. (۲۶) خدا رویایی را که به حق به پیغمبرش نشان داد، ثابت کرد که اگر خدا بخواهد حتماً با خاطری جمع وارد مسجدالحرام می‌شوید در حالی که موی سر خود را تراشیده یا کوتاه کرده‌اید و ترسی ندارید. خدا چیزی را می‌دانست که شما نمی‌دانستید. غیر از آن فتحی سریع برای شما مقرر کرد. (۲۷) اوست که پیغمبرش را با هدایت و دین حق فرستاد تا او را بر تمام دین آگاه سازد. خدا برای شاهدبودن کافی است. (۲۸)

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ ۖ
تَرٰهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوٰنًا ۖ سِيمَاهُمْ
فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۚ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْـَٔهُ فَـَٔازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى
عَلٰى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۗ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الحُجُرَات

آياتها ١٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ
إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوٓا أَصْوٰتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمٰلُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يَغُضُّونَ أَصْوٰتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ
اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ۚ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ
الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَآءِ الْحُجُرٰتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

محمد (ص) فرستاده خداست[1] و کسانی‌که با او هستند در برابر افراد بی‌ایمان سختگیر و بین خودشان افرادی مهربان هستند. می‌بینی که رکوع و سجده می‌کنند و دنبال لطف و رضایت خدا می‌گردند. نشانه آن‌ها علامتی است که در اثر سجده در صورتشان وجود دارد. این وصف آن‌ها در تورات، و وصف آنها در انجیل،[2] آن‌ها مثل زراعتی هستند که جوانه آن‌ها از خاک درآید و قوی و کلفت گردد و بر پای خود قرار گیرد تا کسانی که آن را کاشته‌اند دچار تعجب و افراد بی‌ایمان را عصبانی نماید. خدا به افرادی که ایمان آوردند و کار درست کردند وعده آمرزش و پاداشی بزرگ داده است. (۲۹)

سوره حجرات (۴۹)
مدنی و شامل هجده آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ای افراد باایمان، بر خدا و پیغمبرش پیشی نگیرید، و از نافرمانی خدا بر حذر باشید، چون خدا شنونده دانا است. (۱) ای افراد باایمان، صدایتان را از صدای پیغمبر بلندتر نکنید و همان‌طور که با هم بلند صحبت می‌کنید با پیغمبر بلند صحبت نکنید مبادا بدون این‌که متوجه باشید پاداش کارهایتان از بین برود. (۲) افرادی که پیش پیغمبر صدایشان را پایین می‌آورند افرادی هستند که خدا دل آن‌ها را برای تسلط بر خود امتحان کرده است. آن‌ها آمرزش الهی و پاداش بزرگی دارند. (۳) بیشتر کسانی که تو را از پشت اتاق‌ها صدا می‌زنند، نادانند. (۴)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «محمّد ـ پیامبر خدا ـ و آنان که با اویند،...»

(۲) ترجمه دیگر این آیه: «این است وصف آنان در تورات؛ و وصفشان در انجیل همچون کشته‌ای است...»

وَلَوۡ اَنَّهُمۡ صَبَرُوا حَتّٰى تَخۡرُجَ اِلَيۡهِمۡ لَكَانَ خَيۡرًا لَّهُمۡ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوۡرٌ
رَّحِيۡمٌ ﴿۵﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِنۡ جَآءَكُمۡ فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوۡۤا
اَنۡ تُصِيۡبُوۡا قَوۡمًۢا بِجَهَالَةٍ فَتُصۡبِحُوۡا عَلٰى مَا فَعَلۡتُمۡ نٰدِمِيۡنَ ﴿۶﴾
وَاعۡلَمُوۡۤا اَنَّ فِيۡكُمۡ رَسُوۡلَ اللّٰهِ ؕ لَوۡ يُطِيۡعُكُمۡ فِىۡ كَثِيۡرٍ مِّنَ الۡاَمۡرِ لَعَنِتُّمۡ
وَلٰـكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيۡكُمُ الۡاِيۡمَانَ وَزَيَّنَهٗ فِىۡ قُلُوۡبِكُمۡ وَكَرَّهَ اِلَيۡكُمُ
الۡكُفۡرَ وَالۡفُسُوۡقَ وَالۡعِصۡيَانَ ؕ اُولٰٓـئِكَ هُمُ الرّٰشِدُوۡنَ ﴿۷﴾
فَضۡلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعۡمَةً ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌ حَكِيۡمٌ ﴿۸﴾ وَاِنۡ طَآئِفَتٰنِ
مِنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ اقۡتَتَلُوۡا فَاَصۡلِحُوۡا بَيۡنَهُمَا ۚ فَاِنۡۢ بَغَتۡ اِحۡدٰٮهُمَا
عَلَى الۡاُخۡرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِىۡ تَبۡغِىۡ حَتّٰى تَفِىۡٓءَ اِلٰٓى اَمۡرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنۡ فَآءَتۡ
فَاَصۡلِحُوۡا بَيۡنَهُمَا بِالۡعَدۡلِ وَاَقۡسِطُوۡا ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الۡمُقۡسِطِيۡنَ
﴿۹﴾ اِنَّمَا الۡمُؤۡمِنُوۡنَ اِخۡوَةٌ فَاَصۡلِحُوۡا بَيۡنَ اَخَوَيۡكُمۡ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُوۡنَ ﴿۱۰﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا يَسۡخَرۡ قَوۡمٌ مِّنۡ قَوۡمٍ
عَسٰٓى اَنۡ يَّكُوۡنُوۡا خَيۡرًا مِّنۡهُمۡ وَلَا نِسَآءٌ مِّنۡ نِّسَآءٍ عَسٰٓى اَنۡ يَّكُنَّ خَيۡرًا
مِّنۡهُنَّ ۚ وَلَا تَلۡمِزُوۡۤا اَنۡفُسَكُمۡ وَلَا تَنَابَزُوۡا بِالۡاَلۡقَابِ ؕ بِئۡسَ الِاسۡمُ
الۡفُسُوۡقُ بَعۡدَ الۡاِيۡمَانِ ۚ وَمَنۡ لَّمۡ يَتُبۡ فَاُولٰٓـئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوۡنَ ﴿۱۱﴾

اگر آن‌ها صبر کنند تا تو خارج شوی و پیش آن‌ها بروی برای آن‌ها بهتر است. خدا آمرزنده مهربان است. (۵) ای افراد باایمان، اگر فاسقی (کسی که از دستورهای خدا اطاعت نمی‌کند) خبری برای شما آورد اول درستی آن را روشن کنید. مبادا از روی جهالت به عده‌ای صدمه‌ای وارد کنید و بعد از کرده خود پشیمان شوید. (۶) بدانید که رسول خدا بین شماست که اگر در بسیاری از کارها از شما اطاعت کند باعث ناراحتی شما می‌شود. ولی خدا ایمان را برای شما خوشایند ساخت و آن را در دل شما زینت داد و کفر و نافرمانی و سرکشی را برای شما ناخوشایند کرد. چنین افرادی راه صحیح را پیدا کرده‌اند. (۷) این به‌خاطر لطف و نعمت خداست. خدا دانا و حکیم است. (۸) اگر دو دسته از مسلمانان با هم جنگیدند بین آن‌ها را اصلاح کنید و اگر یکی از آن‌ها به دیگری ظلم کرد، با کسی که ظلم می‌کند بجنگید تا به اطاعت از حکم خدا برگردد. اگر برگشت بین آن‌ها را به عدالت اصلاح کنید و عادل باشید چون خدا افراد عادل را دوست دارد. (۹) افراد با ایمان با هم برادرند. پس بین برادرانتان را اصلاح کنید و از انجام ندادن دستور خدا بر حذر باشید تا مورد رحمت قرار گیرید. (۱۰) ای افراد باایمان، دسته‌ای دسته دیگر را مسخره نکنند چون ممکن است آن‌ها از کسانی که آن‌ها را مسخره می‌کنند بهتر باشند. زن‌ها هم زن‌های دیگر را مسخره نکنند شاید کسانی که مورد تمسخر قرار گرفته‌اند از آن‌ها بهتر باشند و از هم عیبجویی نکنید و لقب زشت به هم ندهید. اسم زشت بعد از ایمان بد است. کسانی که از این کار دست برندارند ظالم هستند. (۱۱)

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ ٱلظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ ٱلظَّنِّ
إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ
أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَٱتَّقُوا ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ
تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَٰكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ
وَجَعَلْنَٰكُمْ شُعُوبًا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ ٱللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ
إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ ۞ قَالَتِ ٱلْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا حزب ۳
وَلَٰكِن قُولُوٓا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ ٱلْإِيمَٰنُ فِى قُلُوبِكُمْ وَإِن
تُطِيعُوا ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ لَا يَلِتْكُم مِّنْ أَعْمَٰلِكُمْ شَيْـًٔا إِنَّ ٱللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ
ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَٰهَدُوا بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ
أُولَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتُعَلِّمُونَ ٱللَّهَ بِدِينِكُمْ وَٱللَّهُ
يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ
﴿١٦﴾ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُل لَّا تَمُنُّوا عَلَىَّ إِسْلَٰمَكُم بَلِ ٱللَّهُ
يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَىٰكُمْ لِلْإِيمَٰنِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ ٱللَّهَ
يَعْلَمُ غَيْبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

ای افراد باایمان، از بسیاری از گمان‌ها خودداری کنید، چون بعضی از گمان‌ها گناه است و در کارهای خصوصی هم تجسس نکنید و بعضی از شما در نبودن بعضی عیب آن‌ها را نگویند. آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده‌اش را بخورد؟ شما از این کار بدتان می‌آید. از انجام‌ندادن دستور خدا حذر کنید، چون خدا توبه‌پذیر مهربان است. (۱۲) ای مردم، ما شما را از یک مرد و یک زن خلق کردیم و شما را به صورت ملت‌ها و قبیله‌ها در آوردیم برای این‌که همدیگر را بشناسید. گرامی‌ترین شما پیش خدا کسی است که پرهیزگارتر باشد. خدا دانا و آگاه است. (۱۳) قبایل چادرنشین گفتند: ایمان آوردیم. بگو: ایمان نیاورده‌اید، بگویید تسلیم شدیم، هنوز ایمان وارد قلب شما نشده. اگر از خدا و رسولش اطاعت کنید پاداش کار شما را ذره‌ای کم نخواهد گذاشت. چون خدا آمرزنده مهربان است. (۱۴) افراد باایمان فقط کسانی هستند که به خدا و رسولش ایمان آوردند و بعد هم دچار شک نشدند و با مال و جانشان در راه خدا جهاد کردند، چنین افرادی (در ادعای خود) راستگو هستند. (۱۵) بگو: آیا خدا را به دینداری خود آگاه می‌کنید؟! در صورتی که خدا آنچه در آسمان‌ها و زمین وجود دارد می‌داند. خدا هر چیزی را می‌داند. (۱۶) بر تو منت می‌گذارند که مسلمان (یعنی تسلیم دستورهای خدا) شده‌اند. بگو: منت مسلمانی خود را بر من نگذارید. بلکه اگر واقعاً راست می‌گویید و تسلیم خدا شده‌اید، خدا به گردن شما منت دارد چون شما را به ایمان هدایت کرده. (۱۷) خدا غیب آسمان‌ها و زمین را می‌داند. خدا کارهایی را که می‌کنید می‌بیند. (۱۸)

آیاتها ٤٥ — سُورَةُ قٓ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قٓ وَالْقُرْءَانِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوٓا أَن جَآءَهُم مُّنذِرٌ مِّنْهُمْ
فَقَالَ الْكَٰفِرُونَ هَٰذَا شَىْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾ أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَٰلِكَ
رَجْعٌۢ بَعِيدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَٰبٌ
حَفِيظٌۢ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِىٓ أَمْرٍ مَّرِيجٍ ﴿٥﴾
أَفَلَمْ يَنظُرُوٓا إِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَٰهَا وَزَيَّنَّٰهَا وَمَا لَهَا
مِن فُرُوجٍ ﴿٦﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَٰهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَٰسِىَ وَأَنۢبَتْنَا
فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍۭ بَهِيجٍ ﴿٧﴾ تَبْصِرَةً وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ
﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبَٰرَكًا فَأَنۢبَتْنَا بِهِۦ جَنَّٰتٍ وَحَبَّ
الْحَصِيدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ ﴿١٠﴾ رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ
وَأَحْيَيْنَا بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَٰلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
نُوحٍ وَأَصْحَٰبُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَٰنُ لُوطٍ
﴿١٣﴾ وَأَصْحَٰبُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ﴿١٤﴾
أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِى لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٥﴾

سوره ق (۵۰)

مکی و شامل چهل و پنج آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ق. قسم به قرآن پرشکوه. (۱) آن‌ها از این‌که هشداردهنده‌ای از خودشان برایشان آمده تعجب می‌کنند و کافران گفتند:این چیز عجیبی است. (۲) آیا وقتی ما بمیریم و خاک شویم، دوباره زنده می‌شویم؟ این بازگشتی غیرممکن است. (۳) ما آنچه را که زمین از آن‌ها کم می‌کند (می‌میرند) می‌دانیم و کتابی داریم که همه چیز را حفظ می‌کند. (۴) آن‌ها وقتی حق برایشان آمد منکر آن شدند. آن‌ها در کارشان حیرانند. (۵) آیا به آسمانی که بالای سرشان است نگاه نکردند که ما چگونه آن را ساخته‌ایم و زینت داده‌ایم و شکافی ندارد؟ (۶) و زمین را گستردیم و در آن کوه‌ها را قرار دادیم و هر نوع گیاه خوش‌منظره‌ای در آن رویاندیم. (۷) برای این‌که برای هر بنده‌ای که به اطاعت خدا رو می‌آورد وسیله بینش و تذکر باشد. (۸) و از آسمان آب پربرکتی نازل کردیم و به‌وسیله آن باغ‌ها و دانه‌هایی که درو می‌شود و درخت خرمای بلند که خوشه‌های آن روی هم قرار گرفته رویاندیم. (۹ و ۱۰) تا خوراک بندگان باشد و به‌وسیله باران زمین مرده را زنده کردیم. زنده و خارج‌شدن شما هم از قبر همین‌طور است. (۱۱) قبل از آن‌ها قوم نوح و اصحاب رس و ثمود و عاد و فرعون و برادران لوط و اصحاب ایکه و قوم تبع (یمنی‌ها) نیز پیغمبران را تکذیب کردند. پس سزاوار عذاب شدند. (۱۲ تا ۱۴) آیا اولین بار که آن‌ها را آفریدیم برای ما زحمتی داشت که آن‌ها درباره خلقت دوباره خودشان تردید دارند؟ (۱۵)

وَ لَقَد خَلَقنَا الاِنسانَ وَ نَعلَمُ ما تُوَسوِسُ بِهٖ نَفسُهٗ وَنَحنُ اَقرَبُ
اِلَيهِ مِن حَبلِ الوَريدِ ﴿١٦﴾ اِذ يَتَلَقَّى المُتَلَقِّيانِ عَنِ اليَمينِ وَعَنِ الشِّمالِ
قَعيدٌ ﴿١٧﴾ ما يَلفِظُ مِن قَولٍ اِلّا لَدَيهِ رَقيبٌ عَتيدٌ ﴿١٨﴾ وَجاءَت سَكرَةُ
المَوتِ بِالحَقِّ ذٰلِكَ ما كُنتَ مِنهُ تَحيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِى الصّورِ ذٰلِكَ
يَومُ الوَعيدِ ﴿٢٠﴾ وَجاءَت كُلُّ نَفسٍ مَعَها سائِقٌ وَشَهيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَد
كُنتَ فى غَفلَةٍ مِن هٰذا فَكَشَفنا عَنكَ غِطاءَكَ فَبَصَرُكَ اليَومَ حَديدٌ
﴿٢٢﴾ وَقالَ قَرينُهٗ هٰذا ما لَدَىَّ عَتيدٌ ﴿٢٣﴾ اَلقِيا فى جَهَنَّمَ كُلَّ كَفّارٍ
عَنيدٍ ﴿٢٤﴾ مَنّاعٍ لِلخَيرِ مُعتَدٍ مُريبٍ ﴿٢٥﴾ اَلَّذى جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا
ءاخَرَ فَاَلقِياهُ فِى العَذابِ الشَّديدِ ﴿٢٦﴾ ۞ قالَ قَرينُهٗ رَبَّنا ما اَطغَيتُهٗ
وَلٰكِن كانَ فى ضَلٰلٍ بَعيدٍ ﴿٢٧﴾ قالَ لا تَختَصِموا لَدَىَّ وَقَد قَدَّمتُ
اِلَيكُم بِالوَعيدِ ﴿٢٨﴾ ما يُبَدَّلُ القَولُ لَدَىَّ وَما اَنَا بِظَلّامٍ لِلعَبيدِ ﴿٢٩﴾
يَومَ نَقولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امتَلَأتِ وَتَقولُ هَل مِن مَزيدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزلِفَتِ
الجَنَّةُ لِلمُتَّقينَ غَيرَ بَعيدٍ ﴿٣١﴾ هٰذا ما توعَدونَ لِكُلِّ اَوّابٍ حَفيظٍ
﴿٣٢﴾ مَن خَشِىَ الرَّحمٰنَ بِالغَيبِ وَجاءَ بِقَلبٍ مُنيبٍ ﴿٣٣﴾ اُدخُلوها
بِسَلٰمٍ ذٰلِكَ يَومُ الخُلودِ ﴿٣٤﴾ لَهُم ما يَشاءونَ فيها وَلَدَينا مَزيدٌ ﴿٣٥﴾

ما انسان را آفریدیم و می‌دانیم وجودش او را به چه کارهایی وسوسه می‌کند. ما از رگ گردن به او نزدیک‌تریم. (۱۶) چون دو فرشتهٔ ثبت کارش در طرف راست و چپش نشسته‌اند. (۱۷) هیچ‌کس حرفی نمی‌زند مگر این‌که مراقبی در کنارش حاضر است. (۱۸) وحشت زمان مرگ به حق فرارسیده. این همان چیزی است که از آن می‌گریختی. (۱۹) در صور دمیده شد. این روز موعود است. (۲۰) و با هر کس که وارد شود سوق‌دهنده و شاهدی است. (۲۱) قبل از این غافل بودی. پرده از چشمت برداشتیم و چشم تو امروز تیزبین شده. (۲۲) (فرشتهٔ) همراهش به او گوید کارهایی که می‌کردی پیش من آماده است. (۲۳) هر کافر لجبازی را به جهنم بیندازید. (۲۴) کافری که مانع کار خیر می‌شد و متجاوز و دچار تردید بود.(۲۵) کافری که با خدا معبود دیگری می‌گرفت، پس او را در عذاب شدید بیندازید.(۲۶) (شیطان) همراهش گوید خداوندا، من او را به سرکشی وادار نکردم ولی خودش در گمراهی زیادی بود.(۲۷) خدا گوید پیش من بگومگو نکنید. من قبلاً عذاب را به شما وعده داده بودم.(۲۸) وعده‌ای که داده بودم تغییر نمی‌کند و به بندگانم ظلم نمی‌کنم.(۲۹) روزی که به جهنم گوییم آیا پر شدی؟ جهنم گوید آیا باز هم هست؟(۳۰) بهشت برای پرهیزکاران نزدیک شده و دور نیست.(۳۱) این وعده‌ای است که به هر توبه‌کننده پرهیزکاری داده شده.(۳۲) به کسی‌که صمیمانه از خداوند رحمان می‌ترسید و با قلب توبه‌کننده‌ای آمد.(۳۳) گفتیم به سلامت وارد بهشت شوید، این روز همیشگی است.(۳۴) هر چه بخواهند در آن هست و بیشتر از آن پیش ما می‌باشد.(۳۵)

وَكَم اَهلَكنا قَبلَهُم مِن قَرنٍ هُم اَشَدُّ مِنهُم بَطشًا فَنَقَّبوا
فِى البِلادِ هَل مِن مَحيصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ فى ذٰلِكَ لَذِكرىٰ لِمَن
كانَ لَهُ قَلبٌ اَو اَلقَى السَّمعَ وَ هُوَ شَهيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَد خَلَقنَا
السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضَ وَما بَينَهُما فى سِتَّةِ اَيّامٍ وَما مَسَّنا مِن
لُغوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصبِر عَلىٰ ما يَقولونَ وَسَبِّح بِحَمدِ رَبِّكَ قَبلَ
طُلوعِ الشَّمسِ وَقَبلَ الغُروبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ الَّيلِ فَسَبِّحهُ وَاَدبارَ
السُّجودِ ﴿٤٠﴾ وَاستَمِع يَومَ يُنادِ المُنادِ مِن مَكانٍ قَريبٍ ﴿٤١﴾
يَومَ يَسمَعونَ الصَّيحَةَ بِالحَقِّ ذٰلِكَ يَومُ الخُروجِ ﴿٤٢﴾ اِنّا
نَحنُ نُحيۦ وَنُميتُ وَاِلَينَا المَصيرُ ﴿٤٣﴾ يَومَ تَشَقَّقُ الاَرضُ
عَنهُم سِراعًا ذٰلِكَ حَشرٌ عَلَينا يَسيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحنُ اَعلَمُ بِما يَقولونَ
وَما اَنتَ عَلَيهِم بِجَبّارٍ فَذَكِّر بِالقُرءانِ مَن يَخافُ وَعيدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الذّاريات
آياتها ٦٠

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

وَالذّٰرِيٰتِ ذَروًا ﴿١﴾ فَالحٰمِلٰتِ وِقرًا ﴿٢﴾ فَالجٰرِيٰتِ يُسرًا ﴿٣﴾
فَالمُقَسِّمٰتِ اَمرًا ﴿٤﴾ اِنَّما توعَدونَ لَصادِقٌ ﴿٥﴾ وَاِنَّ الدّينَ لَواقِعٌ ﴿٦﴾

اقوام بسیاری را قبل از این‌ها هلاک کردیم که قدرتشان از این‌ها بیشتر بود. در شهرها دنبال راهی برای فرار می‌گشتند. آیا راه فراری هست؟ (۳۶) این برای کسی‌که قلبی دارد یا با حضور قلب گوش می‌دهد تذکری است. (۳۷) ما آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن‌ها است رادر شش مرحله آفریدیم و رنجی به ما نرسید. (۳۸) نسبت به حرف‌هایی که می‌زنند صبور باش و قبل از طلوع خورشید و قبل از غروب با ستایش خداوندت را تسبیح بگو. (۳۹) وقسمتی از شب و بعد از سجده‌ها نیز تسبیح او را بگو. (۴۰) و روزی که صدازننده‌ای از جای نزدیکی صدا می‌زند گوش کن. (۴۱) روزی که فریاد رعدآسا را به حق می‌شنوند. آن روز، روز خارج‌شدن از گور است. (۴۲) ما زنده می‌کنیم و می‌میرانیم و بازگشت آن‌ها پیش ما خواهد بود. (۴۳) روزی که زمین شکافته می‌شود و به سرعت خارج می‌شوند. این روز حشر (جمع کردن مردم) است که برای ما کار آسانی است. (۴۴) ما حرف‌هایی را که می‌زنند می‌دانیم و تو مجبورکننده آن‌ها نیستی. پس به کسی‌که از وعده خدا می‌ترسد به‌وسیله قرآن تذکر بده. (۴۵)

سوره ذاریات (۵۱)

مکی و شامل شصت آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به پراکنده‌کنندگان. (۱) قسم به حمل‌کنندگان سنگینی. (۲) قسم به روندگان به آسانی. (۳) قسم به تقسیم‌کنندگان کارها. (۴) که آنچه به شما وعده داده شده درست است. (۵) و روز جزا خواهد آمد. (۶)

وَالسَّماءِ ذاتِ الحُبُكِ ﴿٧﴾ إِنَّكُم لَفي قَولٍ مُختَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤفَكُ عَنهُ
مَن أُفِكَ ﴿٩﴾ قُتِلَ الخَرّاصونَ ﴿١٠﴾ الَّذينَ هُم في غَمرَةٍ ساهونَ ﴿١١﴾
يَسأَلونَ أَيّانَ يَومُ الدّينِ ﴿١٢﴾ يَومَ هُم عَلَى النّارِ يُفتَنونَ ﴿١٣﴾ ذوقوا
فِتنَتَكُم هٰذَا الَّذي كُنتُم بِهِ تَستَعجِلونَ ﴿١٤﴾ إِنَّ المُتَّقينَ في جَنّاتٍ
وَعُيونٍ ﴿١٥﴾ آخِذينَ ما آتاهُم رَبُّهُم إِنَّهُم كانوا قَبلَ ذٰلِكَ مُحسِنينَ
﴿١٦﴾ كانوا قَليلًا مِنَ اللَّيلِ ما يَهجَعونَ ﴿١٧﴾ وَبِالأَسحارِ هُم يَستَغفِرونَ
﴿١٨﴾ وَفي أَموالِهِم حَقٌّ لِلسّائِلِ وَالمَحرومِ ﴿١٩﴾ وَفِي الأَرضِ آياتٌ
لِلموقِنينَ ﴿٢٠﴾ وَفي أَنفُسِكُم أَفَلا تُبصِرونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّماءِ رِزقُكُم
وَما توعَدونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّماءِ وَالأَرضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثلَ ما أَنَّكُم
تَنطِقونَ ﴿٢٣﴾ هَل أَتاكَ حَديثُ ضَيفِ إِبراهيمَ المُكرَمينَ ﴿٢٤﴾
إِذ دَخَلوا عَلَيهِ فَقالوا سَلامًا قالَ سَلامٌ قَومٌ مُنكَرونَ ﴿٢٥﴾ فَراغَ
إِلىٰ أَهلِهِ فَجاءَ بِعِجلٍ سَمينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيهِم قالَ أَلا تَأكُلونَ
﴿٢٧﴾ فَأَوجَسَ مِنهُم خيفَةً قالوا لا تَخَف وَبَشَّروهُ بِغُلامٍ عَليمٍ
﴿٢٨﴾ فَأَقبَلَتِ امرَأَتُهُ في صَرَّةٍ فَصَكَّت وَجهَها وَقالَت عَجوزٌ
عَقيمٌ ﴿٢٩﴾ قالوا كَذٰلِكِ قالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الحَكيمُ العَليمُ ﴿٣٠﴾

قسم به آسمان که راه‌هایی دارد. (۷) که شما حرف‌هایتان با هم اختلاف دارد. (۸) کسی‌که منحرف شده، از قرآن منحرف می‌شود. (۹) مرگ بر دروغگویان. (۱۰) آنان‌که بی‌توجه در جهل به سر می‌برند. (۱۱) می‌پرسند روز جزا چه وقتی است؟ (۱۲) آن وقتی است که آن‌ها در آتش می‌سوزند. (۱۳) نتیجه انحراف خود را بچشید. این همان روزی است که برای رسیدن به آن عجله می‌کردید. (۱۴) پرهیزگاران در باغ‌ها و کنار چشمه‌ها هستند. (۱۵) آنچه را خداوندشان به آن‌ها داده می‌گیرند. آن‌ها در دنیا آدم‌های نیکوکاری بودند. (۱۶) مقدار کمی از شب را می‌خوابیدند. (۱۷) و سحرها از خدا طلب آمرزش می‌کردند. (۱۸) و در اموالشان حق معلومی برای سائل و محروم وجود داشت. (۱۹) در زمین آیاتی برای افرادی که یقین دارند، وجود دارد. (۲۰) و در وجود خودتان هم هست، آیا نمی‌بینید؟ (۲۱) رزق شما و آنچه به شما وعده داده شده در آسمان وجود دارد. (۲۲) قسم به مالک آسمان و زمین که همان‌طور که حرف‌زدن شما واقعیت دارد این حرف‌ها هم حقیقت دارد. (۲۳) آیا حکایت مهمانان محترم ابراهیم به تو رسیده؟ (۲۴) وقتی که بر او وارد شدند، گفتند:سلام. ابراهیم هم گفت: سلام، افراد ناشناسی هستید. (۲۵) بعد پیش زنش رفت و گوساله چاقی آورد. (۲۶) و آن را پیش آنان برد و گفت آیا نمی‌خورید؟ (۲۷) در دلش احساس ترسی از آن‌ها کرد. گفتند: نترس. و بشارت فرزند دانایی را به او دادند. (۲۸) زنش با فریاد به طرف آن‌ها آمد و به صورتش زد و گفت من پیرزن نازایی هستم. (۲۹) مهمانان گفتند: خداوندت چنین گفته، او حکیم و داناست. (۳۰)

حزب ۞ قالَ فَما خَطبُكُم اَيُّهَا المُرسَلونَ ﴿۳۱﴾ قالوا اِنّا اُرسِلنا اِلى قَومٍ
مُجرِمينَ ﴿۳۲﴾ لِنُرسِلَ عَلَيهِم حِجارَةً مِن طينٍ ﴿۳۳﴾ مُسَوَّمَةً
عِندَ رَبِّكَ لِلمُسرِفينَ ﴿۳۴﴾ فَاَخرَجنا مَن كانَ فيها مِنَ المُؤمِنينَ
﴿۳۵﴾ فَما وَجَدنا فيها غَيرَ بَيتٍ مِنَ المُسلِمينَ ﴿۳۶﴾ وَتَرَكنا فيها آيَةً
لِلَّذينَ يَخافونَ العَذابَ الاَليمَ ﴿۳۷﴾ وَفى موسىٰ اِذ اَرسَلناهُ اِلى فِرعَونَ
بِسُلطانٍ مُبينٍ ﴿۳۸﴾ فَتَوَلّى بِرُكنِهِ وَقالَ ساحِرٌ اَو مَجنونٌ ﴿۳۹﴾ فَاَخَذناهُ
وَجُنودَهُ فَنَبَذناهُم فِى اليَمِّ وَهُوَ مُليمٌ ﴿۴۰﴾ وَ فى عادٍ اِذ اَرسَلنا
عَلَيهِمُ الرّيحَ العَقيمَ ﴿۴۱﴾ ما تَذَرُ مِن شَىءٍ اَتَت عَلَيهِ اِلّا جَعَلَتهُ
كَالرَّميمِ ﴿۴۲﴾ وَفى ثَمودَ اِذ قيلَ لَهُم تَمَتَّعوا حَتّىٰ حينٍ ﴿۴۳﴾ فَعَتَوا عَن
اَمرِ رَبِّهِم فَاَخَذَتهُمُ الصّاعِقَةُ وَهُم يَنظُرونَ ﴿۴۴﴾ فَمَا استَطاعوا
مِن قِيامٍ وَما كانوا مُنتَصِرينَ ﴿۴۵﴾ وَقَومَ نوحٍ مِن قَبلُ اِنَّهُم كانوا
قَومًا فاسِقينَ ﴿۴۶﴾ وَالسَّماءَ بَنَيناها بِاَيدٍ وَاِنّا لَموسِعونَ ﴿۴۷﴾
وَالاَرضَ فَرَشناها فَنِعمَ الماهِدونَ ﴿۴۸﴾ وَمِن كُلِّ شَىءٍ خَلَقنا
زَوجَينِ لَعَلَّكُم تَذَكَّرونَ ﴿۴۹﴾ فَفِرّوا اِلَى اللهِ اِنّى لَكُم مِنهُ نَذيرٌ مُبينٌ
﴿۵۰﴾ وَلا تَجعَلوا مَعَ اللهِ اِلٰهًا آخَرَ اِنّى لَكُم مِنهُ نَذيرٌ مُبينٌ ﴿۵۱﴾

ابراهیم گفت ای فرستادگان، برای چه‌کاری آمده‌اید؟ (۳۱) گفتند:ما برای مجازات گناه‌کاران فرستاده شده‌ایم. (۳۲) تا باران سنگ‌های گِلی بر آن‌ها ببارانیم. (۳۳) سنگ‌هایی که پیش خداوند تو نشانه دارد و برای متجاوزان است. (۳۴) ما مؤمنان را از شهر بیرون بردیم. (۳۵) و فقط در یک خانه افراد مسلمان پیدا کردیم. (۳۶) و در آنجا عبرتی برای کسانی‌که از عذاب پردرد می‌ترسند باقی گذاشتیم. (۳۷) در حکایت موسی نیز عبرتی وجود دارد، وقتی او را با معجزه روشنی پیش فرعون فرستادیم. (۳۸) ولی او به علت قدرتی که داشت قبول نکرد و گفت این جادوگر یا دیوانه است. (۳۹) او و لشکریانش را گرفتیم و در دریا انداختیم. او سزاوار ملامت بود. (۴۰) در داستان قوم عاد هم عبرتی است، موقعی که باد نابودکننده‌ای به سوی آن‌ها فرستادیم. (۴۱) بر هر چیزی که وزید آن را مثل استخوان پوسیده کرد. (۴۲) در داستان قوم ثمود هم عبرتی است، وقتی به آن‌ها گفته شد تا موقع معین از نعمت‌های زندگی بهره برید. (۴۳) از دستور خدایشان سرپیچی کردند، پس در حالی که نگاه می کردند دچار صاعقه شدند. (۴۴) توانایی بلندشدن و انتقام‌گرفتن را هم نداشتند. (۴۵) قوم نوح هم که قبل از آن‌ها بودند از دستور خدا اطاعت نمی‌کردند. (۴۶) ما آسمان را با قدرت خودمان ساختیم و آن را گسترش می‌دهیم. (۴۷) ما زمین را گستردیم و گستراننده خوبی هستیم. (۴۸) و از هر چیز دو نوع آفریدیم شاید متوجه شوید. (۴۹) به خدا پناه ببرید من از جانب او به شما بطور آشکار هشدار می‌دهم. (۵۰) با خدا معبود دیگری نگیرید. من از طرف او به شما آشکارا هشدار می‌دهم. (۵۱)

كَذٰلِكَ مَآ اَتَى الَّذينَ مِن قَبلِهِم مِن رَسولٍ اِلّا قالوا ساحِرٌ
اَو مَجنونٌ ﴿۵۲﴾ اَتَواصَوا بِهِ بَل هُم قَومٌ طاغونَ ﴿۵۳﴾ فَتَوَلَّ عَنهُم
فَمآ اَنتَ بِمَلومٍ ﴿۵۴﴾ وَذَكِّر فَاِنَّ الذِّكرىٰ تَنفَعُ المُؤمِنينَ ﴿۵۵﴾
وَما خَلَقتُ الجِنَّ وَالاِنسَ اِلّا لِيَعبُدونِ ﴿۵۶﴾ ما اُريدُ مِنهُم مِن رِزقٍ
وَما اُريدُ اَن يُطعِمونِ ﴿۵۷﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزّاقُ ذُو القُوَّةِ المَتينُ
﴿۵۸﴾ فَاِنَّ لِلَّذينَ ظَلَموا ذَنوبًا مِثلَ ذَنوبِ اَصحٰبِهِم فَلا يَستَعجِلونِ
﴿۵۹﴾ فَوَيلٌ لِلَّذينَ كَفَروا مِن يَومِهِمُ الَّذى يوعَدونَ ﴿۶۰﴾

سُورَةُ الطُّورِ

آياتها ۴۹

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

وَالطّورِ ﴿۱﴾ وَكِتٰبٍ مَسطورٍ ﴿۲﴾ فى رَقٍّ مَنشورٍ ﴿۳﴾ وَالبَيتِ
المَعمورِ ﴿۴﴾ وَالسَّقفِ المَرفوعِ ﴿۵﴾ وَالبَحرِ المَسجورِ ﴿۶﴾ اِنَّ
عَذابَ رَبِّكَ لَواقِعٌ ﴿۷﴾ ما لَهُ مِن دافِعٍ ﴿۸﴾ يَومَ تَمورُ السَّمآءُ
مَورًا ﴿۹﴾ وَتَسيرُ الجِبالُ سَيرًا ﴿۱۰﴾ فَوَيلٌ يَومَئِذٍ لِلمُكَذِّبينَ
﴿۱۱﴾ الَّذينَ هُم فى خَوضٍ يَلعَبونَ ﴿۱۲﴾ يَومَ يُدَعّونَ اِلىٰ نارِ
جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿۱۳﴾ هٰذِهِ النّارُ الَّتى كُنتُم بِها تُكَذِّبونَ ﴿۱۴﴾

قبلاً هم همین‌طور هر پیغمبری که برای آن‌ها آمد، گفتند: جادوگر یا دیوانه است. (۵۲) آیا همدیگر را به آن کار سفارش کرده بودند؟ نه، بلکه آن‌ها قوم سرکشی بودند. (۵۳) از آن‌ها دوری کن، تو سزاوار سرزنش نیستی. (۵۴) و تذکر بده، چون تذکر برای افراد باایمان فایده دارد. (۵۵) من جن و انسان را آفریدم که فقط بندگی مرا بکنند (بنده و مطیع محض و بدون چون و چرای دستورهای هیچ‌کس غیر از خدا نباشند). (۵۶) من از آن‌ها رزقی نمی‌خواهم و از آن‌ها نمی‌خواهم که به من خوراک بدهند. (۵۷) چون خدا خودش روزی‌دهنده و دارای نیروی زیاد است. (۵۸) افرادی که ظلم می‌کنند عواقبی مثل عواقب یارانشان دارند، عجله نکنند. (۵۹) وای بر افراد بی‌ایمان از روزی که به آن‌ها وعده داده شده. (۶۰)

سوره طور (۵۲)
مکی و شامل چهل و نه آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به (کوه) طور. (۱) و قسم به کتاب نوشته شده، (۲) در صفحه‌ای گسترده، (۳) و قسم به خانه آبادشده، (۴) و قسم به سقف برافراشته، (۵) و قسم به دریای پر، (۶) که عذاب خداوندت واقع خواهد شد. (۷) هیچ‌کس نمی‌تواند مانع آن شود. (۸) روزی که آسمان به شدت موج زند. (۹) و کوه‌ها به شدت روان شوند. (۱۰) در آن روز وای بر کسانی که آن (روز قیامت) را دروغ می‌خوانند. (۱۱) آن‌هایی که یاوه‌گویی می‌کنند. (۱۲) روزی که آن‌ها را با زور به‌طرف جهنم می‌رانند. (۱۳) و به آن‌ها می‌گویند این همان جهنمی است که آن را دروغ می‌پنداشتید. (۱۴)

اَفَسِحرٌ هٰذا اَم اَنتُم لا تُبصِرونَ ﴿۱۵﴾ اِصلَوها فَاصبِروا اَو
لا تَصبِروا سَواءٌ عَلَيكُم اِنَّما تُجزَونَ ما كُنتُم تَعمَلونَ ﴿۱۶﴾
اِنَّ المُتَّقينَ في جَنّٰتٍ وَنَعيمٍ ﴿۱۷﴾ فٰكِهينَ بِما ءاتٰهُم رَبُّهُم
وَوَقٰهُم رَبُّهُم عَذابَ الجَحيمِ ﴿۱۸﴾ كُلوا وَاشرَبوا هَنيـًٔا بِما
كُنتُم تَعمَلونَ ﴿۱۹﴾ مُتَّكِـٔينَ عَلٰى سُرُرٍ مَصفوفَةٍ وَزَوَّجنٰهُم
بِحورٍ عينٍ ﴿۲۰﴾ وَالَّذينَ ءامَنوا وَاتَّبَعَتهُم ذُرِّيَّتُهُم بِايمٰنٍ
اَلحَقنا بِهِم ذُرِّيَّتَهُم وَما اَلَتنٰهُم مِن عَمَلِهِم مِن شَيءٍ كُلُّ امرِئٍ
بِما كَسَبَ رَهينٌ ﴿۲۱﴾ وَاَمدَدنٰهُم بِفٰكِهَةٍ وَلَحمٍ مِمّا يَشتَهونَ
﴿۲۲﴾ يَتَنٰزَعونَ فيها كَاسًا لا لَغوٌ فيها وَلا تَأثيمٌ ﴿۲۳﴾ وَيَطوفُ
عَلَيهِم غِلمانٌ لَهُم كَاَنَّهُم لُؤلُؤٌ مَكنونٌ ﴿۲۴﴾ وَاَقبَلَ بَعضُهُم عَلٰى
بَعضٍ يَتَساءَلونَ ﴿۲۵﴾ قالوا اِنّا كُنّا قَبلُ في اَهلِنا مُشفِقينَ ﴿۲۶﴾
فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَينا وَوَقٰنا عَذابَ السَّمومِ ﴿۲۷﴾ اِنّا كُنّا مِن قَبلُ
نَدعوهُ اِنَّهُ هُوَ البَرُّ الرَّحيمُ ﴿۲۸﴾ فَذَكِّر فَما اَنتَ بِنِعمَتِ رَبِّكَ
بِكاهِنٍ وَلا مَجنونٍ ﴿۲۹﴾ اَم يَقولونَ شاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيبَ
المَنونِ ﴿۳۰﴾ قُل تَرَبَّصوا فَاِنّي مَعَكُم مِنَ المُتَرَبِّصينَ ﴿۳۱﴾

آیا این هم سحر است یا نمی‌بینید؟ (۱۵) وارد آن شوید، چه صبر داشته باشید چه نداشته باشید فرقی نمی‌کند. جزای کارهایی که می‌کردید به شما داده می‌شود. (۱۶) پرهیزگاران در بهشت‌ها در نعمت هستند. (۱۷) به‌خاطر آنچه خداوندشان به آن‌ها داده و آن‌ها را از عذاب جهنم حفظ کرده خوشحالند. (۱۸) به‌خاطر کارهایی که می‌کردید بخورید و بنوشید، نوش جانتان. (۱۹) بر تخت‌هایی که در ردیف هم چیده شده تکیه می‌زنند و حوریان را جفت آن‌ها می‌سازیم. (۲۰) و کسانی‌که ایمان آوردند و فرزندانشان را، که از آن‌ها پیروی کردند و ایمان آوردند، به آن‌ها می‌پیوندیم و از پاداش کار آن‌ها ذره‌ای کم نمی‌کنیم. هر کس مسئول کارهای خودش است. (۲۱) و از آن‌ها با میوه و گوشتی که میل دارند پذیرایی می‌کنیم. (۲۲) در آنجا جامی را از دست هم می‌گیرند که در آن لغو و گناه وجود ندارد. (۲۳) پسرانی مثل مروارید داخل صدف دور آن‌ها برای خدمت می‌گردند. (۲۴) بعضی از آن‌ها رو به بعضی می‌کنند و از هم می‌پرسند. (۲۵) می‌گویند ما قبلاً در بین قوم خود دچار ترس بودیم. (۲۶) خدا بر ما منت نهاد و ما را از عذاب سوزان حفظ کرد. (۲۷) ما قبلاً به درگاه او دعا می‌کردیم. چون او نیکوکار مهربان است. (۲۸) پس تذکر بده که تو به لطف خداوند کاهن و دیوانه نیستی. (۲۹) یا می‌گویند او شاعر است و منتظر مرگ او هستیم. (۳۰) بگو: انتظار بکشید من هم با شما انتظار می‌کشم. (۳۱)

أَمۡ تَأۡمُرُهُمۡ أَحۡلَٰمُهُم بِهَٰذَآۚ أَمۡ هُمۡ قَوۡمٞ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمۡ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۥۚ
بَل لَّا يُؤۡمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلۡيَأۡتُواْ بِحَدِيثٖ مِّثۡلِهِۦٓ إِن كَانُواْ صَٰدِقِينَ ﴿٣٤﴾ أَمۡ
خُلِقُواْ مِنۡ غَيۡرِ شَيۡءٍ أَمۡ هُمُ ٱلۡخَٰلِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمۡ خَلَقُواْ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضَۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمۡ عِندَهُمۡ خَزَآئِنُ رَبِّكَ أَمۡ هُمُ
ٱلۡمُصَۣيۡطِرُونَ ﴿٣٧﴾ أَمۡ لَهُمۡ سُلَّمٞ يَسۡتَمِعُونَ فِيهِۖ فَلۡيَأۡتِ مُسۡتَمِعُهُم
بِسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمۡ لَهُ ٱلۡبَنَٰتُ وَلَكُمُ ٱلۡبَنُونَ ﴿٣٩﴾ أَمۡ تَسۡـَٔلُهُمۡ
أَجۡرٗا فَهُم مِّن مَّغۡرَمٖ مُّثۡقَلُونَ ﴿٤٠﴾ أَمۡ عِندَهُمُ ٱلۡغَيۡبُ فَهُمۡ يَكۡتُبُونَ
﴿٤١﴾ أَمۡ يُرِيدُونَ كَيۡدٗاۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ هُمُ ٱلۡمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ أَمۡ لَهُمۡ إِلَٰهٌ
غَيۡرُ ٱللَّهِۚ سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِن يَرَوۡاْ كِسۡفٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ
سَاقِطٗا يَقُولُواْ سَحَابٞ مَّرۡكُومٞ ﴿٤٤﴾ فَذَرۡهُمۡ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِي
فِيهِ يُصۡعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوۡمَ لَا يُغۡنِي عَنۡهُمۡ كَيۡدُهُمۡ شَيۡـٔٗا وَلَا هُمۡ
يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ عَذَابٗا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ
لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَٱصۡبِرۡ لِحُكۡمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعۡيُنِنَاۖ وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ
رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ ٱلَّيۡلِ فَسَبِّحۡهُ وَإِدۡبَٰرَ ٱلنُّجُومِ ﴿٤٩﴾

آیاتها ٦٢ سُورَةُ النَّجۡمِ

آیا افکار باطلشان آن‌ها را به این
کار امر می‌کند یا افرادی سرکش
هستند؟ (۳۲) یا می‌گویند پیغمبر
این‌ها را به هم بافته؟ این‌طور
نیست، آن‌ها ایمان نمی‌آورند.
(۳۳) اگر راست می‌گویند سخنی
مثل آن بیاورند. (۳۴) یا آن‌ها از
هیچ آفریده شده‌اند؟ یا آن‌ها
خودشان را آفریده‌اند؟ (۳۵) یا
آسمان‌ها و زمین را آفریده‌اند؟
آن‌ها یقین ندارند. (۳۶) یا خزائن
خداوندت در اختیار آن‌هاست؟ یا
آن‌ها بر همه چیز مسلط هستند؟
(۳۷) یا نردبانی دارند که بالا بروند
و با آن بشنوند؟ کسی از آن‌ها که
شنیده باید دلیل روشنی بیاورد.
(۳۸) یا خدا دخترهایی دارد و شما
پسر دارید؟ (۳۹) یا از آن‌ها مزدی
می‌خواهی و آن‌ها زیر بار سنگین
آن درمانده‌اند؟ (۴۰) یا غیب در
اختیار آن‌هاست و آن را می‌نویسند؟ (۴۱) یا نقشه‌ای در سر دارند؟ افراد بی‌ایمان دچار فریب شده‌اند. (۴۲) یا
آن‌ها معبودی غیر از خدا دارند؟ خدا از چیزهایی که شریک او می‌سازند بسیار بالاتر است. (۴۳) اگر تکه‌ای از
آسمان را ببینند که دارد می‌افتد، می‌گویند ابر متراکمی است. (۴۴) آن‌ها را به حال خود بگذار تا روزی را که در
آن هلاک می‌شوند ببینند. (۴۵) روزی که نقشه‌هایشان ذره‌ای به درد آن‌ها نمی‌خورد و کسی به آن‌ها کمک
نمی‌کند. (۴۶) برای کسانی که ظلم می‌کنند عذابی غیر از آن نیز هست ولی بیشترشان این را نمی‌دانند. (۴۷)
منتظر حکم خداوندت باش، تو زیر نظر ما هستی و وقتی بلند می‌شوی با ستایش خداوندت تسبیح بگو. (۴۸) و
قسمتی از شب و موقع ناپدیدشدن ستارگان هم تسبیح او را بگو. (۴۹)

سوره نجم (۵۳)
مکی و شامل شصت و دو آیه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ

وَالنَّجْمِ اِذا هَوٰى ﴿١﴾ ما ضَلَّ صاحِبُكُمْ وَما غَوٰى ﴿٢﴾ وَما يَنْطِقُ
عَنِ الْهَوٰىٓ ﴿٣﴾ اِنْ هُوَ اِلّا وَحْىٌ يُوحٰى ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَديدُ الْقُوٰى
﴿٥﴾ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوٰى ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنا فَتَدَلّٰى
﴿٨﴾ فَكانَ قابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ﴿٩﴾ فَاَوْحٰىٓ اِلٰى عَبْدِهِ ما اَوْحٰى
﴿١٠﴾ ما كَذَبَ الْفُؤادُ ما رَاٰى ﴿١١﴾ اَفَتُمارُونَهُ عَلٰى ما يَرٰى ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ
رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰى ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿١٤﴾ عِنْدَها جَنَّةُ الْمَاْوٰىٓ
﴿١٥﴾ اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ ما يَغْشٰى ﴿١٦﴾ ما زاغَ الْبَصَرُ وَما طَغٰى ﴿١٧﴾ لَقَدْ
رَاٰى مِنْ اٰياتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰىٓ ﴿١٨﴾ اَفَرَاَيْتُمُ اللّاتَ وَالْعُزّٰى ﴿١٩﴾
وَمَنٰوةَ الثّالِثَةَ الْاُخْرٰىٓ ﴿٢٠﴾ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿٢١﴾ تِلْكَ اِذًا
قِسْمَةٌ ضيزٰىٓ ﴿٢٢﴾ اِنْ هِىَ اِلّآ اَسْمآءٌ سَمَّيْتُمُوها اَنْتُمْ وَاٰباؤُكُمْ
ما اَنْزَلَ اللّٰهُ بِها مِنْ سُلْطانٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَما تَهْوَى الْاَنْفُسُ
وَلَقَدْ جآءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰىٓ ﴿٢٣﴾ اَمْ لِلْاِنْسانِ ما تَمَنّٰى ﴿٢٤﴾
فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰى ﴿٢٥﴾ ۞ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِى السَّمٰواتِ لا تُغْنى
شَفاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَاْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَشآءُ وَيَرْضٰىٓ ﴿٢٦﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به ستاره وقتی که فرود آید. (۱) که دوست شما (پیغمبر) گمراه نیست و فریب نخورده. (۲) و به دلخواه خود حرف نمی‌زند. (۳) قرآن فقط وحی الهی است که به او وحی می‌شود. (۴) وجود بسیار نیرومندی آن را به او تعلیم داده. (۵) نیرومندی که با قدرت ایستاده. (۶) و او در افق بالا بود. (۷) آن وقت نزدیک آمد و نزدیک‌تر شد. (۸) به نزدیکی دو کمان یا کمتر از آن. (۹) و به بنده‌اش آنچه را وحی کرد، وحی کرد. (۱۰) دلش آنچه را دید انکار نکرد.[۱] (۱۱) آیا با او درباره آنچه می‌بیند بگومگو می کنید؟ (۱۲) او را دفعه دیگر هم دید. (۱۳) نزدیک سدرة المنتهی. (۱۴) جایی که بهشت کنار آن است. (۱۵) آن وقتی که سدره را چیزی می‌پوشانید. (۱۶) چشم اشتباه نکرد و طغیان هم نکرد. (۱۷) مسلماً قسمتی از آیات بزرگ خداوندش را دید. (۱۸) نظرتان درباره لات و عزی و منات که سومین آن‌هاست چیست؟ (۱۹ و ۲۰) آیا شما پسر دارید و خدا دختر دارد؟ (۲۱) این تقسیمی ناعادلانه است. (۲۲) این‌ها اسم‌هایی است که شما و پدرانتان گذاشته‌اید. خدا دلیلی برای آن نازل نکرده. آن‌ها فقط از گمان و دلخواهشان پیروی می کنند در صورتی که هدایت از طرف خدایشان برایشان آمده است. (۲۳) یا انسان هر چه را آرزو می کند، دارد؟ (۲۴) در صورتی که دنیا و آخرت مال خداست. (۲۵) فرشتگان زیادی در آسمان‌ها هستند که شفاعتشان ذره‌ای فایده ندارد مگر پس از رضایت و اجازه خداوند. (۲۶)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «دل (پیامبر) آنچه را دید دروغ نگفت»

اِنَّ الَّذينَ لايُؤمِنونَ بِالاٰخِرَةِ لَيُسَمّونَ المَلٰئِكَةَ تَسمِيَةَ الاُنثىٰ ﴿٢٧﴾
وَ ما لَهُم بِهٖ مِن عِلمٍ اِن يَتَّبِعونَ اِلَّا الظَّنَّ وَ اِنَّ الظَّنَّ لا يُغنى مِنَ
الحَقِّ شَيـًٔا ﴿٢٨﴾ فَاَعرِض عَن مَن تَوَلّىٰ عَن ذِكرِنا وَ لَم يُرِد اِلَّا الحَيٰوةَ
الدُّنيا ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ مَبلَغُهُم مِنَ العِلمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن
سَبيلِهٖ وَ هُوَ اَعلَمُ بِمَنِ اهتَدىٰ ﴿٣٠﴾ وَ لِلّٰهِ ما فِى السَّمٰوٰتِ وَ ما
فِى الاَرضِ لِيَجزِىَ الَّذينَ اَسٰٓـءوا بِما عَمِلوا وَ يَجزِىَ الَّذينَ اَحسَنوا
بِالحُسنَى ﴿٣١﴾ اَلَّذينَ يَجتَنِبونَ كَبٰٓئِرَ الاِثمِ وَ الفَوٰحِشَ اِلَّا اللَّمَمَ
اِنَّ رَبَّكَ واسِعُ المَغفِرَةِ هُوَ اَعلَمُ بِكُم اِذ اَنشَاَكُم مِنَ الاَرضِ وَ اِذ
اَنتُم اَجِنَّةٌ فى بُطونِ اُمَّهٰتِكُم فَلا تُزَكّوا اَنفُسَكُم هُوَ اَعلَمُ
بِمَنِ اتَّقىٰ ﴿٣٢﴾ اَفَرَءَيتَ الَّذى تَوَلّىٰ ﴿٣٣﴾ وَ اَعطىٰ قَليلًا وَ اَكدىٰ
﴿٣٤﴾ اَعِندَهُ عِلمُ الغَيبِ فَهُوَ يَرىٰ ﴿٣٥﴾ اَم لَم يُنَبَّاْ بِما فى صُحُفِ
موسىٰ ﴿٣٦﴾ وَ اِبرٰهيمَ الَّذى وَفّىٰ ﴿٣٧﴾ اَلّا تَزِرُ وازِرَةٌ وِزرَ اُخرىٰ
﴿٣٨﴾ وَ اَن لَيسَ لِلاِنسانِ اِلّا ما سَعىٰ ﴿٣٩﴾ وَ اَنَّ سَعيَهُ سَوفَ
يُرىٰ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجزٰىهُ الجَزآءَ الاَوفىٰ ﴿٤١﴾ وَ اَنَّ اِلىٰ رَبِّكَ المُنتَهىٰ
﴿٤٢﴾ وَ اَنَّهُ هُوَ اَضحَكَ وَ اَبكىٰ ﴿٤٣﴾ وَ اَنَّهُ هُوَ اَماتَ وَ اَحيا ﴿٤٤﴾

کسانی‌که به آخرت ایمان ندارند اسم زنان را روی فرشتگان می‌گذارند. (۲۷) در صورتی که علمی به این حرفی که می‌زنند ندارند. فقط از گمان پیروی می‌کنند. در صورتی که گمان انسان را به اندازه ذره‌ای از حقیقت بی‌نیاز نمی‌کند. (۲۸) پس، از کسی‌که از ذکر ما روگردان باشد و فقط زندگی دنیا را بخواهد رو بگردان. (۲۹) این اندازه دانش آن‌هاست. خداوند تو کسی را که از راه او منحرف شده و کسی‌که راه را شناخته بهتر می‌شناسد. (۳۰) هر چه در آسمان‌ها و زمین است مال خداست تا جزای افرادی را که کار بد کردند مطابق کارشان بدهد و پاداش نیکوکاران را بهتر از کارشان بدهد. (۳۱) نیکوکارانی که از گناهان بزرگ و کارهای زشت، غیر از گناهان کوچک، خودداری می کنند. چون خداوند تو آمرزش پردامنه‌ای دارد و او به وضع شما آگاه‌تر از همه بوده. از وقتی که شما را از زمین بوجود آورد و وقتی که در شکم مادرتان پنهان بودید. پس ادعای پاکی نکنید، خدا خودش پرهیزکاران را می‌شناسد.(۳۲) آیا آن را که رو برگرداند و کمی عطا کرد و بخل ورزید دیدی؟(۳۳ و ۳۴) آیا او علم غیب دارد و می‌بیند؟(۳۵) یا از آنچه در کتاب موسی (تورات) و ابراهیم، که وظیفه‌اش را کاملاً انجام دادآمده است، به او خبر داده نشده؟(۳۶ و ۳۷) که هیچ‌کس بار گناه دیگری را برنمی‌دارد.(۳۸) و انسان پاداشی غیر از پاداش کاری که کرده ندارد.(۳۹) و پاداش کارش را می‌بیند.(۴۰) بعد جزای کامل به او داده می‌شود.(۴۱) و این‌که پایان کار در پیش خداوندت می‌باشد.(۴۲) و اوست که انسان را به خنده انداخت و به گریه واداشت.(۴۳) و جانش را گرفت و زنده کرد.(۴۴)

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوجَينِ الذَّكَرَ وَالأُنثىٰ ﴿٤٥﴾ مِن نُطفَةٍ إِذا تُمنىٰ ﴿٤٦﴾
وَأَنَّ عَلَيهِ النَّشأَةَ الأُخرىٰ ﴿٤٧﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَغنىٰ وَأَقنىٰ ﴿٤٨﴾ وَأَنَّهُ هُوَ
رَبُّ الشِّعرىٰ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّهُ أَهلَكَ عادًا الأولىٰ ﴿٥٠﴾ وَثَمودَا فَما أَبقىٰ ﴿٥١﴾
وَقَومَ نوحٍ مِن قَبلُ إِنَّهُم كانوا هُم أَظلَمَ وَأَطغىٰ ﴿٥٢﴾ وَالمُؤتَفِكَةَ
أَهوىٰ ﴿٥٣﴾ فَغَشّٰىها ما غَشّىٰ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكَ تَتَمارىٰ ﴿٥٥﴾
هٰذا نَذيرٌ مِنَ النُّذُرِ الأولىٰ ﴿٥٦﴾ أَزِفَتِ الآزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيسَ لَها مِن
دونِ اللَّهِ كاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ أَفَمِن هٰذَا الحَديثِ تَعجَبونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضحَكونَ
وَلا تَبكونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنتُم سامِدونَ ﴿٦١﴾ فَاسجُدوا لِلَّهِ وَاعبُدوا ۩ ﴿٦٢﴾

سجدة واجبة

آیاتها ۵۵ — سُورَةُ القَمَرِ

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

اِقتَرَبَتِ السّاعَةُ وَانشَقَّ القَمَرُ ﴿١﴾ وَإِن يَرَوا آيَةً يُعرِضوا
وَيَقولوا سِحرٌ مُستَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبوا وَاتَّبَعوا أَهواءَهُم ۚ
وَكُلُّ أَمرٍ مُستَقِرٌّ ﴿٣﴾ وَلَقَد جاءَهُم مِنَ الأَنباءِ
ما فيهِ مُزدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكمَةٌ بالِغَةٌ فَما تُغنِ النُّذُرُ
﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنهُم يَومَ يَدعُ الدّاعِ إِلىٰ شَيءٍ نُكُرٍ ﴿٦﴾

و جفت‌های نر و ماده را از نطفه وقتی به‌رحم ریخته می‌شود خلق کرده. (۴۵ و ۴۶) ایجاد مرحله دیگر به عهده خداست. (۴۷) و خدا بی‌نیاز می‌کند و فقیر می‌سازد. (۴۸) و او صاحب‌اختیار «ستاره شعری» است. (۴۹) و او عاد اولیه و ثمود را هلاک کرد و کسی را باقی نگذاشت. (۵۰ و ۵۱) و همین‌طور قوم نوح را قبل از آن‌ها هلاک کرد. آن‌ها افرادی ظالم‌تر و سرکش‌تر از این‌ها بودند. (۵۲) همین‌طور شهرهایی را که زیر و رو شد، و پوشاند آنچه آن‌ها را فروپوشاند. (۵۳ و ۵۴) بنابراین در مورد کدامیک از نعمت‌های صاحب‌اختیارت شک داری؟ (۵۵) این پیغمبر، هشداردهنده‌ای مثل هشداردهندگان قبلی است. (۵۶) روز قیامت نزدیک شده. (۵۷) غیر از خدا کسی نمی‌تواند آن را آشکار سازد. (۵۸) آیا از این حرف تعجب می کنید و می‌خندید و گریه نمی کنید؟ (۵۹ و ۶۰) شما حیران و غافل هستید. (۶۱) پس در مقابل خدا سجده نمایید و بندگی او را بکنید. (۶۲)

سوره قمر (۵۴)

مکی و شامل پنجاه و پنج آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قیامت نزدیک و ماه پاره شد. (۱) اگر کافران آیتی (نشانه‌ای) ببینند از آن رو برمی‌گردانند و می‌گویند سحری طولانی است. (۲) آن‌ها انکار نمودند و از دلخواه خود پیروی کردند. هر کاری قراری دارد. (۳) از اخبار گذشتگان مطالبی برای آن‌ها گفته شد که آن‌ها را از خطا دور می‌کند. (۴) حکمت کاملی است ولی هشدارها فایده ندارد. (۵) از آن‌ها روگردان باش تا روزی که دعوت‌کننده آن‌ها را به وضع ناراحت‌کننده‌ای دعوت کند. (۶)

خُشَّعًا اَبصارُهُم يَخرُجونَ مِنَ الاَجداثِ كَاَنَّهُم جَرادٌ مُنتَشِرٌ ﴿٧﴾
مُهطِعينَ اِلَى الدّاعِ يَقولُ الكٰفِرونَ هٰذا يَومٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ ۞ كَذَّبَت
قَبلَهُم قَومُ نوحٍ فَكَذَّبوا عَبدَنا وَقالوا مَجنونٌ وَازدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعا
رَبَّهُ اَنّي مَغلوبٌ فَانتَصِر ﴿١٠﴾ فَفَتَحنا اَبوابَ السَّماءِ بِماءٍ مُنهَمِرٍ
﴿١١﴾ وَفَجَّرنَا الاَرضَ عُيونًا فَالتَقَى الماءُ عَلىٰ اَمرٍ قَد قُدِرَ ﴿١٢﴾
وَحَمَلنٰهُ عَلىٰ ذاتِ اَلواحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾ تَجري بِاَعيُنِنا جَزاءً لِمَن كانَ
كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَد تَرَكنٰها ءايَةً فَهَل مِن مُدَّكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيفَ كانَ
عَذابي وَنُذُرِ ﴿١٦﴾ وَلَقَد يَسَّرنَا القُرءانَ لِلذِّكرِ فَهَل مِن مُدَّكِرٍ
﴿١٧﴾ كَذَّبَت عادٌ فَكَيفَ كانَ عَذابي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ اِنّا اَرسَلنا عَلَيهِم
ريحًا صَرصَرًا في يَومِ نَحسٍ مُستَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنزِعُ النّاسَ كَاَنَّهُم اَعجازُ
نَخلٍ مُنقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيفَ كانَ عَذابي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَد يَسَّرنَا القُرءانَ
لِلذِّكرِ فَهَل مِن مُدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَت ثَمودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقالوا اَبَشَرًا
مِنّا واحِدًا نَتَّبِعُهُ اِنّا اِذًا لَفي ضَلٰلٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ اَءُلقِيَ الذِّكرُ عَلَيهِ
مِن بَينِنا بَل هُوَ كَذّابٌ اَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعلَمونَ غَدًا مَنِ الكَذّابُ
الاَشِرُ ﴿٢٦﴾ اِنّا مُرسِلُوا النّاقَةِ فِتنَةً لَهُم فَارتَقِبهُم وَاصطَبِر ﴿٢٧﴾

با چشم‌های به‌زیر افکنده، مثل ملخ‌های پراکنده از قبرها خارج می‌شوند. (۷) با سرعت به طرف دعوت‌کننده می‌روند. کافران گویند امروز روز سختی است. (۸) قبل از آن‌ها قوم نوح بنده ما نوح را تکذیب کردند و گفتند:دیوانه و رانده شده است. (۹) نوح از خداوندش کمک خواست و گفت من مغلوب هستم، به‌من کمک کن. (۱۰) ما درهای آسمان را با بارانی تند باز کردیم. (۱۱) و چشمه‌ها را در زمین روان کردیم، آب باران و چشمه‌ها برای کاری‌که مقرر شده بود به‌هم پیوستند. (۱۲) نوح را سوار کشتی، که از تخته و میخ ساخته شده بود، کردیم، (۱۳) که زیر نظر ما حرکت می‌کرد. آن برای مجازات کافران بود.[1] (۱۴) ما آن‌را عبرتی قرار دادیم، آیا پندپذیری هست؟ (۱۵) عذاب و هشدار من چطور بود؟ (۱۶) بدون تردید قرآن را برای متوجه‌شدن آسان کردیم، آیا کسی هست که متوجه شود؟ (۱۷) قوم عاد هم منکر شدند. عذاب و هشدار من چطور بود؟ (۱۸) ما در روز نحس طولانی طوفانی سرد بر آن‌ها فرستادیم. (۱۹) که مردم را مثل نخلی که از ریشه درآمده باشد از جا می‌کند. (۲۰) عذاب و هشدار من چطور بود؟ (۲۱) ما قرآن را برای متوجه‌شدن آسان کردیم، آیا کسی هست که متوجه شود؟ (۲۲) قوم ثمود هم پیغمبران ما را انکار کردند. (۲۳) و گفتند:آیا از انسانی مثل خود پیروی کنیم؟ اگر چنین کنیم گمراه و دیوانه‌ایم. (۲۴) آیا این تذکر از بین ما فقط به او وحی شده؟ نه، او دروغگوی خودپسندی است. (۲۵) فردا می‌فهمید چه‌کسی دروغگوی خودپسند است. (۲۶) ما شتر را برای امتحان آن‌ها می‌فرستیم. مراقب کار آن‌ها باش و صبر کن. (۲۷)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «در حالی که زیر نظر ما حرکت می‌کرد تا پاداش کسی باشد که مورد انکار و ناسپاسی قرار گرفته بود»

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ ۖ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ
فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ ۖ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا ۚ
كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ
﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ
أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ
وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ
﴿٤٦﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ
عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

و به آن‌ها خبر بده که آب باید بینشان تقسیم شده و هرکدام برای نوشیدن حاضر شوند. (۲۸) دوستشان را صدا زدند و او شتر را کشت. (۲۹) عذاب و هشدار من چطور بود؟ (۳۰) ما صدایی رعدآسا بر آن‌ها فرستادیم و به‌صورت گیاهان خشک خردشده درآمدند. (۳۱) ما قرآن را برای متوجه‌شدن آسان کردیم، آیا کسی هست که متوجه شود؟ (۳۲) قوم لوط هم منکر پیغمبران شدند. (۳۳) بر آن‌ها باران سنگ باراندیم. غیر از خانواده لوط که در سحر نجاتشان دادیم. (۳۴) این نعمتی از طرف ما بود. ما شکرگزاران را چنین پاداش می‌دهیم. (۳۵) لوط آن‌ها را از عذاب ما برحذر داشت ولی آن‌ها درباره آن بحث می‌کردند. (۳۶) آن‌ها خواستند با مهمانان لوط رابطه جنسی داشته باشند. ما چشمشان‌را کور کردیم، پس عذاب و هشدار مرا بچشید. (۳۷) صبح عذابی طولانی آن‌ها را فراگرفت. (۳۸) پس عذاب و هشدار مرا بچشید. (۳۹) بدون شک قرآن را برای متوجه‌شدن آسان کردیم، آیا کسی هست که متوجه شود؟ (۴۰) هشداردهندگان پیش فرعونیان آمدند. (۴۱) آن‌ها همه معجزات ما را تکذیب کردند. ما هم با قدرت کامل آن‌ها را عذاب کردیم. (۴۲) آیا منکران شما بهتر از آن‌ها هستند؟ یا در کتاب‌ها دلیلی بر عذاب نشدنتان وجود دارد؟ (۴۳) یا می‌گویند ما متحد و پیروزیم؟ (۴۴) آن جمع شکست‌خورده و فرار خواهند کرد. (۴۵) وعده‌شان روز قیامت است و عذاب قیامت وحشتناک‌تر و تلخ‌تر از عذاب دنیا است. (۴۶) گناه‌کاران در گمراهی و آتشند. (۴۷) روزی که آن‌ها را به‌رو در آتش می‌کشند و به‌آن‌ها می‌گویند آتش را بچشید. (۴۸) ما هر چیز را به‌اندازه خلق کردیم. (۴۹)

وَمَآ اَمرُنَآ اِلَّا واحِدَةٌ كَلَمحٍ بِالبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَد اَهلَكنَآ
اَشياعَكُم فَهَل مِن مُدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَیءٍ فَعَلوهُ فِی
الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغيرٍ وَكَبيرٍ مُستَطَرٌ ﴿٥٣﴾ اِنَّ المُتَّقينَ فی
جَنّٰتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فی مَقعَدِ صِدقٍ عِندَ مَليكٍ مُقتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

سُورَةُ الرَّحمٰن

آیاتها ۷۸

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

اَلرَّحمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ القُرءانَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الاِنسانَ ﴿٣﴾
عَلَّمَهُ البَيانَ ﴿٤﴾ اَلشَّمسُ وَالقَمَرُ بِحُسبانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجمُ
وَالشَّجَرُ يَسجُدانِ ﴿٦﴾ وَالسَّمآءَ رَفَعَها وَوَضَعَ الميزانَ
﴿٧﴾ اَلّا تَطغَوا فِی الميزانِ ﴿٨﴾ وَاَقيمُوا الوَزنَ بِالقِسطِ
وَلا تُخسِرُوا الميزانَ ﴿٩﴾ وَالاَرضَ وَضَعَها لِلاَنامِ ﴿١٠﴾
فيها فاكِهَةٌ وَالنَّخلُ ذاتُ الاَكمامِ ﴿١١﴾ وَالحَبُّ ذُوالعَصفِ
وَالرَّيحانُ ﴿١٢﴾ فَبِاَیِّ ءالآءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ ﴿١٣﴾ خَلَقَ
الاِنسانَ مِن صَلصالٍ كَالفَخّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الجآنَّ مِن
مارِجٍ مِن نارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَیِّ ءالآءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ ﴿١٦﴾

حزب ۱

فرمان ما فقط یکبار و به‌اندازه
یک چشم به‌هم زدن است. (۵۰)
ما امثال شما را هلاک کردیم. آیا
کسی هست که توجه پیدا کند؟
(۵۱) هر کاری که کرده‌اند در
کتاب‌ها ثبت شده است. (۵۲) هر
کار کوچک و بزرگی نوشته شده.
(۵۳) افراد با تقوی در بهشت‌ها و
کنار نهرها هستند. (۵۴) در
مجلسی پیش خداوند مقتدر که
دروغ در آن نیست. (۵۵)

سوره الرحمن (۵۵)
مکی و شامل هفتاد و هشت آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

خداوند رحمان. (۱) قرآن را یاد
داد. (۲) انسان را خلق کرد. (۳) و
به او سخن‌گفتن را یاد داد. (۴)
خورشید و ماه روی حساب دقیق
هستند. (۵) گیاه و درخت سجده
می‌کنند. (۶) خدای رحمان آسمان را برافراشت و میزان را قرار داد. (۷) تا در میزان طغیان نکنید. (۸) و بر پایه
عدالت وزن کنید و در وزن کم نگذارید. (۹) و زمین را برای مردم قرار داد. (۱۰) در زمین میوه و نخل غلاف‌دار
و دانه کاه‌دار و گیاه خوشبو وجود دارد. (۱۱ و ۱۲) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۱۳)
انسان را از گِل خشک مثل سفال و جن را از شعله‌های آتش آفرید. (۱۴ و ۱۵) پس منکر کدامیک از نعمت‌های
خداوندتان می‌شوید؟ (۱۶)

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ
﴿٢٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقَىٰ
وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٢٨﴾ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ
﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ
﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا ۚ
لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾
يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ
عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

او خداوند دو مشرق و دو مغرب است. (۱۷) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۱۸) دو دریا را به‌حرکت درآورد که به کنار هم برسند و بین آن‌ها فاصله‌ایست که از آن تجاوز نمی‌کنند. (۱۹ و ۲۰) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۲۱) از این دو دریا مروارید و مرجان خارج می‌شود. (۲۲) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۲۳) کشتی‌هایی دارد که مثل کوه در دریا روانند. (۲۴) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۲۵) همه کسانی که در زمین هستند از بین می‌روند و فقط ذات خداوند پرجلال و گرامی تو باقی می‌ماند. (۲۶ و ۲۷) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۲۸) آن‌هایی که در آسمان‌ها و زمین هستند از او درخواست می‌کنند. او هر روز در کاریست. (۳۷) (۲۹) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۳۰) ای جن و انس به حساب شما خواهیم رسید. (۳۱) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۳۲) ای گروه جن و انس اگر می‌توانید از مرزهای آسمان‌ها و زمین بگریزید، این کار را بکنید. نمی‌توانید این کار را بکنید، مگر با تسلطی. (۳۳) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۳۴) شعله‌هایی از آتش و مس گداخته بر شما می‌فرستد و شما نمی‌توانید کمکی به‌هم بکنید. (۳۵) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۳۶) وقتی‌که آسمان شکافته و مثل چرم (یا روغن) سرخ شود. (۳۷) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۳۸) در آن‌روز درباره گناه هیچ انسان و جنی سؤالی نمی‌شود. (۳۹) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۴۰)

يُعرَفُ المُجرِمونَ بِسيماهُم فَيُؤخَذُ بِالنَّواصي وَالأَقدامِ ﴿٤١﴾ فَبِأَيِّ
ءالاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتي يُكَذِّبُ بِهَا المُجرِمونَ
﴿٤٣﴾ يَطوفونَ بَينَها وَبَينَ حَميمٍ ءانٍ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ ءالاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ
﴿٤٥﴾ وَلِمَن خافَ مَقامَ رَبِّهِ جَنَّتانِ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ ءالاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ
﴿٤٧﴾ ذَواتا أَفنانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِأَيِّ ءالاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ ﴿٤٩﴾ فيهِما
عَينانِ تَجرِيانِ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ ءالاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ ﴿٥١﴾ فيهِما مِن
كُلِّ فاكِهَةٍ زَوجانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ ءالاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِـِٔينَ
عَلىٰ فُرُشٍ بَطائِنُها مِن إِستَبرَقٍ ۚ وَجَنَى الجَنَّتَينِ دانٍ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ
ءالاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ ﴿٥٥﴾ فيهِنَّ قاصِراتُ الطَّرفِ لَم يَطمِثهُنَّ
إِنسٌ قَبلَهُم وَلا جانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ ءالاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ ﴿٥٧﴾
كَأَنَّهُنَّ الياقوتُ وَالمَرجانُ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ ءالاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ ﴿٥٩﴾
هَل جَزاءُ الإِحسانِ إِلَّا الإِحسانُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ ءالاءِ رَبِّكُما
تُكَذِّبانِ ﴿٦١﴾ وَمِن دونِهِما جَنَّتانِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ ءالاءِ رَبِّكُما
تُكَذِّبانِ ﴿٦٣﴾ مُدهامَّتانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ ءالاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ ﴿٦٥﴾
فيهِما عَينانِ نَضّاخَتانِ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ ءالاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ ﴿٦٧﴾

گناه‌کاران از چهره‌هایشان[1] شناخته می‌شوند و پیشانی و پاهایشان را می‌گیرند. (۴۱) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۴۲) این همان جهنمی است که گناه‌کاران تکذیب می‌کنند. (۴۳) در میان آن جهنم و آب سوزان می‌گردند. (۴۴) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۴۵) و کسی که از مقام[2] خداوندش بترسد (کار خلاف نکند) دو باغ دارد. (۴۶) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۴۷) در آن دو باغ انواع درختان است. (۴۸) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۴۹) در آن دو چشمه روان است. (۵۰) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۵۱) در آن از هر میوه‌ای دو نوع است. (۵۲) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۵۳) بر بسترهایی با آستر حریر تکیه می‌زنند و میوه‌های درختانش در دسترس آن‌هاست. (۵۴) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۵۵) در آن‌ها دخترهای باحیایی هستند که هیچ انس و جنی لمسشان نکرده. (۵۶) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۵۷) آن‌ها چون یاقوت و مرجانند. (۵۸) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۵۹) آیا پاداش احسان غیر از احسان است؟ (۶۰) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۶۱) غیر از آن دو باغ، دو باغ دیگر هم هست. (۶۲) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۶۳) هر دو سبز و خرم و پردرختند. (۶۴) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۶۵) در آن‌ها دو چشمه جوشان است. (۶۶) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۶۷)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «گناه‌کاران به علامتشان شناخته می‌شوند»
(۲) ترجمه دیگر این آیه: «و برای کسی که از ایستادن در پیشگاه خداوندش (برای رسیدگی حساب) بترسد دو بهشت است»

فِيهِمَا فَٰكِهَةٞ وَنَخۡلٞ وَرُمَّانٞ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾
فِيهِنَّ خَيۡرَٰتٌ حِسَانٞ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٞ
مَّقۡصُورَٰتٞ فِي ٱلۡخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾
لَمۡ يَطۡمِثۡهُنَّ إِنسٞ قَبۡلَهُمۡ وَلَا جَآنّٞ ﴿٧٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٧٥﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ رَفۡرَفٍ خُضۡرٖ وَعَبۡقَرِيٍّ حِسَانٖ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ
ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ تَبَٰرَكَ ٱسۡمُ رَبِّكَ ذِي ٱلۡجَلَٰلِ وَٱلۡإِكۡرَامِ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الوَاقِعَة

آیاتها ٩٦

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ ٱلۡوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيۡسَ لِوَقۡعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٞ رَّافِعَةٌ
﴿٣﴾ إِذَا رُجَّتِ ٱلۡأَرۡضُ رَجّٗا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ ٱلۡجِبَالُ بَسّٗا ﴿٥﴾
فَكَانَتۡ هَبَآءٗ مُّنۢبَثّٗا ﴿٦﴾ وَكُنتُمۡ أَزۡوَٰجٗا ثَلَٰثَةٗ ﴿٧﴾ فَأَصۡحَٰبُ
ٱلۡمَيۡمَنَةِ مَآ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَيۡمَنَةِ ﴿٨﴾ وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ مَآ أَصۡحَٰبُ
ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ ﴿٩﴾ وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلسَّٰبِقُونَ ﴿١٠﴾ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلۡمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾
فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٞ مِّنَ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٞ مِّنَ ٱلۡأٓخِرِينَ
﴿١٤﴾ عَلَىٰ سُرُرٖ مَّوۡضُونَةٖ ﴿١٥﴾ مُّتَّكِـِٔينَ عَلَيۡهَا مُتَقَٰبِلِينَ ﴿١٦﴾

در آن‌ها میوه و خرما و انار وجود دارد. (۶۸) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۶۹) در آن‌ها زنان خوب و نیکو وجود دارند. (۷۰) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۷۱) زنان سیاه‌چشمی که در خیمه‌ها از نظرها پوشیده هستند. (۷۲) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۷۳) قبلا هیچ انسان و جنی به‌آن‌ها دسترسی نداشته. (۷۴) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۷۵) بر بالش‌های سبز و بسترهای زیبا تکیه زده‌اند. (۷۶) پس منکر کدامیک از نعمت‌های خداوندتان می‌شوید؟ (۷۷) اسم خداوند پرجلال و بزرگوار تو مبارک است. (۷۸)

سوره واقعه (۵۶)
مکی و شامل نود و شش آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

وقتی قیامت واقع شود. (۱) و واقع‌شدن آن دروغ نیست. (۲) خوارکننده و رفعت‌دهنده است. (۳) وقتی زمین بلرزد. (۴) و کوه‌ها متلاشی و غباری پراکنده شوند. (۵ و ۶) و شما سه گروه شوید. (۷) که عبارتند از یاران خوشبخت، این‌ها کیستند؟(۸) و گروه بدبخت، این‌ها چه‌کسانی هستند؟ (۹) و پیشگامان پیشقدم که مقرب هستند. (۱۰ و ۱۱) در بهشت‌های پرنعمت هستند. (۱۲) عده‌ای از قبلی‌ها و کمی از بعدی‌ها. (۱۳ و ۱۴) روی تخت‌های جواهرنشان روبه‌روی هم تکیه زده‌اند. (۱۵ و ۱۶)

يَطوفُ عَلَيهِم وِلدانٌ مُخَلَّدونَ ﴿١٧﴾ بِأَكوابٍ وَأَباريقَ وَكَأسٍ مِن مَعينٍ
﴿١٨﴾ لا يُصَدَّعونَ عَنها وَلا يُنزِفونَ ﴿١٩﴾ وَفاكِهَةٍ مِمّا يَتَخَيَّرونَ
﴿٢٠﴾ وَلَحمِ طَيرٍ مِمّا يَشتَهونَ ﴿٢١﴾ وَحورٌ عينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمثالِ اللُّؤلُؤِ
المَكنونِ ﴿٢٣﴾ جَزاءً بِما كانوا يَعمَلونَ ﴿٢٤﴾ لا يَسمَعونَ فيها لَغوًا
وَلا تَأثيمًا ﴿٢٥﴾ إِلّا قيلًا سَلامًا سَلامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصحابُ اليَمينِ ما أَصحابُ
اليَمينِ ﴿٢٧﴾ في سِدرٍ مَخضودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلحٍ مَنضودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلٍّ مَمدودٍ
﴿٣٠﴾ وَماءٍ مَسكوبٍ ﴿٣١﴾ وَفاكِهَةٍ كَثيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لا مَقطوعَةٍ
وَلا مَمنوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَرفوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنّا أَنشَأناهُنَّ إِنشاءً ﴿٣٥﴾
فَجَعَلناهُنَّ أَبكارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَترابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصحابِ اليَمينِ ﴿٣٨﴾
ثُلَّةٌ مِنَ الأَوَّلينَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِنَ الآخِرينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصحابُ الشِّمالِ
ما أَصحابُ الشِّمالِ ﴿٤١﴾ في سَمومٍ وَحَميمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِن يَحمومٍ
﴿٤٣﴾ لا بارِدٍ وَلا كَريمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُم كانوا قَبلَ ذٰلِكَ مُترَفينَ ﴿٤٥﴾ وَكانوا
يُصِرّونَ عَلَى الحِنثِ العَظيمِ ﴿٤٦﴾ وَكانوا يَقولونَ أَئِذا مِتنا وَكُنّا
تُرابًا وَعِظامًا أَإِنّا لَمَبعوثونَ ﴿٤٧﴾ أَوَآباؤُنَا الأَوَّلونَ ﴿٤٨﴾ قُل إِنَّ
الأَوَّلينَ وَالآخِرينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجموعونَ إِلىٰ ميقاتِ يَومٍ مَعلومٍ ﴿٥٠﴾

نوجوانان جاودانی با قدحها و پارچها و کاسههایی از آب گوارا دور آن‌ها می گردند.(۱۷ و ۱۸) که از خوردن آن سردردی نمی‌گیرند و بی‌خود (مست) هم نمی‌شوند. (۱۹) و میوه‌هایی که خودشان انتخاب می‌کنند. (۲۰) و گوشت پرنده‌ای که میل دارند. (۲۱) و حوران سیاه‌چشم که مثل مروارید در صدف هستند. (۲۲ و ۲۳) پاداشی است برای کارهایی که می‌کردند. (۲۴) در آن سخن بیهوده و گناه‌آلود نمی‌شنوند.(۲۵) مگر شنیدن سلام، سلام.(۲۶) وضع سعادتمندان چگونه است؟ (۲۷) در سایه درخت سدر بدون خار و موز پربار و سایه ممتد و آب روان و میوه‌های زیاد که تمام نمی‌شود و ممانعتی در کار نیست و همسران (یا خدمتکاران) بلندمرتبه که ما آن‌ها را بوجود آورده‌ایم و آن‌ها را دوشیزه ساخته‌ایم، همسر دوستان همسال برای افراد خوشبخت.(۲۸ تا ۳۸) عده‌ای از اوّلی‌ها و عده‌ای از آخری‌ها.(۳۹ و ۴۰) و اصحاب شِمال (افراد بدبخت)، وضع اصحاب شِمال چگونه است؟(۴۱) آن‌ها در باد داغ و آب جوشان و سایه‌ای از دود زیاد هستند که خنک و خوشایند نیست.(۴۲ تا ۴۴) آن‌ها قبلا (در دنیا) غرق نعمت و لذت بودند.(۴۵) و بر گناه بزرگ اصرار می‌ورزیدند.(۴۶) و می گفتند:آیا وقتی ما بمیریم و خاک و استخوان شویم دوباره (برای پس‌دادن حساب) زنده می‌شویم؟(۴۷) آیا پدران اولیه ما هم زنده می‌شوند؟(۴۸) بگو: اوّلی‌ها و آخری‌ها، همگی برای قرار روز معلوم جمع‌آوری می‌شوند.(۴۹ و ۵۰)

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ
زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ
﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ
خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَأَنْتُمْ
تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ
نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾
بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ أَأَنْتُمْ
أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا
فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ أَأَنْتُمْ
أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً
وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾
فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

بعد شما ای افراد گمراه که انکار می‌کنید، از درخت تلخ زقوم می‌خورید. (۵۱ و ۵۲) و شکم‌ها را از آن پر می‌کنید. (۵۳) روی آن آب جوش می‌خورید. (۵۴) و آن را مثل شتر تشنه‌ای که آب می‌خورد می‌خورید. (۵۵) در روز قیامت پذیرایی از آن‌ها به این شکل است. (۵۶) ما شما را خلق کردیم، چرا تصدیق نمی‌کنید؟ (۵۷) درباره منی که می‌ریزید چه نظری دارید؟ (۵۸) آیا شما آن را آفریده‌اید یا ما خالق آن هستیم؟ (۵۹) ما مرگ را میان شما مقدر کردیم و کسی نمی‌تواند جلوی کار ما را بگیرد، (۶۰) از این‌که افرادی مثل شما را به جایتان قرار دهیم و شما را در وضعی که نمی‌دانید بوجود آوریم. (۶۱) شما مرحله اول را می‌دانید چرا متوجه نمی‌شوید؟ (۶۲) درباره چیزی که می‌کارید چه‌نظری دارید؟ (۶۳) آیا شما آن را می‌رویانید یا ما؟ (۶۴) اگر بخواهیم آن را خشک می‌کنیم و شما تعجب می‌کنید. (۶۵) و می‌گویید ما ضرر کردیم بلکه محروم شده‌ایم. (۶۶ و ۶۷) درباره آبی که می‌نوشید چه نظری دارید؟ آیا شما آن را از ابر نازل کرده‌اید یا ما نازل کرده‌ایم؟ (۶۸ و ۶۹) اگر بخواهیم آن را تلخ می‌کنیم، پس چرا شکرگزاری نمی‌کنید؟ (۷۰) درباره آتشی که روشن می‌کنید، چه نظری دارید؟ آیا درخت آن را شما بوجود آورده‌اید یا ما بوجود آورده‌ایم؟ (۷۱ و ۷۲) ما آن را وسیله توجه پیداکردن و استفاده ثروتمند و فقیر ساختیم. (۷۳) پس به‌نام خداوند بزرگت تسبیح بگو. (۷۴) پس به جایگاه ستاره‌ها قسم می‌خورم. (۷۵) اگر بدانید آن قسم بزرگی است. (۷۶)

إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَٰبٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا
ٱلْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ
أَنتُم مُّدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾
فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلْحُلْقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ
أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَآ إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ
﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنْ أَصْحَٰبِ
ٱلْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَٰمٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ
ٱلْمُكَذِّبِينَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ
﴿٩٤﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ ٱلْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

سُورَةُ الحَدِيدِ

آياتها ٢٩

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُۥ مُلْكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ يُحْيِۦ وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
هُوَ ٱلْأَوَّلُ وَٱلْآخِرُ وَٱلظَّٰهِرُ وَٱلْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

که این قرآن ارجمند و در کتابی محفوظ است که فقط پاکان (فرشتگان) به آن دسترسی دارند.[۱] (۷۷ تا ۷۹) نزول آن از طرف (خداوند) صاحب‌اختیار همه مردم جهان است. (۸۰) آیا در مورد این سخن سهل‌انگاری می‌کنید؟ (۸۱) و آن را مورد تکذیب قرار می‌دهید؟ (۸۲) آنوقتی که جان به گلو برسد و شما مشغول نگاه‌کردن باشید، چه‌خواهید کرد؟ (۸۳ و ۸۴) ما از شما به او نزدیک‌تر هستیم ولی شما نمی‌بینید. (۸۵) اگر راست می‌گویید و جزای کارتان[۲] به شما داده نمی‌شود، چرا جان را دوباره برنمی‌گردانید؟ (۸۶ و ۸۷) اما اگر شخص از افراد مقرب باشد، خوشی و آسایش و بهشت پرنعمت مال او است. (۸۸ و ۸۹) اما اگر از اصحاب یمین (گروه خوشبخت) باشی، سلام خوشبختان بر تو است. (۹۰ و ۹۱) اما اگر شخص از منکران گمراه باشد. (۹۲) نصیب او آب جوش و رفتن به جهنم است. (۹۳ و ۹۴) این یقیناً حقیقت است. (۹۵) پس به‌نام خداوند بزرگت تسبیح بگو. (۹۶)

سوره حدید (۵۷)

مدنی و شامل بیست و نه آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

تمام چیزهایی که در آسمان‌ها و زمین وجود دارند خدا را تسبیح می‌گویند و او قدرتمند و حکیم است. (۱) فرمانروایی آسمان‌ها و زمین متعلق به خداست، زنده می‌کند و می‌میراند و قادر به هر کاری است. (۲) او اول و آخر و ظاهر و باطن است و هر چیزی را می‌داند. (۳)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «جز پیراسته شدگان از گناه آنرا در نخواهند یافت»
(۲) ترجمه دیگر آیات ۸۶ و ۸۷: «پس اگر شما مقهور و مملوك ما نیستید، اگر راست می‌گویید چرا جان را برنمی‌گردانید؟»

هُوَ الَّذی خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضَ فی سِتَّةِ اَیّامٍ ثُمَّ استَویٰ
عَلَی العَرشِ یَعلَمُ ما یَلِجُ فِی الاَرضِ وَما یَخرُجُ مِنها وَما یَنزِلُ مِنَ
السَّماۤءِ وَما یَعرُجُ فیها وَهُوَ مَعَکُم اَینَ ما کُنتُم وَ اللّٰهُ بِما تَعمَلونَ
بَصیرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلکُ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ وَ اِلَی اللّٰهِ تُرجَعُ الاُمورُ
﴿٥﴾ یولِجُ الَّیلَ فِی النَّهارِ وَ یولِجُ النَّهارَ فِی الَّیلِ وَهُوَ عَلیمٌ بِذاتِ
الصُّدورِ ﴿٦﴾ ءامِنوا بِاللّٰهِ وَ رَسولِهِ وَ اَنفِقوا مِمّا جَعَلَکُم
مُستَخلَفینَ فیهِ فَالَّذینَ ءامَنوا مِنکُم وَ اَنفَقوا لَهُم اَجرٌ کَبیرٌ ﴿٧﴾
وَما لَکُم لا تُؤمِنونَ بِاللّٰهِ وَ الرَّسولُ یَدعوکُم لِتُؤمِنوا بِرَبِّکُم وَقَد
اَخَذَ میثاقَکُم اِن کُنتُم مُؤمِنینَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذی یُنَزِّلُ عَلیٰ عَبدِهِ
ءایٰتٍ بَیِّنٰتٍ لِیُخرِجَکُم مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَی النّورِ وَ اِنَّ اللّٰهَ بِکُم
لَرَءوفٌ رَحیمٌ ﴿٩﴾ وَما لَکُم اَلّا تُنفِقوا فی سَبیلِ اللّٰهِ وَ لِلّٰهِ میراثُ
السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ لا یَستَوی مِنکُم مَن اَنفَقَ مِن قَبلِ الفَتحِ
وَ قٰتَلَ اُولٰۤئِکَ اَعظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذینَ اَنفَقوا مِن بَعدُ وَ قٰتَلوا
وَکُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الحُسنیٰ وَ اللّٰهُ بِما تَعمَلونَ خَبیرٌ ﴿١٠﴾ مَن ذَا
الَّذی یُقرِضُ اللّٰهَ قَرضًا حَسَنًا فَیُضٰعِفَهُ لَهُ وَ لَهُ اَجرٌ کَریمٌ ﴿١١﴾

اوست که آسمان‌ها و زمین را در شش مرحله آفرید و بعد بر عرش قرار گرفت. آنچه در زمین فرومی‌رود و آنچه از آن بیرون می‌آید و آنچه از آسمان پایین می‌آید و آنچه به آسمان بالا می‌رود (همه را)می‌داند و هرجا باشید با شما است. خدا تمام کارهایی را که می‌کنید می‌بیند. (۴) فرمانروایی آسمان‌ها و زمین متعلق به او است و تمام کارها به او برگردانده می‌شود. (۵) شب را داخل روز می‌کند[1] و روز را داخل شب می‌کند و از آنچه در سینه‌ها است اطلاع دارد. (۶) به خدا و رسولش ایمان بیاورید و از آنچه شما را در آن جانشین گذشتگان کرده انفاق کنید. افرادی از شما که ایمان آوردند و انفاق کردند پاداش بزرگی دارند. (۷) چرا به خدا ایمان نمی‌آورید؟ در صورتی که پیغمبر شما را دعوت می‌کند که به خداوندتان ایمان بیاورید. و اگر ایمان دارید از شما تعهد گرفته است. (۸) اوست که بر بنده خود (محمد (ص)) آیات روشنی نازل می‌کند تا شما را از تاریکی‌ها خارج کند و به نور ببرد. چون خدا نسبت به شما پرمهر و مهربان است. (۹) چرا در راه خدا انفاق نمی‌کنید؟ در صورتی که میراث آسمان‌ها و زمین مال خدا است (می‌میرید و هرچه دارید به‌جا می‌گذارید). کسانی که قبل از فتح انفاق کردند و در راه خدا جنگیدند با کسانی که بعداً این کار را کردند مساوی نیستند. درجه آن‌ها بالاتر از درجه کسانی است که بعد از فتح انفاق کردند و در راه خدا جنگیدند. ولی خدا به همه آن‌ها وعده خوبی داده است. خدا از کارهایی که می‌کنید خبر دارد. (۱۰) چه کسی به خدا قرض نیکو می‌دهد تا خدا آن را برای او چندبرابر کند؟ چنین کسی پاداش پرارزشی دارد. (۱۱)

يَوۡمَ تَرَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ يَسۡعَىٰ نُورُهُم بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَبِأَيۡمَٰنِهِم بُشۡرَىٰكُمُ ٱلۡيَوۡمَ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوۡمَ يَقُولُ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱنظُرُونَا نَقۡتَبِسۡ مِن نُّورِكُمۡ قِيلَ ٱرۡجِعُواْ وَرَآءَكُمۡ فَٱلۡتَمِسُواْ نُورٗاۖ فَضُرِبَ بَيۡنَهُم بِسُورٖ لَّهُۥ بَابُۢ بَاطِنُهُۥ فِيهِ ٱلرَّحۡمَةُ وَظَٰهِرُهُۥ مِن قِبَلِهِ ٱلۡعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمۡ أَلَمۡ نَكُن مَّعَكُمۡۖ قَالُواْ بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمۡ فَتَنتُمۡ أَنفُسَكُمۡ وَتَرَبَّصۡتُمۡ وَٱرۡتَبۡتُمۡ وَغَرَّتۡكُمُ ٱلۡأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَآءَ أَمۡرُ ٱللَّهِ وَغَرَّكُم بِٱللَّهِ ٱلۡغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَٱلۡيَوۡمَ لَا يُؤۡخَذُ مِنكُمۡ فِدۡيَةٞ وَلَا مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ مَأۡوَىٰكُمُ ٱلنَّارُۖ هِيَ مَوۡلَىٰكُمۡۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ﴿١٥﴾ ۞أَلَمۡ يَأۡنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن تَخۡشَعَ قُلُوبُهُمۡ لِذِكۡرِ ٱللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ ٱلۡحَقِّ وَلَا يَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلُ فَطَالَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡأَمَدُ فَقَسَتۡ قُلُوبُهُمۡۖ وَكَثِيرٞ مِّنۡهُمۡ فَٰسِقُونَ ﴿١٦﴾ ٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يُحۡيِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَاۚ قَدۡ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ ٱلۡمُصَّدِّقِينَ وَٱلۡمُصَّدِّقَٰتِ وَأَقۡرَضُواْ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا يُضَٰعَفُ لَهُمۡ وَلَهُمۡ أَجۡرٞ كَرِيمٞ ﴿١٨﴾

روزی که مردان و زنان باایمان را می‌بینی که نورشان جلوی آن‌ها و طرف راستشان به سرعت حرکت می‌کند. امروز مژدگانی شما بهشت‌هایی است که نهرها در آن روان است و در آن جاودان خواهید بود. این موفقیت بزرگی است. (۱۲) روزی که مردان و زنان منافق به افراد باایمان می‌گویند به ما توجه کنید تا مقداری از نور شما را بگیریم. به آن‌ها گفته می‌شود به عقب برگردید و کسب نور کنید. بین آن‌ها دیواری قرار داده می‌شود که دری دارد. داخل آن رحمت است و بیرون آن عذاب. (۱۳) داد می‌زنند که آیا ما با شما نبودیم؟ می‌گویند چرا بودید. ولی شما خودتان را گول زدید و انتظار کشیدید و شک کردید و آرزوها شما را گول زد تا این‌که فرمان خدا صادر شد و شیطان فریبکار شما را فریب داد. (۱۴) پس امروز از شما و افرادی که انکار می‌کردند تاوانی پذیرفته نمی‌شود. جای شما در آتش جهنم است. این آتش سزاوار شما است و بد جایی است. (۱۵) آیا وقت آن نشده که افراد باایمان دلشان به‌یاد خدا و حقی که نازل کرده خاشع شود؟ و مثل کسانی که قبلاً به آن‌ها کتاب داده شده نباشند؟ که چون زمانی طولانی سپری شد، قلبشان سخت شد و عده زیادی از آن‌ها دیگر از فرمان خدا اطاعت نمی‌کردند. (۱۶) بدانید که خدا زمین را بعد از مرگش زنده می‌کند. برای شما نشانه‌ها را بیان کردیم تا درباره آن فکر کنید. (۱۷) مردان و زنانی که انفاق کنند و به خدا قرض نیکو دهند، برای آن‌ها چندبرابر می‌شود و پاداش پرارزشی دارند. (۱۸)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: « ازشب می کاهد و بر روز می افزاید و از روز می کاهد و بر شب می افزاید »

وَ الَّذينَ ءامَنوا بِاللهِ وَ رُسُلِهِ أُولٰئِكَ هُمُ الصِّدّيقونَ
وَ الشُّهَداءُ عِندَ رَبِّهِم لَهُم أَجرُهُم وَ نورُهُم وَ الَّذينَ كَفَروا
وَ كَذَّبوا بِـٔايٰتِنا أُولٰئِكَ أَصحٰبُ الجَحيمِ (۱۹) اِعلَموا أَنَّمَا
الحَيوٰةُ الدُّنيا لَعِبٌ وَ لَهوٌ وَ زينَةٌ وَ تَفاخُرٌ بَينَكُم وَ تَكاثُرٌ
فِي الأَموالِ وَ الأَولادِ كَمَثَلِ غَيثٍ أَعجَبَ الكُفّارَ نَباتُهُ ثُمَّ
يَهيجُ فَتَرٰهُ مُصفَرًّا ثُمَّ يَكونُ حُطٰمًا وَ فِي الأٰخِرَةِ عَذابٌ
شَديدٌ وَ مَغفِرَةٌ مِنَ اللهِ وَ رِضوٰنٌ وَ مَا الحَيوٰةُ الدُّنيا إِلّا مَتاعُ
الغُرورِ (۲۰) سابِقوا إِلىٰ مَغفِرَةٍ مِن رَبِّكُم وَ جَنَّةٍ عَرضُها
كَعَرضِ السَّماءِ وَ الأَرضِ أُعِدَّت لِلَّذينَ ءامَنوا بِاللهِ وَ رُسُلِهِ
ذٰلِكَ فَضلُ اللهِ يُؤتيهِ مَن يَشاءُ وَ اللهُ ذُو الفَضلِ العَظيمِ
(۲۱) ما أَصابَ مِن مُصيبَةٍ فِي الأَرضِ وَ لا فی أَنفُسِكُم
إِلّا فی كِتٰبٍ مِن قَبلِ أَن نَبرَأَها إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللهِ يَسيرٌ
(۲۲) لِكَيلا تَأسَوا عَلىٰ ما فاتَكُم وَ لا تَفرَحوا بِما ءاتٰىكُم
وَ اللهُ لا يُحِبُّ كُلَّ مُختالٍ فَخورٍ (۲۳) الَّذينَ يَبخَلونَ وَ يَأمُرونَ
النّاسَ بِالبُخلِ وَ مَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللهَ هُوَ الغَنِيُّ الحَميدُ (۲۴)

افرادی که به خدا و پیغمبرانش ایمان آوردند، راستگو و پیش خداوندشان شاهد هستند. آن‌ها پاداش و نورشان را خواهند داشت و افرادی که حقیقت را پوشاندند و منکر آیات ما شدند، اهل جهنم هستند.(۱۹) بدانید که زندگی دنیا بازی و سرگرمی و تجمل و فخرفروشی بین خودتان و زیاده‌خواهی نسبت به‌هم در مال و فرزند است. مثل بارانی که رویاندن گیاهانش کشاورزان را به تعجب بیندازد ولی بعد می‌بینی که زرد می‌شود و خرد و خاشاک می‌شود ،و در آخرت از یک‌طرف عذاب شدید و از طرف دیگر آمرزش و رضایت الهی وجود دارد. در صورتی که زندگی دنیا فقط وسیله فریب است. (۲۰) برای رسیدن به آمرزش خداوندتان و بهشتی که پهنای آن به اندازه پهنای آسمان و زمین است و برای افرادی که به خدا و پیغمبرانش ایمان دارند آماده شده، با هم مسابقه بدهید و از هم جلو بزنید. این فضل خدا است، به هر کس که بخواهد می‌دهد. خدا صاحب فضل بزرگی است.(۲۱) هر مصیبتی که در زمین یا در وجود خودتان به شما وارد می‌شود، قبل از این که آن‌را بوجود آوریم، در کتاب ثبت شده است (مطابق قوانین خداست). این کار برای خدا آسان است.(۲۲) برای این‌که بر آنچه از دست شما رفت افسوسی نخورید و برای آنچه به شما داد شادی نکنید. خدا افراد خودپسند فخرفروش را دوست ندارد.(۲۳) خودپسندانی که بخل می‌ورزند و مردم را هم به بخل امر می‌کنند. کسی‌که قبول نکند بداند که خدا بی‌نیاز و سزاوار ستایش است.(۲۴)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۖ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ
وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا
وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ ۖ فَمِنْهُمْ
مُهْتَدٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً ۚ وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا
مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ
رِعَايَتِهَا ۖ فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ
يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ
بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لِئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ
الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۙ وَأَنَّ الْفَضْلَ
بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

پیغمبرانمان را با دلیل‌های روشن فرستادیم و با آن‌ها کتاب و وسیله سنجش نازل کردیم برای این‌که مردم عدالت رابرقرار کنند. و آهن را که در آن سختی زیاد و منفعت‌هایی برای مردم وجود دارد، نازل کردیم، برای این‌که خدا اشخاصی را که او و پیغمبرانش را از صمیم قلب یاری می‌کنند بشناسد. چون خدا نیرومند و توانا است. (۲۵) ما نوح و ابراهیم را فرستادیم و در بین فرزندان آن‌ها پیغمبری و کتاب گذاشتیم. عده‌ای از آن‌ها هدایت شدند و عده زیادی از آن‌ها از فرمان و نظر خدا اطاعت نکردند. (۲۶) دنبال آن‌ها پیغمبرانمان را فرستادیم و دنبال آن‌ها عیسی‌بن مریم را فرستادیم و به او انجیل دادیم و در دل افرادی که از او پیروی کردند نرمی و مهربانی قرار دادیم، و رهبانیتی که خودشان (روحانیون مسیحی)درست کردند ، ما بر آن‌ها مقرر نکردیم، ما فقط دنبال رضای خدا رفتن را برآنها واجب کردیم . ولی آن‌ها آن را آن‌طور که باید رعایت نکردند. ما به افرادی از آن‌ها که ایمان آوردند پاداششان را دادیم ولی عده زیادی از آن‌ها از فرمان خدا اطاعت نمی‌کردند. (۲۷) ای افراد باایمان، از نافرمانی خدا بترسید و به پیغمبرش ایمان بیاورید تا رحمتش را به شما دوبرابر بدهد و نوری برای شما بوجود آورد که با آن حرکت کنید و شما را بیامرزد. خدا آمرزنده و مهربان است. (۲۸) برای این‌که اهل کتاب بدانند که اختیار فضل خدا به‌دست آن‌ها نیست و فضل در اختیار خداست، به هر کس که بخواهد می‌دهد، خدا دارای فضل بزرگ است. (۲۹)

حزب

سُورَةُ المُجَادِلَة — آیاتها ۲۲

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

قَد سَمِعَ اللّٰهُ قَولَ الَّتی تُجادِلُكَ فی زَوجِها وَتَشتَكی اِلَی اللّٰهِ
وَاللّٰهُ يَسمَعُ تَحاوُرَكُما ۚ اِنَّ اللّٰهَ سَميعٌ بَصيرٌ ﴿١﴾ اَلَّذينَ يُظٰهِرونَ
مِنكُم مِن نِسائِهِم ما هُنَّ اُمَّهٰتِهِم ۖ اِن اُمَّهٰتُهُم اِلَّا الّٰـئی
وَلَدنَهُم ۚ وَاِنَّهُم لَيَقولونَ مُنكَرًا مِنَ القَولِ وَزورًا ۚ وَاِنَّ اللّٰهَ
لَعَفُوٌّ غَفورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذينَ يُظٰهِرونَ مِن نِسائِهِم ثُمَّ يَعودونَ
لِما قالوا فَتَحريرُ رَقَبَةٍ مِن قَبلِ اَن يَتَماسّا ۚ ذٰلِكُم توعَظونَ بِهٖ ۚ
وَاللّٰهُ بِما تَعمَلونَ خَبيرٌ ﴿٣﴾ فَمَن لَم يَجِد فَصِيامُ شَهرَينِ
مُتَتابِعَينِ مِن قَبلِ اَن يَتَماسّا ۖ فَمَن لَم يَستَطِع فَاِطعامُ سِتّينَ
مِسكينًا ۚ ذٰلِكَ لِتُؤمِنوا بِاللّٰهِ وَرَسولِهٖ ۚ وَتِلكَ حُدودُ اللّٰهِ ۗ
وَلِلكٰفِرينَ عَذابٌ اَليمٌ ﴿٤﴾ اِنَّ الَّذينَ يُحادّونَ اللّٰهَ وَرَسولَهٗ
كُبِتوا كَما كُبِتَ الَّذينَ مِن قَبلِهِم ۚ وَقَد اَنزَلنا ءايٰتٍ بَيِّنٰتٍ ۚ
وَلِلكٰفِرينَ عَذابٌ مُهينٌ ﴿٥﴾ يَومَ يَبعَثُهُمُ اللّٰهُ جَميعًا فَيُنَبِّئُهُم
بِما عَمِلوا ۚ اَحصٰىهُ اللّٰهُ وَنَسوهُ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَیءٍ شَهيدٌ ﴿٦﴾

سوره مجادله (۵۸)

مدنی و شامل بیست و دو آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

خدا سخن زنی را که درباره شوهرش با تو صحبت می‌کرد و به خدا شکایت می‌کرد شنید. خدا صحبت شما را می‌شنود. چون خدا شنونده بینا است. (۱) اشخاصی که به زنشان می‌گویند تو مثل مادر من هستی، حرف ناروا و دروغی می‌زنند. زنانشان مادر آن‌ها نیستند. مادرشان زنانی هستند که آن‌ها را زاییده‌اند. خدا عفوکننده و آمرزنده است. (۲) کسانی که چنین حرفی می‌زنند و بعد از گفته خود برمی گردند، قبل از این‌که با زنشان همخوابگی کنند، باید برده‌ای را آزاد کنند. این نصیحتی است که به شما می‌شود، خدا از تمام کارهایی که می‌کنید باخبر است. (۳) کسی‌که برده‌ای برای آزاد کردن پیدا نکرد، قبل از این‌که همخوابگی کند دوماه پشت سر هم روزه بگیرد. کسی‌که توانایی آن را نداشت، شصت مسکین را سیر کند. این کار برای این است که به خدا و رسولش ایمان بیاورید. این حدود خدا است و منکران عذاب پردردی دارند. (۴) اشخاصی که با خدا و رسولش مخالفت می‌کنند مثل افرادی که قبل از آن‌ها بودند خوار می‌شوند. ما آیات روشن و واضحی نازل کرده‌ایم و افراد بی‌ایمان عذاب خوارکننده‌ای دارند. (۵) روزی که خدا همه آن‌ها را برای رسیدگی به حسابشان زنده می‌کند و آن‌ها را از کارهایی که می‌کردند خبردار می‌کند. خدا حساب آن‌ها را دارد ولی خودشان آن را فراموش کرده‌اند. خدا شاهد هر چیزی است. (۶)

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ ما فِی السَّمٰوٰتِ وَما فِی الْاَرْضِ ما یَکُونُ
مِنْ نَجْوٰی ثَلٰثَةٍ اِلّا هُوَ رابِعُهُمْ وَلا خَمْسَةٍ اِلّا هُوَ سادِسُهُمْ
وَلا اَدْنٰی مِنْ ذٰلِکَ وَلا اَکْثَرَ اِلّا هُوَ مَعَهُمْ اَیْنَ ما کانُوا ثُمَّ یُنَبِّئُهُمْ
بِما عَمِلُوا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیمٌ ﴿۷﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَی
الَّذِینَ نُهُوا عَنِ النَّجْوٰی ثُمَّ یَعُودُونَ لِما نُهُوا عَنْهُ وَیَتَنٰجَوْنَ
بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوانِ وَمَعْصِیَتِ الرَّسُولِ وَاِذا جاءُوکَ حَیَّوْکَ بِما
لَمْ یُحَیِّکَ بِهِ اللّٰهُ وَیَقُولُونَ فِی اَنْفُسِهِمْ لَوْلا یُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِما
نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ یَصْلَوْنَها فَبِئْسَ الْمَصِیرُ ﴿۸﴾ یٰاَیُّهَا الَّذِینَ
اٰمَنُوا اِذا تَناجَیْتُمْ فَلا تَتَناجَوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوانِ وَمَعْصِیَتِ الرَّسُولِ
وَتَناجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰی وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِی اِلَیْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۹﴾ اِنَّمَا
النَّجْوٰی مِنَ الشَّیْطٰنِ لِیَحْزُنَ الَّذِینَ اٰمَنُوا وَلَیْسَ بِضارِّهِمْ شَیْئًا
اِلّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَی اللّٰهِ فَلْیَتَوَکَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۰﴾ یٰاَیُّهَا الَّذِینَ
اٰمَنُوا اِذا قِیلَ لَکُمْ تَفَسَّحُوا فِی الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوا یَفْسَحِ اللّٰهُ
لَکُمْ وَاِذا قِیلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا یَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِینَ اٰمَنُوا مِنْکُمْ
وَالَّذِینَ اُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ وَاللّٰهُ بِما تَعْمَلُونَ خَبِیرٌ ﴿۱۱﴾

آیا متوجه نشده‌ای که خدا هر چه در آسمان‌ها و زمین است می‌داند. هیچ سه‌نفری درِ گوشی حرف نمی‌زنند مگر این‌که خدا چهارمی آن‌هاست و هیچ پنج‌نفری با هم حرف نمی‌زنند مگر این‌که خدا ششمی آن‌هاست، کمتر و بیشتر از آن نیستند مگر این‌که خدا با آن‌هاست، هر جایی که باشند. و در روز قیامت آن‌ها را از کارهایی که کرده‌اند خبردار می‌کند. خدا هر چیزی را می‌داند. (۷) آیا کسانی را که از درِ گوشی حرف‌زدن نهی شده‌اند ندیدی که دوباره کاری را که از آن نهی شده‌اند انجام می‌دهند و به گناه و دشمنی و نافرمانی پیغمبر درِ گوشی حرف می‌زنند و پیش تو که می‌آیند، به صورتی با تو سلام و خوش‌آمدگویی می‌کنند که خدا آن طور با تو خوش‌آمدگویی نکرده است و در دلشان می‌گویند چرا خدا به‌خاطر این حرف‌هایی که می‌زنیم ما را عذاب نمی‌کند؟ جهنم برای آن‌ها کافی است و وارد آن می‌شوند و جهنم جای بدی است.(۸) ای مؤمنین، وقتی با هم درِ گوشی صحبت می‌کنید از روی گناه و دشمنی و نافرمانی پیغمبر نباشد. برای نیکی و تقوی درِ گوشی صحبت کنید و از نافرمانی خدا که پیش او جمع خواهید شد بترسید.(۹) درِ گوشی حرف‌زدن کاری است شیطانی برای این‌که مؤمنان را غمگین کند. در حالی‌که ذره‌ای به آن‌ها ضرر نمی‌زند مگر به فرمان خدا. مؤمنین باید به خدا توکل کنند.(۱۰) ای مؤمنین، وقتی در مجالس به‌شما گفته می‌شود جا باز کنید، این کار را بکنید تا خدا در کار شما گشایش ایجاد کند و وقتی به‌شما گفته می‌شود بلند شوید، این کار را بکنید. خدا مقام افراد باایمان و دانشمند را به‌درجات بالا می‌برد. خدا از همه کارهایی که می‌کنید خبر دارد.(۱۱)

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِذَا نٰجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَىْ نَجْوٰىكُمْ
صَدَقَةً ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
(١٢) ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَىْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقٰتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا
وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَءَاتُوا الزَّكٰوةَ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ
وَرَسُولَهُۥ وَاللّٰهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ (١٣) ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا
قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِم مَّا هُم مِّنكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى
الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ (١٤) أَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَآءَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (١٥) اتَّخَذُوٓا أَيْمٰنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ
اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ (١٦) لَّن تُغْنِىَ عَنْهُمْ أَمْوٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلٰدُهُم
مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ (١٧) يَوْمَ
يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُۥ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
عَلٰى شَىْءٍ أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُونَ (١٨) اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ
فَأَنسٰىهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ أُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ
هُمُ الْخٰسِرُونَ (١٩) إِنَّ الَّذِينَ يُحَآدُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُولٰٓئِكَ فِى
الْأَذَلِّينَ (٢٠) كَتَبَ اللّٰهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِىٓ إِنَّ اللّٰهَ قَوِىٌّ عَزِيزٌ (٢١)

ای افراد باایمان، وقتی با پیغمبر درِ گوشی صحبت می‌کنید قبل از آن صدقه‌ای بدهید. این کار برای شما بهتر و پاک‌تر است. اگر پول آن را نداشتید خدا آمرزنده و مهربان است. (۱۲) آیا از این‌که قبل از درِ گوشی صحبت‌کردنتان صدقه‌ای بدهید ترسیدید؟ وقتی که این کار را نکردید و خدا توبه شما را پذیرفت، نماز را به‌پا دارید و زکات بدهید و از خدا و رسولش اطاعت کنید. خدا از کارهایی که می‌کنید باخبر است. (۱۳) آیا افرادی را ندیدی که با گروهی که خدا از کار آن‌ها خشمگین است دوستی می‌کنند؟ آن‌ها از شما مسلمانان نیستند و شما از آن‌ها نیستید. آن‌ها دانسته قسم دروغ می‌خورند. (۱۴) خدا برای آن‌ها عذاب شدیدی آماده کرده، چون کارهایی که می‌کنند بد است. (۱۵) قسم‌های خود را سپری ساخته‌اند و مردم را از راه خدا باز داشته‌اند. آن‌ها عذاب خوارکننده‌ای دارند. (۱۶) مال و فرزند آن‌ها در مقابل خدا ذره‌ای به‌دردِ آن‌ها نمی‌خورد. آن‌ها اهل جهنم هستند و همیشه در آن خواهند بود. (۱۷) روزی که خدا همه آن‌ها را زنده می‌کند، برای خدا قسم می‌خورند همان‌طور که برای شما قسم می‌خورند و خیال می‌کنند که برای آن‌ها فایده‌ای خواهد داشت. بدانید که آن‌ها دروغگو هستند. (۱۸) شیطان بر آن‌ها غلبه کرده و یاد خدا را از خاطر آن‌ها برده. آن‌ها حزب شیطانند، بدانید حزب شیطان زیانکار است. (۱۹) اشخاصی که با خدا و پیغمبرش مخالفت می‌کنند پست‌ترین افرادند. (۲۰) خدا مقرر کرده که من و پیغمبرانم پیروز می‌شویم، چون خدا قوی و توانا است. (۲۱)

لَا تَجِدُ قَوۡمًا يُؤۡمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ يُوَآدُّونَ مَنۡ
حَآدَّ اللّٰهَ وَ رَسُولَهٗ وَ لَوۡ كَانُوۡا اٰبَآءَهُمۡ اَوۡ اَبۡنَآءَهُمۡ اَوۡ
اِخۡوَانَهُمۡ اَوۡ عَشِيرَتَهُمۡ ۚ اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِى قُلُوبِهِمُ الۡاِيمَانَ
وَ اَيَّدَهُمۡ بِرُوحٍ مِنۡهُ ۖ وَ يُدۡخِلُهُمۡ جَنّٰتٍ تَجۡرِى مِنۡ
تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا ۚ رَضِيَ اللّٰهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُوا عَنۡهُ ۚ
اُولٰٓئِكَ حِزۡبُ اللّٰهِ ۚ اَلَآ اِنَّ حِزۡبَ اللّٰهِ هُمُ الۡمُفۡلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الحَشرِ

آياتها ٢٤

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الۡاَرۡضِ ۖ وَهُوَ الۡعَزِيزُ الۡحَكِيمُ
﴿١﴾ هُوَ الَّذِىٓ اَخۡرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنۡ اَهۡلِ الۡكِتٰبِ مِنۡ دِيَارِهِمۡ
لِاَوَّلِ الۡحَشۡرِ ۚ مَا ظَنَنۡتُمۡ اَنۡ يَخۡرُجُوا ۖ وَظَنُّوٓا اَنَّهُمۡ مَانِعَتُهُمۡ
حُصُونُهُمۡ مِنَ اللّٰهِ فَاَتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنۡ حَيۡثُ لَمۡ يَحۡتَسِبُوا ۖ وَقَذَفَ
فِى قُلُوبِهِمُ الرُّعۡبَ ۚ يُخۡرِبُونَ بُيُوتَهُمۡ بِاَيۡدِيهِمۡ وَاَيۡدِى الۡمُؤۡمِنِينَ
فَاعۡتَبِرُوا يٰٓاُولِى الۡاَبۡصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوۡلَآ اَنۡ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيۡهِمُ
الۡجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمۡ فِى الدُّنۡيَا ۖ وَلَهُمۡ فِى الۡاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

افرادی را که به خدا و روز آخرت ایمان دارند پیدا نمی‌کنی که کسانی را که مخالف خدا و پیغمبرش هستند دوست بدارند، اگرچه پدر یا فرزند یا برادر یا خویشاوندان آن‌ها باشند. آن‌ها کسانی هستند که خدا ایمان را در دلشان ثبت کرده و با روحی از جانب خود تأییدشان کرده است و آن‌ها را وارد بهشت‌هایی می‌کند که در آن نهرهای روان است. همیشه در آن خواهند بود. خدا از آن‌ها راضی و آن‌ها هم از او راضی هستند. چنین افرادی حزب خدا هستند، بدانید که حزب خدا پیروز است. (۲۲)

سوره حشر (۵۹)

مدنی و شامل بیست و چهار آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

هرچه در آسمان‌ها و زمین است تسبیح خدا را می‌گویند و او توانا و حکیم است. (۱) اوست که افراد بی‌ایمان اهل کتاب را از سرزمینشان برای اولین‌بار بیرون کرد. شما تصور نمی‌کردید که آن‌ها بیرون روند. آن‌ها هم تصور می‌کردند که حصار شهرشان جلوی خدا را می‌گیرد. خدا از جایی که تصور آن را نمی‌کردند سراغ آن‌ها آمد و در دلشان ترس انداخت. خانه‌هایشان را با دست خودشان و با دست افراد باایمان خراب می‌کردند. ای اهل بصیرت، از این کار عبرت بگیرید. (۲) اگر خدا جلای وطن را برای آن‌ها مقرر نمی‌کرد، آن‌ها را در دنیا عذاب می‌کرد و آن‌ها در آخرت عذاب آتش جهنم را دارند. (۳)

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُۥ ۖ وَمَنْ يُشَاقِّ اللّٰهَ فَإِنَّ اللّٰهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً
عَلَىٰٓ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَآ أَفَآءَ اللّٰهُ
عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْهُمْ فَمَآ أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُۥ عَلَىٰ مَنْ يَشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَآ أَفَآءَ اللّٰهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ
دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَآءِ مِنْكُمْ ۚ وَمَآ آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا
نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۖ إِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾
لِلْفُقَرَآءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُۥ ۚ
أُولٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُو الدَّارَ وَالْإِيمَانَ
مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِمَّآ أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
خَصَاصَةٌ ۚ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

این کار به علت این است که با خدا و پیغمبرش مخالفت کردند. کسی‌که با خدا مخالفت کند (بداند که) مجازات خدا شدید است. (۴) هر نهال خرمایی که بریدید یا آن را به جای خود سر پا گذاشتید به فرمان خدا بود. برای این‌که خدا افرادی را که از حکم خدا اطاعت نمی‌کنند خوار کند. (۵) آنچه خدا از آنان به پیغمبرش برگرداند، شما برای به‌دست آوردن آن اسب و حیوانی نتاختید. ولی خدا پیغمبرانش را بر هر کسی‌که بخواهد مسلط می‌سازد. خدا قادر بر هر کاری است. (۶) آنچه خدا از اهل شهرها به پیغمبرش برگرداند متعلق به خدا و پیغمبرش و خویشان و یتیمان و تهیدستان و در راه ماندگان است تا بین ثروتمندان شما دست به‌دست نشود. آنچه پیغمبر به شما داد بگیرید و آنچه که شما را از آن بازداشت از آن دست بکشید. از نافرمانی خدا بترسید، چون مجازات خدا شدید است.(۷) (مقداری از غنایم) متعلق به مهاجرین فقیری است که آن‌ها را از شهر و اموالشان دور ساخته‌اند و دنبال لطف و کرم و رضایت خدا می‌گردند و خدا و پیغمبرش را یاری می‌کنند. چنین افرادی راستگو هستند.(۸) و افرادی که قبل از آمدن آن‌ها خانه و ایمان را آماده کردند مهاجرینی را که پیش آن‌ها آمدند دوست دارند و نیازی به آنچه به آن‌ها داده شد احساس نمی‌کنند و آن‌ها را بر خودشان ترجیح می‌دهند اگرچه به آن احتیاج داشته باشند. کسانی‌که جلوی بخل (خسیس بودن) خود را بگیرند موفق و رستگار هستند.(۹)

وَ الَّذينَ جاءو مِن بَعدِهِم يَقولونَ رَبَّنَا اغفِر لَنا
وَلِاِخوانِنَا الَّذينَ سَبَقونا بِالايمانِ وَلا تَجعَل فى قُلوبِنا
غِلًّا لِلَّذينَ ءامَنوا رَبَّنا اِنَّكَ رَءوفٌ رَحيمٌ ﴿١٠﴾ ۞ اَلَم تَرَ
اِلَى الَّذينَ نافَقوا يَقولونَ لِاِخوانِهِمُ الَّذينَ كَفَروا مِن
اَهلِ الكِتٰبِ لَئِن اُخرِجتُم لَنَخرُجَنَّ مَعَكُم وَلا نُطيعُ
فيكُم اَحَدًا اَبَدًا وَاِن قوتِلتُم لَنَنصُرَنَّكُم وَاللّٰهُ يَشهَدُ اِنَّهُم
لَكٰذِبونَ ﴿١١﴾ لَئِن اُخرِجوا لا يَخرُجونَ مَعَهُم وَلَئِن قوتِلوا
لا يَنصُرونَهُم وَلَئِن نَصَروهُم لَيُوَلُّنَّ الاَدبارَ ثُمَّ لا يُنصَرونَ
﴿١٢﴾ لَاَنتُم اَشَدُّ رَهبَةً فى صُدورِهِم مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُم
قَومٌ لا يَفقَهونَ ﴿١٣﴾ لا يُقاتِلونَكُم جَميعًا اِلّا فى قُرًى
مُحَصَّنَةٍ اَو مِن وَراءِ جُدُرٍ بَأسُهُم بَينَهُم شَديدٌ تَحسَبُهُم
جَميعًا وَقُلوبُهُم شَتّىٰ ذٰلِكَ بِاَنَّهُم قَومٌ لا يَعقِلونَ ﴿١٤﴾
كَمَثَلِ الَّذينَ مِن قَبلِهِم قَريبًا ذاقوا وَبالَ اَمرِهِم وَلَهُم
عَذابٌ اَليمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيطٰنِ اِذ قالَ لِلاِنسانِ اكفُر فَلَمّا
كَفَرَ قالَ اِنّى بَرىءٌ مِنكَ اِنّى اَخافُ اللّٰهَ رَبَّ العٰلَمينَ ﴿١٦﴾

کسانی‌که بعد از آن‌ها آمدند می‌گویند خداوندا، ما و برادرانمان را که قبل از ما ایمان آوردند بیامرز و در دل ما کینه‌ای نسبت به افراد باایمان قرار مده. خداوندا تو دلرحم و مهربانی. (۱۰) آیا منافقین را ندیدی که به دوستان کافر اهل کتابشان می‌گویند اگر شما را اخراج کنند ما با شما خارج می‌شویم و هرگز از حرف کسی درباره شما اطاعت نمی‌کنیم و اگر با شما بجنگند شما را کمک می‌کنیم. خدا شهادت می‌دهد که آن‌ها دروغ می‌گویند. (۱۱) اگر آن‌ها اخراج شوند، این‌ها با آن‌ها خارج نمی‌شوند و اگر با آن‌ها بجنگند، کمکشان نمی‌کنند و اگر به‌کمک آن‌ها بروند فرار می‌کنند و کمکی به آن‌ها نمی‌شود. (۱۲) ترسی که از شما در دل دارند بیشتر از ترسی است که از خدا دارند. این به علت این است که آن‌ها افرادی نفهم هستند. (۱۳) با شما دسته‌جمعی نمی‌جنگند مگر در شهرهای حصاردار یا از پشت دیوار. اختلافشان میانشان زیاد است. شما فکر می‌کنید آن‌ها با هم متحد هستند در صورتی که دل‌هایشان از هم جداست (با هم تفرقه دارند). این کار به دلیل این است که نمی‌فهمند. (۱۴) مانند کسانی هستند که کمی قبل از آن‌ها بودند که کیفر کارشان را چشیدند و عذاب پردردی دارند. (۱۵) مانند شیطان که به انسان گفت کافر شو، ولی وقتی انسان کافر شد گفت من از تو بیزارم. من از خدا که صاحب‌اختیار مردم جهان است می‌ترسم. (۱۶)

فَكانَ عاقِبَتَهُما أَنَّهُما فِي النّارِ خالِدَينِ فيها ۚ وَذٰلِكَ جَزاءُ
الظّٰلِمينَ ﴿١٧﴾ يٰأَيُّهَا الَّذينَ ءامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلتَنظُر نَفسٌ
ما قَدَّمَت لِغَدٍ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبيرٌ بِما تَعمَلونَ ﴿١٨﴾
وَلا تَكونوا كَالَّذينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسىٰهُم أَنفُسَهُم ۚ أُولٰئِكَ هُمُ
الفٰسِقونَ ﴿١٩﴾ لا يَستَوي أَصحٰبُ النّارِ وَأَصحٰبُ الجَنَّةِ ۚ
أَصحٰبُ الجَنَّةِ هُمُ الفائِزونَ ﴿٢٠﴾ لَو أَنزَلنا هٰذَا القُرءانَ
عَلىٰ جَبَلٍ لَرَأَيتَهُ خٰشِعًا مُتَصَدِّعًا مِن خَشيَةِ اللَّهِ ۚ
وَتِلكَ الأَمثٰلُ نَضرِبُها لِلنّاسِ لَعَلَّهُم يَتَفَكَّرونَ ﴿٢١﴾
هُوَ اللَّهُ الَّذي لا إِلٰهَ إِلّا هُوَ ۖ عٰلِمُ الغَيبِ وَالشَّهٰدَةِ ۖ
هُوَ الرَّحمٰنُ الرَّحيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذي لا إِلٰهَ إِلّا هُوَ
المَلِكُ القُدّوسُ السَّلٰمُ المُؤمِنُ المُهَيمِنُ العَزيزُ
الجَبّارُ المُتَكَبِّرُ ۚ سُبحٰنَ اللَّهِ عَمّا يُشرِكونَ ﴿٢٣﴾
هُوَ اللَّهُ الخٰلِقُ البارِئُ المُصَوِّرُ ۖ لَهُ الأَسماءُ الحُسنىٰ ۚ
يُسَبِّحُ لَهُ ما فِي السَّمٰوٰتِ وَالأَرضِ ۖ وَهُوَ العَزيزُ الحَكيمُ ﴿٢٤﴾

آیاتها ۱۳ — سُورَةُ المُمتَحَنَة

عاقبت آن‌ها این است که همیشه در آتش جهنم خواهند بود. این جزای افرادی است که ظلم می‌کنند. (۱۷) ای افراد باایمان، از نافرمانی خدا بترسید و هر کس باید ببیند برای فردای خودش چه کاری می‌کند. از نافرمانی خدا برحذر باشید، چون خدا از تمام کارهایی که می‌کنید مطلع است. (۱۸) مثل کسانی نباشید که خدا را فراموش کردند، خدا هم توجه به‌خودشان را از خاطرشان برد. آن‌ها افرادی هستند که از خدا اطاعت نمی‌کنند. (۱۹) اهل جهنم با اهل بهشت مساوی نیستند، اهل بهشت موفق و کامیاب هستند. (۲۰) اگر این قرآن را به کوه نازل می‌کردیم، می‌دیدی که از ترس خدا سر فرود می‌آورد و از هم شکافته می‌شود. این‌ها مثل‌هایی است که برای مردم می‌زنیم شاید فکر کنند. (۲۱) او خدایی‌ست که معبودی (کسی‌که انسان در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کند و از دستورهای او بدون چون و چرا پیروی کند) غیر از او وجود ندارد. دانای غیب و شهود است. او بخشنده مهربان است. (۲۲) او خدایی‌ست که معبودی غیر از او وجود ندارد. فرمانروای پاک و بی‌عیب و ایمنی‌بخش، حافظ توانای با جبروت بزرگ است. خدا از چیزهایی که شریک او می‌سازند دور است. (۲۳) او خدای آفریننده و بوجودآورنده و صورت‌ساز است. اسم‌های نیکویی دارد. هر چه در آسمان‌ها و زمین است تسبیح‌گوی او هستند و او مقتدر حکیم است. (۲۴)

سوره ممتحنه (۶۰)

مدنی و شامل سیزده آیه

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا تَتَّخِذُوۡا عَدُوِّىۡ وَعَدُوَّكُمۡ اَوۡلِيَآءَ تُلۡقُوۡنَ
اِلَيۡهِمۡ بِالۡمَوَدَّةِ وَقَدۡ كَفَرُوۡا بِمَا جَآءَكُمۡ مِّنَ الۡحَقِّ‌ۚ يُخۡرِجُوۡنَ الرَّسُوۡلَ
وَاِيَّاكُمۡ اَنۡ تُؤۡمِنُوۡا بِاللّٰهِ رَبِّكُمۡ‌ؕ اِنۡ كُنۡتُمۡ خَرَجۡتُمۡ جِهَادًا فِىۡ سَبِيۡلِىۡ
وَابۡتِغَآءَ مَرۡضَاتِىۡ‌ۚ تُسِرُّوۡنَ اِلَيۡهِمۡ بِالۡمَوَدَّةِ وَاَنَا اَعۡلَمُ بِمَاۤ اَخۡفَيۡتُمۡ
وَمَاۤ اَعۡلَنۡتُمۡ‌ؕ وَمَنۡ يَّفۡعَلۡهُ مِنۡكُمۡ فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيۡلِ ﴿١﴾ اِنۡ
يَّثۡقَفُوۡكُمۡ يَكُوۡنُوۡا لَـكُمۡ اَعۡدَآءً وَّيَبۡسُطُوۡۤا اِلَيۡكُمۡ اَيۡدِيَهُمۡ وَاَلۡسِنَتَهُمۡ
بِالسُّوۡٓءِ وَوَدُّوۡا لَوۡ تَكۡفُرُوۡنَ ﴿٢﴾ لَنۡ تَنۡفَعَكُمۡ اَرۡحَامُكُمۡ وَلَاۤ اَوۡلَادُكُمۡ
يَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ‌ ۛۚ يَفۡصِلُ بَيۡنَكُمۡ‌ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ بَصِيۡرٌ ﴿٣﴾ قَدۡ
كَانَتۡ لَـكُمۡ اُسۡوَةٌ حَسَنَةٌ فِىۡۤ اِبۡرٰهِيۡمَ وَالَّذِيۡنَ مَعَهٗ‌ۚ اِذۡ قَالُوۡا لِقَوۡمِهِمۡ
اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنۡكُمۡ وَمِمَّا تَعۡبُدُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ‌ كَفَرۡنَا بِكُمۡ وَبَدَا بَيۡنَنَا
وَبَيۡنَكُمُ الۡعَدَاوَةُ وَالۡبَغۡضَآءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤۡمِنُوۡا بِاللّٰهِ وَحۡدَهٗۤ اِلَّا
قَوۡلَ اِبۡرٰهِيۡمَ لِاَبِيۡهِ لَاَسۡتَغۡفِرَنَّ لَكَ وَمَاۤ اَمۡلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنۡ شَىۡءٍ‌ؕ
رَبَّنَا عَلَيۡكَ تَوَكَّلۡنَا وَاِلَيۡكَ اَنَبۡنَا وَاِلَيۡكَ الۡمَصِيۡرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا
فِتۡنَةً لِّلَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَاغۡفِرۡ لَنَا رَبَّنَا‌ۚ اِنَّكَ اَنۡتَ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ﴿٥﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ای مؤمنین، دشمن من و دشمن خودتان را به‌دوستی نگیرید. با آن‌ها اظهار دوستی می‌کنید در صورتی که آن‌ها منکر سخن حقی هستند که برای شما آمده. پیغمبر و شما را به علت این‌که ایمان دارید که صاحب‌اختیارتان (فقط) خداست (حاضر نیستید از کسی جز خدا اطاعت محض و بی‌چون چرا بکنید) از دیارتان اخراج می‌کنند. اگر برای جهاد در راه من و کسب رضایت من خارج می‌شوید، چرا پنهانی با آن‌ها اظهار دوستی می‌کنید؟ من آن چه را که پنهان یا آشکار کنید می‌دانم. کسی از شما که با آن‌ها دوستی کند گمراه است. (۱) اگر بر شما دست یابند، دشمن شما می‌شوند و دست و زبانشان را برای آزارتان به بدی می‌گشایند و مایلند شما کافر شوید. (۲) بستگان و اولاد شما برایتان فایده‌ای ندارند. روز قیامت بین شما جدایی می‌افتد. خدا تمام اعمالتان را می‌بیند. (۳) در کار ابراهیم و کسانی‌که با او بودند برای شما سرمشق خوبی است، وقتی به قومشان گفتند ما از شما و آنچه غیر از خدا می‌پرستید بیزاریم. ما کار شما را قبول نداریم و بین ما و شما برای همیشه دشمنی و کینه بوجود آمده، مگر این‌که فقط به خدا ایمان بیاورید. غیر از حرف ابراهیم که به پدرش گفت برایت از خدا طلب آمرزش می‌کنم ولی برای اجابت دعایم ضمانتی از طرف خدا ندارم. خدایا، به تو توکل کرده‌ایم و به‌سوی تو برمی‌گردیم، بازگشت همه به‌سوی توست. (۴) خدایا، ما را وسیله امتحان کافران قرار نده. خدایا، ما را بیامرز، تو قدرتمند حکیمی. (۵)

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ ۞ عَسَى اللّٰهُ أَنْ يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللّٰهُ قَدِيرٌ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٧﴾ لَا يَنْهَاكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ
دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ
مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللّٰهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُمْ
مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْئَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْئَلُوا مَا أَنْفَقُوا
ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ
شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

آن‌ها سرمشق خوبی برای کسی هستند که امید به خدا و روز آخرت دارد. کسی که قبول نکند، (بداند که) خدا بی‌نیاز و قابل ستایش است.(۶) شاید خدا بین شما و افرادی از آن‌ها که دشمنی وجود دارد دوستی ایجاد کند. خدا قادر و آمرزنده مهربان است.(۷) خدا شما را از نیکی کردن و عدالت کردن به کسانی که درباره دین با شما نجنگیدند و شما را از سرزمینتان بیرون نکردند، نهی نمی کند. چون خدا افراد عادل را دوست دارد.(۸) خدا شما را از دوستی با کسانی که با شما به‌خاطر دینتان جنگیدند و شما را از سرزمینتان بیرون کردند و برای بیرون کردن شما به‌هم کمک کردند، نهی می کند. کسانی که با آن‌ها دوستی کنند ظالم هستند.(۹) ای مؤمنین، وقتی زنان مهاجر باایمان پیش شما آمدند آن‌ها را بیازمایید. البته خدا ایمان آن‌ها را بهتر می‌داند. اگر فهمیدید که ایمان دارند آن‌ها را به کفار برنگردانید. این زن‌ها برای افراد بی‌ایمان حلال نیستند و کفار هم برای این‌ها حلال نیستند و مخارجی که کفار برای این زن‌ها کرده‌اند به کفار بدهید. و برای شما اشکالی ندارد که با آن‌ها ازدواج کنید، وقتی که مهریه آن‌ها را به آن‌ها بدهید. و عقد کفار را دستاویز قرار ندهید و شما باید خرجی را که برای آن‌ها کرده‌اید از آن‌ها بخواهید و آن‌ها باید خرجی را که کرده‌اند از شما بخواهند. این حکم خداست که بین شما حکم می کند. خدا دانا و حکیم است.(۱۰) اگر چیزی از آنچه خرج همسرانتان (که پیش کفار رفته اند) کرده‌اید پیش کفار ماند و آن‌ها ندادند و بعد مقابله به مثل کردید، (از پول کفار) به همان اندازه به کسانی که زنانشان رفته‌اند بدهید و از نافرمانی خدایی که به او ایمان دارید بترسید.(۱۱)

يَآ أَيُّهَا النَّبِيُّ اِذا جآءَكَ الْمُؤْمِنٰتُ يُبايِعنَكَ عَلىٓ اَن لايُشرِكنَ
بِاللّٰهِ شَيـًٔا وَلايَسرِقنَ وَلايَزنينَ وَلايَقتُلنَ اَولادَهُنَّ وَلايَأتينَ
بِبُهتانٍ يَفتَرينَهُ بَينَ اَيديهِنَّ وَاَرجُلِهِنَّ وَلايَعصينَكَ فى
مَعروفٍ فَبايِعهُنَّ وَاستَغفِر لَهُنَّ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفورٌ رَحيمٌ
١٢ يٰٓاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا لاتَتَوَلَّوا قَومًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيهِم
قَد يَئِسوا مِنَ الاٰخِرَةِ كَما يَئِسَ الكُفّارُ مِن اَصحٰبِ القُبورِ ١٣

سُورَةُ الصَّفِّ — آياتها ١٤

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ ما فِى السَّمٰوٰتِ وَما فِى الاَرضِ وَهُوَ العَزيزُ الحَكيمُ
١ يٰٓاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا لِمَ تَقولونَ ما لاتَفعَلونَ ٢
كَبُرَ مَقتًا عِندَ اللّٰهِ اَن تَقولوا ما لاتَفعَلونَ ٣ اِنَّ
اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذينَ يُقاتِلونَ فى سَبيلِهِ صَفًّا كَاَنَّهُم
بُنيانٌ مَرصوصٌ ٤ وَاِذ قالَ موسىٰ لِقَومِهِ يٰقَومِ لِمَ
تُؤذونَنى وَقَد تَعلَمونَ اَنّى رَسولُ اللّٰهِ اِلَيكُم فَلَمّا
زاغوٓا اَزاغَ اللّٰهُ قُلوبَهُم وَاللّٰهُ لايَهدِى القَومَ الفٰسِقينَ ٥

ای پیغمبر، وقتی زنان باایمان پیش تو آمدند که با تو بیعت کنند که چیزی را شریک خدا نسازند و دزدی و زنا نکنند و بچه‌هایشان را نکشند و تهمت زنا در مورد فرزند خود به کسی نزنند و در کارهای نیک برخلاف دستور تو کاری نکنند، با آن‌ها بیعت کن و برای آن‌ها از خدا آمرزش بخواه چون خدا آمرزنده مهربان است. (۱۲) ای افراد باایمان، با گروهی که مورد خشم خدا قرار گرفته‌اند دوستی نکنید. آن‌ها از آخرت ناامید شده‌اند همان‌طور که افراد بی‌ایمان از مردگان ناامید شده‌اند. (۱۳)

سوره صف (۶۱)

مدنی و شامل چهارده آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

هرچه در آسمان‌ها و زمین است تسبیح خدا را می‌گویند و او توانا و حکیم است. (۱) ای افراد باایمان، چرا حرفی می‌زنید که به‌آن عمل نمی‌کنید؟ (۲) اگر حرفی بزنید که به‌آن عمل نمی‌کنید پیش خدا گناه بزرگی است که باعث خشم او می‌شود. (۳) خدا کسانی را دوست دارد که متحد و متشکل مثل ستونی آهنین در راه او می‌جنگند (۴) وقتی را یادآوری کن که موسی به قومش گفت چرا مرا اذیت می‌کنید؟ در صورتی که می‌دانید که من رسول خدا برای شما هستم. وقتی منحرف شدند خدا هم دل‌های آن‌ها را منحرف کرد. خدا اشخاصی را که از او اطاعت نمی‌کنند راهنمایی نمی‌کند. (۵)

وَإِذ قالَ عيسَى ابنُ مَريَمَ يٰبَنى إِسراءيلَ إِنّى رَسولُ اللَّهِ إِلَيكُم مُصَدِّقًا
لِما بَينَ يَدَىَّ مِنَ التَّوريٰةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسولٍ يَأتى مِن بَعدِى اسمُهُ أَحمَدُ ۖ
فَلَمّا جاءَهُم بِالبَيِّنٰتِ قالوا هٰذا سِحرٌ مُبينٌ ﴿٦﴾ وَمَن أَظلَمُ مِمَّنِ
افتَرىٰ عَلَى اللَّهِ الكَذِبَ وَهُوَ يُدعىٰ إِلَى الإِسلٰمِ ۚ وَاللَّهُ لا يَهدِى القَومَ
الظّٰلِمينَ ﴿٧﴾ يُريدونَ لِيُطفِـٔوا نورَ اللَّهِ بِأَفوٰهِهِم وَاللَّهُ مُتِمُّ نورِهِ وَلَو
كَرِهَ الكٰفِرونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذى أَرسَلَ رَسولَهُ بِالهُدىٰ وَدينِ الحَقِّ لِيُظهِرَهُ
عَلَى الدّينِ كُلِّهِ وَلَو كَرِهَ المُشرِكونَ ﴿٩﴾ يٰأَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا هَل أَدُلُّكُم
عَلىٰ تِجٰرَةٍ تُنجيكُم مِن عَذابٍ أَليمٍ ﴿١٠﴾ تُؤمِنونَ بِاللَّهِ وَرَسولِهِ وَتُجٰهِدونَ
فى سَبيلِ اللَّهِ بِأَموٰلِكُم وَأَنفُسِكُم ۚ ذٰلِكُم خَيرٌ لَكُم إِن كُنتُم تَعلَمونَ ﴿١١﴾
يَغفِر لَكُم ذُنوبَكُم وَيُدخِلكُم جَنّٰتٍ تَجرى مِن تَحتِهَا الأَنهٰرُ وَمَسٰكِنَ
طَيِّبَةً فى جَنّٰتِ عَدنٍ ۚ ذٰلِكَ الفَوزُ العَظيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخرىٰ تُحِبّونَها ۖ نَصرٌ
مِنَ اللَّهِ وَفَتحٌ قَريبٌ ۗ وَبَشِّرِ المُؤمِنينَ ﴿١٣﴾ يٰأَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا كونوا
أَنصارَ اللَّهِ كَما قالَ عيسَى ابنُ مَريَمَ لِلحَوارِيّۦنَ مَن أَنصارى إِلَى اللَّهِ ۖ قالَ
الحَوارِيّونَ نَحنُ أَنصارُ اللَّهِ ۖ فَـٔامَنَت طائِفَةٌ مِن بَنى إِسراءيلَ وَكَفَرَت
طائِفَةٌ ۖ فَأَيَّدنَا الَّذينَ ءامَنوا عَلىٰ عَدُوِّهِم فَأَصبَحوا ظٰهِرينَ ﴿١٤﴾

وقتی که عیسی پسر مریم گفت ای بنی‌اسرائیل، من رسول خدا برای شما و تصدیق‌کننده توراتی هستم که قبل از من بوده و بشارت پیغمبری بعد از من که اسم او احمد است را به‌شما می‌دهم. چون برای آن‌ها معجزاتی آورد، گفتند:این سحر واضحی است. (۶) کیست ظالم‌تر از آن که دروغی را سر هم کند و به‌خدا نسبت دهد در حالی‌که او به اسلام (تسلیم خدابودن) دعوت می‌شود؟ خدا کسانی را که ظلم می‌کنند هدایت نمی‌کند. (۷) می‌خواهند با حرف‌های خودشان نور خدا را خاموش کنند. در صورتی که خدا نور خود را کامل می‌کند هرچند که کافران خوششان نیاید. (۸) اوست که پیغمبرش را با هدایت و دین حق فرستاد تا او را بر تمام دین آگاه کند، اگرچه کافران خوششان نیاید. (۹) ای مؤمنین، آیا شما را به تجارتی که شما را از عذاب پردرد نجات دهد راهنمایی بکنم؟ (۱۰) به خدا و پیغمبرش ایمان بیاورید و با مال و جانتان در راه خدا تلاش کنید. اگر حقیقت را درک کنید، می‌دانید که این کار به نفع شماست. (۱۱) خداگناهانتان را می‌بخشد و شما را وارد بهشت‌هایی می‌کند که در آن‌ها نهرها روان است و وارد خانه‌های پاک در بهشت جاوید می‌کند. این موفقیت بزرگی است. (۱۲) چیز دیگری که شما دوست دارید کمک الهی و فتح سریع است. این بشارت را به مؤمنین بده. (۱۳) ای مؤمنین، مددکار خدا باشید همان‌طور که عیسی پسر مریم به حواریون گفت مددکار من در راه خدا کیست؟ حواریون گفتند:ما مددکار خداییم. لذا عده‌ای از بنی‌اسرائیل ایمان آوردند و عده‌ای ایمان نیاوردند. ما کسانی را که ایمان آوردند بر ضد دشمنشان کمک کردیم و پیروز شدند. (۱۴)

حزب ۳

سُورَةُ الجُمُعَةِ — آیاتها ١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ ما فِى السَّمٰوٰتِ وَما فِى الأَرضِ المَلِكِ القُدّوسِ
العَزيزِ الحَكيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذى بَعَثَ فِى الأُمِّيّـۧنَ رَسولًا مِنهُم
يَتلوا عَلَيهِم ءايٰتِهِ وَيُزَكّيهِم وَيُعَلِّمُهُمُ الكِتٰبَ وَالحِكمَةَ
وَإِن كانوا مِن قَبلُ لَفى ضَلٰلٍ مُبينٍ ﴿٢﴾ وَءاخَرينَ مِنهُم
لَمّا يَلحَقوا بِهِم ۚ وَهُوَ العَزيزُ الحَكيمُ ﴿٣﴾ ذٰلِكَ فَضلُ اللَّهِ
يُؤتيهِ مَن يَشاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الفَضلِ العَظيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذينَ
حُمِّلُوا التَّورىٰةَ ثُمَّ لَم يَحمِلوها كَمَثَلِ الحِمارِ يَحمِلُ أَسفارًا ۚ
بِئسَ مَثَلُ القَومِ الَّذينَ كَذَّبوا بِـٔايٰتِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ لا يَهدِى القَومَ
الظّٰلِمينَ ﴿٥﴾ قُل يٰأَيُّهَا الَّذينَ هادوا إِن زَعَمتُم أَنَّكُم أَولِياءُ
لِلَّهِ مِن دونِ النّاسِ فَتَمَنَّوُا المَوتَ إِن كُنتُم صٰدِقينَ ﴿٦﴾
وَلا يَتَمَنَّونَهُ أَبَدًا بِما قَدَّمَت أَيديهِم ۚ وَاللَّهُ عَليمٌ بِالظّٰلِمينَ ﴿٧﴾
قُل إِنَّ المَوتَ الَّذى تَفِرّونَ مِنهُ فَإِنَّهُ مُلٰقيكُم ۖ ثُمَّ تُرَدّونَ
إِلىٰ عٰلِمِ الغَيبِ وَالشَّهٰدَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِما كُنتُم تَعمَلونَ ﴿٨﴾

سوره جمعه (۶۲)

مدنی و شامل یازده آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

آنچه در آسمان‌ها و زمین است خدا را به عظمت یاد می‌کنند که فرمانروای پاک و توانا و حکیم است. (۱) اوست که بین افراد بی‌سواد پیغمبری از خودشان فرستاد تاآیاتش را بر مردم بخواند و آن‌ها را پاک سازد و به‌آن‌ها کتاب و حکمت بیاموزد. هرچند[۱] قبلاً در گمراهی واضحی بودند. (۲) و دسته‌های دیگری که هنوز به‌آن‌ها نپیوسته‌اند، او توانا و حکیم است. (۳) این فضل خداست، آن را به هر کس که بخواهد می‌دهد. خدا دارای فضل بزرگ است. (۴) وضع افرادی که تورات به آن‌ها داده شد ولی به‌آن عمل نکردند مثل خری است که کتاب بارش باشد. داستان کسانی‌که منکر آیات خدا شدند (دستورهایی را که در کتاب خدا آمده قبول نکردند) نمونه بدی است. خدا افرادی را که ظلم می‌کنند هدایت نمی‌کند. (۵) بگو: ای یهودیان، اگر گمان می‌کنید که در بین مردم فقط شما محبوب خدا هستید، اگر راست می‌گویید تمنای مرگ بکنید.(۶) به‌خاطر کارهایی که کرده‌اند هرگز تمنای مرگ نمی‌کنند. خدا کسانی را که ظلم می‌کنند می‌شناسد.(۷) بگو: مرگی که از آن فرار می‌کنید سراغ شما می‌آید و به شما می‌رسد. بعد پیش خدا که دانای غیب و شهود است برگردانده می‌شوید و خدا شما را از کارهایی که می‌کردید خبردار می‌کند.(۸)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «... بی‌گمان پیش از این در گمراهی آشکاری بودند»

يٰٓاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوٓا اِذا نودِىَ لِلصَّلوٰةِ مِن يَومِ الجُمُعَةِ
فَاسعَوا اِلىٰ ذِكرِ اللّٰهِ وَذَرُوا البَيعَ ۚ ذٰلِكُم خَيرٌ لَكُم اِن كُنتُم
تَعلَمونَ ﴿٩﴾ فَاِذا قُضِيَتِ الصَّلوٰةُ فَانتَشِروا فِى الاَرضِ وَابتَغوا
مِن فَضلِ اللّٰهِ وَاذكُرُوا اللّٰهَ كَثيرًا لَعَلَّكُم تُفلِحونَ ﴿١٠﴾ وَاِذا
رَاَوا تِجارَةً اَو لَهوًا انفَضّوٓا اِلَيها وَتَرَكوكَ قائِمًا ۚ قُل ما عِندَ
اللّٰهِ خَيرٌ مِنَ اللَّهوِ وَمِنَ التِّجارَةِ ۚ وَاللّٰهُ خَيرُ الرّٰزِقينَ ﴿١١﴾

سورة المنافقون

آياتها ١١

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

اِذا جاءَكَ المُنٰفِقونَ قالوا نَشهَدُ اِنَّكَ لَرَسولُ اللّٰهِ ۘ وَاللّٰهُ
يَعلَمُ اِنَّكَ لَرَسولُهُ ۚ وَاللّٰهُ يَشهَدُ اِنَّ المُنٰفِقينَ لَكٰذِبونَ ﴿١﴾
اِتَّخَذوٓا اَيمٰنَهُم جُنَّةً فَصَدّوا عَن سَبيلِ اللّٰهِ ۚ اِنَّهُم ساءَ ما كانوا
يَعمَلونَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُم ءامَنوا ثُمَّ كَفَروا فَطُبِعَ عَلىٰ قُلوبِهِم
فَهُم لا يَفقَهونَ ﴿٣﴾ ۞ وَاِذا رَاَيتَهُم تُعجِبُكَ اَجسامُهُم ۖ وَاِن
يَقولوا تَسمَع لِقَولِهِم ۖ كَاَنَّهُم خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌ ۖ يَحسَبونَ كُلَّ
صَيحَةٍ عَلَيهِم ۚ هُمُ العَدُوُّ فَاحذَرهُم ۚ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۖ اَنّىٰ يُؤفَكونَ ﴿٤﴾

ای افراد باایمان، وقتی ندای نماز جمعه داده شد به نماز بشتابید و خرید و فروش را رها کنید. اگر علم داشته باشید متوجه می‌شوید که این کار به‌نفع شما است. (۹) وقتی نماز تمام شد در زمین پخش شوید و دنبال فضل خدا و کسب معاش بروید و خدا را زیاد یاد کنید تا رستگار شوید. (۱۰) وقتی تجارتی یا سرگرمی ببینند پراکنده می‌شوند و به طرف آن می‌روند و تو را ایستاده در حال نماز ترک می‌کنند. بگو: آن چه پیش خدا است بهتر از سرگرمی و تجارت است. خدا بهترین روزی‌دهنده است. (۱۱)

سوره منافقون (۶۳)
مدنی شامل یازده آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

وقتی افراد منافق پیش تو می‌آیند می‌گویند شهادت می‌دهیم که تو رسول خدا هستی. در صورتی که خدا می‌داند که تو رسولش هستی، و شهادت می‌دهد که منافقین به‌دروغ چنین حرفی می‌زنند (۱) قسم‌هایشان را سپری ساخته‌اند تا از پذیرفتن راه خدا خودداری کنند. آن‌ها کار بدی می‌کنند. (۲) این کار به این علت است که آن‌ها ایمان آوردند و بعد کافر شدند. لذا بر دلشان مهر زده شده و درک نمی‌کنند. (۳) وقتی آن‌ها را می‌بینی بدن‌هایشان تو را متعجب می‌کند و اگر حرف بزنند به حرف‌هایشان گوش می‌دهی. مثل این که چوب‌هایی هستند که به دیوار تکیه داده شده باشند. هر صدای بلندی را بر ضد خود حساب می‌کنند. آن‌ها دشمن هستند، از آن‌ها حذر کن. خدا آن‌ها را نابود کند که این چنین از حق روگردان هستند. (۴)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ
وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۚ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُّوا ۗ وَلِلَّهِ
خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
مِنْهَا الْأَذَلَّ ۚ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾
وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

آیاتها ۱۸ — سُورَةُ التَّغَابُنِ

وقتی به آن‌ها گفته شود بیایید تا رسول خدا برای شما طلب آمرزش کند سرشان را برمی‌گردانند. آن‌ها را می‌بینی که با تکبر از این‌کار خودداری می‌کنند. (۵) برای آن‌ها فرقی نمی‌کند، چه برای آن‌ها از خدا طلب آمرزش بکنی چه نکنی، خدا هرگز آن‌ها را نمی‌بخشد. چون خدا افرادی را که از دستورهایش اطاعت نمی‌کنند هدایت نمی‌کند. (۶) آن‌ها اشخاصی هستند که می‌گویند به کسانی‌که پیش رسول خدا هستند پولی ندهید تا از اطراف او پراکنده شوند. در صورتی که خزائن آسمان‌ها و زمین مال خدا است، ولی افراد منافق این را درک نمی‌کنند. (۷) می‌گویند اگر به مدینه برگردیم قدرتمندان ما افراد ذلیل را از آن بیرون می‌کنند. در صورتی که عزت مال خدا و پیغمبرش و افراد باایمان است. ولی افراد منافق این را نمی‌دانند. (۸) ای افراد باایمان، مال و فرزندتان شما را از یاد خدا غافل نکند. کسانی‌که این کار را بکنند زیان‌کارند. (۹) از آنچه روزی شما کرده‌ایم قبل از این‌که مرگ سراغ شما بیاید انفاق کنید. قبل از این‌که شخص بگوید خداوندا، چرا مرگ مرا مدت کمی به عقب نینداختی تا انفاق کنم و از افراد صالح باشم. (۱۰) وقتی مرگ کسی فرارسید خدا هرگز آن را به‌عقب نمی‌اندازد. خدا از کارهایی که می‌کنید خبر دارد. (۱۱)

سوره تغابن (۶۴)

مدنی و شامل هجده آیه

بِسۡمِ اللَّهِ الرَّحۡمَٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ ما فِي السَّمٰوٰتِ وَما فِي الأَرضِ لَهُ المُلكُ وَلَهُ الحَمدُ
وَهُوَ عَلىٰ كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذي خَلَقَكُم فَمِنكُم كافِرٌ وَمِنكُم
مُؤمِنٌ وَاللَّهُ بِما تَعمَلونَ بَصيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالأَرضَ
بِالحَقِّ وَصَوَّرَكُم فَأَحسَنَ صُوَرَكُم وَإِلَيهِ المَصيرُ ﴿٣﴾ يَعلَمُ ما
فِي السَّمٰوٰتِ وَالأَرضِ وَيَعلَمُ ما تُسِرّونَ وَما تُعلِنونَ وَاللَّهُ عَليمٌ
بِذاتِ الصُّدورِ ﴿٤﴾ أَلَم يَأتِكُم نَبَؤُا الَّذينَ كَفَروا مِن قَبلُ فَذاقوا
وَبالَ أَمرِهِم وَلَهُم عَذابٌ أَليمٌ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِأَنَّهُ كانَت تَأتيهِم رُسُلُهُم
بِالبَيِّنٰتِ فَقالوا أَبَشَرٌ يَهدونَنا فَكَفَروا وَتَوَلَّوا وَاستَغنَى اللَّهُ
وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَميدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذينَ كَفَروا أَن لَن يُبعَثوا قُل بَلىٰ وَرَبّي
لَتُبعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِما عَمِلتُم وَذٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسيرٌ ﴿٧﴾ فَآمِنوا
بِاللَّهِ وَرَسولِهِ وَالنّورِ الَّذي أَنزَلنا وَاللَّهُ بِما تَعمَلونَ خَبيرٌ
﴿٨﴾ يَومَ يَجمَعُكُم لِيَومِ الجَمعِ ذٰلِكَ يَومُ التَّغابُنِ وَمَن يُؤمِن
بِاللَّهِ وَيَعمَل صٰلِحًا يُكَفِّر عَنهُ سَيِّئاتِهِ وَيُدخِلهُ جَنّٰتٍ تَجري
مِن تَحتِهَا الأَنهارُ خٰلِدينَ فيها أَبَدًا ذٰلِكَ الفَوزُ العَظيمُ ﴿٩﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

آنچه در آسمان‌ها و زمین است تسبیح خدا را می‌گویند. فرمانروایی فقط از آن اوست، و ستایش و بزرگداشت فقط برای اوست و او بر هر کاری قادر است. (۱) اوست که شما را خلق کرده. عده‌ای از شما کافرند و عده‌ای مؤمن. خدا اعمالتان را می‌بیند. (۲) آسمان‌ها و زمین را به‌حق آفرید و شما را به بهترین شکل نقش بندی کرد و بازگشت همه به پیشگاه او است. (۳) آنچه را در آسمان‌ها و زمین است می‌داند و چیزهایی را که پنهان یا آشکار می‌کنید می‌داند و آنچه در دل‌هاست می‌داند. (۴) آیا خبر کافران قبلی به‌شما گفته نشد؟ آن‌ها جزای کارهایشان را چشیدند و عذاب پردردی دارند. (۵) این عذاب به علت این است که پیغمبرانشان دلیل‌های روشن برای آن‌ها آوردند و آن‌ها گفتند:آیا آدمی می‌خواهد ما را هدایت کند؟ پس منکر رسالت آن‌ها شدند و قبول نکردند، خدا بی‌نیاز است، بی‌نیاز و ستوده. (۶) کافران خیال کردند که برای دیدن جزای اعمالشان زنده نمی‌شوند. بگو: آری، به خداوندم قسم شما حتماً زنده و از کارهایی که کرده‌اید آگاه می‌شوید و این کار برای خدا آسان است. (۷) پس به خدا و پیغمبرش و نوری که نازل کردیم ایمان بیاورید. خدا از کارهایتان باخبر است. (۸) روزی که شما را جمع می کند، متوجه ضررتان می‌شوید. کسانی که به خدا ایمان بیاورند و کار درست بکنند، خدا گناهانشان را می‌بخشد و آن‌ها را وارد بهشت‌هایی می کند که در آن‌ها نهرها روان است و همیشه در آن خواهند بود. این موفقیت بزرگیست. (۹)

وَالَّذينَ كَفَروا وَكَذَّبوا بِـٔايٰتِنا أُولٰئِكَ أَصحٰبُ
النّارِ خٰلِدينَ فيها ۖ وَبِئسَ المَصيرُ ﴿١٠﴾ ما أَصابَ مِن
مُصيبَةٍ إِلّا بِإِذنِ اللَّهِ ۗ وَمَن يُؤمِن بِاللَّهِ يَهدِ قَلبَهُ ۚ وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيءٍ عَليمٌ ﴿١١﴾ وَأَطيعُوا اللَّهَ وَأَطيعُوا الرَّسولَ ۚ
فَإِن تَوَلَّيتُم فَإِنَّما عَلىٰ رَسولِنَا البَلٰغُ المُبينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ
لا إِلٰهَ إِلّا هُوَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَليَتَوَكَّلِ المُؤمِنونَ ﴿١٣﴾
يٰأَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا إِنَّ مِن أَزوٰجِكُم وَأَولٰدِكُم عَدُوًّا
لَكُم فَاحذَروهُم ۚ وَإِن تَعفوا وَتَصفَحوا وَتَغفِروا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّما أَموٰلُكُم وَأَولٰدُكُم
فِتنَةٌ ۚ وَاللَّهُ عِندَهُ أَجرٌ عَظيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا استَطَعتُم
وَاسمَعوا وَأَطيعوا وَأَنفِقوا خَيرًا لِأَنفُسِكُم ۗ وَمَن
يوقَ شُحَّ نَفسِهِ فَأُولٰئِكَ هُمُ المُفلِحونَ ﴿١٦﴾ إِن تُقرِضُوا
اللَّهَ قَرضًا حَسَنًا يُضٰعِفهُ لَكُم وَيَغفِر لَكُم ۚ وَاللَّهُ شَكورٌ
حَليمٌ ﴿١٧﴾ عٰلِمُ الغَيبِ وَالشَّهٰدَةِ العَزيزُ الحَكيمُ ﴿١٨﴾

آیاتها ١٢ سُورَةُ الطَّلَاقِ

و افرادی که ایمان نیاوردند و
آیات ما را دروغ پنداشتند
(دستورهایی را که خدا در کتاب
الهی برایشان نازل کرد قبول
نکردند) اهل جهنم هستند و
همیشه در آن خواهند بود و جهنم
بد جایی است. (۱۰) هیچ مصیبتی
به کسی نمی‌رسد مگر به فرمان
خدا (مطابق قوانینی که خدا در
خلقت گذاشته). کسی که به خدا
ایمان بیاورد خدا قلبش را هدایت
می‌کند. خدا هر چیزی را می‌داند.
(۱۱) از خدا و پیغمبرش اطاعت
کنید. اگر از این کار خودداری
کنید، وظیفه پیغمبر ما فقط
رساندن آشکار رسالت ماست.
(۱۲) خدا، معبودی (کسی‌که
انسان در مقابل او احساس و ابراز
کوچکی کند و از دستورهای او
بدون چون و چرا پیروی کند) غیر
از او وجود ندارد. افراد باایمان باید فقط به خدا توکل کنند. (۱۳) ای افراد باایمان، بعضی از همسران و
فرزندانتان دشمن شما هستند. از آن‌ها حذر کنید. اگر آن‌ها را عفو کنید و از گناهانشان درگذرید و ببخشید، خدا
هم آمرزنده و مهربان است. (۱۴) مال و فرزند شما فقط برای امتحان شماست. در صورتی که پاداش بزرگ
پیش خداست. (۱۵) پس تا می‌توانید از نافرمانی دستورهای خدا دوری کنید و (کلام خدا را) بشنوید و اطاعت
کنید و انفاق کنید که برای خود شما بهتر است. کسانی‌که جلوی خسیس بودن خود را بگیرند موفق و
رستگارند. (۱۶) اگر قرض خوبی به خدا بدهید آن را برای شما چندبرابر می‌کند و شما را می‌آمرزد. خدا
قدرشناس و بردبار است. (۱۷) دانای پنهان و آشکار است و قدرتمند باحکمت است. (۱۸)

سوره طلاق (۶۵)

مدنی و شامل دوازده آیه

حزب ١

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيمِ

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقۡتُمُ النِّسَآءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحۡصُوا
الۡعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمۡ لَا تُخۡرِجُوهُنَّ مِنۡ بُيُوتِهِنَّ
وَلَا يَخۡرُجۡنَ اِلَّآ اَنۡ يَأۡتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلۡكَ حُدُودُ اللّٰهِ
وَمَنۡ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهُ لَا تَدۡرِي لَعَلَّ اللّٰهَ
يُحۡدِثُ بَعۡدَ ذٰلِكَ اَمۡرًا ﴿١﴾ فَاِذَا بَلَغۡنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمۡسِكُوهُنَّ
بِمَعۡرُوفٍ اَوۡ فَارِقُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٍ وَاَشۡهِدُوا ذَوَيۡ عَدۡلٍ مِنۡكُمۡ
وَاَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ذٰلِكُمۡ يُوعَظُ بِهِ مَنۡ كَانَ يُؤۡمِنُ بِاللّٰهِ
وَالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ وَمَنۡ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجۡعَلۡ لَهُ مَخۡرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ
حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُ وَمَنۡ يَتَوَكَّلۡ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسۡبُهُ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ
اَمۡرِهِ قَدۡ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيۡءٍ قَدۡرًا ﴿٣﴾ وَالّٰٓئِي يَئِسۡنَ مِنَ
الۡمَحِيضِ مِنۡ نِسَآئِكُمۡ اِنِ ارۡتَبۡتُمۡ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشۡهُرٍ وَالّٰٓئِي
لَمۡ يَحِضۡنَ وَاُولَاتُ الۡاَحۡمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنۡ يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّ وَمَنۡ
يَتَّقِ اللّٰهَ يَجۡعَلۡ لَهُ مِنۡ اَمۡرِهِ يُسۡرًا ﴿٤﴾ ذٰلِكَ اَمۡرُ اللّٰهِ اَنۡزَلَهُ
اِلَيۡكُمۡ وَمَنۡ يَتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرۡ عَنۡهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعۡظِمۡ لَهُ اَجۡرًا ﴿٥﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ای پیغمبر، وقتی زنان را طلاق می‌دهید آن‌ها را در پایان عده‌شان طلاق دهید و حساب عده را نگهدارید و از نافرمانی خدا که صاحب‌اختیار شماست بپرهیزید و آن‌ها را تا پایان عده از خانه‌شان بیرون نکنید. آن‌ها هم حق رفتن ندارند مگر این‌که کار زشت آشکاری (زنا) کرده باشند. این حدود الهی است. کسی که از حدود الهی تجاوز کند به‌خودش ظلم کرده. چه می‌دانی شاید خدا بعد از این (عصبانیت و تصمیم شما) حالتی بوجود آورد که طلاق صورت نگیرد. (۱) ولی وقتی عده تمام شد یا آن‌ها را به‌خوبی نگه دارید یا به خوبی از آن‌ها جدا شوید. و دو نفر عادل را از خودتان به شهادت بگیرید و شهادت را برای خدا بدهید. این چیزی است که مؤمنان به خدا و آخرت به آن سفارش می‌شوند. کسی‌که از نافرمانی دستورهای خدا بپرهیزد خدا برایش راه نجاتی قرارمی‌دهد.(۲) و از جایی که فکر نمی‌کند به او روزی می‌دهد. هر کس به خدا توکل کند، خدا برایش کافی است. چون خدا کارش را انجام می‌دهد و برای هر چیزی اندازه‌ای قرار داده (۳) زنانی که از قاعده‌شدن ناامیدند، اگر شک دارید، عده‌شان سه‌ماه است، و زنانی که قاعده نمی‌شوند هم همین‌طور. عده زنان حامله تا وقتی است که بچه‌شان را بزایند. کسی‌که از نافرمانی دستورهای خدا بپرهیزد خدا کارش را آسان می‌کند. (۴) این حکم خداست که برایتان نازل کرده. کسی‌که از نافرمانی دستورهای خدا بپرهیزد خدا گناهانش را بخشیده و اجرش را می‌افزاید. (۵)

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنتُم مِّن وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا
عَلَيْهِنَّ ۚ وَإِن كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ فَأَنفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ
فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۖ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُم بِمَعْرُوفٍ ۖ وَإِن
تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَىٰ ﴿٦﴾ لِيُنفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۖ
وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ۚ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَا آتَاهَا ۚ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ
عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا
عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ
قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَّسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ
وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

زنانتان را به اندازه توانایی خود در منزل خودتان مسکن دهید. به آن‌ها ضرری نزنید تا کار را بر آن‌ها سخت کنید و اگر حامله بودند، خرج آن‌ها را بدهید تا این‌که وضع حمل کنند. اگر به بچه شما شیر دادند مزد آن‌ها را بدهید و بین خودتان به‌خوبی مشورت کنید و اگر به توافق نرسیدید، زن دیگری (دایه) به بچه شیر بدهد. (۶) کسی‌که ثروتمند است باید به اندازه توانایی خود خرج بدهد و کسی‌که تنگدست است، به‌اندازه‌ای که خدا به او داده است خرج کند. خدا کسی را جز به اندازه‌ای که به او داده تکلیف نمی‌کند. خدا بعد از سختی آسانی را پیش می‌آورد. (۷) چه بسیار شهرهایی که از دستور خداوندشان و پیغمبران او سرپیچی کردند. ما حساب سختی از آن‌ها کشیدیم و آن‌ها را به سختی عذاب کردیم. (۸) و نتیجه بد کارشان را چشیدند و عاقبت کارشان ضرر بود. (۹) خدا برای آن‌ها عذاب سختی آماده کرده. پس ای خردمندان باایمان، از نافرمانی دستورهای خدا دوری کنید. خدا برای شما تذکری نازل کرده. (۱۰) پیغمبری که آیات روشن خدا را برای شما تلاوت می‌کند تا افرادی را که ایمان آورده و کار درست کرده‌اند از تاریکی‌ها خارج کرده و به‌سوی نور ببرد. هر کس به خدا ایمان بیاورد و کار درست بکند، خدا او را وارد بهشت‌هایی می‌کند که نهرها در آن روان است و همیشه در آن خواهد بود. خدا روزی او را نیکو کرده است. (۱۱) خدا کسی است که هفت آسمان را و از زمین نیز مثل آن را خلق کرده و فرمان او بین آن‌ها نازل می‌شود برای این‌که بدانید که خدا هر کاری را می‌تواند بکند. و علم خدا هر چیزی را دربر می‌گیرد. (۱۲)

سُورَةُ التَّحْرِيمِ

آياتها ١٢

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ أَحَلَّ ٱللَّهُ لَكَ تَبْتَغِى مَرْضَاتَ أَزْوَٰجِكَ
وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ ٱللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَـٰنِكُمْ وَٱللَّهُ
مَوْلَىٰكُمْ وَهُوَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذْ أَسَرَّ ٱلنَّبِىُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَٰجِهِۦ
حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِۦ وَأَظْهَرَهُ ٱللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُۥ وَأَعْرَضَ
عَنۢ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِۦ قَالَتْ مَنْ أَنۢبَأَكَ هَـٰذَا قَالَ نَبَّأَنِىَ ٱلْعَلِيمُ
ٱلْخَبِيرُ ﴿٣﴾ إِن تَتُوبَآ إِلَى ٱللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِن تَظَـٰهَرَا
عَلَيْهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ مَوْلَىٰهُ وَجِبْرِيلُ وَصَـٰلِحُ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ
بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبْدِلَهُۥٓ
أَزْوَٰجًا خَيْرًا مِّنكُنَّ مُسْلِمَـٰتٍ مُّؤْمِنَـٰتٍ قَـٰنِتَـٰتٍ تَـٰٓئِبَـٰتٍ عَـٰبِدَٰتٍ
سَـٰٓئِحَـٰتٍ ثَيِّبَـٰتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ قُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ
وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَـٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ
شِدَادٌ لَّا يَعْصُونَ ٱللَّهَ مَآ أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَـٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَا تَعْتَذِرُوا۟ ٱلْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

سوره تحریم (۶۶)

مدنی و شامل دوازده آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ای پیغمبر، چرا چیزی را که خدا برای تو حلال کرده بر خودت حرام می‌کنی؟ آیا رضایت همسرانت را می‌خواهی؟ خدا آمرزنده مهربان است. (۱) خدا شکستن قسم‌هایتان را (در صورتی که برخلاف حکم خدا باشد) بر شما واجب کرده. مولای شما خداست و او دانا و حکیم است. (۲) وقتی پیغمبر با یکی از همسرانش پنهانی صحبتی کرد، چون زنش آن را به‌دیگری گفت و خدا پیغمبر را بر این کار آگاه کرد، بعضی از آن را به او گفت و بعضی را ندیده گرفت. چون پیغمبر آن را به همسرش گفت، همسرش به او گفت چه کسی تو را از این مطلب آگاه کرد؟ پیغمبر گفت خدای دانای آگاه مرا خبردار کرد. (۳) اگر به درگاه خدا توبه کنید، دلهای شما به حکم خدا گوش کرد[۱]، و اگر بر علیه او متحد شوید، خدا و جبرئیل و مؤمنین درستکار پشتیبان او هستند. غیر از آن‌ها فرشتگان هم پشتیبان او هستند. (۴) امکان دارد اگر پیغمبر شما را طلاق دهد خدا به‌جای شما زنانی بهتر که تسلیم خدا و مؤمن و فرمانبردار و توبه‌کننده و عبادت‌کننده و روزه‌دار باشند چه بیوه، چه دختر به او بدهد. (۵) ای مؤمنین، خودتان و خانواده‌تان را از آتشی که سوخت آن انسان‌ها و سنگ‌ها هستند حفظ کنید. آتشی که مأمورین آن خشن و سختگیر هستند و از آنچه خدا به‌آن‌ها دستور داده سرپیچی نمی‌کنند و هر دستوری که به آن‌ها داده شود انجام می‌دهند. (۶) ای کافران، امروز عذرخواهی نکنید. به شما فقط جزای کارهایی که می‌کردید داده می‌شود. (۷)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «اگر شما دو زن به درگاه خدا توبه کنید (خدا توبه شما را می‌پذیرد) چرا که دل‌هایتان (به خاطر افشای راز پیامبر) منحرف گشته است؛ و اگر بر ضد او و همدست شوید (بدانید که) قطعاً خدا خود یاور اوست، و جبرئیل و صالح مؤمنان و پس از آن فرشتگان نیز پشتیبان او هستند»

يٰاَيُّهَا الَّذينَ ءامَنوا توبوا اِلَى اللهِ تَوبَةً نَصوحًا عَسىٰ
رَبُّكُم اَن يُكَفِّرَ عَنكُم سَيِّـٔاتِكُم وَيُدخِلَكُم جَنّٰتٍ تَجرى
مِن تَحتِهَا الاَنهٰرُ يَومَ لا يُخزِى اللهُ النَّبِىَّ وَالَّذينَ ءامَنوا
مَعَهُ نورُهُم يَسعىٰ بَينَ اَيديهِم وَ بِاَيمٰنِهِم يَقولونَ رَبَّنا
اَتمِم لَنا نورَنا وَاغفِر لَنا اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ قَديرٌ ﴿٨﴾
يٰاَيُّهَا النَّبِىُّ جٰهِدِ الكُفّارَ وَالمُنٰفِقينَ وَاغلُظ عَلَيهِم
وَمَأوٰىهُم جَهَنَّمُ وَبِئسَ المَصيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللهُ مَثَلًا
لِلَّذينَ كَفَرُوا امرَاَتَ نوحٍ وَامرَاَتَ لوطٍ كانَتا تَحتَ
عَبدَينِ مِن عِبادِنا صٰلِحَينِ فَخانَتاهُما فَلَم يُغنِيا
عَنهُما مِنَ اللهِ شَيـًٔا وَقيلَ ادخُلَا النّارَ مَعَ الدّٰخِلينَ
﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللهُ مَثَلًا لِلَّذينَ ءامَنُوا امرَاَتَ فِرعَونَ اِذ
قالَت رَبِّ ابنِ لى عِندَكَ بَيتًا فِى الجَنَّةِ وَنَجِّنى مِن فِرعَونَ
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنى مِنَ القَومِ الظّٰلِمينَ ﴿١١﴾ وَمَريَمَ ابنَتَ
عِمرٰنَ الَّتى اَحصَنَت فَرجَها فَنَفَخنا فيهِ مِن روحِنا
وَصَدَّقَت بِكَلِمٰتِ رَبِّها وَكُتُبِهِ وَكانَت مِنَ القٰنِتينَ ﴿١٢﴾

ای افراد باایمان توبه کنید (به اطاعت از دستورهای خدا برگردید)، توبه‌ای کامل. امید است خداوندتان گناهان شما را ببخشد و شما را وارد بهشت‌هایی کند که نهرها در آن روان است. در روزی که خدا پیغمبر و افرادی را که با او ایمان آورده‌اند خوار نمی‌سازد. نور آن‌ها در جلوی آن‌ها و دست راستشان حرکت می‌کند و می‌گویند خداوندا، نور ما را کامل‌ساز و ما را بیامرز، چون تو قادر به انجام‌دادن هر کاری هستی. (۸) ای پیغمبر، با افراد بی‌ایمان و منافق مبارزه کن و بر آن‌ها سخت بگیر. جای آن‌ها جهنم است و جهنم جای بدی است. (۹) خدا از افراد بی‌ایمان نمونه‌ای را نشان داد. زن نوح و زن لوط، آن‌ها همسر دونفر از بندگان درستکار ما بودند و به آن‌ها خیانت کردند و همسران آن‌ها (با این‌که پیغمبر خدا بودند) به اندازه ذره‌ای در مقابل خدا برای آن‌ها مفید نبودند (نتوانستند آن‌ها را از جهنم نجات دهند) و به آن‌ها گفته شد با دیگران وارد جهنم شوید. (۱۰) و خدا از افراد باایمان نمونه‌ای را نشان داد. وقتی که زن فرعون گفت خداوندا، خانه‌ای پیش خودت در بهشت برای من بساز و مرا از دست فرعون و کار او و افرادی که ظلم می‌کنند نجات بده. (۱۱) و مریم دختر عمران که عفت خود را حفظ کرد و ما از روح خود در او دمیدیم و سخنان خداوندش و کتاب‌هایش را تصدیق کرد و از افراد فرمانبردار بود. (۱۲)

سُورَةُ المُلْك آياتها ٣٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبٰرَكَ الَّذِى بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ اَلَّذِى خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾
اَلَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى فِى خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ
تَفٰوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاۤءَ
الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنٰهَا رُجُومًا لِلشَّيٰطِينِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
﴿٦﴾ اِذَاۤ اُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِىَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ
مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَاۤ اُلْقِىَ فِيهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَاۤ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾
قَالُوا بَلٰى قَدْ جَاۤءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَىْءٍ اِنْ اَنْتُمْ
اِلَّا فِى ضَلٰلٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِىۤ اَصْحٰبِ
السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِاَصْحٰبِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾
اِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

سوره ملک (۶۷)

مکی و شامل سی آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

خدایی که فرمانروایی در اختیار اوست و قادر به هر کاری است، بزرگوار و پاک است. (۱) خدایی که مرگ و زندگی را آفرید تا شما را امتحان کند که عمل کدامیک از شما بهتر است. او پرقدرت و آمرزنده است. (۲) خدایی که هفت آسمان روی هم آفرید. در آفرینش خداوند رحمان هیچ تفاوتی نمی‌بینی، دوباره نگاه کن، آیا کمبودی می‌بینی؟ (۳) باز همه جا را دوباره نگاه کن تا نگاهت خیره و خسته بازگردد. (۴) ما آسمان دنیا را با ستارگان زینت دادیم و آن‌ها را برای دور کردن شیطان‌ها وسیله قرار دادیم و برای آن‌ها عذاب جهنم را آماده کردیم. (۵) افرادی که منکر خداوندشان شدند عذاب جهنم را در پیش دارند. جهنم بد جایی است. (۶) وقتی در آن بیفتند صدای دلخراش آن را در حالی که می‌جوشد می‌شنوند. (۷) نزدیک است جهنم از شدت خشم منفجر شود. هرگاه دسته‌ای در آن افکنده شوند، نگهبانان جهنم از آن‌ها می‌پرسند آیا پیغمبری که شما را از عذاب خدا برحذر دارد برای شما نیامد؟ (۸) می‌گویند چرا پیغمبر آمد ولی ما او را دروغگو خواندیم و گفتیم خدا چیزی نازل نکرده است و شما در گمراهی زیادی هستید. (۹) و گفتند:اگر می‌شنیدیم یا می‌فهمیدیم از اهل جهنم نبودیم. (۱۰) به گناه خود اعتراف می‌کنند. بدا به حال اهل جهنم. (۱۱) افرادی که قلباً از نافرمانی صاحب‌اختیارشان می‌ترسند، آمرزش و پاداش بزرگی دارند. (۱۲)

وَأَسِرّوا قَولَكُم أَوِ اجهَروا بِهِ إِنَّهُ عَليمٌ بِذاتِ الصُّدورِ ﴿١٣﴾
أَلا يَعلَمُ مَن خَلَقَ وَهُوَ اللَّطيفُ الخَبيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذي جَعَلَ لَكُمُ
الأَرضَ ذَلولًا فَامشوا في مَناكِبِها وَكُلوا مِن رِزقِهِ وَإِلَيهِ النُّشورُ
﴿١٥﴾ ءَأَمِنتُم مَن فِي السَّماءِ أَن يَخسِفَ بِكُمُ الأَرضَ فَإِذا هِيَ
تَمورُ ﴿١٦﴾ أَم أَمِنتُم مَن فِي السَّماءِ أَن يُرسِلَ عَلَيكُم حاصِبًا
فَسَتَعلَمونَ كَيفَ نَذيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَد كَذَّبَ الَّذينَ مِن قَبلِهِم فَكَيفَ
كانَ نَكيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَم يَرَوا إِلَى الطَّيرِ فَوقَهُم صافّاتٍ وَيَقبِضنَ
ما يُمسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحمٰنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيءٍ بَصيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّن هٰذَا الَّذي
هُوَ جُندٌ لَكُم يَنصُرُكُم مِن دونِ الرَّحمٰنِ إِنِ الكافِرونَ إِلّا في غُرورٍ
﴿٢٠﴾ أَمَّن هٰذَا الَّذي يَرزُقُكُم إِن أَمسَكَ رِزقَهُ بَل لَجّوا في عُتُوٍّ
وَنُفورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَن يَمشي مُكِبًّا عَلىٰ وَجهِهِ أَهدىٰ أَمَّن يَمشي سَوِيًّا
عَلىٰ صِراطٍ مُستَقيمٍ ﴿٢٢﴾ قُل هُوَ الَّذي أَنشَأَكُم وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمعَ
وَالأَبصارَ وَالأَفئِدَةَ قَليلًا ما تَشكُرونَ ﴿٢٣﴾ قُل هُوَ الَّذي ذَرَأَكُم
فِي الأَرضِ وَإِلَيهِ تُحشَرونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقولونَ مَتىٰ هٰذَا الوَعدُ إِن كُنتُم
صادِقينَ ﴿٢٥﴾ قُل إِنَّمَا العِلمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّما أَنا نَذيرٌ مُبينٌ ﴿٢٦﴾

اگر حرف‌هایتان را پنهان کنید یا آشکار کنید خدا آن را می‌داند. چون او آنچه را در دل‌هاست می‌داند. (۱۳) آیا خالق از آنچه خلق کرده اطلاع ندارد، او دقیق و آگاه است. (۱۴) او کسی است که زمین را رام شما ساخت، پس در آن راه بروید و از روزی او بخورید. بازگشت شما پیش اوست. (۱۵) یا از آن‌که در آسمانست و شما را در زمینی که در حال لرزش است فروبرد در امان هستید؟ (۱۶) یا از آن‌که در آسمان است بر سر شما سنگ ببارد در امان هستید؟ بزودی می‌فهمید که عذاب من چطور است. (۱۷) قبلی‌ها نیز وعده عذاب را دروغ پنداشتند. عذاب من چطور بود؟ (۱۸) آیا به پرندگانی که بالای سرشان در پروازند نگاه نکردند؟ چه چیزی غیر از خدای رحمان آن‌ها را نگاه می‌دارد؟ او هر چیزی را می‌بیند. (۱۹) یا این کسی‌که سپاه شماست و بشما کمک می‌کند، چه کسی غیر از خداوند رحمان است؟ کافران دچار فریب هستند. (۲۰) یا این خدایی که به شما روزی می‌دهد، اگر جلوی روزیش را بگیرد چه کسی به شما کمک می‌کند؟ کافران در سرکشی و گریز فرو رفته‌اند. (۲۱) آیا هدایت کسی‌که سر به پایین راه می‌رود بیشتر است یا کسی‌که راست و در راه مستقیم حرکت می‌کند؟ (۲۲) بگو: اوست که شما را بوجود آورد و گوش و چشم و دل برای شما قرار داد. تشکری که می‌کنید خیلی کم است. (۲۳) بگو: اوست که شما را در زمین پراکند و برای دیدن جزای کارهایتان پیش او جمع می‌شوید. (۲۴) می‌گویند اگر راست می‌گویید این وعده کی صورت می‌گیرد؟ (۲۵) بگو: علم آن (روز قیامت) فقط پیش خدا است، و من فقط هشداردهنده آشکاری هستم. (۲۶)

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِى
كُنتُم بِهِۦ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِىَ اللَّهُ وَمَن مَّعِىَ أَوْ
رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ الْكٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ
ءَامَنَّا بِهِۦ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِى ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾
قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَآءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ
آياتها ٥٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَآ أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾
وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾
فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَييِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ
هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾
فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾
وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَّشَّآءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَّنَّاعٍ
لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَن كَانَ ذَا
مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايٰتُنَا قَالَ أَسٰطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

وقتی عذاب را نزدیک ببینند صورت افراد بی‌ایمان در هم می‌رود، به آن‌ها گفته می‌شود این همان چیزی است که می‌خواستید. (۲۷) بگو: نظر شما چیست اگر خدا من و کسانی را که با من هستند بکشد یا به ما رحم کند، چه کسی افراد بی‌ایمان را از عذاب پر درد پناه می‌دهد؟ (۲۸) بگو: او خداوند رحمان است. به او ایمان آوردیم و بر او توکل کردیم. شما خواهید دانست چه کسی در گمراهی واضحی است. (۲۹) بگو: نظر شما چیست، اگر آب شما در زمین فرو رود چه کسی برایتان آب گوارا می‌آورد؟ (۳۰)

سوره قلم (۶۸)
مکی و شامل پنجاه‌ودو آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ن. قسم به قلم و آنچه می‌نویسند.(۱) که تو به لطف خداوندت دیوانه نیستی.(۲) تو پاداشی بی‌پایان داری.(۳) و اخلاقی بزرگ داری.(۴) خواهی دید و آن‌ها هم خواهند دید، که کدامیک از شما دیوانه است.(۵ و ۶) خداوندت کسی را که از راه او منحرف شده و افرادی که راه صحیح را شناخته‌اند بهتر از همه می‌شناسد.(۷) پس، از کسانی که انکار می‌کنند اطاعت نکن.(۸) دوست دارند که تو خوشامدگویی کنی و آن‌ها هم خوشامدگویی کنند.(۹) تو از هر قسم‌خور پستی که عیبجو و سخن‌چین و مانع کار خیر و متجاوز و گناه‌کار و بداخلاق و پست‌فطرت است اطاعت نکن.(۱۰ تا ۱۳) هرچند که پولدار و داری فرزند زیاد باشد.(۱۴) که وقتی آیات ما بر او خوانده می‌شود می‌گوید این افسانه گذشتگان است.(۱۵)

سَنَسِمُهُۥ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحَٰبَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن
رَّبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾
أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَٰفَتُونَ
﴿٢٣﴾ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَٰدِرِينَ ﴿٢٥﴾
فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوٓا إِنَّا لَضَآلُّونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ
أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾
فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَٰوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا طَٰغِينَ ﴿٣١﴾
عَسَىٰ رَبُّنَآ أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَآ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا رَٰغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ
وَلَعَذَابُ الْأَخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ
جَنَّٰتِ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ
﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَٰبٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ
أَيْمَٰنٌ عَلَيْنَا بَٰلِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَٰمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ
أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَآئِهِمْ إِن كَانُوا صَٰدِقِينَ
﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

بر دماغش داغ خواهیم گذاشت.
(۱۶) ما امتحانشان می‌کنیم
همان‌طور که صاحبان باغ را
امتحان کردیم، وقتی قسم
خوردند که صبح میوه‌های باغ را
می‌چینیم. (۱۷) و استثنایی قائل
نشدند. (۱۸) وقتی خوابیدند از
طرف خداوندت آفتی باغ را
فراگرفت. (۱۹) و باغ خشک و
بدون میوه شد. (۲۰) صبح
همدیگر را صدا زدند. (۲۱) که اگر
می‌خواهید میوه بچینید صبح زود
به‌طرف باغ حرکت کنید. (۲۲)
پس راه افتادند و آهسته با هم
صحبت می‌کردند. (۲۳) که امروز
نگذارید هیچ آدم فقیری وارد باغ
شود. (۲۴) صبح زود با قدرت
برای اجرای تصمیم خود راه
افتادند. (۲۵) وقتی باغ را دیدند،
گفتند: ما راه را گم کرده‌ایم. (۲۶)
نه، گم نکرده‌ایم، بلکه محروم شده‌ایم. (۲۷) عاقل‌ترین آن‌ها گفت: آیا بشما نگفتم چرا تسبیح خدا را
نمی‌گویید؟(۲۸) گفتند:خداوند ما پاک است، ما ظالم بودیم.(۲۹) بعضی از آن‌ها رو به بعضی کرده و به سرزنش
هم پرداختند.(۳۰) گفتند: وای بر ما که طغیانگر بودیم(۳۱) شاید خداوندمان باغی بهتر از آن بما بدهد. ما به
خداوندمان علاقه داریم.(۳۲) عذاب چنین است. اگر بدانند، مسلماً عذاب آخرت بزرگ‌تر است.(۳۳)
پرهیزکاران پیش خداوندشان بهشت‌های پرنعمتی دارند.(۳۴) آیا ما کسانی را که تسلیم دستورهای خدا
هستند با گناه‌کاران مساوی می‌سازیم؟(۳۵) چطور چنین قضاوت می‌کنید؟(۳۶) آیا کتابی داریدو در آن چنین
می‌خوانید؟(۳۷) و در آن هرچه دلخواه شماست وجود دارد؟(۳۸) یا برای شما قسم خورده‌ایم که حق دارید تا
قیامت هر طور که خواستید قضاوت کنید؟(۳۹) از آن‌ها بپرس که کدامیک از شما ضمانت این حرف را
می‌کند؟(۴۰) یا آن‌ها شریکانی دارند؟ اگر راست می‌گویند شریکانشان را بیاورند.(۴۱) روزی که سخت و شدید
است و آن‌ها به سجده خوانده شوند و نتوانند.(۴۲)

خٰشِعَةً اَبصٰرُهُم تَرهَقُهُم ذِلَّةٌ وَ قَد كانوا يُدعَونَ اِلَى السُّجودِ وَهُم
سٰلِمونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرنى وَمَن يُكَذِّبُ بِهٰذَا الحَديثِ سَنَستَدرِجُهُم مِن
حَيثُ لا يَعلَمونَ ﴿٤٤﴾ وَاُملى لَهُم اِنَّ كَيدى مَتينٌ ﴿٤٥﴾ اَم تَسـَٔلُهُم اَجرًا
فَهُم مِن مَغرَمٍ مُثقَلونَ ﴿٤٦﴾ اَم عِندَهُمُ الغَيبُ فَهُم يَكتُبونَ ﴿٤٧﴾ فَاصبِر
لِحُكمِ رَبِّكَ وَلا تَكُن كَصاحِبِ الحوتِ اِذ نادىٰ وَهُوَ مَكظومٌ ﴿٤٨﴾
لَولا اَن تَدٰرَكَهُ نِعمَةٌ مِن رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالعَراءِ وَهُوَ مَذمومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجتَبٰهُ رَبُّهُ
فَجَعَلَهُ مِنَ الصّٰلِحينَ ﴿٥٠﴾ وَاِن يَكادُ الَّذينَ كَفَروا لَيُزلِقونَكَ بِاَبصٰرِهِم
لَمّا سَمِعُوا الذِّكرَ وَيَقولونَ اِنَّهُ لَمَجنونٌ ﴿٥١﴾ وَما هُوَ اِلّا ذِكرٌ لِلعٰلَمينَ ﴿٥٢﴾

آیاتها ٥٢ — سُورَةُ الحَاقَّةِ

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

اَلحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَما اَدرٰكَ مَا الحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَت ثَمودُ
وَعادٌ بِالقارِعَةِ ﴿٤﴾ فَاَمّا ثَمودُ فَاُهلِكوا بِالطّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَاَمّا
عادٌ فَاُهلِكوا بِريحٍ صَرصَرٍ عاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَها عَلَيهِم
سَبعَ لَيالٍ وَثَمٰنِيَةَ اَيّامٍ حُسومًا فَتَرَى القَومَ فيها صَرعىٰ
كَاَنَّهُم اَعجازُ نَخلٍ خاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَل تَرىٰ لَهُم مِن باقِيَةٍ ﴿٨﴾

چشمشان بپایین دوخته شده و ذلت آن‌ها را فراگرفته و قبلاً وقتی سالم بودند و به سجده کردن دعوت می‌شدند (سجده نمی‌کردند). (۴۳) مرا با کسی که منکر این حرف است تنها بگذار. آن‌ها را از جایی که نمی‌دانند آهسته آهسته مبتلا می‌کنیم. (۴۴) و به آن‌ها مهلت می‌دهم. کار من دقیق و محکم است. (۴۵) یا از آن‌ها مزدی می‌خواهی که برایشان گران است؟ (۴۶) آیا از غیب خبر دارند و آن را می‌نویسند؟ (۴۷) منتظر حکم خدایت باش و مثل یونس نباش که در حال غصه خدا را صدا زد. (۴۸) اگر لطف خدایش شامل حالش نبود سرزنش شده در صحرا می‌افتاد. (۴۹) خدایش او را برگزید و او را از صالحین ساخت. (۵۰) نزدیک است که کافران وقتی قرآن را می‌شنوند با چشم (نگاه) خود تو را دچار لغزش کنند و می‌گویند او دیوانه است. (۵۱) در حالی که قرآن فقط تذکری برای جهانیان است. (۵۲)

سوره حاقه (۶۹)

مکی و شامل پنجاه و دو آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

عذاب فراگیر. (۱) این عذاب فراگیر چیست؟ (۲) تو چه می‌دانی عذاب فراگیر چیست؟ (۳) قوم ثمود و قوم عاد منکر عذاب درهم کوبنده شدند. (۴) قوم ثمود بعلت طغیانشان هلاک شدند، (۵) اما قوم عاد با طوفان سرد شدیدی نابود شدند، (۶) که خداوند هفت شب و هشت روز بر آن‌ها بدون وقفه مسلط ساخت. مردم را می‌دیدی که مثل تنه خشک درختان خرما که به زمین افتاده باشند از پا درآمده‌اند. (۷) آیا کسی از آن‌ها را می‌بینی که باقی مانده باشد؟ (۸)

وَ جاءَ فِرعَونُ وَ مَن قَبلَهُ وَ المُؤتَفِكاتُ بِالخاطِئَةِ ﴿٩﴾
فَعَصَوا رَسولَ رَبِّهِم فَأَخَذَهُم أَخذَةً رابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنّا لَمّا طَغَا الماءُ
حَمَلناكُم فِي الجارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجعَلَها لَكُم تَذكِرَةً وَ تَعِيَها أُذُنٌ واعِيَةٌ ﴿١٢﴾
فَإِذا نُفِخَ فِي الصّورِ نَفخَةٌ واحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَ حُمِلَتِ الأَرضُ وَ الجِبالُ
فَدُكَّتا دَكَّةً واحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَومَئِذٍ وَقَعَتِ الواقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَ انشَقَّتِ السَّماءُ
فَهِيَ يَومَئِذٍ واهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَ المَلَكُ عَلىٰ أَرجائِها وَ يَحمِلُ عَرشَ رَبِّكَ
فَوقَهُم يَومَئِذٍ ثَمانِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَومَئِذٍ تُعرَضونَ لا تَخفىٰ مِنكُم خافِيَةٌ ﴿١٨﴾
فَأَمّا مَن أوتِيَ كِتابَهُ بِيَمينِهِ فَيَقولُ هاؤُمُ اقرَءوا كِتابِيَه ﴿١٩﴾ إِنّي
ظَنَنتُ أَنّي مُلاقٍ حِسابِيَه ﴿٢٠﴾ فَهُوَ في عيشَةٍ راضِيَةٍ ﴿٢١﴾ في جَنَّةٍ عالِيَةٍ
﴿٢٢﴾ قُطوفُها دانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلوا وَ اشرَبوا هَنيئًا بِما أَسلَفتُم فِي الأَيّامِ
الخالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَ أَمّا مَن أوتِيَ كِتابَهُ بِشِمالِهِ فَيَقولُ يا لَيتَني لَم أوتَ
كِتابِيَه ﴿٢٥﴾ وَ لَم أَدرِ ما حِسابِيَه ﴿٢٦﴾ يا لَيتَها كانَتِ القاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ ما أَغنىٰ
عَنّي مالِيَه ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنّي سُلطانِيَه ﴿٢٩﴾ خُذوهُ فَغُلّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الجَحيمَ
صَلّوهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ في سِلسِلَةٍ ذَرعُها سَبعونَ ذِراعًا فَاسلُكوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ
كانَ لا يُؤمِنُ بِاللَّهِ العَظيمِ ﴿٣٣﴾ وَ لا يَحُضُّ عَلىٰ طَعامِ المِسكينِ ﴿٣٤﴾

و فرعون و کسانی‌که قبل از او بودند و قوم لوط کار خطا می‌کردند. (۹) آن‌ها از فرستاده خداوندشان اطاعت نکردند درنتیجه خداوند آن‌ها را دچار عذابی سخت کرد. (۱۰) وقتی آب طغیان کرد ما شما را سوار کشتی کردیم. (۱۱) برای این‌که آن را تذکری برای شما بسازیم و گوش‌های شنوا آن را بشنوند و نگه دارند. (۱۲) وقتی یکبار در صور دمیده شود و زمین و کوه‌ها از جا کنده و یکباره درهم کوبیده شوند، آن روز واقعه قیامت واقع شده است. (۱۳ تا ۱۵) و آسمان پاره شود و نظمش بهم خورد. (۱۶) و فرشتگان در اطراف آسمان باشند و در آن روز هشت فرشته عرش خداوندت را بالای سرشان حمل می‌کنند. (۱۷) آن روز پیش خدا عرضه می‌شوید و هیچ کار شما مخفی نمی‌ماند. (۱۸) اما کسی‌که نامه اعمالش بدست راستش داده شود گوید بیایید و نامه اعمال مرا بخوانید. (۱۹) من گمان می‌کردم که حسابم را خواهم دید. (۲۰) او زندگی موردپسندی دارد. (۲۱) در بهشت عالی، (۲۲) که میوه‌هایش در دسترس است. (۲۳) بعلت کارهایی که در دنیا کردید بخورید و بنوشید، نوش‌جانتان. (۲۴) اما کسی‌که نامه اعمالش بدست چپش داده شود، گوید کاش نامه اعمالم بمن داده نمی‌شد. (۲۵) و نمی‌دانستم حسابم چیست. (۲۶) ایکاش مرگ من فرا می‌رسید. (۲۷) مال من فایده‌ای برایم نداشت. (۲۸) قدرت من از بین رفت. (۲۹) خطاب می‌شود که او را بگیرید و به زنجیر بکشید. (۳۰) بعد او را وارد جهنم کنید. (۳۱) و با زنجیر هفتاد زرعی او را وارد جهنم کنید. (۳۲) او به خدای بزرگ ایمان نمی‌آورد. (۳۳) و افراد را به سیر کردن فقیران تشویق نمی‌کرد. (۳۴)

فَلَيسَ لَهُ اليَومَ هٰهُنا حَميمٌ ﴿٣٥﴾ وَلا طَعامٌ اِلّا مِن غِسلينٍ ﴿٣٦﴾ لا يَأكُلُهُ
اِلَّا الخاطِـٔونَ ﴿٣٧﴾ فَلآ اُقسِمُ بِما تُبصِرونَ ﴿٣٨﴾ وَما لا تُبصِرونَ ﴿٣٩﴾
اِنَّهُ لَقَولُ رَسولٍ كَريمٍ ﴿٤٠﴾ وَما هُوَ بِقَولِ شاعِرٍ قَليلًا ما تُؤمِنونَ ﴿٤١﴾
وَلا بِقَولِ كاهِنٍ قَليلًا ما تَذَكَّرونَ ﴿٤٢﴾ تَنزيلٌ مِن رَبِّ العالَمينَ ﴿٤٣﴾ وَلَو
تَقَوَّلَ عَلَينا بَعضَ الاَقاويلِ ﴿٤٤﴾ لَاَخَذنا مِنهُ بِاليَمينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعنا
مِنهُ الوَتينَ ﴿٤٦﴾ فَما مِنكُم مِن اَحَدٍ عَنهُ حاجِزينَ ﴿٤٧﴾ وَاِنَّهُ لَتَذكِرَةٌ
لِلمُتَّقينَ ﴿٤٨﴾ وَاِنّا لَنَعلَمُ اَنَّ مِنكُم مُكَذِّبينَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّهُ لَحَسرَةٌ عَلَى
الكٰفِرينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنَّهُ لَحَقُّ اليَقينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّح بِاسمِ رَبِّكَ العَظيمِ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ المَعارِج

آیاتها ٤٤

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

سَاَلَ سآئِلٌ بِعَذابٍ واقِعٍ ﴿١﴾ لِلكٰفِرينَ لَيسَ لَهُ دافِعٌ ﴿٢﴾
مِنَ اللهِ ذِى المَعارِجِ ﴿٣﴾ تَعرُجُ المَلٰٓئِكَةُ وَالرّوحُ اِلَيهِ فى
يَومٍ كانَ مِقدارُهُ خَمسينَ اَلفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصبِر صَبرًا جَميلًا ﴿٥﴾
اِنَّهُم يَرَونَهُ بَعيدًا ﴿٦﴾ وَنَرٰهُ قَريبًا ﴿٧﴾ يَومَ تَكونُ السَّمآءُ كَالمُهلِ
﴿٨﴾ وَتَكونُ الجِبالُ كَالعِهنِ ﴿٩﴾ وَلا يَسـَٔلُ حَميمٌ حَميمًا ﴿١٠﴾

پس امروز در اینجا دوست مهربانی و غذایی جز چرک و خون ندارد. (۳۵ و ۳۶) آن را فقط خطاکاران می‌خورند. (۳۷) قسم به آنچه که می‌بینید و یا نمی‌بینید. (۳۸ و ۳۹) که قرآن سخن فرستاده‌ای بزرگوار است. (۴۰) و سخن شاعر نیست. عده کمی از شما ایمان می‌آورید. (۴۱) سخن کاهن هم نیست. مقدار کمی متوجه می‌شوید. (۴۲) نزول آن از طرف صاحب‌اختیار جهانیان است. (۴۳) اگر بعضی حرف‌ها را از قول ما می‌گفت، (۴۴) ما با دست خودمان او را می‌گرفتیم، (۴۵) و شاهرگش را قطع می‌کردیم. (۴۶) هیچکدام شما هم نمی‌توانستید از اینکار جلوگیری کنید. (۴۷) قرآن تذکری برای افراد باتقوی است. (۴۸) ما می‌دانیم که عده‌ای از شما منکر آن می‌شوید. (۴۹) و این کار باعث حسرت افراد بی‌ایمان خواهد بود. (۵۰) و این حرف کاملاً حقیقت است. (۵۱) پس به‌نام خداوند بزرگ تسبیح بگو. (۵۲)

سوره معارج (۷۰)
مدنی و شامل چهل و چهار آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

کسی درباره عذابی که واقع خواهد شد سئوال کرد. (۱) هیچ‌کس نمی‌تواند آن را از افراد بی‌ایمان دور کند. (۲) از طرف خداست که مالک آسمان‌هاست. (۳) فرشتگان و روح در روزی که مقدار آن پنجاه هزار سال است به طرف خدا بالا می‌روند. (۴) پس تو صبر نیکویی داشته باش. (۵) آن‌ها آن را دور می‌بینند و ما آن را نزدیک می‌بینیم. (۶ و ۷) روزی که آسمان مثل مس گداخته و کوه‌ها مثل پشمِ زده شده خواهد بود. (۸ و ۹) روزی که دوست درباره وضع دوستش سئوالی نمی‌کند. (۱۰)

يُبَصَّرُونَهُمْ ۚ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾
وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا ۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾ تَدْعُو مَنْ
أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٨﴾ ۞ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾
إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ
﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ
مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ
﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ
مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾
وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ
مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ
مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا ۖ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

دوستانشان را به آن‌ها نشان می‌دهند. گناه‌کار دوست دارد که فرزند و همسر و برادر و خویشاوندانی که از او حمایت می‌کردند و تمام کسانی را که در زمین هستند تاوان بدهد تا از عذاب آنروز نجات پیدا کند.(۱۱ تا ۱۴) هرگز اینکار نخواهد شد. جهنم شعله‌ور است. جهنمی که پوست را می‌کند. (۱۵ و ۱۶) هرکس را که روگردانده و پشت کرده و مال‌اندوزی کرده صدا می‌زند. (۱۷ و ۱۸) چون انسان حریص و بی‌تاب آفریده شده. (۱۹) وقتی ناراحتی به او برسد بیتابی می‌کند. (۲۰) و وقتی خیری به او برسد از رساندن آن به دیگران خودداری می‌کند. (۲۱) غیر از نمازگزارانی که پیوسته نمازشان را بجا می‌آورند. (۲۲ و ۲۳) و در مالشان حق معلومی برای سائل و محروم وجوددارد.(۲۴ و ۲۵) کسانی‌که روز جزا را تصدیق می‌کنند.(۲۶) کسانی‌که از عذاب خداوندشان می‌ترسند.(۲۷) چون از عذاب خداوندشان در امان نیستند.(۲۸) کسانی‌که شرمگاه خود را حفظ می‌کنند.(۲۹) به‌جز در مورد همسرانشان یا کنیزانشان. چون چنین افرادی سزاوار سرزنش نیستند.(۳۰) کسانی‌که دنبال غیر آن بروند متجاوز هستند.(۳۱) کسانی‌که رعایت امانت و عهدشان را می‌کنند.(۳۲) کسانی‌که به‌شهادت دادن اقدام می‌کنند.(۳۳) کسانی‌که مواظب نمازشان هستند.(۳۴) چنین افرادی در بهشت مورد احترام هستند.(۳۵) برای کافران چه پیشامدی کرده که از راست و چپ دسته‌دسته به طرف تو می‌دوند.(۳۶ و ۳۷) آیا هر کدام آن‌ها امیدوارند که وارد بهشت پرنعمت شوند؟(۳۸) این‌طور که فکر می‌کنند نیست، ما آن‌ها را از چیزی که می‌دانند خلق کردیم.(۳۹)

فَلَآ أُقسِمُ بِرَبِّ المَشٰرِقِ وَالمَغٰرِبِ اِنّا لَقٰدِرونَ ﴿٤٠﴾ عَلٰٓى اَن نُبَدِّلَ خَيرًا مِنهُم
وَما نَحنُ بِمَسبوقينَ ﴿٤١﴾ فَذَرهُم يَخوضوا وَيَلعَبوا حَتّٰى يُلٰقوا يَومَهُمُ الَّذى
يوعَدونَ ﴿٤٢﴾ يَومَ يَخرُجونَ مِنَ الاَجداثِ سِراعًا كَاَنَّهُم اِلٰى نُصُبٍ يوفِضونَ
﴿٤٣﴾ خٰشِعَةً اَبصٰرُهُم تَرهَقُهُم ذِلَّةٌ ذٰلِكَ اليَومُ الَّذى كانوا يوعَدونَ ﴿٤٤﴾

سُورَةُ نُوحٍ

آیاتها ۲۸

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

اِنّآ اَرسَلنا نوحًا اِلٰى قَومِهٖٓ اَن اَنذِر قَومَكَ مِن قَبلِ اَن يَأتِيَهُم
عَذابٌ اَليمٌ ﴿١﴾ قالَ يٰقَومِ اِنّى لَكُم نَذيرٌ مُبينٌ ﴿٢﴾ اَنِ اعبُدُوا
اللّٰهَ وَاتَّقوهُ وَاَطيعونِ ﴿٣﴾ يَغفِر لَكُم مِن ذُنوبِكُم وَيُؤَخِّركُم اِلٰٓى
اَجَلٍ مُسَمًّى اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذا جاءَ لا يُؤَخَّرُ لَو كُنتُم تَعلَمونَ
﴿٤﴾ قالَ رَبِّ اِنّى دَعَوتُ قَومى لَيلًا وَنَهارًا ﴿٥﴾ فَلَم يَزِدهُم دُعاءى
اِلّا فِرارًا ﴿٦﴾ وَاِنّى كُلَّما دَعَوتُهُم لِتَغفِرَ لَهُم جَعَلوا اَصابِعَهُم
فى ءاذانِهِم وَاستَغشَوا ثِيابَهُم وَاَصَرّوا وَاستَكبَرُوا استِكبارًا
﴿٧﴾ ثُمَّ اِنّى دَعَوتُهُم جِهارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ اِنّى اَعلَنتُ لَهُم وَاَسرَرتُ
لَهُم اِسرارًا ﴿٩﴾ فَقُلتُ استَغفِروا رَبَّكُم اِنَّهُ كانَ غَفّارًا ﴿١٠﴾

به خداوند مشرق‌ها و مغرب‌ها قسم که ما قادریم بجای آن‌ها افراد بهتری را به وجود آوریم و ناتوان نیستیم. (۴۰ و ۴۱) آن‌ها را به حال خود بگذار تا در افکار باطل خود فرو روند و سرگرم بازی شوند تا بروزی که به آن‌ها وعده داده شده برسند. (۴۲) روزی که باسرعت از قبرها خارج می‌شوند مثل این‌که به‌سوی بت‌هایشان می‌دوند. (۴۳) نگاهشان به پایین است و ذلت آن‌ها را فراگرفته. این همان روزی است که به آن‌ها وعده داده می‌شد. (۴۴)

سوره نوح (۷۱)

مکی و شامل بیست و هشت آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ما نوح را پیش قومش فرستادیم و به او گفتیم قبل از این‌که عذاب دردناک به قومت برسد به آن‌ها هشدار بده. (۱) نوح گفت ای قوم من، من آشکارا به شما هشدار می‌دهم. (۲) که خدا را بندگی کنید و از نافرمانی دستورهای او بپرهیزید و مرا اطاعت کنید. (۳) تا خدا گناهانتان را بیامرزد و مرگتان را تا وقت معینی به عقب بیندازد. اگر بدانید وقتی که اجل فرارسد، عقب نمی‌افتد. (۴) نوح گفت خداوندا، من شب و روز قومم را دعوت کردم. (۵) ولی دعوت من فقط به فرار آن‌ها اضافه کرد. (۶) هر وقت آن‌ها را دعوت کردم که کاری بکنند که تو گناهانشان را بیامرزی، انگشت‌هایشان را در گوششان گذاشتند و لباسشان را به سرشان کشیدند و در کار خود اصرار کردند و خود را بالاتر از آن دانستند که حرف مرا بپذیرند. (۷) بعد آشکار و پنهانی دعوتشان کردم و دعوتم را برایشان علنی ساختم. (۸ و ۹) و به آن‌ها گفتم از خداوندتان طلب آمرزش کنید که او آمرزنده است. (۱۰)

يُرسِلِ السَّماءَ عَلَيكُم مِدرارًا ﴿١١﴾ وَيُمدِدكُم بِأَموالٍ وَبَنينَ وَيَجعَل
لَكُم جَنّاتٍ وَيَجعَل لَكُم أَنهارًا ﴿١٢﴾ ما لَكُم لا تَرجونَ لِلَّهِ وَقارًا
﴿١٣﴾ وَقَد خَلَقَكُم أَطوارًا ﴿١٤﴾ أَلَم تَرَوا كَيفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبعَ
سَماواتٍ طِباقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ القَمَرَ فيهِنَّ نورًا وَجَعَلَ الشَّمسَ
سِراجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنبَتَكُم مِنَ الأَرضِ نَباتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعيدُكُم فيها
وَيُخرِجُكُم إِخراجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الأَرضَ بِساطًا ﴿١٩﴾ لِتَسلُكوا
مِنها سُبُلًا فِجاجًا ﴿٢٠﴾ قالَ نوحٌ رَبِّ إِنَّهُم عَصَوني وَاتَّبَعوا مَن
لَم يَزِدهُ مالُهُ وَوَلَدُهُ إِلّا خَسارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَروا مَكرًا كُبّارًا ﴿٢٢﴾
وَقالوا لا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُم وَلا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلا سُواعًا وَلا يَغوثَ
وَيَعوقَ وَنَسرًا ﴿٢٣﴾ وَقَد أَضَلّوا كَثيرًا ۖ وَلا تَزِدِ الظّالِمينَ إِلّا
ضَلالًا ﴿٢٤﴾ مِمّا خَطيئاتِهِم أُغرِقوا فَأُدخِلوا نارًا فَلَم يَجِدوا لَهُم
مِن دونِ اللَّهِ أَنصارًا ﴿٢٥﴾ وَقالَ نوحٌ رَبِّ لا تَذَر عَلَى الأَرضِ مِنَ
الكافِرينَ دَيّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرهُم يُضِلّوا عِبادَكَ وَلا يَلِدوا
إِلّا فاجِرًا كَفّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغفِر لي وَلِوالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيتِيَ
مُؤمِنًا وَلِلمُؤمِنينَ وَالمُؤمِناتِ وَلا تَزِدِ الظّالِمينَ إِلّا تَبارًا ﴿٢٨﴾

تا از آسمان باران به طور مرتب برای شما بفرستد. (۱۱) و شما را با مال و فرزند کمک کند و برای شما باغ‌ها و نهرها بوجود آورد. (۱۲) شما را چه شده که برای خدا ارزشی تصور نمی‌کنید؟ (۱۳) در صورتی‌که شما را در مراحل مختلف آفریده. (۱۴) آیا ندیده‌اید که چگونه خدا هفت آسمان را روی هم آفریده؟ (۱۵) و ماه را در بین آن‌ها وسیله روشنی ساخته و خورشید را چراغی فروزان قرار داده؟ (۱۶) خدا شما را همانند گیاهی از زمین رویانده. (۱۷) بعد شما را به زمین برمی‌گرداند و دوباره شما را برای دادن جزای اعمالتان از زمین در می‌آورد. (۱۸) خدا زمین را برای شما بستری گسترده ساخته. (۱۹) تا از راه‌های پهن آن استفاده کنید. (۲۰) نوح گفت خداوندا، آن‌ها از حرف من سرپیچی کردند و از کسی پیروی کردند که مال و فرزندش فقط بر ضرر او اضافه کرده. (۲۱) و نقشه‌های بدی کشیدند. (۲۲) و گفتند: «ود» و «سواع» و «یغوث» و «یعوق» و «نسر» را که خدایان شما هستند ترک نکنید. (۲۳) و عده زیادی را گمراه کردند، (نوح گفت:) و فقط به گمراهی افرادی که ظلم می‌کنند اضافه کن (۲۴) به‌خاطر گناهانشان غرق و وارد آتش جهنم شدند و غیر از خدا مددکاری برای خود پیدا نکردند. (۲۵) نوح گفت خداوندا، احدی از کافران را روی زمین باقی نگذار. (۲۶) اگر آن‌ها را باقی بگذاری بندگان تو را گمراه می‌کنند و فقط افراد گناه‌کار و کافر می‌زایند. (۲۷) خداوندا، من و پدر و مادرم را و هر کسی‌که باایمان وارد خانه من می‌شود و مردان و زنان باایمان را بیامرز و بر نابودی افرادی که ظلم می‌کنند اضافه کن. (۲۸)

حزب ۲

آیاتها ۲۸

سُورَةُ الجِنِّ

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

قُل أوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ استَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الجِنِّ فَقالوا إِنّا سَمِعنا قُرءانًا
عَجَبًا ﴿١﴾ يَهدي إِلَى الرُّشدِ فَـٔامَنّا بِهِ وَلَن نُشرِكَ بِرَبِّنا أَحَدًا ﴿٢﴾
وَأَنَّهُ تَعٰلىٰ جَدُّ رَبِّنا مَا اتَّخَذَ صٰحِبَةً وَلا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كانَ
يَقولُ سَفيهُنا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنّا ظَنَنّا أَن لَن تَقولَ الإِنسُ
وَالجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كانَ رِجالٌ مِنَ الإِنسِ يَعوذونَ بِرِجالٍ
مِنَ الجِنِّ فَزادوهُم رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُم ظَنّوا كَما ظَنَنتُم أَن لَن يَبعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنّا لَمَسنَا السَّماءَ فَوَجَدنٰها مُلِئَت حَرَسًا
شَديدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾ وَأَنّا كُنّا نَقعُدُ مِنها مَقٰعِدَ لِلسَّمعِ فَمَن
يَستَمِعِ الآنَ يَجِد لَهُ شِهابًا رَصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنّا لا نَدري أَشَرٌّ أُريدَ
بِمَن فِي الأَرضِ أَم أَرادَ بِهِم رَبُّهُم رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنّا مِنَّا الصّٰلِحونَ
وَمِنّا دونَ ذٰلِكَ كُنّا طَرائِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾ وَأَنّا ظَنَنّا أَن لَن نُعجِزَ
اللَّهَ فِي الأَرضِ وَلَن نُعجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنّا لَمّا سَمِعنَا الهُدىٰ
ءامَنّا بِهِ فَمَن يُؤمِن بِرَبِّهِ فَلا يَخافُ بَخسًا وَلا رَهَقًا ﴿١٣﴾

سوره جن (۷۲)

مکی و شامل بیست و هشت آیه

به‌نام خودند بخشنده مهربان

بگو: به من وحی شده که عده‌ای از جنیان قرآن را شنیدند و گفتندکه قرآن عجیبی شنیدیم. (۱) که مردم را به راه صحیح هدایت می‌کند لذا به آن ایمان آوردیم و هیچ‌کس را شریک خداوندمان نمی‌سازیم. (۲) شأن صاحب‌اختیار ما والا است. زن و فرزندی نگرفته است. (۳) افراد کم عقل ما سخنان نامربوطی درباره خدا می‌گفتند. (۴) و ما فکر می‌کردیم انس و جن از قول خدا هرگز دروغ نمی‌گویند. (۵) و عده‌ای از انسان‌ها به مردانی از جن پناه می‌بردند و جنیان بر گمراهی آن‌ها اضافه می‌کردند. (۶) آن‌ها، همان‌طور که شما گمان می‌کردید، گمان می‌کردند که خدا هیچ‌وقت کسی را برای دادن پاداش کارهایش زنده نمی‌کند. (۷) ما آسمان را لمس کردیم و آن را پر از نگهبانان سختگیر و شهاب‌ها یافتیم. (۸) و ما در جاهایی برای شنیدن می‌نشستیم، حالا هر کس گوش بدهد شهاب آسمانی را مراقب خود می‌یابد. (۹) ما نمی‌دانیم برای کسانی که در زمین هستند تصمیم بدی گرفته شده یا خداوندشان هدایت آن‌ها را می‌خواهد. (۱۰) عده‌ای از ما درستکارند و عده‌ای غیر از آن هستند. ما راه‌های متفاوتی داشتیم. (۱۱) ما می‌دانیم که هیچوقت خدا را در زمین عاجز نمی‌کنیم و با گریختن او را عاجز نمی‌کنیم. (۱۲) ما وقتی راهنمایی را شنیدیم به آن ایمان آوردیم. کسی که به خداوندش ایمان بیاورد نه از کم شدن پاداشش می‌ترسد نه از ظلمی. (۱۳)

وَ اَنّا مِنَّا المُسلِمونَ وَ مِنَّا القاسِطونَ فَمَن اَسلَمَ فَاُولٰئِكَ
تَحَرَّوا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَ اَمَّا القاسِطونَ فَكانوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَ اَن
لَوِ استَقاموا عَلَى الطَّريقَةِ لَاَسقَيناهُم ماءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفتِنَهُم
فيهِ وَ مَن يُعرِض عَن ذِكرِ رَبِّهِ يَسلُكهُ عَذابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَ اَنَّ
المَسٰجِدَ لِلّٰهِ فَلا تَدعوا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ﴿١٨﴾ وَ اَنَّهُ لَمّا قامَ عَبدُ اللّٰهِ
يَدعوهُ كادوا يَكونونَ عَلَيهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُل اِنَّما اَدعوا رَبّي وَ لا اُشرِكُ
بِهِ اَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُل اِنّي لا اَملِكُ لَكُم ضَرًّا وَ لا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُل اِنّي
لَن يُجيرَني مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ وَ لَن اَجِدَ مِن دونِهِ مُلتَحَدًا ﴿٢٢﴾ اِلّا
بَلٰغًا مِنَ اللّٰهِ وَ رِسالٰتِهِ وَ مَن يَعصِ اللّٰهَ وَ رَسولَهُ فَاِنَّ لَهُ نارَ
جَهَنَّمَ خٰلِدينَ فيها اَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتّٰى اِذا رَاَوا ما يوعَدونَ فَسَيَعلَمونَ
مَن اَضعَفُ ناصِرًا وَ اَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُل اِن اَدري اَقَريبٌ ما
توعَدونَ اَم يَجعَلُ لَهُ رَبّي اَمَدًا ﴿٢٥﴾ عٰلِمُ الغَيبِ فَلا يُظهِرُ
عَلٰى غَيبِهِ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ اِلّا مَنِ ارتَضٰى مِن رَسولٍ فَاِنَّهُ يَسلُكُ
مِن بَينِ يَدَيهِ وَ مِن خَلفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعلَمَ اَن قَد اَبلَغوا
رِسٰلٰتِ رَبِّهِم وَ اَحاطَ بِما لَدَيهِم وَ اَحصٰى كُلَّ شَيءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

عده‌ای از ما مسلمان (تسلیم
دستورهای خدا) هستند و عده‌ای
ستمکارند. کسانی‌که تسلیم
دستورهای خدا شدند هدایت
یافته‌اند. (۱۴) اما گمراهان
سوخت جهنم خواهند بود. (۱۵)
اگر بر آیین (خدا) استقامت داشته
باشند، از آب زیادی سیرابشان
می‌کنیم. (۱۶) تا با آن امتحانشان
کنیم. کسی‌که از یاد خداوندش
روگردان شود، خدا او را دچار
عذاب سختی می‌کند. (۱۷)
مسجدها مال خداست، کسی را
در کنار خدا به کمک نخوانید.
(۱۸) و وقتی بنده ما به‌پا خاست و
خدا را خواند، نزدیک بود که
همگی بر سر او بریزند. (۱۹) بگو:
من فقط خداوندم را می‌خوانم و
هیچ‌کس را شریک او نمی‌سازم.
(۲۰) بگو: من ضرری یا هدایتی
برای شما ندارم. (۲۱) بگو: هیچ‌کس مرا از عذاب خدا حفظ نمی‌کند و هرگز پناهگاهی غیر از او پیدا نمی‌کنم.
(۲۲) وظیفه من فقط رساندن پیام و رسالت خداست. هر کس از خدا و رسولش اطاعت نکند، آتش جهنم در
انتظار او است و همیشه در آن خواهد بود. (۲۳) وقتی که عذابی که به آن‌ها وعده داده شده ببینند، خواهند
دانست که یاران چه کسی ضعیف‌تر و تعدادشان کم‌تر است. (۲۴) بگو: نمی‌دانم عذابی که به شما وعده داده
شده نزدیک است یا خداوند من مدت زیادی برای آمدن آن قرار داده است. (۲۵) خدا دانای غیب است و
هیچ‌کس را از غیب خود باخبر نمی‌کند. (۲۶) مگر پیغمبرانی که خودش پسندیده و جلو و عقب آن‌ها مراقبی
می‌فرستد. (۲۷) تا بداند که پیام‌های خداوندشان را رسانده‌اند و خدا به هر چیزی که پیش آن‌هاست احاطه دارد
و حساب عدد هر چیزی را دارد. (۲۸)

سُورَةُ المُزَّمِّل

آیاتها ۲۰

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

يٰٓاَيُّهَا المُزَّمِّلُ ﴿١﴾ قُمِ الَّيلَ اِلّا قَليلًا ﴿٢﴾ نِصفَهُ اَوِ انقُص مِنهُ
قَليلًا ﴿٣﴾ اَو زِد عَلَيهِ وَرَتِّلِ القُرءانَ تَرتيلًا ﴿٤﴾ اِنّا سَنُلقى عَلَيكَ
قَولًا ثَقيلًا ﴿٥﴾ اِنَّ ناشِئَةَ الَّيلِ هِىَ اَشَدُّ وَطئًا وَاَقوَمُ قيلًا ﴿٦﴾
اِنَّ لَكَ فِى النَّهارِ سَبحًا طَويلًا ﴿٧﴾ وَاذكُرِ اسمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّل
اِلَيهِ تَبتيلًا ﴿٨﴾ رَبُّ المَشرِقِ وَالمَغرِبِ لآ اِلٰهَ اِلّا هُوَ فَاتَّخِذهُ
وَكيلًا ﴿٩﴾ وَاصبِر عَلىٰ ما يَقولونَ وَاهجُرهُم هَجرًا جَميلًا ﴿١٠﴾
وَذَرنى وَالمُكَذِّبينَ اُولِى النَّعمَةِ وَمَهِّلهُم قَليلًا ﴿١١﴾ اِنَّ لَدَينآ اَنكالًا
وَجَحيمًا ﴿١٢﴾ وَطَعامًا ذا غُصَّةٍ وَعَذابًا اَليمًا ﴿١٣﴾ يَومَ تَرجُفُ الاَرضُ
وَالجِبالُ وَكانَتِ الجِبالُ كَثيبًا مَهيلًا ﴿١٤﴾ اِنّآ اَرسَلنآ اِلَيكُم رَسولًا
شاهِدًا عَلَيكُم كَمآ اَرسَلنآ اِلىٰ فِرعَونَ رَسولًا ﴿١٥﴾ فَعَصىٰ فِرعَونُ
الرَّسولَ فَاَخَذنٰهُ اَخذًا وَبيلًا ﴿١٦﴾ فَكَيفَ تَتَّقونَ اِن كَفَرتُم يَومًا
يَجعَلُ الوِلدانَ شيبًا ﴿١٧﴾ اَلسَّمآءُ مُنفَطِرٌ بِهِ كانَ وَعدُهُ مَفعولًا
﴿١٨﴾ اِنَّ هٰذِهِ تَذكِرَةٌ فَمَن شآءَ اتَّخَذَ اِلىٰ رَبِّهِ سَبيلًا ﴿١٩﴾

سوره مزمل (۷۳)

مکی و شامل بیست آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ای کسی‌که جامه به خود پیچیده‌ای! (۱) قسمتی از شب را بلند شو. (۲) نیمی از شب یا کمی از نیمه کم کن. (۳) یا کمی بر آن زیاد کن و قرآن را شمرده و آهسته بخوان. (۴) ما سخنی سنگین بر تو نازل خواهیم کرد. (۵) البته برخاستن شبانه مؤثرتر و از نظر سخن‌گفتن بهتر است. (۶) تو در روز فعالیت زیادی داری. (۷) نام خداوندت را ذکر کن و به او توجه داشته باش. (۸) خداوند مشرق و مغرب. معبودی (کسی‌که انسان در مقابل او احساس و ابراز کوچکی و از دستورهای او بدون چون و چرا پیروی کند) غیر از خدا وجود ندارد پس او را وکیل خویش کن. (۹) و در مورد آنچه که می‌گویند صبور باش و به‌خوبی از آن‌ها دوری کن. (۱۰) من را با منکرین صاحب نعمت به‌حال خود بگذار[1] و به آن‌ها کمی مهلت بده. (۱۱) ما برای آن‌ها غل و زنجیر و جهنم و خوراکی گلوگیر و عذابی دردناک داریم. (۱۲ و ۱۳) روزی که زمین و کوه‌ها به لرزه درآید و کوه‌ها به‌صورت شن روان شوند. (۱۴) ما پیغمبری که شاهد شما باشد پیش شما فرستادیم همان‌طور که پیغمبری پیش فرعون فرستادیم. (۱۵) فرعون از راهنمایی پیغمبر سرپیچی کرد و ما او را مجازات سختی کردیم. (۱۶) اگر کافر شوید روزی که بچه‌ها در آن پیر می‌شوند چگونه خود را حفظ می‌کنید؟ (۱۷) آسمان در آن روز شکافته می‌شود. وعده خدا عملی خواهد شد. (۱۸) این تذکری است. کسی‌که بخواهد راهی به‌طرف خداوندش در پیش می‌گیرد. (۱۹)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و مرا با آن تکذیب کنندگان رفاه زده واگذار...»

إِنَّ رَبَّكَ يَعلَمُ أَنَّكَ تَقومُ أَدنىٰ مِن ثُلُثَيِ اللَّيلِ وَنِصفَهُ وَثُلُثَهُ
وَطائِفَةٌ مِنَ الَّذينَ مَعَكَ ۚ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيلَ وَالنَّهارَ ۚ عَلِمَ أَن لَن تُحصوهُ
فَتابَ عَلَيكُم ۖ فَاقرَءوا ما تَيَسَّرَ مِنَ القُرآنِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكونُ مِنكُم
مَرضىٰ ۙ وَآخَرونَ يَضرِبونَ فِي الأَرضِ يَبتَغونَ مِن فَضلِ اللَّهِ ۙ وَآخَرونَ
يُقاتِلونَ في سَبيلِ اللَّهِ ۖ فَاقرَءوا ما تَيَسَّرَ مِنهُ ۚ وَأَقيمُوا الصَّلاةَ وَآتُوا
الزَّكاةَ وَأَقرِضُوا اللَّهَ قَرضًا حَسَنًا ۚ وَما تُقَدِّموا لِأَنفُسِكُم مِن خَيرٍ تَجِدوهُ
عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيرًا وَأَعظَمَ أَجرًا ۚ وَاستَغفِرُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفورٌ رَحيمٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ المُدَّثِّر

آياتها ٥٦

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

يا أَيُّهَا المُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُم فَأَنذِر ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّر ﴿٣﴾ وَثِيابَكَ فَطَهِّر ﴿٤﴾
وَالرُّجزَ فَاهجُر ﴿٥﴾ وَلا تَمنُن تَستَكثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصبِر ﴿٧﴾
فَإِذا نُقِرَ فِي النّاقورِ ﴿٨﴾ فَذٰلِكَ يَومَئِذٍ يَومٌ عَسيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الكافِرينَ
غَيرُ يَسيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرني وَمَن خَلَقتُ وَحيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلتُ لَهُ مالًا
مَمدودًا ﴿١٢﴾ وَبَنينَ شُهودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدتُ لَهُ تَمهيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطمَعُ
أَن أَزيدَ ﴿١٥﴾ كَلّا ۖ إِنَّهُ كانَ لِآياتِنا عَنيدًا ﴿١٦﴾ سَأُرهِقُهُ صَعودًا ﴿١٧﴾

خداوندت می‌داند که تو و عده‌ای از آن‌هایی که با تو هستند نزدیک دو ثلث یا نصف یا ثلث شب را بلند می‌شوید. خدا شب و روز را مقرر کرده و می‌داند که شما حساب کار شب و روز را نمی‌کنید. لذا توبه شما را قبول کرد، پس تا آنجا که می‌توانید قرآن بخوانید. خدا می‌داند که عده‌ای از شما مریض می‌شوند و عده دیگری دنبال کسب معاش در سفر هستند و عده‌ای مشغول جنگ در راه خدا هستند. با وجود این تا آنجا که می‌توانید قرآن بخوانید و نماز را به‌پا دارید و زکات بدهید و به خدا قرض نیکو بدهید. هر کار خوبی که بکنید پاداش بهتر و بزرگ‌تر از آن را در پیش خدا خواهید یافت. از خدا آمرزش بخواهید چون خدا آمرزنده مهربان است. (۲۰)

سوره مدثر (۷۴)
مکی و شامل پنجاه و شش آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ای که جامه به خود پیچیده‌ای. (۱) برخیز و مردم را (از عواقب کارهای بد) برحذر کن. (۲) و خداوندت را به بزرگی یاد کن. (۳) و لباست را پاک کن. (۴) و از پلیدی دوری کن. (۵) و منت مگذار که بیشتر بخواهی. (۶) و به‌خاطر خداوندت صبور باش. (۷) وقتی در صور دمیده شود، آن روز، روز سختی است. (۸ و ۹) برای بی‌ایمان‌ها آسان نیست. (۱۰) من را با کسی که خلق کرده‌ام و به او مال فراوان و فرزندانی که حاضرند داده‌ام و همه چیز را برایش آماده کرده‌ام و با وجود این انتظار زیاده بر آن را دارد تنها بگذار. (۱۱ تا ۱۵) هرگز نعمتش را زیادتر نمی‌کنیم. چون او مخالف سرسخت آیات ماست. (۱۶) او را دچار تنگنایی سخت خواهیم کرد. (۱۷)

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيۡفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيۡفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ
﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدۡبَرَ وَٱسۡتَكۡبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ
يُؤۡثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا قَوۡلُ ٱلۡبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصۡلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ
مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبۡقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٞ لِّلۡبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيۡهَا تِسۡعَةَ عَشَرَ
﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلۡنَآ أَصۡحَٰبَ ٱلنَّارِ إِلَّا مَلَٰٓئِكَةٗ وَمَا جَعَلۡنَا عِدَّتَهُمۡ إِلَّا فِتۡنَةٗ
لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ لِيَسۡتَيۡقِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَيَزۡدَادَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِيمَٰنٗا
وَلَا يَرۡتَابَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَلِيَقُولَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ
وَٱلۡكَٰفِرُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلٗاۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِي
مَن يَشَآءُۚ وَمَا يَعۡلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَۚ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكۡرَىٰ لِلۡبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا
وَٱلۡقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَٱلَّيۡلِ إِذۡ أَدۡبَرَ ﴿٣٣﴾ وَٱلصُّبۡحِ إِذَآ أَسۡفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا لَإِحۡدَى
ٱلۡكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرٗا لِّلۡبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَآءَ مِنكُمۡ أَن يَتَقَدَّمَ أَوۡ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾
كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّآ أَصۡحَٰبَ ٱلۡيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّٰتٖ
يَتَسَآءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمۡ فِي سَقَرَ ﴿٤٢﴾ قَالُواْ
لَمۡ نَكُ مِنَ ٱلۡمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمۡ نَكُ نُطۡعِمُ ٱلۡمِسۡكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
ٱلۡخَآئِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ٱلۡيَقِينُ ﴿٤٧﴾

او فکر کرد و محاسبه نمود. (۱۸) مرگ بر او، چه محاسبه‌ای کرد. (۱۹) باز هم مرگ بر او چه محاسبه‌ای کرد. (۲۰) بعد نگاه کرد و ابرو در هم کشید و رو ترش کرد و سپس رو برگرداند و تکبر ورزید و گفت این فقط سحری است که نقل شده. (۲۱ تا ۲۴) این قرآن جز سخن انسان نیست. (۲۵) او را وارد جهنم می‌کنم. (۲۶) چه می‌دانی جهنم چیست. (۲۷) چیزی را باقی نمی‌گذارد و رها هم نمی‌کند. (۲۸) پوست را می‌سوزاند. (۲۹) مأمورینش نوزده نفرند. (۳۰) و مأمورینش را جز فرشتگان قرار ندادیم و تعداد آن‌ها (عدد نوزده) را فقط برای امتحان کافران قرار دادیم تا اهل کتاب ایمان بیاورند و ایمان مؤمنین زیادتر شود و اهل کتاب و مؤمنین دیگر شکی نداشته باشند و بیماردلان و کافران گویند خدا با این مثل چه خواسته است؟ خدا هر کس را بخواهد گمراه می‌کند و هر کس را بخواهد هدایت می‌کند. سپاهیان خدایت را جز خودش هیچ‌کس نمی‌داند. این فقط تذکری برای بشر است. (۳۱) این‌طور که فکر می‌کنند نیست. قسم به ماه و وقتی که شب رو به پایان است و صبح وقتی که روشن شود. (۳۲ تا ۳۴) این یکی از نشانه‌های بزرگ است. (۳۵) هشداری برای بشر است. (۳۶) برای آن که بخواهد جلو رود یا عقب. (۳۷) هر کسی در گرو کاری‌ست که کرده. (۳۸) مگر اصحاب دست راست که در بهشت‌ها از مجرمین می‌پرسند. (۳۹ تا ۴۱) چه چیزی شما را وارد جهنم کرد؟ (۴۲) می‌گویند ما نماز نمی‌خواندیم. (۴۳) و به بینوایان غذا نمی‌دادیم. (۴۴) و با کسانی که افکار باطل داشتند هم‌فکر بودیم. (۴۵) و منکر روز جزا بودیم. (۴۶) تامرگ ما رسید. (۴۷)

فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ
﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ
كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا ۖ بَل لَّا يَخَافُونَ
الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿٥٥﴾
وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۚ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

آیاتها ۴۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ
الْإِنسَانُ أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ
يُرِيدُ الْإِنسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ
﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ
أَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّأُ الْإِنسَانُ
يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ
مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ
وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

حزب

شفاعت شفیعان سودی برایشان ندارد. (۴۸) چرا آن‌ها از قرآن روگردان هستند؟ (۴۹) آن‌ها مثل خرهای در حال فرارند. (۵۰) خرهایی که از شیر می‌گریزند. (۵۱) شاید هر کدام از آن‌ها انتظار دارند که نامه‌ای سرباز به او داده شود. (۵۲) این‌طور نیست بلکه از آخرت نمی‌ترسند. (۵۳) قرآن فقط تذکری است. (۵۴) پس هر کس بخواهد متوجه آن می‌شود. (۵۵) و متوجه نمی‌شوند مگر این‌که خدا بخواهد. چون او اهل تقوی و آمرزش است. (۵۶)

سوره قیامت (۷۵)

مکی و شامل چهل آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به روز قیامت. (۱) و قسم به نفس ملامت‌کننده. (۲) آیا انسان خیال می‌کند که استخوان‌هایش را جمع نمی‌کنیم؟ (۳) آری، ما می‌توانیم سر انگشتانش را هم درست کنیم. (۴) انسان می‌خواهد که باز هم گناه کند.[1] (۵) می‌پرسد روز قیامت چه وقت است؟ (۶) وقتی که چشم خیره شود و ماه تاریک شود و خورشید و ماه با هم جمع شوند، انسان می‌گوید راه فرار کجاست؟ (۷ تا ۱۰) هرگز پناهگاهی وجود ندارد. (۱۱) آن روز انسان‌ها پیش خداوند قرار می‌گیرند. (۱۲) به انسان خبر هر کاری که کرده و نکرده داده می‌شود. (۱۳) انسان خودش را کاملا می‌شناسد. (۱۴) اگرچه هر گونه عذر و بهانه‌ای بیاورد. (۱۵) با عجله زبانت را به خواندن قرآن حرکت مده. (۱۶) جمع کردن و خواندن آن به عهده ماست. (۱۷) پس وقتی ما آن را خواندیم تو هم از خواندنش پیروی کن. (۱۸) بعد هم توضیح آن به عهده ماست. (۱۹)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «بلکه آدمی می‌خواهد پیشاروی خود به فسق و فجور پردازد»

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ ۜ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ
السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ
﴿٣١﴾ وَلَٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾ أَوْلَىٰ لَكَ
فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ
الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

سُورَةُ الإِنسَانِ

آیاتها ٣١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ﴿١﴾
إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾
إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ
الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

شما دنیای زودگذر را دوست دارید. (۲۰) و آخرت را وامی‌گذارید. (۲۱) در قیامت صورت‌هایی شاد و خندان است. (۲۲) و به خداوندشان نگاه می‌کنند. (۲۳) و صورت‌هایی گرفته و درهم است. (۲۴) می‌دانند که به آن‌ها عذابی کمرشکن داده خواهد شد. (۲۵) آری وقتی جان به گلو برسد. (۲۶) و گفته شود چه کسی شفادهنده است؟ (۲۷) و فکر کند که موقع جدایی است. (۲۸) و پاها در هم پیچد. (۲۹) آن روز پیش خداوند تو برده می‌شوند. (۳۰) او نه تصدیق کرد و نه نماز خواند. (۳۱) ولی انکار کرد و روبرگرداند. (۳۲) بعد با غرور پیش خانواده‌اش رفت. (۳۳) وای بر تو، وای بر تو، باز هم وای بر تو، وای بر تو. (۳۴ و ۳۵) آیا انسان خیال می‌کند او را بدون تکلیف به‌حال خود گذاشته‌اند؟ (۳۶) آیا نطفه‌ای از منی که در رحم ریخته شد نبود؟ (۳۷) بعد به‌صورت خون بسته (زالو مانند)درآمد و خدا او را خلق کرد و او را آراست؟ (۳۸) و از آن‌ها نر و ماده ساخت؟ (۳۹) آیا چنین خدایی قادر نیست که مرده‌ها را زنده کند؟ (۴۰)

سوره انسان (۷۶)
مدنی و شامل سی و یک آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

آیا بر انسان مدت زمانی نگذشت که چیز قابل توجهی نبود؟ (۱) ما انسان را از نطفه مخلوطی آفریدیم و او را امتحان می‌کنیم و او را شنوا و بینا ساختیم. (۲) ما راه را به او نشان دادیم، چه شکرگزاری کند چه ناسپاسی نماید. (۳) ما برای منکران زنجیرها و غل‌ها و آتش جهنم آماده کرده‌ایم. (۴) نیکوکاران از جامی که شرابش مخلوط با کافور است می‌نوشند. (۵)

عَيۡنٗا يَشۡرَبُ بِهَا عِبَادُ ٱللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفۡجِيرٗا ٦ يُوفُونَ بِٱلنَّذۡرِ وَيَخَافُونَ
يَوۡمٗا كَانَ شَرُّهُۥ مُسۡتَطِيرٗا ٧ وَيُطۡعِمُونَ ٱلطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ مِسۡكِينٗا
وَيَتِيمٗا وَأَسِيرًا ٨ إِنَّمَا نُطۡعِمُكُمۡ لِوَجۡهِ ٱللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمۡ جَزَآءٗ وَلَا شُكُورًا
٩ إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوۡمًا عَبُوسٗا قَمۡطَرِيرٗا ١٠ فَوَقَىٰهُمُ ٱللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ
ٱلۡيَوۡمِ وَلَقَّىٰهُمۡ نَضۡرَةٗ وَسُرُورٗا ١١ وَجَزَىٰهُم بِمَا صَبَرُواْ جَنَّةٗ وَحَرِيرٗا
١٢ مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِۖ لَا يَرَوۡنَ فِيهَا شَمۡسٗا وَلَا زَمۡهَرِيرٗا ١٣
وَدَانِيَةً عَلَيۡهِمۡ ظِلَٰلُهَا وَذُلِّلَتۡ قُطُوفُهَا تَذۡلِيلٗا ١٤ وَيُطَافُ عَلَيۡهِم بِـَٔانِيَةٖ
مِّن فِضَّةٖ وَأَكۡوَابٖ كَانَتۡ قَوَارِيرَا۠ ١٥ قَوَارِيرَاْ مِن فِضَّةٖ قَدَّرُوهَا تَقۡدِيرٗا ١٦
وَيُسۡقَوۡنَ فِيهَا كَأۡسٗا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ١٧ عَيۡنٗا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلۡسَبِيلٗا
١٨ ۞ وَيَطُوفُ عَلَيۡهِمۡ وِلۡدَٰنٞ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيۡتَهُمۡ حَسِبۡتَهُمۡ لُؤۡلُؤٗا مَّنثُورٗا
١٩ وَإِذَا رَأَيۡتَ ثَمَّ رَأَيۡتَ نَعِيمٗا وَمُلۡكٗا كَبِيرًا ٢٠ عَٰلِيَهُمۡ ثِيَابُ سُندُسٍ
خُضۡرٞ وَإِسۡتَبۡرَقٞۖ وَحُلُّوٓاْ أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٖ وَسَقَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡ شَرَابٗا
طَهُورًا ٢١ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمۡ جَزَآءٗ وَكَانَ سَعۡيُكُم مَّشۡكُورًا ٢٢ إِنَّا
نَحۡنُ نَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡقُرۡءَانَ تَنزِيلٗا ٢٣ فَٱصۡبِرۡ لِحُكۡمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعۡ
مِنۡهُمۡ ءَاثِمًا أَوۡ كَفُورٗا ٢٤ وَٱذۡكُرِ ٱسۡمَ رَبِّكَ بُكۡرَةٗ وَأَصِيلٗا ٢٥

چشمه‌ای که بندگان خدا از آن می‌نوشند آن را هر طور که بخواهند روان می‌سازند. (۶) به نذر خود وفا می‌کنند و از روزی که شرش همه‌جا را فرامی‌گیرد می‌ترسند. (۷) و با علاقه[1] به او (به خدا) به مسکین و یتیم و اسیر غذا می‌دهند. (۸) (و می‌گویند:) ما برای رضای خدا شما را سیر می‌کنیم و از شما انتظار پاداش و سپاسگزاری نداریم. (۹) ما از عذاب خداوندمان در روزی خشن و سخت می‌ترسیم. (۱۰) درنتیجه خدا آن‌ها را از شر آن روز حفظ کرد و به‌آنان شادی و سرور بخشید. (۱۱) پاداش آن‌ها به علت صبری که کردند بهشت و لباس‌های ابریشمی است. (۱۲) در آن بهشت بر تخت‌ها تکیه می‌زنند و در آن‌جا آفتاب داغ و سرمای سخت نمی‌بینند.(۱۳) سایه‌های درختانش به آن‌ها می‌افتد و میوه‌هایش در دسترس و اختیار آن‌ها است.(۱۴) و ظرف‌های نقره‌ای و کاسه‌های شیشه‌ای دور آن‌ها می‌گردانند.(۱۵) شیشه‌هایی از نقره که به اندازه درست کرده‌اند.(۱۶) در آن بهشت از جام‌هایی که با زنجبیل مخلوط است به آن‌ها می‌نوشانند.(۱۷) در آن چشمه‌ای است که نامش سلسبیل است.(۱۸) و دور آن‌ها جوانانی جاودانی می‌گردند. وقتی آن‌ها را ببینی خیال می‌کنی مرواریدهای پراکنده هستند.(۱۹) وقتی آن را ببینی، آنجا نعمت و فرمانروایی بزرگی می‌بینی.(۲۰) بر اندام آن‌ها لباس حریر سبزرنگ نازک و کلفت هست و با دستبندهای نقره‌ای زینت شده‌اند. و خداوندشان نوشیدنی پاک به آن‌ها می‌نوشاند.(۲۱) این پاداش شما است و از کوشش شما قدردانی می‌شود.(۲۲) ما قرآن را بر تو نازل کردیم.(۲۳) بنابراین برای حکم خداوندت صبر و استقامت داشته‌باش و از هیچ گناه‌کار یا فرد بی‌ایمان و ناسپاس آن‌ها اطاعت نکن.(۲۴) و نام خداوندت را صبح و شب ذکر کن.(۲۵)

(۱)ترجمه دیگر آیات ۸ و۹: «طعام را با دوستی آن(با آنکه خود بدان نیازمندند) به مسکین و یتیم و اسیر می‌خورانند»، «و می‌گویند: ما فقط برای رضای خدا به شما طعام می‌دهیم، از شما پاداش و سپاسی هم نمی‌خواهیم»

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ
هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ
خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا
﴿٢٨﴾ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾
يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

آیاتها ۵۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا
﴿٣﴾ فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾
إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ
فُرِجَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ ﴿١١﴾ لِأَيِّ
يَوْمٍ أُجِّلَتْ ﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ
الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾ كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

و شبانگاه برایش سجده کن و در شب طولانی تسبیح او را بگو. (۲۶) این‌ها دنیای زودگذر را دوست دارند و پشت سر خودشان روز سنگینی را به‌جا می‌گذارند. (۲۷) ما آن‌ها را خلق کردیم و ساختمان وجودشان را محکم کردیم. هر وقت بخواهیم آن‌ها را با عده دیگری که مثل آن‌ها هستند عوض می‌کنیم. (۲۸) این قرآن تذکری است. پس هر کس میل داشته باشد راهی به‌سوی خداوندش در پیش می‌گیرد. (۲۹) شما فقط چیزی را می‌خواهید که خدا بخواهد. چون خدا دانا و حکیم است. (۳۰) هر کس را بخواهد داخل رحمتش می‌کند و برای ظالمین عذاب پردردی آماده کرده است. (۳۱)

سوره مرسلات (۷۷)

مکی و شامل پنجاه آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به فرستاده‌شدگان پشت سر هم. (۱) و قسم به طوفان‌هایی که به‌شدت می‌وزند. (۲) قسم به پخش‌کنندگان. (۳) قسم به جداکنندگان. (۴) قسم به وحی‌کنندگان قرآن. (۵) چه برای عذر باشد، چه برای برحذر داشتن. (۶) آنچه به شما وعده داده شده عملی می‌شود. (۷) پس وقتی ستارگان محو شوند. (۸) و وقتی آسمان بشکافد. (۹) و وقتی کوه‌ها از جا کنده و پراکنده شوند. (۱۰) و آنگاه که برای پیغمبران وقت تعیین شود. (۱۱) برای چه روزی به شما مهلت داده شده؟ (۱۲) برای روز جداسازی. (۱۳) چه می‌دانی روز جداسازی چیست؟ (۱۴) در آن روز وای بر منکران. (۱۵) آیا قبلی‌ها را هلاک نکردیم؟ (۱۶) بعد دیگران را دنبال آن‌ها خواهیم برد. (۱۷) با گناه‌کاران چنین می‌کنیم. (۱۸) در آن روز وای بر منکران. (۱۹)

أَلَمْ نَخْلُقكُّم مِن مآءٍ مَهينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلنٰهُ فى قَرارٍ مَكينٍ ﴿٢١﴾ إِلىٰ
قَدَرٍ مَعلومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرنا فَنِعمَ القٰدِرونَ ﴿٢٣﴾ وَيلٌ يَومَئِذٍ لِلمُكَذِّبينَ
﴿٢٤﴾ أَلَم نَجعَلِ الأَرضَ كِفاتًا ﴿٢٥﴾ أَحياءً وَأَمواتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلنا فيها
رَواسِىَ شٰمِخٰتٍ وَأَسقَينٰكُم ماءً فُراتًا ﴿٢٧﴾ وَيلٌ يَومَئِذٍ لِلمُكَذِّبينَ
﴿٢٨﴾ انطَلِقوا إِلىٰ ما كُنتُم بِهِ تُكَذِّبونَ ﴿٢٩﴾ انطَلِقوا إِلىٰ ظِلٍّ ذى
ثَلٰثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لا ظَليلٍ وَلا يُغنى مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّها تَرمى بِشَرَرٍ
كَالقَصرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جِمٰلَتٌ صُفرٌ ﴿٣٣﴾ وَيلٌ يَومَئِذٍ لِلمُكَذِّبينَ
﴿٣٤﴾ هٰذا يَومُ لا يَنطِقونَ ﴿٣٥﴾ وَلا يُؤذَنُ لَهُم فَيَعتَذِرونَ ﴿٣٦﴾ وَيلٌ
يَومَئِذٍ لِلمُكَذِّبينَ ﴿٣٧﴾ هٰذا يَومُ الفَصلِ جَمَعنٰكُم وَالأَوَّلينَ ﴿٣٨﴾ فَإِن
كانَ لَكُم كَيدٌ فَكيدونِ ﴿٣٩﴾ وَيلٌ يَومَئِذٍ لِلمُكَذِّبينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ المُتَّقينَ
فى ظِلٰلٍ وَعُيونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوٰكِهَ مِمّا يَشتَهونَ ﴿٤٢﴾ كُلوا وَاشرَبوا
هَنيـًٔا بِما كُنتُم تَعمَلونَ ﴿٤٣﴾ إِنّا كَذٰلِكَ نَجزِى المُحسِنينَ ﴿٤٤﴾
وَيلٌ يَومَئِذٍ لِلمُكَذِّبينَ ﴿٤٥﴾ كُلوا وَتَمَتَّعوا قَليلًا إِنَّكُم مُجرِمونَ ﴿٤٦﴾
وَيلٌ يَومَئِذٍ لِلمُكَذِّبينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذا قيلَ لَهُمُ اركَعوا لا يَركَعونَ ﴿٤٨﴾
وَيلٌ يَومَئِذٍ لِلمُكَذِّبينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَىِّ حَديثٍ بَعدَهُ يُؤمِنونَ ﴿٥٠﴾

آیا شما را از آبی ناچیز نیافریدیم؟ (۲۰) و بعد آن را در جای مطمئنی قرار دادیم. (۲۱) تا مدتی مقرر و معلوم. (۲۲) ما قدرت این کار را داشتیم و قدرتمند خوبی هستیم. (۲۳) در آن روز وای بر منکران. (۲۴) آیا زمین را برای زندگان و مردگان قرارگاه نساختیم؟ (۲۵ و ۲۶) و در آن کوه‌های بلند بوجود آوردیم و آب گوارا برای نوشیدن به شما دادیم. (۲۷) در آن روز وای بر منکران. (۲۸) به طرف جهنمی که منکر آن بودید حرکت کنید. (۲۹) به طرف سایه سه شاخه حرکت کنید. (۳۰) که سایه نیست و شما را از شعله آتش نجات نمی‌دهد. (۳۱) آتشی که شعله‌اش را مثل یک قصر پرتاب می‌کند. (۳۲) مثل این‌که شعله آن شتر زردی است. (۳۳) در آن روز وای بر منکران. (۳۴) این روزی است که آن‌ها حرف نمی‌زنند. (۳۵) و به آن‌ها اجازه عذرخواهی داده نمی‌شود. (۳۶) در آن روز وای بر منکران. (۳۷) این است روز جداسازی. شما و تمام گذشتگان را جمع کرده‌ایم. (۳۸) اگر نقشه‌ای دارید درباره من به‌کار ببرید. (۳۹) در آن روز وای بر منکران. (۴۰) افراد باتقوی زیر سایه‌ها و کنار چشمه‌ها و کنار هر نوع میوه‌ای که میل دارند هستند (۴۱ و ۴۲) به‌خاطر کارهایی که در دنیا می‌کردید بخورید و بنوشید، نوش جانتان. (۴۳) ما نیکوکاران را این‌طور پاداش می‌دهیم. (۴۴) در آن روز وای بر منکران. (۴۵) برای مدت کمی بخورید و بهره ببرید چون شما گناه‌کارید. (۴۶) در آن روز وای بر منکران. (۴۷) وقتی به آن‌ها می‌گویند رکوع کنید رکوع نمی‌کنند. (۴۸) در آن روز وای بر منکران. (۴۹) به چه حرفی بعد از قرآن ایمان می‌آورند؟ (۵۰)

سُورَةُ النَّبَإِ

آیاتها ٤٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ (١) عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ (٢) الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ
(٣) كَلَّا سَيَعْلَمُونَ (٤) ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ (٥) أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا
(٦) وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا (٧) وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا (٨) وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ
سُبَاتًا (٩) وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا (١٠) وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا (١١)
وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا (١٢) وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا (١٣)
وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا (١٤) لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا (١٥)
وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا (١٦) إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا (١٧) يَوْمَ يُنْفَخُ
فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا (١٨) وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا (١٩)
وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا (٢٠) إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا (٢١)
لِلطَّاغِينَ مَآبًا (٢٢) لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا (٢٣) لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا
وَلَا شَرَابًا (٢٤) إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا (٢٥) جَزَاءً وِفَاقًا (٢٦) إِنَّهُمْ
كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا (٢٧) وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا (٢٨) وَكُلَّ
شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا (٢٩) فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا (٣٠)

سوره نباء (۷۸)

مکی و شامل چهل آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

درباره چه چیزی از هم سئوال می‌کنند؟ (۱) درباره خبر بزرگ (روز قیامت). (۲) که درباره آن با هم اختلاف نظر دارند. (۳) این‌طور نیست، خواهند دانست. (۴) باز هم این‌طور نیست، خواهند دانست. (۵) آیا ما زمین را بستر آسایش و کوه‌ها را مثل میخ نساختیم؟ (۶ و ۷) و شما را جفت آفریدیم. (۸) و خواب شما را وسیله استراحت قرار دادیم. (۹) و شب را پوششی ساختیم. (۱۰) و روز را وسیله کسب معاش نمودیم. (۱۱) و بالای سر شما هفت آسمان محکم بنا کردیم. (۱۲) و خورشید را چراغی نورانی قرار دادیم. (۱۳) و از ابرهای به‌هم فشرده باران تند نازل کردیم. (۱۴) تا به‌وسیله آن دانه و گیاه و باغ‌های پردرخت بوجود آوریم. (۱۵ و ۱۶) روز جداسازی وقت تعیین شده است. (۱۷) روزی که در صور دمیده شود و شما فوج فوج می‌آیید. (۱۸) و درهای آسمان باز شود. (۱۹) و کوه‌ها به حرکت درآیند و سرابی شوند. (۲۰) جهنم در کمین و انتظار است. (۲۱) جهنم محل بازگشت افراد طغیان‌کننده است. (۲۲) که مدتی طولانی در آن می‌مانند. (۲۳) در آن مزه خنکی و نوشیدنی را نمی‌چشند. (۲۴) غیر از آب جوش و خونابه نمی‌نوشند. (۲۵) پاداشی مطابق کارشان. (۲۶) آن‌ها امید رسیدگی به حسابشان را نداشتند. (۲۷) و آیات ما را به‌شدت انکار می‌کردند. (۲۸) در صورتی که ما حساب هر چیز را نوشته‌ایم. (۲۹) حالا عذاب را بچشید. فقط عذاب شما را اضافه می‌کنیم. (۳۰)

اِنَّ لِلمُتَّقينَ مَفازًا ﴿۳۱﴾ حَدآئِقَ وَ اَعنابًا ﴿۳۲﴾ وَكَواعِبَ اَترابًا ﴿۳۳﴾ وَكَأسًا
دِهاقًا ﴿۳۴﴾ لا يَسمَعونَ فيها لَغوًا وَ لا كِذّابًا ﴿۳۵﴾ جَزآءً مِن رَبِّكَ عَطآءً
حِسابًا ﴿۳۶﴾ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَ الاَرضِ وَ ما بَينَهُمَا الرَّحمٰنِ لا يَملِكونَ
مِنهُ خِطابًا ﴿۳۷﴾ يَومَ يَقومُ الرّوحُ وَ المَلآئِكَةُ صَفًّا لا يَتَكَلَّمونَ
اِلّا مَن اَذِنَ لَهُ الرَّحمٰنُ وَ قالَ صَوابًا ﴿۳۸﴾ ذٰلِكَ اليَومُ الحَقُّ فَمَن
شآءَ اتَّخَذَ اِلىٰ رَبِّهِ مَـٔابًا ﴿۳۹﴾ اِنّآ اَنذَرنٰكُم عَذابًا قَريبًا يَومَ
يَنظُرُ المَرءُ ما قَدَّمَت يَداهُ وَيَقولُ الكافِرُ يٰلَيتَنى كُنتُ تُرابًا ﴿۴۰﴾

سُورَةُ النّازِعات
آیاتها ۴۶

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

وَ النّازِعٰتِ غَرقًا ﴿۱﴾ وَ النّاشِطٰتِ نَشطًا ﴿۲﴾ وَ السّابِحٰتِ سَبحًا
﴿۳﴾ فَالسّابِقٰتِ سَبقًا ﴿۴﴾ فَالمُدَبِّراتِ اَمرًا ﴿۵﴾ يَومَ تَرجُفُ الرّاجِفَةُ
﴿۶﴾ تَتبَعُهَا الرّادِفَةُ ﴿۷﴾ قُلوبٌ يَومَئِذٍ واجِفَةٌ ﴿۸﴾ اَبصارُها
خاشِعَةٌ ﴿۹﴾ يَقولونَ اَءِنّا لَمَردودونَ فِى الحافِرَةِ ﴿۱۰﴾ اَءِذا كُنّا
عِظامًا نَخِرَةً ﴿۱۱﴾ قالوا تِلكَ اِذًا كَرَّةٌ خاسِرَةٌ ﴿۱۲﴾ فَاِنَّما هِىَ زَجرَةٌ
واحِدَةٌ ﴿۱۳﴾ فَاِذا هُم بِالسّاهِرَةِ ﴿۱۴﴾ هَل اَتاكَ حَديثُ موسىٰ ﴿۱۵﴾

موفقیت مال افراد پرهیزگار است. (۳۱) باغ‌ها و تاکستان‌ها و دختران همسال و کاسه‌هایی پر و لبریز (۳۲ تا ۳۴) در آن سخن بیهوده و دروغ نمی‌شنوند. (۳۵) پاداشی از خداوندت، پاداشی حساب‌شده از خداوند بخشنده صاحب آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌ها است. از طرف او اجازه حرف‌زدن ندارند. (۳۶ و ۳۷) روزی که جبرئیل و فرشتگان به صف می‌ایستند. حرفی نمی‌زنند. غیر از کسی که خداوند بخشنده به او اجازه بدهد و حرف درست و صحیح زده باشد. (۳۸) آن روز حق است. کسی‌که بخواهد راه بازگشتی به سوی خداوندش در پیش می‌گیرد. (۳۹) ما شما را از عذابی که به‌زودی فرامی‌رسد بر حذر داشتیم. روزی که انسان به کارهایی که کرده نگاه می‌کند و کافر می‌گوید کاش من خاک بودم. (۴۰)

سوره نازعات (۷۹)
مکی و شامل چهل و شش آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به جداکنندگانی که کار خود را کامل انجام می‌دهند. (۱) قسم به آن‌ها که با شادی کار می‌کنند. (۲) قسم به شناوران. (۳) و قسم به آن‌ها که بر هم سبقت می‌گیرند. (۴) قسم به آن‌ها که تدبیر امور می‌کنند (طرح کارها را می‌ریزند). (۵) روزی که زلزله واقع شود. (۶) و زلزله دیگری دنبال آن بیاید. (۷) در آن روز دل‌هایی دچار ترس است. (۸) چشم‌هایشان به زیر است. (۹) گویند آیا ما وقتی استخوان‌های پوسیده‌ای باشیم دوباره به‌زندگی باز می‌گردیم؟ (۱۰ و ۱۱) گویند این بازگشت زیان‌باری است. (۱۲) آن فقط یک صدای وحشتناک است. (۱۳) آنوقت همه در زمین خواهند بود. (۱۴) آیا داستان موسی برای تو آمده؟ (۱۵)

اِذ نادٰىهُ رَبُّهٗ بِالوادِ المُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ اِذهَب اِلٰى فِرعَونَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿١٧﴾
فَقُل هَل لَكَ اِلٰٓى اَن تَزَكّٰى ﴿١٨﴾ وَ اَهدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخشٰى ﴿١٩﴾ فَاَرٰىهُ
الاٰيَةَ الكُبرٰى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَ عَصٰى ﴿٢١﴾ ثُمَّ اَدبَرَ يَسعٰى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنادٰى
﴿٢٣﴾ فَقالَ اَنَا رَبُّكُمُ الاَعلٰى ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكالَ الاٰخِرَةِ وَ الاُولٰىٓ ﴿٢٥﴾
اِنَّ فى ذٰلِكَ لَعِبرَةً لِمَن يَخشٰىٓ ﴿٢٦﴾ ءَاَنتُم اَشَدُّ خَلقًا اَمِ السَّماۤءُ بَنٰىها
﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمكَها فَسَوّٰىها ﴿٢٨﴾ وَ اَغطَشَ لَيلَها وَ اَخرَجَ ضُحٰىها ﴿٢٩﴾
وَ الاَرضَ بَعدَ ذٰلِكَ دَحٰىهآ ﴿٣٠﴾ اَخرَجَ مِنها ماۤءَها وَ مَرعٰىها ﴿٣١﴾
وَ الجِبالَ اَرسٰىها ﴿٣٢﴾ مَتاعًا لَكُم وَ لِاَنعامِكُم ﴿٣٣﴾ فَاِذا جاۤءَتِ الطّاۤمَّةُ
الكُبرٰى ﴿٣٤﴾ يَومَ يَتَذَكَّرُ الاِنسانُ ما سَعٰى ﴿٣٥﴾ وَ بُرِّزَتِ الجَحيمُ
لِمَن يَرٰى ﴿٣٦﴾ فَاَمّا مَن طَغٰى ﴿٣٧﴾ وَ اٰثَرَ الحَيٰوةَ الدُّنيا ﴿٣٨﴾ فَاِنَّ الجَحيمَ
هِىَ المَأوٰى ﴿٣٩﴾ وَ اَمّا مَن خافَ مَقامَ رَبِّهٖ وَ نَهَى النَّفسَ عَنِ الهَوٰى
﴿٤٠﴾ فَاِنَّ الجَنَّةَ هِىَ المَأوٰى ﴿٤١﴾ يَسـَٔلونَكَ عَنِ السّاعَةِ اَيّانَ مُرسٰىها
﴿٤٢﴾ فيمَ اَنتَ مِن ذِكرٰىها ﴿٤٣﴾ اِلٰى رَبِّكَ مُنتَهٰىهآ ﴿٤٤﴾ اِنَّمآ اَنتَ مُنذِرُ
مَن يَخشٰىها ﴿٤٥﴾ كَاَنَّهُم يَومَ يَرَونَها لَم يَلبَثوا اِلّا عَشِيَّةً اَو ضُحٰىها ﴿٤٦﴾

آیاتها ٤٢ سُورَةُ عَبَسَ

وقتی در سرزمین مقدس «طوی» خداوندش او را صدا زد. (۱۶) پیش فرعون برو که طغیان کرده. (۱۷) و به او بگو: آیا می‌خواهی پاک شوی؟ (۱۸) و تو را به طرف خداوندت هدایت کنم که بترسی؟ (۱۹) پس معجزه بزرگی به او نشان داد. (۲۰) ولی فرعون منکر آن شد و سرکشی کرد. (۲۱) بعد پشت کرد و کوشش کرد. (۲۲) و مردم را جمع کرد و فریاد زد. (۲۳) و گفت من صاحب‌اختیار والامقام شما هستم. (۲۴) خدا او را دچار عذاب دنیا و آخرت کرد. (۲۵) در سرگذشت او عبرتی است برای آن‌که از خدا می‌ترسد. (۲۶) آیا آفرینش شما سخت‌تر است یا آسمانی که آن‌را بنا کرده؟ (۲۷) سقف آن را بالا برد و منظم ساخت. (۲۸) و شبش را تاریک کرد و صبح را بوجود آورد. (۲۹) و زمین را بعد از آن بگسترد. (۳۰) آب آن و چراگاه‌ها را درآورد. (۳۱) و کوه‌ها را پابرجا ساخت. (۳۲) وسیله بهره‌مندی شما و چارپایانتان. (۳۳) وقتی قیامت بزرگ پیش آید. (۳۴) روزی که انسان کارهایی را که کرده به‌خاطر آورد. (۳۵) و جهنم برای کسی‌که می‌بیند ظاهر شود. (۳۶) اما کسی‌که طغیان کرد و زندگی دنیا را ترجیح داد، جایش جهنم است. (۳۷ تا ۳۹) اما کسی‌که از مقام خداوندش ترسید و خود را از هوی‌پرستی بازداشت، بهشت جای اوست. (۴۰ و ۴۱) درباره قیامت از تو می‌پرسند که چه موقع برپا می‌شود. (۴۲) تو با ذکر آن چه کار داری؟ (۴۳) پایان آن با خداوند توست. (۴۴) تو فقط کسی را که از آن می‌ترسد بر حذر می‌داری. (۴۵) وقتی که آن را می‌بینند مثل این است که فقط شبی یا صبحی مانده‌اند. (۴۶)

سوره عبس (۸۰)

مکی و شامل چهل و دو آیه

بسم الله الرحمن الرحيم
عبس وتولى ﴿١﴾ ان جاءه الاعمى ﴿٢﴾ وما يدريك لعله يزكى ﴿٣﴾
او يذكر فتنفعه الذكرى ﴿٤﴾ اما من استغنى ﴿٥﴾ فانت له تصدى ﴿٦﴾
وما عليك الا يزكى ﴿٧﴾ واما من جاءك يسعى ﴿٨﴾ وهو يخشى ﴿٩﴾ فانت
عنه تلهى ﴿١٠﴾ كلا انها تذكرة ﴿١١﴾ فمن شاء ذكره ﴿١٢﴾ في صحف مكرمة
﴿١٣﴾ مرفوعة مطهرة ﴿١٤﴾ بايدي سفرة ﴿١٥﴾ كرام بررة ﴿١٦﴾ قتل الانسان
ما اكفره ﴿١٧﴾ من اي شيء خلقه ﴿١٨﴾ من نطفة خلقه فقدره ﴿١٩﴾
ثم السبيل يسره ﴿٢٠﴾ ثم اماته فاقبره ﴿٢١﴾ ثم اذا شاء انشره ﴿٢٢﴾ كلا
لما يقض ما امره ﴿٢٣﴾ فلينظر الانسان الى طعامه ﴿٢٤﴾ انا صببنا الماء
صبا ﴿٢٥﴾ ثم شققنا الارض شقا ﴿٢٦﴾ فانبتنا فيها حبا ﴿٢٧﴾ وعنبا وقضبا ﴿٢٨﴾
وزيتونا ونخلا ﴿٢٩﴾ وحدائق غلبا ﴿٣٠﴾ وفاكهة وابا ﴿٣١﴾ متاعا لكم
ولانعامكم ﴿٣٢﴾ فاذا جاءت الصاخة ﴿٣٣﴾ يوم يفر المرء من اخيه ﴿٣٤﴾
وامه وابيه ﴿٣٥﴾ وصاحبته وبنيه ﴿٣٦﴾ لكل امرئ منهم يومئذ شان
يغنيه ﴿٣٧﴾ وجوه يومئذ مسفرة ﴿٣٨﴾ ضاحكة مستبشرة ﴿٣٩﴾ ووجوه
يومئذ عليها غبرة ﴿٤٠﴾ ترهقها قترة ﴿٤١﴾ اولئك هم الكفرة الفجرة ﴿٤٢﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

چهره در هم کشید و رویش را برگرداند. (۱) از این‌که کوری نزد او آمد. (۲) از کجا می‌دانی شاید او تزکیه (پاک) شود؟ (۳) یا توجه پیدا کند و این توجه برای او مفید باشد؟ (۴) اما کسی‌که بی‌نیاز است. (۵) تو به او توجه می‌کنی. (۶) اگر تزکیه و پاک نشود اشکالی بر تو نیست. (۷) اما کسی‌که با عجله پیش تو می‌آید. (۸) در حالی‌که از خدا می‌ترسد. (۹) تو از او غفلت می‌کنی؟ (۱۰) این‌طور که فکر کرده‌ای نیست، قرآن تذکری است. (۱۱) هر کس که بخواهد متوجه آن می‌شود. (۱۲) در نامه‌های گرانقدری است. (۱۳) نامه‌هایی والا و پاک. (۱۴) به‌دست سفیرانی بزرگوار و نیکوکار. (۱۵ و ۱۶) نابودباد انسانی که این‌قدر ناسپاسی می‌کند. (۱۷) خدا او را از چه چیزی خلق کرده؟ (۱۸) خدا او را از نطفه‌ای ناچیز خلق کرد و به اندازه ساخت. (۱۹) بعد راه را برایش آسان ساخت. (۲۰) بعد جانش را گرفت و در گور دفنش کرد. (۲۱) و هر وقت بخواهد دوباره زنده‌اش می‌کند.(۲۲) این‌طور که فکر می‌کند نیست، هنوز دستوری که خدا به او داده انجام نداده است.(۲۳) انسان باید به غذایش بنگرد.(۲۴) ما باران را فرستادیم.(۲۵) و زمین را شکافتیم.(۲۶) و دانه و انگور و سبزی و زیتون و درخت خرما و باغ‌های پردرخت و میوه و علف در آن رویاندیم.(۲۷ تا ۳۱) تا شما و چارپایانتان از آن استفاده کنید.(۳۲) وقتی صدای مهیب برآید.(۳۳) روزی که انسان از برادرش و مادر و پدرش و همسر و فرزندش فرار می‌کند.(۳۴ تا ۳۶) هر کسی از آن‌ها در آن روز کاری دارد که سرگرم آن است.(۳۷) چهره‌هایی در آن روز روشن است.(۳۸) و خندان و شادند.(۳۹) و بر چهره‌هایی در آن روز غبار است.(۴۰) سیاهی آن‌ها را پوشانده.(۴۱) آن‌ها افراد بی‌ایمان و بدکار هستند.(۴۲)

سُورَةُ التَّكوِير

آیاتها ۲۹

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

إِذَا الشَّمسُ كُوِّرَت ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجومُ انكَدَرَت ﴿٢﴾ وَإِذَا الجِبالُ
سُيِّرَت ﴿٣﴾ وَإِذَا العِشارُ عُطِّلَت ﴿٤﴾ وَإِذَا الوُحوشُ حُشِرَت ﴿٥﴾
وَإِذَا البِحارُ سُجِّرَت ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفوسُ زُوِّجَت ﴿٧﴾ وَإِذَا المَوءودَةُ
سُئِلَت ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنبٍ قُتِلَت ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَت ﴿١٠﴾
وَإِذَا السَّماءُ كُشِطَت ﴿١١﴾ وَإِذَا الجَحيمُ سُعِّرَت ﴿١٢﴾ وَإِذَا الجَنَّةُ
أُزلِفَت ﴿١٣﴾ عَلِمَت نَفسٌ ما أَحضَرَت ﴿١٤﴾ فَلا أُقسِمُ بِالخُنَّسِ ﴿١٥﴾
الجَوارِ الكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيلِ إِذا عَسعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبحِ إِذا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾
إِنَّهُ لَقَولُ رَسولٍ كَريمٍ ﴿١٩﴾ ذي قُوَّةٍ عِندَ ذِي العَرشِ مَكينٍ ﴿٢٠﴾ مُطاعٍ
ثَمَّ أَمينٍ ﴿٢١﴾ وَما صاحِبُكُم بِمَجنونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَد رَآهُ بِالأُفُقِ المُبينِ
﴿٢٣﴾ وَما هُوَ عَلَى الغَيبِ بِضَنينٍ ﴿٢٤﴾ وَما هُوَ بِقَولِ شَيطانٍ رَجيمٍ
﴿٢٥﴾ فَأَينَ تَذهَبونَ ﴿٢٦﴾ إِن هُوَ إِلّا ذِكرٌ لِلعالَمينَ ﴿٢٧﴾ لِمَن شاءَ مِنكُم
أَن يَستَقيمَ ﴿٢٨﴾ وَما تَشاءونَ إِلّا أَن يَشاءَ اللَّهُ رَبُّ العالَمينَ ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الانفِطار

آیاتها ۱۹

سوره تکویر (۸۱)

مکی و شامل بیست و نه آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

وقتی خورشید در هم پیچیده شود. (۱) وقتی ستارگان تیره شوند. (۲) وقتی کوه‌ها روان شوند. (۳) وقتی شترهای ده‌ماه آبستن به حال خود گذاشته شوند. (۴) وقتی حیوانات وحشی گرد هم آیند. (۵) وقتی دریاها شعله‌ور شوند. (۶) وقتی افراد جفت شوند. (۷) وقتی از دختران[1] زنده به‌گور پرسیده شود که به چه گناهی کشته شدید؟ (۸ و ۹) وقتی نامه اعمال باز شود. (۱۰) و وقتی آسمان از جا کنده شود (۱۱) وقتی جهنم شعله‌ور شود. (۱۲) و وقتی بهشت نزدیک شود. (۱۳) هر کسی می‌داند چه کارهایی کرده. (۱۴) قسم به ستارگانی که برمی‌گردند و پنهانی حرکت می‌کنند. (۱۵ و ۱۶) و قسم به شب وقتی تاریک شود و قسم به روز وقتی روشن شود. (۱۷ و ۱۸) که قرآن سخن فرستاده بزرگواری است که صاحب قدرت است و در پیش خداوند عرش مقام بلندی دارد. (۱۹ و ۲۰) در آنجا فرمانده و در رساندن وحی امین است. (۲۱) دوست شما دیوانه نیست. (۲۲) و فرشته وحی را در افق روشن دیده است. (۲۳) و در رساندن وحی به مردم بخیل نیست. (۲۴) و قرآن سخن شیطان رانده شده نیست. (۲۵) پس کجا می‌روید؟ (۲۶) قرآن فقط تذکری برای تمام انسان‌ها است. (۲۷) برای کسی از شما که بخواهد راه راست را بشناسد. (۲۸) و فقط چیزی می‌خواهید که خدا، صاحب‌اختیار جهانیان آن را بخواهد. (۲۹)

سوره انفطار (۸۲)

مکی و شامل نوزده آیه

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «وقتی که از دختر زنده به گور شده پرسیده شود»

حزب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ
فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ
وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الْإِنسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي
خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا
كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ
الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ
﴿١٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ
﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ — آیاتها ۳۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَو وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُم
مَّبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

وقتی که آسمان پاره شود. (۱) وقتی ستارگان به‌هم بریزند. (۲) وقتی دریاها روان شوند. (۳) و وقتی قبرها زیر و رو شود. (۴) هر کس می‌داند چه کرده و چه نکرده است. (۵) ای انسان، چه چیزی تو را نسبت به خداوند کریمت مغرور کرده؟ (۶) خدایی که تو را خلق کرد و هیکل تو را درست و متعادل ساخت. (۷) به شکلی که خواست تو را ترکیب کرد. (۸) این‌طور که فکر می‌کنید نیست، بلکه شما منکر روز جزایید. (۹) در حالی‌که فرشتگانی بزرگوار که اعمالتان را می‌نویسند مراقب شما هستند. (۱۰ و ۱۱) تمام کارهایی که می‌کنید می‌دانند. (۱۲) نیکان غرق در نعمت هستند. (۱۳) و بدکاران در جهنم هستند. (۱۴) روز جزا وارد جهنم می‌شوند. (۱۵) و از آن دور نیستند. (۱۶) تو چه می‌دانی که روز جزا چیست؟ (۱۷) باز هم چه می‌دانی که روز جزا چیست؟ (۱۸) روزی است که هیچ‌کس برای کسی کاری نمی‌تواند بکند و حکم در آن روز با خداست. (۱۹)

سوره مطففین (۸۳)
مکی و شامل سی و شش آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

وای بر کم‌فروشانی که وقتی جنسی از مردم می‌گیرند کامل می‌گیرند و وقتی برای مردم کیل و وزن می‌کنند کم می‌گذارند. (۱ تا ۳) آیا فکر نمی‌کنند که برای دیدن جزای کارهایشان زنده می‌شوند؟ (۴) برای روز بزرگ. روزی که مردم برای صاحب‌اختیار جهانیان برمی‌خیزند. (۵ و ۶)

كَلّآ إِنَّ كِتٰبَ الفُجّارِ لَفى سِجّينٍ ﴿٧﴾ وَمآ أَدرىٰكَ ما سِجّينٌ ﴿٨﴾
كِتٰبٌ مَرقومٌ ﴿٩﴾ وَيلٌ يَومَئِذٍ لِلمُكَذِّبينَ ﴿١٠﴾ اَلَّذينَ يُكَذِّبونَ بِيَومِ
الدّينِ ﴿١١﴾ وَما يُكَذِّبُ بِهِ إِلّا كُلُّ مُعتَدٍ أَثيمٍ ﴿١٢﴾ إِذا تُتلىٰ عَلَيهِ ءايٰتُنا
قالَ أَساطيرُ الأَوَّلينَ ﴿١٣﴾ كَلّا بَل رانَ عَلىٰ قُلوبِهِم ما كانوا يَكسِبونَ ﴿١٤﴾
كَلّآ إِنَّهُم عَن رَبِّهِم يَومَئِذٍ لَمَحجوبونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُم لَصالُوا الجَحيمِ ﴿١٦﴾
ثُمَّ يُقالُ هٰذَا الَّذى كُنتُم بِهِ تُكَذِّبونَ ﴿١٧﴾ كَلّآ إِنَّ كِتٰبَ الأَبرارِ لَفى
عِلِّيّينَ ﴿١٨﴾ وَمآ أَدرىٰكَ ما عِلِّيّونَ ﴿١٩﴾ كِتٰبٌ مَرقومٌ ﴿٢٠﴾ يَشهَدُهُ
المُقَرَّبونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ الأَبرارَ لَفى نَعيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الأَرائِكِ يَنظُرونَ
﴿٢٣﴾ تَعرِفُ فى وُجوهِهِم نَضرَةَ النَّعيمِ ﴿٢٤﴾ يُسقَونَ مِن رَحيقٍ
مَختومٍ ﴿٢٥﴾ خِتٰمُهُ مِسكٌ وَفى ذٰلِكَ فَليَتَنافَسِ المُتَنافِسونَ ﴿٢٦﴾
وَمِزاجُهُ مِن تَسنيمٍ ﴿٢٧﴾ عَينًا يَشرَبُ بِهَا المُقَرَّبونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ
الَّذينَ أَجرَموا كانوا مِنَ الَّذينَ ءامَنوا يَضحَكونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذا مَرّوا
بِهِم يَتَغامَزونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انقَلَبوا إِلىٰ أَهلِهِمُ انقَلَبوا فَكِهينَ ﴿٣١﴾
وَإِذا رَأَوهُم قالوا إِنَّ هٰؤُلاءِ لَضالّونَ ﴿٣٢﴾ وَمآ أُرسِلوا عَلَيهِم
حٰفِظينَ ﴿٣٣﴾ فَاليَومَ الَّذينَ ءامَنوا مِنَ الكُفّارِ يَضحَكونَ ﴿٣٤﴾

این‌طور که فکر می‌کنند نیست. پرونده اعمال بدکاران در سجین است. (۷) چه می‌دانی سجین چیست؟ (۸) کتاب نوشته شده‌ای است. (۹) در آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان روز جزا. (۱۰ و ۱۱) فقط هر متجاوز گناه‌کاری منکر آن می‌شود. (۱۲) گناه‌کاری که وقتی آیات ما برای او خوانده می‌شود می‌گوید این داستان‌های افسانه‌ای گذشتگان است. (۱۳) این‌طور که فکر می‌کنند نیست بلکه کارهایی که کرده‌اند زنگ دلشان شده. (۱۴) این‌طور که فکر می‌کنند نیست. آن‌ها در آن روز از خداوندشان محجوبند. (۱۵) آن‌ها وارد جهنم می‌شوند. (۱۶) بعد به آن‌ها گفته می‌شود این همان چیزی است که انکار می‌کردید. (۱۷) این‌طور که فکر می‌کنند نیست. پرونده اعمال افراد نیکوکار در علیین است. (۱۸) چه می‌دانی علیین چیست؟ (۱۹) کتاب نوشته شده‌ای است. (۲۰) فرشتگان مقرب بر آن شهادت می‌دهند. (۲۱) افراد نیکوکار غرق در نعمت هستند. (۲۲) از روی تخت‌ها نگاه می‌کنند. (۲۳) در صورت آن‌ها شادابی نعمت را می‌بینی. (۲۴) از شراب سربسته می‌نوشند. (۲۵) مهر آن مشک است و در استفاده از آن بر هم پیشدستی می‌کنند. (۲۶) ترکیب آن از تسنیم است که چشمه‌ای است که مقربان خدا از آن می‌نوشند. (۲۷ و ۲۸) افراد گناه‌کار قبلا مؤمنان را مسخره می‌کردند. (۲۹) و وقتی از کنار آن‌ها رد می‌شدند با چشم به‌هم اشاره می‌کردند. (۳۰) و وقتی پیش خانواده خودشان برمی‌گشتند دلشاد بودند. (۳۱) و وقتی آن‌ها را می‌دیدند می‌گفتند این‌ها گمراه هستند. (۳۲) در صورتی که آن‌ها برای نگهبانی افراد باایمان فرستاده نشده بودند. (۳۳) امروز افراد باایمان به وضع بد افراد بی‌ایمان می‌خندند. (۳۴)

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

سُورَةُ الانْشِقَاقِ
آياتها ٢٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ
﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا
الْإِنسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ
كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنقَلِبُ
إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
يَدْعُو ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾
إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾
فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ
﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا
قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ
﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

از روی تخت‌ها نگاه می‌کنند. (۳۵) آیا جزای افراد بی‌ایمان مطابق کارهایی که می‌کردند به آن‌ها داده شده؟ (۳۶)

سوره انشقاق (۸۴)

مکی و شامل بیست و پنج آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

وقتی آسمان پاره شود. (۱) و به فرمان خداوندش گوش کند و این کار وظیفه آن است. (۲) و وقتی زمین کشیده شود. (۳) و آنچه در آن است بیرون اندازد و خالی شود. (۴) و به فرمان خداوندش گوش کند و این کار وظیفه آن است. (۵) ای انسان، با زحمت پیش خداوندت می‌روی و او را ملاقات می‌کنی. (۶) اما کسی‌که نامه اعمالش به‌دست راستش داده شود، محاسبه آسانی برای او خواهد شد و با خوشحالی پیش خانواده‌اش برمی‌گردد. (۷ تا ۹) اما کسی‌که نامه اعمالش از پشت سرش به او داده شود تقاضای مرگ خواهد کرد و وارد جهنم می‌شود. (۱۰ تا ۱۲) هم‌اوست که در بین خانواده‌اش خوشحال بود. (۱۳) گمان می‌کرد هرگز برنمی‌گردد. (۱۴) آری خداوندش کار او را می‌دید. (۱۵) قسم به شفق و قسم به شب و آنچه در آن است و قسم به ماه وقتی که به حالت ماه کامل درآید. (۱۶ تا ۱۸) که شما حتماً مراحل مختلفی را خواهید گذراند. (۱۹) آن‌ها را چه‌شده که ایمان نمی‌آورند؟ (۲۰) و وقتی قرآن بر آن‌ها خوانده شود سجده نمی‌کنند؟ (۲۱) افراد بی‌ایمان منکر قرآن می‌شوند. (۲۲) در صورتی که خدا از آنچه در دل خود مخفی می‌کنند اطلاع کامل دارد. (۲۳) آن‌ها را به عذابی دردناک بشارت بده. (۲۴) اما آن‌هایی که ایمان آوردند و کارهای درست انجام دادند پاداش بی‌پایانی دارند. (۲۵)

سُورَةُ البُرُوجِ — آياتها ۲۲

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

وَالسَّماءِ ذاتِ البُروجِ ﴿۱﴾ وَاليَومِ المَوعودِ ﴿۲﴾ وَشاهِدٍ وَمَشهودٍ
﴿۳﴾ قُتِلَ أَصحٰبُ الأُخدودِ ﴿۴﴾ النّارِ ذاتِ الوَقودِ ﴿۵﴾ إِذ هُم عَلَيها
قُعودٌ ﴿۶﴾ وَهُم عَلىٰ ما يَفعَلونَ بِالمُؤمِنينَ شُهودٌ ﴿۷﴾ وَما نَقَموا
مِنهُم إِلّا أَن يُؤمِنوا بِاللَّهِ العَزيزِ الحَميدِ ﴿۸﴾ الَّذى لَهُ مُلكُ
السَّمٰوٰتِ وَالأَرضِ ۚ وَاللَّهُ عَلىٰ كُلِّ شَىءٍ شَهيدٌ ﴿۹﴾ إِنَّ الَّذينَ
فَتَنُوا المُؤمِنينَ وَالمُؤمِنٰتِ ثُمَّ لَم يَتوبوا فَلَهُم عَذابُ جَهَنَّمَ
وَلَهُم عَذابُ الحَريقِ ﴿۱۰﴾ إِنَّ الَّذينَ ءامَنوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَهُم جَنّٰتٌ تَجرى مِن تَحتِهَا الأَنهٰرُ ۚ ذٰلِكَ الفَوزُ الكَبيرُ ﴿۱۱﴾ إِنَّ
بَطشَ رَبِّكَ لَشَديدٌ ﴿۱۲﴾ إِنَّهُ هُوَ يُبدِئُ وَيُعيدُ ﴿۱۳﴾ وَهُوَ الغَفورُ
الوَدودُ ﴿۱۴﴾ ذُو العَرشِ المَجيدُ ﴿۱۵﴾ فَعّالٌ لِما يُريدُ ﴿۱۶﴾ هَل أَتىٰكَ حَديثُ
الجُنودِ ﴿۱۷﴾ فِرعَونَ وَثَمودَ ﴿۱۸﴾ بَلِ الَّذينَ كَفَروا فى تَكذيبٍ ﴿۱۹﴾ وَاللَّهُ
مِن وَرائِهِم مُحيطٌ ﴿۲۰﴾ بَل هُوَ قُرءانٌ مَجيدٌ ﴿۲۱﴾ فى لَوحٍ مَحفوظٍ ﴿۲۲﴾

سُورَةُ الطّارِقِ — آياتها ۱۷

سوره بروج (۸۵)

مکی و شامل بیست و دو آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به آسمان که برج‌هایی دارد. (۱) قسم به روز موعود. (۲) قسم به بیننده و آنچه دیده می‌شود. (۳) مرگ بر یاران گودال آتش. (۴) که آتش سوزان درست کرده و کنار آن نشسته بودند. (۵ و ۶) و بلایی که سر مؤمنان درمی‌آوردند می‌دیدند. (۷) آن‌ها از افراد باایمان فقط برای این انتقام می‌گرفتند که آن‌ها به خدای توانا و ستوده ایمان آوردند. (۸) خدایی که فرمانروایی آسمان‌ها و زمین اختصاص به او دارد. و خدا شاهد هر کاری است. (۹) افرادی که مردان و زنان باایمان را شکنجه کردند و بعد هم توبه نکردند، عذاب جهنم و عذاب سوزان در پیش دارند. (۱۰) ولی افرادی که ایمان آوردند و کارهای درست انجام دادند بهشت‌هایی دارند که نهرها در آن روان است. این موفقیت بزرگی است. (۱۱) بدان که عذاب خداوندت شدید است. (۱۲) او بوجود می‌آورد و برمی‌گرداند. (۱۳) و او آمرزنده و مهربان است. (۱۴) صاحب عرش با شکوه است. (۱۵) هر کاری که بخواهد می‌کند. (۱۶) آیا حکایت لشکریان فرعون و قوم ثمود به تو رسیده است؟ (۱۷ و ۱۸) افرادی که ایمان ندارند آن را انکار می‌کنند. (۱۹) در صورتی که خداوند بر آن‌ها احاطه کامل دارد. (۲۰) آری این قرآن پرشکوه است. (۲۱) که در لوحی محفوظ است. (۲۲)

سوره طارق (۸۶)

مکی و شامل هفده آیه

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿۱﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿۲﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿۳﴾
إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿۴﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿۵﴾ خُلِقَ مِنْ
مَاءٍ دَافِقٍ ﴿۶﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿۷﴾ إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ
﴿۸﴾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿۹﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿۱۰﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ
﴿۱۱﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿۱۲﴾ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿۱۳﴾ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿۱۴﴾
إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿۱۵﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿۱۶﴾ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿۱۷﴾

سُورَةُ الْأَعْلَىٰ

آیاتها ۱۹

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿۱﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿۲﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ
﴿۳﴾ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ﴿۴﴾ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ ﴿۵﴾ سَنُقْرِئُكَ
فَلَا تَنْسَىٰ ﴿۶﴾ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ﴿۷﴾ وَنُيَسِّرُكَ
لِلْيُسْرَىٰ ﴿۸﴾ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ﴿۹﴾ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشَىٰ ﴿۱۰﴾
وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ﴿۱۱﴾ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ ﴿۱۲﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿۱۳﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿۱۴﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ﴿۱۵﴾

حزب ۲

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به آسمان و قسم به طارق. (۱) تو چه می‌دانی طارق چیست. (۲) طارق ستاره درخشانی است. (۳) هر کسی نگهبانی دارد. (۴) پس انسان باید نگاه کند که از چه چیزی خلق شده. (۵) از آبی جهنده خلق شده. (۶) که از بین پشت و استخوان‌های سینه خارج می‌شود. (۷) خداوند قادر به برگرداندن او هست. (۸) روزی که اسرار درونی انسان‌ها آشکار می‌شود. (۹) و انسان نیرو و مددکاری ندارد. (۱۰) قسم به آسمان که باران دارد. (۱۱) و زمین که شکاف دارد. (۱۲) که قرآن سخن قطعی و جداکننده حق و باطل است. (۱۳) و شوخی نیست. (۱۴) آن‌ها نقشه‌هایی می‌کشند. (۱۵) من هم نقشه‌ای دارم. (۱۶) به افراد بی‌ایمان کمی مهلت بده. (۱۷)

سوره اعلی (۸۷)

مکی و شامل نوزده آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

به‌نام خداوند بلندمرتبه‌ات تسبیح بگو. (۱) آنکه خلق کرد و کامل ساخت. (۲) و آنکه اندازه‌گیری کرد و هدایت نمود. (۳) و آنکه چراگاه را بوجود آورد. (۴) و بعد آن را خشک و سیاه کرد. (۵) قرآن را بر تو می‌خوانیم و تو آن را فراموش نمی‌کنی. (۶) مگر چیزی را که خدا بخواهد. چون او آشکار و پنهان را می‌داند. (۷) تو را برای آسان‌ترین راه آماده می‌کنیم. (۸) بنابراین اگر تذکر مفید واقع شود تذکر بده. (۹) کسی‌که از خدا می‌ترسد متوجه خواهد شد. (۱۰) و بدبخت‌ترین مردم از آن کناره‌جویی می‌کند. (۱۱) بدبختی که وارد آتش بزرگ جهنم می‌شود. (۱۲) و در آن نه می‌میرد و نه زنده می‌شود. (۱۳) کسی‌که نفس خود را پاک کرد و نام خداوندش را یادآوری کرد و نماز خواند موفق و رستگار شد. (۱۴ و ۱۵)

بَل تُؤثِرونَ الحَيوٰةَ الدُّنيا ﴿١٦﴾ وَ الأٰخِرَةُ خَيرٌ وَ اَبقىٰ ﴿١٧﴾ اِنَّ
هٰذا لَفِى الصُّحُفِ الاولىٰ ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبرٰهيمَ وَ موسىٰ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الغاشِيَة — آياتها ۲۶

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

هَل اَتٰىكَ حَديثُ الغاشِيَةِ ﴿١﴾ وُجوهٌ يَومَئِذٍ خاشِعَةٌ ﴿٢﴾
عامِلَةٌ ناصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصلىٰ نارًا حامِيَةً ﴿٤﴾ تُسقىٰ مِن عَينٍ ءانِيَةٍ ﴿٥﴾
لَيسَ لَهُم طَعامٌ اِلّا مِن ضَريعٍ ﴿٦﴾ لا يُسمِنُ وَ لا يُغنى مِن جوعٍ
﴿٧﴾ وُجوهٌ يَومَئِذٍ ناعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِسَعيِها راضِيَةٌ ﴿٩﴾ فى جَنَّةٍ عالِيَةٍ ﴿١٠﴾
لا تَسمَعُ فيها لاغِيَةً ﴿١١﴾ فيها عَينٌ جارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فيها سُرُرٌ مَرفوعَةٌ ﴿١٣﴾
وَ اَكوابٌ مَوضوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَ نَمارِقُ مَصفوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَ زَرابِىُّ مَبثوثَةٌ ﴿١٦﴾
اَفَلا يَنظُرونَ اِلَى الاِبِلِ كَيفَ خُلِقَت ﴿١٧﴾ وَ اِلَى السَّماءِ كَيفَ
رُفِعَت ﴿١٨﴾ وَ اِلَى الجِبالِ كَيفَ نُصِبَت ﴿١٩﴾ وَ اِلَى الاَرضِ كَيفَ
سُطِحَت ﴿٢٠﴾ فَذَكِّر اِنَّما اَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَستَ عَلَيهِم
بِمُصَيطِرٍ ﴿٢٢﴾ اِلّا مَن تَوَلّىٰ وَ كَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللهُ العَذابَ
الاَكبَرَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ اِلَينا اِيابَهُم ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَينا حِسابَهُم ﴿٢٦﴾

ولی شما زندگی دنیا را ترجیح می‌دهید. (۱۶) در حالی که آخرت بهتر و ماندنی‌تر است. (۱۷) این در کتاب‌های قبلی و در کتاب‌های ابراهیم و موسی هم هست. (۱۸ و ۱۹)

سوره غاشیه (۸۸)

مکی و شامل بیست و شش آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

آیا خبر فراگیر (روز قیامت) برای تو گفته شده؟ (۱) آن روز عده‌ای خوار خواهند بود. (۲) تقلا می‌کنند و رنج می‌برند. (۳) وارد آتش سوزان جهنم می‌شوند. (۴) و از چشمه آب جوش به‌آن‌ها آب داده می‌شود. (۵) غذایی غیر از خار ندارند. (۶) که آن‌ها را چاق و گرسنگی آن‌ها را رفع نمی‌کند. (۷) و در آن روز افرادی شاداب هستند. (۸) از کوشش خود راضی هستند. (۹) در بهشت عالی هستند. (۱۰) در آن سخن بیهوده‌ای نمی‌شنوند. (۱۱) در آن چشمه‌ای روان است. (۱۲) در آن تخت‌های بلند و قدح‌های گذاشته شده و بالش‌های ردیف شده و فرش‌های پهن شده وجود دارد. (۱۳ تا ۱۶) آیا به شتر نگاه نمی‌کنند که چطور خلق شده؟ (۱۷) و به آسمان که چگونه برافراشته شده؟ (۱۸) و به کوه‌ها که چگونه نصب شده؟ (۱۹) و به زمین که چگونه گسترده شده؟ (۲۰) تو تذکر بده، چون تو فقط تذکردهنده‌ای. (۲۱) تو بر آن‌ها تسلطی نداری. (۲۲) مگر بر کسی که رو برگرداند و قبول نکرد. (۲۳) خدا او را عذاب بزرگی می‌کند. (۲۴) برگشت آن‌ها پیش ما است. (۲۵) و رسیدن به حساب آن‌ها هم وظیفه ما است. (۲۶)

سورة الفجر
آیاتها ۳۰

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ اِذَا
يَسْرِ ﴿٤﴾ هَلْ فِيْ ذٰلِكَ قَسَمٌ لِذِيْ حِجْرٍ ﴿٥﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ
فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾ اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِيْ لَمْ يُخْلَقْ
مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُوْدَ الَّذِيْنَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾
وَفِرْعَوْنَ ذِي الْاَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِيْنَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَاَكْثَرُوْا فِيْهَا
الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ اِنَّ رَبَّكَ
لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰهُ رَبُّهٗ فَاَكْرَمَهٗ وَنَعَّمَهٗ
فَيَقُوْلُ رَبِّيْ اَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَاَمَّا اِذَا مَا ابْتَلٰهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهٗ
فَيَقُوْلُ رَبِّيْ اَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُوْنَ الْيَتِيْمَ ﴿١٧﴾
وَلَا تَحٰضُّوْنَ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ﴿١٨﴾ وَتَاْكُلُوْنَ التُّرَاثَ
اَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّوْنَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا اِذَا دُكَّتِ الْاَرْضُ
دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِايْٓءَ
يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَّتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ﴿٢٣﴾

سوره فجر (۸۹)
مکی و شامل سی آیه
به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به سپیده‌دم، (۱) و قسم به
شب‌های دهگانه. (۲) و قسم به
زوج و فرد. (۳) قسم به شب وقتی
که تمام شود. (۴) آیا در این‌ها
قسمی برای افراد عاقل وجود
دارد؟ (۵) آیا متوجه نشده‌ای که
خداوندت با قوم عاد، به ارم پر از
ستون که مثل آن در هیچ شهری
ساخته نشده بود چه کرد؟ (۶ تا ۸)
و به قوم ثمود که صخره‌های
بزرگ را در دره و دشت
می‌تراشیدند و به فرعون صاحب
سراپرده و اهرام چه کرد؟ (۹ و
۱۰) کسانی‌که در شهرها طغیان
کردند و به‌فساد دامن زدند. (۱۱ و
۱۲) درنتیجه خداوند تو تازیانه
عذاب را بر آن‌ها فرود آورد. (۱۳)
چون خداوند تو مواظب کار انسان‌ها است. (۱۴) اما انسان، وقتی خداوندش او را امتحان کند و به او لطف کند و
نعمت دهد می‌گوید خداوندم مرا گرامی داشته. (۱۵) اما وقتی که خداوندش او را امتحان کند و روزی (درآمد)
او را کم کند می‌گوید خداوندم مرا خوار ساخته. (۱۶) این‌طور نیست بلکه شما به یتیم لطف نمی‌کنید. (۱۷) و
یکدیگر را بر سیرکردن فقیر تهیدست تشویق نمی‌کنید. (۱۸) و میراث را کاملا می‌خورید. (۱۹) و به مال
علاقه زیادی دارید. (۲۰) این‌طور که فکر می‌کنید نیست، وقتی زمین در هم کوفته شود. (۲۱) و خداوند تو و
فرشتگان صف در صف بیایند. (۲۲) و جهنم در آن روز آورده شود. آن روز انسان متوجه حقیقت می‌شود و این
توجه چه فایده‌ای برای او دارد؟ (۲۳)

يَقولُ يٰلَيتَنى قَدَّمتُ لِحَياتى ﴿٢٤﴾ فَيَومَئِذٍ لا يُعَذِّبُ عَذابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾
وَلا يوثِقُ وَثاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يٰأَيَّتُهَا النَّفسُ المُطمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارجِعى إِلىٰ
رَبِّكِ راضِيَةً مَرضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادخُلى فى عِبٰدى ﴿٢٩﴾ وَادخُلى جَنَّتى ﴿٣٠﴾

سُورَةُ البَلَدِ

آیاتها ۲۰

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

لا أُقسِمُ بِهٰذَا البَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنتَ حِلٌّ بِهٰذَا البَلَدِ ﴿٢﴾ وَوالِدٍ وَما وَلَدَ
﴿٣﴾ لَقَد خَلَقنَا الإِنسانَ فى كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيَحسَبُ أَن لَن يَقدِرَ عَلَيهِ
أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقولُ أَهلَكتُ مالًا لُبَدًا ﴿٦﴾ أَيَحسَبُ أَن لَم يَرَهُ أَحَدٌ
﴿٧﴾ أَلَم نَجعَل لَهُ عَينَينِ ﴿٨﴾ وَلِسانًا وَشَفَتَينِ ﴿٩﴾ وَهَدَينٰهُ
النَّجدَينِ ﴿١٠﴾ فَلَا اقتَحَمَ العَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَما أَدرىٰكَ مَا العَقَبَةُ ﴿١٢﴾
فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ أَو إِطعٰمٌ فى يَومٍ ذى مَسغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتيمًا ذا مَقرَبَةٍ
﴿١٥﴾ أَو مِسكينًا ذا مَترَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كانَ مِنَ الَّذينَ ءامَنوا وَتَواصَوا
بِالصَّبرِ وَتَواصَوا بِالمَرحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولٰئِكَ أَصحٰبُ المَيمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذينَ
كَفَروا بِـٔايٰتِنا هُم أَصحٰبُ المَشـَٔمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيهِم نارٌ مُؤصَدَةٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الشَّمسِ

آیاتها ۱۵

انسان می‌گوید ای کاش قبلا در مدت زندگانیم کاری برای این روز می‌کردم. (۲۴) آن روز هیچ‌کس عذابی مثل عذاب خدا نمی‌کند. (۲۵) و هیچ‌کس مثل او افراد را به بند نمی‌کشد. (۲۶) ای نفس آرام‌یافته، در حالی‌که راضی هستی و خدا هم از تو راضی است پیش خداوندت برگرد. (۲۷ و ۲۸) و داخل بندگان من و داخل بهشت من شو. (۲۹ و ۳۰)

سوره بلد (۹۰)

مکی و شامل بیست آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به این سرزمین. (۱) در حالی‌که تو در این سرزمین ساکن هستی. (۲) و قسم به پدر و فرزند. (۳) که ما انسان را در رنج آفریدیم. (۴) آیا انسان خیال می‌کند که هیچ‌کس تسلطی بر او ندارد؟ (۵) می‌گوید مال زیادی را تلف کردم. (۶) آیا خیال می‌کند کسی او را ندیده؟ (۷) آیا دو چشم و یک زبان و دو لب برای او نساختیم؟ (۸ و ۹) و او را به دو راه هدایت نکردیم؟ (۱۰) پس چرا از عقبه عبور نکرد؟ (۱۱) چه می‌دانی عقبه چیست؟ (۱۲) عقبه آزاد کردن برده یا سیرکردن فردی است در روز قحطی، سیرکردن یتیمی از خویشان یا تهیدستی خاک نشین. (۱۳ تا ۱۶) بعد هم از کسانی باشد که ایمان آوردند و سفارش به صبر و مرحمت کردند. (۱۷) این افراد خوشبخت هستند. (۱۸) و کسانی‌که منکر آیات ما شدند بدبختند. (۱۹) آتش سربسته‌ای اطرافشان را فراگرفته (۲۰)

سوره شمس (۹۱)

مکی و شامل پانزده آیه

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

وَالشَّمۡسِ وَضُحٰىهَا ﴿۱﴾ وَالۡقَمَرِ اِذَا تَلٰىهَا ﴿۲﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰىهَا
﴿۳﴾ وَالَّیۡلِ اِذَا یَغۡشٰىهَا ﴿۴﴾ وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰىهَا ﴿۵﴾ وَالۡاَرۡضِ وَمَا
طَحٰىهَا ﴿۶﴾ وَنَفۡسٍ وَّمَا سَوّٰىهَا ﴿۷﴾ فَاَلۡهَمَهَا فُجُوۡرَهَا وَتَقۡوٰىهَا
﴿۸﴾ قَدۡ اَفۡلَحَ مَنۡ زَكّٰىهَا ﴿۹﴾ وَقَدۡ خَابَ مَنۡ دَسّٰىهَا ﴿۱۰﴾ كَذَّبَتۡ
ثَمُوۡدُ بِطَغۡوٰىهَاۤ ﴿۱۱﴾ اِذِ انۡۢبَعَثَ اَشۡقٰىهَا ﴿۱۲﴾ فَقَالَ لَهُمۡ رَسُوۡلُ
اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقۡیٰهَا ﴿۱۳﴾ فَكَذَّبُوۡهُ فَعَقَرُوۡهَا فَدَمۡدَمَ
عَلَیۡهِمۡ رَبُّهُمۡ بِذَنۡۢبِهِمۡ فَسَوّٰىهَا ﴿۱۴﴾ وَلَا یَخَافُ عُقۡبٰهَا ﴿۱۵﴾

آیاتها ۲۱ سُوۡرَةُ اللَّیۡلِ

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

وَالَّیۡلِ اِذَا یَغۡشٰی ﴿۱﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰی ﴿۲﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالۡاُنۡثٰۤی ﴿۳﴾
اِنَّ سَعۡیَكُمۡ لَشَتّٰی ﴿۴﴾ فَاَمَّا مَنۡ اَعۡطٰی وَاتَّقٰی ﴿۵﴾ وَصَدَّقَ بِالۡحُسۡنٰی ﴿۶﴾
فَسَنُیَسِّرُهٗ لِلۡیُسۡرٰی ﴿۷﴾ وَاَمَّا مَنۡۢ بَخِلَ وَاسۡتَغۡنٰی ﴿۸﴾ وَكَذَّبَ بِالۡحُسۡنٰی
﴿۹﴾ فَسَنُیَسِّرُهٗ لِلۡعُسۡرٰی ﴿۱۰﴾ وَمَا یُغۡنِیۡ عَنۡهُ مَالُهٗۤ اِذَا تَرَدّٰی ﴿۱۱﴾ اِنَّ عَلَیۡنَا
لَلۡهُدٰی ﴿۱۲﴾ وَاِنَّ لَنَا لَلۡاٰخِرَةَ وَالۡاُوۡلٰی ﴿۱۳﴾ فَاَنۡذَرۡتُكُمۡ نَارًا تَلَظّٰی ﴿۱۴﴾

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به خورشید و تابش آن، (۱) و قسم به ماه وقتی دنبال آن آید، (۲) قسم به روز وقتی آن را روشن کرد، (۳) قسم به شب وقتی آن را پوشاند، (۴) قسم به آسمان و آنچه آن را بنا کرد، (۵) قسم به زمین و آنچه آن را گسترده، (۶) قسم به نفس و آنچه آن را ساخت، (۷) و بدکاری و تقوایش را به آن الهام کرد، (۸) که کسی‌که نفس را از بدی پاک ساخت موفق و رستگار شد. (۹) و کسی‌که نفس را آلوده کرد زیان‌کار و ناامید شد. (۱۰) قوم ثمود به سبب طغیان خود منکر پیغمبر خود شدند. (۱۱) وقتی بدترین آن‌ها به‌پا خاست. (۱۲) پیغمبر خدا به آن‌ها گفت این شتر مال خداست، سهم آب خوردنش را رعایت کنید. (۱۳) ولی او را دروغگو خواندند و شتر را کشتند. درنتیجه خداوندشان به علت گناهشان عذاب را برایشان فرستاد و آن‌ها را با خاک مساوی کرد. (۱۴) و از عاقبت نابودی آن‌ها نمی‌ترسد. (۱۵)

سوره لیل (۹۲)

مکی و شامل بیست و یک آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به شب وقتی همه جا را فراگیرد، (۱) قسم به روز وقتی روشن شود، (۲) قسم به وجودی که نر و ماده را خلق کرد، (۳) که کوشش شما با هم اختلاف دارد. (۴) اما کسی‌که احسان کرد و پرهیزگار شد و نیکی را تصدیق کرد، ما کار را برای او آسان می‌کنیم. (۵ تا ۷) اما کسی‌که بخل ورزید و خود را بی‌نیاز دانست و منکر نیکی شد، کار او را سخت می‌کنیم. (۸ تا ۱۰) و مالش در موقع هلاک او فایده‌ای برایش ندارد. (۱۱) هدایت مردم وظیفه ماست. (۱۲) و آخرت و دنیا مال ماست. (۱۳) من شما را از آتش سوزان جهنم بر حذر می کنم. (۱۴)

لا يَصلىٰها اِلَّا الاَشقَى ﴿۱۵﴾ الَّذى كَذَّبَ وَتَوَلّىٰ ﴿۱۶﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا
الاَتقَى ﴿۱۷﴾ الَّذى يُؤتى مالَهُ يَتَزَكّىٰ ﴿۱۸﴾ وَ ما لِاَحَدٍ عِندَهُ مِن
نِعمَةٍ تُجزىٰ ﴿۱۹﴾ اِلَّا ابتِغاءَ وَجهِ رَبِّهِ الاَعلىٰ ﴿۲۰﴾ وَلَسَوفَ يَرضىٰ ﴿۲۱﴾

سُورَةُ الضُّحىٰ
آیاتها ۱۱

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

وَالضُّحىٰ ﴿۱﴾ وَاللَّيلِ اِذا سَجىٰ ﴿۲﴾ ما وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَما قَلىٰ ﴿۳﴾
وَلَلاٰخِرَةُ خَيرٌ لَكَ مِنَ الاولىٰ ﴿۴﴾ وَلَسَوفَ يُعطيكَ رَبُّكَ
فَتَرضىٰ ﴿۵﴾ اَلَم يَجِدكَ يَتيمًا فَاٰوىٰ ﴿۶﴾ وَوَجَدَكَ ضالًّا
فَهَدىٰ ﴿۷﴾ وَوَجَدَكَ عائِلًا فَاَغنىٰ ﴿۸﴾ فَاَمَّا اليَتيمَ فَلا تَقهَر
﴿۹﴾ وَاَمَّا السّائِلَ فَلا تَنهَر ﴿۱۰﴾ وَاَمّا بِنِعمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّث ﴿۱۱﴾

سُورَةُ الشَّرح
آیاتها ۸

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

اَلَم نَشرَح لَكَ صَدرَكَ ﴿۱﴾ وَوَضَعنا عَنكَ وِزرَكَ ﴿۲﴾ الَّذى
اَنقَضَ ظَهرَكَ ﴿۳﴾ وَرَفَعنا لَكَ ذِكرَكَ ﴿۴﴾ فَاِنَّ مَعَ العُسرِ يُسرًا ﴿۵﴾ اِنَّ
مَعَ العُسرِ يُسرًا ﴿۶﴾ فَاِذا فَرَغتَ فَانصَب ﴿۷﴾ وَاِلىٰ رَبِّكَ فَارغَب ﴿۸﴾

فقط بدبخت‌ترین افراد وارد آن می‌شود. (۱۵) بدبختی که منکر قیامت شد و قبول نکرد. (۱۶) پرهیزگارترین فرد از آن دور می‌شود. (۱۷) کسی که مالش را می‌دهد تا پاک شود. (۱۸) هیچ‌کس نعمتی پیش خدا ندارد که جزای آن داده شود. (۱۹) مگراینکه به‌خاطر به‌دست آوردن رضای خداوند بلندمرتبه‌اش مالش را می‌دهد. (۲۰) و حتماً راضی خواهد شد. (۲۱)

سوره ضحی (۹۳)

مکی و شامل یازده آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به روشنایی روز، (۱) قسم به شب وقتی آرام گیرد، (۲) که خداوندت تو را ترک نکرده و از دست تو عصبانی نیست. (۳) مسلماً آخرت برای تو بهتر از دنیا است. (۴) و مسلما خداوندت به‌تو آن‌قدر عطا می‌کند که تو راضی شوی. (۵) آیا خداوندت تو را یتیم نیافت و به‌تو پناه نداد؟ (۶) و تو را گمراه یافت و هدایت کرد؟[۱] (۷) و تو را فقیر دید و بی‌نیازت کرد؟ (۸) پس با یتیم تندی نکن. (۹) و کسی را که از تو تقاضای کمک می‌کند نران. (۱۰) و از نعمت خداوندت صحبت کن. (۱۱)

سوره انشراح (۹۴)

مدنی و شامل هشت آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

آیا به تو شرح صدر (حوصله) ندادیم؟ (۱) و بار سنگین را از پشت تو بر نداشتیم؟ (۲) باری که پشت تو را می‌شکست. (۳) و نام تو را بلند نکردیم؟ (۴) پس با هر سختی آسانی است. (۵) مسلماً با هر سختی آسانی است. (۶) پس وقتی آسوده شدی زحمت کار دیگری را بکش. (۷) و به خداوندت علاقه داشته باش. (۸)

(۱) ترجمه دیگر این آیه: «وتو را متحیر و سرگردان یافت و راه نمود؟»

سُورَةُ التِّين آیاتها ۸

بِسۡمِ اللهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّينِ وَالزَّيۡتُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهٰذَا الۡبَلَدِ الۡاَمِينِ ﴿٣﴾
لَقَدۡ خَلَقۡنَا الۡاِنۡسَانَ فِيۡ اَحۡسَنِ تَقۡوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدۡنٰهُ اَسۡفَلَ سَافِلِينَ
﴿٥﴾ اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمۡ اَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُونٍ
﴿٦﴾ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعۡدُ بِالدِّينِ ﴿٧﴾ اَلَيۡسَ اللهُ بِاَحۡكَمِ الۡحٰكِمِينَ ﴿٨﴾

سُورَةُ العَلَق آیاتها ۱۹

بِسۡمِ اللهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيمِ

اِقۡرَاۡ بِاسۡمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الۡاِنۡسَانَ مِنۡ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اِقۡرَاۡ وَرَبُّكَ
الۡاَكۡرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالۡقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الۡاِنۡسَانَ مَا لَمۡ يَعۡلَمۡ ﴿٥﴾ كَلَّاۤ اِنَّ
الۡاِنۡسَانَ لَيَطۡغٰۤى ﴿٦﴾ اَنۡ رَّاٰهُ اسۡتَغۡنٰى ﴿٧﴾ اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجۡعٰى ﴿٨﴾ اَرَءَيۡتَ
الَّذِي يَنۡهٰى ﴿٩﴾ عَبۡدًا اِذَا صَلّٰى ﴿١٠﴾ اَرَءَيۡتَ اِنۡ كَانَ عَلَى الۡهُدٰۤى ﴿١١﴾ اَوۡ
اَمَرَ بِالتَّقۡوٰى ﴿١٢﴾ اَرَءَيۡتَ اِنۡ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿١٣﴾ اَلَمۡ يَعۡلَمۡ بِاَنَّ اللهَ يَرٰى ﴿١٤﴾
كَلَّا لَئِنۡ لَمۡ يَنۡتَهِ لَنَسۡفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلۡيَدۡعُ
نَادِيَهُ ﴿١٧﴾ سَنَدۡعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعۡهُ وَاسۡجُدۡ وَاقۡتَرِبۡ ۩ ﴿١٩﴾

سجدة واجبة

سوره تین (۹۵)

مکی و شامل هشت آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به انجیر و قسم به زیتون. (۱) و قسم به کوه سینا. (۲) و قسم به این شهر امن. (۳) که ما انسان را به بهترین شکل آفریدیم. (۴) بعد او را به پست‌ترین مرحله برگرداندیم. (۵) مگر افرادی را که ایمان آوردند و کارهای درست کردند. پس آن‌ها پاداش بی‌پایانی دارند. (۶) پس چه‌چیز تو را به انکار دین واداشت؟ (۷) آیا خدا بهترین حکم‌کننده نیست؟(۸)

سوره علق (۹۶)

مکی و شامل نوزده آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

به‌نام خداوندت که جهان را آفرید بخوان. (۱) خداوندی که انسان را از نطفه آفرید (۲) بخوان و بدان که خداوندت از همه کریم‌تر است. (۳) خداوندت کسی است که به‌وسیله قلم یاد داد. (۴) و به انسان آنچه را نمی‌دانست یاد داد. (۵) این‌طور که فکر می‌کنند نیست، چون انسان هر وقت خود را بی‌نیاز ببیند حتماً طغیان می‌کند (هر کار که دلش بخواهد می‌کند).(۶ و ۷) بازگشت همه پیش خداوند توست.(۸) آیا او را دیدی که وقتی بنده‌ای نماز می‌خواند از این کار منعش می‌کرد؟(۹ و ۱۰) اگرچه او در راه راست باشد یا مردم را به‌تقوی امر کند؟(۱۱ و ۱۲) آیا دیدی که انکار می‌کند و رو برمی‌گرداند؟(۱۳) آیا نمی‌داند که خدا هر کاری را می‌بیند؟(۱۴) این‌طور که فکر می‌کنند نیست. اگر از این کار دست بر ندارد پیشانی آدم دروغگوی خطاکار را می‌گیریم.(۱۵ و ۱۶) و او باید همفکرانش را به‌کمک بخواند.(۱۷) ما هم نگهبانان جهنم را می‌خوانیم.(۱۸) از چنین آدمی اطاعت نکن و سجده کن و تقرب پیدا کن.(۱۹)

سُورَةُ القَدۡرِ — آياتها ٥

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ فِي لَيۡلَةِ ٱلۡقَدۡرِ ﴿١﴾ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ ﴿٢﴾
لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ خَيۡرٞ مِّنۡ أَلۡفِ شَهۡرٖ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ
فِيهَا بِإِذۡنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمۡرٖ ﴿٤﴾ سَلَٰمٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطۡلَعِ ٱلۡفَجۡرِ ﴿٥﴾

سُورَةُ البَيِّنَةِ — آياتها ٨

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

لَمۡ يَكُنِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ مُنفَكِّينَ
حَتَّىٰ تَأۡتِيَهُمُ ٱلۡبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٞ مِّنَ ٱللَّهِ يَتۡلُواْ صُحُفٗا مُّطَهَّرَةٗ ﴿٢﴾
فِيهَا كُتُبٞ قَيِّمَةٞ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ
بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ
لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُواْ ٱلزَّكَوٰةَۚ وَذَٰلِكَ دِينُ
ٱلۡقَيِّمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ شَرُّ ٱلۡبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ إِنَّ
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ خَيۡرُ ٱلۡبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

سوره قدر (۹۷)

مکی و شامل پنج آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

ما قرآن را در شب قدر نازل کردیم. (۱) تو چه می‌دانی شب قدر چیست؟ (۲) شب قدر بهتر از هزارماه است. (۳) در این شب فرشتگان و جبرئیل (روح‌الامین) به اذن خداوندشان برای هر کار و فرمانی نازل می‌شوند. (۴) آن شب تا طلوع سپیده‌دم سلامتی است. (۵)

سوره بینه (۹۸)

مدنی و شامل هشت آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

کفار اهل کتاب و مشرکین دست بردار نبودند مگر این‌که دلیل روشنی برای آن‌ها بیاید. (۱) رسولی از جانب خدا که کتاب‌های پاک را برایشان بخواند. (۲) که در آن نوشته‌های درستی است. (۳) اهل کتاب فقط پس از این‌که دلیل روشن برایشان آمد دچار تفرقه شدند. (۴) در صورتی که آن‌ها امر شده بودند که فقط خدا را بندگی (اطاعت بی‌چون و چرا) بکنند در حالی‌که موحدانه دین را برای خدا خالص می‌کنند، و نماز به‌پا دارند و زکات بدهند. دین درست چنین دینی است. (۵) کافران اهل کتاب و مشرکین همیشه در آتش جهنم خواهند بود. آن‌ها بدترین مخلوقاتند. (۶) کسانی‌که ایمان آورند و کارهای درست انجام دهند بهترین مخلوقاتند. (۷)

جَزَآؤُهُم عِندَ رَبِّهِم جَنّٰتُ عَدنٍ تَجرى مِن تَحتِهَا الاَنهٰرُ خٰلِدينَ
فيهآ اَبَدًا رَضِىَ اللّٰهُ عَنهُم وَ رَضوا عَنهُ ذٰلِكَ لِمَن خَشِىَ رَبَّهُ ۝٨

سُورَةُ الزَّلزَلَة
آياتها ٨

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

اِذا زُلزِلَتِ الاَرضُ زِلزالَها ۝١ وَ اَخرَجَتِ الاَرضُ اَثقالَها
۝٢ وَ قالَ الاِنسانُ ما لَها ۝٣ يَومَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخبارَها
۝٤ بِاَنَّ رَبَّكَ اَوحىٰ لَها ۝٥ يَومَئِذٍ يَصدُرُ النّاسُ
اَشتاتًا لِيُرَوا اَعمالَهُم ۝٦ فَمَن يَعمَل مِثقالَ ذَرَّةٍ
خَيرًا يَرَهُ ۝٧ وَ مَن يَعمَل مِثقالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝٨

سُورَةُ العٰادِيات
آياتها ١١

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

وَ العادِيٰتِ ضَبحًا ۝١ فَالمورِيٰتِ قَدحًا ۝٢ فَالمُغيرٰتِ صُبحًا
۝٣ فَاَثَرنَ بِهِ نَقعًا ۝٤ فَوَسَطنَ بِهِ جَمعًا ۝٥ اِنَّ الاِنسانَ
لِرَبِّهِ لَكَنودٌ ۝٦ وَ اِنَّهُ عَلىٰ ذٰلِكَ لَشَهيدٌ ۝٧ وَ اِنَّهُ لِحُبِّ
الخَيرِ لَشَديدٌ ۝٨ اَفَلا يَعلَمُ اِذا بُعثِرَ ما فِى القُبورِ ۝٩

پاداش آن‌ها پیش خداوندشان بهشت‌های جاویدی است که نهرها در آن روان است و همیشه در آن خواهند بود. خدا از آن‌ها راضی است و آن‌ها هم از خدا راضی هستند. این پاداش مخصوص کسانی است که از خداوندشان بترسند. (۸)

سوره زلزال (۹۹)

مدنی و شامل هشت آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

وقتی زمین به لرزه درآید، (۱) و بار سنگینش را بیرون ریزد، (۲) و انسان گوید برای زمین چه پیشامدی کرده؟ (۳) روزی که زمین خبرهای خود را بیان کند. (۴) چون که خداوند تو به آن وحی کرده. (۵) روزی که مردم به طور پراکنده بیرون بیایند تا کارهایشان به آن‌ها نشان داده شود. (۶) هر کس به اندازه ذره‌ای کار خوب بکند آن را می‌بیند. (۷) و هر کس به اندازه ذره‌ای کار بد بکند آن را می‌بیند. (۸)

سوره عادیات (۱۰۰)

مدنی و شامل یازده آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به اسبانی که در اثر دویدن نفس‌نفس می‌زنند، (۱) و در اثر برخورد سمشان با سنگ‌ها جرقه تولید می‌کنند، (۲) و صبحگاهان حمله می‌کنند، (۳) و گرد و خاک به‌پا می‌کنند، (۴) و همگی به وسط عده‌ای می‌ریزند، (۵) که انسان نسبت به خداوندش ناسپاس است. (۶) و خود انسان شاهد این حقیقت می‌باشد. (۷) و علاقه زیادی به مال دارد. (۸) آیا انسان نمی‌داند وقتی که آنچه در قبرها است زیر و رو شود

وَ حُصِّلَ ما فِي الصُّدورِ ﴿١٠﴾ اِنَّ رَبَّهُم بِهِم يَومَئِذٍ لَخَبيرٌ ﴿١١﴾

سُورَةُ القارِعَةِ — آياتها ١١

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

اَلقارِعَةُ ﴿١﴾ مَا القارِعَةُ ﴿٢﴾ وَ ما اَدرٰىكَ مَا القارِعَةُ
﴿٣﴾ يَومَ يَكونُ النّاسُ كَالفَراشِ المَبثوثِ
﴿٤﴾ وَ تَكونُ الجِبالُ كَالعِهنِ المَنفوشِ ﴿٥﴾ فَاَمّا
مَن ثَقُلَت مَوازينُهُ ﴿٦﴾ فَهُوَ في عيشَةٍ راضِيَةٍ ﴿٧﴾
وَ اَمّا مَن خَفَّت مَوازينُهُ ﴿٨﴾ فَاُمُّهُ هاوِيَةٌ ﴿٩﴾
وَ ما اَدرٰىكَ ماهِيَه ﴿١٠﴾ نارٌ حامِيَةٌ ﴿١١﴾

سُورَةُ التَّكاثُرِ — آياتها ٨

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

اَلهٰىكُمُ التَّكاثُرُ ﴿١﴾ حَتّىٰ زُرتُمُ المَقابِرَ ﴿٢﴾ كَلّا سَوفَ
تَعلَمونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلّا سَوفَ تَعلَمونَ ﴿٤﴾ كَلّا لَو تَعلَمونَ
عِلمَ اليَقينِ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ الجَحيمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّها
عَينَ اليَقينِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتُسـَٔلُنَّ يَومَئِذٍ عَنِ النَّعيمِ ﴿٨﴾

و آنچه در سینه‌ها است آشکار شود، در آن روز خداوندشان از وضع و کار آنان آگاه است؟(۹تا۱۱)

سوره قارعه (۱۰۱)

مکی و شامل یازده آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قارعه (در هم کوبنده: روز قیامت). (۱) قارعه چیست؟ (۲) چه می‌دانی قارعه چیست؟ (۳) روزی که مردم مثل پروانه‌های پراکنده باشند. (۴) و کوه‌ها مثل پشم زده شده باشند. (۵) اما کسی‌که کفه اعمالش سنگین باشد، زندگی مورد پسندی دارد. (۶ و ۷) اما کسی‌که کفه اعمالش سبک باشد، جایش هاویه است. (۸ و ۹) چه می‌دانی هاویه چیست؟ (۱۰) هاویه آتشی سوزان است. (۱۱)

سوره تکاثر (۱۰۲)

مدنی و شامل هشت آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

زیاده‌طلبی نسبت به یکدیگر شما را تا هنگام مرگ سرگرم ساخته تا این‌که سراغ قبرها رفتید. (۱ و ۲) این‌طور نیست که فکر می‌کنید، خواهید دانست. (۳) بعد هم بدانید که این‌طور نیست که فکر می‌کنید، خواهید دانست. (۴) این‌طور که فکر می‌کنید نیست، اگر به علم یقین (بدون کوچک‌ترین شکی) بدانید،(۱) جهنم را حتماً می‌بینید. (۵ و ۶) بعد آن را به چشم یقین (بدون تردید) می‌بینید. (۷) بعد در آن روز درباره نعمت‌هایی که به شما داده شده بود از شما می‌پرسند. (۸)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «حقا اگر علم قطعی داشتید(تفاخر شما را سرگرم نمی‌کرد)»

سُورَةُ العَصر — آیاتها ٣

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

وَالعَصرِ ﴿١﴾ اِنَّ الاِنسانَ لَفى خُسرٍ ﴿٢﴾ اِلَّا الَّذينَ ءامَنوا
وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ وَتَواصَوا بِالحَقِّ وَتَواصَوا بِالصَّبرِ ﴿٣﴾

سُورَةُ الهُمَزَة — آیاتها ٩

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

وَيلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ ﴿١﴾ اَلَّذى جَمَعَ مالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾
يَحسَبُ اَنَّ مالَهُ اَخلَدَهُ ﴿٣﴾ كَلّا لَيُنبَذَنَّ فِى الحُطَمَةِ ﴿٤﴾
وَما اَدريٰكَ مَا الحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نارُ اللهِ المُوقَدَةُ ﴿٦﴾ اَلَّتى تَطَّلِعُ
عَلَى الاَفـِٔدَةِ ﴿٧﴾ اِنَّها عَلَيهِم مُؤصَدَةٌ ﴿٨﴾ فى عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

سُورَةُ الفيل — آیاتها ٥

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

اَلَم تَرَ كَيفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصحٰبِ الفيلِ ﴿١﴾ اَلَم يَجعَل كَيدَهُم
فى تَضليلٍ ﴿٢﴾ وَاَرسَلَ عَلَيهِم طَيرًا اَبابيلَ ﴿٣﴾ تَرميهِم
بِحِجارَةٍ مِن سِجّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُم كَعَصفٍ مَأكولٍ ﴿٥﴾

سوره عصر (۱۰۳)

مکی و شامل سه آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به عصر (زمان) که انسان حتماً در ضرر است. (۱ و ۲) مگر افرادی که ایمان آورده و کار درست بکنند و یکدیگر را به طرفداری از حق توصیه کنند و صبر و استقامت را به یکدیگر سفارش کنند. (۳)

سوره همزه (۱۰۴)

مکی و شامل نه آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

وای بر هر عیب‌جوی طعنه‌زننده. (۱) شخصی که مال جمع می‌کند و حساب مقدار آن را می‌کند. (۲) خیال می‌کند که مالش عمر جاوید به او می‌دهد. (۳) این‌طور که فکر می‌کند نیست، حتماً در حُطَمَه انداخته می‌شود. (۴) چه می‌دانی که حطمه چیست؟ (۵) حطمه آتش سوزان الهی است که در دل‌ها ظاهر می‌شود. (۶ و ۷) این آتش بر آن‌ها پوشیده است و در ستون‌های ممتد (شاید در رگ‌هایشان) وجود دارد. (۸ و ۹)

سوره فیل (۱۰۵)

مکی و شامل پنج آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

آیا ندیدی که خداوند با اصحاب فیل چه کرد؟! (۱) آیا نقشه آن‌ها را نقش بر آب نکرد؟ (۲) و پرندگان را دسته دسته بر سر آن‌ها فرستاد. (۳) تا آن‌ها را با سنگ‌هایی از گل خشک‌شده سنگباران کنند. (۴) درنتیجه آن‌ها را مثل کاه جویده شده کرد. (۵)

سُورَةُ قُرَيْشٍ — آياتها ٤

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لِإِيلٰفِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾ إِۦلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَ الصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾ اَلَّذِىٓ أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَ ءَامَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْمَاعُونِ — آياتها ٧

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَرَءَيْتَ الَّذِى يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ﴿١﴾ فَذٰلِكَ الَّذِى يَدُعُّ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ اَلَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ اَلَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ ﴿٦﴾ وَ يَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

سُورَةُ الْكَوْثَرِ — آياتها ٣

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّآ أَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَ انْحَرْ ﴿٢﴾ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

سوره قریش (۱۰۶)

مکی و شامل چهار آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

برای نزدیک‌ساختن قریش به یکدیگر. (۱) نزدیکی و گرد هم آمدن آن‌ها موقع کوچ زمستانی و تابستانی است. (۲) پس باید صاحب این خانه را که آن‌ها را از گرسنگی نجات داد و سیر کرد و از ترس ایمنشان ساخت، بندگی (یعنی اطاعت محض) کنند. (۳ و ۴)

سوره ماعون (۱۰۷)

مدنی و شامل هفت آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

آیا آن کس را که منکر دین می‌شود دیدی؟ (۱) او که یتیم را از خود می‌راند (۲) و مردم را بر سیرکردن تهیدستان تشویق نمی‌کند (۳) پس وای بر نمازگزارانی که از نماز خود غافلند. (۴ و ۵) کسانی که ریا می‌کنند. (۶) و از نیکی کردن[1] به دیگران خودداری می‌کنند. (۷)

سوره کوثر (۱۰۸)

مکی و شامل سه آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

به تو نیکی‌های زیادی دادیم. (۱) پس برای خداوندت نماز بگزار و قربانی کن. (۲) چون دشمن تو بدون خیر و برکت (بدون نسل) است. (۳)

(۱)ترجمه دیگر این آیه: «و از عاریه دادن چیزی که مورد نیاز مردم است خودداری می‌ورزند»

آیاتها ٦ سُورَةُ الكَافِرُونَ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿١﴾ لَآ أَعۡبُدُ مَا تَعۡبُدُونَ ﴿٢﴾
وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ ﴿٣﴾ وَلَآ أَنَا۠ عَابِدٞ مَّا عَبَدتُّمۡ ﴿٤﴾
وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمۡ دِينُكُمۡ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

آیاتها ٣ سُورَةُ النَّصۡرِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا جَآءَ نَصۡرُ ٱللَّهِ وَٱلۡفَتۡحُ ﴿١﴾ وَرَأَيۡتَ ٱلنَّاسَ
يَدۡخُلُونَ فِي دِينِ ٱللَّهِ أَفۡوَاجٗا ﴿٢﴾ فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ
وَٱسۡتَغۡفِرۡهُۚ إِنَّهُۥ كَانَ تَوَّابَۢا ﴿٣﴾

آیاتها ٥ سُورَةُ المَسَدِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

تَبَّتۡ يَدَآ أَبِي لَهَبٖ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُ مَالُهُۥ وَمَا
كَسَبَ ﴿٢﴾ سَيَصۡلَىٰ نَارٗا ذَاتَ لَهَبٖ ﴿٣﴾ وَٱمۡرَأَتُهُۥ
حَمَّالَةَ ٱلۡحَطَبِ ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا حَبۡلٞ مِّن مَّسَدِۭ ﴿٥﴾

سوره کافرون (١٠٩)

مکی و شامل شش آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

بگو: ای کافران، من آنچه را که شما بندگی می‌کنید بندگی نمی‌کنم و شما هم چیزی را که من بندگی می‌کنم بندگی نمی‌کنید. (١ تا ٣) و نه من بنده چیزی هستم که شما بندگی می‌کنید. (۴) و نه شما بنده چیزی هستید که من بندگی می‌کنم. (۵) دین شما مال شما و دین من مال من. (۶)

سوره نصر (١١٠)

مدنی و شامل سه آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

وقتی که یاری خدا و پیروزی رسید و مردم را دیدی که دسته‌دسته وارد دین خدا می‌شوند. (١ و ٢) با ستایش خداوندت عظمت او را یاد کن و از او طلب آمرزش کن چون او توبه‌پذیر است. (٣)

سوره لهب (مسد) (١١١)

مکی و شامل پنج آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

دو دست ابولهب بریده باد و بریده شد (یا دستان ابولهب زیان کرد و خودش هم زیانکار شد) (١) مال و آنچه به‌دست آورده بود برایش فایده‌ای نداشت. (٢) وارد آتش شعله‌ور خواهد شد. (٣) و زنش حمل کننده هیزم این آتش است.[1] (۴) بر گردنش طنابی از لیف خرما است. (۵)

(١)ترجمه دیگر این آیه: «و(نیز) زنش آن هیزم کش(آتش‌افروز)!؛»

سُورَةُ الإخلاص — آیاتها ٤

بِسْمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیمِ

قُل هُوَ اللهُ اَحَدٌ ﴿١﴾ اَللهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَم یَلِد وَ لَم یولَد
﴿٣﴾ وَ لَم یَکُن لَهُ کُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

سُورَةُ الفَلَق — آیاتها ٥

بِسْمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیمِ

قُل اَعوذُ بِرَبِّ الفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ ما خَلَقَ ﴿٢﴾ وَ مِن
شَرِّ غاسِقٍ اِذا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَ مِن شَرِّ النَّفّاثاتِ
فِی العُقَدِ ﴿٤﴾ وَ مِن شَرِّ حاسِدٍ اِذا حَسَدَ ﴿٥﴾

سُورَةُ النّاس — آیاتها ٦

بِسْمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیمِ

قُل اَعوذُ بِرَبِّ النّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النّاسِ ﴿٢﴾ اِلٰهِ
النّاسِ ﴿٣﴾ مِن شَرِّ الوَسواسِ الخَنّاسِ ﴿٤﴾
اَلَّذی یُوَسوِسُ فی صُدورِ النّاسِ ﴿٥﴾
مِنَ الجِنَّةِ وَ النّاسِ ﴿٦﴾

سوره اخلاص (۱۱۲)

مکی و شامل چهار آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

بگو: او خدای یگانه است. (۱) خدا بی‌نیاز و برآورنده نیازها است. (۲) کسی را نزاده و زاییده نشده. (۳) و همتا و رقیبی ندارد. (۴)

سوره فلق (۱۱۳)

مکی و شامل پنج آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

بگو: به خداوند بامدادان پناه می‌برم. (۱) از شر تمام چیزهایی که خلق کرده. (۲) و از شر شب تاریک موقعی که همه‌جا را فراگیرد. (۳) و از شر دمندگانی که در گره‌ها می‌دمند. (۴) و از شر حسود وقتی حسادت بورزد. (۵)

سوره ناس (۱۱۴)

مکی و شامل شش آیه

به‌نام خداوند بخشنده مهربان

بگو: از شر شیطان وسوسه‌کننده به صاحب‌اختیار مردم، به فرمانروای مردم، به معبود مردم پناه می‌برم. (۱ تا ۴) وسوسه‌کننده‌ای که در سینه مردم وسوسه می‌کند چه از جنس جن باشد چه انسان. (۵ و ۶)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ سَيِّدِنا وَ نَبِيِّنا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطّاهِرينَ

مشخصات این مصحف شریف

این مصحف، بر اساس قرائت عاصم به روایت حفص و از طریق شاطبیه کتابت شده و نگارش آن دارای ویژگی‌های ذیل است :

الف) نگارش کلمات :

نگارش کلمات این مصحف، متّخذ از منابع مشهور علم «رسم‌المصحف»[1] می‌باشد.

برای کلماتی که در منابع علم رسم چند شیوه برای نگارش آنها ذکر شده است، شکل نزدیک‌تر به قرائت انتخاب شد؛ به عنوان نمونه در نگارش کلمه «آتانی» (مریم : ۳۰) سه شیوه به صورت‌های «ءاتٰنی» ، «ءاتنی» و «ءاتانی» ذکر شده که از میان آنها «ءاتانی» انتخاب شد.

ب) علامت‌گذاری کلمات :

مبنای علامت‌گذاری کلمات در این مصحف، صحّت و سهولت بیشتر قرائت قرآن بوده[2] و در حد ضرورت از علامت‌هایی به شرح ذیل استفاده شده است :

۱ـ از جمله منابع مشهور و مورد استفاده این علم عبارت است از: «المُقنِعُ فی مَعرِفَةِ مَرسومِ مَصاحِفِ اَهلِ الاَمصار» تألیف ابوعمرودانی؛ قصیده «عَقیلَةُ اَترابِ القَصائِد» سروده شاطبی و شرح آن «تَلخیصُ الفَوائِد» تألیف ابن قاصح؛ قصیده «مَورِدُ الظَّمآن» سروده خرّاز اندلسی و شرح آن «دَلیلُ الحَیران» تألیف مارغنی تونسی.

۲ـ از قرون گذشته تاکنون نیز جهت صحّت و سهولت قرائت قرآن کریم، کلمات مصحف به شیوه‌های مختلف علامت گذاری می‌شده که قواعد آن در منابع علم «ضبط المصحف» تدوین شده است. از جمله منابع مشهور، معتبر و مورد استناد این علم عبارتند از: «المُحکَمُ فی نَقطِ المَصاحِف» تألیف ابوعمرودانی؛ «سَمیرُ الطّالِبین» تألیف علی محمد ضبّاع.

۱ـ حرکات فتحه، کسره و ضمّه وعلامت تشدید به صورت ـَـ ـِـ ـُـ ـّـ است؛ مانند : خُلِقَ ، نُسَیِّرُ.

۲ـ حروف مدی به صورت « ا، ی، و، ـٰ ، ـٖ ، ـۦ ، ۥ» نوشته شده اند؛ مانند : اوتینا، ذٰلِكَ ، بِهٖ ، لَهٗ ؛ مگر در مواردی که حروف مدی قبل از همزه وصل قرار گیرند که در این صورت، حرف قبل از حرف مدی دارای حرکت کوتاه است؛ مانند : اوتینَا العِلمَ، فِی الکِتٰبِ ، ذُو العَرشِ ، بِهِ الجِبالُ، لَهُ السَّمٰوٰتُ.

۳ـ حروف ساکن، بدون علامت نوشته شده‌اند؛ مانند : اَنعَمتَ، اَمهِلهُم.

حروف ناخوانا نیز بدون علامت و به صورت متمایز مشخص شده‌اند؛ مانند : الف در آخر کلمه « خَلَوا » ، واو در کلمه « اُولی ».

۴ـ همزه متحرک با پایه الف به صورت « اَ، اِ ، اُ »و همزه ساکن با پایه الف به صورت« أ » نوشته شده است؛ مانند : اَنفُسَهُم ، اِنَّ ، اُرکِسوا ، یَأمَنوکُم .

۵ـ تنوین به صورت ـً ـٍ ـٌ نوشته شده است؛ مانند : قَولًا ، کَریمٍ ، رَسولٌ؛ مگر قبل از همزه وصل که به صورت ـَنِ ، ـِنِ ، ـُنِ نوشته شده است؛ مانند: جَمیعَا نِ الَّذی ، عَدنِ نِ الَّتی ، اَموالُ نِ اقتَرَفتُموها.

۶ـ همزه وصل بدون علامت نوشته شده است؛ مانند: وَ اللهِ؛ مگر در مواردی که جملهٔ بعد از علامت وقف و همچنین آیه، با همزه وصل آغاز شود که در این صورت حرکت همزه وصل ریزتر درج شده است؛ مانند : مُسلِمینَ ﴿۶۹﴾ اُدخُلوا، یَأتیکُم بِهِ ۗ اُنظُر .

۷ـ علامت مدّ به صورت ـٓـ است؛ مانند : الضّآلّینَ ، السَّماءَ ، اِنّآ اَعطَینٰكَ .

ج) موارد خاص قرائت :

۱ـ ابتدا از کلمه « ائتونی » (احقاف : ۴) به صورت « ایتونی » است.

۲ـ عبارت « بِئسَ الِاسمُ » (حجرات : ۱۱) به صورت « بِئسَ لِسمُ » خوانده می‌شود.

۳ـ به جای صاد در دو کلمه « یَبصُۜطُ » (بقره : ۲۴۵) و « بَصۜطَةً » (اعراف : ۶۹) سین خوانده می‌شود. تلفظ سین یا صاد در کلمه « المُصَۣیطِرونَ » (طور : ۳۷) صحیح است.

۴ـ در عبارت « یَلهَث ذٰلِكَ » (اعراف : ۱۷۶) حرف ثاء در ذال ادغام می‌شود.

۵ـ در عبارت « ارکَب مَعَنا » (هود : ۴۲) حرف باء در میم ادغام می‌شود.

۶ـ در عبارت « اَلَم نَخلُقکُم » (مرسلات : ۲۰) حرف قاف در کاف ادغام می‌شود.

۷ـ وصل عبارات «عِوَجا ۝۱ قَیِّمًا » (کهف : ۱ و ۲) ، «مَرقَدِنا هٰذا» (یس: ۵۲)، « مَن راقٍ » (قیامه : ۲۷)، « بَل رانَ » (مطففین: ۱۴) همراه با سکت (مکث کوتاه بدون تجدید نفس) انجام می‌شود. خواندن عبارت « مالِیَه ۝۲۸ هَلَكَ » (حاقّه: ۲۸ و ۲۹) در وصل، به دو صورت سکت همراه با اظهار حرف هاء یا ادغام خوانده می‌شود، ولی سکت بهتر است.

۸ ـ الف بعد از راء در کلمه « مَجرٰها » (هود: ۴۱) با اماله خوانده می‌شود.

۹ـ حرف نون مشدّد در عبارت «لاتَأمَنّا »(یوسف: ۱۱) با اشمام خوانده می‌شود.

۱۰ـ همزه دوم در کلمه « ءَاَعجَمِیٌّ » (فصّلت: ۴۴) تسهیل می‌شود.

د) علایم وقف و سکت :

م : علامت وقف لازم است و وصل آن به عبارت بعد جایز نیست.

ط : علامت وقف جایزی که وقف بر آن از وصل بهتر است.

ج : علامت وقف جایزی که وصل آن نیز جایز است.

ز : علامت وقف جایزی که وصل آن به عبارت بعد بهتر است.

ص : علامت وقف جایزی که به خاطر طولانی بودن کلام ابتدا از عبارت بعد بلامانع است.

لا : علامت ممنوع بودن وقف یا صحیح نبودن ابتدا از عبارت بعد است.

س : علامت سکت یعنی مکث کوتاه همراه با سکوت.

هـ) سایر علایم :

۝ علامت انتهای آیه

۞ علامت آغاز جزء ، حزب و تقسیمات حزب

۩ علامت آیهٔ دارای سجده واجب

امید است این مصحف شریف که با هدف صحّت و سهولت قرائت قرآن کریم و بر اساس مبانی معتبر علمی تهیه شده، مورد استفاده عموم قاریان و علاقه‌مندان کلام الهی قرار گیرد.

بِمَنِّهِ وَتَوفیقِهِ، اِنَّهُ وَلِیُّ التَّوفیقِ

مرکز طبع و نشر قرآن جمهوری اسلامی ایران

به نام خدا

مفهوم کلمات اساسی قرآن

الله: خدا، الله اسم خاص است و اسم خاص قابل ترجمه نیست، مثل تهران و کوه البرز و سعدی، ولی در زبان‌های مختلف اسم‌های مختلفی برای آفریننده جهان گذاشته‌اند. ما فارس‌ها به آن خدا یا خداوند می‌گوییم که در اصل معنی رب است. انگلیس‌ها به آن God و فرانسوی‌ها به آن Dieu می‌گویند. الله (خداوند) در کلیه ادیان، خالق جهان و تمام موجودات می‌باشد نه خود جهان. ولی در آیین هندو و عرفان هندی همه چیز برهما است. دراویش و صوفیان که عملاً پیرو آیین هندو و بودا هستند، خدا را خود عالم هستی و خود را خدا می‌خوانند. اما اگر خدا خود عالم هستی هم باشد، آیا یک ذره کوچک به‌نام آدم می‌تواند بگوید: من خدا یعنی میلیاردها کهکشان عالم هستی هستم؟

اِله: اله یعنی معبود، یعنی کسی یا چیزی که لایق آن باشد که انسان بنده او باشد و در مقابل او یا آن احساس یا ابراز کوچکی کند و از دستورش بدون چون و چرا اطاعت کند. چنین کسی فقط خداوند است و هیچ‌کس حتی پیغمبران سزاوار آن نیستند چه رسد به دیگران.

آیه ۶۴ و ۷۹ و ۳:۸۰ سوره آل‌عمران و آیه ۹:۳۱ سوره توبه و ۲۱:۲۹ سوره انبیاء را ببینید که می‌فرماید: «هر کدام از آن‌ها (پیغمبران) که بگوید: غیر از خدا من هم معبود هستم. جزایش جهنم است. ما افراد ظالم را به این شکل مجازات می‌کنیم». ولی باب و بها با استفاده از بی‌اطلاعی مردم چنین حرفی زده‌اند و مردم

بی‌اطلاع از دین هم آن را پذیرفته‌اند. در صورتی که شعار اسلام «لا الـه الا اللّـه» است. یعنی معبودی غیر از خدا وجود ندارد .

ربّ: رب یعنی مالک، آقا و صاحب‌اختیار، یعنی کسی یا سازمانی که اختیار کسی یا کسانی را داشته باشد و عبد یعنی بنده، در مقابل او از خود اختیاری نداشته باشد و از دستورش بدون چون و چرا اطاعت کند.

ربّ به معنی پروردگار و مربی (پرورش دهنده و تربیت کننده) نیست. علت این که مترجمین رب را پروردگار و مربی ترجمه می‌کردند این بود که تمام حکومت‌ها و پادشاهان و خان‌ها و پرنس‌ها خود را مربی و پرورش‌دهنده مردم نمی‌خواندند، بلکه خود را ارباب و مالک و صاحب‌اختیار و آقا و سرور مردم می‌خواندند و مردم هم آن را قبول کرده بودند. اگر کسی می‌خواست رب را مالک و ارباب و صاحب‌اختیار و آقا و سرور ترجمه کند، با جان و آسایش خود بازی کرده بود. چون به مردم می‌فهماند که قلدرها و قدرتمندان مالک و صاحب‌اختیار شما نیستند و از آن‌ها نباید اطاعت بدون چون و چرا کنید و هیچ قدرتمندی نمی‌خواست مردم چنین روحیه‌ای پیدا کنند. چون اختیارات آن‌ها بسیار محدود می‌شد. هر قدرتمند و هر ثروتمندی می‌خواهد هر کاری که خواست بکند و هر دستوری که داد دقیقاً مطابق میل و دستورش اجرا شود. روش این قلدران این است که مردم را کوچک و تحقیر کنند. همان‌طور که قرآن در آیه ۴۳:۵۴ سوره زخرف درباره فرعون می‌فرماید: «فرعون قومش (مردمش) را تحقیر کرد و کوچک ساخت در نتیجه آن‌ها از او اطاعت کردند». فرعون و فرعون‌صفتان نمی‌گفتند و نمی‌گویند که ما مربی و تربیت‌کننده شما هستیم، بلکه می‌گفتند و می‌گویند ما صاحب‌اختیار و فرمانروا و فرمانده شما هستیم، و هرچه به شما گفتیم باید بدون چون و چرا انجام دهید. فرعون مطابق آیه ۷۹:۲۴ سوره نازعات فریاد زد که «من صاحب‌اختیار والامقام شما هستم». هنوز هم قدرتمندان

جهان همین حرف را می‌زنند و دیگران را کوچک می‌کنند. دسته دیگری نیز ارباب مردم شده‌اند. این دسته روحانی‌نماهایی هستند که دین را وسیله قدرت‌طلبی خود ساخته‌اند و با بزرگ‌سازی خود توسط جیره‌خوارانشان مردم را به بندگی خود کشیده‌اند. همان‌طور که آیه ۹:۳۱ سوره توبه می‌فرماید: «دانشمندان دینی و زاهدان تارک دنیا و پیغمبرشان مسیح ابن مریم را ارباب (آقا و صاحب‌اختیار) خود گرفتند». این کار مطابق این آیه شرک و خلاف توحید است. در صورتی که آیه ۳:۶۴ آل‌عمران می‌فرماید: «بگو: ای اهل کتاب به سوی کلمه‌ای بیایید که بین ما و شما مساوی است. که فقط خدا را بندگی کنیم و چیزی را شریک او نسازیم و بعضی از ما بعضی را غیر از خدا ارباب خود نگیرند.» آیه ۷۹ و ۸۰ همین سوره را هم ببینید. برای دانستن معنی رب به کتاب‌های لغت نگاه کنید. رب از ر ب ب است نه از ر ب و. از نظر قرآن به آیه ۹:۱۲۹ سوره توبه، ۴۲ و ۱۲:۵۰ سوره یوسف و ۲۷:۹۱ سوره نمل و ۳۷:۵ سوره صافات و ۵۳:۴۹ سوره نجم و ۱۰۶:۳ سوره قریش مراجعه کنید تا ببینید صحبت از تربیت و پرورش در کار نیست.

فرق رب و معبود در این است که بنده به حکم اجبار از ارباب خود بدون چون و چرا اطاعت می‌کند، در صورتی که انسان از معبود خود با جان و دل اطاعت می‌کند.

عبد: عبد یعنی بنده. غلام. برده که در مقابل ارباب و مالک خود از خود اختیاری ندارد و خود را در مقابل او کوچک می‌بیند و از دستورهایش بدون چون و چرا اطاعت می‌کند. اگر متوجه این احساس حقارت و اطاعت بدون چون و چرا شویم، می‌بینیم که بسیاری از افراد بشر بنده افرادی مثل خود هستند. در صورتی که دین می‌خواهد انسان را از قید این بندگی و بردگی و احساس حقارت آزاد کند.

خداوند در آیه ۱۷:۷۰ سوره اسراء می‌فرماید: «مسلماً و تحقیقاً ما فرزندان آدم (تمام افراد بشر) را تکریم کردیم». ولی انسان این بزرگی و کرامت و عظمتی که خداوند به او داده در مقابل این و آن از دست می‌دهد و بنده آن‌ها می‌شود و به قول خودش سر می‌سپارد. در صورتی که همه پیغمبران می‌گفتند فقط بنده خدا باشید. خدایی که احتیاجی به بنده ندارد.

عبادت: عبادت یعنی بندگی کردن، یعنی در مقابل کسی یا چیزی یا سازمانی احساس و ابراز حقارت کردن، و از دستور او یا آن بدون چون و چرا اطاعت کردن. اگر معنی درست عبادت را درک کنیم متوجه می‌شویم که اکثریت قریب به اتفاق مردم به جای بندگی خداوند بندگی افراد یا سازمان‌هایی را می‌کنند و اطلاعی ندارند که این اطاعت بی‌قید و شرطی که از آن‌ها می‌کنند، عبادت یعنی بندگی آنان است. در صورتی که تمام پیغمبران می‌گفتند: «فقط بندگی خدا را بکنید». آیه ۵۹ و ۶۵ و ۷۳ و ۷:۸۵ سوره اعراف را ببینید.

توحید: توحید یعنی یکی‌سازی، واحدسازی. در دین یعنی تمام اله‌ها یعنی معبودها و تمام رب‌ها را به یک معبود تبدیل کردن. و این همان‌طور که در آیه ۵ سوره ص می‌گفتند چیز عجیب و نشدنی و امکان‌ناپذیر است. همان‌طور که امروزه هم در نظر بیشتر مردم امکان ندارد که روزی عملی شود، چون با این روش تربیت شده‌اند. اگر به معنی واقعی توحید پی ببریم، متوجه می‌شویم که صاحب‌اختیار و مالک و فرمانده و فرمانروا و قانون‌گذار فقط خداوند خالق جهان است، و در امور دینی هیچ کس جز خداوند حق قانون‌گذاری ندارد. چون آیه ۲۶ سوره کهف می‌فرماید: «خداوند هیچ کس را در قانون‌گذاری خودش شریک نمی‌کند». هیچ کس حق ندارد به‌نام دین قانون‌گذاری کند، مگر این‌که در کتاب الهی وجود داشته باشد و تمام قوانین باید در راه اجرای حکم خدا و ساختن یک

دنیای پاک باشد. دنیایی که در آن از ظلم و فساد و فقر و جهل و بت‌سازی و بت‌پرستی اثری نباشد و انسان‌های فوق قانون در آن بوجود نیایند و انسان‌ها فقط در مقابل خداوند احساس کوچکی کنند و بس و از هیچ دستوری در صورتی که برخلاف دستور خداوند باشد اطاعت نکنند.

عالمین: عالمین یعنی انسان‌ها، آدم‌ها، کلیه افراد بشر. عالمین به معنی جهان‌ها نیست که به اشتباه می‌گویند یعنی جهان‌ها، مثل جهان دنیا و جهان آخرت. جهان جوانی و جهان پیری و امثال آن. برای روشن شدن این موضوع آیات ۴۷ و ۲:۱۲۲ بقره، ۳۳ و ۴۲ و ۳:۹۶ آل‌عمران، ۲۰ و ۵:۱۱۵ مائده، ۶:۹۰ انعام، ۷:۸۰ اعراف، ۱۲:۱۰۴ یوسف، ۹۱ و ۲۱:۱۰۷ انبیاء و آیه اول سوره فرقان (سوره ۲۵) قرآن را ببینید.

حمد: حمد یعنی ستایش، مدح، ثنا، تمجید، بزرگ‌داشتن کسی یا چیزی. کلمه حمد فقط درباره خداوند به کار رفته و بس. یعنی درباره هیچ پیغمبری هم کلمه حمد به کار نرفته است. می‌دانیم که قرآن پس از بسم‌اللّه الرحمن الرحیم با کلمه حمد شروع شده و می‌فرماید: الحمدللّه رب‌العالمین «ستایش و ثنا و مدح اختصاص به خدا (الله) دارد که صاحب‌اختیار و آقا و مالک انسان‌ها است». مسلمان باید در تمام نمازهای پنج‌گانه خود این مطلب را بگوید و یادآوری کند و حق ندارد مدح و ثنا و ستایش کسی را بگوید غیر از خداوند تا کرامت انسانی خود را از دست ندهد. چون تمام دیکتاتورهای جهانی در اثر این چاپلوسی‌ها، مداحی‌ها و ثناگویی‌ها ساخته شده‌اند و دنیا را به خاک و خون کشیده‌اند

اسلام: اسلام یعنی تسلیم کردن. در قرآن یعنی خود را تسلیم خدا کردن، تسلیم خدا شدن، تسلیم حکم و نظر خدا بودن و تسلیم حکم و نظری که برخلاف حکم و نظر خدا باشد نبودن. اسلام یک عمل است، نه یک اسم بدون عمل. تمام

پیغمبران و تمام پیروان واقعی آن‌ها مسلمان بودند و مردم را به مسلمانی، یعنی تسلیم خدا بودن دعوت می‌کردند. به آیه ۱۲۸ تا ۲:۱۳۳ سوره بقره و ۳:۶۷ سوره آل‌عمران و ۷۲ و ۱۰:۸۴ سوره یونس و ۱۲:۱۰۱ سوره یوسف نگاه کنید.

ایمان و مؤمن: ایمان یعنی عقیده داشتن. باورداشتن اطمینان خاطر داشتن از درستی یا غلط بودن چیزی، و مؤمن کسی است که به درستی یا غلط بودن چیزی عقیده و باور دارد و خاطرش درباره آن جمع است. مؤمن در قرآن کسی است که به پیغمبری هر یک از پیغمبران ایمان داشته باشد. این لغت در قرآن بیشتر ایمان داشتن به پیغمبری پیغمبر اسلام است. کسی که به پیغمبری پیغمبر ایمان داشته باشد، ایمان دارد که او پیام خدا را به مردم می‌رساند، پس ایمان به خدا هم دارد و پیام خدا (قرآن) را وحی الهی می‌داند، نه تصور و خیال شخص پیغمبر. مؤمن در دین الهی، خدا را خالق جهان و انسان و تمام قوانینی که خداوند در طبیعت گذاشته می‌داند. بنابراین خداوند را دانای تمام قوانین طبیعی و غرائض و احتیاجات انسان و حیوان می‌داند که در راهنمایی خود هیچ‌گاه اشتباه نمی‌کند. امروزه با شناختن روابط ریاضی قرآن شکی در وجود داشتن خدا و الهی بودن قرآن و پیامبری پیامبر اسلام باقی نمی‌ماند. لذا مسلمان واقعی تسلیم محض و بدون چون و چرای احکام و نظرهای قرآن است و می‌داند که قرآن راه صحیح رسیدن به سعادت و راحتی انسان را به او نشان می‌دهد. لذا با مال و جانش در راه عملی شدن احکام و نظرهای قرآن کوشش می‌کند. مسلمان به خدا و آخرت و فرشتگان و کتاب‌های الهی و پیغمبران و روز آخرت ایمان دارد. اصول ایمانی در قرآن این ۵ چیز است به آیه ۲:۱۷۷ سوره بقره و ۴:۱۳۶ سوره نساء مراجعه کنید

کفر و کافر: کفر بیشتر در قرآن ضد ایمان است. یعنی عقیده نداشتن، باور نداشتن، منکر بودن، انکار کردن، قبول نداشتن، کفر به معنی پوشاندن و قدر

نشناسی کردن هم آمده. کافر کسی است که چیزی را قبول نداشته باشد. در قرآن کافر کسی است که پیامبری پیامبران را قبول نداشته باشد و در نتیجه خدا یا فرشتگان یا یکی از کتاب‌های الهی یا یکی از پیغمبران و یا روز قیامت را قبول نداشته باشد. البته قبول نداشتن بت‌ها هم کفر به آن‌ها است. آیه ۶۰:۴ سوره ممتحنه را ببینید.

خواست خدا: در قرآن کلمه شاءاللّه، یشاءاللّه زیاد آمده است. یعنی «خدا خواست» و «خدا بخواهد یا خدا می‌خواهد».

مثل آیه ۱۴:۴ سوره ابراهیم که می‌فرماید: «خدا هر کس را که بخواهد هدایت می‌کند». آیا خداوند از بعضی بندگان خودش خوشش نمی‌آید و آن‌ها را گمراه می‌کند و از بعضی از آن‌ها خوشش می‌آید و آن‌ها را هدایت می‌کند؟ مسلماً این‌طور نیست. این گمراه کردن و هدایت کردن مطابق قانونی است که خودش در جهان گذاشته. اگر کسی راه رسیدن به خانه کسی را بداند و در آن راه حرکت کند دیر یا زود به آن خواهد رسید و اگر راه را نداند و حرکت کند نخواهد رسید. و اگر بداند و حرکت نکند باز هم نخواهد رسید. این قانون، خواست خداوند است که در جهان گذاشته می‌دانیم که جهان را خداوند با قوانینی که در آن است آفریده. یعنی خداوند خواسته که جهان با این قوانین وجود داشته باشد. اگر خداوند می‌خواست که قوانین دیگری بر جهان حکومت کند، جهان چهره دیگری داشت. بنابراین هر حرکتی که در جهان صورت می‌گیرد و هر کاری که می‌شود مطابق قوانینی است که خداوند در جهان نهاده و مطابق خواست خدا است. اگر بادی می‌وزد، اگر هوا ابر می‌شود، اگر باران می‌بارد، اگر هوا گرم یا سرد می‌شود، اگر زمین می‌گردد، اگر کسی مریض می‌شود، اگر کسی مطالعه‌ای می‌کند، اگر کسی کاری می‌کند، اگر کسی راه صحیح را پیدا می‌کند، اگر کسی منحرف و سرگردان می‌شود، اگر کسی

شکست می‌خورد، اگر کسی پیروز می‌شود، همه مطابق قوانینی است که خداوند در طبیعت گذاشته، یعنی مطابق خواست خدا است. اگر کسی قدرت پیدا می‌کند، اگر کسی قدرت را از دست می‌دهد، همه مطابق قوانینی است که خداوند در جهان گذاشته، یعنی مطابق خواست و مشیت خداوند است. اگر انسان اختیارهایی دارد، اگر محدودیت‌هایی دارد، همه مطابق قوانین طبیعی، یعنی قوانینی است که خداوند در طبیعت نهاده. یعنی مطابق خواست و مشیت خداوند است.

خداوند آدم ظالم و مسرف (اسراف کننده) و شکاک و سرکش و هوی‌پرست را گمراه می‌کند. آیه ۹:۱۰۹ سوره توبه و ۱۴:۲۷ سوره ابراهیم و ۳۸:۲۶ سوره ص و ۴۰:۳۴ سوره مؤمن را ببینید.

خدا کسی را که توبه کند و به سوی او برگردد و در راه او کوشش کند و دنبال رضایت خدا بگردد هدایت می‌کند و کافران و ظالمان و فاسقان و خائنان و دروغ‌گویان و اسراف‌کاران را هدایت نمی‌کند. آیه ۲:۲۵۸ بقره و ۳:۸۶ آل‌عمران و ۵:۱۰۸ مائده و ۱۲:۵۲ یوسف و ۲۸:۵۰ قصص و ۲۹:۶۹ عنکبوت و ۴۰:۲۸ سوره غافر یا سوره مؤمن را ببینید.

خداوند در آیه ۱۳:۱۱ سوره رعد می‌فرماید: «خداوند وضع قومی را تغییر نمی‌دهد، مگر این‌که خود آن قوم فکر و عمل خود را تغییر دهند». تا انسان آنچه مربوط به خودش است یعنی فکر و عمل خود را تغییر ندهد، خداوند وضع او را تغییر نمی‌دهد. هر کس که دنبال حقیقت بگردد و در راه آن تلاش و کوشش کند، خداوند او را هدایت می‌کند. هدایت و گمراه ساختن، عزیز و ذلیل کردن، به قدرت رساندن و قدرت را گرفتن، همه مطابق قوانینی است که خداوند در جهان گذاشته است و خواسته جهان با این قوانین اداره شود

مسلم: مسلم یعنی مسلمان، کسی است که تسلیم حکم و نظر خداوند است و بدون چون و چرا از حکم و نظر خداوند اطاعت می‌کند و چون می‌داند که خداوند که جهان را خلق کرده و می‌تواند مثل آن را خلق کند، احتیاجی به بنده خود ندارد که بخواهد از بنده‌اش برای رفع احتیاجش سوء استفاده کند. می‌داند خدایی که جهان و انسان را خلق کرده و قوانین جهان و غرائز و احتیاجات انسان را می‌داند، در راهنمایی خود اشتباه نمی‌کند. لذا از راهنمایی‌ها و احکام و نظرهای خداوند بدون چون و چرا اطاعت می‌کند. و می‌داند هر انسانی احتیاجاتی دارد و معلومات هیچ انسانی کامل نیست و انسان‌ها دچار فراموشی می‌شوند و موقع محاسبه‌ها و فکر کردن، بسیاری از معلوماتی که دارند پای حساب نمی‌آورند و دچار اشتباه می‌شوند. لذا از هیچ‌کس و هیچ سازمانی بدون چون و چرا اطاعت نمی‌کند، غیر از خدا.

متقی: تقوی یعنی تسلط بر نفس. یعنی حاکم بر خود بودن و اسیر دل و دلخواه نبودن. آدم متقی، یعنی آدم با تقوی بر خواسته‌های خود مسلط است. یعنی کار بد و خلاف را اگر چه علاقه شدید به آن داشته باشد نمی‌کند. و کار صحیح را اگر چه از آن بدش بیاید می‌کند

منافق: منافق یعنی دورو. یعنی کسی که ظاهراً ادعای ایمان می‌کند، در صورتی که قلباً ایمان ندارد. بسیاری از مدعیان دینداری منافقانی هستند که فقط ادعای دینداری می‌کنند ولی از احکام و نظرهای خداوند که در قرآن است اطلاعی ندارند، چه رسد که مطابق آن عمل کنند. این افراد اگر ایمان به خدا و روز آخرت داشتند به جای خواندن مطالب سرگرم کننده قرآن می‌خواندند تا از احکام و نظرهای خداوند اطلاع کامل پیدا کنند و از آن پیروی و مطابق آن عمل کنند و نظر بدهند تا به نعمت‌های بهشت برسند و از عذاب جهنم نجات یابند و

دنیای پاکی بسازند که در آن خود و خانواده و تمـام افـراد بشـر بـا خیـال راحـت زندگی کنند .

فاسق: فسق یعنی خارج شدن و فاسق کسی است که از اطاعت از دستورهای خداوند خارج شده. یعنی نافرمـان، یعنـی کسـی کـه از دسـتورهای خـدا اطاعـت نمی‌کند .

انفاق: انفاق یعنی خرج کردن. نفقه یعنی خرج، مخـارج. مثـل ایـن‌کـه گفتـه شود نفقه زن و فرزند بر عهده شوهر و پدر است. در قـرآن بیشـتر انفـاق بـه معنـی خرج کردن در راه خدا به‌کار می‌رود و به زکات هم انفاق گفته می‌شود. آیه ۲۶۱ تا ۲:۲۷۳ سوره بقره را ببینید .

تکذیب: تکذیب یعنی منکر درستی چیزی شدن و آن را دروغ دانستن. یعنی قبول نداشتن درستی سخنی یا چیزی. تکذیب ضد تصدیق است

تصدیق: یعنی درستی حرفی را قبول کردن و قبول داشتن

نجس: کلمه نجس فقط یکبار در آیه ۹:۲۸ آمده و آن هم درباره نجس بودن مشرکین است. البته نه این‌که اگر به آن‌ها دست زدید باید دست خود را بشویید یا به قولی آب بکشید، بلکه همان‌طور که آیه می‌فرماید: مشرکین حق نداشـتند بعـد از آن روز وارد مسجدالحرام شـوند. در قـرآن صـحبت از نجـس دیگـری وجـود ندارد

مسجدالحرام: مسجدی است در مکه که خانه کعبه در آن قرار دارد

زهد: زهد یعنی بی‌علاقگی، بی‌میلی. کلمه زهد نیز فقط یک‌بار به صورت زاهدین در آیه ۱۲:۲۰ سوره یوسف آمده است. آن هم زهد یعنی بی‌میلی به یوسف است، نه زهد و بی‌علاقگی و بی‌میلی به‌دنیا. چون می‌فرماید: «چون علاقه‌ای به یوسف نداشتند او را به‌قیمت ناچیزی به‌چند درهم فروختند». زهد یعنی بی‌علاقگی نسبت به دنیا در قرآن وجود ندارد. این کلمه از آیین‌های هندی یعنی آیین هندو (برهمایی) و بودایی و جینی وارد یهودیت و مسیحیت و اسلام شده. مسلمان مطابق آیه ۲:۲۰۱ سوره بقره هم دنیا را می‌خواهد و هم آخرت را. آیه ۲:۲۰۱ سوره بقره و آیه ۷:۳۲ سوره اعراف و ۱۴:۳۴ سوره ابراهیم و ۱۶:۱۱۴ سوره نحل را هم ببینید

هدایت: هدایت یعنی راهنمایی. یعنی نشان دادن راه صحیح در بین راه‌های غلط

فدیه: فدیه یعنی خون‌بها یا جریمه‌ای که شخص در مقابل گناه یا خلافی که کرده باید بپردازد

یوم: یوم یعنی روز، در قرآن به معنی مرحله است. مثل روز معمولی ۲۴ ساعته و روزهزار ساله و پنجاه‌هزار ساله. آیه ۱۸۴ : ۲ سوره بقره و ۲۲:۴۷ سوره حج و ۷۰:۴ سوره معارج را ببینید. در قرآن بیشتر روز به معنی مرحله آمده، مثل یوم‌الدین و الیوم‌الاخر و یوم‌القیامه .

آیه: آیه ۳ معنی دارد

۱. آیه قرآن
۲. آیه به معنی معجزه. آیه ۲۰ و ۱۰:۹۴ سوره یونس را ببینید
۳. قوانین طبیعی که در جهان وجود دارد. آیه ۲۱ تا ۳۰:۲۴ سوره روم را ببینید

بسم الله الرحمن الرحیم

سخن ویراستار فنی

ترجمۀ قرآن کریم از فاضل قرآن پژوه و معلّمِ پرتلاشِ معارف دین به‌ویژه در حوزۀ آموزه‌های قرآنی، مرحوم استاد قدرت الله بختیاری‌نژاد از جمله آثار مفید، ماندگار، کم حجم، پرمحتوا، ساده، روان و بدون حشو و زوائد به زبان فارسی است که قابل استفاده برای همگان مخصوصاً کسانی که فارغ از متن عربی آن، خواهانِ شناختی اجمالی از محتوای قرآن به زبانِ فارسی‌اند، می‌باشد.

ترجمۀ کلام الهی با توجّه به جامعیّت بی‌نظیر آن به مراتب مشکل‌تر از تفسیر آن است؛ زیرا مترجم با کلامی روبه‌رو می‌شود که از جهت لفظ و محتوا و چینش کلمات و ترکیب جملات، نظیری را برای آن نمی‌توان یافت؛ به گونه‌ای که سبکْ و سیاق آن، آموزۀ ادب و هنر و الگوی ادیبان و هنرمندانِ عرصۀ فصاحت و بلاغت است. در کمترین لفظ، بیشترین معنا را جا داده، و در کوتاه‌ترین جمله پربارترین و عمیق‌ترینِ مفهوم را گنجانده است. در مقابل این متن پر از شگفتی و اعجاز، مترجمی که آگاه به علوم و فنون ادبی راز و رمز قرآنی باشد، ظرفِ دانشِ محدود خود را در برابر کلامِ خدایِ نامحدود چنان کوچکْ و ناچیز می‌بیند که در بُهت و حیرت فرو می‌رود که نازل‌ترین تشبیه برای آن، گنجاندنِ اقیانوس در کوزه است!

ولی با همۀ این اوصاف، باید گفت:

آب دریا را اگر نتوان کشید هم به قدر تشنگی باید چشید

اگر مترجم گرانمایه و دانشمند در قید حیات می‌بود، با توجّه به گسترش ترجمه‌ها و همچنین نگارش نقدها، بی‌گمان در ترجمۀ خویش تجدید نظر و اصلاحاتی انجام می‌دادند. اگرچه او در میان ما نیست ولی فرزند دانشمند و ارجمند ایشان که خود از شیفتگان و دلبستگاه به قرآن کریم و مترجم آن به زبان انگلیسی می‌باشند کار بررسی و بازخوانی و ویرایش فنّی آن را به این جانب واگذار کردند که موارد اصلاحی را فقط در پانوشت‌ها یادآور شوم؛ زیرا ویرایش لفظی و محتوایی آن در متن ترجمۀ آن مرحوم ـ با توجّه به عدم حضور مترجم ـ نوعی دخل و تصرّف و تغییر در ترجمه به حساب می‌آید که از هر جهت بدون رضایت صاحب اثر شایستۀ اِعمال نیست؛ چنان که در هر عصر و نسلی، تصحیح و نقد متون کهن و پیشین، تنها از طریق افزودن مطالبی در پانوشت و یا ارائۀ نقد و نظر ویراستار فنّی در مقدّمه ویا به صورت تحلیل و بررسی جداگانه انجام پذیر است نه دخل و تصرّف در متن آنها.

با توجّه به وجود چنین عذری، طبعاً از ویرایشِ دلخواهی که در تمام جوانب ـ اعم از تغییرات لفظی و اصلاحات همه جانبۀ محتوایی و قرار دادن علائم دقیق سجاوندی ـ مدّ نظرم بود بازماندم، و تنها ضمن بررسی ترجمۀ هر آیه و تطبیق آن با متن، «ترکْ اَوْلی ها» و یا «از قلم افتادگی و تغییرات» را در پانوشت‌ها یادآور شدم.

در مجموع دربارۀ این ترجمه به صراحت می‌گویم: نسبت به بسیاری از ترجمه‌ها گویاتر، ساده‌تر، و روان‌تر به نظر می‌رسد و می‌تواند برای همۀ طبقات مردم حتّی کسانی‌که اندکْ بهره‌ای از خواندن و نوشتن دارند و خواهانِ آگاهیِ مختصر از متن قرآن به زبان فارسی هستند، مفید باشد. این ترجمه در عین کم حجمی، دارای نثری شیوا و قابل فهم همگان است به همین جهت شایسته و بایسته است که در تمام مراکز آموزشی عمومی مانند: مدارس، دبیرستان‌ها، دانشگاه‌ها، مؤسّسات گوناگون آموزشی، جلسات قرائت و مفاهیم قرآن، مخصوصاً ارگان‌های گوناگون فرهنگی و اجتماعی مورد توجّه قرار بگیرد.

محمد علی کوشا، بهار ۱۳۹۳

فهرس بأسماء السور

الرقم	السورة	الصفحة
١	الفاتِحَة	١
٢	البَقَرَة	٢
٣	ءالُ عِمران	٥٠
٤	النِّساء	٧٧
٥	المائِدَة	١٠٦
٦	الأنعام	١٢٨
٧	الأعراف	١٥١
٨	الأنفال	١٧٧
٩	التَّوبَة	١٨٧
١٠	يونُس	٢٠٨
١١	هود	٢٢١
١٢	يوسُف	٢٣٥
١٣	الرَّعد	٢٤٩
١٤	إبراهيم	٢٥٥
١٥	الحِجر	٢٦٢
١٦	النَّحل	٢٦٧
١٧	الإسراء	٢٨٢
١٨	الكَهف	٢٩٣
١٩	مَريَم	٣٠٥
٢٠	طه	٣١٢
٢١	الأنبِياء	٣٢٢
٢٢	الحَجّ	٣٣٢
٢٣	المؤمِنون	٣٤٢
٢٤	النّور	٣٥٠
٢٥	الفُرقان	٣٥٩
٢٦	الشُّعَراء	٣٦٧
٢٧	النَّمل	٣٧٧
٢٨	القَصَص	٣٨٥
٢٩	العَنكَبوت	٣٩٦

الرقم	السورة	الصفحة
٣٠	الرّوم	٤٠٤
٣١	لُقمان	٤١١
٣٢	السَّجدَة	٤١٥
٣٣	الأحزاب	٤١٨
٣٤	سَبَأ	٤٢٨
٣٥	فاطِر	٤٣٤
٣٦	يس	٤٤٠
٣٧	الصّافّات	٤٤٦
٣٨	ص	٤٥٣
٣٩	الزُّمَر	٤٥٨
٤٠	غافِر	٤٦٧
٤١	فُصِّلَت	٤٧٧
٤٢	الشّورىٰ	٤٨٣
٤٣	الزُّخرُف	٤٨٩
٤٤	الدُّخان	٤٩٦
٤٥	الجاثِيَة	٤٩٩
٤٦	الأحقاف	٥٠٢
٤٧	مُحَمَّد	٥٠٧
٤٨	الفَتح	٥١١
٤٩	الحُجُرات	٥١٥
٥٠	ق	٥١٨
٥١	الذّارِيات	٥٢٠
٥٢	الطّور	٥٢٣
٥٣	النَّجم	٥٢٦
٥٤	القَمَر	٥٢٨
٥٥	الرَّحمٰن	٥٣١
٥٦	الواقِعَة	٥٣٤
٥٧	الحَديد	٥٣٧
٥٨	المُجادِلَة	٥٤٢

فهرس بأسماء السور

الرقم	السورة	الصفحة
٥٩	الحَشر	٥٤٥
٦٠	المُمتَحِنَة	٥٤٩
٦١	الصَّفّ	٥٥١
٦٢	الجُمُعَة	٥٥٣
٦٣	المُنافِقون	٥٥٤
٦٤	التَّغابُن	٥٥٦
٦٥	الطَّلاق	٥٥٨
٦٦	التَّحريم	٥٦٠
٦٧	المُلك	٥٦٢
٦٨	القَلَم	٥٦٤
٦٩	الحاقَّة	٥٦٦
٧٠	المَعارِج	٥٦٨
٧١	نوح	٥٧٠
٧٢	الجِنّ	٥٧٢
٧٣	المُزَّمِّل	٥٧٤
٧٤	المُدَّثِّر	٥٧٥
٧٥	القِيامَة	٥٧٧
٧٦	الإِنسان	٥٧٨
٧٧	المُرسَلات	٥٨٠
٧٨	النَّبأ	٥٨٢
٧٩	النّازِعات	٥٨٣
٨٠	عَبَس	٥٨٥
٨١	التَّكوير	٥٨٦
٨٢	الانفِطار	٥٨٧
٨٣	المُطَفِّفين	٥٨٧
٨٤	الانشِقاق	٥٨٩
٨٥	البُروج	٥٩٠
٨٦	الطّارِق	٥٩١

الرقم	السورة	الصفحة
٨٧	الأعلىٰ	٥٩١
٨٨	الغاشِيَة	٥٩٢
٨٩	الفَجر	٥٩٣
٩٠	البَلَد	٥٩٤
٩١	الشَّمس	٥٩٥
٩٢	اللَّيل	٥٩٥
٩٣	الضُّحىٰ	٥٩٦
٩٤	الشَّرح	٥٩٦
٩٥	التّين	٥٩٧
٩٦	العَلَق	٥٩٧
٩٧	القَدر	٥٩٨
٩٨	البَيِّنَة	٥٩٨
٩٩	الزَّلزَلَة	٥٩٩
١٠٠	العادِيات	٥٩٩
١٠١	القارِعَة	٦٠٠
١٠٢	التَّكاثُر	٦٠٠
١٠٣	العَصر	٦٠١
١٠٤	الهُمَزَة	٦٠١
١٠٥	الفيل	٦٠١
١٠٦	قُرَيش	٦٠٢
١٠٧	الماعون	٦٠٢
١٠٨	الكَوثَر	٦٠٢
١٠٩	الكافِرون	٦٠٣
١١٠	النَّصر	٦٠٣
١١١	المَسَد	٦٠٣
١١٢	الإِخلاص	٦٠٤
١١٣	الفَلَق	٦٠٤
١١٤	النّاس	٦٠٤

توجه

روانی ترجمه: در این ترجمه سعی شده قرآن تا آنجا که ممکن است ساده و روان ترجمه شود، تا بیشتر مردم بتوانند از آن استفاده کنند و بفهمند خداوند در قرآن چه می‌گوید و چه نظری دارد. کسانی که می‌خواهند ترجمه ادبی و کلمه به کلمه قرآن را بخوانند می‌توانند از ترجمه‌های دیگر استفاده کنند. در این ترجمه سعی شده لغت‌هایی به کار رود که بیشتر افراد معنی آن را می‌دانند. هم چنین برای سادگی و فهم بهتر در بعضی آیات اسم فاعل بعنوان فعل و یا فعل مجهول بصورت معلوم و یا فعل متعدی مانند فعل لازم و یا فعل ماضی بصورت مضارع ترجمه شده و بالعکس.

لطفاً اگر کلمات و جملات ساده‌تری برای ترجمه قرآن به نظرتان می‌رسد به ما اطلاع دهید تا در چاپ‌های بعدی از آن استفاده کنیم.